

C O R P - U S

SCRIPTORUM HISTORIAE

B Y Z A N T I N A E.

EDITIO. EMENDATIO⁴¹ ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE

BORUSSICAE

CONTINUATA.

THEOPHANES.

VOLUMEN I.

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCCXXXIX.

T H E O P H A N I S
C H R O N O G R A P H I A .

EX RECENSIONE

IOANNIS CLASSENI.

VOLUMEN I.

BONNAE
IMPENSIS ED. WEBERI
MDCCCXXXIX.

PRAEFATIO

IOANNIS CLASSENII.

Theophanis in novo hoc Byzantinorum scriptorum corpore edendi officium, quod B. Niebuhrius adolescenti mihi novem abhinc annis demandaverat, diu intermissum et propter locorum et temporum vicissitudines paene renuntiatum, nunc tandem ex auctoritate Illustrium Virorum, qui summam huius editionis curam gerunt, ita absolvi, ut studiorum meorum rationes et subsidiorum copiae tulerunt. Quum enim princeps huius chronographiae editio, quae Parisiis anno 1655. prodiit, inchoata illa a Goaro et post immaturam eius mortem a Ioanne Combefiso ad finem perducta, tum propter editorum sive festinationem sive negligentiam, tum propter serum codicum, quos nacti sunt, usum, tam multis obsessa esset vitiis, ut persaepe impedita haereret lectio: hoc mihi nova recensione efficiendum proposui, ut scriptor quantum fieri posset non aliis quam quae ipsius tarditas ingenii et fatuitas commisisset, vitiis premeretur. Primum igitur farraginem illam variarum lectionum, quas editor Pa-

risiensis post textum graecum, quem vocant, typis expressum ex sex codicibus passim enotatas in unum conpressit, ita quasi vinculis suis dissolvi et ad verum scriptoris usum suo quamque loco contuli, ut quicquid bonae frugis in coacervatis istis copiis laetuerit, in lucem prodiret. Quarum ope quum iam non paucos libri locos in meliorem formam redigere liceret, multo maius adiumentum et vere salus ei contigit ex nova collatione praestantissimi codicis, qui in Regia bibliotheca Parisiensi inter Coislinianos sub nro. 133. asservatur. Debetur ea insigni diligentiae virorum doctissimorum et clarissimorum, Constantini Schinae Graeci, qui hodie Othoni Augustissimo Graeciae regi a consiliis civitatis est et primus Academiam Atheniensem faustis auspiciis conditam rexit, et Mauriti Pinderi, professoris Berolinensis, qui anno 1827. Parisios profecti singulari cura et assiduitate hanc operam taedii plenam exantlarunt. Praecellit autem liber Coislinianus tam longe ceteris omnibus, et curae a duumviris illis huic libro excutiendo datae constantia et fides tantopere levitatem et socordiam eorum superat qui reliquos inspexerunt, ut Theophanes nunc demum firmum fundamentum nactus esse vere praedicari possit. Nam innumeris locis ex libro Coisliniano citra omnem dubitationem veram scriptoris manum restitui, saepissime eius unius secutus auctoritatem, haud raro accedentibus aliorum, inprimis Peyreziani et Barberiniani, suffragiis: quumque ducis nostri praestantiam saepe in locis impeditissimis expertus essem, etiam in levioribus rebus illi morem gerere haud dubitavi. Ubi

omnium librorum lectiones nondum incorruptam scriptoris manum exhibere videbantur, coniectura verum assequi conatus sum: cui tamen parcus indulgi, haud ignarus in tali scriptore neque sermonis puritatem neque concinnitatem sententiarum esse quaerendam. Sed ea, in quibus pravus sequioris aevi usus vel pingue hominis ingenium ab antiquis artis et linguae praeceptis deflexit, in indicem graecitatis referre quam inconsiderato iudicio ad priscam normam refingere malui.

Codices quibus vel primus vel post Parisienses editores usus sum, his literarum signis notavi:

- A est codex Coislinianus nro. 133.
 a " " Francisci Barberini Cardinalis.
 b " " Vaticanus nro. 154.
 c " " — " 155.
 d " " — " 979.
 e " " Palatinus.
 f " " Peyrezianus.

De his praeter Coislinianum in editione Par. pag. 511. haec legitur Goari adnotatio:

»Regium exemplar cum MSS. duobus aliis eisdemque correctissimis collatum; uno Eminentissimi Cardinalis Francisci Barberini, altero Illustrissimi D. Peyrez bibliotheca acceptis. Hoc Peyrez ipse cum Regio comparaverat: nunc regium cum Peyreziano vicissim confertur. Alterum ex collatione cum Vaticanis sub numeris 154. 155. et 979. et uno Palatino num. 246. lectionum omnium discrimina in margine ostentat.«

»Regium nostrum cum Barberino isto codice iterum comparatur: quodque in eo ex Vaticanis et Palatino collectum, id totum huc transfunditur.«

Unum est quod de mutata totius operis forma moneam. Annorum notationes in editione Par. ad codicum exemplar ita comparatae sunt, ut in quovis novi regis vel episcopi accessione praeter annum mundi et divinae incarnationis etiam reliquorum regum et episcoporum anni diserte indicati sint, tali fere schemate:

κόσμου τη 5995.	της θείας σαρκώσεως τη 495.	Ῥωμαίων βασιλέως Αναστασίου έτος α'.	Περσῶν βασιλέως Καβάδου έτος η'.	Ῥώμης επισκόπου Συμμάχου έτος β'.	Κωνσταντινουπόλεως επισκόπου Μακεδονίου έτος ζ'.	Ἱεροσολύμων επισκόπου Σαλουστίου έτος α'.	Ἀγίου χειας επισκόπου Φλαβιανού έτος δ'.	Ἀλεξανδρείας επισκόπου Ἰωάννου έτος ε'.
-----------------	-----------------------------	--------------------------------------	----------------------------------	-----------------------------------	--	---	--	---

Hanc annorum notandorum rationem si editio nostra secuta esset, magnum fecisset dispendium chartarum, quibus parcere praesertim in tam grandi opere satius erat. Quod sine ullo perspicuitatis detrimento factum esse videtur: nam, tabellis istis abiectis, mundi et Christi anni ubique in margine appositi et primus novae cuiusque accessionis annus indicatus attento lectori idoneam copiam faciunt reliquorum magistratum annos facillimo computo

inveniendi. Sed vel sic huius libri moles quamquam in brevius contracta tantum excrevit, ut Goari et Combefisi notae cum indicibus, historico Combefisi, graeco meo, in alterum volumen, quod proxime sequetur, essent ablegandae.

Scribebam Lubecae d. 26. Sept. 1839.

CANDIDO LECTORI,

F. FRANCISCUS COMBESIS Ordinis FF. Praedicatorum Congregationis S. Ludovici.

En tibi diu expectatum Viri sanctissimi, nec ἀσκήσεις minus ac confessione, quam scribendi industria ac labore illustris, Theophanis Chronographicum opus, ac historiam; ut cuius summaris Graecis pariter ac Latinis hactenus fruebaris, ipso nunc pleno, ac quale vel ipse edidit, vel ad nos Codicum non parva seges transmisit, abundantius delecteris. Et ea Theophanis non minima laus, quod eius toties descripta lucubratio, ipsa brevitate cum pari perspicuitate Lectorem recreans, immensumque historiarum aequor haud ita multis versibus repraesentans: quod item si qui fere Graeci, Latinique post eum eo velut caractere scripsere, ac historiarum breviaria posteris reliquere, quoad illa porrigitur, non tam suum aliquid produxerint, quam sublectum Theophanem, inque maiores coactum angustias suppressis non paucis, iisque minime spernendis, albo vel idiomate, vel stylo nonnihil puriori reddiderint.

De Theophane, eiusque natalibus, ac vitae tota institutione, necnon de illius opere hoc, ac ei coaevis aliis eiusdem nominis, ac instituti; praeter monumenta ipsi libri fronti praefixa, multis satis R. P. Iacobus Goar ὁ μυχουρίτης, ipso statim limine earum Notarum, quas illius posthumas produxi. Iam enim Theophanis toto ipso textu, adeoque et Leonis Grammatici, exceptis fortasse pauculis foliis, typis mandato, Notisque ad Theophanem duntaxat digestis, dum absolutionem, maioraque alia vir vietati, literis, Graeciae natus cogitat; mox

fere sanctissimi Praedicatorum Antistitis Dominici ad Nonas Augusti anni MDCLIII. expletis feriis, gravis accensa bile morbus invadit, ac ad Septembrem iam vergentem varie discrucians, ac corpusculum deterens, de patria, atque exitu sollicitum facit; quando et pie inter fratrum manus (quin et filiorum, Sodalitii totius vice Magistri Ordinis, ut vocant, Praeses existens) diem obit. Statim itaque appetente invale tudine, ut nihil ea ipso exordio mitior fuit, ut quod superesset Theophani praestarem pro antiquo amicitiae iure, ac communi bus studiis etiam etiamque rogavit. Annui; nec enim vel amico aliquid, aut rem sic iustam, eque re communi negare potui. Notas itaque quales relictas erant, praelo subiecti, ac quam potui, ut emendate prodeant, curavi. Indicem copiosissimum, quod ita commodum videretur Chronographicae tantae molitioni, adieci; totumque adeo Theophanis ipsum textum, ac Leonis Grammatici, versionemque recensens, occurrerunt multa, quae secundas curas sic spisso opere viderentur desiderare. In eam rem igitur Notas posteriores, ac emendationes strictim, pene que defunctorie instituendas putavi, ut id fere praestarem Patri Goar in Theophane, quod ille Xylandro in Regiae editionis Cedreno. Nec enim quod Gretsero in Codino, ubi non defunctorius, sed plane exquisito opere, de Graeca sequioris praesertim mediique aevi literatura, idem laudem habet. Interim angebat animum, quod Graecum exemplar Laudationis Theophanis nusquam occurreret: Lipomanus diutaxat, exque eo Surius ad Martii XII. Latinam repraesentaret. Ipsum quod ita Latine redditum erat, monumentum egregium indicabat, quo et Anastasius delectatus esset. Audieram saepe querentem P. Goar, quod nusquam illius copiam nancisceretur: ipse nihilominus nihil inopportunitatem veritus, quam gratissimam fore noveram, pulsandas iterum Eminentissimi Cardinalis Francisci Barberini fores in eam rem decrevi. Scribo igitur, deplorato Fratris charissimi apud communem, olimque amicum finire, unum deesse, quo Theophanis pater ipse atque productor videatur esse. Multum quidem in eum contu-

lisse, quod Romae per Buccardum domesticum Latio donatum praelo adornaverit, eamque Parisios versionem si quid usui esse posset, destinaverit; ut nempe illustrior prodiret typis Regiis, Patrisque Goar maturioribus studiis; quod item Theophanis textum cum Vaticanis uno, et altero collatum, ut inde Regius antiquissimus Theophanis textus illustrari, sarciri, ac emendari posset, transmiserit. Deesse nimirum dictum tanto Viro, sanctoque ab aequali, vel suppari Encomium. Id ut diligentia, ac auctoritate mihi obtineat, omnes in Theophane numeros implevisse: eius editionis maximam consecutum gloriam, patronumque in caelis demeruisse potentissimum. Audit haec nihil segni aure Eminentissimus Princeps, suos Romae, ac aliorum frustra excutit pluteos, Syracusas, ac Siciliam vestigat, Venetias rimatur; illique tandem favente Numine thesaurus occurrit in S. Marci Bibliothecae Codice; ex quo in nos derivatus, eaque Eminentiss. Cardinalis Barberini diligentia, Eminentissimique Collegae Cardin. Ottoboni beneficio, atque munere. Habes, Lector, quid fere praestitum in Theophane, ac qui in eo contulerint operam, dum tamen Viros clarissimos fratres Puteanos, τὸν μακαρίτην, et quem Deus diu superstitem servet, nec ipsos defuisse, ut nusquam bonis studiis desunt, quibus possint prodesse, non nesciveris. Praeter enim Regium antiquissimum Codicem, in quo Syncelli Chronographiae Theophanis textus, tumque Leonis Grammatici subnectitur, ex quo P. Goar edita omnia exscripsit, humanissime commodatum, etiam Pcyrezianum eidem procurarunt, ac eius esse voluerunt, non inutilem illum tum suo ipsum nomine, tum quia collatus cum Palatino.

Theophanem brevi sequetur Continuator ex Eminentissimi eiusdem Cardinalis Barberini Codice, ad quem Pselli bene multa historica Eminentissimi Cardinalis Mazarini Codex spississimus suggeret, iusto complendo volumine. Vale. IV. Kalendaras Maii MDCLV.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΣΥΜΠΛΕΚΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΡΟΣ ΗΜΩΝ

Θ Ε Ο Φ Α Ν Ο Υ Σ,
ΤΟΥ ΚΑΙ ΙΣΑΑΚΙΟΥ.

S. P. N. THEOPHANIS,
QUI ET ISAACIUS,
VITA ATQUE LAUDATIO.

Ὅτιον τι πάσχουσι τὴν κοσμικὴν διαπεραιούμενοι θάλατταν ἔμποροι, καὶ τὰ μικρὰ πελάγη μειζόνων ἐφέσει κερδῶν διαμείβοντες, ἀπροσμάχῳ μὲν κλύδωνι καὶ κύμασι ἀλλεπαλλήλοις σφοδροτάτοις καταγιζομένοις τοῖς πνεύμασι προσπαλαίοντες Ἰζοφώδεσι καὶ θυέλλῃ, μικροῦ δεῖν αὐταῖς ἐλπίσιν ναυαγίσοντες· εἰ γὰρ πον μικρᾶς αἰθρίας ἐπαναστάσης, ἀστὴρ τούτοις ἐπανατείλη χειμαζομένους σωτήριος, αὐτοὶ μὲν τὴν ψυχὴν λαμπρότητι τοῦ φανέντος ἄστρου καταναγάζομενοι, τὸ πλεῖστον τῆς ἀθυμίας ἀποσκευάζονται· τὸν δὲ τοῖς οἴαξιν
10 ἐγκαθήμενον προθυμότερον ἔχεσθαι τούτων ἐγκελεύονται· ὁ

4. προσπαλαίοντας Par.

Quae mercatoribus, mundi pelagus, et longinqua maria maioris lucris gratia traicientibus solent accidere, dum cum invictis fluctibus undisque crebro se impetu atrae procellae ventorumque vi atque turbine validissime collidentibus luctantes, prope desperata salute, naufragium expectant: (si enim paulo sereniori caelo salutare iubar periclitantibus ipsis affulserit, eius luce perspecta respirant, animumque recipiunt, ac rectorem navis ad gubernacula sedentem hortantur, ut alacrius munere fungatur suo: ille vero sublati oculis splendorem

δὲ τὸ ὄμμα τείνας μετέωρον, καὶ ὡσερ ὄδηγῷ τῷ καταλάμ-
 ποντι χρώμενος, τὸ βλοσυρὸν τοῦ κλύδωνος τέχνη καταπα-
 λαίων, πρὸς εὐθείας τρίβους πηδαλιουχεὶ τὴν ὄλκαδα· τοι-
 οὔτὸν τι καὶ τοῖς τὴν νοητὴν τοῦ βίου διεκπερῶσι θάλατταν,
 καὶ πρὸς τοὺς ἀκύμονας τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἐνορμισθῆναι 5
 λιμένας κατεπειγομένοις ἐπισυμβαίνειν εἶωθεν. ἀφράστῃ γὰρ
 τῶν πειρασμῶν καταντλουμένοις κλύδωνι, καὶ βαθυτάτῳ σκό-
 τει τῶν δαιμονικῶν κατεσχημένοις περιστάσεων, αἱ τῶν θεο-
 φιλῶν ἀνδρῶν ὡσερ ὑπ' ὄψιν πράξεις τιθέμεναι, τῇ μὲν
 οἰκείᾳ λαμπηδόνι τὸν ἐκείνων σκότον ἀποσκεδάζουσι, διδα- 10
 σκαλίαις δὲ ταῖς θεοπνεύστοις τὸ τῶν παθῶν καταστο-
 ρέσασαι κλυδώνιον ἡδίστης γαλήνης κατεμπιμπλῶσι, καὶ
 πρὸς τὴν ποθουμένην ῥᾶστα παραπέμπουσι κληρουχίαν, τῷ
 φόρτῃ τῶν ἀγωγίμων ἀγαλλομένους. ἄλλους μὲν ἄλλοις ἐμ-
 πρέποντας ἂν εὐροις τοῖς κατορθώμασι, καὶ τὸν μὲν τὸ τῆς 15
 ἐγκρατείας στερρὸν αὐτοῖς ἔργοις σαφῶς ὑπογράφοντα, τὸν
 δὲ τὸ τῆς σωφροσύνης λαμπρὸν, καὶ ἔπως ἢ τῆς ἀκολασίας
 περιγίνεται δεσποτεία, μάλα νεανικῶς ἐκδιδάσκοντα· ἕτερον
 τῶν ἀρετῶν ὡς ἀρχετύπῳ πίνακι τὴν κτιῆσιν διαζωγραφοῦντα
 τῷ βίῳ· ἄλλον πρὸς τὴν τοῦ βίου παντὸς παιδοτριβοῦντα 20
 καταφρόνησιν, καὶ ἄλλον πρὸς τὴν τῆς καινῆς δόξης ὑπερο-
 ψίαν κραταιῶς ὑπαλείφοντα. Θεοφάνους δὲ τοῦ θειοτάτου
 πατρὸς προσομιλήσας ταῖς πράξεις, πῶσαν ἂν ἰδέαν κατίδοις
 καλῶν ὡς ἐν εὐθαλεῖ παραδείσῳ φυτουργομένην.

3. αὐθείας Par.

intuitus, eoque tanquam duce usus, trucem procellam arte superat,
 et ad rectum cursum navem dirigit:) eadem fere in hoc vitae pelago
 navigantibus, et ad tutum futuri saeculi portum studiosè tendentibus,
 contingere consueverunt. incredibili enim tentationum aestu laboran-
 tibus, densissimisque casuum daemoniaca arte, ac invidia res huma-
 nas excipientium tenebris circumfusus, res a sanctis viris gestae sub
 aspectum velut positae, splendore suo nebulam eam discutunt; divi-
 naque doctrina perturbationum feros sopientes fluctus, iucundissima
 implent tranquillitate; ac pretiosis mercibus onustos atque laetantes,
 ad optatam facile provehunt hereditatem. alios igitur aliis ornatos
 virtutibus invenies: hic abstinentiae rigorem rebus ipsis palam facit:
 ille castitatis splendorem, utque incontinentiae vis superetur, strenue
 admodum docet: alter virtutes velut principi tabellae humanae vitae
 appingit: alius ad saeculi totius contemptum erudit: est denique qui
 ad inanem gloriam spernendam valide accendat. at si divinissimi
 patris Theophanis res gestas consideraveris, tanquam in horto florido
 virtutum omne genus altis in eo radicibus adultum inveneris.

Ταύτας ἐγκωμίους ὑποβαλεῖν προτραπεῖς, ἐτοίμως εἶξα τῇ
 παραικέσει, τὴν ἐκ τῆς ἐκείνου πρεσβείας ἐπικουρίαν καταπι-
 στεύαν θηρούσασθαι· οὐ πρὸς δόξαν τοῦ θανμασίου, ποίαν
 γὰρ ὡσεὶ δόξαν λόγος μακροῦ τῷ μέσσω τῶν ἐκείνου κατορθω-
 5 μύτων ἀπολειπόμενος, τουναντίον δὲ μᾶλλον, τῇ τούτου μνήμη
 καὶ λόγους αὐτοὺς κοσμήσαι, καὶ μεγίστην ὑπόθεσιν ὠφελείας
 τοῖς ἐκμιμεῖσθαι πειρωμένοις προτινεῦσαι χλιχόμενος. ἀλλὰ
 πρὸ τοῦ κρηπίδα τῷ λόγῳ προστήσασθαι, καὶ τοῖς ἰδρωσιν
 ἐπαθλῆσαι τῶν ἐγκωμίων, τῆς ἀπορίας αἰσθάνομαι. βοᾷ γὰρ
 10 τὸν εἰς εὐφημίαν προκείμενον πατρίς καὶ γένος, καὶ κικῶσα
 φύσις, καὶ ταύτην ἐκ μεγέθους ἀρετῆ παρατρέχουσα, καὶ πάντων
 εἰς ἀρχὴν ἀγομένων, τὴν προσήκουσαν ῥαδίως οὐκ ἔστιν εὐρεῖν.
 πατρίς μὲν γὰρ νόμοις ἐγκωμίων, καὶ τῇ τούτου αἰτίᾳ καθο-
 πλισθεῖσα, τὰ πρωτεῖα τῶν ἄλλων ἀπενέγκασθαι φιλονεικεῖ,
 15 μὴ τοῦ οἰκείου τὴν στέρησιν καλλωπίσματος ὑπομεῖναι σὺν
 ὄρκοις κωδικετεύουσα· γεννήτορες δὲ πρὸς τούτοις, παιδείᾳ
 τε τῇ τοῖτον καὶ τροφείοις ἐναβρυνόμενοι, κατόπιν ταύτην
 παραγκωνίζονται· ἀρεταὶ δὲ τῇ ἐκείνου προθέσει τε καὶ κτή-
 σει μεγαλαυχόμεναι, αὐχένα τε γαῦρον ἐπαίρουσι καὶ μέγα
 20 τοῖς ἄλλοις βοῶσι, πρὸς τὴν ἐκείνου μόνην ἀπιδόντες ἔφεσιν.
 ῥᾶστα τὴν ἦτταν ἐπίγνωτε. τί δῆτα δράσω κριτῆς πραγμά-

3. ποῖαν Par.

7. τοῖς] αὐτοῖς Par.

10. κικῶσα Par.

Has ego ut laudatione prosequerer, multorum adhortatione ad-
 ductus, prompto animo provinciam suscepi, illius precum auxilio frō-
 tus: non ut viro divino ac admirando gloriam conciliarem (quae enim
 illi gloria ex oratione mea, quae virtutibus eius longe est inferior,
 acquiri potest?), sed contra potius, ut rebus ab ipso gestis comme-
 morandis vim ipsam dicendi exornarem, et eas imitari studentibus
 adiumentum maximum offerrem. quamquam in ipso statim principio,
 antequam in ipsum laudationis stadium ingrediar, tanto me oneri im-
 parem sentio. simul enim et patria, et genus, et natura praestan-
 tior, et qua magnitudine naturam superat virtus, virum laudationis
 argumento propositum egregie honestant; ut cunctis exordio occur-
 rentibus, quid horum magis congruat, haud facile quis inveniat. pa-
 tria enim tum laudationum legibus, tum parentis titulo instructa, pri-
 mas sibi vindicat partes: oratque nos, atque obtestatur, ne propriis
 ornamentis spolietur. parentes autem hanc cubito opposito propel-
 lent, educatione ac disciplina ipsius gloriantes. virtutes vero, proposito
 eius ac possessione confisae, gloriosam cervicem attollunt, magnaue
 voce reliquis clamant, solum illius studium, atque animum spectantes,
 facillime victas se illae agnoscant. ego itaque inter res, quae se
 vinci non patiuntur, iudex constitutus quid faciam? parumper scilicet

των ἤτιτάν οὐ δυναμίειων ὑποστῆναι γενόμενος; ἢ δῆλον, ὡς μικρὰ τοῖς προτέροις ἐνομιλήσας, τοῦ δειχθῆναι χάριν ὁποίων ὑπερφύτης γεγένηται τῷ φίλτρῳ πεπεδημένος τοῦ κτίσαντος, ὅλος τῶν ἀρετῶν κατὰ τὴν ἐκείνου γενήσομαι πρόθεσιν;

Ἦνεγκε τὸν θανυμίσιον πατέρα πατρίς ἡ βασιλείας ἐγ- 5
καλλωπιζομένη τῷ ἀξιώματι καὶ τῶν ἄλλων ἀπασῶν ἐπὶ το-
σοῦτον ἀνθροσκμένη, ὅσον εἰκὸς τῶν ἀρχομένων τὴν δεσποτέυ-
ουσαν. περὶ ἧς πολλὰ λέγειν ἐθέλων τῷ τε πάντα τὸν περὶ
αὐτῆς λόγον μακροῦ τῷ μέσῳ παρατρέχειν τὴν αἴσθησιν, καὶ
τῷ δῆλῶ πᾶσι καθεστάναι τὰ περὶ ταύτης λεγόμενα τοῖς 10
ἀνὰ πᾶσαν οἰκοῦσιν ὄσην ἐφορᾶ ἤλιος, ἀνακάμπτομαι. γεν-
νήτορες δὲ οἱ τηλικαυτῆ γονῆ καὶ πατριδί καταξίαν ἐπιγρα-
φόμενοι, πλοῦτῳ κομῶντες, στρατηγία λαμπόμενοι, ἀρεταῖς
ἀπάσαις δορυφορούμενοι, τῷ φίλτρῳ πάντων μάλιστα κατε-
στίφοντο, οὐ τῶν θεοφιλῶν μόνον, καὶ οἷς ἡ καλοκαγαθία τὴν 15
φιλίαν προυξέει, οὐδὲ τῶν ἴσοις φαιδρνομένων τοῖς ἀξιώ-
μασιν, εἰ καὶ χειρίστη συνδεθεῖσα ψυχῇ, οἷς ἡ χρεία τῷ
φίλτρῳ παρείχεται, ἀλλὰ τυράννων καὶ βασιλέων αὐτῶν, οἱ
τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀρετῆς ἐκείνων αἰδοῦμενοι, διαφερόντως
τὴν φιλίαν ἠσπάζοντο. Ἰσαάκιος καὶ Θεοδότῃ τούτοις ὄνό- 20
ματα, εἴ γε καὶ ὀνόματος ὑμῶν μέλει. γίνεται τούτοις τοῦ
πολλοῦ καὶ μεγίστου κλήρου διάδοχος ὁ νῦν ἡμῶν εἰς εὐφη-

14. fort. κατεστέφοντο.

17. fort. χειρίστη συνδεθεῖσι ψυχῇ.

est in prioribus immorabor, ut ostendam, quaenam ipse creatoris amore inflammatus contempserit, et pro nihilo duxerit: deinde pro illius propositi ratione virtutibus eius exponendis totus insistam.

Tulit virum hunc admirabilem illa patria, quae imperii dignitate decorata, caeteris omnibus tantum antecellit, quantum reginam subditis praestare par est: de qua multa me dicere volentem impedit, tum quod nulla sermonis vi explicari possunt, quae de illa sensus renuntiat; tum quod omnibus, quascunque sol aspicit, terrae partes habitantibus sunt cognitae. parentibus ortus est tali sobole, patriaque dignis, qui divitiis affluentes, militari gloria clari, omni virtutum choro ornati, omnium in se amorém propensissimo affectu convertebant: non eorum duntaxat qui religiosis moribus eniterent, ac quibus probitas ipsa amicitiam faceret; aut qui paribus erant dignitatibus insignes, licet pessimo essent animo praediti, atque amicitiam propriis commodis metirentur: verum etiam tyrannorum, ipsorumque imperatorum, qui ipsi virtutis eorum praestantiam reveriti, longe charissimos habebant. Isaacius et Theodota, si quid vobis etiam nomen est curae, vocabantur. his amplissimae hereditatis natus est heres ille, qui nobis in praesentia laudandus est: maternaque effusus alvo

μίαν προκειμένος, καὶ τῆς μητρῶας νηδύος ἐκβάλλεται ἀστέρι
ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος, τὴν τῆς ψυχῆς ὠραιότητα τῇ εὐπρεπείᾳ
καθυποφαίνων τοῦ σώματος. οὐ γὰρ ἐφακε ἀνδρὸς γεννητοῦ
καὶς ἐμμέναι, ἀλλὰ Θεοῦ, ἐκ μητρῶας ἡγιασμένος κατὰ τὸν
5 προφητὴν *Ἰερεμίαν*, καὶ πᾶσι καλοῖς ἀρχῆθεν μεχρὶ βίου δυ-
σμῶν ἐλλαμπόμενος.

Ἄλλ' ὁ μὲν τούτου γενέτης τῷ χωρίῳ τῶν κακῶν βραχὺ
προσβιούς, αὐταῖς φροντίσι καὶ στρατηγίᾳ τοῦτο λιπών, τὴν
ὠρισμένην ὑπέηλθε πᾶσιν ἀποδημίαν, τριετοῦς ἤδη τοῦ παιδὸς
10 *τογχανόντος*. ἧ δὲ.

* Τοῦτον ἐκείνην ἐξεικόνιζον ἁρμονίαν, ἐν ἣ παῖδες οἱ
τριεὶς μετὰ τῆς ἁρμονίας τοῦ τυραννικοῦ προστάγματος κατα-
πίουσιντες, ἐν μέσῳ καμίνου φλογὸς τὸν παγκόσμιον αἶνον
τῷ σεσωκότε προσήγαγον. πάντες δὲ πρὸς τὸ θυμῆρες καὶ
15 φαιδρὸν ἀνεμμένοι, τὴν ἐπιθαλάμιον ἐκείνην ἐπανηγύριζον εὐω-
χίαν, ἀλλ' οὐκ ἤμβλυσε ταῦτα νοῦν τοῖς θεοῖς ἐμμελετώοντα
καὶ τὴν προσοῦσαν πρόθεσιν ἐξανύσαι διασπουδάζοντα. νυ-
κτὸς δὲ τῷ κοιτῶνι τῇ συμβίῳ ἅμα προσορμισθεὶς ἐπὶ τῆς
κλίνης παρακαθιστάμενος, ὅλος τε τῶν θεῶν γενόμενος, στε-
20 *ταγμῷ* τὸ προσὸν τῇ ψυχῇ πάθος ὑποσημαίνων, τοιῶνδε λό-
γων ἀπάρχεται· ὁ μὲν παρὼν βίος, ὃ γυναί, βραχύς, ὡς
πᾶσιν εὐδῆλον, καὶ ἀδηλίᾳ τοῦ μέλλοντος τέλειον κεκρατημέ-

10. Desunt multa, ut et in Lipomani Cod. quem ipsum hunc Ve-
netum arbitror, cuius apographum repraesento. (Not. ed. Par.)

15. *ἰνωχίαν* Par.

antumaali stellae persimilis, eximia corporis pulchritudine, parem
animi venustatem sub obscuris indicibus prodebat. neque enim mor-
talis hominis, sed dei filius esse videbatur, ex matris utero in Iere-
miae prophetae morem sanctificatus, et iam inde ab ipso ortu ad ex-
tremum usque vitae finem virtutibus omnibus illustris ac clarus.

At pater ipsius, cum exiguo temporis spatio in malorum hac re-
gione vitam produxisset, ea cum curis atque praefectura relicta, prae-
finitae cunctis peregrinationis terminum absolvit, cum iam puer tri-
mulus esset. mater autem

Illud canticum expresserunt, quo tres pueri, contempto tyranni
iussu, in medio camini ardentis servatorem collaudarunt. sed cum
omnes ad hilaritatem, laetitiamque profusi, nuptiarum convivium cele-
brarent, mens tamen illius nihil his obtusa est, quae divina medita-
retur, animique propositum explere cuperet. cum iam itaque appe-
tente nocte cum sponsa cubiculi secreta petiisset, ac lecto assideret,
totoque animo res divinas agitaret, suspirio indicans desiderium
suum, sic eam alloqui aggressus est: vitae curriculum, coniux, ut

»Regium nostrum cum Barberino isto codice iterum comparatur: quodque in eo ex Vaticanis et Palatino collectum, id totum huc transfunditur.«

Unum est quod de mutata totius operis forma moneam. Annorum notationes in editione Par. ad codicum exemplar ita comparatae sunt, ut in quovis novi regis vel episcopi accessione praeter annum mundi et divinae incarnationis etiam reliquorum regum et episcoporum anni diserte indicati sint, tali fere schemate:

κόσμου ἐτη 5995.	τῆς θείας σαρκώσεως ἐτη 495.	Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίνου ἑτοσ α΄.	Περσῶν βασιλέως Καβάδου. ἑτοσ η΄.	Ῥώμης ἐπισκόπου Συμμαχίου ἑτοσ β΄.	Κωνσταντινουπόλεως ἐπιτοσκούτου Μακεδονίου ἑτοσ ζ΄.	Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Σαλουστίου ἑτοσ α΄.	Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Φλαβιανού ἑτοσ δ΄.	Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἰωάννου ἑτοσ ε΄.
------------------	------------------------------	--	-----------------------------------	------------------------------------	---	---	---	---

Hanc annorum notandorum rationem si editio nostra secuta esset, magnum fecisset dispendium chartarum, quibus parcere praesertim in tam grandi opere satius erat. Quod sine ullo perspicuitatis detrimento factum esse videtur: nam, tabellis istis abiectis, mundi et Christi anni ubique in margine appositi et primus novae cuiusque accessionis annus indicatus attento lectori idoneam copiam faciunt reliquorum magistratum annos facillimo computo

inveniendi. Sed vel sic huius libri moles quamquam in brevius contracta tantum excrevit, ut Goari et Combefisi notae cum indicibus, historico Combefisi, graeco meo, in alterum volumen, quod proxime sequetur, essent ablegandae.

Scribebam Lubecae d. 26. Sept. 1839.

CANDIDO LECTORI,

F. FRANCISCUS COMBEFIS Ordinis FF. Praedicatorum Congregationis S. Ludovici.

En tibi diu expectatum Viri sanctissimi, nec δοκίμης minus ac confessione, quam scribendi industria ac labore illustris, Theophanis Chronographicum opus, ac historiam; ut cuius summaris Graecis pariter ac Latinis hactenus fruebaris, ipso nunc pleno, ac quale vel ipse edidit, vel ad nos Codicum non parva seges transmisit, abundantius delecteris. Et ea Theophanis non minima laus, quod eius toties descripta lucubratio, ipsa brevitate cum pari perspicuitate Lectorem recreans, immensumque historiarum aequor haud ita multis versibus repraesentans: quod item si qui fere Graeci, Latinique post eum eo velut caractere scripsere, ac historiarum breviarum posteris reliquere, quoad illa porrigitur, non tam suum aliquid produxerint, quam sublectum Theophanem, inque maiores coactum angustias suppressis non paucis, iisque minime spernentis, alio vel idiomate, vel stylo nonnihil puriori reddiderint.

De Theophane, eiusque natalibus, ac vitae tota institutione, necnon de illius opere hoc, ac ei coaevis aliis eiusdem nominis, ac instituti; praeter monumenta ipsi libri fronti praefixa, multis satis R. P. Iacobus Goar ὁ μυχυρίτης, ipso statim limine earum Notarum, quas illius posthumas produxi. Iam enim Theophanis toto ipso textu, adeoque et Leonis Grammatici, exceptis fortasse pauculis foliis, typis mandato, Notisque ad Theophanem duntaxat digestis, dum absolutionem, maioraque alia vir vietati, literis, Graeciae natus cogitat; mox

fere sanctissimi Praedicatorum Antistitis Dominici ad Nonas Augusti anni MDCLIII. expletis feriis, gravis accensa bile morbus invadit, ac ad Septembrem iam vergentem varie discrucians, ac corpusculum deterens, de patria, atque exitu sollicitum facit; quando et pie inter fratrum manus (quin et filiorum, Sodalitii totius vice Magistri Ordinis, ut vocant, Praeses existens) diem obit. Statim itaque appetente invale-tudine, ut nihil ea ipso exordio mitior fuit, ut quod superesset Theophani praestarem pro antiquo amicitiae iure, ac communi-bus studiis etiam etiamque rogavit. Annuï; nec enim vel amico aliquid, aut rem sic iustam, eque re communi negare potui. Notas itaque quales relictæ erant, praelo subiecti, ac quam potui, ut emendate prodeant, curavi. Indicem copiosissimum, quod ita commodum videretur Chronographicae tantæ molitioni, adieci; totumque adeo Theophanis ipsum textum, ac Leonis Grammatici, versionemque recensens, occurrerunt multa, quæ secundas curas sic spisso opere viderentur desiderare. In eam rem igitur Notas posteriores, ac emendationes strictim, pene-que defunctorie instituendas putavi, ut id fere praestarem Pa-tri Goar in Theophane, quod ille Xylandro in Regiæ editio-nis Cedreno. Nec enim quod Gretsero in Codino, ubi non defunctorius, sed plane exquisito opere, de Graeca sequioris praesertim mediique aevi literatura, idem laudem habet. In-terim angebat animum, quod Graecum exemplar Laudationis Theophanis nusquam occurreret: Lipomanus duntaxat, exque eo Surius ad Martii XII. Latinam repraesentaret. Ipsum quod ita Latine redditum erat, monumentum egregium indica-bat, quo et Anastasius delectatus esset. Audieram saepe que-rentem P. Goar, quod nusquam illius copiam nancisceretur: ipse nihilominus nihil inopportunitatem veritus, quam gratissi-mam fore noveram, pulsandas iterum Eminentissimi Cardi-nalis Francisci Barberini fores in eam rem decrevi. Scribo igitur, deplorato Fratris charissimi apud communem, olimque amicum funere, unum deesse, quo Theophanis pater ipse at-que productor videatur esse. Multum quidem in eum contu-

lisse, quod Romae per Buccardum domesticum Latio donatum praelo adornaverit, eamque Parisios versionem si quid usui esse posset, destinaverit; ut nempe illustrior prodiret typis Regiis, Patrisque Goar maturioribus studiis; quod item Theophanis textum cum Vaticanis uno, et altero collatum, ut inde Regius antiquissimus Theophanis textus illustrari, sarciri, ac emendari posset, transmiserit. Deesse nimirum dictum tanto Viro, sanctoque ab aequali, vel suppari Encomium. Id ut diligentia, ac auctoritate mihi obtineat, omnes in Theophane numeros implevisse: eius editionis maximam consecutum gloriam, patronumque in caelis demeruisse potentissimum. Audit haec nihil segni aure Eminentissimus Princeps, suos Romae, ac aliorum frustra excutit pluteos, Syracusas, ac Siciliam vestigat, Venetias rimatur; illique tandem favente Numine thesaurus occurrit in S. Marci Bibliothecae Codice; ex quo in nos derivatus, eaque Eminentiss. Cardinalis Barberini diligentia, Eminentissimique Collegae Cardin. Ottoboni beneficio, atque munere. Habes, Lector, quid fere praestitum in Theophane, ac qui in eo contulerint operam, dum tamen Viros clarissimos fratres Puteanos, τὸν μαχαρίτην, et quem Deus diu superstitem servet, nec ipsos defuisse, ut nusquam bonis studiis desunt, quibus possint prodesse, non nesciveris. Praeter enim Regium antiquissimum Codicem, in quo Syncelli Chronographiae Theophanis textus, tumque Leonis Grammatici subnectitur, ex quo P. Goar edita omnia exscripsit, humanissime commodatum, etiam Pcyrezianum eidem procurarunt, ac eius esse voluerunt, non inutilem illum tum suo ipsum nomine, tum quia collatus cum Palatino.

Theophanem brevi sequetur Continuator ex Eminentissimi eiusdem Cardinalis Barberini Codice, ad quem Pselli bene multa historica Eminentissimi Cardinalis Mazarini Codex spississimus suggeret, iusto complendo volumine. Vale. IV. Kalendaras Maii MDCLV.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΣΥΜΠΛΕΚΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΡΟΣ ΗΜΩΝ

Θ Ε Ο Φ Α Ν Ο Υ Σ,
ΤΟΥ ΚΑΙ ΙΣΑΑΚΙΟΥ.

S. P. N. THEOPHANIS,
QUI ET ISAACIUS,
VITA ATQUE LAUDATIO.

Όσον τι πάσχουσι τὴν κοσμικὴν διαπεραιούμενοι θάλατταν ἔμποροι, καὶ τὰ μικρὰ πελάγη μειζόνων ἐφέσει κερδῶν διαμείβοντες, ἀπροσμάχῳ μὲν κλύδωνι καὶ κύμασι ἀλλεπαλλήλοις σφοδροτάτοις καταγιγισμένοις τοῖς πνεύμασι προσπαλαίοντες
5 ζοφώδεσι καὶ θυέλλῃ, μικροῦ δεῖν αὐταῖς ἐλπίσιν ναυαγίσουντες· εἰ γὰρ που μικρᾶς αἰθρίας ἐπαναστάσης, ἀστὴρ τούτοις ἐπανατείλῃ χειμαζομένοις σωτήριος, αὐτοὶ μὲν τὴν ψυχὴν λαμπρότητι τοῦ φανέντος ἄστρου καταυαζόμενοι, τὸ πλείστον τῆς αἰθρίας ἀποσκευάζονται· τὸν δὲ τοῖς οἴαξιν
10 ἐγκαθήμενον προθυμότερον ἔχεσθαι τούτων ἐγκελεύονται· ὁ

4. προσπαλαίοντας Παρ.

Quae mercatoribus, mundi pelagus, et longinqua maria maioris lucri gratia traicientibus solent accidere, dum cum invictis fluctibus undisque crebro se impetu atrae procellae ventorumque vi atque turbine validissime collidentibus luctantes, prope desperata salute, naufragium expectant: (si enim paulo sereniori caelo salutare iubar periclitantibus ipsis affulserit, eius luce perspecta respirant, animumque recipiunt, ac rectorem navis ad gubernacula sedentem hortantur, ut alacrius munere fungatur suo: ille vero sublati oculis splendorem

δὲ τὸ ὄμμα τείνας μετέωρον, καὶ ὡσερ ὄδηγι τῆ καταλάμ-
 ποντι χρώμενος, τὸ βλοσυρὸν τοῦ κλύδωνος τέχνη καταπα-
 λαίων, πρὸς εὐθείας τρίβους πηδαλιουχεῖ τὴν ὀκνάδα· τοι-
 οὔτων τι καὶ τοῖς τὴν γοητὴν τοῦ βίου διεκπερῶσι θάλατταν,
 καὶ πρὸς τοὺς ἀκύμονας τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἐνορμισθῆναι 5
 λιμένας κατεπειγομένοις ἐπισυμβυβαίνειν εἶωθεν. ἀφράστη γὰρ
 τῶν πειρασμῶν καταντλουμένοις κλύδωνι, καὶ βαθυτάτη σκό-
 τει τῶν δαιμονικῶν κατεσχημένοις περιστάσεων, αἱ τῶν θεο-
 φιλῶν ἀνδρῶν ὡσερ ὑπ' ὄψιν πρῶξεις τιθέμεναι, τῇ μὲν
 οἰκείᾳ λαμπηδόνι τὸν ἐκείνων σκότον ἀποσκαδάζουσι, διδα- 10
 σκαλίαις δὲ ταῖς θεοπνεύστοις τὸ τῶν παθῶν καταστο-
 ρέσασαι κλυδώνιον ἡδίστης γαλήνης κατεμπιμπλώσι, καὶ
 πρὸς τὴν ποθουμένην ῥᾶστα πικραπέμπουσι κληρουχίαν, τῇ
 φόρτη τῶν ἀγαγίμων ἀγαλλομένους. ἄλλους μὲν ἄλλοις ἐμ-
 πρέποντας ἂν εὐροις τοῖς κατορθώμασι, καὶ τὸν μὲν τὸ τῆς 15
 ἐγκρατείας στερεὸν αὐτοῖς ἔργοις σαφῶς ὑπογράφοντα, τὸν
 δὲ τὸ τῆς σωφροσύνης λαμπρὸν, καὶ ἔπος ἢ τῆς ἀκολασίας
 περιγίνεται δεσποτεία, μάλα νεανικῶς ἐκδιδάσκοντα· ἕτερον
 τῶν ἀρετῶν ὡς ἀρχετύπῳ πίνακι τὴν κτιῆσιν διαζωγραφοῦντα
 τῇ βίῳ· ἄλλον πρὸς τὴν τοῦ βίου παντὸς παιδοτριβοῦντα 20
 καταφρόνησιν, καὶ ἄλλον πρὸς τὴν τῆς καινῆς δόξης ὑπερο-
 ψίαν κραταιῶς ὑπαλείφοντα. Θεοφάνους δὲ τοῦ θειοτάτου
 πατρὸς προσομιλήσας ταῖς πρῶξεις, πῶσαν ἂν ἰδέαν κατίδοις
 καλῶν ὡς ἐν εὐθαλεῖ παραδείσῳ φυτουργομένην.

3. αὐθείας Par.

intuitus, eoque tanquam duce usus, trucem procellam arte superat,
 et ad rectum cursum navem dirigit:) eadem fere in hoc vitae pelago
 navigantibus, et ad tutum futuri saeculi portum studiosae tendentibus,
 contingere consueverunt. incredibili enim tentationum aestu laboran-
 tibus, densissimisque casuum daemoniaca arte, ac invidia res huma-
 nas excipientium tenebris circumfusus, res a sanctis viris gestae sub
 aspectum velut positae, splendore suo nebulam eam discutunt; divi-
 naeque doctrina perturbationum feros sopientes fluctus, iucundissima
 implent tranquillitate; ac pretiosis mercibus onustos atque laetantes,
 ad optatam facile provehunt hereditatem. alios igitur aliis ornatos
 virtutibus invenies: hic abstinentiae rigorem rebus ipsis palam facit:
 ille castitatis splendorem, utque incontinentiae vis superetur, strenue
 admodum docet: alter virtutes velut principi tabellae humanae vitae
 appingit: alius ad saeculi totius contemptum erudit: est denique qui
 ad inanem gloriam spernendam valide accendat. at si diviniissimi
 patris Theophanis res gestas consideraveris, tanquam in horto florido
 virtutum omne genus altis in eo radicibus adultum inveneris.

Ταύτας ἐγκωμίους ὑποβαλεῖν προτραπεῖς, ἐτοιμῶς εἶξα τῇ
 παραιέσει, τὴν ἐκ τῆς ἐκείνου πρεσβείας ἐπικουρίαν καταπι-
 στευῶν θηρώσασθαι· οὐ πρὸς δόξαν τοῦ θουμασίου, ποίαν
 γὰρ οἶσει δόξαν λόγος μακροῦ τῷ μέσσω τῶν ἐκείνου κατορθω-
 5 μίτων ἀπολειπόμενος, τουναντίον δὲ μᾶλλον, τῇ τούτου μνήμη
 καὶ λόγους αὐτοὺς κοσμηῆσαι, καὶ μεγίστην ὑπόθεσιν ὠφελείας
 τοῖς ἐκμμεῖσθαι πειρωμένοις πρυτανεῦσαι χλιχόμενος. ἀλλὰ
 πρὸ τοῦ κρηπίδα τῷ λόγῳ προστήσασθαι, καὶ τοῖς ἰδρωσιν
 ἐπαθλῆσαι τῶν ἐγκωμίων, τῆς ἀπορίας αἰσθάνομαι. βοᾷ γὰρ
 10 τὸν εἰς εὐφημίαν προκείμενον πατρίς καὶ γένος, καὶ κικῶσα
 φύσις, καὶ ταύτην ἐκ μεγέθους ἀρετῆ παρατρέχουσα, καὶ πάντων
 εἰς ἀρχὴν ἀγομέτων, τὴν προσήκουσαν ῥαδίως οὐκ ἔστιν εὐρεῖν.
 πατρίς μὲν γὰρ νόμοις ἐγκωμίων, καὶ τῇ τούτου αἰτία καθο-
 πλισθεῖσα, τὰ πρωτεῖα τῶν ἄλλων ἀπενέγκασθαι φιλονεικεῖ,
 15 μὴ τοῦ οἰκείου τὴν στέρησιν καλλωπίσματα ὑπομεῖναι σὺν
 ὄρκις καθικετύουσα· γεννῆτορες δὲ πρὸς τούτοις, παιδεία
 τε τῇ τοῦτου καὶ τροφείοις ἐναβρυνόμενοι, κατόπιν ταύτην
 παραγκωνίζονται· ἀρεταὶ δὲ τῇ ἐκείνου προθέσει τε καὶ κτή-
 σει μεγαλαυχόμεναι, αὐχένα τε γαῦρον ἐπαίρουσι καὶ μέγα
 20 τοῖς ἄλλοις βοῶσι, πρὸς τὴν ἐκείνου μόνην ὑπιδόντες ἔφεσιν,
 ῥᾶστα τὴν ἦταν ἐπίγνωτε. τί δῆτα δράσω κριτῆς πραγμά-

3. ποίαν Par.

7. τοῖς] αὐτοῖς Par.

10. νικεῖσα Par.

Has ego ut laudatione prosequer, multorum adhortatione ad-
 ductus, prompto animo provinciam suscepi, illius precum auxilio fre-
 tus: non ut viro divino ac admirando gloriam conciliarem (quae enim
 illi gloria ex oratione mea, quae virtutibus eius longe est inferior,
 acquiri potest?), sed contra potius, ut rebus ab ipso gestis com-
 morandis vim ipsam dicendi exornarem, et eas imitari studentibus
 adiuventum maximum offerrem. quamquam in ipso statim principio,
 antequam in ipsum laudationis stadium ingrediar, tanto me oneri im-
 parem sentio. simul enim et patria, et genus, et natura praestan-
 tior, et qua magnitudine naturam superat virtus, virum laudationis
 argumento propositum egregie honestant; ut cunctis exordio occur-
 rentibus, quid horum magis congruat, haud facile quis inveniat. pa-
 tria enim tum laudationum legibus, tum parentis titulo instructa, pri-
 mas sibi vindicat partes: oratque nos, atque obtestatur, ne propriis
 ornamentis spoliatur. parentes autem hanc cubito opposito propel-
 lent, educatione ac disciplina ipsius gloriantes. virtutes vero, proposito
 eius ac possessione confisae, gloriosam cervicem attollunt, magnaque
 voce reliquis clamant, solum illius studium, atque animum spectantes,
 facillime victas se illae agnoscant. ego itaque inter res, quae se
 vinci non patiuntur, iudex constitutus quid faciam? parumper scili-

των ἡτιᾶν οὐ δυναμείων ὑποστῆναι γενόμενος; ἢ δῆλον, ὡς μικρὰ τοῖς προτέροις ἐνομιλήσας, τοῦ δειχθῆναι χάριν ὁπίων ὑπερόπτης γεγένηται τῷ φίλτρῳ πεπεδημένος τοῦ κτίσαντος, ὅλος τῶν ἀρετῶν κατὰ τὴν ἐκείνου γενήσομαι πρόθεσιν;

Ἦνεγκε τὸν θαναμίσιον πατέρα πατρίς ἡ βασιλείας ἐγ-5
καλλοπιζομένη τῷ ἀξιώματι καὶ τῶν ἄλλων ἀπασῶν ἐπὶ το-
σοῦτον ἀνθικισμένη, ὅσον εἰκὸς τῶν ἀρχομένων τὴν δεσποτέ-
ουσαν. περὶ ἧς πολλὰ λέγειν ἐθέλων τῷ τε πάντα τὸν περὶ
αὐτῆς λόγον μακροῦ τῷ μέσῳ παρατρέχειν τὴν αἴσθησιν, καὶ
τῷ δῆλα πᾶσι καθεστάναι τὰ περὶ ταύτης λεγόμενα τοῖς 10
ἀνὰ πᾶσαν οἰκοῦσιν ὄσην ἐφορᾶ ἦλιος, ἀνακάμπτομαι. γεν-
νήτορες δὲ οἱ τηλικαύτη γονῇ καὶ πατρίδι καταξίαν ἐπιγρα-
φόμενοι, πλούτῳ κομῶντες, στρατηγία λαμπόμενοι, ἀρεταῖς
ἀπάσαις δορυφορούμενοι, τῷ φίλτρῳ πάντων μάλιστα κατε-
στίφοντο, οὐ τῶν θεοφιλῶν μόνον, καὶ οἷς ἡ καλοκαγαθία τὴν 15
φιλίαν προυξέει, οὐδὲ τῶν ἴσοις φαιδρνομένων τοῖς ἀξιώ-
μασιν, εἰ καὶ χειρίστη συνδεθεῖσα ψυχῇ, οἷς ἡ χρεία τῷ
φίλτρῳ παρείχεται, ἀλλὰ τυράννων καὶ βασιλέων αὐτῶν, οἱ
τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀρετῆς ἐκείνων αἰδούμενοι, διαφερόντως
τὴν φιλίαν ἠσπάζοντο. Ἰσαάκιος καὶ Θεοδότῃ τούτοις ὀνό- 20
ματα, εἰ γὰρ καὶ ὀνόματος ὑμῶν μέλει. γίνεται τούτοις τοῦ
πολλοῦ καὶ μεγίστου κλήρου διάδοχος ὁ νῦν ἡμῶν εἰς εὐφη-

14. fort. κατεστίφοντο.

17. fort. χειρίστη συνδεθεῖσι ψυχῇ.

et in prioribus immorabor, ut ostendam, quaenam ipse creatoris amore inflammatus contempserit, et pro nihilo duxerit: deinde pro illius propositi ratione virtutibus eius exponendis totus insistam.

Tulit virum hunc admirabilem illa patria, quae imperii dignitate decorata, caeteris omnibus tantum antecellit, quantum reginam subditis praestare par est: de qua multa me dicere volentem impedit, tum quod nulla sermonis vi explicari possunt, quae de illa sensus renuntiat; tum quod omnibus, quascunque sol aspicit, terrae partes habitantibus sunt cognitae. parentibus ortus est tali sobole, patriaque dignis, qui divitiis affluentes, militari gloria clari, omni virtutum choro ornati, omnium in se amorém propensissimo affectu converte- rant: non eorum duntaxat qui religiosi moribus eniterent, ac quibus probitas ipsa amicitiam faceret; aut qui paribus erant dignitatibus insignes, licet pessimo essent animo praediti, atque amicitiam propriis commodis metirentur: verum etiam tyrannorum, ipsorumque imperatorum, qui ipsi virtutis eorum praestantiam reveriti, longe charissimos habebant. Isaacius et Theodota, si quid vobis etiam nomen est curae, vocabantur. his amplissimae hereditatis natus est heres ille, qui nobis in praesentia laudandus est: maternaque effusus alvo

μίαν προκείμενος, καὶ τῆς μητρῶας νηδύος ἐκβάλλεται ἀστέρη ὀπωρινῆ ἐναλίγκιος, τὴν τῆς ψυχῆς ὠραιότητα τῇ εὐπρεπεΐᾳ καθυποφαίνων τοῦ σώματος. οὐ γὰρ ἐφίκει ἀνδρὸς γεννητοῦ παῖς ἐμμέναι, ἀλλὰ θεοῦ, ἐκ μητρῶας ἡγιασμένος κατὰ τὸν 5 προφήτην Ἰερεμίαν, καὶ πᾶσι καλοῖς ἀρχήθεν μεχρὶ βίου δυσμῶν ἐλλαμπόμενος.

Ἄλλ' ὃ μὲν τούτου γενέτης τῷ χωρίῳ τῶν κακῶν βραχὺ προσβιούς, αὐταῖς φροντίσι καὶ στρατηγίᾳ τοῦτο λιπών, τὴν ὠριαμένην ὑπῆλθε πᾶσιν ἀποδημίαν, τριετοῦς ἤδη τοῦ παιδὸς 10 ἰοιγγάνοντος. ἦ δὲ.

* Τοῦτον ἐκείνην ἐξεικόνιζον ἁρμονίαν, ἐν ἣ παῖδες οἱ 15 τρεῖς μετὰ τῆς ἁρμονίας τοῦ τυραννικοῦ προστάγματος καταπιύσαντες, ἐν μέσῳ καμίνου φλογὸς τὸν παγκόσμιον αἶνον τῷ σεσωκότε προσήγαγον. πάντες δὲ πρὸς τὸ θυμῆρες καὶ 20 φαιδρὸν ἀνειμένοι, τὴν ἐπιθαλάμιον ἐκείνην ἐπανηγύριζον εὐωχίαν, ἀλλ' οὐκ ἤμβλυνε ταῦτα νοῦν τοῖς θεοῖς ἐμμελετώοντα καὶ τὴν προσοῦσαν πρόθεσις ἐξανύσαι διασπονδάζοντα. νυκτὸς δὲ τῷ κοιτῶνι τῇ συμβίῳ ἅμα προσορμισθεῖς ἐπὶ τῆς κλίνης παρακαθιστάμενος, ὅλος τε τῶν θεῶν γενόμενος, στε- 25 ναγμῶ τὸ προσὸν τῇ ψυχῇ πάθος ὑποσημαίνων, τοιῶνδε λόγων ἀπάρχεται· ὃ μὲν παρὼν βίος, ὃ γύναι, βραχὺς, ὡς πᾶσιν εὐδῆλον, καὶ ἀδηλίᾳ τοῦ μέλλοντος τέλειον κεκρατημέ-

10. Desunt multa, ut et in Lipomani Cod. quem ipsum hunc Venetum arbitror, cuius apographum repraesento. (Not. ed. Par.)

15. ἐνωχίαν Par.

autumaali stellae persimilis, 'eximia corporis pulchritudine, parem animi venustatem sub obscuris indiciis prodebat. neque enim mortalis hominis, sed dei filius esse videbatur, ex matris utero in Ieremiae prophetae morem sanctificatus, et iam inde ab ipso ortu ad extremum usque vitae finem virtutibus omnibus illustris ac clarus.

At pater ipsius, cum exiguo temporis spatio in malorum hac regione vitam produxisset, ea cum curis atque praefectura relicta, praefinitae cunctis peregrinationis terminum absolvit, cum iam puer trimulus esset. mater autem

Illud canticum expresserunt, quo tres pueri, contempto tyranni iussa, in medio camini ardentis servatorem collaudarunt. sed cum omnes ad hilaritatem, laetitiamque profusi, nuptiarum convivium celebrarent, mens tamen illius nihil his obtusa est, quae divina meditaretur, animique propositum explere cuperet. cum iam itaque appetente nocte cum sponsa cubiculi secreta petiisset, ac lecto assideret, totoque animo res divinas agitaret, suspirio indicans desiderium suum, sic eam alloqui aggressus est: vitae curriculum, coniux, ut

νος· οὐ γὰρ ἐμφανές τι· τῶν πάντων καθέστηκε, τότε θάνατος ἐπελθὼν, καὶ τούτου χωρίσας πρὸς τὸ μέλλον παραπέμψει καὶ κοινὸν δικαστήριον, ἑτασμοὺς ἀκριβέσι τῶν πεπραγμένων ὑποβληθῆσόμενον. ἐντεῦθεν ἀνέτοιμον ἐνίοτε λαβὼν καὶ πλείστοις φορτίοις ἁμαρτημάτων βυρυσόμενον, τῆς τοῦ 5 κτιστοῦ καλοποιῦ ὠραιότητος εἰς ἅπαν ἀλλοτριώσας, οἶμοι αἰωνίῳ καταδικάζει πυρί· μικρά δὲ καὶ δοκῆσει μόνη τὰ καλὰ κεκτημένος, ἀπείροις ἀνιαιροῖς περιτειχίζεται ἰδιοποιούσι τὴν τελευτήν. πόθεν δὲ τῶν τούτου καλῶν μόνιμον ἔστηκε; πλοῦτος; ὁ κακίας μᾶλλον ἢ ἀρετῆς ὑπηρέτης μὴ καλῶς κυβερνώμενος, ἀλλὰ μυρίοις τοὺς ἐπιβουλεύοντας ἔχων, πρὶν κατὰ γνώμην κτηθῆναι πολλαίς διώλοε. κάλλος σώματος εὐχροία 10 τε καὶ συμμετρία μελῶν προσγιγόμενον; ἀλλ' ἢ χρόνῳ οβ-
 ὀσθὲν ἢ νόσῳ μαραινθὲν διαρροὴν ἔχουτο. δόξης ἀνθρωπίνης περιπέτεια; καὶ τί ταύτης εὐτελέστερον, ᾧ φιλιότη, μάλιστα 15 πρὸς τὴν αἰδίων θείην, ἣν ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὐκ ἤκουσε, παραβαλλομένης. ἦν γὰρ ὁ πρῶτ' κτησάμενος οὐκ οἶδεν εἰ μέγχι δειλῆς ὀψίας παραμενεῖ, πῶς ἂν ταύτην ἐν καλοῖς λογίσαιτο; μικρὸν οὐκ, εἰ δοκεῖ, τοῖς τῆς φύσεως λει-

6. καλλοποιῦ Par. 12. εὐχροία Par. 16. Ἰδε Par. 18.
 εἰ] ἢ Par. 19. fort. λογίσαιο.

omnibus patet, exiguum est, prorsusque incertum. nemo enim mortalium novit, quando mors accessura sit, nosque hinc ad futurum illud, quod omnibus est commune, amandatura iudicium, in quo rerum gestarum ratio severis quaestionibus reddenda erit. hinc quandoque imparatos, magnisque peccatorum cumulis oneratos, a creatoris pulchritudine, ex qua manat quod pulchrum est, penitus extorres, aeternis heu! flammis addicit: atque is, qui exigua bona, si tamen dicenda sunt bona, quae specie tantum et opinione sunt eiusmodi, possederit, innumeris implicatur molestiis, quibus vitae finis aegre immunis sit. quidnam vero ex iis quae huic suppetunt bonis, firmum ac stabile? num divitiae? at certe illae, quae vitii magis, quam virtutis ministræ sunt, non recte administratae, ac cum multorum insidiae obnoxiae existant, nondum ex voto partae saepius dilabuntur. an pulchritudo corporis, quae ex quadam coloris suavitate, atque apta figura membrorum consistit? verum illa aut tempore extinguitur, aut morbo deflorescit. humanae gloriae ostentatio? quid vero illa abiectius, o coniux charissima, praesertim si cum aeterna illa, quam nec oculus vidit, nec auris audivit, comparetur? quae enim eiusmodi est, ut cum eam mane adeptus sis, nescias an usque ad vespeream sit permansura, quid est cur in bonis numeretur? haec cum ita sint, si videtur, tantisper naturae obsecuti legibus, nobis ipsi super-

τουρησάντες νόμοις, ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἄνω γενόμεθα, πᾶν ὃ μὴ παραμένει τῷ μέλλοντι προσφυῶς ἀποτιναξάμενοι.

Ταῦτα μὲν ὁ νέος τῷ σώματι καὶ παλαιὸς τῷ φρονήματι, καὶ πολὺ τούτων ἔλεγε πλείονα· ἡ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὑμίματος καὶ ἀκεραία περιστερά, ἡ τρυγῶν ἡ φιλήρμος μᾶλλον καὶ φιλαγνος, ἡ φιλόγαμος, ἡ τὸ τοῦ μάρτυρος Μαρδαρίου γύναιον πολλῶ τῷ μέσσω τὸ εἰς Χριστὸν φίλτρον παραδρομῶσα, ὅσον τὰ χρησιτὰ συμβουλευσασα, κοινωτὸς τούτων ὑπῆρξεν ἐν ἅπασι, τοιούτοις ἀμείβεται λόγοις τὸν σύνθετον·
 10 καὶ πόσω μᾶλλον δικαιοτέρων, ὃ φίλτατε, δι' ὅλου τὸ τῆς παρθενίας τηρῆσαι καλόν, ἢ τῷ πλείστῳ μέρει καταρρυπῶσαι! τίς δὲ τούτων ἐγγυητής, ὅτι τῷ βίῳ λειτουργοῦσι καὶ πρὸς παιδοποιῶν ὑπαγομένους τὸ ἄσθλον ἐχδέξεται τούτων, ἀλλὰ μὴ τῶν χρησιτῶν ἐλπίδων προαναρπάσαν ματαιίας ταύτης ἐναπο-
 15 δείξῃ; πόσω δὲ εὐκλεέστερον τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Χριστοῦ ζυγὸν ἐκ νεότητος ἄραντας, τοῦ ἐπομένου τούτῳ καταξιδῶνται μακαρισμοῦ, ἢ πρὸς βραχὺ δῆθεν τοῖς ματαίοις ἐνασχοληθέντας, πῆξιν ἐν τούτοις τοῦ λογιμοῦ λαβόντας, τοῖς χειρίστοις ἐναπομέναι! ἔκπληξις εἶχε τῶν λεγομένων τὸν νεανίαν· τὰ
 20 γὰρ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν παραδόξως ἀκήκοεν· καὶ πρῶτα μὲν σὺν δάκρυσι κρηνῆς τῆ γῆ προσκυλισθεῖς, τὴν ὑπὲρ τούτων εὐχαριστίαν ἀντιτίθει τῷ κτίσαντι· ἔπειτα τῷ γυναιῳ

11. καταρρυπῶσαι Par. 14. ταύτη μαργο Par. malim ταύτας.

21. προσκαλισθεῖς Par. 22. κτήσαντι Par.

nisque studeamus, iis omnibus opportune reiectis, quae futuro aeo minime perseverant.

Haec atque alia multa ille corpore iuvenis, sed prudentia senex loquebatur; cum pura, atque integra Christi columba, et turtur solitudinis, et castitatis cupidior quam nuptiarum, atque Mardarii martyris uxoris accensum in Christum amorem longe superans, quo meliora consulens in omnibus illis viro socia extitit, verbis eiuscemodi marito respondit. multo aequius fuerit, sponse charissime, virginitatis pulchritudinem semper integram servare, quam maxima ex parte eam inquinare: quis autem fore spondeat, ut qui huic saeculo servant, dantque libris operam, voti compotes quandoque fiant, non maturiore praerepti fato inani spe emigrant? quanto clarius, ut leve Christi ingum ab adolescentia tollentes, beatitudinae, quae inde sequitur, nos dignos praestemus, quam ut ad breve tempus caducis istis, ac inanibus operam ponentes, haerente illis animo, pessimis rebus; ingiter insistamus? haec illa cum dixisset, obstupuit adolescens; quippe qui rem novam, omnique maiorem expectatione audisset. ac primum quidem humi prostratus, gratias egit creatori; deinde laetiori

προσβλέψας ἰλαρώτερον, καὶ συνθήκας πρὸς ταύτην ποιησάμενος ὡς κοινωνὸν ἐν νῦσι καλοῖς ἔξει, καὶ εἰς αἰῶνα τὸν μέλλοντα σὺν αὐτῷ τῆς καλῆς ἐργασίας ἀπύρχεται· καὶ παραυτικά μονάζοντες ἦσαν ἐν κοσμικῷ πολιτεύματι τὸν ἐκείνων βίον διακριβοῦντες, ζυνωρὶς παναγία, τὰς νοητὰς ἀνατέμνοντες αὔλακας καὶ ταῖς οὐρανίαις σηκοῖς τὸν νοητὸν σίτον ἐναποτιθέμενοι. ἕτερον Χριστὸν εὐωδία τούτου γενόμενοι· καὶ τῆς ἐκείνου τῶν μύρων ὁσμῆς ἀντιλαμβάνόμενοι, τὴν ἐκείνου κατεπλούτουν ἐπιδημίαν.

Τῆς συνήθους γοῦν παρ' αὐτοῖς νυκτερινῆς ἐκτελουμένης 10 συναΐξεως, εὐωδίας ὁ οἶκος πᾶς ἀναπίμπλαται, πᾶσαν συνήθη μακροῦ τῷ μέσσω παρατρεχούσης, καὶ τὴν τοῦ δεσπότου παρουσίαν παραδηλούσης, ὃς τὴν πρόθεσιν τῶν θανμασίων ἀποδεξάμενος, τῇ οἰκείᾳ κατηγλαΐσεν ἐπιδημίᾳ. ὑφαπλώσαντας οὖν ἑαυτοὺς τῷ ἐδάφει, τὰς τοῦ ἔλεους ἐπιβλῦσαι τούτοις 15 ἦτον πηγὰς. καὶ δὴ τῆς Θείας ἐμφανείας παρφηκηνίας, τὸν πλοῦτον κενοῦντες, τῶν δεομένων ἐνεχείρουν χερσί, καὶ πρὸς τὴν ἀναχώρησιν ἐσκευάζεσθαι. ἀντεστρατήγει δὲ τούτοις φθόνος τοῦ κοινοῦ πολεμίον πᾶσι βασκαίων καλοῖς, καὶ κηδευτῆς ὁ τούτου ἐπ' αὐτοῖς μόνους τὰς ἐλπίδας τοῦ βίου σα- 20 λεύων, ἐπὶ τοσοῦτον χαλεπήνας τῷ πράγματι, ὡς καὶ βασι-

2. Ἐξ η̄ Par.
mg. Par.

7. fort. γενομένου.

17. forte τοῦ πρὸς τὴν

vultu coniugem intuitus, ac pollicitus, se illam honestis omnibus in studiis, adeoque in futuro saeculo sociam habiturum, una praeclarum opus auspicator. statimque monasticum institutum in saeculari vita consecrantes, omni virtutum genere vitam excolunt; sanctum nempe par effecti, qui spirituales sulcos scinderent, inque caelestibus horreis spiritale itidem triticum reconderent. Christi bonus odor effecti ipsum oblectabant; bonumque eius unguentorum odorem percipientes, illius praesentia fruebantur.

Cum igitur pro sponsorum more sic noctem transegissent, tota domus boni odoris fragrantia repleta est, quae longo intervallo odoris omnem consuetam suavitatem superans, domini praesentiam indicabat. is nempe admirabilem coniugum propositum approbans, praesentia eos sua honestavit. sese igitur humi prosternentes, ut sibi misericordiae fontes manarent, obsecrabant. adeoque ubi res transacta esset, praetorieratque divinae ille conspectus praesentiae, opes affatim effundentes, pauperum manibus contradebant, quo se ad vitam in solitudine degendam compararent. sed communis hostis invidia, quam ipse ex rebus honestis praeclarisque contrahit, adversabatur. socerque eius, qui omnem in ipsis solis rerum suarum spem positam

λέα πρὸς μέγαν ἔξερεθίσαι θυμόν. Λέων δὲ οὗτος ἦν, ὁ τοῦ Κοπρωνύμου υἱὸς καὶ διύδοχος, ὃς τὸν νέον ὑπεραλγῆσας καὶ τὸν οἰκτεῖον φίλον τιμῶν, ὀμμάτων δειῖξαι χηρεύοντα τὸν νεανίαν, εἰ μὴ τῆς ἐγχειρήσεως ἔκωταίη, σὺν ὄρκοις διηπειλεῖτο· καὶ πρὸς τὴν Κύζικον ἐξαπέστειλεν, ἀξιοχρεῶν ἐγχειρήσας πραγμάτων διοίκησιν, ὡς ἂν τοῖς ματαίοις καὶ τῷ χρόνῳ παραρρέουσι ἀγεννῶς ἐνασχολούμενος, λήθῃ παραδοίῃ τῶν ἀεὶ ἐσιώπων τὴν ἀγλαίαν. ὁ δὲ ὡσπερ ἔρμαῖον τὴν ἔξοδον ἀσπασάμενος, ἐπιτυγχάνει κατὰ τὴν ἐπὶ Σιγριανὴν ἀράοδον γέροντι τὰ πάντα θαυμασίῳ, Γρηγορίῳ τούνομα, εἴπερ καὶ ὀνόματος ἡμῶν μέλει, ἄλλοις τε κατηγλαῖσμένῳ χαρίσμασι καὶ προφητείας χάριτι λαμπομένῳ· ὃς πολλοῖς ἰδρῶσι ἐλευθέραν τῶν παθῶν τὴν ἑαυτοῦ καρδίαν ἀπεργασάμενος, πρὸς τε θεοπιτύον ἐπιτήδειος καὶ πρὸς τοῦ μέλλοντος κατανόησιν ἐγεγόνει· καὶ τῆς προθέσεως ἀνατίθῃσι, καὶ τὴν φυγαδεῖαν ἐν βουλαῖς οὐσαν [ἴσον] ὑποκαθυποφαίνει. ὁ δὲ συνήθως τῷ παναγίῳ καταλαμφθεὶς πνεύματι, οὐδὲν δεῖ σοι, φησί, τῆς φυγαδεΐας, ἢ νεανία, μετ' ὀλίγον ἀκωλύτου τῆς ἀναχωρήσεως ἐσομένης. ὁ γὰρ σὸς κηδευτῆς ἅμα τῷ βασιλεύοντι τῆς παρούσης βιοτῆς ἀπωσθέντες, πρὸς τὴν ἐκεῖσε μετακομισθῆσονται συνοικίαν. καὶ τῇ συνούσῃ ψιθύροις ἐπεφάσκει τοῖς χεῖλεσι, ὡς

4. διηπειλήτο Par.
ὀλίγου Par.

16. ἴσον delendum videtur.

18. μετ'

habebat, consilium sic aegre tulit, ut ipsam quoque imperatorem in magnam indignationem impulerit. Leo hic fuit Copronymi filius, ac imperii heres. is adolescentis vicem dolens, propriumque amicum honorans, iureiurando comminatus est se adolescenti oculos effossurum, nisi a proposito desisteret. misit itaque Cyzicum, munusque praeclarum commisit, ut dum rebus vanis, ac quae tempore disfluunt, ignaviter impenditur, earum quae semper permanent, oblivisceretur. at ille tanquam oblatum; quod urbe exeundum esset, amplexus, remque lubenter habens; dum apud Sigrianem transit, admirando seni Gregorio nomine, viro cum aliis donis, tum prophetiae gratia illustri, occurrit. multis enim is sudoribus animum a perturbationibus liberum, seque tum ad contemplationem rerum divinarum, tum ad eorum, quae ventura essent, cognitionem, aptum reddiderat. huic Theophanes animi sui propositum aperit, ac se fugam meditari subiudicat. ille sancto spiritu, ut erat solitus, illustratus: nihil est, inquit, o iuvenis, quamobrem de fuga cogites: paulo post enim licebit tibi, nemine prohibente, ad solitudinem te conferre. tuus namque socer, necnon imperator vivis exempti ad aevi futuri contubernium commigrabunt. tum uxori, quae comes erat, labiis ad aures susurrat, fore,

ὁ καλὸς οὐτοσὶ νεανίας καὶ μαρτύρων κομισθήσεται στέφη καιροῦ τῷ προσήκοντι.

Ἦν δὲ τῷ τοῦ γέροντος ἐξυπηρετούμενος ὑποζυγίῳ, καὶ ταύτη μᾶλλον ἢ τῇ βασιλείῳ τῶν Ἰππων ὑπηρεσία μεγαλυνοῦμενος, ἐν ἧ καὶ διέπρεπε. τούτου τῇ διδασκαλίᾳ προσμείνας, καὶ πατέρων ἐτέρων ἐπισκέψεσι ἐμβραδύτως, ὠψίαθη τῆς οἴκαδε ὑποστροφῆς, καὶ τῷ τυχόντι χωρίῳ σὺν τοῖς συνοῦσιν, ὡς εἶχε σκευῆς, ἐγκατέμεινε· κάυσονί τε πολλῶ καὶ δίψῃ σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν συνεχόμενος, οὐ δυσχεραίνων τῷ συμβεβηκότι, οὐκ ἀπουσία τοῦ ὕδατος πρὸς μεταμέλειαν ὑποφροόμενος, οὐ * προσίασε τοῦ δίψους τὸν οἰκεῖον δεσπότην ἐκμειλισσύμενος, ἀλλὰ τὰς συνήθεις ἀποδοὺς τούτῳ προσευχάς, ἐπὶ τοῦ προσόντος ἀνέκειτο τάπητος, ὕψῳ βραχὺ παραμυθήσασθαι τὸ δίψος ἐθέλων. ἀλλ' ὁ τῶν θανμασιῶν θεὸς ἐντροφῶντα δι' αὐτὸν τοῖς πόνοις τὸν νεανίαν ὄρων, μεγαλοτιμῶ τερατοουργήματι· ὁ γὰρ ἀγνώμονι λαῶ ἄξ ἀκροτόμου βλύσας τὰ νάματα πῶς οὐκ ἔμελλεν εὐγνώμονι νεανίᾳ τὰ τῆς χρειᾶς παρέξασθαι; πλησίον γοῦν οὐπερ ἐπέκειτο τάπητος, πηγὴ τις θεῖα προστάγματι παραδόξως ἀνέβλυσε, καὶ θίξει τῷ θεράποντι τὴν αἰσθησὶν ἐμποιήσασα, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτῆς 20 διήγειρεν· καὶ τοὺς συνόντας προσκαλεσάμενος τὸ θεοδώρη-

3. ἐξήρηετ. Par. .11. προσίασε] παρουσία τε mg. Par. fort. πιάσει. 17. ἔμελεν Par.

ut praeclarus iuuenis martyrum quoque lauream opportuno tempore reportaret.

Senioris inserviebat iumento, eoque magis, quam regio equorum ministerio gloriabatur, quo ipso ornatus erat. senis igitur doctrinae assiduus, ac dum visendis aliis patribus tempus terit, demum redditurum hora tardior prohibuit; unaque cum sociis loco primum obvius cum supellectile consedit. cumque interim ingenti aestu siti que ipse pariter ac comites excruciantur, haud tamen quod acciderat indigne ferens, vel aquae penuria eo adductus, ut se itineris poeniteret, aut ut saltem sitim depulsurus dominum suum votis fatigaret; sed ubi solitas preces reddidisset, super tapete illic expanso recumbebat, somno paulisper sitim leniturus. at rerum mirabilium effector deus, iuvenem intuens propter se libenti animo labores ferentem, magno illum miraculo decoravit. qui enim ingrato populo ex durissima petra latices effudit, cur probe iuveni necessaria non ministraret? probe igitur ubi is strato tapete iacebat, divino iussu fons quidam admiranda scaturigine profluxit: tactuque suo servum dei excitans, sese illi patefecit: qui sociis convocatis, sitis remedium a deo datum ostendit. cavis igitur manibus aquam haurientes, suaves illos divi-

τον ἐπεδείκνυε τοῦ δόξου ἴαμα· καὶ κοίλαις χερσὶν ἀρυσά-
 μενος τοῦ προσηγουῦς ἐκείνου, καὶ Θεοσδύτου καταπῆλαιον γά-
 ματος, τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν τῷ θετῆρι πάντων κα-
 λῶν, ὡς τὸ εἶκος, ἀναπέμποντες. τοῦ μὴ τινα δὲ δόκησιν
 5 ἔμποῖησαι, ὡς ἀφανεὶ καλυπτομένη τύχη πρὸς τουμφανὲς ἦκει
 ἀθρόον ἀναφανείσα, διὰ νυκτὸς ἀπέχετο, ὡς μηδὲ ἔχρος ἐς
 τὸ πρῶτὸ ταύτης ἐμφανισθῆναι. τοῦτο τῆς τοῦ Θείου Θερά-
 ποντος παιδότην πρὸς θεὸν ἀγάπης πρὸς ὑπόδειγμα, τοσοῦτον
 τὴν τοῦ Θεόπτου Μωϋσέως παρατρέχον θαυματουργίαν, ὅσον
 10 ὁ μὲν αἰτήσας, ὁ δὲ μὴ τοῦτο πρῶξας ἔλαβε· καὶ ὁ μὲν
 ἀνάγκη τῶν γογγυσμῶν τῶν οἰκείων ἐξεβιάζετο δοῦναι δεσπό-
 τῆν· ὁ δὲ καρτερίᾳ καὶ τῇ τῶν συνόντων εὐχαριστίᾳ τὸν
 ἴδιον ἐφείλκετο δοῦναι δεσπότην· καὶ οἱ μὲν τὸ δωρηθέν, ἵνα
 μὴ λέγω Μωϋσίᾳ, κατερρύψασαν ἀμφιβολίᾳ· οἱ δὲ τὸ δο-
 15 θῆν τῇ τοῦ καλοῦ προκοπῇ κατεκόσμησαν.

Οὕτω γὰρ τριῶν παριπνευσάντων ἐτῶν, κηδευτῆς ὁ τοῦ-
 του ἄμμ τῷ βασιλεύοντι τῆς παρουσίας ἐκμηθέντες εὐκλείας,
 πρὸς τὴν ὀφειλομένην παρεπέμφθησαν ἐνοικεῖαν. Εἰρήνη δὲ
 τὸ κραταιόφρον ἐκείνο καὶ Θεοφόρητον γύναιον τῆς βασιλείας
 20 οὖν νύφ τοὺς οἴακας ἐχειρίζεται· εἶπερ χρῆ γύναιον κυλεῖν
 τὴν κατ' ἐχθρῶν καὶ παθῶν ἀρρενωπῆ καθωπλισμένην φο-

2. κατεπῆλαιον Par. 5. ἀφανεῖ Par. 8. fort. προσυπό-
 δεγμα. 9. παρατρέχων Par. 11. γογγυσῶν Par. 13.
 ἀφείλετο Par. 14. τὸ] τῷ Par.

noque munere concessos latices, debitas bonorum omnium largitori
 deo gratiarum actiones reddentes, pro eo ac officii ratio petebat,
 perceperunt. at ne quis posset suspicari, fontem illum cum occulte
 lateret, repente in apertum productum erupisse, nocte sic evanuit, ut
 ne vestigium quidem eius ullum mane relinqueretur. hoc amoris, quo
 sanctus hic iam inde a puero deum prosequabatur, signum fuit: tanto
 maius illo, quod Moyses dei inspector edidit, quod ipse precibus
 rem impetravit; hic autem ne id postulans quidem. praeterea ille
 mormurantium suorum necessitate adductus, dominum ad largiendum
 impulit: hic autem patientia, et gratiarum actione utens cum sociis
 suis, proprium dominum movit? ad haec Iudaei (ne dicam Mosem)
 incredulitate munus inquinarent; hi autem concessum donum hone-
 stis accessione honestarunt.

Noudum anni tres praeterierant, cum socer eius, et imperator a
 mundi gloria excisi, ad domicillium quod eos deceret, translati sunt.
 Irene autem mulier illa fortis animi, ac divino sensu praedita, cum
 filio imperii gubernacula suscepit (si tamen mulier dicenda est, quae
 adversum hostes, ac perturbationes virilem animum gessit.) tumque

νήματι· καὶ σπένδεται φύσις βροτῶν ἀλλήλοις τε καὶ θεῷ, πολυχρόνιον κεκτημένη τὸν πόλεμον· καὶ εἰς ἄπαν ἐκκαθαρισθείσης *, πάντα πρὸς τὸ φαιδρὸν μετεβάλλετο. τότε καὶ ἥλιος ὁ πάντ' ἐφορῶν ἡμέραν ἐπῆθεν ὄλοσχερῶς ἐλευθέριον, καὶ τὸ στυγνὸν τῆς κατηφείας ὁ πολλοῖς περιεβέβλητο χρόνοις 5 ἀποδυσάμενος σταθερώτερον ἐξέλαμπε. τότε τοίνυν τῶν οἰκείων βουλευμάτων ἢ θεοκόσμητος καὶ φίλαγνος ξυνωρίς ἐν ἐξουσίᾳ γενομένη, τὸν προσόντα ποικίλον πλοῦτον τῆς οἰκίας ἐκφορῶντες, πᾶσι τῆς ἐν χρεῖα καθέστηκόσι δένεμον· καὶ μίᾳ φιλοθέων οἰκίᾳ πολλοῖς ὑπηρετησαμένη τὰ πρόσφορα, καὶ 10 τῶν τῷ θεῷ προσανεχόντων τὰ φαῦλα διαφερόντως θεραπεύσασα, τὸν τὰ ἐκείνων ἰδιοποιούμενον μεγάλως κατέτερπε.

Ταῦτα οὖν καὶ τὰ ἄλλα ὅσα προσῆκε διαπραξάμενοι, ἢ μὲν τῷ κατὰ Πριγκίπου σεμνεῖν αὐτοῖς κτήμασι ἐγκατοικίζε- 15 ται, ὁ δὲ πρὸς τὸν μέγαν ἐπανατρέχει Στρατήγιον, ἐν τῷ 10 κατὰ τὴν Συγριανὴν Πολυχρονίῳ τυγχάνοντα, ὃ πάλαι τούτῳ παρ' αὐτοῦ δεδώρητο ἑσπέρων χάριν καὶ ἀναπαύσεως, κακεῖσε ταῖς ἐκείνου χερσὶν ἀποκείρεται· μᾶλλον μὲν οὖν ἱεροργεῖται πολλῶ τῆς τοῦ μεγάλου Ἰσαὰκ θυσίας ἱερουργίαν ἱερωτέραν, ὅσον τοῦ ἀκουσίου σεμνότερον τὸ ἐκούσιον, καὶ 20 τοῦ μὴ τετελεσμένου τὸ πέρας λαβόν· κακεῖνῃ τὴν μονὴν

3. ἀγλως vel simile quid excidisse videtur.
 2. ἀγλως Par. et in margine: forte ἐποίησεν.

4. ἐπῆθεν] ἐπέ-
 8. οἰκείας Par.

humanum genus, quod diuturno bello laboraverat, cum secum ipsum, tum cum deo conciliatur: prorsusque depulsis tenebris, laetiores omnia faciem induebant. tunc quoque sol, qui cuncta lustrat, diem ex omni parte librum extulit, et moerorem atque tristitiam, quae diu ipsum occupaverat, exuens, nitidius eluxit. tunc igitur a deo ornatum, ac castitatis amans par illud, eius quod animo constitutum erat, uactum potestatem, uberes domo divitias proferentes, in omnes large egenos erogabant. adeoque una dei amantium domus, multis, quae victui erant necessaria subministrans, et eorum qui se deo dediderant, pauperiem vitaeque incommoda eximie sublevans, deum ipsum, qui haec sua fecerat, vehementer oblectabat.

Cum igitur haec et alia multa perfecissent, illa quidem in monasterio quod in insula Principe situm est, collatis eo facultatibus suis consedit: hic autem ad magnum Strategium revertitur apud Sigranam degentem in monasterio, cui nomen Polychronius; quod is ab ipso otii quietisque gratia donatum acceperat: illicque manibus illius detondetur; imo vero immolatur, hostia quam magnus Isaac longe sacratiore, quo praestantius sanctiusque quod ultro fit, quam quod praeter voluntatem, atque id, quod peractum est, eo cui finis

αὐτοῖς κτημασιν ἀναθεῖς (πολλὰ γὰρ ἦν, ἃ ταύτη συγκαθιέ-
 ρωσεν) βουλήσει τούτου καὶ γνώμη πρὸς τὴν νῆσον διαπεραι-
 οῦται ἦν Καλώνυμον κικλήσκουσιν, καὶ τὸ προσὸν ἐν ταύτη
 πατρόθεν κτημάτιον μοναστήριον ἐκ τῶν ὑπολειφθέντων δει-
 5 μάμενος, ἐκ τῆς Θεοδώρου μονῆς ἀθροίσας μονάζοντας, ὡς
 Μονοχεράριον οἱ εἰδότες ἐπονομάζουσι. ἔσης δὲ ἀρετῆς ὑπῆρ-
 χεν οὗτος ἀνάπλεως, καὶ ἡ δημώδης σαφῶς παρίστησι παροι-
 μία. τούτοις τὴν τῆς μονῆς δεσποτείαν δωρησάμενος, καὶ
 τὸν πάντων δοκιμώτατον ἀναδείξας ἡγούμενον, ἀρχέτυπον ὑπα-
 10 κοῆς τοῖς λοιποῖς ἐγνωρίζετο, ταπεινώσει μὲν τοσαύτη κοσμού-
 μενος, ὡς μηδενὶ τῶν ἄλλων οἰκτρότησιν παραβάλλεσθαι·
 ἀσκήσει δὲ καὶ χαμευνίᾳ τηλικαύτη περιλαμπόμενος, ὥς πα-
 ρατρέχειν πολλῶ τῷ μέσῳ τοὺς ἄπαντας. τῇ δὲ τῶν θείων
 βίβλων γραφῇ σχολάζων * ἀνημέριον, ἦν οὐκ ἐκ παιδείας ἀν-
 15 θρωπίνης, ἀλλὰ πόνῳ διηνεκεῖ καὶ θείᾳ κτησάμενος χάριτι
 ἀκριβῶς μετήρχετο. παννύχιον τῇ καθαρά προσευχῇ πρὸς
 Χριστὸν ἐκδημῶν τὸν ποθούμενον, τὴν εὐμένειαν ἐφείλατο
 τούτου· καὶ θυμὸν δὲ κατὰ δαιμόνων στρατολογήσας καὶ
 παθῶν, παρὰ τοῖς πᾶσιν ὑπερ τις Μωσῆς ἕτερος καθωρᾶτο.
 20 ἐπιθυμίαν δὲ τῶν γηίνων ἀποστήσας εἰς ἕπαν, μόνοις τοῖς
 θείοις προσέμενεν, ἀνδρεία δὲ καὶ καρτερίᾳ καὶ τῇ τῶν δει-

2. διαπαιροῦται Par.

4. δημάμενος Par.

6. οἰδότες Par.

7. δημόδης Par.

14. καθ' ἡμέραν mg. Par. fort. ἐνημέρευε.

18. fort. ὡσπερ vel καθάπερ.

19. ἕτερος] ἥπιος mg. Par. male.

rique absolutio defuit. illi itaque monasterio cum praedio totaque
 possessione, quae amplissima erat, donario oblato, eius voluntate ac
 consilio ad insulam, quam Calonymum vocant, se contulit; ac prae-
 diolo, quod in ea paternum habebat ex reliquis facultatibus, in mo-
 nasterium extracto, monachos ex Theodori, quem Monacherarium vo-
 citant, accivit monasterio. quantae autem is virtutis esset, vel vulgi
 proverbium facile indicat. in horum iura monasterio concesso, omni-
 umque probatissimo praefecto illius constituto, obedientiae exemplar
 se ipsum exhibuit. tanta praestabat humilitate, ut supra omnes mi-
 serabilem sese deploraret. sic autem austerioris vitae exercitiis, le-
 ctique duritiae clarebat, ut longo omnes post se relinqueret intervallo.
 divinorum librorum descriptioni assidue incumberebat, quorum scientiam
 non humana disciplina, sed labore continuo, et divina gratia plene
 callebat. noctem precando consumens, puraque oratione in Christum,
 cuius tenebatur desiderio, excedens, illius sibi benevolentiam concili-
 abat. cumque adversus daemones, animique aegritudines instructa
 ira pugnaret, cunctis lenis tanquam Moses alter apparebat. rerum
 terrenarum cupiditatem sic abiecerat, ut divinis tantum vacaret. quanta

ἄν ὑπεροψία ὅση καταγλαΐζεται, οἱ τελευταῖοι τούτου μάλι-
στα παρῆδειξαν χρόνοι.

Οὕτω δὴ τούτου ταῖς ἀρεταῖς ἀπακμαΐζοντας, τὴν ἐπίκη-
ρον βίωτον ὁ τῆς μονῆς προστάτης ἀφείξ, πρὸς τὴν ἀγῆρων
μεταβιβάζεται λήξιν. πάντων δὲ συνδρομὴ ἐπ' αὐτὸν καὶ 5
ἰκεσία, σὺν δάκρυσι προστῆναι τούτον ἱκετευόντων καὶ τῆς
σωτηρίας ἠγήσασθαι, ὧν καὶ τὴν ἐσχάτην τάξιν πληρῶν ἀρε-
ταῖς ἐφωταγωγῆι τούτους καὶ πράξεισι. ἀλλ' οὐκ ἔπειθον γνώ-
μην τοῖς ταπεινοῖς ἐμμένειν ἐμμελετήσουσιν· καὶ ὅσον ἀρετῇ
πρὸς ὕψος ἦγε μετέωρον, ἐπὶ τοσοῦτον τούτοις φιλονεικοῦσαν 10
ἐγκαλλωπύλλεσθαι. ἀμέλει πάντα παρὰ φαῦλον θέμενος, τὴν
ῥάβδον ἐπὶ χεῖρας λαβῶν, καὶ τῇ ἐλπίδι Χριστόν, ἧ διὰ βίου
* συνέρει παντός, ἀραρότως θωρακισάμενος, ἐπὶ τὸ τῆς Σι-
γριανῆς ὄρος ἀφικνεῖται· καὶ παρὰ τινος Γεωργίου χωρίον
ἀνησάμενος ὅπερ ἀνέκαθεν Ἄγρός ὠνομάζετο· ἦν δὲ παρὰ 15
Θεοφιλῶν κεκομισμένος δάνειον, οὐ γὰρ * ψυχῆς ἐκέκτητό τι
καὶ τοῦ περικειμένου ῥακίου τῷ σώματι, μύσας τὰς αἰσθη-
σεις, καὶ σαρκὸς ἔξω καὶ κόσμου γενόμενος, ἐν αὐτῷ τὴν πα-
ροικίαν ἐποιεῖτο τοῦ βίου· τῇ μὲν Θεοσδότῃ τῶν χειρῶν ἐρ-
γασίᾳ ἐπὶ τοσοῦτον προσκειμένος, ὡς οὐπω παρῆπνυσαντος 20
χρόνον ἀποδοῦναι μὲν τοῖς δεδανεικόσι τὸ ὄφλημα, ἑαυτῷ δὲ

4. βιώτην. ἀγῆρων Par.

16. κεκομισμένον Par.

videtur.

13. fort. συνήργει vel συνήρειδε.

ante ψυχῆς πλὴν vel χωρὶς excidisse

porro fortitudine eniteret, laborumque ac aerumnarum sustinentia atque contemptu, extrema ipsius tempora potissimum indicarunt.

Sic igitur illo virtutibus florente, monasterii praefectus ab hac mortali vita discessit ad immortalem. tum ad eum universorum concursu facto, cum lacrymis supplices rogant ipsis praeesse velit, ac salutis ducem agere, qui vel extremum apud eos locum tenens, virtutibus vitaque agenda illis praeluceret. nihil tamen eius animum movere potuerunt, cuius unum studium erat, ut in abiectis humilibus permaneret: ac quanto sublimior virtute tollebatur, tanto his honestari amplius contendebat. denique spretis omnibus, assumptoque in manum baculo, ac spei vi, cui quoad vixit nixus fuerat, Christum pro thorace apte induens, ad Sigrianae montem venit: coemptoque ab agricola praediolo, cui olim iam agri nomen erat (nempe mutuo a viris religiosis accepta pecunia, cum praeter animum, vilesque pannos quibus tegebatur corpus nihil possideret) clausis sensibus, ac carne mundoque excedens, illic domicilium sibi statuit. manuum labore, ac divinitus concessa operis industria tantum profecit, ut nondum elapso anno cum mutuo sumptam pecuniam redderet, tum victui necessaria

τὰ τῆς χρείας ἐκ τῶν χειρῶν πορίζεσθαι. αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ κρείττων ἐκάστης γενόμενος, τῶν ὄπιθεν ἐπιλανθανόμενος, ἀποστολικῶς εἰπεῖν, ἐπηύξει τοῖς ἔμπροσθεν, οὐ τὴν ἐν τῷ καλῷ μὴν προκοπὴν ἠγνούμενος, ἀλλὰ τῷ μὴ προβαίνειν ἐν τούτῳ, 5 ζῆμίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν οἰόμενος. συνήργει δὲ τούτῳ χάρις ἐν πᾶσι καλοῖς, ἣ παιδύσθαι ἀναπαυσασμένη τούτῳ καὶ διηγε- κῶς ἐπιλάμπουσα.

Καὶ τίς ἂν τούτου τὰς πρὸς θεὸν δι' εὐχῶν ἐκδημίας, αἱ τῶν ἐνύλων εἰς ἅπαν ἀποκαθάρσασαι ὄργανον θεῶν ἐνεργειῶν εἰργάσαντο, κατ' ἀξίαν ἐκφράσαι δυνήσαιο; τίς δὲ τὸ 10 τῆς σωφροσύνης κάλλος τῆς τούτου καρδίας ἐξειπεῖν ἰσχύσειεν, ἢ τοῖς ἀσωμάτοις συνάπτουσα καὶ θεοῦ δοχεῖον ἐργαζομένη καθαρῶτατον, πρὸς τε θεοπτίαν ἀνῆγε καὶ τὸ μέλλον ὡς παρὸν ὄραν παρεσκεύασε; τίς δὲ λόγος τῆς ἐκείνου πρὸς θεὸν 15 καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης τραυῶσαι φιλοεικῆσαι τὸ ἀκόρεστον, κἂν πρὸς αὐτὸν αἰθέρα πτεροφυήσας ἐπαναβαίῃ; τῆς πίστεως τὸ στερεὸν καὶ διπλῆς ἀπάσης ἀμέτοχον, τῆς ἐλπίδος τὸ ἄρηκτον, ἢ παιδύσθαι θωρακισάμενος τὴν τε τῶν μελλόντων ἀπόλαυσιν ὡς παροῦσαν λογιζόμενος ἐκρατύνετο; ἀλλὰ γὰρ 20 ἀρετῇ φωτοβόλοις πυρσεύουσα χάρισι πολλοὺς ἐκύλει πρὸς μίμησιν. ἀμέλει τὸ ἥπιον Χριστοῦ ζυγὸν ὑποδύντες, παιδοτριβὴν τοῦ ζῆν πρὸς ἀρετὴν ὑπαλείφοντα κατεπλούτουν. τῆς

3. ἐπεξετείνετο exspectes secundum Phil. 3. v. 15.

10. ἠργάσαντο Par.

compararet. in dies autem se ipso melior evadens, et quae retro sunt (ut apostoli verbis utar) obliviscens, ad anteriora contendebat. neque enim profectus loco ducebat, ut in bono quod adeptus erat, couisteret: imo non mediocre damnum existimabat, nisi semper in eo provercheret. comes autem et adiutrix omnibus in bonis illi erat gratia dei, quae a puero in illo conquireverat, ac iugitur lucebat.

Quis eius, precum vi in deum excessus, qui a terrenis prorsus emundatum divinarum operationum organum efficiebant, pro dignitate explicare queat? quis castimoniae decus cordis illius enarrare possit, quae beatis eum spiritibus coniungebat, deique purissimum vasculum praestabat, tumque in dei conspectum attollebat, et ut futura tauquam praesentia essent aspectaret, efficiebat? quatenam oratio assequi valeat insatiabilem illius erga deum atque proximum charitatem, licet vi sua aethera conscendat? quae fidei firmitatem, ab omni duplicitate alienam? quae spei constantiam, qua ille iam inde a puero instructus, ac se futuris tanquam praesentia forent potiri existimans, confirmabatur? caeterum, viri tanta virtus lucidis irradians facibus, ad imitandum plures invitabat. denique qui suave Christi iugum

γὰρ τοῦ πλησίον ἀγάπης ἀκριβέσι θεσμοῖς τειχιζόμενος, ἐνίκα δι' αὐτῆς τὸ ταπεινὸν τοῦ φρονήματος, καὶ προστάτης τούτων ἐδείκνυτο, ὧν πολὺ πλεόν [τὸ ταπεινὸν τοῦ φρονήματος] * ἀμέλειαν τοῖς πρὸς ἀρετὴν χειραγωγομένοις ἀπέτικτεν, ἀλλ' ἀναλογοῦσαν τῇ πρὸς αὐτοὺς στοργῇ τὴν ὑπακοὴν παρείχοντο, 5 τὴν ἀρετὴν αἰδούμενοι.

Ὡς γε καὶ θεία λαμπόμενος χάριτι, καὶ συνιδεῖν ῥᾶστα τὸ δέον οἷός τε ὧν, τοῖς κατὰ Βιθυνίαν ἐνδημῶν μοναστηρίοις καὶ ἑτέροις ἀλλαχόθεν προσομιλῶν, τοῖς ἐκείνων τῆς ἀρετῆς λειμῶσι, τὰς ὄψεις ἐπαφείς, συνελέγετο ὡς ῥόδα τὰ τούτων 10 ἀγωνίσματα, καὶ τοῖς οἰκείοις προσεκόμιζεν, ἀγάπης ἀρίστης καὶ ὑποποιοῦ ταπεινώσεως ἐν ἑαυτῷ περιφέρων τὰ ὑποδείγματα. ἐγκρατεία δὲ διηνεκεῖ στομούμενος, ἥνίκα φίλων ἐκάλεσε παρουσία πρὸς μετάληψιν, τὸ τῆς ἐγκρατείας καλὸν ἐν δευτέρῳ τιθέμενος, τὴν κυρίαν προὔτιμα τῶν ἀρετῶν· χορ- 15 τάζεσθαι τε καὶ ὑστερεῖσθαι κατὰ τὸν μέγαν Παῦλον εὐ εἰδώς, καὶ τῆς κενῆς δόξης δραπετεύων τὴν ἐπικράθειαν. μικροῦ με τῶν ἐκείνου καλῶν διέδρα τὸ μέγιστον. τῆς γὰρ κατὰ Νικαίαν συνόδου συστάσης τὸ δεύτερον, σὺν τοῖς ἄλλοις πατράσιν ἐπὶ αὐτὴν ἐκέκλητο. πάντων δ' ἐφ' ἵππων ἐξόχων 20

3. verba τὸ ταπεινὸν τοῦ φρονήματος ex proximo superioribus repetita haud dubie delenda sunt: reliqua aperte corrupta doctioribus trado sananda. 16. ὑστερεῖσθαι Par. cfr. Phil. 4. v. 12. οἰειδῶς Par.

subierant, vitae eum institutorem, qui ad virtutem animaret, ingenti compendio habebant. accuratis enim in proximum charitatis scitis munitus, sic humilem de se sensum vincebat, eorumque praefectum agebat; quorum animis inittante illo ad virtutem, impensior illa submissio contemptum velut progignebat: tametsi illi eius virtutem reveriti, pro benevolentia qua eos prosequabatur, amorisque modo, obedientiam parem rependebant.

Velut autem divina illustratus gratia, eoque ingenio praeditus, ut quae recta ac consentanea essent facile dispiceret, quae in Bithynia, ac locis aliis monasteria sita sunt invisens, inque eis monasticem profitentibus familiariter colloquens, coniectis in illorum virtutum praeclucibus, rosarum instar quibus prae lucebant decerpebat certamina, domumque ad suos reportabat, perfectam charitatis, et sublimis humilitatis in se circumferens documenta. iugi autem abstinentia duratus, cum amicorum invisentium praesentia ad cibum percipiendum vocaret, illius honestatem in secundis habens, virtutum dominam illi praelatam volebat: qui magni Pauli more sciret satiari, et penuriam pati, inanisque gloriae dominatum fugeret. pulcherrimum illius factum me pene praeteriit. cum enim Nicaeae synodus secundo coacta es-

ἄθροίζομένων, καὶ λαμπραῖς γαννυμένων ἐσθήταις, αὐτὸς τῷ
 συνήθει τριχίνῃ κοσμούμενος, ὑποζυγίῳ τε ἐπιβάς καὶ θηλείῃ
 τὴν ὁδοικορείαν ἀσμένως ἐποίητο. ὡς δ' εἶδον ἅπαντες τὸν
 5 πλεικούντῳ πλούτῳ κομῶντα τὸ πρότερον τούτοις νῦν καλλω-
 5 πιζόμενον, εἶς αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τῶν ἄλλων δρεψάμενοι τὴν
 ἀφέλειαν, εὐθυμίας ἀπάσης ἀνεπίμπλατο. ὁ δ' ἐκθύμως
 συνασπίσας τῇ ἀληθείᾳ καὶ τὴν πλάνην καταστρεψύμενος, τῇ
 γενικωτάτῃ τῶν ἀρετῶν καλλυνόμενος, ἐπανήει.

Τούτου τοῖς καλοῖς οἱ τῆς κακίας γεννήτορες βασκίησαν-
 10 τες δαίμονες, μικρὸν τῆς νυκτὸς ἀφνυνοῦντι ἀνέδην ἐπικωμά-
 ζουσι, καὶ τῆς ὅλης χειρὸς τὸν ἀντίχειρα σὺς δίκην ἀγρίου
 τοῖς ὁδοῦσι λαβόμενοι, δριμύειαν τὴν ἀληθῆνα καὶ ἔκτοπον
 ἐνεποίησαν, τοὺς τῶν δδόντων τύπους ἐπαφέντες τῷ μέρει τοῦ
 σώματος. ὁ δὲ τῷ πρὸς Θεὸν ἔρωτι καθηλούμενος, καὶ τῆς
 15 ἐκείνων μοχθηρᾶς ἐπινοίας ὑπάρχων ὑπέριτερος, οὐδ' οὕτως
 ἐντροφᾶν τῷ γεγονότι τοὺς βασκάνους ἐνέδωκε δαίμονας·
 ἀπομυρίσματι δὲ ξύλων τιμίων, ὡς εἶχε σπουδῆς, ἐπιχρίσας,
 χεῖρα τὴν πάσχουσαν, ἐλευθέραν παντὸς θᾶπτον ἢ λόγος ἐνα-
 20 κέδειξε μάλωπος. ὦ τοῦ θαύματος· χάρις γὰρ θεία διηνε-
 20 κῶς τοῖς ἐκείνου πόνοις ἐπαναπαυομένη, καὶ τρόποις ταπει-
 νοῦ τοῦ φρονήματος, ἀποστολικῶν χαρίτων τῇ δωρεᾷ κατε-

1. ἐσθῆτων mg. Par. sed scriptor barbaram formam praetulisse
 videtur 3. Ἴδον Par. 8. γεννηκοτάτῃ Par. ἐπανήει
 Par. 9. τῆς] τοῖς Par. h. l. et mox. 13. ἐνεποίησαν Par.

set, ad eam ipse quoque cum aliis patribus vocatus est. cumque
 omnes equis praestantibus, et splendidis vestimentis ornati venirent,
 ipse solito cilicino sacco indutus, ac asinae insidens, laetus iter sus-
 cepit. sed cum omnes viderent eum, qui prius omnibus divitiarum
 copiis abundaverat, vili nunc habitu gloriantem, maiore ex illo, quam
 ex reliquis, percepta utilitate, ingenti laetitia repleti sunt. ipse vero
 strenue propugnata veritate, ac errore everso, fide, quae virtutum ge-
 neralissima est, inclytus rediit.

Verum cum malitiae auctores daemones praeclaris ipsius factis
 inviderent, ei nocte parumper dormienti impudenter illudere conati
 sunt. manus enim ipsius pollicem, tanquam sues agrestes, dentibus
 corripientes, acerbum dolorem inusserunt, in eaque corporis parte lu-
 xata, dentium vestigia reliquerunt. at ille dei amore confixus, et ne-
 quitia daemonum animum gerens superiorem, ne sic quidem ea re
 gloriarı invidos daemones permisit. sed quam propterea licuit pretio-
 rum lignorum ungento manum luxatam ungens, dicto citius omni
 plaga liberam reddidit. o rem miram! gratia enim divina illius sem-
 per laboribus summissique animi motibus praesens, apostolicorum

λάμπρυνε, καὶ ἔξαισίῳν θαυμασιῶν τερατοουργῶν ἐνεργάσατο. εἰ μὲν οὖν πάντα λέγειν ἐθέλῃσω ὅσα θεία χάρις τούτῳ δεδώρητο τὴν ἐνοίκιαν ἀσπασαμένη, τοὺς τε τῶν ἐγκωμίων ἐπιλυμανοῦμαι νόμους, καὶ ὁ λόγος διαλυθῆις ὡς ἐν μεγάλῳ πελάγει πλέων οἰχθήσεται. εἰ δὲ τὰ πλείω παρῆις ὀλίγων ἐπι- 5 μνησθῆσομαι, καὶ ὁ λόγος ἔξει τὸ ἀσφαλὲς ὡσπερ ἐπὶ κρηπίδος ἐρηρυσμένους, καὶ τῶν ῥηθέντων ἀκριβεστάτην ἔξει καὶ τὰ ὑπολειφθέντα τὴν δῆλωσιν.

Ἄγριον δαίμονος ἐπιφορᾷ τίς τῶν ἐκεῖσε πολιορκούμενος, φρενῶν ἔρημος ἔξαιφνης καθίσταται· καὶ τὰς οἰκείας κατε- 10 ἔθιων σάρκας ὡς ἀλλοτρίας, βαρὺς ἐκύστω τῶν προσιόντων ἐδείκνυτο. δεσμῶ τούτων περιβαλόντες πλείονες καὶ πέδαις ἀσφαλισάμενοι φρουρᾷ παρενέβαλον, φύλακας ἐπιστήσαντες· ἀλλὰ μιᾷς ἐσπέρας πρὸς θεὸν ἰκεσία τοῦ παραλυποῦντος ἀποδειξίμα ἐλεύθερον, τῶν πεδῶν ἐκπεσόντων ἀθρόον τοῦ σώ- 15 μάτος, πρὸς τὸ κυριακὸν σωφρόνως ἐπανιόντα παρέδειξεν, τὸν πρὶν παραπλήγα καὶ πᾶσι δυσάντητον. χρεῖα τις ἐκάλει τὸν ὄσιον πορευθῆναι πρὸς τὸ πολίγνιον, καὶ δὴ πορευθέντος χεῖμων ἐπιπίπτει παρυόδοξος, κύμασί τε πολλοῖς ἐξογκώσας τὴν θάλατταν καὶ ἄγριον ἀνεγείρας τὸν κλίδωνα, τὴν ἐπάνοδον 20 ἀπετείχιζεν. ὁ δὲ τῇ συνήθει κρατυνόμενος πίστει, τῆ τὴν ἰδίαν ἐκπληροῦντι διακονίαν φησὶν, ἄγγελον τῇ συνδούλῃ χα-

7. ἐρειρισμένος Par.

eum munerum gratia illustrabat, rerumque admirabilium effectorem praestabat. equidem si omnia, quae divina gratia in hoc sancto viro inhabitans elargita est, munera enumerare voluero, et laudandi loges transiliam, et oratio mea instar navigii in ingenti pelago magis dissolvetur. quod si pauca quaedam, pluribus omissis, commemorabo, et oratio tanquam littora legens in tuto versabitur, et ex iis quae dicta fuerint, reliqua facile coniciuntur.

Cum saevi daemonis impetu quidam illic sodalium opprimeretur, repente mentis vim amisit: carnesque proprias velut alienas lanjans, cunctis adeuntibus molestus existebat. itaque vinculis et compedi- bus revinctus, custodiae plurimum consilio adhibitis custodibus traditus fuerat. at vesperae unius fusa ad deum supplicatio, a vexante spiritu liberatam, vinculis repente dissilientibus, ad ecclesiam sana redeun- tem mente ostendit, eum, qui prius mente captus, gravis omnibus erat ad occursum. usu venit, ut vir sanctus ad oppidum quoddam maritimum accerseretur: sed in medio cursu tempestas ingens oborta est, qua pelagus inmane quantum intemuit; saevoque excitato fluctu insuperabile iter redeunti effecit. at vir sanctus solita fide fretus, proprium explenti ministerium ait: conseruo mari denuncia, ut frae-

λίσσαι τὸν κλύδωνα καὶ τὰ νῶτα ἡμῶν ὑφανπλῶσαι γαλήνια,
 ἵνα τὴν οἴκαδε πορείαν ἠρέμα ποιήσωμαι· καὶ θύττον ἢ
 λόγος ἐπακολουθεῖ τὸ ἔργον, τὸν Χριστὸν καὶ θεὸν ἡμῶν ὡς
 ἐν πᾶσι κἄν τούτῳ δεικνύων ἐπαληθεύοντα, μεῖζονα ποιήσειν
 5 τοὺς οἰκέλους θεράποντας τοῦ ἰδίου δεσπότου διατεινόμενον.
 πᾶσι δὲ τοῖς ἄλλοις λαμπόμενος κατορθώμασι, τῆς τῶν πενή-
 των ἐπιμελείας πλείονα φροντίδα τῶν ἄλλων ἐτίθειτο· φιλα-
 δελφία δὲ πλείστη τῶν ἄλλων κοσμούμενος, τὸν δὲ αὐτῆς φυό-
 μενον ἔλεον διαφερόντως ἠσπάζετο. καὶ δὴ τοῖς προσιούσι
 10 χεῖρα κειχρῶν σωτήριον, μησὶ τέσσαρσι τὸν προσόντα τῇ μονῇ
 σίτον, μηδὲ τοῖς οἴκοι δυνάμενον ἐπαρκεῖν ἀφειδῶς ἐξέφορει.
 τοῦ δὲ τὴν διακονίαν θέποντος ἐπὶ τούτῳ δυσχεραίνοντος, καὶ
 μηδὲ τοῖς οἴκοι δυνάμενον διαρκεῖν τοῦτον ἐπομνυμένον,
 15 πραεῖα φωνῇ τὸν σίτον ἀριθμῆσαι διακελεύεται. ὁ δὲ τοῦτο
 διαπραξάμενος, εὗρεν ὡς πρὸ τῆς διαδόσεως, μηδενὸς μεδί-
 μνον τὸ συνόλον ἐπιλείψαντος. ἀλλὰ γὰρ ῥῆπον κύματα θυ-
 λάτης ἐξαριθμῆεν, ἢ κοτύλη πέλαγος ἐκμετρεῖν, ἢ τὰς ἐκείνου
 τῶν θανμάτων νηφάδας ἐγκωμίων λόγοις περιλαβεῖν. διότι
 ἄλλοις ἄλλας ἐκφράζειν ἀφείξ, ἐπὶ τὰ κυριώτερα τοῦ λόγου
 20 μετελείσομαι.

Πᾶσι μὲν οὖν τὸ τῆς ἐκκλησίας λήϊον ἦνθει καλοῖς· δό-
 γμασι μὲν ὀρθοδόξοις ὡς μάλιστα καταρδόμενον, ἀναλόγοις δὲ

4. τοῦτο Par.

11. ἀφειδῶς Par.

14. πραεῖα Par.

net tempestatem, et fluctus tranquillos reddat, quo iter nostrum pla-
 cide conficere valeamus. atque ita confestim effectum est, ut Christus
 ac deus noster hac item in re, quemadmodum in reliquis omnibus,
 vera dixisse demonstraretur, cum maiora servos suos, quam ipse face-
 ret, pollicitus est effecturos. caeterum cum omnibus virtutibus ex-
 celleret, curandis tamen et sublevandis pauperibus maiorem diligen-
 tiam adhibebat. cum enim amore fraterno maxime teneretur, miseri-
 cordiam ex eo proficiscentem in primis complectebatur. ac sane sa-
 lutarem accedentibus manum porrigens, quarto mense quod monaste-
 rio suppetebat frumentum, modicum illud, ut vix familiae usibus suf-
 ficeret, large effundebat. cumque minister rem aegre ferret, atque
 illud ne familiae quidem satis esse iureiurando affirmaret, miti voce
 frumentum numerare iubet. quod ille cum fecisset, nullum acervo
 modium deesse comperit. verum facillius sit, undas maris enumerare,
 aut cava manu pelagus dimeteri, quam res ab illo gestas admirabiles
 oratione complecti. quamobrem aliis alia relinquentes commemo-
 randa, quae rei institutae magis conveniunt, ac praecipua sunt, pro-
 sequemur.

Ecclesiae ager bonis omnibus abundabat. nam et rectis institu-

τούτοις παινόμενον πράξεισι. καὶ βασιλεῖς μὲν Θεοφιλεῖς
τούτοις, ἢ τῷ προσόντι τῆς βασιλείας ὄγκῳ μεγαλαυχούμενοι
διεδείκνυτο· ἀρχιερεὺς δὲ ὁ μέγας τῆς ὑψηλῆς ἐπειλημμέ-
νος καθέδρας, τὰς τῆς ἀρετῆς λαμπρότητας γῆν ἐπὶ πᾶσαν,
ὄσπην ἥλιος ἐφορᾷ, διεπύρσευεν· οἱ δ' ὑπ' αὐτὸν τελοῦντες 5
ἀρχιερεῖς ἀμέμπτως τὴν οἰκίαν ἕκαστος ποίμνην οἰονεῖ τινα
ὀλκάδα πρὸς γαληνίους λιμένας ἐπηδαλιούχει· οἱ δὲ τῶν σε-
μνείων προστάται, ὧν πρωτοστάτης ὑπῆρχε καὶ καθαρώτατος
ἥλιος ὁ θαυμασίος, τὴν ἐς οὐρανὸν φέρουσαν τοὺς ὑπ' αὐτοῖς
ἐκδιδάσκοντες τρίβον, γυμνὸν κτημάτων ἐδείκνυον τὸν πρότε- 10
ρον κακῶς δυναστεύσαντα. ἀλλ' οὐκ ἤνεγκεν ὄρα ὄφρις ὁ βιά-
σκανος τηλικούτοις ἐπανθεῖν τὴν ἐκκλησίαν καλοῖς, τὴν δὲ
τῶν πολλῶν ἀμαρτίαν συνεργὸν προσκητούμενος, συγχωρήσει
θεῖα τὸ ταύτης κάλλος ἐπιλυμήνασθαι διανίσταται. ἀνδρα- 15
γοῦν ἐπιζητῶν τῆς ἰδίας σκαιότητος ἀπάσης χωρητικόν, ἐφευ-
ρίσκει πλέον ἢ ἐβούλετο· Λέοντα τὸν ἐξῆγιστον, ὃς Ἀρμενί-
οις τε καὶ Ἀσσυρίοις ἐπαναφέρων τὸ γένος, τῶν μὲν ἐπλουτεῖ
τὸ ὑπουλον καὶ κακοηθές, τῶν δὲ τὸ θηριῶδες εἰς ἄπαν ἐκμι-
μούμενος, μᾶλλον μὲν οὐκ μακρῷ τῷ μέσσω τούτους ὑπερβαλ-
λόμενος, θηριωδεῖα μὲν ἐξενίκα τὸ ὑπουλον, ὑπουλότῃ δὲ τὸ 20
θηριῶδες παρέτρεχε· ἔτοιμος μὲν ψεύσασθαι, δεινὸς δ' ἐπι-

2. post τούτους fortasse excidit μᾶλλον. 3. Nemppe Michael Rancabus. Par. mg. 5. S. Nicephorus patriarcha: non Leo III. Rom. pontif. ut inepte notatum apud Surium. Par. mg. 13. προσκητούμενος Par. 20. θηριωδία Par. 21. ἐπιθῆναι Par.

tis sanaque doctrina instructus erat, et factis congruentibus affluebat. ac quidem religiosissimi imperatores, pietatis studio potius, quam imperii amplitudine gloriabantur. porro magnus pontifex sublimem cathedram consecutus, virtutis lumina per universum orbem terrarum accendebat. qui autem sub eo erant antistites, suos quique greges sine reprehensione tutos in portus perducebant. monasteriorum denique praesides, quibus tanquam sol nitidissimus admirandus hic vir prae lucebat, viam in caelum ducentem docentes discipulos, nudum opibus eum, qui male prius dominatus esset, religiosa abdicatione monstrabant. sed invidus serpens ecclesiam tam multis bonis florentem videre non poterat, exque plebis peccatis occasionem arripiens, ita permittente deo, ecclesiae pulchritudinem pervertere aggressus est. verum cum propriae perversitatis ministrum idoneum quaereret, aptiorem invenit, quam optabat: Leonem, inquam, scelestissimum hominem, qui ab Armeniis et Assyriis genus ducens, alterius gentis dolos ac morositatem, alterius feritatem numeris omnibus absoluta imitatione expresserat: imo vero longo eos intervallo superans, feritate

θεῖναι πίστιν τοῖς ἐψευσαμένοις ἀρετὴν ἡγούμενος τὴν ἀπάτην,
 καὶ ταύτη κατὰ τῶν οἰκειοτάτων χρώμενος· ὃς τῆς μελιχίου
 καὶ πολλὰ τιμησάσης κατεξανασταῖς βασιλείας, ἐξῴθει μὲν τῆς
 ἐκκλησίας τὸν παγκόσμιον καὶ ἄδυστον ἥλιον, συνεξῴθει δὲ
 5 τούτῳ τῶν ἀρχιερέων μικροῦ δεῖν τοὺς ἅπαντας· καὶ τὴν
 ἀτέκαθεν εἰς ἀποστόλων ταύτην παράδοσιν παρ' οὐδὲν ἡγη-
 σάμενος, ἐξορύττει μὲν Χριστοῦ τῆς θείας σαρκὸς τὸ ὁμοίω-
 μα· συνεξορύττει δὲ τῆς τούτου μητρὸς καὶ πάντων τῶν
 ἁγίων τὰ σεπτὰ εἰκονίσματα, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ψηλαφητοῦ
 10 σκότους ἐμπιμπλησι, πολλῶ τοῦ παρ' Αἰγυπτίοις χαλεπωτέ-
 ρου. ἐντεῦθεν τῇ ἑλληνικῇ βίᾳ τὴν προγονικὴν ἀναμιξάσας
 ἀπόνειαν, ἐλάλει μὲν εἰς ὕψος ἀνομίαν τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον
 Ῥαψάκην ὑπερβαλλόμενος· τὴν πόλιν δὲ θεοῦ, τὴν ἐκκλησίαν
 φημί, πολλοῖς κατασειεῖν ἐπεχειρεῖ τοῖς μηχανήμασι. πολι-
 15 ταία μὲν οὖν εὐθύς ἅπανα τῷ τῆς ἐκεῖνου βίαις ἐνανάγει κλί-
 θωνι, μηδ' ἀντισχεῖν ἐγχειρήσασα· οἱ δὲ τῷ ὕψει τῶν ἀρε-
 τῶν χειραγωγοῦντες τοὺς ἄλλους πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς τῆς
 πονηρίας ἐκεῖνου παρεσύρησαν κύμασι, εἰ καὶ μεταμελείᾳ τὴν
 ἦταν ἀνεκαλέσαντο· οἱ δὲ τῶν ἐπὶ γῆς καὶ ἑαυτῶν ἀφειδή-
 20 σαιτες, καὶ φροσῶν ἀγγινοῖα τὴν πονηρίαν ἐκκικήσαντες, οἱ
 μὲν λιμῶ προσεκαρτέρονον, οἱ δὲ μύστιξι ἀνηλεῶς ἠκίζοντο,
 εἰδ' ὅτε καὶ τυκτὶ θαλάττῃ παραπεμπόμενοι.

8. τῶν om. Par.

13. Iesai. 36. v. 2.

dolos, dolis feritatem vincebat: ad mentiendum promptus, et ad per-
 suadendum ea, quae mentiebatur, aptissimus. fraude loco virtutis
 utebatur, eamque adversus coniunctissimos exercebat. hic in bland-
 dum, ac qui multum ei honoris habuerat imperatorem consurgens,
 ornatissimum ac qui nunquam occidat ecclesiae solem eiicit, ac cum
 illo omnes fere exturbat antistites. hanc itaque ab apostolis per ma-
 nus traditam institutionem spernens, divinae carnis Christi imaginem
 excindit; idemque in matris eius, ac sanctorum venerandas imagines
 committit; ac ecclesiae graviores longe Aegyptiacis, densissimasque
 tenebras offundit. hinc tyrannorum quos tulit gentilitas violentiae
 patriam astam admiscens, ac veterem illum Rapsacem superans, ini-
 quitatem in sublime loquebatur; et civitatem dei, quae est ecclesia,
 multis machinamentis dolisque concutere studebat. statim itaque
 amnis res publica illius violentiae procella naufragium facere, cum ne
 obniti quidem conaretur. qui virtutum quo praestabant merito reli-
 quis ad caelestia duces erant, illius nequitiae fluctibus secus agi,
 astque decipi, tametsi poenitentiae remedio noxam resarcivere. qui
 autem res terrenas, seque ipsos contemnentes mentis solertia scelus
 vicerant, qua fame conficiebantur, qua verberibus dire excruciabantur:
 nonnunquam etiam noctu coniciebantur in mare.

Τότε δὴ, τότε πρὸς πόλιν καλεῖται καὶ ὁ Θαναμάσιος, οὐ τυραννικῆ καὶ βίαφ χειρὶ, ἀλλὰ θωπείαις ταῖς ἐξ ἔθους δῆθεν ἐκμαλασσόμενος. κατ' ἐχθρῶν, φησὶν, ἐκτρατεία μοι παρέσθη, καὶ δέον ταῖς εὐχαῖς κατοπλισθέντα πρότερον, οὕτω συμμῖξαι τοῖς πολεμίοις. ὁ δὲ τὸ τῶν τρόπων κακώηδες ἐπιστάμενος, νεφρῶ πολυχρονίῳ καὶ δυσουρίᾳ τρυχόμενος. ὄργα γὰρ διὰ τοῦ φυσικοῦ ὑπονόμου τῇ κύστη παραπερπόμενα, καὶ τοὺς ἐγκειμένους ἐν ταύτῃ διαδρῦπτοντα λίθους, τοῖς ἐκτὸς παρεπέμποντο, τὴν ἔξοδον τῷ ὄργῳ περιπτώματι, ὡς δυνατόν, ἀκόλυτον μηχανώμενα. τοῖτοις οὖν τρυχόμενος καὶ κλινηρῆς διὰ βίον ὑπάρχων ἀκατῶ περαιωθεὶς πρὸς τὴν βασιλίδα πόλιν ἐγκαθορμίζεται. τοῦτο δὴ μαθὼν ὁ ἐξάγιστος, τοιαύδε τούτῳ διὰ τινος τῶν οἰκειοτάτων δηλοῖ· εἰς ὕψιν γὰρ ἀγαγεῖν, τὸ στερρὸν οἶμαι τοῦ ἀνδρὸς διενδυμύμενος, ἡρσυρία. εἰ μὲν πειθήνιος ἦκεις ταῖς ἐμαῖς ἰκεσίαις, (χρη- 15) στὰς γὰρ ἡμῖν ἐλπίδας τὸ σὸν προσηγὰς ἐντίθησιν) ἴσθι τοσοῦτων καταπολαύσων καλῶν, ὅσον εἰκὸς ἐπαπολαύειν τοὺς τῆς οἰκείας φιλονεικίας βασιλικὴν συμβουλήν καὶ παράκλησιν ποιουμένους ἐπίπροσθεν· τῆς τε σῆς μονῆς παντοίοις ἔξαιρομένης χαρίσματος, καὶ τῶν σῶν συγγενῶν τιμῆς μεγίστης καὶ 20 παρρησίας ἡξιωμένων, τὰ πρῶτα τῆς ἐμῆς φιλίας οἴσεις καὶ

4. περίστυ Παρ. 10. μηχανώμενοι Παρ. 17. καταπολαύων Παρ.

Tunc igitur, tunc ad certamen vocatur etiam vir admirandus, non quidem manu tyrannica, et ut illata vi adducatur; sed ut tyranno consuetis blanditiis ac dolis ad iter inducatur. adversus hostes, aiebat, belli mihi moles incumbit: sed ante quam manus cum illis conseram, precum tuarum praesidio muniar necesse est. Theophanes autem cognita hominis malitia, quamvis renum et urinae difficultate laboraret (instrumentis enim per naturalem cuniculum in vesicam admissis, quae lapides insidos commolirent, humidis excrementis exitum praebebat) ac cum maximis molestiis vexaretur, inque lectulo aegrotus assidue decumberet, scapha tamen ad urbem regiam traiecit. quod cum scelestissimus ille intellexisset, sancti viri aspectum (eius puto constantiam animo reputans) veritus, per unum aliquem maximae inter illius domesticos fidei, haec illi significat. si venisti, ut mihi morem geras (morum enim qua praeditus es lenitas, ut de te id sperem, facile suadet) scito tam multis te bonis fruiturum, quam multis eos frui par est, qui propriae voluntati imperatoris voluntatem et consilium anteponunt: tumque monasterio tuo omnis generis muneribus aucto, tum propinquis tuis maximis dignitatibus favoreque regio condecoratis, primas apud me amicitiae ac auctoritatis partes ipse con-

παρησίας· εἰ δέ, ὃ μηδὲ λογίσασθαι θέμις, τὴν οἰκείαν ἔριν τῆς ἐμῆς ἰκεσίας προτιμησάμενος, ὑπερόπτης μὲν τῆς ἐμῆς συμβουλῆς, ὑπερόπτης δὲ τῶν προτεινομένων γενήσῃ καλῶν, ἄκων διαπραξάμενος ἄπερ ἐκῶν οὐ βούλει, σαυτῷ μεγίστης

5 αἰσχύνῃς καὶ δυσβουλίας ἔσῃ παραίτιος.

Ὁ δὲ θεϊότατος τῆς εὐηθείας τῶν λεγομένων ἐκμυκτηρί-
 σας τὸν εἰρηκότα, τοιοῦτοδὲ λόγοις ἀμείβεται τὸν πεπομφότα·
 ζημιῶν μὲν καὶ κτημιῶν, καὶ ὅσα τῆς παρούσης ἐστὶ κα-
 λά βιοτῆς, οὐδενὸς ἐν χρεῖα καθέστηκα· οὐ γὰρ νεύζων ἀπε-
 10 σείσάμην δυνάμενος χρῆσθαι, τῷ Χριστοῦ κεκρατημένος ἔρωτι,
 πῶς ἂν γηραιὸς ἐπ' ἀθετήσει τοῦ ποθομένου προσδέξομαι;
 καὶ ταῦτα τῶν ἐπικειμένων νοσημάτων τῷ σώματι ταχέαν
 μνησόντων τὴν ἔξοδον καὶ τὴν κτῆσιν τούτων ματαίαν ὑπεμ-
 φαινόντων· μονῆς δὲ καὶ συγγενῶν θεῶ μελήσει, ἧ καὶ πα-
 15 ραιθήμι τούτους, τῷ κρείττονος ἐπικουρεῖν δυναμένῳ ἢ βα-
 σιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες. εἰ δὲ νόσοις καὶ γήρατι θαρρυνόμε-
 νος, εἴ με νῦν συνέχουσι, μορμολύττοις ταῖς ἀπειλαῖς καὶ
 δειματοῦν ἐθέλεις, καθάπερ σκντάλη τὰ ἀγενῆ τῶν μεираκιῶν
 αἰ καιδευταί, ἀπτόσθω πυρά, ἐτοιμαζέσθω στρεβλωτήρια, καὶ
 20 πρόθεσιν ἄκασαν ἐκνικῶντα καὶ τρόπους μηχανημάτων παρα-
 τρέχοντα, ὅπως εἰδῆς ἐν ταῖς ἐμαῖς ἀσθενεῖαις τὴν τοῦ Χρι-
 στοῦ τελειομένην σαφέστατα δύναμιν. αὐτὸς πρὸς τὴν πυ-

3. βούλη Par.

5. δυσβουλείας Par.

sequeris. sin, quod vix cogitare fas est, pervicaci animo tuo preces
 meas posthabueris, et consilium meum neglexeris, ac quae tibi pro-
 ponuntur, bona fueris aspernatus, invitus faciens, quae volens recu-
 sas, maximi tibi ipse dededoris ac calamitatis auctor existes.

Ad haec vir divinus, perspecta dictorum stultitia, auctoremque
 irridens, ita nuncio respondet. ego nec pecuniis, nec possessionibus,
 aut ullis aliis vitae huius bonis indigeo. quae enim adolescens, cum
 iis frui possem, amore Christi inflammatus repudiavi, ea iam senex
 quomodo complectar, ac eum cuius desiderio teneor, contemnam?
 praesertim cum corpus morbis confectum sit, ut vitae finis procul
 abesse non possit, et haec inania esse constet. quod autem ad mona-
 sterium propinquosque pertinet, id deo erit curae, cui utrosque com-
 mendo: et quibus deus melius, quam imperatores et principes, con-
 sulare potest. quod si, quemadmodum pueros parum generosos ma-
 gistri scutica perterrefaciant, ita tu me morbo et senectute confectum,
 nimis territum iri speras, rogas terridatur, tormenta parentur, et
 omnia cruciatuum genera, eaque eiusmodi, ut vim omnem propositi
 superent, artificiososque cunctos modos excedant; ut scias planissime,
 Christi virtutem in meis infirmitatibus perfici. ego qui in terra gradi

ρὰν ἐλθεῖν ἐπειχθῆσομαι, ὁ γῆς ἐπιβῆναι ὄλωσ οὐ δυνάμενος, τὴν ἐπικειμένην ἀσθένειαν ἐκνικήσας τῇ προθυμίᾳ.

Ταῦτα μαθὼν ὁ τρισάθλιος, κατεπλάγη μὲν οἷης τοῦ γενναίου ψυχῆς τὸ παράστημα· οὐ μὴν ἀπέγνω τὴν νίκην, τῷ γενναιοτάτῳ τῶν παρ' αὐτῷ θαρρῶν ἀθλητῶν, ὃς γοητικᾶς 5 τῷ ὄντι καλλωπιζόμενος μαγγανείαις καὶ σοφιστικαῖς δῆθεν ἐκεκαλλώπιστο τερατείαις, ταῖς Ἑλλήνων οἰονοσκοπίαις καὶ ταῖς δι' ἠπατος μαντείαις ἐπὶ πλείω μεγαλαυχούμενος, ἢ τοῖς μαθήμασιν. οὗτος πρὸς τὸ τῆς ἀσεβείας ἐλκύσας τὸν δύστηνον βάραθρον, τὰ πρῶτα παρ' αὐτῷ τῆς δυναστείας ἐκέκτητο. 10 τούτῳ τὸν μακάριον ἐκδίδωσι, ἀλῶναι πάντως τῇ ἰῦγγι τῶν τούτου λόγων οἰόμενος. ἀλλ' ὄνος ἔδωκεν πρὸς λύραν ἠλίσκετο καὶ τῇ ἀμάχῳ τοῦ ἀνδρὸς παρηρησία τῶν λόγων καταπλαγείς, πρὸ συμπλοκῆς τὴν ἤτταν ἠσπάζετο, καὶ τῷ κρατοῦντι διηγείλεν ὡς κρείττων παντὸς λόγου καὶ ἀπειλῶν ὁ ἀνὴρ, καὶ 15 τοὺς ἤδη πεισθησομένους ἐπιμείνας τῷ τόπῳ ἀνακόψει τῆς ἐγχειρήσεως. ὦ γνώμης ἀδάμαντος στερροτέρας καὶ ἀνυπέκτου πᾶσι τοῖς κατὰ τῆς ἀληθείας μηχανήμασιν. ὦ φίλτρον περὶ τὸν χριστὴν ἀχόρεστον, ὑπὸ μηδενὸς τῶν τοῦ βίου πειρατηρίων διαλυόμενον. ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης ὁ τυραν- 20 νικῆς ὀμότητος ἔμπλεος· τοῖς τῶν Ἐλευθερίου δὲ ἀνακτόροις

3. οἷης] fort. τῆς. 7. ἐκαλλώπ. Par. 15. κρείττω Par. 16. πεισθησομένους Par.

non valeo, valetudinis infirmitate superata, in rogam promptus insilliam.

His auditis, turpissimus ille constantiam quidem animi fortis admiratus est; de victoria tamen spem non abiecit, hominis inter suos dolis strenuissimi fretus suadae vi: is nempe magorum praestigiis, ac sophistarum imposturis, Graecorumque auspiciis, atque iecinoris inspectionibus, quam disciplinis instructor erat; cumque miserum hominem in impietatis barathrum traxisset, apud eum valebat plurimum. huic beatum tradit Theophanem, sperans illius verborum lenocinio omnino deceptum iri. verum tanquam asinus ad lyram deprehensus est. invictam itaque viri sancti dicendi libertatem vehementius admiratus, antequam congrederetur, se victum esse confessus est: nunciavitque imperatori, eum praestantiorē esse, quam ut oratione, aut minis ullis superari posset: quin etiam si ibi diutius commoraretur, fore, ut aliorum animos in sententiam lamiam concessuros, a proposito absterret. o mentem adamante firmiorem, et nullis cedentem machinis oppugnantibus veritatem! o amoris vim erga creatorem incredibilem, quae nullis vitae tentationibus dissolvi potuit. caeterum ab impugnatione non destitit homo tyrannica plenus crudelitate: sed virum sanctum in Eleutherii palatio includi iubet, adhibitis custodi-

ἀσφαλεστάτη φρουρᾷ παραδίδωσι, φύλακας ἐπιστήσας, τοῦ μὴ τινα τῶν οἷς αἰδῶς τῆς φύσεως πρόσσειτι παραμυθίαν ἐμπειῆσαι τῷ διὰ Χριστὸν κακουμένῳ. σῶμα μὲν οὖν λιμῷ πολυχρονίῳ τηκόμενον κατὰ μέρος πρὸς φθορὰν ἠπειγέτο, καὶ 5 αὐτὴν τὴν ὄξεϊαν τελευτήν ζημιούμενον· νόσοι δὲ τῆς τῶν ἰατρῶν ἐπικουρίας ἐλευθερίαν εὐράμεναι, ἀλγεινότερον ἐπεκώμαζον, κατὰ πολὺ τῆς ζωῆς ἰδιοποιούσαι τὴν τελευτήν. ἀλλ' ἡ διάνοια τοῦ πρώτου τῶν ὀρεκτῶν τοῖς παμποθήτοις ἐντροφῶσα κάλλεσι τὰ τοῖς ἄλλοις μὴδ' ἀκοῆ φορητὰ ῥᾶον ἔφερεν.

10 Ἐχαιρον ἄγγελοι τὴν μακροῖς χρόνοις τῶν βροτῶν δραπετεύσασαν καρτερίαν ὀφθαλμοῖς αὐθις ἐπανελθούσαν ἐπιθεῖν εὐτυχήσαντες· καὶ τῇ τούτου συνηδόμενοι κατ' ἐχθρῶν ἀριστεία, τὸ ἐπινίκιον ἐπανηγύριζον. ἔφριττον δαίμονες, ὧν μὴδ' ἀκοῆ φέρειν ἠνείχοντο τὰ ὀνόματα, καὶ ὧν προσεπολέ-

15 μουν τοῖς εἰκονίσμασι, τούτους αὐθις αὐτοῖς ἐπανατέλλοντας πράγμασι θεᾶσθαι κακοδαιμονήσαντες, καὶ βασκανία διαπριόμενοι, τοὺς ἑαυτῶν ὑπερήτας τῆς ἀσθενείας ἐκάκιζον. Χριστὸς δέ, τοῖς πάντα λόγον νικῶσι τὸν οἰκεῖον ἀριστέα καταλαμπρύνων χαρίσμασι, τῷ νικητικῷ κατηγλαίψι στέφει.

20 Δυσὶ γοῦν ἔτεσι τῇ ὑτλητοτάτῃ προσκαρτερήσας εἰρκτη, τῇ Σαμοθράκῃ παραπέμπεται νήσῳ· ὃ καὶ νοεῖν προΐδων ὀφθαλμῷ, τῷ τὴν ὑπερησίαν πληροῦντι προήγγειλε· καὶ τρι-

4. ἐπειγέτο Par.

5. τῆς] τοῖς Par.

17. ἀσθενίας Par.

bus, ne quis humanitate ductus, ei propter Christum patienti consolationem ullam afferret. itaque corpus eius diuturna fame confectum, paulatim tabescebat; ipsumque hoc detrimenti loco erat, quod non cito morte tolleretur. morbi porro per medicorum curae absentiam grassandi nacti licentiam, gravius saeviebant, et vitam reddebant morte ipsa longe acerbiozem. at ipse, eius qui desiderabilium primatum tenet desideratissimam pulchritudinem in deliciis habens, quae nec auditu reliquis tolerabilia sunt, patienti ac aequo animo perferebat. gaudebant angeli, cum tolerantiae vim, quae longo tempore ab humanis exulaverat, postliminio reversam felici longe spectaculo cernerent: ac viri sancti praestanti adversus hostes virtute laetantes, victoriae praeconium illi concinebant. horrebant daemones, quod sanctos, quorum vel nomina audire non poterant, et imagines oppugnabant, rursum ipsis factis florentes spectare cogerentur, misereque acti invidia satellites suos, ac ministros imbecillitatis arguebant. Christus denique muneribus omnem vim dicendi superantibus pægilem suum decoratum victoriae corona donavit.

Duos igitur annos acerbissimo defunctus carcere, in Samothracem insulam deportatur: quod ipse mentis oculo prospiciens, ei, qui sibi

σὶν ἡμέραις πρὸς εἴκοσι τῇ νήσῳ προσβιούς, ὡς ἐνώδης θυσία τῷ κοινῇ δεσπότῃ προσφέρεται, καὶ ταῖς ἐκείνου χερσὶν τὸ ἱερὸν καὶ πάναγγον ἐπαφείς πνεῦμα, πρὸς τὴν πάλαι ποθουμένην ἐπαναφέρεται κληρουχίαν. ἀλλ' οὐδὲ τὸ νικηφόρον τοῦτου σῶμα, καὶ τῇ ψυχῇ σὺνδρομον ἐν πᾶσι καλοῖς, τῶν 5 κατὰ δυνάμιν γερωῶν ἀπελείπετο. χερσὶ μὲν θεοφιλῶν ξυλίγη κατατίθεται λάρνακι, καὶ ταῖς προσηκούσαις, ὡς ὁ καιρὸς ἐδίδου, γεραιρόμενον ὑμνηδίαις, ἔξαισίοις δὲ χάρισι παρὰ θεοῦ κληϊζόμενον. λοιμοῦ γοῦν ἐπικειμένου τοῖς κατὰ τὴν νῆσον κτήνεσι, καὶ αἰφνιδίως τῇ θανάτῳ παραπέμποντος, ἄκρα 10 τῇ λάρνακι ὕδωρ ἀπομυρίσαντες, οὐ γὰρ προσπαῦσαι τοῦ θείου κατετόλμησαν σώματος, καὶ τοῖς νοσοῦσιν ἐπιρρῶναντες, ἐλεύθερα τῆς ἐπικειμένης αὐτοῖς ἐναπέδειξαν λοίμης.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ δίκην δίδωσιν μίαν ἀντὶ πολλῶν τῶν ἀδικημάτων ὃ τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας ἄγριος μονιός, 15 ἐν ἱεροῖς τόποις, εἰς οὓς κακῶς ἐνίβριεν, ἀσχημόνως καταστρέψας τὸν βίον· καὶ τῆς παχείας ὀμίχλης ἀπὸ μέρους ἐκαθαρθείσης, ἀγλυώδης τις ἐλευθερίας ἐπανέτειλεν ἥλιος, λεπτοτάτοις ὑπολαμπόμενος νέφεσι. τότε δὴ τότε θαρρήσαντες οἱ τοῦ θανμασίου φοιτηταί, λέμβῳ τῇ νήσῳ προσορμίζονται, καὶ τὸ αἰόδιμον ἐκέينو καὶ λαμπροτάτας ἀποστίλβον τὺς 20 χάριτας σῶμα σὺν τῇ λάρνακι κομισάμενοι ἐπανᾶγουσιν εἰς

16. ἐνύβρισιν Par.

ministrabat, praenunciaverat. cumque tres supra viginti illic dies egisset, tamquam suavis hostia communi domino oblatus est: illiusque manibus sacrum, ac sanctissimum spiritum suum tradens, ad haereditatem olim desideratam contendit. neque vero victoriae insignibus clarum eius corpus, ac quod animo gerenda omni virtute socium, comesque extiterat, meritis muneribus caruit, quanta in ipsum confesse licuit. nam piorum virorum manibus in lignea arca compositum, et convenientibus cantibus, ut tempus ferebat elatum, admirandis gratiis a deo fuit illustratum. cum enim lues in insulae pecora desaeiret, adeo ut mortua repente conciderent, aqua extremis illius arcae oris delibuta (neque enim corpus ausi erant contingere) pecora peste laborantia conspergebant, et periculo liberabant.

Haud multo post immitis ille ecclesiae Christi aper, multorum reatum acelerum uno supplicio luit; inque sacris locis, in quae nequiter debacchatus fuerat, turpiter vitam amisit. quare, densa caligine paulisper disiecta, obscurus quidam libertatis sol, tenuissimis nubibus sublucens emerit. tunc igitur sancti viri discipuli assumpta fiducia in insulam navigio advecti, praeclarum illud, et splendidissimis gratiis effulgens corpus cum arca sublatum, in locum quendam Hieria

τόπον τινά, σημείοις ἀπέχοντα τῆς μονῆς δύο καὶ δέκα. ὄνομα τῷ τόπῳ φασὶν Ἰέρια. . . .

Ἄλλ' ὁ δοξαζῶν τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας κύριος, τῆς μελλούσης δόξης τούτου φανερῶν τὴν κατάστασιν, τοὺς ἀνὰ πᾶσαν ἐκείνην αἰκοῦντας τὴν γῆν τῶν τούτου χαρίτων μετασχεῖν ἐπαίησεν. ἤγοντο γοῦν οἱ νόσοις ἀνηκέστοις πεπεδημένοι, κύματα θαλαττης ἀπομιμούμενοι, τῶν τούτου καλῶν εὐμοιρησαι διασπουδαζόντες· καὶ δαιμονῶντες μὲν βίβ' τῷ κράτει τῆς ἔξουσίας ἐλκόμενοι, ὀλολογμοῖς γὰρ καὶ φωναῖς ἑξαισιόις τοῦτο δισσημαινον, τῇ θίξει μόνη τῆς θήκης, ἣ καὶ ἐπιμυρσίματι, τῶν ἐνοχλούντων ἀπολούμενοι τῷ σεσωκότε δι' αὐτοῦ θεῷ τὴν προσήκουσαν ἀναφύροντες εὐχαριστίαν ἐπανήσαν. οἱ δὲ κρυφίως τῆς ἐκείνων λοίμης μετεληφότες, τοῖς αὐτοῖς κατανάγκαις εἰς τοῦμφανὲς ἀγομένων, τῶν ἐνοικούντων ἐπιταγῇ τοῦ ἀθλητοῦ δραπετευόντων, ἐλειθερούμενοι διεδείκνυντο. παράλυτοι ταῖς κλίμαις μόλις ἐπιφερόμενοι, τῷ τούτου σθένει τὰ μέλη σφιγγόμενοι, τοῖς ὅμοις ταύτας ἀναφύροντες σὺν εὐφημίαις ἀπήσαν. τυφλοί, τῇ παντελεῖ τοῦ σώματος ἀπραξία πεδῶμενοι, ὑφ' ἐτέρων χειραγωγούμενοι, τὸν ὄντως χειραγωγὸν ἐπιζητοῦντες ὀφθαλμὸν ἐπῆρχοντο, καὶ τὸ ποθοῦμενον ἀμόχθως εὐρίσκατοντες ἐπανῆρχοντο, τοῦ χειραγωγεῖσθαι

10. θίξει Par. εἰ καὶ Par. 18. malim ἀορασίῃ τῆς Par.
male. πεδῶμενοι Par.

dictum asportant, duodecim stadiorum intervallo a monasterio dis-
situm, inque templo S. martyris Procopii deponunt.

Hic ille, qui eos, a quibus honoratur, honoribus afficit, ut futu-
rae gloriae sancti sui statum declararet, incolas omnes illius regionis
munerum ipsius fecit esse participes. confluebant enim, undarum in-
star, qui morbis gravissimis, nec ullam curationem admittentibus labo-
rantes, illius impertiri bonis satagebant; ac quidem a daemonibus
vexati, invitis, ac dolorem suum clamore nimio gemituque testanti-
bus, cum adhibita vi huc pertraherentur, solo arcae contactu, sive
etiam aqua arcae tactu delibuta ab spirituum nequam vexatione so-
luti, deo, qui per illum sanos effecisset, quas par erat gratias agen-
tes, domum revertebantur. qui autem clam ea peste laborabant, ead-
em se necessitate prodentibus daemonibus, athletaeque iussu diffu-
gentibus, ab iis liberi reddebantur. paralytici, qui vix in lectulis suis
gestari poterant, sancti virtute corroboratis membris, lectulos humeris
reportantes, ad sua redibant. caeci, qui omni corporis actione de-
stitutum aliorum manibus ducebantur, verosque duces lumina requiren-
tes venerant, voti compotes facti sine labore ita redibant, ut alienae
manus opera nulla desideraretur. claudum, membra corporis, quibus
gradi insuetum est, humi foede trahentes, aut alienas manus ad iter

μετὰ τῆς νόσου δραπετεύσαντες. χωλοὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος, ἃ τῇ γῆ προσβαίνειν οὐκ εἴωθεν ἐπ' ἐδάφους * καθυβρίζοντες, οἱ τὰς ἐτέρων χεῖρας δανειζόμενοι πρὸς τὴν ἔλευσιν, δορκάδος δίκην ἀλλόμενοι ποσὶν ἀρτίοις ἐποιῶντο τὴν ἀναχώρησιν. ἀκοῆς δὲ καὶ τοῦ λέγειν ἕτεροι καταδικασθέντες 5 τὴν στέρησιν, τῆς ἐτέρων ὁμιλίας παραδόξως ἐπακούοντες, ὁμόφωνον τὴν εὐχαριστίαν ἐνήργουν. αἰμορροοῦντα γύναια τῇ διηγεσεί χύσει τοῦ αἵματος τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ τῇ ἀποχωρήσει πρὸς νέκρωσιν ἀπαγόμενα, οὐ κρασπέδου δεσποτικοῦ, δουλικῆς δὲ θήκης ἐφαπτόμενα, παραδόξως ἀναξηρανθείσης 10 τῆς ῥύσεως, πηγὰς εὐχαριστίας ἐγγνωμόνως ἀνέβλυζον. χειρὸν γραφον μεστὸν μοχθηρῶν πρᾶξεων ἐσφραγισμένον τῇ θήκῃ προσανατεθέν, ὡς μηδεπώποτε γραφὴν τοῖς πᾶσι ἐγνωρίζετο, καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἐξουσίαν ἐθανύμαζον τῆς τούτου θήκης ἀναβλύζουσαν. ἀλλὰ τίς ἂν λόγος τῶν τότε πραχθέντων 15 τούτῳ τὸ πλῆθος κατὰ μέρος ἐξείπειν δυνήσεται, ὅπουγε καὶ κατ' εἶδος οὐκ εὐχερές; ποῖος δὲ γραφῇ παραδοῦναι, κἄν εἰ δέκα στομάτων καὶ γλωσσῶν εὐμοιρήσειεν.

Ὅλον γοῦν ἐνιαυτὸν τῷ πατρὶ τοῦ καλλινίκου Προκοπίου προσκαρτερήσαντες, τοῦ μὴ τὴν θεόβροπον χάριν τοῦ μάκαρος 20 ἀναστεῖλαι τῶν δεομένων, ὅψα καὶ μόλις τὴν εὐθὺ τῆς ἐκείνου μονῆς τρίβον ἤεσαν, τετραμερῶς σφᾶς αὐτοὺς περὶ τὴν θήκην ἐπιάξαντες. μέσσον γὰρ τῶν πατέρων οἱ πρόκριτοι

2. οἴωθεν Par. sed aliud vitium latet.

mutantes, caprearum in morem rectis tibiis saliendo discedebant. qui aurium, aut linguae munere fungi non poterant, miro novoque eventu aliorum fabulantium sermones audientes, pari cum eis voce gratias agebant. foeminae, quae perpetuo fluxu sanguinis laborantes, insiti caloris discessu emortuo pene corpore fuerant, non domini sumbriae, sed servi arcae contactu mirabiliter exsiccato fluxu, grati probique animi monumento gratiarum actionis fontes promebant. chirographum flagitiosis actionibus plenum, cum obsignatum arcae admotum esset, sic omnes mundum aspexerunt, ac si nihil unquam in eo fuisset scriptum; cunctique apostolicam potestatem ex huius arcae manantem suspexerunt. verum, quis ea, quae tunc ab ipso gesta sunt, singulatim valeat enarrare, cum ne genera quidem numerari facile queant? quisve etiam, quamvis illi linguae sint decem oraque decem, scriptis consignare?

Integrum igitur annum in templo illustris Christi martyris Procopii commorati, ne supplices divino viri munere prohiberent, vix tandem aliquando iter ad eius monasterium recta contenderunt, cum ordine quadruplici circa feretrum ipsius constitissent. medio enim

ἄμοισιν ἄραυτες, οἷά τινα κιβωτὸν ἐκόμιζον, οὐ στάμνον ἔχουσαν ἔνδον ἀγνωμόνων τροφῆς φυλακτῆριον, καὶ πλάκας λιθίνας, καὶ τὴν ῥάβδον * . . . μων. τοῦ σώματος· ὁ μόνος δεῖξας ἀρετὴν ἀνωτέραν μώμου παντός, ἀμβλύνας τε φθόνου 5 κέντρα τῇ φυσικῇ γαληνότητι· ὁ Θεομοῖς ἀγάπης ἐξόχος λαμπόμενος· ὁ πίστει μηδὲν ἀμφήριστον κεκτημένη μόνος φραζάμενος, καὶ τὰ τῶν ἐναντίων καταβαλὼν ὀχυρώματα· ὁ ἐλπίδι Χριστοῦ τῇ ἐρραγεστατῇ διὰ βίον θωρακισάμενος, καὶ τὰ τῶν πολεμίων δι' αὐτῆς βέλη κωφὰ πᾶσιν ἐναποδείξας 10 καὶ μάταια· ὁ ποταμὸς τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος· ὁ πῶσαν καρδίαν ἰλαρύνων ταῖς χάρισι· ὁ τοῦ τῆς ἐκκλησίας στερεώματος ἄδυτος ἥλιος· ὁ κόρας μὲν αἵρεσιωτῶν ἀμβλύνας τῇ τῶν δογμάτων λαμπρότητι, ψυχὰς δὲ Θεοφιλῶν χειραγωγήσας πρὸς πίστιν ἀμώμητον.

15 Τὸ τῶν ἀσθενῶν ἰατῆριον, τῶν πταιόντων τὸ ἰλαστήριον, δίδου μοι τῶν ἐπικειμένων νοσημάτων ἐλευθερίαν τάχιστα, ἵνα ῥυθίσας φανῶ πάλιν ἰκέτης εὐχάριστος. δίδου μοι τῶν ὀσημέραι προσγινομένων περιστάσεων ἀπολύτρωσιν, ἵνα ταῖς καλλίσταις τῶν πράξεων ἐκδωπανήσας τὸ δύνασθαι, δημιουργ- 20 γὸν ἐπιγράψω τῶν κατορθωμάτων σαφέστατα, ἁμαρτιῶν ἀγνοίας καὶ νεότητος παρὰ Θεοῦ τῶν ἐμῶν ἀποκοπὰς αἰτησάμε-

3. Deest unum folium: nec minus in Lipomano, etsi illius interpres velut nulla esset lacuna cuncta connectit. mg. Par.

inter patres loco constituti viri nobiles in humeros sublatum, velut arcam quandam gestabant; in qua non urna erat ingrati populi cibum conservans, non lapideae tabulae, non virga Aaron qui virtutem omni reprehensione superiorem ostenderat, innataque tranquillitate invidiae aculeos obtuderat; qui charitatis insignibus eximie claruerat; qui fide, cui nihil ambiguum est, in primis praestiterat, inque ea adversariorum munitiones everterat; qui spe Christi firmissima velut thorace munitus atque protectus, hostium tela prorsus inania stultaque ostenderat; qui donorum spiritus fluvius erat; qui pectus omne quibus affluebat gratis, exhilararet; in ecclesiae firmamento sol occasum nesciens, semperque lucidus esset: qui haeticorum oculos doctrinae splendore perstrinxerat, piorumque animos ad fidem inculpatam direxerat.

O aegrotantium medice! o peccatorum propitiatio, largire mihi celerem mearum aegritudinum curationem: ut recuperata sanitate, rursus ad te simplex accedam, gratique animi testimonium afferam. libera me a periculis, quae quotidie imminent, ut cum pulcherrimis factis pro virili mea incubuero, illorum te auctorem perspicue agnoscam. ignorantiae ac iuventutis delicta mea divina aboleri clemen-

τούτοις παινόμενον πράξεισι. καὶ βασιλεῖς μὲν Θεοφιλεῖς
 τούτοις, ἢ τῷ προσόντι τῆς βασιλείας ὄγκῳ μεγαλαυχούμενοι
 διεδείκνυτο· ἀρχιερεὺς δὲ ὁ μέγας τῆς ὑψηλῆς ἐπειλημμέ-
 νος καθέδμας, τὰς τῆς ἀρετῆς λαμπηδόνας γῆν ἐπὶ πᾶσαν,
 ὅσπην ἥλιος ἐφορᾷ, διεπύρσευεν· οἱ δ' ὑπ' αὐτὸν τελοῦντες 5
 ἀρχιερεῖς ἀμέμπτως τὴν οἰκείαν ἕκαστος ποιμνὴν οἰονεῖ τινα
 ὀλκάδα πρὸς γαληνίους λιμένας ἐπηδαλιούχει· οἱ δὲ τῶν σε-
 μνείων προστάται, ὧν πρωτοστάτης ὑπῆρχε καὶ καθαρώτατος
 ἥλιος ὁ Θανυμάσιος, τὴν ἐς οὐρανὸν φέρουσαν τοὺς ὑπ' αὐτοῖς
 ἐκδιδάσκοντες τρίβον, γυμνὸν κτημῶν ἐδείκνυον τὸν πρότε- 10
 ρον κακῶς δυναστεύσαντα. ἀλλ' οὐκ ἤνεγκεν ὄρᾳ ὄφις ὁ βιά-
 σκανος τηλικούτοις ἐπανθεῖν τὴν ἐκκλησίαν καλοῖς, τὴν δὲ
 τῶν πολλῶν ἁμαρτίαν συνεργὸν προσκητούμενος, συγχωρήσει
 θεῖα τὸ ταύτης κάλλος ἐπιλυμήνασθαι διανίσταται. ἀνδρα- 15
 γοῦν ἐπιζητῶν τῆς ἰδίας σκαιότητος ἀπάσης χωρητικόν, ἐφεν-
 ρίσκει πλέον ἢ ἐβούλετο· Λέοντα τὸν ἐξίγιστον, ὃς Ἀρμενί-
 οῖς τε καὶ Ἀσσυρίοις ἐπαναφέρων τὸ γένος, τῶν μὲν ἐπλουτεῖ
 τὸ ὑπουλον καὶ κακοηθές, τῶν δὲ τὸ θηριῶδες εἰς ἅπαν ἐκμι-
 μούμενος, μᾶλλον μὲν οὐκ μακροῦ τῷ μέσῳ τούτους ὑπερβαλ-
 λόμενος, θηριῶδεα μὲν ἐξενίκα τὸ ὑπουλον, ὑπουλότῃ δὲ τὸ 20
 θηριῶδες παρέτρεχεν· ἔτοιμος μὲν ψεύσασθαι, δεινὸς δ' ἐπι-

2. post τούτοις fortasse excidit μᾶλλον. 3. Nemphe Michael
 Rancabus. Par. mg. 5. S. Nicephorus patriarcha: non Leo III.
 Rom. pontif. ut inepte notatum apud Surium. Par. mg. 13.
 προσιτητάμενος Par. 20. θηριῶδια Par. 21. ἐπιθῆναι Par.

tis sanaque doctrina instructus erat, et factis congruentibus affluebat.
 ac quidem religiosissimi imperatores, pietatis studio potius, quam im-
 perii amplitudine gloriabantur. porro magnus pontifex sublimem ca-
 thedram consecutus, virtutis lumina per universum orbem terrarum
 accendebat. qui autem sub eo erant antistites, suos quique greges
 sine reprehensione tutos in portus perducebant. monasteriorum deni-
 que praesides, quibus tanquam sol nitidissimus admirandus hic vir
 prae lucebat, viam in caelum ducentem docentes discipulos, nudum
 opibus eum, qui male prius dominatus esset, religiosa abdicatione
 monstrabant. sed invidus serpens ecclesiam tam multis bonis florentem
 videre non poterat, exque plebis peccatis occasionem arripiens, ita per-
 mittente deo, ecclesiae pulchritudinem pervertere aggressus est. ver-
 um cum propriae perversitatis ministrum idoneum quaereret, aptio-
 rem invenit, quam optabat: Leonem, inquam, scelestissimum homi-
 nem, qui ab Armeniis et Assyriis genus ducens, alterius gentis dolos
 ac morositatem, alterius feritatem numeris omnibus absoluta imita-
 tione expresserat: imo vero longo eos intervallo superans, feritate

θεῖναι πίστει τοῖς ἐψευσμένοις ἀρετὴν ἡγοῦμενος τὴν ἀπάτην, καὶ ταύτη κατὰ τῶν οἰκειοτάτων χρώμενος· ὃς τῆς μελιχίου καὶ πολλὰ τιμησάσης κατεξαναστάς βασιλείας, ἐξωθεῖ μὲν τῆς ἐκκλησίας τὸν παγκόσμιον καὶ ἄδυτον ἥλιον, συνεξωθεῖ δὲ 5 τούτῳ τῶν ἀρχιερέων μικροῦ δεῖν τοὺς ἄπαντας· καὶ τὴν ἀτέκαθεν εἰς ἀποστόλων ταύτην παράδοσιν παρ' οὐδὲν ἡγησάμενος, ἐξορύττει μὲν Χριστοῦ τῆς θείας σαρκὸς τὸ ὁμοίωμα· συνεξορύττει δὲ τῆς τούτου μητρὸς καὶ πάντων τῶν ἁγίων τὰ σεπτὰ εἰκονίσματα, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ψηλαφητοῦ 10 σκότους ἐμπύμπλησι, πολλῶ τοῦ παρ' Αἰγυπτίοις χαλεπωτέρον. ἐντεῦθεν τῇ ἐλληνηκῇ βίᾳ τὴν προγονικὴν ἀναμιξας ἀπόνοιαν, ἐλάλει μὲν εἰς ὕψος ἀνομίαν τὸν παλαιὸν ἐκείνου Ῥαφάκην ὑπερβαλλόμενος· τὴν πόλιν δὲ Θεοῦ, τὴν ἐκκλησίαν φημί, πολλοῖς κατασεῖειν ἐπεχείρει τοῖς μηχανήμασι. πολι- 15 τεία μὲν οὖν εὐθύς ἅπανα τῷ τῆς ἐκείνου βίας ἐνανάγει κλίθωνι, μηδ' ἀντισχεῖν ἐγχειρήσασα· οἱ δὲ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν χειραγωγοῦντες τοὺς ἄλλους πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς τῆς πονηρίας ἐκείνου παρεσύρησαν κύμασι, εἰ καὶ μεταμελείᾳ τὴν ἦταν ἀνεκαλέσαντο· οἱ δὲ τῶν ἐπὶ γῆς καὶ ἑαυτῶν ἀφειδή- 20 σαπτες, καὶ φρενῶν ἀγχινοίᾳ τὴν πονηρίαν ἐκνικήσαντες, οἱ μὲν λιμῶ προσεκαρτέρου, οἱ δὲ μάστιγι ἀνηλεῶς ῥηκίζοντο, ἔσθ' ὅτε καὶ νυκτὶ θαλάττῃ παραπεμπόμενοι.

8. τῶν om. Par.

13. Iesai. 36. v. 2.

dolis feritatem vincebat: ad mentiendum promptus, et ad persuadendum ea, quae mentiebatur, aptissimus. fraude loco virtutis utebatur, eamque adversus coniunctissimos exercebat. hic in blandum, ac qui multum ei honoris habuerat imperatorem consurgens, ornatissimum ac qui nunquam occidat ecclesiae solem eiicit, ac cum illo omnes fere exturbat antistites. hanc itaque ab apostolis per manus traditam institutionem spernens, divinae carnis Christi imaginem excindit; idemque in matris eius, ac sanctorum venerandas imagines committit; ac ecclesiae graviores longe Aegyptiacis, densissimasque tenebras offundit. hinc tyrannorum quos tulit gentilitas violentiae patrium astum admiscens, ac veterem illum Rapsacem superans, iniquitatem in sublime loquebatur; et civitatem dei, quae est ecclesia, multis machinamentis dolisque concutere studebat. statim itaque annis res publica illius violentiae procella naufragium facere, cum ne obniti quidem conaretur. qui virtutum quo praestabant merito reliquis ad caelestia duces erant, illius nequitiae fluctibus secus agi, atque decipi, tametsi poenitentiae remedio noxam resarcivere. qui autem res terrenas, seque ipsos contemnentes mentis solertia scelus vicerant, qua fame conficiebantur, qua verberibus dire excruciabantur: nonnunquam etiam noctu coniciebantur in mare.

Τότε δὴ, τότε πρὸς πόλιν καλεῖται καὶ ὁ Θανμάσιος, οὐ τυραννικῇ καὶ βιαίῳ χειρὶ, ἀλλὰ θωπείαις ταῖς ἐξ ἔθους δῆθεν ἐκμαλασσόμενος. κατ' ἐχθρῶν, φησίν, ἐστρατεία μοι παρέστη, καὶ δέον ταῖς εὐχαῖς κατοπλισθέντα πρότερον, οὕτω συμμῖξαι τοῖς πολεμίοις. ὁ δὲ τὸ τῶν τρόπων κακώηδες ἐπί-5 σταμένος, νεφρῶ πολυχρονίῳ καὶ δυσουρίᾳ τρυχόμενος· ὄργα γὰρ διὰ τοῦ φυσικοῦ ὑπονόμου τῇ κύστη παραπεμπόμενα, καὶ τοὺς ἐγκειμένους ἐν ταύτῃ διαθρύπτοντα λίθους, τοῖς ἐκτὸς παρεπέμποντο, τὴν ἔξοδον τῷ ὄργῳ περιτωμάτι, ὡς δυνατόν, ἀκόλυτον μηχανώμενα. τοῖτοις οὖν τρυχόμενος 10 καὶ κληνῆρης διὰ βίον ὑπάρχων ἀκατίῳ περαιωθεὶς πρὸς τὴν βασιλίδα πόλιν ἐγκαθορμίζεται. τοῦτο δὴ μαθὼν ὁ ἐξάγι-στος, τοιάδε τούτῳ διὰ τινος τῶν οἰκειοτάτων δηλοῖ· εἰς ὕμνιν γὰρ ἀγαγεῖν, τὸ στερεὸν οἶμαι τοῦ ἀνδρὸς διενδυμόμενος, ἡρυσθρία. εἰ μὲν πειθήνιος ἦκεις ταῖς ἐμαῖς ἰκεσίαις, (χρη- 15 στὰς γὰρ ἡμῖν ἐλπίδας τὸ σὸν προσηγὸς ἐπιθήσειν) ἴσθι τοσοῦτων καταπολαύσων καλῶν, ὅσον εἰκὸς ἐπαπολαύειν τοὺς τῆς οἰκείας φιλονεικίας βασιλικὴν συμβουλήν καὶ παρὰ κλησιν ποιουμένους ἐπίπροσθεν· τῆς τε σῆς μονῆς παντοίοις ἐξαιρομένης χαρίσμασι, καὶ τῶν σῶν συγγενῶν τιμῆς μεγίστης καὶ 20 παρρησίας ἠξιομένων, τὰ πρῶτα τῆς ἐμῆς φιλίας οἴσεις καὶ

4. παρίστυ Par. 10. μηχανώμενοι Par. 17. καταπολαύων Par.

Tunc igitur, tunc ad certamen vocatur etiam vir admirandus, non quidem manu tyrannica, et ut illata vi adducatur; sed ut tyranno consuetis blanditiis ac dolis ad iter inducatur. adversus hostes, aiebat, belli mihi moles incumbit: sed ante quam manus cum illis conseram, precum tuarum praesidio muniar necesse est. Theophanes autem cognita hominis malitia, quamvis renum et urinae difficultate laboraret (instrumentis enim per naturalem cuniculum in vesicam admisis, quae lapides insidos commolirent, humidis excrementis exitum praebat) ac cum maximis molestiis vexaretur, inque lectulo aegrotus assidue decumberet, scapha tamen ad urbem regiam traiecit. quod cum scelestissimus ille intellexisset, sancti viri aspectum (eius puto constantiam animo reputans) veritus, per unum aliquem maximae inter illius domesticos fidei, haec illi significat. si venisti, ut mihi morem geras (morum enim qua praeditus es lenitas, ut de te id sperem, facile suadet) scito tam multis te bonis fruiturum, quam multis eos frui par est, qui propriae voluntati imperatoris voluntatem et consilium anteponunt: tumque monasterio tuo omnis generis muneribus aucto, tum propinquis tuis maximis dignitatibus favoreque regio condecoratis, primas apud me amicitiae ac auctoritatis partes ipse con-

παρησίας· εἰ δέ, ὃ μηδὲ λογίσασθαι θέμις, τὴν οἰκείαν ἔριν τῆς ἐμῆς ἰκεσίας προτιμησάμενος, ὑπερόπτης μὲν τῆς ἐμῆς συμβουλῆς, ὑπερόπτης δὲ τῶν προτεινομένων γενήσῃ καλῶν, ἅκων διαπραξάμενος ἅπερ ἑκὼν οὐ βούλει, σαυτῷ μεγίστης 5 αἰσχύνῃς καὶ δυσβουλίας ἔσῃ παραίτιος.

Ὁ δὲ θεϊότατος τῆς εὐηθείας τῶν λεγομένων ἐκμυκτηρί-
 σας τὸν εἰρηκότα, τοιοῦτοδὲ λόγοις ἀμείβεται τὸν πεπομφότα·
 χρημάτων μὲν καὶ κτημάτων, καὶ ὅσα τῆς παρούσης ἐστὶ κα-
 λὰ βιοτῆς, οὐδενὸς ἐν γρεῖα καθέστηκα· οὐ γὰρ νεάζων ἀπε-
 10 σεισάμην δυνάμενος χρῆσθαι, τῷ Χριστοῦ κεκρατημένος ἔρωτι,
 πῶς ἂν γηραιὸς ἐπ' ἀπαιτήσῃ τοῦ ποθομένου προσδέξομαι;
 καὶ ταῦτα τῶν ἐπικειμένων νοσημάτων τῷ σώματι ταχέαν
 μηνύοντων τὴν ἔξοδον καὶ τὴν κτῆσιν τούτων ματαίαν ὑπεμ-
 φαινόντων· μονῆς δὲ καὶ συγγενῶν θεῶν μελήσει, ἧ καὶ πα-
 15 ραιδίῳ τούτους, τῷ κρείττονως ἐπικουρεῖν δυναμένῳ ἢ βα-
 σιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες. εἰ δὲ νόσοις καὶ γῆρατι θαρρυνόμε-
 νος, αἷ με νῦν συνέχουσι, μορμολύττοις ταῖς ἀπειλαῖς καὶ
 δειματοῦν ἐθέλεις, καθάπερ σκυτάλη τὰ ἀγενῆ τῶν μεираκίων
 αἱ παιδευταί, ἀπτόσθω πυρά, ἐτοιμαζέσθω στρεβλωτήρια, καὶ
 20 πρόθεσιν ἄκασων ἐκνικῶντα καὶ τρόπους μηχανημάτων παρα-
 τρέχοντα, ὅπως εἰδῆς ἐν ταῖς ἐμαῖς ἀσθενείαις τὴν τοῦ Χρι-
 στοῦ τελειομένην σαφέστατα δύναμιν. αὐτὸς πρὸς τὴν πυ-

3. βούλη Par.

5. δυσβουλείας Par.

sequeris. sin, quod vix cogitare fas est, pervicaci animo tuo preces
 meas posthabueris, et consilium meum neglexeris, ac quae tibi pro-
 ponuntur, bona fueris aspernatus, invitus faciens, quae volens recu-
 sas, maximi tibi ipse dededoris ac calamitatis auctor existes.

Ad haec vir divinus, perspecta dictorum stultitia, auctoremque
 irridens, ita nuncio respondet. ego nec pecuniis, nec possessionibus,
 aut ullis aliis vitae huius bonis indigeo. quae enim adolescens, cum
 iis frui possem, amore Christi inflammatus repudiavi, ea iam senex
 quomodo complectar, ac eum cuius desiderio teneor, contemnam?
 praesertim cum corpus morbis confectum sit, ut vitae finis procul
 abesse non possit, et haec inania esse constat. quod autem ad mona-
 sterium propinquosque pertinet, id deo erit curae, cui utrosque com-
 mendo: et quibus deus melius, quam imperatores et principes, con-
 sultere potest. quod si, quemadmodum pueros parum generosos ma-
 gistri scutica perterrefaciant, ita tu me morbo et senectute confectum,
 nimis territum iri speras, rogis accendatur, tormenta parentur, et
 omnia cruciatuum genera, eaque eiusmodi, ut vim omnem propositi
 superent, artificiososque cunctos modos excedant; ut scias planissime,
 Christi virtutem in meis infirmitatibus perfici. ego qui in terra gradi

ρὰν ἐλθεῖν ἐπειχθῆσομαι, ὁ γῆς ἐπιβῆναι ὅλως οὐ δυνάμενος, τὴν ἐπικειμένην ἀσθένειαν ἐκνικήσας τῇ προθυμίᾳ.

Ταῦτα μαθὼν ὁ τρισάθλιος, κατεπλάγη μὲν οἷης τοῦ γενναίου ψυχῆς τὸ παράστημα· οὐ μὲν ἀπέγνω τὴν νίκην, τῷ γενναιοτάτῳ τῶν παρ' αὐτῷ θαρρῶν ἀθλητῶν, ὃς γοητικῶς 5 τῷ ὄντι καλλωπιζόμενος μαγγανείαις καὶ σοφιστικαῖς δῆθεν ἐκεκαλλώπιστο τερατείαις, ταῖς Ἑλλήνων οἰωνοσκοπείαις καὶ ταῖς δι' ἠπατος μαντείαις ἐπὶ πλείω μεγαλαυχούμενος, ἢ τοῖς μαθήμασιν. οὗτος πρὸς τὸ τῆς ἀσεβείας ἐλκύσας τὸν δύστηνον βάραθρον, τὰ πρῶτα παρ' αὐτῷ τῆς δυναστείας ἐκέκτητο. 10 τούτῳ τὸν μακάριον ἐκδίδωσι, ἀλῶναι πάντως τῇ ἰῦγγι τῶν τούτου λόγων οἰόμενος. ἀλλ' ὄνος ἄδων πρὸς λύραν ἠλίσκετο· καὶ τῇ ἀμάχῳ τοῦ ἀνδρὸς παρηγοία τῶν λόγων καταπλαγείς, πρὸ συμπλοκῆς τὴν ἤτταν ἠσπάζετο, καὶ τῷ κρατοῦντι διηγείλεν ὡς κρείττων παντὸς λόγου καὶ ἀπειλῶν ὁ ἀνὴρ, καὶ 15 τοὺς ἤδη πεισθησομένους ἐπιμείνας τῷ τόπῳ ἀνακόψει τῆς ἐγχειρήσεως. ὦ γνώμης ἀδάμαντος στερροτέρας καὶ ἀνυπέκτιον πᾶσι τοῖς κατὰ τῆς ἀληθείας μηχανήμασιν. ὦ φίλτρον περὶ τὸν κισιτὴν ἀκόρεστον, ὑπὸ μηδενὸς τῶν τοῦ βίου πειρατηρίων διαλυόμενον. ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης ὁ τυραν- 20 νικῆς ὠμότητος ἔμπλεος· τοῖς τῶν Ἐλευθερίου δὲ ἀνακτόροις

3. οἷης] fort. τῆς. 7. ἐκαλλώπ. Par. 15. κρείττω Par. 16. πεισθησομένους Par.

non valeo, valetudinis infirmitate superata, in rogam promptus insilliam.

His auditis, turpissimus ille constantiam quidem animi fortis admiratus est; de victoria tamen spem non abiecit, hominis inter suos dolis strenuissimi fretus suadae vi: is nempe magorum praestigiis, ac sophistarum imposturis, Graecorumque auspiciis, atque iecinoris inspectionibus, quam disciplinis instructior erat; cumque miserum hominem in impietatis barathrum traxisset, apud eum valebat plurimum. huic beatum tradit Theophanem, sperans illius verborum lenocinio omnino deceptum iri. verum tanquam asinus ad lyram deprehensus est. invictam itaque viri sancti dicendi libertatem vehementius admiratus, antequam congrediretur, se victum esse confessus est: nunciavitque imperatori, eum praestantiorum esse, quam ut oratione, aut minis ullis superari posset: quin etiam si ibi diutius commoraretur, fore, ut aliorum animos in sententiam iamiam concessuros, a proposito absterret. o mentem adamante firmiter, et nullis cedentem machinis oppugnantibus veritatem! o amoris vim erga creatorem incredibilem, quae nullis vitae tentationibus dissolvi potuit. caeterum ab impugnatione non destitit homo tyrannica plenus crudelitate: sed virum sanctum in Eleutherii palatio includi iubet, adhibitis custodi-

ἀσφαλεστάτη φρουρᾷ παραδίδωσι, φύλακας ἐπιστήσας, τοῦ
 μή τινα τῶν οἷς αἰδῶς τῆς φύσεως πρόσσει παραμυθίαν
 ἐμποῖσαι τῷ διὰ Χριστὸν κακουμένῳ. σῶμα μὲν οὖν λιμῶ
 πολυχρονίῳ τηκόμενον κατὰ μέρος πρὸς φθορὰν ἠπειγέτο, καὶ
 5 αὐτὴν τὴν ὄξειαν τελευτὴν ζημιούμενον· νόσοι δὲ τῆς τῶν
 ἰατρῶν ἐπικουρίας ἐλευθερίαν εὐράμεναι, ἀλγεινότερον ἐπεκώ-
 μαζον, κατὰ πολὺ τῆς ζωῆς ἰδιοποιῶσαι τὴν τελευτὴν. ἀλλ'
 ἢ διάνοια τοῦ πρώτου τῶν ὄρεκτῶν τοῖς παμποθήτοις ἐντρο-
 φῶσα κάλλεσι τὰ τοῖς ἄλλοις μὴδ' ἀκοῇ φορητὰ ῥᾶον ἔφερεν.
 10 ἔχαιρον ἄγγελοι τὴν μακροῖς χρόνοις τῶν βροτιῶν δραπετεύ-
 σασαν καρτερίαν ὀφθαλμοῖς αὐθις ἐπανελθούσαν ἐπιδεῖν εὐ-
 τυχήσαντες· καὶ τῇ τούτου συνηθόμενοι κατ' ἐχθρῶν ἀρι-
 στείᾳ, τὸ ἐπινίκιον ἐπανηγύριζον. ἔφριττον δαίμονες, ὧν
 μὴδ' ἀκοῇ φέρειν ἠνεύχοντο τὰ ὀνόματα, καὶ ὧν προσεπολέ-
 15 μουν τοῖς εἰκονίσμασι, τούτους αὐθις αὐτοῖς ἐπανατέλλοντας
 πράγμασι θεᾶσθαι κακοδαιμονήσαντες, καὶ βασκανία διακριό-
 μνοι, τοὺς ἑαυτῶν ὑπηρέτας τῆς ἀσθενείας ἐκάκιζον. Χρι-
 στὸς δέ, τοῖς πάντα λόγον νικῶσι τὸν οἰκτεῖον ἀριστέα κατα-
 λαμπρύνων χαρίσμασι, τῷ νικητικῷ κατηγλαῖζε στέφει.
 20 Δυσὶ γοῦν ἔτισι τῇ ὑψηλοτάτῃ προσκαρτερήσας εἰρκτηῖ,
 τῇ Σαμοθράκῃ παραπέμπεται νήσῳ· ὃ καὶ νοερῶ προΐδων
 ὀφθαλμῷ, τῷ τὴν ὑπερθεσίαν πληροῦντι προήγγειλε· καὶ τρι-

4. ἐπέγιο Par.

5. τῆς] τοῖς Par.

17. ἀσθενίας Par.

bus, ne quis humanitate ductus, ei propter Christum patienti conso-
 lationem ullam afferret. itaque corpus eius diuturna fame confectum,
 paulatim tabescebat; ipsumque hoc detrimenti loco erat, quod non
 cita morte tolleretur. morbi porro per medicorum curae absentiam
 gravandi nacti licentiam, gravius saeviebant, et vitam reddebant morte
 ipsa longe acerbiozem. at ipse, eius qui desiderabilium primatum
 tenet desideratissimam pulchritudinem in deliciis habens, quae nec
 auditu reliquis tolerabilia sunt, patienti ac aequo animo perseferbat.
 gaudebant angeli, cum tolerantiae vim, quae longo tempore ab huma-
 nis exulaverat, postliminio reversam felici longe spectaculo cernerent:
 ac viri sancti praestanti adversus hostes virtute laetantes, victoriae
 praetorium illi concinebant. horrebant daemones, quod sanctos, quo-
 rum vel nomina audire non poterant, et imagines oppugnabant, rur-
 sum ipsis factis florentes spectare cogentur, misereque acti invidia
 satellites suos, ac ministros imbecillitatis arguebant. Christus deni-
 que muneribus omnem vim dicendi superantibus pagilem suum de-
 coratum victoriae corona donavit.

Duos igitur annos acerbissimo defunctus carcerem, in Samothracem
 insulam deportatur: quod ipse mentis oculo prospiciens, ei, qui sibi

σὶν ἡμέραις πρὸς εἴκοσι τῇ νήσῳ προσβιούς, ὡς εὐώδης θυσία τῷ κοινῷ δεσπότῃ προσφέρεται, καὶ ταῖς ἐκείνου χερσὶν τὸ ἱερὸν καὶ πάναγρον ἐπαφείς πνεῦμα, πρὸς τὴν πύλαι ποθυομένην ἐπαναφέρεται κληρουχίαν. ἀλλ' οὐδὲ τὸ νικηφόρον τοῦτου σῶμα, καὶ τῇ ψυχῇ σύνδρομον ἐν πᾶσι καλοῖς, τῶν 5 κατὰ δυνάμιν γερωῶν ἀπελείπετο. χερσὶ μὲν θεοφιλῶν ξυλίγη κατατίθεται λάρνακι, καὶ ταῖς προσηκούσαις, ὡς ὁ καιρὸς ἐδίδου, γεραιρόμενον ὑμνηδίαις, ἔξαισίοις δὲ χάρισι παρὰ θεοῦ κληϊζόμενον. λοιμοῦ γοῦν ἐπικειμένου τοῖς κατὰ τὴν νήσον κτήνεσι, καὶ αἰφνιδίως τῇ θανάτῳ παραπέμποντος, ἄκρα 10 τῇ λάρνακι ὕδωρ ἀπομυρίσαντες, οὐ γὰρ προσπαῦσαι τοῦ θεοῦ κατετόλμησαν σώματος, καὶ τοῖς νοσοῦσιν ἐπιρρᾶναντες, ἐλεύθερα τῆς ἐπικειμένης αὐτοῖς ἐναπέδειξαν λοιμῆς.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ δίκην δίδωσιν μίαν ἀντὶ πολλῶν τῶν ἀδικημάτων ὃ τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας ἄγχιος μονιός, 15 ἐν ἱεροῖς τόποις, εἰς οὓς κακῶς ἐνίβριτεν, ἀσχημόνως καταστρέψας τὸν βίον· καὶ τῆς παχείας ὀμίχλης ἀπὸ μέρους ἐκκαθαρθείσης, ἀγλυώδης τις ἐλευθερίας ἐπανέτειλεν ἥλιος, λεπτοτάτοις ὑπολαμπόμενος νέφεσι. τότε δὴ τότε θαρρήσαντες οἱ τοῦ θανμασίου φοιτηταί, λέμβῳ τῇ νήσῳ προσορμίζονται, καὶ τὸ αἰοιδιμον ἐκείνο καὶ λαμπροτάτας ἀποστίλβον τὰς χάριτας σῶμα σὺν τῇ λάρνακι κομισάμενοι ἐπανᾶγουσιν εἰς

16. ἐνύβρισιν Παρ.

ministrabat, praenunciaverat. cumque tres supra viginti illic dies egisset, tamquam suavis hostia communi domino oblatus est: illiusque manibus sacrum, ac sanctissimum spiritum suum tradens, ad haereditatem olim desideratam contendit. neque vero victoriae insignibus clarum eius corpus, ac quod animo gerenda omni virtute socium, comesque extiterat, meritis muneribus caruit, quanta in ipsum confesse licuit. nam piorum virorum manibus in lignea arca compositum, et convenientibus cantibus, ut tempus ferebat elatum, admirandis gratis a deo fuit illustratum. cum enim lues in insulae pecora desaeiret, adeo ut mortua repente conciderent, aqua extremis illius arcae oris delibuta (neque enim corpus ausi erant contingere) pecora peste laborantia conspergebant, et periculo liberabant.

Haec multo post immitis ille ecclesiae Christi aper, multorum reatum scelerum uno supplicio luit; inque sacris locis, in quae nequiter debacchatus fuerat, turpiter vitam amisit. quare, densa caligine paulisper disiecta, obscurus quidam libertatis sol, tenuissimis nubibus sublucentis emerit. tunc igitur sancti viri discipuli assumpta fiducia in insulam navigio advecti, praeclarum illud, et splendidissimis gratis effulgens corpus cum arca sublatum, in locum quendam Hieria

τόπον τινά, σημείοις ἀπέχοντα τῆς μονῆς δύο καὶ δέκα. ὄνομα τῷ τόπῳ φασὶν Ἰέρια. . . .

Ἄλλ' ὁ δοξάζων τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας κύριος, τῆς μελλούσης δόξης τούτου φανερῶν τὴν κατὰστασιν, τοὺς ἀνὰ πᾶσιν ἐκείνην οἰκοῦντας τὴν γῆν τῶν τούτου χαρίτων μετασχεῖν ἐπαίησεν. ἤγοντο γοῦν οἱ νόσοις ἀνηκέστοις πεπεδημένοι, κύματα θαλαίτης ἀπομιμούμενοι, τῶν τούτου καλῶν εὐμοιρῆσαι διασπουδαῖζοντες· καὶ δαιμονῶντες μὲν βίᾳ τῷ κράτει τῆς ἔξουσίας ἐλκόμενοι, ὀλολογμοῖς γὰρ καὶ φωναῖς ἐξαισιόις τοῦτο δισσημαινον, τῇ θίξει μόνῃ τῆς θήκης, ἣ καὶ ἐπιμυρῖσματοι, τῶν ἐνοχλούντων ἀπολυόμενοι τῷ σεσωκότε δι' αὐτοῦ θεῷ τὴν προσήκουσαν ἀναφέροντες εὐχαριστίαν ἐπανήεσαν. οἱ δὲ κρυφίως τῆς ἐκείνων λοίμης μετεληφότες, τοῖς αὐτοῖς κατανάγκαις εἰς τοῦμφανὲς ἀγομένων, τῶν ἐνοικούντων ἐπιταγῇ τοῦ ἀθλητοῦ δραπετευόντων, ἐλειθερούμενοι διεδείκνυντο. παράλυτοι ταῖς κλίμαις μόλις ἐπιφερόμενοι, τῷ τούτου σθένει τὰ μέλη σφιγγόμενοι, τοῖς ὄμοις ταύτας ἀναφέροντες σὺν εὐφημίαις ἀπήεσαν. τυφλοί, τῇ παντελεῖ τοῦ σώματος ἀπραξία πεδῶμενοι, ὑφ' ἑτέρων χειραγωγούμενοι, τὸν ὄντως χειραγωγὸν ἐπιζητοῦντας ὀφθαλμὸν ἐπῆρχοντο, καὶ τὸ ποθοῦμενον ἀμόχθως εὐρίσκοντες ἐπανῆρχοντο, τοῦ χειραγωγεῖσθαι

10. θίξτε Par.
male.

εἰ καὶ Par.
πεδῶμενοι Par.

18. malim ἀορασίς mg. Par.

dictum asportant, duodecim stadiorum intervallo a monasterio dissitum, inque templo S. martyris Procopii deponunt.

Hic ille, qui eos, a quibus honoratur, honoribus afficit, ut futurae gloriae sancti sui statum declararet, incolae omnes illius regionis munera ipsius fecit esse participes. confluebant enim, undarum instar, qui morbis gravissimis, nec ullam curationem admittentibus laborantes, illius impertiri bonis satagebant; ac quidem a daemonibus vexati, invitis, ac dolorem suum clamore nimio gemituque testantibus, cum adhibita vi huc pertraherentur, solo arcae contactu, sive etiam aqua arcae tactu delibuta ab spirituum nequam vexatione soluti, deo, qui per illum sanos effecisset, quas par erat gratias agentes, domum revertebantur. qui autem clam ea peste laborabant, eadem se necessitate prodentibus daemonibus, athletaeque iussu diffugientibus, ab iis liberi reddebantur. paralytici, qui vix in lectulis suis gestari poterant, sancti virtute corroboratis membris, lectulos humeris reportantes, ad sua redibant. caeci, qui omni corporis actione destituti aliorum manibus ducebantur, verosque duces lumina requirentes venerant, voti compotes facti sine labore ita redibant, ut alienae manus opera nulla desideraretur. claudi, membra corporis, quibus gradi insuetum est, humi foede trahentes, aut alienas manus ad iter

μετὰ τῆς νόσου δραπετεύσαντες. χωλοὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος, ἃ τῇ γῆ προσβαίνειν οὐκ εἴωθεν ἐπ' ἐδάφους * καθυβρίζοντες, οἱ τὰς ἐτέρων χειρας δανειζόμενοι πρὸς τὴν ἔλευσιν, δορκάδος δίκην ἀλλόμενοι ποσὶν ἀρτίοις ἐποιοῦντο τὴν ἀναχώρησιν. ἀκοῆς δὲ καὶ τοῦ λέγειν ἕτεροι καταδικασθέντες 5 τὴν στέρησιν, τῆς ἐτέρων ὁμιλίας παραδόξως ἐπακούοντες, ὁμόφωνον τὴν εὐχαριστίαν ἐνήργουν. αἰμορροοῦντα γύναια τῇ διηνεκεῖ χύσει τοῦ αἵματος τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ τῇ ἀποχωρήσει πρὸς νέκρωσιν ἀπαγόμενα, οὐ κρασπέδου δεσποτικοῦ, δουλικῆς δὲ θήκης ἐφαπτόμενα, παραδόξως ἀναξηρανθείσης 10 τῆς ῥύσεως, πηγὰς εὐχαριστίας ἐγγνωμόνως ἀνέβλυζον. χειρόγραφον μεστὸν μοχθηρῶν πράξεων ἐσφραγισμένον τῇ θήκῃ προσανατεθέν, ὡς μηδεπώποτε γραφὴν τοῖς πῦσιν ἐγνωρίζετο, καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἐξουσίαν ἐθανύμαζον τῆς τούτου θήκης ἀναβλύζουσαν. ἀλλὰ τίς ἂν λόγος τῶν τότεπραχθέντων 15 τούτῳ τὸ πλῆθος κατὰ μέρος ἐξειπεῖν δυνήσεται, ὅπουγε καὶ κατ' εἶδος οὐκ εὐχερές; ποῖος δὲ γραφῆ παραδοῦναι, κἄν εἰ δέκα στομάτων καὶ γλωσσῶν εὐμοιρησίειν.

Ὅλον γοῦν ἐνιαυτὸν τῷ ναῖ τοῦ καλλινίκου Προκοπίου προσκαρτερήσαντες, τοῦ μὴ τὴν θεόβρωτον χάριν τοῦ μάκαρος ἀναστεῖλαι τῶν δεομένων, ὅψα καὶ μόλις τὴν εὐθὺ τῆς ἐκείνου μονῆς τρίβον ἤεσαν, τετραμερῶς σφῶς αὐτοὺς περὶ τὴν θήκην ἐντάξαντες. μέσσον γὰρ τῶν πατέρων οἱ πρόκριτοι

2. οἴωθεν Par. sed aliud vitium latet.

mutuantes, caprearum in morem rectis tibiis saliendo discedebant. qui aurium, aut linguae munere fungi non poterant, miro novoque eventu aliorum fabulantium sermones audientes, pari cum eis voce gratias agebant. foeminae, quae perpetuo fluxu sanguinis laborantes, insiti caloris discessu emortuo pene corpore fuerant, non domini fimbriae, sed servi arcae contactu mirabiliter exsiccato fluxu, grati prohibe animi monumento gratiarum actionis fontes probebant. chirographum flagitiosis actionibus plenum, cum obsignatum arcae admotum esset, sic omnes mundum aspexerunt, ac si nihil unquam in eo fuisset scriptum; cunctique apostolicam potestatem ex huius arcae manantem suspexerunt. verum, quis ea, quae tunc ab ipso gesta sunt, singulatim valeat enarrare, cum ne genera quidem numerari facile queant? quisve etiam, quamvis illi linguae sint decem oraque decem, scriptis consignare?

Integrum igitur annum in templo illustris Christi martyris Procopii commorati, ne supplices divino viri munere prohiberent, vix tandem aliquando iter ad eius monasterium recta contenderunt, cum ordine quadruplici circa feretrum ipsius constitissent. medio enim

ἄρῃσιν ἄραυτες, οἷά τινα κιβωτὸν ἐκόμιζον, οὐ στάμνον ἔχουσαν ἔνδον ἀγνωμόνων τροφῆς φυλακῆριον, καὶ πλάκας λιθίνους, καὶ τὴν ῥάβδον * . . . μων. τοῦ σώματος ὁ μόνος δείξας ἀρετὴν ἀνωτέραν μώμου παντός, ἀμβλύνας τε φθόνου
 5 κέντρα τῇ φυσικῇ γαληνότητι ὁ θεομοῶς ἀγάπης ἐξόχος λαμπόμενος ὁ πίστει μηδὲν ἀμφήριστον κεκτημένη μόνος φραζάμενος, καὶ τὰ τῶν ἐναντίων καταβαλὼν ὀχυρώματα ὁ ἐλπίδι Χριστοῦ τῇ ἐρραγεστάτῃ διὰ βίον θωρακισάμενος, καὶ τὰ τῶν πολεμίων δι' αὐτῆς βέλη κωφὰ πᾶσιν ἐναποδείξας
 10 καὶ μάταια ὁ ποταμὸς τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος ὁ πᾶσαν καρδίαν ἰλαρύνων ταῖς χάρισι ὁ τοῦ τῆς ἐκκλησίας στερεώματος ἄδυτος ἥλιος ὁ κόρας μὲν αἰρεσιωτῶν ἀμβλύνας τῇ τῶν δογμάτων λαμπρότητι, ψυχὰς δὲ θεοφιλῶν χειραγωγήσας πρὸς πίστιν ἀμώμητον.
 15 Τὸ τῶν ἀσθενῶν ἰατήριον, τῶν πταιόντων τὸ ἰλαστήριον, δίδου μοι τῶν ἐπικειμένων νοσημάτων ἐλευθερίαν τάχιστα, ἵνα ῥαῖσας φανῶ πάλιν ἰκέτης εὐχάριστος. δίδου μοι τῶν ἡσυχαστῶν προσγινομένων περιστάσεων ἀπολύτρωσιν, ἵνα ταῖς καλλίσταις τῶν πράξεων ἐκδαπανήσας τὸ δύνασθαι, δημιουργοῦ
 20 γόν ἐπιγράψω τῶν κατορθωμάτων σαφέστατα, ἁμαρτιῶν ἀγνοίας καὶ νεότητος παρὰ θεοῦ τῶν ἐμῶν ἀποκοπὰς αἰτησάμε-

3. Deest unum folium: nec minus in Lipomano, etsi illius interpres velut nulla esset lacuna cuncta connectit. mg. Par.

inter patres loco constituti viri nobiles in humeros sublatum, velut arcam quandam gestabant; in qua non urna erat ingrati populi cibum conservans, non lapideae tabulae, non virga Aaron qui virtutem omni reprehensione superiorem ostenderat, innataque tranquillitate invidiae aculeos obtuderat; qui charitatis insignibus eximie claruerat; qui fide, cui nihil ambiguum est, in primis praestiterat, inque ea adversariorum munitiones everterat; qui spe Christi firmissima velut thorace munitus atque protectus, hostium tela prorsus inania stultaque ostenderat; qui donorum spiritus fluvius erat; qui pectus omne quibus affluebat gratiis, exhilararet; in ecclesiae firmamento sol occasum nesciens, semperque lucidus esset: qui haereticorum oculos doctrinae splendore perstrinxerat, piorumque animos ad fidem inculpatam direxerat.

O aegrotantium medicus! o peccatorum propitiatio, largire mihi celerem mearum aegritudinum curationem: ut recuperata sanitate, rursus ad te supplex accedam, gratique animi testimonium afferam. libera me a periculis, quae quotidie imminent, ut cum pulcherrimis factis pro virili mea incubuero, illorum te auctorem perspicue agnoscam. ignorantiae ac iuventutis delicta mea divina aboleri clemen-

νος, ὡς πρὶν δεινίου τοῦ τῆ σῆ θήκη τὸν χάρτην ἀναθεμένου, λαμπρὸν προσιάτην τοῦ φοβεροῦ βήματος ἀναπόδειξον· τοῦ καὶ ἡμῶν κακίστου φθόνου τὰ κέντρα παραδόξως ἀμβλύνας, ἀνωτέρους τῆς τῶν βασκαίων διατήρησον λοιμῆς· ἐν ἀπροσκοπον διὰ σοῦ τὴν τῆς σωτηρίας διανύοντες τρίβον, τὸ ἐπι-5 νίκιον τῆς σῆς σεπτῆς ἀριστείας σὺν εὐθυμίᾳ πανηγυρίζω-
 μαν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ, φῶς ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος ἐς αἰεί.

8. ἐς αἰεί] καὶ Par.

tia exorans, uti quondam illius, qui tuo chartam imposuit loculo, praeclarum te mihi patronum ante iudicis tremendum tribunal ostendito. pessimae contra nos incitatae invidiae tela mira dexteritate detundens, ab invidiorum peste tutos integrosque conserva: ut sine offensione praesidio tuo salutis semitam concipientes, venerandi tui certaminis tropaea laetis animis celebremus; In Christo Iesu domino nostro: cui gloria et imperium in saecula saeculorum.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ', τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ
ὁμολογητοῦ τῆς Σιγγριανῆς.

Mensis Martis die 12. sancti patris nostri Theophanis con-
fessoris Singrianae monachi.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, σίχειρον. ἤχος πλαγ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες, Θεοφανείας Χριστοῦ κεκλημένος
ἐπώνυμος, ζωηφόροις ἔγχεσι τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, καὶ τὰ
τερπνὰ τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατανίζων τῷ ποθομένῃ σοι
κάλει, παράριστε· καὶ ταῖς θείαις νεύσει ταῖς πρὸς αὐτὸν
ἄριστα θεούμενος καὶ τελειώτατα.

Ὅμοιον.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες ὑπερορίας πικρὰς ἀσθενῶς
διακείμενος καρτερῶς ὑπήνεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος

1. fort. τῷ Μαρτίῳ μηνί.

Ad vespas versiculus. tonus obliquus 4.

O novum miraculum.

Divino sensu praedite pater Theophanes, a Christi nomen sortitus
apparitione, eius vivifica pressisti vestigia, ac saeculi reliquisti oble-
tamenta, in desideratam tibi pulchritudinem animo intendens, o vir
optime, divinaque in eam propensione deitatem praeclare ac perfec-
tissime induens.

Similis.

Divino sensu praedite pater Theophanes, molesta exilia cum im-
becillo esses corpore fortiter sustinuisti, oblitus corpori parcere ob

ὑπὲρ σεπτῶν εἰκόνων, πανεύφημε· θυμῷ λεόντων ἐξοριζόμενος ὡς κατορχούμενος τὰς βουλὰς ἐμώραναι, καὶ λογισμοὺς ὄντως ματαιόφροναι καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Ὅμοιον.

Ὅντως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτὴρ δαυιλῶς σοι δεδώρηται, ἀπελαύνειν δαίμοναι, θεραπεύειν νοσήματα παρεσχηκῶς, τρισμάκαρ, τὴν δύναμιν· κατηξιώθη καὶ τῆς ἀφράστου χαρᾶς ἐνθα χορεύουσι τῶν ἀγγέλων τάγματα, διὰ παντὸς πρόσωπον θεώμενο τοῦ παντοκράτορος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Θεοφάνη μέλει τε τὸν Θεοφάνην.

Ωιδ. α'. ἦχ. δ'.

Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος.

Θεοῦ τοῦ σαρκὶ φανέντος ἔχουσαι ἐπηκολούθησαι, ἐν ευσεβείᾳ πάτερ πυρσοθεῖς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν κλήσιν πλουτεῖν τὴν ἀληθῶς φερώνυμον, ὡς τῇ προνοίᾳ προτετύπωτο.

Ἐθέλθη ποθεινοτάτῳ ἔρωτι τῷ τοῦ δεσπότου σου κα-

venerandas imagines, vir clarissime; exilio relegatus, velut qui leoninae feritatis viro insultares, consilia fatua ostendisti, vereque stultas cogitationes, ac mentem nequissimam.

Similis.

Vere laborum quos posuisti praemia bonorum tibi dator uberrime donavit, vim praebens fugandi daemones, morbosque curandi, o ter beate. accessit et gaudium nullis verbis explicabile, ubi angelorum agmina choros ducunt, ipseque semper omnipotentis vultum contemplaris.

Canon in S. laudem, cuius initiales stroph. literae e Graeco hunc sensum reddunt. Theophanes Theophanem modulis canit.

Ode 1. tonus 4.

Maris rubrum pelagus.

Dei qui in carne apparuit vestigia secutus es, pater pietatis luce illustris; ut inde congruam vere nominis appellationem feliciter consecutus sis, pro eo ac providentia praefinitum erat.

Dulcissimo domini tui amore delinitus es, ut saeculi amorem

ταφρονησας πόθου κοσμικοῦ· συγκραθεῖς δὲ τῇ χάριτι βιοτικῆν τεργνότητα οὐδὲν ἠγήσω, παμμακάριστε.

Ὁρμήσας θηριωδῶς ἐδίωξε Λέων ὁ τύραννος τοὺς ἐκλεκτούς, μὴ φέρων ὑρᾶν τιμωμένην εἰκόνα Χριστοῦ. μεθ' ὧν καὶ σε, Θεόφανες, ὑπερορία κατεδίκασεν.

Ὡιδ. γ'. Ὁ εἶρμος.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Φωτὸς τοῦ θείου πεπλησμένος ἀράθης, Θεόφανες, δι' ἀγάπης συγκραθεῖς τῷ ποθουμένῳ, μακάριε· διό σου τὴν ἐνδοξον μνημην γεραίρομεν.

Ἀπαγορευσας τὰ δυσσεβῆ τοῦ Λέοντος δόγματα, τοὺς θεσμοὺς πανευσεβῶς τῆς ἐκκλησίας ἐκράτυνας· διό σε θαύμασι Χριστὸς ἐδόξασε.

Νευρωμένη τῆς ἐλπίδος καὶ πίστεως, ὄσιε, τῆς σαρκὸς τὸ ἀσθενὲς ψυχὴ στερερότητι ῥώννυσι, θεῷ οἰκειώσασα σῶμα ὁμόδουλον.

Κάθισμα. ἡχ. γ'.

Θείας πίστεως.

Ζῆλον ἐνθεον προσεκτεμένης, δόγμα ἄθεον ἀπεβδελύξω,

contemneres: porro autem gratia imbutus, mundi dulcia nihili fecisti, perquam beatissime.

Ferali modo irruens Leo tyrannus electos persecutus est, non ferens videre Christi imaginem venerationem habere: cum quibus te quoque, o Theophanes, damnavit exilio.

Ode 3. tractus.

Non in sapientia.

Divina plenus luce Theophanes apparuisti, charitatis vi desiderato cohaerens, o beate: eam ob rem gloriosam tuam memoriam veneramur.

Impia Leonis dogmata tibi interdicens, pie admodum confirmasti ecclesiae leges: quamobrem te Christus clarum miraculis effecit.

Roboratus, vir sancte, animus spei, atque fidei firmitate, carnis imbecillitatem roborat; utique conservum corpus deo concilians.

Sessio. tonus 3.

Divina fide.

Divina praeditus aemulatione, impium dogma detestatus es, mul-

καὶ κινδύνοις πολυτρόποις ὠμίλησας, ὑπερηγαίαις ἀδίκως στελλόμενος καὶ εὐσεβῶς παμμάρκα τελειούμενος. πάτερ Θεόφανες, Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευσ δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦιδ. δ'.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Ἡ οὐράνιος ἡτοιμάσται βασιλεία ὡς ἀθλητῆ σοί, ἐνδοξεῖ τῆς γὰρ ἐπιγείου χαίρων μετετέθης σκηνῆς, βοῶν τῷ δεσπότῃ· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Στεφανηφόρος Θεόφανες ἀνεδείχθης. τὸ γὰρ σεπτὸν εἰκόνημα Χριστοῦ, Θεοφόρε μάκαρ, οὐκ ἠρηγόσω τιμᾶν· διὸ καὶ ἔκραζες· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Μεθιστάμενος προστάγματι τοῦ τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς ὁ δσιος, σαρκὸς ἀσθενείας ὄλωσ οὐκ ἐφρόντισε, κραυγάζων τῷ κτίσαντι· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Ἐμεγαλύνθης τοῖς θαύμασι, Θεοφόρε. ὁ γὰρ θεὸς ἡμείψατό σε τῆς καρτερίας· ὄθεν καὶ λάμματα πηγάζεις τοῖς χρήζουσιν ὡσπερ ἐκ πηγῆς, ἰερῶτατε.

tisque ac variis periculis es defunctus, iniuste deportatus exilio, pieque, o beatissime, consummatus. pater Theophanes, Christo deo supplica, ut magna nos misericordia donet.

Ode 4.

Sublimem elatum videns te ecclesia.

Caelorum tibi regnum, vir sancte, paratum est tanquam atletae: terreno enim tabernaculo gaudens translatus es clamans domino, gloria potentiae tuae, domine.

Triumphator Theophanes effectus es. venerandam quippe Christi effigiem non abnunti colere, deo afflato vir beate: idcirco etiam clamabas, gloria potentiae tuae, domine.

Exilio eiectus vir sanctus impii tyranni decreto, imbecillae carnis nullam prorsus rationem habuit, clamans auctori, gloria potentiae tuae, domine.

Magnificis effulsisti miraculis, vir deo plene: deus namque vicem reddidit sustentiae; quamobrem etiam velut e fonte sanationum remedia egentibus fundis, vir sacratissime.

Ὡδ. ε΄.

Σὺ κύριέ μου φῶς.

Λόγῳ πανευσεβεί ὀρθοδόξως ἐκήρυξεν ὁ ὄσιος Θεοφάνης τὸ τῆς πίστεως δόγμα, τῷ πνεύματι λαμπόμενος.

Πλοῦτον παντοδαπῇ θεοφρόνως διένειμας προστάγμασι τοῦ δεσπότου τοῖς πενία συζῶσιν ἐπόμενος, πανεύφημε.

Ἐχων τὴν ψυχὴν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος, τὴν ἄχραντον τοῦ δεσπότου προσεκύνεις εἰκόνα, τῷ πόθῳ ἰσπαζόμενος.

Ὡδ. ε΄.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, κύριε.

Ἴδνον πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου, ὄσιε· τὴν τῆς ἀσκήσεως τρίβον ταῖς εὐχαῖς σου, πάτερ, ἐξομαλίσας, ἣν συντόμως εὐδυνπορεῖν με, μάκαρ, ἀξίωσον.

Σωφρόνως σου τὴν ζωὴν διήνυσας, ὄσιε· μετὰ φρονήσεως γὰρ ἔσχες, σὺν ἀνδρείᾳ γὰρ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμούμενος.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς ἐπέβης, Θεόφανες, τῆς θεομήτορος κόρης καὶ μαρτύρων, πάτερ, τοὺς χαρακτήρας ὡς τιμήσας, καὶ τοῖς διώκταις ἀντιταττόμενος.

Ode 5.

Tu domine meum lumen.

Piissima doctrina orthodoxae fidei doctrinam praedicavit sanctus Theophanes, spiritus luce illustratus.

Überes divitias divino sensu egenis distribuisti, domini praecepto obsecutus, vir clarissime.

Qui ad auctoris imaginem animo conditus es, intemeratam domini venerabaris imaginem, desiderio exosculans.

Ode 6.

Sacrificabo tibi cum voce laudis, domine.

Dirige ad virtutem vitam meam, vir sancte, religiosae institutionis semitam tuis, pater, preclibus complanans; quam roga, vir beate, ut recto tramite concite ac contente percurram.

Sobrie casteque vitam peregisti, vir sancte: quippe cum prudentia, fortitudine, ac iustitia praeditus fuisti, virtutumque choro ornatus eluxisti.

Martyris claritatem Theophanes adeptus es, velut qui dei parentis puellae, martyrumque imagines, o pater, veneratus sis, ac persecutoribus resisteres.

Κοντάκιον. ἤχος β.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν θείαν ἀποκάλυψιν δὲ ἤλθες σπουδῆ
ἐκ μέσων τῶν θορύβων, καὶ μονάσας, ὅσιε, εἴληφας ἐνεργείας
καὶ προφητείας ἀξίωμα, συμβίου καὶ πλούτου στερούμενος.

Ὁ οἶκος.

Ἐπὶ τῆς γῆς μηδὲν προθυμήσας, ἠκολούθησας χαίρων τῷ
καλοῦντί σε Χριστῷ, καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἔλαβες ἐπὶ τῶν
ᾧμων τῶν σῶν προθύμως, καὶ ἀνάπαισιν εὔρες τῆ ψυχῆ σου.
ἦν περ κἄμοι τῷ πτωχῷ καὶ ῥαθύμῳ κατάπεμψον, τῷ λέγοντι,
καὶ μηδ' ὄλωσ ἐκποιούντι, ἀλλ' ἔτι σχολάζοντι ἐν τοῖς τοῦ
βίου πράγμασι, καὶ θαυμάζοντι πῶς πάντα ἔφυγες, συμβίου
καὶ πλούτου στερούμενος.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ,
τοῦ τῆς Σιγγριανῆς, τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου.

Οὗτος πατρὸς μὲν ἔφν Ἰσαάκ, μητρὸς δὲ Θεοδότης.
τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ διεπομένη τῶν

Contacium. tonus 2.

Superna quaerens.

Divina e celso revelatione accepta, e mediis turbis festinus ex-
cessisti, monachique amplexus institutum, vir sancte, operationis ac
prophetiae munus accepisti, uxore carens atque divitiis.

Domus.

Cum in terra nihil cuperes, vocantem Christum gaudens secutus
es, eiusque iugum in humeros tuos alacri animo sustulisti, ac requiem
animae tuae invenisti. hanc mihi quoque pauperi signique mitte,
qui dicam, nec prorsus efficiam, sed vacem adhuc saeculi curis; mi-
rerque, ut cuncta effugeris, coniuge carens atque divitiis.

Memoria sancti patris nostri Theophanis confessoris Singria-
nae monachi, qui in magno agro quiescit.

Hic Isaacio patre natus est, matre autem Theodota. patre mor-
tuo, dum Aegaeopelagitarum praefecturam gerit, sub matris cura insti-

Διγαίοπελαγητῶν ἀρχῇ, ἣν παρὰ τῆ μητρὶ ἀναγόμενος καὶ τρεφόμενος. γενομένου δὲ αὐτοῦ ἑβ' ἔτους, ἀρμύζεται γυναικί, καὶ αὐτῇ συνδιαίγων ἦν χρόνους ἧ'. πλοῦτος δὲ ἦν ἀμφοτέροις πολὺς. συμβούλῳ δὲ τινι χρησάμενος ἰδίῳ οἰκέτῃ, πόδον ἔσχε πολὺν τὸν τῶν μοναστῶν ὑπελθεῖν βίον. τῆς δὲ μητρὸς τὸν βίον ἀπολιπούσης καὶ πλοῦτον ἄπειρον αὐτῷ καταλειοπιυίας, ὃ κηδεστής αὐτοῦ πληρῶσαι τὰ τῷ γάμῳ νενομισμένα τούτων ἐξεβιάζετο. καὶ δὴ τῆς κυρίας ἡμέρας καταλαβούσης, καὶ παστὰς ἐπήγγυτο, καὶ ὑμέταιος ἦδετο, καὶ τὰ λοιπὰ ἐτελεῖτο. ἐπεὶ δὲ ὁ καιρὸς αὐτὸν τὸν μακάριον καὶ τὴν σύννευον καταμόνας γενέσθαι ἐκάλει, τὰ τῶν λογισμῶν αὐτοῦ κρύφια ἐφανέρου τῇ νεανίδι, ἣ τις καὶ συγκατέθετο· καὶ εἴ τι δ' ἂν καὶ βούληται αὐτὸς πράττειν, καὶ αὐτῇ τοῦτο μετὰ προθυμίας διεβεβαίουτο ποιεῖν. ὅπερ ἀκούσας, ἠδ' χαρίσθησε τῷ Θεῷ. ἔκ τοις οὖν ἐποίουν ἀμφοτέροι τὰς ἡμερινὰς καὶ νυκτερινὰς εὐχάς. ταῦτα μαθὼν Λέων ὁ δυσσεβῆς βασιλεὺς καὶ ὁ τούτου κηδεστής, διεκάλυε τοὺς νέους τοῦ σκοποῦ. ἔξαπέστειλε δὲ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ τῆς Κυζίκου κάστρον συγχειρήσοντα· ἦδη γὰρ τότε ἐκτίζετο· καὶ ἀπελθὼν ὁ τίμος παῖς ἔξ ἰδίων ἀναλωμάτων τὴν τοῦ κρατοῦντος δουλείαν πεποίηκε. τῷ δὲ εἰκοστῷ πρώτῳ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ὃ τε Θηριώννυμος βασιλεὺς καὶ ὁ πενθερὸς αὐτοῦ καταστρέφουσι τὸν βίον· καὶ λοιπὸν ἐν ἐλευθερίᾳ οὐ μόνον

22. Θηριώννυμος Παρ.

tuitur, ac educatur. anhorum factus duodecim, foeminae desponsae iunctus, cum ea annis octo vitam socialem agit. erant ambo opibus locupletissimi. porro famuli cuiusdam domestici consiliis inductus, ingenti desiderio tenebatur amplectendi status monastici. matre vivis exempta, immensisque filio relictiis divitiis, cogebat socer ut nuptiarum legitima impleret, uxoremque filiam duceret. ac vero cum constituta dies advenisset, ponitur thalamus, hymenaeus occinitur, reliquaue nuptiarum solennia peraguntur. urgebat tempus, iamque vir beatus cum coniuge thalami secreta erat petiturus. tum illo animi arcanum detegente, puella lubens assentitur, certoque affirmat, si quid ille velit, se quoque prompte facturam. his iuvenis auditis, deo gratias agit: exindeque ambo diu noctuque precibus assidui erant. re cognita, Leo impius imperator, ac viri socer, a proposito adolescentem prohibuerunt. misit namque imperator Cyzicum, eam in urbem suam operam collaturum: iam enim tum exstruebatur. abiens vero praeclarus iuvenis, suis ipse sumptibus, quod imperatoris iussu urbi praestandum erat, effecit. aetatis porro illius anno vigesimo primo,

ὁ νέος, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκουμένη γίνεται, Εἰρήνης τὰ σκῆπτρα διαδεξαμένης. ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν πάντα αὐτῷ γέγονε, τοῖς ἐνδεέσι καὶ πτωχοῖς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ διεσκόρπισε, καὶ τοὺς οἰκείους ἐλευθερίᾳ τετίμηκε· τῇ δὲ τιμίᾳ αὐτοῦ συζύγῳ χρήματα πολλὰ παρασχόμενος, ἐν τῇ τοῦ Πρίγκιπος μονῆ ἀπέκτειρεν, Εἰρήνην αὐτὴν ἀντὶ Μεγάλου δονήσας. αὐτὸς δὲ τῷ κυρίῳ ἑαυτὸν προσφέρων ἱερουργεῖ ἐν τῇ ἐν τῷ τῶν Σιγγριανιαίων ὄρει κειμένη μονῆ, Πολυχρονία λεγομένη. μοναχοῦ δὲ αὐτοῦ γενομένου, οὐδ' ὄλωσ τὸ ἄρχειν κατεδέξατο· ἀλλ' ἐν τῇ κέλλῃ καθεζόμενος, ἐξ οἰκείων χειρῶν τὴν τροφήν ἐπορίζετο, καλλιγραφῶν ἕξαετῆ χρόνον διηνεκῶς ἐν τῇ καλουμένη νήσῳ τῆς Καλωνύμιου, ἐν ἣ συνεστήσατο αὐτὸς μονῆ· καὶ πάλιν ἔρχεται ἐν τῷ τῆς Σιγγριανῆς ὄρει. τῷ δὲ πενηκοστῷ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνῳ, ἀσθενεῖα τινὶ παραδίδοται, ἣ τις ἦν λιθίασις κύστεως καὶ νεφριτικῆς ἀκολουθίας σύμπτωμα. ἐκ τούτου λοιπὸν τοῦ χαλεποῦ νοσήματος ἔμεινε διὰ παντὸς τοῦ βίου κληήρης καὶ ἀκίνητος. μετὰ ταῦτα ἐδέξατο τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας Λέων ὁ Ἀρμένιος. ἀλλ' οἷα τούτῳ συμβέβηκεν, οὐδεὶς ἄγνοεῖ. τέως δὲ ὁ ἀνόητος καὶ ἀνόσιος πέμπει πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον, ἐλθέ, λέγων, εὗξαι ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι κατὰ βαρβάρων ἀπέρχομαι. αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἀκίνητος εἶναι, ἐκ τῆς ὑμύξης μετετέθη εἰς πλοῖον, καὶ ἤχθη πρὸς

cum Leo imperator, tum viri socer vitam commutant, deincepsque nendum iuvenis, sed et orbis ipse liber agit, Irene augusta sceptrum postmodum moderante. cum itaque ex voto cuncta successissent, egenis ac pauperibus substantiam distribuit, servosque libertate donavit. nobilissimae autem coniugii elargitus multas pecunias, in Principis ita dicto monasterio detendit, Megalus nomine in Irenen illi commutato. is vero se domino munus consecrat in monasterio, quod in Singriano monte situm Polychronii nuncupationem habet. factus monachus, praeesse nullo modo sustinuit, sed in cellula sedens, manuum labore victum parabat, scribendis codicibus sese impendens annos sex continuos in insula dicta Calonymus, in eo monasterio quod exstruxerat: iterumque revertitur ad Singrianae montem. aetatis autem anno quinquagesimo aegritudini corpusculum traditur, nempe vesica petrescente, ac renum molesto illi dolore. ex illo deinceps morbo afflicta valetudine, totam vitam lecto decumbens egit, nec sibi motum imperare valens. postea Leo Armenius imperii sceptrum capessit: verum quid illi acciderit, nemo nescit. hactenus vero homo demens scelestusque ad dei virum mittit, iubetque veniat, ac sibi comprecetur, quod adversus hostes expeditionem suscepturus sit. ille quod aegro corpore sese movere non posset, e plastro in scapham transfer-

τὴν βασιλεύουσάν· καὶ τῆς μὲν δυσειδοῦς ὄψεως τοῦ τυραν-
 του οὐκ ἔτυχε· πλὴν μηνύσει ἐχρήσατο πρὸς αὐτόν· εἰ κα-
 ταεύσεις λέγων τῇ παρακλήσει μου, καὶ σοὶ καὶ τῇ μονῇ σου
 ἀγαθὰ παρέξω· εἰ δὲ μὴ γέ, ξύλω ἀγχόνης σε παραδειγμα-
 τίσων, καὶ τῶν λοιπῶν εἰς φόβον σε προσθήσω. ὁ δὲ ὁμο-
 λογητῆς· τῶν δωρεῶν σου ἔφη, μὴ κενώσης τοὺς Θεσαυροὺς·
 τὸ δὲ ἀγχόνης ξύλον, ἢ καὶ τὸ πῦρ εὐτρέπισον σήμερον· τοῦτο
 γὰρ ἐφίεμαι διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ μου ἀγάπην. ταῦτα ὁ
 ἀναιδῆς ἀκούσας, παρέδωκεν αὐτὸν Ἰωάννη τῷ μάντι περὶ
 λόγους ἀγχοῦντι καὶ τὸ μῖσος τῶν Εἰκονομάχων ἐμπειλη-
 σμένῳ, στρεβλότῃ ἀντεπεκκλῖναι αὐτὸν ἡγούμενος. ὃς πα-
 ραληφθεὶς ἐν τῇ Ὁρμίδι μονῇ Σεργίου καὶ Βάκχου τῇ παρα-
 κειμένῃ τῷ παλατίῳ, καὶ πρὸς λόγων ἄμιλλαν τῷ μάντι
 συνελθῶν, καὶ τοῦτον ἠτήσας, καὶ τῷ περιόντι τῆς σοφίας
 καυαβροντήσας, καὶ τὸ ἀμετάθετον ἐνδειξάμενος, τοῦτον ἡγχι-
 μένον εἰς τὸν μανιώδη τύραννον ἀπέπεμψεν. ἀγροΐκου μᾶλ-
 λον ἢ ῥήτορος δόξαν ὁ δειλαιὸς ἀπηνέγκατο. ὃς ἀνελθῶν
 πρὸς αὐτόν, κρεῖσσον ἔφη βασιλεῦ κηρῶ μαλάξαι σίδηρον, ἢ
 πείσαι τὸν ἄνδρα μεταθεῖναι πρὸς τὸ σοὶ ἔφετόν. τούτων
 ἐπακούσας ὁ τύραννος, μετάγει τοῦτον εἰς τὰ Ἐλευθερίου
 ἀνάκτορα, καὶ κατακλῖει αὐτὸν ἐν τινι οἰκῆματι σκοτεινοτάτῳ,
 καταστήσας καὶ φρουροὺς ὡς μηδὲ διακονεῖσθαι αὐτὸν παρὰ

4. ἀγχόνῃ Par.

8. τὴν διὰ τοῦ Par.

tur, inque urbem regiam vehitur: nec tamen tyranno in conspectum
 venire concessum; sed ministro ad eum misso, si, inquit, hortanti
 mihi annueris, cum tibi, tum monasterio tuo bene faciam; sin autem,
 probro publico e furca laqueo suspendam, ac reliquis in terrorem
 exponam. tum confessor, noli, inquit, tuorum munerum thesauros
 effundere: patibuli vero lignum, sive etiam ignem expedi hodie: id
 enim qua dilectione in Christum feror, desiderio cupio. his auditis,
 impudens tyrannus Iohanni ariolo tradidit, homini eruditi nomen
 ambienti, quique Iconomachorum odio in fideles plenus esset, fore ra-
 tus ut is obliquitate in adversum viri constantiam flecteret. Assum-
 ptus ille in Hormidae Sergii ac Bacchi monasterio quod palatio adiacet,
 ac disputatione cum ariolo congressus, eoque victo, ac eximiae
 sapientiae vi percusso, praeclareque constantia prodita, vir sanctus
 confusus eum ad insanum tyrannum ablegat; miserque rustici magia,
 quam oratoris sibi nomen ascivit. ascendens itaque ad imperatorem,
 facilius, inquit, ferrum cera emollias, quam viri animum in id, quod
 tibi collibitum est, transferas. his auditis, tyrannus ad Eleutherii
 eum palatia traducit, inque tenebrosa quadam aedicula concludit,
 datis etiam custodibus, ut ne quis etiam affecto corpori ministerium

τινος. οὕτω διετῆ χρόνον τελέσας θλίψεσι καὶ στενοχωρίαις πιεζόμενος, κατήσχυεν κἄν τούτῳ τὸν τύραννον. ἐπεὶ δὲ καθ' ἑκάστην ὑποκύναι τῇ αὐτοῦ βουλῇ ἠναγκάζετο, μὴ εἶξας, ἐξορίζεται ἐν τῇ τῆς Σαμοθράκης νήσῳ. ἡ δὲ πρὸς τὴν ὑπερ-
 ορίαν ἀπαγωγή ταχεῖαν ἔσχε τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐξαγωγήν. ἡμέραις γὰρ τρισὶ πρὸς ταῖς εἴκοσι τὴν ἐν τῇ νήσῳ ζωὴν διανύσας ἐκεῖ κατεπαύσατο, ἀπελθὼν ἐν κυρίῳ ὁσίως καὶ εἰρη-
 νικῶς. τί δὲ χρῆ λέγειν ὑπόσης μὲν εὐλογίας τὸν τόπον ἐνέπλησεν, καὶ ὑπόσεων δὲ λατρείων ὃ χῶρος ἐκεῖνος ἠυπό-
 ρησεν;

Ἐιδ. ζ.

Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὸ κατ' εἰκόνα σὺ κεκτημένος, καὶ ὁμοίωσιν βίῳ λαμπρο-
 τάτῳ, πάτερ, προειληφώς, δι' ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας· εὐ-
 λογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου, κύριε.

Ὁμολογίας σου στεφάνῳ, πάτερ, διέπρεψας, ἔργῳ διήλε-
 ξας λόγους τῶν δυσσεβῶν, τοὺς πιστοὺς δὲ ἐβεβαίωσας· εὐ-
 λογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου, κύριε.

Τῷ στεροροτάτῳ ἐν προθυμίᾳ τύς τοῦ σώματος, πάτερ,

13. ὁμοίωσι Par.

impenderet. in hunc modum exacto biennio, afflictus, ac angustia confectus, vel sic tyranno pudorem incussit. cumque quotidie vis adhiberetur, ut illius consiliis animum accommodaret, nec is quicquam e mentis firmitate remitteret, exilio relegatur in Samothracen insulam. eam in exilium abductionem brevi secuta educio e corpore. post enim dies tres supra viginti, consummato ea in insula vitae curriculo, illic requievit, sancte ac pacate ad dominum commigrans. quid autem refert dicere quanta locum benedictione impleverit, ac quanta praedium sanationum munera per illum consecutum sit?

Ode 7.

In camino.

Ut ad imaginem esses adeptus, vitaeque clarissima similitudinem pater consecutus, utroque eximie fulsisti; clamans, benedictus es domine in templo gloriae tuae.

Confessionis tuae pater corona claruisti; opere factisque impiorum verba confutasti, fideles vero confirmasti; clamans, benedictus es domine in templo gloriae tuae.

Firmissimo alacrique animi proposito corporis dolores pater for-

ἀληθύνας ἤνεγκας καρτερῶς, εὐχάριστον τῷ δεσποτῇ σου·
εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου, κύρια.

Ἰδι. η'.

Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Θεώμενος, μύκαρ, τὸ στερρὸν τῆς σῆς ἐνστάσεως Λέων
ὁ τύραννος, ὑπερορῶ σε ἔκρινε πικροτάτῃ ὁ παμπόνηρος· ἐν
εὐφροσύνῃ δὲ βοῶν ταύτην ὑπήνεγκας, εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα τοῦ κυρίου τὸν κύριον.

Ἐπὶ τὸ πρωτότυπον εἰδὼς τὴν τῆς εἰκόνας τιμὴν διαβι-
βάζεσθαι, ἐπὶ τὸ στάδιον ἔδραμες ἀθλητῆς ὡς ἐννομώτατος·
καὶ νικητῆς ἀναδειχθεὶς στέφανον εἰληφας ἀναμέλων· πάντα
τὰ ἔργα ἀνυμνεῖτε τὸν κύριον.

Οὐράνιον ἀντὶ τῆς ἐν γῆ σκηνῆς σοι δέδωκε πάντων κύ-
ριος· ἀντὶ στενωπέσεως εὐρες δὲ πλατυσμὸν ἀγαλλιῶσεως, ἐν
παράδεισῳ τρυφῆς μετὰ μαρτύρων βοῶν· εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ὡσὶ ἐλάμφθης νοητῷ καὶ θεῷ πνεύματι, μύκαρ Θεό-
φανος, ὅθεν ἰάματα βρῦεις [γὰρ] τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέ-
χουσι, καὶ τὴν ἀγλαν σου σορὸν πόθῳ γεραίρουσι καὶ βοῶσι·
πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

titer pertulisti, deo gratias agens; clamans, benedictus es domine in
templo gloriae tuae.

Ode 8.

Manibus expansis Daniel.

Videns, vir beate, Leo tyrannus firmo te proposito illi obniti-
gravissimo nequissimus damnavit exilio: tu vero laetus pertulisti, cla-
mans, benedicite omnia opera domini dominum.

Cum intelligeres honorem imaginis ad exemplar transire, ad sta-
dium ut quam legitimus athleta cucurristi, victorque acclamatus coro-
nam accepisti, dulcius concinens, omnia opera laudate dominum.

Caeleste tibi pro eo quod in terra est tabernaculum universorum
dominus contulit: arctaeque custodiae loco latitudinem exultationis in
paradiso voluptatis cum martyribus invenisti, clamaus, benedicite
omnia opera domini dominum.

Spiritali luce illustratus es, ac divino spiritu perfusus, vir beate
Theophanes: indeque sanitates scaturis fidelibus ad te confugienti-
bas, tuumque sanctum loculum amore venerantibus, ac clamantibus,
omnia opera laudate dominum.

Ὡδ. 9.

Λίθος ἀχειρότητος.

Ἄπαντα τὸν βίον σκορπίσας τοῖς δεομένοις, Θεοφόρε, τὴν δικαιοσύνην σοφῶς ἀντεκομίζου σοι ἀνατέλλουσαν, ἀντὶ φθαρτῶν δρεπόμενος τὰ δι' αἰῶνος ἀνατέλλοντα.

Νόσους Θεραπείεις, παμμάκαρ, τοῦ παρακλήτου τῆ δυνάμει· δαίμονας σαφῶς ἀπελαύνεις τῆ ἐνεργείᾳ τούτου, πάλβιε, διὸ πιστοὶ θεώμενοί σε, Θεοφόρε, μακαρίζομεν.

Ἢ σὴ φωτοφόρος, Θεόφρον, τῆς μεταστάσεως ἡμέρα πάντας προσκαλεῖται τοὺς πιστοὺς πρὸς μετουσίαν τοῦ ἁγιάσματος· ἦνπερ καὶ νῦν γηθόμενοι ἐπιτελοῦμεν, ἱερώτατε.

Νέμοις τὴν σὴν ἄφθονον χάριν τῷ τῶν ἐπαίνων σου τοὺς λόγους πλέξαγτι, Θεόφρον, προθύμως· ὁμότροπὸν σοι ὡσπερ ὁμώνυμον τοῦτον δεικνὺς πρεσβείαις ταῖς εὐπροσδέκτοις, ἱερώτατε.

Ode 9.

Lapis sine manu praecisus.

Omni substantia tua in egenos distributa, vir divino sensu praedite, iustitiam palam tibi orientem illius praemio retulisti: pro iis quae sunt corruptilia, ea decerpens quae in saeculum virescunt.

Morbos curas, vir beatissime, paraclati potentia, daemonesque palam illius vi abigis, vir felicissime: idcirco nos fideles te contuentes beatum praedicamus.

Lucida, divino sensu praedite, tuae migrationis dies fideles omnes invitat, ut sanctificatione participantur: quam et nunc gaudentes peragimus, vir sacratissime.

Tribuas quaeso uberem tuam gratiam illi, qui tuarum laudum carmen alacri animo texuit: iisdemque tecum moribus, uti et eodem censetur nomine, deo gratis precibus tuis facito, vir sacratissime.

Θ Ε Ο Φ Α Ν Ο Υ Σ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
Θ Ε Ο Φ Α Ν Ο Υ Σ

ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΤΩΝ ΦΚΗ΄,

ΑΡΧΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΠΡΩΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΕΩΣ
ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΕΤΟΥΣ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΤΙΟΥ ΑΓΡΟΥ
ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ερως ΕΤΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΩΣ ΕΤΟΥΣ
516' ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΣ, ΚΑΤΑ ΔΕ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 516α'.

S. PATRIS NOSTRI

T H E O P H A N I S

ABBATIS AGRI ATQUE CONFESSORIS

C H R O N O G R A P H I A

ANNORUM ΙΟXXVIII,

AB ANNO DIOCLETIANI PRIMO AD MICHAELIS ET THEOPHY-
LACTI EIUS F. ANNUM SECUNDUM: ID EST, AB ANNO MUNDI
5777 AD ANNUM SECUNDUM ALEXANDRINOS 6305, SECUNDUM
ROMANOS VERO 6321.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Ὁ μὲν μακαριώτατος ἄββας Γεώργιος, ὁ καὶ Σύγκελλος γε- Par. p. 1
Ven. p. 1

1. τοῦ ἐν ἀγ. πατρ. ἡμ. om. A, in quo legitur: Θεοφά-
νους ἀμαρτωλοῦ μοναχοῦ ἡγουμένου τοῦ Ἄγρου καὶ ὁμολογητοῦ
χρον. κ. τ. λ. 3. καὶ ἡγουμένου a b c, ἀγρου ἡγ. d. 6.
Θεοφίλου a g. τοῦ υἱοῦ (om. αὐτοῦ) a e. 7. τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ
om. a e. ἕως 516' εἰς b, ἕως τοῦ κόσμου εἰς 516' e.
8. 516α'] 516' A. 18. Προοίμ. τ. χρον. om. A. 20. μα-
κάριος A, μακάριος τὰ a e. καὶ add. ex A a b c e f g.

PROOEMIUM CHRONOGRAPHIAE.

Sanctissimi Cpoleos patriarchae Tarasii Georgius abbas quondam

- P.** 2 γονῶς Ταρασίον τοῦ ἀγιοτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐλλόγιμος ἀνὴρ καὶ πολυμαθέστατος ὑπάρχων, πολλοὺς τε χρονογράφους καὶ ἱστοριογράφους ἀναγνούς, καὶ ἀκριβῶς τούτους διεξερευνησάμενος, σύντομον χρονογραφίαν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως καὶ διώκτου⁵ τῶν Χριστιανῶν ἀκριβῶς συνεγράψατο, τοὺς τε χρόνους ἐν Βπολλῇ ἐξετάσει ἀκριβολογησάμενος, καὶ τὰς τούτων διαφορὰς συμβιβάσας, καὶ ἐπιδιορθωσάμενος καὶ συστήσας, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν πρὸ αὐτοῦ, τὰς τε τῶν ἀρχαίων βασιλείων
- V.** 2 παντὸς ἔθνος πολιτείας τε καὶ τοὺς χρόνους ἀναγραψάμε¹⁰νος, καὶ κατὰ τὸ ἐφικτὸν αὐτῷ τοὺς ἀρχιερεῖς τῶν μεγάλων καὶ οἰκουμενικῶν θρόνων, Ῥώμης τε, φημί, καὶ Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας τε καὶ Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, τοὺς τε ὀρθοδόξως τὴν ἐκκλησίαν ποιμάναντας καὶ τοὺς ἐν αἵρέσει ληστρικῶς ἄρξαντας, καὶ τοὺς τούτων χρόνους¹⁵ ἀκριβῶς ἐνέταξεν. ἐπεὶ δὲ τὸ τέλος τοῦ βίου τοῦτον κατέλαβεν, καὶ εἰς πέρας ἀγαγεῖν τὸν ἑαυτοῦ σκοπὸν οὐκ ἴσχυσεν, ἀλλὰ, καθὼς προέφημεν, μέχρι Διοκλητιανοῦ συγγραψάμενος, τὸν τῆδε βίον κατέλυσεν, καὶ πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν
- D** ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει, ἡμῖν, ὡς γνησίοις φίλοις, τὴν τε βίβλον²⁰

2. ὑπάρχων add. ex omnibus codd. praeter g. πολλοὺς τε O praeter g, ἄλλους τε vulg. 4. διερευνησάμενος A. 5. βασιλέως Ῥωμαίων a b e. 16. ἀνέταξεν f. τοῦτον om. A. 17. σκοπὸν A a f, κόπον -rell. vulg. 18. συγγραψάμενος A a f, ἀναγρ. -rell. vulg. 19. κατέλιπεν A.

Syncellus, vir eximius et eruditissimus, multis chronographorum et historicorum libris evolutis, et non vulgari diligentia examinatis, compendiarium ab Adamo ad imperatoris et Christianorum persecutoris Diocletiani tempora chronographiam scripsit; discussisque studioso temporum rationibus ad invicem comparavit; emendavit, ac, ut nullus ante eius aetatem, solertissime composuit: priscorum insuper regum et nationum universarum statu et regimine annotato, singulorumque, quantum licuit, observatis aetatibus, supremarum et universalium sedium, Romae, dico, et Cpolis, Alexandriae, Antiochiae, et Hierosolymorum, sive qui sanis dogmatibus, ceu pabulis, ecclesiam aluerunt, sive qui per vim et latronum more principatu arrepto, haeresum pravitate gregem infecerunt, pontifices enumeravit, et eorum tempora et annos egregio ordine digessit. enimvero cum vitae termino praereptus, ad propositum finem non potuerit consilium suum perducere, sed, ut praemonuimus, scriptis solummodo quae Diocletiani attingunt aetatem, vitam hanc mortalem deseruit, et cum recta fide ad dominum profectus, nobis velut sincerioribus amicis, quod fuerat molitus, opus imperfectum simul reliquit, et, ut quae

ἦν συνέταξες ἀτελεῖ καταλέλοιπεν καὶ ἀφορμὰς παρέσχεν τὰ
 ἐλλείποντα ἀναπληρῶσαι. ἡμεῖς δὲ τὴν ἑαυτῶν ἀμάθειαν οὐκ
 ἀγνοοῦντες καὶ τὸ στενὸν τοῦ λόγου, παρητούμεθα τοῦτο ποιῆ-
 5 παρακαλέσας ἡμᾶς μὴ ὀκνήσαι καὶ ἀτέλεστον καταλιπεῖν τὸ P. 3
 ἔργον, ἐβιάσατο ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν. διὸ καὶ ἀναγκασθέντες διὰ
 τὴν τούτου ὑπακοὴν εἰς τὰ ἑπὲρ ἡμᾶς ἐγχειρήσαντες, κόπον
 οὐ τὸν τυχόντα κατεβαλόμεθα. πολλὰς γὰρ βίβλους καὶ ἡμεῖς
 ἐκζητήσαντες κατὰ τὸ δυνατόν ἡμῖν καὶ ἐρευνήσαντες, τόδε
 10 χρονογραφεῖον ἀπὸ Διοκλητιανοῦ μέχρι τῆς βασιλείας Μιχαὴλ
 καὶ Θεοφυλάκτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τὰς τε βασιλείας καὶ τοὺς B
 πατριάρχας, καὶ τὰς τούτων πράξεις σὺν τοῖς χρόνοις κατὰ
 τὸ δυνατόν ἡμῖν συνεγραψάμεθα, οὐδὲν ἄφ' ἑαυτῶν συντά-
 ξαντες, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἀρχαίων ιστοριογράφων τε καὶ λογο-
 15 γράφων ἀναλεξάμενοι, ἐν τοῖς ἰδίους τόποις τετάχαμεν ἕκαστον
 χρόνου τὰς πράξεις ἀσυχνῶς κατατάττοντες. ἵνα εἰδέναι C
 ἔχωσιν οἱ ἀναγινώσκοντες ἐν ποίῳ χρόνῳ ἕκαστον βασιλέως ποῖα
 πράξις γέγονεν, εἴτε πολεμικῆ, εἴτε ἐκκλησιαστικῆ, εἴτε πολιτικῆ,
 εἴτε δημώδης, εἴτε τις ἑτέρα. οὐ γὰρ μικρὰν ἀφέλειαν, ὥς

1. ἀτελεῖ om. A a. 2. ἀμάθειαν A. 4. πολλὰ παρακαλέσας
 ἡμᾶς A, παρ. ἡμ. πολλὰ vulg. 6. τούτῳ f. καὶ add. ex A.
 9. κατὰ τ. συν. ἡμ. καὶ x. τ. συν. ἡμῖν vulg. 10. χρο-
 νογράφιον A b c f. 11. τοῦ om. b. 13. ἀκριβῶς συνεγρ. a.
 17. χρόνῳ A, χρόνων vulg. 17. ποῖα πράξις A, ποῖα πράξεις
 vulg. 18. εἴτε ubique ex A rescripti pro vulg. ἦτε.

desiderantur absolveremus praebuit argumentum. nostra vero impe-
 ritia sermonisque inopia non ignorata, onus, cui vires nostrae forent
 impares, sustinere detrectabamus. ille contra plura hortatus, ut tor-
 pore omni excusso imperfectum opus non despiceremus, dedit ani-
 mum, et ad illud capessendum manibus, et perficiendum coegit. quo-
 circa eius monitis morem gerere compulsi, molem robore nostro
 longe graviolem subire, et pene dicam immensum laborem exantlare
 suscepimus. multis siquidem voluminibus diligentius exquisitis, et,
 quantum facultas et ingenium dedit, examinatis, praesentem chrono-
 graphiam a Diocletiani temporibus ad Michaelis et Theophylacti
 eius filii imperium, reges insuper et patriarchas, necnon eorum ge-
 sta et aetates, qua par fuit sedulitate, ex proprio penu nil depre-
 mentes aut conferentes, in unum congegimus: quin potius selectis
 ex veteribus historicis vel rhetoribus plerisque, singulorum acta per
 annos et tempora propriis quibusque locis pulchro ordine cuncta dis-
 posuimus: ut quoto quoque anno rem gestam vel facinus editum,
 sive in bello, sive in ecclesia, sive in civili administratione, sive in
 populari statu, sive qualibet alia ratione commendandum, lector in
 promptu habeat et in propatulo. haud enim vulgare est, me qui-

οἶμαι, καρποῦται ὁ τῶν ἀρχαίων τὰς πράξεις ἀναγινώσκων.
 εἴ τις δέ τι ἐν τούτῳ τῷ πονήματι ἡμῶν ὀνησιφόρον εὔροι,
 Διὴν πρόπουσαι τῷ θεῷ εὐχαριστίαν ἀποδώσει, καὶ ἡμῖν τοῖς
 ἀμαθέσιν καὶ ἀμαρτωλοῖς διὰ τὸν κύριον ὑπερέξεται· καὶ
 εἴ τι ἐλλείπον εὔροι, τῇ ἀμαθείᾳ ἡμῶν τοῦτο λογίσεται, καὶ
 τῇ ἀργίᾳ τοῦ χαμερποῦς νοὸς ἡμῶν, καὶ συγγνώσεται ἡμῖν
 διὰ τὸν κύριον. φίλον γὰρ τῷ θεῷ τὸ κατὰ δύναμιν.

1. τῶν ἀρχ. τὰς πρ. A, τὰς ἀρχ. πράξεις vulg. 2. εἴ τις δέ τι
 ἐν τούτῳ τῷ πον. A, εἴ τι δὲ ἐν τούτῳ πον. vulg. 3. τοῖς
 add. ex A a f. ἀποδώσῃ — ὑπερέξεται A. 5. λογί-
 σεται A. 7. τῷ om. A a f.

dem iudice, eorum qui veterum gesta evolvunt, emolumentum. si
 quis autem ex eo quem aggredimur labore fructum aliquem decerpat,
 debitas deo grates referet; nobisque licet ineruditus et peccatoribus
 a domino bene precabitur: si quid deesse comperiat, imperitiae et
 abiecti nostri ingenii tarditati adscribat, et ex domini charitate con-
 donet. id enim deo acceptum opus, quod e facultate nostra profi-
 ciscitur.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΠΟ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΕΩΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΚΑΙ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΤΟΥ ΤΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΝ.

CHRONOGRAPHIA

A DIOCLETIANO AD MICHAELEM

ET THEOPHYLACTUM EIUS FILIUM IMPP.

Κόσμον ἔτος εἰρηῆ. τῆς θείας σαρκώσεως σωῆ.

Ῥωμαίων βασιλέως Διοκλητιανοῦ ἔτος α'.

Περσῶν βασιλέως Οὐαράχου ἔτος ιε'.

Ῥώμης ἐπισκόπου Γαίου ἔτος ζ'.

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ὑμεναίου ἔτος ιγ'.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Θεωνᾶ ἔτος ια'.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Τυράννου ἔτος β'.

P. 4
V. 3

9. Persarum regis nomen Οὐαράχης scribitur in A, in ceteris omnibus Οὐαραράχης, in ed. Par. Ἀραρευχίς. apud Syncellum idem modo Οὐράχης audit (p. 678, 13), modo Οὐραράχης (p. 722, 3), Agathias autem p. 260, 11. hunc regem et filium eius, qui in omnibus Theophanis codicibus infra Οὐαράχης nominatur, uno eodemque nomine Οὐαραράχης nuncupat.

Annus mundi 5777. divinae incarnationis 277.

Romanorum imperatoris Diocletiani a. 1.

Persarum regis Varachis a. 15.

Romae episcopi Caii a. 7.

Hierosolymorum episcopi Hymenaei a. 13.

Alexandriae episcopi Theonae a. 11.

Antiochiae episcopi Tyranni a. 2.

A.M. 5780 Περσῶν βασιλέως Ουαράνου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς Μαξιμιανὸν τὸν Ἐρκού-
βλιον κοινῶν ἀνεδείξατο τῆς αὐτοῦ βασιλείας τῷ τετάρτῳ
αὐτοῦ χρόνῳ.

A.M. 5781 Περσῶν βασιλέως Νάρσεως ἔτος α'.

A.M. 5782 Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκού-
C λιος Ὀβούσιριν καὶ Κόπτων πόλεις ἐν Θήβαις τῆς Αἰγύ-
πτου εἰς ἔδαφος κατέσκαψαν ἀποστατησάσας τῆς Ῥωμαίων
ἀρχῆς.

A.M. 5785 Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκού-
D λιος καίσαρας ἐποίησαν Κωνσταντίον καὶ Μαξιμιανὸν Γαλ-
λέριον. καὶ ὁ μὲν Διοκλητιανὸς δέδωκε τὴν ἑαυτοῦ θυγα-
τέρα πρὸς γάμον τῷ Γαλλερίῳ, ὁ δὲ Ἐρκούλιος Μαξιμιανὸς
τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Θεοδώραν τῷ Κωνσταντίῳ συνέζευξε,
καίτοι γε ἑκατέρων γαμετὰς ἐχόντων, ὡς ἀπόσταντο διὰ τὴν
πρὸς τοὺς βασιλεῖς στοργήν.

A.M. 5786 Ῥώμης ἐπισκόπου Μαρκέλλου ἔτος α'.

P. 5

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Πέτρου τοῦ ἱερομάρτυρος ἔτος α'.
Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀλεξάνδρεια σὺν τῇ Αἰγύπτῳ εἰς ἀπο-
στασίαν ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀχθεῖσαι, οὐκ ἀντίσχον τῇ Ῥωμαίων 20

2. Μαξιμίον c f. 3. ἀνέδειξεν A a f. 6. Διοκλητ. κ. Μαξ.
ὁ Ἐρκ. A, M. ὁ Ἐ. κ. Δ. vulg. 7. Κόπτων aliquot codd. 11.
Κωνσταντίον, et mox Κωνσταντίνῳ f. 15. καίτοι γε A a f,
καὶ τῶν γε vulg. 16. πρὸς A a f, εἰς vulg. βασιλεῖς A.
20. οὐκ ἀντίσχον A, οὐ κατέσχον vulg. τῇ add. ex A.

A. C. 280 Persarum regis Varanis annus primus.

Hoc anno, imperii sui quarto, Diocletianus Maximianum Hercu-
lium supremæ potestatis socium renunciavit.

A. C. 281 Persarum regis Narsis annus primus.

A. C. 282 Hoc anno Diocletianus et Maximianus Herculus Busirim et Co-
ptum Thebaidis in Aegypto civitates in Romanum imperium rebelles
funditus everterunt.

A. C. 585 Hoc anno Diocletianus et Maximianus Herculus Constantium
et Maximianum Galerium instituerunt caesares: et Diocletianus qui-
dem filiam suam Galerio locavit coniugem, et Maximianus pariter
suam nomine Theodoram Constantio copulavit. uterque vero ex
observantia et in imperatores amore coniugem, quam prius habebat,
dato repudio lecti consortio reddidit alienam.

A. C. 286 Romæ episcopi Marcelli annus primus.

Alexandriæ episcopi Petri sacri martyris annus primus.

Hoc anno Alexandria et Aegyptus ab Achille ad defectionem
concitatae, illatum a Romanis bellum sustinere non potuerunt: plu-

προσβολῇ, καὶ ἦν πλείστοι ἀνηρέθησαν, δίκην δεδωκότων
τῶν τῆς ἀποστασίας αἰτίων. B

Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκοῦ- A.M. 5787
λιος διωγμὸν μέγαν καὶ φρικωδέστατον κατὰ Χριστιανῶν ἀνή- V. 4
5 γειραν, καὶ πολλὰς μυριάδας μαρτύρων ἐποίησαν, παντοίας
βασάνους ἐπινοοῦντες, καὶ πολλὰ κακὰ ἐργαζόμενοι. περὶ ὧν
τις ἐπερχόμενος τὴν ὀκτάβιβλον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας
Εὐσεβίου τοῦ Παμφύλου εἴσεται.

Ῥώμης ἐπισκόπου Εὐσεβίου ἔτος α'.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει νεωτερισμοῦ γεγονότος ἐν Γαλλίαις ὑπὸ
Ἀμιάδου καὶ Αἰλιανοῦ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκοῦλιος διαβάς κα-
θεῖλεν αὐτούς. ἀλλὰ καὶ Κράσσοι ἀντήρ, καὶ Βρεττανίαν
κατέσχε, καὶ οἱ πέντε Γεντιανοὶ τὴν Ἀφρικὴν, καὶ Ἀχιλλεύς
τὴν Αἴγυπτον. ἀλλὰ Κράσσον μὲν ἐπὶ τρισὶν ἔτεσι τὴν Βρε-
15 ττανίαν κατασχόντα Ἀσκληπιόδοτος ὁ ἑπαρχος ἀνέειλεν. ἐν δὲ
ταῖς Γαλλίαις ἀγχιότροφος ἐκ παραδόξου γέγονε Κωνσταντίῳ
καίσαρι τύχη. ἐν ὧραις γὰρ ἕξ τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ ἡτ-
τώμενος ὤφθη καὶ νικῶν ἀπεδείχθη, ἄρτι μὲν γὰρ ἐπικλύ- D
σαυτες οἱ Ἀλανοὶ τῷ Κωνσταντίῳ στρατῷ ἄχρι καὶ εἰς τὰ
20 τεῖχη κατεδίωξαν. αὐτὸς δὲ ἠκολούθει τελευταῖος φεύγοντι

4. φρικωδ. Par. — 5. μάρτυρας A a e. 7. τις add. ex A e.
8. τοῦ II.] τῆς II. A. εἴσεται A ἴσεται vulg. 12. Κράσ-
σο] Κράσσοι A, Κρῶσσοι vulg. Βρεττανίαν A b f constan-
ter. 13. Γεντιανοὶ A a e, Γεντιανοὶ vulg. 16. ἀγχιότρο-
φος A, ἀγγιότροφος vulg. 17. καὶ ante ἡττ. add. ex A. 19.
Ἀλαμανοὶ conl. Goar.

rimis autem primo impetu sublati, rebellionis autores meritas ex-
solverunt poenas.

Hoc anno Diocletianus et Maximianus Herculius, vehementi et A. C. 287
horrenda in Christianos persecutione suscitata, .et omnis generis ex-
cogitatis tormentis, plurimas martyrum myriadas confecere: de qui-
bus qui octo libros ecclesiasticae historiae ab Eusebio compositos
percurrerit, notitiam accipiet.

Romae episcopi Eusebii annus primus.

A. C. 288

Hoc anno novis rebus Amandum et Aelianum in Gallis studen-
tes Maximianus Herculius suscepta in eos profecione confecit. Cras-
sus quoque seditionem movit, et Britanniam occupavit: quemadmo-
dum quinque Gentiani Africam, et Achilles Aegyptum invaserunt.
at Crassum quidem tribus annis Britannia potitum Asclepiodotus prae-
fectus sustulit e medio: in Gallis autem anceps omnino dubiaque
belli fortuna Constantio caesari ex inopinato contigit. eiusdem
quippe diei sex horarum intervallo victus et vicisse visus est. nam
effusi in Constantii exercitum Alani ad castrorum usque muros eum

τῷ στρατῷ. ἐπειδὴ δὲ κεκλεισμένων τῶν πυλῶν, οὐδὲ ἔσω τοῦ τείχους ἠδυνήθη εἰσελθεῖν, χεῖρας ἐξέτειναν οἱ πολέμοι πρὸς τὸ συλλαβεῖν αὐτόν· σχοινοῖς δέ, καθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους, ἀνέλικυσαν αὐτόν. ἔσω δὲ γενόμενος, καὶ τὸν στρατὸν παραθαρσύνας, ἐπεξελθὼν τοῖς Ἀλανοῖς, νίκην ἔσχε 5 λαμπράν, ὥστε ἑξακισχιλίους πεσεῖν. Μαξιμιανὸς δὲ ὁ Ἐρ-
P. 6 κούλιος τῶν πέντε Γεντιανῶν ἐν τῇ Ἀφρικῇ ἐκράτησε. Διοκκλητιανὸς δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸν Ἀχιλλέα καθεῖλε. συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς Κωνσταντίου, κομιδῇ νέος ὑπάρχων, ἀριστεύων ἐν τοῖς πολέμοις. ὃν ὄρων ὁ Διοκκλη- 10 τIANOS φθόνῳ κινήσει δόλῳ ἀνελεῖν ἐσπούδαξε. Θεὸς δὲ τοῦτον παραδόξως διέσωσε, καὶ τῷ πατρὶ ἀπέδωκε.

A.M. 5789 Περσῶν βασιλέως Ὁρμισδα, Ῥώμης ἐπισκόπου Μιλτιά-
B δον, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ζαβδῶ, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Βιταλίου ἔτος α'. 15

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐστήριος στρατοπεδάρχης τοὺς ἐν τῇ στρατιᾷ Χριστιανούς ἤλαυνε μετρίως, ἕκτοτε τοῦ κατὰ πάντων ὑποτύφοντος διωγμοῦ.

A.M. 5793 Ῥώμης ἐπισκόπου Σιλβέστρου ἔτος α'.

1. ἔσω A, εἴσω vulg. 3. σχοινοῖς a, σχοῖνον b. 5. παρα-
θαρσύνας A, παραθαρδύνας vulg. 9. καὶ Κωνστ. A ε, ὁ Κων-
στιαν. vulg. κομιδῇ νέος A, κομιδῇ δὲ νέος vulg. 10.
ὁ om. A. 12. ἀποδέδωκε om b. 13. Μιλτιάδ. A, Μελτ.
vulg. 14. Ζαβδῶ] Γαζάρδας A. Vitalii, Antiocheni epi-
scopi, accessionem in annum proxime sequentem reiiciunt a f:
non adnotavit A. 17. στρατεία A.

sunt insequenti: ipse vero dux extremus fugientis exercitus premens vestigia se recipiebat. obseratis vero portis, cum intro non potuisset admitti, extensas ad eum comprehendendum hostium manus nusquam evasisset, nisi demissis per murum funibus ad castra fuisset subvectus. intro receptus, verbis exercitum animat et corroborat, et impetu in Alanos facto, caesis eorum sex millibus praeclearam assequitur victoriam. Maximianus Herculeus pari sorte quinque Gentianos in Africa obtinuit: et Alexandriae Diocletianus Achillem prostravit. socius expeditionis aderat Constantinus Constantii f. prima iuventute conspicuus, et bellicorum facinorum laude iam praestans: qua Diocletianus inspecta, motus invidia, necem dolis machinabatur. deus autem praeter opinionem servavit, et patri reddidit incolumem.

A. C. 289 Persarum regis Hormisdæ, Romae episcopi Miltiadis, Hierosolymorum episcopi Zabdae, Antiochiae episcopi Vitalii annus primus. Hoc anno Veteris magister militiae Christianos milites moderate insectatus est, persecutione exinde in reliquos ingruente.

A. C. 293 Romae episcopi Sylvestri annus primus.

Τούτω τῷ ἔτει Μαξιμιανὸς Γαλλέριος κατὰ Νάρσεως V. 5
 τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως τοῦ τηρικῶτα τὴν Συρίαν κατα-
 δραμόντος καὶ ληιζομένον ἀπεστάλη ὑπὸ Διοκλητιανοῦ. καὶ
 συμβαλὼν αὐτῷ κατὰ τὴν πρώτην μάχην ἠτῆται περὶ Καλ- C
 5 λίνικον καὶ Κάρρας. ἐπανιὼν δὲ ἐκ τῆς φυγῆς ὑπήντησε Διο-
 κλητιανῷ ἐπ' ὄχμητος φερομένῳ. ὁ δὲ τὸν καίσαρα μετὰ
 τοῦ ἰδίου σχήματος οὐ προσδεξάμενος, ἀφῆκεν ἐπὶ πλείστον
 τρέχειν καὶ προηγείσθαι τοῦ ὄχμητος. μετὰ δὲ ταῦτα συνα-
 γχείσης δυνάμεως πολλῆς πάλιν Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλέριος
 10 καίσαρ ἐπὶ τὸν Νάρσεως πόλεμον ἐκπέμπεται χρησάμενος
 δεξιᾷ τέχῃ, τολμήσας καὶ πράξας ἂ μῆδεὶς ἕτερος. τὸν τε D
 γὰρ Νάρσεα μέχρι τῆς ἐνδοιέρας Περσίδος ἐδίωξε, καὶ κα-
 τέσφαξε πᾶν τὸ στρατόπεδον, καὶ τὰς τούτου γυναῖκας καὶ
 παῖδας καὶ ἀδελφάς, καὶ παρέλαβε πάντα ὅσα ἐκεῖνος ἐπεφέ-
 15 ρετο, χρημάτων Θησαυρούς, καὶ τοὺς ἐν Πέρσαις λαμπρούς,
 μεθ' ὧν ἐπανελθόντα Διοκλητιανὸς ἐν Μεσοποταμίᾳ διάγων
 ἀσμέντως ἐδέξατο τιμήσας· καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος καὶ κοινῇ πάν-
 τες οὗτοι πρὸς πολλοὺς τῶν βαρβάρων πολεμήσαντες, πολλὰ
 κατώρθωσαν. ἀρθεῖς δὲ ὑπὸ τῆς τῶν πραγμάτων εὐροίας

3. ληιζομένον A, alii ap. Goar. ληισαμ. vulg. 5. Διοκλητιανῷ ἐπ' ὄχμητος φερομένῳ A, Διοκλητιανῷ ἐπ' ὄχημα ἐπιφερόμενα a b c d (si recte enotavit G.), Διοκλητιανὸς ἐπ' ὄχημα καταφερόμενος vulg. 6. μετὰ τοῦ A, μετὰ τὴν τοῦ vulg. 9. Μαξ. ὁ Γαλλ. A, ὁ Μ. Γ. vulg. 10. Νάρσεως — χρησάμενος om. A, fort. χρησόμενος. 11. δεξιᾷ τεύχη a, ἐπὶ τὰ δεξιὰ τεύχη f. 13. τὸ add. ex a. 14. καὶ παρέλαβε A, παρέλαβε, καὶ vulg. ὑπεφέρετο b. 18. πολλὰ] πάντα a. 19. τῆς add. ex A.

Hoc anno Maximianus Galerius adversus Narsem Persarum regem crebris excursionibus Syriam infestantem et depopulantem a Diocletiano missus est. hic primo certamine ad Callinicum et Carrhas superatur, eque fuga se recipiens, Diocletianum curru forte vectum habuit obvium. ille caesarem etiam propriis insignibus illustrem et conspicuum, longo viae spatio neglectum, currere, et currum praecedere permisit. validiore postmodum exercitu collecto, Maximianus Galerius caesar bellum cum Narse restauraturus amandatur: resumptisque viribus, et prospera fortuna usus, quas nullus potuisset, res omnino praeclaras gessit. Narsem etenim usque in interiorem Persiam fugientem abegit, et exercitum eius et uxores, liberos et sorores trucidavit, et quos secum vehebat pecuniarum thesauros et Persarum nobiliores sumpsit captivos: spoliis onustum et redeuntem, Diocletianus, qui tum in Mesopotamia versabatur, cum honore lubenter excepit: et tum privatim uterque, tum communibus armis

Διοκλητιανός, προσκυνεῖσθαι ὑπὸ τῶν συγκλητικῶν, καὶ οὐ P. 7 προσαγορεύεσθαι κατὰ τὸ πρότερον σχῆμα ἀπῆρτησεν. ἐκαλλώπισε δὲ καὶ τὸ ὑπόδημα χρυσίῳ καὶ μαργαρίταις καὶ λίθοις τιμίοις. *Κωνσταντῖνον δὲ τὸν υἱὸν Κωνσταντίου, ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ Παλαιστίνῃ διάγοντα, καὶ τὰ Χριστιανῶν φρο- 5* νοῦντα, ὁρῶν τοῦτον ὁ Γαλλέριος Μαξιμιανὸς συνέσει ψυχῆς καὶ σώματος ῥώμῃ καὶ τῇ περὶ τὴν παιδευσιν εὐφυΐα προκόπτοντα, μαντευσάμενός τε τοῦτον καταλυτὴν ἔσεσθαι τῆς τυραννίδος καὶ τῶν δογμάτων αὐτοῦ, δόλῳ θανατῶσαι τοῦτον ἔσκέψατο. *Θεῖα δὲ προμηθεῖα τὸν δόλον μαθῶν, ὡς Δαβὶδ, 10* φυγῇ τὴν σωτηρίαν πορίζεται, καὶ πρὸς τὸν ἴδιον πατέρα B διασώζεται, πολλὰ σὺν αὐτῷ τῷ Χριστῷ εὐχαριστῶν τῷ σώσαντι αὐτόν.

A.M. 5794 *Τούτῳ τῷ ἔτι Θεοτέκνῳ γόητι κειθόμενος ὁ Γαλλέριος Μαξιμιανὸς ἐν τῷ θύειν τοῖς δαίμοσι, καὶ λαμβάνειν χρη- 15* σμούς· ὑποδὺς τῷ ἄντρῳ ὁ Θεότεκνος, χρησμόν, κατὰ Χριστιανῶν ἔγειραι διωγμόν, τούτῳ δέδωκε. τὰ δὲ ὑπομνήματα τοῦ σωτῆρος ἐπλάσατο, καὶ πανταχόσε ἐφ' ἕβρει ἀπέστειλε, καὶ τοῖς γραμματοδιδασκάλοις τοὺς παῖδας διδάσκειν

3. ante χρυσίῳ b add. καὶ τὰς βασιλικὰς ἐσθῆτας. 4. Κωνσταντῖνον, τὸν υἱὸν — διάγοντα — φρονοῦντα A, Κωνσταντῖνον, τοῦ υἱοῦ — διάγοντος — φρονοῦντος vulg. 9. καὶ om. A. 10. τὸν add. ex A. 11. φυγῇ A, alii φεύγει, καὶ vulg. 14. γόητι om. e. 16. ὁ add. ex A.

adversus barbarorum plurimos ambo decertantes, res praeclaras feliciter gesserunt. secundo vero fortunae successu Diocletianus elatus, a senatoriae dignitatis viris se adorari, nec ut prius saluari, vel consueto habitu procedere expetiit: verum auro, margaritis et pretiosis lapidibus calceamentum adornavit. Constantinum autem Constantii filium in oriente et Palaestina tunc temporis commorantem et de Christiana fide bene sentientem, et tum animi praestantia, tum corporis robore, tum denique ad omnem honestam disciplinam propensione in dies incrementa sumentem cernens Galerius Maximianus, cum tyrannidis et impii profanique idolorum cultus eversorem futurum vaticiniis accepisset, dolis eum interficere meditabatur. ille detectis insidiis, quae fuit dei providentia, Davidis exemplo fuga salutem parat, et ad patrem, servatori Christo debitis gratibus persolutis, sospes et incolumis regreditur.

A. C. 294 *Hoc anno Theotecnō praestigiatori morem gessit Galerius Maximianus, ut daemonibus sacra faceret et oracula reportaret: antrumque subiens Theotecnus, ut in Christianos persecutionem excitaret, oraculum retulit. idem servatoris monita confinxit et in eius iniu-*

προσέταξεν, ὡς διαγεῖσθαι τὸ καθ' ἡμᾶς, μυστήριον παρὰ C
σκευῶν.

Περσῶν βασιλέως Σαβώρου ἔτος α'.

A.M. 5795

Τούτῳ τῷ ἔτει προστάγματα βασιλικὰ ἐδόθη, τὰς ἐκκλησίας
5 τοῦ Χριστοῦ ἐδαφίεσθαι, καὶ τὰς θείας βιβλους κατακαίε-
σθαι· ἱερεῖς δὲ καὶ πάντας Χριστιανούς βυσσάνοις παραδί-
δοσθαι, καὶ θύειν εἰδώλοις ἀναγκάζεσθαι. καὶ ἦν οὗτος ὁ V. 6
διωγμὸς πάντων φρικωδέστατος ἀναριθμήτους μάρτυρας ἀπο- D
τελέσας.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκούλιος A.M. 5796

ἔξ ἀπονοίας τὴν βασιλείαν ἀπέθεντο ἰδιωτικὸν ἀναλαβόμενοι
σχῆμα. καὶ Διοκλητιανὸς μὲν κατὰ Σάλωνα τῆς Δαλματίας
τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἰδιωτεύων βίωσ', Ἐρκούλιος δὲ ὁ Μαξιμια-
νὸς ἐν Λυκαονίᾳ, πρότερον τὴν ἐπινίκιον ἐν Ῥώμῃ ἐπιτέλεσαν-
15 τες πομπὴν, ἐν ἧ' προεπόμπεον μὲν Νάρσεως τῶν ὀχημάτων P. 8
τὸ πλῆθος καὶ αἱ τούτου γυναῖκες καὶ παῖδες καὶ ἀδελφαί·
μετὰ ταῦτα δὲ ἀναχωρήσαντες διῆγον ἐφ' ἑαυτῶν, καταστή-
σαντες ἀντ' αὐτῶν βασιλεύειν, τῆς μὲν ἐώας Γαλλέριον Μα-
ξιμιανόν, τῶν δὲ ἑσπερίων μερῶν Κωνσταντίον, ὃς ὀλίγῳ μέρει
20 τῆς ἀρχῆς ἀρχοῦμενος, λίαν ἦν ἡμερος, καὶ ἀγαθὸς τὸν τρόπον,

1. παρεσκεύαζεν A e. 4. προστάγματα βασιλικὰ A, alii τῷ
προστάγματι τῷ βασιλικῷ vulg. 5. τοῦ A, οὔσας vulg. θείας
A, θείουσ vulg. 8. φρικωδέστερος a. 11. ἀπονοίας A alii
ἀνοίας vulg. ἀναλαβόμενοι A, ἀναλαβόντες vulg. 14. ἐν
Ῥώμῃ A, Ῥώμης vulg. ἐπιτέλεσαντες codd., ἐπιτέλεσας Par.
15. Ναρσέου A a. 19. μερῶν add. ex A aliis.

riam sparsim disseminavit: et ut fidei nostrae mysterium facilius de-
ridendum proponeret, ludimagistros ea pueros docere edixit.

Persarum regis Saboris annus primus.

A. C. 295

Hoc anno ut Christi ecclesiae subverterentur sacri libri tra-
derentur igni, imperiali sancitum est edicto: sacerdotes quoque et
omnes Christianos tormentis applicandos, et ut victimas idolis offer-
rent, cogendos. horrenda prae omnibus, quaeque martyres innume-
ros consecravit, extitit haec persecutio.

Hoc anno Diocletianus et Maximianus Herculius ex animi vae- A. C. 296
cordia, privato habitu resumpto, deposuerunt imperium. et Diocle-
tianus quidem Salonae patria civitate Dalmatiae privatus agit, Hercu-
lius autem Maximianus in Lycaonia, ducta prius Romae triumphan-
tium more victoriae pompa, qua curruum copia, uxores, liberi, so-
rores Narsem captivum praecedebant. seiuncti deinceps ab invicem
victitabant solitarii, constitutis vice sua imperatoribus, orientis qui-
dem Galerio Maximiano, occidentis vero Constantio; qui modica im-

καὶ οὐδὲν αὐτῷ πρὸς τὸ ταμεῖον ἐσπουδάζετο· μᾶλλον δὲ τοὺς ὑπηκόους θησαυροὺς ἔχειν ἐβούλετο, καὶ τοσοῦτον ἦν ἐγκρατῆς περὶ χρημάτων κτῆσιν, ὥστε καὶ πανδημοὺς ἐπιτελεῖν ἐορτάς, καὶ πολλοὺς τῶν φίλων συμποσίοις τιμῶν ἡγα-
 Β πᾶτο πᾶν παρὰ τῶν Γάλλων τῷ μικρῷ τοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ τῷ φονικῷ Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἐρκουλίου συγκρινόντων, ὧν ἀπηλλάγησαν δι' αὐτοῦ. οἷτος τελευταῖα ἐν Βρεττανίαις βασιλεύσας ἔτη ἕνδεκα, ἀναγορεύσας ἀντ' αὐτοῦ βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν ζῶν ἔτι, ἐπ' ὄψεσι παντὸς τοῦ λαοῦ, περιόντων καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ παίδων τῶν ὁμοπατρῶν Κωνσταντίνῳ, Κωνσταντίῳ, φημί, καὶ Ἀναβαλλίνῳ, τοῦ καὶ Δαλματίου, γεννηθέντων ἐκ Θεοδώρας θυγατρὸς Ἐρκουλίου. ὁ γὰρ Κωνσταντῖνος ἐξ Ἑλένης ἦν τῆς προτέρας γυναικὸς Κωνσταντίου· ὁ δὲ Κωνσταντῖος ὁ τούτων πατὴρ θυγατρίδος ἦν Κλαυδίου τοῦ βασιλέως, Γαλλέριος δὲ γαμβρὸς Διοκλητιανοῦ ἦν ἐπὶ θυγατρὶ Βαλερίᾳ. τότε Γαλλέριος Μαξιμιανὸς ἐπὶ Ἰταλίαν ἐλθὼν, ἐχειροτόνησεν καίσαρας δύο· καὶ ἐπέστησε Μαξιμῖνον μὲν τὸν ἴδιον υἱὸν κατὰ τὴν ἐψάν, Σεῦηρον δὲ κατὰ τὴν Ἰταλίαν. οἱ δὲ ἐν Ῥώμῃ

4. τιμῶν codd. Goari. 5. τῷ μικρῷ — καὶ τῷ φονικῷ A e, τὸ μικρὸν καὶ τὸ φονικὸν vulg. 6. Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἐρκουλίου A e, τοῦ Μαξιμιανοῦ vulg. συγκρινόντες A e. 9. αὐτοῦ υἱὸν A, υἱὸν αὐτοῦ vulg. ἔτι om. A. 11. Κωνσταντίνῳ A, Κωνσταντίνου vulg. Ἀναβαλλίνου A, Ἀναβαλλιάνου b. 12. Δελματίου A. 14. ὁ δὲ A, ὁ γὰρ vulg. 15. θυγατρίδος A, θυγατρίδος vulg. 16. ἦν om. b. 18. Μαξ. μὲν τὸν ἴδιον υἱὸν A, τὸν μὲν ἴδ. υἱὸν M. vulg. 19. Σεῦηρον A, Σεβῆρον vulg.

perii sorte contentus, plurima mansuetudine morumque probitate praececellit. nulla ei de aerario cura: quinimo thesauri loco subditos habere maluit. adeo pecuniarum a possessione sibi temperabat, ut dies festos ludis exhibitis frequenter celebraret, et magnam amicorum partem cum honore conviviis exciperet. a Gallis, morum asperitatem in Diocletiano, et in Maximiano caedium consuetudinem (quibus malis per eum sunt erepti) condemnantibus, praecipuo amore colebatur. anno imperii undecimo vita fungitur in Britannia. adhuc superstes in totius populi conspectu, circumstantibus etiam reliquias eius filiiis, eodem nimirum patre cum Constantino natis, Constantio, dico, et Anaballiuo, qui et Dalmatius, Theodora matre, Herculiis filia, genitis, Constantinum primogenitum declaravit imperatorem. hic enim Constantinus Helenae prioris Constantii uxoris partus extitit. eorum pater Constantius nepos Claudii imperatoris ex filia: Galerius, filia Valeria ducta, Diocletiani gener fuit. ea tempe-

στρατιῶται ἀνηγόρευσαν Μαξέντιον τὸν υἱὸν Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἐρκουλίου βασιλέα. ὄθεν ὁ Ἐρκούλιος εἰς ἐπιθυμίαν πάλιν τῆς βασιλείας ἀρθεῖς, ἐπεχείρησε μὲν ἀποδῦσαι τὸν ἴδιον υἱὸν Μαξέντιον, ἐπεχείρησε δὲ δόλῳ καὶ τὸν γαμβρὸν Κωνσταντίον ἀνελεῖν. ἀλλὰ τῆς μὲν πρὸς τὸν υἱὸν ἐπιχειρήσεως ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν ἀπηλάθη. ἐν δὲ τῇ κατὰ τὸν γαμβρὸν, ἐπὶ Φαύστις τῆς θυγατρὸς καταμηνυθεῖς, ἀναιρεῖται κακῶς πράξας. Εὐσέβιος δὲ ὁ Καισαρεύς φησι, ὅτι Διοκλητιανὸς παράφρων γενόμενος, καὶ σὺν τῷ Ἐρκουλίῳ τὴν βασιλείαν ἀποθέμενος ἰδιωτικὸν βίον ἀνέλαβε. καὶ ὁ μὲν ἀγχόνῃ τὸν βίον μετέλλαξε, Διοκλητιανὸς δὲ νόσῳ μακρῇ δαπανώμενος ἐμαράσθη. Γελάσιος δὲ ὁ Καισαρείας τῆς αὐτῆς ἐπίσκοπος φησιν, ὅτι μεταμεληθέντες, καὶ πάλιν βασιλευῖσαι θελήσαντες, ψήφῳ κοινῇ τῆς συγκλήτου ἀναιροῦνται. τούτων οὖν ἐκ μέσου γενομένων, καὶ τοῦ Χριστιανόφρονος Κωνσταντίου τελευτήσαντος, τὴν βασιλείαν, ὡς προέφη, κατέσχον Κωνσταντίνος ὁ Σεβαστός, καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλέριος.

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίνου ἔτος α΄.

A.M. 5797

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Φιλογένους ἔτος α΄.

P. 9

2. βασιλέα A, τοῦ βασιλέως vulg. πάλιν om. a. 4. καὶ add. ex A. 6. ἐν δὲ τῇ A e, ἐκ δὲ τῆς vulg. 8. ὅτι add. ex A. 13. μεταβληθέντες a. 16. προέφη A, προέφημεν vulg.

state Galerius Maximianus in Italiam profectus, caesares duos creavit: et proprium quidem filium Maximinum orienti praefecit, Severum autem Italiae: Romae milites Maxentium, Maximiani Herculii filium, salutaverunt principem. unde Herculius in spem cupiditatemque recipiendi rursus imperii erectus, proprium filium Maxentium potestate exuere molitus est: et paribus dolis, ut Constantium generum interficeret, animum adhibuit. verum a noxa filio inferenda depulsus est a militibus: a funestis autem in generum conatibus, a fausta filia denunciatus, praepeditur, et ob prava facinora necatur. Eusebius Caesariensis refert, Diocletianum mentis morbo laborantem una cum Herculio, depositis imperii insignibus, privatam vitam resumpsisse: et hunc quidem laqueo commutasse vitam, Diocletianum vero diuturno languore consumptum penitus emarcuisse. Gelasius eiusdem Caesariae antistes narrat, eos abdicati imperii poenitentes, et regressum ad illud molitos, publico senatus decreto interfectos. illis igitur e medio sublatis, tum Constantio, cuius fides et religio Christiana fuit, defuncto, Constantinus Augustus et Maximianus Galerius, ut a nobis praemissum, obtinuerunt imperium.

Romanorum imperatoris Constantini annus primus:
Antiochiaepiscopi Philogenis annus primus.

A. C. 297

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ Θεϊότατος καὶ Χριστιανικώτατος Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ἐν Γαλλίαις καὶ Βρεττανίᾳ. κατὰ τὸν αὐτὸν οὖν χρόνον τέσσαρες οὗτοι συνεβασίλευον αὐτῷ, Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλῆριος σὺν δυοὶ καίσαρσι Σευήρῳ καὶ Μαξιμίνῳ τῷ Γαλλερίου υἱῷ καὶ Μαξεντίῳ τῷ υἱῷ τοῦ 5 Ἑρκουλίου, ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀναγορευθέντι βασιλεῖ. οὗτοι ἀλλήλους ὑπερβαλεῖν ἔσπενδον εἰς τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν. Μαξέντιος δὲ ὁ τύραννος τῇ Ῥώμῃ ἀνόμως βασιλεύων πάνδεινα εἰργάσατο κακά, μοιχείας τῶν ἐν τέλει γυναικῶν, φόνους καὶ ἀρπαγὰς, καὶ ὅσα τούτοις 10 ὁμοια. κατὰ δὲ τὴν ἀνατολὴν Μαξιμῖνος χεῖρονα διεπρατέτο κακά, δύο κακῶν μεγίστων ἀνατολὴν καὶ δύσιν κληρωσαμένων, καὶ τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν ἀναρριπίζόντων. τότε καὶ Λικίνιον καίσαρα Ῥωμαῖοι ἀνηγόρευσαν, χαριζόμενοι Κωνσταντίνῳ γαμβρῷ αὐτοῦ ὄντι εἰς ἀδελφὴν 15 Κωνσταντίαν, καὶ ὑποκρινόμενον ψευδῶς τὴν καθ' ἡμᾶς εὐσέβειαν, Σευήρου δηλαδὴ τελευτήσαντος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πέτρος ὁ Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, ἐν φυλακῇ ὑπάρχων προστάγματι Μαξιμιανοῦ τοῦ Γαλλερίου

7. ὑπερβαλεῖν A a, ὑπερβάλλειν vulg. τῶν add. ex A. 9. κακά — φόνους καὶ om A e. 11. Μαξιμιμιανός a. 12. χερωσαμένων a. 13. τῶν om. A. ante διωγμὸν delevi πόλεμον, quod codd. non omittunt: solus a exhibet: πόλεμον καὶ διωγμὸν, b Χριστιανῶν διωγμὸν. 14. Ῥωμαίων A. 18. τούτῳ τῷ ἔτει A. ἐπίσκοπος om. A e.

Hoc anno in Galliis et Britannia sacerrimus et Christianissimus Romanorum imperator Constantinus regnavit: cum eodem tempore quatuor isti cum illo eiusdem forent imperii collegae, Maximianus Galerius cum duobus Caesaribus Severo et Maximino, Galerii filio, atque etiam Maxentio, Herculii filio, qui Romae a militibus imperator fuerat renunciatus. isti, quis alter alterum in Christianis crudelius persequendis vinceret, ad invicem contendebant. Maxentius autem tyrannus quibusvis pessundatis legibus Romae imperans flagitiosa quaeque patravit facinora, nobilium feminarum adulteria, caedes, bonorum direptiones, et quotquot scelera his similia. peiora per orientem Maximinus exequabatur: duabus exitiosis pestibus orientem occidentemque inter se partientibus, et bellum adversus Christianos, persecutionem nimirum, ubique suscitantibus. tunc temporis Romani, gratiam Constantino reposituri, Licinium, ob sororem Constantiam in coniugem acceptam eius levirum, caesarem appellavere, Severo videlicet mortuo, familiarem nobis pietatem dolose simulantem.

Eodem etiam anno Petrus Alexandriae episcopus carcere detentus, Maximiani Galerii et Maximini eius filii mandato capite trun-

καὶ Μαξιμίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεῖς, ἐνδόξως ἐμαρτύρησεν ὅστις τὸν Ἄρειον διάκονον ὄντα τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας ἀκοινοῦνητον ἐποίησεν ὅστις μετὰ ταῦτα κακοδόξου αἰρέσεως προστάτης ὢν, πολλοὺς τῆς εὐσεβείας ἀπέστησε. 5 πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἐπὶ τούτων τῶν τυράννων τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρικὸν στέφανον ἀνεδήσαντο, ὃν εἰσὶ Φιλίας, ἐπίσκοπος Θμουέως τῆς Αἰγύπτου, Πηθεὺς καὶ Νεῖλος ἐπίσκοποι τῆς Αἰγύπτου, Ἀνθιμος ἐπίσκοπος Νικομηδείας, Τυραννίων ἐπίσκοπος Τύρου, Σιλουανὸς ἐπίσκοπος Ἐμέσης, καὶ 10 Σιλουανὸς ἐπίσκοπος Γάζης, Λουκιανὸς πρεσβύτερος Ἀντιοχείας, Ζηρόβιος ἐπίσκοπος Σιδῶνος, Πάμφιλος πρεσβύτερος Καισαρείας, καὶ ἄλλοι ἀναριθμητοί. οὗτος ὁ Γυλλέριος Μαξιμιανὸς γυναικομανέστατος ἦν, τοσοῦτον, ὥστε τοὺς ὑπ' αὐτῶν τελοῦντας μελετᾶν ποῦ κρύψωσι τὰς ἰδίας γαμετάς, 15 ἐκτετηκῶς καὶ τῇ τῶν πλάνων δαιμόνων ἀπάτῃ, ὡς μὴ ἀνέχεσθαι τινα γενέσασθαι ἄνευ ματείας. οὗτος πανωλεθρίαν Χριστιανῶν γενέσθαι προσέταξεν, οὗ τοσοῦτον διὰ τὴν θαντοῦ ἀσέβειαν, ὅσον διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς· τού- P. 10 τῆ οὖν θεία δίκη ἐπῆλθε διὰ τὴν ἄμετρον ἀκολασίαν, καὶ

3. μετὰ ταῦτα A a, γεγωνῶς vulg. 4. ὢν add. ex A. 5. ἐκ τούτων a. 6. ἀνεδύσαντο b. 7. Πηθεὺς A, ὁ II. vulg. Πηθεὺς — Αἰγύπτου om. e. 10. Σιλουανὸς — Ἀντιοχείας om. e, Λουκιανὸς — Ἀντ. om. A. 11. ἐπίσκοπος] πρεσβύτερος A. 14. κρύψωσι A, κρύψουσι vulg. 15. καὶ add. ex A a e. πλάνων a, πολλῶν vulg. 16. γενέσασθαι A, γενέσθαι vulg. πανωλεθρίαν A, πανολεθρίαν vulg. 17. αὐτοῦ A. 18. τῶν add. ex A. αὐτοῖς om. e, αὐτῶν b. 19. μετῆλθε b.

catus gloriosum subiit martyrium. hic Ariam, dum diaconi vices adhuc ageret, ecclesiae communione fecit extorrem: qui pravae postmodum sectae antesignanus factus, plurimos a vera religione avertit. sub iisdem tyrannis alii plerique martyrii corona sunt redimiti, quorum in numero recensentur Phileas Thmucos episcopus, Peleus et Nilus, Aegyptiaci praesules, Anthimus Nicomediae, Tyrannion Tyri, Sylvanus Emesae, alter Sylvanus Gazae antistites, Lucianus Antiochensis presbyter, Zenobius Sidonis episcopus, Pamphilus Caesareae presbyter, et innumeri alii. Galerius iste Maximinus insano peccatis et effraeni mulierum amore aestuabat, adeo ut eius potestate subditi, ubi proprias coniuges occultarent, anxie meditarentur: alioquin fallacium daemonum fraudibus tantopere devinctus, ut absque oraculi praestigiiis ne cibum quidem vellet delibare. idem non adeo religionis impiae cultu, quam honorum rapiendorum cupidine motus, delendos communi internecone Christianos praecipit. eum propter immodicam et effusam petulantiam, et into-

τὴν περὶ τοὺς Χριστιανοὺς ἀνύποιστον κάκωσιν. χαλεπὸν γὰρ ἔλκος κατὰ τὸ τῆς ἀκολασίας αὐτοῦ μῦθον ἐκφυρὲν κρείττον πάσης ἀνθρωπίνης βοήθειας ἐτύγχανε, νομῆς καταλαβούσης καὶ σκολήκων φθορᾶς τοὺς τόπους. ἦν γὰρ καὶ πολύσαρκος. οὗτος [γὰρ] ὑπολαβὼν, ὡς ἄρα διὰ τοὺς ἀδίκους V. 8 φόνους πέπληκται, προστάγματα κατὰ παντὸς τόπου ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν ἔγραψε πάντα κελεύων καταθνήσκωσιν πρᾶττειν, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχεσθαι. οὗ γεγονότος εὐθείως τοῦ χαλεπωτάτου πάθους τῇ εὐχῇ τῶν Χριστιανῶν θεραπευθέντος παρ' ἐλπίδα, μήπω δὲ τοῦ τραύματος καλῶς συνουλιώσαντος, μειζόνως ἐμαίνετο τῶν ἀθεμίτων πρῶξεων ἐχόμενος. ἀλλ' εὐθύς πάλιν πόλεμοι καὶ ἐπαναστάσεις, λιμοὶ τε καὶ λοιμοὶ καὶ ἀύχμοι ἀθρόοι ἐπέσκηπτον, ὡς μὴ ἀρκεῖν θάψαι ζῶντας τοὺς τεθνεῶτας· κεραυνοὶ τε καὶ φόβητρα ἐξαπεσετέλλετο, ὡς ἕκαστον ἑαυτοῦ μόνον φροντίζειν, καὶ τὰ πολλὰ τῶν πραγμάτων ἄπρακτα διαμένειν.

A.M. 5798

C

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἐρμῶνος ἔτος α'.
Ἀχιλλᾶ Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου ἔτος ἕν.

1. τοὺς add. ex A. ἀνάπυστον g. 2. τὸ om. A. 5. γὰρ om. a, fort. recte, nisi potius δὲ scribendum est. 6. φόνους] τόπους a. 7. τῶν om. A a. 9. τῇ εὐχῇ τῶν Χριστιανῶν add. ex A a e. θεραπευθέντος] ἠλευθερώθη a, ἠλευθερώθη θεραπευθέντος e. 10. μήπω A, μηδέπω vulg. 12. πόλεμοι καὶ ἐπαναστάσεις A et alii, ὁ πόλεμος καὶ ἐπαναστάσεις vulg. 14. ζῶντας τοὺς τεθνεῶτας A, τοὺς τεθνεῶτας οἱ ζῶντες vulg. φόβητρα Par. 15. μόνου b. 18. Ἀχιλλᾶ — ἔτος ἕν. om. A.

terribilem Christianorum vexationem ultio divina tandem corripuit. grave siquidem ulcus adnatum ad libidinis membrum omni humana industria superius visum est in eius corpore, putredine nimirum depascente, et vermibus corruptionis loca corrodentibus. obesus enim erat, et hand leviter carnosus. is autem ob iniustas caedes plecti se arbitratus, mandata per omnes provincias Christianis profutura rescripsit, iubens agere cuncta ex animo et pro se deprecari. quo facto, curato praeter expectationem precibus Christianorum difficili morbo, plaga tamen per inductam cicatricem vix sanata, ad iniqua quaeque repetenda facinora fervidius insaniebat. verum der repente bellum, tumultus, fames, pestilentiae, ariditates aëris adeo confertim ingruerant, ut sepeliendis mortuis vivi non sufficerent homines: tonitrua insuper et prodigia crebrius emissa unumquemque de se solummodo sollicitum esse, reliquaue negotiorum quasi momenti nullius infecta permanere coegerunt.

A. C. 298

Hierosolymorum episcopi Hermonis annus primus.
Alexandriae episcopi Achillae annus primus.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἀλεξάνδρου ἔτος α΄.

A.M. 5799
D

Βυζαντίου ἐπισκόπου πρώτου Μητροφάνους ἔτος α΄.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Παυλίνου ἔτος α΄.

Τούτῃ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ Θεϊότατος εἰς τὴν κατὰ A.M. 5802

5 τῶν τυράννων διανέσθη κατάλυσιν. Μαξέντιος δὲ ὁ δυσσεβὴς
 ναοὶ γεφυρώσας τὸν παραρρέοντα τῇ πόλει Ῥώμῃ ποταμὸν
 παρετάξατο κατὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. ὁ δὲ μέγας
 Κωνσταντῖνος ἐδεδίει τὰς Μαξεντίου γοητείας, βρέφη ἀνατέ-
 μωπος διὰ μαντείας ἀθεμίτους. ἐν πολλῇ δὲ ἀγωνίᾳ ὄντι
 10 ἄφθῃ αὐτῷ ἐν ὥρᾳ ἕκτῃ τῆς ἡμέρας ὁ τίμιος σταυρὸς ἐκ
 φωτὸς κατεσκευασμένος, ἔχων ἐπιγραφὴν· ἐν τούτῳ νῖκα. P. 11
 ἐπιστάς δὲ αὐτῷ ὁ κύριος εἶπεν ἐν ὄραματι τῆς νυκτός·
 χρῆσαι τῷ δειχθέντι σοι, καὶ νῖκα. τότε σταυρὸν σχεδιάσας
 χρυσοῦν, ὃς ἐστὶ μέχρι τῆς σήμερον, ἐκέλευσε προάγειν ἀν-
 15 τὸν ἐν τῷ πολέμῳ. καὶ συμβολῆς γενομένης ἠτιτήθησαν οἱ
 περὶ τὸν Μαξέντιον, ὧν οἱ πλείους ἀηροῦντο. Μαξέντιος
 δὲ σὺν τοῖς λοιποῖς φεύγων, τῆς γεφύρας θεία δύναμις διαρ-
 ραγίσσης, ἐν τῷ ποταμῷ καταποντίζεται, ὡς πάλαι ὁ Φαραὼ
 πανστρατί, ὥστε πληρωθῆναι τὸν ποταμὸν ἵππων σὺν ἀνα-
 20 βάταις πεπνιγμένοις. οἱ δὲ πολλοὶ τῆς Ῥώμης, ὡς αἰτησά-

2. Βυζαντίου — ἔτος α΄ om. A.

8. ἀνατέμνοντος A a, ἀνα-

τέμων, ὡς vulg. 12. εἶπεν αὐτῷ ἐν A. 13. τὸ δειχθὲν A.

14. τῆς σήμερον A, τὴν σ. vulg. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 17.

διαρραγίσσης A, διαρρηγίσσης vulg. 18. ὁ add. ex A. 19.

τὸν ποταμὸν πληρωθῆναι b.

Alexandriae episcopi Alexandri annus primus.

A. C. 299

Byzantii episcopi primi Metrophanis annus primus.

Antiochiae episcopi Paulini annus primus.

Hoc anno sacratissimus Constantinus ad evertendam tyrannorum A. C. 302

potestatem se movit. impius vero Maxentius ponte navibus instructo
 in Tiberi Romam praeterfluente adversus magnum Constantinum in
 acie constitit. formidabat magnus Constantinus Maxentii praestigias,
 qui nefandae deditus divinationi pueros dissecare soleret. illi pro-
 pterea mentis in anxietate constituto, hora diei sexta, veneranda
 crux luce efformata visa est cum hac inscriptione: "in hoc vince."
 tum in nocturna visione astans ei dominus, inquit: "utere ostenso
 tibi signo, et vince." aurea tum cruce, quae in hanc usque diem
 superest, in promptu confecta, eam exercitui praeferri et in confi-
 ditum iussit se praecedere. inito igitur certamine, victi sunt qui sub
 Maxentio militabant, et eorum plurimi trucidati. Maxentius fuga cum
 reliquis arrepta, ponte divina virtute disrupto, flumine submergitur
 non secus ac Pharao cum toto exercitu, ita ut tam equis quam ses-
 soribus fluminis alveus repletur. Romani demum victorem Constan-

Β μνοὶ αὐτὸν διαναστῆναι εἰς τὴν βοήθειαν αὐτῶν, λυτρωθέν-
τες τῆς τοῦ πονηροῦ Μαξεντίου τυραννίδος τὴν πόλιν στεφα-
νώσαντες εἰσεδέξαντο μετὰ χαρᾶς τὸν νικητὴν Κωνσταντῖνον
σὺν τῷ νικοποιῷ σταυρῷ σωτήρα αὐτὸν ἀνευφημοῦντες.

A.M. 5803 Τούτῳ τῷ ἔτει κρατήσας τὴν Ῥώμην Κωνσταντῖνος ὁ 5

V. 9 Θεοσυνέργητος πρὸ πάντων τὰ λείψανα τῶν ἁγίων μαρτύρων
C ἐκέλευσε συλλεγέντα ὁσία ταφῇ παραδοθῆναι. καὶ ἦσαν οἱ
Ῥωμαῖοι ἄγοντες ἐπινίκιον ἑορτήν, γεραίροντες τὸν κύριον καὶ
τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ Κωνσταντῖνον
τὸν νικητὴν μεγαλύνοντας. 10

A.M. 5805 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Μαξιμῖνος ὁ υἱὸς Γαλλερίου ἐπιηδη-
σας, καὶ ἑαυτῷ τὴν βασιλείαν ἐπιτρέψας, αἰσχροῶς καταλύει
τὸν βίον ἐν Κιλικίᾳ. ἀκούσας δὲ Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλῆριος ὁ
D τούτου πατήρ, ὅτι ὁ Μαξέντιος ὁ υἱὸς Ἑρκουλίου ἐν Ῥώμῃ
ὑπὸ Κωνσταντῖνου τῆ δυνάμει τοῦ σταυροῦ κατεπτώθη, φο- 11
βηθεὶς τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀνῆκε διωγμὸν.

A.M. 5806 Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ θειότατος σὺν Λικινίῳ
καίσαρι ζήλω θεοῦ φερόμενος, ἀπεστράτευσεν κατὰ Μαξιμια-
νοῦ τοῦ Γαλλερίου τὴν ἐψάν διέποντος· καὶ κείνος ἀνιστρα-

4. σωτήρα om. A e. 7. παραδοθέντα b. 8. καὶ — σταυ-
ρὸν om. b. 9. ἐπὶ ἡμέρας A, ἡμ. ἐπὶ vulg. 11. Μα-
ξιμιανὸς Par. 13. ὁ Γαλλ. A, Γαλλ. vulg. 15. κατεπτώθη
A a, κατεπόθη e, κατεπονήθη vulg. 18. ζήλω] ψήφω a. ἀπε-
στρ. A, ἐπεστρ. vulg. Μαξιμιανοῦ A a, Μαξιμίου vulg.

tinum, ceu ad⁴ ferendam ipsis opem expetitur servatorem populi-
que liberatorem acclamatum, urbe coronata communique tripudio
exultante, improbi Maxentii tyrannide redempti, cum cruce victoria-
rum largitricis triumphantem exceperunt.

A. C. 303 Hoc anno divino fretus auxilio Constantinus collectas sanctorum
martyrum reliquias sacrae sepulturae mandari iussit. Romani vero
festis ob partem victoriam institutis, per dies septem continuos deum
vitalemque crucem debitum prosequantur honoribus, victoremque Con-
stantinum summis laudibus extollebant.

A. C. 305 Hoc anno Maximinus Galerii filius, cum aliorum fines invade-
ret, et integrum sibi arrogare vellet imperium, vitam deinde turpi-
ter amisit in Cilicia. Maximianus vero Galerius, eius pater, Maxen-
tium Herculi filium a Constantino virtute crucis profligatum cum di-
dicisset, nuncio territus accensam in Christianos persecutionem
remisit.

A. C. 306 Hoc anno sacratissimus Constantinus divino religionis zelo mo-
tus in Maximianum Galerium orientis partes moderantem bellum, opem
ferente Licinio, suscepit. ille vero ingentes copias contra in aciem

τευσάμενος ἀμέτρῳ πλήθει συνέβαλεν αὐτοῖς, πεποιθὼς ὁ
 Μαξιμιανὸς μαντεύμασι δαιμόνων καὶ γοητικαῖς μαγανείαις.
 τοῦ δὲ ζωποιοῦ σταυροῦ προάγοντος τῷ μεγάλῳ Κωνσταν-
 τίνῳ, ἅμα τῇ προσβολῇ τραπεῖς ὁ τύραννος σὺν τῷ πλήθει
 5 κατασφαττομένῳ, τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα ἀπέθετο, καὶ στρα- P. 12
 τιωτικὸν περιθέμενος σχῆμα μετ' ὀλίγων εὐνουστάτων τε δια-
 δράς, ἀπὸ κώμης εἰς κώμην ἔρχετο, καὶ τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰ-
 δώλων καὶ μάντις ἀθροίσας, τοὺς διαβεβοημένους ἐπὶ μα-
 γείαις καὶ προφηταῖς αὐτοῦ ὡς ἀπατεῶνας κατέσφαξεν.

10 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου λβ' Μακαρίου ἔτος α'.

A.M. 5808

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου κγ' Εὐσταθίου ἔτος α'.

B

Τούτῳ τῷ ἔτει μέλλοντα τὸν εὐσεβέστατον Κωνσταντι-
 νον ζῶντα χειροῦσθαι τὸν Γαλλέριον Μαξιμιανόν, προλαβοῦσα
 θεία ὄρη κατέλαβε τοῦτον. φλῆξ γὰρ ἐκ μέσσην τῶν σπλάγ-
 15 χων καὶ μυελῶν αὐτῷ ἀναφθεῖσα, μετ' ὀδύνης ἀνυπόιστον
 πορῆ κατὰ τοῦ ἐδάφους ἀσθμαίνοντα διέθετο, ὡς ἀμφο-
 τερα τὰ ὄμματα αὐτοῦ ἐκπηδῆσαι, καὶ τυφλὸν καταλιπεῖν
 τὸν ἀνόσιον. αἱ δὲ σάρκες αὐτοῦ συσσωπεῖσθαι τῇ ἀμέτρῳ
 ἐκκαύσει τῶν ὀστέων ἀπέπιπτον· καὶ οὕτως κατασυνεῖς ἀπέρ-
 20 ρισε τὴν θεομάχον ψυχὴν.

C

2. μαντεῦσι a.	5. βασιλικὴν om. a.	7. ἀπὸ κώμης A, ἀπὸ
κώμην vulg.	8. τοὺς om. e.	μαγείαις A, μαγεία vulg.
14. τοῦτον] αὐτόν a.	μέσσην] βάθους b.	15. ἀνυπόιστον A, ἀνο-
πίστου vulg.	16. κατὰ τοῦ ἐδάφους A, κατ' ἐδάφους vulg.	
17. αὐτοῦ add. ex A et aliis.	18. συσσωπεῖσθαι τῇ ἄμ. A, συ-	
σκήσει ἄμ. vulg.	19. ἀπέρριψε A et alii, ἀπέρριψε vulg.	

edocens, manus cum eis conseruit. fidebat Maximinus daemonum
 oraculis et magorum praestigiis: vivifica crux ex adverso magno Con-
 stantino praeibat. sub primo conflictu versus in fugam tyrannus, ma-
 gna exercitus eius parte caesa, exiit imperatoris vestem et insignia;
 militarium habitu sumpto, cum paucis sibi benevolis e vice in vi-
 cum fugitivus vagabatur; idolorumque sacerdotibus et divinis congre-
 gatis, vocatis etiam cunctis in arte magica celebrioribus ac vatibus,
 amctos velut seductores mactavit.

Hierosolymorum episcopi 32. Macarii annus primus.

A. C. 308

Antiochiae episcopi 23. Eustathii annus primus.

Hoc anno Galerium Maximianum vivum iam iam in piissimi Con-
 stantini manus casurum divina praeveniens ira occupavit. ardor enim
 in mediis eius visceribus et ossium medullis accensus cum intolerabili
 dolore et obstructo anhelitu cernuum in terram deiecit; adeo ut
 ambo eius oculi exillirent e capite, et lumine privatum desererent
 impium. carnes autem eius immodica illa inflammatione putrescentes
 defuebant ossibus, atque ita totus iam in saniem et tabum resolu-
 tus insensam deo animam evomuit.

A.M. 580g Τούτῳ τῷ ἔτει Λικινίῳ συμμαχήσαντι τῷ θεῷ Κων-
σταντίνῳ καὶ ὑποκρινομένῳ δολερῶς τὸν Χριστιανισμόν, ἀφο-
ρίσας μοῦραν τῆς Ῥωμαίων γῆς ἀπένειμεν, ἀναγορεύσας αὐ-
τὸν βασιλέα, ἀπαιτήσας αὐτὸν συνθήκας μηδὲν κατὰ Χριστια-
νῶν πράττειν κακόν. ἐντεῦθεν ὁ τῶν τυράννων καθ' ἡμῶν

Δ χάριτι Θεοῦ πέπαιται διωγμός.

A.M. 5810 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ μέγας Κωνσταντίνος πάσης Ῥωμαίων
V. 10 γῆς μονοκράτωρ γενόμενος, πᾶσαν εἰς τὰ θεῖα μετήγαγε
φροντίδα, ἐκκλησίας ἀνεγείρων καὶ φιλοτίμως ταύτας πλουτιῶν
ἐκ τοῦ δημοσίου λόγου. οὗτος πρῶτον νόμον ἔγραψεν τοὺς
εἰδώλων ναοὺς ἀποδίδουσαι τοῖς τῷ Χριστῷ ἀφιερωμένοις
P. 13 (συνενομοθέτει δὲ αὐτῷ καὶ Κρίσπος ὁ υἱὸς αὐτοῦ)· δευτέρον δὲ
Χριστιανούς μόνους [στρατεύεσθαι] ἐθνῶν τε καὶ στρατοπέ-
δων ἄρχειν, τοὺς δὲ ἐπιμένοντας τῇ εἰδωλολατρείᾳ κεφαλι-
κῶς τιμωρεῖσθαι· τρίτον τὰς πασχαλίους δύο ἑβδομαΐδας
ἀπράκτους τελεῖν, τὴν τε πρὸ τῆς ἀναστάσεως καὶ τὴν μετ'
αὐτῆν. τούτων οὕτως ἐχόντων, εἰρήνην βαθεῖα καὶ γαλήνη
κατέσχε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀγαλλίσεις τοὺς πιστοὺς, προσ-
τρεχόντων ὁσημέραι πάντων τῶν ἐθνῶν τῇ πίστει τοῦ Χρι-

2. ἀφορίσας A, καὶ ἀφορίσας vulg. 5. κακόν om. a. 6. πέ-
παιται A, πέπαισται vulg. 7. h. l. in cod. A Metrophanes,
Byzantii episcopus, primum notatur. πάσης A et alii, κρατήσας
vulg. 10. πρῶτον νόμον ἔγραψεν τοὺς A a e, πρὸς τὸν νόμον
ἔγρ. πρῶτον τοὺς vulg. 13. μόνους om. A, μόνον b. [στρα-
τεύεσθαι] delendum esse videtur, aut fortasse scribendum: στρα-
τευομένων s. ἐν στρατείαις. 18. ἀγαλλίας A. 19. ὁσημέραι
ὡς ἡμέραι A et alii, ὡς ἡμέρας vulg. τοῦ om. A.

A. C. 309 Hoc anno Licinio armorum socio, et religionem Christianam do-
lose simulanti sacratissimus Constantinus Romanorum ditionis partem
administrandam assignavit: eodemque imperii collega renunciato, ne
quid mali adversus Christianos moliretur, fidem exegit et pacta. ab
hoc tempore tyrannorum adversum nos dei gratia cessavit persecutio.

A. C. 310 Hoc anno magnus Constantinus Romanae ditionis compos factus,
et solus imperio potitus, curam omnem ad disponendas res divinas
convertit, ecclesias construens, ipsasque ex publico censu liberaliter
largeque ditans. hic legem scripsit, Crispo eius filio una cum eo
sanciente, primum, idolorum templa viris Christo consecratis addi-
cenda: secundum, solos Christianos in militiam ascribendos, ipsosque
gentibus et exercitibus imperare: qui perstarent in idolorum cultu,
capite mularentur: tertium, duas paschales hebdomadas, tum quae
resurrectionem praecederet, tum quae sequeretur, ab omni opere fe-
riari. his ita dispositis, profunda pax et iucunda tranquillitas, gen-
tibus cunctis in dies ad Christi fidem studiose accedentibus et ba-

στοῦ καὶ βαπτιζομένων, καὶ τὰ παιγνῖα εἰδωλα συνθλαττόν-
των. τὸν δὲ πῆχυν τῆς ἀναβάσεως τοῦ κατὰ τὴν Αἴγυπτον
πεταμοῦ τοῦ Νείλου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐνομοθέτησεν ἀναφέρε-
σθαι, καὶ οὐκ ἐν τῇ Σαραείῳ, ὡς εἶθιστο τοῖς Ἑλλησι. B
5 Λικίνιος δὲ πρὸ τοῦ τελείως μαῆναι εἰς Ἀντιόχειαν ἐλθὼν
Θεότεκνον γόητα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ μετὰ πολλὰς βασάνους
ἀπέλε.

Τούτῳ τῷ ἔτει Λικίνιος ἤρξατο κατὰ Χριστιανῶν δια- A.M. 5811
γμὸν κινεῖν. καὶ πρῶτον μὲν τοὺς ἐν τῇ παλατίῳ Χριστιαν-
10 τοὺς ἐδίωξε, λήθην λαβὼν τῆς τῶν πρὸ αὐτοῦ τυράννων κα-
θαίρεσεως καὶ τῶν πρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον συνθηκῶν.
γυναικομανῶν δὲ καὶ ἀδικῶν καὶ φονεῶν Χριστιανούς οὐκ
ἐπαύετο. τούτῳ διὰ γραμμάτων ὁ Θεῖος Κωνσταντῖνος κέλυσ- C
σας ἀποστήναι τῆςμανίας οὐκ ἐπέσθη. οὗτος καὶ Βασιλέα
15 τὸν ἐπίσκοπον Ἀμασείας, καὶ, ὡς τινὲς φασί, καὶ τοὺς ὑγί-
λους τεσσαράκοντα μάρτυρας, καὶ ἄλλους πολλοὺς διὰ βασά-
νων τελειωθῆναι ἐποίησε.

Βυζαντίου ἐπισκόπου β' Ἀλεξάνδρου ἔτος α'.

A.M. 5812

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρειος ὁ τῆςμανίας ἐπώνυμος ἐν Ἀλε-
20 ξανδρείᾳ τὴν ἑαυτοῦ αἵρεσιν ἐπ' ἐκκλησίας ἐφανέρωσε, καὶ D

3. τοῦ om. a.	4. Σαραπίῳ e, Σαραπίδῳ a.	5. μαῆ-
σαι e, μανείσαι A.
13. Θεῖος] μέγας a.	11. τὸν μέγαν A, τῶν μέγα vulg.	15. Ἀμα-
σείας A, Ἀμασίας vulg.
	14. ἐπέσθη A, ἐπεισεν vulg.	19. Ἀρειος ὁ A, ὁ Ἀρειος vulg.
		15. ἄγλους add. ex A a, sed a om. τεσ-
σαράκοντα.

pismo lustratis et patria confringentibus simulacra, univrsum or-
bem occupavit. mensuram quoque exundantis Nili, qui fluvius est in
Aegypte, et aquae eius incrementorum, non iam amplius in Serapidos
fanam, prout ethnicis pridem more receptum, sed in ecclesiam in-
ferri sanxit. Licinius autem antequam insaniret penitus, Antiochiam
adveniens, Theotecnium praestigiatorem una cum sociis post multos
cruciatu interemit.

Hoc anno persecutionem adversus Christianos movere cepit Li- A. C. 311
cinius. et primo quidem praecedentium tyrannorum necis immemor,
foederis quoque cum magno Constantino initi oblitus, Christianos
omnes palatii expulit. circa insanos mulierum amores, tum scelera,
et Christianorum caedes assidue versabatur: nec litteris magni Con-
stantini iussus ab hacce vaecordia desisteret, morem gessit. hic Ba-
sileam Amasaeae episcopum, et, ut quidam ferunt, quadraginta martyres,
et plurimos alios tormentis consummari mandavit.

Byzantii episcopi 2. Alexandri annus primus.

A. C. 312

Hoc anno Arius, ab insaniam nomen adeptus, in publico ecclesiae
conventu excogitatam a se haeresim praedicavit: et opitulante ma-

σχίσμα εἰργάσατο, συνεργούντος αὐτῷ τοῦ πονηροῦ, μὴ φέροντος βλέπειν τὴν εἰρήνην τῆς ἐκκλησίας. ἐγένετο δὲ καὶ σεισμός ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λαβρότατος, ὥστε πεσεῖν οἰκίας πολλὰς καὶ λαὸν πολὺν δλέσθαι.

- A.M. 58:13 Τούτῳ τῷ ἔτει - μαθῶν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὴν τοῦ 5
 V. 11 Ἀρείου κίνησιν σφόδρα λυπηθεὶς, ἔγραψεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ
 P. 14 Ἀρείῳ κοινὴν ἐπιστολὴν, συμβουλευὼν καταλύσαι τὴν πονη-
 ρὰν κίνησιν καὶ εἰρηνεύσαι εἰς ἀλλήλους. ἀπέστειλε δὲ καὶ
 Ὅσιόν τὸν ἐπίσκοπον Κοδρουῦβης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ περὶ Ἀρείου,
 καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ διορθωσόμενον τοὺς ἀνατολικούς ἐκ πα- 10
 λαιᾶς συνηθείας Ἰουδαϊκώτερον ἐορτάζοντας τὸ Πάσχα. ὑπέ-
 στρεψε δὲ ἄπρακτος πρὸς ἀμφοτέρα.

Τούτῳ τῷ ἔτει καὶ Κωνσταντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταν-
 τῖνος ὁ μέγας προεβάλλετο καίσαρα, καὶ ἀπέστειλεν ἐς
 Γαλλίας. 15

- A.M. 58:14 Τούτῳ τῷ ἔτει, ὡς φασὶ τινες, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας
 B σὺν Κρίσπῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου ἐβα-
 πτίσθη, ὡς οἱ κατὰ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην μέχρι σήμερον
 τὸν βαπτιστῆρα ἔχουσιν εἰς μαρτυρίαν, ὅτι ὑπὸ Σιλβέστρου

1. αὐτοῦ a. 2. καὶ add. ex A. 4. λαὸν πρὸς πολὺν δλέ-
 σαι A e. 10. διορθωσόμενον A 2, διορθωσόμενος vulg. 12.
 δὲ om. A. 13. Κωνσταντα A, Κωνσταν vulg. 14. ἐς
 Γαλλίας A a e f, ἐν Γαλλίᾳ vulg. 16. in cod. a huic anno
 praemittitur haec inscriptio, quae etiam in marg. e legitur: πῶς
 ἐβαπτίσθη Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου
 σὺν Κρίσπῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. 17. ἐβαπτίσθη A et alii, ἐβαπτί-
 σθησαν vulg. 18. ὡς οἱ A a e, ὅσοι vulg.

ligno spiritu perpetuo pacis ecclesiae adversario, schismatis au-
 ctorem se praebuit. horrendus autem terrae motus Alexandriae con-
 tigit, quo pleraque diruta aedificia, et innumera populi multitudo
 periit.

- A. C. 3:13 Hoc anno magnus Constantinus cum Arii motum rescivisset et
 aegre ferret, ad Alexandrum et Arium, ut malignum omnem dissidii
 motum dissolverent et pacem inter se agerent, communem episto-
 lam dedit. sed et eiusdem Arii causa Hosium Cordubensem episco-
 pum misit Alexandriam, et mox in orientem, ad antiquam orienta-
 lium consuetudinem, qua Iudaico vicini ritui pascha celebrabant,
 emendandam. utraque tamen re infecta, reversus est.

Hoc eodem anno magnus Constantinus filium Constantem decla-
 ravit caesarem et in Galliam misit.

- A. C. 3:14 Hoc anno, ut nonnulli referunt, magnus Constantinus cum Cri-
 spo filio Romae a Sylvestro baptizatus est: prout ad hanc usque
 diem veteris Romae incolae baptisterium eius servant, in testimonium

ἐν Ῥώμῃ ἐβαπτίσθη, μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν τυράννων. οἱ δὲ κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἐν Νικομηδείᾳ φασὶν αὐτὸν περὶ τὸν θάνατον ὑπὸ Εὐσεβίου τοῦ Νικομηδέως Ἀρειανοῦ βαπτίσθαι· ἐνθα καὶ ἔτυχεν αὐτὸν κοιμηθῆναι. ἀναβαλλόμενος γὰρ ἦν τὸ βάπτισμα, φασὶν, ἐλπίζων ἐν τῇ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ποταμῷ. ἐμοὶ δὲ ἀληθέστερον φαίνεται τὸ ὑπὸ Σιλβέστρου ἐν Ῥώμῃ βαπτίσθαι αὐτὸν, καὶ τὰς ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ φε- C ρομένης διατάξεις πρὸς Μιλτιάδην πεπλωσμένας εἶναι τοῖς Ἀρειανοῖς, δόξαν ἐντεῦθεν περιποιῆσαι σπουδάζουσιν ἐαυ- 10 τοῖς, ἢ τὸν εὐσεβῆ βασιλέα κακίῳ ἐθέλουσιν, ἀβάπτιστον δεικνύντες ἐντεῦθεν, ὅπερ ἄτοπον καὶ ψευδές. εἰ γὰρ οὐκ ἦν βαπτισμένος ἐν τῇ κατὰ Νικαίαν συνόδῳ, λοιπὸν οὐδὲ μετελάμβανε τῶν θείων μυστηρίων, οὐδὲ συνήρχετο τοῖς ἀγίοις πατράσιν, ὅπερ ἀτοπώτατόν ἐστι καὶ λέγειν καὶ φρονεῖν. 15 ἄλλοι δὲ Ἀρειανοὶ καὶ Ἕλληνες ὡς νόθον διαβάλλουσι τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον· ψεύδονται δὲ καὶ οὗτοι. ἡ γὰρ γενεαλογία αὐτοῦ βασιλικὴ ὑπῆρχε καὶ πρὸ Διοκλητιανοῦ. ὁ δὲ γὰρ πατὴρ αὐτοῦ Κωνσιάντιος θυγατρίδους ἦν Κλαυδίου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξ Ἑλένης τῆς πρώτης αὐτοῦ γυναικὸς ἔσχε

2. περι]·κατὰ a e. 4. αὐτὸν om. a. 5. τὸ βάπτ. A, τῷ β. vulg. φησὶν A. Ἰορδάνῃ A, Ἰορδάνει vulg. 6. ἀληθέστερον A, τὸ ἀληθές vulg. τὸ add. ex A. 9. περιποιῆσαι A, περιποιεῖσθαι vulg. 10. τὸν εὐσεβῆ A a, τὸν πανευσεβῆ vulg. 11. δεικνύσιν a. 13. συνήρχετο A e, συνήρχετο vulg. 14. ἄτοπον A. 15. δὲ om. A. διαβάλλουσι A, διαβάλλονται vulg. 16. ἡ γὰρ A et alii, καὶ γὰρ ἡ vulg. 18. θυγατρίδης Par. 19. ἐξ Ἑλένης τῆς b, Ἑλ. ἐκ τῆς vulg.

et fidem, post tyrannorum necem eum a Sylvestro Romae fuisse baptizatum: alii in oriente, Nicomediae videlicet, ab Eusebio Nicomediae praesule, Aricianae partis fautore, circa mortis tempus baptismo lustratum asserunt: quo loco eundem obdormisse contigit. differebat enim, ut aiunt, Iordanis fluente se tingendum sperans. mihi sane tanquam pro vero compertum est eum a Sylvestro Romae baptizatum: perindeque constitutiones ad Miltiadem eius nomine vulgatas ab Ariani confictas apud me indubium. hinc vel suum facere student, vel certe piissimum imperatorem infamare conantur, absque baptismate eum decessisse declarantes, quod absurdum est et a vero alienum. nondum enim lustratus si Nicaenae interfuisset synodo, sane neque divinorum mysteriorum extitisset particeps neque omnino cum sanctis patribus convenisset: id vero dicere, nedum sentire, iniquissimum est. alii vero Ariani et ethnici, velut spurium calumniantur magnum Constantinum: at mentiuntur et ipsi, regia siquidem est eius familia, et ante Diocletianum nobilis. pater quippe Con-

τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον. εἶχε δὲ καὶ ἄλλους υἱοὺς ἐκ Θεοδώρας τῆς θυγατρὸς Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἑρκουλίου, ἀδελφῆς δὲ Μαξεντίου, τοῦ κατὰ τὴν Ῥώμην τυραννήσαντος, καὶ ἀναίρεθόντος ὑπὸ Κωνσταντίνου περὶ Μουλυτάν τὴν γέφυραν, ὅτε καὶ τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον ἐθεύσατο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ⁵ Φαύστus τῆς γαμετῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. καὶ μηδεὶς θαυμαζέτω, εἰ πρὸ τοῦ βαπτίσματος ἐλληνίζοντες δύο ἀδελφὰς ἔγημαν ὁ πατήρ καὶ ὁ υἱός. εἰσὶ δὲ αἱ γενέσεις αὐτῶν οὕτως, ὡς ὑποτέτακται.

2. Μαξιμιανῶ A, τοῦ Μαξ. vulg. 4. Μουλυτάν b, Μουλαίαν vulg. 8. ἔγημαν A b, ἔγημον vulg.

stantius Claudii imperatoris nepos extitit, et ex priore cum Helena coniuge connubio suscepit magnum Constantinum. habuit et alios filios ex Theodora, Maximiani Herculii filia et Maxentii (qui diram Romae tyrannidem exercuit, et ad Milvium pontem a Constantino fuit occisus, cum crucis signum in caelo conspexit) sorore, sorore item Faustae, magni Constantini coniugis. nullus autem miretur patrem et filium ethnico ritu viventes duas sorores in matrimonium sibi copulasse. haec vero est stirpis eorum series, prout subiicitur:

Κωνσταντίος ὁ μέγας ἐκ Θεοδώρας Ἑρκουλίου
 θυγατρὸς γεννᾷ.

P. 15
 V. 12

Κωνσταντίον πατέρα Γάλλου Σαλματίου, ἐξ οὗ
 Ἀναβάλλιον τε καὶ Γάλλον, Κωνσταντίαν γα-
 μετὴν Λικινίου.

Σαλμάτιος ὁ νέος Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου.

Ἐκ δὲ Ἑλένης γεννᾷ Κωνσταντίον τὸν μέγαν καὶ μόνον.

Ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος ἐκ Φαύστας θυγατρὸς Ἑρκου-
 λίου γεννᾷ

Κρί- Κωνσταν- καὶ Ἑλένην γαμετὴν Ἰου- Κωνσταν- Κωνσταν-
 10 σπον, τῖνον, λιανοῦ τοῦ παραβάτου, τιον, τα.

4. Ἀναβάλλιον codd. et edd. v. supra p. 14, 11.

Constantius magnus ex Theodora Herculli filia genuit

Constantium patrem Galli Anaballinum et Constantiam uxo-
 Dalmatij, ex quo Gallum. rem Licinii.

Dalmatius iunior Iuliani praevaricatoris P.

Ex Helena vero genuit magnum Constantinum solum.

Magnus vero Constantinus ex Fausta Herculli filia genuit

Cri- Constan- et Helenam uxorem Iu- Constan- Constan-
 spum, tinum, liani praevaricatoris, tium, tem.

A.M. 5815

Τούτω τῷ ἔτει Ἰδῶν Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβῆς Λικίνιον
 C μανικώτερον τῷ διωγμῷ χρώμενον, καὶ ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ
 εὐεργέτου μελετῶντα, ὀπλιζέται κατ' αὐτοῦ διὰ ξηρᾶς καὶ
 θαλάσσης· καὶ δὴ πολέμου δημοσίου κροτηθέντος κατὰ τὴν
 Βιθυνίαν, ζῶν συλλαμβάνεται ἐν Χρυσοπέλει, καὶ εἰς τὰς 5
 χεῖρας Κωνσταντίνου παραδίδοται. ὁ δὲ τῇ συνήθει φιλαν-
 θρωπία χρησάμενος, χαρίζεται αὐτῷ τὴν ζωὴν, καὶ εἰς Θεσ-
 σαλονικήν τοῦτον ἐκπέμπει φρουρεῖσθαι. μετ' οὐ πολὺ δὲ
 βαρβάρους μισθωσάμενος νεωτερίζειν ἤμελλεν, εἰ μὴ προ-
 γγούς τοῦτο ὁ πρῶτατος Κωνσταντῖνος διὰ ξίφους τοῦτον 10
 ἀποτιμηθῆναι ἐκέλευσε· καὶ οὕτως λοιπὸν τελείας ἀπήλαυσε
 D γαλήνης τὰ πράγματα τῆς Χριστιανῶν πολιτείας τῇ δυνάμει
 τοῦ ζωοποιῦ σταυροῦ, γεγονότων ἐκποδῶν τῶν τυράννων,
 καὶ μόνου κρατήσαντος τοῦ Θεοσυνεργήτου Κωνσταντίνου τῆς
 τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς. καταστήσας οὖν τοὺς ἰδίους παῖδας 15
 καίσαρας ἀπήλαυσε εἰρήνης. ἦν δὲ ὁ ἀνὴρ εἰς τὰ πάντα
 λαμπρός, δι' ἀνδρείαν ψυχῆς, δι' δξύτητα νοός, δι' εὐπαιδευ-
 σιᾶν λόγων, διὰ δικαιοσύνης ὀρθότητα, δι' εὐεργεσίας ἐτοι-
 μότητα, δι' ἀξιοπρέπειαν ὄψεως, διὰ τὴν ἐν πολέμοις ἀνδρείαν
 καὶ εὐτυχίαν, ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς μέγας, ἐν τοῖς ἐμφυλίοις 20

1. Ἰδῶν A, ὄρων vulg. 3. διὰ ξηρᾶς A, διὰ τε ξ. vulg. 6.
 παρατίθεται f. τῇ add. ex A. 9. προγγούς| γγούς A.
 10. τοῦτον om. A. 11. ἀπήλαυσε A, ἀπέλαυσε vulg. 14.
 τοῦ Θεοσυνεργήτου Κωνστ. A f, τῇ Θεοῦ συνεργείᾳ τοῦ K. vulg.
 15. τῶν add. ex A. καταστήσαντος A f. ἰδίους A, οικεί-
 οὺς vulg. 16. ὁ ἀνὴρ εἰς τὰ πάντα A, ἀνὴρ τὰ πάντα vulg.
 20. εὐτυχίαν A f, εὐφύϊαν alii, εὐψυχίαν vulg.

A. C. 315

Hoc anno maiori cum insania Licinium adversus Christianos per-
 secutionem moventem et in se benefactorem molientem insidias pius
 Constantinus cernens, terra marisque in ipsum arma parat: iamque bello
 civili moto, vivus in Bithynia ad Chrysopolim captus Licinius, in
 Constantini manus traditur. ille innata sibi mansuetudine ductus,
 vitam largitur, et Thessalonicam custodiendum ablegat. sed cum
 paulo post barbaris mercede conductis rebus novis studeret, hoc
 praeviso, clementissimus Constantinus gladio caput amputari praecep-
 it: hocque demum pacto perfectae tranquillitatis Christianae reipub-
 licae status compos est effectus, sublati per vivificae crucis poten-
 tiam tyrannis et adnitente dei subsidio, commissis soli Constantino
 totius Romani imperii habenis. propriis igitur filiis in caesares pro-
 motis, pace potitus est. extitit vir per omnia insignis, tam animi
 robore, quam ingenii acumine, orationis doctrina et copia praestans,
 iuris et aequi amator, ad beneficia promptus, facie decora cum maje-
 state nitens, fortis et generosus in bellis, et in externis quidem adver-

ἀήττητος, ἐν τῇ πίστει στερρὸς καὶ ἀσάλευτος. ὄθεν καὶ κατὰ πάντων τῶν πολεμίων ἀπηγάγετο τῇ εὐχῇ τὴν νίκην. διὸ καὶ P. 16 κυριακὰ πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν ἔθνῶν κατὰ τόπους εἰς τιμὴν τοῦ Θεοῦ πεποιήκεν.

5 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Μαρτίνος ἐσφάγη τυραννήσας μῆνας τρεῖς. καὶ Λικινιανὸς υἱὸς Λικινίου ὁ καῖσαρ ἀπεδύθη ὑπὸ Κωνσταντίνου.

10 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ναρσῆς ὁ υἱὸς τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως κατέδραμε τὴν Μεσοποταμίαν, καὶ λαμβάνει πόλιν Ἀμιδαν. τούτῳ Κωνσταντίνος ὁ καῖσαρ, Κωνσταντίνου παῖς, πολεμεῖ, καὶ πταίσας ὀλίγον, τέλος οὕτω τῆς μάχης ἐκράτησεν, ὥς καὶ αὐτὸν ἀνελεῖν τὸν Ναρσῆν. B

15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ εἰκοσαετηρίς τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ A.M. 5816 Ἀυγουσίου βασιλείας ἐτελέσθη. καὶ ἐγένετο ἡ ἅγια καὶ οὐ- V. 13 κουμενικὴ πρώτη σύνοδος τῶν τῆ πατέρων, ὧν οἱ πολλοὶ θαυματουργοὶ τε καὶ ἰσάγγελοι ὑπῆρχον, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματι φέροντες ἐκ τῶν προλαβόντων διω- C γμῶν· ἐν οἷς καὶ Παφνούτιος, καὶ Σπυρίδων, καὶ Μακάριος, καὶ ὁ Νισιβῖνος Ἰάκωβος, θαυματουργοὶ, καὶ νεκροὺς

1. καὶ add. ex A. 7. Κωνσταντίνου A b f, Κωνσταντίου vulg. 10. Κωνσταντίνος A, Κωνσταντίος vulg. 13. ἡ om. A. εἰκοσαετηρίς a b c d e f. τοῦ add. ex A. 14. ἐτελέσθη A, ἐτελειώθη vulg. ἅγια καὶ οὐκ. A, ἅγια οὐκ. vulg. 18. καὶ post οἷς add. ex. A. καὶ Μακ. A, καὶ ὁ M. vulg. 19. Νησιβῖνος καὶ Ἰάκ. A.

sus barbaros motis excelsus, in domesticis vero invictus: in fide adeo stabilis et inconcussus, ut ab hostibus cunctis vel solis orationibus victoriam referret. eam ob rem templa, quae dominica dicimus, ad ethnicorum conversionem per loca in dei honorem extruxit.

Eodem anno Martinus, exercita per tres menses tyrannide, occisus est: et Licinianus Licinii filius caesaris insignibus a Constantino exutus.

Eodem quoque anno Persarum regis filius Narses, in Mesopotamiam excursionibus factis, urbem Amidam coepit. Constantinus caesar Constantini filius cum eo congregitur, et adversa suo vitio fortuna aliquantum usus, demum ita superior in pugna evasit, ut profligatum Narsem interemerit.

Hoc anno vicennialia Constantini Augusti celebrata, et sancta A. C. 316 universalis prima synodus trecentorum decem et octo patrum habita, quorum plurimi miraculorum patratores et meritis angelis aequales, ex praevis persecutionibus Christi stigmata in corpore circumferabant: inter quos praecipui Paphnutius, Spiridon, Macarius et Nisibinus Iacobus, prodigiorum opifices, qui mortuos etiam suscitarent ad

ἀναστήσαντες καὶ πολλὰ παράδοξα ποιήσαντες. τῆς δὲ ἁγίας
 συνόδου ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας γενομένης, ἐξῆρχον αὐτῆς
 Μακάριος ὁ Ἱεροσολύμων καὶ Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας,
 ὑπὲρ δὲ τοῦ Ῥώμης Βίτων καὶ Βικέντιος παρῆσαν. τῆς δὲ
 Ἀντιοχείων ἐκκλησίας χηρενούσης, ἡ σύνοδος Εὐστάθιον ἐκ- 5
 ρωσσε τὸν ἐπίσκοπον Βερροίας τῆς Συρίας. Ἀλέξανδρος δὲ
 ὁ τοῦ Βυζαντίου οὐ παρῆν ἐν τῇ συνόδῳ διὰ γῆρας βαθύτα-
 τον, καὶ ἀσθένειαν σώματος· πρεσβύτεροι δὲ αὐτοῦ τὸν τό-
 πον ἀνεπλήρωσαν· τότε καὶ Παῦλος ὁ Νεοκαισαρείας πα-
 ρῆν τῇ συνόδῳ, καὶ ἄλλο πλῆθος ἁγίων ἀνδρῶν βίῃ καὶ λόγῳ 10
 διαπρεπόντων, περὶ ὧν μεγάλους ἐπαίνους ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ
 τῷ εἰς τὸν βασιλέα Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἔγραψε. πᾶσι δὲ
 τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν δαψιλῶς ὁ Χριστιανικώτατος βασιλεὺς
 ἐχορήγει. αὕτη ἡ ἁγία καὶ οἰκουμένη ἡ σύνοδος συνεργεῖα
 τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος Ἄρειον καθείλε καὶ τοὺς 15
 ἑμόφρονας αὐτοῦ· Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας καὶ τοὺς περὶ
 αὐτὸν, χωρὶς Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου, συνθεμένου τῇ φωνῇ
 P. 17 τοῦ ὁμοουσίου πρὸς τὸ παρόν, καὶ τούτους ἐξορίαις παρέπεμψε,
 συμπαρόντος αὐτοῖς καὶ τοῦ πανεύφημου βασιλέως Κωνσταν-

3. Μακάριος ὁ Ἱερ. A, ὁ Μακ. Ἱερ. vulg. καὶ add. ex A a.
 4. Βίτων A b, Βήτος vulg. 5. χηρενούσης A et alii στερευού-
 σης vulg. 6. Βερροίας A et alii Βερροίης vulg. Ἀλέξαν-
 δρος] Μητροφάνης A e f. 9. καὶ Παῦλος A, καὶ ὁ Π. vulg.
 13. τὴν om. A. 15. post καθείλε a add. καὶ Θεόγγιον τὸν Νι-
 καίας. 16. αὐτῷ a. 18. ἐξορίαις A, ἐξορία vulg.

vitam aliaque id genus supra hominum fidem miranda ediderant. sancta itaque synodo Nicaeae Bithyniae celebrata, praesides eius con-
 sederunt Macarius Hierosolymorum et Alexander Alexandriae antistites: vice autem Romani Biton et Vincentius adfuere: vidua vero pon-
 tifice Antiochensium ecclesia, synodus Eustathium confirmavit Ber-
 rhoeae in Syria episcopum. Alexander demum Byzantii praesul ob
 extremam senectutem et corporis invaletudinem synodo non inter-
 fuit: presbyteri tamen ipsius locum tenuerunt. tunc etiam Paulus
 Neocaesareae episcopus venit ad synodum, et sanctorum virorum mo-
 ribus et doctrina praestantium multitudo, quorum eximias laudes
 tertia in imperatorem oratione Eusebius Pamphili conscripsit: cun-
 ctis autem quae necessitas postulabat Christianissimus imperator li-
 beraliter suppeditabat. sancta haec et universalis synodus san-
 ctæ et consubstantialis trinitatis auxilio Arium et eius sententiae
 sectatores damnavit: Eusebium Nicomediae et adiunctos ei socios,
 dempto tamen Eusebio Pamphili, qui quoad illud tempus homousii
 vocabulo praebuit assensum, communionem interdictos misit in exilium,
 sancita cuncta laudatissimo imperatore Constantino sua praesentia
 firmante, omnibusque quae deo forent consona opitulante: insuper

- ταύτων καὶ συνεργοῦντος ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ Θεόν, ἄλλους τε ἐπ' αὐτῶν χειροτονηθῆναι ἐκέλευσε, πίστεώς τε ἐκθεῖν ἔγγραφον ἐξήνεγκε, τὴν κατὰ πᾶσαν ἐκκλησίαν ὀρθοδόξων τὴν ἀπαγγελλομένην. τότε Ἀρείου τοῦ δυσσεβοῦς παρόντος 5 ἐν τῇ συνόδῳ καὶ κρινομένου, Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, καὶ Θεόγνης, καὶ Μάρης, καὶ Νάρκισσος, καὶ Θεόφαντος, καὶ Πατροφίλος ἀντεκιοῦντο Ἀρείου, οἱ συντάξαντες πίστεως λόγον βλάσφημον ἐπέδωκαν τῇ συνόδῳ. τοῦ δὲ διαρρηχθέν-
 10 Ἀρείου χωρὶς Σεκούνδου Πτολεμαΐδος τῆς Αἰγύπτου, καὶ Θεωνᾶ τοῦ Μαρμαρικῆς, ὧν ἐκβληθέντων σὺν Ἀρείῳ καὶ ἀναθεματισθέντων, τὸ ἅγιον σύμβολον τῆς πίστεως ἀνηγόρευ-
 15 σαν, ὀπογράφαντες ἅπαντες σὺν τῷ πανσεβασμίῳ βασιλεῖ, καὶ εὐφήμησαν, καὶ οὕτως διελύθη ὁ σύλλογος.
- Τούτῳ τῷ ἔτει Κρίσπος ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως Χριστιανὸς ἐκοιμήθη· καὶ τὸ Βυζάντιον ἤρξατο κτίζεσθαι.
- Συνέστη οὖν ἡ ἁγία καὶ οἰκουμένη πρώτη σύνοδος τῇ δωδεκάτῃ ἰνδικτίωνι ἔτει εἰκοστῷ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, V. 14 μὲν Μαίῳ x'. ἔγραψε δὲ ἐπιστολὴν ἐγκύκλιον ἡ σύνοδος ἐν C
 20 Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Πενταπόλει, δι' ἧς ἐδήλωσε τὴν ἐκβολὴν Ἀρείου, καὶ Σεκούνδου, καὶ Θεωνᾶ· ἐσήμανε

6. Μάρης A et alii, Μάρης vulg. 11. Μαρμαρικῆς A. 12. δηγόρευσαν A. 13. πανσεβασμίῳ A, σεβ. vulg. 19. δὲ A, δὴ vulg.

alios in abdicatorum locum instituit ordinari: ac demum, quae nunc per omnem orthodoxorum ecclesiam publicatur, scriptis mandatam fidei expositionem evulgavit. cum vero impius Arius ad ipsam praesens astaret et examinaretur, Eusebius Nicomediae, Theognis, Maris, Narcissus, Theophantus et Patrophilus, blasphemo fidei libello composito synodoque tradito, partem eius susceperere defendendam: quo in frusta conciso, eius auctores, mutata sententia, damnaverunt Arium, excepto Secundo, Ptolemaidis Aegypti, et Theons, Marmarices episcopis: quibus mox cum Ario electis et anathemate percussis, una cuncti cum augustissimo imperatore subscribentes, sanctum fidei symbolum, felicibus etiam precationibus et acclamationibus additis, publicaverunt: atque ita conventus solutus est.

Hoc anno Crispus imperatoris filius Christianus effectus decessit: et Byzantium coepit condi.

Coacta est sancta et universalis prima synodus duodecima indictione, anno magni Constantini vigesimo, mensis Maii die pariter vigesimo. circularem autem epistolam in Alexandriam, Libyam et Pentapolim synodus misit, qua Arii, Secundi et Theonae depulsionem declaravit: de Meletio item, ut se quiete in propria civitate con-

δὲ καὶ περὶ Μελετίου, ὅστε ἰδιώζειν ἐν τῇ ἰδίᾳ πόλει ἡσυχάζοντα· τοὺς δὲ ὑπ' αὐτοῦ χειροτονηθέντας μυστικοτέρα χειροτονίᾳ βεβαιούσθαι. ἔγραψε δὲ καὶ περὶ τοῦ Πάσχα μηκέτι μετὰ Ἰουδαίων αὐτὸ ποιεῖν, ἀλλὰ τῷ κατὰ Ἰταλίαν τύπῳ κατὰ τὴν κυριακὴν μᾶλλον ἡμέραν ἑορτάζοντας. ὁμοίως καὶ 5 ὁ πανευσεβῆς βασιλεὺς ἐπιστολὰς ἔγραψε πανταχοῦ τὰ αὐτὰ κελουούσας καὶ βεβαιούσας τὰ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἐκφωνηθέντα, καὶ Ἄρειον ἅμα τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ ἀποκη-
D ρύτιων, Πορφυριανούς τε αὐτούς ὀνομάζεσθαι, καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῶν κατακαίεσθαι, καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας 10 θανατούσθαι· ἐξέθετο δὲ καὶ νόμον βασιλικὸν οὕτω ταῦτα γίνεσθαι. τῆς δὲ ἑορτῆς ἐνοστάσης κατ' αὐτὸ τῆς εἰκοσαετηρίδος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, πάντας τοὺς πατέρας εἰς ἐστίασιν προετρέψατο, συγκατακλιθεὶς αὐτοῖς καὶ ἴλαμπρῶς τιμήσας αὐτούς· Παφνουτίου δὲ καὶ Ἰῶν ὁμοίων ὁμολογητῶν τοὺς 15 ἐξορυχθέντας ὀφθαλμούς καὶ τὰ πηρωθέντα μέλη ἐν τῷ διωγμῷ κατεφίλει, ἁγιασμὸν ἐξ αὐτῶν ποριζόμενος. παρῆνει δὲ πᾶσι τοῖς ἐπισκόποις εἰρήνην ἄγειν, καὶ τῶν κατὰ τοῦ πλησίον λοιδοριῶν ἀπέχεσθαι. τοὺς δὲ λιβέλλους, οὓς κατ'
P. 18 ἀλλήλων τινὲς ἐκδεδώκασι, πυρὶ κατέκαυσεν, ὄρηκε βεβαιῶν, 20

2. ὑπ' αὐτοῦ A, ὑπ' αὐτὸν vulg. 7. κελουούσας καὶ βεβ. A, βεβαιούσας, καὶ κελουούσας vulg. 8. ἀποκηρυκτούσας a. 14. προετρ. — ἴλαμπρῶς om. A f. προτιμήσας A. 15. δὲ] τε A. 18. ἄγειν om. b. 20. ἐκδεδώκασι] ἐπίδεδ. A a f, ἐξεδώκασι vulg.

tineret, et qui ab eo electi erant, alia secretiori ordinatione confirmarentur, significavit. de paschate praeterea, ne amplius ritu Iudaico celebraretur, sed iam per Italiam recepto more dominico magis die festive coleretur, edixit. pari quoque modo litteras in provincias piissimus imperator misit, quibus cuncta, quae a s. synodo fuerant pronunciata, probarentur et nunciarentur exequenda; Ariumque una cum sectae asseclis ab ecclesia proscripsit; eos Porphyrianos vocari, libros eorum igne consumi, et qui non acquiescerent, morti tradi decrevit: et super his omnibus demum imperatorium promulgavit edictum. instante vero sub id tempus vicennalis eius imperii die festo, cunctis patribus ad epulum invitatis, una et ipse accubuit: et splendide et cum honore cunctos excipiens, Paphnutii et sociorum confessorum effoscos in persecutione oculos et mutilata membra, quasi sanctimoniam in se exinde derivaturus, exosculabatur. cunctos deinde episcopos hortabatur ad concordiam, et ut a proximorum criminibus deserendis absisterent: libellos autem, quos adversus invicem nonnulli dederant, igne consumpsit: hoc addito sacramentō firmans, quod si adulterantem episcopum cerneret, ipse propria purpura libenter tegetet. donis denique

ὡς εἰ ἴδος ἐπίσκοπον μοιχεύοντα, τῇ πορφυρίδι σκέπειν αὐ-
 τὸν προθύμως. πολλὰ δὲ πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις δωρησάμε-
 νος, καὶ τοῖς ἄρχουσι τῶν ἐθνῶν τιμῶν τοὺς ἱερεῖς παρακε-
 λυσάμενος, χαίροντας ἅπαντας ἐξαπέστειλε. τοῦ δὲ βασι-
 5 λέως ὑπὸ σοφῶν Ἑλλήνων ὄνειδισθέντος ἐν Βυζαντίῳ, ὡς οὐ
 πράττει καλῶς παρὰ τὰ ἔθη τῶν βασιλέων Ῥωμαίων νεοτε-
 ρίζειν τὴν θρησκείαν, ἔδοξε τῷ βασιλεῖ ἓνα τῶν φιλοσόφων
 Ἀλέξανδρον τῷ ἐπισκόπῳ τοῦτον πρὸς τὸ διαλεχθῆναι μετ'
 αὐτοῦ παραπέμψαι. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος θεῖος μὲν ἦν ἀνὴρ, B
 10 λόγων δὲ ἄπειρος. εἶπε δὲ τῷ διαλεκτικῷ φιλοσόφῳ γλωσ-
 σαλοῦντι, ἐπιτάττω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
 ἀληθινοῦ Θεοῦ σιωπᾶν, καὶ μὴ φθέγγεσθαι. ἅμα δὲ τῷ λόγῳ
 ἐφιμώθη, καὶ γέγονεν ἄλαλος. τῷ δὲ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων
 Μακαρίῳ παρόντι ἐν τῇ συνόδῳ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ἐπα-
 15 κόντι ἐρευνῆσαι τὸν τόπον τῆς ἁγίας ἀναστάσεως, καὶ τὸν
 τοῦ κρηνίου Γολγοθᾶ, καὶ τὸ ζωοποιὸν ξύλον. τῷ δ' αὐτῷ
 εἶπε Ἑλένην τὴν θεόφορον αὐτοῦ μητέρα ἔστειψε, καὶ μονῆ-
 ταν ὡς βασιλίδι ἀπένειμεν. αὕτη δὲ ὄπτασίαν ἐώρακε κελυ-
 οῦσαν αὐτῇ καταλαβεῖν τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν
 20 ἀνόμων καταχρασθέντας θεῖους τόπους εἰς φῶς ἀγαγεῖν. ἡ C

1. σκέπειν αὐτὸν A, σκέπτειν τοῦτον vulg. 6. πράττει A, πράττοι vulg. 7. καὶ ἔδοξε A. 11. τοῦ ἀληθ. Θεοῦ A, τ. ἀλ. ἡμῶν Θεοῦ vulg. 13. ἐφιμώθη: sic rescripsi ex coniectura pro vulg. ἐφημώθη etc. infra p. 46, 14. 15. τὸν τοῦ A, τὸ τοῦ vulg. 17. Ἑλένην A, τὴν Ἑλ. vulg. μονῆταν b, μο- νίαν vulg. 19. αὐτῇ A, αὐτὴν vulg. τῶν om. A.

immensis per omnes ecclesias distributis, provinciarum praesidibus, ut sacerdotes colerent, praecepit; laetos tandem omnes dimisit. cum autem ethnici philosophi probris imperatorem Byzantii onerarent, quod praeter Romanorum imperatorum mores, communi religione innotata, prave se gereret; e philosophorum grege selectum unum cum Alexandro episcopo in disputationis certamen committere placuit. Alexander vero vir quidem divinus erat, sed ingenio ac litteris rudis. hic versatissimo in dialecticae praeceptis philosopho, linguaeque lascivia laboranti, te, inquit, in nomine Iesu Christi veri nostri dei silere iubeo, et conticescere. eo dicto obmutuit ille et loquelae factus est expertus. Macario praeterea Hierosolymorum episcopo, qui concilio interfuit, mandavit imperator, ut reversus sanctae resurrectionis locum, et Calvarii Golgotham, et vivificum crucis lignum requireret. eodem quoque anno matrem Helenam mulierem divino sensu praeditam coronavit Constantinus, et ut imperatrix monetam suo caractere cusam distribueret, donavit. ostentum autem vidit iubens eam Hierosolymam proficisci, et divina loca sub terram ab impiis et profanis defossa in lucem educere.

δὲ τὸν παῖδα Κωνσταντῖνον ἠτήσατο τὰ θεόθεν αὐτῇ κελευ-
σθέντα πληρῶσαι, ὃ δὲ τὴν ὑπακοὴν πεποιήκε. θεῖω δὲ πνεύ-
ματι κινούμενος ὁ εὐσεβὴς Κωνσταντῖνος πόλιν εἰς ἴδιον ὄνο-
μα κτίσαι βουληθεὶς ἐν τῷ πρὸ τοῦ Ἰλίου πεδίῳ, ὑπὲρ τὸν
Αἴαντος τάφον, οὗ δὴ φασὶ τὸν ναύσταθμον ἐσχηκέναι τοὺς 5
ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντας Ἕλληνας, θεὸς δὲ κατ' ὄναρ αὐτῷ
ἐκέλευσεν ἐν τῷ Βυζαντίῳ κτίσαι τὴν νῦν Κωνσταντινούπο-
λιν· ἦν καὶ φιλοτίμως δειμάμενος οἴκους περιφανέσι, τοὺς
ἀπὸ Ῥώμης ἀξιολόγους μετώκισε, καὶ ἐξ ἄλλων τόπων κατὰ
V. 15 γένος ἐπιλεξάμενος, καὶ οἴκους μεγάλους αὐτοῖς χαρισά-10
μενος, οἰκῆσαι τὴν πόλιν πεποιήκε. τότε δὲ τὸν ναὸν τῆς
D ἁγίας Σοφίας, καὶ τῆς ἁγίας Εἰρήνης, καὶ τῶν ἀποστό-
λων, καὶ τοῦ ἁγίου Μωκίου, καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου ἐν τῷ Ἀνά-
πλω ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς ᾤκοδόμησε· τοὺς δὲ τῶν εἰδωλῶν
εἰδωλικὸν ναοὺς καταλύεσθαι προσέταξε, καὶ ἐκκλησίας οἰκο-15
δομεῖσθαι. τότε κατεσκάφη ὁ ἐν Αἰγαῖς Ἀσκληπιοῦ ναός, καὶ
ὁ ἐν Ἀφάκοις τῆς Ἀφροδίτης, καὶ πολλοὶ ἕτεροι· καὶ τὰς τού-
των προσόδους ταῖς ἐκκλησίαις ἐδώρησατο. τότε πολλὰ ἔθνη τῷ
βαπτίσματι προσῆλθον τοῖς θαύμασι τοῖς γενομένοις ὑπὸ τῶν
αἰχμαλώτων τῶν ἐπὶ Γαλιηνοῦ τοῦ βασιλέως αἰχμαλωτισθέντων 20
ιερέων πρότερον ἐκ τῶν ἐπιδραμόντων τοῖς Ῥωμαίοις Γοθῶν
P. 19 καὶ Κελτῶν καὶ Γαλατῶν τῶν ἐσπερίων. καὶ νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ

2. δὲ alterum add. ex A et aliis. 8. καὶ add. ex A. 9. μετώ-
κισε vulg. 10. ἐπιλεξάμενος a. 16. ἐν Αἰγαῖς] ἐναγῆς a.

tunc ipsa filium Constantinum rogat, ut divinitus sibi imposita munera adimpleret. ille divino nutu concitatus, matri morem gessit. pius idem Constantinus urbem suo de nomine condere volens, in planitie, quae Illo subiacet ad Aiacis tumulum, ubi Graecos ad Troianam expeditionem profectos navium stationem habuisse ferunt, iussus est in somnis a deo Byzantii, quae nunc Cpolis, illud moliretur opus. urbe igitur praeclaris aedificiis extracta, viros dignitate praecipuos ab urbe Roma aliisque subinde locis selectos illuc transtulit, et, praeclaris habitationibus assignatis, urbem praecepit incolere. eo tempore sanctae Sophiae, sanctae Irenes, apostolorum, sancti Mocii et archangeli ad locum, qui Anaplus dicitur, templa Christi amans imperator extruxit: profanaeque idolorum fana deiici, et ecclesias aedificari iussit. tunc templum Aesculapii ad Aegas, et Veneris in Aphacis, et alia plurima sunt eversa, atque illorum reditus ecclesiae addicti. sub hoc idem tempus multae gentes ad baptismum accesserunt, miraculis motae editis a quibusdam sacerdotibus, qui antea sub Galieno imperatore a Gothis, Celtis, et Gallis Hesperis, qui tunc adversus Romanos incursions faciebant, captivi ducti fuerant: nunc vero sub victore

νικητοῦ Κωνσταντίνου πλείστα τῶν ἐθνῶν ἐφωτίσθησαν τῷ Χριστῷ προσδραμόντα. Ἴνδοι οἱ ἐνδότεροι ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, Μερωπίου φιλοσόφου Τύρου Αἰδέσιον καὶ Φρουμέντιον τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λαβόντος, καὶ εἰσελθόντος ἐκεῖ ἱστο-
 5 ρῆσαι τοὺς τόπους, καὶ διδάξαντος αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. πρῶτον ἐπίσκοπον Φρουμέντιον χειροτονεῖ Ἀθανάσιος ἐν αὐτοῖς. ὁμοίως καὶ Ἰβηρες ἐπ' αὐτοῦ ἐπίστευσαν ὑπὸ τῆς αἰχμαλωτοῦ γυναικὸς Χριστιανῆς ὀρῶντες γινόμενα θαύματα, καὶ τὴν ἐπιπεσοῦσαν ἀχλὺν τῆ βασιλεῖ αὐτῶν κνηγοῦντι ἰα-
 10 σαμένης. ταῦτα Ρουφίνος ἱστορεῖ παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως τῶν Ἰβήρων Βακκουρίου ἀκηκῶς. ὁμοίως καὶ Ἀρμένιοι τε-Β
 λείως ἐπ' αὐτοῦ ἐπίστευσαν διὰ Τιριδάτου τοῦ βασιλέως αὐ-
 τῶν καὶ Γρηγορίου ἐπισκόπου αὐτῶν, τὴν σωτηρίαν δεξάμε-
 νοι. τότε καὶ Δωρόθεος ἐπίσκοπος Τύρου, ὃ ἐπὶ Διοκλητια-
 15 νοῦ πολλὰ κακοπαθήσας, καὶ ἐξορίας καὶ βάσανα ὑπομείνας, ἤκμαζε, πλείστα συγγράμματα καταλιπών, Ῥωμαϊκὰ καὶ Ἑλ-
 ληνικὰ, ὡς ἀμφοτέρων γλωσσῶν ἐμπειρότατος, καὶ πολυῖ-
 στωρ δι' εὐφροσύνην γενόμενος. οὗτος ἀκριβῶς καὶ περὶ τῶν ἐπισκόπων τοῦ Βυζαντίου καὶ ἄλλων πολλῶν διεξῆλθεν. ὃ

1. πλείστα τῶν ἐθνῶν A, πλείστα μέρη τ. ε. vulg. 2. προσ-
 δραμόντα A a, προσδραμόντων vulg. 3. fort. Τυρίου. 7.
 ὑπὸ] τὰ b. 10. fort. παρ' αὐτοῦ τοῦ. 11. τελείως om. A f.
 12. Τηριδ. vulg. 16. καὶ Ἑλληνικὰ om. A e f. 17. καὶ
 πολυῖστωρ om. a. 19. πολλῶν A, πολλῶν τόπων vulg. ὃ
 add. ex A.

Constantino innumerae ex his gentibus ad Christi cultum confugien-
 tes illuminatae sunt. Indi praeterea interiores Christi fidem susceperunt, Meropio Tyrio philosopho Aedesium et Frumentium discipulos secum assumente, et ad ibi posita loca quaeque describenda profecto, iisdemque divinum verbum praedicante: primusque Frumentius episcopus ab Athanasio apud ipsos consecratus. Iberes similiter sub Constantino fidem acceperunt, visis a Christiana muliere captiva patris miraculis, quae inter caetera oculorum caliginem regi inter venandum ingruentem sanavit. haec Rufinus ab Iberum rege Baccurio audita narrat. pari quoque eventu ipsius aetate Armenii, Tiridatis, eorum regis, et Gregorii, eorum episcopi, hortatibus fidem una cum salute susceperunt universi. eius quoque temporibus Dorotheus Tyri episcopus pluribus sub Diocletiano malis exantlatis, exilium etiam et tormenta perpassus, florebat: qui, ut utriusque linguae Graecae pariter et Latinae peritissimus, et tum ob ingenii felicitatem, tum ob rerum experimenta variam eruditionem adeptus, praeclara nobis in utraque scripto reliquit monumenta. hic de Byzantii et aliorum plurimum locorum episcopis diligenter disseruit. idem exilio revocatus

αὐτὸς ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἐξορίας, καὶ ἐν τῇ συνόδῳ εὐρεθεὶς, καταλαβὼν τὴν ἰδίαν παροικίαν, διήρκεσε ἕως Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. καὶ ἐπειδήπερ οὐ προφανῶς, ἀλλὰ κρυπτῶς διὰ τῶν ἀρχόντων ὁ μαρὸς ἀνὴρ εἰς τοὺς Χριστιανοὺς παρόνει, πάλιν ὁ μακάριος Δωρόθεος κατέλαβεν τὴν Ὀδυσσοπόλιν, 5 ἔνθα καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰουλιανοῦ, καὶ πολλοὺς ὑπομείνας αἰκισμούς, ἐν βαθυτάτῃ γῆρει διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν ταῖς βασάνοις ἐναπέθανεν [ἑκατὸν ἑπτὰ ἤδη τυγχάνων ἐτῶν].

A.M. 5817 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουδαῖοί τε καὶ Πέρσαι τὸν Χριστιαν- 10
 D σμὸν ὀρῶντες ἀκμάζοντα κατὰ τὴν Περσίδα διαβάλλουσι Σαβώρῃ Περσῶν βασιλεῖ Συμεῶνα ἀρχιεπίσκοπον Κτησιφῶντος καὶ τὸν Σελευκείας, ὡς φίλους τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων καὶ μνηστὰς τῶν Περσικῶν πραγμάτων ὥστε μεγάλου διωγμοῦ ἐν Περσίδι κινήθεντος πλείστοι τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίῳ 15
 P. 20 κατεκοσμήθησαν, ἐν οἷς καὶ Οὐσθαζάδης παιδαγωγὸς Σαβώ-
 V. 16 ρου, καὶ Συμεῶν ὁ ἀρχιεπίσκοπος, καὶ πρὸς ἄλλοις πολλοῖς ἑκατὸν κληρικοὶ καὶ ἐπίσκοποι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐμαρτύρησαν, καὶ πολλὰ πλήθῃ ἀναρίθμητα. ἐκ δὲ τῶν πόλεων τοὺς ἐπισημοὺς ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας ἠρίθμησαν μαρτύρων βασάνοις 20

2. ἰδιαν] οικειαν c. ἕως A a f, μέχρι vulg. 7. γῆρς b e.
 8. ἐκ. — ἐτῶν om. A e f. 12. βασιλεῖ om. e f. 13. Σε-
 λευκείας A, Σελευκίας vulg. τοῦ βασιλέως Ῥωμ. A, τῶν
 Ῥωμ. βασιλέων vulg. 16. Οὐσθαδοξάδης e. Σαβωρίου
 vulg. 17. ὁ add. ex A. 19. πόλεων] πολλῶν a.

interfuit synodo, et propriae restitutus ecclesiae ad praevicatoris Iuliani tempora permansit in vivis. cum vero non aperta, sed occulta vi per magistratus in Christianos scelestus ille debaccharetur, beatus Dorotheus Odyssopolim rursum profectus, et a Iuliani magistratibus ibidem comprehensus, variis contusus iniuriis, in extrema senectute, ob Christi confessionem, centum et septem vitae numerans annos, in tormentis occubuit.

A. C. 317 Hoc anno Iudaei et Persae, cognito fidei Christianae per totam Persiam augmento, Symeonem Ctesiphontis et alterum Seleuciaie archiepiscopum, ceu Romanorum imperatorum amicos, quique res Persicas eis revelarent, apud Saborem Persarum regem criminati sunt: unde horrenda in Perside persecutione commota, plurimi pro Christo martyrii corona fuere decorati: inter quos Ustaxades Saboris paedagogus; et Symeon archiepiscopus, et praeter alios plures centum clerici et episcopi, et alia innumera multitudo una die martyrii palmam adepti sunt. ab eodem insuper infidelissimo Sabore in praecipuis urbibus nobilissimi quique ad decem et octo millia cruciatibus

φρικώδεις καὶ ξέναις τῆς φύσεως τελειωθέντας ὑπὸ Σαβώ-
ρου τοῦ ἀθεωτάτου. τότε καὶ Ἀκεψιμᾶς ὁ ἐπίσκοπος, καὶ
Ἀειθαλᾶς πρεσβύτερος, καὶ Περβουλία ἡ ἀδελφὴ Συμεῶν
τοῦ ἀρχιεπισκόπου σὺν ἑτέραις πλείσταις ἐμαρτύρησαν. Κων-
5 σταντῖνος δὲ ὁ θεϊότατος βασιλεὺς Σαβώρη διὰ γραμμάτων
παρῆναι φείσασθαι Χριστιανῶν αἰτῶν, καὶ παύσασθαι τῆς Β
τοσαύτης ὀμότητος· ἢ τις ἐπιστολὴ θαυμασίως συντέτακται,
καὶ θεϊότατα· ἀλλ' οὐκ ἔπεισε.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἐλένην τὴν μακαρίαν μετὰ χρημάτων
10 ἀπέστειλεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ θεῖος Κωνσταντῖνος πρὸς τὸ
ἀναζητῆσαι τὸν ζωοποιὸν τοῦ κυρίου σταυρόν. Μακάριος δὲ
ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων συναντήσας τῇ βασιλίδι μετὰ τῆς
θεούσης τιμῆς, τὴν ζήτησιν τοῦ ποθομένου ζωοποιῦ ξύλου
ἐποιεῖτο σὺν αὐτῇ, μεθ' ἡσυχίας καὶ προσευχῶν σπουδαίων
15 καὶ νηστειῶν. τούτων δὲ γενομένων, ἐφάνη συντόμως θεό-
θεν ὁ τόπος τῷ αὐτῷ Μακαρίῳ δειχθεῖς, ἐν ᾧ ἴδρυτο τῆς C
ἀκαθάρτου δαίμονος Ἀφροδίτης ὁ ναὸς καὶ τὸ ἄγαλμα· ὃν
τῇ βασιλικῇ ἀνθεντία χρωμένη συντόμως καθεῖλεν ἡ θεοστέ-
πτος Ἐλένη διὰ πληθους τεχνιτῶν ἐκ βαθρων κατασκάψασα,

1. ξέναις A et alii, γένναις vulg. τελειωθέντων a. 2.
Ἀκεψιμᾶς A et alii, Ἀφικιμᾶς vulg. ὁ add. ex A. 3. Αει-
θαλᾶς A et alii, Αιδαλᾶς vulg. Περβουλία A f, Τερβ. a,
Τουρβουλία vulg. 5. Σαβωρη vulg. 9. ante τῷ δ' αὐτῷ
ἔτει A add. inscriptionem: περὶ Ἐλένης τῆς θείας βασιλίδος.
χρημάτων καὶ στρατευμάτων b. 11. ζωοποιόν] θεῖον a. 13.
ζωοποιῦ add. ex A a. 15. νηστειῶν A, νησιέας vulg. 16.
ὁ add. ex A. 19. κατασκάψαι A e.

horrendis et ab humana penitus alienis natura martyres fuere con-
summati. ea tempestate Acépsimas episcopus, Aethalas presbyter,
et Perbulia Symeonis archiepiscopi soror cum plurimis aliis eiusdem
sexus martyrio afficiuntur. quibus auditis sacratissimus imperator
Constantinus, ut Christianorum sanguini fundendo parceret, et a
tanta crudelitate sibi temperaret, per litteras, additis etiam preci-
bus, Saborem est adhortatus. mirando ac divino stilo composita est
haec epistola: duram tamen viri mentem flectere non valuit.

Eodem anno beatam Helenam cum ingenti pecuniarum pondere,
ad vivificam domini crucem perquirendam, divinus Constantinus Hiero-
solyman misit. at cum debito honore imperatrici factus obviam
Macarius Hierosolymorum patriarcha una cum ipsa semotus a comi-
tatu tumultu, mentis dico tranquillitate, fervidis orationibus et ieiun-
iis vacans, desiderati ligni perquisitionem agebat. quibus ita perso-
lutis, divino tandem nutu, locus, quo Veneris impuri daemoneis tem-
plum ac simulacrum erecta fuerant, ipsi Macario manifestatus est:

καὶ τὸν χοῦν ἀπορρίψασα, ὑπὸ Ἀδριανοῦ Αἰλίου πάλαι κτισθέντα πολυτελῶς. αὐτίκα δὲ τὸ ἅγιον μνημα καὶ ὁ τόπος τοῦ κρανίου ἀνεδείχθησαν, καὶ πρὸς ἀνατολὴν σύνεγγυς τούτων τρεῖς σταυροὶ κεχωσμένοι· ἐρευνήσαντες δὲ εὗρον καὶ τοὺς ἥλους. ἀμηχανούντων δὲ πάντων ποῖος ἄρα εἴη ὁ δεσποτικὸς σταυρὸς, καὶ σφόδρα τῆς μακαρίας Ἑλένης λυπομένης, ὁ Μακάριος φερωνύμως ἐπίσκοπος διὰ πίστεως ἔλυσε τὸ ζητούμενον. ἀπεγνωσμένη γάρ τιμι γυναικί τῶν ἐμφανῶν καὶ σχεδὸν τεθνηκυῖα προσαγαγὼν ἐκάτερον τῶν σταυρῶν τὸν δεσποτικὸν διέγνω. μόνον γὰρ ἤγγισε τῇ ἀσθενούσῃ ἢ σκιᾷ 10 αὐτοῦ καὶ εὐθύς ἢ ἄπνους καὶ ἀκίνητος θεία δύναμι παρὰ χρῆμα ἀνεπήδησε, δοξάζουσα τὸν θεὸν μεγάλῃ τῇ φωνῇ. ἡ δὲ πανευσεβῆς Ἑλένη μετὰ φόβου καὶ πολλῆς χαρᾶς ἀνελομένη τὸ ζωοποιὸν ξύλον, μέρος μὲν αὐτοῦ σὺν τοῖς ἥλοις ἤγαγε πρὸς τὸν παῖδα· τὸ δὲ λοιπὸν εἰς ἀργυροῦν καταθε- 15 μένη γλωσσόκομον, παρέδωκε τῷ ἐπισκόπῳ Μακαρίῳ, εἰς P. 21 μνημόσυνον ταῖς μετ' ἔπειτα γενεαῖς. τότε δὲ καὶ ἐκκλησίας ἐκέλευσε κτισθῆναι ἔν τε τῷ ἁγίῳ μνηματι καὶ ἐν τῷ κρανίῳ, καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἑαυτῆς υἱοῦ, ἔνθα εὐρέθη τὸ ζωοποιὸν

1. ἀπορρίψαι A. 4. κεχωσμ. A, χεχωσμ. vulg. 5. εἴη A, ἐστὶν vulg. 7. ἔλυσε A, ἔλυσε vulg. 9. ἐκάτερον τῶν σταυρῶν τὸν δ. A, ἐκατέρων τῶν στ. τὰ ξύλα τὸ δεσπ. vulg. 10. ἀσθενούσῃ] τεθνηκυῖα A. 11. καὶ prius add. ex A. 19. τοῦ ἑαυτῆς A in marg., τῆς ἑαυτ. vulg.

eumque Helena divinitus coronata imperatrix regia potestate usa, operarum adhibita multitudine, a fundamentis effossum deiecit, rudera exportavit, et cuncta ab Aelio Adriano quondam ibi magnis sumptibus constructa demolita est et expurgavit. confestim vero sanctum monumentum detectum, et Calvarii locus patefactus, et his proxime tres cruces ad orientem effossae: sed et studiosius investigantibus clavi etiam reperti. anxius vero cunctis, quae utique crux dominica foret, et beata Helena valido moerore confecta, Macarius episcopus proprii nominis claritudine beatus, dubium omne fide sua dissolvit. illustrium enim feminarum cuidam de vita desperatae, et iam animam agentis, huius et illarum crucium admotis lignis, dominicam agnovit. nam ut ad infirmam sola accessit umbra, quae absque spiritu, et omni motu destituta iacebat, divina virtute confestim exiliit, et magna voce deo laudem reddidit. piētissima vero Helena cum tremore et plurimo cordis tripudio vivifica cruce sublata, partem quidem cum clavis ad filium detulit: aliam autem argenteo loculo inclusam Macario episcopo tradidit sequuturæ deinceps posteritati monumentum. ecclesias quoque iussit extrui in sancto sepulcro in Calvario, et singularem aliam de filii sui nomine, ubi vivifica crux

ξύλον, καὶ ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἐν τῷ ὄρει τῶν ἐλαιῶν, καὶ οὕτως ἐπανῆλθε πρὸς τὸν πανεύφημον Κωνσταντῖνον. ὁ δὲ δεξιόμενος αὐτὴν μετὰ χαρᾶς, τὴν μὲν τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου μοῖραν ἐν χρυσῇ θήκῃ παρέθετο, παραδοὺς τῷ ἐπισκόπῳ εἰς 5 τήρησιν· τῶν δὲ ἤλων τοὺς μὲν εἰς τὴν ἑαυτοῦ περικεφαλαίαν ἐχάλκευσε, τοὺς δὲ ἀνέμιξε τῷ σαλιβαρίῳ τοῦ ἵππου αὐτοῦ, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τοῦ χαλινοῦ ἵππου ἄγιον B τῷ κυρίῳ παντοκράτορι. ὁ δὲ αὐτὸς πανεύφημος Κωνσταν- 10 τῖνος ἔγραψε τῷ φερωνύμῳ Μακαρίῳ ἐπισπεύδειν τῇ οἰκοδομῇ, καὶ ἄρχοντα τοῦ ἔργου ἀπέστειλε μετὰ θαυσιλείας χρημάτων, κελεύσας οὕτως κτισθῆναι τοὺς ἀγίους τόπους, ὡς μὴ εἶναι V. 17 τοιαύτην καλλονὴν ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, γράψας ἡγεμόσι τῆς ἐπαρχίας συνδραμεῖν τοῖς ἔργοις σπουδαίως ἐκ τοῦ δημοσίου 15 λόγον. ἦν δὲ ὁ βασιλεὺς φαιδρῶς ἐσοτάζων καὶ εὐχαριστῶν τῷ θεῷ τῷ ποιήσαντι τοιαῦτα ἀγαθὰ ἐν τοῖς χρόνοις αὐτοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ὁ φερώνυμος Μακάριος ὁ πατρι- C ἀρχης Ἱεροσολύμων ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ, καὶ διεδέξατο τὸν θρόνον αὐτοῦ Μάξιμος πρῶτος ἀνὴρ καὶ ἐπίσημος, πολλὰς βα- 20 σάνους ὑποστάς διὰ τὸν θεὸν ἐν τῷ διωγμῷ, καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἀπολέσας.

8. ἵππου A, τοῦ ἵππου vulg. 10. τῷ φερωνύμῳ Μακ. A, τῷ Μακ. φερ. vulg. 17. καὶ add. ex A. 20. ὑποστάς omisso δς A, δς π. β. ὑπέστη vulg.

reperita est, in Bethleem et in olivarum monte: quibus peractis ad illustrem Constantinum reversa est. his hilare acceptis, vitalis crucis partem auro inclusam episcopo servandam commendavit: clavorum autem hos quidem in galeam scite composuit, alios in equi eius fraenum fabrefactos admiscuit, ut adimpleretur vaticinium prophetas, dicentis: in illa die erit in equi fraeno sanctum domino omnipotenti. ipse celebratissimus Constantinus Macario, cuius viri nomen laudes etiam testatur, ut fabricam urgeret et promoveret, scripsit: ac liberali sumptu dato praefectum operis misit; qui sancta loca ex eius mandato curaret adeo sumptuose extrui, ut splendore pares in orbe universo non extarent aedes, etiam provinciae praesidibus ex aeario publico collatis expensis ad opus inceptum absolvendum opem suppeditare imperatoris rescripto iussis. quibus confectis imperator dies festos hilariter celebravit, debitasque deo, a quo imperii sui tempora tot bonis cumulata sunt, grates persolvit.

Eodem anno tanto nomine dignus Macarius Hierosolymorum patriarcha quievit in pace: in cuius thronum successit Maximus vir mansuetus et eximius, qui mota propter dei religionem persecutione dextrum oculum amisit et plurimos sustinuit cruciatus.

Κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν καὶ ἡ μακαρία Ἑλένη ἐκοιμήθη ἐν κυρίῳ ἑτῶν ὀγδοήκοντα, πολλὰ ἐντειλαμένη τῷ υἱῷ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν εὐσεβείας. ἐτάφη δὲ ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὃν ἔκτισεν ὁ υἱὸς αὐτῆς Κωνσταντῖνος, εἰς τὸ θάπτεσθαι τοὺς τελευτῶντας βασιλεῖς 5 Χριστιανούς. πρώτη δὲ ἐν αὐτῷ ἐτάφη ἡ μακαρία Ἑλένη, μνήμας φαιδραῖς καὶ παννυχίσι τιμηθεῖσα. αἱ δὲ ἐν Ἱερο- 10 Δοσολύμοις ἱεραὶ παρθένοι, αἷς ἐστῶσα δι' ἑαυτῆς, ὡς θερά- παινα, ταῖς τραπέζαις διηκόνει ἡ θεόφρων Ἑλένη, διὰ παν- τὸς θείαις μνήμας αὐτὴν ἐμακάριζον. Εὐσεβίῳ δὲ τῷ Παμ- 10 φίλου βίβλους ἱεράς κατασκευάσαι ὁ βασιλεὺς προσέταξε λόγφ τῶν ἐκκλησιῶν Κωνσταντινουπόλεως, παρυσχῶν αὐτῷ καὶ δη- μόσια χρήματα.

A.M. 5818 Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ μέγας κατὰ Γερμανῶν
P. 22 καὶ Σαρματῶν καὶ Γότθων στρατεύσας νίκην ἤρατο κραταιὰν 15
διὰ τῆς τοῦ τιμίου σταυροῦ δυνάμεως, καὶ τούτους ἐρημώ-
σας εἰς ἐσχάτην αὐτοὺς κατήγαγε δουλείαν.

3. εὐσεβείας] πίστεως A. 7. παννυχίσι Par. 9. τραπέζαις] πρᾶξι e f. 14. ὁ μέγας] νικητῆς ὁ εὐσεβέστατος A e f. 15. quae in vulg. post στρατεύσας aperte corrupta et confusa leguntur: τὸν Δανούβιον περᾶσας γεφύραν ἐν αὐτῷ [ἐνθα ὁ μέγας Κωνσταντῖνος γεφύραν ἐν τῷ Δανουβίῳ ἔκτισε] λιθίνῃ κατασκευάσας om. cum A e f et Anastasio, quum haud dubie ex a. 320 huc transposita sint. ἤρατο A a e f, ἤρατο vulg. 16. τιμίου om. A e f. 17. κατήγαγε A, ἤγαγε vulg.

Sub idem tempus beata Helena, annis vitae octoginta numeratis multisque Christianae vitae praeceptis filio relictis, obdormivit in domino. sepulta est Cpoli in aede sanctorum apostolorum, quam filius eius Constantinus, ut imperatores Christiani ibi post obitum humarentur, construxerat. prima vero beata Helena in hac sepulta fuit, solemnibus ecclesiae officiis et nocturnis vigiliis honorata. sacrae autem Hierosolymitanae virgines, quibus religiose de deo sentiens Helena servarum more stans propriis manibus ministrabat, iugi piaque recordatione nomen eius celebrantes, aeternam ei beatitudinem precabantur. denique in ecclesiarum Cpolis gratiam Eusebium Pamphili, suppeditatis ex aerario publico expensis, iussit imperator sacros libros colligere.

A. C. 318 Hoc anno magnus Constantinus expeditione adversus Germanos, Sarmatas et Gotthos suscepta, constructo in Danubio, quem pertransivit, lapideo ponte, venerandae crucis virtute maximam reportavit victoriam, devastatisque eorum agris, extremam in eos induxit servitutem.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Δρεπανὰν ἐπικτίσας εἰς τιμὴν Λουκίανου τοῦ ἐκείσε μάρτυρος ὁμώνυμον τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἑλενόπολιν κέκληκε. τῷ συμβόλῳ τῆς ἐκτεθείσης ἐν Νικαίᾳ ὑπὸ τῶν πατέρων πίστεως πᾶσαν ὀρθοδοξίαν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου 5 μαρτυρεῖ γράφων τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις, καὶ ἐρμηνεύων τὰ Β ῥήματα πρὸς τὴν διάνοιαν. Ἀθανάσιος δὲ ἐν τῇ πρὸς Ἄφρους ἐπιστολῇ μαρτυρεῖ τῷ Παμφίλῳ ὡς δεξαμένῳ τὴν φωνὴν τοῦ ὁμοουσίου. ὁ δὲ Θεοδώρητός φησιν ὅτι Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου σύμφρων τῶν Ἀρειανῶν ὑπῆρξεν Εὐσεβίου τοῦ Νικομη- 10 δείας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, ὅθεν ἐν τῇ καθαιρέσει τοῦ θείου Εὐσταθίου Ἀντιοχείας συνέδραμεν, μεθ' ὧν καὶ τὸν βασιλέα πείσας δικαίως αὐτὸν καθαιρεῖσθαι ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ παρεσκεύασεν αὐτὸν ἐξορισθῆναι.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ἀντιοχείᾳ τὸ ὀκτάγωνον κυριακὸν ἦρ- A.M. 5819
15 ξατο οἰκοδομεῖσθαι. C

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβῆς τὸν Δαυοῦβιν A.M. 5820
περάσας, γέφυραν ἐν αὐτῷ λιθίνην πεποίηκε, καὶ τοὺς Σκύ- V. 18
δας ὑπέταξε. D

Ἐρώμης ἐπισκόπου Μάρκου ἔτος α'.

A.M. 5821

20 Τούτῳ τῷ ἔτει κτιζὼν Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβῆς τὴν Κων-

1. ἔτει, A e f, χρόνῳ vulg. ante Δρεπανὰν om. καὶ cum A.
2. ἐκείσε add. ex A a. ὁμώνυμον A a, ὁμωνύμῳ vulg. 6.
τὴν om. c. 7. ὡς δεξαμένῳ a, εἰς δεξαμένῳ vulg. 14. τούτῳ
τῷ ἔτει A b, τῷ αὐτῷ ἔτει vulg. ἐν Ἀντ. τὸ A, τὸ ἐν Ἀντ.
vulg.

Eodem quoque anno Drepanam in honorem Luciani ibi martyrio consummati restaurans Helenopolim de matris nomine appellavit. fidei in Nicaena synodo a patribus expositae Eusebius Pamphili testimonium reddens, rectum et legitimum omnem sensum illud continere suis civibus scripto profitetur, et singulorum eius verborum mentem explanat. ad Africanos scribens Athanasius Eusebium voci consubstantialis assensum praebuisse affirmat. Theodoretus autem Eusebium Pamphili cum Arianis, Eusebio videlicet Nicomediae episcopo eiusque sectatoribus, sensisse refert: unde cum ipsis ad sanctum Eustathium Antiochiae praesulem dignitate deponendum concurrat: cum quibus, eius abdicationem velut iustam imperator approbans, exilium apud Illyrios eidem paravit.

Hoc anno dominicum octagonum Antiochiae aedificari coeptum. A. C. 319

Hoc anno piissimus imperator Constantinus Danubium traiecit- A. C. 320
rus lapideum pontem in eo construxit et Scythas edomuit.

Romae episcopi Marci annus primus.

A. C. 321

Hoc anno pius Constantinus Cpolim a se constructam novam Ro-

στατινούπολιν Ῥώμην νέαν χρηματίζειν ταύτην ἐθέσπισε, καὶ σύγκλητον ἔχειν ἐκέλευσε· στήσας καὶ πορφυροῦν κίονα, καὶ ἐπάνω αὐτοῦ ἀνδριάντα ἑαυτοῦ ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ ἤρξατο οἰκοδομεῖν τὴν πόλιν ἐπὶ τὸ δυτικὸν μέρος τῆς ἐπὶ Ῥώμην ἐξιούσης πύλης, κοσμήσας τὴν πόλιν καὶ κομίσας ἐπ' αὐτῇ 5 ἀπὸ πάσης ἐπαρχίας καὶ πόλεως, εἴ τι ἔργον ἦν εὐκοσμίας, καὶ ἀνδριάντων, καὶ χαλκοῦ, καὶ μαρμάρου.

A.M. 5822 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἔτος πρῶτον.

P. 23 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπέτεινε Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβῆς τὴν Βκατὰ τῶν εἰδώλων καὶ τῶν ναῶν αὐτῶν κατάλυσιν, καὶ κατὰ 10 τόπους ἠφανίζοντο· καὶ αἱ πρόσοδοι αὐτῶν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ ἀπεδίδοντο.

A.M. 5823 Ῥώμης ἐπισκόπου Τουλίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ ἐν Νικομηδείᾳ βασιλικὴ πυρὶ θείῳ κατεφλέχθη. 15

A.M. 5824 Τούτῳ τῷ ἔτει μελλούσης ἑβδόμης Ἰνδικτίωνος ἐπιλαμβάνεσθαι λιμὸς ἐγένετο ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐπικρατήσας σφοδρότερον, ὥστε κόμας κατὰ τὸ αὐτὸ ἐν ὄχλῳ πολλῷ συναγομένας C ἐπὶ τῆς χώρας Ἀντιοχείων καὶ τῆς Κύπρου ἐπέρχεσθαι κατ' ἀλλήλων, καὶ ἀρπάξιν μὲν ὡς ἐν νυκτὶ ταῖς ἐφόδοις, ἔσχα- 20 τον δὲ ἐν ἡμέρᾳ ἐπεισιέναι εἰς τοὺς σιτοβολῶνας καὶ ἐν ταῖς

3. ἑαυτοῦ add. ex a.

4. ἐπὶ τὸ δυτ. A, ἐπὶ δὲ τὸ δ. vulg.

5. καὶ om. A.

ἐπ' αὐτῇ] ἐν αὐτῇ vulg.

12. ἀπεδίδοντο

A a, ἐδίδοντο vulg.

18. κατὰ A b f, ἐπὶ vulg.

εισιέναι a.

21.

mam sanxit appellari et senatum habere decrevit: atque columnam ex porphyrite, cui propriam imposuit statuam, ea in urbis parte, qua eius aedificia condi coepta, ad occiduum regionem, qua Romam ituris via sternitur, erexit: urbem ipsam variis distinctis ornamentis, et si quod opus uspiam provinciarum et civitatum extitit elaboratum ac praestans inter statuas, aera, et marmora, illud omne Cpolim transportari curavit.

A. C. 323 Alexandriae episcopi Athanasii annus primus.

Hoc anno pius Constantinus templorum pariter ac idolorum eversionem promovit, adeo ut ubique delerentur: ipsorumque redditus dei ecclesiis addicerentur.

A. C. 323 Romae episcopi Iulii annus primus.

Hoc anno basilica Nicomediensis igne coelesti conflagavit.

A. C. 324 Hoc anno septima indictione imminente, fames adeo truculenta orientem invasit ut e pagis homines turmatim glomerati in urbem Antiochenam et Cyprum effunderentur: et primo quidem noctu per urbis vias obvia quaeque diripere, postremum autem de die in horrea et

ἀποθήκαις, καὶ πάντα πραιδεύοντας ἀρπάζειν, καὶ ἀναχωρεῖν. γενέσθαι δὲ τὸν μόδιον τοῦ σίτου τετρακοσίων ἀργυρίων. ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος σιτομέτριον ταῖς ἐκκλησίαις V. 19 κατὰ πόλιν ἐχαρίσατο εἰς διατροφὴν διηνεκῶς χήραις καὶ ὄρφανοῖς καὶ ξενοδοχεῖοις πένησί τε καὶ τοῖς κληρικοῖς. ἡ δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησία ἐλάμβανεν σίτου μοδίους λς'.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει σεισμοῦ λαβροτάτου γενομένου ἐν Κυπρῷ Σαλαμίνῃ πόλις κατέπεσεν, καὶ ἰκανὴν πληθὺν διέ- D φθειρεν.

10 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐλαλίου ἔτος α'. A.M. 5825

Τούτῳ τῷ ἔτει Δαλματίας καίσαρ ἀνηγορεύθη. Καλόκερος δὲ ἐν Κύπρῳ τῇ νήσῳ τυραννήσας, οὐκ ἀντέσχεν τῇ Ῥωμαίων προσβολῇ· καὶ ἠττηθεὶς ἅμα τοῖς αἰτίοις, ἀηρέθη ἐν Τάρσῳ τῆς Κιλικίας, καυθεὶς ζῶν ὑπὸ Δαλματίου καί- P. 24 15σαρος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ἄρειος ἐκ τῆς ἔξορας ἀνακληθεὶς δι' ἐπιπλάστου δῆθεν μετανοίας, καὶ εἰς Ἀλεξάνδρειαν πεμφθεὶς, οὐκ ἐδέχθη ὑπὸ Ἀθανασίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ν. A.M. 5826

1. πάντας α. 5. ξενοδοχεῖοις A α, ξένοις vulg. iidem.codd. paulo ante om. καὶ ὄρφανοῖς. ἡ δὲ] ὁ δὲ Par. 11. Καλόκερος A et alii, Καλόκαιρος vulg. 12. οὐκ ἀντέσχεν alii codd., οὐ κατέσχεν vulg. 13. ἀηρέθη] ἀπηνέχθη A.

apothecas irrumpentes, cuncta praedari, depopulari, et mox discedere coeperunt. venit tritici modius argenteis quadringentis. magnus autem Constantinus frumenti demensum, quod viduis, orphanis, peregrinis, pauperibus et clericis perpetuo esset alimento, ecclesiis per urbes largitus est. Antiochena certe ecclesia triginta sex millia modiorum frumenti accepit.

Eodem anno vehementissimo terrae motu Cyprum concutiente, Salamina urbs eversa est, et in ea magna hominum multitudo oppressa.

Antiochiae episcopi Eulalii annus primus.

A. C. 325

Hoc anno Dalmatius caesar est declaratus. Calocerus autem tyrannide in Cypro insula occupata, Romanorum impressionem sustinere non valuit: et cum criminis auctoribus superatus, Tarsi in Cilicia necatur, vivus a Dalmatio caesare igni traditus.

Eodem anno Arius ob simulatam poenitentiam exilio revocatus, et Alexandriam missus, ab Athanasio in ecclesiasticam societatem nullatenus est admissus.

Hoc anno piissimi et victoris Constantini tricennalia magna cum A. C. 326

κητοῦ ἤχθη τριακονταετηρὶς πάνυ φιλοτίμως. καὶ ἐφάνη ἀστὴρ ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος καπνίζων σφόδρα, ὡς ἀπὸ καμίνου, ἀπὸ ὧρας Βιτίτης ἕως ὧρας πέμπτης. ὁ δὲ Ἄρειος σὺν τῷ Νικομηδείᾳ Εὐσεβίῳ καὶ τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ διανέστησαν, μεθ' ὅρκων 5 λιβέλλους ὀρθοδοξίας ἐπιδεδωκότες, τῷ βασιλεῖ δι' αὐτῶν, ὅτι ὁμοφρονοῦσιν τοῖς ἐν Νικαίᾳ πατράσι, ψευδόμενοι. τούτοις παραπεισθεῖς ὁ βασιλεὺς ἠγανάκτησεν κατὰ Ἀθανασίου, ἐφ' οἷς Ἄρειον καὶ Εὐζώϊον οὐκ ἐδέξατο τοὺς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καθαιρεθέντας, διακόνου τότε ὄντος Εὐζώϊου. εὐρῶν δὲ ἀφορ- 10 μὴν ὁ Εὐσέβιος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἠγωνίζοντο κατὰ Ἀθανασίου, ὡς προμάχου τῆς ὀρθῆς πίστεως.

A.M. 5827 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Μαξίμου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ βασιλέως τὴν κατὰ Ἀθανασίου γενομένην, διὰ τὸ μὴ δεῖξασθαι Ἄρειον καὶ Εὐ- 15 ζώϊον μετὰ τὴν ἐπίπλαστον δῆθεν ἐπιστροφὴν, οἱ περὶ τὸν Νικομηδείᾳ Εὐσέβιον ἅμα τοῖς Μελετιανοῖς ὄργανον κακίας εὐρόντες, τὰ κατὰ Ἀθανασίου συνεσκεύαζον· καὶ πρῶτον μὲν τὴν χειροτονίαν διέβαλλον, καίπερ Ἀπολλιναρίου τοῦ Σύρου

2. τῇ om. A. τῷ add. ex A. 3. ὡς ἀπὸ καπνοῦ A. 4. ὁ δὲ A a f, ὁ γὰρ vulg. 6. τῷ βασιλεῖ: post haec verba in c sic pergitur, ut Anastasius quoque vertit: διψῶντι τὴν τῶν ἐρημένων (leg. διηρημένων, Anast. eorum qui divisi fuerant) ἔνωσιν, καὶ ἐπεισαν αὐτῶν (leg. αὐτὸν), ὅτι ὁμοφρ. x. τ. λ. 9. ἐδέξατο] κατεδέξατο A. 17. τοῖς Μελετ. A, καὶ Μελ. vulg.

festivitate et munificentia celebrata sunt. Antiochiae media die ad caeli partem orientalem visa est stella, ex qua densus velut e camino fumus exhalabat a tertia ad quintam usque horam. Arius enim una cum Eusebio Nicomediensi reliquisque asseclis, resumtis animis, excitatus, libellos sinceræ rectaeque fidei testes, additis etiam iuramentis, imperatori obtulit, quibus, ut tum ipse, tum socii congregatis olim Nicaeae patribus assentirentur, dolose mentitus asseveravit. his imperator suasus in Athanasium indignatione movetur, quod Arium et Euzoium, ab ecclesiastica quondam communione ab Alexandro rescissos, ipso Euzoio diaconi munus tunc exercente, non recepisset. istam vero Eusebius, et qui favebant, occasionem nacti, adversus Athanasium tanquam veræ fidei propugnatorem decertabant.

A. C. 327 Hierosolymorum episcopi Maximi annus primus.

Hoc anno conceptam adversus Athanasium imperatoris iram, quod Arium et Euzoium, post simulatam videlicet eorum conversionem, ecclesiae non aggregasset, qui Eusebii Nicomediensis et Meletianorum partes fovebant, velut nequitiae commodum instrumentum adepti, plura in eum machinati sunt. et primum quidem ordinationem eius

μεγάλη τῆς περὶ Ἀθανασίου χειροτονίας μαρτυροῦντος· δεύτερον δὲ περὶ τῆς λιγῆς ἐσθῆτος, ἣν οἱ ἐχθροὶ ἐπιθεῖναι τὸν ἅγιον ἐσκοφάντων· τρίτον περὶ Φιλουμένου, ᾧ χρυσίον πολὺ πέμψαι ἔλεγον ψευδόμενοι εἰς ἐπιβουλὴν τοῦ βασιλέως. 5 μετακαλεσάμενος δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀθανάσιον, καὶ πάντα ψευδῆ V. 20 εὐρών, μετὰ γραμμύτων καὶ τιμῆς πολλῆς εἰς Ἀλεξάνδρειαν τοῦτον ἀπέστειλεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ἡ κατὰ Ἰσχύραν Ἀθανασίου ἐπι- P. 25
βουλὴ ἐτυρεύθη ἐν τῷ Μαρεώτῃ. οὗτος ὁ Ἰσχύρας ἱερεὶς
10 ἰερατὸν σχηματίσας, περιήει· ὅπερ μαθὼν Ἀθανάσιος, τοῦτον
ἐκώλυσε τοῦ τολμηματος, διὰ Μακαρίου πρεσβυτέρου. ὁ δὲ
φυγὼν, ἦλθεν πρὸς Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας, κατηγορῶν
Ἀθανασίου, ὡς ἱερά σκευὴ τῆ καιρῷ τῆς μυσταγωγίας ἐκ τοῦ
θυσιαστηρίου κατεάξαντος, καὶ ἱεράς βίβλους διὰ Μακαρίου
15 καύσαντος· Ἀρσενίου τε τὴν περιβόητον χεῖρα ἀποκόψαι
κατεψεύσαντο πρὸς μαγείαν ταύτη κεχρησθαι τὸν ἅγιον, οὗ-
τως ἀναιδῶς διαβάλλοντες. γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς τὰς κατὰ B
Ἀθανασίου διαβολάς, Δαλματίῳ πρῶτον τῷ ἰδίῳ ἀνεπιῶ ἐπι-
τρέπει τὴν ζήτησιν εἰς Ἀντιόχειαν ὄντι. ὕστερον δὲ μεταφά-

5. μετακαλεσάμενος A, μετακλυσάμενος vulg. 6. πολλῆς om.
b c. 8. ἡ κατὰ Ἰσχύραν Ἀθανασίου A a, ἡ Ἰσχύρας κατὰ
Ἀθαν. vulg. 9. ἐτυρεύθη A, εὐρέθη vulg. cfr. Casaub. ad
Arist. Eqq. v. 482. 10. περιήει ἱερουργῶν, ὅπερ a. 11.
ἐκώλυσε A, ἐκώλυε vulg. 13. ὡς ἱερά A, ὡς καὶ ἱερά vulg.
16. ταύτη A, ταύτην vulg. 17. τὰς A, τὰ vulg. 18. δια-
βολὰς] ἐπιβουλὰς b. 19. τὴν add. ex A.

calumniabantur, de qua tamen Apollinarius Syrus fidem faciens grave dabat testimonium. secundo ob lineam vestem, quam sanctum superimponere eius adversarii criminabantur. tertio de Philumeno, ad quem magnam auri copiam, ad parandas nimirum imperatori insidias, eum misisse mentiebantur. advocans autem imperator Athanasium, et cuncta mendaciis compacta reperiens, eum honore plurimo cumulatam cum litteris Alexandriam remisit.

Eodem anno perniciosum Ischyrae consilium in Athanasii caput ad Mareotem conflatum est. hic Ischyras sacerdotem se fingens ecclesias circumibat: quod rescians Athanasius hominem a temerariis ausibus Macarii presbyteri ope prohibuit. hic fuga saluti consulens, Eusebium Nicomediae, structa in Athanasium accusatione, convenit; et quasi peracti sacri mysterii tempore sancta vasa ex altari deturbata confregisset, sacros quoque libros per Macarium combussisset, et declamatum abscidisset Arsenii manum, illa magicis in operibus usurus, sanctum virum hac arte reum impudenter agebant. cognitis in Athanasium criminationibus, imperator Dalmatio fratris filio Antio-

ρει τὴν δίκην εἰς Καισάρειαν, ἣν ὑπερθέμενος ὁ Ἀθανάσιος διὰ τὸν Παμφίλον Εὐσεβίον, ἐν Τύρῳ κρίνεται ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων τῆς ἀληθείας, Εὐσεβίου δέ, φημί, τοῦ Νικομηδείας ἀπατήσαντος τὸν βασιλέα, ἐπιθυμία δῆθεν τῶν οἰκοδομηθέντων ἁγίων τόπων, καὶ τοῦ εὐρεθῆναι εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν αὐ-
 5 τῶν. καὶ μετὰ μεγάλῃς τιμῆς ἀπέλυσε, κελεύσας λυθῆναι
 C τὰς κατὰ Ἀθανασίου διαβολάς, καὶ οὕτως σὺν Ἀθανασίῳ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἐγκαινίων γενέσθαι. συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐν Τύρῳ, εὐρέθη καὶ Μάξιμος ὁ Ἱεροσολύμων ἀγνοῶν τὰς κατὰ Ἀθανασίου συσκευάς· εἰσελθὼν δὲ Ἀθανάσιος εἰς τὸ 10 συνέδριον τῶν κακοφρόνων, ἀράχνης δίκην τὰς συκοφαντίας τῶν κατηγορῶν διέσπασεν, ὥστε αὐτούς, ἐφ' οἷς ὄφθησαν ψευδόμενοι, μανέντας συγγεῖν ἅπαντα καὶ βοᾶν· ἄρατε τὸν γόητα ἅπαντας φιμώσαντα. Δαλμάτιος δὲ ὁ καῖσαρ καὶ ἀνεπιὸς τοῦ βασιλέως μετὰ στρατιωτικῆς χειρὸς μόλις Ἀθανάσιον πε-
 15 ριέσωσεν ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν μέλλοντα. τότε καὶ Ἀρσένιος κατὰ θεοῦ πρόνοιαν ἐν Τύρῳ παρεγένετο, καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν πλάσματος διελεγχθέντος, ἐπὶ τὴν κατὰ Ἰσχυρὰν συκοφαντίαν οἱ ἐχθροὶ ἐτρέποντο. Ἀθανάσιος δὲ διὰ τὰς ἀφο-

1. δ om. A.	3. δὲ om. a.	5. αὐτῶν A et alii, αὐτοῦ vulg.
7. Ἀθανασίου A, Ἀθανάσιον vulg.	8. οὖν add. ex A a.	9.
δ add. ex A.	10. σκευάς A.	12. διέσπασεν A a e, διέ-
λυσεν vulg.	13. μανέντας A, καὶ μανέντες vulg.	ἅπαν-
τα ἅπαντας A.	14. φιμώσαντα b, φημώσαντα vulg. cf. p. 33,	
13.	18. ἐλεγχθέντος a.	

chiae tunc commoranti horum disquisitionem committit: postmodum vero iudicium Caesarem transtulit: quod cum propter Eusebium Pamphilli recusaret Athanasius, dies ei a veritatis adversariis Tyri dicitur, ab Eusebio dico Nicomediae praesule, fraudibus imperatorem circumveniente, et sanctorum locorum recenter aedificatorum se desiderio teneri, atque praesentia sua dedicationem eorum cohonestare se velle praetextente. magno itaque comitatus apparatus dimissum iubet imperator obiectas Athanasio criminationes diluere, et hoc pacto cum eo dedicationis solemnitati interesse. iis Tyri coactis, Maximus Hierosolymorum antistes, cui nulla paratarum Athanasio insidiarum erat notitia, advenit. Athanasius demum iniquorum consessum ingressus accusatorum calumnias araneorum instar dissolvit: adeo ut, quod in mendacio fuissent deprehensi, concitati et vehementius indignati, cuncta tumultu clamoribusque complere coeperint, vociferantes: tollite praestigiatorem omnes imposturis circumvenientem et oprimentem silentio. ac vix Dalmatius caesar imperatoris nepos armata militum manu instructus Athanasium morti sibi inferendae proximum potuit eripere. tunc etiam Arsenius, quae dei fuit providen-

ρήτους κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλὰς ἐπεχώρησε τῆς Τύρου, προῶν
 δὲ κατὰ μονομέρειαν συστησάμενοι οἱ Ἀρειόφρονες, καθαι-
 ροῦσιν ἀπόντα τὸν Ἀθανάσιον· Ἀρειῶ δὲ καὶ Εὐζωίῳ συγ-
 κοιωνήσαντες, εἰς Ἀλεξάνδρειαν τούτους ἐξέπεμψαν· καὶ
 5 οὕτως ἀνῆλθον ἡμαγμέναις χερσὶν εἰς τὰ ἐγκαινία. πάντων
 δὲ τῶν κακῶν ἦν ἀρχηγὸς ὁ Νικομηδείας Εὐσέβιος. λόγος
 δὲ ἀληθῆς κρατεῖ, ὅτι ὁ μέγας Ἀθανάσιος φηγῶν ἐκ Τύρου
 ἀνῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ποιήσας εὐχάς, καὶ τῷ ἀγίῳ P. 26
 χρίσας μύρον καὶ ἀγιάσας τοὺς εὐκτηρίους οἴκους, πρὸ τῆς
 10 τῶν ἀσεβῶν παρουσίας, οὕτως κατέλαβε τὸν βασιλεῦα. καὶ
 πάντα καθ' ἑαυτὸν ἐξηγήσατο. ὁ δὲ πανεύφημος Κωνσταν-
 τίνος θαναμάσας τὴν τῶν ἀντιδίκων αὐτοῦ πονηρίαν, τιμῆς
 μεγίστης ἀξιῶσας αὐτόν, μετὰ γραμμάτων ἀπέλυσεν εἰς Ἀλε-
 ξάνδρειαν. μετὰ δὲ τὴν ἐκ τῶν ἐγκαινίων ἐπάνοδον ὁ πάσης
 15 εὐσεβείας ἀλλότριος Νικομηδείας Εὐσέβιος, καὶ Θεόγνης, καὶ
 Οὐρσάκιος, καὶ Πατρόφιλος, καταλαβόντες τὸ Βυζάντιον, καὶ V. 21
 τὰς πρώτας κατὰ Ἀθανασίου διαβολὰς σιωπήσαντες, μάρτυ-
 ρας ψευδεῖς προσεβάλλοντο τέσσαρας ἐπισκόπων χειροτονίας
 ἔχοντας· οἳ τινες μεθ' ὄρκου εἶπεῖν ἐτόλμησαν ὅτι ἡκού-

1. ἐπεχώρησε A et alii, ὑποχώρησας vulg.	2. μονομέρειαν A,
μονομερίαν vulg.	Ἀρειανόφρονες b.
3. ἀπόντα] ἀπαγ-
τες A.	7. ἀληθῆς A a, ἀληθείας vulg.
10. οὕτως add.
ex A a f.	15. Θεόγνης A.
	18. προσεβάλλοντο A, προσε-
βάλλοντο vulg.

tia; Tyri comparuit: et convicta criminis intentati fictione, et calumnia in Ischyrae faciem repulsa, Athanasii hostes turpiter confusi conventum dissolverunt: Athanasius quoque propter intolerandas in se paratas insidias Tyro discessit. mox qui Arii mentem tuebantur, ex unius factionis episcopis inito conciliabulo absentem Athanasium sua dignitate deponunt: quique Ario et Euzoio communionem impertiebant, eos Alexandriam miserunt: ac ita cruentis manibus dedicationis peregere mysteria. omnium vero malorum princeps atque auctor extitit Eusebius Nicomediensis. sane veritatis fama obtinuit, magnum Athanasium Tyro fugientem accessisse Hierosolymam, et conceptis precibus loca orationibus et sacrificiis destinata sancto inunxisse unguento, et ante impiorum adventum consecrasse: mox ad imperatorem profectum omnia adversum se gesta exposuisse. quibus ex admiratione attonitus praeclarus imperator ob adversariorum malitiam, magno auctum honore cum litteris Alexandriam remisit. cum vero Nicomediensis Eusebius, vel contra nomen ab omni pietate alienus, et Theognis et Ursacius et Patrophilus a dedicationis solemnitate Byzantium reversi essent, praeteritis prioribus adversus Athanasium structis calumniis, viros quatuor episcopalis ordinis dignitate insi-

σαμεν Ἀθανασίου ἀπειλοῦντος κωλύειν τὴν σιτοπομπίαν τὴν
 ἐρχομένην ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὸ Βυζάντιον. ὅθεν καὶ κινή-
 σαντες εἰς ὄργην τὸν φιλόχριστον βασιλέα, παρεσκεύασαν
 ἔξορῆσαι τὸν μέγαν Ἀθανάσιον εἰς Τρίβερην τῆς Γαλλίας.
 Ἀθανασίου δὲ ἔξορισθέντος, Ἄρειος πάλιν ἐτάραττεν τὴν Αἰ-
 γυπτιον. γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς, μεταπεμψάμενος αὐτόν, ἠρώτα
 εἰ τοῖς ἐν Νικαίᾳ δόγμασι συντίθεται περὶ τοῦ ὁμοουσίου,
 τοῦ δὲ μεθ' ὄρκου εἰπόντος συντίθεσθαι, δόλον τε καὶ νῦν,
 ὡς αἰεί, ἐργαζομένον· δύο γὰρ χάρτας συντέθεικεν· ἓνα μὲν
 C ὑπὲρ τοῦ ὁμοουσίου, θάτερον δὲ κατ' αὐτοῦ· ὃν καὶ δι' ἑαυ- 10
 τοῦ ἔγραψεν, τὸν πρῶτον δι' ἑτέρου γράψας· πείθει τοίνυν
 τὸν βασιλέα, ὁμόσας οὕτω πιστεύειν, κελεῦσαι δεχθῆναι αὐ-
 τὸν ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. ὅπερ μαθὼν ὁ θεῖος Ἀλέξαν-
 δρος, τῷ θεῷ προσέκλαυσεν εἰς τὴν καλουμένην Εἰρήνην ἐκ-
 κλησίαν· καὶ λόγου θᾶπτον ἢ θεία δίκη μετήλαθε τὸν Ἄρειον, 15
 ἐν τόποις ἀξίοις τῶν τῆς γλώσσης ἀμαρτυμάτων ἐκκόπασα
 τοῦ ζῆν, ἐν τῷ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, τῶν σπλάγχχνων αὐ-
 τοῦ κατενεχθέντων ἐν ἀφόδοις, καθ' ἣν ὥραν ἔμελλεν τῶν
 ἱερῶν ἀναξίως ἐπιβαίνειν περιβόλων. ταῦτα τῷ τριακοστῷ
 D πρώτῳ ἔτει γέγονε τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τοῦ Θείου 20

4. Τρίβερην a, Τίβερην A e f, apud Tyberim Anast. Τίβερέϊν
 vulg. 7. εἰ Νικ. Par. 8. καὶ add. ex A. 16. ἀμαρ-
 τημάτων a. 18. ἐν ἀφόδοις A et alii, ἐν ἀμφοδοῖς vulg.

gnes testes falsos prodixerunt: qui cum iuramento asseverare ausi
 sunt his verbis: audivimus Athanasium frumenti transvectionem By-
 zantium ex Aegypto destinatum impediturum se minitantem. ex quo
 Christi amantissimo imperatori iram concitantes, ipsum ad magnum
 Athanasium apud Treveros Galliarum urbem relegandum impulerunt.
 Athanasio igitur in exilium pulso, rursus Arius perturbabat Aegyptum.
 his ad se delatis, imperator accersitum rogat Arium, num de
 consubstantiali apud Nicaeam sancitis dogmatibus assentiatur? ipse
 cum iuramento testatur assentiri, et dolos ex more comminiscitur.
 duas namque schedas paratas tenuit: hanc quae consubstantialiam
 profiteretur, alteram quas foret adversa: secundam manu propria,
 primam alieno caractere conscriptam exhibuit. suadet itaque im-
 peratori, et ita se credere iuramento affirmat: et ut eius iussibus in
 ecclesiam catholicam admittatur postulat. quod cum divinus Alexan-
 der rescivit, cum querelis lachrymas in ecclesia cui nomen Irene cor-
 am deo profudit: et dicto citius in locis Arii linguae turpi profu-
 vio dignis, in publicis dico latrinis, eius effusis visceribus, circa ho-
 ram, qua sacra adyta penetraturum se confidebat indigne, truncata
 de repente vita praesente, et aeterna amissa, divina ultio ipsam pro-
 sequuta est. haec trigesimo primo magni Constantini anno contige-

Ἀλεξάνδρου ἐπισκοποῦντος τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ οὐχ
 ὡς φησιν Εὐσέβιος μόνος, ὅτι ὁ Νικομηδείας Εὐσέβιος, ὅτε
 εἰς τὰ ἐγκαίνια τὰ κατὰ Ἀθανασίου ἐσκέυαζεν, τὸν Κωνσταν-
 τινουπόλεως θρόνον ἐπεῖχεν. τοῦτο γὰρ καὶ ἐκ τῆς τῶν χρό-
 5 των ὁμάδος δεικνύται ψεῦδος· ἐπέπερ Κωνσταντίνος τὰ ὅλα
 ἔτη τριάκοντα δύο ἐβασίλευσεν· ὃς μετὰ τὴν πρώτην δεκαε-
 τηρίδα, τῷ δεκάτῳ τρίτῳ αὐτοῦ ἔτει καταλαβὼν τὸ Βυζάν-
 τιον, Μητροφάνην τὸν πρὸ Ἀλεξάνδρου εὗρεν ἐπισκοποῦντα,
 εἶτα Ἀλέξανδρος ἔτη τρία καὶ εἴκοσι ἐπεσκόπησεν· ὡς εἶναι P. 27
 10 ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἕως
 κοιμήσεως Ἀλεξάνδρου ἔτη ἑπτὰ καὶ τριάκοντα, ἅπερ Κων-
 στατίνος οὐκ ἔφθασεν· καὶ οὕτω μὲν ἐκ χρονικῆς ὁμάδος
 δεικνύται μὴ ἄρξαι τὸν Εὐσέβιον ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ θρό-
 15 νου Κωνσταντινουπόλεως. δεικνύται δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰρημέ-
 των ἀνωτέρω περὶ Ἀρείου καὶ Ἀθανασίου. ἥ τε καὶ γὰρ
 Ἀθανασίου ἔξορία καὶ ἡ Ἀρείου κατάλυσις μετὰ τὸ τριακο-
 στὸν ἔτος Κωνσταντίνου γέγονε, καὶ μετὰ τὰ ἐγκαίνια Ἱερο-
 σολύμων· ὁ δὲ μέγας Ἀλέξανδρος ἔτι περιῆν.
 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐφρονίου ἔτος α΄.
 20 Τούτῳ τῷ ἔτει Εὐστάθιος πρεσβύτερος Κωνσταντινου-

B

A.M. 5828

2. Εὐσέβιος A e, Ἀσεβε-εὐσέβιος vulg. 8. ἐπισκοποῦντα
 A a, ἐπίσκοπον πρῶτα vulg. 10. τῆς βασιλείας om. a. 16.
 τὸ add. ex A a. 18. ὁ δὲ — περιῆν om. a.

runt, divino Alexandro Cpoli episcopatum gerente, nec ut Eusebius
 ex omnibus historicis solus narrat, Nicomediensis irreligiōsus Euse-
 bins, cum circa dedicationis solemnitate periculum Athanasio para-
 ret, Cpolitanam sedem obtinebat. hoc enim vel ex temporum colle-
 ctione falsi arguitur: siquidem Constantinus annos omnino duos et
 triginta imperavit: qui primis decennialibus actis, tertio et decimo
 imperii anno Byzantium profectus, Metrophanem, qui prior Alexan-
 dro praesulatum gessit, primum invenit. Metrophani vero successor
 Alexander viginti tres annos in episcopi dignitate exegit: adeo ut ab
 imperii magni Constantini principio usque ad Alexandri obitum sep-
 tem supra triginta, quos Constantinus haud attigit, numerentur
 anni: atque ita ex accurata temporum ratione Cpoleus throno Constan-
 tini aetate Eusebium non praesedissee demonstratur: quod et de Ario
 et Athanasio superius dictis fit manifestum. Athanasii siquidem exi-
 lium prout Arii exitium post Constantini trigesimum annum, et Hie-
 rosolymorum dedicationem accidere: quo tempore magnus Alexander
 inter vivos adhuc superstes extabat.

Antiochiae episcopi Euphronii annus primus.

A. C. 328

Hoc anno Eustathius presbyter Cpolitanus, qui apostolicam vi-
 Theophanes.

πόλεως ἀποστολικὸν βίον ἐπανηρημένος, καὶ εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἐληλακώς, διαπρέπων ἐγνωρίζετο, καὶ Ζηνόβιος ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ὁ τὸ Μαρτύριον ἐν Ἱεροσολύμοις οἰκοδομήσας τῇ Κωνσταντίνου ἐπιταγῇ.

C Τῷ δ' αὐτῷ ἔπει πολλοὶ τῶν ἐν Πέρσαις Ἀσσυρίων ἐν 5 Μεσοποταμίᾳ ὑπὸ Σαρακηνῶν ἐπιπράσκοντο. Πέρσαι δὲ ἐδήλωσαν πόλεμον πρὸς Ῥωμαίους, καὶ ἐπιβὰς Κωνσταντίνος δ' εὐσεβῆς τῇ Νικομηδέων πόλει κατὰ Περσῶν παραταξάμενος, ἀσθενήσας ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ, ὡς τινὲς φασιν Ἀρειόφρονες, τότε ἀξιωθεὶς τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ὑπὸ Εὐσεβίου τοῦ 10 Νικομηδείας μετατεθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει· ὅπερ ψευδὸς ἔστιν, ὡς ἀποδέδεικται· ἐν γὰρ Ῥώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου ἐβαπτίσθη, ὡς προαιπεδείξαμεν. ἔζησεν δὲ τὰ ὅλα ἔτη τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἔτη πέντε καὶ ἐξήκοντα, βασιλεύσας ἔτη ἐν καὶ 15 Δτριάκοντα καὶ μῆνας δέκα. γράψας δὲ διαθήκας τοῖς τρισὶν 15 υἱοῖς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλιπεν, Κωνσταντῖνῳ, Κωνσταντῖνῳ, Κωνσταντίνῳ, Κωνσταντίνῳ, εὐσεβῶς καὶ πρῶτος τῇ ἀρχῇ χρησάμενος, πρῶτος βασιλεὺς Χριστιανῶν Θεοῦ προνοίᾳ χρηματίσας πολλῶν βαρβάρων ἐκράτησεν ἀπὸ Βρεττανίας ἕως Περσικῆς, καὶ

3. τῇ Κωνστ. A, τῇ τοῦ Κ. vulg. 9. Ἀρειόφρονες: sic scripti, ut (25 D. 6.) pro vulg. Ἀρειονόφρονες: nisi ubique scribendum sit: Ἀρειανοφρόνες, ut 28 C. 3. 10. ἁγίου add. ex A a. τοῦ alterum om. A. 11. ψευδὲς b. 13. ἀπεδείξαμεν b. 16. Κωνσταντῖνῳ, Κωνσταντίνῳ A, Κωνσταντίνῳ, Κωνσταντῖνῳ vulg. 18. Χριστιανῶν β. πρ. χρημ. A, β. πρ. χρημ. Χριστ. vulg.

tam ducebat, et ad virtutis culmen provectus erat, inter reliquos insignis habebatur: unaque Zenobius architectus, qui Constantini mandato martyrum aedem Hierosolymis aedificavit.

Eodem autem anno plures Assyriorum Persis subiecti in Mesopotamia a Saracenis venierunt. (Persae vero Romanis bellum indixerunt: exinde Constantinus ad Nicomediensium urbem profectus, acie iam adversus Persas instructa, morbo correptus, in pace quievit, tum primo baptismi gratia donatus, ut quidam ex Arianorum asseclis referunt, et ab Eusebio Nicomediae episcopo in Cpolitanam sedem translato lustratus, quod falsi superius arguimus: Romae siquidem, prout iam demonstratum, a Sylvestro baptizatus est. vixit omnino quinque supra sexaginta annis: quorum exegit imperator unum et triginta, et insuper menses decem.) conscripto testamento tribus liberis Constantino, Constantio et Constanti reliquit imperium. religiose penitus ac clementer summa sua potestate usus: primus imperator, quae circa eum fuit dei providentia, Christianorum est appellatus. in plures barbaros, a Britannia ad usque Persicos tractus, et in tyrannos domesticis

τῶν ὁμοφυλῶν τυράννων, τῷ σημείῳ τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ τοὺς ἐχθροὺς ὀλέσας. τὰς δὲ διαθήκας αὐτοῦ Ἀρειανῶ τινι πρεσβυτέρῳ ὑπὸ Κωνσταντίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ κακοφρόνως παρεισαχθέντι παρέθετο, ἐντειλάμενος μηδενὶ ταύτας πα-
 5 ρουσαεῖν πλὴν Κωνσταντίῳ τῷ τῆς ἐφῆας βασιλεῖ. ἐκέλευσε δὲ Ἀθανάσιον τῆς ἐξορίας ἐπανελθεῖν. Κωνσταντίος δὲ κατα- P. 28
 λαβὼν ἐκ τῆς ἐφῆας τὸ τοῦ πατρὸς σῶμα, ἐν τοῖς ἀποστόλοις κατέθετο. ὁ δὲ ἀνόσιος Ἀρειανὸς πρεσβύτερος ἐπιδούς Κων-
 10 σταντίῳ τὰς διαθήκας, πολλῆς ἔτυχε παρηρησίας ἐν τοῖς βα-
 σιλείοις. καὶ αὐτὴν τὴν βασιλίδαν ἀρειανίζειν ἔπεισε, συνεργὸν ἔχων Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας καὶ τοὺς ὁμόφρονας αὐτοῦ.

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίου ἔτος α'.

A. M. 5829

(Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ ἁγίου^B
 15 ἀναπαυσασμένου, οἱ τρεῖς υἱοὶ ἐκράτησαν τῶν Ῥωμαίων. τῆς
 μὲν ἐφῆας Κωνσταντίος· τῶν δὲ Γαλλῶν Κωνσταντίνος, καὶ Κων-
 σταντίνος τῆς Ἰταλίας. Κωνσταντίος δὲ Ἀθανάσιον ἐκ τῆς
 ἐξορίας ἀνακαλεσάμενος, μετὰ γραμμῶν συστατικῶν ἐν
 Ἀλεξανδρείᾳ ἀπέλυσεν· ὃν μετὰ πολλῆς χαρᾶς ὑπεδέξαντο
 20 οἱ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ μάλιστα ὁ κληρὸς. Εὐσέβιος δὲ ὁ τοῦ

1. τοῦ add. ex A. 2. δλέσκων b. 4. παραθεῖς b. 8.
 ἀνόσιος] Ἀναστάσιος a. Κωνσταντίῳ A, τῷ K. vulg. 10.
 καὶ αὐτὴν δὲ τὴν A. συνεργὸν Εὐσέβιον τὸν τῶν εὐνοουχῶν
 πρῶτον καὶ Εὐσέβιον τὸν Νικομ. b. 12. αὐτοῦ] αὐτῶν Ἀρειαν-
 οὺς b. 19. ἀπεδέξαντο b, ἐδέξ. e.

armis saevientes vivificae crucis signo fuis hostibus victorias reportavit. testamentum vero Ariano cuidam sacerdoti a Constantia sorore malitiose subinducto mandans, ne cuiquam alteri quam Constantio orientalium partium imperatori exhiberet, consignavit. postremo Athanasium praecepit exilio revocari. Constantius autem ex oriente reversus, ut patris recepit corpus, in sanctorum apostolorum templo condidit. ac deinceps nefarius ille Arianæ sectae presbyter, traditis Constantio testamenti tabulis, magnam in imperatoris palatio familiaritatem et auctoritatem est assecutus et tum Eusebio Nicomediae episcopo, tum eius discipulis opitulantis imperatricem ad Arianas partes transire coegit.

Romanorum imperatoris Constantii annus primus.

A. C. 329

Hoc anno magni et sancti Constantini vita functi tres filii Romanorum imperio sunt potiti. Constantius nimirum orientis, Galliarum Constans, et Constantinus Italiae. Constantius autem Athanasium ab exilio revocatum cum litteris commendatitiis Alexandriam dimisit: quem plurima cum voluptate susceperunt Alexandrini, maxime

Παμφίλου ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ κατὰ Μαρκέλλου, καὶ ἐν τῷ τρίτῳ, σφόδρα κατηγορεῖ τῶν τολμῶντων κτίσμα λέγειν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ· οὐ καὶ τὰς χρήσεις φέρων ὁ Σωκράτης ὑπεραπολογεῖται Εὐσεβίου, σπουδαίων δεῖξαι, ὅτι οὐκ ἦν Ἀρειανόφρων. ἡ δὲ ἀλήθεια δείκνυσιν αὐτὸν ἀστατοῦντα τῷ λογισμῷ, καὶ ἄλλοτε ἄλλως κατὰ τοὺς καιροὺς φερόμενον. εὐθύς δὲ μετὰ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον ἀπέθανεν, Ἀκάκιον μαθητὴν καὶ διάδοχον τοῦ θρόνου Καισαρείας ἐάσας, ἐλλόγιμον μὲν ἄνδρα, καὶ τὰ σύμμικτα συγγραψάμενον, τοῖς δὲ Ἀρειανοῖς λίαν συγκείμενον, δηλονότι τῇ πρὸς τὸν διδάσκαλον ὁμοφροσύνη.

Δ Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Σαβώρης ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπῆλθεν τῇ Μεσοποταμίᾳ πορθήσων Νίσιβιν, καὶ παρεκάθισεν αὐτῇ ἡμέρας ἐξήκοντα τρεῖς, καὶ μὴ κατισχύσας λαβεῖν αὐτήν, ἀνεχώρησεν. Ἰάκωβος δὲ Νισιβινῶν ἐπίσκοπος ἐν τῷ τῆς 15 Θεοσεβείας ἡθρι διαμένων, εὐχαῖς τὰ κατὰ γνώμην ῥαδίως ἐξήγγυσεν· ὅστις καὶ τῶν Περσῶν τὴν Νίσιβιν ἐλπίζοντων καταστρέψασθαι, διημαρτηκέναι τῆς ἐλπίδος πεποίηκεν. αὐτίκα γὰρ τῆς μὲν πόλεως ὑπεχώρου, τῷ τῆς εὐχῆς διωκόμενοι

5. τὸν λογισμὸν A a. 7. ἀπέθανεν Ἀκάκιος, et mox: ἐάσας Γεώργιον A. 8. ἐάσας] καταλιπὼν b. 9. καὶ τὰ σύμμ. A, τὸν δὲ τὰ σύμμ. vulg. 12. Σαβώρης om. A. ὁ τῶν Περσῶν A. 14. λαβεῖν αὐτήν A, αὐτὴν λαβ. vulg. 15. Νισιβινῶν A. 16. εὐχαῖς om. a. 19. διωκόμενοι πνεύματι A, πνεύματι διωκ. vulg.

vero clericorum collegium. Eusebius porro Pamphili primo adversus Marcellum libro, ac tertio pariter, vehementius in eos invehitur, quī dei filium creaturam vocare non verentur: cuius dicta referens Socrates eius defensionem instituit, et ab Ariano sensu alienum fuisse toto studio demonstrare conatur: sed contra verbis et sententiis fucum facere, et in diversas partes pro temporum varietate ipsum agitari ferrique ipsa veritas declarat. confestim vero magno Constantino defuncto, mortuus est Eusebius, et caesariensis throni successorem reliquit Acacium discipulum, virum quidem eximium, at qui de variis rebus compositis libellis, Arianis omnino partibus, pro animi in magistrum consensione addictum se testatur.

Eodem anno Sabores Persarum rex Nisibis devastationem meditatus, exercitum in Mesopotamiam intulit: positaque per tres et sexaginta dies ad urbem obsidione, cum subigere non valuisset, recessit. Iacobus porro Nisibensium episcopus divini cultus operibus vir assuetus, omnia ex animi sententia per preces facile confecit: adeo ut, quam de subvertenda Nisibi Persae spem conceperant, ipse frustraneam et irritam reddiderit. extemplo quippe quasi orationis eius

πνεύματι, εἰς δὲ τὴν ἑαυτῶν χώραν ἐλθόντες, λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ ὑπεδέξαντο μισθὸν τῆς ἀσεβείας, ἥσπερ ἔδρων, ἀντιλαμβάνοντες. Δαλματίας δὲ ὁ καίσαρ εὐθὺς μετὰ τὴν τελευ- P. 29
τὴν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀη-
γρήθη, οὐ κελύσαντος Κωνσταντίου τὴν σφαγὴν, ἀλλὰ μὴ
κωλύσαντος.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ νέου Δαλματίου ὑπὸ τῶν στρατιω- A.M. 583e
τῶν ἀναιρεθέντος, ἡμέλλον συνανααιρεῖσθαι Γάλλος καὶ Ἰου-
λιανός, οἱ Κωνσταντίου τοῦ ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου τοῦ με-
10 γάλου παῖδες. ἀλλὰ τὸν μὲν Γάλλον νόσος, τὸν δὲ Ἰουλιανὸν
νηπιότης διέσωσεν· ὀκταετῆς γὰρ ἦν. Κωνσταντίος δὲ
πρότερον δεχόμενος τὸ ὀμοούσιον, ὕστερον μετέθετο κορυφῶ- B
τητι γνώμης, καὶ ἀπάτη τοῦ Ἀρειανοῦ πρεσβυτέρου, καὶ
Εὐσεβίου τοῦ τῶν εὐνούχων πρωτεύοντος, καὶ τοῦ Νικομη-
15 δείας Εὐσεβίου, καὶ τῶν περὶ αὐτούς.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίνος ὁ υἱὸς τοῦ μεγάλου Κων- A.M. 583i
σταντίνου ἐπελθὼν τοῖς Κώνσταντος τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ μέρε- C
σι, καὶ συμβαλὼν πόλεμον, ἀηγήθη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν·
καὶ ἐκράτησεν Κώνστας μόνος πάσης τῆς ἐσπερίου γῆς. Κων-
20 σταντίος δὲ τῆς ἐφ᾽ αὐτῶν βασιλεύων, Γάλλον καὶ Ἰουλιανὸν παι-

5. ἀλλὰ μὴ κωλύσαντος A, ἀλλ' οὐ κωλύοντος vulg. 7. τούτῳ
τῷ ἔτει] τῷ δ' αὐτῷ ἔτει codd. et ed. 8. ἡμέλλον A, ἡμε-
λεν vulg. 10. Ἰουλιανὸν δὲ alii codd. 12. μετέθετο A et
alii, μὲν ἔθετο vulg.

statu agitati, et retro in fugam acti ab urbe se subduxerunt, et in
propriam reversi provinciam, impietatis cuius exhibuere facinora,
mercedem promeritam fame et pestilentia confecti receperunt. cae-
sar autem Dalmatius statim post magni Constantini obitum, non im-
perante quidem, at non prohibente caedem Constantio, a militibus
est interemptus.

Hoc anno, iuniore Dalmatio militum tumultu sublato, Gallo et A. C. 33e
Iuliano Constantii magni Constantini fratris liberis par interitus in-
tentabatur, ni Gallum morbus, Iulianum vero infantiae tenerior aet-
tas, octennis enim erat solummodo, servasset. (Constantius autem
prius consubstantialis vocabulo praebuit assensum, quem demum men-
tis levitate, tum Ariani presbyteri fraudibus, et Eusebii Eunuchorum
praepositi, et Eusebii Nicomediensis episcopi, et demum eiusdem opi-
nionis consortium dolis circumventus deposuit.)

(Hoc anno Constantinus magni Constantini filius, assignatos Con- A. C. 33i
stanti proprio fratri fines invadens, et cum eo bello congressus in-
terimitur a militibus: et universi tractus occidentalis imperium Con-
stantiani occupat: Constantius autem totum orientem adeptus, Gallum

δουθῆναι παρέδωκεν ἐν χωρίῳ Λεμακέλλη καλουμένῳ, πλησίον Καισαρείας Καππαδοκίας ὄντι. οὗτοι οἱ δύο ἀδελφοὶ ἀναγνώσται γεγόνασι, καὶ ἐκκλησίαν κτίσαι τῷ ἁγίῳ μάρτυρι Μάμαντι προεθυμήθησαν. ἐν ᾧ δὲ μέρει κτίζειν Ἰουλιανὸς ἔλαχεν, τοῦτο ἢ γῆ οὐκ ἐδέχετο. ἀποκειράμενος δὲ τὰς τριῶν μοναχικὴν ἄσκησιν ὑπεκρίνετο. Κωνσταντῖος δὲ καὶ ὁ Κώνστας ἐνομοθέτησαν, Ἰουδαῖον μὴ ὀνεισθαι δοῦλον, ἐπεὶ αφαιρεῖσθαι αὐτὸν εἰς τὸν δημόσιον λόγον· εἰ δὲ καὶ περιτεμεῖν τολμήσοι δοῦλον, ξίφει τιμωρεῖσθαι καὶ δημεύεσθαι.

10

A.M. 5832 Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖος Ἀμίδα οἰκοδομεῖ, τειχίσας γενναίως. κτίζει δὲ Κωνσταντίαν, τὴν πρώην Ἀντωνίου πόλιν λεγομένην, ἐπονομάσας αὐτὴν ἑαυτῷ, διεστῶσαν Ἀμίδης σταδίους ἑπτακοσίους κατὰ μεσημβρίαν.

A.M. 5833 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Κυρίλλου ἔτος α΄.

15

P. 30

Τούτῳ τῷ ἔτει συνόδου γενομένης ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπισκόπων ἐνενήκοντα καὶ ἑκατόν, ὧν ἡγήετο Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, προχειρίζονται Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Εὐσέβιον τὸν Ἐμέσης, οὗ μὴ δεχθέντος, καίπερ Σαβελλιανοῦ ὄντος, Γρηγό-

1. Λεμακέλλη A e, Λεμακέλλη b, δὲ Μακέλλη ex Sozomeno coni. Goar, Demiacelle Anastasius, Λεμακέλλει vulg. 2. οἱ add. ex A. 4. προεθυμήθησαν A a, προσεθ. vulg. 6. δὲ om. A. 7. Ἰουδαίοις A. 8. περιτέμνειν — δημοσιεύεσθαι a. 11. Κωνσταντῖος om. A. ἀνοικοδομεῖ a. 12. Κωνσταντίαν b. 13. ἐπονομάσας A a, ἐπωνόμασεν vulg.

et Iulianum loco, cui Macellum nomen Caesareae Cappadociae vicino, litterarum disciplinis instituendos amandavit. hi duo fratres ecclesiasticis lectoribus adlecti, sancto martyri Mamanti ecclesiam construere moliti sunt. qua vero Iulianum fabricare contigit, solum fabricam non admisit. is porro capillis abrais, monasticam vivendi rationem simulavit. Constantius autem et Constans, ne Iudaeus servum sibi pretio compararet, servum alioquin in publicum census referendum, sin servum auderet circumcidere, eum gladio puniendum, et eius bona publicanda suis edictis caverunt.)

A. C. 332 Hoc anno Constantius Amidam validis firmatam moenibus construxit. Constantiam quoque, Antonii urbem prius dictam, suo de nomine deinceps nuncupandam, et ab Amida septingentis stadiis ad meridiem dissitam aedificavit.

A. C. 333 Hierosolymorum episcopi Cyrilli annus primus.

Hoc anno centum et nonaginta episcoporum synodo, cui Nicomediae antistes Eusebius praesidebat, coacta; alterum Eusebium Emesae praesulem Alexandriae praeficiunt. quo, ceu Sabelliano, reiecto, Gre-

ριστὸν Ἀρειανὸν σὺν πολλῶ στρατῶ καὶ στρατηγῶ τινὶ Συ-Β
 ριανῶ ἐκπέμπουσιν; ἐκδιῶξαι Ἀθανάσιον τοῦ θρόνου Ἀλε-
 ξανδρείας, ἣ καὶ ἀνελεῖν. τότε Ἀθανάσιος θεόθεν σαφῶς
 συμβουλευσάμενος, μετὰ τῶν ψαλλόντων τῆς ἐκκλησίας ἐξελ-
 5 θῶν, τὸν ἐπηρετημένον διέφυγε θάνατον. Εὐσέβιον δὲ τὸν
 μὴ δεχθέντα ὑπὸ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν πίστιν μεταποι-
 οῦσιν οἱ αὐτοί, Ἀρειανὸν μὲν φανερῶς δεχόμενοι, καὶ μετὰ
 θάνατον ἔχθεσιν πίστεως δευτέραν γράψαντες τὸ ὁμοούσιον
 παρσιώπησαν. τότε καὶ ἐγκαίνια τῆς ἐκκλησίας Ἀντιοχείας,
 10 ἧς ἔκτισεν Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, ἐποίησαν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀντιόχεια ὑπὸ σεισμῶν μεγάλων ἐπὶ C
 τρισὶν ἡμέραις ἐκινδύνευσεν. ἦν δὲ ἡ ἐγκαινιοθεῖσα ἐκκλη-
 σία σφαιροειδῆς ἕξ ἔτεσι κτισθεῖσα, ὑπὸ μὲν Κωνσταντίνου
 τοῦ μεγάλου θεμελιωθεῖσα, ὑπὸ δὲ Κωνσταντίου πληρωθεῖ-
 15 σα καὶ ἐγκαινιοθεῖσα.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖος Ἀσσυρίους νικήσας, ἐθριάμ- A.M. 5834
 βευσε. Σαβώρης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς πρὸς τοῖς αὐ-
 τοῦ κακοῖς καὶ τοὺς ὑπὸ χεῖρα Χριστιανούς ἐδίωκε. Κών-
 στας δὲ ἐν τῇ δύσει Φράγγους ἐπόρθησε. σεισμῷ δὲ γενο-

3. σαφῶς συμβουλευσάμενος A, σαφῶς βουλευσ. vulg. 5.
 ἐπηρετημένον b. 7. Ἀρειανὸν A b, Ἀρειον vulg. sed locus
 haud dubie corruptus ab interprete latino magis etiam deprava-
 tus est: fort. legendum: μεταποιούσιντες — ἐδέξαντο. — 11.
 ἐπὶ τρισὶν ἡμ. om. a. 14. θεμελιωθεῖσα A, θεμελιωθεῖσα
 vulg.

gorium quendam Arianum cum valida militum manu, et Syriano duce,
 Athanasium Alexandrina sede depulsurum, vel interfecturum mittunt.
 tunc Athanasius aperte cum deo inito consilio, inter cantorum turbam
 ecclesia dilapsus, intentato et iam imminente sese eripuit letho. Eu-
 sebio vero etiam ab occupanda Alexandria sede impedito, ipsi fidei
 normam sibi consciscunt cives, Ario palam recepto, et conscripta post
 eius mortem fidei expositione, consubstantialis vocem omnino tacue-
 runt. sub id quoque tempus Antiochenae ecclesiae a magno Con-
 stantino aedificatae celebrata sunt encaenia.

Eodem pariter anno Antiochia tremendis terrae motibus quassata, A. C. 334
 tribus continuis diebus extremum subiit periculum. sacro ritu dedi-
 cata ecclesia rotundae formae fabrica praestabat: sex quidem anno-
 rum spatio condita, a magno Constantino fundata, et ab eius filio
 Constantio perfecta fuit et consecrata.

(Hoc anno Constantius devictis Assyriis triumphavit. Sabores
 vero Persarum rex pristinis sceleribus hoc adiecit, ut subditos Chri-
 stianos dire persequeretur. Constans in occidente Francos debella-

μένου μεγάλου ἐν Κύπρῳ, Σαλαμίνης τῆς πόλεως τὰ πλεῖστα διαπέπτωκεν.

A.M. 5835

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Παΐλου ἔτος α΄.

P. 31

Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμοῦ μεγάλου γενομένου Νεοκαισάρεια Πόντου κατεπτώθη, πλην τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἐπισκοπέιου 5 καὶ τῶν ἐκεῖ εὐρεθέντων εὐλαβῶν ἀνδρῶν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συνέβαλον πόλεμον μετὰ Περσῶν, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀνείλον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Παῦλος ὁ ὁμολογητῆς χειροτονεῖται ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως. 10

A.M. 5836

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Φλακίτου ἔτος α΄.

B

Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμοῦ μεγάλου γενομένου, Ῥόδος ἡ νῆσος κατέπεσεν. οἱ δὲ Ἀλεξανδρεῖς Γρηγόριον τὸν ληστρικῶς ἐπιβάντα Ἀθανασίῳ καὶ τὸν θρόνον κατασχόντα τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ ἕξ ἔτεσιν ἀνείλον. καὶ χειροτονεῖται Γεώργιος Ἀρειανὸς ὑπὸ Ἀρειανῶν, τέρας τι Καππαδόκιον. 15

A.M. 5837

Τούτῳ τῷ ἔτει Δυρράχειον τῆς Δαλματίας ὑπὸ σεισμοῦ διεφθάρη· καὶ Ῥώμη ἡμέρας τρεῖς ἐκινδύνευε σειομένη τῆς δὲ Καμπανίας δώδεκα πόλεις διεφθάρησαν. Παῦλον δὲ τὸν

1. Σαλαμίνας A: sed pag. 23 C. fin. ubi iisdem fere verbis eadem, ni fallor, res sub alio anno narratur, omnes codd. formam Σαλαμίνη exhibuerunt. 5. κατεπόθη a b c d: sed cfr. p. 11. D. 1. 6. εὐλαβῶν] fort. εὐσεβῶν Anast. viri religiosi. 7. συνέβαλον codd. omnes, συνέβαλλον Par. 11. Φλακίτου c, Φλακίτου e. 16. τι om. A. 17. Δυρράχη A e, Δυράχη a. 18. ἐκινδύνευεν A, ἐκινδύνευσεν vulg.

vit.) caeterum horrendo terrae motu in Cypro exorto urbis Salaminae maxima pars concidit.

A. C. 335

Cpolis episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno Neocaesarea terrae motu maximo absorpta est, praeter ecclesiam, episcopi aedes, et in eis repertos devotos quosdam viros. Romani, conserto cum Persis praelio, plurimos ex eis interfecerunt.

A. C. 336

(Hoc anno Paulus confessor Cpoleos ordinatur episcopus.)

Antiochiae episcopi Phlaciti annus primus.

Hoc anno facto terrae motu vehementi, insula Rhodus concidit. (Gregorium vero, qui praedonum more in Athanasium grassatus, Alexandrinam sedem annis sex occupaverat, interfecerunt Alexandrini.) sufficitur tamen ab Arianis Georgius Arianus, portentum in Cappadocia exortum.

A. C. 337

(Hoc anno Dyrrachium Dalmatiae civitas terrae motu corrui: et Roma tribus continuis diebus pariter afflicta ultimum metuebat periculum.) in Campania duodecim urbes sunt eversae. Constantius

ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως ἐλθὼν Κωνσταντίῳ εἰς τὸ Βυζάντιον τοῦ θρόνου ἀπήλασε, καὶ τὸν ἀσεβέστατον Εὐ-
σέβιον τὸν Νικομηδείας ἀντεισήγαγε ληστρικῶς καὶ ἀθέσμως,
τὸ τῶν κακῶν καταγώγιον.

5 Ῥώμης ἐπισκόπου Λιβερίου, Κωνσταντινουπόλεως Εὐσε- A.M. 5838
βίου τοῦ Νικομηδείας ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίος τὸν ἐν Σελευκείᾳ τῆς Συ-
ρίας λιμένα πεποίηκε, ὄρος ἐπὶ πολὺ διατεμῶν· καὶ τὴν
πόλιν ἀνωκοδόμησεν. καὶ πόλιν ἔκτισεν ἐν τῇ Φοινίκῃ, ἣν D
10 Κωνσταντίαν κέκληκεν, τὴν πρότερον καλουμένην Ἀντάραδον.
Σαβῶρης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἐπελθὼν τῇ Μεσοποτα-
μίᾳ, Νίσιβιν παρεκάθισεν ἡμέρας ἑβδομήκοντα ὀκτώ, καὶ πά-
λιν αἰσχυνθεὶς ἀνεχώρησεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἔκλειψις ἡλίου ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέ-
15 ρας φανῆναι ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐν ὧρα τρίτῃ τῆς ἡμέρας, μηνὶ
Δαισίῳ ἕκτῳ. Ἀθανάσιος δὲ καὶ Παῦλος, καὶ ὄσοι ὑπὲρ
τοῦ ὀρθοῦ λόγου ἐξεβλήθησαν, ἐν Ῥώμῃ πρὸς Ἰούλιον κατέ-
φυγον· καὶ τὰ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος Ἰούλιον ἐδίδαξεν, ὧν
ἕκαστον τῇ ἰδίᾳ ἐκκλησίᾳ μετὰ γραμμάτων ἀποκατέστησεν.

20 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀθανάσιος καὶ Παῦλος καὶ οἱ αὐτοῖς A.M. 5839
P. 32

3. τὸν] τῆς a. 4. τὸ — καταγώγιον om. e. 5. Λιβερίου]
Σιλβέστρου c. 16. Δαισίῳ ἕκτῳ] Δαισίῳ ε' A, Δαισίῳ καὶ vulg.
17. Ἰούλιον] Λιβερίου b et marg. c, Ἰουλίῳ A. 19. ἀπεκατέ-
στησεν a b d e f g. 20. In codd. h. l. perperam annus 5835
et 335 notatur. καὶ οἱ A, καὶ οἷς vulg.

autem Byzantium adveniens, Paulum episcopum Cpolititanum throno deiecit, et impiissimum Nicomediae episcopum Eusebium, quasi scelerum sentinam, praedatorie et perquam nefarie intrasit.

Romae episcopi Liberii, Cpolis episcopi Eusebii Nicomediensis A. C. 338 annus primus.

Hoc anno Constantius, monte maxima ex parte praeciso, Seleucia in Syria portum paravit, et urbem aedificiis amplificavit. Aliam quoque in Phoenice, Antaradum prius dictam, de suo nomine Constantiam vocavit. Sabores autem Persarum rex in Mesopotamiam grassatus diebus septuaginta octo Nisibin obsedit: ac nonnisi pudore reportato, abscessit.

Eodem etiam anno solis defectus contigit, quo in caelo, hora diei tertia, mensis Daesii die sexto, stellae apparuerunt. (Athanasius et Paulus, et quotquot pro sana fidei doctrina suis sedibus sunt expulsi, Romam ad Iulium pontificem confugerunt. singulis autem de rebus ad se spectantibus Iulium edocentibus, Iulius singulos propriis ecclesiis datis litteris restituit.)

Hoc anno Athanasius et Paulus iisdem ipsis litteris Iulii Romae A. C. 339

τοῖς γράμμασιν Ἰουλίου τοῦ πάπα Ῥώμης θαρρήσαντες τοὺς ἰδίους θρόνους κατέλαβον. ὁ δὲ Κωνσταντῖος ἐν Ἀντιοχείᾳ διαγών, μαθὼν ὅτι Παῦλῳ καὶ Ἀθανασίῳ διὰ γραμμάτων Ἰούλιος τοὺς ἰδίους θρόνους ἀπέδωκεν, ὀργισθεὶς κελεύει ἀβ-
Βτοὺς ἀπελασθῆναι τῶν ἰδίων θρόνων. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ ἥλιος 5
πάλιν ἀύχμηρότερος γέγονεν, ἐν ὧρα δευτέρᾳ τῆς κυριακῆς
ἡμέρας.

A.M. 584ο Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμοῦ γενομένου μεγάλου ἐν Βηρυτῷ
τῆς Φοινίκης, τὸ πλεῖστον τῆς πόλεως πέπτωκεν· ὥστε τὸ
πλῆθος τῶν ἐθνικῶν εἰσεληλυθέναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὁμοίως 10
ἡμῖν χριστιανίζειν ἐπαγγειλάμενοι. ἐντεῦθεν νεωτερίσαντές
τινες, τοὺς τύπους τῆς ἐκκλησίας ὡσπερ ἀποσυλήσαντες, ἐξέ-
σαν· καὶ τόπον εὐχῆς ἐπονομάσαντες, τὸ πλῆθος ἐν αὐτῷ
C ὑπεδέξαντο, ἅπαντα τὰ τῆς ἐκκλησίας μιμούμενοι, παραπλη-
σίον γεγονότες πρὸς ἡμᾶς, ὡς ἡ τῶν Σαμαρειτῶν πρὸς Ἰου- 15
δαίους αἵρεσις, ἐθνικῶς ζῶντες.

A.M. 584ι Τούτῳ τῷ ἔτει Σαβώρης πάλιν ὁ βασιλεὺς Περσῶν τῇ
Νίσιβι παρακαθεσθεὶς, ἱκανῶς αὐτῇ διηνώχλει, ὡς καὶ ἔλε-

1. Ἰουλλίου Λιβέριου b. m. sc. Ῥώμης om. a. 3. Παῦλῳ καὶ
Ἀθανασίῳ alii codd., Παῦλον καὶ Ἀθανάσιον vulg. 4. Ἰούλιος]
Λιβέριος b. θρόνους ἀπέδ. A, ἀπέδ. θρ. vulg. καὶ ὀργισθεὶς b.
6. τῆς — ἡμέρας om. a b. 10. εἰς τὴν add. ex A a b c d e f.
11. ἡμῖν] οἱ μὲν A. ἐπαγγελλόμενοι alii., fort. ἐπαγγειλάμε-
νον. 12. τινες add. ex A, τύπους A, τόπους vulg. utrumque
Anastasius legebat. ἐξέσαν] ἐξήσαν alii: Anast. rescantens
vertens aliud quid legisse videtur. 14. παραπλησίον A a b
c d e f, παραπλήσιοι vulg. 17. τὴν Νίσιβιν a. 18. διη-
νώχλει A, διενόχλει vulg.

pontificis confisi proprias sibi sedes receperunt. Constantius autem Antiochiae degens, et Paulo Athanasioque Iulii litteris munitis proprias sedes restitutas audiens, ira permotus iisdem eos deturbari praecepit. hoc etiam anno hora diei dominicae secunda obscurior atque squallidior sol iterum factus est.

A. C. 34ο (Hoc anno magno Beryti in Phoenicia terrae motu exorto, plurima civitatis pars concidit: ita ut non contemnendus gentilium numerus pari nobis ritu Christianam vitam acturum pollicitus ad ecclesiam accederet. inde velut abacta praeda, mutatis religiosae nostrae vitae institutis, ac rebus novis studentis, deseruerunt ecclesiam; locumque de orationis nomine designantes, in eo magnam hominum turbam admiserunt: et ecclesiasticam agendi rationem imitati, nobis evaserunt quam simillimi: quo pacto gentilium observatis ritibus fudaeorum effigiem Samaritae nitebantur exprimere.)

A. C. 34ι Hoc anno Sabores Persarum rex Nisibis obsidione renovata, magnas urbi calamitates intulit: et elephantorum bello idoueorum com-

φάντων πληθος ἀγαγεῖν ἐπιτηδείων πρὸς συμμαχίαν, καὶ βασιλεῖς μισθωτοὺς μάγγανά τε παντοῖα· ὥς εἰ μὴ βούλοιντο ἐκχωρῆσαι, τὴν πόλιν ἐξαφανίζειν ἐκ βάρων ἠπειλοῦν. τῶν δὲ Νισιβινῶν ἀντεχόντων πρὸς τὴν παράδοσιν, τότε λοιπὸν ἐξυδατωῦσαι ταύτην τῷ πρὸς αὐτὴν ποταμῷ διεγνώκει. οἱ δὲ ἄνδρες ταῖς εὐχαῖς ἐνίκων τοὺς πολεμίους, εὐμενῆ τὸν θεὸν ἔχοντες. τῶν γὰρ ὑδάτων μελλόντων τὴν θέσιν τῶν τειχῶν ἐξομαλίζειν πρὸς τὴν πτώσιν, μέρος μὲν τι τοῦ τείχους ἐπέπονθει, καὶ τοῦτο κατὰ θεοῦ συγχώρησιν, ὥς ἐν τοῖς ἐξῆς δηλωθήσεται. εὐθέως γὰρ γίνεται τὴν τε πόλιν φυλαχθῆναι, καὶ τοὺς πολεμίους τοῖς ὑδασι νήχεσθαι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ τοῦ ὑδατος διεφθάρθαι. οἱ δὲ τοῦτο πεπονθότες ἠπειλοῦν διὰ τοῦ καταπεσόντος τείχους εἰσελθεῖν, παραστήσαντες τοὺς ἐλέφαντας ἐνόπλους, καὶ τὸν ὄχλον εὐτρεπίσαντες, προσέχειν ἐμβρωδέστερον τῷ πολέμῳ μαγγανείαις τε παντοίαις. οἱ δὲ τὴν πόλιν φρουροῦντες στρατιῶται ἐντεῖθεν τὴν νίκην τοῦ θεοῦ προνοία ἐσχήκασιν, τὸν τε τόπον ἐπλήρουν παντοίοις ὄπλοις. ὀνόμοις δὲ τοὺς πλείους ἐλέφαντας ἀπέκτειναν. ἕτεροι δὲ ἐν τοῖς καταπάλμασι τῶν τάφρων ἐνέπεσον. ἄλλοι δὲ κρουσθέν-

2. βούλοιντο A, βούλωνται vulg. 3. ἐκχωρήσειν b. fort. ἀπειλῶν. τῶν δὲ] τὸν δὲ codd. et vulg. 6. τὸν θεὸν A, τὸν θ. vulg. 8. μὲν τι e, μέντοι vulg. ἐπιπόνθει A g, ἐπεπόρηται vulg. 10. γὰρ om. A b e, fort. scrib. δὲ. 12. διεφθάρθαι A, διεφθάρται vulg. δὲ καὶ τοῦτο A. 13. διὰ τοῦ A, δι' αὐτοῦ vulg.

parata multitudine, et regum stipendiis conductorum auxilio, nec non omnis generis congregatis instrumentis, nisi deditionem facerent cives, urbem a fundamentis deleturum comminabatur. Nisibinis adversas vires generose proferentibus, et deditionem detrectantibus, demum ipse fluminis urbem praetermeantis vorticibus decernit obruere. at cives propitio sibi numine reddito, precibus hostes superabant. cum enim, quae muros erant disiecturae, ipsorum situi iam forent aequales aquae, pars quidem murorum non modica, deo ita permittente, subversa est, ut ex sequentibus manifestum fiet: illaesam tamen urbem servari, et ipsos hostes aquis inundari, et in eis plurimos absorberi et perire contigit. qui vitae huiusmodi pacto fecere iacturam, iidem erant, qui per collapsi muri ruinam, admotis armatis elephantibus, et omni machinarum genere parato, acies instructas bello ardentius incumbere sollicitantes, ingressum in urbem minabantur. exinde vero urbis custodiae deputati milites victoriam divino nutu concessam adepti sunt. disiecti quippe muri loco omni armorum genere obstructo, elefantas, immissis in eos onagris, plures interfecerunt. nonnulli hostium in fossarum lacunas lapsi, alii fortiter repulsi, retro

τες ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ὑπὲρ μυρίου ἀντῶν
 Βόηλιται ἀπέθανον. τοῖς δὲ λοιποῖς σκηπτὸς οὐρανόθεν ἐπέ-
 πεσε, καὶ νεφελῶν γνοφωδῶν καὶ ὑετῶν λαύρων καὶ βρον-
 τῶν φωναὶ ἀπαντας ἐξέπληττον, ὡς τοὺς πλείους τῷ φόβῳ
 διαφθαρεῖναι. πάντοθεν δὲ ὁ νέος Φαραὸν Σαβῶρης στενοῦ- 5
 μενος ἤττατο τοῖς τοῦ φόβου κύμασιν· ὃς ἀτενίσας ταῖς
 ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸ καταπεσόν τοῦ τείχους, ὄρα ἄγγελον ἐπὶ
 τὸ ἄκρον ἐστῶτα λαμπρῶς ἐστολισμένον, καὶ παρὰ χεῖρα τὸν
 βασιλέα Κωνσταντίον κρατοῦντα· ὃς εὐθέως ταραχθεὶς, τοῖς
 μάγοις θάνατον ἠπειλεῖ. μαθόντες δὲ τὴν αἰτίαν, διεγνώκει- 10
 σαν τοῦ φανέντος τὴν δύναμιν ἐρμηνεύειν τῷ βασιλεῖ, ὡς
 μείζων, ἢ κατ' αὐτούς. [δι' ἧς] ἐντεῦθεν ἐπιγνούς τοῦ κιν-
 C δύνου τὴν αἰτίαν, καὶ ἔμφοβος γενόμενος, ἐκέλευσε τὰ τε
 μάγωνα καῆναι, καὶ ὅσα πρὸς τὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν
 ἠντρεπίσειε διαλυθῆναι. αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἰδίῳις φρηγῇ 15
 ἐδίωκε τὴν πατρίδα πρότερον λοιμικῇ νόσῳ διαφθα-
 ρέντες.

A.M. 5842 Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίος ὁ Αὐγουστος μόνος βασι-
 λεύων, Γάλλον ἀνεψιὸν ἴδιον κοινωὸν τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας

1. τὰ ὀπίσω A, τοῦπίσω vulg. 2. ἐπέπεσε e, ἐπεσε A. 3.
 νεφῶν alii codd. λαύρων: hanc codd. scripturam pro λάβρων
 relinquendam duxi. 4. τῆς φόβου Par. 5. τῷ καταπεσόντι
 alii codd.; τὸ καταπεσόν τι A. 6. Κωνσταντίον κρατοῦντα A,
 κρατοῦντα Κωνστ. vulg., Κωνσταντίνον alii. 7. δι' ἧς om.
 alii codd. 8. γενόμενος] γεγονώς alii codd. 9. τὰ τε μά-
 γωνα] τὰ τεταγμένα A. 10. lacuna in codd. neque adnota-
 tur, neque expletur. 11. ἀνεψιὸν ἴδιον om. b.

versi sunt in fugam, adeo ut ex eorum armatis militibus supra decem
 millia caesi desiderarentur: reliquos fulmen caelitus immissum disper-
 sit, et caliginosae nubes, et effusorum imbrium diluvia, tonitruum-
 que sonitus cunctos tanto terrore percussit, ut eo plures exanimati
 vitam penitus amitterent. talibus igitur angustiis Sabores novus Pha-
 rao constrictus, terroris sibi incussi fluctibus absorbebatur. quocirca
 coniectis ad eam muri partem, quae collapsa erat, oculis, angelum
 splendido amictum ornata summa in parte stantem, et Constantium
 imperatorem manu tenentem conspicit. quo viso conturbatus magis
 mortem minatus est. illi portenti causa cognita vim eius maiorem
 esse, quam quae superari posset, regi nunciare decreverunt. causam
 itaque periculi edoctus, maioriq̄ metu territus, bellicas machinas
 comburi, caeterumque omnem apparatus comminui, et inutilem reddi
 iussit. ipse vero cum suis fuga patriam insequabatur, quo ante-
 quam pervenirent, plurimi pestilentiae morbo consumpti sunt.

A. C. 342 Hoc anno Constantius Augustus cum solus moderaretur imperium,

καίσαρα ἀναγορεύσας, καὶ μετονομάσας αὐτὸν *Κωνσταντίον*, ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀπέστειλε κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν, τῶν Περσῶν ἔτι ἐπικειμένων.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει οἱ κατὰ Παλαιστίνην Ἰουδαῖοι ἀντὶ· *Α.Μ. 5843*
5ραν· καὶ πολλοὺς τῶν ἄλλων ἐθνῶν, Ἑλλήνων τε καὶ Σαμαρειτῶν, ἀνέβλον· καὶ αὐτοὶ δὲ παγγενεὶ ὑπὸ τοῦ στρατοῦ Ῥωμαίων ἀνῆρέθησαν, καὶ ἡ πόλις αὐτῶν *Διοκαισάρεια* ἠφανίσθη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει *Κωνσταντίος Λιβερῖος* γράψαντι πρὸς
10 αὐτὸν περὶ τοῦ ὁμοουσίου καὶ τοῦ ἱεροῦ Ἀθανασίου θυμωθεὶς, καὶ ἀποστείλας ἐξώρισε τοῦτον κατὰ τὴν Βερροίαν τῆς
Θρακίας, Εὐσεβίου τοῦ πρώτου τῶν εὐνούχων τοῦτο παρασκευάσαντος τοῦ Ἀρειόφρονος· Φίλικα δὲ ἀντ' αὐτοῦ ἔχει· *P. 34*
ροτόγησεν, ὃς διάκονος μὲν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἦν, τὴν δὲ
15 ἐν Νικαίᾳ σύνοδον ἀποδεχόμενος, Ἀρειανοῖς δὲ κοινῶν ἀλόγως· τούτῳ κοινῶν οἱ κατὰ τὴν Ῥώμην οὐκ ἠνέσχοντο· ἀλλ' ἰδίᾳ καθ' ἑαυτοὺς ἐκκλησιάζον. κατὰ δὲ κέλευσιν *Κωνσταντίου* συνηθροίσθη σύνοδος ἐν *Μεδιολάνῳ*, τριακοσίων μὲν ἐπισκόπων δυτικῶν, ἀνατολικῶν δὲ πάνυ ὀλίγων. διελύθη δὲ
20 ἄπρακτος, τῶν δυτικῶν μὴ καταδεξαμένων πάλιν τὰς κατὰ

1. μετονομάσας A e, ὀνομάσας vulg. 5. τῶν ἄλλων ἐθνῶν
A e, τῶν ἄλλοιῶν vulg. 7. Διὸ καὶ Σαμάρεια a in marg.
10. περὶ ὑπὲρ A. 11. Βερροίαν] Βρεττανίαν A, alii et Anast.
12. παρακελεύσαντος b e. 13. Ἀρειανόφρονος e. Φίλικα:
sic codd. omnes h. l., et infra. ἔχειροτόγησαν A.

Gallum consobrinum caesarem renunciatum collegam imperii declaravit: eidemque Constantii nomine imposito, Persis etiamnum bello provinciam adhuc vexantibus, in orientem, versus Antiochiam misit.

Hoc anno tumultuati sunt in Palaestina Iudaei, et plurimus tum *A. C. 343*
Graecorum, cum etiam Samaritarum alienigenis interemptis, ipsi demum a Romano exercitu ad ultimam internecionem caesi sunt: ipsorumque civitas Diocaesarea deleta.

(Hoc eodem anno Constantius Liberio pontifici de consubstantialis fide deque Athanasii negotiis scribenti graviter infensus, rescriptis ad eum missis, in Thraciae Berrhoeam Eusebio Eunuchorum praeposito Arianæ sectae fautore malum illud machinante, exulare iussit: et Felicem eius loco ordinatum substituit. hic Romanae quidem ecclesiae diaconus extitit, Nicaenamque recepit synodum: at communionem ipsi praeter rationem cum Arianis habita, huic communionis consortium praebere detrectabant Romani: sed seorsim inter se coetus ac conventus ecclesiasticos habebant. iubente propterea Constantio synodus coacta est Mediolani, trecentorum quidem ex occidente,

τοῦ ἱεροῦ Ἀθανασίου συσκευάς. τῶν δὲ Ῥωμαίων αἰτησα-
 μένων τῷ βασιλεῖ, βιασθεὶς ἀνακαλεῖται Λιβέριον, καὶ ἀπο-
 καθιστᾷ τῷ θρόνῳ. Φίλιξ δὲ ἐξεληθὼν τῆς Ῥώμης, οὐκ ἔτι
 ἐπανῆλθεν.

A.M. 5844 Ῥώμης ἐπισκόπου Φίλικος ἔτος ἕν. 5

A.M. 5845 Ῥώμης ἐπισκόπου Δαμάσου ἔτος α΄.

A.M. 5846 Τούτῳ τῷ ἔτει Γάλλος ὁ καὶ Κωνσταντίος καῖσαρ ὢν,
 καὶ ἐν πολέμοις ἀριστεύων, τὴν εὐπραγίαν μὴ ἐνεγκῶν, τυ-
 ραννίδα μελετᾷ. κτείνει τε Δομετιανὸν ἑπαρχὸν τῆς ἑώρας,
 καὶ Μάγνον Κοιέστωρα, μὴνύσαντας Κωνσταντίῳ τὰ τῆς 10
 ἐπιβουλῆς. τοῦτον μεταπεμψάμενος ὁ Κωνσταντίος παρὰ Θα-
 λάμωνα τὴν νῆσον ἀναιρεθῆναι ἐκέλευσεν. Ἰουλιανὸν δὲ τὸν
 τούτου ἀδελφὸν ἐν φρουρᾷ κατέσχεν. Εὐσεβία δὲ ἡ γαμετῆ
 Κωνσταντίου τοῦτον ἐξιιτησαμένη ἐν Ἀθήναις ἀπέστειλεν.

D Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰλαρίωνος ἔτος α΄. 15

A.M. 5847 Τούτῳ τῷ ἔτει Μάξιμον τὸν Ἱεροσολύμων καθάρτην
 Ἀκάκιος ὁ Καισαρείας καὶ Πατρόφιλος ὁ Σκυθόπολεως, Ἀρσια-
 νοὶ ὄντες, καὶ ἀντεισήγαγον Κύριλλον, δοκοῦντες ἔχειν αὐτὸν
 ὁμόφρονα. ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Κυρίλλου ἐπισκοποῦντος Ἱε-
 ροσολύμων, τὸ σημεῖον τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐφάνη ἐν τῷ 20

1. σκευὰς A. 7. Γάλλος ὁ καὶ Κωνστ. A, ὁ Γάλλος Κωνστ.
 vulg. 9. ἑπαρχὸν b e. 10. μὴνύσαντα A. 11. Θα-
 μῶνα b. 12. τὸν add. ex A.

ex orientis vero partibus paucorum admodum episcoporum. at cum
 occidentales prava quaeque adversus Athanasium nollent confirmare
 sancita, nullius roboris et irrita permansit. imperator demum Ro-
 manorum precibus coactus, Liberium exilio revocat, et in thronum
 restituit: Felix vero Roma decedens, nusquam reversus est.)

A. C. 344 Romae episcopi Felicis annus unicus.

A. C. 345 Romae episcopi Damasi annus primus.

A. C. 346 (Hoc anno Gallus Constantius caesar prospera belli fortuna usus,
 propriae felicitatis impatiens, tyrannidem meditatur: Domitianum
 orientis praefectum interficit, et magnum quaestorem, qui Constan-
 tium de conspiratione fecerant certiozem. eum ad se vocatum ad
 insulam Thalmonem occidi iussit imperator, et eius fratrem Iulianum
 sub custodia tenuit. hunc Eusebia Constantii coniux sibi concedi
 deprecata Athenas amandavit.)

A. C. 347 Hierosolymorum episcopi Hilarionis annus primus.

(Hoc anno Maximum Hierosolymorum episcopum Acacius Caesa-
 reae et Pratrophilus Scythopoleos praesules Arianae labe infecti depo-
 suerunt: et Cyrillum, quem una secum sentire sperabant, in eius
 locum suffecerunt. sub id tempus Cyrillo episcopum agente vivificae
 crucis signum luce magna coruscans, die sacro Pentecostes, apparuit

οὐρανῷ, τῇ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, φωτοσιδές, τεταμένον p. 35
 ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ, ἔνθα ἐσταυρώθη ὁ Χριστός, ἕως τοῦ ὄρους
 τῶν ἔλαιων, ὅθεν ἀνελήφθη. κύκλῳ δὲ τοῦ φανέντος σημείου
 στέφανος, ὡς ἴρις, τὸ εἶδος ἔχων. καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ
 5 τῷ Κωνσταντίῳ ὤφθη. περὶ τούτου δὲ φέρεται Κυριλλῶν
 ἐπιστολὴ πρὸς τὸν βασιλέα Κωνστάντιον, ἐν ᾗ εὐσεβεστάτον
 αὐτὸν καλεῖ. ὅθεν τινὲς Ἀρειανόφρονα διαβάλλουσι τὸν αὐ-
 τὸν Κύριλλον, λέγοντες καὶ τὴν τοῦ ὁμοουσίου φωνὴν παρα-
 σεσηγμέναι αὐτὸν ἐν ταῖς κατηγορήσεσιν, αἷς ἐξέθετο ἐπ' ὠφε-
 10 λείᾳ τῶν ἀπειρῶν λαῶν τῶν τῷ Θεῷ προσελθόντων βαπτί-
 σματι διὰ τὸ θαῦμα τοῦ ζωοποιῦ σταυροῦ. σφάλλονται δὲ B
 καὶ ἁμαρτάνουσιν. ἐχρῆν γὰρ καὶ τὸν βασιλέα ἐξ ἀπλότη-
 τος, καὶ οὐκ ἐκ διαθέσεως τῇ κακουργίᾳ τῶν Ἀρειανῶν ὑπο-
 κλαπέτα εἰς τὴν αἴρεσιν, καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ μήπω τελείως
 15 καταστραφέντος, εὐσεβεστάτον λέγειν· καὶ τὴν τοῦ ὁμοου-
 σίου φωνὴν σιγῆσαι τέως ταραττούσαν τοὺς πολλοὺς, καὶ τῇ
 ἀπιθέσει τῶν ἐχθρῶν ἐκκόπτουσαν τοὺς βαπτίζομένους, διὰ
 δὲ τῶν ἰσοδυναμούντων λέξεων τὸ τοῦ ὁμοουσίου τρανώσαι·
 ὃ καὶ πεποιήκεν ὁ μακάριος Κύριλλος τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν
 20 κατὰ λέξιν ἀναπτύξας, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν τὸν υἱὸν ἐκ Θεοῦ
 ἀληθινοῦ τοῦ πατρὸς κηρύξας.

C

1. τῇ om. alii codd. τεταμένον A, Anast. extensum, μεταβαί-
 von vulg. 4. τῇ αὐτῇ ἡμ. A, τῇ αὐτῇ δὲ ἡμ. vulg. 5.
 τῷ om. A. 11. διὰ τῷ Par. 13. υποκλαπέτα A, ἀποκλ.
 vulg. 14. μήπω] μὴ τῷ a. 20. verba τὸν υἱὸν et τοῦ πα-
 τρὸς ex A et Anastasio add.

in caelo; et a Golgotha, quo loco Christus suffixus est, ad olivarum
 montem, quo in caelos est assumptus, pertransiit: corona vero spe-
 cium Iridis referens signum apparens circumambibat: et eodem die
 visio eadem Constantio manifestata fuit: de qua ad imperatorem
 Constantium Cyrilli epistola, qua piissimum eum appellat, circumfer-
 tur. quapropter Arianæ opinionis suspectum ipsum Cyrillum calu-
 miantur nonnulli, et consubstantialis vocem in catechesibus, quas ob
 visum vivificæ crucis portentum ad innumeras multitudinis sacrum
 baptismum postulantis utilitatem explanavit, subticuisse causantur. fal-
 luntur autem, et iudicio peccant. oportebat enim ex animi simplici-
 tate potius quam aperto proposito Arianorum dolis in hæresim ab-
 ductum imperatorem, gentilitate alioquin nondum plene abolita, piis-
 simum nuncupare: et consubstantialis vocem plurimorum aures adhuc
 offendentem, et adversariorum controversiis a sacro baptismate deter-
 rituram ignaros, præterire decebat, et consubstantialis notitiam paris
 significatus vocabulis clarius exprimere: quod quidem a beato Cyrillō
 præstitum est, qui publicatam Nicaeae fidei normam ad verbum in-
 terpretatus, deum verum de deo vero prædicavit.)

A.M. 5848

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἀρειανοῦ Στεφάνου ἔτος α΄.

A.M. 5849

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀθανάσιος καὶ Παῦλος τελευτήσαντος
 Εὐσεβίου τοῦ δυσσεβῶς ἄρξαντος Κωνσταντινουπόλεως κατήλ-
 θον πάλιν εἰς Ῥώμην πρὸς Ἰούλιον τὸν Πάπαν καὶ Κωνσταν-
 δια τὸν βασιλέα ἀδελφὸν Κωνσταντίου. τοῦ γὰρ Εὐσεβίου 5
 θανόντος ὁ υἱὸς τὸν Παῦλον τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως
 ἀποκατέστησεν. οἱ δὲ Ἀρειανοὶ τὸν Μακεδόنيον ἀντεχειρο-
 τόνησαν, ὡς ἐντεῦθεν ἐμφύλιον γενέσθαι πόλεμον. ὅπερ μα-
 θῶν ὁ Κωνσταντίος ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγων, Ἐρμογένει στρα-
 τηλάτῃ κατὰ τὴν Θράκην πεμφθέντι κελεύει. ὁδοῦ πάρεργον 10
 ποιήσασθαι, καὶ ἐκβαλεῖν Παῦλον τῆς ἐκκλησίας· ὅπερ τοῦ
 Ἐρμογένους πληρῶσαι δοκιμάσαντος, ὁ δῆμος τὸν οἶκον αὐτοῦ
 ἐνέπρησεν, καὶ αὐτὸν Ἐρμογένην ἀπέκτεινεν, καὶ εἰς τὴν θά-
 λασσαν ἔρριψεν. τοῦτο οὖν ὁ βασιλεὺς μαθὼν ἐξ Ἀντιοχείας
 P. 36 εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἦλασεν, καὶ τὸν Παῦλον τοῦ θρόνου 15
 ἐκβαλὼν, Μακεδόنيον τέως οὐκ ἐνεθρόνισεν. τότε ὀργιζόμε-
 νος διὰ τὸν τοῦ Ἐρμογένους φόνον, τὴν πόλιν ἐζημίωσεν τέσ-
 σαρὰς μυριάδας ἄρτων ἡμερησίων, ἐκ τῶν δωρηθέντων ὑπὸ
 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μυριάδων ὀκτώ. τότε οὖν ὁ Παῦλος, ὡς
 προεῖρηται, πρὸς Ἰούλιον ἦλθεν Ῥώμης, καὶ ἐπανῆλθεν μετὰ 20

3. δυσσεβοῦς b e. ἄρξαντος τὸν θρόνον b. 4. τὸν ante
 Πάπαν et βασιλέα add. ex A. 6. θανόντος Par. 8. ἐμφύ-
 λιον—πόλεμον A, ἐμφυλίου—πολέμου vulg. 11. ἐκβαλεῖν A
 e f, ἐκκαλεῖν vulg. 13. Ἐρμογένῃ b e. 17. τὸν add. ex A.
 18. ἡμερησίων A et alii, ἡμεριαίων vulg.

A. C. 348

Antiochiae episcopi Ariani Stephani annus primus.

A. C. 349

(Hoc anno erepto e vivis Eusebio, qui Cpolitanae sedi impie
 praesederat, ad Iulium papam et Constantem imperatorem Constantii
 fratrem Athanasius et Paulus Romam iterum profecti sunt. mortuo
 siquidem Eusebio Cpolitana plebs Paulum in sedem reposuit.) Ariani
 ex adverso Macedonium ordinaverunt, adeo ut civilis belli inter utrius-
 que partes conflictus exoriretur. Constantius, qui tunc Antiochiae
 degebat, hoc audito, Hermogeni magistro militum in Thraciam misso
 praecipit a suscepto itinere aliquantis per deflectere, et Paulum ab ec-
 clesia regenda dimovere. Hermogene munus impositum perficere sa-
 tagente, populus tumultuatus domum eius succendit, ipsumque Her-
 mogenem interemptum in mare proiecit. haec cum Antiochiae resciv-
 isset imperator, regiam urbem repetiit; et Paulum quidem episcopali
 throno deiecit, Macedonium tamen in illum haud provexit. tum vero
 ob Hermogenis caedem iratus, ex octoginta millibus panum, quos
 pater Constantinus singulos in dies distribui praeceperat, quadraginta
 millibus urbem mulctavit. tunc itaque Paulus, ut iam praemissum,
 Iulium Romanum episcopum convenit, et acceptis ab eo litteris Cpo-

γραμμάτων αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει. ὁ δὲ Κωνσταντίος
καὶ τότε ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγων, μαθὼν ὅτι τὸν Παῦλον Ἰούλιος
τῷ θρόνῳ ἀποκατέστησεν, καὶ ὀργισθεὶς, κελεύει Φιλίππῳ τῷ B
ὑπαρχῷ Παῦλον ἐκδιώξαι, καὶ Μακεδόνιον ἀντικαταστήσασθαι
5 τῷ θρόνῳ. ὁ δὲ ὑπαρχος φόβῳ τῶν γεγονότων εἰς Ἐρμογένη
την διὰ τὸν Παῦλον, εἰς τὸ κατὰ τὸν Ζεῦξιππον λουτρόν με-
ταστειλόμενος τὸν Παῦλον διὰ θυρίδος χαλάσας, εἰς Θεσσα-
λονίκην ἐξώρισεν, ὅθεν καὶ ὠρμαῖτο. Μακεδόνιον δὲ τῷ ἐαν-
τοῦ ὀρήματι ἀναλαβὼν, ἀποκατέστησεν ὡς τύραννον τῆς ἐκ-
10 κλησίας ληστρικῶς, τῶν ὀρθοδόξων ἀντιστάτων ἐπὶ τοσοῦ-
τον, ὡς ἀναιρεθῆναι τρισχιλίους ἑκατὸν καὶ πενήτηντα ἄν-
δρας· καὶ οὕτως τῆς ἐκκλησίας Ἀρειανούς κρατῆσαι. τότε
καὶ Ἀθανασίῳ θάνατον ἠπειλήσεν Κωνσταντίος, ὄνπερ φοβη-
θεὶς, φυγὰς αὐθις τὴν Ῥώμην κατέλαβεν· παρ' αὐτὰ δὲ
15 καὶ Παῦλος ἀπὸ Θεσσαλονίκης· οἱ καὶ προσελθόντες τῷ C
Κωνσταντι, τὰ κατ' αὐτοὺς διηγῆσαντο. ὁ δὲ Κωνσταντὸς ἐπαλ-
γῆσας τοῖς ἀγίοις, γράφει Κωνσταντίῳ τῷ ἀδελφῷ λυπούμε-
νος, ἢ ἀποδοῦναι Παύλῳ καὶ Ἀθανασίῳ τοὺς ἰδίους θρόνους,
ἢ πόλεμον ἀπειλῶν κινεῖν κατ' αὐτοῦ. προετρέψατο δὲ αὐτόν,
20 καὶ τοῦ γενέσθαι σύνοδον ἐν Σαρδικῇ, ἐν ἧ τῶν ἐσπερίων

2. Ἰούλιος — — Παῦλον om. A f. 3. καὶ om. b. 4. ἐκ-
διώξαι ἤμελλον, καὶ A f. 5. ἑπαρχος A b e. Ἐρμογένη a e.
6. κατὰ τὸν Δ, κατὰ τὸ vulg. 7. Σαλονίκην f. 8. ὀρμει-
το b. 14. πάραυτα. 18. ἢ add. ex A. 20. Σαρδικῇ b.

lim rediit. quo percepto, Paulum nempe a Iulio sedi suae restitu-
tam, Constantius Antiochiae moram agens exarsit animis, et Paulum
a Philippo praefecto iubet expelli, et Macedonium in eius thronum
subrogari. praefectus rerum in Hermogenem Pauli causa patratarum
memor, et similes pati veritus, ad balneum Zeuxippi de nomine
Paulum accersitum, et fenestra demissum, Thessalonicam, ex qua
trahebat originem, in exilium imperat deportari: Macedonium curru
secum una vectum violenter intrusum, velut ecclesiae tyrannum sede
rursum locat episcopali, orthodoxis adeo contra resistentibus, ut ad
tria millia centum et quinquaginta virorum caesa fuerint: atque ita
demum ecclesiam obtinuerint Ariani. eodem quoque tempore Atha-
nasio mortem minatus est Constantius, cuius metu fugitivus iterum
Romam contendit: subindeque Thessalonica eo profectus est Paulus:
qui Constantem convenientes, quae passi fuerant, narraverunt. Con-
stantius sanctorum virorum vices dolens, ut erat moerore commotus,
Paulo et Athanasio suam cuique sedem reddendam significat, aut
bellum indicendum fratri minatur: quinimmo ut concilium Sardicae
congregaretur, litteris hortatus est: ad quod ex occiduis tercentum,

συνῆλθον ἐπίσκοποι τριακόσιοι, ἀνατολικοὶ δὲ τριάκοντα ἕξ· οὗτοι τοῖς δυτικοῖς ἀντέπιπτον, αἰτοῦντες ἐξελασθῆναι πρότερον Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον· ὁ δὲ Ὅσιος ὁ Κουδρουῦβης ἐπίσκοπος καὶ Πρωτογένης ὁ Σαρδικῆς, οὐκ ἠνέσχοντο μὴ πυρεῖναι τοὺς ἀγίους Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον. τότε οἱ ἀνατολικοὶ 5 ἐν Φιλίππου πόλει γενόμενοι, ἀναιδῶς τὸ ὁμοούσιον ἀνεθεμάτισαν. οἱ δὲ ἐν Σαρδικῇ ὑρθόδοξοι τὸν ὄρθον τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως ὄρον ἐκύρωσαν, τὸ ἀνόμοιον ἀναθεματίσαιτες· ἀποδεδώκασι δὲ καὶ τοὺς θρόνους Ἀθανασίῳ καὶ Παύλῳ καὶ Μαρκέλλῳ τῷ Ἀγκύρας ὁμολογοῦντι τὸ ὁμοούσιον καὶ 10 ἀπολογουμένῳ μὴ ἔνοεσθαι τὰ συγγραφέντα αὐτῷ τοῖς διαβάλλουσιν αὐτόν. οὕτω τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου πραξιάσης κατὰ τῶν ἀποδιαστάντων ἀνατολικῶν καὶ κηρωσάσης τὸ ὁμοούσιον, Κωνσταντίος δῆθεν Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον ἐντίμως ἐδέξατο, καὶ τοὺς ἰδίους θρόνους ἀποδέδωκεν· καὶ οὕτως 15 P. 37 Ἀθανάσιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἦλθεν, καὶ ἐδέχθη μετὰ χαρῆς μεγάλης ἐξώσας Γεώργιον τὸν Ἀρειανόν.

Μαγνηντίου δὲ ἐν Γαλλίαις τυραννήσαντος καὶ Κωνσταντα τὸν εὐσεβῆ ἀνελόντος, Κωνσταντίος ὁ Ἀύγουστος δια-

1. ἐπίσκοποι om. alii. 3. Κουδρουῦβης: sic codd. omnes. 7. ὄρθόδοξοι A, ὄρθόδοξον vulg. 12. παραταξιάσης A. 16. ἀπεδέχθη b. 18. Κωνσταντα A, Κωνσταν vulg. 19. ὁ add. ex A.

ex orientalibus triginta sex convenerunt episcopi. hi de Paulo et Athanasio sciendis facta in primis postulatione, controversias cum occidentalibus egere. Hosius vero Cordubensis et Protogenes Sardicensis episcopi viros sanctos Paulum atque Athanasium concilio non interesse minime patienter tolerabant. tunc igitur orientales Philippopolim secedentes, anathemate consubstantialis vocem impudenter damnaverunt: qui vero Sardicae remanserunt, rectam et sanam recteque et sane prolatam Nicaeae definitionem, Anomaeorum repudiata sententia, firmavere: tum demum Paulo et Athanasio, nec non Marcello Ancyrae praesuli scripta sua ab accusatoribus nusquam intellecta causanti, et consubstantialis fidem profitenti, ablatas sedes restituerunt. ita Sardicensis synodus adversus orientales, qui se separaverant, consubstantialis firmato dogmate, sancivit. post hoc Constantius Athanasio Pauloque cum honore susceptis proprios reddidit thronos: et in hunc modum Alexandriam repetiit Athanasius, et Georgio Ariano depulso, ipse communi civium laetantium applausu receptus est.

Magnentio vero tyrannidem in Galliis exercente, et Constante religioso principe ab eo sublato, Constantius Augustus tunc temporis

τοῖσιν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ μαθῶν, παρευθὺ τὸν Παῦλον ἀπο-
 στείλας τῆς πόλεως ἐξώρισεν ἐν Κουκουσῶ· κἀκεῖ ὑπὸ Ἀρειαν-
 τῶν ἀναιρεῖται. καὶ τότε Μακεδόσιος τοῦ θρόνου ἀντιλαμ-
 βάνεται. Κωνσταντίος δὲ κατὰ Μαγνητίου ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν
 5 ἐξώρισεν. ἡ δὲ σύγκλητος ἐν Ῥώμῃ Νεποτιανὸν ἐνδύσασα
 κατὰ Μαγνητίου ἀπέλυσεν. ὃς συμβαλὼν τῷ Μαγνητίῳ ἐν
 Ῥώμῃ ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ βασιλεύσας μῆνας τρεῖς. πρὶν B
 ἢ δὲ φθῆσαι ἀπελθεῖν τὸν βασιλέα ἐν Ῥώμῃ, Κωνσταντίνα,
 ἡ καὶ Ἑλένη, ἡ Κωνσταντίου ἀδελφὴ ἀνηγόρευσε Βρεττανίωνα
 10 εἰς βασιλέα ἄνδρα ἐντιμον, καὶ ἀντίστησε τῷ Μαγνητίῳ πρὸς
 τὴν μάχην. φθῆσας δὲ Κωνσταντίος ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἀποδε-
 ξάμενος τὸν Βρεττανίωνα μετὰ πολλῆς τιμῆς, ἐπολέμησαν
 ἄμφω τὸν Μαγνητίον περὶ Μοῦρσαν. καὶ ἠττηθεὶς ὁ Μα-
 γνητίος ἔφυγεν ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν. πολλάκις δὲ ὑπὸ τῶν στρα-
 15 τιωτῶν Κωνσταντίου πολεμηθεὶς, συμβαλὼν τῷ Σελεύκῳ καὶ
 ἠττηθεὶς, ἔφυγεν εἰς Λουγδοῦνον· καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 ποῖτον σφάζας, καὶ τὴν ἰδίαν μητέρα, ὕστερον καὶ ἑαυτὸν C
 ἀνέλωσεν· καὶ Δημέντιος Καῖσαρ ὁ τούτου ἀδελφὸς ἀγχόνῃ
 ἐγράσατο.

10 Τότε καὶ Σιλβανὸς τυραννήσας ἐν Γαλλίαις ἀηρέθη ὑπὸ

3. ἐπιλαμβάνεται A. 5. ἐξώρισεν A, ἐξόρισεν vulg. 6.
 ἀπέλυσεν f. 7. πρὶν ἢ δὲ φθῆσαι ἀπελθεῖν A a, πρὶν ζδε
 φθῆσαι καὶ ἀπ. vulg. 10. ἀντίστησε A, ἀνέστησε vulg. 13.
 Μοῦσαν b e f. 15. συμβαλὼν A, συμβάλλων vulg. 18.
 Δημέντιος] δικαίως A, Δικαίσιος f.

Antiochia degens de his eruditus, datis confestim litteris Paulum
 urbe regia iussit Cucum exulem agi: ubi ab Arianis mortem rece-
 pit: et mox thronum occupavit Macedonius. Constantius autem Ma-
 gnetium debellaturus, in Italiam profectus est. Romanus porro se-
 natus Nepotianum caesareis insignibus ornatum in expeditionem ad-
 versus Magnentium misit. qui cum Magnentio congressus Romae
 mense imperii tertia ab ipso interemptus est, priusquam Romam ap-
 pelleret Constantius. Constantina, quae et Helena, Constantii soror
 Britannionem honoratum et illustrem virum renunciavit imperatorem:
 eamque in bello contra Magnentium opposuit. Constantius autem
 Romam ingressus, Britannionem maximis ornavit honoribus, unaque
 cum ipso ad Mursam Magnentium aggreditur: victus Magnentius re-
 meat fugitivus in Italiam. demum repetitis praeliis fatigatus et su-
 peratus, renovata ad montem Seleucum pugna fractus penitus, fuga
 Lugdunum appulit, ibique fratre primum interfecto, et propriae matri
 pari necē illata, postremo sibi ipsi concivit lethum: tandemque De-
 centius Caesar eius frater laqueo vitam finivit.

Ea tempestate Silvanus tyrannidem arripere molitus, a Constan-

τῶν στρατιωτῶν Κωνσταντίου. ἐλθὼν δὲ ἐν Ῥώμῃ, Κωνσταν-
 τιος εἰσηλθεν μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ παρατύξεως, ὀνο-
 μασθεῖς ὑπὲρ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ βασιλεῖς. συνήλθεν δὲ αὐτῷ
 καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Εὐσεβία, καὶ ἐποίησεν δεκατέσσαρας ἡμέ-
 ρας ἐν τῇ Ῥώμῃ. ἐξελθὼν δὲ ἐν τῷ Τριβουναλίῳ Κάμπῳ. 5
 καὶ στας ἐφ' ὕψους συμπαρόντος αὐτῷ τοῦ στρατοπέδου καὶ
 D τοῦ Βρεττανίωνος, ἐδημηγόρει πείθων τὸν λαόν, ἀκόλουθον
 εἶναι τῆς βασιλείας, καὶ τὴν ἐξουσίαν ὑπάρχειν τῷ ἐκ προγό-
 νων βασιλέων διαδεξαμένῳ ταύτην, συμφέρειν τε τῷ λαῷ καὶ
 τῷ κοινῷ ὑπὸ μίαν ἐξουσίαν διοικεῖσθαι τὰ δημόσια, καὶ ὅσα
 τούτοις ἀκόλουθα. τότε ἀποδύσας τὸν Βρεττανίωνα βασιλευ-
 σαντα μῆνας δέκα κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τραπέζης αὐτῷ πρὸς
 ἐστίαισιν ἐκρινώησεν· καὶ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ δορυφο-
 ρίας καὶ πολλῶν χαρισμάτων ἐν Προύσῃ τῆς Βιθυνίας ἀπέ-
 στείλεν. Χριστιανὸς δὲ ὢν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐσχόλαζεν, καὶ πολ-
 λὰς ἐλεημοσύνας ἐποίει εἰς τοὺς πένητας· ἐτίμα δὲ καὶ τοὺς
 P. 38 ἱερεῖς ἕως ἡμέρας τελευτῆς αὐτοῦ. ὁ δὲ Κωνσταντῖος ἐπι-
 στρέψας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ Εὐσεβίας
 τῆς ἰδίας γυναικὸς Ἰουλιανὸν τὸν ἀδελφὸν Γύλλου ἐκ τῆς
 φυλακῆς ἐξαγαγὼν Καίσαρα προβάλλεται, καὶ εἰς Γαλλίαν ἐκ- 2

3. τοὺς A, τοῦ vulg. 4. δεκατεσσάρεις Par. 8. ὑπάρχειν
 A, ὑπάρχοντι vulg. 9. τῷ λαῷ om. A, τῷ κοινῷ λαῷ a. 10.
 καὶ ὅσα A, καὶ τὰ vulg. 13. ἐσίαν b. δορυφορίας A,
 δωροφ. a c, δωρηφ. f, δωροφορίας vulg. 17. ἕως τῆς τελευ-
 τῆς a.

tii militibus neci traditur. Constantinus autem ingenti cum ostenta-
 tione et apparatu bellico Romam ingressus, laudibus supra omnes
 retro imperatores cumulatissimus est. una cum ipso coniux Eusebia ur-
 bem ingressa, quatuordecim in ea dies egit. hinc ad Tribunalium
 campum profectus, et astante exercitu et Britannione suggestum alti-
 tiorem conscendens, adlocutione ad populum et milites habita, ut
 imperium colerent ac maiestati submissi obsequerentur, suadebat: a
 maioribus et avis imperatoribus potestatem acceptam sibi adesse, ab
 uno principe publicas res administrari populo et communi utilitati
 conducere, et id genus similia. quocirca Britannionem decem a men-
 sibus socium imperii factum eadem hora dignitatis insignibus exutum,
 convivam ad mensam excepit: quem deinde magnis honoribus auctum
 Prusam Bithyniae ablegavit. cum vero Christiano ritu esset initiatus,
 ecclesiarum cultui indulgebat assiduus, et erga pauperes erogatis
 eleemosynis liberalem, erga sacerdotes ad ultimum usque vitae diem
 sese cultorem devotum exhibebat. (Constantius vero Byzantium re-
 versus, Eusebiae coniugis precibus sollicitatus, Iulianum Galli fra-

πέμπει ζευξας αὐτῷ πρὸς γάμον καὶ τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Ἑλένην τὴν καὶ Κωνσταντίαν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ἰούλιος ὁ Πάππας ἐν Ῥώμῃ ἐκοιμήθη, καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ Λιβέριος ἀνὴρ τὰ πάντα θουμαστός καὶ δρθόδοξος. οἱ δὲ Ἀρειανοὶ τὸν βασιλέα κατὰ Ἀθανασίου οὕτω παρέπεισαν ὡς κεφαλικὴν αὐτῷ τιμωρίαν ἐπιψηφίσασθαι. ἀλλὰ καὶ τότε φυγῇ ὁ ἅγιος τὴν σωτηρίαν Β ἐπραγματεύσατο.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Μακεδονίου ἔτος α'. A.M. 5850

0 Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμοῦ μεγάλου γενομένου ἐν Νικομηδείᾳ περὶ ὧραν τρίτην νυκτερινὴν τὴν πόλιν κατέλαβεν, καὶ πλήθη πολλὰ διέφθειρεν· συναπόλετο δὲ καὶ ὁ ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Κεκρόπιος.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Λεοντίου ἔτος α'. A.M. 5851

5 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐδοξίου ἔτος α'. ἐκβλη- C
θέντος Μακεδονίου.

Μακεδονίου τοίνυν τυραννικῶς τὸν θρόνον Κωνσταντι- A.M. 5852
νουπόλεως κατέχοντος, μετήγαγεν τὸ σῶμα τοῦ μεγάλου Κων- D

6. αὐτοῦ Α. 7. ἀλλὰ om. Α. 8. ἐπραγματ.] ἐχρήσατο Α f.
In marg. b haec addita leguntur: Κύριλλος Ἱεροσολύμων ἐδιώχθη ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν· ἀντ' αὐτοῦ δὲ γεγόνασιν Ἀρειανοὶ τρεῖς Ἀρσένιος, Ἡράκλειος, Ἰάριος. καὶ πάλιν Κύριλλος ἀνακληθεὶς ἐπὶ Γρατιανόν συνῆλθεν, καὶ ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ὀκτῶ καὶ ἑκατὸν ἐπισκόπων ἐν Κωνσταντινουπόλει συνῆλθεν. 11.
κατέλαβεν] κατέβαλεν Α a. 17. Μακεδόνιος — κατέσχευεν Α.
18. μετήγαγεν Α, κατήγ. vulg.

trem eductum e custodia Caesarem designat, et propria sorore Helena, cui nomen etiam Constantia fuit, in matrimonium copulata, mittit in Gallias.)

Eodem etiam anno Iulius papa Romae diem suum obiit: et Liberius, vir per omnia mirandus et recta in deum fide praestans, in eius locum est promotus. Ariani porro imperatorem in Athanasium adeo commoverunt, ut poenam capitis in eum decerneret. at sanctus fuga tum etiam saluti consuluit.

Cpolis episcopi Macedonii annus primus. A. C. 350

Hoc anno magnus terrae motus Nicomediae exortus, hora noctis tertia urbem concussit, et numerosam populi multitudinem oppressit. periit etiam illa communi clade civitatis episcopus Cecropius.

Antiochiae episcopi Leontii annus primus. A. C. 351

Cpolis episcopi Eudoxii annus primus, eiecto Macedonio.

Macedonius itaque Cpolis sede tyrannice obtenta, magni Constan- A. C. 352
tini corpus e sanctorum apostolorum aede, ruinam eius causatus, ad sancti Acacii templum transtulit: populo vero depositionem huius-

σταντίνου εἰς τὸν ἅγιον Ἀκάκιον ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, πτώσιν προφασιζόμενος τοῦ ναοῦ. τοῦ δὲ λαοῦ κωλύοντος φόβος γέγονε πολὺς, ὥστε πληρωθῆναι τὸ φρέαρ καὶ τὴν αὐλὴν τοῦ μαρτυρίου αἱμάτων καὶ τὰς περικειμένας πλατείας· ὅπερ γνούς ὁ Κωνσταντίος, ἠγανάκτησε κατὰ Μακεδονίου, καὶ 5 τοῦτον καθαιρεθῆναι κελεύσας, Εὐδόξιον ἀντικατέστησεν, μείζονι κακῷ μέγα κακὸν ἀμειψάμενος.

Τούτῳ τῷ ἔτει Πέρσαι Βεδζακδῑ καλούμενον κίστρον παρελάβον· Κωνσταντίος δὲ ἀπηκόως, ὡς Ἰουλιανὸς ἐν Γαλ-
P. 39 λίαις ἐν πολέμοις εὐδοκιμήσας ὑπὸ τοῦ στρατοῦ βασιλεὺς 11 ἀνηγορεύθη, ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγων διὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον, ἐξώρμησε κατὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ τυράννου· καὶ ἐλθὼν ἐν Μύψου κρήναις, ἐν πρώτῃ μονῇ ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας ἐτελεύτησεν μηνὶ Δίῳ γ'. πολλὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀνοίας καταγνοῦς. ἐβαπτίσθη δὲ τότε εἰς Ἀντιόχειαν ὑπὸ Εὐζωίου τοῦ Ἀρειανοῦ, 11 τοῦ καθολικοῦ κόσμου ἔτους εἰσβ'. τῆς δὲ ια' περιόδου φλβ'. [ἀρχομένης τῆς ιβ'.]. Ἰουλιανὸς δὲ μονοκράτωρ γενόμενος, ἀναιδῶς ἐλλήριζεν, αἵματι θυσιῶν τὸ ἅγιον βάπτισμα ἀπο-

2. πτώσει b. 4. περικειμένας A, παρακειμ. vulg. 8. Βεδζακδῑ A, Βεδζαβδη̄ b, Βεδζάκδη c, Βεδζάκιδι e, Βεδζακχδῑ vulg.
9. ὡς A, ὅτι vulg. 10. τοῦ om. A. 11. πόλεμον om. A.
12. τοῦ add. ex A. Μάψου κρήναις A, Μάψου κρήναις a b c d f, Μουψουκρήναις vulg. 13. ἐν ante πρώτῃ om. A. 14. τῆς ἑαυτοῦ ἀνοίας A, τῆς ἀνοίας αὐτοῦ vulg. 16. κοσμικοῦ b. τῆς δὲ ια'. περιόδου φλβ' A et alii, τῆς δὲ α' περ. φλγ' vulg.
17. ἀρχομένης τῆς ιβ' om. A f. Ἰουλιανὸς δὲ A, τότε λοιπὸν Ἰουλιανὸς vulg. κοσμοκράτωρ alii.

modi prohibente, magna adeo caedes edita est, ut puteus et martyrici templi area adiacentesque plateae caesorum sanguine complerentur. Constantius, eo cognito, in Macedonium iratus, virum gradu deponi iubet: et ingens malum maiori calamitate commutans, Eudoxium in eius locum substituit.

Hoc anno castrum, cui nomen Bedzaodi, Persae obtinuerunt. Constantius autem audiens Iulianum bellica laude conspicuum ab exercitu imperatorem in Galliis renunciatum, ipse moram Antiochiae trahens et Persicae expeditioni intentus, in Iulianum tyrannum profectionem suscepit. cumque Mopsocrenaa primam a Tarso Ciliciae stationem attigisset, tertio Dii mensis die, propria longiori sermone damnata prius recordia defunctus est. ab Euzoio Ariano baptismum accepit Antiochiae, numerato tunc temporis universi orbis anno 5852. duodecima, post undecimam exactam, annorum 532. redeunte periodo. solus itaque Iulianus imperio potitus, impurorum sanguine sacrificiorum sancto baptismate polluto, idolis inverecunde caerimo-

πλυνάμενος, καὶ πάντα ποιῶν ὅσοις οἱ δαίμονες θεραπεύονται.

B

Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουλιανοῦ ἔτος α'.

A. M. 5853

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβασίλευσεν Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, μο-
5 τρηγῆσας διὰ πλῆθος ἀμαρτιῶν ἡμῶν. ἐπαρθεὶς γὰρ τῇ τῶν
βαρβάρων νίκη, ἐαυτῷ τὸ κράτος ἐπιτρέψας, καὶ διώδημα
περιθέμενος, πρὸ τῆς Κωνσταντίου τελευτῆς εἰς ἑλληνισμὸν C
ἀναιδῶς ἐξειράπη. ὅπερ Κωνσταντίος πλεῖστα μεταμελούμε-
τος, ἀπέδωκε τὸ πνεῦμα, ἐπὶ τῆς τῷ τοῦ γένους φόνῳ καὶ τῇ
10 καινοτομίᾳ τῆς πίστεως, καὶ τῇ ἀναρρήσει τοῦ ἀποστάτου.
Ἰουλιανοῦ δὲ τοῦ ἀποστάτου θείοις κρίμασι μονοκρατορήσαν-
τος, παντοδαπαὶ θεήλατοι ὄργαι τὴν Ῥωμαίων γῆν κατείλη-
ψαι, καὶ θέλων δεῖξαι τὸν Κωνσταντίον ἄδικον καὶ ἀπάν-
θρωπον, ὑποκρινόμενος δικαιοσύνην ὁ παράνομος, τοὺς ἐν
15 ἑξορίᾳ ἐπισκόπους ἀνεκαλέσατο. Εὐσέβιον δὲ τὸν πρῶτον
τῶν βασιλικῶν εὐνούχων ἀνείλεν, ὡς δῆθεν ἄδικον· ἐδίωξε D
δὲ καὶ τοὺς ἄλλους εὐνούχους τοῦ παλατίου, διὰ τὸ ἀποβα-
λεῖν τὴν γυναῖκα, ἣν συνῆψεν αὐτῷ Κωνσταντίος ἀδελφὴν
ἐαυτοῦ· ὁμοίως καὶ μαγείρους διὰ τὸ λιτὸν τῆς διαίτης, καὶ

1. ὅσοις a c, ὅσα vulg. 5. πλῆθος b. τῇ A, τῆς vulg.

6. καὶ ἐαυτῷ a b c d e g. φ φόνῳ] φόνῳ A, neutrum verum esse videtur. 10. ἀναρρήσει A c d f, ἀρρήσει vulg. 12. παντοδαπαὶ A, παντοδαποί vulg. 13. θέλων] ἐλθῶν A f.

15. ἑξορίαις e. 16. τῶν βασιλικῶν om. A. 18. γυναῖκα] γαμεινῆν b.

niabatur, nec ullum, quo malcentur daemones, cultum volēbat omitti.

Romanorum imperatoris Iuliani annis primus.

A. C. 353

Hoc anno, ita nostrorum criminum exigente multitudine, Iulianus praevicator tyrannidem solus arripuit. victoriis etenim adversus barbaros elatus, omnem sibi permisit imperii potestatem, et imposito ante Constantii obitum diademate, deposito verae religionis pudore, ad profanos gentilium ritus animum convertit. Constantius caedum in proprium genus perpetratarum conscius, et renovatae a Iuliano superstitionis idolicae, et in itae ab eodem a vera fide defectionis tristi nuncio percussus, ob eidem delatum imperii consortium pluribus lacrymis poenitentiam testatus, spiritum emisit. Iuliano igitur caelestibus decretis imperium solo obtinente, variarum calamitatum imbres in Romanum orbem divino nutu immisi depluere coeperunt. nimirum ille inris et aequi transgressor, iuris vindicem se fingens, Constantio iniustitiae et inhumanitatis labem tentans aspergere, amandatos in exilium episcopos sanxit revocandos. Euse-

κουρίσλους διὰ τὸ ἓνα πολλοὺς ἀρκεῖν, ὡς ἔλεγεν. τοῦ δὲ
 δημοσίου δρόμου τὺς τε καμήλους καὶ ὄνους βόας τε καὶ
 ἡμιόνους ἐξέβαλεν, μόνους ἵππους συγχωρήσας ὑπουργεῖν διὰ
 πολλὴν φιλαργυρίαν, ἧς δοῦλος ἦν, ὡς πρώτης εἰδωλολα-
 P. 40 τρείας. τότε οἱ κατὰ τὴν ἀνατολὴν Ἕλληνες ἐπαρθέντες, εὐ- 5
 θένως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γεώργιον τὸν ἐπίσκοπον σύροντες ἀνεῖλον,
 καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἀθέτως ἐνυβρίζοντες, καμήλῳ ἐπιθέντες
 ἐνεπόμενον διὰ τῆς πόλεως, καὶ μετὰ νεκρῶν ἀλόγων ὀστέων
 μίξαντες αὐτοῦ τὸ λείψανον, κατέκαυσαν καὶ ἐσχόρπισαν.
 τότε Ἀθανάσιος πρὸς τινα παρθένον κρυπτόμενος χρόνον πο- 10
 λὺν ἐξελθὼν, σύνοδον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκρότησεν, καὶ τὰ κατὰ
 Νικαίαν κυρώσας δόγματα, ἐκκλησίαν ἀπέλαβεν. οἱ δὲ Ἀρειανοὶ
 μετὰ Γεώργιον Λούκιον προεχειρίζοντο ἑαυτοῖς, καὶ ἐν οἴκῳ
 κοιτῆ συνήγοντο, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους Χριστιανούς οἱ Ἕλληνες
 Β ἀνεσταύρωσαν καὶ κατέσφαζαν. τὰ δὲ τοῦ Πατροφίλου τοῦ 15
 ἐν Σκυθοπόλει ἐπισκόπου λείψανα ἀνορυζάντες, τὰ μὲν ἄλλα
 διεσχόρπισαν, τὸ δὲ κρανίον ἐφυβρίστως κρεμύσαντες ἐνέκλι-
 ζον. ἐν δὲ Γάζῃ καὶ Ἀσκαλῶνι πρεσβυτέρους καὶ ἀειπαρθέ-
 νους ἀναιροῦντες, ἀνέπτυσσον τὰ σπλάγχνα αὐτῶν, καὶ κρι-

3. μόνας e f. 4. πολλὴν add. ex A et aliis. πρώτης A a, πρὸ
 τῆς vulg. 5. εὐθέως] ἀθέως g. 12. τῆς ἐκκλησίας ἀπέλαβεν A.
 13. μετα] κατὰ A. 15. τὰ δὲ τοῦ A, τοῦ δὲ vulg. 16. τὰ μὲν
 ἄλλα A, τὰ δὲ ἄλλα vulg. 17. διεσχόρπισαν A, ἐσχόρπισαν
 vulg. 19. ἀνέπτυσσον A a b c d e f, ἐνέπτ. vulg. κρι-
 θῆς A.

hium vero regionum Eunuchorum principem, ceu noxium morte da-
 mnavit: sed et reliquam eviratorum turbam, uxore, quam Constantius
 frater tradiderat, amissa, coquos item, quod victus parcitatem et fru-
 galitatem prosequeretur, ac tonsores demum, quod pluribus unus
 sulliceret, ut aiebat, palatio expulit. a publici porro cursus consue-
 tudine, camelis, asinis, bobus et mulis ablegatis, adaugendae pecu-
 niae, cuius etiam ante idolorum mancipabatur libidini, solos equos in
 ministerium adhiberi permisit. eo tempore gentiles orientis incolae
 resumtis animis, Georgium Alexandrinum episcopum de repente per
 vim abreptum occiderunt; cadaver autem eius ludibriis per impietatem
 afficiendum, atque in civitatis vicos omnes traducendum imposuerunt
 camelo, et bestiarum tandem mortuarum ossibus admixtum consum-
 pserunt igne, et in ventum disperserunt reliquias. tunc Athanasius
 longo temporis spatio a quadam virgine occultatus redux recepit ec-
 clesiam, et Alexandriae convocata synodo, sancita prius apud Nicaeam
 fidei dogmata confirmavit. sublato Georgio Lucium sibi praefecerunt
 Ariani, et in profanis aedibus conventicula celebrarunt. gentiles
 etiam plurimos Christianorum crucibus suffixos mactaverunt: ac sub-

θῶν πληροῦντες, τοῖς χοίροις παρέβαλλον. ἐν δὲ Φοινίκη
 Κύριλλον διάκονον οἱ Ἡλιουπολίται ἀνελόντες, τοῦ ἥπατος
 αὐτοῦ ἀπεγεύσασατο, ἐπειδὴ τὰ εἶδωλα αὐτῶν ἐπὶ τοῦ μακα-
 ρίου Κωνσταντίνου κατέστρεψεν. ὁ δὲ ἀνατεμὼν τὸν διάκο-
 5 νον καὶ ἀπογευσάμενος τοῦ ἥπατος αὐτοῦ πέπονθε ταῦτα.
 τὴν μὲν γλωσσοσαν σαπεῖσαν κατέρρευσεν, καὶ τοὺς ὀδόντας C
 ἀπέβαλεν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπηρώθη, καὶ οὕτω βασανι-
 ζόμενος ἀπέθανεν. τοῖς δὲ ἐν Καισαρείᾳ Καππαδοκίας Χρι-
 στιανοῖς πολλὰ κακὰ ἐνεδείξατο Ἰουλιανός. ἀφείλατο δὲ καὶ
 10 τὰ δίκαια τῆς πόλεως, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ καλεῖσθαι αὐτὴν
 Καισαρείαν. Μάζοκαν δὲ αὐτὴν, ὡς τὸ [πρὶν, ἐκέλευσε λέγε-
 σθαι· ὅτι οἱ αὐτόθι Χριστιανοὶ ἐπὶ Κωνσταντίου πολλὰ
 κακὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐποίησαν, καὶ τὸν ναὸν τῆς τύχης κατέ-
 σκαψαν. ἐν δὲ Ἀρεθούσῃ φοβερὰ κατὰ Χριστιανῶν διεπρά-
 15 ξαντο· ἐν οἷς καὶ Μάρκον τὸν ἀγιώτατον μοναχὸν τὸν καὶ
 σώσαντα καὶ κρύψαντα Ἰουλιανόν, ἐν τῷ ἀνελεῖν τὸν στρατὸν
 τὸ γένος Κωνσταντίου. τούτου τὰ σπλάγγνα ζῶντος . . . D
 ἐν Ἐμέσῃ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τὸ τοῦ Διονύσου εἰδωλον

2. διάκονα b. οἱ Ἡλιουπ.] Ἰουλιουπολ. A. 6. κατέβηεν-
 σεν A, κατέρρευσεν vulg. 9. Ἰουλιανός A, ὁ Ἰουλ. vulg. δὲ
 καὶ τὰ A, δὲ τὰ vulg. 11. Μάζοκαν A e, Μάζοκαγ a, Μάζοκα b.
 13. κατέσκαψαν] κατέσπασαν A. 14. Χριστιανῶν A, Χριστια-
 ρὸν vulg. διεπράξαντο A a, διεπράξατο vulg. 15. τὸν καὶ
 σώσ. A, τὸν σώσ. vulg. 17. lacuna a nullo cod. expletur.
 18. τὸ τοῦ Διονύσου εἰδωλον A et alii, τοῦ Διός vulg.

inde Patrophili Scythopolitani praesulis reliquias terra erutas partitum
 hinc et inde disiecerunt, calvariam vero contumeliose suspendentes
 ludificati sunt. Gazae vero atque Ascalone presbyteros et virgines
 deo in perpetuum sacratas interemerunt, eorumque inaperta viscera
 complentes hordeo porcis obiecerunt discerpenda. ad haec Cyrillum
 diaconum, quod sub beatae memoriae Constantino evertisset idola,
 Heliopolitae in Phoenicia letho multaverunt, et ex eius icore stru-
 xerunt epulum. qui porro diaconum sciderat, et ex eius delibarat
 icore, haec deinceps est perpessus. linguam tabo fluentem evomuit,
 et exspuit dentes: oculisque tandem excaecatus, ac miserandum in
 modum cruciatus, vitam finivit. Christianis insuper Caesareae in Cap-
 padocia civibus plurima mala Iulianus rependit. ob illatas quippe
 ab ipsis sub Constantio gentilibus noxas, et eversum fortunae fanum,
 civitatis ius ademit, et antiquato Caesareae nomine, Mazocam, quae
 prior erat eius appellatio, iussit vocari. horrenda insuper tormenta
 Arethusae exercuit in Christianos: inter quos etiam Marcum sanctissi-
 mam monachum, qui ab exercitus Constantii sobolem ad necem quae-
 rentis potestate Iulianum ipsam exemerat, involvit. huius adhuc spi-
 rantis viscera in magna ecclesia Iovis idolum, an-

Ἰδρυσαν, τὴν δὲ παλαιὰν ἐκκλησίαν κατέστρεψαν. Μάρης δὲ ὁ Χαλκηδόνος πολλὰς ὕβρεις τῷ Ἰουλιανῷ κατὰ πρόσωπον εἰς τὸν οἶκον τῆς τύχης θύοντι ἐπήγαγεν. ὁ δὲ, ὡς φιλόσοφος δῆθεν, τὰς ὕβρεις ὑπήνεγκεν.

- A.M. 5854 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ δυσσεβὴς Ἰουλιανὸς ἐνομοθέτησεν μὴ 5
μετέχειν Χριστιανούς Ἑλληνικῶν μαθημάτων. Ἀπολλινάριος δὲ
P. 41 τῇ μὲν θείᾳ γραφῇ χρῆσάμενος ὕλη, τοὺς χαρακτηρισμοὺς δὲ τῶν
ἀρχαίων μιμησάμενος, καὶ κατὰ Ἰουλιανοῦ λόγον συγγράψας,
ὃν ὑπὲρ ἀληθείας ἐπέγραψε, πολλὰ τὴν ἐκκλησίαν ὠφέλησεν.
Ἀθανάσιον δὲ τὸν μέγαν Ἀλεξανδρείας ἐξελαθῆναι ἐκέλευσεν, 10
τῶν Ἑλλήνων σφοδρῶς αὐτὸν παροξυνάντων κατ' αὐτοῦ. ὁ
δὲ ἐξερχόμενος, θαρροῦν εἶπε Χριστιανοῖς τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ
δακρύνουσι, φήσας· θαρροεῖτε, νεφύδιόν ἐστι, καὶ παρέρχεται.
καὶ Τίτον τὸν ἱερὸν ἐπίσκοπον Βοστρῶν Ἰουλιανὸς ἔγραψε
Βοστριανοῖς ἐξελάσαι τοῦτον τῆς πόλεως, Δωρόθεόν τε 15
τὸν πολυάθλον ἐπίσκοπον Τύρου, τὸν πολλὰς ἱστορίας γράψαντα
ἐκκλησιαστικὰς, καὶ ἐν λόγοις διαπρέποντα, τὸν ἐπὶ
Διοκλητιανοῦ ὁμολογητὴν γεγονότα, καὶ αὐθις ἐπὶ Λικινίου,

1. Ἰδρυσαν — κατέστρεψαν A, Ἰδρυσεν κατέστρεψεν vulg. 3. θύοντι A b e, ἀπιόντι καὶ θύσοντι vulg. 7. τοὺς add. ex A. 8. κατὰ Ἰουλ. A, κατὰ τοῦ Ἰουλ. vulg. 9. ἐπέγραψε A et alii, ὑπέγρα. vulg. 10. ἐκέλευσεν, τῶν Ἑλλ. A e f, ἐκ. πολλὰ τῶν Ἑλλήνων vulg. 11. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 13. θαρροεῖν τε A. 14. Βοστρῶν A, Βόστρων vulg. 16. τὰς πολλὰς A.

tiquis aedibus eversis, erexit. Mares autem Chalcedonensis episcopus Iuliano ad fortunae sanum sacrorum faciendorum gratia proficiscenti contumelias in faciem intulit: quas ille philosophi personam agens sustinuit.

- A. C. 354 Hoc anno impius Iulianus Christianos, ne gentilium disciplinis acquirendis studium apponerent, edicto prohibuit. eapropter Apollinarius ex divina quidem scriptura argumento sibi proposito, eodemque vetustiorum, quos initiatus est, dictione et characterē ornato, librum, quem, pro veritate, inscripsit, adversus Iulianum edere molitus, ecclesiam magnopere iurvit. magnum vero Athanasium Iulianus a gentilibus in ipsum concitatus Alexandria pelli praecepit. ille discessum parans, Christianos sui causa lacrymis perfusus bono animo iubebat esse, dicens: confidite, nubecula est: commodum dissipabitur. Titum insuper sacrum Bostrensiū episcopum ut cives urbe eicerent, rescripto mandavit: Dorotheum quoque Tyri praesulem multis certaminibus praeclarum, variarum ecclesiae historiarum scriptorem, dicendi peritia praestantem, eum, inquam, qui confessoris nomen sub Diocletiano et Licinii rursus temporibus fuerat adeptus, secundo demum imperii praevicatoris anno, cum magistratus ab eo

ἐν γῆρᾳ βαθεῖ φθάσαντα, ἐν τῷ δευτέρῳ χρόνῳ τοῦ παρα-
 βίου οἱ τούτου ἄρχοντες ἐν Ὀδυσσοπόλει τοῦτον εὐρόντες
 ἰδύσαντα πολλοὺς αἰκισμοὺς διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπα-
 γαγόντες αὐτὸν ἑκατὸν ἑπτὰ χρόνων ὑπάρχοντα. τὰς δὲ Χρι-
 5 στιανῶν εὐποιῖας [ὁ ἄχρηστος καὶ παραβάτης] μιμούμενος
 ζήτοις τε καὶ πτωχοῖς τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν χορηγεῖσθαι ἐκέλευ-
 σεν, ἀπατῶν τοὺς ἀπλουστέρους. ταῖς εἰκόσιν ἑαυτοῦ Δία
 καὶ Ἄρεα καὶ Ἑρμῆν συγγράφεισθαι προσέταξεν ὁ δυσσεβῆς
 καὶ τοὺς λοιποὺς δαίμονας, καὶ τοὺς ἀναβαλλομένους τὴν τοῦ-
 10 τῶν προσκύνησιν, ὡς ἐχθροὺς τοῦ βασιλείως κολάζεισθαι. τῷ
 δὲ στρατῷ τὴν ῥόγαν διανεμῶν πῦρ προστίθει καὶ λίβυρον καὶ
 θυμῶν τὸ στράτευμα ἠνάγκαζεν ἐν Καισαρείᾳ δὲ τῆς Φιλίππου,
 τῇ νῦν Πανεάδι, ὅθεν κατήγετο ἡ αἰμόρρους, ἀνδριάς ἴστατο
 πρὸ τοῦ οἴκου αὐτῆς τοῦ κυρίου [ἡμῶν καὶ Θεοῦ Ἰησοῦ Χρι-
 15 στοῦ], ὃν ἐθνικῶ ἔθει εὐχαριστήριον ἀνέστησεν. τοῦτον κα-
 τενεχθῆναι προσέταξεν ὁ δυσσεβῆς Ἰουλιανός, ὃ καὶ γέγονεν
 κατ' ἐμπαιγμὸν δῆθεν συράντων τῶν Ἑλλήνων τὸν ἀνδριάνα,
 καὶ ἀντ' αὐτοῦ ζόανον ὀνόματι Ἰουλιανοῦ στησάντων. τοῦτον
 δὲ Χριστιανοὶ λαβύντες τὸν ἀνδριάνα εἰς ἐκκλησίαν ἀπέθεντο·
 20 τὸ δὲ τοῦ παραβίου ζόανον κατελθὸν πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ D

1. βαθεῖ φθάσαντα A, φθάσ. βαθεῖ vulg. 3. ἐπαγαγόντες A,
 ἐπάγοντες vulg. 4. ἀπέσφαξαν vel simile quid aperte deest.
 5. [ὁ ἄχρηστος (ἄχριστος e,) καὶ παραβάτης] om. A a b c d f.
 9. καὶ τοὺς alterum A, τοὺς δὲ vulg. 12. δὲ om. A. 13.
 αἰμορροῦσα a b c d. 14. ἡμῶν — Χριστοῦ om. A. 18.
 Ἰουλιανὸν A. τοῦτον A, τοῦτο vulg. 19. Χριστ. λαβόν-
 τες A, λαβ. Χριστ. vulg.

missi privatam vitam agentem Odyssepoli offendissent, centum et se-
 ptem annis provectum verberibus et contumeliis ob Christi fidem
 obratum letho dederunt. Christianam pietatem et beneficentiam
 imitatus ille nefarius et praevaricator, peregrinis et egenis res ne-
 cessarias edixit suppeditari: hinc fucus animis simplicioribus fa-
 ctus. Iovem, Martem, Mercurium, reliquosque daemones propriis ap-
 pingi voluit impiis imaginibus: qui adorare detrectarent, velut in
 principem perduelles, puniri. annonam exercitui distributurus, ignem et
 thus apponi iubebat, et milites suffire cogebat. Caesarea Philippi, quae
 nunc Paneas, et olim mulieris sanguinis profluvio laborantis, patria fuit.
 ibi ante proprias aedes domini nostri et dei Iesu Christi statuam
 gentilium morem secuta beneficii et grati animi memor illa exere-
 rat, quam deiici sacrilegus Iulianus imperavit: quod et factum est:
 gentilibus nimirum cum ludibrio imaginem trahentibus, et simulacrum
 Iuliani nomine in eius locum sufficientibus: receptam Christi imagi-
 nem Christiani reposuerunt in ecclesia: praevaricatoris autem simu-

συνῆλθον ἐπίσκοποι τριακόσιοι, ἀνατολικοὶ δὲ τριάκοντα ἕξ. οὗτοι τοῖς δυτικοῖς ἀντέπιπτον, αἰτοῦντες ἐξελασθῆναι πρότερον Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον· ὁ δὲ Ὅσιος ὁ Κουδρουύβης ἐπίσκοπος καὶ Πρωτογένης ὁ Σαρδικῆς, οὐκ ἤνέσχοντο μὴ πυρεῖναι τοὺς ἁγίους Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον. τότε οἱ ἀνατολικοὶ 5 ἐν Φιλίππου πόλει γενόμενοι, ἀναιδῶς τὸ ὁμοούσιον ἀνεθεματίσαν. οἱ δὲ ἐν Σαρδικῇ ὑρθόδοξοι τὸν ὄρθον τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως ὄρον ἐκύρωσαν, τὸ ἀνόμοιον ἀναθεματίσαντες· ἀποδεδώκασι δὲ καὶ τοὺς θρόνους Ἀθανασίῳ καὶ Παύλῳ καὶ Μιρκέλλῳ τῷ Ἀγκύρας ὁμολογοῦντι τὸ ὁμοούσιον καὶ 10 ἀπολογουμένῳ μὴ ἐννοεῖσθαι τὰ συγγραφέντα αὐτῷ τοῖς διαβάλλουσιν αὐτόν. οὕτω τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου πραξίσεως κατὰ τῶν ἀποδιαστάντων ἀνατολικῶν καὶ κηρωσάσης τὸ ὁμοούσιον, Κωνσταντίος δῆθεν Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον ἐντίμως ἐδέξατο, καὶ τοὺς ἰδίους θρόνους ἀποδέδωκεν· καὶ οὕτως 15 P. 37 Ἀθανάσιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἦλθεν, καὶ ἐδέχθη μετὰ χαρᾶς μεγάλης ἐξώσας Γεώργιον τὸν Ἀρειανόν.

Μαγνηντίου δὲ ἐν Γαλλίαις τυραννήσαντος καὶ Κωνσταντα τὸν εὐσεβῆ ἀνελόντος, Κωνσταντίος ὁ Ἀύγουστος δια-

1. ἐπίσκοποι om. alii. 3. Κουδρουύβης: sic codd. omnes. 7.
 ὄρθόδοξοι A, ὄρθόδοξον vulg. 12. παραταξάσης A. 16.
 ἀπεδέχθη b. 18. Κωνσταντα A, Κωνσταν vulg. 19. ὁ
 add. ex A.

ex orientalibus triginta sex convenerunt episcopi. hi de Paulo et Athanasio efficiendis facta in primis postulatione, controversias cum occidentalibus egere. Hosius vero Cordubensis et Protogenes Sardicensis episcopi viros sanctos Paulum atque Athanasium concilio non interesse minime patienter tolerabant. tunc igitur orientales Philippopolim secedentes, anathemate consubstantialis vocem impudenter damnaverunt: qui vero Sardicae remanserunt, rectam et sanam recteque et sane prolatam Nicaeae definitionem, Anomaeorum repudiata sententia, firmavere: tum demum Paulo et Athanasio, nec non Marcello Ancyrae praesuli scripta sua ab accusatoribus nusquam intellecta causanti, et consubstantialis fidem profitenti, ablatas sedes restituerunt. ita Sardicensis synodus adversus orientales, qui se separaverant, consubstantialis firmato dogmate, sancivit. post hoc Constantius Athanasio Pauloque cum honore susceptis proprios reddidit thronos: et in hunc modum Alexandriam repetiit Athanasius, et Georgio Ariano depulso, ipso communi civium laetantium applausu receptus est.

Magnentio vero tyrannidem in Galliis exercente, et Constante religioso principe ab eo sublato, Constantius Augustus tunc temporis

ταίρων ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ μαθὼν, παρευθὺ τὸν Παῦλον ἀπο-
 στείλας τῆς πόλεως ἐξώρισεν ἐν Κουκουσίῳ κἀκεῖ ὑπὸ Ἀρειαν-
 τῶν ἀναιρεῖται. καὶ τότε Μακεδόνιος τοῦ Θρόνου ἀντιλαμ-
 βάνεται. Κωνσταντίος δὲ κατὰ Μαγνητίου ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν
 5 ἐξώρμησεν. ἡ δὲ σύγκλητος ἐν Ῥώμῃ Νεποτιανὸν ἐνδύσασα
 κατὰ Μαγνητίου ἀπέλυσεν. ὃς συμβαλὼν τῷ Μαγνητίῳ ἐν
 Ῥώμῃ ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ βασιλεύσας μῆνας τρεῖς. πρὶν B
 ἢ δὲ φθάσαι ἀπελθεῖν τὸν βασιλέα ἐν Ῥώμῃ, Κωνσταντίνα,
 ἡ καὶ Ἑλένη, ἡ Κωνσταντίου ἀδελφὴ ἀνηγόρευσε Βρεττανίωνα
 οὐκ βασιλέα ἀνδρα ἔντιμον, καὶ ἀντίστησε τῷ Μαγνητίῳ πρὸς
 τὴν μάχην. φθάσας δὲ Κωνσταντίος ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἀποδε-
 ξάμενος τὸν Βρεττανίωνα μετὰ πολλῆς τιμῆς, ἐπολέμησαν
 ἀμφω τὸν Μαγνητίον περὶ Μοῦρσαν. καὶ ἡττηθεὶς ὁ Μα-
 γνητίος ἔφυγεν ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν. πολλακίς δὲ ὑπὸ τῶν στρα-
 5 τιωτῶν Κωνσταντίου πολεμηθεὶς, συμβαλὼν τῷ Σελεύκῳ καὶ
 ἡττηθεὶς, ἔφυγεν εἰς Λουγδοῦνον· καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 πρῶτον σφάζας, καὶ τὴν ἰδίαν μητέρα, ὕστερον καὶ ἑαυτὸν C
 ἀνήλωσεν· καὶ Δημέντιος Καῖσαρ ὁ τούτου ἀδελφὸς ἀγχόνῃ
 ἐχρήσατο.

• Τότε καὶ Σιλβανὸς τυραννήσας ἐν Γαλλίαις ἀνῆρέθη ἐπὶ

3. ἐπιλαμβάνεται A.	5. ἐξώρμησεν A, ἐξόρμησεν vulg.	6.
ἀπέλυσεν f.	7. πρὶν ἢ δὲ φθάσαι ἀπελθεῖν A a, πρὶν ἔδε	
φθάσαι καὶ ἀπ. vulg.	10. ἀντίστησε A, ἀνέστησε vulg.	13.
Μοῦσαν b e f.	15. συμβαλὼν A, συμβάλλων vulg.	18.
Δημέντιος] δικαίως A, Δικαίτιος f.		

Antiochiae degens de his eruditus, datis confestim litteris Paulum urbe regia iussit Cucusum exulem agi: ubi ab Arianis mortem recepit: et mox thronum occupavit Macedonius. Constantius autem Maguentium debellaturus, in Italiam profectus est. Romanus porro senatus Nepotianum caesareis insignibus ornatum in expeditionem adversus Magnentium misit. qui cum Magnentio congressus Romae mense imperii tertio ab ipso interemptus est, priusquam Romam appelleret Constantius. Constantina, quae et Helena, Constantii soror Britannionem honoratum et illustrem virum renunclavit imperatorem: eamque in bello contra Magnentium opposuit. Constantius autem Romam ingressus, Britannionem maximis ornavit honoribus, unaque cum ipso ad Mursam Magnentium aggreditur: victus Magnentius remeant fugitivus in Italiam. demum repetitis praeliis fatigatus et superatus, renovata ad montem Seleucum pugna fractus perimit, fuga Lugdanum appulit, ibique fratre primum interfecto, et propriae matri pari nece illata, postremo sibi ipsi conscivit lethum: tandemque Decentius Caesar eius frater laqueo vitam finivit.

Ea tempestate Silvanus tyrannidem arripere molitus, a Constan-

τῶν στρατιωτῶν Κωνσταντίου. ἐλθὼν δὲ ἐν Ῥώμῃ Κωνσταν-
 τιος εἰσῆλθεν μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ παρατάξεως, ὀνο-
 μασθεῖς ὑπὲρ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ βασιλεῖς. συνῆλθεν δὲ αὐτῷ
 καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Εὐσεβία, καὶ ἐποίησεν δεκατέσσαρας ἡμέ-
 ρας ἐν τῇ Ῥώμῃ. ἐξελθὼν δὲ ἐν τῷ Τριβουναλίῳ Κάμπῳ,
 καὶ στὰς ἐφ' ὕψους συμπαρόντος αὐτῷ τοῦ στρατοπέδου καὶ
 D τοῦ Βρεττανίωνος, ἐδημηγόρει πείθων τὸν λαόν, ἀκόλουθον
 εἶναι τῆς βασιλείας, καὶ τὴν ἐξουσίαν ὑπάρχειν τῷ ἐκ προγό-
 νων βασιλέων διαδεξαμένῳ ταύτην, συμφέρειν τε τῷ λαῷ καὶ
 τῷ κοινῷ ὑπὸ μίαν ἐξουσίαν διοικεῖσθαι τὰ δημόσια, καὶ ὅσα
 τούτοις ἀκόλουθα. τότε ἀποδύσας τὸν Βρεττανίωνα βασιλευ-
 σαντα μῆνας δέκα κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τραπέζης αὐτῷ πρὸς
 ἐστίασιν ἐκρινώησεν· καὶ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ δωροφο-
 ρίας καὶ πολλῶν χαρισμάτων ἐν Προυσίῃ τῆς Βιθυνίας ἀπέ-
 στείλειν. Χριστιανὸς δὲ ὢν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐσχόλαζεν, καὶ πολ-
 λὰς ἐλεημοσύνας ἐποίει εἰς τοὺς πένητας· ἐτίμα δὲ καὶ τοὺς
 P.38 ἱερεῖς ἕως ἡμέρας τελευτῆς αὐτοῦ. ὁ δὲ Κωνσταντῖος ἐπι-
 στρέψας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ Εὐσεβίας
 τῆς ἰδίας γυναικὸς Ἰουλιανὸν τὸν ἀδελφὸν Γάλλου ἐκ τῆς
 φυλακῆς ἐξαγαγὼν Καίσαρα προβάλλεται, καὶ εἰς Γαλλίαν ἐκ-

3. τοὺς A, τοῦ vulg. 4. δεκατεσσάρεις Par. 8. ὑπάρχειν
 A, ὑπάρχοντι vulg. 9. τῷ λαῷ om. A, τῷ κοινῷ λαῷ a. 10.
 καὶ ὅσα A, καὶ τὰ vulg. 13. ἐστίαν b. δωροφορίας A,
 δωροφ. a c, δωροφ. f, δωροφορίας vulg. 17. ἕως τῆς τελευ-
 τῆς a.

iii militibus neci traditur. Constantinus autem ingenti cum ostenta-
 tione et apparatu bellico Romam ingressus, laudibus supra omnes
 retro imperatores cumulatus est. una cum ipso coniux Eusebia ur-
 bem ingressa, quatuordecim in ea dies egit. hinc ad Tribunalium
 campum profectus, et astante exercitu et Britannione suggestum alti-
 orem conscendens, adlocutione ad populum et milites habita, ut
 imperium colerent ac maiestati submissi obsequerentur, suadebat: a
 maioribus et avis imperatoribus potestatem acceptam sibi adesse, ab
 uno principe publicas res administrari populo et communi utilitati
 conducere, et id genus similia. quocirca Britannionem decem a men-
 sibus socium imperii factum eadem hora dignitatis insignibus exutum,
 convivam ad mensam excepit: quem deinde magnis honoribus auctum
 Prusam Bithyniae ablegavit. cum vero Christiano ritu esset initiatus,
 ecclesiarum cultui indulgebat assiduus, et erga pauperes erogatis
 eleemosynis liberalem, erga sacerdotes ad ultimum usque vitae diem
 sese cultorem devotum exhibebat. (Constantius vero Byzantium re-
 versus, Eusebiae coniugis precibus sollicitatus, Iulianum Galli fra-

πέμπει ζευξας αὐτῷ πρὸς γάμον καὶ τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Ἐλένην τὴν καὶ Κωνσταντίαν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ἰούλιος ὁ Πάππας ἐν Ῥώμῃ ἐκοιμήθη, καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ Λιβέριος ἀνὴρ τὰ πάντα ὁσιμαστός καὶ ὀρθόδοξος. οἱ δὲ Ἀρειανοὶ τὸν βασιλέα κατὰ Ἀθανασίου οὕτω παρέπεισαν ὥς κεφαλικὴν αὐτῷ τιμωρίαν ἐπιψηφίσασθαι. ἀλλὰ καὶ τότε φυγῇ ὁ ἄγιος τὴν σωτηρίαν Β ἐπραγματεύσατο.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Μακεδονίου ἔτος α'. A.M. 5850

0 Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμοῦ μεγάλου γενομένου ἐν Νικομηδείᾳ περὶ ὥραν τρίτην νυκτερινὴν τὴν πόλιν κατέλαβεν, καὶ πλήθη πολλὰ διέφθειρεν· συναπώλετο δὲ καὶ ὁ ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Κεχροπίος.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Λεοντίου ἔτος α'. A.M. 5851

5 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐδοξίου ἔτος α'. ἐκβλη- C
θῆντος Μακεδονίου.

Μακεδονίου τοίνυν τυραννικῶς τὸν θρόνον Κωνσταντι- A.M. 5852
νουπόλεως κατέχοντος, μετήγαγεν τὸ σῶμα τοῦ μεγάλου Κων-

6. αὐτοῦ Α. 7. ἀλλὰ om. Α. 8. ἐπραγματ.] ἐχρήσατο Α. f.

In marg. b haec addita leguntur: Κύριλλος Ἱεροσολύμων ἐδιώχθη ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν· ἀντ' αὐτοῦ δὲ γεγόνασιν Ἀρειανοὶ τρεῖς Ἀρσένιος, Ἡράκλειος, Ἰλάριος. καὶ πάλιν Κύριλλος ἀνακληθεὶς ἐπὶ Γρατιανὸν συνήλθεν, καὶ ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ὀκτώ καὶ ἑκατὸν ἐπισκόπων ἐν Κωνσταντινουπόλει συνήλθεν. 11.

κατέλαβεν] κατέβαλεν Α. a. 17. Μακεδόνιος — κατέσχευ Α.

18. μετήγαγεν Α, κατήγ. vulg.

trem eductum e custodia Caesarem designat, et propria sorore Helena, cui nomen etiam Constantia fuit, in matrimonium copulata, mittit in Gallias.)

Eodem etiam anno Iulius papa Romae diem suum obiit: et Liberius, vir per omnia mirandus et recta in deum fide praestans, in eius locum est promotus. Ariani porro imperatorem in Athanasium adeo commoverunt, ut poenam capitis in eum decerneret. at sanctus fuga tum etiam saluti consuluit.

Cpolis ἐπισκοπὴ Μακεδονίου ἀνὸς πρῶτος. A. C. 350

Hoc anno magnus terrae motus Nicomediae exortus, hora noctis tertia urbem concussit, et numerosam populi multitudinem oppressit. periit etiam illa communi clade civitatis episcopus Cecropius.

Ἀντιοχίης ἐπισκοπὴ Λεοντίου ἀνὸς πρῶτος. A. C. 351

Cpolis ἐπισκοπὴ Εὐδοξίου ἀνὸς πρῶτος, ἐκείνῳ Μακεδονίῳ.

Macedonius itaque Cpolis sede tyrannice obtenta, magni Constantini corpus e sanctorum apostolorum aede, ruinam eius causatus, ad sancti Acacii templum transtulit: populo vero depositionem huius-

σταγίνου εἰς τὸν ἅγιον Ἀκάκιον ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, πτωσιν προφασιζόμενος τοῦ ναοῦ. τοῦ δὲ λαοῦ κωλύοντος φόρος γέγονε πολὺς, ὥστε πληρωθῆναι τὸ φρέαρ καὶ τὴν ἀλλήν τοῦ μαρτυρίου αἱμάτων καὶ τὰς περικειμένας πλατείας· ὅπερ γνοὺς ὁ Κωνσταντίος, ἠγανάκτησεν κατὰ Μακεδονίον, καὶ 5 τοῦτον καθαιρεθῆναι κελεύσας, Εὐδόξιον ἀντικατέστησεν, μείζονι κυκῶ μέγα κακὸν ἀμειψάμενος.

Τούτῳ τῷ ἔτει Πέρσαι Βεδζακδι καλούμενον κύστρον παρέλαβον· Κωνσταντίος δὲ ἀκηκόως, ὡς Ἰουλιανὸς ἐν Γαλ-
P. 39 λίαις ἐν πολέμοις εὐδοκίμησας ὑπὸ τοῦ στρατοῦ βασιλεὺς ἀνηγορεύθη, ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγων διὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον, ἐξώρμησεν κατὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ τυράννου· καὶ ἐλθὼν ἐν Μίψου κρήναις, ἐν πρώτῃ μονῇ ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας ἐτελεύτησεν μηνὶ Δίῳ γ'. πολλὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀνοίας καταγνοὺς. ἐβαπτίσθη δὲ τότε εἰς Ἀντιόχειαν ὑπὸ Εὐζώτου τοῦ Ἀρειανοῦ, 10 τοῦ καθολικοῦ κόσμου ἔτους εἰκοβ'. τῆς δὲ ια' περιόδου φλβ'. [ἀρχομένης τῆς ιβ'.]. Ἰουλιανὸς δὲ μονοκράτωρ γενόμενος, ἀναιδῶς ἐλλήριζεν, αἵματι θουσιῶν τὸ ἅγιον βάπτισμα ἀπο-

2. πτώσει b. 4. περικειμένας A, παρακειμ. vulg. 8. Βεδζακδι A, Βεδζαβδη b, Βεδζακδη c, Βεδζακιδι e, Βεδζακχδι vulg. 9. ὡς A, ὅτι vulg. 10. τοῦ om. A. 11. πόλεμον om. A. 12. τοῦ add. ex A. Μίψου κρήναις A, Μάψου κρήναις a b c d f, Μουφουκρέε vulg. 13. ἐν ante πρώτῃ om. A. 14. τῆς ἑαυτοῦ ἀνοίας A, τῆς ἀνοίας αὐτοῦ vulg. 16. κοσμικοῦ b. τῆς δὲ ια' περιόδου φλβ' A et alii, τῆς δὲ α' περ. φλγ' vulg. 17. ἀρχομένης τῆς ιβ' om. A f. Ἰουλιανὸς δὲ A, τότε λαόνων Ἰουλιανὸς vulg. κοσμοκράτωρ alii.

modi prohibente, magna adeo caedes edita est, ut puteus et martyrici templi area adiacentesque plateae caesorum sanguine complerentur. Constantius, eo cognito, in Macedonium iratus, virum gradu deponi iubet: et ingens malum maiori calamitate commutans, Eudoxium in eius locum substituit.

Hoc anno castrum, cui nomen Bedzadi, Persae obtinuerunt. Constantius autem audiens Iulianum bellica laude conspicuum ab exercitu imperatorem in Gallis renunciatum, ipse moram Antiochiae trahens et Persicae expeditioni intentus, in Iulianum tyrannum profectionem suscepit. cumque Mopsocrenaa primam a Tarso Ciliciae stationem attigisset, tertio Dii mensis die, propria longiori sermone damnata prius recordia defunctus est. ab Euzoio Ariano baptismum accepit Antiochiae, numerato tunc temporis universi orbis anno 585. duodecima, post undecimam exactam, annorum 532. redeunte periodo. solus itaque Iulianus imperio potitus, impurorum sanguine sacrificiorum sancto baptismate polluto, idolis inverecunde castrimo-

πλυνάμενος, καὶ πάντα ποιῶν ὅσοις οἱ δαίμονες θεραπεύονται.

B

A.M. 5853

Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουλιανοῦ ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβασίλευσεν Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, μο-
5 τασχόησας διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν ἡμῶν. ἐπαρθεὶς γὰρ τῇ τῶν
βαρβάρων νίκη, ἐαυτῷ τὸ κράτος ἐπιτρέψας, καὶ διύδημα
περιδέμενος, πρὸ τῆς Κωνσταντίου τελευτῆς εἰς ἑλληρισμὸν C
ἀναιδῶς ἐξεστράφη. ὕπερ Κωνσταντίου πλείστα μεταμελούμε-
ιος, ἀπέδωκε τὸ πνεῦμα, ἐπὶ τῷ τῷ γένους φόνῳ καὶ τῇ
10 καινοτομίᾳ τῆς πίστεως, καὶ τῇ ἀναρρήσει τοῦ ἀποστάτου.
Ἰουλιανὸς δὲ τοῦ ἀποστάτου θείοις κρίμασι μονοκρατορήσαν-
τος, παντοδαπαὶ θεήλατοι ὄργαι τὴν Ῥωμαίων γῆν κατελή-
φασι, καὶ θέλων δεῖξαι τὸν Κωνσταντίον ἄδικον καὶ ἁπάν-
θρωπον, ὑποκρινόμενος δικαιοσύνην ὁ παρῴτιμος, τοὺς ἐν
15 ἔξορίᾳ ἐπισκόπους ἀνεκαλέσατο. Εὐσέβιον δὲ τὸν πρῶτον
τῶν βασιλικῶν εὐνούχων ἀνείλεν, ὡς δῆθεν ἄδικον· ἐδίωξε D
δὲ καὶ τοὺς ἄλλους εὐνούχους τοῦ παλατίου, διὰ τὸ ἀποβα-
λεῖν τὴν γυναῖκα, ἣν συνῆψεν αὐτῷ Κωνσταντίος ἀδελφὴν
ἐαυτοῦ· ὁμοίως καὶ μυαίρους διὰ τὸ λιτὸν τῆς διαίτης, καὶ

1. ὅσοις a c, ὅσα vulg.

5. πλήθους b. τῇ A, τῆς vulg.

6. καὶ ἐαυτῷ a b c d e g. 9. φόνῳ] φονῆ^β A, neutrum verum
esse videtur. 10. ἀναρρήσει A c d f, ἀρρήσει vulg. 12.

παντοδαπαὶ A, παντοδαποί vulg. 13. θέλων] ἐλθῶν A f.

15. ἔξορίαις e. 16. τῶν βασιλικῶν om. A. 18. γυναῖκα] γαμητῆν b.

aiabatur, nec ullum, quo mulcentur daemones, cultum volebat omitti.

Romanorum imperatoris Iuliani annus primus.

A. C. 353

Hoc anno, ita nostrorum criminum exigente multitudine, Iulianus praevicator tyrannidem solus arripuit. victoriis etenim adversus barbaros elatus, omnem sibi permisit imperii potestatem, et imposito ante Constantii obitum diademate, deposito verae religionis pudore, ad profanos gentilium ritus animum convertit. Constantius caedium in proprium genus perpetratarum conscius, et renotatae a Iuliano superstitionis idolicae, et in itae ad eodem a vera fide defectionis tristi nuncio percussus, ob eadem delatum imperii consortium pluribus lacrymis poenitentiam testatus, spiritum emisit. Iuliano igitur caelestibus decretis imperium solo obtinente, variarum calamitatum imbres in Romanum orbem divino nutu immissi depluere coeperunt. nimirum ille iuris et aequi transgressor, iuris vindicem se fingens, Constantio iniustitiae et inhumanitatis laborem tentans aspergere, amandatos in exilium episcopos sanxit revocandos. Euse-

κουρίσκους διὰ τὸ ἕνα πολλοῖς ἀρκεῖν, ὡς ἔλεγεν. τοῦ δὲ δημοσίου δρόμου τὰς τε καμήλους καὶ ὄνους βόας τε καὶ ἡμίονους ἐξέβαλεν, μόνους ἵππους συγχωρήσας ὑπουργεῖν διὰ πολλὴν φιλαργυρίαν, ἧς δοῦλος ἦν, ὡς πρώτης εἰδιωλολα-
P. 40 τρείας. τότε οἱ κατὰ τὴν ἀνατολὴν Ἕλληνες ἐπαρθέντες, εὐ- 5
θέως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γεώργιον τὸν ἐπίσκοπον σύροντες ἀνεῖλον, καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἀθέως ἐνυβρίζοντες, καμήλῳ ἐπιθέντες ἐνεπόμεπευον διὰ τῆς πόλεως, καὶ μετὰ νεκρῶν ἀλόγων ὀστέων μίξαντες αὐτοῦ τὸ λείψανον, κατέκαυσαν καὶ ἐσχόρπισαν. τότε Ἀθανάσιος πρὸς τινὰ παρθένον κρυπτόμενος χρόνον πο- 10
λὺν ἐξελθὼν, σύνοδον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκρότησεν, καὶ τὰ κατὰ Νικαίαν κηρώσας δόγματα, ἐκκλησίαν ἀπέλαβεν. οἱ δὲ Ἀρειανοὶ μετὰ Γεώργιον Λούκιον προχειρίζαντο ἑαυτοῖς, καὶ ἐν οἴκῳ κοιτῆ συνήγοντο. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους Χριστιανούς οἱ Ἕλληνες
Β ἀνεσταύρωσαν καὶ κατέσφαξαν. τὰ δὲ τοῦ Πατροφίλου τοῦ 15
ἐν Σκυθοπόλει ἐπισκόπου λείψανα ἀνορύξαντες, τὰ μὲν ἄλλα διεσχόρπισαν, τὸ δὲ κρανίον ἐφρυβρίστως κρεμάσαντες ἐπέκαι-
ζον. ἐν δὲ Γάζῃ καὶ Ἀσκαλῶνι πρεσβυτέρους καὶ ἀειπαρθέ-
νους ἀναιροῦντες, ἀνέπτυσσον τὰ σπλάγχνα αὐτῶν, καὶ κρι-

3. μόνας e f. 4. πολλὴν add. ex A et aliis. πρώτης A a, πρὸ τῆς vulg. 5. εὐθέως] ἀθέως g. 12. τῆς ἐκκλησίας ἀπέλαβεν A. 13. μετα] κατὰ A. 15. τὰ δὲ τοῦ A, τοῦ δὲ vulg. 16. τὰ μὲν ἄλλα A, τὰ δὲ ἄλλα vulg. 17. διεσχόρπισαν A, ἐσχόρπισαν vulg. 19. ἀνέπτυσσον A a b c d e f, ἐνέπτ. vulg. κρι-
θῆς A.

bium vero regionum Eunuchorum principem, ceu noxium morte da-
nuavit: sed et reliquam eviratorum turbam, uxore, quam Constantius
frater tradiderat, amissa, coquos item, quod victus parcitatem et fru-
galitatem prosequeretur, ac tonsores demum, quod pluribus unus
sufficeret, ut aiebat, palatio expulit. a publici porro cursus consue-
tudine, camelis, asinis, bobus et mulis ablegatis, adaugenda pecu-
niae, cuius etiam ante idolorum mancipabatur libidini, solos equos in
ministerium adhiberi permisit. eo tempore gentiles orientis incolae
resumptis animis, Georgium Alexandrinum episcopum de repente per
vim abreptum occiderunt; cadaver autem eius ludibriis per impietatem
afficiendum, atque in civitatis vicos omnes traducendum imposuerunt
camelo, et bestiarum tandem mortuarum ossibus admixtum consum-
pserunt igne, et in ventum disperserunt reliquias. tunc Athanasius
longo temporis spatio a quadam virgine occultatus redux recepit ec-
clesiam, et Alexandriae convocata synodo, sancita prius apud Nicaeam
fidei dogmata confirmavit. sublato Georgio Lucium sibi praefecerunt
Ariani, et in profanis aedibus conventicula celebrarunt. gentiles
etiam plurimos Christianorum crucibus suffixos mactaverunt: ac sub-

Θῶν πληροῦντες, τοῖς χεῖροις περιέβαλλον. ἐν δὲ Φοινίκη Κύριλλον διάκονον οἱ Ἡλιουπολίται ἀνελόντες, τοῦ ἥπατος αὐτοῦ ἀπεγεύσαντο, ἐπειδὴ τὰ εἶδωλα αὐτῶν ἐπὶ τοῦ μακαρίου Κωνσταντίνου κατέστρεψεν. ὁ δὲ ἀνατεμὼν τὸν διάκονον καὶ ἀπογευσάμενος τοῦ ἥπατος αὐτοῦ πέπονθε ταῦτα. τὴν μὲν γλαῶσαν σαπιῖσαν κατέρρευσεν, καὶ τοὺς ὀδόντις ἀπέβαλεν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπηρώθη, καὶ οὕτω βασανιζόμενος ἀπέθανεν. τοῖς δὲ ἐν Καισαρείᾳ Καππαδοκίᾳ Χριστιανοῖς πολλὰ κακὰ ἐνεδείξατο Ἰουλιανός. ἀφείλατο δὲ καὶ τὰ δίκαια τῆς πόλεως, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ καλεῖσθαι αὐτὴν Καισαρείαν. Μάζοκαν δὲ αὐτὴν, ὡς τὸ [πρὶν, ἐκέλευσε λέγεσθαι· ὅτι οἱ αὐτόθι Χριστιανοὶ ἐπὶ Κωνσταντίου πολλὰ κακὰ τοῖς Ἑλλησιν ἐποίησαν, καὶ τὸν ναὸν τῆς τύχης κατέσκαψαν. ἐν δὲ Ἀρεθούσῃ φοβερὰ κατὰ Χριστιανῶν διεπράξατο· ἐν οἷς καὶ Μάρκον τὸν ἁγιώτατον μοναχὸν τὸν καὶ σώσαντα καὶ κρύψαντα Ἰουλιανόν, ἐν τῷ ἀνελεῖν τὸν στρατὸν τὸ γένος Κωνσταντίου. τούτου τὰ σπλάγγνα ζῶντος . . . D ἐν Ἑμέσῃ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τὸ τοῦ Διονύσου εἶδωλον

2. διάκονα b. οἱ Ἡλιουπ.] Ἰουλιουπολ. A. 6. κατέρρευσεν A, κατέρρευσεν vulg. 9. Ἰουλιανός A, ὁ Ἰουλ. vulg. δὲ καὶ τὰ A, δὲ τὰ vulg. 11. Μάζαν A e, Μάζακαν a, Μάζακα b. 13. κατέσκαψαν] κατέσπασαν A. 14. Χριστιανῶν A, Χριστιανὸν vulg. διεπράξατο A a, διεπράξατο vulg. 15. τὸν καὶ σώσ. A, τὸν σώσ. vulg. 17. lacuna a nullo cod. expletur. 18. τὸ τοῦ Διονύσου εἶδωλον A et alii, τοῦ Διὸς vulg.

inde Patrophili Scythopolitani praesulis reliquias terra erutas partitim hinc et inde disiecerunt, calvariam vero contumeliose suspendentes ludificati sunt. Gazae vero atque Ascalone presbyteros et virgines deo in perpetuum sacratas interemerunt, eorumque inaperta viscera complentes hordeo porcis obiecerunt discernenda. ad haec Cyrillum diaconum, quod sub beatae memoriae Constantino evertisset idola, Heliopolitae in Phoenicia letho multaverunt, et ex eius iecore struxerunt epulum. qui porro diaconum sciderat, et ex eius delibarat iecore, haec deinceps est perpessus. linguam tabo fluentem evomuit, et expuit dentes: oculisque tandem excaecatus, ac miserandum in modum cruciatus, vitam finivit. Christianis insuper Caesareae in Capadocia civibus plurima mala Iulianus rependit. ob illatas quippe ab ipsis sub Constantio gentilibus noxas, et eversum fortunae fanum, civitatis ius ademit, et antiquato Caesareae nomine, Mazocam, quae prior erat eius appellatio, iussit vocari. horrenda insuper tormenta Arethusae exercuit in Christianos: inter quos etiam Marcum sanctissimum monachum, qui ab exercitu Constantii sobolem ad necem quaerentis potestate Iulianum ipsum exemerat, involvit. huius adhuc spirantis viscera in magna ecclesia Iovis idolum, an-

Ἰδρυσαν, τὴν δὲ παλαιὰν ἐκκλησίαν κατέστρεψαν. Μάρης δὲ ὁ Χαλκηδόνος πολλὰς ὕβρεις τῷ Ἰουλιανῷ κατὰ πρόσωπον εἰς τὸν οἶκον τῆς τύχης θύοντι ἐπήγαγεν. ὁ δὲ, ὡς φιλόσοφος δῆθεν, τὰς ὕβρεις ὑπήνεγκεν.

- A.M. 5854 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ δυσσεβῆς Ἰουλιανὸς ἐνομοθέτησεν μὴ 5
 μετέχειν Χριστιανούς Ἑλληνικῶν μαθημάτων. Ἀπολλινάριος δὲ
 P. 41 τῇ μὲν θείᾳ γραφῇ χρῆσάμενος ὕλη, τοὺς χαρακτῆρας δὲ τῶν
 ἀρχαίων μιμησάμενος, καὶ κατὰ Ἰουλιανοῦ λόγον συγγράψας,
 ὃν ὑπὲρ ἀληθείας ἐπέγραψε, πολλὰ τὴν ἐκκλησίαν ὠφέλησεν.
 Ἀθανάσιον δὲ τὸν μέγαν Ἀλεξανδρείας ἐξελαθῆναι ἐκέλευσεν, 10
 τῶν Ἑλλήνων σφοδρῶς αὐτὸν παροξυνάντων κατ' αὐτοῦ. ὁ
 δὲ ἐξερχόμενος, θαρρεῖν εἶπε Χριστιανοῖς τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ
 δακρύνουσι, φήσας· θαρσεῖτε, νεφύδιόν ἐστι, καὶ παρέσχε-
 ται. καὶ Τίτον τὸν ἱερὸν ἐπίσκοπον Βοστρῶν Ἰουλιανὸς ἔγρα-
 ψε Βοστριανοῖς ἐξελάσαι τοῦτον τῆς πόλεως, Δωρόθειόν τε 15
 τὸν πολυάθλον ἐπίσκοπον Τύρου, τὸν πολλὰς ἱστορίας γρά-
 ψαντα ἐκκλησιαστικῶς, καὶ ἐν λόγοις διαπρέποντα, τὸν ἐπὶ
 Διοκλητιανοῦ ὁμολογητὴν γεγονότα, καὶ αὐθὶς ἐπὶ Λικινίου,

1. Ἰδρυσαν — κατέστρεψαν A, Ἰδρυσεν κατέστρεψεν vulg. 3.
 θύοντι A b e, ἀπιόντι καὶ θύσοντι vulg. 7. τοὺς add. ex A.
 8. κατὰ Ἰουλ. A, κατὰ τοῦ Ἰουλ. vulg. 9. ἐπέγραψε A et alii,
 ὑπέγρα. vulg. 10. ἐκέλευσεν, τῶν Ἑλλ. A e f, ἐκ. πολλὰ τῶν
 Ἑλλήνων vulg. 11. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 13. θαρσεῖν τε A.
 14. Βοστρῶν A, Βόστρων vulg. 16. τὰς πολλὰς A.

tiquis aedibus eversis, erexit. Mares autem Chalcedonensis episcopus Iuliano ad fortunae fanum sacrorum faciendorum gratia proficiscenti contumelias in faciem intulit: quas ille philosophi personam agens sustinuit.

- A. C. 354 Hoc anno impius Iulianus Christianos, ne gentiliū disciplinīs acquirendis studium apponerent, edicto prohibuit. eapropter Apollinarius ex divina quidem scriptura argumento sibi proposito, eodemque vetustiorum, quos initiatus est, dictione et caractere ornato, librum, quem, pro veritate, inscripsit, adversus Iulianum edere molitus, ecclesiam magnopere iuvit. magnum vero Athanasium Iulianus a gentilibus in ipsam concitatus Alexandria pelli praecepit. ille discessum parans, Christianos sui causa lacrymis perfusus bono animo iubebat esse, dicens: confidite, nubecula est: commodum dissipabitur. Titum insuper sacrum Bostrensiū episcopum ut cives urbe eiecērent, rescripto mandavit: Dorotheum quoque Tyri praesulem multis certaminibus praeclarum, variarum ecclesiae historiarum scriptorem, dicendi peritia praestantem, eum, inquam, qui confessoris nomen sub Diocletiano et Licinii rursus temporibus fuerat adeptus, secundo demum imperii praevaricatoris anno, cum magistratus ab eo

ἐν γῆρα βυθεῖ φθάσαντα, ἐν τῷ δευτέρῳ χρόνῳ τοῦ παρα-
 βίου οἱ τούτου ἄρχοντες ἐν Ὀδυσσοπόλει τοῦτον εὐρόντες
 ιδιώσαντα πολλοὺς αἰκισμοὺς διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπα-
 γαγόντες αὐτὸν ἑκατὸν ἑπτὰ χρόνων ὑπάρχοντα. τὰς δὲ Χρι-
 5 στιανῶν εὐποιίας [ὁ ἄχρηστος καὶ παραβάτης] μιμούμενος
 ζένοις τε καὶ πτωχοῖς τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν χορηγεῖσθαι ἐκέλευ-
 σεν, ἀπαιτῶν τοὺς ἀπλουστέρους. ταῖς εἰκόσιν ἑαυτοῦ Δία
 καὶ Ἄρεα καὶ Ἑρμῆν συγγράφεισθαι προσέταξεν ὁ δυσσεβῆς
 καὶ τοὺς λοιποὺς δαίμονας, καὶ τοὺς ἀναβαλλομένους τὴν τού-
 10 τῶν προσκύνησιν, ὡς ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως κολάζεισθαι. τῷ
 δὲ στρατῷ τὴν ῥόγαν διανεμὼν πῦρ προσετίθει καὶ λίθων καὶ
 θυμῶν τὸ στράτευμα ἠνάγκαζεν ἐν Καισαρείᾳ δὲ τῆς Φιλίππου,
 τῇ νῦν Πανεύδι, ὅθεν κατήγετο ἡ αἰμόρρους, ἀνδριάς Ἰστατο
 πρὸ τοῦ οἴκου αὐτῆς τοῦ κυρίου [ἡμῶν καὶ Θεοῦ Ἰησοῦ Χρι-
 15 στου], ὃν ἐθνικῶς ἔθει εὐχαριστήριον ἀνέστησεν. τοῦτον κα-
 τενεχθῆναι προσέταξεν ὁ δυσσεβῆς Ἰουλιανός, ὃ καὶ γέγονεν
 καὶ ἔμπαιγμὸν δῆθεν συράντων τῶν Ἑλλήνων τὸν ἀνδριάντα,
 καὶ ἀντ' αὐτοῦ ζόανον ὀνόματι Ἰουλιανοῦ στησάντων. τοῦτον
 δὲ Χριστιανοὶ λαβύντες τὸν ἀνδριάντα εἰς ἐκκλησίαν ἀπέθεντο·
 20 τὸ δὲ τοῦ παραβίου ζόανον κατελθὼν πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ D

1. βαθεῖ φθάσαντα A, φθάσ. βαθεῖ vulg. 3. ἐπαγαγόντες A,
 ἐπάγοντες vulg. 4. ἀπέσφαξαν vel simile quid aperte deest.
 5. [ὁ ἄχρηστος (ἄχριστος e,) καὶ παραβάτης] om. A a b c d f.
 9. καὶ τοὺς alterum A, τοὺς δὲ vulg. 12. δὲ om. A. 13.
 αἰμορροῦσα a b c d. 14. ἡμῶν — Χριστοῦ om. A. 18.
 Ἰουλιανόν A. τοῦτον A, τοῦτο vulg. 19. Χριστ. λαβόν-
 τες A, λαβ. Χριστ. vulg.

missi privatam vitam agentem Odysseipoli offendissent, centum et sep-
 tem annis provectum verberibus et contumeliis ob Christi fidem
 obrutum letho dederunt. Christianam pietatem et beneficentiam
 imitatus ille nefarius et praevaricator, peregrinis et egenis res ne-
 cessarias edixit suppeditari: hinc fucus animis simplicioribus fa-
 ctus. Iovem, Martem, Mercurium, reliquosque daemones propriis ap-
 pingi voluit impiis imaginibus: qui adorare detrectarent, velut in
 principem perduelles, puniri. annonam exercitui distributurus, ignem et
 thus apponi iubebat, et milites suffire cogebat. Caesarea Philippi, quae
 nunc Paneas, et olim mulieris sanguinis profluvio laborantis, patria fuit.
 ibi ante proprias aedes domini nostri et dei Iesu Christi statuum
 gentilibus morem secuta beneficii et grati animi memor illa erexe-
 rat, quam delicti sacrilegus Iulianus imperavit: quod et factum est:
 gentilibus nimirum cum ludibrio imaginem trahentibus, et simulacrum
 Iuliani nomine in eius locum sufficientibus: receptam Christi imagi-
 nem Christiani reposuerunt in ecclesia: praevaricatoris autem simu-

κατέφλεξεν. βοτάνη δὲ ἐφύετο ὑπὸ τὴν βίαιον τοῦ ἀνδριαν-
 τος πάσης νόσου ἀλεξητήριος, ἥτις καὶ πρὸς φθόρον ἐκίνησε
 τὸν ἀποστάτην Ἰουλιανὸν καταστρέψαι τὸν τοῦ κυρίου ἀνδρι-
 ἀντα. ἐν Νικοπόλει τῆς Παλαιστίνης τῇ λεγομένῃ τὸ πρὶν
 Ἐμμαοὺς πηγὴ ἐστὶν παντοίων παθῶν ἀνθρώπων τε καὶ ἀλό- 5
 γων ἰάσεις παρέχουσα. ἐν αὐτῇ γάρ φασὶ τὸν κύριον καὶ
 θεὸν ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τοὺς πόδας ἀπονήσασθαι ἐξ ἀδοι-
 πορίας, καὶ ταύτην [ὁ δυσσεβῆς] καταχωσθῆναι ἐπέτρεψεν. ἐν
 Ἐρμουπόλει τῆς Θηβαίδος δένδρον ἴσταται περσεά. ταύτης
 P. 42 φύλλον ἢ κάρφος εἰ λάβοι τις πρὸς πᾶσαν νόσον ἀνθρώπων 10
 ἐστὶν ἰάσιμον. φασὶ δέ, ὅτι ἠνίκα ὁ κύριος εἰς Αἴγυπτον
 ἔφυγε τὸν Ἡρώδη σὺν τῇ Θεοτόκῳ καὶ τῷ Ἰωσήφ, κατὰ τὸν
 τόπον ἐκεῖνον γενόμενος, κλιθὲν τὸ δένδρον ἐπὶ τὴν γῆν προσ-
 εκύνησεν αὐτῷ, καὶ μέχρι τοῦ νῦν σώζει τὸ σχῆμα τῆς προσ- 15
 κυνήσεως. Ἰουλιανὸς δὲ διάγων ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ, καὶ συν-
 εχῶς ἐν Λάφνῃ ἀνιών, καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος θεραπεύων
 εἰδῶλον, οὐδεμιᾶς ἀποκρίσεως, ὡς ᾤετο, ἐτύγχανεν ἀπὸ τοῦ
 εἰδῶλου. νοήσας δέ, ὅτι διὰ τὰ ἀποκείμενα ἐν τῇ Λάφνῃ λεί-
 B ψανα τοῦ ἀγίου μάρτυρος Βαβυλᾶ ἀποσιωπᾷ τὸ εἰδῶλον, δόγ-
 μα εἰς ἐπεμψεν πάντα τὰ ἀποκείμενα ἐκεῖ τῶν νεκρῶν λείψανα 20

3. τὸν alterum add. ex A. 6. φησι A. 8. ὁ δυσσεβῆς om.
 -A a b c d e f. 10. ἢ A, καὶ vulg. νόσον om. A. 11. Ἰασην
 A. 12. ὅτι add. ex A. 15. δὲ add. ex A. 17. ὑπὸ τοῦ
 εἰδ. A.

lachrum ignis e caelo missus consumpsit. ex imaginis porro basi
 enascebatur herba morborum omnium praesentissimum remedium,
 quae ad evertendam domini effigiem Iuliano desertori invidiae faces
 suggessit. Nicopoli Palaestinae, quae prius Emmaus vocabatur, fons
 exoritur, qui omnibus tam brutorum quam hominum morbis re-
 medium exhibet: in eo quippe dominum et deum nostrum Iesum
 Christum ex itinere reversum pedes abluisse referunt: eundem-
 que aggesta terra obstrui nefarius imperavit. Hermipoli in The-
 baide arbor extat nomine Persea. eius folium vel ramusculum si
 quis decerperit, omni humanae medicabitur infirmitati. domino cum
 divina genitrice et Iosepho persecutionem Herodis fugienti, cum
 ad arboris locum pervenissent, eam ad terram usque proclivem sese
 dicunt inflexisse, et usque nunc etiam adorantis speciem servare. Iu-
 lianus Antiochiae moram trahens, et repetitis vicibus in Daphnem se
 conferens, Apollinis simulacro cultum exhibiturus, nullius, ut spe-
 rabat, responsi gratiam ab idolo retulit. quocirca ex repositis in
 Daphne sancti martyris Babylae reliquiis silentium idolo obvenisse
 suspicatus, cuncta mortuorum cadavera ac martyris ipsius ibi recon-

μετατεθῆναι σὺν τοῖς τοῦ μάρτυρος· καὶ τούτου γενομένου
 ἀθρόως τῇ νυκτί κατεφλέχθη οὐρανόθεν ὁ ναός. τὸ δὲ εἶδω-
 λον οὕτω κατεκύη, ὥστε μηδὲ ἴχνος αὐτοῦ φανῆναι. ἐλέ-
 γετο δὲ πρὸ * ἐτῶν ἐστηκέναι. ὁ δὲ ναός οὕτω κατηρειπώθη,
 5 ὥστε τοὺς μετέπειτα ὄραν τὴν τούτου τέφρωσιν καὶ ἐπὶ τῷ
 παραδόξῳ ἐκθαμβεῖσθαι τῆς τοῦ Θεοῦ παραδοξοποιίας. ἐπὶ
 τούτῳ ἐκθαμβος γενόμενος Ἰουλιανός, ὑπονοήσας κατ' ἐπιβουλὴν
 τῶν Χριστιανῶν τοῦτο γενέσθαι, ἐπὶ ἐξέτασιν τῶν παραμενοντων
 ἱερῶν ἐχώρει, καὶ παντοίαις βασάνοις αὐτοὺς ὑποβαλὼν, ὡς
 10 καὶ ἀποθανεῖν ἐξ αὐτῶν, τοῦτο μόνον ἤκουσε παρ' αὐτῶν·
 ὅτι οὔτε ὑπὸ Χριστιανῶν, οὔτε ἀπὸ ἀνθρωπίνης ἐπιβουλῆς
 τοῦτο γέγονεν· ἀλλ' ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πῦρ κατελθὼν ἐπέκρησε
 τὸν ναόν καὶ τὰ ἀγάλματα· ὡς καὶ ἐν τῇ νυκτί ἐκείνῃ τισὶ
 φανῆναι ἐν τῇ ἀγροικίᾳ τὸ πῦρ καταφερόμενον. θυμωθεὶς
 15 οὖν ὁ βασιλεὺς, καὶ ὥσπερ τῷ Θεῷ μαχόμενος, καὶ τὴν με-
 γάλῃ ἐκκλησίᾳ ἀπέκλεισε, καὶ πάντα τὰ ἱερά ἐδήμυσε. τῶν
 δὲ ἀποσταλέντων Κομήτων δύο Φίλικος καὶ Ἰουλιανοῦ ἀπο-
 στατῶν, ἔλεγον ταῦτα· ἐνομιζομεν ἐποπτικὴν τινα εἶναι δύ-
 ναμιν τὴν οφείλουσαν ἡμᾶς κωλύσαι· ὁ δὲ Φίλιξ· ἴδε εἰς
 20 ποταπὰ σκευὴ ὑπηρετεῖ ὁ υἱὸς Μαρίας. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ

3. μηδὲ] μῆτε A, μὴ vulg.

4. numerus ante ἐτῶν, si quis

deest, nusquam expletur.

κατηρειπώθη A, κατερουπώθη vulg.

5. τοὺς μετ.] τοῖς μετ. vulg.

11. ὑπὸ Χριστ. — ἀπὸ ἀνθρωπ.

A, ἀπὸ Χρ. — ὑπὸ ἀνθρ. vulg.

13. ὡς καὶ A, ὥστε vulg.

15. ὁ βασιλεὺς A, ὁ τύραννος βασιλεὺς vulg. καὶ ante τὴν
 μεγ. add. ex A. 19. ὡφέλουσαν Par.

dita iussit efferri: quo facto templum, de noctu confestim igne caelitus misso, conflagravit: adeoque consumptum est idolum, ut ne vestigium quidem illius superextiterit. ante annos erectum ferebatur. templam autem ita dirutum est, ut disiecta huc et illuc eius rudera posterī conspicientes, incredibili divinorum operum admiratione percellerentur. attonitus hac de re Iulianus, et incendium Christianorum insidiis contigiisse ratus, variis eisdem tormentis, adeo ut plures etiam mactarentur, subiecit: hoc porro solum ab eis didicit: neque Christianorum, neque hominis opera id factum, sed emissio caelitus igne conflagrasse templum, et simulacra comminuta: ita ut ea nocte per agros passim quibusdam consistentibus vibrata superne fulgetra manifesto conspicerentur. iratus itaque imperator, velut deo bellum indicturus, magnam clausit ecclesiam, et omnem sacram supellectilem publicavit. ad quam missi duo comites Felix et Iulianus apostatae in haec verba eruperunt: praesentem quandam virtutem hic inesse abitrabamur, quae nos prohiberet: Felix vero: viden', quibus vasis

μὲν Φίλιξ ἀθρόως διὰ στόματος αἷμα ἀναγαγών, βασανιζόμενος κατέστρεψε τὸν βίον. Ἰουλιανὸς δὲ ὁ Κόμης κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν νόσῳ χαλεπωτάτῃ περιπεσών, ὡς καὶ τὰ ἐντὸς αὐτοῦ διαφθαρῆναι καὶ κόπρον διὰ στόματος ἀγαγεῖν, βασανιζόμενος ἀπέθανεν. 5

A.M. 5855 Τοῦτῳ τῷ ἔτει τινὲς ἠπατήθησαν τῶν ἐν στρατείᾳ ἐξεταζομένων πρὸς ἀποστασίαν, οἱ μὲν ἐπαγγελίαις ὕσεων καὶ P. 43 ἀξιομάτων, οἱ δὲ καὶ ἀνάγκαις ἐπιτιθεμέναις ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρχόντων. καὶ Θεότεκνος πρεσβύτερος ἐν προαστείῳ Ἀντιοχείας ἐκκλησίαν πεπιστευμένος ἐξ ὑποσχέσεως ἀπατηθεὶς, ἀτομάτως ἐπὶ τὴν εἰδωλολατρείαν ἐχώρησεν· ὃν ὁ θεὸς ἐτιμωρήσατο παραχρῆμα. σκοληκόβρωτος γὰρ γεγωνὸς καὶ τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν, τὴν γλῶσσαν ἐσθίων, ἀπέθανεν. καὶ Ἡρῶν ἐπίσκοπος τῆς Θηβαίδος ἀτομάτως ἀπεσιτάτησεν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ πόλει, ὃν ὁ θεὸς παρενθὺς εἰς παράδειγμα καὶ ἠρό- 15 βον πολλῶν ἐτιμωρήσατο. οὗτος σηπεδόνος νοσήματι διυλθέντων αὐτοῦ τῶν μελῶν ἐν τῇ πλατείᾳ ἐρριμμένος, ἐν Βδφθαλμοῖς πάντων ἐξέφυξεν. ἄλλοι δὲ ἐν τούτοις διέπρῃσαν ὁμολογίᾳ τῇ εἰς Χριστόν· Οὐαλεντινιανὸς Τριβούρος τότε

2. Κόμης Par. κατ' αὐτὴν τὴν A, κατὰ τὴν vulg. 3. χαλεπωτάτῃ περιπεσών A, περιπ. χαλεποτάτῃ vulg. 6. ἐν στρατείᾳ A e, ἐν στρατείαις vulg. 8. καὶ add. ex A. 12. γεγωνὸς A, γεγόμενος vulg. 14. τῆς add. ex A. αὐτομάτως] αὐτός A. ἀπεσιτάτησεν ἐν τῇ b, ἀπεσιτάτησε τῇ vulg. 16. σηπεδόνι νοσήματος A. 18. ἀλλ' ἐν τούτοις διέπρῃσαν a b.

filio Mariae ministratur? et paulo post, Felix quidem magnam sanguinis vim de repente ore evomens, excruciatu vitam finivit: Iulianus comes ipsa die in difficillimum morbum incidens, adeo ut eius viscera tabo liquescerent, et excrementa ore egereret, inter dolores expiravit.

A. C. 355 Hoc anno plures virorum militiae ascriptorum, ad defectionem a vera fide sollicitati, seducti sunt, hi quidem donorum et honorum promissis, alii vero necessitate a propriis ducibus imposita coacti. Theotecnus quoque presbyter, cui in Antiochensi suburbio ecclesia fuerat credita, promissorum blanditiis deceptus, ad idolorum cultum sponte defecit: eumque divina statim insectata est vindicta. vermibus siquidem depastus, amissis luminibus, linguam corrosit et efflavit animam. Heron etiam Thebaidos episcopus nullo cogente in Antiochensi civitate fidem desertor abnegavit: quem mox deus ad exemplum et terrorem caeterorum ultus est. ille namque dissolutis ex putredine membris, in plateam proiectus sub omnium oculis expiravit. alii ex adverso his angustiis pressi Christianae fidei confessione clarissimi

ὦν τάγματος Κορνουτῶν λεγομένων νομῆρου, οὐ μόνον τοῦ ἀξιώματος καταφρονήσας, ἀλλὰ καὶ ἔξορίᾳ ὑποβληθεῖς, ὅστις μετὰ ταῦτα ὑπὸ Θεοῦ βασιλεὺς ἀνεδείχθη. ὁμοίως καὶ Ἰουβιανὸς τὴν ζώνην ἔλυσε κράζων· Χριστιανὸς εἰμι· ὃν ὁ 5 λαὸς ἀγαπῶν στρατοπεδάρχην ὄντα ἐξητήσατο τὸν βασιλέα, μὴ ἀδικῆσαι αὐτόν· ὅστις καὶ βασιλεὺς μετὰ Ἰουλιανὸν ἀνηγορεύθη. Ἀρτέμιός τε ὁ Δοῦξ τῆς κατ' Αἴγυπτον διοικήσεως, ἐπειδήπερ ἐπὶ Κωνσταντίου ζῆλον πολὺν κατὰ τῶν εἰδῶλων ἐνεδείξατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐδημεύθη, τὴν κεφαλὴν C 10 ἀπομηθεῖς. ἐμαρτύρησε δὲ καὶ ἐν Δορυστόλῳ τῆς Θράκης Αἰμιλιανὸς ἀπὸ στρατιωτῶν, πυρὶ παραδοθεὶς ὑπὸ Καπετουλιανοῦ· καὶ πολλοὶ ἄλλοι κατὰ διαφόρους τόπους καὶ τρόπους διέπρηναν ἐν τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ. Θαλάσσιος δέ τις ἐκ' ἀσελγείαις καὶ ἀσωταίαις ἐπίσημος, ὃ καὶ τῆς ἑαυτοῦ 15 θυγατρὸς ἐπ' αἰσχουργίᾳ προσαγωγέως, ἐτιμᾶτο ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὡς σπλαγχνοσκόπος, οἰκῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ πλησίον τοῦ παλατίου. συμπεσόντος οὖν αὐτῷ τοῦ οἴκου μόνος ἀπώλειο μετὰ ἐνὸς εὐνούχου, ᾧ καὶ συμπεπλεγμένος εὐρέθη.

1. Κορνουτῶν: sic scripsi monente Goario ad h. l. Κορνωτῶν A, Κορωνωτῶν vulg. 2. ὅστις — ἀνεδείχθη] ἦτις — ἀνηγορεύθη b. 3. Ἰουβιανὸς A h. l. et ubique, Ἰουβιανὸς vulg. 5. ἐξητήσατο A, ἐζητήσατο vulg. 6. ἀδικῆσαι A, ἀδικεῖσθαι vulg. 7. ἀνηγορεύθη A, ἀνεδείχθη vulg. 8. κατὰ τῶν εἰδῶλων om. A. 10. ἀπομηθεῖναι A. Δορυστόλῳ A, Δωρυστόλῳ vulg. 11. Αἰμιλιανὸς A, καὶ Αἰμ. vulg. 12. καὶ τρόπους add. ex A. 14. ἀσωταίαις A, ἀσωτεταίαις vulg. 15. προσαγωγέως A, προαγ. vulg. 18. μετὰ ἐνὸς A, μεθ' ἐνὸς vulg.

evsere. Valentinianus tribunus legionis Cornutorum, quibus numerus nomen, non imo dignitate semet exiit, sed et exilio damnatus est: qui demum temporis processu imperator a deo est renunciatus. pari animi vigore cingulum militare solvit Iovianus clamans: Christianus sum. hunc, cum magistri militum officio fungeretur, ceu bene meritum, ne quid adversi pateretur, populus sibi concedi expetuit: isque idem extincto Iuliano adeptus est imperium. Artemius item dioeceseos Aegypti dux, datis sub Constantio, quo ferebatur in idola, aversi animi iudiciis, Alexandriae in publicum raptus capite truncatur. Aemilianus insuper Dorostoli, quae Thracica urbs est, a Capetuliano vir emeritae militiae igni traditus fuit: aliique quamplurimi Christiana confessione per varia loca celebres effecti sunt. ex adverso Thalasius quidam, perditio luxu atque libidine famosus, qui propriam filiam ad turpia officia producebat, ceu extispex imperatori Iuliano carus habebatur, et iuxta palatium Antiochiae sedem obtinuit. collapsis autem in eum aedibus, solus cum Eunucho, quem forte complexu

ἑσώθησαν δὲ πάντες οἱ ἴδιοι αὐτοῦ Χριστιανοὶ ὄντες, ἧ τε
 Διούτου γυνή, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ. παιδίον δὲ ἕως τῶν ἐπὶ
 χρόνων ἑκεῖ εὐρεθὲν καὶ σωθὲν, ἐρωτώμενον πῶς ἑσώθη;
 εἶρηκεν ὡς ὑπὸ ἀγγέλου βασταχθὲν. ὁ δὲ δυσώνημος Ἰου-
 λιανὸς ἐπ' ἀνατροπῇ τῆς θείας ἀποφάσεως τὸν τῶν Ἰουδαίων
 ναὸν οἰκοδομηθῆναι προσέταξεν, Ἀλύπιον Ἑλληναί τινα σπου-
 δαῖον κατὰ Χριστοῦ προστησάμενος τοῦ ἔργου. τοῦ δὲ κατὰ
 τὰ ἀφανῆ τῶν θεμελίων κατορύξαντος, διὰ τὸν ἐκχοῖσμον
 ἄνεμος βιαιότατος ἐπιπνεύσας σὺν λαίλαπι τὴν παρεσκευα-
 σμένην ἄσβεστον ἐξηφάνισεν, μοδίῳ μυριάδων εἴκοσι οὖσαν
 ἐπιμενόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων τῇ ἐγχειρίσει τοῦ ἔργου, πῦρ
 P. 44 ἐξεληθὸν τούτους κατέκαυσεν, καὶ οὕτως ἐπαύσαντο τῆς τολμῆς.
 ἀνατροπὴν δὲ Ἰουλιανὸς ὁ δυσσεβὴς ἔγραψε τῶν θείων εὐαγ-
 γελίων, ἣν ὁ μέγας Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐν ἐξαιρέτῳ
 πραγματείᾳ λαμπρῶς ἐπανέτρεψεν. Πορφύριος δὲ ὁ κατὰ
 15 ἡμῶν λυττήσας, Τύριος μὲν ἦν τῷ γέτει, Χριστιανὸς δὲ τὸ
 πρὶν ὁ ἄθλιος· τυφθεὶς δὲ ὑπὸ Χριστιανῶν ἐν Καισαρείᾳ
 τῆς Παλαιστίνης, κατ' ὄργην μετῆλθεν εἰς τὸν ἑλληνισμόν,
 καὶ τότε γράψαι κατὰ τῆς ἀληθείας ὁ κύων ἐτόλμησεν. ἐπὶ

1. ante οἱ ἴδιοι a add. οἱ σὺν αὐτῷ εὐρεθέντες. 2. ἕως] fort.
 ὡς. 5. τῶν om. A. 8. ἐκχοῖσμον A, ἐκχωῖσμον vulg.
 9. παρεσκευασμ. Par. 12. κατέκαυσεν A, κατέφλεξεν vulg.
 15. λαμπρῶς A, λαμπρῶς vulg. 17. ὁ ἄθλιος post Χριστιανῶν
 habet b. τυφθεὶς] τυφλωθεὶς A.

stringebat, periisse repertus est, cunctis eius domesticis, ipsa etiam uxore, et eius comitibus, Christiana fide insignitis, incolumibus omnino servatis. inter quos vix annorum septem puellus saluus a ruina collectus, qui lethum evasisset? interrogatus, ab angelo deportatus, respondit. Iulianus porro, vir execrandi nominis, quasi dei notitiam omnem extincturus, Iudaeorum templum reparari iussit, et Alypium quendam gentilem Christo maxime infensum operi praefecit. qui dum fundamenta solo aggesto obruta effoderet, maxima vis venti eum turbine et procella per effossam terram erumpens, modiorum calcis viginti myriades ad id operis paratas dissipavit: Iudaeos vero coeptis insistentes, ignis ex eisdem fundamentis egestus absumpsit: et hoc viso a resumptis conatibus destiterunt. impius Iulianus sacrorum evangeliorum confutationem scripsit, quam Cyrillus magnus Alexandriae praesul selectis et luculentis editis commentariis refutavit. Porphyrius ad haec, qui adeo contra Christianos debacchatus est, genere quidem Tyrius, Christianus vero prius infelix extitit: sed cum Caesareae in Palaestina a Christianis caesus fuisset, ad gentilitatem prae indignatione defecit, et tum demum contra veritatem scri-

τούτους ᾤφθη ὁ θεὸς σταυρὸς ἐν τῷ οὐρανῷ φωτειδῆς κυ-
κλωμένος ὑπὸ στεφάνου φωτός, ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ ἕως τοῦ
ἀγίου ὄρους τῶν ἐλαιῶν, λαμπρότερος μᾶλλον ἢ ἐπὶ Κων- B
σταντίου. αὐτομάτως τε τοῖς ἀπλώμασι τῶν θυσιαστηρίων
5 καὶ βίβλοις, καὶ ἄλλοις ἐσθήμασι τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐν ἱμα-
τίοις, οὐ μόνον Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ Ἰουδαίων ἐπεπόλαζε
τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, οὐ μόνον ἐν Ἱεροσολύμοις, ἀλλὰ καὶ
ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ ἄλλαις πόλεσι· καὶ ὄν * ἀναισχύντως ἠπί-
στον οἱ Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες εὗρισκον τὰ ἱμάτια ἐαυτῶν
10 πεπληρωμένα σταυρῶν. ἐν τισι δὲ καὶ ἐμελάνιζον. Ἰουλιαν-
ὸς δὲ πολλοὺς ἐν διαφόροις τόποις ἀπέστειλεν εἰς τε μαν-
τείας καὶ χρηστήρια, ὅπως ἂν δόξη μετ' ἐπιτροπῆς τῶν δαι-
μόνων ἐπὶ Πέρσας πόλεμον ἐγχειρεῖν. καὶ πολλῶν καὶ δια-
φόρων κομισθέντων αὐτῷ χρησμῶν, ἐνὸς ἐπιμνησθήσομαι. C
15 ἔχει δὲ οὕτως· νῦν πάντες ὠρμήθημεν θεοὶ νίκης τροπαια
κομίσασθαι παρὰ θηρὶ πεταμῶ, τῶν δὲ ἐγὼ ἡγεμονεύω θου-
ρος πολεμόκλονος Ἄρης. τούτοις βεβαιωθείς, πρὸς τὸν κατὰ
Περσῶν ὠπλιζέτο πόλεμον, πολλὰ χρήματα τοὺς Χριστιανούς
ζημιώσας. ἐν Ἀντιοχείᾳ δὲ γενόμενος, προφύσει τῶν ὀνίων,
20 ὑβρίσθη σφοδρῶς παρὰ τῶν Ἀντιοχείων, ὅτε καὶ τὸν Μισο-

2. Γολγοθᾶ Par. 8. δν] legendum s. οζ s. δ s. ελ. 10. καὶ
add. ex A. 12. ἐπιτροπῆς] ἐπιτρόπων A. 13. πολλῶν καὶ]
πολλῶν ex codd. et vulg. 15. ὠρμήθημεν A, ὠρμισθημεν
vulg. 16. ἡγεμονεύω A, ἡγεμονεύων vulg. 20. παρὰ] ὑπὸ
alii codd. τὸν A, τῶν vulg.

bere canis iste ausus est. interea divina crux luminis instar et lu-
mine circumdata, a Golgotha usque ad montem olivarum, illa, quae
sub Constantio visa est, splendidior in caelo apparuit. quinetiam
inter altarium mappas, libros, caeterasque ecclesiae vestes, sed et su-
per hominum tam Christianorum, quam Iudaeorum pallia crucis sig-
num sponte frequens enatum est: idque non solum Hierosolymis,
sed etiam Antiochia, reliquisque in urbibus evenit: adeo ut Iudaei
et gentiles, illius, quam impudentissime credere recusant, crucis ve-
stigia nigra ut plurimum in vestibus undequaque respersa agnoverint.
caeterum Iulianus multos in diversa loca vaticinationes et oracula
consulturos, quo daemonum impulsu bellum adversus Persas suscipere
testaretur, submisit. e multis vero variisque responsis, quae ad ipsum
perlata sunt, unum apponam, quod ita habet: nunc omnes dii victo-
riae tropaea ad feram [Tigrim] fluvium deferre parati exiliimus:
eorum ego dux promptus et bellicis tumultibus assuetus Mars. his
animatus, et Christianis multo pecuniarum pondere mulctatis, exerci-
tum versus Persidem eduxit. Antiochiam profectus, rerum venalium
praetextu, contumelias ab Antiochenis latas sustinere coactus est: quo

πόγωνα λόγον Ἀντιοχικόν, πρὸς ἄμυναν δῆθεν, ἐπόνησε· Θεό-
 δωρον δέ τινα νεανίαν προκατάρξαντα τῶν καὶ αὐτοῦ ὕβρειων
 πικρῶς ἠκίσαστο. πολλὰ δὲ καὶ μεγάλα κατὰ Χριστιανῶν
 D ποιήσας, καὶ πλείονα ποιεῖν μετὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον
 ἐπαγγειλάμενος, κακῶς τὸν παμμίαιρον αὐτοῦ βίον ἐν αὐτῷ⁵
 πεπλήρωκεν. ὑπερόριος γὰρ δίκη θεία ἀνῆρέθη τούτῳ τῷ
 ἔτει, βυσιλευσας ἔτη δύο καὶ μῆνας ἑννέα, κατὰ τὴν Περσι-
 κὴν θεόκταντος γέγονεν ἐν τῇ εἰκοστῇ ἔκτῃ τοῦ Ἰανουαρίου
 μηνὸς Ἰνδικτιῶνος ἕκτης ἑτῶν ὑπάρχων τριάκοντα ἑνός. ἐγέ-
 νετο δὲ σημεῖον ὄντος αὐτοῦ ἐν τῇ Περσίδι μηνὶ Δεαίῳ. ὕδρεια¹⁰
 πεπληρωμένη ὕδατος ἐν οἰκίᾳ ἀγροίκιδός τινος Χριστιανῆς
 μετεβλήθη εἰς οἶνον βράζοντα μοῦστον κατὰ τὴν δειλητὴν
 ὥραν. αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ τὸ ἀγγεῖον πεπληρωμένον προσήνεγκεν
 P. 45 τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ χωρίου. ὁ δὲ κατὰ τὸν τόπον πρεσβύτερος
 πληρώσας μικρὸν ἀγγεῖον ἕξ αὐτοῦ ἐκύμισε τῷ ἐπισκόπῳ¹⁵
 Ἀβγάρῳ. ἐν Κάρραις δὲ εὔρέθη γυνὴ ἐκ τῶν τριχῶν κρε-
 μαμένη. καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ κρανία ἀνθρώπων πολλὰ, δι' ὧν
 V. 36 ὁ παραβάτης τὰ μαντεῖα τοῦ κατὰ Περσῶν πολέμου ποιοῦ-
 μενος, σφραγίδας καὶ κλειθρα τοῖς τόποις ἐπέθηκεν.

8. Ἰανουαρίου] Ἰουνίου poscit temporum ratio. v. not. ad h. l.
 10. δὲ σημεῖον A, δὲ τὸ σημεῖον vulg. Δεσίῳ A b e, Δαι-
 σίῳ a, Δίῳ vulg. ὕδρεια A, ὕδρεια vulg. 13. προσήνεγκεν
 A, προσήνεγκαν vulg. 16. Ἀβγάρῳ A. δὲ om. a. 17.
 ἀνθρώπων πολλὰ A, πολλὰ ἀνθρ. vulg.

tempore, Misopogona, Antiochenum opus, Injurias nimirum hac arte
 repulsurus, composuit. Theodorum tamen iuvenem audacia conspi-
 cum iniuriarum in ipsum latarum praecentorem duris subiecit ver-
 beribus. exinde plura et magis horrenda in Christianos aggressus,
 hisque foediora, confecto Persico bello, moliturum se minitatus, scele-
 stissimam vitam in eo misere finivit. hoc quippe anno, divina inse-
 quente vindicta, extra imperii fines sublatus est, post imperii annos
 duos, et menses novem, Ianuarii die sexta supra vigesimam indictionis
 sextae, annos ipse natus unum et triginta divina opera in Perside est
 interfectus. eo Persidem ingresso mense Dio portentum contigit. hy-
 dria aquae plena in aedibus rusticae cuiusdam mulieris Christianae
 in mustum recens sive vinum ebulliens circa vesperam conversa est;
 eademque hora vas, ut erat plenum, in vici ecclesiam illatum, ex
 quo loci presbyter vasculum aliud replens ad Abgarum episcopum
 deportavit. Carris mulier capillis suspensa reperta, Antiochiae pari-
 ter plurimae hominum calvariae visae, quibus indicto Persis bello in
 vaticiniis exercendis praevaricator uteretur, loca in quibus haec re-
 posita erant, seria atque sigillis diligenter occluserat et firmarat.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἰοβιανοῦ ἔτος α΄.

A. M. 585 G

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰοβιανὸς χιλιάρχος, ἀνὴρ προφύτατος καὶ
 ὀρθόδοξος Χριστιανός, βασιλεὺς Ῥωμαίων ὑπὸ παντὸς τοῦ
 στρατοῦ καὶ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ὑπάτων ἀνηγορεύθη ἐν τῇ
 5 αὐτῇ τόπῃ τῆς Περσῶν γῆς, ἐν ᾗ ὁ παραβάτης ἀνηρέθη, καὶ
 μετὰ μίαν συμβολὴν πολέμου εἰρήνην ὡς ἀπὸ θεοῦ συμφώνως
 ἀνεβοήθη ὑπὸ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν, καὶ ὠρίσθη ἔτη τριά-
 κοντα. ὁ δὲ παρητέτο τῇ βασιλείαν φάσκων μὴ δύνασθαι
 αὐτὸν ἄρχειν στρατοῦ ἑλληνίσαντος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ· πρὸς ὃν
 10 πάντες ὁμοφώνως ἔβόησαν Χριστιανοὶ ὑπάρχειν. Ἰοβιανὸς C
 δὲ πόλιν μεγάλην Νισίβιν Πέρσις παρεχώρησεν σωτήρια τοῦ
 περιλειφθέντος λαοῦ, καὶ εἰρήνευσεν. νόμους δὲ γενικοὺς κα-
 τέπεμψεν ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν εἰς πῦσαν γῆν Ῥωμαίων, τὴν
 ἐπὶ τοῦ μακαρίου Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου κατάστασιν καὶ
 15 τιμὴν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ ὑποδιδούς· τοὺς δὲ ἐν ἔξορίᾳ
 ἐπισκόπους ἀνεκαλέσατο, καὶ τῇ ἱερῇ Ἀθανασίῳ ἔγραψεν τῆς
 ἀμωμῆτου πίστεως ἐγγράφως σημιῦναι αὐτῷ ἀκρίβειαν, ἥπερ
 καὶ πέπραγεν πάσης ὀρθοδοξίας Ἰοβιανῷ ἐπιστολὴν γράψας.
 ὁ δὲν Ἰοβιανὸς βεβαίωτερος εἰς ὀρθοδοξίαν γενόμενος, τοῖς
 20 δοξάζουσι τὸ ὁμοούσιον ἐδώρησατο πολλὰ, καὶ ἀτελεῖς ἐποίησεν D

G. εἰρήνη ὡς ἀπὸ θεοῦ A, εἰρήνη γέγονεν, καὶ ὡς ἀπὸ θ. vulg.
 7. ὑπὸ Ῥωμαίων A, ὑπὸ τῆ Ῥωμ. vulg. 9. αὐτὸν| αὐτῶν f.
 11. Νισίβην A. 14. τοῦ μεγάλου add. ex A. 15. τῇ καθ.
 A, τὴν καθ. vulg. 20. ἐποίησεν A, ἐποίησατο vulg.

Romanorum imperatoris Ioviani annus primus.

A. C. 356

Hoc anno Iovianus tribunus militum vir mitissimus, et de recta fide bene sentiens, ab omni exercitu, ducibus, et consulibus, ipso Persidos in loco, quo praevaricator extinctus, Romanorum imperator salutatur. post unicum vero belli conflictum pax composita, et velut dei nutu a Romanis pariter atque a Persis denunciata, ad triginta annos sancita. Iovianus imperium suscipere detrectabat exercitū, qui gentiliū ritus servasset sub Iuliano, se praefici non posse affirmans: ad quem omnes se Christianos esse una voce conclamaverunt. is autem Nisibim civitatem maximam, residui populi salutem consulturus, Persis concessit, et pacem egit. generales quoque leges in universum Romanum orbem de sacris aedibus misit, quibus ecclesiam catholicam in pristinum statum atque honorem, quo sub beato Constantino potiebatur, restituit, et exulantes episcopos revocavit. a sacro insuper Athanasio, ut accuratam sinceræ fidei expositionem scriptis significaret per litteras expetiit: quod ille demum praestitit, ad Iovianum, quæ rectum omnem fidei sensum complecteretur, data epistola. quare Iovianus in recta fide stabilior redditus, in eos, qui

σεν. Ἀκάκιος δὲ ὁ κάκιστος Καισαρείας Ἀρειανὸς συνελθῶν μεθ' ἑτέρων ἐπισκόπων εἰς Ἀντιόχειαν λίβελλον ὀρθοδοξίας δῆθεν συνέταξε, τὸ ὁμοούσιον καὶ τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον ὁμολογῶν φόβῳ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως, καὶ οὐ κατὰ θεῖον. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Ἰοβιανὸς ἐπέβη τῇ Ἀντιοχείῳ μηνὶ Ὑπερβερε-5 ταιῷ. καὶ ἐγεννήθη παιδίον ἔξω τῆς πύλης τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ λεγόμενον Τρίπυλον ἀγροικῶ κηπουρῷ Θῆλῳ ἐπταμηνιαῖον ἔχον κεφαλὰς δύο διωρισμένας, ἐκάστη τὸ πλάσμα τετελειω- P. 46 μένον, ὡς ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἐκάστης κεφαλῆς κεχωρισμένης. νεκρὸν δὲ τοῦτο ἐτέχθη μηνὶ Δίῳ, ὅς ἐστι Νοέμβριος. ἐξώρ- 10 μησεν δὲ Ἰοβιανὸς ἀπὸ τῆς Ἀντιοχείῳ ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐλθὼν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας ὑπατος προῆλθεν σὺν τῷ ἑαυτοῦ υἱῷ Ἀραριανῷ ἐπιφανέντα τὸν αὐτὸν ἀναγορεύσας, ἄνευ τοῦ ἐνδύσαι αὐτῷ πορφύραν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει βασιλεύσας μῆνας ἑννέα καὶ ἡμέρας 15 δεκαπέντε Ἰοβιανὸς ὁ Χριστιανικώτατος ἐν Λαδασθάνοις χωρίῳ τῆς Βιθυνίας λεγομένῳ ἐτελεύτησεν· καὶ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς Οὐαλεντινιανὸς Αὐγουστος ἔτη ἑνδεκα ὑπὸ τοῦ Βστρατοπέδου, διὰ τὸ εὐδοκιμῆσαι αὐτὸν ὡς Χριστιανὸν ἐν

5. ὑπερβερέτω A. 7. ἀγροικῶ κηπουρῷ A, ἀγροικῶ κηπουρῷ vulg. 10. ὁ ἐστι A. 12. σὺν τῷ ἑαυτοῦ υἱῷ Ἀραριανῷ A e f, σὺν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Οὐραριανῷ vulg. 14. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. 16. Ἰοβιανὸς ἐν τῇ Βιθυνίᾳ γενόμενος ἐτελεύτησεν ceteris omissis A f. 18. ὁ Αὐγουστος A. ὑπὸ A, ἀπὸ vulg.

consubstantialis dogma profiterentur, dona contulit, et a pendendo tributo fecit immunes. Acacius autem ille pessimus Caesareae episcopus, conventu cum aliis episcopis facto, libellum ex sinceriori ecclesiae sensu compegit, et pientissimi imperatoris metu, licet non ex dei cultu, consubstantialem, et actam Nicaeae synodum professus est. Iovianus autem imperator mense Hyperberetaco Antiochiam advenit, quo tempore extra civitatis portam, loco cui Tripylon nomen, rustico hortulano infans femina partu septimestri nata est duo habens capita a se invicem disjuncta, utrique vero capiti forma fuit absoluta, adeo ut etiam collo separarentur ab invicem. foetus ille mortuus est editus mense Dio, qui nobis November. exinde Iovianus Antiochia Copolim profectus, et Ancyram Galatiae perveniens consul cum filio Arariano in publicum processit: et eundem illustrissimum, absque purpurae tamen insignibus, designavit et renunciavit.

Eodem anno Iovianus Christianissimus imperator post menses novem et dies quindecim ab accepta potestate ad Dadasthanos Bithyniae pagum sic dictum vita functus est: in cuius locum Valentinianus Augustus, qui annos undecim tenuit imperium, quod, tan-

τῇ ὁμολογίᾳ, καὶ εὐθέως ἐξώρμησεν ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν καὶ φθάσας τὴν βασιλεύουσαν, Οὐάλεντα τὸν ἴδιον ἀδελφὸν κοινωὸν τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀνηγόρευσεν, ἀπονείμας αὐτῷ τὰ ἀνατολικά μέρη, αὐτὸς δὲ τὰ δυτικά κατέσχεν.

5 Ῥωμαίων βασιλέως Οὐαλεντινιανοῦ ἔτος α΄.

A.M. 5857

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ Αὐγουστος Γρατιανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀνηγόρευσεν, κοινωὸν τῆς βασιλείας V. 37 ὁμοῦ καὶ ὑπατον προαναγορεύσας, καὶ Οὐάλεντα τὸν ἀδελφὸν βασιλέα, ὡς προλέλεκται, διάπυρον Ἀρειανὸν ὑπάρχοντα, 10 καὶ ὑπὸ Εὐδοξίου βαπτισθέντα. οἱ δὲ ὀρθόδοξοι προσῆλθον Οὐαλεντινιανῷ δι' Ὑπατίου ἐπισκόπου Ἡρακλείας, δεόμενοι ἐπιτραπῆναι συνελθεῖν ἐπὶ διορθώσει τοῦ ὁμοουσιίου δόγμα- 15 τος. πρὸς οὓς Οὐαλεντινιανὸς ἀπεκρίνατο· ἐμοὶ μετὰ λαοῦ τεταγμένῳ περὶ τοιούτων πολυπραγμονεῖν, οὐ θέμις. ὡς οὖν 20 δοκεῖ ὑμῖν τοῖς ἱερεῦσι διαγίνεσθε. τότε συνελθόντες εἰς Δαμψακον, καὶ δύο μῆνας ἐκεῖ διατρίψαντες, τελευταῖον ἠκύρωσαν τὰ ὑπὸ Εὐδοξίου καὶ Ἀκακίου ἐν Κωνσταντινουπόλει πραχθέντα, κρατεῖν δὲ τὴν ἐν Σελευκίᾳ πίστιν. Οὐάλης δὲ ὁ δυσσεβὴς τὰ ἐν Λαμψάκῳ πραχθέντα ἀνέτρψεν, καὶ τοὺς 20 συνελθόντας ἐκεῖ ἐπισκόπους ἐξορία παρέπεμψεν, Εὐδοξίῳ

8. προαγορεύσας A.
A, ἀπὸ vulg.

9. ὑπάρχοντα add. ex A.
18. πραχθέντα A f, προαχθέντα vulg.

17. ὑπὸ
17. ὑπὸ

quam Christianus, ex propria confessione celebris haberetur, imperator ab exercitu renunciatur. ille confestim Cpolim contendit, et in urbium reginam appulsus Valentem fratrem, assignatis ei orientis partibus, imperii consortem declaravit: ipse vero occidentales tenuit.

Imperatoris Romanorum Valentiniani annus primus.

A. C. 357

Hoc anno Valentinianus Augustus cum Gratianum filium imperii collegam simul et consulem declarasset, Augustum iussit salutari; fratrem vero Valentem Arianum insignem ab Eudoxio baptizatum imperatorem, prout praemissum est, renunciavit. orthodoxi porro Valentinianum convenerunt Hypatii Heracleensis antistitis ope deprecatur, ut de consubstantialis sancito dogmate edendo in unum coactis sibi potestas fieret. his responsum dedit Valentinianus: mihi inter ecclesiae plebem recensito de his curiosius indagari, nefas. ut igitur vobis sacerdotibus pro bono videtur consulendum, discutite. Lampscum itaque convenientes, et mensibus duobus in eo morati, quae ab Eudoxio et Acacio fuerant acta Cpoli, resciderunt: fidem vero Selesiae probatam voluerunt retineri. impius Valens in adversum Lampsceni conventus evertit edicta, et episcopos, qui interfuerant, egit in exilium: caeterum Eudoxio, qui secum sentiebat, Cpolitanas

δὲ τῷ δμόφρονι τὰς ἐκκλησίας παρέδωκεν Κωνσταντινουπό-
λεως. οἱ δὲ ὀρθόδοξοι οὔτε ποιμένα, οὔτε ἐκκλησίαν εἶχον.

- A.M. 5858 *Τούτῳ τῷ ἔτει Λιβέριος ἐπίσκοπος Ῥώμης, καὶ Ἀθανά-
P. 47 σιος Ἀλεξανδρείας καὶ Μελέτιος Ἀντιοχείας, καὶ ὁ Σαμο-
σατῶν Εὐσέβιος, ἀνακληθέντες ἐκ τῆς ἑξουσίας ὑπὸ Ἰοβιανοῦ ὅ
ἐν τῷ ὀρθῷ λόγῳ διέπρεπον, καὶ ὁ Ἱεροσολύμων Κύριλλος,
καὶ ἕτεροι ἐπίσκοποι τῆς ὀρθοδοξίας πρόμαχοι. Ἀρειανῶν δὲ
προΐστατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Λούκιος, καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ Εὐ-
ζῳῖος, Παυλῖνος δὲ τοῦ ἐνὸς μέρους τῶν ὀρθοδόξων εἰς δύο
διηρημένων, καὶ τοῦ ἄλλου Μελέτιος.* 10

A.M. 5859 *Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Κυρίλλου ἔτος α΄.*

B *Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐδοξίου ἔτος α΄.*

*Τούτῳ τῷ ἔτει Προκόπιος ἀντῆρεν ἐν Κωνσταντινουπό-
λει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, καὶ ἐξελθὼν ἐπὶ Νακολίαν, καὶ πλείστῳ
στρατῷ φραζάμενος, φόβον ἐποίησε τῷ Οὐάλεντι, καὶ τὸν 15
κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν πόλεμον ἀνῆκε πρὸς βραχύ, ἕως Προ-
κόπιον προέδωκαν οἱ ἴδιοι στρατηγοὶ Ἀγγέλων καὶ Γόμαρις,
ὃν τινα Προκόπιον εἰς δύο δένδρα ἐγγίζοντα πρὸς ἄλληλα
ἐξαρτήσας τῶν σκελῶν ἀφεθῆναι κλιθέντι ἐκέλευσεν· ἃ τινα
βιαιῶς ὀρθωθέντα, διέσπασαν τὸν τύραννον. τοὺς δὲ προ- 20
δεδοκότους αὐτὸν στρατηγούς Ἀγγέλωνα καὶ Γόμαριν πρὸς θῆ-*

2. οἱ δὲ] καὶ οἱ A. 5. Εὐσέβιος] Εὐζῳῖος f in marg. 7.
Ἀρειανῶν — Λούκιος om. f. 14. Νακολίαν A, Ναχόλειαν
vulg. 17. Ἀγγέλων A, Ἀγάλων f, Ἀγέλων vulg. Γόμα-
ρις A e, Βιάρις f, Γόβαρις vulg. 19. ἀφαιρεθῆναι κληθῆναι
A f. 20. ὀρθωθέντα A f, ὀρθωθέντων vulg. 21. πρὸς θῆ-
ναι A, πρησθῆναι vulg.

commisit ecclesias: ita ut catholici neque pastorem neque ecclesiam
tunc habuerint.

- A. C. 358 *Hoc anno Liberius Romanus episcopus, Alexandriae Athanasius,
Antiochiae Meletius et Samosatensium Eusebius, rectae fidei defensores
exilio a principe Ioviano revocati, et Hierosolymorum Cyrillus, et alii
quam plurimi vera fidei disciplina claruerunt. Arianis vero praecerant Ale-
xandriae Lucius, et Antiochiae Euzoios: orthodoxorum autem bifariam
divisorum partis unius Paulinus, alterius Meletius praesulem agebat.*

A. C. 359 *Hierosolymorum episcopi Cyrilli annus primus.*

Antiochiae episcopi Eudoxii annus primus.

*Hoc anno Procopius Cpoli mense Septembri rebellavit: Nacolia-
que occupata, et copioso stipatus exercitu, Valenti metum incussit.
quare bellum adversus ecclesias excitatum ad modicum sedatum est,
donec proprii duces Angelon et Gomaris prodiderint Procopium. hunc
ad duas arbores ad invicem adductas et inflexas pedibus appendi
damnavit Valens, et arbores remitti: quae cum impetu rursum erectae*

ναι ἐκέλευσεν· ὁ καὶ πεπόνθασιν οἱ τάλαρες, ἀναξίως εὐ-
νοήσαντες. τότε καὶ Χαλκηδόνος τὰ τείχη καθεῖλεν φόβῳ C
Προκοπίου. ἀνελὼν δὲ τὸν Προκόπιον κατὰ τῆς ἡλιθιᾶς V. 38
πάλιν κεκίνηται. τότε καὶ Ἐλεύσιον τὸν Κυζίκου ἠνάγκασεν
5 ὁμολογήσαι τὸ ἕτερουσίον. οὗτος δὲ ὁ Ἐλεύσιος ἐλθὼν ἐν
Κυζίκῳ, καὶ ἐξαγγελίας τὴν ἑαυτοῦ παρανομίαν, ἀνάξιόν τε
τοῦ ἱερατεύειν εἰπὼν ἑαυτόν, ἕτερον προσβληθῆναι ἐπίσκοπον
τῇ Κυζίκῳ προέτρπευεν. τοῦτο μαθὼν Εὐδόξιος ὁ κακόφρων,
Εὐνόμιον ἀντ' αὐτοῦ κατέστησε τῆς Κυζίκου ἐπίσκοπον.

10 Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ διῆγεν Οὐάλης ὁ βασιλεὺς ἐν Μαρ-
κιανουπόλει τῆς Μυσίας. σεισμός δὲ γέγονε μέγας καθ' ὅλης
τῆς γῆς ἐν τῇ ἰνδικτικῶν ἐν νυκτί, ὡς καὶ ἐν Ἀλεξαν- D
δρεία πλοῖα προσορμιστάμενα τῷ αἰγιαλῷ ἐπαρθῆναι εἰς ὕψος,
καὶ ὑπερβῆναι τὰς ὑψηλὰς οἰκοδομὰς καὶ τὰ τείχη, καὶ με-
15 τατεθῆναι ἐνδὸν εἰς τὰς αὐλὰς καὶ τὰ δώματα τὰ πλοῖα·
ὑπαναχωρησάσης δὲ τῆς θαλίωσης, ἔμεινεν ἐπὶ ξηρᾶς· οἱ δὲ
λαοὶ ἐκ τῆς πόλεως φεύγοντες διὰ τὸν σεισμόν, θεωρούσαντες
τὰ πλοῖα ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, εἰς ἄρπαγὴν τῶν ἐν τοῖς πλοίοις
φορτίων ἐπῆλθον, καὶ ἐπιστρέψαν τὸ ὕδωρ πάντας ἐκάλυψεν

1. τάλαρες A, τάλαινες vulg. 2. Χαλκηδόνος A, Καλχηδόνος
vulg. 5. τὸ ἑτερουσίον A, τὸν ἑτερουσίον vulg. ὁ add.
ex A. 9. ἀντ' αὐτοῦ A, κατ' αὐτοῦ vulg. κατέστησε] ἐστη-
σε A. 10. Μαρκιανου πόλει A. 11. γέγονε μέγας καθ'
ὅλ. τ. γ. A, γενόμενος καθ' ὅλ. τ. γ. μέγας vulg. 13. προσ-
ορμιστάμενα A, προσωρμισμένα vulg. 14. οἰκοδομὰς καὶ τὰ
τείχη καὶ μεταθ. ἐνδὸν εἰς τὴν αὐλὰς om. A. 16. ἔμεινεν A,
ἔμειναν vulg. 17. φεύγοντες A, φυγόντες vulg.

discerpserunt tyrannum: duces vero Angelonem et Gomarim proditiōnis
autores serra discindi iussit. hoc passi sunt miseri erga indignum
benevoli. tunc etiam Procopii metu muros Chalcedonis evertit: et
post Procopii mortem in fidem iterum motus est. eo tempore Cyzici
episcopum Eleusium coegit Valens filium dei diversae ab eo substan-
tiae confiteri. ille Cyzicum adveniens, et flagitium publice enuncians,
et qui sacra ulterius administraret agnoscens se indignum, alium
sibi substitui precabatur: quo percepto perversus Eudoxius Euno-
miam in ipsius locum Cyzici episcopum suffecit.

Hoc eodem anno Valens imperator Marcianopoli Mysiae urbe
moram egit. terrae motus autem maximus per universum orbem de-
cima indictione de nocte contigit, adeo ut Alexandriae navigia littori
admota sursum, vel supra altiores aedes et muros sublata, intra ci-
vitatem in atria atque domos transportarentur: mari vero recedente
in sicco remanserunt. populus autem, qui ab urbe terrae motus
causa aufugerat, cum naves ita in sicco derelictas cerneret, ad de-

ἄλλους δὲ ναυτικούς διηγῆσασθαι, ὡς κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἐν μέσῳ τοῦ Ἀδρία πελάγους πλέοντες καταληφθῆναι, ἑξαίφνης δὲ ἐν τῷ πελάγει εἰς τὸ ἕδαφος καθίσαι τὸ πλοῖον· καὶ P. 48 μετὰ βραχὺ πάλιν ἐπανελθεῖν τὸ ὕδωρ, καὶ οὕτω πλεῦσαι.

A.M. 5860 Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας ζωῆς τῆς αὐτοῦ 5 γαμετῆς Σεβήρης τῆς μητρὸς Γρατιανοῦ, ἔγνημεν παρανόμως Ἰουστίναν διὰ κάλλος μαρτυρηθεῖσαν ὑπὸ Σεβήρης, ἐξ ἧς ἔσχεν τέκνα Οὐαλεντινιανὸν νέον λεγόμενον, ὃν ὁ στρατὸς μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς βασιλέα ἀνηγόρευσε, καὶ θυγατέρας B τρεῖς Ἰουστάν, Γράταν, Γάλλαν, ἣν καὶ ἔγνημεν ὁ μέγας Θεο- 10 δόσιος κατὰ δεύτερον γάμον, ἐξ ἧς ἐτέχθη αὐτῷ ἡ Πλακιδία, Ἀρχάδιος δὲ καὶ Ὀνώριος ἐκ Πλακίλλης ἦσαν Θεοδοσίῳ τῆς πρώτης γαμετῆς. ἔγραψεν δὲ καὶ νόμον παράνομον τῷ θέλοντι δύο γυναῖκας ἔχειν κατὰ ταῦτον μὴ κωλύεσθαι. Οὐά- λης δὲ ὁ δυσσεβῆς δύο θυγατέρας ἔσχεν Ἀναστασίαν καὶ 15 Κάρωσσαν, ὧν καὶ ἐπ' ὀνόμασι δύο λουτρά ἔκτισεν, καὶ τὸν ἀγωγὸν τὸν μέχρι νῦν Οὐαλεντινιανικὸν λεγόμενον. τινὲς δὲ φασιν ὅτι Δομνίκα ἡ γυνὴ Οὐάλεντος ἔπεισεν αὐτὸν ἄρειανίζειν οὕτω σφοδρῶς. ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσιν, ὅτι μετὰ τὸ βασι-

1. διηγῆσασθαι A et alii, ἐξηγήσ. vulg. 2. τοῦ Ἀδρία A, τοῦ Ἀνδρεία f, τοῦ Ἀδρίου πελάγους vulg. καταληφθῆναι, ἑξαίφνης δὲ A, καταληφθῆναι ἑξαίφνης, καὶ vulg. 6. γαμετῆς] γυναικὸς alii. Σεβήρης A. 9. ἀνηγόρευσαν a c. 12. δὲ add. ex A e. Πλακίλλης] Πλακίδης a c. 17. Οὐαλεντινιανὸν A. λεγόμενον] καλούμενον a c.

praedandas merces in navigia congestas irruebat: verum aqua reversa cunctos involvit et obruit. retulerunt alii nautae, eadem hora se medio Adriatico mari agentes iter derepente deprehensos ad fundum descendisse: moxque aqua recurrente navigationem resumpsisse et confecisse.

A. C. 360 Hoc anno Valentinianus senior, Severa uxore Gratiani matre adhuc inter vivos superstite, Iustinam ab ipsa Severa ob pulchritudinem commendatam illegitime duxit, ex qua Valentinianum iuniorum dictum suscepit, quem mortuo patre exercitus imperatorem salutavit: tres item filias ex eadem procreavit Iustam, Gratam et Gallam, quam secundas adiens nuptias magnus Theodosius duxit uxorem; ex qua nata est ei Placidia: Arcadius enim et Honorius ex prioris coniuge Placilla concepti erant. sanxit ille legem plane illegitimam: volenti liceret duas uxores eodem tempore tenere. impius autem Valens duas filias genuit Anastasiam et Carossam, quarum nomine geminas aedificavit thermas, tum etiam aquaeductum in hanc usque diem Valentiniani appellatione celebrem excitavit. caeterum Domnicam Valen-

λειῦσαι βαπτισθεὶς ὑπὸ Εὐδοξίου ὄρκῳ, διαβεβαιώσατο αὐτὸν ἐν αὐτῷ τῷ βαπτίσματι τὰ Ἀρείου φρονεῖν, καὶ μὴ δέχεσθαι τὸ ὁμοούσιον, καὶ οὕτως ἀμφοτέροι μυστήριον διωγμῶν κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐκίνησαν οἱ ἀνόσιοι. πέμπουσι δὲ καὶ πρὸς
 5 Λιβέριον τὸν Ῥώμης Εὐστάθιον τὸν Ἀρμένιον, καὶ Σιλβανὸν τὸν Ταρσοῦ, καὶ Θεόφιλον Κασταβάλων, ὑπισχνούμενοι δι' αὐτῶν δέχεσθαι τὸ ὁμοούσιον. οὗτοι Λιβεριῷ ἔγγραφον ὑπὲρ τοῦ ὁμοουσίου λίβελλον ἔδωκαν, ὁμολογήσαντες πᾶσαν αἴρῃσιν ἀποστρέφεσθαι ἐναντιουμένην τῇ ἐν Νικαίᾳ συνόδῳ· οὗς καὶ
 10 ἀποδεξάμενος Λιβέριος, ἐκοινώνησεν, γράψας τοῖς τῆς ἀνατολῆς, μαρτυρῶν αὐτοῖς ὀρθοδοξίαν. ἐν Μαρκανοπόλει δὲ Οὐάλης στρατεῶν κατὰ Γόθων, παρεχέμαζεν ἐκεῖ.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἀνιανῶ ἔτος α'.

A. M. 586.

Τούτῳ τῷ ἔτει σύνοδος ἐν Τυάνοις γέγονεν, ἐν ἧ εὐρέ· V. 39
 15 ἦσαν Εὐσέβιος ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας, Γρηγόριος ὁ Ναζιανζοῦ, ὁ πατήρ τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου, καὶ ὁ Μελιτινῆς Ὀτρεῖος, καὶ ἕτεροι, οἳ τινες τοῖς Λιβεριῶ γράμμασιν ἀγαλλιασάμενοι πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις ἐπισκόποις ἐσήμαναν παραγενέσθαι εἰς Ταρσὸν ἐπὶ βαβαιώσει τῆς ὀρθῆς πίστεως, ὕπερ

3. ἀμφοτέροι a c, οἱ ἀμφ. vulg. 7. ἔγγραφον b c d, ἔγγραφον vulg. ὑπὲρ τοῦ A, καὶ ὑπὲρ τοῦ vulg. 8. ἐπέδωκαν A. ὁμολογήσαντες A a, ὁμολογοῦντες vulg. 10. ἀποδεξάμενος A, ἐποδ. vulg. 12. παρεχέμαζεν A. 15. Εὐσέβιος A, ὁ Εὐσ. vulg. Γρηγόριος A, καὶ Γρ. vulg. 16. Γρηγορίου om. a.

tis coniugem ei tantam pertinaciam ad Arianas partes suggestisse quidam arbitrantur: narrant alii, cum suscepto iam imperio baptizaretur ab Eudoxio, Arianorum sententiam tenere nec unquam consubstantialis confessionem suscepturum dato sacramento se adstrinxisse: atque ita deinceps variis persecutionibus in ecclesiam motis ambo vexaverunt orthodoxos. ad Liberium autem Romanum episcopum mittunt Eustathium Armenium, Sylvanum Tarsensem et Theophilum Castabolorum episcopos, eorum opera se consubstantialis fidem suscepisse confirmantes. hi litteras dant ad Liberium, et consubstantialis dogmati probando libellum offerunt, quo haeresim omnem Nicaenae synodo contrariam se aversari profitentur: receptos in communionem Liberius admisit; datisque commendatitiis et formatis eorum fidei, velut orthodoxae, testimonium reddidit. Valens demum expeditione adversus Gothos mota Marcianopoli hiemavit.

Antiochiae episcopi Aniani annus primus.

A. C. 361

Hoc anno synodus apud Tyana coacta, cui interfuerunt Eusebius Caesareae in Cappadocia et Gregorius Nazianzi, pater Gregorii Theologi, et Otreus Melitinae, et alii praesules, qui Liberii litteris exhibitati, cunctis orthodoxis episcopis, Tarsum suis decretis rectam fidem

ἀκούσας Οὐάλης ἐκώλυσε γενέσθαι. Εὐδόξιος δὲ πάλιν Οὐά-
 λεντα παρεσκεύασεν κελεῦσαι τοὺς κατὰ τόπον ἄρχουσι^ν ἐξορι-
 σθῆναι πάντα τοὺς ὑπὸ Κωνσταντίου ἐξορισθέντας. τότε
 Ἀθανάσιος ἰκονοσίως ἐξῆλθεν Ἀλεξανδρείας, μὴ συγχωροῦν-
 τος τοῦ δήμου τῷ ἄρχοντι ἐκβαλεῖν αὐτόν, ὃς καὶ πολὺν χρό-⁵
 νον ἐκρούπιετο ἐν πατρῷῳ μνημείῳ· ὕστερον δὲ Οὐάλης φόβῳ
 στασίσεως τῶν Ἀλεξανδρέων ἔγραψεν ἐπανελθεῖν τὸν Ἀθανά-
 σιον. τῆς δὲ κοινωνίας Εὐδόξιου ἀπέσχισεν Εὐνόμιος διὰ
 τὸ μὴ κοινωνεῖν Εὐδόξιον Ἀετίῳ τῷ διδασκάλῳ Εὐνομίου. εἰ
 γὰρ καὶ ἀμφοτέροι ἡμόφρονες ἦσαν· ἀλλὰ διὰ τὸ παρὰ πάν-¹⁰
 των μισεῖσθαι Ἀετίον, Εὐδόξιος ἀπεστρέφετο αὐτόν, μὴ αἰ-
 σχυνόμενος προδήλως τοὺς οἰκείους δόγμασιν, ὡς ἄσεβέσιν,
 ἀποστρέφεσθαι. Εὐνόμιος γὰρ ὑπογραφεὺς γέγονεν τοῦ ἁθίου
 Ἀετίου σοφιστικῶν λόγων μαθῶν, ἐξ ὧν δῆθεν ἐκόμπαζεν,
 Ἐτῶν θεῶν γραφῶν ἀμύητος ὢν πάντη, ὡς δηλοῦσι μάλιστα¹⁵
 οἱ ἐπὶ αὐτοῦ τόμοι. οἱ δὲ Κυζικηνοὶ ἐδίωξαν Εὐνόμιον ὡς
 αἰρετικὸν καὶ βλάσφημον. οὗτος δὲ ἐλθὼν ἠνώθη Εὐδοξίῳ·
 δεινὸς δὲ ἦν βλύσφημος, τολμῶν λέγειν· ὅτι ὁ θεὸς περὶ τῆς

1. Οὐάλης] ὁ βασιλεὺς α. 2. τοῖς — ἄρχουσι^ν om. f. 3. post
 ἐξορισθέντας b haec addit: ἐπισκόπους καὶ ὑπὸ Ἰουλιανοῦ καὶ
 Ἰοβιανοῦ ἀνακληθέντας. 4. ἐξῆλθε τῆς Ἀλ. Α. 6. μνημείῳ b.
 7. τῶν add. ex A. τὸν add. ex A. 17. οὗτος A, οὕτως
 vulg.

confirmaturi ut accederent, indixerunt. hoc cum ad Valentem fuis-
 set perlatum, prohibuit fieri. Eudoxius vero cunctos sub Constantio
 in exilium actos, suis per quaeque loca magistratibus, ut in exilium
 pariter mitterent, Valentem iubere rursus impulit. tunc Athanasius,
 cum plebs Alexandrina ipsum a praefecto expelli minime sineret,
 urbe sponte excedens, in paterno sepulchro diutissime latuit. demum
 vero Valeus Alexandrinorum seditionem veritus Athanasium revocari
 rescripsit. Eudoxii communione semet segregavit Eunomius, quod
 cum Aetio Eunomii magistro communionem habere nollet Eudoxius.
 quamvis enim in omnia sententiam uterque iret, tamen quod omnium
 odium obiceretur Aetius, ipsum aversabatur Eudoxius; nec quantum
 ipse hoc facto propriis dogmatibus, tanquam impiis, detraheret, aut
 alienum aperte se redderet, advertabat vel reverebatur. Eunomius
 siquidem varium et excultum, quale sophistarum est, dicendi genus
 edocendus, a deo extorris Aetii fuit amanuensis, ex quo praesump-
 tionis aura in eius animum immissa; nulla licet ex parte divinarum
 litterarum rudimentis esset initiatus, ut septem ab eo tomi conscripti
 liquido manifestant. caeterum Cyziceni Eunomium velut haeticum
 et blasphemum expulerunt. profectus ille iunctus est Eudoxio. quin
 blasphemus mirum in modum extitit, enunciare ausus: deum praeter

ιδίως ούσας οὐδὲν οἶδεν πλέον ἡμῶν. ἑλληνικοῦ δὲ διωγμοῦ πλείονα συνέβη τοῖς ὀρθοδόξοις ἐπὶ Οὐάλεντος καὶ Εὐδοξίου τῶν ἄσεβοῶν.

Τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ Εὐδοξίου τελευτήσαντος Δημόφιλον Ἰστανόπουλος προεβύλατο ἐπίσκοπον. οἱ δὲ ὀρθόδοξοι Εὐάγριόν τινα, ὃν ἐχειροτόνησεν Εὐστάθιος ὁ ἱερός Ἀντιοχείας λαθραίως διάγων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἔξοχίας ἐπὶ Διοκλητιανοῦ· μὴ εἰρῶν δὲ αὐτὸν ζῶντα ἐν τῇ πόλει ἐκρύπτετα. τὴν δὲ Εὐάγριου χειροτονίαν ἀκούσας Οὐάλης ἐν Μαρκιανουπόλει διάγων Εὐστάθιον μὲν τὸν ἱερόν εἰς Βιζύην ἐξώρισεν, Εὐάγριον δὲ τῆς πόλεως ἐκβαλὼν, Δημοφίλῳ τὰς ἐκκλησίας παρέδωκε τῷ Ἀρειανῷ.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Δημόφιλου ἔτος α'. A.M. 586a

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐάλεντι τῷ δυσσεβεῖ προεβείαν ἀπέστειλαν οἱ ὀρθόδοξοι ἐν Νικομηδείᾳ ἐλθόντι ἄνδρας ἱερατικούς ὀγδοήκοντα πέμψαντες, ὧν προηγούμενος Θεόδωρος καὶ Νύμφανος καὶ Μενέδημος, οὓς πάντας σὺν τῷ πλοίῳ ὑφαφθῆναι Οὐάλης ἐκέλευσεν· καὶ πάντες σὺν τῇ νηϊ κατεφλέχθησαν μέχρι Δακίζων τοῦ πλοίου διαρκέσαντος.

1. οἶδεν om. A f.	2. τοῖς ὀρθοδόξοις om. a.	4. δὲ add. ex A.	5. προεβύλατο A, προέβαλον vulg.	10. Βιζύην A b c, Κύζικον vulg.
	14. ἀνεστειλάτο b.	16. ὀγδοήκοντα] ἔπειτα A.	17. ὑφαφθῆναι A, ὑπαφθ. vulg.	19. Δακίζοντος A c, Δακιδίζων b, Δακίοντος f.

aut supra nos de propria natura nullam cognitionem habere. sub impiis istis Valente et Eudoxio multo asperiora, quam quae suis persequentionibus gentiles exercuerint, orthodoxis acciderunt.

Hoc anno, mortuo Eudoxio, Demophilum episcopum sibi praefecerunt Ariani, Euagrium quandam ex adverso elegerunt orthodoxi. hunc Eustathius sacer Antiochiae praesul Cpoli clam degens conceperat, reversus nimirum ab exilio Ioviani principis edicto, quem cum vitum non offendisset, occulte morabatur in urbe. audita Euagrii ordinatione Valens Marcianopoli moram trahens sacrum Eustathium relegavit Bizyam, expulsoque Cpoli Euagrio, ecclesias Demophilo Ariano commendavit.

Cpolis episcopi Demophili annus primus.

A. C. 36a

Hoc anno ad impium Valentem Nicomediam profectum legationem summiserunt orthodoxi viros ex ecclesiastico ordine octoginta, quorum principes erant Theodorus, Urbanus et Menedemus: quos omnes ipso quo appulerant navigio igne supposito Valens concremari iussit. omnes itaque cum nave ad Daciza usque semper ardente consumpti.

- A.M. 5863 Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐάλης ὁ μαρὸς τοῖς Ἑλλησιν ἄδειαν ἔδωκεν θυσίας καὶ πανηγύρεις ἐπιτελεῖν· ὡσαύτως καὶ Ἰουδαίους ἔθαλπεν καὶ ἔτιμα. μόνους δὲ τοὺς ὀρθοδόξους καὶ τὰ τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἦν δεινῶς διώκων.
- A.M. 5864 Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐάλης ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας εἰσελ-5
θὼν πάνδεινα τοῖς ὀρθοδόξοις ἐνεδείξατο πολλοὺς ἀνελὼν μα-
χαίρα, καὶ ἄλλους ἀποπνίξας εἰς τὸν παραρρέοντα ποταμὸν·
ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν Ἐδεσσαν καταλαβὼν χεῖρονα ἔπραξεν, κε-
λεύσας Μοδέστῳ τῷ ἐπάρχῳ τὸ πλῆθος τῶν ὀρθοδόξων συλ-
λαβεῖν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Θωμᾶ συνερχόμενον, καὶ φο- 10
Cνεῦσαι. τὸ δὲ κατὰ τὴν γυναῖκα συμβᾶν τὴν ἔλκουσαν τὸ
τέκνον σπύουδῃ ἐπὶ τὸν θάνατον, τὸν τε Οὐάλεντα ἤσχυνεν,
καὶ τὸν ἐπαρχὸν κατέπληξεν, καὶ τὸ ἄγος ἐκώλυσεν, Θεοῦ δη-
λονότι τοῦτο οἰκονομήσαντος. Εὐσέβιον δὲ τὸν Σαμοσαίων
ἐξώρισεν εἰς τὴν Θράκην, ὅτε καὶ πλέον ἐθανυμαστώθη ὁ ἅγιος 15
ἐκουσίως τῆς πόλεως ἐξελθὼν, καὶ ἀκολουθήσας τοῖς ἐλαύ-
νουσι, μὴ συγχωροῦντος τοῦ λαοῦ· ἀντ' αὐτοῦ δὲ οἱ Ἀρειαν-
νοὶ Εὐνόμιόν τινα Ἀρειανὸν διάπυρον προεβάλλοντο, ᾧ οὐδεὶς
τῶν Σαμοσαίων ἐκοινώνησεν. τούτου λουομένου, καὶ τὸν

2. ὡσαύτως] οὕτως δὲ b. καὶ Ἰουδαίους — — ποταμὸν· ὡ-
αύτως om. A. 3. ἔθαλπεν καὶ add. ex b. μόνους] μόνον a.
4. ἦν om. b. 9. ὑπάρχῳ a. συλλαβεῖν] συνελεῖν f. 13.
ἐπαρχὸν b, ὑπαρχὸν vulg. δηλονότι A. 15. ὅτε] ὅτι b. ἔθαυ-
μάσθη A. 18. προεβάλλοντο A, προεβάλλ. vulg.

- A. C. 363 Hoc anno sacrorum et conventuum agendorum gentilibus potestatem fecit sceleratus Valens: Iudaeosque praecipuo cultu prosequabatur: solos dumtaxat orthodoxos persequebatur, et res ad apostolicam ecclesiam spectantes deprimebat.
- A. C. 364 Hoc anno Valens Antiochiam Syriae profectus atrociam quaeque in orthodoxos exercuit supplicia, plurimos occidit gladio, alios in praeterfluentem fluvium demersit. sic etiam Edessam adveniens peiora multo patravit. modestum enim praefectum plebem orthodoxam ad S. Thomae sacram aedem congregatam concludere praecipit, et crudeliter mactare. quod autem mulieri accidit, quae cursu concitato filium parvulum ad necem trahebat, Valenti pudorem incussit, praefecti perculit animum, et dirum facinus, ne progredere-
tur, deo nimirum ita disponente, compescuit. Eusebium porro Samosatensium episcopum exulare iussit in Thraciam: quo factum est, ut sanctus sponte decedens ex urbe et populo quamvis obsistente agentes se properanter insequens maiorem de se mirandi causam daret. in eius vero locum Eunomium Arianarum partium insignem patronum intruserunt Ariani, cuius communionis Samosatensium nullus

λαὸν συλλούσασθαι προτρεπομένου, εἰ μὴ τὸ ὕδωρ τῆς ἐμβά-
της ἐν ἧ εἰσῆλθεν Εὐνόμιος ἐκένωσαν, καὶ ἄλλον ἐπλήρωσαν, ὃ
οὐκ ἠρείχοντο λούσασθαι, μεμιάνθαι, λέγοντες, ὑπὸ Εὐνομίου
τὸ πρότερον. ὅπερ μαθὼν ἔφυγε τῆς πόλεως ἀσπόνδως μι-
5 σούμενος. τοῦτου δὲ ὑποχωρήσαντος, Λουκίον τινα προφανῆ
λύκον Ἀρειανοὶ προεβάλλοντο. ὁμοίως καὶ ἐν Καππαδοκίᾳ
τὰς ἐκκλησίας Ἀρειανοὶ παραδοῦναι ἐσπούδαζεν, τῆς ἐναν-
τιώσεως δραξάμενος, ἧς ἔσχεν παρὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου
πρεσβυτέρου τότε τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Καισαρείας ὑπάρ-
10 χοςτος, καὶ Εὐσέβιον τὸν ἐπίσκοπον διεγείροντος εἰς ζῆλον
ὀρθοδοξίας, μὴ ὑπέικειν τῇ δυσσεβείᾳ Οὐάλεντος.

Περσῶν βασιλέως Ἀρταξῆρος, Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Α. Μ. 5865
Πέτρου, Ἀντιοχείας πάλιν Μελητίου ἔτος α'. P. 51

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐάλεντος ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγοντος εὐρέ-
15 θῆσαν τινες ἐπιβουλὴν κατ' αὐτοῦ μελετῶντες· καὶ ἀνηρέ- V. 41
θῆσαν στίφος ἀσεβῶν. διὰ γὰρ μαντιῶν καὶ θυσιῶν τὴν
σοσκεινὴν κατειργάζοντο. τοῦ δὲ πολυάθλου καὶ πολλὰ κα-
μύπος Ἀθανασίου μεταστάντος πρὸς κύριον, ἐπισκοπήσαντος Β
ἔτη ἕξ καὶ τεσσαράκοντα, ἐν διωγμοῖς δὲ καὶ τοῖς ὑπὲρ εὐ-
20 σεβείας κινδύνοις τὰ τεσσαράκοντα, Πέτρος τὴν ἐπισκοπὴν

2. Εὐνόμιος Α, ὁ Εὐν. vulg. 5. προχωρήσαντας Par. 6.
προεβάλλοντο Α, προεβάλλ. vulg. 7. Ἀρειανοῖς add. ex Α.
8. παρὰ τοῦ Α, παρ' αὐτοῦ τοῦ vulg. 9. μεγάλης om. Α.

sese consortem adiunxit. hic ad publica balnea progressus, cum po-
pulum simul lavari adhortaretur, nullus lotum ire sustinuit, quin
prius qua laverat aqua, receptaculum integre purgaretur, et alia re-
cens infunderetur. infecta est, dicebant, prior aqua ab Eunomio.
quod cum ille resciret, se nimirum irreconciliatis animis infensum,
civitatis discessu se ipsum damnavit. eo dilapso, Lucium quendam
lupum manifestum promoverunt Ariani. Cappadociae pariter ecclesias
Arianis committere studebat Valens, accepta vexandi causa ex gene-
roso Basilii tunc magna ecclesiae Caesariensis presbyteri animo quo
se tunc opposuit, et Eusebium episcopum in verae fidei defensionem,
ne Valentis impietati succumberet, fortiter excitavit.

Persarum regis Artaxeris, Alexandriae episcopi Petri, Antiochiae A. C. 365
episcopi Meletii iterum annus primus.

Hoc anno Valente Antiochiae moram agente deprehensi sunt
quidam in eum insidias meditati, qui omnes, ceu profanorum et iu-
piorum hominum globum componentes, e medio sublatis sunt; per di-
vinationes enim et impura sacrificia machinam facinoris construxerant.
iam vero exercitatissimo et continuis laboribus assueto illo Christi
athleta, Athanasio, inquam, ad dominum migrante, post gesti episco-

διεδέξατο, ὃν οἱ Ἀρειανοὶ διὰ τινος Μάγνου τῶν βασιλικῶν
 θησαυρῶν ταμῖα ἀπέλασαν· Λούκιον δὲ ἀντικατέστησαν·
 τότε πολλοὶ τῶν ὀρθοδόξων ἀνδρῶν, καὶ γυναικῶν παρθέτων
 ἀθέως ἠκίσθησαν, πολλοὶ δὲ καὶ ἐν βασάνοις ἐτελειώθησαν.
 ὁ δὲ Πέτρος φηγὰς εἰς Ῥώμην ᾤχετο πρὸς Λάμασον, ὡς
 ἐμῶδοξον· ὅτε καὶ τὰ γενόμενα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δι' ἐπιστο-
 λῆς ἔγραψεν φρικώδη ὑπὸ Ἀρειανῶν· τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ
 C Βασίλειος τῆς Καισαρέων ἐπισκόπησεν, Εὐσεβίου εὐσεβῶς κοι-
 μηθέντος.

A.M. 5866 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀμβρόσιος μετὰ Ἀδξέντιον τῆς ἐκκλη- 10
 σίας Μεδιολάνων ἠγήσατο οὕτως. καὶ δῆμον στασιαζόντος
 περὶ προβολῆς ἐπισκόπου, Ἀμβρόσιος ἡγεμὼν τῆς χάρας τελῶν
 D ἐπέμφθη ὑπὸ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐκεῖσε διάγοντος
 κωλύσαι τὴν στάσιν, ἀβάπτιστος μὲν ἔτι ὢν, πάνυ δὲ τοῦ
 δικαίου φρονιτίζων, καὶ τοὺς μείζοντας ἄρχοντας γενναίως διε- 15
 λέγγων ἀδικούντας. ὁ οὖν δῆμος παυσάμενος τῆς ἔριδος,
 ὁμοφώνως τὸν Ἀμβρόσιον ἐπίσκοπον ἐψηφίσαντο, ὅπερ ἀκού-
 σας Οὐαλεντινιανὸς ἐκέλευσε μνηθέντα χειροτονηθῆναι τὸν
 Ἀμβρόσιον ἐπίσκοπον, εὐχαριστῶν ἐπ' ὄψεσι πάντων τῷ θεῷ

2. ταμῖα A, ταμεία vulg. ἀντεκατέστησαν Pag. 4. καὶ
 add. ex A. 7. ἔγραψαν A et alii. 8. ἐπισκόπησεν] ἐπί-
 σκοπος A, fort. ἠπισκόπησεν. 14. μὲν add. ex A. 16.
 ὁ οὖν A, ὁ δὲ vulg. 17. ὁμοφώνως A, ὁμοφρόνως vulg.
 ἐψηφίσαντο A, ἐψηφίσατο vulg.

patus annos sex et quadraginta, quorum integros quadraginta in per-
 secutionibus periculisque pro fide et pietate susceptis peregerat, Pe-
 trus sedis obtinuit successionem, quem Ariani ope magni cuiusdam
 regio aerario praefecti, Lucio in thronum restituto, expulerunt.
 plerique tunc orthodoxorum, viri, mulieres, virgines verberibus foede
 sunt lacerati, plures etiam perierunt. Petrus autem, significatis prius
 per epistolam Ariatorum horrendis sceleribus, Alexandria fugitivus,
 ad Damasum catholici dogmatis consortem Romam pergebat. eodem
 anno Caesariensis ecclesiae factus est episcopus Basilius, Eusebio piam
 nec nomine alienam mortem obeunte.

A. C. 366 Hoc anno post Auxentium Mediolanensium. ecclesiae Ambrosius
 praeficitur episcopus in hunc modum. tumultuante de episcopi electione
 populo, Ambrosius provinciae praesidem agens, tumultum sedaturus a
 Valentiniano ibi tunc forte moram habente mittitur. nondum ille sacro
 tinctus erat baptismate, iusti tamen et aequi praecipuam curam gere-
 bat, et insignes quosque magistratus, praeter iuris placita nonnihil
 perpetrantes generoso ductus animo arguebat. populus dissensione
 deposita, una voce unaque sententia designat episcopum Ambrosium.
 quod cum audiret Valentinianus, confestim Ambrosium sacro baptis-

καὶ λέγων· χάρις σοι, δέσποτα, παντοκράτορ, ᾧ ἄλλοι
 52 τερε, ὅτι ψυχὰς ἐνεχείρισας τῶδε τῷ ἀνδρὶ σωμάτων ἄρχοντι P
 παρ' ἐμοῦ γενομένῳ, καὶ τὰς ἐμὰς ψήφους δικαίως ἀπέφη-
 νας. Λούκιος δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πολλὰ κατὰ τὸν Ἀρει-
 53 ναῖος διαπραΐζατο. ἠδὲ γὰρ δαιμόνων εἰς τὴν Θεωνῦ ἐκκλη-
 σίαν ἦδον καὶ ὄρχηστὰς εἰσῆγον, τῶν παρθένων τὰς ἐσθῆτας
 ἀποσκαπάζοντες, σὺν θυμῷ ῥινοκτυποῦντες, γυμνὰς διὰ τῆς
 πόλεως περιῆγον, ἀσελγῶς αὐταὶς χρώμενοι· τὰς δὲ καὶ
 ἀπέκλων, μηδὲ πρὸς ταφήν δόντες τοῖς γονεῦσι τὰ σώματα
 10 αὐτῶν λίαν ὀδυρομένοις. εἰς δὲ τὸ θυσιαστήριον ἔνδον με-
 ράσιον ἀσελγῶς αἰσχρουργῆσαι ἀνήγαγον. τῆς δὲ δέσεως πά-
 σης τριάδα ὁμοουσίον πρεσβευούσης, ἤτησαντο Οὐαλεντινια-
 11 νόν, καὶ ἐποίησαν σύνοδον ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ, καὶ τὴν ἐν Νι-
 καίᾳ πίστιν ἐκύρωσαν. Ἰδικτον δὲ Οὐαλεντινιανὸς ἔγραψεν
 15 τοῖς ἐν Ἀσίᾳ καὶ Θρυγίᾳ καὶ πάσῃ τῇ ἀνατολῇ ἐπισκόποις
 ἐμμένειν τοῖς ὁρισμένοις παρὰ τῆς συνόδου παρεγγυώμενος,
 κοινῶν καὶ Οὐάλεντα τὸν ἀδελφὸν καὶ Γρατιανόν τὸν υἱὸν V. 4a
 ἐν τῷ ἰδίῳ προσλαβόμενος. τότε καὶ Γρηγόριος ὁ Θεολό-

1. παντοκράτορ A, παντοκράτωρ vulg. 3. ἀπέφηνας A, ἀπο-
 φήνας vulg. 5. δαιμόνων h, δαιμονίων vulg. 6. εἰσῆγον
 A, εἰσῆγαγον vulg. 12. ἤτησαντο A, ἤτησαν vulg. 14.
 Ἰδικτον A a-c d e f, ut et mox ἰνδίκτω: sed tamen un-
 ice verum esse videtur ἡδικτον. cfr. p. 203 D. 15. τῇ add.
 ex A.

matis ritu initiatum praecipit episcopum ordinari, sub omnium con-
 spectu deo gratias referens his verbis: gratias tibi domine omnipo-
 tens, salvator noster, quod huic viro, cui corporum demandaveram
 magistratum, tu, suffragio meo a iuris tramite nullatenus declinasse
 probato, animarum curam commiseris. Lucius porro invanibus Aria-
 nis multa mala Alexandriae perpetravit. daemonum siquidem cantilenas
 in ecclesia, quae Theonae nomine dicitur, una cum saltatoribus
 introductis cecinere; virgines etiam vestibus reductis in faciem nu-
 das per urbem cum atrocissimis conviciis circumducentes impuden-
 tissime constupraverunt: sed et plerasque confecerunt, quarum etiam
 corpora parentibus misere deposcentibus in sepulturam reddere re-
 cusarunt. quinetiam intus ad ipsam altaris sacrarium puerum cynac-
 dem ad turpia officia illic praestanda adduxerunt. cum vero totus
 occidens consubstantialis trinitatis fidem profiteretur, facta suis peti-
 tionibus a Valentiniano potestate, synodum in Illyrico coegerunt, qua
 Nicaeae fidem expositam confirmavere. Valentinianus quoque edi-
 ctum ad Asiae, Phrygiae, totiusque orientis episcopos rescripsit, quo
 ipse a synodo decretis stare iubebat, et in hunc finem Valentem
 fratrem et Gratianum filium datae sententiae socios adhibuit. tum

γος τῆς κατὰ Κωνσταντινοῦπολιν ἐκκλησίας προέστη ταῖς Βασιλείου, καὶ Μελετίου, καὶ τῶν λοιπῶν τῆς εὐσεβείας ὑπερμάχων εἰσηγήσασιν. καὶ εἰ μὴ φθάσας τὴν πόλιν ἀνεκαλέσαστο, πᾶσα ἂν τῆς Ἀρείου καὶ Εὐνομίου λάβης ἐπεπληρωτο· πάσας γὰρ τὰς ἐκκλησίας αὐτοὶ κατεῖχον, πλὴν τοῦ εὐκτηρίου 5 Ἀναστασίας τῆς μάρτυρος· ἐπεσκόπει δὲ τῶν Ἀρειανῶν Δημόφιλος. Γρηγόριος δὲ τότε ὁ Νύσσης καὶ Πέτρος, ἀδελφοὶ Βασιλείου, διέλαμπον, Ὅπτιμός τε ἐν Πισιδίᾳ, καὶ Ἀμφιλόγιος ἐν Ἰκονίᾳ. Βάρσῃν δὲ τὸν ἐπίσκοπον Ἐδέσσης καὶ Πελάγιον Λαοδικείας, ὡς προμάχους τῆς ὀρθοδοξίας ὁ Οὐά-10 λης ἐξώρισεν· Οὐαλεντινιανὸς δὲ ἀνείδισεν Οὐάλεντα τὸν ἀδελφόν, ὡς κακὸδοξον, μὴ πέμψας αὐτῷ βοήθειαν κατὰ τῶν D Γότθων αἰτοῦντι, ἀλλ' εἰπὼν· οὐ θέμις ἀμύνειν ἀνδρὶ θεομάχῳ.

A.M. 5867 Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας ἐτελεύτησεν ἑτῶν 15 ὀγδοήκοντα τεσσάρων, βασιλεύσας ἕτη ἕνδεκα, τρὶσι τοιαῦδε. Σαυρομάται, ἔθνος μικρὸν τε καὶ οἰκτρόν, ἐπαναστάντες αὐτῷ καὶ ἠττηθέντες, πρέσβεις ἔπεμψαν αἰτοῦντες τὴν εἰρήνην. Οὐαλεντινιανῷ δὲ τοὺς πρέσβεις ἐρωτῶντος, εἰ πάντες οἱ Σαυρομάται τοιοῦτοὶ εἰσιν τοῖς σώμασιν οἰκτροί; καὶ αὐτῶν 20

4. ἂν om. A. 5. τὰς add. ex A. 6. ἐπεσκόπει A, ἐπεσκόπησεν.
7. δὲ om. A. καὶ Πέτρος A, καὶ ὁ Πέτ. vulg.
9. Βάρσῃν A et alii, Βαρσύν vulg. Ἐδέσσης A, Ἐδέσης vulg.
-10. τῆς add. ex A. 11. δὲ add. ex A.

etiam Gregorius theologus Basilli, Meletii, et aliorum pietatis propugnatorum industria Cpolitanae ecclesiae regimen suscepit: ac nisi sua diligentia ad sincerum fidei sensum urbem revocasset, illam utique totam Ariana contagio suis erroribus infecisset. cunctas enim, dempto Anastasiae martyris oratorio, ecclesias illi occupaverant: quorum Demophilus episcopum agebat. eo tempore Gregorius Nyssae antistes, et Petrus Basillii fratres, Optimus quoque Pisidiae et Amphilo-chius Iconii praesules clari habebantur. Barsen porro Edessae episcopum, et Laodiceae Pelagium, ceu rectae fidei propugnatores, Valens in exilium eiecit: Valentinianus iniquum facinus fratri Valenti exprobravit, et auxiliares copias reprimendis Gotthorum incursibus mittere detrectavit, dicens: homini bellum deo inferenti suppetias ferre, mihi nefas est.

A. C. 367 Hoc anno magnus Valentinianus annis vitae 84 imperii undecim exactis vitam hoc pacto finivit. Sauromatae, gens pusilla et infirma, Valentiniano rebellantes, et perdomiti, pacis petendae gratia legatos ad eum miserunt. eo legatos interrogante, num Sauromatae cuncti adeo

εἰπόντων, ὅτι τοὺς κρείττονας πάντων ὧδε ἔχεις καὶ ὄρᾳς· ἀια- p. 53
 κραῖζας βιαίως ἔφη· δεινὰ Ῥωμαίων ἢ βουσιλεία ὑπομενεῖ,
 εἰς Οὐαλεντινιανὸν λήξασα, εἰ Σαυρομάται τοιοῦτοι ὄντες
 Ῥωμαίων καταξάνιστανται. ἐκ δὲ τῆς διαστάσεως καὶ τοῦ
 5 κρότου τῶν χειρῶν φλεβὸς ῥαγείσης, καὶ πλείστου ἀναδοθέν-
 τος αἵματος, ἐν τινι φρουρίῳ Γαλλίας θνήσκει, μηνὶ Δίῳ ιζ',
 ἰνδικτιῶνος γ'. Γρατιανοῦ δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μὴ εὐρεθέντος
 ἐκεῖσε, καὶ Οὐάλεντος ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγοντος, τὸ εὐρεθὲν
 στρατόπεδον ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἐτελεύτησεν Οὐαλεντινιανὸς ὁ
 10 μέγας, Οὐαλεντινιανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὄντα ἐτῶν δ' ἀνηγό-
 ρευσεν Ἀύγουστον, συμπαρούσης καὶ Ἰουστίνης τῆς μητρὸς
 αὐτοῦ ἐν τῇ Παννονίᾳ. τοῦτο μαθὼν Γρατιανὸς τὸν μὲν B
 ἀδελφὸν αὐτοῦ εἶχεν συμβασιλεύοντα μεθ' ἑαυτοῦ, τοὺς δὲ
 ἀναγορεύσαντας διαφόροις τρόποις ἐτιμωρήσατο, διὰ τὸ παρὰ
 15 γνώμην αὐτοῦ τοῦτο γενέσθαι. Οὐάλης δὲ κατὰ Γότθων
 Τραϊανὸν στρατηγὸν πέμπει, ὃς ἠττηθεὶς ἀτίμως, ἀνέκαμψεν.
 ὄνειδιζόμενος δὲ μαλακίαν ὑπὸ Οὐάλεντος, ἀπεκρίνατο· οὐκ
 ἐγὼ ἠττημαι, βασιλεῦ· ἀλλὰ σὺ ὁ κατὰ Θεοῦ στρατευόμενος
 καὶ τὴν αὐτοῦ ἵσπην προξενῶν τοῖς βαρβάροις. πολλοὺς δὲ

1. ἔχεις καὶ ὄρᾳς A, ἔχεις, οὗς καὶ ὄρᾳς vulg.	2. ὑπομενεῖ]
ἐπομείνη A, ἀπομένει vulg.	6. τῆς Γαλλίας alii codd. ιζ']
ζ A.	10. ὄντα A, ὡς vulg.
12. τῇ Παννονίᾳ A, τῇ	
Παννονίᾳ χάραξ vulg.	13. μεθ' ἑαυτοῦ A, μετ' αὐτοῦ vulg.
15. Οὐάλης -- πέμπει om. A.	16. Τραυγιανὸν b f.
18. δ add. ex A.	

misero et despicibili forent corporis aspectu? responderunt: reliquis
 praestantiores hic tenes et coram conspicis. violentius ille inclamans,
 dixit: male agitur cum Romano imperio, quod in Valentinianum de-
 siit: cum Sauromatae adeo viles adversus Romanos insurgere audeant.
 ex clamoris vero contentione et manuum violento complosu rupta
 vena, et plurimum sanguine emisso, mensis Dii decimo septimo, indi-
 ctione tertia moritur in quodam Galliae castello. Gratiano eius filio
 absente, et Valente Antiochiae degente, exercitus loco quo magnus
 Valentinianus obiit repertus, Valentinianum eius filium quadriennem,
 Iustina eius matre in Pannoniae provincia praesente, Augustum de-
 claravit. Gratianus eo percepto fratrem quidem in imperii consor-
 tium admisit: quod autem ex proprio consilio id non processisset,
 variis modis facinoris autores ultus est. hinc Valens adversum Got-
 thos Traianum ducem mittit, qui turpiter victus, remeavit. Valenti
 vero animi mollietatem exprobranti, respondit: non ego victus sum,
 imperator, sed tu, qui bello in deum illato victoriae momenta in
 partes barbarorum propendere coegisti. caeterum non modicam vi-

ἀνεῖλεν Οὐάλης διὰ τοὺς ἐκ τῶν μαντειῶν ὑπονοηθέντας βασιλείειν ἀπὸ τοῦ στοιχείου, ἐν οἷς καὶ Θεόδωρόν τινα πρῶτον ἐν Πατρικίοις.

- C Ἐν τῇ αὐτῇ δὲ χρόνῳ τινὲς τῶν Ναυατιανῶν ἐν Φρυγίᾳ τὸ Πάσχα ἤρξαντο ποιεῖν μετὰ Ἰουδαίων, συνελθόντες ἐν 5 Πιάτῳ τῇ κώμῃ, καὶ νόμον ἐξέθεντο μετὰ Ἰουδαίων πασχάζειν. ἐκ τούτων οἱ λεγόμενοι Σαββατιανοὶ ἀπὸ Σαββατίου τινὸς ἀνεφύησαν. ὕστερον καὶ Ἀπολλινάριος ὁ Σύρος τότε φανερωῶς ἀπέστη τῆς ἐκκλησίας. Δάμασος δὲ ὁ Ῥώμης καὶ V. 43 Πέτρος Ἀλεξανδρείας πρῶτοι τούτους ἀπεκήρυξαν· καὶ Εὐνόμιος ὁ δυσσεβῆς ἐτόλμησε τὸ βύπτισμα ἐν μᾶ καταδύσει τελεῖν· οὐκ εἰς τριάδα, ἀλλ' εἰς τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ D δεῖν βαπτίζεσθαι λέγων· καὶ τοὺς ἐν τριάδι βαπτιζομένους ἀνεβάπτισεν· Ἰουλιανὸς δέ, ὁ καὶ Σάβυς, ἱερὸς ἀσκητῆς εἰς Ἀντιόχειαν ἐλθὼν ἀπὸ Ἐδέσσης τοὺς τὸ ὁμοούσιον δοξάζον- 15 τας ὀρθοδόξους ὑπεστήριξεν, προφανῶς ἀναθεματίζων τοὺς Ἀρειανούς, καὶ Ἀφραάτης ὁ θεῖος μετὰ πολλῆς παρηρησίας κατὰ πρόσωπον ἐν Ἀντιοχείᾳ διήλεγξεν τὴν τοῦ Οὐάλεντος ἀσέβειαν· εἰς δὲ τῶν εὐνούχων θρασέως τῇ Ἀφραάτῃ λοιδορήσας καὶ ἀπειλήσας κάπελθὼν ἐτοιμάσαι βαλανεῖον τῇ βα- 20

2. ἀπὸ τοῦ θ' στοιχείου A. (?) 8. τινὸς] μηνὸς A. καὶ Ἀπολλ. A, δὲ Ἀπ. vulg. 12. τὸν add. ex. A. 15. Ἐδέσσης A, Ἐδέσης vulg. 19. θρασέως] θαρσαλέως A. 20. κάπελθων A, κατελθὼν vulg.

rorum manum, quorum nominis Theta littera caput esset et initium, quod vaticiniis imperium ipsis deberi suspicaretur, atque una cum ipsis Theodorum quendam inter Patricios primum Valens interfecit.

Eodem quoque anno quidam ex Novatianis in Phrygia ad vicum Pazum convenientes Pascha simul cum Hebraeis celebrare coeperunt: atque deinceps solemnitatem Paschalem cum Iudaeis agendam etiam lege lata sauxerunt: ex quibus Sabbatiani, a quodam Sabbatio traxerunt originem. tum demum vero Apollinarius Syrus ab ecclesia palam defecit. Damasus autem Romae et Petrus Alexandriae episcopi eos primi condemnare. impius deinceps Eunomius baptismum unica immersione perficere attentavit: neque in trinitatis nomen, sed in Christi mortem peragi oportere asseveravit: quare qui trinitate appellata forent baptizati, repetito baptismo initiabat. Iulianus vero cognomento Sabas sacer asceta Edessa Antiochiam profectus orthodoxos, qui filium dei patri consubstantialiam asserent, in fide, Arianis anathemate publice damnatis, confirmabat: sed et divinus Aphraates Valentis impietatem magna cum libertate Antiochiae coram exprobravit et obiurgavit. ex eunuchorum autem numero unus, Aphraatem conviciis et minis petulanter adortus, cum ad balneum imperatori paranz-

σιλει, πληγείς τὴν διάνοιαν, ἑαυτὸν εἰς τὸ θερμὸν ὕδωρ βα-
 λὼν ἀπόλετο. καὶ Ἐφραίμ ὁ μέγας ἐν ἀσκήσει καὶ θείᾳ δι-
 δασκαλίᾳ διέλαμπεν, πολλοὺς μὲν λόγους ἀσκητικούς, πλείστους P. 54
 δὲ καὶ δογματικούς ἐκ θεοῦ πνεύματος ἀναβλύσας· τινὰ δὲ
 5 τῶν πονημάτων αὐτοῦ καὶ ἄδεσθαι Σύροις παρέδωκεν διὰ
 τοῦ μέλους τοὺς ἀργότερους ἐφελκόμενος· φασὶ γοῦν τρια-
 κοσίας μυριάδας στίχων αὐτὸν ἐκδεδωκέναι τὸν ὄντως θεό-
 σοφον.

Ῥωμαίων βασιλέως Οὐάλεντος ἔτος α΄.

A.M. 5868

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ τῶν Μεσσαλιανῶν αἵρεσις, ἤγουν Εὐ- B
 χητῶν, καὶ Ἐθουσιαστῶν, ἀνεφίη. οὗτοι ψάλλοντες κυμβα-
 λίζουσι καὶ χροταλίζουσι τὰ παρὰ τῷ Δαβὶδ παχέως ἐκλαμ-
 βάνοντες καὶ ἀνοήτως. ταύτης αἵρεσιάρχαι Δαδὸς καὶ Σάβ-
 βας καὶ Ἀδέλφιος, φασὶ δὲ τινες, ὅτι καὶ ὁ Σεβαστεῖος Εὐ-
 15 στάθιος· οἷς ἀντέστησαν γενναίως Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου καὶ
 Λητώιος Μελιτινῆς, ὕστερον δὲ καὶ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας.
 Οὐάλης δὲ πᾶσαν ἐκκλησίαν πορθήσας, ἤκεν εἰς Καισάρειαν C
 ἕξ ἀνατολῆς κατὰ τοῦ θεοῦ Βασιλείου μαινόμενος· ἐπραξέ
 δὲ ἃ καὶ ὁ μέγας Γρηγόριος εἰς τὸν Βασιλείου ἐπιτέφριον

4. δὲ τῶν A, δὲ καὶ τῶν vulg. 5. αὐτοῦ om. A. 10. Με-
 σαλιανῶν A. Εὐχητῶν A, Εὐχητῶν vulg. 11. ἀνεφύη A
 b e f, ἐφύη vulg. κυμβαλίζουσι καὶ χροταλίζουσι A, βαλλί-
 ζουσι vulg. 12. τῷ Δ. A, τοῦ Δ. vulg. 13. αἵρεσιάρχαι
 A, αἵρεσιάρχης vulg. 14. Σεβαστιανός A f, Σεβάστιος e. 15.
 καὶ om. A. 19. & καὶ ὁ A, καὶ ἃ ὁ vulg.

dum fuisset profectus, mentis impotentia subito percussus, in ferven-
 tem aquam seipsum coniciens interiit. magnus insuper Ephraem vir-
 tutum exercitio et eruditione plane divina clarebat: et multos qui-
 dem sermones ad monasticae vitae instructionem, plures vero ad Chri-
 stianorum dogmatum stabilimentum spectantes divino spiritu effudit:
 quaedam etiam ex suis operibus dedit Syris decantanda, segiores
 videlicet ad devotionem cantus suavitate illecturum se arbitratus:
 trecentas quippe versuum myriadas ab homine rerum divinarum peri-
 tissimo vereque sapientissimo compositas affirmant.

Romanorum imperatoris Valentis annus primus.

A. C. 368

Hoc anno Messalianorum, hoc est Euchitarum et Enthusiatarum
 haeresis enata est. isti Davidis verba pingui rudique captu interpre-
 tati inter concinendum psalmos tripudia choreasque ducunt. haere-
 sis huius principes fuere Dadoös, Sabbas et Adelphius, et, ut autumant
 quidam, etiam Eustathius Sebasteae episcopus: quibus Amphiloichius
 Iconii, Letoïus Melitines, ac demum Flavianus Antiochiae praesules sese
 fortiter opposuere. caeterum Valens devastata universa ecclesia, in
 divinum Basilium furens ex oriente Caesaream se contulit, ubi de-

ἔλεξεν· ἦνίκα καὶ Γαλάτης ὁ Οὐάλεντος υἱὸς χαλεπῶς χει-
μασθεῖς ἀπέθανεν, καὶ ἡ σύμβιος Δομνίκα δεινῶς ἐνόσησεν.
Δημοσθένους δὲ ἐνὸς τῶν ὀψοποιῶν Οὐάλεντος ἐν τῇ πρὸς
τὸν βασιλέα συντυχίᾳ τοῦ Θείου Βασιλείου καταδραμόντος,
καὶ βαρβαρίσαντος μικρὸν, ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ διδάσκαλος· 5
ἰδοῦ· ἐθεασάμεθα καὶ Δημοσθένην ἀγράμματον. Οὐάλης δὲ
αἰδεσθεῖς Βασιλείου, πολλὰ χωρία καὶ κάλλιστα τοῖς ὑπ' αὐ-
τοῦ φροντιζομένοις [λελωβημένοις] ἐδωρήσατο· καὶ τὸ στερ-
D ρὸν καὶ ἀκλινὲς τοῦ Βασιλείου ὄρων, ἐξορίαν κατ' αὐτοῦ ἐψη-
φίσατο. τὸ δὲ γράμμα τῆς ἐξορίας ὑπογράψαι θελήσας εὐκ 10
ἰσχυσεν, τριῶν μὲν καλάμων συντριβέντων, ἔσχατον δὲ καὶ
τῆς χειρὸς αὐτοῦ παρεθείσης.

- A.M. 586g Τούτῃ τῇ ἔτει Μανία Σαρακηνῶν βασίλισσα πολλὰ κακὰ
V. 44 Ῥωμαίοις ποιήσασα εἰρήνην ἤτήσατο, καὶ Μωσῆν τινα τῶν
ἀσκούτων κατὰ τὴν ἔρημον ἐπίσκοπον δοθῆναι τοῖς χριστια- 15
P. 55 νίζουσι παρὰ τοῖς Σαρακηνοῖς ἤτησε. τοῦ δὲ βασιλέως σπον-
δαίως τοῦτο ποιήσαντος, Μωσῆς οὐ κατεδέξατο ὑπὸ Λονκίου
τοῦ Ἀρειανοῦ χειροτονηθῆναι, ἀλλ' ὑπὸ τινος τῶν ἐν ἐξορίᾳ
ὀρθοδόξων, ὅπερ καὶ γέγονεν· τοῦτον λαβοῦσα Μανία πολ-
λοὺς Χριστιανοὺς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐποίησατο. φασὶ δὲ ὅτι 20

1. δ add. ex A. 5. post μικρὸν b add. μειδιάσαντος. 6.
δὲ om. A. 8. λελωβημένοις om. A. 10. ὑπογράψαι A,
ἐπιγρ. vulg. 14. Μωσῆν A b, Μωϋσῆν vulg. 16. παρὰ τοῖς
A, παρ' αὐτοῖς vulg. 20. πολλοὺς Σαρακηνούς Χριστιανοὺς
ἐποίησατο a c.

mum ea admisit, quae Gregorius in funebri oratione in Basilium re-
fert: quo tempore Galates Valentis filius gravi morbo iactatus periit,
et coniux Domnica difficili aegritudine vexata est. Demosthenes vero
uno e coquorum Valentis numero, divinum Basilium, ea quam ha-
buit ad imperatorem allocutione, incursante, et barbarica dialecto
nonnulla interlocuto, doctor, sermone ad eum converso, en, inquit,
etiam Demosthenem illiteratum conspeximus. Valens itaque Basilium
reveritus, multa praedia, eaque optima, leprosis, quorum vix sanctus
curam habebat, concessit: robur tamen pectoris, et inflexum Basili
animi conspicatus, exillii sententiam in eum pronuntiavit. latis
exillii tabulis cum subscribere vellet, tribus contritis calamis, luxatis-
que manus et obstupefactis viribus, ne litteram quidem apponere
usquam valuit.

- A. C. 36g Hoc anno Mavia Saracenorum regina, multis cladibus Romano-
rum imperio illatis, pacem expetiit, et Moysen quendam solitariam
vitam in desertis agentem, conversis penes se ad Christum Saracenis,
episcopum dari postulavit. imperatore sedulo id annuente, Moyses
Lucii Ariani ordinationem non admisit, verum ab orthodoxorum quo-

καὶ αὐτὴ Χριστιανὴ ἦν, Ῥωμαία τῷ γένει, καὶ ληφθεῖσα αἰχ-
 μάλωτος ἤρσεν διὰ κάλλος τῷ βασιλεῖ τῶν Σαρακηνῶν· καὶ
 οὕτως τῆς βασιλείας ἐκρύτησεν. ἱστορεῖ δὲ πολλὰ περὶ τοῦ
 ἔθνους ὁ Σωζόμενος, ὅθεν τε ἤρξατο, καὶ ὀνομάζεται, καὶ ὅτι
 5 δεκατριῶν ἔτων περιτέμνεται. οἱ δὲ Γότθοι ὑπὸ τῶν Οὐννων
 πολεμηθέντες, βοήθειαν αἰτοῦνται παρὰ τοῦ βασιλέως Οὐά-
 λεντος δι' Εὐφύλα ἐπισκόπου αὐτῶν Ἀρειανόφρονος προσυν-
 διατρίψαντος ἐπὶ Κωνσταντίου Εὐδοξίῳ καὶ Ἀνακίῳ τοῖς
 Ἀρειανοῖς. οὗτος ἀρειανίζειν τοὺς Γότθους ἐδίδαξεν. οἱ
 10 Γότθοι διηρέθησαν εἰς δύο· καὶ τῶν μὲν ἐστρατήγει Ἀθα-
 νάριχος, τῶν δὲ Φριτηγέρνης· οὗτος ἠττηθεὶς, καὶ βοήθειαν
 λαβὼν παρὰ Οὐάλεντος, νικᾷ τοὺς περὶ Ἀθανάριχον· Οὐά-
 λεντι δὲ χαρίζομενος, ἀρειανίζειν ἐπὶ πλεῖον τοὺς Γότθους
 ἐδίδαξεν.

15 Περσῶν βασιλέως Ἀρσαβήλου ἔτος α'.

A.M. 5870

Τούτῳ τῷ ἔτει οἱ Γότθοι πάλιν ἐνωθέντες ἐξῆλθον εἰς C
 τὴν γῆν Ῥωμαίων, καὶ ἠρῆμωσαν πολλὰς ἐπαρχίας, Μυσίαν,
 Θρακίαν, Μακεδονίαν, καὶ Ἀγαίαν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα,
 περὶ τὰς εἴκοσι ἐπαρχίας. ἐθεάθησαν δὲ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ

3. πολλὰ add. ex a b c d. 5. τῶν om. A. 7. Εὐφύλα a.
 9. οὗτος] οὕτως A. 11. Φριτηγέρνης A. 12. περὶ A, παρὰ
 vulg. 13. πλεῖον A, πλέον vulg. 17. ante Μυσίαν A add.
 Σκυθίαν. 19. δὲ ἐν A, δὲ καὶ ἐν vulg.

piam in exilium misso se voluit consecrari: quod et factum est. eo
 secum deducto, multos ex Saracenis Christianos effecit Mavia. illam
 religione Christianam, genere Romanam extitisse ferunt, inter captivos
 autem abductam, Saracenorum regi ob vultus speciem summopere
 gratam, hoc pacto regni potestatem obtinuisse. de Saracenorum gente
 narrat Sozomenus, unde ceperit et acceperit nomen; et ut tertio
 supra decimum anno circumcidi se patiat. Gotthi porro ab Hunnis
 bello superati, ab imperatore Valente per Euphilam episcopum suum
 Ariana labe infectum, atque cum Eudoxio et Acacio pariter Arianis
 sub Constantio conversatum, quo pacto Gotthos Arianum dogma edo-
 cuit, auxilium exposcunt. Gotthi in duas factiones dividebantur: et
 horum quidem Athanarichus, aliorum Phritigernes dux extitit. hic
 viribus inferior et victus, suppeditis a Valente acceptis, Athanarici co-
 mites debellat. hinc Valentem gratia promeriturus, Gotthos in Aria-
 norum dogmate amplius obfirmavit.

Persarum regis Arsabeli annus primus.

A. C. 370

Hoc anno Gotthi rursus eruptione facta in Romanam ditionem
 grassati, plures provincias depopulati sunt, Moesiam, Thraciam, Ma-
 cedoniam, Achaïam, et omnem Graeciam, ad viginti usque provincias.
 eo anno visi sunt in aere viri armis instructi e nubibus formati. An-

ἐν τῇ ἀέρι ἐν ταῖς νεφέλαις ἐσχηματισμένοι ἄνδρες ἔροπλοι. ἐγεννήθη δὲ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ παιδίον ἐντελῆ μὲν τὰ ἄλλα Δμέρη, ὀφθαλμὸν δὲ ἕνα ἔχον ἐν μέσῳ τῇ μετώπῳ, χεῖρας δὲ καὶ πόδας τέσσαρας, καὶ πύργον. Οὐάλης δὲ διάγων ἐν Ἀντιοχείᾳ πόλει, καὶ μαθὼν περὶ τῶν Γότθων, ἤλθεν εἰς Κων-5 σταντινούπολιν. οἱ δὲ Βυζάντιοι ὑβρίζον αὐτὸν ὡς ἄναδρον καὶ φηγοπόλεμον. Ἰσαΐκιος δὲ ὁ ἱερὸς μοναχὸς κρατήσας τοῦ χαλινοῦ τοῦ ἵππου τοῦ Οὐάλεντος ἐξερχομένου κατὰ τὸ ἔσχατον εἰς πόλεμον, ἔφη πρὸς αὐτὸν· ποῦ βαδίζεις, βασιλεῦ, κατὰ Θεοῦ στρατευόμενος καὶ Θεὸν ἔχων ἀντίπαλον; ᾧ τινι 10 ὀργισθεῖς φρουρᾷ παρέδωκεν, ἀπειλήσας αὐτῇ θάνατον, εἰ P. 56 ἐπανέλθοι, ὡς τῇ Μιχαῖα ποτὲ Ἀχάβ. μετὰ δὲ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἐξομολογήσαντό τινες τῶν περὶ αὐτὸν, ὡς κατ' ἐπιτροπὴν αὐτοῦ γενέσθαι μαντείας περὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ ὁρμῆς ἐν τῇ πολέμῳ. ἐν ᾧ συμβαλὼν τοῖς Γότθοις Οὐάλης 15 καὶ ἠττηθεῖς, φεύγει σὺν ὀλίγοις ἐν οἰκίσκῳ. τοῦτον δὲ καταλαβόντες οἱ βύρβαροι καὶ τὴν οἰκίαν ἀνάψαντες, ἄγνοοῦντες τοὺς ἐν αὐτῇ πάντας κατέκαυσαν. φασὶ δὲ ὅτι ὁ Θεὸς Ἰσαΐκιος ἐν V. 45 τῇ φρουρᾷ τῆς δυσφῶδίας Οὐάλεντος ἐμπριζομένου ἀντελάβετο

2. ἐντελῆ A, ἐντελὲς vulg. 3. post χεῖρ. δὲ καὶ A, δὲ τέσσαρας, καὶ vulg. 4. ἐν Ἀντιοχείᾳ A, ἐν τῇ Ἀντ. vulg. 5. εἰς| ἐπὶ A et alii. 7. ἱερομόναχος A. τὸν χαλινόν A. 8. ἐξερχομένου κατὰ τὸ ἔσχατον εἰς πόλεμον, ἔφη A, ἐξερχομένου αὐτοῦ εἰς πόλεμον, τὸ ἔσχατον ἔφη vulg. 13. περὶ om. A. 14. post προκ. αὐτῷ A, αὐτοῦ vulg. 17. ἀγνοοῦντες add. ex A. 19. τῆς add. ex A. ἐμπριζομένου] an fortasse legendum: ἐμπυριζομένου vel ἐμπρηθομένου?

tiochiae vero puer caeteris omnibus membris constans natus, unum tantum oculum in frontis medio ferebat, manus autem quatuor, totidem pedes, et barbam. porro Valens diutius in Antiochena urbe moratus, ac tandem de Gotthorum ausibus certior factus, Cpolim se contulit. caeterum Byzantii hominem contumeliis respergebant, velut imbellem, et qui Martis opus fugeret. exin Isacius sacer monachus, apprehenso freno equi Valentis aciem ex urbe educentis, et ad bellum progredientis, quasi ultima verba praecinens, ad eum dixit: quo properas, imperator, in deum militaturus, et iamiam deum experturus adversarium? in eum frendens imperator custodiae mancipavit, mortem, ut Michaeae quondam Achab, ei minatus, si unquam rediret. post eius obitum, libere fassi sunt, qui eius utebantur familiaritate domestici, eius consilio vaticinia consulta de proposita sibi belli expeditione. demum cum Gotthis habito conflictu superatur, et fuga cum paucis arrepta casulam subit. in aediculam fugitivos se recepisse deprehendunt barbari, quapropter igne subiecto cunctos in

θειῶ χαρίσματι καὶ ψυχῆς καθαρότητι, προσέπε τε τὴν ἀναί-
 ρεσιν αὐτοῦ τοῖς συνοῦσιν, πρὶν ἢ παραγενέσθαι τοὺς ἀπαγ-
 γέλλοντας ἐκ τοῦ πολέμου τὰ πεπραγμένα. μετὰ δὲ τὴν ἤτ- B
 ταν καὶ τὸν διὰ πυρὸς θάνατον Οὐάλεντος ἐπαρθέντες οἱ Γότ-
 5 θοὶ τῇ νίκῃ δεινῶς τὰ προύστυα τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐλή-
 ζον. Μυτιᾶ δὲ ἡ τῶν Σαρακηνῶν βασίλισσα πέμψασα Σα-
 ρακηνῶν στρατόν, καὶ Δομνίκα ἡ γαμετὴ Οὐάλεντος ἐξαγαγοῦσα
 τὸν δῆμον τῆς πόλεως τοῖς βαρβάρους ἐδίωξεν. τούτων δὲ
 οὕτω διατεθέντων, γνούς Γρατιανὸς ὁ Αὐγουστος ἐν τῇ Παν-
 10 τονίᾳ, κατερχόμενος ὡς πρὸς βοήθειαν, ἀντὶ Οὐάλεντος ἐνέ-
 δυσσε Θεοδοσίον Αὐγουστον, καὶ ἀνηγόρευσε βασιλέα, καὶ ἀπέ-
 πειλεν εἰς τὸν κατὰ Γότθων πόλεμον. Γότθους δὲ ἐπιχω-
 ρίως τοὺς Σχύθας λέγεσθαι Τραιανὸς ὁ Πατρικίος ἐν τῇ κατ'
 αὐτὴν ἱστορίᾳ φησίν. Δωρόθεος δὲ ἐν ἀγίοις ἐπὶ τοῦ δυσσε- C
 15 βουῶς Οὐάλεντος ἐμαρτύρησεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ θηρίοις παρα-
 δοθεὶς ἐν τῷ Κυνηγίῳ ὑπὸ Ἀρειανῶν.

Ῥωμαίων βασιλέως Θεοδοσίου ἔτος α΄.

A.M. 5871

Τούτῳ τῷ ἔτει Γρατιανὸς ὁ βασιλεὺς κοινωνὸν τῆς βα-
 σιλείας Θεοδοσίον προεβάλλετο τῷ γένει μὲν Ἰβηρα Ἑσπέριον,

1. προεῖπε τε A b, προειπὼν τε vulg. 3. ἐκ τοῦ A, ἀπὸ
 vulg. 5. τῆς om. A. ἐλήζον A, ἐδήουν b, ἐλήουν vulg.
 6. ἡ τῶν Σαρ. βασ. A, τῶν Σαρ. ἡ βασ. vulg. 7. ἐξαγαγοῦ-
 σα A, ἐξάγουσα vulg. 13. κατ' αὐτῶν b. 16. Κυνηγίῳ A.
 19. προεβάλλετο e f, προσελάβετο a.

ea inclusos incendio misere absumpsere. ferunt etiam divinum Isa-
 cium custodia detentum adustulati Valentis foetorem dei nutu et
 animae munditia praesensisse, ac priusquam belli eventum denun-
 taturi adventassent, ipsam tyranni caedem astantibus praedixisse. parta
 victoria, et Valente igne sublato, elati animis Gotthi Cpoli iuncta
 suburbia coeperunt atrociter infestare: quibus Mavia Saracenorum
 regina missum a se Saracenicum exercitum opposuit, Domnica quoque
 Valentis coniux educto in aciem populo ab urbe remote barbaros ex-
 pulit. haec ita gesta cum Gratianus Augustus in Pannonia rescivisset,
 quasi suppetias laturus suscepit expeditionem, et in Valentis locum
 Theodosium Augustum imperatoria chlamyde vestivit, et imperatorem
 renunciatum ad bellum adversus Gotthos misit. Scythas porro ver-
 nacula ipsorum lingua Gotthos nuncupatos Traianus Patricius in sua
 historia asserit. sanctus autem Dorotheus sub impio Valente Ale-
 xandriae in circo bestiis expositus clarum ab Arianis martyrium
 petulit.

Romanorum imperatoris Theodosii annus primus.

A. C. 371

Hoc anno Gratianus imperator Theodosium Iberum Hesperium ge-
 nate, virum nobilem et bellicis in rebus versatissimum, imperii collegam

Δεύτερη δὲ τινα καὶ θαυμασίον περὶ τοὺς πολέμους γεόμενον.
 οὗτος εὐθὺς τοὺς ἐν Θράκῃ βασιβάρους κατὰ κράτος ἐνίκησεν,
 εὐσεβῆς ὢν, καὶ ὀρθόδοξος. Γρατιανὸς δὲ καὶ Οὐαλεντινια-
 νὸς νόμῳ τοὺς ἐν ἔξορῃ ἐπισκόπους ἀνεκαλέσαντο, τοὺς δὲ
 ἄρειανίζοντας ἐδίωξαν, Δαμάσου τοῦ πάππα Ῥώμης συμ- 5
 πράττοντος. τότε καὶ Πέτρος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ὑπο-
 στρέψας, καὶ Λούκιον ἀπελάσας, τὸν ἴδιον θρόνον ἀπέλαβεν.
 τούτου δὲ τελευτήσαντος, Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀντ'
 αὐτοῦ χειροτονεῖται τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκκλησίας τῶν ὀρ-
 θοδόξων ἐπίσκοπος. ἐν δὲ Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας διχῆ διη- 10
 ρημένων τῶν ὀρθοδόξων μετὰ τὸν [κατὰ τὸν] θεῖον Εὐστά-
 P. 57 θιον, οἱ μὲν Παυλῖνον εἶχον ἐπίσκοπον, οἱ δὲ Μελέτιον τὸν
 ἱερὸν μετὰ τὴν προαγωγὴν Εὐζωΐου τοῦ Ἀρειανῶν ἐπισκόπου.
 οἱ δὲ βασιλεῖς νόμον ἔγραψαν ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων, καὶ ἐξέ-
 πεμψαν διὰ Σάπωρός τινος στρατηγοῦ κατὰ τὴν ἐρίαν, ὃς 15
 καταλαβὼν Ἀντιόχειαν, εὗρεν ἔριδα Παυλῖνου τῆς ἐπισκοπῆς
 ἀντιποιουμένου, καὶ Ἀπολλιναρίου ἐπιτρέχοντος τῷ θρόνῳ.
 Μελέτιον δὲ τὸν ἱερὸν ἀμάχως ἠσυχάζοντα. Φλαβιανὸν δὲ
 τότε πρεσβύτερον ὄντα καὶ Παυλῖνῳ μὲν ἀντιταττόμενον,

6. ἐπίσκοπος add. ex A. 8. τούτου δὲ τελευτήσαντος] ὄλεγον
 δὲ χρόνον ἐπιβιῶς ἐτελεύτησεν b. 11. τὰ κατὰ τὸν θεῖον A,
 κατὰ τὸν om. b e. 13. προσαγωγὴν A. Ἀρειανῶν A,
 Ἀρειανῶν vulg. post ἐπίσκοπου A addit: ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐξ
 αὐτῶν ἀποσχίσαντες. 16. Ἀντιόχειαν A, τὴν Ἀντ. vulg.
 εὗρεν om. A. 18. δὲ ante τότε om. A. 19. μὲν add. ex A.

ascivit. ille pietate clarus et de recta fide bene sentiens, barbaros Thra-
 ciam devastantes profligavit. Gratianus et Valentinianus Damasi papae
 Romani consiliis episcopos exilio damnatos data lege revocarunt ad sedes
 sibi proprias, Arianis ab eis omnino depulsis. tunc temporis Petrus Ale-
 xandriam reversus proprium thronum, Lucio eiecto, recepit. eo mortuo
 Timotheus eius frater Alexandrinae ecclesiae et orthodoxorum epi-
 scopus in eius locum consecratur. Antiochiae vero, quae urbs Syriae
 est, orthodoxis post divini Eustathii obitum in duas partes divisais,
 hi quidem Paulinum agnoscebant episcopum, alii, Euzoio Ariano ad
 praesulatum evecto, sacrum virum Meletium habuere. imperatores
 porro legem orthodoxorum commodo latam per Saporem quendam
 orientis ducem miserunt. hic Antiochiam profectus, Paulini episcopa-
 tum iam assecuti, et Apollinariii thronum incurstantis dissidium compe-
 rit, sacrum etiam Meletium longe a tumultu quietum, Flavianum
 autem tunc temporis presbyterum, Paulino quidem adversantem,
 Apollinarium vero probris et conviciis onerantem, et Meletio thro-

Ἀπολιναρίον δὲ καταισχύναντα, καὶ Μελετίω τὸν Θρόνον ἐκδοῦναι τὸν στρατηγὸν Σάπωρα παρεγγυώμενον. καὶ τοῦτον κυρώσας ἀνεχώρησεν. τότε Διόδωρον τὸν ἐπίσκοπον Ταρσοῦ B ὁ μέγας Μελετίος ἐχειροτόνησεν. Εὐσέβιος τε ὁ Σαμωσαύτων ἐπίσκοπος ἐκ τῆς ἐξουρίας ἐπανελεύθων, πολλοὺς ἐπίσκοπους ἐχειροτόνησε διαφόροις πόλεσιν. ἔλθων δὲ καὶ ἐν Δολικῇ χειροτονῆσαι Μάριν ἐπίσκοπον, εἰσερχόμενος ἐν τῇ πόλει, φρονεῖται γυναικὸς Ἀρειανῆς ἐξ ὕψους ῥιψύσης κεραμίδα κατὰ τῆς ἱερᾶς τοῦ ἁγίου κεφαλῆς, Θεοῦ συγχωρήσαν- 10 τοις οἷσις οἶδε κρίμασι· περὶ οὗ ὁ Θεολόγος Γρηγόριός φησιν· ζητῶ μὲν τὸ χθὰς ὑμῶν σφάγιον τὸν Ἀβραμιαῖον γέροντα.

Τότε καὶ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος παρρησιαστικώτερον ἐδί- V. 46 δασκεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ ἐκτῆριον τῆς ἁγίας 15 Ἀναστασίας, ἔνθα καὶ παρὰδοξα γίνεσθαι θαύματα ἐξ ἐμφατείας τῆς παναγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου λέγουσιν.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Τιμοθέου ἔτος πρῶτον.

C
A.M. 5872

Ῥώμης ἐπισκόπου Σιρικίου ἔτος πρῶτον.

A.M. 5873

Τούτῳ τῷ ἔτει Γρατιανὸς ὁ βασιλεὺς ἀνηρέθη δόλῳ A.M. 5874 20 Ἀνδραγαθίου τοῦ στρατηγοῦ Μαξίμου τοῦ τυράννου. αὐτὸς D

1. Ἀπολιναρίου A.	ἀποδοῦναι b.	3. τὸν add. ex A.
4. τε om. A e.	6. καὶ add. ex A.	7. Μάριν A b e, Μάρην vulg.
	10. ὁ θεολ. Γρηγ. A, ὁ Γρηγ. θεολ. vulg.	14. εἰς τὸ — Ἀναστασίας om. A.
	16. δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου A, Θεοτόκου καὶ δεσποίνης ἡμῶν vulg.	20. τοῦ ante τυράννου om. a.
	οὗτος γὰρ b.	

num pluribus adhortantem designari. Sapor Flaviani consilium sua sententia confirmans, abscessit. eo tempore Diodorum Tarsi episcopum magnus Meletius ordinavit. Eusebium etiam Samosatensis praesul postliminio reversus variis urbibus plures assignavit episcopos: Dolicam vero adveniens Maris in episcopum praeficiendi causa, in ipso urbis ingressu, deo, quibus ipse novit consiliis, permittente, ab Ariana muliere tegulam in sacrum sancti viri caput superne deiciente perimitur: de quo Gregorius theologus ait. requiro meum, heri vestrum, Abrahamaeum senem occisum.

Tunc etiam idem Gregorius theologus Cpoli in oratorio S. Anastasii maiori cum libertate docuit, ubi magna atque supra fidem hominum miracula ex sanctissimae dei genitricis et dominae nostrae opera fieri perhibentur.

Alexandriae episcopi Timothei annus primus.

A. C. 372

Romae episcopi Siricii annus primus.

A. C. 373

Hoc anno Andragathii Maximi tyranni ducis dolo Gratianus imperator occisus est. hic siquidem rhedam ingressus Gratiani coniu-

A. C. 374

γὰρ ἀφ' ἄρμαμάξης εἰσελθὼν ὑπεκρίθη εἶναι ἡ γαμετὴ Γρα-
τιανοῦ, καὶ οὕτως ὑπαντήσας ἀρυλάκτως αὐτῷ ἀνείλεν αὐτὸν
Ἀνδραγάθιος. τούτου δὲ ἀναιρεθέντος ἐκράτησεν Οὐαλειτι-
νιανὸς τὴν Ῥωμαίων βασιλείαν.

- P. 58 Τῷ δ' αὐτῇ χρόνῳ Θεοδοσίος ὁ μέγας νόσῳ περιπεσὼν 5
ἐν Θεσσαλονικῇ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἀχολίου τοῦ ἐπισκόπου, καὶ
νόμον ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων τοῦ ὁμοουαίου ἔγραψεν, ὃν ἐν
Κωνσταντινουπόλει ἀπέστειλεν. ἐλθὼν δὲ ἐν Κωνσταντινου-
πόλει ἐδήλωσεν Δημοφίλῳ, ἧ ἀποστῆναι τῆς Ἀρείου πλά-
νης, ἧ ταχέως τῶν ἐκκλησιῶν ἐξελθεῖν. ὁ δὲ τὸ πλῆθος τῶν 10
Ἀρειανῶν συνάξας, ἔξω τῆς πόλεως ἐκκλησιάζεν, ἔχων καὶ
Λούκιον τὸν Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Ἀρειανὸν σὺν αὐτῷ.
καὶ οὕτω λοιπὸν ὁ θεῖος Γρηγόριος, μεθ' ὧν αὐτὸς εἰς τὴν
ὀρθόδοξον πίστιν ἐφώτισε, τὰς ἐκκλησίας πάσας παρέλαβεν,
Β τεσσαράκοντα ἔτη τῶν Ἀρειανῶν καὶ μικρὸν πρὸς προκατα- 15
σχόντων αὐτάς.

A.M. 5875 Περσῶν βασιλέως Οὐράνου ἔτος α'.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου
ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐν γειτονίᾳ Ἰουβιτῶν, οὕτω 20

1. ἀρμαμάξης] codd. et edd. ἄρμα ἀμάξης. 4. τὴν — βασι-
λείαν A alii, τὸ — βασιλειον vulg. 6. ἐβαπτίσθη] βαπτίζε-
ται a. Ἀχολίου A b, Ἀσχολίου vulg. 10. τῶν ἐκκλησιῶν
A, τῆς ἐκκλησίας vulg. τὸ πλῆθος τῶν Ἀρ. A, πλῆθος Ἀρειανῶν vulg. 12. τὸν Ἀλ. A, τῆς Ἀλ. vulg. ὄντα σὺν αὐτῷ A.
14. πάσας καὶ παρέλ. A. 15. τεσσ. ἔτη τῶν Ἀρ. A, τῶν Ἀρ.
τεσσ. ἔτη vulg.

gem se esse simulavit, cui velut delusus cum incaute occurrisset Gra-
tianos, ipsum Andragathius interfecit. eo sublato tenuit Romanum
imperium Valentinianus.

Hoc eodem anno magnus Theodosius gravi morbo Thessalonicae
iactatus, ab Acholio episcopo baptizatus est. legem etiam rectam
consubstantialis sententiam tenentibus faventem promulgavit, quam
et Cpolim misit. ipse in urbem profectus Demophilo significavit, aut
ab Arii discederet erroribus, aut mox ecclesia migraret. ille coacta
Arianorum plebe cum Lucio Alexandriae episcopo, quem tum secum
habebat, suos extra civitatem coetus celebravit. atque ita demum
divinus Gregorius, una cum iis quos verae fidei doctrina illustraverat,
omnes tandem ecclesias, quas Ariani quadraginta et amplius annis
occupaverant, recepit.

A. C. 375 Persarum regis Varanis annus primus.

Cpoleos episcopi Gregorii theologi annus primus.

Hoc anno Antiochiae ad Iobitarum, quem nuncupant, viciniam.

λεγόμενων, γυνή ἔτεκεν ὁμοῦ κατα τὸ αὐτὸ παιδία τέσσαρα
αρσενικά· καὶ ἐπέζησαν μῆνας δύο, καὶ ἀπέθανον, ἔν ἐπὶ τὸ
ἐν, τὰ τέσσαρα. C

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ ἀγία δευτέρα A.M.58;6
5 σύνοδος τῶν πενήτηντα καὶ ἑκατὸν ὀρθοδόξων ἐπισκόπων ἐν
Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου συνηθροίσθη
πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἐν Νικαίᾳ δογμάτων. μετεστείλατο δὲ
καὶ ἐκ τῆς Μακεδονίου αἰρέσεως ἐπισκόπους τριάκοντα ἕξ, V. 47
ὧν ἡγεῖτο Ἐλευσίος. τῶν δὲ ἀγίων πενήτηντα καὶ ἑκατὸν
10 πατέρων προηγούντο Τιμόθεος ὁ Ἀλεξανδρείας, Μελέτιος
Ἀπιοχείας, Κύριλλος ὁ ἱερώτατος Ἱεροσολύμων, καὶ ὁ θεῖος
Γρηγόριος Κωνσταντινουπόλεως. οἱ δὲ τὰ Μακεδονίου φρο- D
νῶντες τριάκοντα ἕξ ἐπίσκοποι προτραπέντες ὑπὸ τῶν πα-
τέρων τὰ ἐν Νικαίᾳ δέξασθαι δόγματα, καθὰ καὶ Λιβερίῳ
15 ἐπὶ Οὐάλετος συνθέμενοι, λιβέλλους ἐπέδωκαν. οἱ δὲ περὶ
Σιλβανὸν ἐν Ῥώμῃ πεμφθέντες ἀπηνήναντο τῇ ἀληθείᾳ συν-
θέσθαι, καὶ ἀνεχώρησαν γέλως ἅπασι γεγονότες, ἄλλα μὲν
φρονῶντες, ἄλλα δὲ συντιθέμενοι, ἀπατηλῶς τὰς Λιβερίου
ἐπιστολάς ἐπαγόμενοι μαρτυρούσας αὐτοῖς ὀρθοδοξίαν. ἡ δὲ
20 ἀγία σύνοδος Γρηγορίῳ τῷ θεολόγῳ τὴν ἐπισκοπὴν Κωνσταν-
τινουπόλεως ἐκύρωσεν, καὶ ἄκοντα τοῦτον τῷ θρόνῳ ἐνί- P.59

8. καὶ add. ex A.	10. πατέρων add. ex A.	11. ὁ ante
ἱερῶτ. add. ex A.	14. Λιβέριος A, Λιβεριν b, Λιβέριον f.	
15. ἐπὶ b, ὑπὸ vulg.	δὲ om. A.	17. ἄλλα μὲν A, ἄλλα δὲ
vulg.	20. τῷ add. ex A.	21. ἐνίδρυσεν A, ἐνίδρυσαν
vulg.		

mulier quatuor masculos uno partu edidit: qui cum menses duos
supervixissent, unus post alium, cuncti quatuor leto sunt abrepti.

Hoc anno magna et oecumenica sancta synodus centum et quin- A. C. 376
quaginta orthodoxorum episcoporum Cpoli a magno Theodosio con-
gregata est, ad confirmanda Nicaenae synodi dogmata. convocavit
etiam ex Macedonii secta triginta sex episcopos, inter quos primas
tenebat Eleusius. sanctorum autem centum et quinquaginta patrum
praesides erant Timotheus Alexandriae, Meletius Antiochiae, sacerri-
mus Cyrillus Hierosolymorum, et divinus Gregorius Cpolis episcopi.
Macedonii sententiam secuti triginta sex episcopi Nicaeae decreta ut
amplecterentur, moniti, quemadmodum iam olim sub Valente cum
Liberio convenerant, libellos dederunt. qui vero una cum Sylvano
Roman fuerant delegati, veritati assentiri renuerunt: et ab urbe di-
lappi risum cunctis moverunt, cum aliud mente tenere, aliud verbis
profiteri, et Liberii litteras, quae de recto eorum circa fidem sensu
testarentur, fraudalenter proferre deprehenderentur. sancta porro
synodus Cpolitana episcopatum Gregorio theologo suis suffragiis

δρυσεν, ὡς πολλὰ καμόντα, καὶ τῆς λώβης τῶν αἰρέσεων τὴν ἐκκλησίαν ἐλευθερώσαντα. τινὰς δὲ τῶν ἐξ Αἰγύπτου μαθῶν ὁ τὰ πάντα σοφὸς καὶ μακαριώτατος φθονήσαντας τῷ πράγματι, τὸν συντακτῆριον λόγον ἐπιδειξάμενος, ἐκουσίως τοῦ θρόνου τῆς βασιλίδος ὑπεχώρησε. τοῦτον δὲ ἀποταξαμένον, Νεκτάριον ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ σύνοδος προχειρίζεται, Τυρσέα μὲν τῷ γένει, τὴν τοῦ Πραιτωρίου δὲ ἀρχὴν τότε διέποντα, ἀβάπτιστον μὲν ἕως τότε τυγχάνοντα, σεμνὸν δὲ καὶ εὐλαβῆ περὶ βίον. ἡ δὲ ἅγια καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος τὸ ὁμοούσιον ἐκύρωσεν, προσέθηκεν δὲ τῷ συμβόλῳ **B** καὶ τὴν θεολογίαν τοῦ πνεύματος. ἐξέθετο δὲ καὶ κανόνας ἐν οἷς τῷ θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὰ πρεσβεῖα νέας Ῥώμης ἀπένειμεν. τότε Γρηγόριος ὁ Νύσσης καὶ Πελάγιος Λαοδικεῖας Εὐλόγιός τε Ἐδέσσης καὶ Ἀμφιλόχιος Ἴκονίον ἐν ταύτῃ διέλαμπον, σὺν τῷ μεγάλῳ Γρηγορίῳ καὶ τοῖς προρη- **15** θείσιν. ἡ δὲ ἅγια σύνοδος Ἀρεῖόν τε καὶ Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας Εὐζωϊὸν τε καὶ Ἀκάκιον, Θεόγνην καὶ Εὐφρόνιον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀνεθεμάτισεν· πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ Μακεδόνιον τὸν πνευματομάχον καὶ Εὐδόξιόν τε καὶ Ἀέτιον καὶ

4. πράγματι A, προστάγματι vulg.

σεμνὸν — — βιον om. e.

ante ἅγ. et τὸ add. ex A.

add. ex A. 12. τῆς om. A.

καὶ ante Εὐδ, add. ex A.

7. Πραιτωρος b.

εὐλαβῆ A a, εὐσεβῆ vulg.

10. δὲ ante τῷ et καὶ ante τὴν

18. δὲ τὸν Max. A.

9. δὲ

19.

confirmavit, et pro toleratis laboribus bene meritum, quodque haeresium labe expurgasset ecclesias, etiam invitum et renitentem in sede collocavit. quo facto sapientissimus aequae ac beatissimus pater quosdam Aegypti episcopos invidia motos persentiens, oratione de abdicando praesulatu evulgata, spontaneus throno sibi commisso recessit. illo hunc in modum pontificatus munere cedente, Nectarium imperator et una synodus promovet, virum genere Tarsensem, qui tum praetoris onus gerebat, ad eam quidem horam nondum baptismi ritu lustratum, honestis alioquin et devotis clarum moribus. sancta et oecumenica synodus consubstantialis dogma stabilivit, sanctamque de spiritu sancto doctrinam symbolo apposuit. promulgavit etiam canones, quibus Cpolitanae sedi novae Romae privilegia concessit. tunc Gregorius Nyssae et Pelagius Laodiceae, Eulogius quoque Edessae et Amphilocheus Iconii, cum magno Gregorio et aliis memoratis ea in synodo florebant. sancta vero synodus Arium et Eusebium Nicomediensem, Euzoium pariter et Acacium, Theognim et Euphronium, et reliquos anathemate damnavit: et praeter eos Macedonium, qui spiritum sanctum impugnabat, Eudoxiumque et Aetium et Eunomium ab-

Εὐνόμιον ἀπεκέρηξεν. Μελέτιος δὲ ὁ μέγας μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὴν σύνοδον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη. C
 τὸ δὲ ἱερόν αὐτοῦ σῶμα διεκομίσθη εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἐτέθη πλησίον τῆς θήκης τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαβύλα. ἐχειροτονηθῆ δὲ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ζῶντος καὶ Παυλίνου, καίπερ ὄρκων δεδομένων, ὅτι οὐ καταδέξεται ἐπισκόπου χειροτονίαν Φλαβιανός. πάλιν οὖν ταραχὴ τὴν ἐκκλησίαν Ἀντιοχείας εἶχεν· τῶν μὲν Παυλίνῳ, τῶν δὲ Φλαβιανῷ ὑπεικόντων. τότε καὶ Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ τὸ σῶμα
 10 ὁ βασιλεὺς εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰσῆγαγεν, καὶ ἀπέθετο εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἣν ᾠκοδόμησε Μακεδόνιος ἐπιβουλεύων Παύλῳ. D

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Νεκταρίου ἔτος α'. A.M. 5877

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ Αὐγουστος Ὀνώριον υἱὸν αὐτοῦ γεννηθέντα ἐκ Πλάκιλλης τῆς εὐσεβεστάτης ἐπιφανέστατον καὶ ὑπατον ἀνέδειξεν. εὐτρεπίσθη δὲ πολεμεῖν τῷ τυ-V. 48
 ρίνῳ Μαξιμῳ. καὶ πολεμουῖντος πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἐσπέρια μέρη, φήμης δὲ ψευδοῦς ἐξελθούσης ὅτι νενίκηκε Μαξιμος, οἱ Ἀρειανοὶ ἀνασυρθέντες τὴν οἰκίαν Νεκταρίου ἐνέπρησαν P. 60
 20 τοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπεκτίσθη ἐν τῇ Ταυριανῇ A.M. 5878

6. καταδέξεται A et alii, καταδέχεται vulg. 11. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ a c. 15. ἐπιφανέστατα Ὑπατον A. 17. Μαξιμῳ om. a. 18. φήμης δὲ ψευδοῦς ἐξελθούσης A, φήμης ψευδοῦς vulg.

dicavit. magnus autem Meletius, absoluta synodo, Cpoli in pace quievit. sacrum eius corpus Antiochiam deportatum ad loculum sancti martyris Babylae reconditum fuit. caeterum, Paulino adhuc inter vivos superstite, Flavianus Antiochiae ordinatus est episcopus, quamvis promotionem nullatenus admissurum, vel dato iuramento antea professus fuisset. exinde igitur renovati tumultus Antiochenam ecclesiam divexabant, his quidem Paulino, aliis Flaviano obsequentibus. tunc etiam Pauli confessoris corpus Cpolim induxit imperator, et in ecclesia, quam Macedonius Paulo structis insidiis aedificaverat, deposuit.

Cpolis episcopi Nectarii annus primus.

A. C. 377

Hoc anno Theodosius Augustus filium Honorium e Placilla susceptum illustrissimum atque una consulem designavit. bellum etiam in Maximum tyrannum paravit: qui cum in partibus occidentis adversus eum praeliaretur, falso rumore sparso, Maximum victorem evasisse, Ariani manifesto furore rapti Nectarii Cpolis episcopi aedes incendunt.

Hoc anno Antiochiae in porta, quae dicitur Tauriana, appendix A. C. 378

λεγομένη πύλη προσθήκη εἰς πλάτος τῆς γεφύρας καὶ ἐπεστεγάσθη ἐκτίσθη δὲ καὶ μικρὰ βασιλικὴ ἐν τῇ παλαιᾷ πλησίον τῆς μεγάλης. ἐν δὲ Παλαισινήν Ἐμμαοὺς κόμη παιδίων ἐγεννήθη Βτέλειον ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ, καὶ ἄνω διηρημένον, ὃ εἶχεν δύο στήθη, δύο κεφαλὰς, καὶ ἐκάστων τὰς αἰσθήσεις ἔχον. τὸ ἐν ἡσθίᾳ 5 καὶ ἔπινε, καὶ τὸ ἕτερον οὐκ ἡσθιεν· τὸ ἐν ἐκάθευδε, καὶ τὸ ἕτερον ἐγρηγόρει· ἔστι δὲ ὅτε καὶ συνέπαιζον πρὸς ἄλληλα, καὶ ἔκλαιον ἀμφοτέρω, καὶ ἔτυπον ἄλληλα. ἔζησαν δὲ μικρὸν πρὸς ἕτη δύο. καὶ τὸ μὲν ἐν ἀπέθανεν, τὸ δὲ ἕτερον ἔζησεν ἡμέρας τέσσαρας, καὶ ἀπέθανεν καὶ αὐτό. 10

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει ἔστησεν ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος τὸν κίονα τοῦ Ταύρου.

A.M. 5879 Τοῦτω τῇ ἔτει Τιμοθέου τελευτήσαντος τοῦ ἐπισκόπου C' Ἀλεξανδρείας μηνὶ Ἐπιφί εἰκάδι ἕκτη χειροτονεῖται αὐτ' αὐτοῦ ὁ Θεόφιλος. 15

A.M. 5880 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Θεοφίλου ἔτος πρῶτον.

Τούτω τῇ ἔτει Θεοδοσίος ὁ εὐσεβῆς βασιλεὺς νικήσας Μάξιμον τὸν τύραννον ἀνείλεν πρὸ δώδεκα καλανδῶν Ἀγνύστου, καὶ Ἀνδραγάθιον τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ, ὡς δολοφονήσαντα τὸν Γρατιανόν. 20

5. ἕκαστον A. ἡσθίε A, ἔσθιε vulg. utroque loco. 7. ἔστι δὲ ὅτε A, καὶ ἔστι δὲ ὅτε vulg. 8. καὶ ἔκλαιον — ἄλληλα om. A f. 12. τοῦ add. ex A et aliis. 15. ὁ add. ex A. 17. ὁ εὐσεβῆς om. a.

aedificata est ad pontis latitudinem, tectoque operta: item parva basilica in veteri prope maiorem extracta. in Palaestina vero pago Emmaus infans natus est ab umbilico deorsum unus et integer, sursum autem in duas species separatas divisus: adeo ut duo pectora, geminum caput, et utriusque completos sensus haberet. unus comedebat et bibeat, alter cibum respuebat. dormiebat ille, et alius in vigiliis erat. colligit etiam ut colluderent invicem, et ambo flerent, et ad invicem colluctantes rixarentur. simul vivere autem annis amplius duobus: et uno quidem morte praerepto, alius diebus quatuor mansit superstes, et pari fato decessit.

Hoc etiam anno Theodosius imperator Tauri statuam erexit.

A. C. 379 Hoc anno mensis Epiphei sexto supra vigesimum, Timotheo Alexandriae episcopo vita functo, in eius locum Theophilus est ordinatus.

A. C. 380 Alexandriae episcopi Theophili annus primus.

Hoc anno Theodosius pientissimus imperator victor renunciatus Maximum tyrannum interfecit duodecimo Kalendas Augustales: Andragathium quoque ducem, quod Gratianum dolo interfecisset, morti tradidit.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθεν Θεοδοσίος ἐν Ῥώμῃ μετὰ Ὀνωρίου A.M. 588: τοῦ τίου αὐτοῦ, καὶ ἐκάθισεν αὐτὸν βασιλέα ἐν αὐτῇ πρὸ πέπε εἰδᾶν Ἰουνίου, καὶ ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τούτῳ τῷ ἔτει Εὐγένιος ἐτυράνησεν ὁ ἀπὸ γραμματι- A.M. 588a
 5 πῶν ἀντιγραφεὺς ὦν, καὶ σχῆμα βασιλικὸν περιθέμενος, συν-
 ὀπιος αὐτῷ καὶ Ἀρταβάνδου τοῦ ἀπὸ τῆς μικρῆς Γαλατίας. καὶ P. 61
 ἀκούσας Οὐαλεντινιανὸς ὁ υἱὸς τοῦ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου
 ἐξ Ἰούστης, ἑαυτὸν ἀνείλεν ἀγχόνῃ. ὁ δὲ Θεοδοσίος τοῦτο μα-
 10 θῶν ἐξωπλιζέτο τοῦ κατελθεῖν εἰς ἐκδίκησιν αὐτοῦ. Θεόφιλος
 τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἱερὸν τῶν Ἑλλήνων ἐξεκάθηρεν, καὶ εἰς
 ἐκκλησίαν μετεσκεύασεν, τὰ δὲ ὄργια τῶν Ἑλλήνων ἐδημοσίευ-
 σεν, φαλλοὺς τε καὶ εἴ τι τούτων ἀσελεγέστερον καὶ βεβηλύ-
 15 τερρον· ὄθεν τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων αἰσχυνθέν, πολλοὺς
 φόνους ἐεργάσατο. Θεοδοσίος δὲ μαθὼν τοὺς γεγονότας ὑπ' V. 49
 αὐτῶν φόνους, τοὺς μὲν ἀναιρεθέντας Χριστιανοὺς ὡς μάρ-
 τυρας ἐμακάρισεν· τοῖς δὲ Ἑλλῆσι συγχωρεῖν ἐπηγγείλατο, B
 εἰ πρὸς Χριστιανισμὸν μετάθοιντο· τὰ δὲ ἱερά αὐτῶν κη-
 20 θαιρεθῆναι καὶ τὰ εἰδῶλα χωνευθῆναι καὶ εἰς χρείας πενή-
 των δοθῆναι ἐκέλευσεν. τοῦ δὲ ναοῦ τοῦ Σεράπιδος ἐν Ἀλε-

1. τούτῳ τῷ ἔτει — — Κωνσταντινουπόλει om. A. 3. ἐπὶ
 Κωνστ. b. 4. Εὐγ. ἐτυρ. ὁ ἀπὸ Γραμμ. A, ὁ Εὐγ. ὁ ἀπὸ Γρ.
 ἐτυρ. vulg. 5. ὦν om. A. 7. Οὐαλ. ὁ υἱὸς τοῦ om. A.
 8. ἐξ] καὶ A. 10. Ἰούστης A. 11. ἐξεκάθηρεν, καὶ εἰς ἐκκλη-
 σίαν μετεσκεύασεν, τὰ δὲ ὄργια τῶν Ἑλλήνων add. ex b. 13.
 τούτων add. ex A.

Hoc anno Theodosius cum filio suo Honorio Romam est profe- A. C. 381
 ctus, quem velut imperatorem cum quinto idus Iunias solio collo-
 casset, ipse Cpolim remeavit.

Hoc anno Eugenius artis oratoriae exprofessor, et contrarotulato- A. C. 382
 ris sive ratiocinarii munere fungens imperii libidine exarsit, cui Ar-
 tabasus ex minore Galatia oriundus se socium adiunxit. quod ubi
 rescivit Valentinianus, magni Valentiniani filius ex Iusta, laqueo sibi
 ipsi vitam praescidit. eo comperto Theodosius arma movet, et in eius
 vindictam parat expeditionem. Theophilus Alexandriae episcopus a
 Theodosio imperatore licentiam precatus, gentilium fanum, mentulas,
 et si quid magis obscœnum atque profanum erat reconditum tra-
 duxit in publicum: unde gentilium plebs pudore perfusa caedes quam
 plurimas perpetravit. his porro Theodosius auditis, et de tantis cae-
 dibus certior factus, Christianos morti traditos inter martyres beato-
 rum numero statuit recensendos. gentilibus vero, si modo se ad Chri-
 stianam religionem transferrent, veniam obtulit: fana demum everti,

ξανδρεία λυομένου, ιερογλυφικά γράμματα εὐρέθησαν σταυροῦ τύπον ἔχοντα, ὅπερ οἱ ἐξ Ἑλλήνων πιστεύσαντες θεασάμενοι εἶπον, σημαίνειν τὸν σταυρὸν κατὰ τὴν τῶν ιερογλυφικῶν γραμμάτων ἔννοιαν ζωὴν ἐπερχομένην.

A.M. 5883 Τούτῳ τῷ ἔτει Μάρκελλος ὁ Ἀπαμείας τῆς Συρίας ἐπίσκοπος ζήλῳ θεῖῳ κινούμενος τὰ ἱερά τῶν Ἑλλήνων ἐν Ἀπαμείᾳ κατέστρεψεν, καὶ διὰ τοῦτο ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Νεκτάριος δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐκόλυσε τὸν ἐπὶ τῆς μετανοίας πρεσβύτερον διὰ τὸ γεγονὸς ἁμάρτημα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τινος διακόνου εἰς τὴν γυναικα τὴν ἐπὶ τῇ μετανοίᾳ σχολάζουσιν. ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ καὶ πάσῃ τῇ δύσει ἐπιμελῶς D φυλάττεται ἕως τοῦ νῦν, καὶ τόπος ἠφώριται τοῖς μετανοοῦσιν. Θεοδόσιος δὲ ὁ βασιλεὺς νόμον ἔγραψεν γυναικα εἰς διακόνισσαν μὴ προβαίνειν, εἰ μὴ ὑπερβῆ τὰ ἐξήκοντα ἔτη κατὰ τὸν ἀπόστολον. Εὐνόμιον δὲ ἐξώρισεν παρασυναγωγὰς ποιοῦντα καὶ λαοὺς ἀπατῶντα, καὶ ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἀπέθανεν. 10 15 20

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πλακίλλα ἡ γαμετὴ Θεοδοσίου ἐκοιμήθη εὐσεβῆς οὖσα καὶ φιλόπτωχος οἰκείαις χερσὶ λωβοῖς καὶ νοσοῦσιν ὑπηρετοῦσα. ταύτης ἀνδριάντα κατέαξαν οἱ Ἀντιο- 20

1. σταυρῶν τύπους b. 2. ἔχοντα om. A. 3. τῶν om. A.
13. δὲ om. A. εἰς διακονίαν μὴ ἐπιβαίνειν b. 19. νοσοῦντας e.

idolaque conflagari, et in pauperum necessitates erogari mandavit. diruto porro Alexandriae Serapidis templo, repertae sunt sacrae Aegyptiorum eruditae dictae litterae crucis formam referentes: quas quum ex gentilibus fideles conspicerentur, dixerunt, crucem iuxta sacrarum litterarum interpretationem significare vitam adventuram.

A. C. 383 Hoc anno Marcellus Apameae in Syria episcopus, divino religionis zelo motus, gentilium fana Apameae evertit: quod ei factum mortem a gentilibus promeruit. Nectarius autem Cpolititanus praesul presbyterum super poenitentia constitutum removit, propter flagitium in mulierem poenitentiae vacantem in ecclesia a quodam diacono admissum. Romae vero quemadmodum in toto occidente mos iste usque in hanc horam observatur sedulo, ubi etiam seorsim locus poenitentibus assignatur. Theodosius porro imperator legem tulit, ne mulier in diaconissam promoveretur, nisi iuxta dictum apostoli annum sexagesimum superaret. Eunomium quoque, illegitimos coetus congregantem et populis facientem fucam, in exilium, quo mortuus est, eiecit.

Hoc eodem anno Placilla imperatoris coniux obdormivit, pie usquequaque habita, egenorum amatrix, et quae propriis manibus aegrotis ac leprosis ministrare soleret. huius statuam irritati Antiochen-

γίς και ἔσυραν ἀγανακτοῦντες διὰ τὰ ἐπιτεθέντα δημόσια παρὰ τοῦ βασιλέως τελεῖν αὐτοῖς. οἷς και ὀργισθεῖς σφόδρα P. 62 πόσῃ τῇ πρὸς Πλακίλλαν τὴν εὐσεβεστάτην ἤμελλε πάντας ἀπολλυεῖν, εἰ μὴ Φλαβιανὸς ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἐλθὼν ὑπὲρ Ἀντιοχέων ἐπρέσβευσεν. Ἰωάννης δὲ ὁ Χρυσόστομος πρεσβύτερος ὢν Ἀντιοχείας τότε και παρῶν λόγους θαυμασιούς πρὸς παραίνεσιν τῶν τολμησάντων κατὰ τῶν βασιλικῶν ἀνδριάντων ἐπεδείξατο.

Τούτῃ τῇ ἔτει ἐπιστρατεύσαντος Θεοδοσίου κατὰ Εὐγε- A.M. 5884
19 ἰοῦ τοῦ τυράννου, και κατελθόντος ἐν Θεσσαλονίκη μετὰ τοῦ B
στρατοῦ αὐτοῦ, και εἰσελθόντος τοῦ στρατοῦ ἐν τῇ πόλει, ἐταράχθη ἡ πόλις διὰ τὰ μιτάτα τοῦ στρατοῦ, και διὰ πρόφασιν ἠιόχου και τοῦ παιδὸς τοῦ ὑπάρχου· και ὕβρισαν τὸν βασιλέα, και τὸν ὑπαρχον ἐφόνευσαν. τοῦ δὲ βασιλέως μακρο-
15 θυμήσαντος πρὸς βραχὺ και τὸν λαὸν κατασιγήσαντος, ἰππικὸν γενέσθαι ἐκέλευσεν· και συναχθέντων τῶν λαῶν και τῶν δῆμων εἰς τὴν τοῦ ἰππικοῦ θέαν, ἐκέλευσε τὸν στρατὸν τοξεῦσαι αὐτούς· και ἀπέθανον τοῦ λαοῦ χιλιάδες πεντεκαί-
20 δεκα. ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐν Μεδιολάνῳ, Ἀμβρόσιος ὁ ἐπίσκοπος ἐκάλυπεν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ἦν δὲ τότε

11. τοῦ στρατοῦ ante ἐν τῇ add. ex a c. 13. ἐπάρχου — Ἐπαρχον A. 18. δώδεκα a c. 19. δὲ add. ex A. ὁ add. ex A. 20. ἦν δὲ τότε τῶν τοῦ σωτ. γενεθλίῳ ἑορτῇ· Ρουφίνῳ δὲ μαγ. A, ἐν δὲ τινι τοῦ σωτ. γενεθλίῳ ἑορτῇ Ρουφίνῳ μαγ. vulg.

ses, ob imposita sibi ab imperatore pendenda vectigalia, per civitatem ignominiose traxerunt et confregerunt. his in vindictam exarsit imperator, et quo ferebatur in pientissimam Placillam affectu, cunctos neci destinabat, nisi Flavianus episcopus legatione pro Antiochensibus functus ad clementiam inclinasset. Iohannes vero Chrysostomus, qui tum Antiochiae presbyter aderat, ad animandos et erigendos eos, qui imperatorum imagines violaverant, orationes plane admirandas habuit.

Hoc anno Theodosio adversus Eugenium tyrannum expeditionem A. C. 384
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

Theophanes.

Ἐτῶν τοῦ σωτήρος γενεθλίων ἑορτῇ. Ῥουφίνῳ δὲ μαγίστρῳ
 V. 50 εἰς παράκλησιν ἐλθόντι δεινῶς ἐπέπληξεν Ἀμβρόσιος. νόμον
 δὲ ἐκθεμένου Θεοδοσίου τοῖς καταδικαζομένοις θανάτῳ ἢ δη-
 μεύσει προθεσμίαν τριάκοντα ἡμερῶν εἰς διάσκεψιν δίδοσθαι
 ἕξ ἐπιτροπῆς Ἀμβροσίου, τότε προσεδέξατο αὐτὸν εἰς τὴν ἐκ-
 κλησίαν ἕξω μέντοι τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οὐ κατὰ τὴν προ-
 τέραν συνήθειαν ἔσω· ὄθεν καὶ μέχρι νῦν καλῶς ἐκράτησεν
 τὸ ἔθος ἕξω τοῦ θυσιαστηρίου τοὺς βασιλεῖς ἴστασθαι μετὰ
 τοῦ λαοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τοῦ Νείλου ποταμοῦ κατὰ τὸ ἔθος μὴ 10
 ἀνελθόντος, ἔχαιρον οἱ Ἕλληνες λέγοντες αἴτιον εἶναι τούτου
 τὸ κωλυθῆναι θύειν τοῖς θεοῖς αὐτῶν. ὅπερ μαθὼν ὁ εὐσε-
 βῆς βασιλεὺς ἀπεκρίθη· μὴ γένοιτό ποτε ποταμὸν θυσίαις
 D χαίροντα ἐπὶ τὴν γῆν πλημμυρῆσαι. ὁ δὲ θεὸς τοῦτο ἐκδε-
 ξάμενος ἐπὶ τοσοῦτον ἠύλογησεν τὴν ἀνάβασιν τοῦ ποταμοῦ, 15
 ὥστε πάντα τοὺς κατ' Αἴγυπτον φοβηθῆναι, μὴ καὶ αὐτὴν
 Ἀλεξάνδρειαν κατακλύσῃ ἢ τοῦ ὕδατος πλημμύρα.

A. M. 5885
 P. 63

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς Εὐγενίῳ κραταιῶς
 μαχησάμενος ἐν ταῖς Ἀλπίσι πύλαις, ζῶντά τε συλλαβῶν,

3. δὲ om. A. τοῖς καταδικαζομένοις b, τοὺς καταδικαζομένους
 A et alii, καταδικαζομένους vulg. 5. προσεδέξαντο A. 6.
 ἕξωθεν τοῦ θυσ. A b c. 7. μέχρι νῦν A, μέχρι τοῦ νῦν vulg.
 10. τῷ δ' αὐτῷ A, τῷ αὐτῷ vulg. 11. τούτου A, τοῦτο vulg.
 14. ἀποδεξάμενος b. 16. φοβηθῆναι add. ex A. 17. ἢ
 add. ex A. 19. Ἐλπίσι A.

vatoris die festo Rufinum magistrum pro imperatore deprecatum venientem graviter obiurgavit Ambrosius. cum vero Theodosius suam legem tulisset, ut capite vel bonorum publicatione damnatis triginta dierum spatium ad supplicii infligendi deliberationem daretur: tum in ecclesiam receptus est, extra quidem altaris cancellos, non autem iuxta priorem usum intra ipsius sacrarii septa. unde mos ad hunc usque diem praeclare quidem invaluit, imperatores ab altari semotos una cum populo stantes interesse sacris.

Hoc etiam anno cum Nilus pro more non exundasset, gentiles laeti hanc dixerunt esse causam, quod diis suis sacrificare interdiceretur. ea re cognita, piissimus imperator respondit: absit ut fluvius sacrificiis gaudens terram irriget. deus autem dictum imperatoris sibi placitum ostensurus, Nili exundationi adeo benedixit et auxit, ut universi Aegyptii in metum venerint, ne ipsam quoque Alexandriam tanta aquarum inundatio demergeret.

A. C. 385 Hoc anno pius imperator Theodosius, consertis fortiter ad Alpium

αὐτὸν ἀνέλεον. Ἀργαβιάστῃ δὲ διαδράς ἑαυτὸν διεχειρίσατο.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τὰ τῶν προφητῶν Ἀββακούμ καὶ Μιχαίου λείψανα θεόθεν εὐρέθη Βεζένῳ τῷ ἐπισκόπῳ Ἐλευθεροπόλεως τῆς Παλαιστίνης χρηματισθέντι ἐν δυσὶ χωρίοις τῆς περιοίκιδος Ἐλευθεροπόλεως. ἐλθόντι δὲ τῷ βασιλεῖ ἐν Ῥώμῃ προσῆλθον αὐτῷ οἱ ἐπίσκοποι γνώμη Ἰννοκεντίου τοῦ Ῥώμης κατὰ Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας. ὁ δὲ Χριστιανικώτατος βασιλεὺς τὰ πρὸς εἰρήνην παραινέσας αὐτοῖς, 10 ἤρωςεν διὰ ἑπτακαίδεκα ἔτων, κελεύσας ἐπισκόπους ἐκ τῆς ἀνατολῆς ἐν Ῥώμῃ παραγενέσθαι, μεθ' ὧν καὶ Ἀκάκιος ὁ Βεροῖῃς ἐστάλη. πολλὰ δὲ χάρισματα δέδωκεν τῇ Ῥώμῃ Θεοδοσίος, περιελὼν καὶ τὰ γενόμενα ἐν τοῖς μαγκιπέοις ἄτοπα κατὰ τῶν ἐμπιπτόντων ξένων, καὶ ἐγκλειομένων ἕως 15 γήρως ἐν τοῖς μυλῶσιν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν τῶν μοιχευομένων γυναικῶν ὕβριν ἐν τοῖς πορνείοις μὴ συγχωρήσας ταύτας ἔτι συγκλείεσθαι, καὶ διὰ κώδωνος τὴν πρᾶξιν ἐλέγχεσθαι. C

Τούτῳ τῷ ἔτει μετὰ τὴν Εὐγενίου τοῦ τυράννου ἀναί- A.M. 5886

1. αὐτὸν om. a. 2. Ἀργαβιάστος a. 3. Ἀββακούμ A, Ἀμβακούμ vulg. 4. Ζεβένῳ a b c d. 5. χρηματισθέντι A, χρηματισθέντα vulg. 6. ante προσῆλθον b add. εἰς τοῦτο. 7. om. A. 8. τοῦ Ῥ. A, τῆς Ῥ. vulg. 9. Βερούης A, Βερούης e f, Βερούας a b c d. 10. μαγκιπέοις A, μαγκηπ. vulg. 11. ἐμπιπ. A, ἐπιπιπ. vulg. 12. ἀποκλειομένων a b c d. 13. γήρουσ A. 14. τὴν add. ex A. 15. τὴν Εὐγ. A, τοῦ Εδγ. vulg.

fances cum Eugenio manibus, vivum acceptum obtruncat. Argabastus autem fuga eroptus letum sibimet conscivit.

Eodem anno Abacum et Michaeae prophetarum reliquiae Bezeno Eleutheropoleos in Palaestina episcopo divinitus revelatae in duobus pagis Eleutheropolitani agri inventae sunt. caeterum cum Romam advenisset imperator, episcopi consilio Innocentii Romae pontificis eum adierunt, Flavianum Antiochiae episcopum postulantes. verum factis de pace ineunda verbis, et ex oriente Romam ire suo iussu compulsis episcopis, cum quibus etiam Acacius Beroeae praesul misus est, animos per annos septemdecim ab invicem discordes christianissimus imperator reconciliavit. plurima porro beneficia Romanis contulit Theodosius. eam quoque rescidit consuetudinem, qua pleraque praeter fas et aequum in peregrinos pistrinariis fortuito occurrentes, et in eorum potestatem lapsos committebantur, ubi pistrinis clausi, et ad extremam usque senectutem detenti, molas circumagere cogebantur. adulterarum insuper mulierum infamiam compe-scuit, nec ulterius prostibulis custodiri, et tintinabuli sonitu facinoraeum publicari permisit.

Haec anno extincta Eugenii tyrannide, et rebus quiete restituta, A. C. 386

ρῆσιν, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, ἀπῆρεν ἀπὸ Ῥώ-
 μης ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς Θεοδοσίος, καὶ ἤρξατο ἐπὶ Κωνσταν-
 τινούπολιν. ἐλθὼν δὲ ἐν Μεδιολάνῳ ἀρρωστήσας, Ὀνώριον
 τὸν υἱὸν μετεστείλατο, καὶ θεασάμενος αὐτὸν ῥᾶον ἔσχεν.
 ἵπποδρομίαν δὲ ἰδὼν μετὰ τὸ ἄριστον κακῶς διετέθη ἀθρόως,⁵
 καὶ μὴ ἰσχύσας τῇ δειλῇ ἀνελθεῖν, τῷ υἱῷ ἐκέλευσε ταύτην
 πληρῶσαι, καὶ τῇ ἐπιόσῃ νυκτὶ ἐκοιμήθη ἐν κυρίῳ ὑπάρχων
 ἑτῶν ἑξήκοντα, βασιλεύσας ἕτη ἑκκαίδεκα, καταλείψας βασι-
 λεῖς τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, Ἀρκάδιον μὲν τὸν πρεσβύτερον
 Διτῆς ἑφᾶς, Ὀνώριον δὲ τῶν ἑσπερίων. τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ με-
 10 V. 51 τήνεγκεν Ἀρκάδιος ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἔθαψεν εἰς τὸν
 ναὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

- A.M. 5887 Ῥωμαίων βασιλέων Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου ἔτος α΄.
 P. 64 Περσῶν βασιλέως Ἰσδεγέρδους ἔτος πρώτων.
 Τοῦτῃ τῷ ἔτει Ἀρκάδιος αὐτοκράτωρ ἀναδειχθεὶς τὸν 15
 μέγαν ἔμβολον ἄντικρυς τοῦ Πραιτωρίου ἐκτίσεν.
- A.M. 5888 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἀναστασίου ἔτος α΄.
 A.M. 5890 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἰννοκεντίου, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Φλα-
 B βιανουῦ ἔτος α΄.
 Τοῦτῃ τῷ ἔτει μετετέθη τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου προφήτου 20

8. ἑξήκοντα δύο e f. 11. Ἀρκάδιος A, δ Ἀρχ. vulg. εἰς
 τὸν ναὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων A, εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους
 vulg.

pius imperator Theodosius Roma migravit, et Cpolim repetiit. iamque
 Mediolanum progressus, in morbum incidit: advocatoque filio Hono-
 rio, et eo viso, nonnihil convaluit. dato mox equestri certaminis
 spectaculo, derepente post prandium adversa valetudine iactatus,
 cum sub vesperam se praesentem exhibere nequiret, filium iussit
 spectaculum absolvere, et insequenti nocte quievit in domino, cum
 annis sexaginta vixisset, sexdecim regnasset, filiorum autem Arcadium
 seniore orientis, Honorium vero partium occiduuarum imperatorem
 relinqueret. eius corpus Cpolim transtulit Arcadius, et in sanctorum
 apostolorum templo recondidit.

- A. C. 387 Romanorum imperatorum Arcadii et Honorii, Persarum regis Isde-
 gerdis annus primus.
 Hoc anno Arcadius imperator renunciatus e praetorii regione
 maiorem porticum extruxit.
- A. C. 388 Romae episcopi Anastasii annus primus.
 A. C. 390 Romae episcopi Innocentii annus primus, Antiochiaepiscopi
 Flaviani annus primus.
 Hoc anno sexto mensis Pauni Kalendas sancti prophetae praecur-
 soris et baptistae Ioannis reliquiae Alexandriam sunt translatae.

προδρόμον καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρὸ ἐξ
καλανδῶν μηνὶ Παννί.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκάη Ἀνατόλιος ὁ λαμπρότατος ἐν Ἀλε- A. M. 589^a
ξανδρείᾳ. Ἀρκαδιος δὲ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν ἴδιον ἀριθμὸν C
5 ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὗς ἐκάλεσεν Ἀρκαδικούς.

Τούτῳ τῷ ἔτει Νεκτᾶριος ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπό- A. M. 589^a
λεως ἐκοιμήθη. Θεόφιλος δὲ ὁ Ἀλεξανδρείας παρῶν ἐσπού-
δαζε κωλύσαι τὴν Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου ψῆφον, Ἰσιδώ-
ρον τινα ἴδιον πρεσβύτερον μαρτυρῶν εἰς ἐπισκοπὴν τῆς βα-
10 αιλίδος, διακονήσαντα αὐτῷ ἡνίκα Θεοδόσιος πρὸς Μάξιμον
τὸν τυραννὸν ἐπολέμει, δισσᾶς ἐπιστολάς καὶ δῶρα ὑπ' αὐ- D
τοῦ ἐγχειρισθείς. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ πόλις τὸν Ἰω-
άννην ἀπὸ Ἀντιοχείας ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ προσκληθέντα
χειροτονηθῆναι εὐδόκησαν. ἦν δὲ Ἰωάννης τῶν περιφανεστά-
15 των Ἀντιοχείας, Σκουίνδου πατρὸς, καὶ μητρὸς Ἀνθοῦσης.
οὗτος ἔλλογιμώτατος σφόδρα τυγχάνων, ἐκ θείας τὸ πλείστον
χάριτος καὶ τοῖς δεινότητις τῶν Ἑλλήνων σοφισταῖς ἐθαν-
μύζετο· ὅθεν Αἰβάνιος περὶ τὸν θάνατον ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν
φοιτητῶν, τίς ἄρα διαδέξοιτο τὴν διατριβὴν μετ' αὐτόν; ἔφη
20 Ἰωάννην ἔλεγον, εἰ μὴ τοῦτον ἡμῶν οἱ Χριστιανοὶ ἀπεσύλη- P. 65

2. ante μηνὶ b addit Ἰουλίου. Παννὶ β. A. 8. Ἰσιδώρον
δέ τινα b c d. 10. Θεοδόσιος πρὸς A b, Θεοδ. ὁ βασιλεὺς
πρὸς vulg. 12. Ἰωάννης a b c d.

Hoc anno Anatolius vir clarissimus Alexandriae combustus est. A. C. 391
Arcadius autem imperator militum numerum, quos dixit Arcadicos,
Cpoli instituit.

Hoc anno Nectarius episcopus Cpolitianus vita functus est. Theo- A. C. 392
philus autem Alexandrinus cum adesset Ioannis Chrysostomi electio-
nem impedire, imo suum quendam presbyterum Isidorum nomine,
quod ej fideliter olim ministrasset, ambiguis nimirum et ad utramque
partem litteris ac muneribus ab eo acceptis, cum Theodosius prin-
ceps de imperii summa cum Maximo tyranno contenderet, virum
episcopatu dignum testatus, promovere satagebat: imperator ex ad-
verso, et urbs tota Ioannem ad hoc munus sustinendum Antiochia
evocatum censuerunt ordinari. erat Ioannes ex illustrissimis Antio-
chiae civibus, patre Secundo et Anthusa matre genitus. hic inter re-
liquos ob eruditionis praestantiam et divinorum munerum copiam
conspicuis, versatissimis quibusque ac gentilium peritissimis sophistis
fuit admirationi: unde Libanius circa mortis tempus a discipulis ro-
gatus, quis scholam post eum moderator exciperet? respondit: Io-
annem dicerem, nisi hunc nobis Christiani praeripissent. divinae
scripturae mysteriis a Carterio monasterii cuiusdam praefecto Chryso-

V.52 σαν. τὰς μέντοι θείας γραφὰς ὁ Χρυσόστομος παρὰ Κωνσταντίνου ἐπισημασθέντων ἐπαιδευθῆναι τὰ δὲ ἐγκύκλια παρὰ Λιβανίου τῷ προειρημένῳ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι ἐτέχθη τῷ βασιλεὶ Ἀρκαδίῳ υἱὸς ἐξ Εὐδοξίας τῆς Ἀνγούστης Θεοδοσίος ὁ μικρὸς, ὃν ἔδεξατο Ἰω. 5 ἀννης ἐν τῷ βαπτίσματι ὁ Χρυσόστομος.

A.M. 5893 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστό-
μου ἔτος α'.

Τῷ ἑβδόμῳ ἔτι Ἀρκαδίου γεννᾶται υἱὸς αὐτῷ Θεοδοσίος ὁ μικρὸς ἐξ Εὐδοξίας.

A.M. 5894 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτι Γαϊνᾶς ἐτυράνησε κατὰ Ἀρκαδίον, καὶ πολλὰ κακὰ τῷ Βυζαντίῳ ἐπεδείξατο. ὄρκους δὲ λαβὼν παρὰ Ἀρκαδίου καὶ δούς ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Εὐφημίας ἐν Χαλκηδόνι, τοὺτους παρέβη, καὶ πλείονα δρώσας κακὰ εἰσηλθεν ἐν τῇ πόλει χωρήσας πρὸς ἄρπαγὰς καὶ ἐτέρας ἀτομίας. οὗτος ἐξελθὼν εἰς τὴν Χερρόνησον τῆς Θράκης σχεδίασας ποιήσας κατασκευάσεν. ἵνα πρὸς τὴν Ἀσίαν διαπεράσας τὰς ἀνατολικὰς πόλεις χειρώσεται. ἔνθα πολέμου πολλοῦ συρραγέντος κατὰ τε γῆν καὶ θάλασσαν, ἀπώλετο σὺν τοῖς στρατεύμασιν.

A.M. 5895 Τούτῳ τῷ ἔτι Ὀνώριος ἐν Ῥώμῃ ταραχὰς καὶ στάσεις

2. μοναστηρίου A, ἐν μοναστηρίῳ vulg. 9. τῷ ἑβδόμῳ ἔτι
Ἀρκαδίου A b e, τούτῳ τῷ ἔτι Ἀρκαδίῳ vulg. αὐτῷ add.
ex A b e. 19. πολλοῦ] σφοδροῦ b. 20. τῷ στρατεύματι b.

stomus fuit instructus, a praefato Libanio liberalium omnium doctrinam accipit.

Eodem anno Arcadio imperatori ex Eudoxia Augusta filius natus est Theodosius iunior, quem Ioannes Chrysostomus in baptismo suscepit.

A. C. 393 Cpoles episcopi Ioannis Chrysostomi annus primus.

Septimo anno Arcadii ipsi Theodosius iunior ex Eudoxia coniuge filius natus est.

A. C. 394 Hierosolymorum episcopi Ioannis annus primus.

Hoc anno Gainas tyrannidem adversus Arcadium excitare molitus, multa mala Byzantio intulit. datis autem et acceptis ab Arcadio iuramentis in Chalcidoniensi sanctae Euphemiae templo periurii reum, pluribus per nefas sceleribus attentatis, etiam ad urbis regiae direptionem, et tetra eiusmodi facinora progressus damnandum se probavit. inde ad Thraciae Chersonesum divertens tumultuaria confecit navigia, ut in Asiam transfretatus orientales urbes sub potestatem mitteret. ibi demum magno terra marique praelio commisso, cum suis exercitibus periit.

A. C. 395 Hoc anno tumultus et seditiones Romae movit Honorius. levi

ἐκίνησαν. ἐπὶ μικροῖς γὰρ τισι πράγμασι κινήθεις πρὸς τοὺς πολίτας καὶ μὴ κατασχὼν τῆς ὀργῆς, εἰς Ῥαβένναν μεθίσταται πόλιν τῆς Ἰταλίας παράλιον. πέμψας δὲ τινα παραδυναστεύοντα αὐτῷ βάρβαρον τὸ γένος Γάλλον μετὰ πλήθους στρα-
 5 τοῦ, ἐκέλευσε πραιδεῦσαι καὶ λυκῆσαι τοὺς εἰς αὐτὸν ἀμαρτήσαντας· ὕφ' οὗ μικροῦ δεῖν ἢ Ῥώμῃ πολιορκουμένη διεφθάρη πᾶσα. ὁ δὲ Ἀλάριχος παρέθετο ἑαυτὸν τοῖς συγκλη-
 10 τικοῖς τῆς πόλεως, καὶ πάντα τὰ χρήματα τοῦ παλατίου λαβών, καὶ τὴν ἀδελφὴν Ὀνωρίον ἀπὸ πατρὸς Πλακιδίαν, μι- P. 66
 Γαλλίας. Κωνσταντίος δὲ τις κόμης τῶν μετὰ Ἀλαρίχου, πιστευθεὶς τῇν κόρην Πλακιδίαν, ἔλαβεν αὐτὴν καὶ φυγῶν ἤγαγε πρὸς τὸν βασιλεῖα Ὀνωρίον. καὶ ἀποδεξάμενος ὁ βασι-
 15 λεὺς τὸν Κωνσταντίον, ἐποίησεν αὐτὸν συγκλητικόν. μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον ἔδωκεν αὐτῷ τὴν κόρην πρὸς γάμον καὶ ἀνηγόρευσε αὐτὸν βασιλεῖα, ἐξ ἧς ἔσχεν υἱὸν ὃν ἐκάλεσεν Οὐα-
 λεντινιανὸν νέον. καὶ ἀγωνισάμενος Κωνσταντίος σὺν Ὀνωρίῳ, ἀνείλεν ἐν Ῥώμῃ τοὺς τυράννους, καὶ ἐδήμεισε τοὺς οἴκους B
 20 αὐτῶν, καὶ εἰρήνευσαν τὴν πόλιν. Ἰωάννης δὲ ὁ μέγας διδά-
 σκαλος κατεφώτισεν οὐ μόνον τὴν ἐκκλησίαν Κωνσταντινου-

3. τινα παραδυναστεύοντα b, τὸν παραδυναστεύοντα a c, τῶν παραδυναστευόντων vulg. 6. ὕφ' οὗ A, ἀφ' οὗ vulg. 9. οὐσαν μικρὰν A. 12. φυγῶν add. ex b. 17. καὶ add. ex A. Κωνσταντίος A alii, Κωνσταντίος vulg.

quippe rerum praetextu concitatus in cives, et irae impotens, in Ravennam civitatem maritimam se transfert. inde Gallum quendam natione barbarum, cuius penes se autoritas erat summa, cum valido exercitu in Romanos ablegat, et eos qui deliquerant, depraedari, et armis vexare iubet: subinde parum abfuit, quin obsessa civitas in urbe moranti se defensorem adiunxit, et directa palatii tota supellectile, Placidiam Honorii ex patre sororem, virginem impubem suis abreptam, ad proprios lares et gentem deduxit in Gallias, et recessit. Constantius ex Alarichi comitibus unus, cui puellae custodia demandata fuerat, secum acceptam fugiens ad imperatorem Honorium retulit. imperator Constantium humane susceptum senatoris dignitate munera-
 10 ravit, et brevi temporis intervallo puellam eidem in coniugium sociavit, et renanciavit imperatorem. ex ea sustulit ille filium Valentinianum iuniorum nomine. Constantius iunctis cum Honorio viribus tyrannos Romae exiit, publicatisque ipsorum aedibus, urbem in pace composuit. Ioannes porro magnus doctor non ecclesiam modo Cyprianam, verum Thraciae quoque nec non Asiae et Ponti

V. 53 πόλεως, ἀλλὰ καὶ Θράκης καὶ Ἀσίας καὶ Πόντου. ὥστε καὶ πρὸ τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου τῶν ἐκκλησιῶν τούτων ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἤρχεν. Μακεδονιανὸς δέ τις διὰ τῆς τοῦ πατρὸς διδασκαλίας προσῆλθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· παρουσιάσας δὲ καὶ τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ ἐπιστρέψαι καὶ κοινωνῆσαι, μόνις ἔπεισεν. ἡ δὲ τὴν κοινωνίαν δοῦσα τῇ ἰδίᾳ παιδίσκῃ ἐκ τῶν Μακεδονιανῶν, ἐκέλευσεν ἔχειν μεθ' ἑαυτῆς. καὶ δὴ προσελθοῦσα τῷ Χρυσοστόμῳ, καὶ δεξαμένη τὴν κοινωνίαν ἐκ τῶν ἀγίων αὐτοῦ χειρῶν, ὑποκριθεῖσα ταύτην μεταλαμβάνειν, ἐσχάτως ἀπέδωκεν ταύτην τῇ παιδίσκῃ, καὶ λαβοῦσα τὴν τῶν Μακεδονιανῶν προσάγει τῷ στόματι καὶ εὔρεν αὐτὴν λίθον γεγονυῖαν· καὶ φριξάσα προσῆλθεν ὑπότρομος τοῖς ποσίν Ἰωάννου, ἐξαγορεύουσα τὸ τόλμημα καὶ εἰλικρινῶς προσερχομένη τῇ ἐκκλησίᾳ. ὁ δὲ λίθος ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ ἀπειτέθη φυλάττεσθαι. ἡ δὲ τοῦ Χρυσοστόμου ἐπιστολὴ ἡ πρὸς Θεόδωρον Μοψουεστίας, οὐχὶ πρὸς τὸν πρῶτον, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἔσχατον γενόμενόν ἐστιν. Ἀρσένιος δὲ ὁ μέγας κατὰ κόσμον

1. ἀλλὰ καὶ Θράκης καὶ Ἀσίας καὶ Πόντου A, ἀλλὰ καὶ τοὺς Θράκας καὶ Ἀσίας καὶ Πόντον vulg. 2. τῶν ἐκκλησιῶν A, τὰς ἐκκλησίας vulg. 3. Μακεδόνιος A f. 4. ἐν add. ex A b e. 6. τὴν κοινῶν. A e, κοιν. vulg. 7. ἐκέλευσεν A, ἐδόμισεν vulg. 8. τῷ add. ex A. 10. ἀπέδωκεν ταύτην A, ἐπέδ. αὐτὴν vulg. ἡ παιδίσκῃ A e, τῇ παιδίσκῃ vulg. 12. προσῆλθεν] ἤλθεν A, εἰσῆλθεν e. 14. φυλάττεσθαι A, φυλαττόμενος vulg. 16. Μοψουεστίας — — ἀλλὰ add. ex A. 17. A et e inscriptionem praemittunt: περὶ τοῦ μεγάλου Ἀρσενίου.

ecclesias illustravit: ex quo constat etiam ante concilium Chalcedone coactum tractuum huiusmodi ecclesias Cpolitano praesuli fuisse subiectas. caeterum e Macedonii secta quispiam exsiliens sancti patris suasu et doctrina rediit ad ecclesiam: cum vero propriam uxorem, ut eodem reverteretur, et ecclesiae communionem resumeret, frequens hortator impelleret, vix obtinuit. illa deductae secum ancillae e Macedonianorum coetu communionem acceptam tradidit, et ut secum deferret praecepit. inde ad Chrysostomum progressa, et ex sanctis eius manibus communionem sumens, tum comestione simulata, demum in ancillae manus eam mittit, et quam a Macedonianis tulerat acceptam ori admovet, et mox in lapidem conversam experitur. exhorrescens illa et tremebunda ad pedes Ioannis advolvitur, scelus attentatum fatetur, ad ecclesiam supplex accedit: lapis exinde inter sacrarii vasa servandus deponitur. Chrysostomi vero epistola ad Theodorum Mopsuestiae episcopum, non ad primum, sed ad eum, qui ultimo promotus, conscripta fuit. Arsenius demum qui magnam per universum orbem sibi famam conciliavit, cunctisque rebus despe-

γεγονώς, καὶ πάντων καταφρονήσας, τὴν θείαν φιλοσοφίαν ἐν Αἰγύπτῳ μετήρχετο, βίῳ καὶ λόγῳ καὶ θαύμασι διαλάμπων ἐν τῷ μοναχικῷ τάγματι. D

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἔστησεν Ἀρκαδιος τὸν κίονα τοῦ Ξηρο-
5 λόφου, καὶ τὴν Ἀρκαδιούπολιν ἔκτισε τῆς Θράκης.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος πολὺς ἦν ἐν βίῳ A.M. 5896
καὶ λόγῳ καὶ θείοις χαρίσμασι διαλάμπων, καὶ ἀκριβῆς περι^{P. 67}
πᾶσαν ἀρετὴν. τοῦτον ἠγάπα πᾶς ὁ λαὸς οἰκοδομούμενος
σφόδρα ταῖς διδασκαλίαις αὐτοῦ, οἱ δὲ ζῶντες ἀσώτως ἀπε-
10 στρέφοντο αὐτόν, οἱ καὶ εἰς τὸν κατ' αὐτοῦ πόλεμον συνήρ-
γησαν. ἐν οἷς συνέβη καὶ τὰ κατὰ Εὐτρόπιον τὸν εὐνοῦχον
εἶ δὲ καὶ ἡ φιλονεικία Σευηριανοῦ τοῦ Γαββαλῶν πρὸς Σα-
ραπίωνα τὸν ἀρχιδιάκονον Ἰωάννου, καὶ τὸ τῶν μοναχῶν ἐξ
Αἰγύπτου φυγόντων διὰ τὸν Θεόφιλον, καὶ τὰ παρὰ Θεοφί-
15 λου πρὸς Ἐπιφάνιον πεμφθέντα γράμματα. ἐξ ὧν ἀπάντων
ὁ θεράπων τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννης ἐπεβουλεύετο. Ἐπιφάνιος
δὲ ὁ Κύπρου ἐλθὼν ἐν τῷ ἑβδόμῳ χειροτονίας καὶ συναΐξεις
παρὰ τὴν Ἰωάννου γνώμην ἐποίησεν. τοῦ δὲ Ἰωάννου τοῦτο
παρέντος διὰ τὴν θείαν ἀγάπην, καὶ μᾶλλον προτρεψαμένου

13. μοναχῶν] μακρῶν A f.	14. διὰ Θεοφίλου A.	15.
πεμφθέντα om. A.	16. Χριστοῦ] θεοῦ a b c d.	Ἰωάν-
νης add. ex A.
17. χειροτ. A, τὰς χειροτ. vulg.	18. παρὰ
τὴν A, παρὰ τοῦ vulg.	19. παρέντος A, παρορῶντος vulg.

ctis, vita, sermone, et miraculis in monastico floruit ordine, divinam philosophiam in Aegypto hac tempestate profitebatur.

Eodem anno Xerolophi columnam Arcadius erexit, et Arcadio-
polim Thraciae civitatem aedificavit.

Hoc anno Ioannes Chrysostomus vitae sanctitate, sermonis eru- A. C. 396
ditione et divinis donis clarus, ob compositos ad virtutis rigorem
mores celebris habebatur. hunc populus omnis eius instructus do-
ctrina summopere prosequabatur: qui relaxationem et luxum affecta-
bant, virum aversabantur, ita ut etiam ad tumultum adversus eum
motum operam suam contulerint. inter haec contigerunt, quae circa
Eutropium eunuchum gesta, ut et contentio Severiani Gabalorum
episcopi cum Serapione Ioannis archidiacono, ad haec monachorum
propter Theophilum ex Aegypto fuga, et demum ad Epiphanium a
Theophilo datae litterae: quorum omnium causa insidiae Ioanni dei
famulo conflatae. in his Epiphanius Cypri antistes ad Hebdomum
secedens, ordinationes et ecclesiasticos conventus praeter Ioannis con-
siliium agebat. haec Ioanne ob dei dilectionem dissimulante et si-
lente, imo Epiphanium, ut una secum in episcopio habitaret, rogante,

τὸν Ἐπιφάνιον ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ συμμείνειν αὐτῷ, οὐκ εἶλατο προκαταληφθεῖς ταῖς διαβολαῖς τοῦ Θεοφίλου ταῖς κατὰ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου.

- A.M. 5897 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λόγον κατὰ γυναικῶν πονηρῶν ἐποίησεν, ὃν οἱ δυσμενεῖς καὶ οἱ τῆς ἀλη- 5
 V. 54 θείας ἐχθροὶ τὴν Εὐδοξίαν παρώξυναν λέγοντες κατ' αὐτῆς εἰπῆσθαι τὸν λόγον. ἣ δὲ πρὸς Ἀρκάδιον δευνὰ πεπονθέναι παρὰ Ἰωάννου λέγουσα, τοῦτον παρεσκεύασεν μεταστείλασθαι Θεόφιλον πρόδηλον ὄντα Ἰωάννου ἐχθρόν, ὃς παραγεγόμενος ἐν τῇ Δρυΐ τῇ νῦν Ῥουφιαναις λεγομένῃ τὴν κατὰ Ἰωάννου 10 ἐπιβουλὴν εἰργάσατο, καὶ τοῦτον τῆς πόλεως ἐξέβαλεν. τοῦτο δὲ γνούς ὁ λαὸς στάσιν μεγάλην ἐποίησεν, μὴ συγχωρῶν ἐκβληθῆναι τὸν Ἰωάννην. ἐν οἷς καὶ Εὐδοξία τοῖς ὄδυσμοις Δι τοῦ λαοῦ ἐπικαμφθεῖσα παρεκάλεσεν Ἀρκάδιον τὸν βασιλέα, καὶ πέμπσας Βρίσωνα εὐνοῦχον ἀπὸ Πραινέτου τὸν Ἰωάννην 15 ἀνεκαλέσατο. ὁ δὲ πρὸ δημοσίας συνόδου εἰσελθεῖν οὐκ ἤνεσχετο· εἰς προύστειον δὲ κατὰ τὸν Ἀνάπλου διέτριβεν. ὁ δὲ λαὸς καταβοῶν τοῦ βασιλέως εἰσυγαγεῖν τὸν Ἰωάννην ἠγάγασε, καὶ τῷ θρόνῳ ἐγκαταστήσαι· ὥστε Θεόφιλον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ φοβηθέντας φυγεῖν ἐκ τῆς πόλεως. τότε ἐξήκοντα 20 ἐπίσκοποι συνελθόντες ἄκυρα πάντα τὰ κατὰ τοῦ θείου Ἰω-

1. ἐν om. A.	εἶλετο e.	5. οἱ ante τῆς add. ex A.	8.
παρὰ Ἰωάννου add. ex A.		μετασταλῆναι b.	9. πρόδηλον
om. A.	10. Ῥουφιαναῖς A.	16. ἀνεκαλέσατο]	ἀνέκαμψεν b.
δημοσίας] δοκιμασίας b.		17. κατὰ τὸν A, κατὰ τὸ vulg.	

ille criminationibus a Theophilo contra beatum Ioannem compositis praeoccupatus ire detrectavit.

- A. C. 397 Hoc anno Ioannes Chrysostomus adversus pravas mulieres sermone instruxit, cuius occasione flagitiosi quique et veritatis hostes Eudoxiam ipsi infensam reddidere, orationem in eam compositam asserentes. haec apud Arcadium contumelias passam conquesta, Theophilum Ioannis apertum hostem ut advocaret, impulit: ille ad locum Quercus nomine, qui nunc Rufiniana dicitur, insignem advolans, in Ioannis perniciem molitur insidias, et eum urbe deturbat. eo cognito, populus ad seditionem movetur, nec Ioannem urbe depelli patitur. ad haec Eudoxia populi clamoribus flexa, Arcadium pro eo deprecatur, et eunucho Brisone misso a Praeneto Ioannem revocat. is autem ante publicum concilium urbem ingredi recusans, ad Anaplum in suburbio moram trahebat. exim populus imperatorem, ut Ioannem in urbem induceret et throno restitueret, adeo compulit, ut Theophilus, et qui cum illo erant, terrore percussi fuga sibi consularent. tum vero ex episcopis convenientes ad sexaginta, cuncta, quae

αὐτοῦ παρὰ τοῦ Θεοφίλου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐκύρωσαν δικαίως.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ βασίλισσα Εὐδοξία ἀργυραίαν στήλην A.M. 5898
 ἰδίαν ποιήσασα ἔστησεν ἐν τόπῳ λεγομένῳ τὰ Πιττάκια πλη- P. 68
 5 σίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης. ὁ δὲ τῆς πόλεως ἑπαρχος Μανι-
 χαλὸς ἑλληνοφρονῶν κρότους καὶ χοροὺς καὶ ὀρχήσεις ἐνώπιον
 τῆς στήλης ἐπιταλῶν θορύβους τε ποιῶν ἐλύπει τὸν ἀρχιε-
 ρέα, μὴ συγχωρῶν αὐτὸν ἡσύχως τὰς θείας λειτουργίας ἐπι-
 τελεῖν· πολλάκις γὰρ ἔφωρεν τοὺς ψάλλοντας. ὁ δὲ ἱερὸς
 10 Ἰωάννης ἐπηρέχθη τούτῳ διὰ λόγου. αὐτὸς δὲ τὴν Εὐδοξίαν
 κατὰ τοῦ Ἰωάννου διήγειρεν, ὡς δυσχεραίνοντος ἐπὶ τῇ τιμῇ
 τῆς στήλης αὐτῆς. καὶ λοιπὸν πάλιν μίσος κατὰ τοῦ Ἰωάν- B
 νου, πάλιν ὄργη. αὐτὸς δὲ τότε τὸν λόγον ἐπεδείξατο, οὗ ἡ
 ἀρχή· πάλιν Ἡρωδιὰς μαινεται· τότε ἔχθρα τελεῖται τῆς
 15 βασιλείσσης κατ' αὐτοῦ ἐκινήθη, καὶ πάλιν καθαιρέσεις καὶ ἔξο-
 ρία. ὁ δὲ λαὸς τὴν ἐκκλησίαν ἐνέπερσεν· πολλοί τε ὑπὲρ
 Ἰωάννου ἐκινδύνευσαν. Ἰωάννης δὲ ἐξηλάθη τῆς πόλεως, καὶ
 ἔξωρίσθη εἰς Κουκουσόν, ἐκεῖθεν τε μετηρέχθη εἰς Πιτυοῦν-
 τα. γενόμενος δὲ ἐν Κωμάνοις κατὰ παράδον τῆς Ἀρμενίας

4. τόπῳ λεγομένῳ A, τόπῳ τῷ λεγ. vulg. 5. ἑπαρχος e. 6.
 ἑλληνοφρονῶν A. ἐνώπιον τῆς στήλης add. ex b. 7. ἀρχιε-
 ρέα] Ἰωάννην b. 10. διὰ τοῦ λόγου A. 10. τὴν — τοῦ
 add. ex A. 11. τῇ τιμῇ A, τῆς τιμῆς vulg. 16. ὑπὲρ Ἰω-
 άννου A, διὰ Ἰωάννην vulg. 18. ἐκεῖθεν τε A, ἐκεῖθεν δὲ vulg.
 Πιτυοῦντα A, Πιτιοῦντα vulg.

a Theophilo et asseclis adversus divinum Ioannem decreta fuerant, aequiore multo sententia cassa reddiderunt et irrita.

Hoc anno imperatrix Eudoxia suam statuam argento confari, et A. C. 398
 ad sanctae Irenes templum, loco, qui Pittacia dicitur, collocari iussit.
 praefectus autem urbis Manichaeorum haeresi vitiatum, et adhuc gen-
 tilium ritibus addictum, ex plausibus, choreis, et saltationibus ibidem
 loci actis tumultum et strepitum ciens immodicum, pontificem ange-
 bat, nec pacate et cum animi quiete, cantoribus frequentius interrup-
 ptis, divina mysteria eum permittebat celebrare. quare sacer Ioan-
 nes verbis in ipsum vehementer invecus est: is autem Eudoxiam in
 Ioannem quasi eius imaginem communi populi cultu honorari indigna-
 retur, commovit. inde rursus odia in Ioannem, inde rursus irae.
 ipse pariter subinde orationem habuit, cuius principium: rursus Hero-
 dias furit. ex his imperatricis irae ad cumulum incensae, ex his iterata
 a pontificatu exautoratio, et exilium. populus ignem in ecclesiam
 misit: et plerique Ioannis causa vitae periculum subierunt. Ioannes
 urbe pulsus, Cucusum deportatur: inde Pityuntem transfertur. cum
 autem ad Comanos, quod est Armeniae oppidum, divertisset, in do-

ἐτελειώθη ἐν κυρίῳ. τούτου δὲ ἐξορισθέντος Ἀρσάκιος ἐχειροτονήθη ὁ ἀδελφὸς Νεκταρίου τοῦ πρὸ Χρυσσοστόμου. Ἰννοκέντιος δὲ ὁ Ῥώμης, καὶ ὁ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας οὐκ ἔκοινωνήσιν τῇ ἐκβολῇ Ἰωάννου, ἀλλὰ διὰ γραμμάτων τῆς πόλεως τὸν κλῆρον παρεμυθήσαντο, καὶ ἐδυσχέραινον ἐπὶ τοῖς 5 τολμήμασιν. Ἐπιφάνιος δὲ ἀπέπλευσεν ἐπὶ Κύπρον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἔοικε, τὴν μετὰστασιν αὐτοῦ προμηνύσαντος. φασὶ δὲ ὅτι καὶ Ἰωάννη τὴν ἐν τῇ ἐξορίᾳ τελευτὴν ἐδήλωσεν· καὶ Ἰωάννης Ἐπιφανίῳ τὴν ἐν τῷ πλοίῳ. Ἐπιφάνιος τοὺς προπέμπουσιν εἶπεν· σπεύδω ἐγὼ, ἀφήμι δὲ ὑμῖν τὰ βιβλία, 10 τὴν πόλιν καὶ τὴν ὑπόκρισιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτελεύτησεν ἡ Εὐδοξία.

A.M. 5899

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀρσακίου ἔτος α'.

V. 55

Τοῦτῳ τῷ ἔτει Ἀρκάδιος ὁ βασιλεὺς γενόμενος ἐν Καρδίᾳ, ἐν ἧ καὶ τὸν ἅγιον μάρτυρα Ἀκάκιον λέγουσιν παθεῖν, 15 εὐζύμενος καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ ναοῦ, εὐθέως μέγιστος οἶκος ἐν τῇ Καρδίᾳ κατέπεσεν. τὸ δὲ πλῆθος σωθὲν τῇ εὐχῇ τοῦ βασιλέως τὴν σωτηρίαν ἐπέγραψεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ῥώμῃ ἐμυκήθη ἡ γῆ ἐπὶ ἡμέρας
A.M. 5900 ἑπτὰ. καὶ ἐσφάγη Στιλίχων ὁ λαμπρότατος ἐν Ῥαβέννῃ, καὶ 20
P. 69 ἄλλοι δυνάσται.

6. ἀπέπλευσεν οἱ. Α.

16. ὁ μέγιστος ὁ ἐν τῇ Α.

20. Ῥαβέννη Α, Ῥαβέννη vulg.

mino consummatus est. eo in exilium pulso, Arsacius frater Nectarii, qui Chrysostomum in throno praecessit, pontificatum obtinuit. caeterum neque Innocentius Romanus praesul, neque Flavianus Antiochenus Ioannis eiectioni consenserunt: imo civitatis clerum, litteris ad eum missis, consolati sunt, et de memoratis gestis graviter afflictabantur. Epiphanius autem, deo, ut postea visum est, vitae decessum ei praenunciante, Cyprum abnavigavit. Ioanni mortem in exilio praedixisse, et in adversum Epiphanii letum in navi Ioannem vaticinatum ferunt. Epiphanius viae comitibus dixit: ego festino: vobis autem libros, urbem, et simulandi artem relinquo.

Hoc etiam anno Eudoxia decessit.

A. C. 399

Cpoleos episcopi Arsacii annus primus.

Hoc anno Arcadio imperatore in Cariam, in qua sanctum martyrem Acacium passum narrant, profecto, post suas preces, sub ipso templi egressu, confestim domus ampla concidit in Caria: multitudo vero incolumis servata, salutem imperatoris precibus acceptam retulit.

A. C. 400

Hoc anno Romae septem diebus terra mugit: et Stilicho vir clarissimus una cum aliis optimatibus Ravennae necatus est.

Αὐτῷ δὲ τῷ ἔτει Ἀρκαδιος ἐτελεύτησεν πρὸ ια' καλαν-
 δῶν Σεπτεμβρίου. τὸν δὲ νέον Θεοδοσίον μικρότατον ὄντα,
 καὶ ἀπερίστατον κατανοήσας Ἀρκαδιος ὁ πατήρ, καὶ δει-
 σασ, μὴ ἀπὸ τινος ἐπιβουλευθῆ, βασιλέα αὐτὸν ἀναγορεύ-
 55σας, κουράτορα αὐτοῦ κατὰ διαθήκας κατέστησεν Ἰσδε-
 γέρδην τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα. Ἰσδεγέρδης δὲ ὁ τῶν Περ-
 σῶν βασιλεὺς τὴν Ἀρκαδίου διαθήκην δεξάμενος, εἰρήνην
 ἀφθόνη πρὸς Ῥωμαίους χρησάμενος, Θεοδοσίῳ τὴν βασιλείαν
 διεσώσατο, καὶ Ἀντιόχον τινα θαύμαστον τε καὶ λογιώτατον
 10 ἐπίτροπόν τε καὶ παιδαγωγὸν ἀποστείλας γράφει τῇ συγκλή-
 τῃ Ῥωμαίων τάδε· Ἀρκαδίου κοιμηθέντος κἰμὲ κουράτορα
 τοῦ παιδὸς καταστήσαντος, τὸν ἀναπληροῦντα τὸν τόπον τὸν
 ἐμὸν ἀπέστειλα. μὴ τις οὖν ἐπιβουλήν τοῦ παιδὸς ἐπιχει-
 ρῆσθ, ἵνα μὴ πόλεμον ἕσπονδον κατὰ Ῥωμαίων ἀνακινήσῃ.
 15 ὁ δὲ Ἀντιόχος ἐλθὼν ἦν σὺν τῷ βασιλεῖ· ὑπὸ δὲ τοῦ αὐ-
 τοῦ θείου Ὀνωρίου καὶ Πουλχερίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ τὰ
 Χριστιανῶν ἐπιστημόνως ἐπαιδεύετο. καὶ ἦν εἰρήνη ἀναμε-
 ταξὺ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν μάλιστα τοῦ Ἀντιόχου πολλὰ
 20 ὑπὲρ Χριστιανῶν γράφοντος, καὶ οὕτως ἐπλατύνθη ἐν Περ-
 σοσίδι ὁ χριστιανισμός.

1. ια'] α' A. 6. Ἰσδιγέρδης ubique A. 12. τὸν τόπον A,
 τόπον vulg. 14. ἀνακινήσῃ A a c e, ἀνακαινίσῃ vulg. 15.
 ὑπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ θείου Ὀνωρίου καὶ Πουλχερίας τῆς ἀδελφῆς
 A, ὑπὸ δὲ τῷ θείῳ αὐτοῦ Ὀνωρίῳ καὶ Πουλχερίῃ τῇ ἀδελφῇ
 vulg. 20. post χριστιανισμός b c d haec addunt: Μαρουθᾶ
 τοῦ ἐπισκόπου Μεσοποταμίας μεσιτεύοντος.

Eodem etiam anno Arcadius undecimo Kalendas Septembriles le-
 tum oppetiit. Theodosium autem iuniorum nondum infantiam super-
 gressum ac pene cunctis auxiliis orbem pater Arcadius conspicatus,
 insidiasque, si forte renunciaret imperatorem, ne pateretur, metuens,
 curatorem eius Isdegerdem Persarum regem testamenti tabulis insti-
 tuit. Isdegerdes Persarum princeps accepto testamento longam et
 tranquillam pacem cum Romanis habuit, et Theodosio salvum et in-
 colume iussit esse imperium: mox Antiocho, viro moribus egregio
 et eximiae eruditionis, in pueri procuratorem et paedagogum sum-
 misso, Romano senatui in haec verba rescripsit: Arcadio fati subla-
 to, et me consiliis eius in filii curatorem instituto, virum, qui vicem
 meam impleat, misi: nullus igitur puero struat insidias, ne bellum
 adversus Romanos innovet irreconciliabile. adveniens Antiochus im-
 peratoris comitem ubique se praebat. is vero ab Honorio patruo
 et a sorore Pulcheria Christianis institutis probe et solerter eruditus
 est: paxque diu inter Romanos et Persas traducta, Antiocho maxime
 plura pro Christianis scribente: atque ita Christiana lex per totam
 Persidem dilatata fuit.

A. M. 5901

Ῥωμαίων βασιλέως Θεοδοσίου ἔτος α΄.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀττικῶ ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως τελευτήσαντος, ὃς ἐβασίλευσεν μετὰ τὴν τελευτὴν Θεοδοσίου τοῦ πατρὸς ἔτη 15
 ιδ΄, μῆνας γ΄, ἡμέρας ιδ΄, συμβασιλεύσας καὶ τῷ πατρὶ αὐ-
 τοῦ ἔτη ιβ΄, κατέλιπεν Θεοδόσιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ βασιλέα
 D ἑτῶν ὄντα ἡ΄, συμβασιλεύσαντα δὲ τῷ πατρὶ Ἀρκαδίῳ ἔτη ζ΄.
 Θεοδοσίον δὲ αὐτοκράτορος γενομένου Πουλχερία, ἡ τούτου
 ἀδελφὴ παρθένος 16 ἑτῶν ὑπάρχουσα, τὴν βασιλείαν σὺν
 θεῷ καλῶς ἐδιοίκει. εἶχεν δὲ καὶ ἄλλας δύο ἀδελφάς Ἀρκα- 10
 δίαν καὶ Μαρίαν· καὶ ταύτας παρθενεῖειν ἡ Πουλχερία
 ἔπεισεν. Θεοδόσιον δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐπαίδευσεν σοφωτάτῃ
 τυγχάνουσα, καὶ θελὼν νοῦν κεκτημένη. τὸν δὲ ἀδελφὸν Θεο-
 V. 56 δόσιον πρὸ πάντων μὲν εἰς τὴν κατὰ θεὸν εὐσέβειαν, ἔπειτα δὲ
 καὶ εἰς ἡθὺς καὶ λόγον καὶ βᾶδισμα καὶ γέλωτα καὶ στολὴν 15
 καὶ καθέδραν καὶ στάσιν βασιλικῶς ἐξεπαίδευσεν. πολλὰς δὲ
 P. 70 ἐκκλησίας καὶ πτωχεῖα ξενεῶνάς τε καὶ μοναστήρια κτίσασα,
 πᾶσι καὶ τὰς ἀρμοδίους προσόδους βασιλικῶς ἀπένειμεν. ὃ
 δὲ Σωζόμενός φησι περὶ αὐτῆς, ὅτι καὶ θείας ἐμφανείας
 ἤξιούτο.

20

7. συμβασιλεύσας καὶ e f, συμβασιλεύσαντος a c. 11. Μα-
 ρίαν A e f, Μαρίαν vulg. 13. τὸν δὲ ἀδελφὸν Θεοδόσιον
 A, τοῦ δὲ ἀδελφοῦ Θεοδοσίου vulg. 17. ξενεῶνας A, ξενώ-
 νας vulg. 18. καὶ add. ex A.

A. C. 401

Romanorum imperatoris Theodosii annus primus.

Cpsoleos episcopi Attici annus primus.

Hoc anno moritur Arcadius imperator, qui post patris Theodosii obitum annis quatuordecim, tribus mensibus et diebus quatuordecim tenuit imperium, postquam cum patre iam annis duodecim potestatem exercuisset: Theodosium filium octennem reliquit ad imperii consortium ante sex annos ascitum. Theodosio in imperatorem accepto, soror eius Pulcheria quindecim annorum virgo, dei consiliis ac ductu, publicas res egregie administrabat. alias insuper duas sorores Arcadium et Mariam in virginitatis proposito permanere docuit Pulcheria: et ut sapientissima divinamque mentem a natura consequuta fratrem Theodosium instruxit, prae cunctis nimirum pietatem in deum haberet, tum eius mores, sermonem, gressum, risum, vestes, sessionem, statum regio ritu componeret, erudit. multis praeterea extructis ecclesiis, pauperum et peregrinorum habitaculis atque monachorum aedibus, cunctis congruos redditus regia liberalitate assignavit. quinetiam Sozomenus deum hanc sua visione dignatum affirmat.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Α.Μ. 5902
 Ἰουδαῖον τινα παραλυτικὸν νοσητήσας, πείσας τε καὶ βαπτί-
 σας, ὄγιῃ ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἀνήγαγεν. κατὰ θεὸν γὰρ λέ-
 γεται βεβιωκέναι. B

5 Τούτῳ τῷ ἔτει Ῥώμη παρελήφθη ὑπὸ Ἀλαρίχου πρὸ θ', Α.Μ. 5903
 καλανῶν Σεπτεμβρίου· καὶ μεθ' ἡμέρας ὀλίγας Κωνσταν-
 τῖνος ὁ λαμπρότατος ἐσφάγη, καὶ ἄλλοι πολλοί.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγησαν ἐν Γαλλίαις Ἰουβιανὸς καὶ Α.Μ. 5904
 Σεβαστιανὸς οἱ λαμπρότατοι. καὶ ἦλθον αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν
 10 ἐν Ῥώμῃ, καὶ μεθ' ἡμέρας πέντε ἐσφάγησαν Σαλούστιος καὶ
 Ἡρακλειανός. C

Ῥώμης ἐπισκόπου Ζωσίμου ἔτος α'.

Α.Μ. 5905

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουδαῖοι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πολλὰ κακὰ
 τοῖς Χριστιανοῖς ἐνεδείξαντο. συνθήμενοι γὰρ πρὸς ἀλλή-
 15 λους φορεῖν δακτύλιον ἀπὸ φοίνικος, τῇ νυκτὶ βοᾶν παρε-
 σκεύασαν κήρυκας, ὅτι ἡ ἐκκλησία ἐνεπρόσηθη. τῶν δὲ Χρι-
 στιανῶν συνδραμόντων, τούτους οἱ Ἰουδαῖοι κατέσφαξαν. τοῦ
 δὲ δράματος φωραθέντος, οἱ Χριστιανοὶ ἄρχοντες τούτους
 τῆς Ἀλεξανδρείας ἐξήλασαν, καὶ τὰς ὑποστάσεις αὐτῶν ἐδή-
 20 μυσαν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀντίοχος ὁ Πέρσης ἐκ ποδῶν γέγονε,

5. ὑπὸ Α, παρὰ vulg.
 ex A.

14. τοῖς add. ex A.

17. οἱ add.

Hoc anno Atticus Cproleos praesul Iudaeum paralyticum cum de A. C. 402
 recipienda fide praemonuisset, tum vero suasum sacro baptismate lu-
 straret, sanuum et vegetum e fontibus eduxit: iuxta divina quippe
 instituta vitam composuisse refertur.

Hoc anno Roma ab Alaricho capta est nono Kalendas Septem- A. C. 403
 bris: paucisque diebus exactis, Constantinus vir clarissimus cum ple-
 risque aliis occisus est.

Hoc anno Iovianus et Sebastianus viri clarissimi in Galliis necati A. C. 404
 sunt, et eorum capita Romam delata: et post dies quinque Salustius
 et Heraclianus pariter interfecti.

Romae episcopi Zosimi annus primus.

A. C. 405

Hoc anno Iudaei Alexandriae multa mala Christianis intulere.
 tessera namque annuli palmae folio compacti, quo se dignoscerent,
 ad invicem data, publicos praecones ut noctu conclamarent, ecclesiam
 incendio vastari, compulerunt. ita Christianos ad ignem concurren-
 tes trucidarunt Iudaei. scelere comperto Christiani magistratus Iu-
 daeos Alexandria exulare, et eorum bona publicari iusserunt.

Hoc eodem anno Antiochus Persa e vivis excessit: beatissima

καὶ ἡ μακαριωτάτη Πουλχερία τελείως τῶν πραγμάτων ἐκράτησεν.

A.M. 5906
P. 71

Τούτῳ τῷ ἔτει Ὑπατεῖαν τὴν φιλόσοφον θυγατέρα Θεώ-
νος τοῦ φιλοσόφου βιαίῳ θανάτῳ τινὲς ἀνεῖλον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἰσδεγέρδης ὁ τῶν Περσῶν βοσιλεὺς 5
πρότερον Μαρουθᾶ τοῦ ἐπισκόπου Μεσοποταμίας ταῖς παραι-
νήσεσι πειθόμενος, καὶ Ἀβδαῦ τοῦ τῆς βασιλευούσης ἐν Περ-
σίδι πόλεως ἐπισκόπου, εἰς ἄκρον Θεοσεβῆς γέγονεν, ὥστε
ἔμελλε σχεδὸν βαπτίζεσθαι διὰ τὰς θανατοουργίας τοῦ Μα-
ρουθᾶ, καὶ τοὺς μάγους ὡς ἀπατεῶνας ἐκόλαζεν. τῷ δὲ κ' 10
ἔτει τετελεύτησεν. αἰτία δὲ τοῦ διωγμοῦ αὐτοῦ γέγονεν
V. 57 Ἀβδαῶς ὁ τῆς βασιλευούσης ἐν Περσίδι ἐπίσκοπος, ζήλω μὲν
B Θεοῦ φερόμενος, οὐκ εἰς δέον δὲ τῷ ζήλῳ χρησάμενος τὸν
ναὸν τοῦ πυρὸς ἐνέπρησεν. τοῦτο δὲ γνούς ὁ βασιλεὺς τὰς
ἐν Περσίδι ἐκκλησίας καταλυθῆναι προσέταξεν, καὶ τὸν 15
Ἀβδαῶν διαφόροις κολάσεσιν ἐτιμωρήσατο. τοῦ δὲ διωγμοῦ ἐπὶ
πέντε χρόνους κρατήσαντος, πολλοὶ μάρτυρες καὶ ἀναρίθμη-
τοι ἀνεδείχθησαν. οἱ γὰρ μάγοι κατὰ πόλεις καὶ χώρας ἐπι-
μελῶς ἐθήρευον τοὺς λαθάνοντας. ἄλλοι δὲ καὶ αὐτομάτως
ἐαυτοὺς κατεμήνυον, ὥστε μὴ σιγῇ δοῦσαι τὸν Χριστὸν ἀπαρ- 20

3. Ὑπατεῖαν A, Ὑπατεῖαν vulg. 8. πόλεως add. ex A. 10.
post ἐκόλαζεν b add.: ὑπὸ τῶν μάγων ἀπατηθεὶς μέγαν κατὰ
τῶν ἐν Περσίδι χριστιανῶν διωγμὸν ἀνεκίνησεν. κ']
Goar conl. κα'. 12. ὁ add. ex A. 18. ἀνεδείχθησαν A.
ἐδ. vulg. χώρας] κόμας b. ἐπιμελῶς add. ex A. 19.
αὐτομάτως A, τοῖς Ὑπάτοις vulg.

vero Pulcheria supremam et absolutam rerum administrationem ex-
ercuit.

A. C. 406 Hoc anno Hypatiam Theonis philosophi filiam in philosophiae
studiis exercitatissimam violento mortis genere nonnulli sustulerunt.

Hoc eodem anno Isdegerdes Persarum rex, Maruthae primo Meso-
potamiae, Abdaae regiae in Perside civitatis episcoporum suasu ductus,
in pietatem totus propendeat: adeo ut visis Maruthae mirandis
operibus baptismum iam iam suscepturus videretur: unde et magos,
ceu seductores, variis exagitabat suppliciis. anno vero vigesimo diem
obiit extremum. persecutioni porro ab eo suscitatae causam dedit
Abdaas regiae Persidos urbis episcopus: divino quidem zelo motus, at
non eo ex rationis norma usus, ignis templum succendit. eo cognito
rex erectas per totam Persidos regionem ecclesias everti iussit:
Abdaam autem diversis adflixit tormentis. persecutione ad quintum
usque annum prorogata, plures, immo martyres innumeri declarati
sunt. latentes enim Christianos per urbes et vicus magi venatorum

νήσασθαι. ἀφειδῶς δὲ τῶν Χριστιανῶν κατατεμνομένων, πλεῖστοι καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις ἀηρέθησαν. πολλοὶ δὲ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις προσέφυγον.

[Κοίμησις Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας, καὶ προβολὴ τοῦ 5 Θεοῦ Κυρίλλου καὶ Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων.] C

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεόφιλος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἀπε- A.M. 5907
βίω, καὶ Κύριλλος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ προεχει-
ρίσθη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἤνθει ταῖς διδασκαλίαις Ἡσυχίος πρε-
10 σβύτερος Ἱεροσολύμων.

Περσῶν βασιλέως Οὐαράρανου ἔτος α'. A.M. 5908

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Κυρίλλου ἔτος α'. D

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουδαῖοι εἰς τὸν Ἴμμον παιδίον Χριστι-
νὸν συλλαβόντες, ὡς παίζοντες δῆθεν, καὶ τὸν σταυρὸν δια-
15 σύροντες τὸν αὐτὸν παῖδα ἐκρέμασαν ἐπὶ ξύλου ἀνελόντες
βασάνοις. τοῦτο γνοὺς ὁ βασιλεὺς Ἰουδαίουσιν κρεπόντως ἐκό-
λασεν.

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Πραυλίου ἔτος α'. A.M. 5811

Τούτῳ τῷ ἔτει Λεοντίου τοῦ φιλοσόφου θυγατέρα Ἀθηναΐ- P. 72

1. κατατεμνομένων A, κτενομένων vulg. 2. ταῖς βασάνοις]
τοῖς βασιλείοις b. 4. Κοίμησις — Ἱεροσολύμων in margine
cod. A leguntur. Ἱεροσ. add. ex A. 7. ὁ add. ex A. 13.
εἰς τὸν A, εἰς τὸ vulg.

more insequabantur. nonnulli etiam sponte se ipsos prodebant, ne vel silentio Christum abnegasse viderentur. quibus demum ad mortem hoc pacto quaesitis, plurimi tormentorum vi neci traditi sunt: multi etiam ad Romanos transfugerunt.

Eo tempore Theophili Alexandriae episcopi dormitio, et divini Cyrilli atque Hesychii presbyteri promotio audita est.

Hoc anno Theophilus Alexandriae episcopus excessit e vivis: et A. C. 407 in eius locum Cyrillus eius nepos suffectus est.

Hoc eodem Hesychius Hierosolymitanus presbyter litterarum doctrina florebat.

Persarum regis Vararanis annus primus.

A. C. 408

Alexandriae episcopi Cyrilli annus primus.

Hoc anno Iudaei puerum Christianum ad Immum comprehendentes, ludibriis exercendis, ac crucis deridendae causa puerum eundem de ligno suspendentes, cruciatibus interfecerunt: de quo imperator certior factus Iudaeos dignis suppliciis ultus est.

Hierosolymorum episcopi Praulii annus primus.

A. C. 411

Hoc anno Leontii philosophi filiam Athenaidem nomine baptizavit Atticus, quam et Eudociam appellavit. illa corporis elegantia,

δα λεγομένην ἐβάπτισεν Ἀττικός, καὶ Εὐδοκίαν μετωνόμασεν, ἥτις κατὰ γνώμην Πουλχερίας γημᾶται Θεοδοσίῳ, κάλλιει σώματος καὶ συνέσει ψυχῆς καὶ ἐν λόγοις διαπρέπουσα.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐγεννήθη Οὐαλεντινιανὸς ὁ υἱὸς Κωνσταντίου καὶ Γάλλης Πλακιδίας ἐν Ῥαβέννῃ. 5

A.M. 5912 Ἀγιοχείας ἐπισκόπου Θεοδοτοῦ ἔτος α'.

V. 58 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀττικός ἐπίσκοπος τοὺς Ἰωαννίτας ὄρων ἔξω τῆς ἐκκλησίας συναγοντας, τὸ ὄνομα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν τοῖς διπτύχοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μνημονεύεσθαι προσέταξεν. καὶ πολλοὺς τῇ ἐκκλησίᾳ ἤνωσεν. 10

C Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐγεννήθη Οὐαλεντινιανὸς υἱὸς Κωνσταντίου ἐν Ῥαβέννῃ ἑξάδελφος Θεοδοσίου.

A.M. 5913 Ῥώμης ἐπισκόπου Βονιφατίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖος ὁ πατὴρ Οὐαλεντινιανῶ ἐβασίλευσεν, πρὸ ἑξ εἰδῶν Φεβρουαρίου· καὶ ἐσφάγη πρὸ 15
D τεσσάρων νῶνων Σεπτεμβρίου.

A.M. 5914 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγη Κάλλιστος ὁ Ἀγνουστάλιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων μηνὶ Θῶθ ι'.

A.M. 5915 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Ὀνώριος ὁ βασιλεὺς ἐν Ῥώμῃ τῇ ιε' Ἀγνουσίου μηνός, καὶ ἐδηλώθη ἐν Κωνσταντι- 20
νουπόλει καὶ ἐκλείσθη ἡ πύλις ἡμέρας ἑπτὰ. τούτου δὲ

18. Θῶθ ι' A alii, Θῶθι vulg. 21. τούτου δὲ τελ. Ἰωάννης τις A b e, τούτου τελευτήσαντος. Ἰωάννης δὲ τις vulg.

animi solertia et facundia sermonis cum excelleret, Theodosio Pulcheriae consiliis nupsit.

Eodem anno Valentinianus patri Constantio ex Galla Placidia Ravennae natus est.

A. C. 412 Antiochiae episcopi Theodoti annus primus.

Hoc anno Atticus episcopus Ioannitas extra ecclesiam conventus celebrantes conspicatus, Ioannis Chrysostomi nomen ex ecclesiae diptychis memorari praecipit; unde hoc et plures hoc pacto ecclesiae restituit.

Hoc eodem anno Valentinianus Constantii filius Theodosii consobrinus Ravennae nascitur.

A. C. 413 Romae episcopi Bonifacii annus primus.

Hoc anno Constantius Valentiniani pater imperium obtinuit sexto idus Februarias: quarto vero nonas Septembriales occisus est.

A. C. 414 Hoc anno Callistus Augustalius a propriis servis mensis Thoth die decimo Alexandriae fuit interemptus.

A. C. 415 Hoc anno imperator Honorius Augusti mensis die quintadecima Romae defunctus est: quo Cpoli nunciato, ex eius mortis moerore diebus septem urbs tota vacavit et clausa est. Ioannes autem

τελευτήσαντος, Ἰωάννης τις ἐκ τῶν βασιλικῶν ὑπογραφέων τὴν Ρ. 73 ἐν Ῥώμῃ βασιλείαν ἀρπάζει, καὶ πρὸς Θεοδοσίον ἀποστέλλει δεχθῆναι εἰς βασιλέα δεόμενος. ὁ δὲ Θεοδοσίος ἐν φρουρᾷ τοὺς πρεσβυτάς κατακλείσας, Ἀρδαβούριον τὸν 5 στρατηγὸν ἀποστέλλει κατ' αὐτοῦ· ὃν τινα ὁ τύραννος εἰς Ῥαβένναν χειρωσάμενος κατέκλεισεν. τοῦτο δὲ μαθὼν Θεοδόσιος, Ἄσπερα τὸν τούτου υἱὸν ἀποστέλλει κατ' αὐτοῦ, καὶ τῇ τοῦ Θεοφιλοῦς βασιλείῳ εὐχῇ, ἄγγελος κυρίου ἐν σχήματι ποιμένος φανείς ᾠδήγησε τὸν Ἄσπερα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ 10 καὶ ἄγει αὐτοὺς διὰ τῆς παρακειμένης τῇ Ῥαβέννῃ λίμνης ἁβάτου οὔσης, ἣν ὁ θεὸς βατὴν εἰργάσατο, ὡπερ ἐπὶ τῶν Β Ἰσραηλιτῶν. καὶ διαβάντες διὰ ξηραῦς, ἀνεωγμένας τὰς πύλας εὐρόντες τῆς πόλεως, τὸν μὲν τύραννον ἀνείλον, τὸν δὲ Ἀρδαβούριον τῶν δεσμῶν ἀπέλυσαν. τούτου δὲ ἀναιρεθέν- 15 τος, ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος Οὐαλεντινιανὸν τὸν υἱὸν Κωνσταντίνου καὶ Γάλλης Πλακιδίας καίσαρα ποιήσας, ἐπὶ τὰ ἔσπερα ἀπέστειλεν μετὰ τῆς ἰδίας μητρὸς, Ἠλίωνα δὲ τὸν Πατρίκιον συναπέστειλεν, ὡς ὀφείλοντα καταστῆσαι αὐτὸν βασιλέα· καὶ ἐβασίλευσεν ἑτη λα'.

20 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

A.M. 5916
C

1. ὑπογραφέων A, Ὑπογράφων vulg. 2. πρὸς Θεοδοσίον A e, πρὸς βρεις vulg. 4. φρουρᾷ] Φουρᾷ A. 14. τούτου A, τοῦ vulg. 16. Γάλλας e. 17. μετὰ τῆς — — συναπέστειλεν add. ex e.

quidam ex imperatoriis notariis imperium Romae occupat: legatosque ad Theodosium, ut se imperatorem allegeret approbaretque rogatum misit. Theodosius legatis in custodiam missis Ardaburium ducem adversus eum destinat: quem tyrannus Raveunae comprehensum vinculis mancipavit. eo cognito Theodosius Asparum eius filium in eum mandat: et religiosi imperatoris precibus angelus, specie pastoris visus, Aspari caeterisque qui in eius comitatu militabant se in itinere ductorem praebuit. per adfusam et adjacentem itaque Ravennae paludem natura imperviam, caelesti vero opera transitu facilem redditam, velut olim deus Israelitas, exercitum angelus trajecit. emensa palude et continente peragrata, reseratas civitatis portas compere-runt: hinc tyrannum e medio tollunt et Ardabarium vinculis liberant. eo sublato, Theodosius imperator Valentinianum Constantii Gallaeque Placidiae filium caesarem renunciatum, in occidentis partes mittit cum matre ipsius, et cum eo Helionem Patricium, qui in regnum illum instituat, ablegat. regnavit ille annis uno et tri-ginta.

Antiochiae episcopi Ioannis annus primus.

A. C. 416

Τούτω τῷ ἔτει ἀκαταστασίαι καὶ ἀλληλοκτονίαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γεγόνασι πολλαί.

V. 59 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Θεοδόσιος διὰ Ἡλίωνος Πατρικίου στέφανον βασιλικὸν ἔπεμψεν τῷ Οὐαλεντινιανῷ ἐν Ῥώμῃ. Μαρουθᾶς δὲ ἐπίσκοπος Μεσοποταμίας τὸν υἱὸν τοῦ βασι- 5 λέως Περσῶν Ἰσδεγέρδην δαιμονοῶντα ἰάσατο διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας, ὅθεν Ἰσδεγέρδης πολλὴν πληροφορίαν εἰς τὸν Χριστιανισμόν προσελάβετο.

A.M. 5917 Ῥώμης ἐπισκόπον Κελεστίνου ἔτος α'.

A.M. 5918 Τούτω τῷ ἔτει Ἰσδεγέρδου θανάτου, Οὐαραράνης δ τοῦ- 10
 D του παῖς σὺν τῇ βασιλείᾳ καὶ τὸν τῆς εὐσεβείας διεδέξατο διωγμὸν, καὶ πρὸς Θεοδόσιον πρέσβεις ἔπεμψεν τοὺς φηγάδας P. 74 ἔξαιτούμενος. Θεοδόσιος δὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς οὐ κατεδέξατο τούτους προδοῦναι. ἐκ τούτων ἀρθειῶν τῶν σπονδῶν πόλεμος δεινὸς συνεκροτήθη. καὶ ὁ μὲν Θεοδόσιος ἀπο- 15 στέλλει Ἀρδαβούριον τὸν στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως Ῥωμαϊκῆς, Οὐαραράνης δὲ ἀποστέλλει Ἀρσειον στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως Περσικῆς, καὶ πολλὰς μυριάδας Σαρακηνῶν πρὸς βοήθειαν ἔχων. ὁ δὲ Ἀρδαβούριος καταλαβὼν τὴν Περσίδα, καὶ πορθήσας τὴν λεγομένην Ἀρζανὴν ἐπαρχίαν ἐπὶ τὴν Με- 20 σοποταμίαν ἔρχεται. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῶν Περσῶν στρατη-

13. Θεοδ. δὲ ὁ τῶν Α, ὁ δὲ Θεοδ. τῶν vulg. 14. τούτων Α e, τούτου vulg. 20. Ἀρζάνην Α alii, Ἀρζανικὴν b, Ἀρζάνην vulg.

Hoc anno tumultus caedesque plurimae inter Alexandrinos cives mutuo agitatae.

Eodem etiam anno Theodosius per Helionem Patricium imperatoriam coronam ad Valentinianum Romae morantem destinavit. Maruthas porro Mesopotamiae episcopus Isdegerdem regis Persarum filium daemone vexatum precibus et ieiuniis saluti restituit: ex quo Isdegerdes plurimam erga res Christianas fiduciam accepit.

A. C. 417 Romae episcopi Celestini annus primus.

A. C. 418 Hoc anno Isdegerde fati functo, Vararanes filius simul cum regno religionis persecutionem iniit. legatos itaque qui transfugas e regno requirerent ad Theodosium misit. Theodosius Romanorum imperator eos reddere detrectat: ex quo foedere soluto, bellum ingens inter utrumque suscitatum. hinc Theodosius Ardaburium ducem cum Romanis copiis, inde cum Persicis exercitibus et innumeris Saracenorum auxiliarium copiis Arseum Vararanes mandat. Ardaburius in Persidem usque penetrans, Arzane provincia devastata, in Mesopotamiam ingreditur: Persarum dux pariter in Mesopotamiam versus Euphratem

γὸς κατέλαβεν τὴν Μεσοποταμίαν πλησίον τοῦ Εὐφράτου, καὶ νομίσαντες τὴν τῶν Ῥωμαίων δύναμιν ἐπέρχεσθαι αὐτοῖς, ἐκ θεοῦ δειλανθέντες εἰς τὸν ποταμὸν ἑαυτοὺς ἐνόησαν ἔρριπτον· καὶ οὕτω περὶ τὰς ἑμυριάδας πνιγέστες διεφθάρσαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς λοιποὺς μεσολαβήσαντες πάντας αὐτούς, καὶ τὴν μυριάδα τῶν παρ' αὐτοῖς λεγομένων Ἀθανάτων ἀπέκλον, καὶ τοὺς στρατηγούς αὐτῶν, τοῦ Χριστοῦ δίκην εἰσπραξαμένου τοῖς Πέρσαις, ἀνθ' ὧν πολλοὺς τῶν εὐσεβῶν ἀπέκτειναν ἀδίκως. C

10 [Περὶ τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων Ζαχαρίου τοῦ προφήτου καὶ τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου.]

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ προφήτου Ζαχαρίου τὰ λείψανα εὐ- A.M. 5919
ρέθησαν ἐν κώμῃ τινὶ κατὰ τὴν περιοικίδα Ἐλευθεροπόλεως, ὁμοίως καὶ Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος ἐν κώμῃ κατὰ Περ-
15 γαμαλᾶ, ἐν ἣ Γαμαλιήλ ὁ διδάσκαλος Παύλου τοῦ ἀποστόλου σὺν Ἀβίβῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἔθαψαν κηδεύσαντες τὸ σῶμα τοῦ πρωτομάρτυρος.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδοσίος ὁ εὐσεβῆς βασιλεὺς κατὰ μί- A.M. 5920
μησιν τῆς μακαρίας Πουλχερίας πολλὰ χρήματα τῷ ἐπισκό- D
20 πῳ Ἱεροσολύμων ἀπέστειλεν πρὸς διάδοσιν τῶν χρειῶν ἐχόν-

3. ἐνόησαν A, ἐν ὄπλοις e, ἐνοπλοῖς vulg. 8. τοὺς Πέρσας
f, fortasse vere. 10. περὶ — — Στεφάνου: haec in margine
habent A a, reliqui omittunt. 13. κατὰ τὴν A, παρὰ τὴν
vulg. 14. Περγαμαλᾶ A f, Παργαμαλᾶ vulg. 19. τῷ add.
ex A. ἐπισκόπῳ] ἀρχιερεὶ c. 20. πρὸς om. A e.

progreditur cum suis, qui cum Romanas acies ingruere arbitrarentur, dei impulsu, vanis terroribus agitati, ut erant armis instructi in flumen desilierunt: adeo ut decem myriades aquarum vorticibus perierint: reliquos omnes, et eam maxime legionem ac myriadem, cui a Persis Immortalium nomen factum, cunctosque eorum duces quaque versus Romano milite circumclusos, Christo, a Persis, quod iniustam viris religiosus mortem intulissent, vindictam exigente, Ardaburius delevit.

De inventione reliquiarum Zachariae prophetae et protomartyris Stephani.

Hoc anno in pago quodam agri Eleutheropolitani Zachariae pro- A. C. 419
phetae reliquiae repertae sunt ac pariter Stephani protomartyris in
pago ad Pergamala, in quo praefati martyrum antesignani corpus Ga-
maliel Pauli apostoli praeceptor una cum Abibone filio curavit.

Hoc anno Theodosius pius imperator beatam Pulcheriam imitatus A. C. 420
magnam pecuniarum vim egenis distribuendam, auream quoque cru-
cem pretiosis lapillis interstinctam sancto Calvariae loco figendam ad

των, καὶ τὸν σταυρὸν χρυσοῦν διάλιθον ποιῆσαι πρὸς τὸ πα-
 γῆναι ἐν τῷ ἁγίῳ κρατίῳ. ὁ δὲ ἀρχιεπίσκοπος ἀντίδωρον
 V. 60 ἀπέστειλεν λείψανον τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ πρωτομάρτυρος
 Στεφάνου διὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Πασσαρίωνος. τούτου δὲ εἰς
 Χαλκηδὸνα φθάσαντος, θεωρεῖ ἡ μακαρία Πουλχερία αὐτῇ 5
 τῇ νυκτὶ ἐν ὄραματι τὸν ἅγιον Στέφανον λέγοντα αὐτῇ· ἰδοὺ,
 ἡ προσευχὴ σου εἰσηκούσθη, καὶ ἡ αἰτησίς σου γέγονε, καὶ
 ἦλθεν εἰς Χαλκηδὸνα. ἡ δὲ ἀναστᾶσα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐ-
 P. 75 τῆς λαβοῦσα, ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῶν ἁγίων λειψάνων,
 καὶ ταῦτα εἰς τὸ παλάτιον λαβοῦσα κτίζει οἶκον ἔνδοξον τῷ 10
 ἁγίῳ πρωτομάρτυρι, κακεὶ τὰ ἅγια κατέθετο λείψανα.

A.M. 5921 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Σισινίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀγαθότητι πολλῇ κινούμενος Θεοδοσίος ὁ
 βασιλεὺς, καίπερ νικήσας κατὰ κράτος τοὺς Πέρσας, φειδοῖ
 B τῶν κατοικούντων ἐν Περσίδι Χριστιανῶν, εἰρήνην ἀσπάζεται, 15
 καὶ ἀποστέλλει πρεσβευτὰς Ἡλιῶνά τε τὸν πατρίκιον, ὃν πάνυ
 διὰ τιμῆς ἤγεν, καὶ Ἀνατόλιον τὸν τῆς ἀνατολῆς στρατηγὸν
 εἰρήνην σπεύσασθαι. Οὐαραράνης δὲ γνούς τὴν ἑαυτοῦ ἤτ-
 ταν δέχεται τὴν πρεσβείαν, καὶ οὕτως ὁ κατὰ τῶν Χριστια-
 νῶν ἐπαύσατο διωγμός. ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδοσίος ἐπὶ ταῖς 20

1. τὸν add. ex A.	διάλιθον A a b c d f.	ποιῆσαι e,
ποιεῖσθαι vulg.	7. εἰσηκούσθη A, ἠκούσθη vulg.	10. ταῦτα
A, ταύτην vulg.	16. πάνυ A, πάλαι vulg.	18. σπεύσα-
σθαι] ποιήσασθαι A.		

Hierosolymorum episcopum misit. praesul haec dona vicario munere
 compensaturus dextrae manus martyrum principis Stephani reliquias
 per sanctum Passarionem obtulit. eo Chalcedonem usque profecto,
 cernit beata Pulcheria nocturno in ostento sanctum Stephanum ver-
 bis istis se compellautem. viden', ut preces tuae sint exauditae, et
 ut petitio tua iam adimpleta Chalcedonem usque pervenerit? exur-
 gens illa fratre comite sanctis reliquiis in occursum processit: illis-
 que demum in palatium illatis, sumptuosam aedem sancto martyrum
 ductori extruxit et in ea sacra munera deposuit.

A. C. 421 Cpoloos episcopi Sisinnii annus primus.

Hoc anno Theodosius imperator, licet armorum vi Persas et vi-
 ctoriis premeret, Christianorum tamen in Perside commorantium san-
 guini parciturus, summa clementia ductus pacem amplexatur, et He-
 lionem patricium virum summis semper honoribus auctum et Ana-
 tolium orientis praefectum legatos pacis foedus firmaturos mittit.
 Vararanes, cognita suorum iactura, lubens admittit legatos, atque ita
 excitationis in Christianos persecutionis motus resedit. imperator porro
 Theodosius in tantorum beneficiorum vicem grates acturus deo una

τοιανύταις εὐεργεσίαις τῷ θεῷ εὐχαριστῶν, γεραίρειν τοῖς ὕμνοις οὐκ ἐπαύετο, κοινωνοὺς ἔχων τῆς ἡμνωδίας τὰς ἰδίας ἀδελφὰς διὰ βίου τὴν παρθενίαν ἀσχοίσας.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Σισίνιος ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινου-
5 πόλεως Πρόκλον χειροτονεῖ ἐπίσκοπον Κυζίκου· ὃν τινα οἱ
Κυζικηνοὶ μὴ δεξάμενοι, μοναχόν τινα παρὰ γνώμην Σισιν-
νίου Δαλματινὸν λεγόμενον χειροτονοῦσιν. ὁ δὲ Πρόκλος ἰδίαν
ἐκκλησίαν μὴ ἔχων, ἐν Κωνσταντινουπόλει προτροπῇ Σισιν-
νίου ταῖς διδασκαλίαις ἦν διαπρέπων.

10 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸς ἐν
Περσίδι ἐπαύσατο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Φίλιππος πρεσβύτερος Σίδης Χριστιαν-
κὴν ἱστορίαν συγγραψάμενος ἐν λς' βιβλίοις πολλὰ καθάπτει-
15 ται Σισινίου διὰ τὸ προκριθῆναι τὸν Σισίνιον Φιλίππου εἰς
ἐπισκοπὴν ἅμα καὶ Πρόκλου· εὐθὺς δὲ Σισίνιος ἐτε-
λεύτησεν.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπον Νεστορίου ἔτος α'. A.M. 5923

Τούτῳ τῷ ἔτει Σισινίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
κοιμηθέντος, Νεστόριος τὴν ἐπισκοπὴν διαδέχεται Γερμανικὸς P. 76
20 τῷ γένει. ἅμα δὲ τῷ θρόνῳ ἐπέβη, παραντίκα ἢ αὐτοῦ κα-
κοπιστία, καὶ τὸ ἐν τοῖς δόγμασι διστραμμένον φρόνημα

1. τῷ θεῷ A, τὸν θεὸν vulg.

2. ἐπαύετο A, ἐπαύθη vulg.

4. ὁ ἐπίσκ. Δ, ἀρχιεπ. vulg.

7. Δαλματινὸν A e, Δαλμάτιον

vulg. 21. τὸ add. ex A.

cum suis sororibus, quae perpetuam virginitatem colebant, sacris can-
ticis numen celebrare et eius laudes extollere nusquam desistebat.

Eodem anno Sisinnius Cpoleos archiepiscopus Cyzici episcopum
ordinat Proclum: quem cum agnoscere Cyziceni detrectassent, mona-
chum quendam nomine Dalmatium invito Sisinnio sibimet praeficiunt
antistitem. Proclus propria destitutus ecclesia, Sisinnii monitis et
permissu sermonibus populo docendo habitus clarebat.

Eodem quoque anno mota in Christianos Persas persecutionis
tempestas sedata est.

Hoc anno Philippus Sides presbyter Christianam historiam libris A. C. 422
triginta sex absolvens acerbius in Sisinnium invehitur; eo quod
ipsi Philippo pariter ac Proclo Sisinnius idem ad episcopatus electio-
nem fuisset praelatus. non diu post vero Sisinnius e vita migravit.

Cpoleos episcopi Nestorii annus primus.

A. C. 423

Hoc anno Sisinnio Cpoleos pontifice defuncto, Nestorius in epi-
scopatu succedit. is Germanicam habuit patriam: simul autem ac
thronum conscendit, confestim eius prava fides et perversa circa eccle-
siae dogmata mens manifestata. orationem quippe de rebus fidei suo

ἐδείκνυτο. ὁμιλίαν γὰρ περὶ πίστεως ἔδωκεν τῷ ἑαυτοῦ Συγ-
 V. 61 κέλλῳ, κελεύσας αὐτῷ ταύτην ἐπ' ἐκκλησίας κηρῆσαι ἔχουσαν
 οὕτως· Θεοτόκον τὴν Μαρίαν καλεῖται μηδεὶς· Μαρία γὰρ
 ἄνθρωπος ἦν, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου θεὸν τεχθῆναι ἀδύνατον.
 ταύτης ἐπελάβετο πρῶτον τῆς φωνῆς Εὐσέβιος τις σχολαστι- 5
 B κὺς τῆς βασιλείσης Κωνσταντινουπόλεως, ὃθεν πολλοὶ τῶν Βυ-
 ζαντίων ἐταράχθησαν. ὁ δὲ Νεστόριος τὸν λόγον κυρῶσαι
 σπεύδων πανταχοῦ τὴν φωνὴν ἐξέβαλεν, ψιλὸν ἄνθρωπον λέ-
 γων τὸν κύριον. ἐν μιᾷ δὲ κυριακῇ προκαθεζομένου Νεστο-
 ρίου, προτραπείς Πρόκλος τοῦ ἐξηγήσασθαι, εἶπεν· ὁμιλία 10
 εἰς τὴν Θεοτόκον, ἧς ἡ ἀρχή· παρθενικὴ πανήγυρις σήμε-
 ρον, ἀδελφοί. τότε μισητὸς γενόμενος παρὰ πᾶσιν ὁ δυσσε-
 βῆς Νεστόριος διὰ τύφον καὶ κακοπιστίαν. εἶχεν γὰρ καὶ
 Ἀναστάσιον τινα· πρεσβύτερον Ἀντιοχέα, ὃν σφόδρα περιε-
 ποιεῖτο, ὡς ὁμόφρονα, ἄνδρα τολμηρότατον, ἐπ' ἐκκλησίας 15
 C βλασφημοῦντα τὴν ἀειπαρθενον Θεοτόκον. τούτου δὲ Εὐσέ-
 βιος ὁ τοῦ Δορυλαίου πρῶτος κατεῖπεν· οὕτω τε διαπραττό-
 μενος πολλοὺς θορύβους ἤγειρε καὶ ταραχάς.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ τὸ φοβερόν θαῦμα τῶν ἁγίων ἐπιτὰ
 παίδων ἐν Ἐφέσῳ γέγονεν, ἀναστάντων αὐτῶν διὰ ρπδ' 20
 ἐτῶν.

6. βασιλείσης A alii, βασιλίδος vulg. 8. τὴν φωνὴν ἐξέβα-
 λεν A, τὴν θεοτόκου φωνὴν ἐξέβαλλεν vulg. 16. βλασφημοῦν-
 τα A. 17. Δωρυλίου A alii. 20. ρπα' A a f.

Syncello traditam in publico Christianae plebis conventu iussit recitari ita continentem. Mariam nemo nuncupet dei genitricem. homo namque Maria extitit: et ab homine deum gigni impossibile. hanc vocem Eusebius quidam imperatricis Cpoleos scholasticus primus reprehendit, ex quo Byzantium plures turbati. Nestorius autem sermonis confirmandi studiosus, ubique alta voce simplicem puramque hominem dominum affirmabat. die vero quodam dominico, ipso Nestorio ecclesiae praesidente, Proclus sacram concionem exponere iussus dixit: homilia in deiparam. homiliae principium hoc fuit. virginis hodie celebritas, fratres. exinde impius Nestorius propter factum et pravam fidem cunctis execrandus extitit. Anastasium quippe quempiam Antiochenum presbyterum familiaris sibi devinctum, ceu parvitatibus et sensus eiusdem consortem, virum lingua praepetum et audacem et in ecclesia perpetuam virginem deiparam suis blasphemis vitiantem secum habuit: in quem Eusebius Dorylaei episcopus insurrexit primus: quod cum fecisset, multos tumultus turbasque concitavit.

Hoc eodem anno dignum admiratione prodigium Ephesi auditum:

Τούτῳ τῷ ἔτει μαθῶν Κύριλλος ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων ἐπί- A.M. 5924
 σκοπος τὰς τοῦ Νεστορίου βλασφημίας, γράφει αὐτῷ παρακα-
 λῶν, καὶ νοουθετῶν ἀπέχεσθαι τῶν διεστραμμένων αὐτοῦ δο- D
 γμάτων, καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀντέχεσθαι. ὁ δὲ Νεστόριος
 5 ἀνταπεστέιλεν ὑβρίζων καὶ βλασφημῶν. τότε Κύριλλος γρά-
 φει τῷ πάππᾳ Ῥώμης τὰ περὶ Νεστορίου, καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν
 γραφέντα παρὰ Νεστορίου βλάσφημα κατάδηλα αὐτῷ ποιεῖ.
 τότε Κελεστίνος γράφει Νεστορίῳ, ὀρίσας αὐτῷ ἡμερῶν ἑ-
 προθεσίαν, ἵνα παύσῃται τῆς βλασφημίας, καὶ μετανοήσῃ.
 10 ἐπιμένοντα δὲ τῇ κακοδοξίᾳ, μηκέτι αὐτὸν εἶναι κοινωνικὸν
 ἱερέα. γράφουσι τε ὁμοίως Κελεστίνος καὶ Κύριλλος Ἰωάννῃ
 τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀντιοχείας καὶ Πραυλίῳ τῷ Ἱεροσολύμων
 περὶ Νεστορίου καὶ τῆς κατ' αὐτὸν αἵρέσεως. Ἰωάννης δὲ γρά-
 φει Νεστορίῳ συμβουλευῶν αὐτῷ ἀποστῆναι τῆς αἵρέσεως, P. 77
 15 ὑπομνησάων αὐτῷ τὸ τοῦ ἀποστόλου ῥηθὲν τό· ἐξαπέστει-
 λεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικός. γνοὺς δὲ
 ὁ Νεστόριος, ὅτι οὐκ ἀνέχονται οἱ πατριάρχαι παρασιωπῆσαι
 οὕτω τεταραγμένων τῶν ἐκκλησιῶν, παρεσκεύασε τὸν βασιλέα
 γράψαι σύγκραν πρὸς Κύριλλον πλήρη στιγμαμάτων, καὶ δοκῶν

3. post νοουθετῶν b add. ὡς ἀδελφόν. 6. Νεστορίου A, Νε-
 στόριον vulg. 11. γράφουσι τε A, γράφουσι δὲ vulg. 12.
 Πραυλίῳ] Ἰουβενάλιῳ b. τῷ alterum A, τῶν vulg. 13.
 Ἰωάννης — — — αἵρέσεως om. A. 15. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg.
 τὸ post ῥηθὲν add. ex A. 16. γενόμενον A, γεννώμενον vulg.
 18. τεταγμένων A e.

sanctorum videlicet puerorum septem, qui de somno, quo per annos
 184 consepulti remanserant, suscitati sunt.

Hoc anno Cyrillus Alexandriae episcopus, auditis Nestorii blas- A. C. 424
 phemiis, ipsum pravis opinionibus disseminandis abstinere et rectam
 fidem sustineret, litteris hortatur et admonet: ad quem Nestorius con-
 tumelias blasphemiasque rescripsit. tum quae Nestorius effutiret, et
 ad se litteris dedisset blasphemias, papae Romano Cyrillus scriptis
 manifestat. mox Nestorio scribit Celestinus, et dierum decem praefixo
 termino iubet hominem a blasphemis abstinere et mentem retractare:
 alias in sensus pravitate perseverantem, neque sacerdotem ecclesia-
 sticae communionis consortem eum deinceps habendum. in hanc men-
 tem de Nestorio et ipsius haeresi Ioanni Antiochiae archiepiscopo
 et Praulio Hierosolymorum litteris significavit. ipse Ioannes scribit
 Nestorio et de abdicanda haeresi consilium dat, hoc etiam sug-
 gesto apostoli dicto: misit deus filium suum natum ex muliere. cae-
 terum cum patriarchas in hacce ecclesiarum perturbatione silentium
 nequaquam acturos praevideret, imperatorem ut sacram minis et ter-

αὐτὸν ἐκ τούτων κτυπεῖν, μᾶλλον διήγειρεν. διαναστάς γὰρ
 γράφει τῷ βασιλεῖ καὶ ταῖς τούτου ἀδελφαῖς περὶ τε τῆς
 ὀρθῆς πίστεως καὶ τῆς Νεστορίου κακοδοξίας, ἅμα καὶ αἰ-
 Β τούμενος σύνοδον οἰκουμενικὴν γενέσθαι εἰς τὸ γυμνασθῆναι
 κανονικῶς τὰ κατὰ Νεστορίου, τότε ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος 5
 γράφει πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἐπισκόποις παραγενέσθαι εἰς Ἐφε-
 σον χωρὶς πάσης ὑπερθέσεως μετὰ τὸ Πάσχα ὀρίσας, ὅτι
 οὐδεμίαν ἔξει πρὸς θεὸν οὐδὲ πρὸς ἡμᾶς ἀπολογίαν ὃ μὴ τὴν
 ἡμέραν τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς εὐρισκόμενος ἐν τῇ συνόδῳ εἰς
 Ἐφeson. ὃ δὲ τῆς Ῥώμης Κελεστίνος γράφει Κυρίλλῳ τῷ 10
 V. 62 Ἀλεξανδρείας τὸν αὐτοῦ τρόπον ἐπέχειν ἐν τῇ συνόδῳ, δια-
 τὲν τῆς θαλάσσης κόπον τοῦ χειμῶνος, μὴ δυνηθεῖς εὐρε-
 θῆναι.

A.M. 5925 Τούτῳ τῷ ἔτει ἢ ἐν Ἐφέσῳ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνο-
 Cδος τῶν διακονῶν πατέρων συνηθροισίθη. πάντων τοίνυν τῶν 15
 ἐπισκόπων ἐλθόντων, Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχείας καὶ οἱ ἀνατολικοὶ
 οὐκ ἀπήντησαν τῇ ὀρισθείσῃ προθεσμίᾳ, καὶ τῇ δεκάτῃ ἕκτῃ
 ἡμέρᾳ μετὰ τὴν ὠρισμένην, τοῦ Ἰωάννου μὴ ἐλθόντος, ἔφθα-
 σεν ὁ Νεστόριος μετὰ πολλῆς ἀλαζονείας. καὶ τῇ εἰκοστῇ τοῦ

1. αὐτὸν add. ex. A. 5. Νεστορίου A e, Νεστόριον vulg.
 9. ἐν τῇ συνόδῳ A, εἰς τὴν σύνοδον vulg. 11. ἐπέχειν A,
 ἐπέχειν vulg. 12. κόπον] τρόπον a b c d. 14. οἰκουμε-
 νικὴ τρίτη σύνοδος a b c d. 15. τῶν post τοίνυν add. ex A.
 17. ὠρισμένη b.

rore gravem ad Cyrillum daret, impulit. unde Cyrillum percellere et
 ferire meditatus, ad pugnam magis excivit. quare renovatis animi
 viribus, ad imperatorem et eius sorores de recta fide et perversis
 Nestorii dogmatibus scribit, unaque ut legitima ecclesiae consuetudine
 Nestorii res discuterentur, generale concilium celebrari postulat. tunc
 imperator Theodosius cunctis suae ditionis episcopis, ut sine dilata-
 tione, post Pascha, convenirent Ephesum, scripto mandavit: nullam
 apud deum neque apud nos habiturum defensionem, qui sanctae
 Pentecostes die synodo apud Ephesum praesentem se non exhibuerit.
 Romanus vero pontifex Celestinus, cum synodo adesse nequiret, ob
 labores hiemali tempestate in mari tolerandos, Cyrillo Alexandriae
 episcopo, ut suum locum teneret, rescripsit.

A. C. 425 Hoc anno sancta et oecumenica synodus ducentorum episcopo-
 rum Ephesi congregata est. cum omnes igitur episcopi convenissent,
 Ioannes Antiochiae pontifex, et alii orientis episcopi ad praefinitum
 diem non occurrerunt: elapsis deinde a condito termino diebus sex-
 decim, Ioanne nondum comparente, cum multo comitum fastu Nesto-
 rius advenit. die itaque Iunii mensis vigesima celebrari coepit con-

Ἰουνίου μηνὸς ἐκροτήθη ἡ σύνοδος Νεστορίου καὶ Κυρίλλου καὶ Πραυλίου προκαθεσθέντων, τοῦ δὲ Κυρίλλου τὸν τόπον τοῦ Ῥώμης ἐπέχοντος· καὶ πάντων θεολογούντων λέγει ὁ Νεστόριος μετὰ πολλῆς ἀλαζονείας· ἐγὼ τὸ γενόμενον διμη-
 5 ναῖον καὶ τριμηναῖον οὐκ ἂν θεὸν ὀνομάσαιμι. καὶ διὰ τοῦτο καθαρὸς εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος ὑμῶν· καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐπανέρχομαι. καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξῆλθεν μετὰ ἑξ
 10 ἐπισκόπων τῶν γνώμῃ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. οἱ δὲ περὶ Κυρίλλον τῇ ἑξῆς συνελθόντες, ἀπέστειλαν τρεῖς ἐπισκόπους καλέσαι αὐτόν, καὶ οὐχ ὑπήκουσεν. ὁμοίως δὲ καὶ δευτέρου καὶ
 τρίτου καὶ τέταρτου προσκληθεῖς ὑπὸ τῆς συνόδου, οὐ παρε-
 γέτετο. ἀλλὰ καὶ τοὺς σταλέντας ὑβρισθῆναι καὶ ἄτιμασθῆ-
 ναι παρεσκέυασεν. τότε ἡ ἅγια καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος ὑβρι-
 15 σμένους καὶ ἠτιμασμένους δεξαμένη τοὺς ἀποσταλέντας ἐπι-
 σκόπους, ἀπεφῆνατο κατ' αὐτοῦ, καὶ ἄλλοτριον αὐτὸν ὥρισεν
 παντὸς ἱερατικοῦ ἀξιώματος, καὶ ἀπέστειλαν αὐτῷ εἰς πρόσ-Ρ. 78
 ὡπον τὴν οἰκειάν καθαίρεισιν. τούτων οὕτω τελεσθέντων,
 ἦλθεν μετὰ τρεῖς ἡμέρας Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος
 εἰσοὶ ἑξ ἐπισκόπους ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ, οἱ τινες μαθόντες
 20 καθαιρεθέντα αὐτόν, ἀποσχίσαντες τῆς ἁγίας συνόδου, καὶ
 μετὰ Νεστορίου συνεδρεύσαντες, καθείλον, ὡς ἐνόμισαν, Κύ-

4. τὸ γεν. Α, τὸν γ. vulg. 5. ὀνομάσαιμι Α, ὀνομάσοιμι vulg.

7. ἀνέρχομαι Α e. 13. παρεσκέυασεν] ἐκλευσεν e, om. Α.

16. ἱερατικοῦ ἀξιώματος Α, ἱερατικοῦ τάγματος δηλονότι ἀξιώ-
 ματος vulg. 20. καθαιρεθέντα Α, καθαιρεθῆναι vulg.

cilium, Nestorio, Cyrillo et Praulio conventui praesidentibus, Cyrillo vero Romani pontificis locum obtinente: cunctisque iam theologicas disquisitiones instituentibus, non sine magna arrogantiae ostentatione dixit Nestorius: eum equidem, qui bimus aut trimus agnitus fuerit, nusquam ego deum appellaverim: eapropter mundus sum ab omnium vestrum sanguine: nec ad vos postmodum me quavis ratione rediturum testor. his dictis, cum sex episcopis eius sententiae obsequentibus egressus est. Cyrilli sequaces postera luce congregati, tres episcopos, qui Nestorium vocarent, destinant: quibus obedire renuit: eodemque pacto secundo et iterum, imo quarto accersitus, non accessit; sed et legatos iniuriis probrisque respersi providit. tum vero delegatos episcopos iniuriis ita probrisque affectos sancta et oecumenica synodus excipiens sententiam adversus eum pronuntiavit et omni sacra dignitate alienum deinceps futurum sanxit: hancque veram et indubitatum eius depositionem praesenti et coram denunciaverunt. his ita perfectis, Ioannes Antiochiae praesul sex et viginti comitatus episcopis tertia die advenit. hi de Nestorii

ριλλον καὶ Μέμνονα τὸν Ἐφέσιον. Θεοδώρητος μέντοι νομί-
 σας Κύριλλον καταδραμεῖν, τὰ δώδεκα κεφάλαια παρέξηγη-
 σάμενος, ἐκέισε τὸν Νεστορίου ἐξήμεσεν ἰόν. ὁ δὲ ἐν ἀγίαις
 Β Κύριλλος γενναίως διαναστάς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ κεφαλαίων
 ἀπελογήσατο, ἐρμηγενῶν αὐτά, καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς ἐκκλησιαστικῶ-
 κὸν Θησαυρὸν ἀνακαλύπτων, καὶ τὸν οἰκείον εὐσεβῆ σκοπὸν
 φανεροποιῶν πᾶσιν. ὑπὸ δὲ τῆς ἀγίας συνόδου κληθεὶς ὁ
 τῆς Ἀντιοχείων Ἰωάννης ἐκ τρίτου, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῦ
 παραγενέσθαι, ἀπόφασιν ἐδέξατο σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ ὡς ἀλ-
 λοτριουῶσαι πάσης ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, ἄχρις ἂν ἐαν-
 τῶν καταγνόντες τὸ οἰκείον ὁμολογήσωσιν σφάλμα. καὶ τοῦτο
 ἡ ἀγία ὄρισε σύνοδος, ὥστε τὰ παρὰ τῶν ἀνατολικῶν ἀθέ-
 σμως καὶ ἀκανονίστως ἐφ' ὕβρει τῶν ἀγνωτάτων τῆς ἐκκλησίας
 προέδρων Κυρίλλου καὶ Μέμνονος ἰσχύν τινα μῆδ' ὅλων
 C ἔχειν. τούτων τοίνυν πάντων ἐξ ἀναφορᾶς τῷ βασιλεῖ Θεο-
 δοσίῳ ἀνεγεχθέντων, ἐκελεύσθησαν ἐκ τῶν ἀμφοτέρων μερῶν
 ἐπίσκοποι ἀνελθεῖν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἀνελθόντες τῇ
 συνεργείᾳ τοῦ Θεοῦ ἐνίκησαν οἱ τῆς ἀγίας συνόδου· καὶ κυ-
 ρωθείσης τῆς καθαιρέσεως Νεστορίου, Μαξιμιανὸς χειροτονεῖται

7. φανεροποιῶν A, φανερῶν vulg. 10. κοινωνίας codd. omnes,
 λειτουργίας Par. 11. τοῦτο ἡ A, τοῦτο δὲ ἡ vulg. 15. πάν-
 των ἐξ ἀναφορᾶς A alii, πάντων ἀπὸ διαφορᾶς δι' ἀναφορᾶς
 vulg. 16. ἀνεγεχθέντων A alii, ἀνεγεχθεῖσαι vulg.

exauctoratione certiores facti, se a sancto concilio segregaverunt, se-
 paratimque cum Nestorio considentes, Cyrillum et Memnonem Ephesiorum
 antistitem depositione, ut sibi videbatur, mulctaverunt. Theodoretus sane
 Cyrillum insectari et redarguere arbitratus, duodecim capitibus perperam
 expositis, Nestorii virus omne evomitum suo respersit operi. sanctus
 autem Cyrillus fortiter insurgens suorum capitulorum defensionem
 instruxit, expositionem adhibuit, et in lucem prolato ecclesiasticae
 doctrinae thesauro, quam ad pietatem propria collimaret sententia,
 omnium oculis reddidit manifestum. a sancta postmodum synodo
 tertium vocatus Antiochensium praesul Ioannes, cum accedere detrectaret,
 adversam excepit cum sociis sententiam, adeo ut omni ecclesiae
 removerentur ministerio, donec arrepti consilii poenitentes
 admissam faterentur culpam. et haec quidem sancta definivit
 synodus, quo constaret, quaevs in Cyrillum et Memnonem
 sanctissimos ecclesiae praesides praeter pietatis iura et canonum
 auctoritatem attentata, nullius omnino roboris esse vel firmitatis.
 itaque controversiis de his omnibus agitatis, ac scriptis ad Theodosium
 imperatorem relatis, utriusque partis episcopi Cpolim tendere iussi
 conveniunt illi et dei opera vincunt, qui sanctae synodi partes tue-

ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, πρεσβύτερος ὢν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας. οἱ δὲ ἀνατολικοὶ ἔλαβον τὸν Νεστορίον μεθ' ἑαυ- V. 63 τῶν εἰς ἀνατολήν. τῷ δὲ τετάρτῳ χρόνῳ τῆς Νεστορίου κα- θαιρέσεως Ἰωάννης ὁ τῆς Ἀντιοχείων ἐπίσκοπος τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον κεκτημένος, βλέπων πολλοὺς τῶν κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν λογάδων ὑπὸ Νεστορίου νοθευομένους, γράφει παρακαλῶν D τὸν βασιλέα τοῦτον ἐξεῶσαι τῆς ἀνατολῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν μὲν Νεστορίον ἐξώρισεν ἐν τῇ Ἰθάσει, προσταγμάτων δὲ ἐκπέμπει Κυρίλλῳ καὶ Ἰωάννῃ ἀνυπερθέτως ἐνωθῆναι πρὸς τὸ ἀπαλλάξαι τὰς ἐκκλησίας διχονοίας ἀπάσης. εἶξε δὲ τῷ προσταγμάτι Ἰωάννης, καὶ γράφει Κυρίλλῳ τὴν ἑαυτοῦ πί- στιν καὶ τὴν τῶν ἐν Νικαίᾳ πατέρων ὁμολογίαν καὶ τῶν ρ' τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποδεχόμενος καὶ τὰ ἐν Ἐφέσῳ πεπραγμένα. τότε ὁ Κύριλλος ἀποδεξάμενος γράφει Ἰωάννῃ καὶ τοῖς ἀνατολικοῖς ἐπιστολήν, ἧς ἡ ἀρχὴ· εὐφραι- νέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· καὶ τῇ αὐτῇ P. 79 ὁμολογία συνθέμενοι ἀμφοτέρω, ἠνώθησαν πρὸς εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν αἱ παρ' ἑκατέροις ἀγίαι ἐκκλησίαι. κατὰ τοῦτον δὲ τὸν χρόνον Νόννος ὁ Θεοφόρος ἐποιίμαινε τὴν τῶν Ἐδεσσηνῶν ἐκκλησίαν, ὁ τὴν πρώτην τῶν μιμάρων Ἀντιοχείων τῷ Θεῷ

3. εἰς ἀνάπλην A b e.

8. Ἰθάσει: sic recte conī. Goar. ex

Theodoreti ep. ad. Sporad. 1. Ἰθάσει b, Ἰθάσῳ vulg. vid. infra.

11. Ἰωάννης — — καὶ τὴν om. A. 16. οἱ add. ex. A. 19. Νόννος A.

bantur: firmataque Nestorii exanctoratione, Maximianus ecclesiae Cpo- litanae presbyter consecrationis ritu praeficitur episcopus. orientales autem Nestorium secum assumptum deduxerunt in orientem. caeterum anno a Nestorii depositione quarto Ioannes Antiochensium episcopus dei timore ubertim clarus, cum insignissimos quosque Antiochensium Nestorii doctrina cerneret adulterari, de Nestorio ex oriente penitus eliminando supplex imperatorem postulat. imperator Nestorium apud Thasum deportari iubet: ad Cyrillum autem et Ioannem, ut sine dilatione pacem ineant, quo cuncta penitus dissensio ab ecclesiis eliminetur, imperat. iussis obtemperat Ioannes, suamque Cyrillo fidem, et quae fuit Nicaeae patrum confessio, quae centum et quinquaginta Cpoli congregatorum, denique quae apud Ephesum fuerant acta, se recipere scribit. id ubi Cyrillus accepit et probavit, epistolam ad Ioannem et reliquos orientales mittit, cuius principium: laetentur caeli, et exultet terra. et ambobus quidem in hanc confessionem convenientibus, subditae utrique ecclesiae in pacis et concordiae unionem redierunt. his temporibus Nonnus deo plenus pontifex Edessenorum pascebat ecclesiam, qui mimarum Antiochensium insi-

ἀφιερώσας, καὶ ἀντὶ Μαργαριτοῦς πόρνης ἄγιαν αὐτὴν Πε-
λαγίαν παραστήσας τῷ Χριστῷ. οὗτος οὖν ὁ ἐν ἁγίοις ἀγα-
λιώμενος ἐπὶ τῇ τῶν ἁγίων ὁμοιοῖα, γράφει τῷ ἀρχιεπισκόπῳ
Ἰωάννῃ νουθεσίας καὶ διδασκαλίας ῥήματα, ἐν οἷς καὶ τοῦτο
κάθαρον τὴν ἐκκλησίαν, ὃ ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, ἀπὸ τῶν Νεστο-
B ριανῶν ζιζανίων καὶ τῆς αὐτῶν δεινότητος. τὸν δὲ ἀσεβῆ
καὶ βλάσφημον Νεστόριον ἐν τῇ ἔξορίᾳ ἢ θείᾳ δίκῃ μετῆλθεν
σηπεδόνι τῶν μελῶν αὐτοῦ πάντων, μάλιστα δὲ τῆς μαρᾶς
αὐτοῦ γλώσσης, ἣ περιπεσῶν διεφθάρη τῷ θανάτῳ, προλαβὼν
τὴν ἀπὸ Ὁμάσεως ἀνάκλησιν εἰς ἕτερον τόπον.

A.M. 5926

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Μαξιμιανοῦ ἔτος α'.

C Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθεν Οὐαλεντινιανὸς ἀπὸ Ῥώμης ὁ Γά-
λλης Πλακιδίας καὶ Κωνσταντίνου υἱὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει
καὶ ἔγημεν γυναῖκα τὴν Θυγατέρα Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως
Εὐδοξίαν τὴν ἐξ Εὐδοκίας γεννηθεῖσαν αὐτῷ, καὶ ἐπανῆλθεν
ἐν Ῥώμῃ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἡσύχιος ὁ πρεσβύτερος Ἱεροσολύμων
ἐτελεύτησεν. καὶ ἡ μακαρία Μελάνη ἡ τῆς μεγάλης ἐγγονή
ἐν ἀσκήσει ἐκοιμήθη ἐν βίῳ τελείῳ ἐν Ἱερουσαλήμ.

A.M. 5927
D

Ῥώμης ἐπισκόπου Ξύστου ἔτος α'.

3. τῇ add. ex A. 5. κάθαρον A, κάθαρε vulg. 8. αὐτοῦ
ante πάντων om. A. 9. δὲ θανάτῳ τῆς μ. e. 10. ἀπὸ Ὁμά-
σεως A e, ἀπὸ κολάσεως b, ἀπὸ Θάσου vulg. 12. Γάλλης b.
17. ὁ add. ex A.

gnissimam deo consecravit, et Margaritus scorti vice Pelagiam san-
ctam poenitentem Christo exhibuit. hic igitur sanctorum non ultimus
de sanctorum inita reconciliatione exultans, verba monitionum et do-
ctrinae plena Ioanni scripsit, haecque inter alia: expurga ecclesiam,
vir dei, a Nestorii zizaniis et eorum perfidia. impium tandem blas-
phemumque Nestorium divina iustitia in exilio ulta est, membris
eius omnibus, et impura maxime lingua, tabo fluentibus, quo quidem
corrosus leto absumitur, et e Thaso in alium locum revocationem
praevenit.

A. C. 426

Cpoteos episcopi Maximiani annus primus.

Hoc anno Valentinianus Gallae Placidiae et Constantini filius
Cpolum profectus uxorem duxit Eudoxiam Theodosii imperatoris filiam
ex Eudocia coniuge sibi natam: et posthac Romam reversus est.

Eodem anno Hesy chius presbyter Hierosolymitanus ultimum diem
obiit: et beata Melania magnae Melaniae neptis in religiosarum vir-
tutum exercitiis et perfectione vitae Hierosolymis requievit.

C. A. 427

Romae episcopi Xysti annus primus.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδοσίος ὁ βασιλεὺς τὴν γαμητὴν Εὐδοκίαν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπέστειλεν εὐχαριστηρίους ὕμνους προσάξουσαν τῷ Θεῷ, ἧτις πάμπολλα ταῖς ἐκκλησίαις ἐδώρησαστο, καὶ προσκνήσασα τὸν τε ἅγιον σταυρὸν καὶ τοὺς σε-
5 βασιμίους τόπους ὑπέστρεψεν εἰς τὰ βασίλεια.

Περσῶν βασιλέως Ἰσδεγέρδους ἔτος α΄.

A.M. 5928

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Πρόκλου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει σύμπτωσις ἐγένετο ἐν τῷ θεάτρῳ Ἀλε-Ρ. 80
ξανδρείας, καὶ ἀπέθανον ἄνδρες φοβ' τῆ παννυχίδι τῶν
10 Νειλώων.

Τούτῳ τῷ ἔτει Πρόκλος ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Κων-Α.Μ. 5930
σταπινουπόλεως αἰτήσας τὸν βασιλέα Θεοδοσίον τὸ λείψανον
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀπὸ Κομάνων εἰς τὴν βασιλεύου-
σαν μετεκόμισεν. καὶ τῷ ἐχομένῳ χρόνῳ διὰ λγ' ἐτῶν τοῦ-
15 τον δημοσίᾳ ἐπὶ προελευσέως πομπεύσας σὺν τῷ βασιλεὶ καὶ Β
τῆ μακαρίᾳ Πουλχερίᾳ εἰς τὴν τῶν ἀποστόλων ἀπέθετο ἐκ-
κλησίαν. καὶ οὕτως τοὺς διὰ τὴν ἐκείνου καθάρεισιν τῆς ἐκ-
κλησίας χωρισθέντας ἤνωσεν. ἐπὶ τούτου τοῦ ἐν ἀγίοις Πρό-
κλου σεισμοὶ γέγονασι μεγάλοι ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τέσ-
20 σσάρας μῆνας. ὥστε φοβηθέντες οἱ Βυζάντιοι ἔφυγον ἔξω τῆς

9. τῶν Νειλώων b, τῶν Ελλώων A a f, τοῦ Νειλώων vulg. 14.
ἐχομένῳ b, ἐρχομένῳ vulg. 17. οὕτως A, εἶτα vulg. 18.
τουτου add. ex A. 19. σεισμοὶ γέγονασι μεγάλοι A, σεισμοὺς
γέγονεν vulg.

Hoc anno Theodosius imperator Endociam coniugem laudes et gratas relaturam Hierosolyman misit, quae plurima dona ecclesiis contulit: et adorata sacra cruce, locisque sacris perlustratis, in regiam Cpolim se recepit.

Persarum regis Isdegerdis annus primus.

A. C. 428

Cpoleos episcopi Procli annus primus.

Hoc anno ruina in Alexandriae teatro facta in Niliacorum festorum pervigilio homines septuaginta duos supra quingentos oppressit.

Hoc anno sanctissimus Cpolitanus episcopus Proclus, permissu ab A. C. 430
imperatore Theodosio petito, Ioannis Chrisostomi reliquias a Comanis in regiam civitatem transtulit, et insequente anno, exacta nimirum annorum triginta trium periodo, eadem publica confertaque proces- sionis pompa deductas, imperatore et beata Pulcheria comitantibus, in apostolorum deposuit ecclesia: tum vero cunctos, qui propter abrogatam Ioanni dignitatem ab ecclesia fuerant segregati, ad pristinam recepit communionem. sancti Procli aetate, quatuor mensium spatio factus est Cpoli terrae motus, adeo ut Byzantini terrore consternati

πόλεως ἐν τῷ λεγομένῳ Κάμπῳ, καὶ ἦσαν διημερεύοντες σὺν τῷ ἐπισκόπῳ ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσι λιτανεύοντες. ἐν μιᾷ οὖν κυμαινομένης τῆς γῆς, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ κράζοντος τό, κύριε ἐλέησον, ἐκτενώς, περὶ ὧραν τρίτην, ἄφνω πάντων ὁρώντων συνέβη ὑπὸ θείας δυνάμεως ἀρθῆναι τινα νεανίσκον 5 εἰς τὸν αἴρα, καὶ ἀκοῦσαι θείας φωνῆς παρεγγυούσης αὐτῷ ἀναγγεῖλαι τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τῷ λαῷ, λιτανεύειν οὕτω καὶ λέγειν· ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς· μηδὲν ἕτερον προστιθέντας. ὁ δὲ ἐν ἁγίοις Πρόκλος ταύτην δεξάμενος τὴν ἀπόφασιν ἐπέτρεψε τῷ λαῷ ψάλ- 10 λειν οὕτω, καὶ εὐθὺς ἔστη ὁ σεισμός. ἡ δὲ μακαρία Πουλχερία καὶ ὁ ταύτης ἀδελφὸς ὑπεραγασθέντες τῷ θαύματι, ἐθέσπισαν κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην τὸν Θεὸν τοῦτον ψάλλεσθαι ὕμνον· καὶ ἀπὸ τότε παρέλαβον πῦσαι αἱ ἐκκλησιαί 15

A.M. 5931: Δ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἄδειν αὐτὸν τῷ Θεῷ. Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰουβενάλιου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς οὐ μόνον Βριττανίαν καὶ Γαλλίαν καὶ Σπανίαν ἀνασώσασθαι οὐκ ἴσχυσεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐσπέριον Λιβύην, τὴν τῶν Ἄφρων καλουμένων χώραν P. 81 προσαπώλεσε τρῶπῃ τοιῷδε. δύο στρατηγοὶ ἦσαν Ἀέτιος καὶ 20

1. καὶ ἦσαν — ἐπισκόπῳ om. A. 2. πρὸς Θεὸν add. ex A.
6. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. 10. τὴν add. ex A. 13. τὴν add. ex A.

ad Campum ita dictum ex urbe secedentes, supplicationibus ac processionibus repetitis dies noctesque cum episcopo protraherent. semel itaque terra violentius agitata, et e populo cunctis, domine miserere, conclamantibus intentius, sub omnium conspectu, circa diei tertiam horam adolescentulum quandam in aera divina virtute sublevari contigit, et divinam vocem audire sibi praecipientem, episcopo plebique renunciaret litaniarum preces in hanc formam deinceps conciperent: sanctus deus, sanctus fortis, sanctus immortalis, miserere nobis: nec istis quicquam addere attentarent. iussu istiusmodi accepto, populam, ut ita caneret, sanctus Proclus adhortatus est, et confestim terrae quievit motus. beata porro Pulcheria et eius frater miraculo recreati, divinum illum hymnum per orbem quaquā patet decantari sanxerunt: ex quo per singulos dies suavibus modulis illum recitandi morem cunctae receperunt ecclesiae.

A. C. 431: Hierosolymorum episcopi Iuvenalii annus primus.

Hoc anno Valentinianus non modo Britanniam, Galliam et Hispaniam servare non valuit, quin etiam occidentalem Libyam, quae Afrorum dicitur provincia, hoc pacto amisit. duo belli duces tum

Βονιφάτιος, ὃς Θεοδοσίος κατὰ αἴτησιν Οὐαλεντινιανοῦ εἰς Ῥώμην ἀπέστειλεν. Βονιφατίου δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσπερίου Λιβύης λαβόντος, φθονήσας ὁ Ἄετιος διαβολὴν ποιεῖται κατ' αὐτοῦ, ὡς ἀνταρσίαν μελετῶντος καὶ τῆς Λιβύης κρατῆσαι σκοπεύοντος· καὶ ταῦτα μὲν πρὸς Πλακιδίαν ἔλεγεν τὴν τοῦ Οὐαλεντινιανοῦ μητέρα. γράφει δὲ Βονιφατίῳ οὕτως· ἐὰν V. 65 μεταπεμφθῆς, παραγενέσθαι μὴ θελήσης, διεβλήθης γάρ, καὶ δόλῃ σε οἱ βασιλεῖς βούλονται χειρώσασθαι. ταῦτα δεξάμενος ὁ Βονιφάτιος, καὶ ὡς γνησίῳ φίλῳ τῷ Ἀετίῳ πιστεύσας, 10 μεταπεμφθεὶς οὐ παρεγένετο. τότε οἱ βασιλεῖς τὸν Ἄετιον Β ὡς εὐνοοῦντα ἀπεδέξαντο. ἦσαν δὲ τότε Γότθοι καὶ ἔθνη πᾶσι καὶ μέγιστα πέραν τοῦ Δανουβίου ἐν τοῖς ὑπερ-βορείοις τόποις κατακλισμένα. τούτων δὲ ἀξιολογώτερά εἰσι ἰέσσαρα, Γότθοι, Ὑπόγοιθοι, Γήπαιδες καὶ Οὐανδῆλοι ἐν ὀνό- 15 μοι μόνῃ καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ διαλλάττοντες, μιᾷ διαλέκτῳ κε-χημένοι· πάντες δὲ τῆς Ἀρείου ὑπάρχουσι κακοπιστίας. οὗτοι ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τὸν Δάνουβιν διαβάντες, ἐν τῇ Ῥωμαίων γῆ κατακλιόθησαν· καὶ οἱ μὲν Γήπαιδες, ἐξ ὧν ὕστερον διεφρέθησαν Λογγίβαρδοι καὶ Ἀβάρεις, τὰ περὶ Σιγ- C 20 γιδόνα καὶ Σερμεῖον χωρία ἔκχησαν. οἱ δὲ Ὑπόγοιθοι μετὰ

4. τῆς Λιβύης A e, τὴν Λιβύην vulg. 6. οὕτως] ὅτι A. 9. φάσθαι] δούλω alii codd. 14. Γήπαιδες ubique fere A, Γήπεδες vulg. 15. ὀνόμασι A, ὀνόματι vulg. 16. ὑπάρχοντες alii. 20. Ἰσίγοιθοι b h. l. et infra.

erant Aetius et Bonifacius, quos rogante Valentiniano Theodosius Romam misit. Bonifacio vero Libyae occidentalis praefecturam assequuto invidens Aetius, in eum quasi defectionem meditatam et iam Libyam occupare conatum machinatur calumniam. et haec quidem ad Placidiam Valentiniani matrem deferebat: interea vero Bonifacio scribit. si accersitus fueris, ne de reditu cogitato: criminis enim calumniam passus es, et te imperatores dolis comprehendere moliantur. his acceptis velut sinceriori amico Bonifacius confidens Aetio, vocatus non accessit. tum vero ceu fidum et benevolum imperatores habuerant Aetium. erant ea tempestate Gotthi gentesque quam plurimae et copiosae trans Danubium in Hyperboreis regionibus habitantes, inter quas praecipuae quatuor omnino sunt, Gotthi, Wisigotthi, Gepedes et Vandali, nullo alio, quam nominum appellatione a se invicem discretas, et ubique una communi lingua utentes: omnes alioqui pravas Aarii sectantur opiniones. isti Arcadio et Honorio imperantibus trajecto Danubio, in Romanae potestatis solo fixerant sedem. Gepedes quidem, ex quibus demum Longobardi et Abares divisi sunt, loca ad Singidonem et Sirmium posita occupaverunt. Wisigotthi post

Ἀλάριχον τὴν Ῥώμην πορθήσαντες, εἰς Γαλλίας ἐχώρησαν καὶ τῶν ἐκεῖ ἐκράτησαν. Γότθοι δὲ Παννονίαν ἔσχον πρώτον, ἔπειτα τῷ ιθ' ἔτει τῆς βασιλείας, Θεοδοσίου τοῦ νέου ἐπιτρέποντος, τὰ τῆς Θράκης χωρία ἤκρησαν, καὶ ἐπὶ νῆ χρόνους ἐν τῇ Θράκῃ διέτριψαν, καὶ τῆς ἐσπερίου βασιλείας⁵ ἐκράτησαν. οἱ δὲ Οὐανδῆλοι Ἀλανούς ἑταιριστάμενοι καὶ Γερμανούς, τοὺς νῦν καλουμένους Φράγκους, διαβάτες τὸν Ῥήνον ποταμὸν, ἡγούμενον ἔχοντες Μοδίγισκλον, κατέκρησαν ἐν Σπανίᾳ, πρώτη οὖσα τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τοῦ ἐσπερίου Ὠκεανού. Βονιφάτιος δέ, φοβηθεὶς τοὺς τῶν Ῥωμαίων βασιλεῖς,¹⁰ περάσας ἀπὸ Λιβύης εἰς Σπανίαν πρὸς τοὺς Οὐανδῆλους ἦλθεν. καὶ εὐρῶν τὸν Μοδίγισκλον τελευτήσαντα, τοὺς δὲ ἐκείνου παῖδας Γόνθαρὸν τε καὶ Γιζέριχον τὴν ἀρχὴν διέποντας, τούτους προτρέψάμενος τὴν ἐσπερίον Λιβύην εἰς τρία μέρη διελεῖν ὑπέσχετο, ἕφ' ᾧ ἕκαστον τοῦ τρίτου μέρους ἄρχειν¹⁵ σὺν αὐτῷ, κοινῇ δὲ ἀμύνεσθαι τὸν οἶον δήποτε ποιέμον. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις οἱ Οὐανδῆλοι τὸν πορθμὸν διαβάτες, τὴν Λιβύην κατέκρησαν ἀπὸ τοῦ Ὠκεανού μέχρι Τριπόλεως τῆς κατὰ Κυρήνην. οἱ δὲ Ὑπόγοιθοι ἀνα-

1. Γαλλίας A, Γαλλίαν vulg. 5. διέτριψαν, καὶ] e addit haec: διατρίψαντες Θεοδορίου ἡγεμονεύοντος αὐτῶν Πατρικίου καὶ Ὑπάτου, Ζήνωνος αὐτοῖς ἐπιτρέψαντος, τῆς ἐσπερίας κ. τ. λ. 8. Γοδίγισκλον e. 12. τὸν μὲν Γοδίγ. b. 13. Γόνθαρων — Γιζέριχον a. 15. ἕφ' ᾧ e, ἕψ' ὧν vulg. 17. ταῖς add. ex A.

illatas ab Alaricho clades Roma devastata, in Galliam secedentes, varias obtinuerunt provincias: Gotthi Pannoniam primum adepti, mox nono supra decimum imperii anno, Theodosio iunfore ita permittente, Thraciae regiones incoluere, et Thracica habitatione per annos octo et quinquaginta protracta, occidentalis tandem imperii facti sunt domini. Vandali demum Alanis et Germanis, Francos nunc istos vocant, sibi ascitis, Rheno flumine trajecto, duce Modigisco, in Hispania, quae ab Hesperio oceano Europae prima regio est, sedem posuerunt. Bonifacius autem ab imperatoribus Romanis sibi metuens, e Libya traiciens in Hispaniam ad Vandalos se recepit. mortuo iam Modigisco, Gontharim et Gizerichum eius fillos regnum administrantes offendit: ipsos pluribus hortatus Libyam occidentalem in tres partes se divisurum promisit, ut unusquisque secum tertiam partem obtineret: cunctique simul adversarium omnem, quisquis ille foret, ulciscerentur. his conditionibus firmatis, Vandali enavigato freto Libyam ab oceano ad Tripolim, quae est iuxta Cyrenem, incoluerunt. Wisigotthi quoque e Gallia migrantes occupaverunt Hispaniam. porro

στάτες ἀπὸ Γαλλίας ἐκράτησαν καὶ τὴν Σπανίαν. τινὲς δὲ τῆς συγκλήτου Ῥωμαίων, φίλοι Βονιφατίου τὴν Ἀετίου P. 82 ψευδοκατηγορίαν ἀνήγγειλαν τῇ Πλακιδίᾳ, ἐμφανῆ ποιήσαντες καὶ τὴν πρὸς Βονιφάτιον Ἀετίου ἐπιστολὴν, τοῦ Βονιφατίου ταύτην αὐτοῖς ἀποστέλλαντος. ἡ δὲ Πλακιδία ἐκπλαγίσια, τὸν μὲν Ἀετίον οὐδὲν ἠδίκησεν, Βονιφατίῳ δὲ λόγον προτροπτικὸν μεθ' ὄρκων ἀπέστειλεν. τοῦ δὲ Γονθαρίου τελευτήσαντος, Γιζέριχος τῶν Οὐανδήλων γέγονεν αὐτοκράτωρ. Βονιφάτιος οὖν τὸν λόγον δεξάμενος, τῶν Οὐανδήλων 10 κατεστράτευσεν, στρατοῦ μεγάλου ἐλθόντος αὐτῷ ἀπὸ τε Ῥώμης καὶ ἀπὸ Βυζαντίου, στρατηγοῦντος Ἀσπαρος. πολέμου δὲ προηθέντος πρὸς Γιζέριχον, ἠττήθη ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατός· καὶ οὕτως Βονιφάτιος μετὰ Ἀσπαρος εἰς Ῥώμην ἐλθὼν, τὴν ὑποψίαν διέλυσεν ἀποδείξας τὴν ἀλήθειαν. ἡ δὲ 15 Ἀφρικὴ ὑπὸ Οὐανδήλους γέγονε. τότε καὶ Μαρκιανὸς στρατιώτης ὢν, καὶ δουλεύων τῷ Ἀσπαρι, ζῶν συνελήφθη ὑπὸ Γιζέριχον, ὁ μετὰ ταῦτα βασιλεύσας.

Τούτῳ τῷ ἔτει μετετέθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἡ ἀγία μάρτυς A.M. 593a
Εὐφημία πρὸ ἕξ καλανδῶν Ὀκτωβρίων. V. 66

20 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Κάνθαρος τὸ βαλανεῖον ἐν Ἀλεξαν- A.M. 5933
δρείᾳ ἐπληρώσθη. μοναχοὶ δὲ τινες ἐλθόντες ἐν Κωνσταντι-^C
νουπόλει παρηγόχλον τῷ βασιλεῖ κατὰ Θεοδώρου τοῦ γενο-

12. ὁ add. ex A.

quidam ex Romanis senatoribus Bonifacii amici dolos Aetii cunctasque eius calumnias Placidiae denunciavere, et Bonifacio epistolam ipsam Aetii ad eos submittente, ipsi eandem Placidiae fecerunt manifestam et palam exhibuerunt. augusta his exterrita, Aetium nullatenus ulta est; ad Bonifacium autem, quae officium suaderent, etiam addito iusiurando verba fecit. Gonthari vero e vivis sublato, Vandalorum imperium suscepit Gizerichus. Bonifacius ex adverso data fide confirmatus, copioso exercitu Roma Byzantioque sub Aspare duce transmissa, bellum adversus Vandalos movit. inuito cum Gizericho certamine Romanae acies deletae. ita Bonifacius cum Aspare Romam ingressus, rei veritate probata, conceptam de se suspicionem diluit: Africa vero sub Vandalorum potestate remansit. tum etiam Marcianus miles, Asparis domesticus, vivus a Gizericho captus est: ac postmodum successit imperio.

Hoc anno sancta martyr Euphemia sexto kalendas Octobris Ale- A. C. 432
xandriam translata est.

Hoc anno Cantharus, quod balneum fuit Alexandriae, completus A. C. 433
est. porro quidam monachi Cpolim profecti molestiam imperatori

μένον επισκόπου Μοψουεστίας μετὰ θάνατον αὐτοῦ, ὡς αἰρετικὸν διαβάλλοντες. ὁ δὲ βασιλεὺς Πρόκλῳ ἐπέτρεψε τοῖς τῆς ἀνατολῆς ἐπισκόποις γράψαι τὴν ζήτησιν ποιεῖσθαι, καὶ εἰ ἀληθεύουσιν ἀναθεματίσαι Θεόδωρον. Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀντιοχείας ἀπέγραψεν Πρόκλῳ μετὰ τῆς ἰδίας συνόδου καὶ τῷ βασιλεῖ ὀρθοδοξίαν μαρτυρῶν Θεοδώρῳ.

A.M. 5934 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Δόμνου ἔτος α΄.

A.M. 5935 Ῥώμης ἐπισκόπου Λέοντος ἔτος α΄.

P. 83 Τούτῳ τῷ ἔτει Χαρμόσανος ὁ ἀγνοστάλιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκροταφίσθη ἐν τῷ κρηγεῖω· καὶ ἀπέθανεν μηνὶ Ἐπιφίᾳ 10 πρώτῃ.

A.M. 5936 Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς Ἀπτίοχον τὸν πραιπόσιτον καὶ πατρικίον τὸν καὶ βαῖουλον αὐτοῦ ἐποίησε παπᾶν, δημεύσας καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὡς κατεπαιρόμενον τῶν βασιλέων καὶ καταφρονοῦντα αὐτοῦ. διὸ καὶ νόμον ἔθετο 15 Βμῆ εἰσέρχεσθαι εἰς Πατρικίου ἀξίαν εὐνοῦχον.

A.M. 5937 Τούτῳ τῷ ἔτει Κῦρον τὸν ἐπαρχον τῆς πόλεως καὶ τῶν πραιτωρίων, ἄνδρα σοφώτατον καὶ ἰκανόν, κτίσαντα τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, καὶ ἀναγῶσαντα πᾶσαν Κωνσταντινούπολιν,

4. ὁ add. ex A. 5. ἰδίας A, ἀγίας vulg. 10. ἐν τῷ x. A, ἐν τῇ x. vulg. 11. post πρώτῃ add. a: τούτῳ τῷ ἔτει ἐσεισθη ἡ γῆ καὶ ἐμυκήθη πρὸ εἰς Καλανθῶν Μαίων. 13. Πατρικίον καὶ Βάγυλον A. παπᾶν A. 14. τοῦ βασιλέως e. 15. ἔθετο A, ἐξέθετο vulg. 17. Κῦρον] Κύριλλον A. ἔπαρχον a b. 18. κτίσαντα τὰ A e, κτίσαντά τε vulg.

inferebant causa Theodori Mopsuestiae quondam episcopi, quem etiam post mortem haeresis insimulabant. imperator autem ad orientis episcopos, inquisitionem plenam instrui, et si vera proferrent monachi, ut Theodorum anathemate ferirent, Proclo commisit ut scriberet. Iohannes vero Antiochiae episcopus de recto Theodori sensu cum sua synodo Proclo rescripsit, et de eadem imperatori fidem fecit.

A. C. 434 Antiochiae episcopi Domni annus primus.

A. C. 435 Romae episcopi Leonis annus primus.

Hoc anno Chamosynus augustalis ad tempus in venatus theatro percussus interiit mensis Epiphii die primo.

A. C. 436 Hoc anno Theodosius imperator Antiochum praepositum patricium et baiulum suum, aedibus eius publicatis, contemptus et elationis erga imperatoris maiestatem damnatum clericum esse iussit. quare legem etiam tulit, ne quis eunuchus ad patricii dignitatem eveheretur.

A. C. 437 Hoc anno Cyrum nrbs et praetorianorum praefectum, virum litteratissimum et in negotiis gerendis praestantem, qui urbis moenia

περὶ οὗ ἔκραξαν οἱ Βυζάντιοι ἐπὶ τοῦ ἵππικοῦ καθειζομένου
 τοῦ βασιλέως καὶ ἀκούοντας· Κωνσταντῖνος ἔκτισεν, Κύρος
 ἀπετίωσεν! καὶ ἐχόλαεν ὁ βασιλεὺς ὅτι ταῦτα εἶπον περὶ V. 67
 αὐτοῦ, καὶ προφασισάμενος αὐτὸν ἑλληνόφρονα εἶναι, καθεῖ- C
 5 λεν αὐτὸν τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐδήμευσεν. ὁ δὲ προσφυγὼν τῇ
 ἐκκλησίᾳ ἐγένετο παπῶς. ὁ δὲ βασιλεὺς σπλαγχνισθεὶς ἐπ'
 αὐτὸν ἐκέλευσε γενέσθαι αὐτὸν ἐπίσκοπον Σμύρνης τῆς ἐν
 Ἀσίᾳ. οἱ δὲ Σμυρναῖοι καταλαβόντες αὐτὸν πρὸ τῶν ἀγίων
 Θεοφανῶν ὑφορώμενοι αὐτὸν ὡς ἑλληνόφρονα ἠβούλοντο
 10 ἀνελεῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. τοῦ δὲ εἰσελθόντος εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 καὶ προτραπέντος λαλῆσαι τῷ λαῷ, ἔφη· ἄνδρες ἀδελφοί,
 ἡ γέννησις τοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σιωπῇ
 τιμάσθω, ὅτι ἀκοῇ καὶ μόνῃ συνελήφθη ἐν τῇ ἀγίᾳ παρθένῳ
 ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. καὶ
 15 ἐχάρη ὁ λαός, καὶ εὐφρόνησαν αὐτὸν, καὶ ἐπισκόπησεν αὐ- D
 τοῖς εὐσεβῶς.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτυράννησεν Ἰωάννης ἕτερος, ὁ λεγόμενος A.M. 5938
 Οὐανδαλός, κατὰ Οὐαλεντινιανοῦ ἐν Ῥώμῃ· καὶ ἀποστείλας
 Θεοδοσίους δύναμιν σὺν τῷ Ἀσπαρι καὶ Ἀρταβουρίῳ στρα-
 20 τηγῶς, καὶ πολέμου κροτηθέντος, ἠττήθη Ἰωάννης, καὶ λαβὼν

5. ἐδήμευσεν αὐτὸν b. 6. ἐπ' αὐτῷ b. 8. πρὸ τῶν — —
 αὐτὸν add. ex b. 10. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ om. A. 15. αὐτοῖς
 add. ex A. 17. ἕτερος] στειρότος A.

partim extruxerat et urbem ex parte reparaverat, cum de eo, se-
 dente in circo imperatore, et audiente, exclamassent Byzantini: Con-
 stantinus instauravit, Cyrus renovavit: indignatus imperator de hu-
 iusmodi acclamationibus, et eum cum gentilibus sentire causatus, prae-
 lecti dignitatem Cyro abrogavit et eius facultates publicavit. ille ad ec-
 clesiam se recipiens factus est clericus. imperator autem miseratione in
 eum motus, Smyrnae, quae Asiae urbs est, episcopum fieri iussit. eun-
 dem vero comprehensum, quasi gentilium opinionibus adhuc deten-
 tum in ipsa ecclesia interficere meditabantur. ille confertam eccle-
 siam conveniens, et ad populum concionem habere compulsus, ait:
 viri fratres, nativitas dei et salvatoris nostri Iesu Christi colatur si-
 lentio: quandoquidem auditu etiam solo in sancta virgine dei verbum
 conceptum est. ipsi gloria in saecula saeculorum, amen. his popu-
 lus in hilaritate versus, felicibus votis eum prosequutus est: et
 episcopi provinciam apud illos piissime administravit.

Hoc anno Ioannes alius, Vandalus cognomine, tyrannidem in Va- A. C. 438
 lentinianum Romae suscitare molitus est: Theodosius Aspare et Ar-
 taburio Romanarum copiarum ducibus missis, praelio commisso, Ioannem
 superavit, qui etiam fide accepta vivum se in eorum manus dedit. hi

λόγον παρέδωκεν ἑαυτὸν ζῶντα. καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν πρὸς
 P. 84 τὸν βασιλέα Θεοδοσίον· καὶ τιμῆς ἄξιωθῆναι αὐτὸν παρα-
 σκευάζουσιν. ὃ δὲ Χρυσάφιος εὐνοῦχος ὢν καὶ παραδυνα-
 στεύων ἐν τοῖς βασιλείοις, δολοφονήσας ἀνεῖλεν αὐτὸν· ἀλλ'
 οὐκ εἰς μακρὰν τοῦτον ἢ δίκη μετῆλθεν.

A. M. 5939 Τούτῳ τῷ ἔτει Κύριλλος Ἀλεξανδρείας καὶ Πρόκλος
 Κωνσταντινουπόλεως εὐσεβῶς ἐκοιμήθησαν· καὶ τὸν μὲν Πρό-
 κλον Φλαβιανὸς ὁ πρεσβύτερος καὶ σκευοφύλαξ τῆς μεγάλης
 ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως διεδέξατο, ἀνὴρ ἱερώτατος καὶ
 ἐνάρετος. Κύριλλον δὲ Διόσκορος ὁ δυσσεβῆς διεδέξατο, μηδ' 10
 ὄλωσ ὢν διδασκαλικός· ἀρχεῖος δὲ καὶ ἀήμερός τις, ἐξαι-
 ρέτως δὲ ἐν τοῖς συγγένει Κυρίλλου γενόμενος, ὃς καὶ τὴν
 οἰκίαν αὐτῶν καίπερ οὐσαν ἐν ὕψει πολλῇ ἐπάνω τρίστεγον
 οἶκον καθιέρωσεν.

A. M. 5940 Κωνσταντινουπόλεως Φλαβιανῷ, Ἀλεξανδρείας Διοσκόρου 15
 ἐπισκόπου ἔτος α'.

C Τούτῳ τῷ ἔτει Χρυσάφιος εὐνοῦχος τοῦ τε παλατίου καὶ
 τοῦ βασιλέως κρατῶν, τῇ Φλαβιανῷ χειροτονία φθονήσας,
 ὑπέθετο τῷ βασιλεὶ ἀνάκω ὄντι, καὶ εἰς Χαλκηδόνα διάγοντι,
 δηλῶσαι τῷ πατριάρχῃ ἀποστεῖλαι τὰς ὑπὲρ τῆς χειροτονίας 20
 εὐλογίας. ὃ δὲ Φλαβιανὸς καθαρὸν ἄρτους ἀπέστειλεν εὐ-

8. μεγάλης add. ex A. 11. ἀρχεῖος A a b, ἀρχεῖος vulg.
 12. ὃς καὶ A a b, ὡς καὶ vulg. 21. ἀπέστ. εὐλογίας A, ἐπ.
 εὐλογίαν vulg.

virum ad imperatorem Theodosium adducunt, et ut honores assequatur, operam adhibent. porro Chrysaphius eunuchus summam in palatio potestatem exercens dolis ei mortem intulit: a quo perpetratum scelus divina iustitia inultum sero differri non est passa.

A. C. 439 Hoc anno Cyrillus Alexandriae et Proclus Cpoleos episcopi cum pietate obdormierunt: et Proclum quidem Flavianus presbyter et ecclesiae Cpoleos sceuophylax, vir sacris praestans et ornatus virtute, excepit; in Cyrilli vero locum Dioscorus flagitiosus, et omnis expert doctrinae, nulli bonus, sed sola naturae ferocitate conspicuus, sussectus est. haec eius summa laus, quod inter Cyrilli affines numeraretur, quorum aedes summa licet altitudine spectabiles ac super tertiam contignationem elevatas profano ritu consecravit.

A. C. 440 Cpoleos episcopi Flaviani, Alexandriae episcopi Dioscori annus primus.

Hoc anno Chrysaphius eunuchus summam in palatio et penes imperatorem assequutus potestatem, Flavianum ordinaatum cum invidia et moleste ferens, imperatori alioqui minime malo, Chalcedone tunc moram agenti, suggessit, ut in ordinationis et dignitatis vicem benedictionis aliquod munus rependeret patriarcha, litteris significa-

λογίας. ὁ δὲ Χρυσάφιος ἀποστρέψας ταύτας, ἐδήλωσε χρυσάφιος εὐλογίας ζητεῖν τὸν βασιλέα. ὁ δὲ ἐπίσκοπος ἀντεδήλον μὴ ἔχειν χρήματα ἀποστεῖλαι, εἰ μὴ τισι χρήσομαι τῶν ἱερῶν σκευῶν. γίγνεται οὖν ἐκ τούτου οὐ μικρὰ λύπη ἐν μέσῳ 5 αὐτῶν, Πουλχερίας ταῦτα μὴ εἰδυίας. καὶ ταῦτα μὲν ἐν V. 68 Κωνσταντινουπόλει. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ Διόσκορος εὐθύς ἐκ D προοιμίῳν τοὺς συγγενεῖς Κυρίλλου πορθεῖ, καὶ τὰ τούτων ληΐεται. τὸν δὲ ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ Ἀθανάσιον πρεσβύτερον ὅσα καθεῖλεν ἀναιτίως, δημεύσας αὐτὸν ἰσχάτως. ταῦτα 10 ἐποίει ἐναντιούμενος τῇ ὀρθῇ πίστει Κυρίλλου αἵρετικὸς ὢν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὰ Ὠριγένους φρονῶν. ἐτείχεν δὲ καὶ Φλαβιανῷ, διότι μικρὰν ἐπικουρίαν παρέσχε τοῖς συγγενεῖσι τοῦ μακαρίου Κυρίλλου. ὁ δὲ Χρυσάφιος δυσσεβὴς ὢν, καὶ P. 85 μὴ φέρων ὄραϊν τῆν τῶν ἐκκλησιῶν ὁμόνοιαν, σπουδῆν ποιεῖ- 15 ται αὐτὰς ταράξαι, καὶ παντοῖος γίνεται εἰς τὸ Φλαβιανὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἐξεῶσαι, βουλόμενος Εὐτυχῆ τινα ἀρχιμανδρίτην ὁμόφρονα αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπισκοπὴν προχειρίσασθαι. καὶ ἐπειδὴ Πουλχερίας κρατούσης τῶν πραγμάτων οὐδὲν ἴσχυεν, πρῶτον ὑπεισέρχεται τῇ Εὐδοκίᾳ ἀπίρω ὄσῃ, καὶ εἰς φθό-

4. οὐ om. A. 5. μὲν add. ex A. 8. αὐτοῦ add. ex A.
 10. τὴν ὄραϊν πίστιν b. 11. ἐτείχεν } fort. ἐγκοτον ἐτείχεν.
 Herod. I, 118. 12. Φλαβιανὸν b. 16. Εὐτυχῆ Δ, Εὐτυχῆν
 vulg. 17. αὐτῷ a.

ret. Flavianus mundos ac puros panes in benedictionem misit. hos aversatus Chrysaphius, aurea benedictionis munera imperatorem postulare rescripsit. pecunias, quas mitteret, nisi conflaret ex sacris ecclesiae vasis, se non habere retulit episcopus. ex huiusmodi responso non modicus ab invicem animorum ortus dissensus, cuius ad Pulcheriam nulla delata notitia. et haec quidem Cpoli. Alexandriae porro Dioscorus velut in arrepti muneris primo limine Cyrilli affinium facultates depraedatur et eorum quaecumque bona rapit: consobrinum Athanasium presbyteri dignitate promotum, publicatis etiam quae possidebat omnibus, officio removit. ista quidem vir a teneris unguibus haereticus, et Origenis opinionibus infectus, rectam Cyrilli fidem eversurus, attentabat: et a Flaviano, ob nonnullas eius affinibus datas suppeticas, animum ferebat aversum. interim Chrysaphius, cum impietatem animo recoqueret, nec ecclesiarum concordiam posset conspici, studium illis turbandis adhibet, ac ut Flavianum episcopatu deliciat, omnem lapidem movet, Eutychem quendam archimandritam, qui cum ipso male de fide sentiebat, episcopum praeficiendum secum consiliatus. quoniam vero, Pulcheria rerum summam administrante, nulla valebat ipse autoritate, in rudem et inexpertum Eudociae animum

νον αὐτὴν ἐρεθίζει κατὰ τῆς οἰκείας μητρὸς, καὶ ὑποτίθεται αὐτῇ λοιδορῆσαι αὐτὴν παρὰ τῷ βασιλεῖ πρὸς τὸ λαβεῖν αὐτὴν τὸν πραιπόσιτον· ἐπειδὴ ἡ Πουλχερία εἰς τὴν διοίκη-
 Β σιν τῶν πραγμάτων ἀναγκαίως εἶχε τὸν πραιπόσιτον. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐνοχλούμενος, διαπέμπεται αὐτῇ 5 λέγων· μὴ σε τοῦτο λυπήσῃ· πραιπόσιτον γὰρ ἔχειν σε οὐκ ἔστι δυνατόν· οὐδὲ τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν καλῶς διοικοῦσαν καὶ ἐμπείρως καὶ εὐσεβῶς ἐγὼ παραστέλλω. τούτου δὲ ἀποτυ-
 χῶν ὁ Χρυσάφιος ἐφ' ἑτέραν μετέρχεται σκευὴν, καὶ ὑποτίθε-
 ται τῇ Εὐδοκίᾳ ὀχλήσαι τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπιτρέψαι τῷ πα- 10 τριάρχῃ χειροτονῆσαι αὐτὴν διάκονον, ὡς παρθενεύειν ἤρη-
 μένην. καὶ ἐπὶ πλείον τῆς Εὐδοκίας ὀχλοῦσης, ἔπεισε τὴν κουφότητα τοῦ βασιλέως. καὶ τοῦτο προτραπείς ὁ μακάριος Φλαβιανὸς παρὰ τοῦ βασιλέως ἐλυπήθη σφόδρα προβλέπων
 Ἐὰ μέλλοντα ἐκ τούτου ἀναφυῆναι σκάνδαλα. καὶ τῷ μὲν 15 βασιλεῖ ὑπέσχετο. τῇ δὲ Πουλχερίᾳ ἔγραψεν παρακαλῶν αὐ-
 τὴν μὴ δεχθῆναι εἰς πρόσωπον αὐτῆς, ἵνα μὴ ἀναγκασθῶ, φησίν, τῶν λυπούντων σε πρᾶξαι τι. ἡ δὲ ἐκ τῶν γραφέντων νοήσασα τὸ μελετώμενον, τὸν μὲν πραιπόσιτον τῇ Εὐδοκίᾳ ἀπέστειλεν· εἰς δὲ τὸ Ἔβδομον ἐξεληθούσα ἡσύχαζεν. ἐκ του- 20

2. αὐτῇ λοιδορῆσαι om. A. 3. ἡ Πουλχ. τὴν διοικ. τῶν πρ.
 ἐκράτει καὶ ἀναγκ. b. 9. ὁ add. ex A. 11. παρθενεύειν
 ἤρημένην A, παρθενείην εἰρημένην vulg. 12. ὀχλουμένης A.

sese primum insinuat, et in propriae matris perniciem invidiae faces accendit, eique suggerit, ut eam apud imperatorem praepositi sibi adsciscendi sine carpat et incuset: Pulcheria namque coniunctam praepositi operam in negotiis gerendis necessario exigebat. imperator a coniuge molestius interpellatus, hoc ad eam responsum dat. depone animi anxietatem; praepositum enim obtinere nequis: neque sororem praecclare solerter et cum pietate res imperii administrantem ego removeo. intentis frustratus Chrysaphius, aliam dolorem componit machinam. fit Eudociae auctor, ut ipsa precibus imperatorem fatiget, ac Pulcheriam, tanquam ad virginitatem destinatam, a patriarcha diacoinissam ordinandam, eo iubente, impetret. ita Eudocia in rogando frequentior, et in postulatis exigendis importunior, leniorem imperatoria animum, quo desiderabat, impellit. beatus Flavianus, accepto imperatoris iusso, mala ex eo, si fiat, nascitura praesentit, et in anxietatem coniicitur. imperatoris tamen dictis obsequentem se fore pollicetur; ac simul Pulcheriae, ne in eius conspectum admittatur, ne forsitan, inquit, quod a te libenter non sit ferendum, circa te quippiam exequi cogar, litteris significat. ex scriptis, quod parabatur, illa coniiciens, praeposito ad Eudociae libitum cedit, et in Hebdo-

του ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Εὐδοκία σφόδρα κατὰ Φλαβιανοῦ ἐλυ-
 πήθησαν, ὡς τὸ μυστήριον ἐκαλύψαντος. τῆς δὲ Πουλχερίας
 ἡσυχάζουσης, καὶ Εὐδοκίας τὴν βασιλείαν ἰθυνοῦσης, συνη-
 κέθητε τοιοῦτον. Παυλῆνός τις μάγιστρος ἠγαπήτο παρὰ D
 5 τῆς Εὐδοκίας, ὡς λογιώτατος καὶ ὠραιότατος, ᾧ τινι συγχῶς
 ἰδίᾳ συνετύχασεν. τῇ οὖν ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων Θεοφανίων προσ-
 ἤγγατ' ἐτις τῷ βασιλεῖ μῆλον μέγα τε καὶ θαυμαστόν. ὁ δὲ
 βασιλεὺς τοῦτο θαυμάσας ἀπέστειλεν αὐτὸ τῇ Εὐδοκίᾳ, κα-
 κείνη ἀπέστειλεν αὐτὸ τῷ Παυλίῳ. ὁ δὲ Παυλῆνος μετὰ
 10 οὗτο ἡμέρας ἀπέστειλεν αὐτὸ τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ-
 το γνωρίσας ἔκρουσεν. καὶ ἀπαλθὼν λέγει τῇ ἀγούστῃ· τὴν
 σωτηρίαν μου, τὸ μῆλον ὃ ἐπεμψά σοι, ποῦ ἐστίν; ἡ δὲ ἔφη·
 μὰ τὴν σωτηρίαν σου, ἔφαγον αὐτό. τότε εἰς ὄργην κινήθεις, P. 86
 κελύει τὸ μῆλον ἐνεχθῆναι, καὶ τὸν Παυλῆνον ἐξορισθῆναι
 15 εἰς Καππαδοκίαν, κακεῖ σφαγῆναι. ὁ δὲ ἀνωτέρω μνημονευ- V. 69
 θεις Εὐσέβιος ὁ σχολαστικός, ὁ πρῶτος Νεστορίου λαβόμε-
 νος, προαχθεὶς εἰς ἐπισκοπὴν Λορυλαίου, καὶ πρὸς Εὐτυχῆ
 τὸν ἀρχιμανδρίτην περὶ πίστεως διαλεγόμενος, εἶδεν οὐκ ὀρθὰ
 φρονοῦντα αὐτόν. πολλὰ δὲ παρακαλέσας καὶ παραινέσας
 20 ὠφέλῃσαι αὐτόν, οὐκ ἴσχυσεν. τότε ὁ Εὐσέβιος ἀνήγαγε τὰ
 περὶ αὐτοῦ Φλαβιανῷ τῷ ἐπισκόπῳ, ὅστις συγκροτήσας σύνο-

6. ἰδίᾳ A, ἰδίως vulg.
 ρακαλίσας καὶ om. A.

18. ὀρθὰ A, ὀρθῶς vulg.

19. πα-

20. τὰ περὶ A, τὸ περὶ vulg.

mum secedens privatam vitam agebat. hinc in Flavianum, velut com-
 missum sibi arcanum revelantem, imperatoris et Eudociae commota
 indignatio. caeterum Pulcheria ad privatam compulsam vitam, et Eudocia
 negotiorum curam gerente, tale quippiam accidit. erat Paulinus qui-
 dam vir litteris omnibus et formae venustate conspicuus, Eudociae
 apprime carus, cum quo familiarius agere et seorsim colloqui illa
 solebat. at cum sanctorum theophaniorum die malum elegans omnino
 et stupendae magnitudinis nonnullus imperatori obtulisset, ille fru-
 ctum admiratus Eudociae misit, haec Paulino dedit: Paulinus duos
 post dies illud imperatori obtulit. imperator malum agnitum cela-
 vit, et ad augustam profectus, per salutem, inquit, meam, obtestor,
 quid de malo, quod tibi dedi, actum est? ita salvus sis, inquit illa,
 comedi. imperator in iram versus malum proferri iubet, et Paulinum
 in Cappadociam exulem abactum trucidari. porro memoratus Euse-
 bium scholasticum, qui primus Nestorium confutavit, ad Dorylaei
 episcopatum profectus, disceptatione cum Eutyche archimandrita ha-
 bita, a recto fidei sensu comperit alienum. pluribus autem precibus
 et exhortationibus emendare conatus, nihil profecit. eo tempore,

δον τεσσαράκοντα ἐπισκόπων, μεταπέλλεται τὸν Εὐτυχή, καὶ Βκατὰ πᾶσαν ἀκολουθίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων ἀνακρίνας, καὶ εὐρῶν αὐτὸν αἱρετικὸν καὶ ὑπουλον, καθίλει αὐτὸν. Χρυσάφιος δὲ τούτου σύμφρων τοῦ παλατίου κρατῶν, καὶ ταῦτα μαθὼν ἐπὶ πλεῖον ἐξάπτεται εἰς ὄργην κατὰ Φλαβιανοῦ, καὶ δηλοῖ τῷ Διοσκόρῳ Ἀλεξανδρείας, εἰς πάντα αὐτῷ συνεργεῖν τὰ καταθύμια, εἰ ταῖς κατὰ Φλαβιανοῦ καὶ Εὐσεβίου συνδράμοι αὐτῷ κατηγορίαις καὶ ὑπὲρ Εὐτυχοῦς ἀγωνίσηται. κινεῖται δὲ πρὸς τοῦτο καὶ τὴν ἀυγοῦσταν Εὐδοκίαν τὰ περὶ Πουλχερίας λυπηρὰ κατὰ Φλαβιανοῦ ὑπομνήσκων αὐτήν· καὶ παρασκευάζουσιν ἀμφοτέροι τὸν βασι-
C λέα Θεοπίσαι δευτέραν ἐν Ἐφέσῳ συγκροτηθῆναι σύνοδον, καὶ παρέχουσι Διοσκόρῳ ἐξάρχειν τῆς συνόδου, ἀποστέλλαντες αὐτῷ στρατὸν πλείσιον πρὸς βοήθειαν.

A.M. 594¹ Τούτῳ τῷ ἔτει κελεύσει τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου ἡ λη-¹⁵ στρικὴ καὶ παράνομος συνηθροίσιθι σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ τοῦ κριθῆναι τὰ περὶ Φλαβιανοῦ καὶ Εὐτυχοῦς ὑπὸ Διοσκόρου τοῦ δυσσεβοῦς κατὰ παραίνεσιν Χρυσάφιου τοῦ εὐνοῦχου, τὸ ἐπίκλην Ταῖουμᾶ, τὴν τοῦ βασιλέως κουφότητα παραλείσαν-

5. ταῦτα A e, τοῦτο vulg.
7. εἰ A, ἐν vulg.
15. τοῦ add. ex A.

6. Ἀλεξανδρείας A, Ἀλεξανδρείων vulg.
8. συνδράμοι A, συνδράμη vulg.
16. ἐν Ἐφέσῳ add. ex A.
18. τὸ ἐπί-
κλην A, τοῦ ἐπ. vulg.

quae sibi nota de illo forent, Eusebius detulit ad Flavianum episcopum: qui quadraginta episcoporum coacta synodo, Eutychem adesse iubet, et iuxta positum ecclesiasticorum canonum ordinem examinatum, cum haeticum et in errore tuendo subdolum deprehendisset, dignitate mulctavit. at Chrysaphius Eutythis sententiae particeps supremam in palatio exercens potestatem, his auditis magis ac magis in Flavianum accenditur, et Dioscoro Alexandriae episcopo pollicetur, se ad quaevis ei placita praestitutum operam, si ad adversa quaeque in Flavianum et Eusebium reos agendas proferenda ipsum iuvaret, ac demum Eutythis partes pro virili susciperet tuendas. commovet insuper augustam Eudociam in Flavianum, quae a Pulcheria pertulerat acerba reducens in memoriam. una igitur ambo imperatorem hortantur, secundam Ephesi congregari synodum indicat: ac simul Dioscoro, ut praesit, potestatem faciunt, non contemnenda militum manu in eius auxilium summissa.

A. C. 44¹ Hoc anno praedatorium et illegitimum conciliabulum Flaviani et Eutythis dirimendo ab impio Dioscoro discrimini, iubente Theodosio imperatore, et Chrysaphio eunucho, cui cognomen Taïumas, hortante, ac nimis facilem imperatoris animum, quo vellet, vertente, congru-

τος. συναθροισθέντων δὲ πάντων προκαθίσας ὁ Διόσκορος, οὐ συνεχώρησεν παρεῖναι Νοτάριον ἕτερον τῇ συνόδῳ, ἀλλὰ τοὺς ἰδίους μόνους ἐποίησε γράφειν τὰ πραττόμενα. ζητήσεως οὖν γενομένης ἀπητείτο Εὐτυχῆς τὴν ἰδίαν δόξαν ἐκφύγειν, καὶ ἀπεκρίνατο λέγων· ὁμολογῶ ἐκ δύο φύσεων γεγενῆσθαι τὸν κύριον ἡμῶν πρὸ τῆς ἐνώσεως· μετὰ δὲ τὴν ἔκωσιν μίαν φύσιν ὁμολογῶ. τότε Διόσκορος εἶπεν· καὶ ἡμεῖς τοῦτοις συντιθέμεθα πάντες· καὶ οἱ μὲν τοποτηρηταὶ τοῦ πάππα Λέοντος θεασάμενοι τὴν Διοσκόρου ὁρμὴν, καὶ ὅτι τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πάππα τὴν πρὸς Φλαβιανὸν οὐ συνεχώρησεν ἀναγνωσθῆναι, οὔτε τὴν πρὸς τὴν σύνοδον, ἀλλὰ παρωράθησαν· ἔφυγον, καὶ κατήλθον ἐν Ῥώμῃ. ὁ δὲ Διόσ- P. 87
κορος τῷ Εὐτυχεῖ μὲν τὴν ἱερωσύνην ἀποδίδωσιν, Εὐσέβιον δὲ τὸν τοῦ Δορυλαίου καὶ Φλαβιανὸν τὸν Κωνσταντινουπό-
15 λειως ἐτοιμῶς καθέλειν. ὃς καὶ πρὸ τῆς καθαιρέσεως ὠδισμοῖς καὶ λακτίσμασι τοῖς ὑπὸ Διοσκόρου ἐκβαλλόμενος, τριταῖος τὸν βίον μετέλλαξεν, καὶ τῇ ἐξῆς βίᾳ τῶν στρατιωτῶν καὶ ξιφῶν ὑπογράψαι οἱ ἐπίσκοποι κατηναγκάσθησαν. ὁ δὲ Λόμνος Ἀντιοχείων ἐπίσκοπος βίᾳ ὑπογράψας, καὶ εἰς ἑαυτὸν
20 ἔλθων, ἀντέστη Διοσκόρῳ καὶ τοῖς ἄρχουσι, καταβοῶν τῶν

7. τότε A, καὶ ὁ vulg. 9. Λέοντος θεασ. A b, Λέοντος Ῥώμης θεασ. vulg. 12. παρωραθεῖσαν A b. 16. λακτίσμασι A, λακτίμασι vulg. ἐκβαλλομένοις A. 17. τῶν add. ex A. 18. κατηναγκ. A, ἡναγκ. vulg.

gatum est. coactis igitur omnibus, cum praesideret Dioscorus, nullum synodo notarium adesse permisit, sed suos duntaxat acta quaeque conscribere praecipit. instituta itaque disceptatione, propriam euocari sententiam rogabatur Eutyches, qui responsum dedit in haec verba: profiteor ex duabus naturis ante unionem dominum constituisse, post unionem solam unam naturam admitto. ad haec Dioscorus, et nos, inquit, omnes his assentimur. conspecto porro Dioscori furore, et quod papae ad Flavianum epistolam aliamque ad ipsam synodum nullatenus legi permisisset, imo se ludibrio habitos Leonis papae Romani legati cernentes, fuga se subduxerunt et Romanam reversi sunt. Dioscorus autem Eutychem in pristinum sacerdotii gradum restituit, Eusebium vero Dorylaei et Flavianum Cpoleos salustites dignitate festine summovit. hic porro etiam ante exauctorationis decretum pugnis et calcibus a Dioscori ministris eiectus, triduanus cum morte vitam immutavit: et altero die minis et gladiis militum intentatis ad subscribendum episcopi sunt adacti. Dominus autem Antiochenus praesul, vi subscripto nomine, et in se ipsum re-

Βπραχθέντων, καὶ ἀσεβῆ τὴν σύνοδον ὀνομαζών, καὶ τὴν ἐαυτοῦ ἱπογραφήν ζητῶν ἀναλαβεῖν. ταῦτα μαθὼν ὁ πάππας Λέων, πρόσσεισι τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ, καὶ ταῖς ἀγούσταις, μετὰ δακρῦων αἰτῶν ἐπιστολὰς τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ V. 70 γραφῆναι, διόρθωσιν γενέσθαι τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἀθέσμως καὶ ἄκανονίως πραχθέντων. ὁ δὲ ἀντιγράφει τῇ θυγατρὶ Εὐδοξίᾳ οὕτως· τοῦτο τῇ σῇ γλυκύτητι γνωρίζαι βούλομαι, ὅτι Φλαβιανὸς θεία κρίσει τῶν ἐκκλησιῶν ἐξεβλήθη, ὡς ταρραχῶν πολλῶν αἴτιος. ὁ δὲ Διόσκορος καθέειλεν καὶ Θεοδώρητον καὶ Ἰβάν καὶ Ἀνδρέαν καὶ Δόμμον τὸν Ἀντιοχείας, καὶ 10 C τοὺς ἀνατολικοὺς ἐπισκόπους ἅπαντας. Θεοδοσίος δὲ ὁ βασιλεὺς εὐρίπιστος ἦν, παντὶ ἀνέμῳ φερόμενος, ὅθεν καὶ χάριταις ἀπαραγνώστοις πολλὰκις ὑπέγραψεν· ἐν οἷς καὶ Πουλχερία ἡ σοφωτάτη δωρεὰν ὑπέβαλεν ἀπαραγνώστον ἐκχωρούσαν πρὸς δουλείαν Εὐδοκίαν τὴν γαμετὴν αὐτοῦ, καὶ ὑπέ- 15 γραψε, παρὰ Πουλχερίας ὀνειδισθεῖς.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Γιζέριχος τῷ Οὐανδαλικῷ πλήθει πολὺς γενόμενος, καὶ Ῥῆγα καλέσας ἐαυτὸν γῆς τε καὶ θαλάσσης, καὶ νήσων πολλῶν τοῖς Ῥωμαίοις ὑποτελῶν κατασχών,

1. ἀσβειαν A e. 9. καθέειλεν A, καθῆρεν vulg. 11. ἅπαντας] ἀπόντας b. 12. εὐρίπιστος A, εὐρέπιστος vulg. 13. ἀπαραγνώστοις A, ἀπαραγνώστως vulg. 16. δεινῶς αὐτὸ παρὰ add. b. 19. νήσων A, νησῶν vulg.

versus, Dioscoro et optimatibus obstitit, et iis quae acta erant relictatus, impiam pronuntiavit eam synodum, datamque subscriptionem recipere postulavit. his auditis Leo papa Valentinianum imperatorem adit et augustas, et ad imperatorem Theodosium dari litteras cum lacrymis obtestatur, et quae praeter ecclesiae iura canonumque sanctiones gesta fuerant Ephesi, in melius revocari precatur. ille filiae Endoxiae in hunc modum rescribit. hoc suavitati tuae notum volo, Flavianum tanquam tumultuum auctorem divino nutu ab ecclesiis eiectionem. porro Dioscorus Theodoretum, Ibam et Andream, Dominum insuper Antiochiae cunctosque orientis episcopos ecclesiastica potestate fecit extorres. Theodosius autem imperator, in quamcumque partem impelleretur, facilis ibat, et omni suasionum vento ferebatur: ex quo schedis oblati etiam non lectis, saepius consensum et subscriptionem adiecit: inter quas donationem, qua sibi coniux eius Eudocia in servitutem addicebatur, nec levi oculi iactu agnitam solertissima Pulcheria supposuit; cui subscripsit ille, merito deinde ob facilitatem nimiam a Pulcheria reprehensus.

Hoc eodem anno Gizerichus auctis Vandalorum copiis potentior factus, terrae marisque et plurium insularum Romanis prius subie-

ἐλύκει τὸν Θεοδοσίον. καὶ ἀποστέλλει χιλίας ἑκατὸν ὀκτακάδας μετὰ δυνάμεως Ῥωμαϊκῆς Ἀρεοβίνδου καὶ Ἀσύλα καὶ Ἰννοβίνδου καὶ Ἀρινθέου καὶ Γερμανοῦ τῶν στρατηγῶν. ταύτης οὖν τῆς δυνάμεως τῇ Σικελίᾳ προσορμηθεύσης, καταπλαγείς ὁ 5 Γιζέριχος πρὸςβένεται Θεοδοσίῳ περὶ σπονδῶν.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀνατολίου, Ἀντιοχείας Α.Μ. 5942 ἐπισκόπου Μαξίμου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιλογησάμενος Θεοδοσίος, καὶ γινὼς P. 88 ἑατὸν ἀπατηθέντα ὑπὸ τῆς Χρυσάφίου πανουργίας, ἐλυ-
10 κείτο περὶ τῆς εἰς Φλαβιανὸν γεγενημένης ἀσεβείας καὶ τῆς εἰς τοὺς λοιποὺς ἐπισκόπους ἀδικίας. καὶ ἀγανακτή-
σας σφόδρα, πρῶτον μὲν Χρυσάφιον ἐξώρισεν εἰς τινα νῆ-
σον. τῇ δὲ Βυδοκίᾳ ἐπιφέρεται σφοδρῶς πάντων τῶν κακῶν
15 αἰτίαν αὐτὴν ἀποκαλῶν, ὡς καὶ Πουλχερίαν τῶν βασιλείων
ἀποδιώξασαν, ἅμα δὲ καὶ τὰ κατὰ τὸν Παυλίον ὀνειδιζῶν
αὐτῇ. ἣ δὲ ἀπογνοῦσα παρεκάλεισεν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἀπο-
λυθῆναι αὐτὴν. καὶ λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς Σενηρον τὸν πρε-
σβύτερον καὶ Ἰωάννην τὸν διάκονον, ἦλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα. B
καὶ μεθ' ὧν ὁ βασιλεὺς, ὅτι οὗτοι καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ ἐσύ-
20 χραζον, καὶ ἐν Ἱεροσολύμοις μετ' αὐτῆς εἰσι, καὶ πολλὰ αὐ-
τοῖς δορεῖται, ἀποστείλας ἀπεκεφάλισεν αὐτούς. τότε ὁ βα-

1. χιλίας] χιλιάδας Α.
Α, τοῦ στρατηγοῦ vulg.

2. Ἀσύλα Α.

3. τῶν στρατηγῶν
19. οὗτοι καὶ ἐν π. Α, οὗτοι ἐν πό-
λει vulg.

clarum principatu arrepto, regem se ipsum renunciavit: ex quo moeror animi Theodosio incussus: qui mille et centum onerarias naves cum ingenti Romanorum exercitu Areobindo, Asylae, Innobindo, Arintheo et Germano ducibus commisit. tam valida igitur classe ad Siciliae oras appellente Gizerichus, exterritus de foederibus cum Theodosio ineundis, legationem misit.

Cpoleos episcopi Anatolii, Antiochiae episcopi Maximi annus A. C. 442 primus.

Hoc anno res proprias accuratius perpendens Theodosius, et se Chrysaphii fraudibus circumventum agnoscens, de impiis in Flavianum perpetratis sceleribus et admissis in reliquos episcopos iniuriis summum animi concepit dolorem. in iram itaque prorumpens, primo Chrysaphium in quandam insulam ablegat: tum in Eudociam graviter obiurgatam, malorum omnium auctricem eam dicens, quae Pulcheriam aula eiecisset, durius invehitur, et ea insuper, quae circa Paulinum acciderant, cum probis obiicit. illa desperatis in rebus Hierosolymam se dimitti rogat: Severoque presbytero et Ioanne diacono sociis itineris acceptis, Hierosolymam tendit. illos autem ad eam frequentius in urbe prius itasse, et modo cum ea Hierosolymis reperiri, ac insu-

σιλεύς τὴν μακαρίαν Πουλχερίαν πολλὰ παρακαλέσας, ἤγαγεν εἰς τὰ βασιλεία· ἥτις εὐθὺς ἀποστείλασα εἰς Ἐφεσον, ἤγαγεν τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Φλαβιανοῦ· καὶ μετὰ δορυφορίας διὰ τῆς μέσης ἐκκομίσασα, ἔθαψεν ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις. τότε τὴν τῶν Χαλκοκρατείων ἐκκλησίαν τῇ Θεοτόκῃ 5 ἀνήγγειρεν, συναγωγὴν Ἰουδαίων πρότερον οὖσαν τοῦ δὲ λαοῦ, ὡς προέφημεν, ἐν Σικελίᾳ ἐκδεχομένου τὴν τῶν πρεσβευτῶν Γιζερίχου ἄφιξιν καὶ τὴν τοῦ βασιλέως κέλευσιν, ἐν τῷ με-
 C ταξῷ Ἄττιλας Ὀμουνοῦδίου πῦρις, Σκύθης, γενόμενος ἀνδρείος καὶ ὑπερήφανος, ἀποβαλὼν Βδέλαν τὸν πρεσβύτερον ἀδελ- 10 φόν, καὶ μόνος ἄρχων τὸ τῶν Σκυθῶν βασιλεῖον, οὗς καὶ
 V. 71 Οὐννοὺς καλοῦσιν, κατατρέχει τὴν Θράκην, δι' ὃν καὶ μάλιστα Θεοδόσιος σπένδεται Γιζερίχον, καὶ ἐπανάγει τὸν στόλον ἐκ Σικελίας. ἀποστέλλει δὲ τὸν Ἄσπαρα σὺν τῇ ὑπ' αὐτὸν 15 δυνάμει καὶ Ἀρεόβινδον καὶ Ἀργάλισκλον ἐπὶ τὸν Ἄττιλαν 15
 Ῥατιάρειαν ἥδη καὶ Νάισσαν καὶ Φιλιππούπολιν καὶ Ἀρκαδιούπολιν καὶ Κωνσταντίαν καὶ ἕτερα πλείστα πολίσματα καταστρεψάμενον, καὶ σὺν αἰχμαλώτοις πολλοῖς ὑπέρογκον συμφορήσαντα λείαν. τῶν οὖν στρατηγῶν ἑλαττωθέντων σφό-

1. τὴν add. ex A. 5. τῇ ἁγίῃ Θεοτ. b. 6. λαοῦ] στόλου b.
 9. Ὀμουνοῦδου A, Ὀμουνοῦδου b. 12. καὶ ante μάλιστα om. A b.
 15. Ἀργάλισκλον A e f, Ἀργίσκλον b, Ἀράλισκλαν vulg. 16.
 Νάισσον b. 19. τῶν οὖν στρατηγῶν b, τῶν στρατ. A, τῶν
 συστρατ. vulg.

per pluribus ab ea donis augeri audiens imperator, missis litteris, capite mulctari iussit: tum demum beatam Pulcheriam multis precibus sollicitatam reduxit in aulam: quae extemplo mandavit Ephesum, qui sancti Flaviani corpus asportarent, illudque magno pompae satellitio per mediam urbem stipatum in sanctorum apostolorum aedem sepeliendum inferrent. eo tempore Chalcoprateorum ecclesiam, quae Iudaeorum synagoga prius fuerat, deiparae consecravit. caeterum dum, ut supra praefatum, legatorum Gizerichi adventum et imperatoris mandata classis Romana praestolatur in Sicilia, interea Omnudii filius Attila, in Scythia natus, vir alioqui fortis et superbus, Bdela seniore fratre amisso, solus Scytharum, quos Unnos vocant, principatum arripit, et in Thraciam excurrit: quo maxime motus Theodosius pacem init cum Gizericho, et ex Sicilia classem revocat. tum Asparem, Areobindum et Argaliscum mittit adversus Attilam, qui iam Ratiariam, Nassam, Philippopolim et Arcadiopolim Constantiamque et alia pleraque oppida subverterat, quique cum innumeris captivis, etiam Romanis ducibus superatis, praedam immensam agebat. tantis victoriis auctus Attila, et ad utrumque mare, Ponticum videlicet et

δρα ταῖς μάχαις, προῆλθεν Ἄττιλας καὶ μέχρι θαλάσσης ἑκα-
 5 τέρας, τῆς τε τοῦ Πόντου καὶ τῆς πρὸς Καλλιόπολιν καὶ Ση-
 στὸν κεχρημένης, πᾶσαν πόλιν καὶ φρούρια δουλούμενος, πλην
 Ἀδριανουπόλεως καὶ Ἡρακλείας, τῆς ποτε Περίνθου κληθεί-
 5 σης, ὥστε καὶ εἰς τὸν Ἄθυραν αὐτὸν φρούριον ἐλθεῖν. ἀνα-
 γκαίεται οὖν Θεοδοσίος πρεσβεύσασθαι πρὸς Ἄττιλαν· καὶ
 ἑξάκις χιλίας μὲν αὐτῷ λίτρας ὑπὲρ τῆς ἀναχωρήσεως παρα-
 σχεῖν, χιλίων δὲ λιτρῶν ἐτήσιον φόρον αὐτῷ ἡρεμοῦντι προσ-
 10 ομολόγησε τελεῖν. τότε τοῖσιν ἐπαγγελθούσης τῆς Ῥωμαϊκῆς
 ἰσθμύμεως ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Ἄττιλαν, μετὰ βραχὺ
 τελευτᾷ Θεοδοσίος μηνὶ Ἰουνίῳ εἰκοστῇ ἰνδικτιῶνι τρίτῃ. ἡ
 δὲ μακαρία Πουλχερία, μήπω τινὶ τῆς τοῦ βασιλέως τελευτῆς P. 89
 γνωθεΐσης, μεταστελαιμένη Μαρκιανόν, ἄνδρα ἐν σωφροσύνῃ
 καὶ σεμνότητι διαπρέποντα, γέροντα ὄντα ἰκανώτατον, λέγει
 15 πρὸς αὐτὸν· ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς ἐτελεύτησεν, ἐγὼ δὲ σὲ ἑξε-
 λεξάμην ἐκ πάσης τῆς συγκλήτου, ὡς ἐνάρετον· δός μοι λό-
 γον, ὅτι φυλάττεις τὴν παρθενίαν μου, ἦν τῷ θεῷ ἀνεθέμην,
 καὶ ἀναγορεύσω σε βασιλέα. τοῦ δὲ συνθεμέτου τοῦτο ποιεῖν,
 μεταστέλλεται τὸν πατριάρχην καὶ τὴν σύγκλητον, καὶ ἀνα-
 20 γορεύει αὐτὸν βασιλέα Ῥωμαίων.

1. προσῆλθεν A e f. 2. Καλλιόπολιν A. Σηστὸν A,
 Σίστιον vulg. 4. Περίνθου A b. 5. Ἄθυραν b. 6. πρε-
 σβεύσασθαι A, πρεσβεύεσθαι vulg. 7. μὲν αὐτῷ] χρυσοῦ b.
 9. τοῖσιν A, οὖν vulg. 11. Ἰουλίῳ A. 14. ὄντα ἰκανώτατον
 A, ὄντα καὶ ἰκαν. vulg. 18. ἀναγορεύσω A, ἀναγορεύω vulg.
 ποιεῖν om. A.

quod Callipolim usque ad Sestum expanditur, civitatibus cunctis
 nianitisque locis suae servituti, praeter Adrianopolim et Heracleam,
 cui nomen olim Perinthus, subactis, ad Athyram usque castellum
 progreditur. ad Attilam itaque legationem decernere Theodosius co-
 gitur: eique sexies mille auri libras ad recessum e Romanis finibus
 faciendum promittit; et insuper mille librarum tributum annuum, si
 pacem egerit, annuit se pensurum. porro Romanis copiis a bello
 contra Attilam receptis, paulo post diem obit Theodosius, mensis Ju-
 nii vigesimo, indictione tertia. caeterum beata Pulcheria, nondum
 ulli imperatoris morte manifestata, Marcianum, virum prudentia et ho-
 nestate morum celebrem, aetate iam proVectum et ad negotia gerenda
 idoneum, ad se accersitum alloquitur: quandoquidem decessit impera-
 tor, ego te ex omni senatu ceu virtute praestantissimum elegi. da
 fidem: virginitatem meam, quam deo consecravi, te servaturum invio-
 latam: et imperatorem renuntiabo. illo sese ita facturum pollicito,
 patriarcham et senatum Pulcheria convocat, et Marcianum Romano-
 rum imperatorem declarandum curat.

A.M. 5943
B

Ῥωμαίων βασιλέως Μαρκιανῶ ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μαρκιανὸς ὁ εὐσεβὴς θεῖα ψήφῳ αὐτοκράτωρ ἀναδειχθεὶς, τοὺς ἐν ἔξορίᾳ πάντας ἀνεκαλέσατο. ἡ δὲ μακαρία Πουλχερία τὸν παμμύσητον Χρυσάφιον τὸν εὐνοῦχον ἐπέδεδωκεν Ἰορδάνῃ τῷ παιδί Ἰωάννου, τοῦ ἐν Ῥώμῃ 5 τυραννήσαντος, καὶ προσχωρήσαντος πρὸς Ἀρδαβούριον καὶ Ἀσπαρα, καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον ἐλθόντος, καὶ τιμῆς ἀξιοθέντος, ἀναιρεθέντος δὲ δόλῳ ὑπὸ Χρυσάφιον· ὃν λαβὼν Ἰορδάνης ἀνεῖλεν. ἕξιον δὲ ἐστίν, καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς τοῦ θεοῦ εἰς Μαρκιανὸν τὸν βασιλέα ἐκλογὴν σημᾶναι. ἐν τοῖς παρῶν 10 κούσι χρόνοις, ἐν οἷς ὁ Περσικὸς πόλεμος ἐκινήθη, στρατιωτικῆς ὦν λιπὸς ὁ Μαρκιανὸς μετὰ τοῦ ἰδίου νομέρου ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος κατὰ Περσῶν ἀπήει, καὶ γενόμενος ἐν Λυκίᾳ, ἀρρωστίᾳ περιέπεσεν, καὶ καταλειφθεὶς ἐν πόλει Σύδημα, κάκειῖσε χρονοτριβήσας, προσκολλᾶται δύο ἀδελφοῖς τισιν Ἰουλίῳ καὶ 15 Τατιανῷ καλουμένοις· οἳ τινες εἰς τὸν ἴδιον οἶκον λαβόντες αὐτόν, διαγέπανσαν. εἰς Θήραν δὲ ἐξελθόντες, ἔλαβον αὐτόν μεθ' ἑαυτῶν. κοπιᾶσαντες δὲ περὶ μισημβρίαν, ἐκοιμήθησαν. Δπροεξυπνισθεὶς δὲ ὁ Τατιανὸς θεωρεῖ τὸν Μαρκιανὸν εἰς τὸν

3. ἀναδειχθεὶς A, ἀναδεχθεὶς vulg. ἔξορίας b. 9. τοῦ θεοῦ om. a e. 10. παρῶν κούσι A, παρῶν κούσι vulg. 13. Λυκίᾳ] Κιλικίᾳ codd. nonnulli. 14. περιέπεσεν A, περπεσῶν vulg.

A. C. 443

Romanorum imperatoris Marciani annus primus.

Hoc anno pientissimus Marcianus divino suffragio imperator renunciatus cunctos exules ad propria revocavit. beata porro Pulcheria Chrysaphium eunuchum cunctis exosum Iordani Ioannis (qui Romae quondam tyrannide arrepta ad Ardaburium et Asparem post deditionem se recipiens cum eis Byzantium profectus, atque ad honores et dignitates promotus, tandem a Chrysaphio mortem illatam sustinuerat) filio tradidit: quem Iordanes pari mortis poena mulctavit. caeterum operae prelium fuerit, quomodo Marcianus ad imperium a deo fuerit destinatus, scripto significare. superioribus annis, quibus Persicum bellum susceptum, Marcianus miles gregarius cum existeret, e Graecia versus Persiam cum proprio numero proficisceretur. in Lyciam cum venisset, morbo correptus, in urbe Sidema a suis relinquitur: in ea diuturnius moratus duobus quibusdam fratribus, quorum nomina Iulius et Tatianus, amicitiae foedere connectitur. isti Marcianum in propriis aedibus acceptum curant et quietem iubent ducere: venatumque aliquando egressi, comitem eum adiungunt: ac circa meridiem fatigati sopore fruuntur. prior caeteris a somno excitatus Tatianus Marcianum ad solem adhuc dormientem conspicatus,

ἥλιον κοιμώμενον, καὶ αἰτὸν παμμεγεθέστατον ἐπ' αὐτὸν ἐλ-
 θόνη καὶ τὰς ἑαυτοῦ πτέρυγας διαπετάσαντα καὶ σκιὰν ἐπ' V. 72
 αὐτῷ περιποιούμενον. καὶ τοῦτο θεασάμενος, ἐγείρει τὸν ἑαν-
 τοῦ ἀδελφὸν καὶ τὸ θαῦμα ὑποδείκνυσι· καὶ ἐπὶ πολὺ θαν-
 5 μίζοντες τὴν τοῦ πετεινοῦ εὐνοϊκὴν δουλείαν, ἐξυπνίζουσι τὸν
 Μαρκιανόν, καὶ λέγουσιν· εἰάν βασιλεύσης, τί ἡμῖν χαρίζη;
 ὁ δὲ εἶπεν· τίς γάρ εἰμι, ἵνα εἰς ἐμὲ τοῦτο γένηται; οἱ δὲ
 ἐκ δευτέρου τὸν λόγον εἶπον. λέγει ὁ Μαρκιανός· εἰάν τοῦ- P. 90
 το ἐκ θεοῦ γένηται, πατέρας ὑμᾶς ἀνακηρύξω. τότε δι-
 10 δόασιν αὐτῷ διακόσια νομίσματα, λέγοντες· πορεύου ἐν Κων-
 στατινουπόλει καὶ μέμνησο ἡμῶν, ὅτε ὁ θεὸς σε ὑψώσει.
 ὁ δὲ ἀπελθὼν, προσκολλᾶται Ἀρδαβουρίῳ καὶ Ἀσπαρι Ἀρεια-
 νοῖ; οὖσιν, καὶ ποιήσας παρ' αὐτοῖς πεντεκαίδεκα χρόνους,
 καὶ δομέστικος αὐτῶν γεγονώς, κατῆλθεν μετὰ τοῦ Ἀσπαρος
 15 εἰς Ἀφρικὴν παρατάξασθαι εἰς Γιζέριχον, καὶ ἐν τῇ πολέμῳ
 ἐκρατήθη. Γιζερίχου δὲ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐλῇ τοὺς αἰχμαλωτι-
 σθέντας ἀποκλείσαντος, καὶ ἐκ τῶν ὑπερώων κατενόει αὐτούς.
 καὶ περὶ μεσημβρίαν παρακύψας ὄρᾳ τὸν Μαρκιανόν καθεύ-
 δοντα, καὶ αἰτὸν ἐλθόντα, καὶ τὰς πτέρυγας ἐκτείνοντα καὶ B
 20 σκιαζοντα αὐτόν· καὶ τοῦτο ἰδὼν ὁ Γιζερίχος θεῖαν εἶναι
 οἰκονομίαν ἐλογίσαιτο ταύτην. καὶ μεταπεμψάμενος τὸν ἄν-

1. παμμεγεθέστατον A, παμμεγέστατον vulg. 11. ὑψώσει A,
 ὑψώσῃ vulg. 15. εἰς Γιζ.] πρὸς Γ. a c. 16. ἐκρατήθη ὑπὸ
 Γιζ. ἐν τῇ A a e. 21. ἐλογίσαιτο codd. et edd.

ingentem aquilam advolantem et in eum expansis alis umbram faci-
 entem animadvertit. portentum miratus, fratrem excitat, miraculum
 indicat. ac uterque tandem volucris benevolum officium diu miratus
 Marciano somnum excutit: et his eum compellat: si nonnunquam
 imperium assequaris, quid nobis gratiarum rependes? respondet ille:
 quisnam sum ego, cui tale quid contingat? illi repetitis ver-
 bis denuo interrogant: quibus Marcianus: si succedat a deo im-
 perium, inquit, patres vos renunciabo. tunc ducentis nummis do-
 nato dicunt: proficiscere Cpolim et nostri memoriam habe, ubi te
 deus in meliorem fortunam evexerit. digressus ab eis Ardaburio et
 Aspari Arianae opinionis hominibus adiungitur, et quindecim annos cum
 eis moratus ac domesticus factus, cum Aspare tandem expeditionis
 in Africam adversus Gizerichum comes, in conflictu capitur. Gizeri-
 chus captivos atrio conclusos ex superiore coenaculo contemplaturus
 circa meridiem procumbens in fenestram, Marcianum somno detentum
 conspicatur et advolantem aquilam extentis pennis eum obumbrau-
 tem. re visa, Gizerichus eam divinae providentiae consilio geri mente
 perpendit: ac ubi accersitum ad se Marcianum Asparis domesticum

δρα, καὶ γνοῦς εἶναι αὐτὸν δομέστικον τοῦ Ἀσπαρος, ἔγνω ὅτι εἰς βασιλέα ἀνάγεσθαι μέλλει. καὶ ἀποκτεῖναι αὐτὸν οὐκ ἠθέλησεν, λογισάμενος ὅτι τοῦ Θεοῦ τὴν βουλὴν οὐδεὶς δύναται καλῦσαι. ὄρκον δὲ αὐτὸν ἀπήτησεν, ὅτι εἰ τῷ Θεῷ φίλον βασιλεύειν αὐτόν, οὐ πολεμήσει ποτὲ Οὐρανῶν. καὶ οὕτως ἀβλαβῆς ἀπολυθεὶς ὁ Μαρκιανὸς ἦλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον. χρόνον δὲ ὀλίγου διελθόντος, καὶ Θεοδοσίου τελευτήσαντος, βασιλεὺς ἀνεδείχθη, ὡς προέφημεν. ἐγένετο δὲ χρηστικός περὶ πάντας τοὺς ὑπηκόους. ὁ δὲ Ἄττιλας ἐπανίσταται τῷ βασιλεῖ Ῥώμης Οὐαλεντινιανῷ, διότι οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ εἰς γυναῖκα τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Ὀνωρίαν· καὶ ἐλθὼν μέγχι πόλεως Ἀδρηλίας, καὶ συμπλακεὶς Ἀετίῳ τῷ στρατηγῷ Ῥωμαίων, καὶ ἠττηθεὶς, πλείστους ἀποβαλὼν τῆς δυνάμεως παρὰ Λήγουν ποταμόν, ὑπέστρεψεν κατησχυμμένος. ὁ δὲ Μαρκιανὸς τῆς ἐν Λυκίᾳ γεγενημένης αὐτῷ ὑπομνησθεὶς εὐεργεσίας Τατιανὸν καὶ Ἰούλιον μεταπεμψάμενος πατέρας αὐτοῦς ἀνεκήρυξεν. καὶ τὸν μὲν Τατιανὸν ὑπαρχον ἐποίησε τῆς πόλεως· τῷ δὲ Ἰουλίῳ τὴν τῶν Λιβύων ἐνεχείρησεν ἀρχήν. ἡ δὲ μακαρία Πουλχερία πολλὰς μὲν καὶ ἄλλας τῷ Χριστῷ Δύνηγειρεν ἐκκλησίας, ἐξαιρέτως δὲ τὴν ἐν Βλαχέρναις τῆς πανυμνήτου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας

2. βασιλείαν b. 7. δὲ om. b. 10. τῷ βασιλεῖ Ῥώμης A, τοῖς βασιλεῦσι καὶ Ῥώμης vulg. 14. Λήγην A. 17. ὑπαρχον A. τῆς add. ex A. 18. Λυκίων b, fortasse vere. 20. τῆς add. ex A.

esse novit, ad imperii culmen virum aliquando evehendum praevidit. itaque dei consilium a nullo praepediri arbitratus, mortem inferre noluit: at iusiurando exacto, ut si eum imperare deo videretur, numquam Vandalos bello lacesseret, polliceri compulit. ita Marcianus dimissus incolumis Cpolim regreditur. mox vero brevi praetercurrente tempore, ac Theodosio fati functo, imperator, ut praemisimus, est salutatus, et in subditio omnes humanissimum se praeiuit. caeterum Attila Romae principem Valentinianum maxime bello vexare studuit, quod Honoriam propriam sororem ei coningem locare recusasset. ad Aurelianorum itaque civitatem progressus, consertis cum Aetio Romano duce manibus, pluribus suarum copiarum ad Ligerim fluvium amissis, superatur, et cum dedecore proprios repetit fines. Marcianus beneficii sibi quondam in Lycia collati memor, Tatianum et Iulium ad se accitos patres renunciat: et Tatianum quidem urbis, Iulium vero Libyca decorat praefectura. beata porro Pulcheria plures ac alias Christo construxit ecclesias: maxime vero quae celebrandae dominae nostrae deiparae dicata conspicitur in Blachernis sub pientissimi im-

τοῦ εὐσεβοῦς Μαρκιανοῦ. Λέων δὲ ὁ μακάριος πάππυς
 Ῥώμης ἔγραψε Μαρκιανῷ αἰτῶν τὰ τολμηθέντα παρὰ Διοσ-
 κόρου καὶ Εὐτυχοῦς ἐν Ἐφέσῳ εἰς τὸν ἅγιον Φλαβιανὸν ζη-
 τηθῆναι ἐπὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς
 5 συναρθῆναι πάντας τοὺς ἐπίσκοπους.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἁγία τετάρτη γέγονεν σὺν-Α.Μ. 5944
 οδος μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶνος ε' μετὰ ἐνιαυτὸν καὶ μῆ-Ρ. 91
 τας δύο τῆς ἀναγορεύσεως Μαρκιανοῦ· πάντων δὲ τῶν ἐπι-
 σκόπων συνελθόντων ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας Εὐφημίας,
 10 καὶ τῆς συγκλήτου, καὶ γυμνασθέντα τὰ ἐπὶ τῆς πρώτης ἰν-
 δικτιῶνος καὶ τὰ παρ' Εὐτυχοῦς πραχθέντα καὶ τὰ ἐν Ἐφέ-
 σῳ ὑπὸ Διοσκόρου νεωτερισθέντα, ἐγκαλούμενος ὁ Διόσκορος V. 73
 περὶ τούτων ἐπὶ τὴν ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων καταφεύγει,
 καὶ μὴ δυνηθεὶς ἐκφυγεῖν τὸν ἐν τοῖς πραχθεῖσιν ἔλεγχον,
 15 ἤπορεύετο, καὶ ἡ ἀλήθεια παρεγγυνοῦτο. τότε μὴ ἔχων ἀπο-
 λογίαν, κατησχύνθη. οἱ δὲ συνεδρεύσαντες αὐτῷ ἐν τῇ λη-
 πρικῇ συνόδῳ, ἤλεγχον αὐτῷ τὴν βίαν καὶ τὴν ἀνάγκην, ἣν
 ἐπέμειναν παρ' αὐτοῦ. καὶ συγγνώμην τῇ συνόδῳ αἰτήσαν-Β
 τες ἐδέχθησαν· ὧν εἷς ὑπῆρχεν καὶ Ἰουβενάλιος ὁ Ἱεροσο-
 20 λύμων ἐπίσκοπος. ἀπορήσας δὲ ὁ Διόσκορος [καὶ μὴ ἔχων

8. τῶν add. ex A. 11. τὰ παρ'] κατὰ A, καὶ τὰ b e. 12.
 ὁ add. ex A. 13. ἄγνωσιν b. 14. τῶν — ἐλέγχων b. 16.
 ἐν τῇ — αὐτῷ om. f. 20. καὶ μὴ ἔχων ἀπολ. om. A.

peratoris Marciani exordia. caeterum beatus Leo Romanus papa, quae
 Dioscori et Eutychis temerariis ausibus adversus sanctum Flavianum
 Ephesi fuerant attentata, in generali concilio recudi ac discuti litte-
 ris expetiti: imperator vero universos episcopos congregari man-
 davit.

Hoc anno sancta et quarta synodus Chalcedone celebrata est, A. C. 444
 mense Octobri indictione quinta, Marciano iam unum annum et
 duos menses imperante. cunctis igitur episcopis et senatu con-
 gregatis in aede sanctae martyri Euphemiae dicata, et quae prima
 indictione, tum quae ab Eutyche gesta, et quae a Dioscoro Ephesi
 fuerant innovata, discussis, de his interrogatus Dioscorus ad re-
 rum actarum ignorantiam confugit: at cum argumentis, quae ab
 ipsis actis petebantur, convinceretur, perplexus haesitabat, ac simul ve-
 ritas in apertum proferebatur. tunc quid pro defensione diceret ne-
 scius, erubuit. qui vero cum ipso in praedatoria synodo conven-
 rant, vis sibi ab eo illatae Dioscorum arguebant: et venia sibi a syn-
 odo petita, in gratiam sunt recepti: e quorum numero Iuvenalius
 Hierosolymorum episcopus extitit. Dioscorus animo fluctuans, et quid
 responderet incertus, synodo se praesentem exhibere non ulterius est

ἀπολογίαν] οὐκ ἔτι ἐτόλμησεν ἐμψανισθῆναι τῇ συνόδῳ. τότε ἡ σύνοδος, συμπαρόντος καὶ τοῦ βασιλέως Μαρκιανοῦ ἅμα τῇ συγκλήτῳ, ἀπεφῆνατο κατὰ Διοσκόρου καὶ Εὐτυχοῦς, καὶ τούτους καθείλον. [ἐν ᾗ καὶ τελειοῦται.] ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν μὲν Διοσκόρον εἰς Γάγγραν ἐξώρισεν, τὴν δὲ σύνοδον ἐπαινέ-
 5 σας εἶπεν· χάριν μεγίστην ὁμολογῶ τῷ πάντων ἡμῶν δεσπό-
 τη καὶ θεῷ, ὅτι ἀναιρεθείσης τῆς διχονοίας, εἰς μίαν καὶ
 τὴν αὐτὴν ὁμολογίαν πάντες συνελήλυθαμεν. καὶ φιλοφρο-
 10 σῆσας τοὺς ἐξακοσίους τριάκοντα ἁγίους πατέρας ἀπέλυσεν
 ἕκαστον εἰς τὰ ἴδια ἐν εἰρήνῃ. ἐχειροτονήθη δὲ Προτερίος
 ἀντὶ Διοσκόρου ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας.

A.M. 6945 Περσῶν βασιλέως Περόξου, Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου
 Προτερίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Πουλχερία ἡ μακαρία καὶ εὐσεβῆς ἐκοι-
 15 μῆθη ἐν Χριστῷ, πολλὰ ποιήσασα κατορθώματα, καὶ πάντα τὰ
 ἐαυτῆς πτωχοῖς καταλείψασα, ἅπερ Μαρκιανὸς πλεῖστα ὄντα
 προσθύμῳ διέδωκεν. ἔκτισεν δὲ ἡ αὐτὴ πολλοὺς εὐκτηρίους
 οἴκους καὶ πτωχεῖα καὶ ξενῶνας καὶ ξενοτάφια. ἐν οἷς καὶ
 τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λαυρεντίου. τοῦ δὲ Διοσκό-

3. τῇ συγκλήτῳ A, τῆς συγκλήτου vulg. 4. ἐν ᾗ καὶ τελειοῦται:
 obscura haec verba om. b. 5. εἰς Γ. ἐξώρισεν A e f, ἐξορί-
 σας εἰς Γ. vulg. 6. δεσπότη καὶ om. A. 8. τὴν αὐτὴν A
 b, τὴν αὐτοῦ vulg. πάντες add. ex A. 17. διέδωκεν A,
 δέδωκεν vulg.

ausus. tum vero synodus, ipso imperatore Marciano et senatu prae-
 sente, adversam Dioscoro et Eutychi sententiam pronunciavit et eos
 depositione punivit. pronunciata sententia synodus soluta est. im-
 perator Gangras relegato Dioscoro, in synodi laudes erumpens, dixit:
 deo nostrum omnium domino maximas debeo grates: quod sublata
 omni dissensione, in unam tandem et eandem sententiam omnes ivi-
 mus. sanctos demum sexcentos et triginta patres postquam benigne
 et humane suscepisset, singulos cum pace ad proprias sedes dimisit.
 in Dioscori vero locum Proterius Alexandriae episcopus est ordi-
 natus.

A. C. 445 Persarum regis Peroxis, Alexandriae episcopi Proterii annus
 primus.

Hoc anno multis rebus praeclare gestis, cunctisque suis bonis
 pauperibus relictis, beata et pia Pulcheria obdormivit in Christo:
 bona eius licet immensa Marcianus libentissime consignavit. ipsa
 porro quam plurimas sacras aedes sive oratoria, multa item publica
 pauperum loca peregrinorumque domicilia et eisdem mortuis coeme-
 teria, in quibus sancti martyris Laurentii templum numeratur, aedifi-

ρου ἔξορισθέντος καὶ τοῦ Προτερίου προβληθέντος, οἱ σὺμ-
φρονες Διοσκόρου καὶ Εὐτυχοῦς στάσιν μεγίστην ἐποίησαν,
ὑπειλήσαντες κωλύειν καὶ τὴν σιτοπομπίαν. Μαρκιανὸς δὲ
μαθὼν, ἐκέλευσεν οὐκ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἀλλ' εἰς τὸ Πηλού-
5 σιον τὸν οἶτον τῆς Αἰγύπτου καταγωγιάζεσθαι διὰ τοῦ Νεί-
λου, καὶ οὕτως εἰς τὴν βασιλίδα διαπλωϊζεσθαι. ὅθεν Ἀλε- P. 92
ξανδροεὶς λιμῶζαντες Προτέριον ἤτησαν δεηθῆναι περὶ αὐτῶν
τοῦ βασιλέως, καὶ οὕτως τῆς ἀταξίας ἐπαύσαντο.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεκτίσθη τὸ Διοκλητιανὸν βαλανεῖον ἐν
10 Ἀλεξάνδρειᾳ· καὶ Ἀττίλις ἔκαυσεν τὴν Ἀκυλίαν πόλιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Θεοδοσίος μοναχός, ἀνὴρ λυμειῶν, κα-
τελθὼν δρομαῖος μετὰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον εἰς Ἱεροσό-
λυμα, καὶ μαθὼν Εὐδοκίαν τὴν ἀγούσταν προσκεκλίσθαι
Διοσκόρῳ τῷ καθαιρεθέντι ὑπὸ τῆς συνόδου, ἤρξατο καταβοᾶν
15 τῆς συνόδου, ὡς τὴν ὀρθὴν ἀναστρεψάσης πίστιν, καὶ συναρ-
πάξει ἀγούσταν καὶ τοὺς μοναχοὺς, καὶ ταῖς ἰδίαις μαιφο- B
νίαις χρησάμενος, βαρβαρικῶς τρόπῳ τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον
ἄρπάξει, καὶ τοὺς τῆς ἀγούστης ἀνθρώπους ὑπουργοὺς ἔχων,
χειροτονεῖ ἐπισκόπους κατὰ πόλιν, τῶν ἐπισκόπων ἔτι ὄντων

1. καὶ τοῦ Προτ. προβλ. om. A a f. 5. κατάγεσθαι A. 6.
διαπλωϊζεσθαι A, πλωϊζ. vulg. ὅθεν b, ὅπερ vulg. 9.
ἐκτίσθη A e. 13. προσκεκλίσθαι a, προσκεκλεισθαι A, προσ-
κελήσθαι f, προσκεισθαι vulg. 15. διαστρεψάσης A. 19.
ἐπισκόπους om. A f.

cavit. Dioscoro vero in exilium pulso, et in eius vicem Proterio suffecto, qui cum Dioscoro et Eutyche sentiebant, magnum concitaverunt tumultum, frumentarium etiam commeatum se interclusuros minati. eo cognito, non Alexandriam, sed Pelusium per Nilum Aegyptum frumentum devehī, ac inde Cpolim reginam urbium deportari Marcianus mandavit. hinc ipsi Alexandrini fame vexati, Proterium, qui pro ipsis imperatorem deprecaretur, interposuerunt: sicque tumultuari destiterunt.

Hoc etiam anno Diocletianeum balneum Alexandriae reparatum: et Attila Aquileiam urbem incendio devastavit.

Hoc eodem anno Theodosius monachus vir exitiosus, peracto Chalcedone concilio, cursu concito Hierosolymam delatus, et de Eudociae augustae versus Dioscorum a concilio depositum affectu certior factus, adversus illud, quasi rectam pervertisset fidem, vociferari et declamare coepit: et augusta in propriam sententiam rapta, circumventis etiam monachis, familiaribus sibi caedibus usus, barbarico more in pontificium thronum, etiam ipsis augustae domesticis invasionis huiusmodi ministris, intruditur, et per urbes, episcopis adhuc

ἐν τῇ συνόδῳ. Σευηριανὸν δὲ τὸν ἐπίσκοπον Σκυθοπόλεως
 V. 74 μὴ ὑπαχθέντα τῇ αὐτοῦ κακοδοξίᾳ τῆς πόλεως ἐξαγαγὼν κα-
 τασφάττει, καὶ ἐγείρει διωγμὸν κατὰ τῶν μὴ κοινωνούντων
 αὐτῷ, καὶ πολλοὺς μὲν ἐβασάνισεν, ἄλλους δὲ ἐδήμευσεν, καὶ
 ἑτέρων τοὺς οἴκους πυρὶ παρέδωκεν, ὥστε νομισθῆναι ὑπὸ
 βαρβάρων τὴν πόλιν ἐαλωκέναι. ἀπέσφαξεν δὲ καὶ Ἀθανά-
 Cσιον διάκονον τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως, ὄνειδίσαντα καὶ ἐξελέ-
 ξαντα τὴν αὐτοῦ ἀδείαν, καὶ τὸ τοῦτου ἅγιον σῶμα κατὰ
 τὴν πόλιν πομπεύσας τοῖς κυσὶ παρέδωκεν. Δόμνος δὲ ὁ ἀρ-
 χιεπίσκοπος Ἀντιοχείας εἰς τὴν ἔρημον ἔφυγεν καὶ Ἰουβενά-
 λιος Ἱεροσολύμων. τοῦ δὲ λυμεῶνος Θεοδοσίου ἐπὶ εἰκοσι μῆ-
 νας τὸν θρόνον Ἱεροσολύμων κρατήσαντος, γνούς ὁ βασιλεὺς
 Μαρκιανὸς ἐκέλευσεν αὐτὸν συλληφθῆναι· ὁ δὲ φυγὰς ἤχρητο
 ἐπὶ τὸ Σιναιὸν ὄρος. τοῦτου δὲ ἐκ ποδῶν γεγοτότος καὶ τῶν
 ὑπ' αὐτοῦ χειροτονηθέντων, πάλιν Ἰουβενάλιος τὸν αὐτοῦ
 D θρόνον ἀπέλαβεν.

A. M. 5946 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Βασιλείου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς βασιλεὺς ἐν Ῥώμῃ, ὑφο-
 ρώμενος τὴν Αἰτίου τοῦ πατρικίου καὶ στρατηγοῦ δύναμιν,

2. μὴ ὑπαχθ. τῇ αὐτοῦ κακ. om. A f. 4. ἄλλους δὲ ἐδήμευσεν
 add. ex b. 5. ἑτέρων τοὺς A, ἑτέρων δὲ τοὺς vulg. 8.
 ἀδείαν f. τὸ τοῦτου ἅγιον A, τὸ τοῦ ἁγίου vulg. 15.
 τὸν αὐτοῦ θρόνον A, τὸν θρόνον αὐτοῦ vulg. 19. καὶ στρα-
 τηγοῦ add. ex A.

in concilio consentibus, episcopus destinat: Severianum autem Scy-
 thopoleos episcopum, cum ipsius pravīs erroribus assentiri nollet, ci-
 vitate expulsus interfecit persecutionemque in eos, qui eius commu-
 nionem aversarentur, excitat, et quosdam quidem examinat tormentis,
 aliorum aedes igne depopulatur, adeo ut civitatis a barbaris devasta-
 tae faciem in ipsa civitate exhiberet. tandemque Athanasium sanctae
 resurrectionis diaconum summam eius in deum impietatem probris et
 reprehensionibus insectans necavit crudeliter, sanctique corpus per
 urbem publice in ludibrium raptum canibus obiecit. Dominus vero
 Antiochiae et Iuvenalius Hierosolymorum episcopi in eremum secessu
 salutē consuluerunt. cum vero illa pestis viginti menses continuos
 Hierosolymitanam occupasset sedem, Marcianus, re comperta, ipsum
 comprehendi iussit: at ille fuga Sinaeum in montem se recepit. ipso
 vero una cum sacrilege ordinatis eliminato, Iuvenalius in sedem sibi
 propria est restitutus.

A. C. 446 Antiochiae episcopi Basilii annus primus.

Hoc anno Valentinianus imperator Aetii patricii potestatem ni-
 miam Romae suspectam habens, Heraclio quodam eunucho adiutore

δολοφονεῖ τοῦτον, Ἡρακλείου τινὸς τῶν εὐνούχων συμπρά-
 ξατος αὐτῷ. ὁ δὲ Ἄττιλος εὐτρεπίζετο πολεμῆσαι Μαρκια-
 νῆ μὴ ἀνεχομένῳ τὸν φόρον αὐτῷ παρασχέσθαι τὸν ὑπὸ
 Θεοδοσίου ταχθέντα. μεταξύ δὲ κόρης τινὸς εὐπρεποῦς ἐρα- P. 93
 5 οθεῖς, καὶ τὸν πρὸς αὐτὴν γάμιον ἐπιτελῶν, οἰνώθεις τε σφό-
 δρα καὶ ὕπνῳ βαρυνθεῖς, αἵματος ἀθρόον διὰ ῥινῶν τε καὶ
 τοῦ στόματος ἐνεχθέντος, τελευτᾷ τὸν βίον. τὴν δὲ τοσαύτην
 αὐτοῦ δυναστείαν οἱ παῖδες τούτου διαδεξάμενοι καὶ στασιά-
 σαιτες πρὸς ἀλλήλους, διαφθεῖρονται. οἱ μέντοι γε κατὰ
 10 τὴν ἔψαν Ῥωμαῖοι, Μαρκιανοῦ βασιλεύοντος, πάσης ἀπήλανον
 εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης καὶ εὐφροσύνης. καὶ ἦν ἐκεῖνα τὰ
 εἴη κυρίως χρυσᾷ τῇ τοῦ βασιλέως χρηστότητι, γαλήνης πάντα
 ἐπικεχυμένης τὰ πράγματα. B

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ τῆς Ῥώμης βασιλεὺς A.M. 5947
 15 τῶν μὲν ὀρθῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων ἀντελαμβάνετο, πολ-
 λὴν δὲ τὴν παρανομίαν ἐν τῇ ἑαυτοῦ διεκέχητο διαίτη. εὐ-
 πρεπεστάτῃ γὰρ γυναικὶ Εὐδοξίᾳ τῇ θυγατρὶ Θεοδοσίου τοῦ
 βασιλέως συνοικῶν ἀλλοτριαῖς δαιμονιωδῶς ἐκέχητο. ὠμίλει
 δὲ συνεχῶς καὶ τοῖς τὰ περιέργα πρᾶττουσι. διὸ καὶ ἀισχύ-
 20 σθη παραδίδοται θανάτῳ. Μαξιμίον γὰρ τοῦ ἐπὶ Θεοδοσίου

5. οἰνώθεις τε A, οἰνώθεις δὲ vulg. 6. βαρυνθεῖς — ῥινόος A.
 10. ἀπήλανον A, ἀπέλανον a, ἀπολαύων f, ἀπέλαβον vulg. 12.
 κυρίως add. ex A e f. 14. βασιλεὺς A e f, βασιλεύων vulg.
 16. ἐκέχητο A. 19. δὲ add. ex A. 20. Μαξιμιανού A e.

adscito, ipsum dolis interficit. adversus autem Marcianum pactum a
 Theodosio tributum reddi non ferentem Attila bellum parabat. in-
 terea puellae, cuius forma liberalis omnino fuit, amore captus, dum
 nuptias cum illa celebrat, vino maxime madidus ac profundo somno
 gravatus, copioso subinde sanguinis profluvio e naribus atque ore
 erumpente, vitam finit. tam amplam vero patris ditionem excipien-
 tes filii et ad invicem dissidentes profligantur. Romani porro qui
 partes orientis tenebant, summa pace, iustitia et gaudio, Marciano im-
 perante, fruebantur. et erant certe imperatoris benignitate aurea
 proprus illa tempora, tranquillitate nimirum rebus omnibus su-
 perfusa.

Hoc anno Valentinianus Romae imperans recta quidem ecclesiae A. C 447
 dogmata sustinebat, innumeris licet flagitiis quotidianum vitae usum
 respergeret. formosissimae siquidem uxori Eudoxiae Theodosii impe-
 ratoris filiae coniunctus, alienis mulieribus per artes daemónicas ab-
 utebatur. etiam curiosa sectantibus assidue conversabatur: quare
 foedissimo mortis genere plectitur. eius quippe Maximi, qui sub ma-

τοῦ μεγάλου τυραννήσαντος ἔγγονος καὶ ὁμώνυμος ἐν τοῖς
κατὰ τὴν Ῥώμην πατρικίοις τελεῶν, ἔνδον τοῦ παλατίου γε-
νόμενος, τὸν Οὐαλεντινιανὸν ἀπέσφαιξεν, καὶ τῇ Εὐδοξίᾳ βίᾳ
C. Συνεγένετο, καὶ τῆς βασιλείας ἐκράτησεν· δι' ὧν γὰρ τις
ἀμαρτάνει, δι' αὐτῶν καὶ παιδεύεται. ἐπὶ τούτοις ἡ Εὐδο- 5
ξία ἀχθομένη, καὶ μηδεμίαν βοήθειαν ἐκ τοῦ Βυζαντίου ἔσε-
σθαι αὐτῇ λογισαμένη, Θεοδοσίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς τελευ-
τήσαντος καὶ Πουλχερίας, μεταπέμπεται Γιζέριχον εἰς Ῥώ-
μην, παρακαλοῦσα λυτρωθῆναι ἐκ τῆς τοῦ Μαξίμου τυραν-
V. 75 νίδος. Γιζεριχου δὲ στόλῳ μεγάλῳ ἐκπλεύσαντος εἰς Ῥώμην, 10
Μαξίμος φοβηθεὶς φυγῇ ἐχρήσατο. οἱ δὲ συνόντες αὐτῷ
ἀνεῖλον αὐτὸν βασιλεύσαντα ἔτος ἕν. ὃ δὲ Γιζέριχος μηδενὸς
αὐτῷ ἀντιστάντος, εἰσῆλθεν εἰς Ῥώμην τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῆς
σφαγῆς Μαξίμου, καὶ λαβὼν πάντα τὰ χρήματα καὶ τὰ τῆς
D. πόλεως θεύματα εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαλὼν, ἐν οἷς ἦσαν κειμήλια 15
ὀλόχρυσα καὶ διάλιθα ἐκκλησιαστικὰ, καὶ σκευὴ Ἑβραϊκὰ,
ἄπερ Οὐεσπασιανὸς Τίτος μετὰ τὴν ἄλωσιν Ἱεροσολύμων εἰς
Ῥώμην ἤγαγεν, σὺν τούτοις λαβὼν καὶ Εὐδοξίαν τὴν βασι-
λισσαν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, εἰς Ἀφρικὴν ἀπέλευσεν· καὶ
τὴν μὲν Εὐδοκίαν Ὀνωρίχῳ τῷ πρωτοτόκῳ υἱῷ αὐτοῦ συνέζευ- 20
ξεν, τὴν δὲ Πλακιδίαν ἄνδρα ἔχειν μαθῶν Ὀλύβριον τὸν πα-

1. ἔγγονος A, ἔγγων vulg. 3. βίᾳ om. A e f. 9. Μαξι-
μιανοῦ e. 14. τὰ ante χρήμ. add. ex A. 17. Οὐεσπασιανὸς
A, Οὐεσπασιανοῦ vulg. 19. ἀπέλευσεν A, ἀπέπευσεν vulg.

gno Theodosio tyrannidem fuerat aucupatus, nepos et eiusdem nominis
consors, inter patricios Romae adscitus, in palatium irruens Valenti-
nianum trucidavit, Eudoxiam vi oppressit et imperium obtinuit. et-
enim per quae peccat aliquis, per eadem castigatur. his afflicta Eu-
doxia, cum, Theodosio patre et Pulcheria iam extinctis, nullum sibi
Cpoli afuturum auxilium expectaret, Gizerichum, ex Maximi tyrannide
eximi se deprecata, Romam advocat. eo cum ingenti classe Romam
adnavigante, deterritus Maximus fugae se committit: et a suis, cum
vix annum imperasset, interimitur. Gizerichus, nullo resistente, ter-
tio a caede Maximi die Romam ingreditur, direptisque omnibus urbis
divitiis, et cunctis eius ornamentis spectatu dignioribus in naves im-
positis, in quibus etiam fuit copiosa ecclesiae suppellex ex auro solido
et gemmis confata, et Hebraica vasa a Vespasiani filio Tito post
Hierosolymorum excidium Romam allata, et insuper Eudoxia impera-
trice eiusque filiabus una secum abductis, in Africam navibus re-
meat: ibi demum Eudociam Honoricho filio suo maiori coniugio co-
pulat, Placidiam vero cum Olybrium patricium virum habere compe-

τρίκιον, μετὰ τῆς μητρὸς ἐφύλαξεν Εὐδοξίας. μαθὼν δὲ τὸν Μαξιμόν θάνατον Μαιωρῆτος ἐβασίλευσεν ἔτη δύο, καὶ μετ' αὐτὸν Ἄβιτος τὴν τῆς Ῥώμης βασιλείαν ἐκράτησεν ἐνιαυτούς δύο, καὶ μετὰ τοῦτον Σεῦηρος ἔτη τρία, καὶ μετὰ τούτους P. 94 οὐκ ἔστιν βασιλεὺς, ἀλλὰ Ῥεκίμερ ἐδιοίκει τὰ πράγματα στρατηγῶν καὶ μεγάλην περικείμενος δύναμιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Εὐδοκία ἐν Ἱεροσολύμοις πολλὰ καταλείψουσα ταῖς ἐκκλησίαις.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Μαρτυρίου ἔτος α'.

A.M. 5948

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκάη ἡ Ῥάβεννα, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας Β ἐσφάγη ὁ πατριῖος Ῥαμίτος εἰς Κλάσας. καὶ μεθ' ἡμέρας 15 ἐνικήθη Ἄβιτος ὑπὸ Ῥεμίκου, καὶ γέγονεν εἰς πόλιν Πλακενίαν εἰς Γαλλίους.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐτελεύτησεν πρὸ A.M. 5949 15 μῶς καλανθῶν Μαῖων· καὶ ἐβασίλευσε Λέων ὁ μέγας. αὐτῷ δὲ τῷ ἔτει ἀνενεώθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ Γρατιανὸν βαλάνειον καὶ ἡ βασιλικὴ ἡ μεγάλη εἰς τὸ στοιχεῖον. πάνυ δὲ ἦν εὐλαβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν ὁ Μαρκιανός, ὅστις ἐν ταῖς λιταῖς τοῦ Κάμπου πῆζός ἐξῆει, πολλὰ τοῖς δεομένοις C

1. τὸν Μαξ. θάν. A, τοῦ M. θ. vulg. 5. ἐδιώκει A, sed cfr. p. 126, 10. 12. locum aperte corruptum Goar. sic explendum censet: καὶ γέγονεν ἐπίσκοπος εἰς πόλιν (A f πόλεμον) Πλακενίαν, καὶ ἀπέλθων εἰς Γαλλίας ἀπέθανεν. 16. τὸ Τραγιανὸν βαλ. A. 17. ἡ μεγάλη A, μεγάλη vulg. 18. ὁ add. ex A.

risset, una cum matre Eudoxia sub custodia tenuit. Maiorinus, audita Maximi morte, duos annos imperio potitur: eo sublato, Avitus pari annorum numero occupavit: post hunc Severus annos tres. post istos nullus Romae extitit imperator: verum Recimer dux exercitus, magna instructus potentia, rerum summam administravit.

Hoc etiam anno Eudocia, donis maximis in ecclesias collatis, Hierosolymis decessit.

Antiochiae episcopi Martyrii annus primus.

A. C. 448

Hoc anno Ravenna civitas igne consumpta est: et post dies paucos Ramitus patricius ad Clusas est interfectus: diesque abhinc undeviginti a Remico superatus est Avitus: factus autem Placentiae civitatis episcopus, in Gallias profectus occubuit.

Hoc anno pridie Maias kalendas Marcianus imperator decessit, et A. C. 449 in imperio successit magnus Leo. eadem tempestate Gratiani balneum Alexandriae reparatur et regia maior ad Stoechium. Marcianus porro valde pius religioso timore deum colebat, et processionibus ad Campum celebratis, pedes incedebat, et multis beneficiis sibi devinciebat egentes: quare his conspectis, non amplius sella sublatus, ut mos

εὖ ποιῶν· ὄθεν τοῦτον ὄρων ὁ πατριάρχης Ἀνατόλιος καὶ αὐτὸς οὐκ ἔτι φορεῖφ φερόμενος, κατὰ τὸ ἔθος, ἐλιτάνευεν, ἀλλὰ πεζός.

Τούτῳ τῷ ἔτει Τιμόθεος ὁ Αἰλουρος μαγγανεία χρησάμενος, νυκτὸς ἐν τοῖς κελίοις τῶν μοναχῶν περιήρχετο, ἐξ 5 ὀνόματος καλῶν ἕκαστον. τοῦ δὲ ἀποκριναμένου ἔλεγεν· ἐγὼ ἄγγελός εἰμι, καὶ ἀπεστάλην εἰπεῖν πᾶσιν ἀποστῆναι μὲν τῆς κοινωνίας Προτερίου καὶ τῶν ἐν Χαλκηδόνι, Τιμόθεον δὲ τὸν Αἰλουρον ἐπίσκοπον προχειρίσασθαι Ἀλεξανδρείας.

D Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Εὐδοξία ἡ θυγάτηρ Θεοδοσίου τοῦ βα- 10 σιλέως, γυνὴ δὲ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ τρίτου μετὰ μιᾶς θυγατρὸς Πλακιδίας, γυναικὸς Ὀλυβρίου, ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀφρικῆς· ἡ γὰρ Εὐδοκία τῷ υἱῷ Γιζέριχου Ὀνωρίχῳ ἐξενύχθη καὶ οὐκ ἐπανῆλθεν.

A.M. 5950 Ῥωμαίων βασιλέως Λέοντος ἔτος α'. 15

P. 95 Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ἐβουσίλευσεν, Θραξ τῷ γένει, τρι-
V. 76 βούνος τὴν Ἀσίαν, μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἰνδικτιῶνος ια' στεφθεῖς ὑπὸ Ἀνατολίου τοῦ πατριάρχου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει σεισμοῦ φοβεροῦ γενομένου ἐν Ἀντιοχείᾳ, σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις κατέπεσεν. ἦλθεν δὲ ἐν Ἀλεξαν- 20 δρεία καμηλοπάρδαλις καὶ ταυρέλαφοι καὶ ἄλλα θηρία. σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ Τιμόθεος, ὁ ἐπίκλην Αἰλουρος, τὴν Ἀλεξαν-

17. ια' ε' Α.

tunc ferebat, sed pedibus quoque iter agens Anatolius patriarcha processionum supplicationes obibat.

Hoc etiam anno Timotheus Aelurus praestigiiis et fraudibus usus, monachorum cellas nocturnus ambulator circumibat, nominatim singulos vocans: cui cum responderet quispiam, referebat ille: ego sum angelus: et ut a Proterii communione et ab iis, quae Chalcedone sunt acta, cuncti abstineant, et subinde Timotheum Aelurum Alexandriae constituent episcopum, enunciatum sum missus.

Hoc eodem anno Eudoxia Theodosii imperatoris filia, Valentiniani vero tertii coniux, cum Placidia filiarum altera, Olybrii uxore, ex Africa remeavit: Eudocia siquidem Honoricho Gizerichi filio matrimonio iuncta non rediit.

A. C. 450 Romanorum imperatoris Leonis annus primus.

Hoc anno Leo, genere Thrax, dignitate tribunus, imperator salutatur, mense Februario, indictione decima, et ab Anatolio patriarcha coronatur.

Hoc anno maximo terrae motu Antiochiae facta, tota ferme civitas corrui. Alexandriam porro camelopardalis, taurelaphi et alia ferarum monstra sunt illata: simulque cum illis Timotheus, cognomento Ae-

δρέων πόλιν διετάραττεν. πλήθη γὰρ υἱάκτων ἀνδρῶν ὠνη-
 σάμενος, τυραννικῶς τὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας ἐκράτησεν,
 καὶ καθηρημένος ὢν, ὑπὸ δύο καθηρημένων χειροτονεῖται.
 ἐπεῦθεν πάντα τὰ σκάνδαλα ἀνεφύη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. πάν-
 5των γὰρ τῶν τῆς οἰκουμένης ἱερέων τὸν ὄρον τῆς ἐν Χαλκῆ-Β
 δόνη συνόδου ἀποδεξαμένων, οὗτος ὁ μιαιρὸς μετὰ λύττης τι-
 νὸς ἀσχέτου ταύτην καθύβριζεν, καὶ χειροτονίας ἐπισκόπων
 ἐποίει ἀχειροτόνητος ὢν, καὶ βάπτισμα ἐπετέλει πρεσβύτερος
 μὴ ὢν. ὁ δὲ μακάριος Προτέριος αἰσθόμενος τὴν κατ' αὐ-
 10 τοῦ σκευαζομένην ὑπὸ τοῦ Αἰλούρου ἐπιβουλήν, δίδωσιν τό-
 πον τῇ δογῇ, καὶ τῷ σεπτῷ προσφεύγει βυπτιστηρίῳ ἐν τῇ
 πρώτῃ τῆς πασχαλίας ἡμέρᾳ. ὁ δὲ τοῦ Ἀντιχριστοῦ πρό-
 δρομος μὴ αἰδεσθεὶς μήτε τὴν ἁγίαν ἡμέραν, μήτε τοὺς σε-
 βασμίους τόπους, ἀποστείλας κατασφάζει τὸν ἀγέφυνον ἀρ-
 15 χιερέα μετὰ καὶ ἄλλων ἕξ τῶν σὺν αὐτῷ. καὶ σχοινίοις πε-
 ρισύραντες τούτου τὸ λείψανον ὑπὸ τῆς ἁγίας ἐξέβαλον κο- C
 λυβήθρας, καὶ πομπεύσαντες αὐτὸ κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν,
 ἤκιζον ἀνηλεῶς· τέλος πυρὶ κατέκαυσαν καὶ τὴν σποδὸν
 τῷ ἕρι παρέπεμπον.

2. τυραννικῶς — — καθηρ. ὢν om. f. 13. μήτε τὴν A, μηδὲ
 τὴν vulg. 17. πᾶσαν add. ex A. 18. ἤκιζον ἀνηλεῶς A,
 ἤκιζον αὐτὸ ἀνηλεῶς vulg. τέλος πυρὶ A f, τέλος αὐτὸ κατὰ
 τὴν πόλιν πυρὶ vulg. τὴν sp. A, τὸν sp. vulg. 19. τῷ
 add. ex A. προσέπεμπον e f.

luros, Alexandrinam urbem turbavit. coempta quippe siccariorum
 manu, sedem Alexandrinam invasit tyrannice, et omni ecclesiae gradu
 deiectus, a duobus pariter ecclesiastica dignitate extorribus episco-
 pis ordinatur. hinc cuncta, quae Alexandriam vexaverunt, scandala
 originem habere. cunctis enim per universum orbem sacris viris
 Chalcedonensis concilii decretum admittentibus, perversus ille rabie
 quadam effreni motus, contumelias in illud vomere non verebatur:
 profanus et ordinis expers, episcoporum consecrationes perficiebat:
 et qui ne presbyter quidem, alios collato baptismo initiabat. cae-
 terum paratas sibi ab Aeluro insidias beatus Proterius praesentiens,
 locum dat irae, et primo Paschalis celebritatis die ad venerandum
 baptisterium confugit. at vero praecursor antichristi neque sacrae so-
 lemnitatis diem, neque veneranda loca reveritus, misit, qui praesulem
 prorsus innoxium cum sex aliis, qui cum illo erant, interficerent. hi
 corpus pontificis funibus alligatum extra sancti lavacri septa rapue-
 runt et per civitatem ignominiose circumductum inhumane penitus
 et impie attractaverunt, et illud demum ignibus absumpserunt, cine-
 ribus in aërem dispersis.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἠνέχθη τὸ λείψανον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας ἀπὸ Σερμίου καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς ἐν τοῖς Δομνίου ἐμβόλοις. Τιμόθεος δὲ ὁ Αἰλουρος τὰ συγγράμματα Κυρίλλου τοῦ μεγάλου μὴ ἐκδοθέντα εὐρῶν ἐνόθευεν ἐν πολλοῖς τόποις, ὡς ἱστορεῖ Πέτρος ὁ πρεσβύτερος Ἀλεξαν-
D δρείας.

A.M. 5951 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Γενναδίου ἔτος α'.
Ἀλεξανδρείας ληστικῶς ἐκράτησεν Τιμόθεος Αἰλουρος δύο ἔτη.
Τούτῳ τῷ ἔτει μαθῶν Λέων ὁ βασιλεὺς τὸν ἄδικον θά-
νατον Προτερίου καὶ τὴν τοῦ Αἰλουρου ἄθεσμον προαγωγήν, πέμψας Καισάρειον ἐγλωσσοτόμησεν καὶ ἀμφοτέρους ἐξώρισεν, ὡς κοινωνήσαντας τῷ φόνῳ Προτερίου. Τιμόθεῳ δὲ
P. 96 τῷ ἀνιέρῳ οὐκ ἐπεξήλθεν, τὴν ἐπ' αὐτῷ κρίσιν ἐπισκόποις εἰπὼν ἀροῦζειν. 15

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ζήνων ἐξεύχθη Ἀριάδνη τῇ θυγατρὶ Λέοντος.

A.M. 5952 Τούτῳ τῷ ἔτει γράμματα πρὸς τοὺς ἐκύστης ἐπαρχίας
V. 77 ἐπισκόπους ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, γράψαι αὐτῷ τὴν οἰκίαν γνώμην αὐτῶν πρότερον, εἰ τοῖς ἐν Χαλκηδόνι ὄρισθεῖσιν ἀρέ-
B σκοιντο, καὶ περὶ τῆς τοῦ Αἰλουρου χειροτονίας τί λέγοιεν; 20

2. ἀπὸ Σερμίου A, ἀπὸ τοῦ Σ. vulg. 3. Δομνίου A, Δομνίου f. 12. Καισάρειον A, Καισακίον vulg. 16. τῷ A, τοῦ τῷ vulg. 20. πρότερον, εἰ τοῖς A a e f, πότερον ἐν vulg.

Eodem anno sanctae Anastasiae corpus Sirmio delatum, in eius templo ad Domnici porticus depositum. Timotheus autem Aelurus, Cyrilli magni opera nondum in lucem edita nactus, ea plerisque locis adulteravit, ut Petrus presbyter Alexandrinus testatur.

A. C. 451 Cpoleos episcopi Gennadii annus primus. Alexandriae sacram sedem usurpavit Timotheus Aelurus annos duo.

Hoc anno Leo imperator de iniusta Proterii caede et iniqua Aeluri promotione certior factus, misit Caesarium, et linguis mutilatis relegavit eos, qui Proterii caedi communicaverant. in profanum vero Aelurum non animadvertit, iudicium de eo ad episcopos pertinere pronuncians.

Hoc etiam anno Zeno Ariadnae Leonis filiae matrimonio iunctus est.

A. C. 452 Hoc anno ad singulos omnium provinciarum episcopos litteras dedit imperator, ut propriam ipsi renunciarent sententiam: num Chalcidonensis concilii decretis acquiescerent, et de Aeluri promotione

ἐν οἷς καὶ τῷ ἁγίῳ Συμεῶνι τῷ Στυλίτῃ καὶ Βάρδῃ τῷ μοναχῷ καὶ Ἰακώβῳ θανατουργῶ διαμαρτυρούμενος, ὡς τῷ θεῷ τῶν ὄλων παρέχειν μέλλοντας τὴν κρίσιν τῶν ἀμφισβητουμένων ποιήσασθαι. οἱ δὲ παμψηφεί ὁμοφρόνως κυροῦσι μὲν 5 τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἁγίαν εἶναι, καὶ τὸν ὑπ' αὐτῆς ἐκτεθέντα ὄρον ἀποδέχονται. Τιμοθέου δὲ συμφώνως καταψηφίζονται, ὡς φρονέως καὶ αἰρετικῶ. ἐσπούδασε δὲ καὶ Γεννάδιος πρὸς τὸν βασιλέα ἐκδικῆσαι τὰ τολμηθέντα. ἀντεπράτετο δὲ αὐτῷ Ἄσπαρ ὁ Ἀρειανός. ὁ δὲ εὐσεβῆς βασιλεὺς τὸν μὲν Αἴλουρον ἐξώρισεν εἰς Γάγγραν, ἔνθα ποτὲ 10 καὶ ὁ Διόσκορος ὁ τούτου διδάσκαλος. ὁ αὐτὸς δὲ κάκει ἤρξατο παρασυναγωγὰς ποιεῖν καὶ ταραχὰς, ὡς μαθὼν ὁ βασιλεὺς, μετεξώρισεν αὐτὸν ἐν Χερσῶνι. Τιμόθεος δὲ ἄλλος, ὁ ἐπίκλην Λευκός, ὁ καὶ Σαλοφακίαλος, ὄρθύδοξος καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ, ὑπὸ πάντων φιλούμενος, ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ 15 ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Τιμοθέου Λευκοῦ ἔτος α'. A.M. 5653

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουβενάλιος ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ἐτελεύτησεν, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐχειροτονήθη Ἀναστά-

5. ἐν Χαλκ. σύνοδον A, ἐν Χαλκ. ἁγίαν σύνοδον vulg. τὸν
— ἐκτεθέντα ὄρον A a, τῶν — ἐκτεθέντων ὄρων vulg. 10.
ποτὲ καὶ add. ex A. 11. κἀκεῖ A, ἐκεῖ vulg. 14. ὁ ἐπί-
κλην A, ἐπίκλην vulg. ὁ καὶ Σαλ. A, καὶ ὁ Σαλ. vulg.

quid sentirent? sancto insuper Symeoni Stylitae et Bardae monacho, tum Iacobo miraculorum patratori scripsit, quasi deo rerum omnium domino rationem reddituros, de controversis rebus ut iudicium facerent, cunctos obtestatus. illi una voce communique sensu coactam Chalcedone synodum sanctam esse firmant et expositis ab ea definitionibus mentem submittunt: parique sententia, ceu perpetratae caedis reum et haereticum, Timotheum damnant. ad haec, ut quae nefarie perpetratae condignae subiicerentur ultioni, studium omne penes imperatorem Gennadius adhibuit: adversae licet parti oppositus faveret Aspar Arianus. porro pientissimus imperator Gangras, quo Dioscorus eius magister fuerat deportatus, Aelurum relegavit. is vero conventicula celebrare et turbas illic movere denuo coepit: quorum certior factus imperator, hominem in Chersonem relegavit. alius autem Timotheus, cognomento Leucus, qui et Salophacialus, vir de rebus fidei recte sentiens et ob morum probitatem omnibus carus, in prioris locum episcopus Alexandriae ordinatus est.

Alexandriae episcopi Timothei Leuci annus primus.

A. C. 453

Hoc anno Iuvenalius sanctissimus Hierosolymorum episcopus diem

σιος. καὶ τῆ αὐτῷ χρόνῳ ἐκοιμήθη καὶ Συμεὼν ὁ μέγας
Στυλίτης, ὁ τῆς μάνδρας πρῶτος, καταδείξας τὴν τοιαύτην
ἀρετὴν καὶ σημειοφόρος γενόμενος.

A.M. 5954 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐμπρησμός μέγας γέγονεν ἐν Κωνσταντι-
P. 97 νουπόλει τῇ δευτέρῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος ἐέ 5
ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ νεωρίου, καὶ φθάσας ἕως τοῦ ναοῦ τοῦ
ἀγίου Θεωμᾶ τῶν Ἀμαντίου. Μαρκιανὸς δὲ οἰκονόμος ἀνελ-
θὼν εἰς τοὺς κεράμους τῆς ἀγίας Ἀναστασίας κατέχων τὸ
εὐαγγέλιον εὐχαῖς καὶ δάκρυσι ἀβλαβῆ τὸν οἶκον διεφύ-
λαξεν.

A.M. 5955 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγη Μαιωρῖνος εἰς Ταρτίωνα ὑπὸ
ῚΡεμικίου πατρικίου, καὶ ἐπῆρθη εἰς βασιλέα Σευῆρος καὶ
Σερπέντιος νῶναις Ἰουλίαις.

B Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ζωγράφου τινὸς τὸν σωτῆρα γράψαι
τολμήσαντος καθ' ὁμοιότητα τοῦ Διὸς, ἐξηράνθη ἡ χεῖρ, ὃν 15
ἐξαγορεύσαντα δι' εὐχῆς ἴασατο Γεννάδιος. φασὶ δὲ τινες
V. 78 τῶν ἱστορικῶν, ὅτι τὸ οὐλον καὶ ὀλιγότριχον σχῆμα ἐπὶ τοῦ
σωτῆρος οἰκειότερόν ἐστιν. τοῦ δὲ Γενναδίου τῇ νυκτὶ εὐχο-
μένου ἐντὸς τοῦ θυσιαστηρίου, ἰδεῖν λέγεται φάντασμα δαι-
μονίου, ᾧ καὶ ἐπιτιμῆσας ἤκουσεν αὐτοῦ κρούζοντος, ὡς αὐ- 20
τοῦ μὲν ζῶντος ἐνδίδωσι, μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ κρατῆσει

16. ἐξαγορεύσαντα A, ἐξηγορ. vulg. 20. ᾧ καὶ A, ὃ καὶ vulg.

ultimum obiit, in cuius locum sacro ritu Anastasius suffectus est.
eodem quoque anno quievit Symeou magnus Stylita, coetus mona-
stici celebratissimus, qui eiusmodi virtutis exemplum factus prae re-
liquis antesignanus exhibuit.

A. C. 454 Hoc anno Septembris mensis die secundo, indictione decima
quinta, Cpoli magnum contigit incendium, cuius principium a na-
vali, et ad sancti Thomae Amantii fuit progressus. Marcianus autem
oeconomus, consensu sanctae Anastasiae templo, manibus tenens
evangelium, precibus et lacrymis sanctam aedem illaesam servavit.

A. C. 455 Hoc anno Maiorinus ad Dertonam a Recimere patricio interem-
ptus est: et nonis Iulii Severus et Serpentius ad imperii culmen
elevatus.

Hoc eodem anno pictoris cuiusdam Iovis specie salvatoris faciem
referre ausi manus exaruit: facinus vero confessum Gennadii preces
sanaverunt. historicorum vero nonnulli crispas et raras crines ad
effingendam salvatoris faciem magis decentes autumant. caeterum
Gennadius ad altare orans daemonis spectrum noctu vidisse fertur,
quem cum increpasset, clamantem audivit: eo quidem vivente se ce-
dere, sublato vero, ecclesia quaquaversus se potiturum. haec veri-

πάντως τῆς ἐκκλησίας· ὅπερ δείσας Γεννάδιος πολλὰ ὑπέρ
τούτου τὸν Θεὸν ἐδυσώπει.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Στούδιος τὸν ναὸν ἔκτισεν τοῦ C
Προδρόμου, καὶ μοναχοὺς ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων ἐν
5 αὐτῷ κατέστησεν. καὶ γρατίσιμος πραιπόσιτος τὸν ναὸν τοῦ
ἁγίου Κυριακοῦ ἔξω τῆς Χρυσῆς πύργης ἔκτισεν, καὶ ἀπετά-
ξατο ἐν αὐτῷ.

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰουβενάλιου ἔτος α'.

A. M. 5956

Τούτῳ τῷ ἔτει δ' Λέων ὁ βυσιλεὺς Ζήνωνα τὸν γαμβρὸν
10 στρατηγὸν τῆς εἰρίας πάσης νεποίηκεν, καὶ Βασιλίσκον τὸν D
ἀδελφὸν Βερίνης τῆς ἀγούστης στρατηγὸν τῆς Θράκης. Ζή-
νων δὲ ἐλθὼν εἰς Ἀντιόχειαν, εὗρεν ἐπίσκοπον ἐν αὐτῇ τὸν
ἱερὸν Μαρτύριον. Πέτρος δὲ ὁ Γναφεὺς ἠκολούθει τῷ Ζή-
15 τωνι πρεσβύτερος ὢν τοῦ ἐν Χαλκηδόνι ναοῦ Βάσσης τῆς
μάρτυρος· ὃς καὶ πείσας Ζήνωνα συνεργῆσαι αὐτῷ μισθοῦ-
ται τοῦ Ἀπολλιναρίου τινὰς ὁμοδόξων, καὶ θορύβους μυρί-
ους ἐγείρει κατὰ τῆς πίστεως καὶ Μαρτυρίου τοῦ ἐπισκόπου
καὶ ἀναθεματίζει τοὺς μὴ λέγοντας τὸν Θεὸν σταυρωθῆναι,
20 ὅ μνη τό· ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς· ὅπερ ἕως σήμερον ἐκ-
τοτε καιροῦ παρὰ τοῖς Θεοπασχίταις ἐκράτησε λέγεσθαι. Μαρ. P. 38

5. Γρατίσιμος A, Γρατήσιμος vulg.

10. πάσης add. ex A.

13. Κναφεὺς A.

ius Gennadius, ut piaculum averteretur, crebras ad deum preces
fudit.

Hoc etiam anno Praecursoris templum Studius extruxit et tradu-
ctos ex Insomnium mansione monachos in eo posuit. gratissimus quo-
que praepositus sancti Cyriaci extra portam auream erexit aedem, in
qua ipse mundo nuncium remisit.

Hierosolymorum episcopi Iuvenalii annus primus.

A. C. 456

Hoc anno Leo imperator Zenonem generum ducem orientis in-
stituit et Basiliscum Verinae augustae fratrem Thraciae pariter du-
cem. Zeno vero Antiochiam profectus, sacrum Martyrium in ea com-
perit episcopum. Petrus autem Fullo etiam in templo Bassae marty-
ris Chalcedonensis presbyterio fungens Zenonem sequebatur. Is im-
plorata Zenonis opera nonnullos ex Apollinarii asseculis mercede con-
ductos sibi coniungit, et innumeros tumultus contra fidem et Marty-
rium episcopum excitat: anathemate etiam ferit, qui non assererent,
deum cruci suffragium, populoque demum in duas partes Antiochiae
discisio addit ter sancto hymno: qui crucifixus es pro nobis: quae
voces ab eo tempore in hodiernum usque diem a Theopaschitis usur-

τύριος δὲ πρὸς Λέοντα τὸν βασιλέα παρεγένετο, καὶ ἀπεδέχθη μετὰ πολλῆς τιμῆς, σπουδῆ Γενναδίου Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου. ἐπανελθὼν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ εὗρον τοὺς λαοὺς στασιάζοντας, καὶ Ζήνωνα τοῦτοις συμπράττοντα, ἐπ' ἐκκλησίας τὴν ἐπισκοπὴν ἀπετάξατο, εἰπὼν· κλήρω ἀν-5 ποτάκτω, καὶ λαῷ ἀπειθεῖ, καὶ ἐκκλησίᾳ ῥεθυρωμένη ἀποιάτομαι, φυλάττων ἑαυτῷ τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης. τοῦτον δὲ ὑποχωρήσαντος, Πέτρος ὁ Γραφεὺς τῷ Θρόνῳ Ἀντιοχείας ἐπεπήδησεν, χειροτονήσας εὐθὺς Ἰωάννην Ἀπαμείας ἐπίσκο-10 Βπον ἀπὸ καθαιρέσεως ὄντα. γνοὺς δὲ ταῦτα Γεννάδιος ἄπαντα ἰο τῷ βασιλεὶ ἀνατίθεται· καὶ κελεύει Πέτρον τὸν Γραφεά ἐξορισθῆναι. ὅπερ ἀκούσας ὁ Πέτρος φυγῆ τὴν ἐξορίαν διέφυγεν· ψήφῳ δὲ κοινῇ Ἰουλιανός τις ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας προεχειρίσθη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μετετέθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ προσφῆτης¹⁵ Ἐλισσαῖος πρὸ πέντε εἰδῶν Μαΐων ἐν τῇ μονῇ Παύλου τοῦ Λεπροῦ. λεπρὸν γὰρ ἴασατο, καὶ λεπρὸν ἐποίησεν, καὶ εἰς C τὰ τοῦ Λεπροῦ ἐτέθη.

A.M. 5957 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκτίσθη τὸ τετράστων τοῦ ἁγίου Ἰωάν-

1. τὸν add. ex A. 3. εἰς Ἀντιόχειαν A e. 5. τὴν ἐπισκοπὴν suprascripto τῇ ἐπισκοπῇ A. 6. ῥεθυρωμένη A, ἐρύηλ. vulg. 10. καθαιρέσεως A, καθαιρέσεων vulg. 19. τετράστων e, τέρας τὸ ὄν A f, τετράγωνον vulg.

pari consueverunt. Martyrius porro ad imperatorem Leonem profectus, Gennadii Cpoleos praesulis commendationibus multo cum honore suscipitur. Antiochiam deinde reversus, cum populi factiones varias easdemque tumultibus comperisset agitatae et Zenonis favore fortiores, in ecclesiae conventu cessit episcopatu, verbis usus huiusmodi: clero inobedienti, populo contumaci et ecclesiae sordibus infectae nuncium remitto: solaque sacerdotii dignitate mihi reservata, episcopale munus depono. eo secedente, Petrus Fullo in Antiochiae thronum insiliens confestim Ioannem quemdam degradatione damnatum ordinat Apameae episcopum. nuncio de his accepto, Gennadius cuncta refert ad imperatorem, qui Petrum Fullonem exilio plectendum pronunciat: quod cum Petrus audisset, ipse fuga proprium exilium evitat: moxque communibus suffragiis Iulianus quidam Antiochiae episcopus institutus est.

Hoc etiam anno, quinto idus Maias, Elisaei prophetae corpus Alexandriam delatum in Pauli Leprosi monasterio reponitur. sanavit ille leprosum, alii lepram induxit, et in aede a Leproso erecta reconditus est.

A. C. 457 Hoc anno S. Ioannis nomine quadrifigura constructum opus

του ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τὸ ἁγιαστήριον· καὶ Ἐπιτάβιος τὸ V. 79
δημόσιον βαλανεῖον ἀπεδόθη τῇ πόλει. τούτοις δὲ τοῖς χρό-
νοις καὶ Δανιὴλ ὁ Στυλίτης ἐν τῷ Ἀνάπλω τῷ στύλῳ ἐπέβη
ἀνὴρ θαυμασίος. Ἰωάννης δὲ ὁ ὑπατικός, ὁ ἐπίκλην τῶν Βιγ-
5 χομαίου, δυσωπήσας Βασιανὸν τὸν ὄσιον, παρ' αὐτῷ ὡς μο-
ναχὸς ἐτέτακτο. προήρχετο δὲ αἰεὶ ἐν τῷ παλατίῳ ὡς εἰς
τῶν συγκλητικῶν· καὶ ἀναχωρῶν μέχρι τῆς μονῆς τοῦ Βα-
σιανοῦ, ὡς ὑπατικός ὠψικεύετο· ἔνδον δὲ γενόμενος εὐθὺς
τὴν μοναδικὴν σισύραν περιβαλλόμενος, μαγειρείου καὶ σταύ- D
10 λου καὶ τῶν παραπλησίων τὴν διακονίαν ἐπλήρου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀνθιμος καὶ Τιμοκλῆς οἱ τῶν τροπα-
ρίων ποιηταὶ ἐγνωρίζοντο.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει κατὰ πρεσβείαν τῆς συγκλήτου Ῥώμης
ἀπέστειλεν Λέων ὁ βασιλεὺς Ἀνθιμον τὸν γαμβρὸν Μαρκια-
15 οῦ τοῦ προβασιλευσάντος βασιλέα ἐν Ῥώμῃ, ἄνδρα χριστιαν-
ικώτατον καὶ εὐσεβεῶς τὴν βασιλείαν ἰδύνοντα.

Τούτῳ τῷ ἔτει σημεῖον ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ, νεφέλη A.M. 5958
ὥσπερ σάλπιγγος ἐκτύπωμα ἔχουσα ἐπὶ ἡμέρας μί καθ' P. 99
ἰσπέραν.

1. Ἐπιτάβιος a. 4. ὁ Ὑπατ. A, καὶ Ὑπ. vulg. 6. αἰεὶ om.
A. ὡς εἰς τῶν συγκλητικῶν A f, εἰς τὸν συγκλητικόν vulg.
11. τῷ δ' αὐτῷ — ἐγνωρίζοντο om. A. 14. γαμβρὸν Μαρ-
κίανου A, γαμβρὸν τῶν Μαρκ. vulg. 18. καθ' ἰσπέραν
om. A.

Alexandriae, et baptismo lustrandis adiunctum aedificium: Heptabizus
etiam publicum balneum civitati restitutum. his etiam temporibus Daniel
Stylita, vir plane mirandus, columnam in Anaplo positam conscendit.
Ioannes porro vir consularis, cui a Bingomalibus cognomen, sanctum Ba-
sianum deprecatus, apud eum in monachorum normam vivendi ra-
tionem instituit. curiae porro assiduus frequentator in senatorum nu-
mero considebat: et ut consularis magno clientum stipatus comitatu
in Basiani monasterium secedebat. in monasterium e senatu receptus
et monastica sisyra coopertus, culinae, stabuli, et vilium huiusmodi
obibat ministerium.

Hoc etiam anno Anthimus et Timocles tropariorum poetae flo-
rebant.

Hoc eodem anno senatu Romano per legatos postulante, Anthi-
mum Marciani decessoris sui generum, virum alioquin Christianis
dogmatibus probe instructum et imperii munus piissime administran-
tem, Leo imperator imperatorem Romae designavit.

Hoc anno prodigium in caelo per dies quadraginta sub vesperam A. C. 458
visum est, nubes videlicet in tubae speciem efformata.

- A.M. 5959 *Τούτῳ τῷ ἔτει * ἐστράτευσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἄνδρας τρισχιλίους, καὶ ὁ μέγας λάκκος ἐκτίσθη εἰς τὰ Ἰωάννου Β καὶ τὰ δύο βαλανεῖα, ἡ ὑγεία, καὶ ἡ ἰασίς· καὶ ὁ ποταμὸς ἀρύχθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπὸ τῆς Χερσοῦ ἕως τοῦ Κοπρεῶνος.* 5
- A.M. 5960 *Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰσοκάσιος ὁ κοιαιστὼρ Ἀντιοχείας, ὁ καὶ φιλόσοφος, διεβλήθη τῷ βασιλεῖ, ὡς Ἕλλην· καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς ἐξετασθῆναι αὐτὸν παρὰ τῷ ἐπαρχῷ τῶν πραιτωρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἐνεχθέντος δὲ αὐτοῦ ἐν τῷ Ζευξίπῳ δεδεμένον ὀπισθάγκωνα, ἔφη πρὸς αὐτὸν Πούσεως ὁ ἐπαρχος· ὄρῳς σεαυτὸν, Ἰσοκάσιε, ἐν ποίῳ σχήματι καθέστηκας; ὁ δὲ εἶπεν· ὄρῳ, καὶ οὐ ξενίζομαι· ἄνθρωπος γὰρ ὢν ἀνθρωπίναις ἐπέπεσον συμφοραῖς· ἀλλὰ δίκαιον ἐπ' ἐμοί, ὡς ἐδίκαζες σὺν ἐμοί. καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ δῆμος εὐφῆμησε τὸν βασιλέα. καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς ἐχάρη. καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν.* 10 15
- A.M. 5961 *Ἀντιοχείας ἐπισκόπον Ἰουλιανῷ ἔτος α'.*
Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς κατὰ Γιζεριχου τοῦ V. 80 τῶν Ἀφρων κρατουῦντος στόλον μέγαν ἐξοπλίσας ἀπέστειλεν. ὁ

3. ἡ ἰασίς A a c, ἡ δεκάστισις vulg. (error haud dubie natus, quia legi videbatur: 4. ασις, ut recte monet Goar.) 4. Χερσοῦ A e. Κοπρεῶνος A, Κοπρῶνος a, Κυπρεῶνος e, Κυπρῶνος vulg. 8. ἐπάρχῳ — ἐπαρχος A, ὑπάρχῳ — ὑπαρχος vulg. 10. Πουσέος e. 13. ἐπέπεσα e. 18. τοῦ add. ex A.

- A. C. 459 Hoc anno tria hominum millia in expeditionem misit. magna etiam cisterna ad Ioannis aedes extracta: balnea quoque duo, uni nomen sanitas, alteri iasis: et Alexandriae fluvius a Cherso ad Cypronem fovea excavata deductus.
- A. C. 460 Hoc anno Isocasius quaestor Antiochiae, qui et philosophus, quasi gentiles ritus professus apud imperatorem est delatus: qui a praetorium Cpoleos praefecto virum examinari iussit. eum itaque manibus retro devinctis in Zeuzippum deductum ita compellat Puseus praefectus: viden' Isocasi, quo habitu nunc astes? respondet ille: video: neque moveor. nam homo cum sim, in humanas calamitates incidi. caeterum age mecum ut iudex, ut una mecum olim iudicasti. his auditis, imperatori faustis vocibus acclamat populus: quo comperto laetus imperator eum in propriam provinciam remisit.
- A. C. 461 Antiochiae episcopi Iuliani annus primus.
 Hoc anno Leo imperator ingentem classem et valide instructum exercitum adversus Gizerichum, qui Africam obtinebat, emisit. Gizerichus quippe, defuncto Marciano, multa mala intulit in provincias

γὰρ Γιζερίχος μετὰ τὴν τελευταίην Μαρκιανοῦ πολλὰ δεινὰ **D**
 ἐνεδείξατο ἐν ταῖς ὑπὸ τὴν τῶν Ῥωμαίων βασιλείαν χώραις,
 ληϊζόμενος καὶ αἰχμαλωτίζων πολλοὺς καὶ τὰς πόλεις κατα-
 σκάπτων. ὅθεν ζήλω κινήθεις ὁ βασιλεὺς ἐκ πάσης τῆς ἀνα-
 5 τολικῆς θαλάσσης ἑκατὸν χιλιάδας πλοίων ἀφροίσας, καὶ στρα-
 τῶν καὶ ὄπλων ταῦτα πληρώσας, κατὰ Γιζερίχου ἀπέστειλεν.
 φασὶ γὰρ αὐτὸν αἰ κεκτηνάρια δεδαπανηκέναι χρυσίου ἐν
 τούτῳ τῷ στόλῳ. στρατηγὸν δὲ καὶ ἔξαρχον τοῦ στόλου κα-
 τέστησεν Βασιλίσκον τὸν Βερίνης τῆς ἀγούστης ἀδελφόν,
 10 τῆς ὑπάτου τιμῆς ἤδη μετασχόντα καὶ Σκύδας πολλάκις νι-
 κήσαντα ἐν τῇ Θράκῃ. ὃς δὴ καὶ συνδραμούσης αὐτῷ ἐκ τῆς
 ἑσπερίου οὐκ ὀλίγης δυνάμεως, συμπλακείς εἰς ναυμαχίας **P. 100**
 πολλάκις τῇ Γιζερίχου [μετὰ] τῶν νηῶν τῷ βυθῷ παραδούς,
 εἶτα καὶ αὐτὴν ἠδυνήθη Καρχηδόνα κρατήσαι. ὕστερον δὲ
 15 δώροις ὑπὸ Γιζερίχου καὶ πλείστοις χρήμασι δελεασθεὶς,
 ἐπέδωκεν καὶ ἠττήθη ἑκῶν, ὡς Περσικὸς ἰστόρησεν ὁ Θραξ.
 φασὶ δὲ τινες, ὅτι Ἄσπαρ καὶ Ἀρδαβούριος, Ἀρειανοὶ ὄντες
 καὶ εἰς βασιλείαν ἐλθεῖν διὰ τοῦτο μὴ δυνάμενοι, κουράτωρα
 αὐτῶν ὄντα Λέοντα, βασιλέα πεποιήκασιν, αὐτοὶ προσδοκῶν-
 20 τε; διοικεῖν τὸ βασίλειον. τοῦ δὲ βασιλέως μὴ καταδεδεγμέ-

4. τῆς add. ex A. 6. ταῦτα e, ταύτας vulg. 9. Ἀγούστης
 A, Ἀγούστας vulg. 10. μειασχόντος — νικήσαντος A e.
 11. ὃς A, ὡς vulg. αὐτῷ] οὕτω A e d. 12. εἰς om. A e.
 13. pro μετὰ numerus aliquis restituendus esse videtur, fortasse
 τῷ h. e. 340. 15. δώροις om. A. 16. ὡς Περσικὸς] ὡσπερ
 Σικὸς a, recte fortasse. 18. διὰ τοῦτο om. A a.

Romanae ditioni subiectas, praedis abactis, plerisque in captivitate
 missis et eversis passim civitatibus. quibus excandescens imperator
 nave ex toto oriente centies mille contraxit, ipsasque militibus et
 armis plene munitas adversus Gizerichum destinavit. in eam classem
 mille et trecenta auri centenaria expendisse narrant. itaque ducem
 ac praefectum instituit Basiliscum Verinae Augustae fratrem, consulis
 munere iam perfunctum et frequentibus in Scythas per Thraciam
 victoriis clarum. is, conflante in auxilium ex occiduo mari na-
 vium non poenitenda manu, cum Gizerichi classe frequentiores
 conflictus exercuit, plerasque naves in profundum demersit et ipsam
 tandem Carthaginem potentia superavit. demum donorum illece-
 bris et vi pecuniarum inescatus, priorem impetum remisit, et spon-
 taneus denique, prout historiae Thrax Persicus commisit, profi-
 galur. referunt alii, Asparem et Ardaburium Aarii sectatores, cum ob
 id maxime ad imperii fastigium minime possent pervenire, Leonem,

Βρου τοῦτο, ἤγωνίζοντο διαστρέφειν τὰ δπ' αὐτοῦ καλῶς διοικούμενα, καὶ Βασιλίσκῃ συνέθεντο δοῦναι τὴν βασιλείαν, εἰ προδοίῃ τὸν τοῦ βασιλέως στόλον τε καὶ λαὸν τῷ Γιζεριχῷ Ἀρειανῷ ὄντι καὶ ὁμόφρονι αὐτῶν. καὶ τούτου χάριν προδεδωκέναι τὸν Βασιλίσκον φασίν. τότε Γιζεριχος τετρασά-5 μενος σκάφη τῶν πολεμίων τινὸς ὕλης ἐμπλήσας καυστικῆς, νυκτὸς ἐπιστάς καὶ τῶν Ῥωμαίων ἀφυλάκτως ὑπνούντων, ταύτας ἐπαφῆκεν ἀπὸ τῆς χέρσου μετὰ πνεύματος ἀπογείου κατὰ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στόλου, καὶ καταφλέγουσι μὲν πολλὰ τῶν σκαφῶν· τὰ δὲ ἄλλα τὸν κίνδυνον φεύγοντα, εἰς Σικελίαν ἐπα-10 C νῆλθον. τότε λοιπὸν καὶ ὁ Βασιλίσκου δόλος ἠλέγχθη, μηδένα λαθῶν τοῦ στρατοπέδου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πατρικίος ὁ υἱὸς Ἀσπαρος, ὃν καίσαρα ὁ βασιλεὺς Λέων πεποίηκεν, διὰ τὸ ἐλκῦσαι τὸν Ἀσπαρα ἐκ τῆς Ἀρειανικῆς δόξης καὶ εὐνοεῖν τῷ βασιλεῖ, παρεγένετο ἐν 15 Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ μεγάλης φαντασίας, ἐν ᾗ ἑσπερεώδη τὸ Κορεῖον βαλανεῖον.

A. M. 596a Ῥώμης ἐπισκόπου Συμπλικίου ἔτος α'.

D Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς Ζήνωνα τὸν στρατη-

3. προδοίῃ: sic dedi sine libris pro vulg. προδόσῃ.

add. ex A.

8. ἀπογείου A, ὑπογείου vulg.

σίας om. A.

19. τὸν add. ex A.

6. τινὸς

16. φαντα-

qui tunc eorum procurator erat, ad imperium evexisse, quasi rerum omnium summam posthac administrare praestolatos. ab eorum spe cum animum averteret imperator, rectam eius gubernandi rationem labefactare et in peius trahere contendebant, et Basilisco imperium se pollicebantur tradere, si modo classem cum toto exercitu Gizericho, qui una cum ipsis Arianas opiniones sequebatur, proderet: quae de causa Basiliscum ad exercitum prodendum inclinasse dicunt. tum Gizerichus dolos meditatus, naves bellicas materia ad ignem facili replevit, remque noctu molitus, dum Romani dormirent incustoditi, ipsas e terra vento exinde aspirante, in Romanam classem emisit, adeo ut multa quidem navigia igne consumpta defecerint: alia vero periculo subducta in Siciliam reverterentur: atque ita demum Basilisci dolus, cum ne ullum amplius in toto exercitu lateret, manifeste deprehensus.

Hoc etiam anno Patricius Asparis filius, quem Leo caesarem crearat, ut ab Arianis opinionibus Asparem avocaret et de imperio bene mereretur, cum magna apparatus ostentatione missus est Alexandriam, ac tum balneum Corium nomine restauratum.

A. C. 462

Romae episcopi Simplicii annus primus.

Hoc anno Leo imperator Zenonem militiae in oriente magistrum

λάτην τῆς ἐφίας καὶ γαμβρὸν αὐτοῦ ἀπέστειλεν ἐν τῇ Θράκῃ ἐπὶ τινα χρεῖαν πολεμικὴν, κελεύσας παραδοῦναι αὐτῷ στρατὸν ἐκ τῶν ἰδίων πρὸς συμμαχίαν. οἱ τινες κατὰ παραίνεσιν Ἄσπαρος μικροῦ δεῖν τὸν Ζήνωνα διεχειρίζοντο, εἰ μὴ προσηγνούς τὴν ἐπιβουλήν εἰς Σερδικὴν ἀπεσώθη φυγῶν πόλιν τῆς Θράκης. ἐκ τούτου ὑποπτος γίνεται Ἄσπιρ Λέοντι τῷ βασιλεῖ.

V. 81

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Λέων ὁ βασιλεὺς κατὰ Γιζε-
 ρίχου Ἡράκλειον τὸν Ἐδεσηνόν, υἱὸν Φλώρου τοῦ ἀπὸ ὑπά-
 10 των, καὶ Μάρσον Ἰσαυρον, ἄνδρας δραστηρίους, καὶ στρατὸν
 ἐξ Αἰγύπτου καὶ Θηβαΐδος καὶ τῆς ἐρήμου. οἱ τινες προσπε-
 σόντες ἀδοκῆτως τοῖς Οὐανδήλοις, Τρίπολιν τε καὶ ἄλλας πα-
 ρεστήσαντο πόλεις τῆς Λιβύης πολλάς, καὶ πλεόν τῆς Βασι-
 15 σκου ναυμαχίας ἠνίωσαν τὸν Γιζερίχον, ὥστε παρασκευά-
 σαι αὐτὸν περὶ εἰρήνης πρεσβεῦσαι πρὸς Λέοντα τὸν βασιλέα
 καὶ ταύτης τυγχάνει παρὰ Λέοντος, χρήζοντος τότε Βασιλί-
 σκου καὶ Ἡρακλείου καὶ Μάρσου εἰς τὴν κατὰ Ἄσπαρος ἐπι-
 βουλήν. ὑποπτος γάρ, ὡς προέφην, γενόμενος τῷ βασιλεῖ ὁ
 20 Ἄσπαρ καὶ πολλὴν περικείμενος δύναμιν, δόλω παρὰ τοῦ
 βασιλέως φονεύεται μετὰ βραχὺ σὺν τοῖς αὐτοῦ παισὶν Ἄρ-

A.M. 590.

P. 101

1. τῆς ἐφίας om. A f. 15. πρεσβεύσασθαι a. 16. χρήζον-
 τος τότε A, χρηζοντός τε vulg. 19. περικείμενος A, ἐπικέ-
 μενος vulg. 20. καὶ μετὰ βρ. A e.

et proprium generum, urgente belli necessitate, in Thraciam misit; et ex proprio satellitio alium exercitum ad suppetias ferendas ei colligi mandavit. milites a caede Zenoni suasibus Asparis inferenda leviter erraverunt. periculum enim subodoratus, Serdicem Thraciae urbem fuga elapsus salutem consuluit: ex quo Aspar Leoni suspectus habetur.

Hoc anno Leo imperator Heraclium Edessenum, Flori exconsulis
 filium, et Marsum Isaurum, viros armis strenuos, cum exercitibus ex
 Aegypto, Thebaide et eremo collectis, adversus Gizerichum misit.
 isti ex improvise Vandalos aggressi, Tripolim et alias Libyae civitates
 plurimas receperunt, et gravius multo, quam antehac navali prae-
 lio Basiliscus, Gizerichi vires attriverunt: adeo ut de pace cum im-
 peratore Leone sancienda legationem mittere pararet: eamque demum
 ab Leone obtinuit, cum nimirum Basilisci, Heraclii et Marsi opera
 ad struendas Aspari insidias indigeret. Aspar siquidem, ut praemisi,
 imperatori propter eam, qua circumvallatus erat, potestatem, suspec-
 ctus, imperatoris dolo paulo post neci traditur cum filiis Ardaburio

A. C. 463

δαβουρίῳ καὶ Πατρικίῳ, ὃν καίσαρα ὁ βασιλεὺς πεποίηκε
πρῶτον, ἵνα τὴν Ἀσπαρος εὐνοίαν ἔχη.

A.M. 5964

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀκακίου ἔτος α'.

C Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀσπαρος καὶ Ἀρδαβουρίου καὶ Πατρικίου
τῶν υἱῶν αὐτοῦ φονευθέντων ὑπὸ Λέοντος, Ὀστρίς ὁ ὑπα- 5
σπιστής Ἀσπαρος καὶ Θεοδέριχος ὁ Τριαρίου παῖς, τῆς δὲ
Ἀσπαρος γαμετῆς ἀδελφός, ἐπῆλθεν μετὰ δυνάμεως τῇ πό-
λει, τοὺς πεφονευμένους ἐκδικῆσαι· καὶ εἰ μὴ προλαβὼν ὁ
Βασιλικὸς ἐκ τῆς ἀπὸ Σικελίας ἐπανόδου, καὶ Ζήνων ἀπὸ
Χαλκηδόνος, ὃς ἦν ἐκεῖ τὸν Ἀσπαρος ἀναμένων φόνον, ἐβοή- 10
θησαν τῇ πόλει καὶ διέσπειραν τοὺς ἐπαναστάτας, πολὺς
ἂν ἐγένετο τοῖς πράγμασι ταραχος. ὁ δὲ νεώτατος Ἀσπαρος
D παῖς Ἀρμενάρχος ὑποκλαπείς γνώμη τοῦ Ζήνωνος ἐκφεύγει
σταλαίς ἐν Ἰσαυρίᾳ, καὶ νόθου Ζήνωνος παιδὸς γαμβρὸς κα-
θίσταται, ὃς μετὰ τὴν Λέοντος τελευταίην ἐπανελθὼν εἰς τὸ 15
Βυζάντιον μέχρι τέλους εὐδαιμόνως ἐβίω. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ Ἑ-
κίμερ ὁ στρατηγός, οὗ καὶ πρώην ἐμνήσθη, γαμβρὸς δὲ
Ἀνθεμίου τοῦ εὐσεβοῦς ἐν Ῥώμῃ βασιλεύσαντος, ἐπανίσταται τῷ
ιδίῳ κηδεστῇ, καὶ πολέμου κρατοῦντος τὴν χώραν, λιμώττουσιν
οὕτως αἱ τοῦ βασιλέως δυνάμεις, ὥς καὶ βυρσῶν καὶ ἄλλων 20
ἀηθῶν ἄψασθαι βρωμάτων, αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα Ἀνθέμιον

5. Ὀστρίς A.

9. Σικελίαν vulg.

10. ἐφοβήθησαν e.

13.

Ἀρμενάρχος A e, Ἀρμενάρχος a.

16. Ἑκίμερ A, Ῥετίβερ
vulg.

et Patricio, quorum hunc, ut Asparem sibi demereretur, caesarem
olim declaraverat imperator.

A. C. 464

Cpoleos episcopi Acacii annus primus.

Hoc anno Aspare una cum filiis Ardaburio et Patricio a Leone
interfectis, Ostris Asparis satelles et Theoderichus Triarii filius et
Asparis coniugis frater necatorum sanguinem ulturi cum armatorum
copiis irruerunt in urbem: ac nisi Basiliscus ex Sicilia reversus, et
Zeno pariter e Chalcedone, ubi Asparis leti nuncium praestolabatur,
urbem praecoccupantes tulissent auxilium et dissipassent seditionum
auctores, ingenti prorsus tumultu res omnes turbabantur. Armenar-
chus vero Asparis iunior filius furtive subtractus Zenonis consilio fu-
gam arripit in Isauriam missus, et a spurio Zenonis filio gener assu-
mitur: qui tandem post Leonis obitum Byzantium regressus, reliquum
vitae feliciter peregit. in Italia Recimer dux, cuius prius facta men-
tio, Anthemii ple admodum Romae imperium administrantis gener, in
propriam insurgit socerum: bellis vero totam regionem occupantibus,
tanta fame atteruntur imperatoris copiae, ut coriis aliisque cibis in-

ἑβδομον ἔτος ἔχοντα τῆς ἀρχῆς ἀναιρεθῆναι. τὸ τηρικαῦτα
 Λέων διὰ τοὺς ἔτι συννεστώτας ἐν Ῥώμῃ Θορύβους Ὀλύβριον
 τὸν τῆς Πλακιδίας σύζυγον ἐπέμπει τῇ Ῥώμῃ, καὶ ἀναγο- P. 102
 ρεῖει τοῦτον αὐτοκράτορα. ὁ δὲ Ῥεκίμερ μετὰ τὴν Ἄνθε-
 5 μίον σφαγὴν τρεῖς μῆνας μόνους διαζήσας νόσῳ τελευτᾷ, συν-
 ἀπειθόντος αὐτῷ Ὀλυβρίου ἀρρωστίᾳ σωματικῇ. τούτων δὲ
 τελευτησάντων, Μαιωρίνος τὴν βασιλείαν διεδέξατο ἀνὴρ φρε-
 νήρης καὶ πολέμων ἔμπειρος. οὗτος τὰς πόλεις ὑπὸ Γιζερι-
 10 βῶν τὴν Λιγουρίαν, φοβερὸς τοῖς Οὐανδήλοις ᾤφθη· καὶ
 μέλλων τὴν νίκην ἀναδήσασθαι, ἐν τῷ μεταξὺ νόσῳ δυσεντε-
 ρίας ληφθεὶς ἐτελεύτησεν. ὁ δὲ στρατηγὸς * διαβὰς Πάτιμον B
 ἀπεσώθη. ἐν τούτοις οὖν ἀσχολουμένων τῶν περὶ Γιζέριχον, ἡ
 νῆπιος Εὐδοκία καὶ Θεοδοσίου ἐγγόνῃ ἑκαταεκά τοῦ χρόνου ἐν
 15 τῇ Ἀφρικῇ ποιήσασα μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ὀνωρίχου, καὶ V. 82
 παῖδα ἔξ αὐτοῦ Ἰλδέριχον γεννήσασα, δυσφοροῦσα κατὰ τοῦ
 ἀνδρὸς, ὡς Ἀρειανοῦ ὄντος, ἄδειαν εὐροῦσα καὶ φυγῇ χρη-
 σαμένη ἤλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ προσκυνήσασα τοὺς σεβα-
 σμίους τόπους, καὶ ἀσπασαμένη τὸν τάφον τῆς ἑαυτῆς μάμμης,
 20 ὀλίγας ἡμέρας διατρίψουσα ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει, ἐτελεύτησεν ἐν

6. αὐτῷ A, αὐτοῦ vulg. 8. πολέμων A, πολέμου vulg. 9.
 Λιανῆν] Λιαν ἦν (?) A e f, fort. εἰς τὴν ἑναλλαν. 10. ᾤφθη] γέγονε f.

solitis non parcerent, ipsum vero imperatorem Anthemium septimo imperii anno tollerent e medio. tum Leo propter tumultus denuo Romae concitatos Olybrium Placidiae coniugem Romam misit imperatorem prius renunciatum. Recimer post Anthemii caedem cum solos tres menses supervixisset, morbo extinctus est; paulo post etiam Olybrius in infirmitatem incidens vita decessit. istos igitur fato functos excepit in imperio Maiorinus, vir cordatus et in bellis exercitatissimus. hic devastatis a Gizericho urbibus conspectis, in Lianem irruit, et occupata Liguria, Vandalis se formidabilem praebuit: iamque victoribus coronandus, interea dysenteriae morbo correptus diem ultimum obiit. dux vero belli, * facto discessu, fratoque traiecto, Patmum se recepit. porro dum Gizerichi familiares et exercitus in his detinentur, iunior Eudocia Theodosii neptis, annis iam sexdecim cum Honoricho coniuge in Africa exactis, et puero Ildericho ex eius amplexibus suscepto, virum, ceu Arianum, aversa, occasione sese ultro offerente, fugam accipit et Hierosolyma dirigit iter: tum venerandis locis Christiano ritu adoratis, salutato etiam aviae sepulchro, cum paucos dies in sacra urbe moram fecisset, bonis suis omnibus sanctae resurre-

εὐρήνη, πάντα τὰ αὐτῆς καταλείψασα ἐν τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει, παραθεμένη καὶ Κοῦρκον σὺν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἱεροσολύμων, ὡς συνεργῶ αὐτῇ γενομένη καὶ πιστῶ
 C εἰς τὸ ἐκφυγεῖν Ὀνώριχον Ἀρειανὸν τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

- A.M. 5965 Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς Λέοντα τὸν Ζήνωνος 5
 υἱὸν καὶ Ἀρεῦδης τῆς ἰδίας θυγατρὸς, τὸν ἑαυτοῦ ἔγγονον
 στέψας, βασιλεῖα ἀνῆγόρευσεν. μετὰ δὲ τὸν Ὀλυβρίου θάνα-
 τον καὶ Ῥεκίμερ καὶ Μαῖωρίνου, Γλυκερίος Ἰταλίας ἀναγορευ-
 D ται βασιλεὺς, ἀνὴρ οὐκ ἀδόκιμος, ὃν πέντε μῆνας κρατήσαντα
 Νεποτιανὸς Δαλμάτης ἐκβάλλει τῆς ἀρχῆς, καὶ βασιλεύει καὶ 10
 αὐτὸς χρόνον ὀλίγον, Ὁρέστιον τινὸς ἐκβάλλοντος αὐτόν, ὃν
 οἰκίτος παῖς Ῥωμύλλος ἐπίκλην Ἀγούστουλος διαδεξάμενος,
 καὶ δύο μόνους ἄρξας ἐναντιοῦς αὐτοκράτῳ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ
 βασιλείας καθίσταται μετὰ αἰγ' ἔτη τοῦ Ῥωμύλλου, τοῦ τὴν
 Ῥώμην κτίσαντος, βασιλείας. καὶ σημειωτέον, ὡς ἀπὸ Ῥω- 15
 μύλλου ἢ τῆς ἐσπέρας ἀκμάσασα βασιλεῖα πάλιν ἐπὶ Ῥωμύλ-
 λον μετὰ τοσοῦτους ἐπαύσατο χρόνους, Ὀδοάκρου λοιπὸν Γότ-
 θου μὲν τὸ γένος, ἐν Ἰταλίᾳ δὲ τραφέντος, χειρωσαμένου δν-
 P. 103 νάμει βαρβαρικῇ τὴν ἀρχὴν, ὃς τὴν τοῦ ῥηγὸς ἑαυτῷ περι-

2. Βοῦρκον A f. 4. εἰς τὸ A, εἰς τῷ vulg. 5. τούτῳ τῷ
 A, τῷ δ' ἀδιῶ vulg. 6. Ἀρεῦδης a. ἔγγονον A, ἔγγονο
 vulg. 11. χρόνον οὐκ ὀλίγον A. 13. τῆς ἐν Ἰταλίᾳ βασι-
 λείας A, ἐν Ἰταλίᾳ βασιλείᾳ vulg. 17. τοσοῦτους A, τούτους
 vulg. 18. τὸ γένος A, τοῦ γένους vulg. χειρωσαμένου A a,
 χειρωσάμενος vulg. 19. ὃς τοῦ ῥ. A e.

etionis aedi testamento relictis, Curco insuper, cuius opera et auxiliis, velut sibi fidissimi, dum Honorichum coniugem fugeret, usa fuerat, cum liberis archiepiscopo Hierosolymorum commendato, in pace animam efflavit.

- A. C. 465 Eodem anno Leo imperator Zenonis et Areadae filium Leonem proprium nepotem corona redimitum imperatorem renunciavit. Olybrius vero, Recimere et Maiorino morte sublatis, Glycerius, vir non contemnendae probitatis, Italiae declaratur imperator. eum quinque menses imperio potitum Nepotianus Dalmata potestate privat, nec ipse diu ea dignitate potitur, Oreste quodam eum throno deturbante, quem germanus filius Romulus, cui cognomen Augustulus, excipiens, post regni a Romulo Romae fundatore instituti mille trecentos et tres annos, duos ipse solos in Italiae imperio princeps summus obtinuit. illud porro observandum, quod occidentis imperium a Romulo initium habens, tanto post tempore altero in Romulo desierit. caeterum Odoacer Gotthus quidem genere, Italico tamen solo educatus, vi barbarica imperio sibi subdito, et regis nomine sibi assumpto, Romanaque

ἔμμενος προσηγορίαν, πᾶσαν ἀρχὴν κατὰ τὸν πάτριον νόμον τοῖς Ῥωμαίοις προχειρισάμενος ἐπὶ δέκα χρόνους τῆς ἀρχῆς ἐκράτησεν. ὧκει δὲ ἐν Ῥαβέννῃ τῇ πόλει τῆς Ἰταλίας παρὰ τὴν θάλασσαν εὐδαιμόνα οὖσαν καὶ καλὴν.

- 5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ κόνις κατῆλθεν πυρακτούτων τῶν νε- A.M. 5966
φῶν προφανέντων, ὡς πάντας νομίζουσιν, ὅτι πῦρ βρέχει. καὶ
πάντες ἔτρεμον λιτανεύοντες. ἐπὶ δὲ παλαιστῆς ὕψους ἐτέθη
ἐν τοῖς κεράμοις. καὶ πάντες ἔλεγον, ὅτι πῦρ ἦν καὶ ἐσβέ-
σθη καὶ γέγονε κόνις τῇ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίᾳ. B
- 10 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς ἐν Βυζαντίῳ ἀρρωστή-
σας τελευτᾷ, Λέοντα τὸν Ζήνωνος υἱὸν καὶ Ἀρεάδης νήπιον
ὄντα βασιλέα προχειροτονήσας κατέλιπεν, μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰν-
δικτιῶνος ιβ', καὶ τῷ Φεβρουαρίῳ μηνὶ ἔστειψε Ζήνωνα τὸν
ἴδιον πατέρα ἐν τῷ καθίσματι τοῦ Ἰπποδρομίου, Βερίτης καὶ
15 Ἀρεάδης συναραμένων αὐτῷ. δέκα δὲ μόνους μῆνας τοῦ
μικροῦ Λέοντος συμβασιλεύσαντος τῷ ἰδίῳ πατρὶ Ζήνωνι
νόσῃ τελευτᾷ, καὶ βασιλεύει μόνος Ζήνων ἔτη ιε' καὶ μῆνας
β', συναριθμουμένων καὶ τῶν εἴκοσι μηνῶν τοῦ Βασιλίσκου V. 83
τῆς τυραννίδος. χαλεπῶς δὲ ὁ Ζήνων μεταχειρισάμενος τὴν C
20 ἀρχήν, ἐν προοιμίῳ Μεσοποταμίαν μὲν Σαρακηνοί, Θράκη

1. κατὰ τὸν πάτριον νόμον A, κατὰ τῶν πατρίων νόμων e, κα-
τὰ τὴν τῶν πατρίων νόμων vulg. 4. εὐδαιμόνα οὖσαν A a,
εὐδαιμονοῦσαν e, εὐδαιμονοῦσαν οὖσαν f, εὐδαιμόνα χώραν
vulg. 20. μὲν Σαρακηνοί A, μὲν οἱ Σαρ. vulg.

republica secundum patrias leges suas instituta, ad decem annos te-
nuit imperium. habitavit autem Ravennae, quae urbs est Italiae,
opulenta admodum et elegans, ad mare sita.

Hoc anno ex nubibus ardere visis decidit pulvis, adeo ut ignem A. C. 466
deplavium stillare cuncti arbitrarentur. supplicationibus igitur et
processionibus intenti contremiscebant. ad palmae vero altitudinem
in tectis depositus est. caeterum ignem verum extitisse et posthac
extinctum deique benignitate in pulverem versum cuncti asse-
rebant.

Hoc anno Leo imperator morbo correptus Byzantii vita deces-
sit; Leone Zenonis et Areadnae filio, quem ante designaverat, impe-
ratore relicto, mense Ianuario, indictione duodecima, qui deinde Fe-
buario Zenonem patrem in circi sella, Verina et Areadna opem ad
hoc ferentibus, imperii corona redimivit. solos autem menses decem
cum proprio patre Zenone Leo iunior imperium assecutus, aegra va-
letudine vexatus extinguitur: tum Zeno septemdecim annos et duos
menses, connumeratis etiam viginti mensibus Basilicis tyrannidi affe-
ctis, solus imperat. improbae porro administrationis specimen Ze

δὲ κατέδραμον Οὐννοι σφόδρα τοῖς πράγμασι λυμαινόμενοι, τοῦ βυσιλέως ἡδόναξ ἀτόποις καὶ πράξεσιν ἀδίκους σχολάζοντος.

A.M. 5967 Ῥωμαίων βασιλέως Ζήνωνος ἔτος α΄.

D Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Πέτρου ἔτος α΄.

5

Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ μικρὸς δέκα μόνους μῆνας συμβασιλεύσας Ζήνωνι τῷ ἰδίῳ πατρί, καὶ προελθὼν ὡς ὕπατος, ἐτελευτήσεν, καὶ μόνος ἐκράτησε τῆς βασιλείας ὁ Ζήνων. Βασιλίσκος δὲ ὁ Βερίνης ἀδελφὸς πενθερᾶς Ζήνωνος, ἐν Ἡρακλείᾳ διατρίβων τῆς Θράκης, συνεργούσης αὐτῷ καὶ Βερίνης 10 καὶ τινος τῆς συγκλήτου, ἐστασίασεν κατὰ Ζήνωνος, ὃν φεβηθεὶς ὁ Ζήνων σὺν Ἀρεάδῃ τῇ ἰδίᾳ γαμετῇ καὶ χρήμασιν

P. 104 ἰκανοῦς φεύγει εἰς Συρίαν κατὰ τι φρούριον ἰσχυρὸν Οὐαρά καλούμενον. εἰς Τεσσαιδὴν ἐκεῖθεν μετέστη δι' αἰτίαν ταύτην μετὰ τῆς γυναικὸς Ἀρεάδνης. Ἴλλου καὶ Τροκούνδου 15 πολιορκούντων αὐτὸν εὐνοία τέως τῇ Βασιλίσκου *. Βασιλίσκος δὲ ἐν τῷ Κάμπῳ ἀνηγορεύθη βασιλεύς. Μάρκον τε τὸν υἱὸν καίσαρα ἐποίησεν, καὶ Ζηνοδίαν τὴν ἑαυτοῦ γαμ-

1. κατέδραμον] κατέλαβον A. 7. προελθὼν A, προσελθὼν vulg. 11. ἐστασίασεν A, ἐστασίαζεν vulg. 13. Ὁρβᾶ A, Οὐρβᾶ e f. 14. εἰς Τεσσαιδὴν] εἰς τε σβίδη. A, εἰς Τεσσοβίδην e f. 15. Τροκούνδου A, Σεκούνδου vulg. v. inf. p. 192, 5. 16. αὐτὸν A, αὐτῶν vulg. εὐνοία A, ἐγνοία vulg.

none sub ipsis imperii primordiis exhibente, hinc Saraceni Mesopotamiam, illinc Unni Thraciam, damnis ubique gravibus illatis, excurrerunt: dum inter haec imperator foedis voluptatibus et nefariis facinoribus indulgeret.

A. C. 467 Romanorum imperatoris Zenonis, Antiochiae episcopi Petri annus primus.

Hoc anno Leo iunior solos decem menses cum Zenone proprio patre moderatus imperium, cum consulis more publice processisset, morte raptus est: solusque Zeno imperavit. Basiliscus autem Verinae Zenonis socrus frater eius hortamentis impulsus, cum Heracliae Thraciae urbe morarentur, ipsa Verina et e senatoribus quodam opem ferentibus, adversus Zenonem excitavit rebellionem. periculum metuens Zeno, Areadna coniuge pecuniarumque copia secum asportatis, fugit in Syriam, in castrum quoddam munitissimum, cui nomen Vara. inde rursus cum Areadna uxore in Thessaedem se recipit ex huiusmodi causa. Illo et Trocundo illuc usque Basilisco bene affectis obsidione eum prementibus porro Basiliscus imperator in Campo acclamatus, mox Marcum filium caesarem creat et augustae corona Zenodiam coniugem ornat: ac statim, Ze-

τὴν αὐτοῦσταν ἔστρεψεν· καὶ εὐθέως κατὰ τῆς πίστεως παρετάξατο, Ζηνωδίας μάλιστα παρορμώσεως αὐτὸν εἰς τοῦτο. Τιμόθεον δὲ τὸν Αἴλουρον ἀνεκαλέσατο διὰ τύπου, καὶ Πέτρον τὸν Γραφέα κρυπτόμενον ἐν τῇ μοτῇ τῶν Ἀκοιμήτων, B 5 καὶ ὅσοι ἄλλοι ἐχθροὶ τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ἐπαρρησιάζοντο κατὰ τῆς ἀληθείας. ὁ δὲ Αἴλουρος συναγαγὼν αἰάκτους Ἀλεξανδρεῖς ἐνδημοῦντας ἐν τῷ Βυζαντίῳ, ἐκ τοῦ παλατίου λιτανεύων ἦλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐποχοίμενος ὄν. ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν λεγομένην Ὀκτάγωνον πτωθεῖς συνε- 10 τριβῆ τὸν πόδα, καὶ μετ' αἰσχύνης ἀντέστρεψεν. Βασιλίσκος δὲ τοῦτον εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τύπων κατὰ τῆς συνόδου ἐξέπεμψεν, καὶ Πέτρον Γραφέα εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ τῆς ἀληθείας ἐπίσχυσεν ἀμφοτέρους. Τιμόθεος δὲ ὁ Σαλοφακίαιος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας μαθὼν Τιμόθεον τὸν Αἴλουρον παρα- 15 γένεσθαι, ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς μοναστηρίοις τοῦ Κανώπου, ὧν ἐγγόνει καὶ τῆς ἀσκήσεως. πολλοὺς δὲ κακώσας ὁ Αἴλουρος Τιμόθεον βλάψαι οὐκ ἴσχυσεν διὰ τὸ ἐπὶ πάντων ἀγαυῆσθαι αὐτὸν. εἰσερχομένῳ δὲ τῷ Αἰλούρῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπεφώνουν τὸ αἰσχρὸν ἐκεῖνο οἱ σπουδασταὶ αὐτοῦ· ἐψώμισας τοῖς

2. Ζηνωδίας μάλιστα A e, Ζηνωδίας δὲ μάλ. vulg. 8. ἐποχοίμενος A, ὀχοῦμενος vulg. 10. ἀντέστρεψεν A e f, ἀνέστρεψεν a, ἔστρεψεν vulg. 11. εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τύπων A, μετὰ τύπ. εἰς Ἀλ. vulg. 13. Σαλοφακίαιος A, (v. p. 173, 14.) Σαλοφασκίαιος vulg. 16. ἐγγόνει vulg.

nodiae maxime verbis ad id impulsus, rectae fidei bellum indicit. quare Timotheum Aelurum promulgato edicto revocavit exilio, Petrumque Fullonem in insomnium monasterio latitantem sedi restituit: quotquot autem sanctam synodum Chalcedonensem adversarii respuebant, ii liberrime impugnabant veritatem. Aelurus ad haec perditis ac sceleratis Alexandrinis, qui forte Cpoli hospitabantur, collectis, e palatio supplicatione ducta, asino vectus ad ecclesiam profectus est: cumque ad aedem Octagonum dictam advenisset, asino lapsus, attrito pede cum ignominia retroire coactus est. eum posthac imperiali diplomate munitum et synodi decretis infensum Basiliscus Alexandriam transmisit, et Antiochiam Petrum Fullonem; animis utriusque adversus veritatem exasperatis et eius suasu corroboratis. Timotheus autem Salophaciolus, Alexandriae antistes, audito Timothei Aeluri adventu, ad monasteria in Canopo posita, in quibus asceticam vitam olim fuerat professus, secessit. hunc multis in plures alios illatis malis, quod omnibus carnis existeret, laedere non potuit Aelurus: quin imo Aeluro Alexandriae adventanti partium eius studiosi succlamabant: hostes tuos cibasti, o papa. ille vicissim respondebat: ita

ἐχθρούς σου, ὃ πάππας. ὃ δὲ ἀνίερος ἀντεφώνει ναί· ὅπως ἐνώμισα. οὗτος ὁ δυσσεβῆς καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἀνθεμίτισεν. Ἰουλιανὸς δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τέθνηκεν ἀπὸ λύπης τῶν γινομένων. Πέτρος δὲ ὁ Γραφεὺς καταλαβὼν τὸν θρόνον εἰς ἀναθέματα καὶ ταραχὰς ἐχώρησεν. ὅθεν φό-
 V. 84 νοι καὶ ἀρπαγαὶ διὰ τὴν προσθήκην τοῦ τρισαγίου γεγόνασι.
 D Βασιλίσκος δὲ τύφῳ, γενικῶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἐξέβαλεν· καὶ Ἀκάκιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως κελεύσας τὸ αὐτὸ ποιῆσαι. ἀλλ' ἡ πόλις ἅπασα σὺν γυναῖξί καὶ τέκνοις εἰς τὴν ἐκκλησίαν συναελθούσα κατὰ Βασιλίσκου τοῦτο ἐκώ-
 λυσεν. Ἀκάκιος δὲ μελανειμονήσας τὸν θρόνον καὶ τὸ θυσιαστήριον μελανῶ ἤμφιωσε. Δανιὴλ δὲ ὁ μέγας τοῦ στίλου ἀποβύς δι' ἔνθεον ζῆλον Ἀκακίῳ τέως καὶ τῶ λαῶ συνεκλή-
 σίωσεν. Περῶζης δὲ ἐπεστράτευσεν κατὰ τῶν Νεφθαλιτῶν
 P. 105 Οὐγγων, καὶ τρέψας αὐτοὺς ἐδίωκεν. αὐτοὶ δὲ ἐν στεροῖς τό-
 ποις τὴν φυγὴν ποιούμενοι κατ' ὀλίγον ἐν τοῖς ὄρεσι, δεξιᾷ τε καὶ ἀριστερᾷ ὑποχωροῦντες, ἐξοπίσω τοῦτων γενηθέντες, ἀφυλάκτους αὐτοὺς ἀπέκλεισαν. στενωθεῖς δὲ Περῶζης ἠέτιο εἰρήνην. ὃ δὲ τῶν Νεφθαλιτῶν βασιλεὺς οὐ πρότερον τοῦτο

1. ἀνίερος add. ex A e f. 2. οὗτος A, οὕτως vulg. 8. καὶ Ἀκάκιον A e, Ἀκ. δὲ vulg. 11. μελανειμονήσας A, μελανο-
 μονήσας vulg. καὶ τὸ θυσ. A, καὶ θυσ. vulg. 12. μελα-
 νῶ add. ex A, in quo tamen μελαγωῶ legitur. 14. Περῶζης
 A, Περῶξης vulg. Νεφθαλιτῶν A h. l. et infra.

est, cibavi. hoc pacto impius ille execrationes in Chalcedonensem synodum coniecit. caeterum Iulianus Antiochiae praesul, ex gestis rebus dolore concepto, vitam amisit. Petrus autem Fullo thronum invadens, se ad anathemata et tumultus excitandos convertit: ex quo caedes et domorum dirptiones ob appositum ter sancto hymno additamentum. Basiliscus edicto in publicum lato Chalcedonensem synodum eliminavit, et Acacium Cpoleos illud idem iussit exequi: veterum totius civitatis, mulierum etiam ac puerorum, conferta plebs adversus Basiliscum concurrens in ecclesiam scelus prohibuit. Acacius autem atra veste proprium corpus, tum thronum ac tandem altare nigris velamentis circumcinxit: magnus quoque ille Daniel divino plane zelo accensus, columna, qua considerat, descendit et cum Acacio populique frequentia assiduus cunctis ecclesiasticis conventibus aderat. caeterum Perozes adversus Nephthalitas Hunnos cepit expeditionem et in fugam versos armis insequabatur. illi per montium angusta loca in leves turmas dispersi, dextrorsum et sinistrorsum se recipiunt: demum retro Persas collecti, incustoditos angustiis locorum includunt. ita Perozes arctatus pacem expetit: quam non prius

ποιῆσαι, πρὶν πεσῶν τοῦτον προσκυνήσῃ καὶ ὄρκους πληρο-
φορήσῃ, μηκέτι κατὰ τῶν Νεφθαλιτῶν καταστρατεῦσαι. ὁ
δὲ τῇ βίᾳ συνεχόμενος τοῦτο δρᾶσαι ἠναγκάσθη, καὶ ἐν πολ-
λῇ ἀτιμίᾳ ὑπέστρεψεν. ὅθεν μὴ φέρων τὴν αἰσχύνην πάλιν
5 καὶ αὐτῶν ἐστράτευσεν τοὺς ὄρκους ἀθετήσας. B

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Τιμοθέου Αἰλούρου ἔτος α'. A.M. 5968

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ κλήρου καὶ τῶν μοναχῶν Κωνσταν-
τινουπόλεως ὑπερμαχούντων τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου,
φοβηθεὶς Ἀκάκιος τὰ πλήθη ὁμοφρονεῖν αὐτοῖς ὑπεκρίνατο.
10 ὅθεν ἐπὶ ἄμβωνος κατὰ Βασιλίσκου καὶ Ζήνωνος προσεφώνει.
Βασιλίσκος δὲ μαθὼν ταῦτα, καὶ φοβηθεὶς τὸ θερμόν τοῦ
λαοῦ τῆς πόλεως ἐξῆλθεν, κελεύσας τῇ συγκλήτῳ μηδένα συν- C
τυχεῖν Ἀκακίῳ. ἐμελλε γὰρ ὁ λαὸς ἐμπυρῖζειν τὴν πόλιν.
Δανιὴλ δὲ ὁ Θανμάσιος Στυλίτης παραλαβὼν τοὺς μοναστὰς
15 καὶ τοῦ λαοῦ τοὺς ζηλωτάς, ἐξῆλθεν πρὸς Βασιλίσκον καὶ
μετὰ πολλῆς παρηρησίας αὐτῷ διελέχθη. ἀλλ' οὐ προσήκατο
αὐτούς.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Περώζης πάλιν ἐπιστρατεύσας πρὸς
τοὺς Λευκοὺς Οὐννοὺς, τοὺς λεγομένους Νεφθαλίτας, ἀπώ-
20 λετο παστρατί. ὀρύξαντες γὰρ τάφρον βαθεῖαν, καὶ καλύ-

2. καταστρατεῦσαι A, στρατεῦσαι vulg. 8. ὑπερμαχοῦντες e f.
ἀγίας om. f. 12. συντυχεῖν A, τυχεῖν vulg. 19. τοὺς Λευ-
κοὺς Οὐννοὺς A, τοὺς λεγομένους Λευκοὺς O. vulg.

Nephtalitarum rex concessit, quam ille pronus in terram ipsum ado-
rasset, et interposito iuramento fuisset pactus, se non amplius bellum
Nephtalitis illaturum. Perozes necessitatis vi constrictus, illubenti
animo id omne praestiturum pollicetur et cum multo dedecore rever-
titur: latae tamen ignominiae postmodum impatiens violatis foederi-
bus armis eos lacessere non destitit.

Alexandriae episcopi Timothei Aeluri annus primus.

A. C. 468

Hoc anno cleri monachorumque Cpolitanoorum agmine pro Chal-
cedonensi synodo decertante, territus Acacius, in unam cum eis ire
sententiam dissimulans, ea de causa adversus Basiliscum et Zenonem
ex ecclesiae suggestu peroravit. quo comperto, populi furorem Ba-
siliscus metuens excessit civitate, ne quis Acacio familiaritatis aut
convictus praeberet consortium, indicens senatui: iam enim populus
igne civitatem devastare parabat. Daniel autem Stylites, vir ille mi-
randus, e monachorum et populi turba nonnullis rerum divinarum
aemulatoribus assumptis, ad Basiliscum profectus, multa libertate co-
ram eo disseruit, cuius ille sermonem respuit.

Hoc eodem anno Perozes iterum adversus Unnos Albos nomine,
qui et Nephtalitae, arma movens, ex integro profugatur. fossa

μους ἐπιθέντες καὶ γῆν ἐπιχώσαντες ἔμειναν ἔνδον. ὀλίγους δὲ ὑπαντῆσαι τοῦτοις ἀποστείλαντες καὶ αὐτοὺς εἰς φηγήν Dτραπέντες καὶ κατὰ τὰ στενὰ διαβάντες, ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις ἔφυγον. οἱ δὲ Πέρσαι μὴδὲν δεινὸν ὑποπτεύσαντες, ἀκρατῶς τοῦτους ἐδίωκον, καὶ πάντες ὁμοῦ σὺν τῇ Περσῶν καὶ 5 τοῖς αὐτοῦ παισὶν εἰς τὸ βάρβαρον ἐμπεσόντες, ἀπώλοντο. ὁ δὲ Περσῶν αἰσθόμενος τοῦ δεινοῦ, τὸν μάργαρον, ὃν αὐτὸς εἶχεν λευκότερον καὶ μέγαν, εἰς ὑπερβολὴν ἔντιμον, ἐξ αὐτοῦ τοῦ δεξιῦ ἀφελόμενος, ἔρριψεν, ὅπως μὴ τις αὐτὸν ὀπίσω αὐτοῦ φορέσῃ, ἐπεὶ ἀξιοθέατος ὑπερφυῶς ἦν, οἶον οὐκ ἀπρό- 10 τερον ἑτέρῳ βασιλεὶ γέγονεν. οὕτω μὲν Περσῶν διεφθάρη σὺν P. 106 πάσῃ τῇ στρατιᾷ. ὅσοι δὲ Περσῶν μὴ συστρατεύσαντες, Καβάδην βασιλέα εἶλαντο τὸν Περσῶν νεότερον υἱόν. ἤρξαν δὲ V. 85 Περσῶν οἱ βάρβαροι χρόνους δύο εἰς φόρον ἀπαγωγῆν. Καβάδης δὲ ἐπὶ τὸ βιαιότερον τῇ ἀρχῇ χρώμενος, κοινὰς τὰς 15 γυναῖκας ἔχειν ἐνομοθέτησεν. ὅθεν οἱ Πέρσαι τοῦτον τῆς ἀρχῆς παρέλυσαν, καὶ δῆσαντες εἰς φυλακὴν ἀπέθεντο, Βλάσιον δὲ τὸν καὶ Οὐαλαῖν, ἀδελφὸν Περσῶν, βασιλέα ἐποίησαν διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλον υἱὸν Περσῶν. ἡ δὲ γυνὴ Κα-

1. καὶ καλάμους ἐπιθέντες καὶ γῆν ἐπιχώσαντες A, καὶ καλάμους καὶ γῆν ἐπιθέντες vulg. 3. κατὰ A e, καθ' εἰς vulg.
 6. εἰς τὸ βάρ. A, εἰς βάρ. vulg. 9. ὀπίσω A, ὀπισθεν vulg.
 10. φορέσῃ A, φορήσῃ vulg. οἶον e, ὅσον vulg. om. A. 13. εἶλοντο A, sed vid. p. 122, 1. 15. βιαιότερον A, βεβαιότερον vulg.
 17. Βλασιον δὲ A, καὶ Βλάσην vulg.

quippe profundius excavata, calamos cum terra leviter aggesta desuper imponentes, latenter in ea Persas praestolabantur. paucis autem, qui Persico exercitui occurrerent, missis, iisdemque in fugam versis, et exinde locorum angustias subeuntibus singulis et una fugientibus reliquis, Persae nihil adversum suspicati effusis habenis eos insectati, omnes cum Peroze ipsiusque liberis in barathrum incidentes perierunt. Perozes dolum expertus, gemmam quam habebat candidissimam et insignem atque immensi pretii, aure dextra detractam a se proiecit, ne aliquis post eum illam gestaret, cum tam eximiae et admirandae speciei existeret, qualem nondum prius rex alius possedisset. tali strage Perozes cum omnibus copiis periit. porro in hac expeditione qui se Perozi comites non adiunxerunt, iuniorum eius filium Cabadem nomine sibi praefecerunt regem. barbari vero etiam tributum onere adiecto, duos annos Persis imperavere. Cabades porro potestate nimis violenter usus, lata lege mulieres communes haberi sanxit: qua moti Persae regno Cabade remoto, Blasinum, quem Valam quoque dixerunt, Perozis fratrem instituerunt regem: alter quippe Perozi filius

βάδου διηκόνει αὐτῷ ἐν τῇ φρουρᾷ. ὁ δὲ τῆς εἰρκτῆς ἄρχων
 ἤρξατο ἐραῖν τῆς γυναικὸς εὐπρεποῦς οὕσης. ὁ δὲ Καβιάδης
 παρεκάλεσεν τὴν γυναῖκα ἐνδοῦναι τῷ ἀνθρώπῳ, εἴ πως δυ-
 νηθῆ ἔκφυγειν τοῦ φρουρίου. τούτου δὲ γενομένου, ἀκολύ-
 5 τως ἡ γυνὴ πρὸς Καβιάδην εἰσιούσα τούτον ἐθεράπευεν. φί-
 λος δὲ Καβιάδου τις, ὀνόματι Σεώσης, διὰ τῆς γυναικὸς τῷ
 Καβιάδῃ ἐδήλου, ὅτι ἵππους τε καὶ ἀνδρας ἐμπαρασκεύους ἔχει
 ἐν τινι χωρίῳ. ὁ δὲ Καβιάδης, νυκτὸς ἐπιλαβούσης, πείθει τὴν
 γυναῖκα ἐσθῆτα μὲν αὐτῷ τὴν οἰκίαν δοῦναι, τὰ δὲ αὐτοῦ
 10 ἰμάτια φορέσαι αὐτήν, καὶ ἐπὶ τῆς εἰρκτῆς καθέζεσθαι. οὕτω
 μὲν οὖν Καβιάδης ἐξελθὼν ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου, τῷ ἵππῳ ἐπι-
 βάς σὺν τῷ Σεώσῃ, εἰς Οὐννοὺς τοὺς Νεφθαλίτας ἀφίκετο.
 καὶ τούτῳ τὴν θυγατέρα ὁ βασιλεὺς γυναῖκα δίδωσιν. οὕτω
 τε στρατεύμα πολὺ τούτῳ δούς ἐπὶ Πέρσας συνέπεμψεν. οἱ
 15 δὲ φύλακες κατιδόντες τὴν γυναῖκα ὑπετόπαζον Καβιάδην εἰς C
 τὸ δεσμοτήριον εἶναι τοῖς ἰματίοις Καβιάδου ἠμφιεσμένην ἐπὶ
 ἡμέρας ἰκανάς. ὁ δὲ Καβιάδης σὺν τῷ Οὐννικῷ στρατῷ εἰς
 Περσίδα εἰσβαλὼν, πόνῳ οὐδενὶ τὴν τε βασιλείαν ἐκράτησεν
 καὶ Βλάσιον, τὸν Οὐαλαῖν, ἐξετύφλωσεν καὶ ἐν φυλακῇ εἰ-
 20 χεν, τὴν δὲ βασιλείαν ἀσφαλῶς διεφύλαξεν. ἦν γὰρ ἀγγί-

5. ἐθεράπευεν A, ἐθεράπευσεν vulg. 6. Σεώσης A, Σεούσης
 a, Σεώσης f, Σεώσις vulg. 11. ἐκ add. ex A. 16. verba: ante
 τοῖς ἰματ. Καβ. ἠμφιεσμένην transponenda esse videntur ante
 ὑπετόπαζον. 19. Βλάσιον A a e, Βλάσην vulg. ἐν φυ-
 λακῇ A, ἐν τῇ φυλ. vulg.

non exabat. caeterum Cabadis uxore marito custodia detento de-
 bita officia praestante, custodiae praepositus, mulieris, cuius forma
 plane fuit elegans, amore coepit ardere. Cabades, si modo posset e
 vinculis evadere, uxorem, ut se dederet, rogavit. quo facto liberius
 illa Cabadem frequentans, impensiore cultu famulabatur. iuterea
 Seoses Cabadis amicus per uxorem significat, se in quodam agro equos
 et homines tenere paratos. quapropter ingruente nocte Cabades con-
 iugi suadet, vestem propriam illa sibi daret, et quam habebat ipse,
 coniux assumeret et in carcere consideret. ita Cabades vinculis ere-
 ptus, equo conscenso, cum Seose ad Unnos, Nephthalitas vocatos, se
 recipit, quorum rex, filia Cabadi in uxorem tradita, cum copioso
 exercitu in Persas immittit. carceris autem custodes uxorem Caba-
 dis vestibus indutam ipsum Cabadem esse in carcere per plures dies
 arbitrabantur. sed Cabades cum Unnicis copiis in Persiam irrumpens,
 nullo labore regnum obtinuit, Blasiumque, Valam dictum, oculis pri-
 varit et habuit sub custodia: regnum vero in tuto posuit: aequo

ρους τε καὶ δραστήριος. ἐκράτησε δὲ μετὰ ταῦτα ἕτη ἑνδεκα.

A.M. 5969 Περσῶν βασιλέως Οὐαλαῖ, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἀνα-
 Δστασιῶν ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἴλλος καὶ Τροκοῦνδος οἱ πολιορκοῦντες⁵
 Ζήνωνα, ὡς Βασιλίσκου τὰ ὑποσχεθέντα αὐτοῖς μὴ πληροῦντος,
 καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς βαρυνομένης τῇ ἀρχῇ Βασιλίσκου
 διὰ μοχθηρίαν τρόπων καὶ ἄνοιαν, γράφουσιν πρὸς αὐτούς,
 φιλιωθέντες τῷ Ζήνωνι, ὅ,τε Ἴλλος καὶ Τροκοῦνδος, καὶ λα-
 βόντες αὐτὸν ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν ἐπανήρχοντο. τοῦτο δὲ¹⁰
 μαθὼν ὁ Βασιλίσκος Ἀρμάτιον τὸν ἴδιον ἀνεψιὸν στρατηγὸν
 ὄντα τῆς Θράκης μετὰ πάσης τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ καὶ τοῦ
 λαοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀπέστειλε κατὰ Ζήωνος, ὀρκίᾳς
 P. 107 αὐτὸν εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα, μὴ προδοῦναι. ὁ δὲ Ἀρμάτιος
 συνατήσας τῷ Ζήνωνι κατὰ Νίκαιαν τῆς Βιθυνίας οὕτως¹⁵
 αὐτὸν κατέπληξεν, ὡς μικροῦ δεῖν ἀναστρέψαι μετὰ τῆς Ἰσαυ-
 ρικῆς βοηθείας πάσης. ἀλλὰ δώροις τοῖς παρὰ Ζήωνος καὶ
 οὗτος ὡς ἐπὶ πολὺ τυφλωθεὶς καὶ ὑποσχέσει διαδόχου στρα-
 τηλατίας, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Βασιλίσκου καίσαρα ποιῆσαι
 καὶ συγκάθεδρον αὐτοῦ σὺν αὐτῷ, κατὰ Βασιλίσκου ἐπανήλ-²⁰

5. Τροκοῦνδος A a, Τρικουῦνδος f, Προκοῦνδος vulg. h. l. et
 infra. 8. γράφουσιν A e, καὶ γραφούσης vulg. 9. δ, τε
 Ἴλλος} εἰτε Ἴλλος A, εἰτε καὶ Ἴλλος vulg. 18. ὡς om. A.

solers enim ac strenuus fuit. regnavit autem post haec annis un-
 decim.

A. C. 469 Persarum regis Valae, Hierosolymorum episcopi Anastasii annus
 primus.

Hoc anno Illo et Trocundo Zenonem obsidione bellica prementibus, Basilisco vero, quae pollicita illis fuerat, nullatenus adimplente, ac insuper senatu ob morum improbitatem et vesaniam Basiliscum non amplius ferente, litteris ad eum missis, ipsi Illus et Trocundus Zenoni reconciliati, eodem secum adducto, in regiam urbem regressi sunt. Basiliscus, his rescitis, Armatium proprium nepotem Thraciae ducem cum sibi commissis copiis et Cpoleos plebe adversus Zenonem misit eumque iuramento in sanctum baptisma dato, ne se proderet, obtestatus est. Armatius ad Nicaeam Bithyniae occurrens Zenoni tantum incussit terrorem, ut quin cum auxilaria Isaurorum manu retrocederet, parum abfuerit: verum amplorum donorum pollicitationibus etiam ipse obcaecatus, tum quod magistri militum officio succederet, inescatis spe, filiumque Basiliscum nomine creandum caesarem Zenonisque ipsius videre assessorem, Basilisco factus hostis iter convertit. Zeno deinde cum Areadna ad urbium reginam accedens exceptus

5 *Θεν.* τοῦ δὲ Ζήνωνος σὺν Ἀρσαίδῃ τὴν βασιλεύουσαν κατα-
 λαβόντος, ἐδέχθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς συγκλήτου. ὁ δὲ
Βασιλίσκος ἐλθὼν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τὸν βασιλικὸν ἀποθέ-
 μενος στέφανον ἐν τῇ θείᾳ τραπέζῃ, ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ προσ- B
 10 ἐφυγεν σὺν Ζηνωδία τῇ κακοδόξῃ αὐτοῦ γυναικί. ὁ δὲ Ζή-
 νων καταλαβὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν παρεγένετο, καὶ οὕτως εἰσ-
 ῆλθεν εἰς τὰ βασιλεια. ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 ἔλαβε τὸν *Βασιλίσκον*, δοὺς αὐτῷ λόγον, μὴ ἀποκεφαλίζῃν V. 86
 αὐτὸν τε καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ· ὃν ἀποστείλας εἰς Κουκουσοῦν
 10 τῆς Καππαδοκίας ἀποκλεισθῆναι προσέταξεν εἰς ἓνα πύργον,
 σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, καὶ τῷ λιμῷ διαφθαρῆναι· τινὲς
 δὲ φασίν, ὅτι ἀπαγόμενος ἀποσφάττεται. εὐθέως δὲ ἱππικὸν
 ποιήσας *Βασιλίσκον* τὸν Ἀρματίου υἱὸν προβάλλεται ὁ Ζήνων C
 καίσαρα, καὶ κατὰ τὰς ὑποσχέσεις συνεκάθισεν τῷ βασιλεῖ
 15 ἐν τῷ σένσω, καὶ ἔτιμα τοὺς ἡνιόχους σὺν τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ
 Ζήνων ἀναλογισάμενος, ὅτι ὡς οὐκ ἐφύλαξεν Ἀρμάτιος πιστὰ
 τῷ βασιλεῖ ὁμόσας, οὐδὲ ἐμοὶ φυλάξει· ἀλλ' ἐὰν ἀνδρωθῇ ὁ
 καίσαρ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἐπαναστήσεται μοι· ἐγὼ δὲ ἂ συνε-
 20 θέμην αὐτῷ ἐπλήρωσα καὶ στρατηλάτην αὐτὸν ἐποίησα, καὶ
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ καίσαρα· ἐκέλευσε σφαγῆναι αὐτὸν ὡς ἐπί-
 ορκον, καὶ ἐσφάγη εἰς τὸν κοχλίαν τοῦ παλατίου, ὡς ἀνήρχετο

9. ἀποστ. εἰς Κουκ. τ. Καππ. om. A. 14. τῷ βασ. A, αὐτῷ
 βασ. vulg. 15. σέντιζω A, σένζω vulg. 17. ἀνδρωθῇ A,
 ἀνδρειωθῇ vulg. 18. ὁ υἱὸς A, ὁ καὶ υἱὸς vulg. 21. εἰς
 τὸν κ. A alii, εἰς τὴν κ. vulg.

est a populo et a senatu. Basiliscus in ecclesiam fugiens, deposita
 sacra in mensa corona, cum Zenodia coniuge pravaram opinionum
 sectatrice in baptisterium se recipit. ita Zeno regiam recuperavit.
 missis autem in ecclesiam, qui Basiliscum detinerent, nec ipsum nec
 eius liberos capite plectendos fidem dedit: Cucusum tamen Cappado-
 ciae missum cum uxore et liberis sub custodia servari et fame con-
 fici iussit: alii dum abduceretur iugulatum narrant. confestim vero
 circensibus ludis celebratis, Armatium Basilisci filium Zeno caesarem
 declarat: hic in regia sella iuxta patri facta pollicita ad imperatoris
 latus adsedit, imo cum imperatore praemia distribuit aurigantibus.
 porro Zeno haec secum animo volutans: ut Armatius dato iurando
 fidem oppignoratam imperatori nullatenus liberavit, ita neque mihi
 servaturus est in posterum: imo si vires cum aetate sumpserit filius
 eius caesar iam renunciatus, dubio procul in me insurget: quod pro-
 miseram implevi; patrem militiae magistrum, caesarem filium insti-
 tuti. his perpensis ipsum, ut perierum, in palatii cochlea, qua ten-

εἰς το ἵπποδρόμιον· τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ τὸν καίσαρα χειροτόνησεν ἀναγνώστην. Ἀριάδνη γὰρ αὐτὸν ὡς ἐξάδελφον διέσωσεν, ὃς μετὰ ταῦτα Κυζίκου ἐπισκόπησεν ἄριστα. ὁ δὲ Ζήνων Πέτρον Γραφέα ἀπεστράφη διὰ τὸ συντρέχειν αὐτὸν τῷ Βασιλίσκῳ. ψήφῳ δὲ τῆς ἀνατολικῆς συνόδου καθρέθη, καὶ 5 ἀντ' αὐτοῦ Ἰωάννης ὁ μετὰ τρίμηνον ἐκβλήθεις, καὶ μετ' αὐτὸν Στέφανος ἀνὴρ εὐλαβῆς προεβλήθη Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος. ὁ δὲ Πέτρος εἰς Πιτύους ἐξοριζόμενος, ἀπατήσας τοὺς ἀπάγοντας, προσέφυγεν εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον Εὐχαΐτων. Τιμόθεος δὲ ὁ Αἰλουρος ἐν τούτοις θνήσκει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ Πέ- 11 τρος ὁ Μογγὸς εἰσάγεται, ἀνὴρ κακοῦργος καὶ τῆς ἀληθείας ἐχθρὸς, προκαθηρημένος ἤδη. χειροτονεῖται δὲ ὑπὸ ἐνὸς ἐπισκόπου καὶ αὐτοῦ καθρημένου. τοῦτον κατὰ θεῖον ζῆλον P. 108 ἐπελθόντες οἱ μοναχοὶ τριάκοντα ἕξ μόνας ἡμέρας ληστρικῶς κρατήσαντα τῆς ἐπισκοπῆς ἀπελαύνουσι. καὶ Τιμόθεον πάλιν 15 τὸν Σαλοφακίαιον ἀποκαθιστῶσιν ἄξιως τῷ θρόνῳ.

A.M. 5970 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Τιμοθέου τοῦ Σαλοφακίλου, Ἀντιοχείας Στεφάνου ἑτος α'.

B Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο σεισμὸς φοβερὸς ἐν Κωνσταντι-

4. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 6. post Ἰωάννης in vulg. sine codd. additum legitur: χειροτονήθη, quod melius abest. 8. Πιτύους A. 13. τοῦτον κατὰ θεῖον ζῆλον A, τούτῳ κατὰ θεῖον ζῆλον vulg. 15. κρατήσαντα] κρατήσαντες A e f, κρατήσαντι vulg.

ditur in circum, obtruncari, caesarem autem eius filium lectorem praecepit ordinari: Ariadne quippe ipsum ut consobrinum voluit servatum, et postmodum Cyzici episcopatum optime gessit. caeterum Petrum Fullonem, ut qui Basilio faverat, Zeno habuit exosum. orientalis itaque synodi decreto dignitate motus est, et in eius locum Ioannes ordinatus. hic quoque post menses tres eiicitur, ac demum successor eius Stephanus vir pietate spectabilis Antiochiae promovetur episcopus. Petrus autem Pityos relegatus, custodes eludit et ad sanctum Theodorum Euchaitarum tutelarem profugit. in his Timotheus Aelurus moritur, et in eius locum Petrus Mongus inducitur, vir nequam et veritatis adversarius, olim depositionis poena mulctatus. hic ab uno episcopo eoque pariter deposito consecratur. hunc divino zelo moti monachi quidam adorti sex tantum et triginta dies pontificatus honorem assequuntur deturbant: et iterato Timotheum Salophaciolum virum throno dignum restituant.

A. C. 470 Alexandriae episcopi Timothei Salophacioli, Antiochiae episcopi Stephani annus primus.

Hoc anno horrendus terrae motus Cpoli contigit mensis Septembris die quinto ac vigesimo, indictione prima, quo plures ecclesiae,

κουπάλει μηνὲ Σεπτεμβρίῳ κέ, Ἰνδικτιῶνος πρώτης, καὶ ἔπεσον ἐκκλησίαι πολλαί, οἰκίαι τε καὶ ἔμβολοι ἕως ἐδάφους. κατεχώσθη δὲ πλήθῃ ἀναρίθμητα ἀνθρώπων· ἔπεσε δὲ καὶ ἡ σφαῖρα τοῦ ἀνδριάντος τοῦ φόρου καὶ ἡ στήλη τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἢ εἰς τὸν κίονα τοῦ Ταύρου, καὶ τὰ ἔσω τείχη ἐπὶ διάστημα ἰκανόν· καὶ ἐκράτησεν ὁ σεισμὸς χρόνον πολὺν, ὥστε τὴν πόλιν * ἐποξέσαι. Στέφανος δὲ ψήφῳ κοινῇ προβληθεὶς εἰς Ἀντιόχειαν ὑπὸ τῶν Πέτρου τοῦ Γραφέως ὁμοφρόνων, ὡς Νεστοριανὸς πρὸς Ζήνωνα κατηγορήθη. ἀλλὰ τοῦτον ἀνατολικὴ σύνοδος εἰς Λαοδίκειαν συνελθοῦσα κελεύσει τοῦ βασιλέως ὡς ἀνεύθυνον τῷ θρόνῳ ἀποκατέστησεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Θεουδέριχος ὁ Τριारीον, ὁ καὶ Στρα- V. 87 βός, ἀδελφόποις τῆς γυναικὸς Ἀσπαρος τοῦ ὑπὸ Λέοντος ἀναβεθέντος, ἐπανεῖστη τῷ Ζήνωνι μετὰ πλήθους βαρβάρων, οἰκειωθεὶς τῷ Βασιλίσκῳ καὶ στρατηγὸς ὑπ' αὐτοῦ γεγονώς. μετὰ δὲ τὴν ἐπάνοδον Ζήνωνος εἰς τὴν Θράκην ἐξελθὼν, ἐκείθεν τε ἐπανεῖστη καὶ τὰ περὶ τὸ Βυζάντιον πάντα μέχρι τοῦ στομίου τοῦ Πόντου ληϊσάμενος. εἶτα καὶ μέλλον ὑπὸ τῶν οὐκείων προδίδοσθαι, αἰσθόμενος τῆς ἐνέδρας καὶ ἐπανελθὼν, D

3. πλήθῃ ἀναρίθμητα A, πλήθος ἀναρίθμητον vulg. 5. ἢ εἰς τὸν A, εἰς τὸν vulg. 7. ἐποξέσαι haud dubie corruptum et perperam in interpretatione latina rediditum: fortasse leg. ἐπιξέσαι s. ὑποξέσαι: ut urbs perpetuo terrore quasi ferveret. 10. ἐλθοῦσα A f. 13. Λέοντος A, Λέοντα vulg. 15. ἐν τῷ βασιλικῷ A. 16. ἐκείθεν ἀντανέστη A.

domus et porticus ad solum usque funditus eversae, ruinis innumera hominum multitudo oppressa. globus quoque e manu statuae, quae est in foro, statua pariter magni Theodosii in Tauri columna posita et interiora urbis moenia ad amplum spatium conciderunt. invaluit terrae motus in adeo longum tempus, ut foetor ex eo erumpens urbem invaserit. Stephanus autem communi Petri Fullonis sequacium suffragio Antiochiae designatus episcopus, apud Zenonem quasi Nestorianus accusatur: eum tamen velut ab imposito crimine alienum orientalis synodus imperatoris mandato Laodiceae congregata suae sedi restituit.

Eodem anno Theuderichus Triarii filius, qui et Strabus, Asparis, qui a Leone fuerat occisus, uxoris ex fratre nepos, collecta barbarorum multitudine, adversus Zenonem arma movit: hic Basilisco familiaris et affectus, militiae dux ab eo declaratus, post Zenonis reditum Thraciam ingressus, inde impressionem fecit in Byzantio circumiacentes agros, et ad Ponti fauces obvia quaeque devastavit. at cum de eo prodendo familiares eius meditarentur, ipse insidias subodoratus

ἀναιρεῖ τοὺς τοῦτο βουλευομένους. τελευτῆ δὲ αὐτὸς δόρατι περιπεσὼν πρὸ τῆς αὐτοῦ σκηνῆς ἐστῶτι αἰφνιδίως ἐν τῷ ἐπιβαίνειν τὸν ἵππον.

A.M. 597¹ P. 109¹ Τούτῳ τῷ ἔτει Μαρκιανὸς ὁ παῖς Ἀνθεμίου τοῦ κατὰ τὴν Ῥώμην βασιλεύσαντος, ἀνῆρ δὲ Λεοντίας, Βερίνης μὲν ὕψυγατρός, ἀδελφῆς δὲ Ἀρεάδνης τῆς βασιλίδος, ἐπανίσταται κατὰ τὸ Βυζάντιον Ζήνωνι τῷ βασιλεῖ, ὡς μετὰ τὴν βασιλείαν Λέοντος γεννηθείσης Λεοντίας τῆς αὐτοῦ γαμετῆς. ἡ γὰρ Ἀρεάδνη πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν ἐτέχθη. πολέμου δὲ κραταιοῦ μεταξὺ Ζήωνος καὶ Μαρκιανοῦ κρητηθέντος, νικᾷ Μαρ-10 κριανὸς κατὰ κράτος πάντας συνελάσας τοὺς περὶ Ζήνωνα εἰς φρουρὰν εἰς τὰ βασίλεια, συμμαχούντων αὐτῷ Ῥωμύλλου καὶ Προκοπίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ μικροῦ δεῖν τὸ βασίλειον κατέσχεν. ὀλιγορήσας δὲ τῶνπραχθέντων καὶ εἰς δεῖπνα καὶ B ὑπνον τραπεῖς, πολλοὺς δὲ διὰ τῆς νυκτὸς ἀφαιρεθεῖς τῶν αὐτῷ 15 συμμάχων ὑπὸ Ἰλλου μαγίστρου δώροις αὐτοὺς ὑποκιάσαντος, ἐλαττοῦται τῇ μάχῃ κατὰ τὴν ἐφεξῆς τοσοῦτον, ὡς εἰς τὸ τῶν ἀποστόλων εὐκτήριον καταφυγεῖν καὶ ὑπὸ Ἀκακίου χειροτονηθῆναι πρεσβύτερον κατὰ κέλυσιν Ζήωνος, καὶ ἐξορίζεται εἰς τὸ Παπουρίου καστέλλιν εἰς Καππαδοκίαν. Προ-20

2. ἐπιβαίνειν A, περιβαίνειν vulg. 5. δὲ Λεοντίας A, δὲ τῆς A. vulg. 13. τὸ βασίλειον A, τοῦ βασιλείου vulg. 15. πολλοὺς δὲ A, πολλοὺς τε vulg. 16. ὑποκιάσαντος A, ὑποπέσαντος vulg. 17. τῇ μάχῃ A, τὴν μάχην vulg. 18. τὸ add. ex A. 20. Παπουρίου καστέλλιον A h. l. et infra.

et retro iter agens, insidiarum auctores sustulit e medio. ipse vero, dum equum conscenderet, in hastam ante eius tentorium fixam ex improvise incidens extinctus est.

A. C. 471 Hoc anno Marcianus Anthemii, qui Romae imperaverat, filius idemque Leontiae, Verinae quidem filiae, imperatricis vero Areadnae sororis maritus, ad Cpolim adversus Zenonem imperatorem bellum movet: eo quod Leontia eius uxor ex Leone iam imperante, Areadna vero, priusquam imperium fuisset assequutus, nata fuerat. igitur acri praelio inter Zenonem et Marcianum commisso, Marcianus, Romulo et Procopio eius fratribus una suppetias ferentibus, viribus superior evasit, omnesque Zenonis copias in palatium tanquam in praesidium se recipere adegit: tantumque abfuit, ut palatio simul et imperio potiretur. verum de rebus gerendis parum sollicitus, ad coenae epulas somnumque capiendum versus, et illo magistro donis copias eius subducente, belli sociis spoliatus, sequenti luce inferior adeo recessit e pugna, ut ad apostolorum aedem et tutelam confugeret, et ad Zenonis iussum ab Acacio presbyter ordinatus, ad Papurium Cappa-

κόπιος δὲ καὶ Ῥωμύλλος οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τῇ τυκτὶ λουόμενοι εἰς τὸ Ζεύξιππον ἐχειρωθήσαν ὑπὸ Ἰλλου, οἳ καὶ διαφυγόντες τὴν Ῥώμην κατέλαβον.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβουλεύσατο Ἰλλος ὁ μάγιστρος τῷ βα-^{A.M. 5972}
 5 σιλεὶ Ζήνωνι, ὅπως Βερίναν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ ἐκβάλλῃ τῆς
 πόλεως. καὶ δόλῳ τινὶ πέμψας αὐτὴν εἰς Χαλκηδόνα, μετ'
 ὀλίγον εἰς τὸ Παπουρίου καστέλλιν ταύτην ἀπέστειλεν συν-
 10 διαίγειν Μαρκιανῶ καὶ Λεοντία τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ. ἡ δὲ ἔγραψε
 πρὸς τὴν ἰδίαν θυγατέρα Ἀρεάδην παρακαλοῦσα ἀνακληθῆ-
 15 νοιαι τῆς ἔξορίας· καὶ παρεκάλει ἡ βασίλισσα τὸν Ζήωνα.
 ὁ δὲ ἔφη αὐτῇ· αἴτησαι τὸν πατρίκιον Ἰλλον περὶ αὐτῆς. ἡ
 δὲ μεταστελαιμένη, ἤτησεν αὐτὸν μετὰ δακρύων. ὁ δὲ οὐκ
 ἐπέισθη εἰπών· ζητεῖς ἵνα ποιήσης ἄλλον βασιλεῦα κατὰ τοῦ
 σου ἀνδρός. τότε θυμωθεῖσα Ἀρεάδην εἶπεν τῷ βασιλεῖ·
 20 ὅτι ἡ Ἰλλος ἔχει εἶναι εἰς τὸ παλάτιον, ἢ ἐγώ; καὶ εἶπεν ὁ
 αὐτῇ ὁ βασιλεὺς· ὅτι ἐγὼ σὲ θέλω. εἴ τι δύνη εἰς τὸν Ἰλ-
 λον, ποιήσον. ἡ δὲ κατεσκεύασεν φονευθῆναι αὐτόν. καὶ κε-
 25 λεύει Οὐρβικίῳ κουβικουλαρίῳ προτρέψασθαι τινα τοῦ ἀνε-
 λεῖν αὐτόν. καὶ ἀνερχομένου αὐτοῦ εἰς τὸν κοχλίαν τοῦ ἰπ-
 πικοῦ, σχολάριος ὀνόματι Σπανίκιος ἐπιτραπεῖς κατὰ τῆς κε-
 φалῆς αὐτοῦ ἤγαγε τὸ ξίφος. προσεσηκῶς δὲ τούτῳ ὁ

5. ἐκβάλλῃ A, ἐκβάλλῃ vulg. 9. ἰδίαν A, οἰκεῖαν vulg. 13.
 καὶ ἄλλον A. 16. εἴ τι A, εἴ δέ τι vulg. εἰς τὸν Ἰλλον
 A, εἰς αὐτόν vulg. 17. εἰς αὐτόν A, εἰς τὸν Ἰλλον vulg. 21.
 προσεσηκῶς A.

dociae castellum exul ageretur. Procopius autem et Romulus eius fratres noctu, dum lavarentur, ab Illo comprehensi et ex eius potestate fuga dilapsi, Romam se contulerunt.

Hoc anno Zenoni imperatori, ut socrum Verinam urbe eii-^{A. C. 472}
 ceret, Illus magister consilium dedit: eamque dolosa quadam specie Chalcedonem missam, non diu post in Papurium castellum Marciano et Leontiae convicturam amandavit. illa vero litteris ab exilio revocari Areadnam propriam filiam supplex rogavit: tum imperatrix interpellabat Zenonem. ille sic eam affatur: Illum patricium pro matre deprecare. illa accersitum ad se lacrymis emollire tentabat. inflexus ille respondit: alium a tuo coniuge imperatorem fieri quaeris. tunc Areadna furore succensa dixit imperatori: aut Illus in palatio morari debet, aut ego? ad haec imperator: maneat mecum, iubeo: si quid vero potes in illum, exequere. tum Illo parans insidias, ut quempiam ad eius caedem impelleret, Urbicium cubicularium hortatur. eo vero circi cochleam ascendente, scholarius quidam nomine Spanicius, ad facinus perpetrandum incitatus, in eius caput gladium vibrat. hunc attente conspicatus magistri spatharius brachio gladium

σπαθῆριος τοῦ μαγίστρου ἰδέξατο αὐτὸ εἰς τὸν βραχίονα αὐτοῦ. τὸ δὲ ἄκρον τοῦ ξίφους ἀπέτεμεν τὸ ὀπίον τοῦ Ἰλλου τὸ δεξιόν. τοῦτον δὲ Ζήνων ἀναιρεῖ, πείθων τὸν μάγιστρον Ἴλλον μὴ συνεγνωκέναι τὸ γεγονός, τῇ δὲ ἀληθείᾳ οὐ μὴ περιγέγνε τοῦ σκοποῦ. ἰαθεῖς δὲ τὴν πληγὴν ἐφόρει κα-5
 P. 110 μηλαύκιν. καὶ ἤτησατο τὸν βασιλέα ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἀπελθεῖν, διὰ τὸ τοὺς ἀέρας ἀλλάξαι, ὅτι ἠσοθένει ἐκ τῆς πληγῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς θέλων αὐτὸν πληροφορηῆσαι, ἐποίησεν αὐτὸν στρατηγὸν τῆς ἐφᾶς ἀπίσης, δούς αὐτῷ ἐξουσίαν πᾶσαν, ὥστε καὶ δοῦκας ποιεῖν. ὁ δὲ παραλαβὼν μεθ' ἐαυτοῦ τὸν πατρί-10
 κιον Λεόντιον Σύρον τῷ γένει, ἄριστον δὲ κατὰ παιδείαν καὶ πολέμιων ἐμπειρίαν, ἡγούμενόν τε τῆς ἐν Θράκη στρατιᾶς, καὶ σὺν αὐτῷ Μάρσον καὶ Παμπρέπιον τὸν συγκλητικόν, τὸν Β' ἐπὶ μαγγανείᾳ διαβαλλόμενον, καὶ πλείστην ἀπλῶς περιβαλλόμενος δύναμιν, ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐλθὼν τῆς Συρίας, σαφῶς ἔδειξε 15
 τὴν τυραννίδα.

A.M. 5973 Περσῶν βασιλέως Καβάδου ἐτος α'.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Στέφανος ἕτερος ὁ ῥιφεῖς εἰς τὸν Ὀρόντην ποταμόν.

C Τούτῳ τῷ ἔτει Στεφάνου τοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας κοι-20
 μηθέντος, Σέφανον ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ ἐχειροτόνησαν κελύουσι

1. εἰς τὸν A, εἰς τὸ vulg.

5. καμηλαύκιον A c.

ἀέρας A, τοῦ ἀέρος vulg.

9. ἀπίσης A, πάσης vulg.

10.

Δούκας Par. τὸν add. ex A.

13. Παμπρέπιον A f, Παμπρέμπιον vulg.

excepit; eius tamen acies extrema dextram illi auriculam abscidit. porro Zeno magistro illo facti huius nullatenus se conscium suasurus, iussit scholarium occidi: verior tamen causa fuit, quod proposito superior non evasisset. posthac a vulnere salvus pileolum ad cutem semper gestabat. petiitque ab imperatore, ut sibi liceret in orientem secedere, ut aerem mutaret, cum nimirum ex vulnere reliqua fuisset aliqua infirmitas. imperator placatum eum omnino volens totius orientis praefectum eum creat et instituendorum etiam ducum potestatem amplissimam impertitur. Illus Leontio patricio, genere Syro, viro alioqui litterarum disciplinis et bellandi arte aequae praestantissimo, exercitus Thraciae praefecto in comitatum ascito, una cum Marso atque Pamprepio senatore, qui magiae delatus fuerat, magnisque viribus undequaque collectis, Antiochiam Syriae urbem profectus, tyrannidem palam affectavit.

A.-C. 473 Persarum regis Cabadis annus primus.

Antiochiae episcopus alter Stephanus in Orontem fluvium projectus.

Hoc anno Stephano Antiochiae episcopo fati functo, Stephanum

τοῦ βασιλέως Ζήνωνος, ὃν οἱ ἐχθροὶ τῆς πίστεως τῆ πρὸς τὸν
Γραφία εὐνοίᾳ ἐν τῇ κολυμβήθρῃ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαρ-
λαάμ καλὰμοις ὄξυνθεῖσιν ἀποσφάζοντες εἰς τὸν Ὀρόντην
ποταμὸν ἔρριψαν, τῷ Θυμῷ τὴν ἄνοιαν καθοπλίσαντες. Ζή-
5ωνων δὲ διὰ τὰ τολμηθέντα εἰς Στέφανον ἐκέλευσεν Ἀκάκιον
τὸν Κωνσταντινουπόλεως χειροτονῆσαι ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας·
καὶ ἐχειροτόνησε Καλανδίωνα. ἦσαν δὲ καὶ οἱ Ἀντιοχεῖς
χειροτονήσαντες κατὰ ἄνοιαν Ἰωάννην τὸν λεγόμενον Κωδω-
νάτον, ὃν ὁ Καλανδίον εἰς Τύρον πρωτόθρονον Ἀντιοχείας D
10 μετενεθρονίασεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Τιμόθεος ὁ Σαλο-
φακίαλος ἐτελεύτησεν, καὶ ἐχειροτονήθη Ἰωάννης ὁ Ταβεννι-
σιώτης, ὅσιος ἀνὴρ καὶ τῶν ὀρθῶν δογμάτων ὑπέρομαχος, πρε-
σβύτερος ὢν καὶ οἰκονόμος τῆς κατὰ Ἀλεξάνδρειαν ἐκκλησίας.
15 ὁ δὲ πατρίκιος Ἴλλος σὺν Λεοντίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς παραγίνε-
ται εἰς τὸ Παπουρίου καστέλλιν, καὶ ἐξαγαγὼν Βερίναν ὑ-
γούσταν εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ἐποίησεν αὐτὴν στέψαι -
ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον βασιλέα Λεόντιον τὸν
πατρίκιον. καὶ ἔγραψεν ἡ δέσποινα Βερίνα σάκραν τοῖς P. 111
20 Ἀντιοχεῦσι Σύροις εἰς τὸ δέξασθαι τὸν Λεόντιον βασιλέα.

3. εἰς τὸν Ὀρόντην A, εἰς Ὀρέντην vulg. 5. Ἀκάκιον A, τὸν
Ἀκάκιον vulg. 6. Ἀντιοχείας A, Ἀντιοχεῖος vulg. 7. Κλαυ-
δίωνα A. καὶ ante οἱ Ἀ. add. ex A. 8. κατὰ A, διὰ vulg.
12. Ἰωάννης A, ὁ Ἰω. vulg. 13. ὅσιος ἀνὴρ A, ἀνὴρ σοφὸς
vulg. 16. αὐγούσταν om. A e f.

alterum Zenonis imperatoris iussu in eius locum ordinauerunt: quem
fidei perduelles, pro sua in Petrum Fullonem propensione, in amentiae
subsidiū furorem arnantes, in sancti martyris Barlaam baptisterio
aculis calamis perfossum et necatum in Orontem fluvium proiecerunt.
Zeno porro facinus attentatum ulturus Acacio Cpoleos praesuli, ut
Antiochiaē crearet episcopum, mandavit: qui consecravit Calandionem.
Antiochensēs ordinationis factae nescii Ioannem nomine Codonaton
sibi praefecerunt episcopum, quem Calandion postmodum in Tyri se-
dem, quae post Antiochiam prima est, transtulit.

Hoc pariter anno Timotheus Salophaciolus obiit Alexandriae, in
eius locum Ioannes Tabennisiotes, vir litterarum gnarus et rectorum
dogmatum strenuus propugnator, presbyter et oeconomus Alexandri-
norū ecclesiae fuit promotus. Illus autem patricius Leontio reli-
quisque comitibus ad Pappurii castellum profectus, Verinam augustam
ex custodia, Tarsum Ciliciae eductam, extra urbis muros ad sanctum
Petrum, ut Leontium patricium imperatorem coronaret, effecit scri-
psitque domina Verina sacram ad Antiochenos Syros, ut Leontium

καὶ πρὸς πάντας δὲ τοὺς τῆς ἀνατολῆς ἄρχοντας καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Λιβύης ἐποίησεν σάκρας, ὥστε δεῖξασθαι Λεόντιον βασιλέα καὶ μὴ ἀντιστῆναι.

A.M. 5974 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ Ταβεννισιώτου, Β' Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Καλανδίωνος ἔτος α'.

V. 89 Τούτῳ τῷ ἔτει καταλαβουσῶν τῶν σάκρων τῆς δεσποίνης Βερίνης καὶ ἀναγνωσθεισῶν, ὧν ἡ περιοχὴ οὕτως· Βερίνα αὐγούστα τοῖς ἡμετέροις ἄρχουσι καὶ φιλοχρίστοις λαοῖς χαίρειν. Ἰστε ὅτι τὸ βασιλεῖον ἡμέτερόν ἐστιν, καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἐμοῦ ἀνδρὸς Λέοντος προεχειρησάμεθα βασιλέα Τρασκαλισσαῖον, τὸν μετακληθέντα Ζήνωνα, ὥστε ὑπήκοον ἐπιβελτιωθῆναι. ὁρῶντες δὲ τὴν πολιτείαν κατόπιν φερομένην ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀπληστίας, ἀναγκαῖον ἐλογισάμεθα C. βασιλέα ὑμῖν στέψαι χριστιανὸν εὐσεβεῖα καὶ δικαιοσύνη κεκοσμημένον, ἵνα τὰ τε τῆς πολιτείας περισώσῃ πράγματα, καὶ τὸ πολεμικὸν ἡσύχως ἄξῃ. ἐστέψαμεν δὲ Λεόντιον τὸν εὐσεβεστάτον βασιλέα Ῥωμαιῶν, ὃς πάντας ὑμᾶς προνοίας ἀξιώσει. οἱ δὲ ἀποδεξάμενοι εὐφῆμησαν τὸν Λεόντιον βασιλέα.

2. σάκραν α. 6. τῶν σάκρων om. α, καταλαβόντων τῶν σακρῶν vulg. 7. ὧν] ἦν Α. 8. τοῖς Α, τῆς vulg. 12. δὲ τὴν Α, δὲ καὶ τὴν α, δὲ νῦν καὶ τὴν vulg. 16. εἶξ Α, εἶξ vulg. ἔστειπα Α.

imperatorem susciperent, ac insuper ad omnes orientis, Aegypti atque Libyae praefectos sacras etiam dedit, ut Leontium imperatorem agnoscerent nec ulla ratione contra obstarent.

A. C. 474 Alexandriae episcopi Ioannis Tabennisiotae, Antiochiae episcopi Calandionis annus primus.

Hoc anno dominiae Verinae sacrae delatae sunt et palam lectae: his autem verbis conceptae fuerant. Verina augusta praefectis nostris et Christum amantibus populis salutem. imperium nostrum esse novistis, et post Leonis coniugis decessum Trascalissaeum, qui postmodum Zeno nuncupatus est, imperatorem renunciaveramus, reipublicae in meliorem statum revocandae spem habentes: nunc vero cum eam in deterius inclinare et ob inexplebilem istius cupiditatem cadere cernamus, vobis imperatorem Christianum et pietate aequae ac iustitiae ornatum coronare necessum duximus: ut rempublicam salvam praestet bellumque moderate atque prudenter administret. Leontium igitur piissimum Romanorum imperatorem coronavimus, qui vos omnes cura sua atque providentia dignabitur. illi sacris acceptis Leontium imperatorem faustis acclamationibus ex-
cepere.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἴλλος καὶ Λεόντιος Λογγίνου ἀδελφὸν A.M. 5975
 Ζήνωνος καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ καστελλίου ἀπέλυσαν.
 Βερίνη δὲ ἐκεῖ νοσήσασα ἐτελεύτησεν, καὶ μετὰ χρόνον ἀνε-
 κομίσθη εἰς τὸ Βυζάντιον ὑπὸ Ἀρεάδης. D

5 Ῥώμης ἐπισκόπου Φήλικος ἔτος α'. A.M. 5976

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν ὁ Λεόντιος ἐν Ἀντιοχείᾳ ὡς
 βυσιλεύς μηνὶ Ἰουνίῳ κζ', ἰνδικτιῶνος ζ', καὶ προεβάλετο ἔπαρ-
 χον πραιτωρίων Λιλιανόν. καὶ ἐξελεθῶν ἐπολέμησεν Χαλκίδι
 πόλει αὐτοῦ. ὁ δὲ Ζήνων Ἰωάννην τὸν Σκύθην ἀπέστειλεν
 10 κατὰ Ἴλλου καὶ Λεοντίου μετὰ πλείστης δυνάμεως κατὰ τε
 γῆν καὶ θάλασσαν. πολέμου δὲ συρραγέντος σφοδροῦ, Ἴλλος P. 112
 τε καὶ Λεόντιος ἠττηθέντες εἰς τὸ Παπούριον καστέλλιν κα-
 τέφυγον σὺν Παμπρεπίῳ μαγίστρῳ γόητι λεγομένῳ εἶναι. τότε
 τὸν Τροκοῦνδον τὸν ἀδελφὸν Ἴλλου ἐπὶ συλλογὴν βαρβάρων
 15 ὑπὸ Ἰωάννης συλλαβῶν ἀπέτεμεν. τούτῳ δὲ Ἴλλος καὶ
 Λεόντιος ἐπὶ τέσσαρα ἔτη φρουρούμενοι ἀνέμενον, ἀπατώμε-
 νοι ὑπὸ Παμπρεπίου μαγίστρου τοῦ γόητος. ὅθεν τὴν τού-
 του ἀναίρεσιν μαθόντες Παμπρέπιον ὡς ἀπατεῶνα ἀποτε-
 μόντες τοῦ τείχους κατεκρήμνισαν.

3. χρόνον A, χρόνους vulg. 7. κζ' add. ex A e f. προε-
 βάλετο A a f, προεβάλλετο vulg. ἔπαρχον A, ὑπαρχον vulg.
 12. κατέφυγον A, προσέφυγον vulg. 14. Τροκοῦνδον A, Τρο-
 βούνδον vulg. 15. τούτῳ A, τούτον vulg.

Hoc anno Illus et Leoutius Longinum Zenonis fratrem et eius A. C. 475
 matrem castelli custodia liberarunt. Verina vero ibidem morbo cor-
 repta diem obiit: cuius corpus post aliquos annos Byzantium ab
 Areadna delatum est.

Romae episcopi Felicis annus primus.

A. C. 476

Hoc anno Leontius tanquam imperator Antiochiam ingressus est
 mensis Iunii die vicesima septima, iudictione septima: et Lillianum
 praetoriorum praefectum instituit. ex ea digressus Chalcidi patriae
 civitati bellum intulit. Zeno vero Ioannem Scytham cum ingentibus
 copiis terra marique illum et Leontium oppugnaturum misit. exin
 gravi certamine commisso, Illus et Leontius cum Pamprepio magistro,
 qui praestigiator audiebat, in Papurium castellum fugam arripuerunt.
 tum etiam Trocundum Illi fratrem barbarorum copias collecturum
 abeuntem Ioannes apprehendens capite damnavit. Illus et Leontius
 Pamprepium magistri praestigiatoris dolis seducti ad annum quartum
 obsidione cincti praestolabantur. comperta tandem eius caede Pam-
 prepium, ceu seductorem in frusta dissectum e muris praecipitem
 egerunt.

B Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει οἱ Πέτρον τοῦ Μογγῶ σπουδασταὶ
 διὰ χρημάτων καὶ φρενακισμῶν ἔπεισαν Ζήωνα ἐκβληθῆναι
 Ἰωάννην ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας τὸν Ταβεννισιώτην, ὡς κα-
 ρὰ γνώμην αὐτοῦ χειροτονθῆντα, καὶ Πέτρον τὸν Μογγὸν
 πάλιν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀπὸ Εὐχαιτῶν ὑποστρέψαι. τότε 5
V. 90 καὶ ἐνωτικὸν ἐποίησε Ζήων καὶ πανταχοῦ ἐξέπεμψεν, ὑπὸ
 Ἀκακίου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ὑπαγορευθέν, ὡς φασί τι-
 νες. Πέτρῳ δὲ τῷ Μογγῷ πρὸ τῆς εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπανό-
 δου ἐκέλευσε Ζήων κοινωνῆσαι Σιμπλικίῳ τῷ Ῥώμης καὶ
 Ἀκακίῳ. ὥστε καὶ ἔγραψεν Ἀκάκιος τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 10
 δέξασθαι τὸν Μογγὸν καὶ Ἰωάννην ἀποβαλέσθαι. Ἰωάννης
C δὲ ἀκούσας τὴν Πέτρον παρουσίαν, τοῦ κλήρου σὺν τῷ λαῷ
 δεομένων αὐτοῦ μὴ ἐξελεῖν, ὡς ἐτοιμῶς ἔχόντων ὑπεραπο-
 θνήσκειν αὐτοῦ. ὁ δὲ τὰ μέλλοντα τολμᾶσθαι Πέτρῳ δια-
 νοούμενος σοφῶς καὶ ἀταράχως ἐξῆλθεν. 15

A.M. 5977 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Πέτρον τοῦ Μογγῶ ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδέριχος, ὁ Οὐαλάμερος, οὗ πολὺς ἐν
 βαρβάρους τε καὶ Ῥωμαίους λόγος ὡς ἀνδρείου τε καὶ προμη-
D θοῦς καὶ οὐδὲ λόγων ἀμοίρου· κατὰ γὰρ τὸ Βυζάντιον

1. οἱ Π. τ. Μ. σπουδασταὶ A, τοῦ Π. τ. Μ. οἱ σπ. vulg. 10.
 ὡστε A, ὅστις vulg. 11. ἀποβαλέσθαι A, ἀποβάλλεσθαι vulg.
 13. αὐτοῦ A, αὐτῷ vulg. 14. αὐτοῦ A e, αὐτῷ vulg. 15.
 ἀταράχως A, σιῦραχος vulg. 18. τε post βαρβ. add. ex A.
 19. τὸ add. ex A.

Hoc etiam anno partium Petri Mongi studiosi largitionibus atque imposturis Zenoni, ut Ioannem Tabennisiotam episcopum, quasi praeter eius mentem consecratum, expelleret Alexandria, Petrum vero Mongum ab Euchaitarum locis Alexandriam revocaret, suaserunt. tum vero henoticon, pacis nimirum sanctionem, ab Acacio Cpoleos, prout affirmant nonnulli, dictatum, Zeno tulit et per omnes provincias promulgavit. Mongum vero, priusquam rediret Alexandriam, cum Simplicio Romano pontifice et Acacio iussit Zeno communionem habere. hinc, ut Mongum acciperent, eicerent autem Ioannem, Acacius ad Alexandrinos scripsit. Ioannes, Petri adventu comperto, clero licet et populo pro eo animas ponere paratis ac ne discederet deprecantibus, mala quae Petrus foret commissurus secum reputans, prudenter et citra tumultum urbe dilapsus est.

A. C. 477 Alexandriae episcopi Petri Mongi annus primus.

Hoc anno Theuderichus Valameris filius, cuius nomen, ceu fortis et prudentis et a bonis litteris non alieni, tum apud barbaros, tum apud Romanos celeberrimum (Byzantii enim quandoque fuerat moratus obses, et optimos quosque praeceptores frequentaverat, patre

ὁμηρέως ποτὲ τοῖς ἀρίστοις τῶν διδασκάλων ἐφοίτησεν, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Οὐαλάμερος μετὰ τοὺς Ἀτίλα παῖδας ἤγησαμένου τῶν Γότθων, ἐπὶ τῆς Λέοντος βασιλείας. τοῦτον σὺν ὁ Ζήνων· ἐκ Θράκης μετακαλεσάμενος εἰς Βυζάντιον καὶ 5 ὕπατον ἀναδείξας καὶ Θράκης ἡγούμενον, μετὰ Ἰωάννου τοῦ Σκόθου κατὰ τοῦ Ἰλλου ἐξέπεμψεν· ὃς καὶ μετὰ τὸ ἀποκλεισθῆναι Ἰλλον καὶ Λεόντιον εἰς Παπουρίου κιστέλλιν, καταλιπὼν Ἰωάννην πολιορκοῦντα αὐτούς, αὐτὸς πρὸς Ζήνονα ἦλθεν. καὶ ἐξελθὼν ἐν τῇ Θράκῃ καὶ στρατοπεδευσάμενος 10 ἐπέρχεται τῷ Βυζαντίῳ· καὶ μόνη φειδοῦ τῆς περὶ τὴν πό- P. 113 λιν, ὡς φασί, κρατηθεὶς, ἐπανέρχεται εἰς τὴν Θράκην, καὶ προτραπείς ὑπὸ Ζήνωνος κατέρχεται εἰς Ἰταλίαν. καὶ Ὀδοάκρου μάχη μεγάλη κρατήσας, τοῦ ἡγῆτος ἐν Ῥαβέννῃ περιτίθεται σχῆμα. ἐχειρώσατο δὲ καὶ ἄλλους πλείστους τῶν βαρ- 15 βάρων, μάλιστα καὶ τοὺς Οὐανδήλους ὑπηγάγετο, μηδὲ ὄπλα κατ' αὐτῶν κινήσας, Γιζερίχου τελευτήσαντος ἤδη, πρὶν ἢ ἐκτεῖν ἐλθεῖν εἰς Ῥώμην· ἐκράτησε δὲ καὶ τῆς Ῥώμης καὶ πάσης τῆς ἑσπερίου.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπου Πέτρου τοῦ Γναφέως ἔτος α'. A.M. 5978
20 Τούτῳ τῷ ἔτει οἱ τῆς ἀνατολῆς ἐπίσκοποι ἔγραψαν Ἀκα- B κίῳ μέμψεις διὰ τὸ δέξασθαι τὸν Μογγὸν εἰς κοινωνίαν. ὁ δὲ μὴ προσχῶν αὐτοῖς, πάντας ἀναιδῶς κοινωνεῖν τῷ Μογ-

16. κινήσας, Γιζ. τελευτήσαντος A, κινήσας. Γιζερίχου δὲ τελ. vulg.

17. δὲ add. ex A.

nimirum Valamere post Attilae filios in Gotthicam gentem Leonis temporibus imperium exercente) e Thracia Byzantium accersitus consulque renunciatus et Thraciae praefectura donatus, cum Ioanne Scythia adversus illum a Zenone missus est. Illo vero Leontioque stricta obsidione in Papurio castello pressis, Ioanne qui bellum urgeret relicto, ipse rediit ad Zenonem: subindeque in Thraciam digressus et castrametatus, Byzantium occupare molitur: unde postmodum sola urbis, ut aiunt, miseratione motus, remeant in Thraciam: et a Zenone compulsus, in Italiam proficiscitur; ubi Odoacro ingenti clade profligato, regis insignia Ravennae tandem induit. sed et plerosque alios barbaros devicit, et armis tantum adversus Vandalos non motis, quietem agere et in multis subiectos effecit. Gizericho vero iam vita functo, priusquam ipse Romam appelleret, urbe tandem totoque simul occidente potitus est.

Antiochiae episcopi Petri Fullonis annus primus.

A. C. 478

Hoc anno orientis episcopi cum Acacio per litteras conquesti sunt, quod Mongo communionis consortium impertiisset. ille spretis

γῶ κατηνάγκαζεν. οἱ δὲ τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἐφ᾽ ἑδου-
θησαν Φήλικος μετὰ θάνατον Σιμπλικίου τοῦ Ῥώμης ἐπισκό-
που, σημαίνοντες Ἀκάκιον εἶναι αἴτιον τῶν κακῶν. ἐν οἷς
καὶ Ἰωάννης ὁ Ἀλεξανδρεὺς τὸ αὐτὸ λέγων τὴν Ῥώμην κα-
τέλαβεν. Φήλιξ δὲ σύνοδον ἐν τῷ ναῶ τοῦ κορυφαίου ἀπο-
στόλου Πέτρου ποιήσας, δύο ἐπισκόπους καὶ ἑκδικὸν ἐπεμψεν
ἐν Κωνσταντινουπόλει, γράψας Ζήνωνι καὶ Ἀκακίῳ ἐκβαλεῖν
Πέτρον τὸν Μογγὸν ὡς αἰρετικὸν τῆς ἐκκλησίας.

A.M. 5979 Τούτῳ τῷ ἔτει τῶν ἀπὸ Ῥώμης πεμφθέντων ἐν Ἀβύδῳ
κρατηθέντων γνώμη Ζήωνος καὶ Ἀκακίου, καὶ τῶν γραμ-
μάτων ἀφαιρεθέντων καὶ ἐν φρουρᾷ βληθέντων, ἠπέλησε
Ζήνων τούτους ἀνελεῖν, εἰ μὴ κοινωνήσουσιν Ἀκακίῳ καὶ
V. 91 Πέτρῳ τῷ Μογγῷ.

A.M. 5980 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰλλος καὶ Λεόντιος μετὰ πολλοὺς πολέ-
P. 114 μους ἐπὶ τέσσαρα ἔτη φρουρούμενοι ἐν τῷ Παπουρίῳ κα-
στελλίῳ ἐχειρώθησαν προδοσίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς γαμετῆς Τρο-
κούνδου δόλῳ πεμφθέντος ὑπὸ Ζήωνος. καὶ ἀπεμύθησαν,
καὶ αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν ἐπέμψθησαν τῷ Ζήνωνι καὶ εἰσῆχθη-
σαν εἰς κοντοὺς ἐν τῷ ἱπικῷ κάκειθεν ἐπάγησαν πέραν ἐν

4. καὶ add. ex A. Ἀλεξανδρεὺς τὸ αὐτὸ A, Ἀλεξανδρείας τὰ
αὐτὰ vulg. 8. ἐκκλησίας A e f, Ἀλεξανδρείας vulg. 12.
κοινωνήσουσι A, κοινωνήσωσι vulg. 14. πολλοὺς πολέμους A,
πολλ. τοὺς πολ. vulg. 17. ἀπεμύθησαν A, ἀπεμύθ. vulg.
18. εἰσῆχθησαν A e, εἰσηνέχθησαν vulg. 19. ἐν Συκαῖς πρὸς
θρ. A, εἰς Συκαῖς εἰς θρ. vulg.

eorum monitis, Mongum eundem in communionem admittere impu-
dentissime compulit cunctos. cives autem urbium reginae cunctique
simul orientales Felicem, qui post Simplicii obitum Romanam sedem
tenebat, supplices adierunt et malorum omnium auctorem incusave-
runt Acacium. interea Ioannes Alexandriae praesul haec eadem de-
nuncians Romam ingreditur. Felix itaque synodo in coryphaei apo-
stolorum Petri templo coacta, duos episcopos et una defensorem
Cpolim ablegat Zenonique et Acacio litteris significat, ut Petrum
Mongum ceu haeticum Alexandria eiiciant.

A. C. 479 Hoc anno legatis Roma profectis et apud Abydum Zenonis et
Acacii consilio detentis, vi quoque ablati eorum litteris ipsisque in
carcerem coniectis, eos, nisi cum Acacio et Petro Mongo communi-
cent, interfecturum, Zeno comminatur.

A. C. 480 Hoc anno Illus et Leontius, plurimis belli laboribus exantlatis, et
obsidione perpetua in Papurio castello clausi, fratris uxoris Tro-
cundi a Zenone in hunc finem missi proditione tandem capti sunt
et decollati: eorum vero capita ad Zenonem translata contisque in

Συκαῖς πρὸς Θριάμβον. ὁ δὲ Ζήνων τῇ βουλῇ Ἀκακίου τοὺς κατὰ τὴν ἐφάν ἐπισκόπους ἐβιάζετο γράψαι τῷ ἐνωτικῷ καὶ κοινωῆσαι Πέτρῳ τῷ Μογγῷ· τοὺς δὲ ἀποκρισιαρίους Φήλικος τοῦ Ῥώμης μεταχειρισόμενος καὶ χρήμασι δελεάσας, Ἐκακίῳ κοινωῆσαι παρὰ τὰ ἐνταλθέντα αὐτοῖς ἔπεισεν· καί-
 5 τοι τῶν ὀρθοδόξων ἐκ τρίτου διαμαρτυραμένων αὐτοῖς προῶ-
 τον μὲν ἀγκίστρον περιθέντων σχοινίων, καὶ ἐνὸς αὐτῶν δη-
 μοσίᾳ ἐξαρτησάντων· δεύτερον δὲ τὴν βίβλον ἐνέβαλον· καὶ
 10 τρίτῳ κοφίνῳ λαχάνων ἐνέθηκαν. Φήλιξ δὲ μαθὼν τὰ ὑπὸ
 τῶν ἀποκρισιαρίων αὐτοῦ πραχθέντα, καθῆρεν αὐτούς, γρά-
 ψας Ἀκακίῳ καθαίρεισιν. ὁ δὲ ταύτην ἐπιφερόμενος, διαδράς
 τοὺς ἐν Ἀβύδῳ, κατέλαβεν τὴν Δίου μονήν. οἱ δὲ τῆς Δίου
 μοναχοὶ τῇ κυριακῇ εἰς τὸ ἱερατεῖον ἀπέδωκαν Ἀκακίῳ τὴν
 15 κίτων μοναχῶν· ἄλλους δὲ τιμωρήσαντες καθείρξαν. Ἀκά-
 κιος δὲ ἀναισθήτως ἔσχεν περὶ τὴν καθαίρεισιν, καὶ τὸ ὄνομα
 τοῦ Φήλικος ἐξῆρεν τῶν διπτύχων.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Φραυίτας μῆνας τρεῖς. A.M. 5981

4. τοῦ Ῥ. A, τῆς Ῥ. vulg. 6. διαμαρτυραμένων A, διαμαρτυ-
 ρουμένων vulg. 7. ἀγκίστρον e f. σχοινίῳ A, fort. σχοίνιον.
 8. ἐνέβαλον A, ἐνέβαλλον vulg. 9. τρίτῳ A e, τρίτον vulg.
 12. τὴν Δ. A, τοῦ Δ. vulg. 13. ἀπέδωκαν A, ἐπέδ. vulg.
 17. τοῦ Φήλικος A, αὐτοῦ vulg.

circo circumacta atque inde trans portum oppido, cui Sicae nomen, in ludibrii ostentationem affixa. porro Zeno Acacii suggestionibus orientales episcopos concordiae sanctioni subscribere et Petro Mongo communicare cogebat: sed et ipsos Felicis Romani pontificis apocri-
 sarios blanditiis delinitos et pecuniis inescatos praeter mandatorum sibi impositorum fas in Petri communionem adduxit, omnibus catho-
 licarum partium in adversum contestantibus atque reclamantibus: et primo quidem hamum funiculis circumligantes uni ex illis publice appenderunt; secundo librum immiserunt; tertio etiam olerum co-
 phino imposuerunt. Felix vero cognitis legatorum suorum gestis, ec-
 clesiae dignitate deiecit et adversus Acacium parem depositionis sen-
 tentiam scripsit. qui ipsam perferebat, eos, qui Abydi in insidiis lo-
 cati fuerant, praeterlapsus, ad Dii monasterium appulit. Dienses au-
 tem monachi Acacio in sacrario stanti die dominica Felicis epistolam tradidere. Acacii fautores quosdam ex monachis, qui dederunt epi-
 stolam, necaverunt, alios supplicii examinatos in carcerem detruse-
 runt. Acacius absque animi motu depositionem excepit et Felicis
 nomen e diptychis expunxit.

Cpoleos episcopus Phravitas tribus mensibus.

A. C. 481

Τούτῳ τῷ ἔτει Καλανδίῳ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἤγαγεν
 Διὸ λείψανον Εὐσταθίου τοῦ μεγάλου ἀπὸ Φιλίππων, ἔνθα καὶ
 ἐξόριστος ἐκοιμήθη ὁ ἅγιος· καὶ μετὰ πολλῆς τιμῆς ἀπὸ δώ-
 δεκα μυλίων ἢ πόλις Ἀντιοχείων ὑπήνητησεν. οἱ δὲ ἀποσχί-
 ζοντες τῆς ἐκκλησίας διὰ τὸν ἅγιον ἠνώθησαν μετὰ ἑκατὸν⁵
 ἔτη τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ. Ἀκακίου δὲ τελευτήσαντος Φραυί-

V. 92 τας τρίμηνον τῆς ἐπισκοπῆς κρατήσας, ἔγραψεν Φήλικι, ὡς
 αὐτῷ μὲν κοινῶναι, Πέτρῳ δὲ τῷ Μογγῷ οὐ κοινῶναι· τῷ
 δὲ Μογγῷ ἔγραψεν, ὡς αὐτῷ μὲν κοινῶναι, Φήλικα δὲ τὸν
 Ῥώμης ἀποστρέφεται. Φήλιξ δὲ τὰ ἴσα τὰ πρὸς τὸν Μογ-
 γὸν πεμφθέντα ἐδέξατο παρὰ τῶν ὀρθοδόξων προλαβόντα, καὶ
 φθασάντων τῶν ἀποκρισιῶν Φραυίτα μετὰ τῶν συνοδικῶν
 P. 115 ἀτίμως τούτους ὁ Φήλιξ ἀπέπεμψεν. τοῦ δὲ Φραυίτα τελευ-
 τήσαντος, Εὐθύμιος πρεσβύτερος καὶ πτωχοτρόφος Νεαπό-
 λεως τὴν ἐπισκοπὴν Κωνσταντινουπόλεως ἐκράτησεν καὶ ἐν-
 15 θέως ἰδίαις χερσὶ τὸ ὄνομα τοῦ Μογγοῦ τῶν διπτύχων ἀπή-
 λειψεν· καὶ οὕτως ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον καὶ τὸ τοῦ Φή-
 λικος Ῥώμης ἔταξεν.

A.M. 5982 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐθυμίου, Ἀντιοχείας
 Παλλαδίου ἔτος α'.

B Τούτῳ τῷ ἔτει Πέτρος ὁ Μογγὸς ἀπέθανεν ἐν Ἀλεξαν-
 20

7. τρίμηνον A, τριμήνου vulg.
 7ῷ δὲ A.

9. τὸν add. ex A.

8. κοινῶναι Φήλικι, τῷ Μογ-
 14. Εὐφύμιος a, Ἐφθύμιος e.

Hoc anno Calandion Antiochenus episcopus Enstathii magni reli-
 quias Philippis, ubi sanctus exul obierat, transtulit, tota Antiochiae
 civitate ad duodecimum milliare in occursum cum plurimo honore
 effusa: qui vero sancti causa ab ecclesia se resciderant, annis ab eius
 obitu exactis centum, iterum ei se sociaverunt. Acacio defuncto, Phra-
 vitas tres menses episcopatu potitus Felici litteris significat, se cum
 illo quidem communionem habere, cum Petro Mongo nullam. in ad-
 versum Mongo scribit, se cum illo communionem coniungi, a Felice
 vero se penitus alienum. Felix porro de litteris ad Mongum prius
 datis ab orthodoxis cum certior factus fuisset, Phravitas legatos cum
 synodalibus litteris ad se advenientes minus honorifice tractatos di-
 misit. Phravita tandem mortuo Euthymius presbyter et pauperum in
 urbe Neapoli curator Cpoleos episcopatum assecutus est. is extemplo
 Petri Mongi nomen e sacris tabulis erasit manibus propriis, et Feli-
 cis pontificis Romani reposuit: atque ita consedit in throno.

A.C. 482 Cpoleos episcopi Euthymii, Antiochiae episcopi Palladii annus
 primus.

Hoc anno Petrus Mongus Alexandriae decessit e vivis: et Atha-

δρεΐς, καὶ Ἀθανάσιος ἀντ' αὐτοῦ ἐχειροτονήθη ὁ ἐπίκλην Κη-
λίτης. Ζήνων δὲ ὁ βασιλεὺς, ἀνεθείς τῶν τυράννων, ἐξέβαλε
τῆς ἐκκλησίας Ἀντιοχέων Καλανδίωνα καὶ ἐξώρισεν εἰς Ὠα-
σι, Πέτρον δὲ τὸν Γραφεά κατέστησεν, Νέστορα δὲ Ῥωμα-
5 γόν Χαλκηδόνας, Εὐσέβιον Σαμοσάτων, Ἰουλιανὸν Μοψουε-
στίας, Παῦλον Κωνσταντίνης, Μάνον Ἡμερίας καὶ Ἀνδρέαν
Θεοδοσιουπόλεως, προφάσει μὲν τῆς πρὸς τοὺς τυράννους εὐ-
νοίας, τῇ δὲ ἀληθείᾳ διὰ τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος. Πέτρος δὲ
ὁ Γραφεὺς εἰσελθὼν εἰς Ἀντιόχειαν πολλὰ κακὰ πέπραχεν, C
10 ἀναθεματισμοὺς τῆς συνόδου καὶ ἐκβολὰς ἐπισκόπων ἀνεπι-
λήπτων, ἀντεισαγωγὰς τε καὶ χειροτονίας ἀθέσμων καὶ τὰ
τούτοις ὅμοια. πρότερον δὲ τῇ τρισαγίῳ προσέθηκεν, Χρι-
στὲ βασιλεῦ ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Πέτρος δὲ πάλιν ἐλ-
θὼν, περιέβλεπεν τὸ, Χριστὲ βασιλεῦ. Ξεναίας δὲ ὁ δοῦλος τοῦ
15 Σατανᾶ τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα καὶ τῶν ἁγίων ἐδίδασκε μὴ
δέχεσθαι. Πέτρους μὲν γὰρ ἦν τῷ γένει, δοῦλος δὲ τὴν τύ-
χην, φυγὼν τοῦ ἰδίου δεσπότου, ἐπὶ Καλανδίωνος τὰς περὶ
Ἀντιόχειαν κώμας ἀνεστάτου ἀπὸ τῆς πίστεως, ἀβύπτιστος
ὢν καὶ κληρικὸν αὐτὸν λέγων. τοῦτον Καλανδίον ἀπῆλασεν. D
20 Πέτρος δὲ ὁ Γραφεὺς ἐπίσκοπον Ἱεραπόλεως αὐτὸν χειροτονή-

1. Κοιλίτης Α. 3. Ἀντιοχέων om. α. 10. ἐπισκόπων ἀνε-
πιλήπτων, ἀντ. Α, ἐπισκόπων, ἐπιλήπτων ἀντ. vulg. 13. ἀνε-
λθὼν omisso πάλιν ε. 18. ἀνεστάται Α, ἀνεστάτοι vulg.

nasius cognomine Celites in eius locum promotus est. Imperator
autem Zeno a tyrannibus se opprimentibus liber Calandionem Antiochen-
sium ecclesiam expulit et Oasim relegavit atque Petrum Fullonem in
sedem restituit: Nestorem autem Romanum Chalcedonis, Eusebium
Samosatensium, Iulianum Mopsuestiae, Paulum Constantinae, Manum
Hemeriae et Andream Theodosiopoleos praesules, specie quidem col-
lati in tyrannos favoris, sed re vera concordiae sanctionis ab eis re-
iectae causa dignitate moveri iussit. Petrus autem Fullo Antiochiam
ingressus, multa nefanda perpetravit, ut puta synodi execrationes, epi-
scoporum abrogationes, noxiorum intrusiones, ordinationes illegitimas
et his similia. in primis autem ter sancto hymno addidit: rex Chri-
ste, qui pro nobis crucifixus es. reversus idem sustulit verba: rex
Christe. Xenaias porro Satanae mancipium domini sanctorumque
imagines proscribendas et amoliendas docebat. erat is genere Persa,
fortuna servus, et a proprio domino sub Calandione profugiens vicos
Antiochiae viciniore, nondum baptismi lavacro expiatus, clericum se
fingens, a vero fidei sensu deturbabat. et Calandion quidem exitium
exterminaverat: Petrus autem Fullo Hierapoleos episcopum consecra-

σας, Φιλόξενον μετωνόμασεν. μαθὼν δὲ ὕστερον ἀβάπτιστον αὐτὸν εἶναι, ἀρκεῖν αὐτῷ τὴν χειροτονίαν ἀντὶ βαπτίσματος ἔφησεν. Εὐθύμιος δὲ ὁ ὀρθοδοξότατος Ἀναστάσιον τὸν σι-
 λεντιάριον τὸν κακῶς μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντα τῆς ἐκκλησίας ἐδίωκεν, ὡς αἰρετικὸν καὶ ὁμόφρονα Εὐτυχοῦς, ὃν ὄγλοποι-
 οῦντα ὄρων τὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καθέδραν αὐτῷ ἀνέστρεψεν, ἀπειλήσας αὐτῷ, ὡς, εἰ μὴ παύσοιτο, ἀποκεῖραι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τοῖς ὄγλοις αὐτὸν θριαμβεῦσαι. ἐπεκάλεσεν δὲ
 P. 116 καὶ Ζήνωνι, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐξουσίαν ἔλαβεν. Ζήνων δὲ ἠρώτησεν Μαριανὸν τὸν σοφώτατον κόμητα (ἦν γὰρ μυστικῶς 10
 τινα εἰδῶς καὶ προέλεγεν αὐτῷ) ὅτι, τίς μετ' ἐμὲ βασιλεύσει; ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι καὶ τὴν βασιλείαν σου καὶ τὴν γυ-
 ναϊκά σου ἑαδέχεται τις ἀπὸ σιλεντιαρίων. Πατρικίον δέ,
 V. 93 γενόμενον ἄνδρα σοφὸν καὶ εὐσεβῆ καὶ συνετὸν καὶ ἐνάρετον, δημεύσας ἀδίκως καὶ εἰς φρουρὰν ἐμβυλῶν, ὑπὸ τῶν φυ- 15
 λαττόντων ἐξκουβιτῶρων ἀναιρεθῆναι προσέταξεν. τοῦτου δὲ γενομένου ἀκούσας ὁ ἑπαρχος Ἀρκάδιος ἐλοιδόρησε τὸν
 B βασιλέα· καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰσερχό-
 μενον εἰς τὸ παλάτιον σφαγῆναι· ὁ δὲ ἑπαρχος μαθὼν τοῦτο,

3. Εὐφῆμιος A. 5. ὃν ὄγλοποιούντα A, ἐνοχλ. vulg. 10.
 Μαριανὸν A. 11. εἰδῶς A, προειδῶς vulg. 13. Πατρικίον
 δὲ γενόμενον, ἄνδρα σοφὸν] sic vulgo male distinguitur. 14.
 ἐνάρετον, δημεύσας] ἐνάρετον, ὃν δημ. codd. et vulg. 17.
 ὁ ἑπαρχος A e, ὑπαρχος vulg.

tum, appellaverat Philoxenum: eundemque demum baptismo nondum initiatum comperiens, eius ordinationem baptismum defectum supplere sanxit. caeterum rectae fidei propugnator Euthymius Anastasium silentiarium, qui deinde imperium est adeptus, velut haeticum et Eutychis sectatorem, ex ecclesia eiecit, cui, quum plerasque molestias ecclesiae inferentem videret, etiam eversa eius in ecclesiae coetu sella, minatus est, ni quantocius desisteret, eius caput se rasurum et in plebem tracturum. ille querelas ad imperatorem detulit: et adversus patriarcham litem evicit. in his Zeno Marianum litteratissimum comitem interrogat (erat is quippe secretorum praescius et futura vaticinabatur) quis post me imperabit? respondet ille: ex silentiariis unus uxorem et imperium excipiet. Patricium vero, virum doctrina praestantem et pietate, prudentia morumque probitate conspicuum proscripit iniuste, ac demum in custodiam coniectum ab excubitoribus, qui ipsum asservabant, interfici iussit. quo percepto, praefectus Arcadius convicia in imperatorem misit; quibus ille perceptis, accedentem in palatium mandavit occidi. praefectus latam in

προσέφυγε τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ ἐρρύσθη τοῦ πικροῦ θανάτου·
τὸν δὲ οἶκον αὐτοῦ ἐδήμευσεν.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπον Ἀθανασίου ἔτος α΄.

A. M. 5983

Τούτῳ τῷ ἔτει τὰ συνοδικὰ Εὐθυμίου Φήλιξ ἀπεδέξατο,
5 καὶ ὡς ὀρθοδόξῳ αὐτῷ προσετέθη. ἐπίσκοπον δὲ αὐτὸν οὐκ
ἐδέξατο, διὰ τὸ μὴ ἐκβαλεῖν τὸ ὄνομα Ἀκακίου ἐκ τῶν διπτύ-
χων καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν Φραυίτα.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πέτρος ὁ Γραφεὺς τέθνηκεν καὶ προ-
εβλήθη ἐπίσκοπος Παλλάδιος πρεσβύτερος τῆς ἐν Σελευκίᾳ
10 ἐκκλησίας τῆς ἀγίας πρωτομάρτυρος Θέκλης. συνεψηφίσθη δὲ
Παλλαδίῳ καὶ Ἰωάννῃς ὁ Κωνσταντίου καὶ Ἀναστάσιος ὁ σι-
λεντιάριος ὁ κακῶς βασιλεύσας. ὁ δὲ Ζήνων ἐπαρθεὶς τῇ
τῶν τυράννων ἀναιρέσει πρὸς δημεύσεις καὶ φόνους ἀδίκους
χωρεῖ, καὶ πάντα ἄνθρωπον αἰτιώμενος ὡς ἐκείνοις ἢ συμ-
15 μαχήσαντα ἢ συμβουλευσάντα τὴν ἐπίθρουν. ἀναιρεῖ δὲ καὶ
Κότταιν ἀλόγως, τὸν ἅμα Ἰωάννῃ τῷ Σκύθῃ πολιορκία περι-
γεγόμενον Ἰλλου καὶ Λεοντίου, καὶ τὸν θανμαστὸν καὶ περὶ
ποίησιν ἐπῶν ἀξιώλογον Πελάγιον τὸν πατρίκιον ὡς φρόνι-
μον καὶ δίκαιον· καὶ ἐπὶ τούτοις τελευτᾷ Ζήνων ἐπίληψία

4. Εὐθυμίου A, Εὐφημίου vulg.

8. τῷ δ' αὐτῷ A, τούτῳ δ'

αὐτῷ vulg.

14. ἐκείνοις a, ἐκείνος A f, ἐκείνους vulg.

15.

ἢ συμβουλευσάντα om. A, καὶ συμβ. vulg.

16. τῇ πολ. a.

γεγόμενον A.

17. καὶ τὸν θανμ. καὶ περὶ A, καὶ τὸ θ. πε-

ρι vulg.

caput sententiam resciens et in ecclesiae praesidium se recipiens,
misera nece liberatus est: domum tamen eius publicavit imperator.

Alexandriae episcopi Athanasii annus primus.

A. C. 483

Hoc anno synodales Euthymii litteras Felix accepit, et ut catho-
lico communionis impertiit consortium: haud tamen episcopum agno-
vit, quod Acacii, quique in episcopatu successerat, Phravitae nomen
e tabulis ecclesiasticis non expunxerat.

Hoc eodem anno Petrus Fullo interiit, et Palladius, sanctae proto-
martyris Theclae ecclesiae, quae est in Seleucia, presbyter, promotus est
episcopus. cum Palladio etiam electi sunt Ioannes Constantini et
Anastasius silentiarius, qui postmodum pessime imperavit. porro Zeno
tyrannorum prosperis caedibus elatus, ad proscriptiones et iniusta ho-
miciidia transfertur, et singulos quosque homines, vel quasi prius opi-
tulos, vel ad imperium invadendum suggestisse consilium crimina-
tur. Cottain etiam Ioannis Scythae armorum socium, et Illi Leon-
tisque ab eis obsessorum victorem, Pelagiumque patricium virum in
edendis carminibus praecipuum et admiratione dignum prudentiaque
et aequitate celebrem iniuste interficit. in his Zeno morbo comitiali

σας, Φιλόξενον μετωνόμασεν. μαθὼν δὲ ὕστερον ἀβάπτιστον αὐτὸν εἶναι, ἀρκεῖν αὐτῷ τὴν χειροτονίαν ἀντὶ βαπτίσματος ἔφησεν. Εὐθύμιος δὲ ὁ ὀρθοδοξότατος Ἀναστάσιον τὸν σι-
 λεντιάριον τὸν κακῶς μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντα τῆς ἐκκλησίας
 ἐδίωκεν, ὡς αἰρετικὸν καὶ ἠμόφρονα Εὐτυχοῦς, ὃν ὀχλοποι- 5
 οῦντα ὁρῶν τὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καθέδραν αὐτῷ ἀνέστρεψεν,
 ἀπειλήσας αὐτῷ, ὡς, εἰ μὴ παύσοιτο, ἀποκεῖραι τὴν κεφαλὴν
 αὐτοῦ καὶ τοῖς ὄχλοις αὐτὸν θριαμβεῦσαι. ἐπεκάλεσεν δὲ
 P. 116 καὶ Ζήνωνι, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐξουσίαν ἔλαβεν. Ζήνων δὲ
 ἠρώτησεν Μαριανὸν τὸν σοφώτατον κόμητα (ἦν γὰρ μυστικῶ 10
 τινα εἰδῶς καὶ προέλεγεν αὐτῷ) ὅτι, τίς μετ' ἐμὲ βασιλεύ-
 σει; ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι καὶ τὴν βασιλείαν σου καὶ τὴν γυ-
 ναϊκά σου διαδέχεται τις ἀπὸ σιλεντιαρίων. Πατρικίον δέ,
 V. 93 γενόμενον ἄνδρα σοφὸν καὶ εὐσεβῆ καὶ συνετὸν καὶ ἐνάρετον,
 δημεύσας ἀδίκως καὶ εἰς φρουρὰν ἐμβυλιῶν, ὑπὸ τῶν φυ- 15
 λαττόντων ἐξκουβιτῶρων ἀναιρεθῆναι προσέταξεν. τούτου
 δὲ γενομένου ἀκούσας ὁ ἑπαρχος Ἀρκάδιος ἐλοιδόρησε τὸν
 B βασιλέα· καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰσερχό-
 μενον εἰς τὸ παλάτιον σφαγῆναι· ὁ δὲ ἑπαρχος μαθὼν τοῦτο,

3. Εὐφύμιος A. 5. ὃν ὀχλοποιοῦντα A, ἐνοχλ. vulg. 10.
 Μαριανὸν A. 11. εἰδῶς A, προειδῶς vulg. 13. Πατρικίον
 δὲ γενόμενον, ἄνδρα σοφόν] sic vulgo male distinguitur. 14.
 ἐνάρετον, δημεύσας] ἐνάρετον, ὃν δημ. codd. et vulg. 17.
 ὁ ἑπαρχος A e, ὑπαρχος vulg.

tum, appellaverat Philoxenum: eundemque demum baptismo nondum initiatum comperiens, eius ordinationem baptismum defectum supplere sanxit. caeterum rectae fidei propugnator Euthymius Anastasium silentiarium, qui deinde imperium est adeptus, velut haereticum et Eutychis sectatorem, ex ecclesia eiecit, cui, quum plerasque molestias ecclesiae inferentem videret, etiam eversa eius in ecclesiae coetu sella, minatus est, ni quantocius desisteret, eius caput se rasurum et in plebem traducturum. ille querelas ad imperatorem detulit: et adversus patriarcham litem evicit. in his Zeno Marianum litteratissimum comitem interrogat (erat is quippe secretorum praescius et futura vaticinabatur) quis post me imperabit? respondet ille: ex silentiariis unus uxorem et imperium excipiet. Patricium vero, virum doctrina praestantem et pietate, prudentia morumque probitate conspicuum proscripsit iniuste, ac demum in custodiam coniectum ab excubitoribus, qui ipsum asservabant, interfici iussit. quo percepto, praefectus Arcadius convicia in imperatorem misit; quibus ille perceptis, accedentem in palatium mandavit occidi. praefectus latam in

προσέφυγε τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ ἐρρύσθη τοῦ πικροῦ θανάτου·
τὸν δὲ οἶκον αὐτοῦ ἐδήμευσεν.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἔτος α΄.

A.M. 5983

Τούτῳ τῷ ἔτει τὰ συνοδικὰ Εὐθυμίου Φήλιξ ἀπεδέξατο,
5 καὶ ὡς ὀρθοδόξῳ αὐτῷ προσετέθη. ἐπίσκοπον δὲ αὐτὸν οὐκ
ἐδέξατο, διὰ τὸ μὴ ἐκβαλεῖν τὸ ὄνομα Ἀκακίου ἐκ τῶν διπτύ- C
χων καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν Φραυίτα.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πέτρος ὁ Γναφεὺς τέθνηκεν καὶ προ-
εβλήθη ἐπίσκοπος Παλλάδιος πρεσβύτερος τῆς ἐν Σελευκίᾳ
10 ἐκκλησίας τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος Θέκλης. συνεψηφίσθη δὲ
Παλλάδιῳ καὶ Ἰωάννῃς ὁ Κωνσταντίου καὶ Ἀναστάσιος ὁ σι-
λεπτιάριος ὁ κακῶς βασιλεύσας. ὁ δὲ Ζήνων ἐπαρθεὶς τῇ
τῶν τυράννων ἀναιρέσει πρὸς δημεύσεις καὶ φόνους ἀδίκους
χωρεῖ, καὶ πάντα ἄνθρωπον αἰτιώμενος ὡς ἐκείνους ἢ συμ-
15 μαχήσαντα ἢ συμβουλευσάντα τὴν ἐπίθεσιν. ἀναιρεῖ δὲ καὶ
Κότταιν ἀλόγως, τὸν ἅμα Ἰωάννῃ τῷ Σκύθῃ πολιορκίᾳ περι-
γενόμενον Ἰλλου καὶ Λεοντίου, καὶ τὸν θανμαστὸν καὶ περὶ
ποίησιν ἐπῶν ἀξιόλογον Πελάγιον τὸν πατρίκιον ὡς φρόνι-
μον καὶ δίκαιον· καὶ ἐπὶ τούτοις τελευτᾷ Ζήνων ἐπιληψία

4. Εὐθυμίου A, Εἰσημηίου vulg. 8. τῷ δ' αὐτῷ A, τούτῳ δ'
αὐτῷ vulg. 14. ἐκείνους a, ἐκείνος A f, ἐκείνους vulg. 15.
ἢ συμβουλευσάντα om. A, καὶ συμβ. vulg. 16. τῇ πολ. a.
γενόμενον A. 17. καὶ τὸν θανμ. καὶ περὶ A, καὶ το θ. πε-
ρι vulg.

capit sententiam rescians et in ecclesiae praesidium se recipiens,
misera nece liberatus est: domum tamen eius publicavit imperator.

Alexandriae episcopi Athanasii annus primus.

A. C. 483

Hoc anno synodales Euthymii litteras Felix accepit, et ut catho-
lico communionis impertiit consortium: hand tamen episcopum agno-
vit, quod Acacii, qui que in episcopatu successerat, Phravitae nomen
e tabulis ecclesiasticis non expunxerat.

Hoc eodem anno Petrus Fullo interiit, et Palladius, sanctae proto-
martyris Theclae ecclesiae, quae est in Seleucia, presbyter, promotus est
episcopus. cum Palladio etiam electi sunt Ioannes Constantini et
Anastasius silentiarius, qui postmodum pessime imperavit. porro Zeno
tyrannorum prosperis caedibus elatus, ad proscriptiones et iniusta ho-
micidia transfertur, et singulos quosque homines, vel quasi prius opi-
tulos, vel ad imperium invadendum suggessisse consilium crimina-
tur. Cottain etiam Ioannis Scythae armorum socium, et Illi Leon-
tisque ab eis obsessorum victorem, Pelagiumque patricium virum in
edendis carminibus praecipuum et admiratione dignum prudentiaque
et aequitate celebrem iniuste interficit. in his Zeno morbo comitiali

Theophanes.

14

κατασχεθεῖς, καὶ ἐπὶ στόματος φέρων ἀπαύστως τὴν Πελαγίου
 προσηγορίαν τοῦ παρ' αὐτοῦ φονευθέντος ἀδίκως· παῖδα μὲν
 μὴ καταλιπὼν, Λογγῖνον δὲ τὸν ἀδελφόν, δις μὲν ὑπατεύ-
 σαντα καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς πάσης ἡγούμενον, ἀνόητον
 δὲ καὶ βαρὺν καὶ ἀκόλαστον ὄντα, ὃς καὶ πολλοὺς Ἰσαύρους⁵
 P. 117 ἐν Βυζαντίῳ ἔχων καὶ τὸν Λογγῖνον τὸν μάγιστρον ὄντα καὶ
 φίλον αὐτοῦ, καὶ τούτοις θαρρήσας ἀπονητὶ τὴν βασιλείαν
 ἔχειν ᾤετο· τῆς δὲ Ἀρεάδνης καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς καὶ
 τοῦ στρατεύματος παντὸς Ἀναστάσιον τὸν σιλεντιάριον ἀνα-
 γορευσάντων βασιλέα, τῆς ἐλπίδος ὁ Λογγῖνος ἠστόχησεν.¹⁰
 βασιλεύσας οὖν ὁ Ἀναστάσιος ἔγγραφον ἀπητηθήη ὁμολογίαν
 παρὰ Εὐθύμιον τοῦ πατριάρχου πρὸς τὸ μὴ σαλευσαί τι τῆς
 ἐκκλησίας καὶ τῆς πίστεως, ἀνάξιον αὐτὸν ἀποκαλῶν τῶν
 Χριστιανῶν τῆς βασιλείας. βιαζομένης δὲ αὐτὸν τῆς βασι-
 λίδος Ἀρεάδνης καὶ τῆς συγκλήτου, ἔλαβεν αὐτοῦ τὸ ἰδιόχει-¹⁵
 ρον, ὡς ἀποδέχεται εἰς ὄρον πίστεως τὰ δόγματα τῆς ἐν Χαλ-
 B κηδόνι συνόδου. καὶ οὕτω στεφθεῖς ὑπ' αὐτοῦ, Ἀρεάδνην
 ἄγεται εἰς γάμον οὐπω πρότερον γαμετῇ συνοικήσας. Μανι-
 χαῖτοι δὲ καὶ Ἀρειανοὶ ἔχαιρον ἐπὶ Ἀναστασίῳ, Μανιχαῖτοι
 μὲν ὡς τῆς μητρὸς τοῦ βασιλέως ζηλωτρίας οὔσης καὶ προσ-²⁰

3. τὸν ἀδελφόν, δις μὲν ὑπ. A e f, τὸν ἀδ. αὐτοῦ δις ὑπ. vulg.
 5. ὃς καὶ] ὡς καὶ codd. et vulg. 10. βασιλέα om. a. 13.
 τῆς πίστεως A, πίστεως vulg. 16. ὡς A, πῶς vulg. 20. μη-
 τρὸς A, μητέρας vulg.

correctus, Pelagii contra fas et aequum occisi nomen assidue repetens moritur: filium quidem nullum, fratrem vero Longinum post se reliquit bis consulatu functum, senatus principem declaratum, amentem sane, cunctis iuvisum et luxui plane deditum: qui cum Isaurorum multitudinem Byzantii sibi adiunctam haberet et Longinum magistrum amicitia sibi devinxisset, eorum ope confisus, absque labore imperium consequi posse putabat. Areadna porro, totoque senatu et exercitu Anastasium silentiarium imperatorem proclamantibus, spe Longinus excidit. Anastasius itaque potitus imperio pactionem scripto firmatam, qua circa fidem et ecclesiam se nihil innovaturum promitteret, ab Euthymio patriarcha Christianorum imperio indignum palam publicante exposcitur. Areadna imperatrice senatuque ad exhibenda postulata impellentibus, chartam propria manu subscriptam, qua velut fidei normam Chalcedonensis synodi decreta se acceptare profiteretur, ab eo traditam accepit Euthymius. exin ab eo coronatus, Areadnam in uxorem, erat quippe coelebs, ducit. sane Manichaei et Ariani de Anastasii promotione sibi gratulabantur: Manichaei quidem, quod

φιλοῦς αὐτῶν, Ἄρειανοὶ δὲ ὡς Κλέαρχον τὸν Θείον αὐτοῦ, ἀδελφὸν τῆς κακοφρονος μητρὸς, ὁμόδοξον ἔχοντες. τοῦτο δὲ V. 94 τὸ ἔτος, ἐν ᾧ Ζήνων τέθνηκε καὶ Ἀναστάσιος ἐβασίλευσεν, ἀπὸ Ἀδάμ μὲν κατὰ Ῥωμαίους εἰς 49, κατὰ δὲ τὴν ἀκριβῆ 5 καὶ ἀληθινὴν ψῆφον Ἀλεξανδρέων εἰς 49, ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς Διοκλητιανοῦ σς, τῆς θείας σαρκώσεως υπγ, Ἰνδικτιῶνος ιδ'. ἐστέρθη δὲ Ἀναστάσιος τῇ προγεγραμμένῃ ιδ' Ἰνδικτιῶνι, C μηνὶ Ἀπριλίου ιδ', ἡμέρᾳ πέμπτῃ τῇ μεγάλῃ τοῦ Πάσχα ἐν τῷ καθίσματι τοῦ ἵπποδρομίου.

10 Ῥωμαίων βασιλέως Ἀναστασίου, Περσῶν βασιλέως Ζα- A.M. 5984 μάσφου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτειβ ἀσιλεύσαντος Ἀναστασίου τοῦ Διρραχιτιάνου τοῦ Δικόρου, ἐστασίασεν κατ' αὐτοῦ ὁ Λογγῖνος ὁ Ζήνωνος ἀδελφός, ὃν χειρωσάμενος ἐπ' Αἴγυπτον πέμπει ἐξόριστον ἐν D 15 Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐκέλευσε χειροτονηθῆναι αὐτὸν πρεσβύτερον. ἐπιτασίαν δὲ ἐπιβιούς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐτελεύτησεν. ὑποψίαν δὲ ἔχων καὶ περὶ Λογγῖνον τὸν μάγιστρον ὁ βασιλεὺς καὶ τοὺς ἐπιδημοῦντας Ἰσαύρους, παύει τὸν Λογγῖνον τοῦ μαγιστρίου. Πέτρου δὲ τοῦ Γναφέως ἐν Ἀντιοχείᾳ ὄν- 20 τος ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπανελθεῖν εἰς τὸν ἴδιον θρόνον δυσωποῦν-

5. ἀληθινὴν A, ἀληθινὸν vulg. 10. Πεξαμασφός Persarum rex in vulg. et A audit: ὁ Περσῶν παῖς Ζαμασφός a, ὁ Παιρόξου παῖς f, Ζαμάσφου dedi ex Agath. IV, 28. p. 268. nam et infra (p. 214, 14.) Ζαμάσφης legitur in omnibus codd. 19. ὄντος add. ex A e. 20. δυσωποῦντος ὁ βασ.] ἐκέλευσεν, ὁ δὲ βασιλεὺς A e.

imperatoris mater eorum partibus amice afficeretur; Asiani vero, quod Clearchum eius avunculum, matrisque prave sentientis fratrem suum, omnino possiderent. caeterum annus quo Zeno mortuus est, et Anastasius imperare coepit, ab Adamo 5999 apud Romanos numeratur, qui iuxta diligentiore[m] et veriore[m] Alexandrinorum calculum 5983, a Diocletiani imperio 207, a divina incarnatione 483, indictione 14 notatur. coronatus est Anastasius praefata indictione 14, mensis Aprilis 14, magna Paschalis solemnitatis feria quinta, in circi sedili.

Romanorum regis Anastasii, Persarum regis Zamaasphi annus A. C. 484 primus.

Hoc anno cum Anastasius Dirrhachiensis Dicorus imperaret, Longini Zenonis fratris seditionem et insidias perpessus est: eumque mox in potestatem accipiens, Alexandriam Aegypti mittit exulem et presbyterum iubet ordinari. ille septennio Alexandriae superstes mortem obiit. imperator vero Longinum magistrum et advenas Isauros habens suspectos, magisterium Longino abrogavit. tum autem Petrus

τος, ὁ βασιλεὺς τῆς ἔξορίας μὲν τοῦτον ἀνεκαλέσατο, εἰς δὲ Ἀντιόχειαν ἀπελθεῖν οὐκ ἀπεδέξατο, Παλλάδιον δὲ χειροτονηθῆναι ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐποίησεν. Εὐθύμιος δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως συναγαγὼν τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους τὴν ἐν P. 118 Χαλκηδόνι ἁγίαν σύνοδον ἐκύρωσεν. Ἰωάννης δὲ ὁ Ταβερνη-⁵σιώτης ἐν Ῥώμῃ ὧν, ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἀναστάσιος ἐβασίλευσεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον, ἀγαθὰς ἀμοιβὰς ἐλπίζων παρ' αὐτοῦ, ἀνθ' ὧν ἦν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πεποικῶς αὐτῷ οἰκονομίαν, ὃν καὶ γυμνὸν ἀπὸ ναυαγίου δεξάμενος καὶ συγκροτήσας οὕτως, ὡς ἀναίσθητον αὐτὸν ποιῆσαι τῆς συμφορᾶς. Ἀνα-¹⁰στάσιος δὲ ἀκούσας ὅτι παρεγένετο, ἀγνωμοσύνη πολλῇ τοῦτον ἔξορισθῆναι προσέταξεν, μηδ' ὄλως αὐτὸν δεξάμενος. Ἰω-¹⁵βάννης δὲ τοῦτο προγνούς, ἐπὶ Ῥώμην φεύγων διεσώθη.

A.M. 5985 Ῥώμης ἐπισκόπου Γελασίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐν Κωνσταν-¹⁵τινουπόλει Ἰσαύρους διὰ πολλὰς ἀτοπίας ἐδίωξεν, οἱ ἐξεληθῆντες τυραννίδα ἐμελέτησαν. Λογγίνος δὲ ὁ ἀπὸ μαγίστρων συλλαβὼν τούτους τε καὶ ἄλλην δύναμιν βαρβάρων καὶ ληστών ὡς πεντεκαίδεκα μυριάδας, ὅπλων τε καὶ χρημάτων Cεύποριᾶ θαρρῶν ἐν Ἰσαυρίᾳ παρὰ Ζήνωνος τεθειμένων, πα-²⁰

1. τοῦτον add. ex A. εἰς δὲ Ἀντ. A, εἰς Ἀντ. δὲ vulg.

Fullo ab exilio Antiochiam propriam sedem revocari deprecabatur, quem ut postliminio rediret, non tamen Antiochiam ingrederetur, imperator permisit; Palladium etenim Antiochiae praesulem ordinari praecepit. hinc Euthymius Cpoleos praesul, coactis, qui tum in urbe versabantur, episcopis, sanctam Chalcedonensem synodum confirmavit. Ioannes vero Tabennesiota Romae degens, Anastasium imperare et Byzantium audiens occupare, gratam beneficiorum vicissitudinem ab eo, quod olim Alexandriae summam in eum exercuisset humanitatem, quem etiam nudum naufragio exceperat adeoque benigne foverat, ut miseriarum reddidisset iminemorem, ad eum proficisci decrevit. Anastasius virum audiens accedere, ingenti prorsus ingrati animi vitio iussit exulem agi, nec solo conspectu dignatus excipere. Ioannes re praescita, Romam fugiens salutem consuluit.

A. C. 485 Romae episcopi Gelasii annus primus.

Hoc anno Anastasius imperator Isauros Cpoli commorantes ob pleraque foeda ab illis admissa flagitia urbe eiecit: qui post discessum tyranuidem excitare sunt moliti. Longinus vero exmagister, istis cum ingenti barbarorum ac praedonum multitudine ad centum et quinquaginta millia collectis, et armorum atque pecuniarum, quas Zeno in Isauria reposuerat, copia fretus, in Isaurorum provinciam con-

ραίνεται εἰς τὴν τῶν Ἰσαύρων χώραν, ἐνδεδωκός τοῦ βασιλέως τὴν ἔξοδον, καίτοιγε ὑποτοπάζοντος τὴν ἐπίθεσιν. παραρηῆμα δὲ ἐπανίσταται καὶ μέχρι Φρυγίας καὶ τοῦ Κοτυαίου χωρεῖ, πόλεις τε πολλὰς ληιζόμενος, πλὴν οὐκ αὐτὸς ἤγουμένος τοῦ στρατεύματος. Νινίλιγγις γὰρ ἦν ὁ τῆς Ἰσαυρίας ἡγεμὼν ἐπὶ Ζήνωνος καταστάς ἀνὴρ θρασύτατος, καὶ Ἀθηνόδωρος ἀπλούστατος ἄνθρωπος, εἷς τῶν συγκλητικῶν, καὶ V. 95 Κόνων ὁ τῆς Ἀπυμείας ἐπίσκοπος, καταλιπὼν μὲν τὸν θρόνον, εἰς ὀπλίτην δὲ καὶ στρατηγὸν ἐξ ἱερέως μεταταξάμενος. 10 τούτοις ἀντίστησι στράτευμα Ῥωμαϊκὸν Ἀναστάσιος ἡγουμέ- D
νου ὄντος Ἰωάννου τε τοῦ Σκύθου τοῦ τὴν Ἴλλου καὶ Λεοντίου τυραννίδα καθελόντος, καὶ Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Κυρτοῦ, ἀμφοτέρων τοῦ Θρακίῶν στρατεύματος ἡγουμένων, καὶ Διαγένους (οὗτοι κόμητες σχολῶν ἐτύγχανον ὄντες) καὶ ἑτέρων 15 τινῶν ἐπαινετῶν ἀνδρῶν. μάχης δὲ περὶ τὸ Κοτυαῖον γενομένης, Νινίλιγγις μὲν ὁ στρατηγὸς ἀποσφάττεται. μικροῦ δὲ τὸ πλεῖστον Ἰσαυρικὸν ἀπολλύμενον μόλις ἐπὶ τὰ σφέτερα διεσώθη. καὶ εἰ μὴ περὶ τὰ σκῦλα τοῖς Ῥωμαίοις γέγονε σχολή, τελείως ἂν ἐκράτησαν τοῦ πολέμου. ἀλλ' ἐκείνων ἐν 20 τούτοις ἀποσφαλέντων, φρουρίον τι ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ Ταύρου P. 119

1. ἐπιδεωκός A. 5. Νινίλιγγις A h. l. et infra. 10. ἀν-
τίστησι A, ἀνδίσταται vulg. 12. τοῦ ἐπ. A, τὸ ἐπ. vulg. 14.
ἐτύγχανον ὄντες e, τυγγάνοντες vulg. 17. Ἰσαυρικὸν ἀπολλύ-
μενον A et alii, Ἰσαυρικῶν ἀπολλυμένων vulg. 18. σκῦλα A,
σκύλλα vulg. 20. φρουρίον τι A, φρουρίου τινός vulg.

tendit, vel ipso imperatore profectionem permittente, vel certe invasionem suspicante. confestim Longinus rebellionem exequitur et in Phrygiam usque et Cotyaeum cuncta occupat loca civitatesque plurimas devastat, ducem licet exercitus non se generet: Ninilingis enim Isauriae praefectus a Zenone olim constitutus vir audacissimus aciem regebat, et Athenodorus vir simplicissimus ex ordine senatorio et Conon Apameae episcopus, qui relicta sede ab episcopo in militem armatum mutatus inter copiarum ductores expeditionem susceperat. cunctis istis Ioanne Scytha, qui Illi Leontiique tyrannidem dissiparat, et altero Ioanne, cui Cyrtus cognomen, utroque Thracicarum copiarum praefecto, et Diogene, (erant isti scholarum comites) et aliis quibuspiam viris egregiis ducibus institutis, Romanum exercitum opposuit Anastasius. praelio ad Cotyaeum conserto, dux Ninilingis necatur; caetera vero Isaurorum manus maiori ex parte ad internecionem caesa, vix locum, quo eruperat, se recepit: ac nisi Romanus exercitus in spoliis colligendis tempus inutiliter expendisset, plenam ex hoc bello victoriam reportabat: sed dum in his incaute detinentur,

κρατήσαντες οἱ Ἰσαυροὶ τρίτον ἔτος ἤρκεσαν πολεμοῦντες ὄχνη-
ρωμένοι τῇ θύσει τῶν ὑπὲρ τοῦ Ταύρου πολισμάτων τε καὶ
φρουρίων.

A.M. 5986 Τούτῳ τῷ ἔτει ληφθεῖσης Κλαυδιουπόλεως ὑπὸ Διογέ-
νους τῆς μεταξύ τῶν δύο Ταύρων ἐν πεδίῳ κειμένης, οὐκ ἔ-
νεγκόντες οἱ Ἰσαυροὶ καταβαίνουσι τοῦ Ταύρου καὶ ἐπὶ
πολὺ πολιορκοῦσι τὸν Διογένην, ὡς καὶ λιμῶ κινδυνεῦσαι καὶ
φθαρῆναι τὸ στράτευμα. πλὴν Ἰωάννης ὁ Κυρτὸς ὑπερβὰς
B τὰ στενὰ τοῦ Ταύρου καὶ τοὺς φύλακας ἐλών, αἰφνιδίως
αὐτοῖς ἐπιστάς, διέφθειρε τὸ στράτευμα τῶν πολιορκούντων,¹⁰
ὑπεξελεθόντος καὶ Διογένους. τότε καὶ Κόνων ὁ ἐπίσκοπος
πληγίς μετὰ βραχὺ τελευτᾷ, καὶ γίνεται τοῖς Ῥωμαίοις αὕτη
δευτέρα καὶ μεγίστη νίκη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ζαμάσφης ὁ υἱὸς Περῶζου βασιλέως
Περσῶν ἐξεώσας Κυβάδην, ἐκράτησεν ἔτη δ' ἐκ τῶν αὐτοῦ¹⁵
τῆς βασιλείας Περσῶν.

A.M. 5987 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Μαρτυρίου ἔτος α'.

C Τούτῳ τῷ ἔτει Λογγίνος τις ὁ λεγόμενος Σεληνούτιος τὴν
Ἀντιόχειαν τῆς Ἰσαυρίας οἰκῶν ἐπὶ τινος ὄρους κειμένην ὑψη-
λοῦ κατὰ τὴν μεσημβρινὴν τῆς χώρας θάλασσαν εἰσηῆγεν τοῖς²⁰

6. οἱ add. ex. A. 11. δ add. ex A. 12. τοῖς add. ex A.
13. μεγίστη A, μεγάλη vulg. 14. Περῶζου A, Περῶζου 2,
Περῶζου vulg. 18. Σεληνούτος A f. 20. μεσημβρινὴν A,
μεσημερινὴν vulg.

Isauri, munitissimam in Tauri summitate obtinentes arcem, bellum
usque in tertium annum protraxerunt, oppidorum atque arcium in
Tauro monte constitutarum situ opportuno muniti.

A. C. 486 Hoc anno Claudiopolim inter utrumque Taurum in planitie posi-
tam, a Diogene captam non ferentes Isauri descendunt e Tauro et
Diogenem adeo pertinaciter obsidione vallant, ut totus fame perire
et extrema internecione deleri periclitaretur exercitus. verum Ioan-
nes cognomento Cyrtus, superatis Tauri angustiis prehensisque excu-
biis, improvisus adveniens, et una simul Diogenes irruptionem faci-
ens, hostium urbem obsidentium copias omnes prostravit. ibi vulnere
accepto Conon episcopus brevi postmodum spatio moritur; et fit Ro-
manis secundae et maximae accessio victoriae.

Eodem anno Zamasphes Perozis Persarum regis filius Cabade ex-
pulso regnum Persarum obtinuit quatuor annos Cabadis regno de-
ditos.

A. C. 487 Hierosolymorum episcopi Martyrii annus primus.

Hoc anno Longinus quidam Selenuntius dictus Antiochiam Isau-
riae in praecaelso quodam monte ad meridianum regionis mare sitam

Ἰσαύροις ὀλκάσι πολλαῖς ἐμπορευόμενος πανταχόθεν τὰ τρώ-
φιμα, καὶ ἐν ταύταις ταῖς δυσχωρίαις διήγον Λογγίνος ὁ μά-
γιστρος καὶ Ἀθηνόδωρος. ἀποκαμῶν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ
χρονίζειν τὸν πόλεμον, ἐθάρρυσεν Εὐθυμίῳ τῷ ἐπισκόπῳ, ὡς D
5 εἰρήνης ἐφίεται, καὶ συνάξει τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους
προσέταξεν παρακαλέσοντας δῆθεν περὶ τῶν Ἰσαύρων. Εὐθύ-
μιος δὲ τὸ μυστήριον ἐξήγαγεν πρὸς Ἰωάννην τὸν πατρικίον
πενθερόν Ἀθηνόδωρου τοῦ ἐξάρχου τῆς τυραννίδος. ὁ δὲ
δραμῶν τῷ βασιλεῖ ἀπήγγειλεν, ὅπερ εἰς ἀδιάλλακτον ἔχθραν
10 κατ' Εὐθυμίου τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον ἤγειρεν. ὅθεν τὰς
τῶν Ἰσαύρων ἐπιβουλὰς Εὐθυμίῳ ἐπέγραψεν. Εὐθυμίῳ δὲ
τινες ἐπιβουλεύοντες, ὑπέθεντό τιμι πρὸ τοῦ Μαρτυρίου ξίφος V. 96
ἐλάσαι κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Παῦλος δὲ ὁ ἐκδικος τῆς P. 120
ἐκκλησίας ὑπερωμίας ὦν, τὴν πληγὴν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐδέ-
15 ξατο καὶ ἐκινδύνευσεν· τὸν δὲ ἐπίβουλον τῇ λεγομένῃ σειρᾷ
ἀνείλεν. πάλιν ἐν τῇ συνάξει τοῦ ὄρους ἐνήδρευσαν ἀνελεῖν
Εὐθύμιον, ὃς ἰδιαστικῶ σήματι διαφυγὼν ἐσώθη. Ἀναστά-
σιος δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ παρὰ Εὐθυμίου μετὰ
βίας ἀνείλατο.

1. ἐμπορευόμενος e f.

5. συνάξας A.

6. παρακαλέσοντας

A, παρακαλέσαντας vulg.

12. ὑπέθεντο A e, ἐπέθεντο vulg.

15. ἐπιλεγομένη A.

16. ἐνήδρευσαν A, ἐνήδρευσεν vulg.

18.

αὐτοῦ, μετὰ βίας om. A.

19. ἀνείλατο A f, ἀνείλεν a, ἀφεί-
λετο e, ἀφείλατο vulg.

inhabitans, commeatum undequaque conquisitum navibus onerariis ad
Isauros asportavit: in hisce vero locorum angustiis Longinus magister
et Athenodorus agebant. imperator autem longarum belli morarum
pertaesus, Euthymio episcopo, se pacem exoptare, fidenter retulit:
ac peregrinantes in urbe episcopos tanquam Isaurorum nomine veniam
deprecatores congregare jussit. Euthymius Ioanni patricio, Atheno-
dori, qui tyrannidis excitatae auctor et princeps extiterat, socero, re-
velavit secretum. ille cursu concito rem imperatori renunciat, quae
immortalis odii fomitem in Anastasii imperatoris animo adversus Eu-
thymium succendit, ex quo Isaurorum insidias et molitiones imputa-
vit Euthymio: structis eapropter Euthymio insidiis, cuidam, ut ante
Martyrium in eius caput gladium vibraret, suggesterunt. Paulus au-
tem quispiam ecclesiae defensor totis humeris patriarcham excedens,
ictum capite non sine ingenti periculo exceptit: insidiatorem vero
sura, gladio sic dicto, interfecit. caeterum Euthymio in conventu
monialis mortem moliti sunt rursus inferre, quam ille privato habitu
assumpto effugit et salutem quaesivit. demum Anastasius imperator
fidei confessionem olim editam ab Euthymio violenter extorsit.

A.M. 5988

Περσῶν βασιλέως Καβάδου ἔτος α΄.

B. Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰωάννης ὁ Σκύθης πολιορκῶν παρέλαβεν τὸν τε Λογγίνον τὸν ἀπὸ μαγίστρων καὶ Λογγίνον τὸν Σεληνούντιον καὶ Ἀθηνόδωρον καὶ τοὺς λοιποὺς τυράννους. καὶ τούτους ἀποτεμῶν, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν εἰς τὸ Βυζάντιον⁵ ἔπεμψεν Ἀναστασίῳ τῷ βασιλεῖ. Ἀναστάσιος δὲ ἵππικὸν ἐπιτελέσας τὰς κεφαλὰς τῶν τυράννων καὶ τοὺς πεμφθέντας δεσμίους τῶν Ἰσαύρων ἐθριάμβευσεν, καὶ ἐπὶ σκολόπων ἐν Συκαῖς ταύτας ἀναρτήσας, πᾶσιν ἐδημοσίευσεν. τὰ δὲ πλήθη τῶν Ἰσαύρων εἰς τὴν Θράκην μετακίσεν. Ἰωάννην δὲ τὸν¹⁰ C Σκύθην καὶ τὸν ἕτερον Ἰωάννην τὸν Κυρτὸν ὑπατίας καὶ τιμῆς μεγάλης ἤξιώσεν. Εὐθυμίῳ δὲ τῷ ἐπισκόπῳ ἐδήλωσεν δι' Εὐσεβίου μαγίστρου· αἱ εὐχαί σου, ὦ μέγα, τοὺς φίλους σου ἡσβόλωσαν· συναγαγὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους κατὰ Εὐθυμίου ἐνεκάλει, οἳ καὶ χαριζόμενοι τῷ¹⁵ βασιλεῖ ἀκοινωνησίαν καὶ καθαιρέσιν αὐτοῦ ἐψηφίζοντο. προχειρίζεται δὲ ὁ βασιλεὺς Μακεδόνιον ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως σκενοφύλακα ὄντα. ὁ μέντοι λαὸς διὰ τὸν Εὐθύμιον ἐστασίαζον, καὶ εἰς τὸ ἵπποδρόμιον ἔδραμον λιτανεύοντες, ἀλλ' οὐδὲν ὠνῆσαι ἴσχυσαν, τοῦ βασιλέως κακῶς νικᾶν²⁰

8. ἐπὶ σκολόπων (σκολώπων Par.) ἐν Συκαῖς] ἐπὶ σκύθας A e f.
 9. τὰ δὲ πλήθη A f, τὸ δὲ πλήθος vulg. 10. εἰς τὴν Θράκην
 A, ἐν τῇ Θράκῃ vulg. 13. ὦ μέγας A. 15. οἳ καὶ A, οἱ
 δὲ vulg. 19. ἐστασίαζεν A. 20. νικᾶν A, νικῆσαι vulg.

A. C. 488

Persarum regis Cabadiæ annus primus.

Hoc anno Ioannes Scytha post diuturnam obsidionem tandem Longinum exmagistrum et Longinum Selenuntium atque Athenodorum caeterisque tyrannos cepit et gladio feriit eorumque capita Byzantium Anastasio imperatori misit: qui ludum equestrem celebrans, tyrannorum capita et Isauros, qui missi fuerant, victos in triumphi morem circumduxit, ac tandem praefata capita palis affixa publice exposuit in Sycis: Isaurorum autem multitudinem in Thraciam migrare adegit: Ioannem Scytham et alterum Ioannem Cyrtum consulatus dignitate et aliis honoribus auxit, ac tandem Euthymio episcopo per Eusebium magistrum significavit: preces tuae, o venerande, amicos tuos insecerunt fuligine. apud coactos enim Cpoli episcopos de Euthymio conquirebatur imperator: qui in imperatoris gratiam ipsius interdictum et abdicationem tum a communione, tum a munere, suis suffragiis comprobavit: in cuius locum Macedonium, qui iam sacrorum vasorum custos erat, Cpoli episcopum designavit imperator. populus autem Euthymii causa tumultuabatur atque in circum publica supplicatione acta procedebat: at nihil exinde proficere valuit, imperatore

σπειδοντος. Μακεδόνιος δὲ κακῶς πεισθεὶς Ἀναστασίῳ, ὑπέ- D
γραψεν τῷ ἐνωτικῷ Ζήνωνος.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Μακεδονίου ἔτος α'. A.M. 5989

Τούτῳ τῷ ἔτει Εὐθύμιον Ἀναστάσιος εἰς Εὐχαΐταν ἐξώ-
5 ρισεν. ὁ δὲ λόγον ἤτησε διὰ Μακεδονίου λαβεῖν, ἀνεπιβού- P. 121
λευτον μέναι ἐν τῷ ἀπάγεσθαι. ἐπιτραπεῖς δὲ Μακεδόνιος
δοῦναι τὸν λόγον, εἰσερχόμενος ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ πρὸς τὸν
Εὐθύμιον ἀφελεῖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὁμόφορον τῷ ἀρχidiaκόνῳ
προσέταξεν, καὶ οὕτω λιτὸς πρὸς Εὐθύμιον εἰσελθὼν, δανει-
10 σάμενός τε χρήματα δέδωκεν Εὐθυμίῳ, ὡς παρὰ πολλῶν
ἐπαινεθῆναι κατὰ τοὺς δύο τρόπους. ἀσκητικὸς γὰρ ἦν
καὶ ἱερός, ὡς ὑπὸ Γενναδίου τραφεῖς, οὗ καὶ ἀδελφιδουῶς
ὑπῆρχεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀθανασίου τοῦ ἐπισκόπου Ἀλεξαν- V. 97
15 δρείας τελευτήσαντος, ἐχειροτονήθη Ἰωάννης ὁ Μοναξῶν, πρε- B
σβύτερος καὶ οἰκονόμος, ὁ ἐπίκλην Ἡμοῦλα.

Ῥώμης ἐπισκόπου Ἀναστασίου, Ἀλεξανδρείας Ἰωάννου A.M. 5990
ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιδρομῆς τῶν λεγομένων Σκηνητῶν Ἀρά-
20 βων ἐν Εὐφρατησίᾳ γενομένης ἐν Βιθράψῳ καλουμένῳ χωρίῳ

4. ἐξώρισεν A a f, ἐξόριστον ἀπέστειλεν vulg. 6. ἀγκαῖσθαι A.
9. λιτῶς A. δανεισάμενος A, δανειζόμενος vulg. 10. ὡς]
ἦν A. 12. ὑπὸ A, ἀπὸ vulg. ἀδελφός A. 15. ὁ Μο-
ναξῶν A, ὀνομαζόμενος vulg. 19. Σκηνητῶν A alii, Σκηνητῶν
vulg. 20. Βιθραψῆ A.

causam hanc evincere impotentius exoptante. Macedonius autem
male ab Anastasio persuasus Zenonis concordiae subscripsit.

Cpolis episcopi Macedonii annus primus.

A. C. 489

Hoc anno Anastasius Euthymium Euchaïtam exulem misit. ille
fidem sibi dari per Macedonium postulavit, ut insidiarum securus,
dum deduceretur, in itinere maneret. Macedonius fidem obstringere
permissus, Euthymium in baptisterio adiit, archidiacono a suis hu-
meris pallium auferre prius iussu: atque privato sacerdotis habitu
Euthymium conveniens, pecunias mutuo ab aliis acceptas elargitus
est illi: adeo ut ex utroque capite non minimam a plerisque laudem
reportaret. virtutem quippe pietatisque iura, tanquam a Gennadio,
cuius nepos erat, educatus colebat.

Hoc eodem anno Anastasio Alexandrino praesule mortuo, presby-
ter et oeconomus Ioannis Monaxo, cognomento Hemula, in eius locum
sacra ordinatione successus est.

Romanorum episcopi Anastasii, Alexandriae Ioannis annus primus. A. C. 490

Hoc anno Arabes, Scenitas dictos, crebris excursionibus Euphra-

C πρώτη τῆς Συρίας, Εὐγενίου στρατηγοῦ τῶν ἐκεῖσε κατ' αὐ-
 τῶν παραταξαμένον, ἀνδρὸς ἔργῳ καὶ λόγῳ σπουδαίου, ἐκρά-
 τησε τῆς μάχης. οἱ δὲ νικηθέντες Περσῶν ὑπόσπονδοι ἦσαν
 τῆς Νααμάνου τοῦ φυλάρχου φυλῆς. τότε καὶ Ῥωμανὸς τῆς
 ἐν Παλαιστίνῃ δυνάμεως ἄρχων, ἀνὴρ ἄριστος ἐν βουλῇ καὶ 5
 στρατηγία, χειροῦται εἰς πόλεμον Ἄγαρον τὸν τοῦ Ἀρέθα τοῦ
 τῆς Θαλαβάνης ὀνομαζομένου παιδὸς σὺν αἰχμαλώτων πλήθει
 πολλῶ. κατηγωνίσαστο δὲ καὶ ἐφυγάδευσε πρὸ τῆς μάχης ἐκεί-
 νης ὁ Ῥωμανὸς καὶ ἕτερον Σκηνητήν, Γάμαλον ὀνόματι, κα-
 ταδραμόντα τὴν Παλαιστίνην πρὸ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. 10
 D τότε καὶ Ἰωτάβην τὴν νῆσον κειμένην ἐν τῷ κόλπῳ τῆς ἐρυ-
 θρᾶς θαλάσσης καὶ ὑποτελῆ φόροις οὐκ ὀλίγοις ὑπάρχουσαν
 βασιλεῖ Ῥωμαίων, κατασχεθεῖσαν δὲ μεταξὺ ὑπὸ τῶν Σκηνη-
 τῶν Ἀράβων, μάχαις ἰσχυραῖς ὁ Ῥωμανὸς ἠλευθέρωσεν, αὐθις
 Ῥωμαίοις πραγματευταῖς δοῦς αὐτονόμως οἰκεῖν τὴν νῆσον 15
 καὶ τὰ ἐξ Ἰνδῶν ἐκπορευέσθαι φορτία, καὶ τὸν τεταγμένον
 βασιλεῖ φόρον εἰσάγειν.

A.M. 599: Τούτῳ τῷ ἔτει Μακεδόνιος γνώμη τοῦ βασιλέως ἐνώσας
 P. 122 τὰ μοναστήρια τῆς βασιλίδος ἔσπευδεν ἀποσχίζοντα διὰ τὸ
 ἐνωτικὸν Ζήνωνος. ἀδυνατῶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι, συνεβούλευσε 20

7. Φαλαβάνης A f, Χαλαβάνης a, Θαλαμάνης e. 9. Γαβάλα-
 νον b, Γαμάλανον a.

tesiam infestantes, Eugenius regionum illarum praefectus, vir litteris
 et fortitudine praestans, adversus eos ad primum Syriae oppidum, cui
 Bithrapsus nomen, consertis manibus praelio superior remansit. qui
 fuere devicti, prius cum Persis, tribus nimirum Naamani phylarchi,
 foedus inierant. tum vero Romanus exercitus per Palaestinam ductor,
 vir consilio militari et disciplina praececellens, Agarum Arethae, qui
 Thalabanes filius audiebat, natum cum magna captivorum multitudine
 bello vicit cepitque. alium porro Scenitam nomine Gamalum ante
 susceptam expeditionem huiusmodi totam Palaestinam suis excursio-
 nibus vastantem Romanus idem prostraverat et verterat in fugam.
 sed et Iotaben insulam in sinu maris rubri sitam, vectigalia magna
 Romanorum imperatori quondam pendentem, tum vero ab Arabibus
 Scenitis occupatam, idem Romanus per acerrima praelia iterum libe-
 ram Romanis negotiatoribus praestitit: eisque demum insulam conces-
 sit, in qua liberi suisque legibus utentes habitarent et ex mercibus
 ex India convectis constitutum imperatori vectigal solverent.

A. C. 49: Hoc anno Macedonius imperator consilio monasteria urbis a
 praecipuae ecclesiae communione ob Zenonis concordiae sanctionem
 se dirimentia studuit reconciliare. at cum propositum non posset

τῷ βασιλεῖ τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους συνελθεῖν καὶ τὰ ἐν Χαλκηδόνι καλῶς δογματισθέντα ἐγγράφως βεβαιῶσαι, ὅπερ καὶ γέγονεν δι' ἐγγράφου πράξεως. καὶ προέτρεπε τὰ μοναστήρια πρὸς ἔνωσιν, μάλιστα δὲ τὴν Δίου μονὴν καὶ Βασσιανοῦ καὶ 5 τῶν Ἀκοιμητῶν καὶ Ματρῶνης, ἃ τίνα μᾶλλον καὶ ἀπέσχιζον τῶν δεχομένων τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος καὶ ἔξορίας προθύμως ὑπέμενον. ἐνοστάντων οὖν αὐτῶν συνῆκεν Μακεδόνιος τῇ προαιρέσει αὐτῶν καταλιπεῖν αὐτοὺς ἢ διωγμὸν ἐγεῖραι κατ' Β αὐτῶν. Ματρῶνα δὲ ἡ ὁσία ἔτι ζῶσα καὶ μὴ κοινωνοῦσα 10 σὺν ταῖς σὺν αὐτῇ ἀσκηταίαις διὰ τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος, παρὰδοξα πολλὰ ἐνεδείξατο, Χρυσαιορίου διακόνου τῆς ἐκκλησίας αὐτὴν ἀναγκάζοντος. καὶ ἄλλη δὲ τις Σοφία καλουμένη ἐπίσημος ἐν μοναζούσαις πολλὰ παθοῦσα μεγάλην ὑπομονὴν ἐνεδείξατο. Θευδέριχος δὲ ὁ Ἄφρος διάκονον ἔχων ὀρθόδοξον V. 98 15 πᾶν ἀγαπώμενον ὑπ' αὐτοῦ, μειωθέντα δὲ εἰς Ἀρειανισμὸν χαριζόμενον Θευδερίχῳ ἀρειανίζοντι, ἀπέτεμεν αὐτὸν C ἔφει εἰπὼν· εἰ τῷ Θεῷ τὴν πίστιν οὐκ ἐφύλαξας, οὐδὲ μοι φυλάξεις. Παλλαδίου δὲ τοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τελευτήσαντος, Φλαβιανὸν πρεσβύτερον καὶ ἀποκρισιάριον τῆς

10. τὸ ἐν. A, τὸν ἐν. vulg.

13. παθοῦσα A, μαθοῦσα vulg.

17. τὴν add. ex A. οὐδὲ A, οὐκ vulg.

exequi, de convocandis in unum per urbem peregrinantibus episcopis, deque scripto firmandis, quae Chalcedonensis synodus recte decreverat, imperatori auctor fuit: quod per actum scripturae consignatum postea factum est. adhortabatur subinde ad pacem et concordiam monasteria, Dii maxime et Bassiani et, Insomnium atque Matronae, quae ab iis, qui unionis sanctionem admiserant, coetus ecclesiasticos separatim agere proposuerant, aut potius exilia quaeque sponte et alacriter tolerare. illis igitur in arcepto semel consilio constanter perseverantibus, illos potius suae concedere voluntati decrevit Macedonius, quam duriozem in eos ciere persecutionem. porro Matrona sancta inter vivos adhuc superstes, nec tamen caeteris feminis parem religiosae vitae normam observantibus, ob Zenonis sanctionem communionis impendens consortium, multa vel supra humanam fidem fortiter aggressa est et tulit, dum Chrysaorius ecclesiae diaconus illam vi cogere vellet. altera pariter nomine Sophia inter moniales scientiarum cultu insignis multa passa, eximie prorsus constantiam exhibuit. Theuderichus autem Afer cum diaconum haberet sibi admodum carum, qui Theuderichum dominum Arianas partes tuentem sibi cuperet promereri, Arian quoque doctrinam fuerat amplexus, gladio caput eius abscidit, dicens; si deo fidem non servasti: nec usque mihi servaveris. caeterum Palladio Antiochiae praesule defuncto, im-

ἐκκλησίας Ἀντιοχείων ὁ βασιλεὺς ἐψηφίσατο. φασὶ δὲ Φλαβιανὸν τοῖς ἐν Χαλκηδόνι δόγμασιν ἀντικείμενον. Ὀλύμπιος δὲ τις Ἀρειανὸς ἐν τῷ Ἐλενιανῶν βαλανείῳ λουόμενος δεινῶς βλασφημήσας, ἐλεινῶς ἐν τῇ νεροφόρῳ τέθνηκεν· ὅπερ ἐν εἰκόνι ἐγράφη. Εὐτυχιανὸς δὲ τις πρῶτος τῶν διαιταριῶν 5 δώροις πεισθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, τὴν ἀνατεθειῶσαν εἰκόνα τοῦ Ὀλυμπίου καθεῖλεν· καὶ ἐξετάκη δεινῶς τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἀπέθανεν.

A. M. 5992 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἡλία, Ἀντιοχείας Φλαβιανῶν 10 ἔτος α'.

P. 123 Τοῦτῳ τῷ ἔτει Φῆστος συγκλητικὸς Ῥώμης ἀποσταλεὶς πρὸς Ἀναστάσιον διὰ τινος χρείας πολιτικᾶς τὰς μνήμας τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου πανηγυρικώτερον ἐπιτελεῖσθαι ᾐτήσατο, ὃ καὶ κρατεῖ μέχρι νῦν. Μακεδόνιος δὲ πρὸς Ἀναστάσιον ἐπίσκοπον Ῥώμης συνοδικὸν διὰ Φῆστου 15 πέμψαι βουληθεὶς ἐκωλύθη παρὰ τοῦ βασιλέως.

A. M. 5993 Τοῦτῳ τῷ ἔτει Φῆστος ἀπερχόμενος ἐν Ῥώμῃ συνέθειο Β τῷ βασιλεὶ Ἀναστασίῳ πείθειν Ἀναστάσιον τὸν πάππαν δέξασθαι τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος. τοῦτον δὲ οὐ κατέλαβε ζῶντα.

3. Ἐλιανῶν Α. λουόμενος add. ex Α. 4. βλασφημήσας Α,
βλασφημίας vulg. 6. πλησθεὶς Α. 7. αὐτοῦ add. ex Α.

perato r Flavianum presbyterum et eiusdem ecclesiae missum in mortui locum designavit: Flavianum hunc Chalcedonensibus decretis mentem oppositam tenuisse narrant. Olympius vero quidam cum in Helenianorum balneo inter lavandum impias omnino blasphemias evomisset, in ipso aquae labro perditam animam miserum in modum efflavit: quod portentum in pictam imaginem relatum fuit. Eutychnus porro quidam diaetariorum princeps muneribus ab Arianis corruptus, cum appensam Olympii vellet deponere imaginem, toto corpore ab illo die funeste extabuit et periit.

A. C. 492 Hierosolymorum episcopi Heliae, Antiochiae Flaviani annus primus.

Hoc anno Festus senator Romanus ob publica quaedam negotia Cpolim ad Anastasium Roma missus sanctorum apostolorum Petri et Pauli memoriam maiori frequentia et solemnitate celebrari postulavit: quod in hunc usque diem obtinuit. Macedonius autem synodicam epistolam per Festi manus ad Anastasium Romanorum episcopum mittere meditatus ab imperatore prohibitus est.

A. C. 493 Hoc anno Festus Romam abiturus Anastasium papam, ut Zenonis concordiam probaret, se verbis effecturum Anastasio imperatori pollicitus est: eum vero non amplius vivum comperit. quare pleris-

ὑποφθείρας δὲ διὰ χρημάτων πολλούς, ψηφίζεται παρὰ τὸ ἔθος Ῥωμαίων ἐπίσκοπον Λαυρέντιόν τινα, ὃς καὶ ἐχειροτονηθῆ ὑπὸ ἐνὸς μέρους. οἱ δὲ ὀρθοδοξότεροι διαιρεθέντες χειροτονοῦσι Σύμμαχον ἕνα ὄντα τῶν διακόνων. ἔνθεν λοιπὸν ἀταξίαι πολλαὶ καὶ φόνοι καὶ ἄρπαγαὶ γεγόνασιν ἐπὶ τρία ἔτη, ἕως οὗ Θευδέριχος ὁ Ἄφρος κρατῶν τηρικαῦτα Ῥώμης, καίπερ Ἀρειανὸς ὢν, σύνοδον κροτήσας τοπικὴν, Σύμμαχον μὲν ἐπίσκοπόν Ῥώμης ἐκίρωσε, Λαυρέντιον δὲ εἰς Νοκέρειαν τὴν πόλιν ἐπίσκοπον προσέταξεν. ὁ δὲ μὴ ἡσυχάσας, ἀλλὰ στάσεις κινῶν ὑπὸ Συμμάχου καθαιρεῖται καὶ εἰς ἔξορίαν πέμπεται. καὶ οὕτω κατεπαύθη ἡ στάσις.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀναστάσιος ἀνέστειλεν τὸν χρυσάργυρον καὶ τὰ κυνήγια, καὶ τὰς ἀρχὰς ὄνιους οὐσας δωρεὰν προεβάλλετο.

15 Ῥώμης ἐπισκόπου Συμμάχου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε πάλιν Σαρακηνῶν ἐπιδρομὴ ἐν τῇ Δοικίῃ καὶ Συρίᾳ μετὰ τὴν Ἀγάρον τελευταίην, Βαδισαρίμου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκην θυέλλης ἐπιδραμόντος τοῖς τόποις, καὶ δεύτερον, ἧπερ ἐπέδραμεν μετὰ τὴν λείαν

3. ὑπὸ ἐνὸς A, ὑπὸ τοῦ ἐνὸς vulg. 7. τοπικὴν A, τοπικὸν vulg. 9. ἐπισκοπεῖν b, om. A. 13. τὰς ἀρχὰς ὄνιους A b, ἀρχιωνίους vulg. 17. καὶ Παλαιστίνῃ post Συρίᾳ add. b. 19. καὶ δεύτερον add. ex A et aliis; vulgo lacuna notata erat. ἧπερ correxi pro vulg. ἐπερ. ἐπαναδραμόντος b, ἐπιδραμόντος vulg.

que pecuniarum vi corruptis, Laurentium quendam, praeter Romanorum iura, promoveri curavit episcopum, qui etiam sacra initiatus est ordinatione ab adversantium sibi parte altera. qui rectiorem tuebantur fidem, ab eis divisi Symmachum e diaconorum grege quendam in pontificem consecrant: unde deinceps tumultus, caedes, rapinae urbem triennio divexarunt; donec Theuderichus Afer Roma potitus, licet Arianorum infectus labe, provincialem synodum coegit, et Symmacho in episcopum Romanum confirmato, Laurentium Nuceriae praesulem instituit. Laurentius quietis impatiens et ciens tumultus, a Symmacho dignitate movetur mittiturque in exilium: ex quo tempestas omnis sedata.

Hoc etiam anno chrysargyrum tributum et venationes sive pugnas cum bestiis publicas Anastasius abolevit: et magistratus, qui antea venales erant, gratis contulit.

Romae episcopi Symmachi annus primus.

Hoc anno per Phoeniciam et Syriam post Agari mortem novas excursionses fecere Saraceni, Badicharimo eius fratre turbinis instar incurrente, sed et multo celerius, quam incurrisset, post partam pra-

V. 99

A.M. 5994

A. C. 494

ἐπαναδραμόντος, ὥστε ἐπιδιώξαντα Ῥωμανὸν μὴ καταλαβεῖν τοὺς ἐχθρούς.

Τούτῳ τῷ ἔτει καὶ οἱ καλούμενοι Βούλγαροι τῷ Ἰλλυρικῷ καὶ Θράκῃ ἐπιτρέχουσι πρὶν γνωσθῆναι αὐτούς.

A.M. 5995 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Σαλουστίου ἔτος α΄. 5

P. 124 Τούτῳ τῷ ἔτει σπένδεται πρὸς Ἀρέθαν ὁ Ἀναστάσιος, τὸν Βαδισαρίμου καὶ Ἀγάρου πατέρα, τὸν τῆς Θαλαβάνης λεγόμενον, καὶ λοιπὸν πᾶσα ἡ Παλαιστίνη καὶ Ἀραβία καὶ Β Φοινίκη πολλῆς γαλήνης καὶ εἰρήνης ἀπήλαυον. ἐν Νεοκαισαρείᾳ δὲ μέλλοντος γίνεσθαι σεισμοῦ, στρατιώτης ὁδεύων 10 ὡς δύο στρατιώτας ἐπ' αὐτὴν εἶδεν καὶ ὄπισθεν ἄλλον κρίζοντα· φυλάξατε τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἡ Θήκη Γρηγορίου ἐστίν. γενομένου δὲ σεισμοῦ, τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως ἐπιπόδη, πλην τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

A.M. 5996 Τούτῳ τῷ ἔτει Καβαδῆς ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς χηρῶν 15 C ματα ἀπῆτῆι Ἀναστάσιον. ὁ δὲ Ἀναστάσιος, εἰ μὲν δανείσασθαι βούλοιτο, ἔγγραφον ὁμολογίαν ἔλεγεν ποιῆσαι, εἰ δὲ ἄλλῃ τρόπῳ, μὴ δίδοιαι. ὄθεν παρασπονδήσας γενομένην πρὸς Θεοδοσίον τὸν νέον ἔμπροσθεν εἰρήνην, ἐπέρχεται μετὰ

1. ὥστε ἐπισδ. A, ὥστε μηδὲ ἐπισδ. vulg. μὴ καταλαβεῖν A, καταβαλεῖν vulg. 3. Βούλγαροι A e f, Βουλύγαροι vulg. 14. πλην τοῦ A a f, πλην τοῦ γαοῦ τοῦ vulg. τοῦ θαυματούργου add. b post Γρηγορίου. 16. Ἀναστάσιον A, Ἀθαγάσιον vulg.

dam iterum recurrente, adeo ut Romanus, qui eos insequeretur, nusquam assequi valuerit.

Hoc etiam anno qui vocantur Bulgari excursionem in Illyricum et Thraciam fecerunt, cum nondum eorum natio audiretur de nomine.

A. C. 495 Hierosolymorum episcopi Salustii annus primus.

Hoc anno Anastasius cum Aretha, qui Thalabanes filius audiebat, et Badicharimi nec non Agari pater, foedus percussit, ac ita deinceps Palaestina omnis, Arabia et Phoenicia profunda tranquillitate et pace fruebantur. Neocaesarea vero cum terrae motus iamiam esset futurus, miles quidam agens iter tanquam duos milites civitati videt imminentes aliumque a tergo clamantem: servate domum, in qua Gregorii locus. moxque insequuntur terrae motu urbis pars plurima corrui, praeter sancti Gregorii templum.

A. C. 496 Hoc anno Cabades Persarum rex pecunias exigebat ab Anastasio. Anastasius cautionem scribere iussit, si modo mutuum accipere vellet: alioqui se nullas daturum. ex quo pacis quondam cum Theodosio iunioris firmatae violatis foederibus, cum magno Persarum atque auxi-

πλήθους πολλοῦ Περσικοῦ τε καὶ ἔπεισάκτου, πρότερον μὲν εἰς Ἀρμενίαν, καὶ λαμβάνει Θεοδοσιούπολιν, Κωνσταντίνου προδόντος αὐτήν, ἀνδρὸς συγκλητικοῦ τε καὶ Ἰλλυρίων ἄρξαντος τάγματος. εἶτα εἰς Μεσοποταμίαν ἐλθὼν, Ἄμιδα ἐπο-
 5 λιώρκει, Ῥωμαϊκοῦ στρατεύματος ἀξιολόγου μήπω τοῖς τόποις ἐνδημοῦντος, Ἀλυπίου δὲ μόνου βοήθειαν ἔχοντος ὀλίγην, D ἀνδρὸς πανταχόθεν ἐπαινετοῦ καὶ φιλοσοφίας ἐραστοῦ, μάλι-
 στα τὴν ἐνδεχομένην περὶ τε τὴν φυλακὴν τῶν πόλεων καὶ τὰ ἀπόδετα τῶν τροφῶν ἐπιμέλειαν ποιουμένου. ἔχει δὲ V. 100
 10 ἔκτος Κωνσταντίνης, σταδίους νζ̄ κατὰ δύοσιν ἀφαστώσης Νισίβης, καὶ Ἄμιδα πρὸς ἕρκτον. ἀλλὰ χρόνου τινὸς μεταξὺ ῥευσάντος, καὶ τινων μερικῶν συμπλοκῶν Πέρσαις τε καὶ Ῥωμαίοις γενομένων, καθ' ἃς ποτὲ μὲν ἐλάττους, ποτὲ δὲ ἐπικρατέστεροι τῶν ἔθνων ἐν διαφόροις γεγόνασιν οἱ Ῥω-
 15 μαῖοι. τέλος Ἄμιδα προδίδωσι τις τοῖς Πέρσαις, πολιορκηθεῖσαν μὲν ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας παρὰ τῶν βαρβάρων, P. 125 προδοθεῖσαν δὲ νύκτωρ ἕξ ἐνὸς τῶν πύργων ὑπὸ μοναχῶν φυλαττομένου, κλίμαξιν οἱ πολέμιοι χρησάμενοι, καὶ οὕτως ἔσω τῆς πόλεως γεγονότες, ληΐζονται πᾶσαν καὶ κἀθαιροῦσι

5. μήπω τοῖς om. A. 8. ἐνδεχομένην A, δεχομένην vulg.
 πολέμων a. 10. ἔκτος A, αὐτός vulg. σταδίους A,
 σταδίους vulg. Νισίβης A a, Νισίβης vulg. 15. τις add.
 ex A. 16. παρὰ τῶν A, παρ' αὐτῶν vulg. 18. φυλαττο-
 μένου A e f, φυλαττομένων vulg. κλίμαξιν οἱ] καὶ μάχη-
 γοι A e f.

liarium exercitu primum quidem in Armeniam irrumpit et Theodosiopolim, Constantino senatorii ordinis viro Illyricarum copiarum ductore eam prodente, cepit: tum vero penetrata Mesopotamia, Amidam obsedit, cum non satis numero exercitu locus esset munitus, imo solus Alypius, vir alioqui laudatissimus et philosophiae amans, qui ad urbium defensionem annonae et commeatus curam conferebat omnem, cum exigua admodum praesidii manu eam tutaretur. habitabat autem haud procul a Constantina, quae Nisibin ad occasum sex et quinquaginta stadiis totidemque Amidam septentrionem versus distantes habet. verum nonnullo temporis spatio interim lapsus, privatisque certaminibus inter Persas Romanosque commissis, quibus nunquam inferiores et aliquando gentilium victores pro varia belli fortuna recesserant Romani, tandem Amida post trimestrem obsidionem a barbaris bello fatigata, ab turrium una, quam propugnandam susceperant monachi, cuiusdam proditione, noctu in hostium (scalis autem ad invasionem utebantur) potestatem venit. hunc in modum illi intra urbem admissi ad praedas et excidium vertuntur, copiosis

καὶ πλοῦτον λαμβάνουσι πολὺν, Καβάδου τοῦ βασιλέως ἐπὶ ἐλέφαντος εἰς αὐτὴν εἰσελθόντος μετὰ τρίτην ἡμέραν τῆς προδοσίας, καὶ πλοῦτον μὲν οὐ πολὺν, Γλόην δὲ τῇ πόλει καταλιπόντος φίλακα, Καβάδου εἰς Νισίβην ἐπαναζεύξαντος πόλιν, καὶ τῆς Περσικῆς δυναστείας μεταξὺ Ἀμίδας καὶ Κων-5
Β σταντίας διατριβούσης.

A.M. 5997 Τούτῳ τῷ ἔτει στέλλεται παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου στρατιὰ Γότθων τε καὶ Βεσσῶν καὶ ἑτέρων Θρακῶν ἔθνων, στρατηγούντος τῆς ἐφίας καὶ ἐξάρχοντος αὐτῆς Ἀρεοβίνδου τοῦ Δαλαγαῖφου παιδός, ὑπάτου γεγονότος ὀρδιναρίου,¹⁰ (τούτου πρὸς πατρὸς ἐγένετο πάππος Ἀρεόβινδος, ὁ κατὰ τὸν Θεοδοσίου τοῦ νέου χρόνον εὐδοκιμήσας κατὰ Περσῶν, ἐτέχθη δὲ Ἀρεόβινδος τῷ Δαλαγαῖφῳ ἀπὸ Δυναγησθέας, τῆς Ἀρδαβουρίου θυγατρὸς τοῦ παιδός Ἀσπαρος, ὃς πρόσθεν ἐμνημονεύσαμεν) ἐπὶ δυναστείᾳ μεγάλῃ. συναπεστάλησαν δὲ τῷ¹⁵ Ἀρεοβίνδῳ καὶ ἕτεροι πλεῖστοι στρατηγοί, ὧν οἱ περιφανέστατοι Πατρίκιος ἦν καὶ Ὑπάτιος, ὁ Σεκουνδίνου καὶ τῆς ἀδελφῆς Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως υἱός, καὶ Φαρασμάνης ὁ Ζουνᾶ πατὴρ, τὸ γένος Λαζός, καὶ Ῥωμανὸς ὁ προειρημένος ἐξ Εὐφρατησίας συναφθεῖς τῷ στρατεύματι, καὶ Ἰουστίνος ὁ 20

2. τρίτην ἡμέραν A, τὴν τριήμερον vulg. 3. Γλόην A, Γλώην vulg. passim. 9. ἐξάρχοντος A e, ἐξαρχούντος vulg. 13. Γοδησθέας A b. 16. περιφανέστεροι A.

undequaue congestis sibi manubiis. tertio vero a prodicione die Cabades elephanto insidens urbem ingreditur: et divitias quidem exiguas admodum, Gloën autem in urbis custodiam relinquit: ipse demum Nisibin regressus est, Persarum castris et exercitibus Amidam inter et Constantiam locatis.

A. C. 497 Hoc anno Gotthorum, Bessorum et aliarum Thracicarum nationum exercitus orientis duci praefectoque Areobindo Dalagaïphi filio, qui cum potestate magna dignitateque consulatum ordinarium gessit, commendatus ab Anastasio imperatore mittitur. huic ex patre avus fuit Areobindus, qui Theodosii iunioris temporibus in praелиis adversus Persas claruit. porro Areobindus Dalagaïpho patri e Dyagesthea Ardaburii filia et Asparis, cuius nomen supra memoratum, nepti susceptus fuit. Areobindo pariter socii plures dati sunt, et cum eo missi duces, quorum illustriores fuere Patricius et Hypatius, Secundini et sororis Anastasii imperatoris filius, et Pharasmanes genere Lazicus Zunae pater, et supra laudatus Romanus, qui ex Euphratesia exercitui se adiunxerat, nec non Iustinus postmodum imperator renunciatus, et Zemarchus, et alii nonnulli. copiis omnibus Edessae Osroënae pro-

βασιλεύσας μετὰ ταῦτα, καὶ Ζήμαρχος καὶ ἑτεροὶ τινες τῆς
 δυνάμεως συνελθούσης ἐν Ἐδέσση πόλει τῆς Ὀσροηνῆς καὶ
 Σαμοσάτοις πόλει τῆς Εὐφρατησίας, καὶ οἱ μὲν περὶ Ὑπάτιον
 καὶ Πατρίκιον ἠσχολοῦντο τὴν Ἀμιδαν ἐλευθερῶσαι τῆς Περ-
 5 σικῆς φυλακῆς. Ἀρεόβινδος δὲ μετὰ Ῥωμανοῦ καὶ Ἀσουά-
 δου φυλάρχων καὶ τινων ἑτέρων στρατοπεδευσάμενος, ὡς πρὸς
 αὐτὸν Καβάδην τότε εἰς Νισίβην διατρίβοντα διαφόροις μάχαις
 καταγωνίζεται τῶν Περσικῶν καὶ τῆς Νισίβης Καβάδην ἀπε-
 λάνγει καὶ πολλοῖς διαστήμασιν ὑποχωρῆσαι τῆς χώρας πε-
 10 ποίηκεν. ἀνείλε δὲ καὶ στρατηγὸν μέγιστον τῶν Περσῶν ἐν
 μιᾷ συμπλοκῇ, οὗ καὶ τὸ ξίφος καὶ τὸ βραχιόλιον ἠνέχθη
 Ἀρεοβίνδῳ παρὰ τοῦ ἀνελόντος αὐτὸν Σκύθου, καὶ ἀξιόλογον
 ὡς μάλιστα φανὲν σύμβολον τῆς νίκης ἐστάλη τῷ βασιλεῖ.
 τῆς οὖν Περσικῆς στρατιᾶς ἐλαττωθείσης οὕτω τοῖς Ῥωμαί-
 15 κοῖς στρατηγοῖς παρασκευασόμενος Καβάδης ἐκπέμπει στρα-
 τεμμα πλεῖστον κατὰ τῶν Ῥωμαίων, ὥστε Ἀρεόβινδον προ-
 τρέψαι τοῖς περὶ Ὑπάτιον καὶ Πατρίκιον, ἀπὸ τῶν περὶ Ἀμι-
 20 δαν τόπων εἰς συμμαχίαν αὐτῷ συνδραμεῖν. ἐκείνων δὲ πα-
 ραιτησαμένων διὰ φθόνον ὑποχωρῆσαι, ἠβουλήθη Ἀρεόβιν-
 δος εἰς Βυζάντιον εἰσελθεῖν, εἰ μὴ μόλις Ἀππίων ὁ Αἰγύ-

1. βασιλεύς Α. 2. Ἐδέσση πόλει Α, Ἐδέσση τῇ πόλει vulg.
 3. Σαμοσάτοις πόλει Α, Σαμοσάτης πόλεως vulg. καὶ
 add. ex Α. 6. ἑτέρων add. ex Α. 8. τὸ Περσικὸν b,
 τὸν Περσικὸν c. 9. εἰσχωρῆσαι Α. 10. μέγιστον om. Α.
 13. φανὲν Α. 15. ἐκπέμπει Α, εἰσπέμπει vulg. 16. τῶν
 add. ex Α. 20. εἰς Βυζ. Α e, καὶ εἰς Βυζ. vulg. μόλις Α,
 μόνος vulg.

vinciae civitate, et Samosati altera Euphratesiae urbe coactis, qui com-
 mitabantur Hypatium et Patricium circa Amidam Persica custodia li-
 berandam occupabantur. Areobindus autem cum Romano et Asuado
 tribunis et quibusdam aliis castra metatus, Cabadem ipsum Nisibi
 tunc commorantem aggreditur, variis praeliis Persicas acies lacessit,
 Cabadem ipsum Nisibi fugat, et ex eius agris multorum millium spa-
 tio eum secedere coegit: quin etiam praecipuum Persarum in quodam
 conflictu occidit ducem, cuius gladius et armilla a Scythia, qui virum
 mactaverat, Areobindo primum oblata, deinde quasi spectatissimum
 victoriae monumentum ad imperatorem missa. imminuto in hunc
 modum Romanorum ducum virtute Persarum exercitu, vires ampliores
 sibi comparatas adversus Romanos immitit, adeo ut Hypatii Patricii-
 que copias adhortaretur Areobindus, relictis circum Amidam locis, ad
 suppetias sibi ferendas contendere. qui cum prae invidia dimoveri
 recusarent, Areobindus ipse de repetendo Byzantio cogitasset, nisi

πιος, ἔπαρχο; τότε τοῦ στρατεύματος ὦν καὶ τῆς δαπάνης, καὶ τῆς ἐποψίας πάντων προεσθηκῶς, ἐπέσχεν αὐτὸν ἐν τοῖς τόποις. διαφερομένων δὲ τῶν στρατηγῶν πρὸς ἀλλήλους, Καβύδης εἰς Νισίβην ἐλθὼν καὶ τὰ τῆς διχονοίας τῶν στρατηγῶν μαθὼν, αὐτὸς τε πολὺς ὦν τῷ πλήθει καὶ πολλαχοῦς τὴν ἑαυτοῦ στρατιὰν κατακερματίζων, πᾶσαν, ὡς εἶπειν, τὴν Β' Ρωμαϊκὴν κατέδραμεν γῆν καὶ ἐδηϊώσεν μέχρι Συριῶν αὐτῶν, πολλοὺς μεταξὺ πρὸς Ἀρεόβινδον ὑπὲρ εἰρήνης ἐκπέμψας πρέσβεις καὶ ἐπὶ χρήμασιν καταλύειν τὸν πόλεμον λέγων. οὕτω τοίνυν καὶ τὰ περὶ τὴν Ἔδεσσαν μάλιστα καταδραμῶν, καθ' ἣν Ἀρεόβινδος ἦν· πλὴν οὐ πράξας ἐκεῖ δεξιῶς, ἀλλὰ παρ' ἐλπίδας ἐλαττοῦται τῆς Ἀρεοβίνδου μάχης. γνούς δὲ καὶ τὸν Ἀμίδης φύλακα Γλόην τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ διαφθαρῆναι μηχανώμενον, ἐπανέρχεται κακῶθεις δι' ἑτέρας ὁδοῦ, καταφρονήσας τῶν δμηρῶν, ὧν ἐδεδώκει τῷ Ἀρεοβίνδῳ, τοὺς εἰρήνης λόγους· καὶ κατέσχον παρὰ τὰς συνθήκας Ἀλύπιόν τε τὸν χρηστὸν ἐκείνον καὶ Βασιλείον τὸν Ἐδεσσηνόν· ὥστε μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ τὴν ἐπὶ τὰ οἰκεία, χειμῶνος ἤδη καταλαβόντος, τοὺς μὲν στρατηγούς Ῥωμαίων ἐν διαφόροις

1. τότε A, τε vulg. 2. προεσθηκῶς A, προεσχηκῶς vulg. 6. κατακερματίζων A, καταχερματίζων vulg. 7. ἐδηϊώσεν] ἐδίωξεν A e. Συρίας αὐτήν A. 10. Ἔδεσσαν A, Ἔδεσαν vulg. passim. 14. μηχανεύομενον A. 15. οὗς δεδώκει A, fort. leg. δι' ὧν s. οἷς ἐδεδώκει τῷ Ἀρ. τοὺς εἰρήνης λόγους. 17. ἐκείνοι A. 19. Ῥωμαίων A, Ῥωμαίου vulg.

Aegyptius Appio, totius exercitus praefectus et annonae rebusque singulis inspiciendis invigilans, eum locis in illis consistere compulisset. ita dissidentibus ab invicem ducibus, Cabades Nisibin ingreditur, habitaque discriminis inter duces orti notitia, cum alioquin copiosae adessent illi vires, toto exercitu per turmas et globos diviso, in universam, ita loquar, excurrit Romanam ditionem, et abacta a Syris longe positis praeda, plures interim ad Areobindum de pace componenda legatos decernit bellumque pecunia dirimendum denunciat. loca igitur circa Edessam, in qua Areobindus metabatur, devastans, nil prosperum ibi peregit: quin immo ex pugna cum Areobindo praeter expectationem commissa viribus deterior recessit. cum vero insuper Gloem ducem, quem Amidae praesidio reliquerat, perire paratum rescivit, per aliam viam cum magna clade accepta recessit, fidem, per obsides quos Areobindo dederat, oppignoratam, et de pace colloquutionem parvi pendens: quin etiam Alypium virum illum optimum et Basilium Edessenum praeter ictas condiciones penes se detinuerunt Persae: ita ut Cabade in ditionis suae fines regresso, Romani duces

τῆς Εὐφρατησίας καὶ Ὀσροηνῆς καὶ Μεσοποταμίας καὶ Σύρων καὶ Ἀρμενίων διαιρεθῆναι πολισίμασι τὸν χειμέριον ἀνλιοθησομένους καιρόν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἵππικῶ γενομένου, ἀταξία γέγονε τῶν 5 δύο μερῶν, καὶ πολλοὶ ἀπέθανον ἐξ ἀμφατέρων, ἐν οἷς καὶ ὁ υἱὸς Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως, ὃν εἶχεν ἀπὸ παλλακῆς· καὶ σφόδρα λυπηθεὶς Ἀναστάσιος πολλοὺς ἐτιμωρήσατο καὶ ἄλλους ἐξορίαις παρέπεμψεν.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει Κέλλωρα τὸν μάγιστρον ὑπὸ τοῦ βασι- A.M. 5998
10 λέως πεμφθέντα μετὰ τῆς σὺν αὐτῷ πλείστης δυνάμεως, καὶ τὴν ὅλην σχεδὸν ἐξουσίαν παρειληφότα σὺν Θεοδότῳ στρατηγῷ, τούτοις κατεπίστευσεν ὁ βασιλεὺς τὴν τοῦ παντὸς πολέμου διοίκησιν. Ἀπκίωνα δὲ καὶ Ὑπάτιον μεταπέμπεται σπουδαίως εἰς τὸ Βυζάντιον, οὐκ ἀναγκαίους ἡγησάμενος εἶναι
15 τῷ στρατοπέδῳ διὰ τὴν πρὸς Ἀρεόβινδον τὸν στρατηγὸν ἔχ- P. 127
θραν, Καλλιόπιον δὲ τὸν στρατηγὸν ἐπιστήσας τῇ τοῦ δαπανήματος ἀρχῇ. τοῦ Κέλλωρος τοῖνυν ἄριστα τὸν πάντα πόλεμον ἄμα τῷ Ἀρεοβίνδῳ καὶ Πατρικίῳ καὶ Βερούσῳ καὶ Τιμοστράτῳ καὶ Ῥωμανῷ καὶ τοῖς λοιποῖς κατὰ διαφόρους 20 τόπους οἰκονομήσαντος· ἦν γὰρ ὁ ἀνήρ μετὰ λόγου καὶ παι-

2. παλαίσμασι A e. 9. Κέλωρα A, Κέλαρα b. 11. σὺν Θεοδότῳ σὺν δῶ τῷ A e f, σὺν Ἀρεβίνδῳ b. 17. ἄριστα τὸν A, ἀρίστατον vulg. 18. Βουρούσῳ A, Βουρόσῳ a, Βουούσῳ b e.

a se invicem disuncti in diversa Euphratesiae, Osrhoënae, Mesopotamiae, Syriae atque Armeniae oppida hiemantes se contulerint.

Hoc anno equestri agone celebrato, facta est duarum factionum seditio, et ex utraque periere plurimi, inter quos Anastasii filius ex pellice natus numeratus est: cuius morte vehementer afflictus Anastasius plures ultimo supplicio, alios exilio multavit.

Hoc anno Cellore magistro cum maxima subditarum sibi copia- A. C. 498
rum vi misso et cum Theodoto duce supremam paene in exercitum omnem potestatem adepto universam belli administrandi curam commisit imperator: Appionem et Hypatium, quorum operam haud amplius in castris desiderari ob exercitas cum Areobindo duce inimicitias arbitrabatur, Byzantium diligentius revocat: et rei annonariae summam Calliopio duci commendat praefecturam. Cellor porro cum Areobindo et Patricio et Boruso et Timostrato atque Romano, nec non reliquis aliis rationem bellandi optimam per variaz quaeque loca semper exercuit. vir enim fuit praestantis ingenii et magnae doctrinae, animi fortitudine deique gratia ad summum repletus, ex Illyrico,

δείας πάσης χάριτος Θεοῦ πολλῆς πεπληρωμένος καὶ ἀνδρείος, Ἰλλύριος μὲν τῷ γένει, ὄθεν καὶ Ἀναστασίος ὠρμητο· πολλὰς μὲν τῆς Περσικῆς χώρας καὶ φρούρια ἐπιδραμῶν, τὰ μὲν πυρὶ, τὰ δὲ καὶ ἄλλοις καθηρέθη τρόποις· ὥστε καὶ Βαυτὴν Νισίβην μικροῦ δεῖν ὑπὸ Ῥωμαίους γενέσθαι· ἐκρά-5
 τει γὰρ καὶ λοιμὸς τῶν Περσικῶν τηρικαῦτα· εἶτα καὶ ἐπα-
 νάστασις αὐτοῖς ἐπισυμβέβηκεν ἐθνικῇ, τῶν λεγομένων Κα-
 δουσιῶν καὶ ἐτέρων ἐθνῶν, καὶ οὕτως ἀπλῶς ἐπικρατοῦσι
 τῶν Περσικῶν πραγμάτων Ῥωμαῖοι, ὡς ἀποστελεῖται Καβαδὴν
 Ἀσπέτιον στρατηγὸν περὶ εἰρήνης ἐσπονδασμένως διαλεχθῆναι 10
 Ῥωμαίοις. καὶ εἰ μηδὲν ὀλίγον τι κομιζόμενον, ἀποδοῦναι
 καὶ Ἀμίδαν αὐτοῖς οὐπω δυνηθεῖσι μετὰ μυρίων πόνων καὶ
 λοιμῶν ἤδη ἐπικρατησάντων φυλάκων, ἀπὸ Περσῶν αὐτὴν
 ἐξελέσθαι, καὶ διὰ τὴν τοῦ τόπου θέσιν καὶ τὸ τῶν τειχῶν
 V. 102 ἀκατάλυτον. πλὴν οἱ στρατηγοὶ χειμῶνα πάλιν ὄρωντες ἐπι- 15
 C ὄντα καὶ αἰρετώτερον εἶναι κρίναντες ὀλίγων ταλάντων ἐξω-
 νήσασθαι τὸ Ῥωμαϊκὸν στρατόπεδον ἐκ τοῦ χειμερίου τῶν
 τόπων, ἐν οἷς οἱ πρὸς Ἀσπέτιον ἐγίνοντο λόγοι, τριάκοντα

1. Θεοῦ om. A. 2. πολλὰ A. 3. ἐπιδραμῶν] ἐπιδρομαῖς
 ἐπαθον A. 4. ἄλλοις καθ. A, ἄλλοις καὶ καθ. vulg. 5.
 Ῥωμαίους A, Ῥωμαίων vulg. 6. λοιμὸς A e f, λιμὸς vulg.
 9. Ῥωμαῖοι add. ex A. 11. κομιζόμενος A. 13. λοιμῶν
 ἤδη ἐπικρατησάντων f, λοιμῶ ἤδη ἐπικρατησάντων A, λιμῶν ἤδη
 ἐπικρατήσαντα τῶν vulg. 14. καὶ τὸ τῶν A, καὶ διὰ τῶν
 vulg. 18. τρία τάλαντα A.

unde et Anastasius ducebat originem, trahens genus; et continuis quidem incursionibus Persarum agros et munita quaeque loca vexans, alia quidem igne, alia modis aliis devastabat: adeo ut ipsa Nisibis in Romanorum potestatem tantum non veniret. pestilentia enim Persicam regionem invaserat. tum vero per provincias Cadusiorum maxime dictorum et aliarum gentium tumultus unus post alium audiebantur exoriri; illisque tantopere Persarum res iactabantur, ut Aspetium ducem de pace cum Romanis collocuturum propense Cabades destinavit. et quamvis leve quid fuerit a Romanis reportatum, Amidam certe, quam infinitis laboribus recipere, nec Persarum in praesidio locatorum manibus etiam famis in eos invalescentis vi potuerant eripere, tam ob opportunum loci situm, quam ob indissolubilem moenium firmitatem, nullo negotio restituerunt Persae. ingruentes praeterea hiemis molestias secum reputantes duces, ex locorum, in quibus cum Aspetio pacis conferebantur sermones, difficultatibus et periculosa hiematione Romanum exercitum paucis talentis redimere satius esse duxerunt. talentis igitur ad triginta datis Basilium Edesse-

τάλαντα παρασχόντες καὶ ἀναλαβόντες Βασιλεῖον τὸν Ἐδεσσηνόν, ὁμηρεύοντα πρὸς Πέρσαις ἔτι, (Ἀλύπιος γὰρ ὁ χρηστός ἐτεθνήκει νόσῳ καμῶν παρ' ἐκείνοις,) καὶ ἀναδόντες, οὓς εἶχον ὁμήρους, Ἄμιδάν τε ἀπολαβόντες καὶ τὰς περὶ τῆς εἰ-
 5 ρήνης ποιῶντες συνθήκας, ἐν μεθωρίοις γενόμενοι τοῦ Ἄμμω-
 δίας καὶ τοῦ Μαρδῆς φρουρίου, καὶ γράμμασι αὐτὰ βεβαιώ-
 σαντες. καὶ τοῦτο τέλος ἔσχεν ὁ Περσικὸς Ἀναστασίου πό-
 10 λμος κατὰ τὸ ἐ' ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, τριετίαν μὲν
 κρατήσας, μᾶλλον δὲ τῶν ἔμπροσθεν πολέμων τὴν Περσῶν
 15 ολυμηνάμενος γῆν, εἰς τοῦτο τὸ τέλος τοῦ ἐ' ἔτους τῆς Ἀνα-
 στασίου βασιλείας ἔληξεν. Ἰωάννου δὲ τοῦ ἐπισκόπου Ἀλε-
 ξανδρείας τελευτήσαντος, Ἰωάννης ὁ Νικαιώτης χειροτονεῖται
 ἀντ' αὐτοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐκέλευσεν Ἀναστάσιος, καὶ ἐχωνεύθη-
 15 σαν πολλὰ χαλκουργήματα, ἐξ ὧν ὁ μέγας ἔστησε Κωνσταν-
 τῖνος. ἐποίησε δὲ ἐξ αὐτῶν στήλην ἰδίαν, ἣν ἔστησεν εἰς P. 128
 τὸν κίονα τοῦ Ταύρου. ἡ γὰρ πρώτην ἐστῶσα Θεοδοσίου τοῦ
 μεγάλου ἔπεσεν ἀπὸ σεισμοῦ καὶ συνετρίβη.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ Νικαιώτου ἔτος A. M. 5999
 20 πρώτον.

1. Ἐδεσσηνόν ὁμηρεύοντα A, Ἐδεσσ. ὄν ὁμηρ. vulg. 2. Πέρ-
 σαις A, Πέρσας vulg. 4. ἀπολαμβάνουσι A. 6. φρουρίου
 A b, χωρίου vulg. αὐτὰ A. τοῦτο vulg. 7. ὁ Περσικὸς
 Ἀναστ. πόλεμος A, Ἀναστ. ὁ II. π. vulg. 10. τοῦτο add. ex A.
 16. ἦν b, καὶ vulg.

num apud Persas obsidem adhuc agentem (Alypius enim ille bonus vir morborum diuturnitate penes eos diem suum obierat) receperunt, redditisque pariter, quos tenebant, obsidibus, et Amida recuperata, in Ammodiae et Mardes confinibus convenientes pacis condiciones tandem tulerunt. ipsasque demum scriptis obfirmatas dederunt et acceperunt. isque fuit exitus belli ab Anastasio adversus Persas gesti, qui circa decimum et quintum imperii illius annum incidit. cum autem per totum triennium bellum durasset, a quo multo magis quam a caeteris omnibus retro bellis Persarum ditio exhausta fuit, in hunc tamen finem Anastasio decimum et quintum annum imperante deductum est. caeterum Ioanne Alexandriae praesule defuncto, Ioannes Nicaeota ecclesiastica consecratione locum eius occupat.

Hoc eodem anno plura ex aere opera, ex his, quae posuit magnus Constantinus, Anastasii iussu conflata sunt. ipse vero propriam ex illis sibi statuam effinxit, quam in Tauri columna erexit: quae prius enim magno Theodosio locata fuerat, terrae motu disiecta et commi-
 nuta fuit.

Alexandriae episcopi Ioannis Nicaeotae annus primus.

A. C. 499

Τούτῳ τῇ ἔτει Ἀναστάσιος ἀνεθεῖς τῶν πολέμων Μακεδόνιον τὸν πατριάρχην διαστρέψαι ἐκ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως βέσπευθεν. πολλοὶ δὲ τῶν ἐπισκόπων Ἀναστασίῳ χαρίζομενοι τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ ἀντέπιπτον, ὧν πρῶτος ἦν Ἐλευσίος ὁ Ἀσήμων. Μανιχαῖον δὲ τινα ζωγράφον Συροπέρην 5 ἀπὸ Κυζίκου Ἀναστάσιος ἤγαγεν ἐν σχήματι πρεσβυτέρου, ὃς ἀλλότρια τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀγίων εἰκόνων ἐτόλμησεν γράψαι φασματώδη ἐν τῇ παλατιῇ Ἑλληνικῶν, γνώμη τοῦ βασιλέως χαίροντος τοῖς Μανιχαίοις, ὅθεν καὶ στάσις τοῦ λαοῦ γέγονε μεγάλη. καὶ τὸν ἔπαρχον ἐν ταῖς συνάξεσι καὶ 10 ἐν ταῖς λιταῖς τότε ἐπενόησεν ἀκολουθεῖν ὁ βασιλεὺς. ἐφοβεῖτο γὰρ τῶν ὀρθοδόξων τὰς ἐπαναστάσεις· καὶ ἐγένετο εἰς ἔθος. Ξεναίαν τὸν μανιχαϊόφρονα ἤγαγεν Ἀναστάσιος εἰς τὸ Βυζάντιον, τὸν καὶ Φιλόξενον, ὡς ὁμόφρονα. Μακεδόνιος δὲ οὔτε κοινωνίας, οὔτε λόγου αὐτῶν ἤξιωσεν, τοῦ κλη- 15 ρον καὶ τῶν μοναχῶν καὶ τοῦ λαοῦ ταραττομένου. ὅθεν καὶ λάθρα τῆς πόλεως αὐτὸν ἐξήγαγεν Ἀναστάσιος. Ἀχόλιον δὲ τινα Μακεδόνιος σπασόμενον κατ' αὐτοῦ μάχαιραν εἰς ὑποβολῆς τῶν ἐχθραινόντων αὐτῷ, μηνιαίας ἀνώνυμης προσέταξεν

4. Ἐλευσίσιος ὁ Σασήμων b. 7. δε] ὡς libri. 8. Κλωνικῶν καὶ ἐν τῇ εὐαγγίῳ Στεφάνῳ Ἀχιλλικῶν b. 10. καὶ add. ex A. ἔπαρχον A b, ὑπάρχον vulg. 15. prius οὔτε add. ex A. 19. αὐτῷ A, αὐτῶν vulg. μηνιαίας A, μηνιαίας vulg.

Hoc anno bellis liberatus Anastasius pervertendo Macedonio patriarchae a recto fidei sensu studium omne contulit. plures autem episcoporum Anastasii gratiae sibi promerendae cupidi, Chalcedonensis synodi se declaraverunt adversarios: quorum antesignanus Eleusius Aemensis episcopus extitit. Manichaeum vero quendam Syroperam genere, pictoriae artis peritum, presbyteri vestibus ornatum Cyzico adduxit Anastasius, qui monstruosa quaedam et a sanctis ecclesiae imaginibus aliena ad imperatoris Manichaeorum opinionibus assueti mentem in Helenianorum palatio depingere ausus est: ex quo magna populi seditio coorta. ut praefectus in conventibus ecclesiasticis vel publicis processibus imperatorem pone sequeretur, novo commento Anastasius edixit: sibi quippe timebat a catholicorum tumultibus: et iam res in consuetudinem transiit. Xenaiam praeterea Manichaeorum sectatorem, Philoxenum alias dictum, utpote qui una secum sentiret, Anastasius Byzantium accersivit. Macedonius autem, clero, monachis et populo propter eum tumultuantibus, neque comminatione, neque alloquii familiaritate dignatus est: quocirca clam eum urbe subduxit Anastasius. Acholium porro quendam, ex infensorum sibi sug-

αὐτὸν λαμβάνειν, ἐπαινεθεὶς τῆς πραότητος. τοῦτο δὲ καὶ εἰς ἐνδεεῖς ἱεροσύλους ἐπραξεν.

D

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀνεφάνη τις ἀνὴρ χυμευτῆς ὑπάρχων, V. 103 φοβερός, Ἰωάννης ὀνόματι, ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπιθέτης, ὃς λάθρα εἰσερχόμενος εἰς τὰ ἀργυροπρατεῖα ὑπεδείκνυεν τοῖς ἀργυροπραταῖς χεῖρας ἀνδριάντων χρυσαῖς καὶ πόδας καὶ ἄλλα ζώδια λέγων· ὅτι θησαυρὸν εὖρον γέμοντα ταῦτα, καὶ ἠπάτησεν πολλούς, καὶ ἐκόμβωσεν πολλούς· ὥστε γνόντα τὸν βασιλέα κρατῆσαι αὐτόν. ὁ δὲ προσήνεγκεν τῷ βασιλεῖ χαλιβὸν ἔκτου ὀλόχρυσον διὰ μαργαριτῶν· καὶ τοῦτον λαβὼν ὁ βασιλεὺς, λέγει αὐτῷ· ὄντως ἐμὲ οὐ κομβώσεις, καὶ ἐξώρισεν αὐτόν εἰς τὴν Πέτραν τὸ φρονῦριον τῆς Ἀσίας, καὶ P. 129 ἐκεῖ ἐτελεύτησε.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναστασιος ὁ βασιλεὺς ἐτείχισε τὸ Λά- A.M. 6000
159ρας χωρίον ὃν τῆς Μεσοποταμίας μέγα καὶ ὄχυρον, μέσον τῶν ὄρων κείμενον Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν, καὶ ἐποίησεν ἐκκλησίας καὶ ὠρεῖα ἀπόθετα σίτου καὶ κιστέρνας ὑδάτων καὶ ἐμβόλους· ὀνομάσας αὐτὴν Ἀναστισιούπολιν.

1. τῆς πραότητος A, τῆς πραότητι vulg. καὶ add. ex A. 3.
τῷ δ' αὐτῷ ἔτει A, τούτῳ δ' ἔτει vulg. 7. θησαυρὸν A, θησαυρῶν vulg.
8. καὶ ἐκόμβωσεν πολλούς] haec ita exhibet a: ἐκόμβωσεν ἐπάρων πολλά χρήματα καὶ λαθῶν ἐφυγεν καὶ εἰσελθὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκόμβωσεν καὶ ἐκεῖ πολλούς. 16. ὄρων A. 17. ὠρεῖα A, nihil aliud quam latinum voc. horrea esse videtur. κιστέρνας A b, γιστέρνας vulg.

gestione gladium in caput educentem, menstruam annonam iussit reportare Macedonius, tanta in hominem clementia laudatus: quam pariter liberalitatem in egenos quosdam, qui ecclesiam compulaverant, exercuit.

Hoc etiam anno vir quidam artis confectoriae peritus ac plane portentum aestimatus, Ioannes nomine, veterator insignis Antiochiae visus est: qui clam argentariorum tabernas obambulans, statuarum manus, pedes et animalculorum signa auro solido confata argentariis ostentabat, dicens: thesaurum huiusmodi rerum plenum inveni. et his praestigiis multos decepit atque delusit: adeo, ut de illis monitus imperator hominem tenuerit. ille fraenum equi auro puro compactum gemmisque respersum imperatori obtulit: quo accepto, dixit imperator: certe non mihi praestigiis illudes: eumque relegavit Petram, quod est Asiae munimentum: atque ibi tandem interit.

Hoc anno imperator Anastasius Daras castrum Mesopotamiae ma- A. C. 500
guum atque firmum in Romanae ac Persicae ditionis sinibus situm moenibus cinxit: et ecclesias horreaque reponendis frumentis ac cisternas recipiendis aquis, nec non porlicus in ea constituit; et nun-

ἔκτισε δὲ καὶ δύο δημόσια λουτρά, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ δίκαια Βπόλεως.

A. M. 6001 Τούτῃ τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς Φλαβιανὸν τὸν Ἀντιοχείας ἐπίσκοπον ἠνάγκασεν τῷ ἐνωτικῷ Ζήνωνος ὑπογράψαι, ὃς ποιήσας σύνοδον τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐπισκόπων πολὺ⁵ στιχον ἐπιστολὴν ἔγραψεν, τὴν ἐν Νικαίᾳ καὶ Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἐφέσῳ ὁμολογῶν συνόδους, τὴν ἐν Χαλκηδόνι παρασιώπησας. ἀπεκέρυξε δὲ καὶ Διόδωρον, ὑποτάξας κεφαλαία δ', δι' ὧν μὴ συνάδων τῇ ἐν Χαλκηδόνι φαίνεται συνόδῳ, μάλιστα δὲ τῇ φωνῇ τῇ, ἐν δύο φύσει, ἀπομάχονται.¹⁰ φησὶ δὲ τινες αὐτὰ Ἀκακίου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως εἶναι. ὁ δὲ Φλαβιανὸς ἰδιάζουσαν ἐπιστολὴν ἔγραψεν Ἀναστασίῳ τῷ σκοπῷ αὐτοῦ ἐπόμενος· ὁμοίως καὶ Ξεναίας ὁ δυσσεβής, ὅστις καὶ αὐθεντίας προσέθηκε τούτοις τοῖς κεφαλαίοις, ἀνάθεμα κατὰ τοῦ θειοτάτου Λέοντος Ῥώμης καὶ τῆς συνόδου¹⁵ D καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ. Κωνσταντῖνος δ' ἐπίσκοπος Σελευκίας τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἁγίαν σύνοδον ἀνεθεμάτισεν γράψας τὸ αὐτὸ καὶ Ξεναίᾳ. Φλαβιανὸς δὲ ὡς διαβύλλων αὐτοῦς

5. ὑπ' αὐτὸν A, ὑπ' αὐτῷ b, ὑπ' αὐτοῦ vulg. 8. καὶ Διόδωρον A b, Διόδωρον καὶ Θεόδωρον vulg. 9. δ' add. ex A.
10. δὲ τῇ A, ἐν τῇ vulg. 11. φησὶ — εἶναι om. A. 13. ὁμοίως καὶ A, ὁμοίως δὲ vulg. 14. αὐθεντίας προσέθηκε A, αὐθεντήσας, προσ. vulg.
17. ἀνεθεμάτισεν A, ἀνάθεμ. vulg.
18. τὰ αὐτὰ b, ταύτην A a, τὸ αὐτὸ vulg. αὐτοῦς A, ἀτάς vulg.

cupavit Anastasiopolim: sed et publicae commoditati duo balnea dicavit, et loco civitatis concessit iura.

A. C. 501 Hoc anno Anastasius imperator Flavianum Antiochiae episcopum concordiae sanctioni a Zenone editae subscribere coegit, qui episcopum sibi subditorum congregata synodo, prolixam scripsit epistolam, Nicaenam, Cpolitanam et Ephesinam admittens synodes, Chalcedone vero actam silentio praeteriit. sed et Diodorum et Theodorum subinde damnavit, quatuor subiiciens capita, in quibus cum Chalcedonensi synodo minime videtur: maxime vero vocibus istis, in duabus naturis, opponuntur ista capitula. nonnulli Acacii Cpoleos praesulis ea capita foetum esse dicunt. porro Flavianus privatam Anastasio dedit epistolam, qua in mentem eius omnino concedit, quemadmodum etiam impius Xenaias, qui eo progressus est temeritatis, ut adversus divinisimum Leonem Romae episcopum, synodum ipsam et utriusque asseclas execrationes immitteret. quia etiam Constantinus Seleuciaepiscopus sanctam Chalcedonensem synodum anathemate percussit, eadem prorsus ac Xenaias scribens. Flavianus autem ac si ipsius

ἔγραψε τῷ βασιλεὶ μνηύων. ὁ δὲ βασιλεὺς ἡγανάκτησεν κατ' αὐτοῦ, Κωνσταντῖνον μᾶλλον καὶ Ξεναῖαν ἀποδεξάμενος. Ἠλία τῷ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων ἔγραψεν Ἀναστάσιος κελεύων κατὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ψηφίσασθαι. Ἠλίας δὲ ἀντέγραψε 5 τῷ βασιλεὶ ἀναθεματίσας Νεστόριον καὶ Εὐτυχέα, Διόδωρον καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἀποδεχόμενος.

P. 130

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐγένετο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ταραχὴ με- V. 104 ταξὺ Ἰωάννου τοῦ ἐπισκόπου, τοῦ Νικαιώτου καὶ Δαγαλαίφου κόμητος, περὶ Γενναδίου τοῦ Φικοπέτρου· καὶ ἐγένετο στάσις ἐπὶ τῆς πόλεως ἐπὶ ἡμέρας πολλάς· καὶ ἐνσπύρισαν τὴν οἰκίαν τοῦ ἐπισκόπου Ἰωάννου οἱ στρατιῶται, ὑπὸ δὲ τῶν πολιτῶν ἢ οἰκία τοῦ Φικοπέτρου καὶ αὐτὴ ὁμοίως, καὶ ἔστησαν οἱ Ἀλεξανδρεῖς στήλην τοῦ βασιλέως ἐν τῷ Ἀντικανθάρῳ.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει μοναχοὶ τινες αἵρετικοὶ διακόσιοι ἐλθόν· A.M. 6062 τες ἀπὸ ἀνατολῆς ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἤμα Σευήρῳ τῷ δυσσεβεῖ Β κατὰ Μακεδονίου καὶ τῆς συνόδου ἐσπούδαζον. τούτους Ἀναστάσιος ἐντίμως ἐδέξατο, ὡς ἐχθροὺς τῆς ἀληθείας καὶ

1. μνηύων. ὁ δὲ A e f, μνηύων ταῦτα. ὁ δὲ vulg. 2. Κωνστ. μᾶλλον καὶ Ξεν. A, K. δὲ καὶ Ξ. μᾶλλον vulg. 4. συνόδου A, συνόδῳ vulg. 5. Διόδωρον καὶ A a e f, Διόδωρον καὶ Θεόδωρον καὶ vulg. 6. σύνοδον om. A b. 8. τοῦ ante Νικ. add. ex A. 10. ἐνέπρησαν e. 12. καὶ αὐτὴ ὁμοίως A e (αὐτοὶ e). 18. ἐντίμως] ἐτοίμως A.

eo nomine accusare maluisset, haec omnia imperatori per litteras renunciavit. imperator Flaviano succensuit, Constantinum atque Xenaiam probavit amplius; tum vero Eliae Hierosolymorum episcopo, ut adversus Chalcedonensem synodum ferret sententiam scripto mandavit. Elias imperatori rescribens, Nestorium et Eutychem, Diodorum et Theodorum diris devovit et actam Chalcedone synodum se recipere testatus est.

Hoc etiam anno ingens tumultus Alexandriae exortus est inter Ioannem Nicaetam episcopum et Dagalaiphum comitem Gennadii Phicopetri gratia: eaque seditio plures dies in urbe duravit. et quidem milites episcopi Ioannis domum incenderunt, et Phicopetri aedes a populo pariter combustae. Alexandrini porro ad Cantharum imperatori statum posuerunt.

Hoc anno monachi quidam haeretici numero ducenti ab oriente A.C. 502 Byzantium cum impio Severo transfretati insidias Macedonio et synodo damnationem parabant. istos Anastasius cum honore suscepit, cum veritatis adversarios, qui totum conturbarent orientem et eadem pariter forent hic molitari. Ioannes autem Alexandriae episcopus du-

ταράξαντας τὴν ἀνατολὴν καὶ ὠδὲ ταῦτα πρῶσσαντας. Ἰω-
άννης δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας διαχιλίας λίτρας χρυαίου
δίδειν ὑπέσχετο τῷ βασιλεῖ, εἰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον
ἐκβαλεῖ τελείως. ὁ δὲ βασιλεὺς ἠνάγκαζεν Μακεδόνιον κοι-
νωῆσαι τοῖς ἀποκρισιαρίοις Ἰωάννου καὶ Ἰωάννην δεξασθαι 5
μὴ δεχόμενον μηδὲ ἐκβάλλοντα τὴν σύνοδον. Μακεδόνιος δὲ
ἀντέστη εἰπὼν· μὴ κοινωεῖν αὐτοῖς, εἰ μὴ ὁμολογήσουσιν
C μητέρα καὶ διδάσκαλον τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον. Δευτέ-
ριος δὲ ὁ ἐπίσκοπος τῶν Ἀρειανῶν τοῦ Βυζαντίου βαπτίζων
τινὰ βάρβαρον λεγόμενον παρὰ τὴν δεσποτικὴν παράδοσιν, 10
ἐτόλμησεν εἰπεῖν· βαπτίζεται βάρβαρος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
πατρὸς δι' υἱοῦ ἐν ἀγίῳ πνεύματι. καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἢ
κολυμβήθρα. ὁ δὲ βάρβαρος ἔμφοβος γενόμενος ἔφυγε καὶ
πῦσιν ἐγνώρισε τὸ θαῦμα. ὁ δὲ βασιλεὺς Μακεδόνιον τὸν
Κωνσταντινουπόλεως ἠνάγκαζεν ἀναθεματίσαι τὴν ἐν Χαλκη- 15
D δόνι σύνοδον, καθάπερ καὶ Ἡλίας ὁ Ἱεροσολύμων· ὁ δὲ Μα-
κεδόνιος χωρὶς οἰκουμενικῆς συνόδου ἐχοῦσης πρόεδρον τὸν
Ῥώμης ἐπίσκοπον ἀδύνατον ἔλεγεν τοῦτο ποιῆσαι. ὅθεν
ἐχθράνας αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, τοὺς προσφεύγοντας τῇ ἐκκλη-

1. ταράξας A b. καὶ τοὺς ταῦτα A e, καὶ ὡς ταῦτα a. 4.
ἐκβαλεῖ A, ἐκβάλῃ vulg. 6. δεχόμενον μηδὲ A, δεχόμενον αὐ-
τὸν μηδὲ vulg. 7. ὁμολογήσουσιν A, ὁμολογήσωσιν vulg.
9. τοῦ Βυζαντίου add. ex A. 16. ὁ ante Ἱερ. add. ex A.
17. τὸν Ῥώμης A, τῆς Ῥ. vulg. 19. προσφεύγοντας A, προσφ.
vulg.

centas auri libras imperatori se daturum pollicitus est, si modo cele-
bratam Chalcedone synodum funditus abrogaret. imperator itaque
Macedonium cum Ioannis legatis communionem habere cogebat et
Ioanni ipsi, qui nec reciperet, nec respueret synodum, pacem dare.
in adversum opposuit se Macedonius dicens: nullam se communionem
iis impertiri, nisi matrem et magistram profiterentur Chalcedonensem
synodum. Deuterius porro Arianorum episcopus Byzantii quempiam
nomine barbarum baptizare paratus, repugnante licet dominica traditio-
ne, verba istiusmodi proferre ausus est: baptizatur barbarus in nomine
patris, per filium, in sancto spiritu: et confestim exaruit piscina.
barbarus terrore percussus fugae se dedit et omnibus postmodum, quod
contigerat miraculum, manifestavit. in his imperator Macedonium
Cpoeolis praesulem habitam olim Chalcedone synodum reprobare,
quemadmodum et Hierosolymorum episcopus Elias, cogebat. ad haec
Macedonius: citra universalem synodum, cui primus assideret Roma-
nus episcopus, id se exequi non posse referebat. quibus imperator
exasperatus, immunitatis quaerendae causa confugientes in ecclesiam

σιν ἀποσπᾶσθαι ἐκέλευσε βιαίως, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν
 αἰρετικῶν ὄρους ἀσυλίας παρέσχετο. ὅσοι δὲ κληρικοὶ καὶ
 λαϊκοὶ αἰρετικοὶ ἐτύγγαγον ἐν τῷ Βυζαντίῳ, τῷ Σενήρῳ καὶ
 τοῖς αἰρετικοῖς μοναχοῖς ἀνατολικοῖς ἐσχόλαζον κατὰ Μακε-
 5 δονίου σπουδάζοντες. ὅθεν οἱ κατὰ τὴν Παλαιστίνην Θεο-
 φόροι μοναχοὶ ζήλω θείῳ κινήθεντες, ἤλθον εἰς τὸ Βυζάντιον
 κατὰ Σενήρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μοναχῶν. Δωροθέος δὲ P. 131
 μοναχὸς Ἀλεξανδρεὺς πολύστιχον βιβλὸν ἔγραψεν ὑπὲρ τῆς
 ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, ἣν δέδωκε Μάγνῃ τῇ νόμφῃ Ἀναστα-
 10 σίου * ἐπ' ἀδελφῷ ὀρθοδόξῳ οὐσῃ. αὕτη δὲ Ἀναστασίῳ τὴν
 βιβλὸν προσήνεγκεν ἐλπίζουσα δι' αὐτῆς μετατίθεσθαι αὐτόν.
 ὁ δὲ ἐντυχὼν αὐτῇ καὶ παρὰ γνώμην αὐτοῦ εὐρών οὐσαν,
 Δωροθέον μὲν εἰς Ῥωσιν ἐξορίζει καὶ τὴν βιβλὸν ἐξουθενεῖ διὰ
 τὸ ἐπιγράφειν, Τραγωδία, ἧγουν προφητεία τῆς νῦν καταστά-
 15 σεως, ὡσπερ τῷ μεγάλῳ Βασιλείῳ φασὶν εἰρησθαι κατὰ Ἰου-
 λιανῷ. ὁ δὲ Μακεδόνιος Φλαβιανὸν τὸν Ἀντιοχείας, καὶ πάν-
 τας τοὺς τολμῶντας λέγειν τι κατὰ τῆς συνόδου ἀνεθεμάτιζεν, B
 καὶ τοὺς ἀποκρισιαριοὺς Φλαβιανῷ ἐλθόντας πρὸς αὐτὸν διὰ
 τινὰς ἡρείας ἀνεθεμάτισεν καὶ ἐδίωξεν. V. 105
 10 Τούτῳ τῷ ἔτει σύνοδον κροτηθῆναι ἐν Σιδῶνι Ἀναστά- A.M. 6003

1. ἐν — τῶν add. ex A. 4. τοῖς αἰρετικοῖς μοναχοῖς b, τοῖς
 αἰρ. Μανιχαίοις A, τοῖς Μανιχαίοις αἰρετικοῖς vulg. 5. τὴν
 add. ex A. 10. αὕτη A, αὐτὴ vulg. 12. καὶ add. ex A.
 16. τὸν ἀπὸ Ἀντ. A. 20. Σιδῶνι A, Σιδωνίῃ vulg. Ἀνα-
 στάσιος add. ex b.

per vim abripi iussit et libertatis huiusmodi haereticorum fanis con-
 cessit iura. quilibet autem tam e clero, quam e plebe Byzantii de-
 gentes haeretici Severo atque haereticis istis orientis in oppugnando
 Macedonio praestabant operas: ex quo deiseri Palaestinae monachi
 divino moti affectu Severum et eius asseclas monachos confutaturi
 Cpolim convenerunt. Dorotheus interim Alexandrinus monachus pro
 Chalcedonensis synodi defensione volumen ingens a se conscriptum
 magnae Anastasii fratris sponsae rectum de fide sensum illuc usque
 servantibus obtulit: quem ipsa dedit Anastasio, claritate doctrinae virum a
 perfidia dimovere sperans. ille libro perfecto, cum praeter opinionem
 opus digestum animadverteret, Dorotheum in Oasim ablegat et flocci
 fecit librum, quod gereret inscriptum Tragoedia, hoc est prophetia
 praesentis rerum status: quemadmodum a magno etiam Basilio adver-
 sus Iulianum pronunciatum narrant. caeterum Macedonius Flavianum
 Antiochensem et quicumque contra synodum leviter oblatrant, ana-
 thematum fulmine percellebat, Flaviani que legatos, ob quaedam ne-
 gotia se convenientes, execrationibus suppositos e conspectu amovit.

Hoc anno synodum Sidoniae congregari sanxit Anastasius. Soterichus A. C. 503

σιος Ἰθέρσιον. Σωτήριχος γὰρ ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας ὑπὸ Μακεδονίου χειροτονούμενος ἐγγράφως ὠμολόγησεν δέχεσθαι τὰ δόγματα τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, ὡς ἕρον πίστεως. μετὰ δὲ ταῦτα πολεμιώτατος γέγονεν οὗτος, **Κ**ὼς ἀπελθεῖν εἰς ἀνατολήν καὶ τῷ δυσσεβεῖ Ξεναίᾳ κοινολογησασθαι, καὶ ἄμφορ σύνδορον γενέσθαι εἰς Σιδῶνα τὸν βασιλέα αἰτήσασθαι ἐπὶ τῇ τελείᾳ ἐκβολῇ τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου· ἦτις καὶ συνέστη καὶ θᾶπτον διελύθη, τοῦ βασιλέως πέμψαντος εἰς τοῦτο Εὐτρόπιον τριβούνον, ὃς καὶ διαλύσας αὐτήν, Φλαβιανὸν τὸν Ἀντιοχείας καὶ Ἠλίαν τῶν Ἱεροσολύμων σὺν τοῖς ἐπισκόποις αὐτῶν τὰ πρὸς ἡδονὴν γράψαι τῷ βασιλεῖ παρεσκεύασεν. Φλαβιανὸς δὲ τὰς τρεῖς μόνους συνόδους καὶ τὸ τοῦ Ζήνωνος Ἑνωτικὸν δέχεσθαι ἔγραψεν, τῆς ἐν Χαλκηδόνι μνήμην μὴ ποιησάμενος. Ἠλίας δὲ **Δ**ὸ Ἱεροσολύμων καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἔγραψεν ἀποβάλλεσθαι. **Σ**ωτήριχος δὲ ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας καὶ Ξεναίης κατὰ Φλαβιανοῦ καὶ Ἠλίου ἀνήγαγον τῷ βασιλεῖ, ὅτι διὰ τὸ μὴ θέλειν αὐτοὺς τραυῶς κατὰ τῆς συνόδου τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἀποφίνασθαι, συνῆλθον ἀλλήλοις. Ἀναστάσιος δὲ ὀργισθεὶς

4. πολεμιώτατος γέγονεν οὗτος b, πολεμιώτατα γέγ. οὕτως vulg.
 5. ἀπελθεῖν ἀποθανεῖν A e. 7. ἐν Χαλκ. A, ἐν τῇ X. vulg.
 8. καὶ ante συνέστη add. ex A. 11. τὰ πρὸς ἡδονὴν b, τὰ πρὸς Σιδῶνιον A, τὰ παρὰ Σιδωνίαν vulg. 16. καὶ Ξεναίης om. A e. 17. ἀνήγαγεν A.

enim Caesareae Cappadociae a Macedonio consecratus, Chalcedonensis synodi decreta, velut fidei regulas se admittere scripto professus est. eius autem postmodum factus inimicus adeo ivit in adversum, ut in orientem profectus, impio Xenaiæ rem omnem communicaret, et ad extirpandam funditus sanctam Chalcedonensem synodum aliam Sidoniae celebrari ab imperatore postularet uterque; et haec convocata dicto citius dissipata est et soluta Eutropii tribuni ab imperatore in hunc finem missi opera, qui ea abrogata, Flaviano Antiochiae et Eliae Hierosolymorum subiectisque ipsis episcopis, ut, quae ipsis placerent, ad imperatorem referrent, auctor fuit. Flavianus porro synodos tres solummodo et Zenonis concordiam se recipere scripsit, nulla prorsus de Chalcedonensi facta mentione: Elias autem Hierosolymorum episcopus Chalcedonensem se proscribere testatus est: Soterichus autem Caesareae Cappadociae et Xenaias imperatori adversus Flavianum et Eliam rescripserunt, ipsos nimirum, dum adversus Chalcedonensem synodum palam dare sententiam recusarent, quominus in coetum et unum sensum coirent, in causa fuisse. quare iratus Anastasius falsis quibusdam monachis, ut Antiochiae convenirent, ubi tumultu in Flavia-

ἐπέθετο μοναχοῖς τισι ψευδωνύμοις συνελθεῖν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ κατὰ Φλαβιανοῦ στασιάσαι, αἰτοῦντας αὐτὸν ἀναθεματίσαι τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον καὶ Διόδωρον καὶ Θεόδωρον καὶ Ἰβάν καὶ Θεοδώρητον, ὃ καὶ ἐποίησεν μικροψυχῆσας Φλαβιανός καὶ ἐπ' ἐκκλησίας αὐτοὺς ἀνεθεμάτισεν σὺν τῇ P. 13a συνόδῳ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ κατὰ Μακεδονίου ὁ βασιλεὺς κατέσκεινεν· καὶ οἱ ἀποσχισταὶ μετὰ μισθωτῶν ὄχλων ἐν τῇ ἀρχαγγέλω τοῦ παλατίου καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ψάλλοντες ἐν κυριακῇ τὸ τρισάγιον προσετίθουν τό, ὃ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ὥστε τοὺς ὀρθοδόξους ἐξ ἀνάγκης μετὰ πληγῶν αὐτοὺς ἐλάσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς προφανῶς διὰ τῶν ἀποσχιστῶν μοναχῶν καὶ κληρικῶν καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Καρίας ποτὲ ἐπι-Β σκόπου, ἔπειτα δὲ Ἀλικαρνασσοῦ, καὶ Σενήρου τοῦ δυσσεβοῦς 5 εἶμι μοναχοῦ ὄντος, ἐπολέμει τὸν Μακεδόνιον ἔβρεσιν αὐτὸν δημοσίαις αἰσχροῖς ἐμβάλλων. τὰ δὲ πλήθῃ σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἡγουμένοις τε τῶν ὀρθοδόξων μοναχῶν ἔκραζον ἀθροισθέντα· καιρὸς μαρτυρίου, μὴ καταλείψωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν· ἔβριζοντες τὸν βασιλέα Μανιχαῖον καὶ τοῦ κράτους 10 κἀνάξιον. ὁ δὲ φοβηθεὶς, κατέκλεισε τὰς θύρας τοῦ παλατίου,

1. συνελθεῖν A, συνδιελθεῖν vulg.

τοῦ A, τῆς vulg.

16. ἐμβάλλων A, συμβάλλων vulg.

17. τε vulg.

10. ὁ add. ex A.

13.

Καρυᾶς b e, Βαρείας a, Καισαρείας f.

19. ἔβριζοντες A b e, ἔβρε-

ζον τε vulg. 20. κατέκλεισε A, ἀπέκλεισε vulg.

num excitato, Chalcedonensem synodum simulque Diodorum, Theodorum, Ibam et Theodoretum cum execratione eum ejurare postularent, suggestit: quod ille ex animi deiectione executus est, et in ecclesiae publico conventu eos una cum synodo percussit anathemate.

Hoc etiam anno imperator Macedonio struxit insidias: schismatici vero turba mercede conducta in aede ad palatium archangelo dicata et in magna quoque ecclesia die dominico ter sanctum hymnum canentes, addidere: qui crucifixus es pro nobis: ex quo ad eos etiam adiunctis verberibus extrudendos impulsus sunt orthodoxi. imperator autem schismaticorum manachorum clerique virorum et Iuliani quondam Cariae, postmodum vero Halicarnassi episcopi, et impii Severi monachum adhuc agentis opera foedis palam emissis contumeliis Macedonio oppugnabat. verum urbis conferta plebs cum mulieribus et pueris, nec non orthodoxorum monachorum praefectis vociferabatur. adest martyrii tempus, ne patrem nostrum deseramus, et convicia in imperatorem coniciebat, ipsum Manichaeum et imperio prorsus indignum clamitans. quibus ille territus, palatii portas observa-

καὶ πλοῖα πρὸς φυγὴν ἠὲ τρέπισεν. τὸν δὲ Μακεδόσιον ἡρώ-
σας μηκέτι θεάσασθαι, τότε παρεκάλει ἰδεῖν, φοβηθεὶς τὰ
C πλήθη. τούτου δὲ ἐρχομένου πρὸς αὐτόν, ὁ λαὸς τοῖς ἠρου-
μένοις καὶ μοναχοῖς διεμαρτυρήσατο λέγων· τὸν πατέρα ἡμῶν
ἔχομεν. καὶ οἱ τῶν σχολῶν εὐφήμουν αὐτὸν διερχόμενον. εἰς-5
ἐλθῶν δὲ πρὸς Ἀναστάσιον, ἤλεγξεν αὐτόν, ὡς πολέμου
τῆς ἐκκλησίας. ὁ δὲ ὑπεκρίθη πρὸς τὴν ὥραν ἐνοῦσθαι

V. 106 αὐτῆ.

A. M. 6004 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἡλμα ἔτος ἔν.

D Τούτῳ τῷ ἔτει Μακεδόσιον ἠπάτησεν ὁ βασιλεὺς διὰ 10
Κέλλωρος μαγίστρου ὑπομνηστικὸν ποιήσας πρὸς αὐτόν, ἐν
ᾧ τὴν πρώτην [καὶ τὴν δευτέραν] σύνοδον ὁμολογεῖ δέχεσθαι,
τὴν δὲ ἐν Ἐφέσῳ καὶ Χαλκηδόνι εἴασεν· ὕπερ μέμψιν με-
γάλην τῷ Μακεδονίῳ προσήγαγεν. διὰ γὰρ τούτου καὶ τὸ
ἐνωτικὸν Ζήνωνος ἐδέξατο, ᾧ τινι καὶ χειροτονούμενος ὑπέ-15
γραψεν. ὁ δὲ Μακεδόσιος ἀπελθὼν εἰς τὴν Δαλματίας μο-
P. 133 νῆν, τοῖς κληρικοῖς καὶ μοναχοῖς ζηλωταῖς σκανδαλισθεῖσιν
εἰς αὐτὸν ἀπελογήσατο διὰ προσφωνητικοῦ λόγου, ὅτι δέχ-
ται τὴν ἁγίαν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον καὶ τοὺς μὴ δεχομέ-

1. ἠὲ τρέπισεν A b e, εὐτρέπισεν vulg.

8. αὐτῷ A b, αὐτόν vulg.

ὁμολογεῖ A, ὁμολόγει vulg.

προσφωνητικοῦ A b, προφων. vulg.

4. διεμαρτυράτο A.

12. καὶ τὴν δευτέραν om. A b.

18. εἰς αὐτόν] ὑπ' αὐτῶν A.

19. ἁγίαν add. ex A.

vit et ad fugam naves tenuit paratas: quique prius etiam iurein-
rando Macedonium ad conspectum nusquam admissurum se obstrin-
xerat, timore correptus eundem videre exoptabat fervide: ac tum eo
ad imperatorem proficiscente, plebs cum magnis acclamationibus ad
abbates et monachos conversa dicebat: patrem nostrum apud nos ha-
bemus. sed et militares scholae pertransuentem illum faustis voci-
bus prosequabantur. denique ad Anastasium introductus, illum ceu
ecclesiae hostem obiurgavit: ille vero pacem et unum cum episcopo
sensus tenere in praesens tempus simulavit.

A. C. 504 Hierosolymorum episcopi Eliae annus unicus.

Hoc anno commentario per Cellorem magistrum misso Macedo-
nium imperator decepit: ac primam quidem et secundam synodum
se probare fatebatur, Ephesinam vero et Chalcedonensem penitus ta-
cebat: qua magnam sibi invidiam conciliavit Macedonius: per huius-
modi quippe commentarium concordiae sanctionem a Zenone editam
probavit, cui iam, dum ordinaretur, subscripserat. eapropter Macedo-
nium ad Dalmatae monasterium profectus ad clericos et monachos
ferventiori zelo ductos et visi facinoris foeditate indignatos declama-
torio sermone defensionem instituit, protestatus, se Chalcedonem syu-

νους αὐτὴν αἰρετικούς ἔχει, καὶ συνελειτούργησαν αὐτῷ. ὁ
 δὲ βασιλεὺς δώροις ἔπεισεν τοὺς δμόφρονας αὐτοῦ κληρικούς
 καὶ μοναχοὺς ἄλλον ἐπίσκοπον ψηφίσασθαι, ὅπερ καὶ Ἀρει-
 δην καὶ τοὺς τῆς συγκλήτου μεγάλως ἐλύπει· ἠγαπᾶτο γὰρ
 5 Μακεδόνιος καὶ διὰ τὸ καθαρόν τοῦ βίου καὶ διὰ τὸ ὀρθοῦν
 τῶν δογματῶν, εἰ καὶ ἠπατήθη. καὶ παρεσκεύασεν ὁ βασι-
 λεὺς δύο φαύλους τινὰς κατηγορῆσαι Μακεδόνιον, ὡς παιδ-
 εραστὴν καὶ αἰρετικόν, ἀποδοῦναι δὲ ταῦτα ἐγγράφως τῷ
 ἐπάρχῳ καὶ τῷ μαγίστρῳ· ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ πρεσβυτέρων
 10 καὶ διακόνων ὀρθοδοξῶν. ἐκέλευσε δὲ ὁ βασιλεὺς Κέλλωρα
 τὸν μάγιστρον καταγαγεῖν αὐτὸν τοῦ ἐπισκοπείου βιαίως,
 βοῶντος Μακεδονίου, ἐτοιμῶς ἀπολογεῖσθαι, οὐ μόνον ἐν τῷ
 πραιτωρίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ. πολλοὶ δὲ τῶν κληρι-
 κῶν εἰς φυλακὰς ἐβλήθησαν· ἄλλοι δὲ φυγεῖν ἰσχύσαντες, ἐν
 15 Ῥώμῃ καὶ Φοινίκῃ δισπαρήσαν. ὁ δὲ ἀσεβὴς βασιλεὺς τὸν
 αὐθεντικὸν χάρτην τῶν πεπραγμένων ἐν Χαλκηδόνι διὰ τοῦ
 μαγίστρου λαβεῖν παρὰ Μακεδονίου καὶ διαρρηῆσαι ἔσπευδεν.
 Μακεδόνιος δὲ σφραγίσας αὐτόν, ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ἀπέ-
 θετο. Καλοπόδιος δὲ ὁ εὐνοῦχος, οἰκονόμος ὢν τῆς μεγάλης
 20 ἐκκλησίας, κλέψας αὐτὸν τῷ βασιλεῖ ἀπεκόμισεν. τότε Μακε-

4. μεγάλως A, μεγάλους vulg. 7. Μακεδόνιον A, Μακεδονίου
 vulg. 8. ἀποδοῦναι A e, ἐπιδοῦναι vulg. 9. ἐπάρχῳ A,
 ὑπάρχῳ vulg. 10. ὁ βασιλεὺς add. ex A e. 14. φυλακὰς
 A, φυλακας vulg. 15. ἀσεβὴς om. A. 17. καὶ διαρρηῆσαι]
 πρὸς διαρρηῆξιν b. 18. αὐτόν A, αὐτὸ vulg.

odam admittere et, qui eam relicerent, haereticos habere: quibus
 auditis una cum eo sacra missarum peregere mysteria. interea impe-
 rator clericos atque monachos una secum sentientes donis impulit, ut
 alium episcopum in eius locum subrogarent, quod Areadnam et ordi-
 nis senatorii praecipuos afflixit: erat quippe cunctis carus Macedo-
 nius, tum ob vitae munditiam, tum ob rectam et sinceram de fide
 sententiam, quamvis dolum postmodum fuerit passus. ad haec impe-
 rator duos nequam et profligatae vitae comparavit viros, qui Macedo-
 nium praeposterae in pueros libidinis et haereseos criminarentur et
 de istis praefecto atque magistro scriptam offerrent accusationem: et
 aliam parem adversus catholicos presbyteros et diaconos instruxit. im-
 peravit denique Cellori magistro, episcopali aede Macedonium summa
 vi deturbare, vociferantem, se non in praetorio modo, sed etiam in
 theatro defensionem suscipere paratum. hinc o cleri grege plures in
 carcerem coniecti: alii fugae beneficium nacti, per Romanam et Phoe-
 niciam provinciam dispersi. impius autem imperator authenticas rerum
 apud Chalcedonem gestarum tabulas magistri ope a Macedonio reci-

- δόσιον νυκτὸς ἔξαγαγὼν ὁ βασιλεὺς βιαίως εἰς Χαλκηδόνα, κατέειπεν εἰς Εὐχαΐταν ἔξορισθῆναι προσέταξεν, μηδὲν τῶν κατ' αὐτοῦ ζητηθῆναι τολμήσας, φοβηθεῖς τὰ πλήθη. τῇ δὲ ἑξῆς προβάλλεται ἐπίσκοπον Τιμόθεόν τινα πρεσβύτερον καὶ σκευοφύλακα τῆς ἐκκλησίας, τὸν ἐπίκλην Λιτροβούλην καὶ
- D Κήλωνα, διὰ τινὰς πράξεις προσφόρους τοῖς ὀνόμασιν, ὅτις εἰσιῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πρότερον τὰς Μακεδονίου εἰκόνας κατέφερεν καὶ οὕτως ἐλειτούργει. Ἰωάννην δὲ τὸν Ἀλεξανδρείας ἐν τοῖς διπτύχοις ἐνέταξεν τὸν Νικαιώτην καὶ συνοδικὰ πρὸς αὐτὸν ἔγραψεν. Ἀναστάσιος δὲ ἐννοηθεῖς, ὅτι χωρὶς 10 καθαιρέσεως τὸν Μακεδόνιον ἀκρίτως ἐξώρισεν, πέμψας μύ-
- V. 107 γιστρον, ἔστησεν αὐτὸν ἐπέκεινα Κλαυδιουπόλεως τῆς Ὀνωριάδος. αὐτοὶ δὲ δικασταὶ καὶ μάρτυρες καὶ κατηγοροὶ ὄντες, ἀπόνητα καθαιροῦσι τὸν ἐκβληθέντα πρὸ κρίσεως, καὶ δὲ ἐπισκόπων πέμπουσι τὴν καθαιρέσιν καὶ πρεσβύτερον Κυζι- 15
- P. 134 κηροῦ. τούτους ἰδὼν Μακεδόνιος, πρὶν αὐτοὺς λαλῆσαι, ἠρώτα, εἰ δέχονται τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον; τῶν δὲ εἰπόντων· τίς γὰρ εἶ; τότε αὐτὸς ἔφη· Σαββατιανοὶ ἢ Μακ-

2. ἐν Εὐχαΐταις b, εἰς Εὐχαΐτα A. 4. προῦβάλετο b. 10. αὐτὸν A, ἐκείνον vulg. 11. μαγιστριανόν b. 12. ἔστησεν A, ἐπεμψεν vulg. 16. τούτους| οὗς f. 17. δέχονται A, δέχωνται vulg. 18. τίς A, τί vulg. τότε| τούτου A.

pere et discerpere contendebat: eas vero sigillo notatas in altari Macedonius reposuit: quas demum Calepodius eunuchus magnae ecclesiae oeconomus furtim subreptas ad imperatorem detulit. postremo Macedonium noctu per vim abductum Chalcedonem primum, inde Euchaitam deportari iussit imperator, nullam ob plebis metum de ipsi obiectis inquisitionem facere ausus. sequente luce Timotheum quendam presbyterum et ecclesiae sceuophylacem, ex quibusdam gentis nominibus accommodatis cognomento Litrobulem et Celonem, declarat episcopum: qui primum ecclesias ingressus, Macedonii deposuit imagines atque ita demum sacris operam dedit: Ioannemque Nicaeotam Alexandrinum in ecclesiae tabulas recensuit synodicasque litteras ad eum scripsit. perpendens porro Anastasius Macedonium indicta causa nullave depositionis in eum lata sententia in exilium eiecit, misso magistro diem ei dixit ultra Claudiopolim Honoriadis provinciae. in eum vero iudices, testes et accusatores instituti deportatum iam ante iudicium et absentem muneris abrogatione damnant et per episcopos et presbyterum Cyzicenum depositionis sententiam mittunt. quos ubi conspexit Macedonius, etiam ante sermonis exordium interrogat, num Chalcedonensem synodum admittunt? respon-

δοιανοὶ εἰ ἔφερόν μοι καθαιρέσιν, ἔδει με δέξασθαι. καὶ οὕτως ὑπέστρεψαν ἄπρακτοι· καὶ αὐτὸς κατέλαβε τὴν Εὐχαΐταν. τότε καὶ Φλαβιανὸν ἐσπούδασε τοῦ θρόνου Ἀντιοχείας ἐκβαλεῖν ὁ παράνομος βασιλεὺς, καὶ Σευῆρον τὸν προσηφάνη τῆς ἀληθείας ἐχθρὸν ἀντεισάγειν. ἐπέθεντο δὲ κατηγοροῦντες αὐτὸν ὅτι στόματι μόνον τὴν σύνοδον ἀνεθεμάτισεν, καὶ οὐ καρδίᾳ. λοιπὸν καὶ συνεβουλεύοντο οἱ πεμφθέντες ἄρχοντες παρὰ τοῦ βασιλέως τοῦ ἐξεῶσαι αὐτόν, καὶ ὀλίγον ὑποχωρῆσαι διὰ τὸν τάραχον. τούτου δὲ εἰς Πλατάνους ἐξελθόντος, εὐθέως τὸν δυσσεβῆ Σευῆρον ἐχειροτόνησαν προμονάσαντα ἐν τῇ μονῇ τῶν ἀποσχιστῶν πλησίον τοῦ Μαΐου-μᾶ Γάλης. Φλαβιανὸν δὲ ἐν Πέτραις ἐξώρισαν, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐπισκόπους σιδηρωμένους καὶ κληρικούς καὶ μοναχούς. Ἡλίας δὲ ὁ Ἱεροσολύμων ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἢ Σευῆρου κοινωῆσαι, ἢ τῆς ἐπισκοπῆς ἐκβληθῆναι, τῶν μοναχῶν ὀχυρωσάντων αὐτόν, τῆς ἐπισκοπῆς μᾶλλον ἤρετίσαστο ἐκβληθῆναι, καὶ ἐχειροτονήθη Ἰωάννης ἀπὸ σταυροφυλίων, συνθέμενος ποιεῖν ὅσα θέλουσι. χειροτονηθεὶς δὲ οὐδ' εἴερον ἐποίησεν.

2. τὰ Εὐχαΐτα b, τὴν Εὐχαΐτας A.

13. fort. σεσιδηρωμένους.

15. ἢ ante Σευῆρου add. ex b.

dentibus illis: tu quis es? dixit ipse. Sabbatiani aut Macedoniani, si mihi depositionis deferrent, sententiam me admittere oporteret. et ita re infecta reversi sunt: ipse vero Euchaïtam profectus est. eadem quoque tempestate Flavianum Antiochiaë throno deicere tentavit iniquus imperator, et in eius locum Severum apertum veritatis hostem intrudere. hoc unum insimulabant accusatores, quod ore solo, non cordis sensu anathema in synodum pronunciasset. consilium subiinde dabant qui ad eum expellendum ab imperatore missi fuerant magistratus, ut ob enatus tumultus ad breve tempus secederet. illo itaque ad Platanos profecto, impium Severum in schismaticorum monasterio ad Gazae Maiumam prius monachum agentem confestim ordinauerunt episcopum: Flavianum vero Petras simul cum aliis pluribus episcopis, clericis et monachis ferro onustis relegaverunt. Elias deum Hierosolymitanus aut cum Severo communionem gerere, aut abdicati episcopatus mulctam sustinere per vim ab imperatore compulsus, monachis eius animum obfirmantibus, episcopatu potius depelli elegit: in cuius locum affectus est quidam Ioannes e sanctae crucis custodibus unus, qui omnia ad illorum arbitrium se facturum pollicitus est: quod certe occupata post ordinationem sede nusquam praestitit.

A.M. 6005 Κωνσταντινουπόλεως επισκόπου Τιμοθέου, Ἱεροσολύμων Ἰωάννου, Ἀντιοχείας Σενήρου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Βιταλιανὸν τὸν υἱὸν Πατρικίου λόγιου κόμητος Φοιδεράτων οἱ ἐν Σκυθία καὶ Μυσία καὶ λοιπαῖς χώραις ὁρθόδοξοι παρεκάλουν κινήθῃναι κατὰ Ἀναστασίου τοῦ δυσσεβοῦς. 5 ὁ δὲ κινήθεις, πολλὰς μυριάδας ἀνείλεν στρατοῦ τῶν ὑπὲρ Ἀναστασίου μαχομένων, χρυσὸν τε εἰς ἔδωγας αὐτῶν πεμπόμενον πλείστον, καὶ ὄπλα εἰς συμμαχίαν καὶ δαπάνης καὶ ὅσα ἄλλα ἔχειροῦτο. φασὶ δὲ ὅτι ἐν μιᾷ συμβολῇ ἐξήκοντα πέντε χιλιάδας στρατοῦ βασιλικῷ ἐκρήμνισεν σὺν Ὑπατίῳ στρατι- 10 γοῦντι αὐτῶν, υἱῷ δὲ ἑξαδέλφης Ἀναστασίου καὶ Σεκουνδίνου πατρικίου, ὃν καὶ πιάσας ζῶντα εἶχεν ἐν φρουρᾷ. Ἀνωστῆσιος δὲ ὁ παράνομος βασιλεύς, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀνιέρως ἐπί- P. 135 σκοπος Κωνσταντινουπόλεως πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὲρ Μακεδονίου καὶ τῆς συνόδου μοναχοῖς τε καὶ λαϊκοῖς καὶ κληρικοῖς 15 ἐπέδειξαντο· ὥστε καὶ εἰς Ἄσασιν τῆς Θηβαΐδος ἐξώρισαν πολλούς. Τιμόθεος δὲ τὰ συνοδικὰ καὶ Μακεδονίου τὴν καθαιρέσειν τοῖς κατὰ πόλιν ἐπισκόποις ὑπογράψαι ἐπεμψεν· ὧν οἱ μὲν ἀνδρειότεροι πρὸς ἄμφω ἀντέστησαν· οἱ δὲ παρῴφοροι φόβῳ τοῦ βασιλέως ἀμφοτέρα ὑπέγραψαν· οἱ δὲ μέσοι 20 V. 108 τῇ καθαιρέσει Μακεδονίου οὐχ ὑπέγραψαν, εἰ μὴ μόνον τοῖς

20. ἀμφοτέρα A, ἀμφοτέροι b, ἀμφοτέροις vulg.

A. C. 505 Cpoleos episcopi Timothei, Hierosolymorum Ioannis, Antiochiae Severi annus primus.

Hoc anno Vitalianum Patricioli Foederatorum comitis filium Scythiae, Mysiaeque, caeterarumque regionum incolae ad arma adversus impium Anastasium sumenda concitabant. is ita provocatus infinitam prorsus exercituum, qui sub Anastasio merebantur, multitudinem concidit, et auri copiam immensam ad elargienda stipendia missam, arma in subsidium, comineatum, caeteraque omnia depraedatus est. uno conflictu solo sexaginta quinque hominum millia ex imperatoris exercitu cum Hypatio Anastasii consobrinae et Secundini patricii filio eorum duce prostravit, vivumque acceptum sub custodia tenuit. Anastasius autem iniquus imperator et Timotheus sacrilegus episcopus Cpoleos monachis, laicis et clericis Macedonii synodique causa plurima mala intulit: adeo ut Oasim Thebaidos ex eis plures in exilium egerit: synodales vero litteras, et Macedonii depositionem cunctis passim per urbes episcopis ad subscribendum misit Timotheus: ex quibus qui fortitudine praecelluerunt, utrique iverunt in oppositum: qui animo faciliores imperatori metu subscripserunt utrique: qui medium tenuerunt, Macedonii depositioni nusquam, verum solis Timothei synodicalis, quod

συνοδικοῖς Τιμοθέου, ὅπερ ταῦτόν ἦν, εἰ καὶ διαφέρειν αὐ-
 τοῖς ἐδόκει. Τιμόθεος δὲ τὸ ὄνομα Σευήρου βουληθεὶς ἐντά-
 ξαι τοῖς διπτύχοις καὶ τὸ Φλαβιανοῦ ἐκβαλεῖν ὑπὸ τοῦ λαοῦ B
 ἐκαλύθη. Σευήρου γὰρ τὴν κοινωνίαν πάντες οἱ ὀρθόδοξοι
 5 ἔφρονον, μάλιστα οἱ μοναχοί, οὓς μετὰ πλήθους ἀγροικικοῦ
 τιμωρῶν πολλοὺς ἐφόνευσεν, τὰ θυσιαστήρια ἀνατρέπων, καὶ
 τὰ ἱερὰ σκεύη τῶν ὀρθοδόξων χωνεῖων ὁ ἱερόσυλος. Ἰου-
 λιὰνα δὲ ἡ περιφανεσιότη ηἷ κτίσασα τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου
 ἐν τοῖς Ὀνωράτοις ἀντεποιεῖτο σφόδρα τῆς ἐν Χαλκηδόνι συν-
 10 ὁδοῦ, ὡς καὶ τὸν βασιλέα πολλὰς αὐτῇ διαστροφὰς ἐφευρόντα
 μὴ κεῖσαι κοινωνῆσαι τῷ Τιμοθέῳ. καὶ αὐτὸς δὲ Τιμόθεος
 πολλάκις εἰς αὐτὴν ἀπελθὼν οὐκ ἔπεισεν αὐτήν. Πομπηῖον
 δὲ ἀντιπὼν αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν τούτου γαμετὴν κοσμίαν C
 οὖσαν καὶ εὐποιταῖς σχολάζουσαν, πολλὰς περιστάσεις ἐτα-
 15 πείου, ὡς ζηλωτὴς τῆς συνόδου, καὶ ὡς χορηγοῦντας Μακε-
 δονίῳ ἐν τῇ ἔξορίᾳ τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν. οἱ δὲ σταλέντες πυ-
 ρὰ Τιμοθέου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρὸς Ἰωάννην τὸν Νικαιώτην
 ἐπ' ἄμβωνος τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἀγίαν σύνοδον ἀνεθεματίσαν.
 τοῦ δὲ ἡγουμένου τῆς Δίου μονῆς τελευτήσαντος, ἦλθεν Τι-
 20 μόθεος προβαλέσθαι ἡγουμένον. ὁ δὲ μέλλων προβιβάζεσθαι

1. εἰ καὶ A, εἴπερ vulg. 3. ἐκβαλεῖν A, ἐκβάλαι vulg. 5.
 ἀγροικικοῦ b, ἀγροίκου A, ἀγροίκων vulg. 11. τῷ add. ex A.
 12. Πόμπιον A.

tamen idem prorsus fuit, quamvis ipsi discrimen venditarent, nomen
 et subscriptionem apposuerunt. Timotheus autem Severi nomen di-
 ptychis volens inserere, et Flaviani rescindere, a populo prohibitus
 est. Severi quippe communionem aversabantur orthodoxi omnes, et
 maxime monachi, in quos collecta rusticorum turba crudeliter animad-
 vertit, et altaribus eversis sacrisque orthodoxorum vasis igne confra-
 ctis, sacrilegus plures eorum interfecit. Iuliana vero illustrissima foe-
 mina, quae templum deiparae virgini posuit in Honoratis, pro viribus
 Chalcedonensem adeo tuebatur synodum, ut imperator ipse adinven-
 tis etiam multarum fallaciarum technis, ut Timothei communionem
 subiret, persuadere non valuerit: sed nec ipsemet Timotheus, cum eam
 saepius convenisset, non persuasit. Pompeium insuper consobrinum
 suum, eiusque coniugera ornatissimam foeminam, et bonis operibus
 assuetam, cum synodo bene affectos, et quae ad vitae necessitatem
 conducunt Macedonio in exilio subministrantes, multis calamitatibus
 oppressit imperator. porro qui ad Ioannem Nicaeotam a Timotheo
 missi fuerunt Alexandriam, illi ex ecclesiae suggestu sanctam Chal-
 cedonensem synodum anathemate damnaverunt. caeterum Dii Mona-
 sterii praefecto e vivis sublato, Timotheus superiorem alium substi-

ἔφη, μὴ δέχεσθαι εὐλογίαν παρὰ ἀνδρὸς ἀθετοῦντος τὴν ἐν
 D Χαλκηδόνι σύνοδον. Τιμόθεος δὲ ἔφη ἀνάθεμα παντὶ ἀν-
 θρώπῳ τῷ μὴ δεχομένῳ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον· καὶ οὐ-
 τως προχειρισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ οὐ κατεδέξατο ὁ ἡγούμενος.
 Ἰωάννης δὲ ὁ ἀρχιδιάκονος Τιμοθέου Μανιχαῖος ὢν, ὑβρίσας 5
 Τιμόθεον, τῷ βασιλεῖ ἐμήνυσεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀτιμάσας
 Τιμόθεον, χαλεπῶς κατὰ πρόσωπον ἀρνούμενον εὗμεν καὶ πάλιν
 ἀναθεματίζοντα τοὺς δεχομένους τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον.
 Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀλεξανδρείας ὁ δυσσεβῆς ἐκώλυσε τοὺς Αἰγυ-
 πτίους ἀνέρχεσθαι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διὰ τὸ μὴ κοινωνεῖν 10
 P. 136 ἐν τῇ ὑψώσει τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ. φοβερὰ δὲ τινα ὑπὸ
 δαιμονίωντων ἐγένετο εἰς Ἱεροσόλυμα τότε. Ἀναστάσιος δὲ
 ἐπιθυμῶν γενέσθαι δοῦξ Παλαιστίνης ὑπέσχετο τῷ βασιλεῖ,
 εἰ μὴ πείσω Ἰωάννην τὸν μετὰ Ἡλίαν ἐπίσκοπον Ἱεροσολύ-
 μων κοιωνῆσαι Σενήρω, δίδειν τριακοσίας λίτρας χρυσοῦ. 15
 λαβὼν δὲ τὴν ἀρχὴν ἦλθεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ Ἰωάννην
 μὴ πειθόμενον εἰς φρουρὰν ἐπέβαλεν. Ζαχαρίας δὲ τις ἀρ-
 χων Παλαιστίνης, Θεοφιλῆς ἀνὴρ, ὑπέθετο τῷ ἐπισκόπῳ ζή-
 λῳ θεῷ φερόμενος ὑποσχέσθαι τῷ δουκὶ ποιεῖν τὰ δοκοῦντα
 αὐτῷ, εἰ ἀποκατασταθῆ εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. τοῦ δὲ ὑπο- 20

2. Τιμόθεος δὲ ἔφη — — σύνοδον om. A b f. 4. οὐ add.
 ex A b. 12. εἰς Ἱεροσόλυμα. τότε δὲ τις Ἀναστάσιος b. 14.
 fort. πείσοι.

tuturus accessit. at qui promovendus erat dixit: a viro qui Chalcedonensem synodum reprobaverit, benedictionem se nolle accipere. respondit Timotheus: anathemate feriatur quisquis Chalcedonensem non admiserit synodum: atque ita se ab eo confirmari non permisit praefectus. Ioannes autem Timothei archidiaconus cum esset Manichaeus, coniectis in Timotheum conviciis, rem ad imperatorem detulit. sed cum imperator ipsum ignominiose et dure corripuisset, Timotheus ante imperatoris conspectum rem negavit omnem, et qui synodum Chalcedone celebratam recipere, anathemate perstrinxit. Ioannes autem impius Alexandriae praesul Aegyptios Hierosolymam ascendere prohibuit, ne in sanctae crucis exaltationis festo Chalcedonensis synodi patribus communicarent. tum vero res prorsus horrendae ab iis qui daemonibus correpti erant Hierosolymis editae. Anastasius autem Palaestinae dux fieri cum ambiret, nisi Ioannem, qui post Eliam Hierosolymorum episcopum agebat, cum Severo communionem habere suaderet, 300 auri libras imperatori se pensurum promisit. mox dignitate arrepta, venit Hierosolymam et Ioannem sibi reluctantem coniecit in custodiam. Zacharias autem quidam Palaestinae praefectus, vir religiosus, divino zelo motus, episcopo sugges-

λίσαντος αὐτόν, καὶ ἀποκαταστήσαντος, συναγαγὼν τὰ μονα-
 στήρια εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Στεφάνου, καὶ ἀνελεθῶν ἐπ'
 ἄμβωνος, ἀνεθεμάτισε Νεστόριον καὶ Εὐτυχέα καὶ Ξευῆρον
 καὶ Σωτήριχον τὸν Καισαρείας, ἀναγορεύσας τὰς ἀγίας καὶ
 5 οἰκουμενικὰς τέσσαρας συνόδους· παρῆν δὲ καὶ Ὑπάτιος ὁ
 ἀδελφιδοῦς τοῦ βασιλέως μὴ κοινωνῶν τῷ Ξευῆρῳ τὸ σύντο-
 λον. οὗτος κοινωνήσας τῷ Ἰωάννῃ τότε χρυσοῦν λίτρας ἑκα- V. 109
 τὸν Θεοδοσίῳ τῷ ὀσίῳ ἐξάρχῳ ὄντι τῶν μοναστηρίων εἰς δια-
 νομὴν τῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι
 10 ἡλούντων μοναχῶν δέδωκεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τινὰς τῶν ἀρ-
 χόντων προσέταξεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Θεοδοῦρου τῶν C
 Σφραρακίου ἐπ' ἄμβωνος τὴν προσθήκην τοῦ τρισυγίου ὑπο-
 βάλλειν, ὥστε τὰ πλήθῃ ἀγανακτοῦντα ἐξελεθεῖν κατὰ τὴν
 ἡμέραν τῆς λιτῆς γινομένης ἐν τῷ Τρικόγχῳ διὰ τὴν κόριν·
 15 ἡμίκα καὶ Τιμόθεος δι' ἐγγράφου ὑπομνηστικῶν πάσαις ταῖς
 ἐκκλησίαις προσέταξε τὸ τρισύγιον ἐν ταῖς λιταῖς μετὰ τῆς
 προσθήκης εἰπεῖν. ὅπερ πολλοὶ φοβούμενοι ἐποίησαν. οἱ δὲ
 μοναχοὶ ἄλλον ψαλμὸν ἤλθον ψάλλοντες. τούτους δὲ ἰδὼν
 ὁ λαὸς ἔκραξεν· καλῶς ἤλθον οἱ ὀρθόδοξοι. στάσις τε πολλὴ
 20 γέγονε καὶ ἐμπρησμὸς οἰκῶν πολλῶν καὶ φόνοι μυρίοι, τοῦ

6. ἀδελφὸς A e. 8. ὀσίῳ om. A e f. 9. Χαλκηδόνι συν-
 ὄδου λαλούντων A.

sit, duci quae placita forent executurum polliceretur, si modo prop-
 priam sibi sedem reciperet. quo illum dimittente ac throno restitu-
 ente, mox ille monasteria quaeque in S. Stephani templum collegit,
 et sanctis quatuor oecumenicis conciliis publice proclamatis in Nesto-
 rium, Eutychem, Severum et Soterichum Caesareae praesulem anathe-
 ma ex ambone pronunciavit. his interfuit Hypatius imperatoris ex
 fratre nepos a Severi communione penitus alienus. hic cum Ioanni
 communicaret, Theodosio sancto monasteriorum praeposito centum
 auri libras tunc donavit, quas in monachos, qui rectam fidem et Chal-
 cedone synodum actam tuerentur, distribueret. imperator porro ma-
 gistratum nonnullis, ut in sancti Theodori Spharaciorum templo ex
 ambone hymni ter sancti subiicerent additamentum praecipit: ex
 quo populus indignatus, ex processionis precibus ad Triconchum eo
 die propter pulverem igneum habitis, se subduxit: cum etiam Timo-
 theus omnibus ecclesiis per libellum scriptum edixit, ut ter sanctum
 hymnum, non omissis additamento, in publicis processionibus decan-
 tarent: quod plerique prae metu fecere. caeterum monachi canticum
 aliud procedebant psallentes. iis conspectis exclamavit populus: bene
 venerint orthodoxi: ex quo tumultus vehemens exortus est, multarum
 domorum visa incendia, et innumerae caedes perpetratae, populi con-

Δόχλον καταβοῶντος Ἀναστασίου, καὶ ἄλλον βασιλέα αἰτούντων,
 Βιταλιανὸν δὲ πάντων εὐφημούντων, ὡς αὐτοκράτορα, ὥστε
 φεγῆν Ἀναστάσιον, καὶ κρυβῆναι ἐν προαστείῃ ἐγγὺς Βλα-
 χερνῶν, ὑπ' αὐτῆς δὲ Ἀρεάδνης ὑβρισθῆναι, ὡς πολλῶν κα-
 κῶν αἴτιον Χριστιανοῖς. Ἀλαμουνδάρου δὲ τοῦ φυλάρχου τῶν 5
 Σαρακηνῶν βαπτισθέντος, Σευῆρος ὁ δυσσεβῆς δύο ἐπισκό-
 πους ἐπέμψεν τῆς λώβης αὐτοῦ μεταδοῦναι αὐτῷ. Θεοῦ δὲ
 προνοίᾳ ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων ὁ ἀνὴρ ἐβαπτίσθη τῶν δεχομέ-
 νων τὴν σύνοδον. τῶν δὲ ἐπισκόπων τοῦ Σευῆρου διαστρέ-
 P. 137 φρειν τὸν φύλαρχον τοῦ ἀληθοῦς δόγματος σπευδόντων, θαν- 10
 μαστῶς αὐτοὺς ἤλεγξεν Ἀλαμούνδαρος δραματουργία τοιαύ-
 τη. ἔφη γὰρ πρὸς αὐτούς, γράμματα, φησὶν, ἐδεξάμην σή-
 μερον ὅτι Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος τέθνηκε σήμερον. τῶν δὲ
 εἰπόντων ἀδύνατον εἶναι τοῦτο, ἔφη πρὸς αὐτούς ὁ φύλαρ-
 χος· καὶ πῶς θυὸς γυμνὸς ἐπταυρώθη καθ' ὑμᾶς, εἰ μὴ 15
 δύο φύσεων ἦν ὁ Χριστός, εἴπερ μὴδὲ ἄγγελος ἀποθνήσκει;
 καὶ οὕτω μετ' αἰσχύνης ἀνεχώρησαν εἰ τοῦ Σευῆρου ἐπίσκο-
 ποι. Καβάδης δὲ τινὰς τῶν ἐν Περσίδι Χριστιανῶν ἠγκυλο-
 Βκόπησεν, οἳ μετὰ ταῦτα περιεπάτησαν.

1. Ἀναστασίου a. 5. Ἀλαμουνδάρῳ τῷ φυλάρχῳ — βαπτι-
 σθέντι b. 6. ἐπισκόπους om. A. 12. γὰρ add. ex A e. 13.
 ὁ ἀρχάγγελος om. A e f. σήμερον om. A f.

fusa plebe contumeliosis vocibus Anastasium impetente, et alium ad
 imperium advocante, et uno consensu, ceu iam declaratum imperato-
 rem, acclamante Vitalianum: adeo ut fugerit Anastasius et Blachernis
 proxime in suburbio delituerit, eum vero, velut multorum auctorem
 malorum, conviciis usa Areadna corripuerit. porro Alamundaro Sara-
 cenicarum tribuum principe baptizato duos episcopos, eadem, qua
 ipse, tabe infectos, ut ipsi tabem in eum spargerent, ad eum desti-
 navit. ab orthodoxis vero synodo bene affectis, dei providentia bap-
 tizatus, Severianis episcopis a vero fidei sensu eum divertere stu-
 diose machinantibus, ipse Alamundarus arte mira commentum hocce
 proposito eos coarguit. hodie, inquit ad eos, accepi litteras, quibus
 archangelum Michaelem obiisse hoc eodem die nunciatur. respon-
 dentibus illis, rem esse quae fieri nequiret: ad eos tribuum princeps
 convertit sermonem: et quomodo, ait, purus merusque deus iuxta
 mentem vestram fuit cruci suffixus, nisi duabus ex naturis constiterit
 Christus: quandoquidem neque angelus leto potest extingui? atque
 ita cum dedecore Severiani episcopi discesserunt. Cabades porro
 quibusdam per Persidem Christianis poplitum succidit nervos, qui
 nihilo secius postmodum recta processerunt.

Ῥώμης ἐπισκόπου Ὁρμίσδα ἔτος α΄.

A.M. 6006

Τούτῳ τῷ ἔτει Βιταλιανὸς πικραλαβὼν πᾶσαν τὴν Θράκην καὶ Σκυθίαν καὶ Μυσίαν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ πλήθη Οὐντων καὶ Βουλγάρων, παρέλαβεν τὴν Ἀγχιάλον καὶ τὴν Ὀδυσσόπολιν, πιάσας καὶ τὸν Κύριλλον τὸν στρατηλάτην Θράκης, καὶ ἦλθεν πραιδεύων ἕως τοῦ Βυζαντίου. φειδόμενος δὲ τῆς πόλεως ἐν Σωσθενίῳ ἰστρατοπέδευσεν. Ἀνασιάσιος δὲ ἀπο- C
γνοὺς πέμπει τινὰς τῆς συγκλήτου παρακαλῶν εἰρηνεῦσαι αὐτόν· καὶ ὤμοσεν σὺν τῇ συγκλήτῳ, καὶ τοὺς ἐξορισθέντας
10 ἐπισκόπους ἀνακαλεῖσθαι ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς Θράκης. ὁ δὲ Βιταλιανὸς προσέθηκεν, ἵνα καὶ οἱ πρίγκιπες ἐκάστης σχολῆς ὁμώσωσι τοῦτο· καὶ Μακεδόσιος καὶ Φλαβιανὸς οἱ ἀδίκως ἐκβληθέντες ἀπολάβωσι τοὺς ἰδίους θρόνους, ὁμοίως καὶ πάντες V. 110
οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι, καὶ οὕτως συγκροτηθῆ ἡ σύνοδος, ἐρχο-
15 μένου καὶ τοῦ Ῥώμης, καὶ πάντων τῶν ἐπισκόπων, καὶ οὕτω κοινῇ κρίσει ἐξετασθῆ τὰ κατὰ τῶν ὀρθοδόξων τολμηθέντα. τοῦ δὲ βασιλέως καὶ τῆς συγκλήτου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχόν- D
των τε καὶ λαῶν ὁμοσύντων, καὶ βεβαιωσάντων ταῦτα οὕτως γίνεσθαι, εἰρήνη γέγονεν, καὶ ἐπανέζηυξεν ἐπὶ τὰ ἴδια. Σε-
20 κουνδιανὸς δὲ ὁ πατριάρχης ὁ γαμβρὸς Ἀναστασίου ἐπ' ἀδελφῆ,

9. αὐτῷ καὶ ὁμοίως b. 13. ἀπολάβωσι τ. ἰδ. θρ. δμ. om. A.
14. κροτηθῆ A. 15. τῶν add. ex A. 16. ἐξετασθῆ A, ἐτοι-
μασθῆ e, δοκιμασθῆ vulg.

Romae episcopi Hormisdæ annus primus.

A. C. 506

Hoc anno Vitalianus occupata universa Thracia, Scythia et Mysia, ducens secum ingentem Unnorum et Bulgarorum numerum cepit Anchialum et Odysopolim, ipsumque Thraciæ militiæ magistrum Cyrillum, prædis quaquaversus ad Byzantium usque abactis, comprehendit. at cum urbi parceret, ad Sosthenium castra metatus est. Anastasius rebus in desperatis senatorii ordinis nonnullos qui de pace agenda eum rogarent, misit: iuravitque una cum universo senatu episcopus exules Heracleam Thraciæ se revocaturum. his additum voluit Vitalianus, ut uniuscuiusque scholæ principes idem iureiurando assererent: atque ut Macedonius et Flavianus propriis thronis iniuste expulsi, eos reciperent, ac reliqui pariter episcopi suos: et ita domum convocaretur synodus, ad quam pontifex Romanus et cuncti accederent episcopi: ut hoc pacto quæ adversus orthodoxos perperam decreta fuissent, communis iudicii subiicerentur examini. imperatore vero et universo senatu et magistratuum populique reliquis iusiurandum interponentibus, et data fide res ordine exposita gerendas affirmantibus, pax conciliata, et ipse domum repetiit. porro Secundianus patricius Anastasii ex sorore gener, et Hypatii pater, ad Vitaliani

πατήρ δὲ Ὑπατίου, εἰς τοὺς πόδας Βιταλιανοῦ προσπεσὼν πολλοὺς δάκρυσιν, Ὑπάτιον τὸν ἴδιον υἱὸν ἐκ τῶν ἐν Μυσίᾳ δεσμῶν ζῶντα ἀπέλαβεν. Ὁρμίσδας δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ῥώμης ὀχλούμενος ὑπὸ Θεουδερύχου χαριζομένου Βιταλιανῶ, Εὐόδιον τὸν ἐπίσκοπον ἔπεμψεν καὶ τὸν Βιταλιανὸν ἀρχιδιάκονον ἐν 5

P. 138 τῷ κροτηθῆναι τὴν ἐν Ἡρακλείᾳ σύνοδον. ἤλθον δὲ καὶ ἐπίσκοποι ὡς διακόσιοι ἐκ διαφόρων τόπων· οἱ τινες ἐμπαιχθέντες ὑπὸ τοῦ παρανόμου βασιλέως καὶ Τιμοθέου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἀνεχώρησαν ἄπρακτοι. ὁ γὰρ ἀσιβῆς βασιλεὺς παραβὰς τὰς συνθήκας, λάθρα ἐδήλωσεν τῷ 10 πάππᾳ Ῥώμης μὴ παραγενέσθαι. τῷ γὰρ Βιταλιανῶ σάκραν ἦν πέμψας τοῦ πέμψαι αὐτὴν εἰς Ῥώμην πρὸς τὸ παραγεῖσθαι τὸν πάππαν ἐπὶ τὸ κροτηθῆναι σύνοδον ἐν Ἡρακλείᾳ. πᾶς δὲ ὁ λαὸς καὶ ἡ σύγκλητος παρρησίᾳ ἐλοιδόρουν Ἀναστασίον ὡς ἐπίορκον. ὁ δὲ παράνομος ἀναιδῶς ἔλεγεν νόμον 15 Βεῖναι κελεύοντα βασιλέα κατ' ἀνάγκην ἐπιορκεῖν καὶ ψεῦδεσθαι. ταῦτα ὁ παρανομώτατος μανιχαϊόφρων.

A.M. 6007 Τούτῳ τῷ ἔτει Βιταλιανὸς ἀγανακτήσας κατὰ Ἀναστασίον διὰ τὴν ἐπιορκίαν πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὸ Ἀναστασίον στρατοπέδοις, καὶ τῇ λοιπῇ πολιτείᾳ ἐπεδείκνυτο, ἀναιρῶν καὶ 20

2. Ὑπάτιον om. A a. 4. χαριζομένου A b, χαριζόμενος vulg.
 Εὐόδιον A. 5. ἐν τῷ] εἰς τὸ κρ. A. 7. ὡς om. A. 11.
 πάππ h. l. et infra A. παραγενέσθαι A, παραγίνεσθαι vulg.
 14. ὁ add. ex A. 19. διὰ τὴν A e, δι' αὐτὴν vulg. ὑπέ
 Ἀναστ. A e.

pedes prociens, multis lacrymis Hypatium proprium filium ex vinculis, quibus tenebatur in Mysia, liberum et salvum recepit. caeterum Hormisdas Romanus episcopus a Theudericho sollicitatus, qui Vitaliano favebat, Euodium episcopum et Vitalianum archidiaconum, indicto Heracleae concilio, legatos misit. accesserunt etiamnum ex diversis locis episcopi circiter ducenti: qui tam a scelesto imperatore, quam a Timotheo Cpoleos episcopo delusi, re infecta recessere. impius siquidem imperator, pactis violatis, ad papam Romae ne venient clam significavit: aliunde vero Vitaliano sacram Romae mittendam dederat, qua papam ad concilium Heracleae celebrandum ut accederet dolose invitabat. plebs autem omnis et senatus universus Anastasium ceu periurum conviciis impetebat. ad quae nefarius ille impudentissime dicebat: haberi legem, quae imperatorem in necessitate constitutum peierare ac mentiri iubeat. haec ille scelestus Manichaeorum discipulus.

A. C. 507 Hoc anno Anastasii periuriis irritatus Vitalianus in eius exercitus et reliquam omnem rempublicam multa mala exercuit: caedibus enim,

ἀρπάζων, καὶ ἀφροπλίζων, καὶ τέλος πρὸς ἄβρην ἕκαστον στρα-
τιώτην μιᾶς φόλλεως ἐπίπρυσκεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐῆνοι οἱ λεγόμενοι Σαβῆρ περὶσσαντες A.M. 6068
τὰς Κυσπίας πύλας τὴν Ἀρμενίαν ἐξέδραμον, Καππαδοκίαν C
5 τε καὶ Γαλατίαν καὶ Πόντον ληϊζόμενοι, ὡς καὶ Εὐχαΐταν
μικροῦ δεῖν παραστήσασθαι. ὄθεν καὶ φρυγῶν ὁ ἱερός Μακε-
δόσιος κινδυνεύων σχεδὸν εἰς Γάγγραν διεσώθη. ὅπερ μαθὼν
Ἀναστάσιος πικρῶς προσέταξεν αὐτὸν ἐκεῖ φυλάττεσθαι, πέμ-
ψας, ὡς φασί, καὶ τὸν ἀναιροῦντα αὐτόν. τελειωθείς δὲ ἐν D
10 Γάγγραις κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλινί-
κου ἔγγιστα τῶν λειψάνων αὐτοῦ πολλὰς ἰάσεις ἐπιτελῶν.
Μακεδονίου νεκροῦ κειμένον φασὶ τῇ χειρὶ κατασφραγίσασθαι
τῷ σταυρῷ. Θεόδωρος δὲ τις τῶν συνόντων αὐτῷ εἶδεν εἰς
ὄναρ λέγοντα αὐτῷ· ἔκλαβε, καὶ ἀπελθὼν ἐπανάγνωθι Ἀνα-
15 στασίῳ, καὶ εἰπέ· ἐγὼ μὲν ἀπέρχομαι πρὸς τοὺς πατέρας
μου, ὧν τὴν πίστιν τετήρηκα, οὐ παύσομαι δὲ ὀχλῶν τῷ δε- V. 111
σπότῃ ἄχρις οὗ ἔλθῃς, καὶ εἰς τὴν δίκην εἰσελθῶμεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πλεῖστοι ἄνδρες καὶ P. 139
γυναῖκες καὶ παιδιὰ δεινῶς πληγέντα ὑπὸ δαιμόνων ἀθρόως

2. φόλλεως A, φόλεως vulg.

α, Σαβῆρες b, Σαμῆν vulg.
vulg.

8. αὐτόν-add. ex A.
17. ἄχρις οὗ A, ἄχρι οὐ vulg.
γέτια A e, πληγέντες vulg.

3. οἱ add. ex. A. Σαβῆρ A

5. Εὐχαΐταν A b e, Εὐχαΐτα

ἐκεῖ κακῶς b. 14. ἐββαλε A.

19. παιδιὰ] ἡπῆια e. πλη-

rapinis et militum exautorationibus eos vexans, ad irrogandam de-
mum maiorem contumeliam, singulis folibus singulos milites di-
vendebat.

Hoc anno Unni, quibus Saber appellatio, Caspiarum portarum li- A. C. 508
mitibus emensis, Armeniam suis incursionibus infestarunt; Cappado-
ciamque et Galatiam et Pontum depopulati, ad Euchaïta usque, quae
tantum haud subegerunt, progressi sunt: a quibus fugiens sacer Ma-
cedonius, et de vita ubique per viam periclitans, salvus tandem Gan-
gram se recepit. viri salutem aegre audivit Anastasius, et sub custo-
dia teneri iussit, misso etiam, ut ferunt, qui eum tolleret e medio.
ita consummatus, Gangrae in templo sancti martyris Callinici, ad eius
reliquias proximus, ubi morborum sanationes praestat, est reconditus.
Macedonium mortuū ac iacentem narrant manu crucis sibi signum
expressisse. Theodorus autem quidam ex eius familiaribus vidit eum
per somnium sibi dicentem: excipe ista: et abiens lege coram Ana-
stasio, et dic ei: ego quidem ad patres meos, quorum servavi fidem,
vado: dominum autem interpellare non desinam, donec tu quoque
advenieris, et ad iudicium subeundum una sistamus.

Hoc etiam anno virorum, mulierum, ac puerorum quam plurimi

ελάττου· καθ' ἕνους δέ τις εἶδεν τινα φοβερόν λέγοντα, ὅτι διὰ τοὺς ἀναθεματισμοὺς τῆς συνόδου ταῦτα πάσχει·

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι καὶ Ἀρεάδην ἡ βασίλισσα ἐτελεύτησεν. οἱ δὲ μοναχοὶ τῆς ἐρήμου Θείῳ ζήλῳ κινούμενοι τέσσαρας διαμαρτυρίας συντάξαντες, δύο μὲν ἔπεμψαν τῇ βασιλεῖ, 5 μίαν δὲ τοῖς ἄρχουσι τῆς χώρας, καὶ μίαν τῷ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων Ἰωάννῃ, διαμαρτυρούμενοι, μήτε τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου παρεξελθεῖν, μήτε τῷ δυσσεβεῖ Σεσήφ κοινωκῆσαι· ἐπεὶ πρὸς θάνατον ἐτοιμῶς ἔχουσι, ἐμπυριζόντες καὶ τοὺς ἀγίους τόπους. τοῦ δὲ ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης 10 διὰ φόβον τοῦ βασιλέως κοινωγήσαντος Τιμοθέῳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπῳ, τεσσαράκοντα ἐπίσκοποι τοῦ Ἰλλυρικοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος συναλθόντες εἰς ἓν, δι' ἐγγράφου ὁμολογίας, ὡς ἀπὸ ἰδίου μητροπολίτου, ἀπέστῃσαν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ εἰς Ῥώμην πέμψαντες, τῷ Ῥώμης κοινωκεῖν ἐγγράφως 15 συνέθεντο. τὸν Θεσσαλονίκης ἐπίσκοπον Θεόδωρον ἱστορικῶς Πατριάρχην ὀνομάζει ἀλόγως, μὴ εἰδὼς τὸ διατί.

A.M. 6009 Τούτῃ τῷ ἔτι Ἰωάννου τοῦ Νικαιώτου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας αἰρετικοῦ ἀποθανόντος, Διόσκορος ὁ μικρὸς Τιμο-

7. Ἰωάννῃ add. ex A. διαμαρτυρούμενοι A, διαμαρτυράμενοι vulg. 10. Θεσσαλονίκης A, Θεσσαλονικίας vulg. 11. φόβον A, φόβου vulg. 17. διατί: in A a 2. manu haec adduntur: ὀνομάζει αὐτὸν οὕτως. 19. ὁ μικρὸς om. A.

graviter a daemonibus vexati Alexandriae frequentius ululabant. per somnum autem quispiam vidit alium horrendae speciei virum dicentem: execrationum in synodum coniectarum causa haec patiuntur.

Hoc eodem anno imperatrix Areadna etiam mortua est. porro monachi deserta Palaestinae loca inhabitantes divino fervore accensi quatuor fidei scriptas ediderunt obstationes; quarum duas quidem ad imperatorem, ad provinciae praefectos unam, et alteram ad Hierosolymorum episcopum miserunt, palam professi, a sancta Chalcedonensi synodo nullatenus se discessuros, neque cum impio Severo communionem habituros, quandoquidem vel ipsis sacris locis incendio consumpti mortem subire parati forent. episcopo vero Thessalonicensi ob imperatoris metum cum Timotheo Cypoleos episcopo communionem tenente, quadraginta Illyrici Graeciaeque episcopi una convenientes, tabulis etiam testibus professi sunt, ab eo, velut a proprio metropolitano, se discedere, missisque Romam tabulis Romani pontificis communionem observare polliciti sunt. Theodorus historicus Thessalonicae episcopum appellat patriarcham: sed nulla prorsus ratione: nec cur ita scripserit, satis ipse novit.

A.C. 509 Hoc anno Ioanne Nicaeota Alexandriae episcopo haeretico vita

θέν τοῦ Ἀλλούρου ἀνεπιός προεβλήθη ἐπίσκοπος Ἀλεξαν-
 δρείας. ἐλθὼν δὲ ἐν Βυζαντίῳ ὑπὲρ Ἀλεξανδρέων πρὸς τὸν
 βασιλέα πρεσβεύσασθαι διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ Καλλιπίου
 τοῦ αὐγουσταλίου, ἀπὸ τῶν ὀρθοδόξων δημοσίως ὑβρίζετο
 5 κατὰ πρόοδον νομιζόντων αὐτὸν κατὰ τῶν ὀρθῶν δογματίων
 ἐληλυθέναι. πρεσβεύσας οὖν διὰ τὸν φόνον, μετὰ σπουδῆς ὁ
 ἀνεχώρησεν. ἡ δὲ φόνου αἰτία γέγονεν αὕτη. χειροτονηθέν-
 τος Διοσκόρου, ἀνεχώρησαν τὰ πλήθη τῶν χωρικῶν λέγοντες·
 10 οὐ μὴ καθὼς περιέχουσιν οἱ κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων,
 ἦσαν γὰρ οἱ ἄρχοντες οἱ ἐνθρονί-
 σσαντες αὐτόν. ὁ δὲ Διοσκορος ἦλθεν εἰς τὸν ἅγιον Μάρκον.
 καὶ ἐλθόντες οἱ κληρικοὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν ἐκ δευτέρου, καὶ
 πάλιν ἐχειροτόνησαν. καὶ οὕτως ἐλθὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάν-
 νην ἐπέτελεσεν τὴν σύναξιν. ὄντος δὲ ἐκεῖ Θεοδοσίου τοῦ
 15 υἱοῦ Καλλιπίου τοῦ αὐγουσταλίου καὶ Ἀκακίου τοῦ στρα-
 τηλάτου, ἀτακτήσαντες οἱ ὄχλοι ἤρξαντο ὑβρίζειν τὸν αὐγου-
 σταλίον, διὰ τὸ ἐπαινεῖν τὸν βασιλέα Ἀναστασίον. ἀδείας δὲ P. 140
 γενομένης εἰσπηδήσαντες τινες ἀπὸ τοῦ θρόνου καθεῖλον τὸν
 υἱὸν τοῦ αὐγουσταλίου, καὶ ἀνείλον αὐτόν. ὁ δὲ στρατηλά-
 20 τής Ἀκάκιος ὄσους ἤδυνήθη πιάσαι, ἀνείλεν. καὶ ἀκούσας ὁ

6. φόνον] φόβον A f h. l. et infra. 8. χωρικῶν f, κληρι-
 κῶν b. 10. οὐ add. ex A. οἱ ἄρχοντες οἱ om. A. ἐν-
 θρονιάσαντες A. 17. τῆς δὲ ἀδείας A. 18. τινες om. A e.

functo, Dioscorus minor Timothei Aeluri nepos Alexandrinus praesul
 est institutus. pro Alexandrinis vero civibus apud imperatorem ob
 filii Calliopii augustalis necem legatione fungens, et Byzantium pro-
 fectus, ab orthodoxis, qui adversus recta fidei sancita professionem
 eum suscepisse arbitrabantur, publice per viam iter agens convicijs
 excipiebatur. ob caedem itaque memoratam officio legati perfunctus,
 confestim discessit. haec vero fuit perpetratae caedis causa. Dio-
 scoro episcopo creato oppidanorum multitudo a reliquo ecclesiae coetu
 segregavit se, dicens: non sedet episcopus, nisi qui, prout sancti
 canones apostolici praescribunt, fuerit institutus. principis enim ma-
 gistratus ad thronum eum subvexerant. igitur ad sancti Marci Dio-
 scoro profecto, convenientes clerici vestibus iterum induerunt et or-
 dinationis ritum circa eum iterato perfecerunt: atque ita ad sancti
 Iohannis progressus sacram synaxim obivit. cum vero filius Calliopii
 augustalis Theodosius et Acacius militiae magister istic adessent,
 turbae tumultuantes augustalem, quod Anastasium imperatorem lau-
 dasset, convicijs lacessere coeperunt: et deposito metu quidam impetu
 facto augustalis filium throno deturbatum interfecerunt. magister
 autem militiae Acacius quos apprehendere valuit, morte mulctavit.

βασιλεύς, ὠργίσθη κατ' αὐτῶν. ὁ δὲ Διόσκορος πρεσβεύσας, κατεπράυνεν αὐτόν. μετὰ δὲ Ἰνδῶν καὶ Περσῶν κάστρον ἐστὶν ὀνόματι Τζουβαδεῆρ, ἔνθα πολλά χρημάτα καὶ λίθους V. 112 τιμίους εἶναι πολλοὺς Καβάδης μαθὼν, ἐπέζητει τοῦτο λαβεῖν. δαίμονες δὲ τῷ τόπῳ παρεδρεύοντες, ἐκώλυνον αὐτὸ χειρωθῆ-5 ναι. πῦσαν οὖν κινήσας τῶν παρ' αὐτῷ μάγων ἐπίνοια, ἐπει- τα δὲ καὶ Ἰουδαίων, καὶ τοῦ σκοποῦ μὴ ἐπιτυχῶν, πεισθεὶς διὰ τῆς πρὸς θεὸν εὐχῆς τῶν Χριστιανῶν τούτου κυριεύσαι, ἐπίσκοπόν τινα Χριστιανὸν τῶν ἐν Περσίδι περὶ τούτου πα- ρεκάλεσεν, ὃς σύναξιν ἐπιτελέσας καὶ τῶν θείων μυστηρίων 10 μεταλαβὼν, προσελθὼν τῷ τόπῳ, τοὺς ἐκεῖσε δαίμονας ἐξε- δίδωξεν· καὶ τῷ Καβάδῃ τὸ κάστρον ἀπόνως παρέδωκεν· τῷ- τε Καβάδης καταπλαγείς τῷ σημείῳ, πρωτοκαθεδρία τὸν ἐπί- σκοπον ἐτίμησεν, ἕως τότε Μανιχαίων καὶ Ἰουδαίων προκα- C θεζομένων, ἄδεια δὲ παρέσχεν καὶ τοῖς βουλομένοις βαπτί- 15 ζεσθαι.

A.M. 6010 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Διοσκόρου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς εἶδεν ἐν ὄραματι ἄνδρα φοβερὸν βαστάζοντα κώδικα· καὶ τοῦτον ἀναπτύξας,

3. Τζουβαδεῆρ A b, Τζουβαδῆρ a, Τζουβαδεῆρ vulg. 6. πρὸ αὐτοῦ A. 9. παρεκάλεσεν A, παρεσκεύασεν vulg. 13. πρωτοκαθεδρία τὸν ἐπίσκοπον] πρωτοκαθεδρίαν τῶν ἐπισκόπων A, πρωτοκαθεδρίαν τὸν ἐπίσκοπον vulg. 15. δὲ add. ex A.

eo nuncio accepto, in Alexandrinis ira motus est imperator. Dioscorus itaque ad eum legatione suscepta, animum emollivit. caeterum Indos inter et Persas castrum est nomine Tzubdadeser, quo ingenitium pecuniarum et pretiosi lapidis quam plurimi congeriem repositam audiens Cabades, occupare contendebat. daemones autem circa locum excubantes, ne in hominum potestatem cederet, impedimento erant. admota itaque magorum et subinde Iudaeorum, quos penes se habebat, arte universa, nec proposito potitus, fuis ad deum Christianorum precibus, locum se posse consequi persuasus, Christianorum, qui Persidem incolunt, episcopum quemdam praecepit adduci, qui synaxi peracta, divinorum particeps factus mysteriorum, et ad locum progressus, praesidarios daemones ex eo expulit, et nullo labore Cabadi castrum tradidit. miraculo stupefactus Cabades, prima consensu sede episcopum voluit honoratum, Manichaeis et Iudaeis illuc usque primos honores obtinentibus. liberam quoque fecit potestatem, ut qui vellent, ad baptismum accederent.

A. C. 510 Alexandriae episcopi Dioscori annus primus.

Hoc anno Anastasius imperator virum terribilem in visione conspexit, codicem manu gestantem; quem cum aperuisset, et comperis-

καὶ εὐρῶν τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως, εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ διὰ τὴν
κακοπιστίαν σου ἀπαλείψω δεκατέσσαρα ἔτη, καὶ ἀπήλειψεν
αὐτῷ. ἔξυπνισθεῖς δὲ καὶ προσκαλεσόμενος Ἀμάντιον τὸν πραι-
πόσιτον, εἶπεν αὐτῷ τὸ ὄραμα. ὁ δὲ εἶπεν. κήγῳ ἐθεασάμην D
5 ταύτη τῇ νυκτί, ὅτι παρισταμένον μου τῷ κράτει σου, χοῖρος
μέγας ἐλθὼν, καὶ δραξάμενός μου τῆς χλαίνης, κατέρραξέν με
εἰς γῆν καὶ ἀνήλωσεν. προσκαλεσόμενος δὲ Πρόκλον τὸν
ὄνειροκρίτην ἐξείπεν αὐτῷ τὰ ὄραθέντα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ὅτι ἁμφοτέροι οὐ μετὰ πολὺ τελειοῦσθε· τοῦ δὲ ἐπισκόπου
10 Κωνσταντινουπόλεως Τιμοθέου ἀποθανόντος Ἰωάννην τὸν Καπ-
παδόκην πρεσβύτερον καὶ σύγκελλον Κωνσταντινουπόλεως
ἐπίσκοπον προεχειρίσατο. οὗτος χειροτονηθεὶς τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα τὴν ἀποστολικὴν ἐνεδύσατο στολήν. ὁ δὲ
λαὸς στάσις πολλὴν ἐποίησεν τῷ Ἰωάννῃ τοῦ ἀναθεματίου
15 Σευήρον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει, ἰνδικτιῶν ια', μηνὶ Ἀπριλίῳ θ', τέ- P. 141
θνηκεν Ἀναστάσιος ὁ δυσσεβὴς βασιλεὺς, βασιλεύσας ἔτη κζ'
καὶ μῆνας ζ' τῷ σλδ' ἔτει ἀπὸ Διοκλητιανοῦ· καὶ ἐβασίλευ-
σεν Ἰουσιτῖνος ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς ἀντ' αὐτοῦ, ἀνὴρ πρεσβύ-
20 τής καὶ πολὺπειρος, ἀπὸ στρατιωτῶν ἀρξάμενος καὶ ἕως
τῆς συγκλήτου προκόψας, Ἰλλύριος τῷ γένει. τινὲς δὲ φα-

2. δεκατέσσαρα ἔτη A, δεκατεσσάρεις vulg. 3. δυνπισθεῖς A.
16. θ'] ια' A e, κα' f.

set imperatoris nomen, dixit ei: ecce ob fidei tue perversitatem an-
nos quatuordecim deleo: totidemque delevit. experrectus Amantium
praepositum vocat, et narrat visionem. dicit ille: ego quoque cer-
nebam hac nocte astare me maiestati tuae, porcumque magnum irru-
entem chlamidemque meamprehendentem in terram me prostravisse,
ac devorasse penitus. advocato itaque Proclo somniorum coniectori
res visas enarrant. refert ille: brevi spatio uterque vestrum consumm-
matur. Timotheo vero Cpoleos episcopo fatis functo, Ioannem Cap-
padoceum presbyterum et syncellum Cpoleos instituerunt episcopum.
hic ordinatus tertio paschatis die apostolicum induit amictum. po-
pulus autem multa importunitate contendebat a Ioanne, ut Severum
anathemate perstringeret.

Hoc eodem anno, indictione undecima, mensis Aprilis nono, Ana-
stasius impius imperator occubuit: exegit in imperio annos septem
et viginti, mensesque septem, trigesimo quarto supra ducesimum
anno a Diocletiani imperio: in cuius locum Iustinus pius imperator,
vir aetatis proevectae, et expertus rerum, a militiae cingulo exorsus,
et ad senatus usque ordinem promotus, Illyricus genere, suffectus est.

αιν ὅτι θείῳ σκηπτῷ κεραυνωθεὶς Ἀναστάσιος ἐμβρόντης γέγονεν.

A.M. 6011 Ῥωμαίων βσιλέως Ἰουστίνου, Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστίνος βασιλεύσας πᾶσιν ἄριστος ἀρε-5
δείχθη, ζηλωτῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔμπυρος, καὶ ἐν πολέμοις
εὐδοκιμῶν· σίμβιον δὲ ἔχων ὀνόματι Λουπικίαν, ἔσπευεν
V. 113 ἀγούσαν· ἦν οἱ δῆμοι ἐκάλεσαν Εὐφημίαν εἰς τὸ στέψαι
αὐτήν. Βιταλιανὸς δὲ ὁ προρρηθεὶς μετὰ θάνατον Ἀναστα-
σίου Ἰουστίνῳ τῷ μεγάλῳ σφόδρα ψκειώθη, ὥστε στρατηλά-10
C του ἀξίαν παρ' αὐτοῦ δέξασθαι, καὶ ὑπατεῦσαι ἐλθόντα ἐν
Βυζαντίῳ καὶ ὑπατον ἀναγορευθῆναι, καὶ κόμητα Πρεσβί-
του, παρρησίαν τε ἔχειν τοσαύτην πρὸς τὸν βασιλέα, ὥστε καὶ
Σευῆρον προστάξαι ἐκβληθῆναι καὶ ἀναιρεθῆναι. λίαν γὰρ
ἦν ὀρθόδοξος Βιταλιανός. ὁ δὲ Σευῆρος ἀκούσας, ἔφραγε,¹⁵
καὶ Ἰουλιανὸς Ἀλικαρνασσοῦ ἐπίσκοπος, καὶ εἰς Αἴγυπτον
ἀπελθόντες, ταύτην ἐτάραξαν, τὸν περὶ φθαρτοῦ καὶ ἀφθάρ-
του λόγον κινήσαντες, Διοσκόρου ἐπισκοποῦντος Ἀλεξανδρείας.
ἐπίσκοποι δὲ καὶ κληρικοὶ ἀπὸ Ῥώμης ἦλθον λαβόντες ἀνθεν-
D τίαν ὑπὸ Ὀρμίσδου ἐπισκόπου Ῥώμης, σπουδῇ Βιταλιανοῦ,²⁰

1. σκηπτρῷ A. 6. ἔμπυρος A, ἔμπειρος vulg. 7. Λουκίαν A.
8. Εὐφημίαν οἱ Δῆμοι ἐκάλεσαν σιεφ-θείσαν αὐτήν Ἀγούσαν b.
12. Πρεσβέντου A. 19. ἦλθον — — Ῥώμης om. A. 20.
σπουδῇ Βιταλιανοῦ, Ἰωάννου A, ὑπὸ Βιταλιανοῦ ἐν ζώντος, Ἰω-
αννου vulg.

quidam autem autumant Anastasium fulmine de caelo tactum mentis stupore e vivis excessisse.

A. C. 511 Romanorum imperatoris Iustini, Cpoleos episcopi Ioannis annus primus.

Hoc anno Iustinus imperii summam adeptus optimum se omnibus exhibuit. fuit rectae fidei studiosus et belli gloria praeclarus. uxori vero nomine Lupiciae coniunctus, eidem imperii coronam impertiit. quam, dum redimiretur, Euphemiam populares tribus vocaverunt. memoratus autem supra Vitalianus post Anastasii mortem Iustino magno devinctissimus evasit, adeo ut magistri militiae dignitatem ab eo consequeretur, et Byzantium profectus consulatum gereret, et consul declararetur et Presenti comes, tantaque apud imperatorem auctoritate polleret, ut Severum expelli iuberet et occidi. fuit enim Vitalianus rectae fidei bene affectus. eo nuncio accepto, fugit Severus, ac pariter Iulianus Halicarnassi episcopus, et Dioscoro Alexandrinum adhuc episcopatum administrante in Aegyptum profecti de corruptibili et incorrupto motis quaestionibus magnos in ea tumultus excitarunt

Ἰωάννου τοῦ Καππάδοκος ἔτι ζῶντος ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὴν ἁγίαν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον σύνταξαν τοῖς δικτύχοις πρὸς ταῖς ἄλλαις ἱεραῖς τρισὶ συνόδοις. Ζευήρου δὲ τοῦ δυσσεβοῦς ἐκ ποδῶν γεγονότος, Παῦλος ἐχειροτονήθη ἑπίσκοπος Ἀντιοχείας ὁ Ξενοδόχος τῶν Εὐβούλου. καὶ ἐδώρησατο ὁ βασιλεὺς τῇ πόλει Ἀντιοχείας χιλίας λίτρας χρυσίου· καὶ ταῖς ἄλλαις δὲ πόλεσι πολλὴν εὐνομίαν παρέσχεν, κωλίσας καὶ τὰς δημῳδεις ταραχάς. Ξεναίαν δὲ τὸν Φιλόξενον ἐπίσκοπον Ἱεραιπόλεως μαγικαίοφρονα ὄντα, καὶ Πέτρον P. 142
 10 Ἀμαμείας ἐξώρισεν ὁ εὐσεβῆς βασιλεὺς Ἰουστίνος σὺν πῦσι τοῖς μετέχουσι τῆς λώβης αὐτῶν. Ἀμαντίον τε τὸν πραιπόσιτον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν κουβικουλάριον, καὶ Θεόκριτον τὸν κόμητα Ἀμαντίου, ὃν ἐβούλετο ποιῆσαι βασιλέα, ὡς τυραννίδα μελετήσαντας, ἀνεῖλεν. ὁ γὰρ πραιπόσιτος δέδωκε Ἰου-
 15 στίμῃ χρήματα ῥογεῦσαι, ὅπως Θεόκριτος βασιλεύσῃ. ὁ δὲ στρατὸς καὶ οἱ δῆμοι οὐχ εἴλοντο τὸν Θεόκριτον βασιλεῦσαι, ἀλλ' Ἰουστίνον ἀνεκέρυξαν. αὐτοὶ δὲ δυσφορήσαντες τυραννίδα ἐμελέτησαν, καὶ ἀνῆρέθησαν. ἀνεκαλέσατο δὲ ὁ βασιλεὺς πάντα τοὺς ἀδίκως ἐξορισθέντας ὑπὸ Ἀναστασίου καὶ B

2. συνέταξαν A, συνετάξαντο vulg.
 16. στρατηλάτης A e.
 vulg.

15. Θεόκριτος A, Θεόκρι-
 19. τοὺς ἀδ. A, τοῦ ἀδ.

caeterum episcopi et clerici Roma venerunt, qui Hormisdæ Romani pontificis auctoritate muniti, freti quoque Vitaliani adhuc viventis potentia et Ioannis Cappadocis Cpoleos episcopi etiam superstitis diligentia, sanctam Chalcedonensem synodum aliis tribus sacris synodis annumeraverunt, et una cum eis in sacras tabulas retulerunt. caeterum impio Severo de medio sublato, Paulus recipiendis peregrinis in Ebulorum domo praepositus, Antiochiaë praesul ordinatus est: mille vero auri libras Antiochenae civitati largitus imperator, in reliquis urbes multa passim aequitate est usus, et populares tumultus ubique compescuit. Xenaiam quoque, Philoxenum nomine, Hierapoleos episcopum cum Manichæis sentientem, Petrumque Apameae, cum omnibus eodem contagio affatis in exilium pius imperator expulit: et Amantium praepositum et Andream cubicularium et Theocritum Aman-
 tum comitem, quem imperatorem declarare proponebat, cen tyrannidem meditato, interfecit. praepositus enim pecunias Iustino donaverat in milites distribuendas, ea conditione, ut Theocritum imperatorem salutareret: exercitus vero populique tribus Theocritum imperare non sunt passi, sed Iustinum principem renunciaverunt: quod illi graviter ferentes, et tyrannidem excitare aggressi, interfecti sunt. cunctos demum ab Anastasio inique relegatos ab exilio revocavit imperator,

Ἀππίωνα τὸν πατρίκιον, ὃν ἐν Νικαίᾳ πρεσβύτερον βία ἐχειροτόνησαν· ὃν ὁ βασιλεὺς ὡς ἐχέφρονα ἐπαίησεν ὑπαρχον τῶν πραιτωρίων, καὶ Διογενιανὸν τῆς ἀνατολῆς στρατηλάτην.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐφάνη ἀστὴρ ἐν τῇ ἀνατολῇ φοβερός 5 κομήτης, ὃς εἶχεν ἀκτῖνα ἐκπέμπουσαν ἐπὶ τὰ κάτω, ὃν ἐλεγον οἱ ἀστρονόμοι πωγωνίαν εἶναι [καὶ ἐφοβοῦντο].

A.M. 6012

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α'.

C

Τούτῳ τῷ ἔτει Βιταλιανὸς ἐδολοφονήθη ὑπὸ τῶν Βυζαντίων μηνιῶντων αὐτῷ διὰ τὸ πολλοὺς ἀνηρηκέναι τῷ και- 10 ρῷ τῆς ἐπαναστάσεως αὐτοῦ κατὰ Ἀναστασίον. Ἰωάννου δὲ τοῦ Καππάδοκος ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τελευτήσαντος, Ἐπιφάνιος πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καὶ σῖγκελλος ἐχειροτονήθη μηνὶ Φεβρουαρίῳ κ'. ὁμοίως καὶ Ὁρμισδα τῆς Ῥώμης κοιμηθέντος Ἰωάννης τὴν ἐπισκοπὴν διεδέξατο. 15

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐδημοκράτησεν τὸ Βένετον μέρος, ἐν 15 Δύσσαις ταῖς πόλεσι ταραχὰς ἐγείραντες καὶ λιθασμοὺς καὶ φόνους πολλοὺς ἀπεργαζόμενοι. ἐπήροχοντο δὲ καὶ τοῖς ἀρχουσιν. ἀπὸ δὲ Ἀντιοχείας ἤχθη τὸ κακὸν τῆς ἀταξίας, καὶ

1. πατρίκιον] πρεσβύτερον b e. πρεσβύτερον add. ex A.
 ἐχειροτόνησαν a, ἐχειροτόνησεν vulg. 3. τῶν πραιτωρίων A,
 τῷ πραιτωρίῳ vulg. 6. ἐκπέμπουσαν A e, πέμπουσαν vulg.
 7. οἱ add. ex A. καὶ ἐφοβοῦντο om. A f. 10. μηνιῶ-
 των A. ἀνηρηκέναι A, ἀναίρεθῆναι vulg. 14. ὁμοίως καὶ
 A, ὁμοίως δὲ vulg. 19. καὶ οὕτως — — ἐπεκράτησεν om. A.

Appionem in primis patricium, quem invitum Nicaeae iusserat ille ordinari: hunc vero Iustinus velut prudentem et cordatum virum praetorio praefectum et Diogenianum militiae magistrum in oriente creavit.

Hoc etiam anno stella apparuit in oriente, terribilis nimirum cometa, e quo radii inferius demissi protendebantur: barbatum dicebant astronomi, et ab eo cunctis metuebant.

A. C. 512

Antiochiae episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno Vitalianus a Byzantinis dolo interfectus est: quod enim rebellionis eius in Anastasium tempore plurimae caedes fuissent editae, graviter ei succensebant. Ioanne porro Cappadoce Cpoleos episcopo defuncto, Epiphanius eiusdem ecclesiae presbyter et syncellus mensis Februarii die vigesimo quinto fuit ordinatus: et Hormisdas pariter leto quiescente, Ioannes Romae episcopatum excepit.

Hoc etiam anno Veneta factio, variis per omnes civitates tumultibus excitatis, plurima saxis facta lapidatione, multisque caedibus editis per civitates omnes, reliquum sibi populum subegit, et in magistratus

οὕτως διεδόθη ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι, καὶ ἐπεκράτησεν ἐπὶ
 χρόνους πέντε, καὶ ἔσφαζον τοὺς ξίφουσιν τοὺς ἀπαντῶντας
 Πρασίνοους, καὶ τοὺς κατ' οἶκον κρυπτομένους· ἀνιόντες δὲ V. 114
 ἐφόνευσαν, μὴ τολμῶντων τῶν ἀρχόντων ἐκδίκησιν τῶν φόνων
 5 ποιῆσαι. ταῦτα δὲ ἐπράττοντο ἕως ἔτους ἕκτου Ἰουστίνου
 τοῦ εἰσαβουῦς.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἐπιφανίου, Ἀλεξανδρείας A.M. 6013
 ἐπισκόπου Τιμοθέου ἔτος α'. P. 143

Τούτῳ τῷ ἔτει πολέμου κινήθητος μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ
 10 Περσῶν Ἰουστίνος ἀπέστειλε πρέσβεις καὶ δῶρα πρὸς Ζιλί-
 γδην τὸν ῥῆγα τῶν Οὐννων, καὶ συνέθετο μεθ' ὄρκων πατριῶν
 συμμαχῆσαι τῷ βασιλεῖ κατὰ Περσῶν. ἀποστείλας δὲ καὶ
 Καβάδης πρὸς αὐτόν, συνέθετο καὶ αὐτῷ. τοῦτο δὲ μαθὼν
 ὁ Ἰουστίνος, ἐλυπήθη σφόδρα. ἀπέστειλεν δὲ πρὸς τοὺς B
 15 Πέρσας ὁ Ζιλίγδης μετὰ χιλιάδων εἴκοσι τοῦ πολεμῆσαι Ῥω-
 μαίους. ὁ δὲ Ἰουστίνος ἐδήλωσε Καβάδῃ τῷ βασιλεῖ Περ-
 σῶν πρεσβεύων περὶ εἰρήνης, καὶ ὡς ἐπ' ἄλλῳ τινὶ γράψας,
 καὶ περὶ Ζιλίγδης, ὅτι συμμαχίας ὄρκους ἔχει μετὰ Ῥωμαίων,
 καὶ ὅτι δῶρα ἔλαβεν πολλά, καὶ βούλεται προδότης γενέσθαι
 20 τῶν Περσῶν, καὶ ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἀδελφούς ὄντας εἰς φιλίαν

10. Ζιλίγην A e passim. 13. καὶ αὐτῷ] fort. καὶ αὐτός. 14.
 ἀπέστειλεν] ἀπέληθεν b.

ipso temere sese extulit. Antiochias vero seditionis malum primo
 natum, in reliquis deinde civitates derivatum est, et per annos quin-
 que invaluit: gladiis vero Prasinis obviam sibi factos, atque etiam per
 domos sese occultentes, ipsi intro se immittentes obruncabant, ma-
 gistratibus de tot caedibus poenas sumere non audentibus. haec au-
 tem ad sextum usque pii Iustini annum facinorose gerebantur.

Cpolestis episcopi Epiphani, Alexandriae episcopi Timothei an- A. C. 513
 nus primus.

Hoc anno Persas inter et Romanos bello revocato, Iustinus lega-
 tos et munera ad Ziligdem Unnorum regem destinavit: ille, interposi-
 tis ex patrio more iuramentis, adversum Persas imperatori suppetias
 ferre promisit. aliis porro a Cabade una cum missa legatione acce-
 ptis, cum eo pariter praeliari spondit. nuncio accepto graviter offen-
 sus est Iustinus. ad bellum itaque contra Romanos movendum misit Zi-
 ligdes hominum viginti millia: Iustinus novo de pace tractatu per le-
 gatos instaurato, datisque quasi super alia re litteris, Cabadi Persarum
 regi de Ziligde, ut Romanis auxilia daturum etiam cum iuramento
 pactus fuerit, significat: in eum finem dona plurima accepisse, Persas
 Romanis prodero meditari: nos itaque velut fratres, inquit, in ami-
 citiam redire, et a canibus istis hoc pacto minime deludendum oportet.

ἔλθειν, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν κυριῶν τούτων οὕτως παύσασθαι. ὁ δὲ Καβιάδης ἐπηρώτησε κατ' ἰδίαν τὸν Ζιλίγδην, εἰ ἔλαβεν παρὰ Ῥωμαίων δῶρα, προτροπῆς κατὰ Περσῶν; ὁ δὲ εἶπεν· Cναί. καὶ ὀργισθεὶς ὁ Καβιάδης ἐφόνησε αὐτὸν, καὶ διὰ τῆς νυκτὸς πέμψας πλήθη Περσῶν, ἀνείλεν τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὑπο-5 νοήσας, ὅτι δόλῳ ἦλθον πρὸς αὐτόν. ὅσοι δὲ ἡδυνήθησαν φρυγεῖν, ἀνέξενξαν εἰς τὰ ἴδια.

Εὐφράσιος δὲ ὁ Ἀντιοχείας τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἐξέβαλε τῶν διπτύχων, καὶ τὸ ὄνομα Ὀρμισδα τοῦ πάππα Ῥώμης. μετὰ δὲ ταῦτα φοβηθεὶς, τὰς τέσσαρας συνόδους 10 ἐκήρυττεν.

Καβιάδης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς τὸν τῶν Ῥωμαίων βυσιλέα ἐπίτροπον τοῦ ἑαυτοῦ οἴκου καταλιπεῖν ἠθέλησεν· οὐ γὰρ ἐβούλετο τὸν πρεσβύτερον αὐτοῦ υἱόν, καὶ ὁ νόμος Περσῶν ἐκάλει τοῦ ἄρξαι, οὐδὲ τὸν δεύτερον, διότι τὸν 15 Δ ὀφθαλμὸν ἐκκέκοπτο, Χοσρόην δὲ ὡς ἐκ τῆς Ἀσπέδου ἀδελφῆς γεννηθέντα ἠγάπα ὁ πατήρ. ἔδοξεν οὖν αὐτῷ εἰς Ῥωμαίους εἰρηνεῦσαι· καὶ Χοσρόην ἐποίητο παῖδα τοῦ βασιλέως γενέσθαι· ἐπὶ τούτοις πρέσβεις εἰς τὸ Βυζάντιον πρὸς Ἰουστινῶν ἐπεμψεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν σύγκλητον εἰς βουλὴν 20 καλέσας οὐ κατεδέξατο τοῦτο γενέσθαι, δόλον καὶ προδοσίαν

1. οὕτως om. A.

2. ἐπηρώτησε] ἐθῆλωσε A.

6. ἦλθον A,

ἦλθεν vulg.

8. ὁ add. ex A.

9. Ὀρμισδα add. ex A.

16. ἐκέκοπτο A.

Ἀσπέδου A, Ἀσπεβέδου a, Ἀσπεύδου e, ὅς ἐκ τῆς ἀδελφῆς Ἀσπεβέδου ἐγεννήθη b.

18. ἐποίησε τὸν παῖ-
δα A b.

Cabades igitur Ziligdem sororis interrogat, num ita deludentibus Persis, accepisset a Romanis munera? ita est: respondet ille. his exarsit Cabades, et ipsum interfecit: missisque per noctem Persarum agminibus copias eius delevit, eum dolo ductum ad se accessisse suspicatus. ii demum quibus fuga permissa est domum redierunt.

Euphrasius autem Antiochenus Chalcedonensis synodi patrum et ipsius papae Romani nomina diptychis expunxit. postmodum vero metu poenitens redditus, quatuor synodos publice promulgavit.

Caeterum Cabades Persarum rex Romanorum imperatorem domus suae curatorem instituire proposuit: maiorem quippe natu filium, quem Persarum leges ad regnum vocabant, vel ab eo secundum, quod oculus ei foret effossus, regnare noluit: Chosroem autem ex Aspede sorore susceptum diligebat pater. quare cum Romanis pacem habere decrevit, et Chosroem imperatoris filium instituire meditatus, Byzantium legatos ad Iustinum mittit imperator adoptivum ex senatus consilio eum fieri non admisit: merum enim dolum Romanorumque perni-

Ρωμαίων τοῦτο καλοῦντες, Πρόκλον κοιαιίστωρος ἀνδρὸς συν-
ετοῦ καὶ ἀγγίνου τοῦτο καλῶς βουλευσαμένον.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας τὸ Δυρράχιον πό- A.M. 6014
λις τῆς νέας Ἠπείρου τοῦ Ἰλλυρικοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς πολλὰ P. 144
5 χρήματα παρέσχεν εἰς ἀνανέωσιν τῆς πόλεως. ὁμοίως δὲ καὶ V. 115
ἡ Κόρινθος μητρόπολις τῆς Ἑλλάδος, καὶ ταύτην μεγάλως
ἐφιλοτιμήσατο.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐφρασίου ἔτος α΄.

A.M. 6015

Τούτῳ τῷ ἔτει Τζάθος ὁ τῶν Λαζῶν βασιλεὺς ἀποστα- B
10 τήσας τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας, Καβάδου βασιλεύοντος,
καὶ φιλοῦντος τὸν Τζάθον, ὡς καὶ προβαλλόμενον αὐτὸν βα-
σιλέα τῶν Λαζῶν, ἦλθεν πρὸς Ἰουστίνον εἰς τὸ Βυζάντιον,
καὶ παρεκάλεσε τὸν βασιλέα Χριστιανὸν αὐτὸν γενέσθαι, καὶ
ἕκ' αὐτοῦ ἀναγορευθῆναι βασιλέα τῶν Λαζῶν. ὁ δὲ βασι-
15 λεὺς αὐτὸν μετὰ χαρᾶς δεξάμενος ἐφώτισεν αὐτὸν, καὶ υἱὸν
ἀνηγόρευσεν. ἔγνησε δὲ καὶ γυναῖκα Ῥωμαίαν, τὴν ἔγγονον
Ἄμοῦ τοῦ πατρικίου καὶ ἀποκουροπαλάτου, Οὐαλερίαν, ἣτινα
καὶ εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ἔλαβεν, προχειρισθεὶς παρὰ Ἰου-
στίνου βασιλεὺς τῶν Λαζῶν, φορέσας στέφανον καὶ χλανίδα C

2. ἀγγίνου A, ἀγγίνους vulg.

6. καὶ ταύτην A, καὶ αὐτὴν

vulg. 9. ἀποστίας e.

11. αὐτὸν βασ. τῶν Λ. ἡ. π. Ἰου-

στίνον om. A.

16. τὴν ἐγγόνην Νομοῦ b.

17. Οὐαλερίαν

ἣτινα καὶ b, Οὐαλεριανὴν τινα, καὶ vulg.

19. χλανίδα A,

χλανίδα vulg.

ciem, Proclo quaestore viro prudente ac sagaci praeclare id suadente,
eiusmodi arte parari persenserunt.

Hoc anno Dyrrhachium novae Epiri in Illyrico civitas plagam A.C. 514
caelitus immissam accepit. imperator vero vim pecuniarum ingentem
ad civitatis instaurationem erogavit. parem cladem passa est Corin-
thus Graeciae metropolis; et in eam magna quoque liberalitate
usus est.

Antiochiae episcopi Euphrasii annus primus.

A.C. 515

Hoc anno Tzathus Lazorum rex regni Persarum desertor factus,
Cabade regnante, atque adeo ipsum amante, ut in Lazorum regnum
eam extulisset, ad Iustinum Byzantium veniens, Christianum fieri, et
ab eo Lazorum regem renunciari rogavit imperatorem. hunc impera-
tor benignae acceptum baptismi lumine illustravit, et filium declara-
vit. Romanam vero duxit uxorem, Homi patricii et excuropolatae
neptem, nomine Valeriam, quam demum Lazorum rex creatus in
patriam duxit: discessit ille redimitus corona, et chlamyde, qualis est
imperatoris, candida ornatus, cui superius tabula ex auro fuit adsu-
ta, in qua Iustini imperatoris imago coloribus acu ductis depicta erat;
et toga pariter candida auro Phrygionis arte affixe et imperatoris ef-

βασιλικὴν ἄσπρην ἔχουσαν ταυλὶν χρυσοῦν, ἐν ᾧ ἐκ κεντητοῦ ἐνεκεχάρακτο ἡ εἰκὼν τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου, καὶ σιγᾶριν ἄσπρον ἔχον πλουμίᾳ χρυσοῦ, καὶ εἰκόνα τοῦ βασιλέως· τὰ γὰρ τζαγγία αὐτοῦ ῥούσια ἦσαν ἔχοντα μαργαρίτας Περσικῆ σήματι· ὁμοίως καὶ ἡ ζώνη αὐτοῦ ἦν χρυσοῦ διὰ μαργαρι-5 τῶν. ἔλαβεν δὲ παρὰ τοῦ βασιλέως δῶρα πολλά, καὶ μετὰ χαρῆς ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια. γνούς δὲ τοῦτο Καβάδης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἐδήλωσεν τῷ βασιλεῖ Ἰουστίνῳ, ὅτι φιλίας καὶ εἰρήνης μεταξὺ ἡμῶν οὐσης τὰ ἐχθρῶν πράττεις, καὶ τοὺς ὑπὸ τῆν ἐξουσίαν τῶν Περσῶν ὄντας ἀπ' αἰῶνος προσε-10 δλάβου. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀντιδηλοῦ αὐτῷ· ἡμεῖς τινὰ τῶν ὑποκειμένων τῇ βασιλείᾳ σου οὐ προσελαβόμεθα, οὔτε προετραψάμεθα· ἀλλ' ἐλθὼν Τζάθος εἰς τὰ ἡμέτερα βασιλείᾳ ἐδεήθη προσπίπτων ἡμῖν ῥυσθῆναι μνσαροῦ καὶ ἑλληνικοῦ δόγματος καὶ ἁσεβῶν θυσιῶν καὶ πλάνης δαιμόνων, καὶ προσελθεῖν τῷ¹⁵ δημιουργῷ τῶν ὄλων θεῷ, καὶ γενέσθαι Χριστιανός. τοῦτον ἡμεῖς βαπτίσαντες ἀπελύσαμεν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν. ἔπειτα λοιπὸν ἐγένετο ἔχθρα μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Ἀρέθαν καὶ τοὺς ἐν Νεγρῶ τῇ πόλει ἐπράχθη ὑπὸ τῶν Ὀμηριτῶν, καὶ²⁰

2. ἐνεκεχάρακτο b, ἐνεχάρακτο A, ἐγχεχάρακτο vulg. 5. καὶ
add. ex A. 6. τοῦ add. ex A. 12. τῇ βασιλείᾳ A a, τῆς
βασιλείας b, τὴν βασιλείαν vulg. 13. ἀλλ' ἐλθὼν A, ἀγγελῶν
vulg. 17. ἀπεσιελάμεν a. 20. Νεγρῶ| Γαγγρῶ b. ἐπρά-
χθησαν A b.

figie conspicua: ocreolae quippe eius puniceae erant, margaritis more Persico distinctae; similiter et zona eius erat aurea gemmis inspersa. donis demum ab imperatore pluribus acceptis laetus domum reversus est. de his Cabades Persarum rex certior factus, imperatori Iustino significat: foedere et pace inter nos sancitis, quae decent hostes admittis, hominesque Persarum supra hominum memoriam omnem dominio subditos tibi recipis. imperator in adversum scribit: nullum regno tuo subiectum nobis vindicavimus, aut ad nos pelleximus. Tzathus tantummodo ad regiam nostram profectus, et pedibus nostris advolutus, ut ab execranda gentilium superstitione et ab impuris sacrificiis daemonumque fallaciis ereptus, ad deum rerum omnium conditorem accessum haberet, fieretque Christianus, rogavit. illum itaque baptismo lustratum in propriam sibi regionem subinde remisimus. ab eo tempore graves Romanos inter et Persas sequutae sunt discordiae.

Hoc etiam anno nefarium facinus adversus sanctum Aretham caeterosque urbis Negrae incolas admissum est, bellumque ab Elisbae

πόλεμος Ἐλεσβαῖ τοῦ βασιλέως τῶν Αἰθιοπῶν πρὸς τοὺς P. 145
Ὀμηρίτας, καὶ ἡ νίκη αὐτῶν.

Ῥώμης ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α΄.

A.M. 6016

Τούτῳ τῷ ἔτει Θευδέριχος κρατῶν τῆς Ῥώμης ἀρειανο- V. 116
5 φρονῶν ἐβιάσατο τὸν πάππαν Ἰωάννην ἐλθεῖν εἰς τὸ Βυζάν-
τιον πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστίνον, καὶ προσβεῦσαι ὑπὲρ Ἀρεια- B
τῶν, ὥστε μὴ ἀναγκάζειν αὐτοὺς ἐξίστασθαι τῆς αἰρέσεως
αὐτῶν· ἐπεὶ καὶ Θευδέριχος εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὀρ-
δοδόξους τοῦτο ποιεῖν ἠπέλει. ὁ δὲ Ἰωάννης ἐλθὼν ἐν Βυ-
10 ζαντίῳ, καὶ προτραπείς ὑπὸ Ἐπιφανίου τοῦ πατριάρχου, οὐ
κατεδέξατο, ἕως προσκάθισεν τοῦ Ἐπιφανίου ὁ Ῥώμης. ὁ δὲ
Ἰωάννης πᾶσι μὲν τοῖς ἐπισκόποις ἐκοινώνησεν, Τιμοθέῳ δὲ
Ἀλεξανδρείας οὐκ ἐκοινώνησεν· Καβαδῆς δὲ ὁ τῶν Περσῶν
βασιλεὺς υἱὸς Περῶζου πολλὰς μυριάδας Μανιχαίων σὺν τῷ
15 ἐπισκόπῳ αὐτῶν Ἰνδαζάρῳ ἀνείλεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ σὺν τοῖς
οὐσι συγκλητικῶς Πέρσις ἐκ τοῦ αὐτῶν φρονήματος· τὸν C
γὰρ εἶδεν αὐτοῦ τὸν τρίτον, τὸν λεγόμενον Φθαμποναρσάν, ὃν
ἐγέννησεν αὐτῷ Σαμβύκη ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, οἱ Μανιχαῖοι παι-
δαγωγῆσαντες, καὶ τοῦ ἰδίου φρονήματος ποιήσαντες, ἐπηγ-
20 γείλατο αὐτῷ· ὅτι ὁ σὺς πατὴρ γεγήρακεν, καὶ εἰ συμβῆ
αὐτὸν τελευτῆσαι, οἱ ἀρχιμάγοι ἕνα τῶν σῶν ἀδελφῶν ποιούσι

2. αὐτῶν A, αὐτοῦ vulg. 4. Ἀρειοφρονῶν A. 5. πάππαν A.
11. τοῦ add. ex A. 14. Περῶζου A, Περῶξου vulg. 21.
ἀδελφῶν A, ἀδελφῶν vulg.

Aethiopolium rege contra Homeritas susceptum, victoriaque demum ab
ipsis reportata.

Romae episcopi Ioannis annus primus.

A. C. 516

Hoc anno Theuderichus pravis Aarii sensibus infectus Romam oc-
cupans, Ioannem papam ad imperatorem Iustinum Byzantium profi-
cisci coegit, et pro Arianis, ne haeresi sua per vim abducerentur, le-
gatione fungi: quandoquidem ipse Theuderichus idem adversus cat-
holicos Italiae incolas commissurum minabatur. Ioannes itaque By-
zantium appellens, et ab Epiphanio patriarcha invitatus, congressum
denegavit, donec ipse, qui Romanus esset pontifex, primum in con-
sensu locum supra Ephiphanium obtinuisset. Ioannes cunctis quidem
episcopis communionis impertiit commercium, quod cum Fimotheo
Alexandrino sibi nullum esse proposuit. Cabades autem Perozis filius
Persarum rex plurima Manichaeorum millia una cum eorum episcopo
Indazaro, et aliis sensus eiusdem consortibus ordinis senatorii Persis,
una die neci tradidit. filium siquidem eius tertium, cui nomen
Phthasuarsan, quem Sambuce eius filia ei pepererat, cum Manichaei
puerum instruxissent, et in suam traxissent opinionem, in hunc mo-

βασιλέα, διὰ τὸ κρατηθῆναι τὸ δόγμα αὐτῶν. ἡμεῖς δὲ θυνώμεθα δι' εὐχῶν ἡμῶν πείσαι τὸν σὸν πατέρα ἀποιᾶσθαι τὴν βασιλείαν, καὶ σὲ προχειρίσασθαι, ἵνα πανταχοῦ κρατῦνῃ τὸ τῶν Μανιχαίων δόγμα. ὁ δὲ συνετάξατο τοῦτο ποιεῖν, ἐὰν βασιλεύσῃ. γνούς δὲ ταῦτα Καβύδης ἐκέλευσε κομβέντα γενέσθαι διὰ 5

Ἐτό, φησί, ποιῆσαι τὸν υἱὸν Φθασουαρσῶν βασιλέα. κελεύσας δὲ πάντας τοὺς Μανιχαίους σὺν τῷ ἐπισκόπῳ αὐτῶν καὶ γυναιξὶ καὶ τέκνοις παραγενέσθαι ἐν τῷ κομβέντῳ, ὁμοίως καὶ τὸν ἀρχιμάγον Γλωνάζην καὶ τοὺς μάγους, καὶ τὸν τῶν Χριστιανῶν ἐπίσκοπον Βαζάνην ἀγαπώμενον παρὰ Καβάδου, ὡς 10 ἱατρὸν ἄριστον, καὶ καλέσας τοὺς Μανιχαίους, ἔφη· χαίρω ἐπὶ τῷ ὑμετέρῳ δόγματι, καὶ θέλω δοῦναι ἔτι ζῶν τὴν βασιλείαν τῷ υἱῷ μου Φθασουαρσάν, ὡς σύμφρονι ὑμῶν. ἀλλ' ἀφορίσατε ἑαυτοὺς πρὸς τὸ παραλαβεῖν αὐτόν. οἱ δὲ Θαρσῆ-
P. 146 σαντες μετὰ παρρησίας ἀφώρισαν ἑαυτοὺς. ὁ δὲ Καβύδης 15 ἐπιτρέψας τῷ στρατεύματι εἰσελθεῖν πάντας κατέκοψεν ἕξφοι σὺν τῷ ἐπισκόπῳ αὐτῶν ἐπ' ὄψεσι τοῦ ἀρχιμάγου καὶ τοῦ ἐπισκόπου τῶν Χριστιανῶν. καὶ ἐξέπεμψεν σάκρας εἰς πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ γῆν, ὥστε τὸν εὐρισκόμενον Μανιχαῖον

1. τὸ μὴ κρατηθῆναι A e. 3. πανταχοῦ κρατῦνῃ A, πανταχῶ
κρατῦνῆς vulg. 8. κομβέντα A, κομμέντα vulg. h. l. et infra.
10. Βοαζάνην A e. 16. τὰ στρατεύματα αὐτοῦ A. 19.
τὴν ὑπ. αὐτοῦ γῆν A, τὴν ἑαυτοῦ γῆν vulg.

dum sunt adorti: consenuit pater tuus; eum si mori contigerit, fratrum tuorum quempiam, qui eorum teneat sententiam, confestim archimagi regem instituent. nos precibus nostris id regi persuadere possumus, ut regno abdicatione, te in suum locum subroget, quo Manichaeorum dogma stabilias et confirmes. haec, si regnaret, executurum se spondit. de quibus certior factus Cabades, publica regni comitia convocari, Phthasuarsan filio, aiebat ille, inaugurando. Manichaeis autem omnibus una cum episcopo suo, coniugibus et filiis conventui adesse iussis, Glonazem pariter archimagum, caeterosque magos, et Bazanem Christianorum episcopum sibi dilectum, ceu medicinae peritia praestantem, una congregat: moxque Manichaeos verbis compellans, ait: arridet, quam tenetis sententia: et ut eius sequaci, vestrique sensus socio filio meo Phthasuarsan, dum etiam inter vivos ago, regno cedere apud me statutum est. discedite igitur, et in diversam partem abite, ut eum regem suscipiatis. illi audaciores his verbis facti, a reliquis cum fiducia segregaverunt se: Cabades porro datae exercitui ingressus libertate, cunctos cum eorum episcopo sub archimagi et Christianorum episcopi conspectu gladiis in frustra concidit. tum sacras in omnem Persarum ditionem emisit, quibus omnes quot-

ἀναρῆσθαι καὶ πυρίκανστον γενέσθαι, καὶ τὰς ὑποστάσεις αὐτῶν εἰς τὰ βασιλικὰ ταμίεα εἰσκομίζεσθαι, καὶ τὰς βίβλους αὐτῶν καίεσθαι. ὁ δὲ εὐσεβῆς βασιλεὺς Ἰουστίνος ἐν πίσῃ ἱκανότητι καὶ ἀνδρείᾳ τῆς βασιλείας ἐπιλαβόμενος, οὐκρας 5 πανταχοῦ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐξαπέστειλεν, ὥστε τιμωρηθῆναι πάντας τοὺς ἀταξίας ἢ φόνους ποιῶντας, καὶ τοὺς ἐν Κων-Β σταπινουπόλει δῆμους εἰρηνεῦσαι, καὶ φόβον ἔδειξεν πολὺν. ἔστειψεν δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα τὴν Θεοδοῦραν ἀγού-σταν ἄμα τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν. καὶ προεβάλετο τὸν πατρίκιον 10 Ὑπάτιον στρατηλάτην ἀνατολῆς τὸν Σεκουνδίνου φυλάξαι τὰ ἀνατολικά μέρη διὰ τοὺς Πέρσας καὶ τὰς τῶν Σαρακηνῶν ἐπιδρομάς. ἐποίησεν δὲ καὶ αὐτὸς διωγμὸν μέγαν κατὰ Μα-νχαίων, καὶ ἐτιμωρήσατο πολλοὺς.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναζαρβὸς μητρόπολις τῆς δευτέρας Κι- A.M. 6017
15 λικίας ἔπαθεν ὑπὸ σεισμοῦ φοβερωτάτου, ἡγεμονεύοντος αὐ- V. 117
τῆς Καλλιοπίου νιοῦ Εἰρηναίου, καὶ ἐπτῶθῃ πᾶσι ἡ πό- C
λις. ταύτην δὲ Ἰουστίνος ἀνήγειρεν, καὶ Ἰουστινόπολιν ἐκάλεσεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει κατεποντίσθη ὑπὸ Θεομηνίας δι' ἑδά-
20 τωων τοῦ ποταμοῦ Ἐδεσσα, πόλις μεγάλη καὶ περιβόητος, τῆς
Οσροηνῆς ἐπαρχίας μητρόπολις. ὁ γὰρ Σκιρτὸς ποταμὸς διὰ

3. κατακαίεσθαι a.	4. τῆς βασιλείας A, τὴν βασιλείαν vulg.
7. δῆμους add. ex A.	12. μέγαν om. A b.
17. ἀνήγει-
ρεν A, ἡγειρεν vulg.	19. Ἰουστίνου πόλιν A.
20. τοῦ ποτα-
μοῦ b, ποταμοῦ A a, ποταμῶν vulg.	καὶ add. ex A.

quot deprehendi possent, Manichaeos occidi, vivos comburi, eorumque facultates fisco addici, nec non libros eorum cremari iubebat. porro pius imperator Iustinus omni dexteritate et animi robore rempublicam administrans, missis per urbes omnes passim sacris, in eos qui tumultus et caedes ederent severius animadvertit, Cpoleos cives in pace continuit, magnumque de se terrorem incussit. ut primum vero suscepit imperium, Theodoram coniugem suam coronavit augustam, Hypatium quoque patricium Secundini filium orientalibus partibus adversus Persas et Saracenorum excursiones tutandis orientalis militiae magistrum instituit: sed et magnam in Manichaeos persecutio-
nem excitavit, multosque supplicio affecit.

Hoc anno Anazarbus secundae Ciliciae metropolis terrae motu A. C. 517
procius horribili ruinam passa est ingentem, Calliopiae Irenaei filio
cius rectore: corruit enim universa civitas: quam demum Iustinus re-
paravit, et appellavit Iustinopolim.

Hoc etiam anno Edessa civitas amplissima et magni nominis,
Osrochanae provinciae caput, irato numine fluviorum aquis tota obruta
est. Scirtus quippe fluvius per mediam urbem influens magnas urbi

μέσον αὐτῆς παρερχόμενος πολὺν αὐτῇ πλοῦτον καὶ τέφην
 D παρέχει. τὸ τηρικαῦτα δὲ πλημμυρήσας δίκην θαλάσσης τοῖς
 οἴκους σὺν τοῖς οἰκουσὶ σύρων ἐπόντιζεν. λόγος δὲ κρατὶ
 ἐν αὐτοῖς τοῖς περισωθεῖσιν, ὅτι καὶ ἄλλοτε ἐπέρθησεν τὴν
 πόλιν ὁ αὐτὸς ποταμὸς, ἀλλ' οὐχ οὕτως. μετὰ δὲ τὸ παῦσαι
 τὰ ὕδατα, εὐρέθη πλάξ λιθίνη ἐν τῇ ὄχθῃ τοῦ ποταμοῦ γε-
 γραμμένη ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν ἔχουσα οὕτως· Σικρὸς
 ποταμὸς σικρτήσῃ κακὰ σικρτήματα πολίταις. ὁ δὲ βασιλεὺς
 Ἰουστίνος πολλὰ παρέσχεν ταῖς ἀμφοτέραις πόλεσιν εἰς
 ἀνανέωσιν. 10

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀνεφάνη γυνή τις ἐκ τῆς Κιλικίας γι-
 P. 147 γαντογενῆς, ὑπερέχουσα τῇ ἡλικίᾳ πάντα ἄνθρωπον τέλειον
 πῆχυν ἓνα, καὶ πλατεῖα σφόδρα, γυρεύουσα δὲ τὰς πόλεις
 ἐλάμβανεν κατὰ ἐργαστήριον φόλλιν μίαν.

A.M. 6018 Περσῶν βασιλέως Χοσρόου ἔτος α'. 15

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ τῆς δ' Ἰνδικτιῶνος τῆ
 B προοίμια τῆς τοῦ Θεοῦ ὀργῆς ἐπῆλθεν τῇ πόλει Ἀντιοχείᾳ.
 ἐμπυρισμὸς γὰρ μέγας γέγονεν ἀοράτως ἐν τῷ μέσῳ τῆς πό-
 λεως, ὅστις προεμήνυσεν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι τοῦ Θεοῦ
 ἀπειλήν. ἀνήφθη γὰρ τὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου
 Στεφάνου, καὶ ἕως τοῦ πραιτωρίου τοῦ στρατηλάτου ἔφθα-

11: ἐκ τῆς Κιλ. A, ἀπὸ K. vulg.
 Ἀντιοχείᾳ A b, Ἀντιοχείας vulg.

13. δὲ add. ex A. 17.

divitias deliciasque secum invehit. tum vero maris in modum intumescens, domos cum habitatoribus aquarum abreptas copia demersit in profundum. penes eos vero qui remanserunt incolumes rumor invaluit, fluvium eundem iam alias urbem devastasse, at non tanta clade illata. aquis demum subductis, in fluminis ripa lapidea tabula hieroglyphicis characteribus exarata in hanc formam reperta est: Scirtus fluvius, qui Saltator, infelices prorsus civibus istis saltabit saltus. utriusque vero civitati restaurandae Iustinus imperator multa bona contulit.

Hoc etiam anno mulier quaedam Cilissa gigantaea prorsus specie visa est, quae perfectum et procerum quemque virum unius cubiti magnitudine et corporis in latum sumpti amplitudine superaret. pererrabat illa civitates omnes, et ex singulis officinis obolum unum colligebat.

A. C. 518 Persarum regis Chosrois annus primus.

Hoc anno mense Octobri, indictione quarta, divinae ultionis primitiae Antiochenam urbem invaserunt. magnum quippe in media urbe incendium, nec visum unde, excitatum est, quod imminentem dei vindictam portendit. ignis siquidem in martyrio sancti Stephani accensus, usque ad praetorium magistri militum pervasit. fuit id infau-

σεν. αὕτη ἐγένετο ἀρχὴ ὠδινῶν. ἐγένοντο δὲ οἱ ἐμπυρισμοὶ ἐπὶ μῆνας ἕξ, καὶ ἐκάησαν οἴκοι πολλοί, καὶ ἀπέθανον λαοὶ πολλοί. καὶ εὐδαίς ἠδύνατο γινῶναι πόθην τὸ πῦρ ἀνήπτειο. ἐκ γὰρ τῶν κεράμων τὸ πεντάστεγον ἀνελάμβανε. κατὰ δὲ 5 πρεσβείαν Εὐφρασίον τοῦ πατριάρχου ἐφιλοτιμήσατο ὁ βασιλεὺς τὴν πόλιν κεντηνάρια δύο χρυσοῦν. C

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Μαΐου μηνὸς κ' τῆς αὐτῆς Ἰνδικτιῶνος, ὄρα ζ, ὑπατεύοντος ἐν τῇ Ῥώμῃ Ὀλυβρίου ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη τῆς Συρίας πύθος ἀνεξήγητον. 10 τοσοῦτον ἡ ὄργη τοῦ Θεοῦ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτήν, ὥστε πτωθῆναι σχεδὸν πᾶσαν τὴν πόλιν, καὶ τάφον τῶν οἰκητόρων γενέσθαι. τινὰς δὲ καταχωσθέντας, καὶ ἔτι ζῶντας ὑπὸ τὴν γῆν πῦρ ἐκ τῆς γῆς ἐξελθὼν κατέφλεξεν. καὶ ἕτερον πῦρ ἐκ τοῦ V. 118 αἴρος, ὡς σπινθήρες, κατήρχετο, καὶ κατέκαιεν, ὥσπερ ἀστρα- 15 πῆ, τὸν εὐρισκόμενον· καὶ ἐσίετο ἡ γῆ ἐπὶ ἐνιαυτὸν ἕνα.

Ῥώμης ἐπισκόπου Φήλικος ἔτος α'.

A.M. 6019

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ σεισμοῦ ἐπικρατοῦντος Εὐφράσιος D ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας κατεχώσθη ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ, καὶ ἀπέθανεν· καὶ πᾶς ὄλκος καὶ ἐκκλησίαι κατέπεσον, καὶ τὸ κάλλος τῆς πόλεως ἠφανίσθη. καὶ οὐ γέγονε τοιαύτη Θεομηρία

1. αὕτη γὰρ ἐγ. a. ἐμπυρισμοὶ b. 4. τὴν πεντάστεγον A, τῶν πενταστεγῶν b. 7. τῷ δὲ Μαΐῳ μηνὶ καὶ τῆς αὐτῆς Ἰνδικτιῶνος b. 14. κατήρχοντο A a.

stum dolorum exordium. incendia vero per menses sex duravere, quibus aedes multae combustae, multique viri interempti: nec quisquam potuit dignoscere unde accenderetur ignis: a tegulis enim excelsum et amplum quinque tabulatorum aedificium totum exarsit. imperator autem Euphrasii patriarchae legatione exoratus auri centenaria duo urbi largitus est.

Eodem etiam anno, Maii mensis vigesimo, eadem indictione, hora septima, Olybrio Romae consulatum gerente, Antiochia magna Syriae infortunio, quod verbis exprimi vix potest, et ultore deo iactata est. dei siquidem ira adeo eam concussit, ut tota pene urbs corruerit, et civium sepulchrum evaserit. quosdam vero terra obrutos et adhuc viventes ignis e terra erumpens combussit. alius ignis ex aëre instar scintillarum decidit, et quos attigisset, fulminis in morem cre-mavit: terraque per annum continuum concussa est.

Romae episcopi Felicis annus primus.

A. C. 519

Hoc anno terrae motu continuo invalescente, Euphrasius Antiochiae episcopus ea agitatione obrutus interiit: omnes quoque aedes et ecclesiae conciderunt, et urbis decor omnis deletus est: sed neque talis calamitas aliis saeculis quavis in urbe audita. pientissimus au-

ἐν ἄλλῃ πόλει ἐν πάσαις γενεαῖς. ὁ δὲ εὐσεβέστατος βασι-
 λεὺς Ἰουστίνος ταῦτα μαθὼν μεγάλως ἤλγησε τὴν ψυχὴν,
 P. 148 ὥστε ἐπῆρεν τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὴν πορφύ-
 ραν, καὶ ἐπένησεν ἐν σάκκῳ ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς, ὥστε καὶ τῆ
 ἑορτῇ προσελθὼν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὐ κατεδέξατο φορέσαι τὸ
 στέμμα ἢ τὴν χλαμύδα· ἀλλ' οὕτως λιτῶς προσῆλθεν μα-
 δύον πορφυροῦν φορέσας, καὶ κλαίον ἐπὶ πάσης τῆς συγκλή-
 του, καὶ πάντες ἐκλαίον σὺν αὐτῷ πενθικὰ φοροῦντες. ἀπέ-
 στείλει δὲ ὁ βασιλεὺς εὐθέως Καρίνον τὸν κόμητα δούς κεν-
 τηναρία πέντε πρὸς ἐκχοισμὸν, εἴ πως δυνήθῃ σῶσαι τινας, 10
 καὶ τὰ καταχωσθέντα πράγματα διασῶσαι ἐκ τῶν ληστῶν καὶ
 Βάρβαρων. καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ὄπισθεν αὐτοῦ τὸν
 πατρικίον Φωκῶν τοῦ Κρατεροῦ, καὶ τὸν πατρικίον Ἀστέριον,
 καὶ τὸν ἐπαρχον, ἄνδρας σοφούς, δούς αὐτοῖς χρήματα πολλὰ
 πρὸς ἀνακαινισμόν τῆς πόλεως. τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ δ', τῆς 15
 αὐτῆς ε' ἰνδικτιῶνος, τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα, ἀσθενήσας ὁ βα-
 σιλεὺς Ἰουστίνος προεχειρίσατο ἐπὶ ζῶν εἰς βασιλέα Ἰουστι-
 νιανόν, τὸν ἴδιον ἀνεψιόν, καὶ ἔστεψεν αὐτόν, καὶ συνεβασί-
 λευσεν αὐτῷ μῆνας δ'. τῷ δ' Ἀυγούστῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ε' ἰν-
 δικτιῶνος ἐτελεύτησεν ὁ εὐσεβέστατος Ἰουστίνος καταλιπὼν 20
 βασιλέα τὸν Ἰουστινιανόν.

4. ἐν om. A, ἐν σάκκῳ om. f. 9. Κάριον a. 13. Φωκῶν —
 — πατρικίον om. A. 14. τὸν ἐπαρχον A c, τὸν ἀπὸ ἐπαρ-
 χων vulg. 20. ὁ add. ex A. 21. τὸν add. ex A.

tem imperator Iustinus ea re cognita, ingenti animi dolore percussus, sublato capitis sui diademate, purpuraque deposita, plures dies de-
 formi sacco velatus luctum egit: adeo ut festivo die procedens in
 ecclesiam coronae insigne vel chlamidem deferre non admiserit: ve-
 rum sic simplici habitu processerit, solo mandya purpureo suborna-
 tus, et coram toto senatu ingemiscens: caeterique omnes lugubria in-
 duti una cum eo luxerunt. imperator porro Carinum comitem datis
 auri centenariis quinque confestim misit, ad effodiendas egerendasque
 ruinas, si forte posset aliquem periculo liberare, et a praedonibus et
 raptoribus res ruderibus immersas suis possessoribus servare. subinde-
 que post eum in eius vestigia Phocam Crateri filium patricium, Asterium
 quoque patricium et expraefectum viros cordatos misit imperator, qui,
 pecuniarum immensa vi ab eo accepta, repararent urbem. caeterum
 Aprilis mensis die quarto, paschali festo eiusdem quintae indictionis,
 morbo correptus imperator Iustinus Iustinianum germanum nepotem
 imperatorem adhuc vivus instituit, coronam insuper imposuit, et men-
 ses quatuor potestatis collegam habuit. Augusto vero mense eiusdem
 quintae indictionis, Iustiniano in imperatorem relicto, piissimus Insti-
 nus diem obiit.

Τῷ δὲ Εὐφρασίῳ ἐπισκόπῳ Ἀντιοχείας τελευτήσαντος Εὐφραΐμιος ὁ Ἀμίδιος κόμης ἀνατολῆς ὢν ἐν τῷ χρόνῳ ἐκεί- C
νῳ ἐχειροτονήθη ἀπ' αὐτοῦ, ὅστις ζῆλον θεῖον κατὰ τῶν ἀπο-
σχιστῶν εἰδείξατο.

5 Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, Ἱεροσολύμων ἐπισκό- A.M. 6020
που Ἰωάννου, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐφραΐμιου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μόνος κρατήσας τὴν βασιλείαν ὁ μέγας
Ἰουστινιανὸς προεβάλετο κόμητα ἀνατολῆς τὸν πατρίκιον τὸν D
Ἀρμένιον, ᾧ τινὶ δέδωκε χρήματα, κελύσας αὐτῷ ἀπελθεῖν
10 καὶ ἀναγεῶσαι πόλιν τῆς Φοινίκης Λιβανισίας εἰς τὸ λιμωτὸν
τὸ ἐσώτερον τὴν καλουμένην Παλμύραν, κελύσας τοῦ καθέ-
ζεσθαι ἐν αὐτῇ τὸν δοῦκα καὶ τοὺς ἀγίους τόπους . . . τῷ
δὲ Ἰανουαρίῳ μηνὶ α' τῆς αὐτῆς Ἰνδικτιῶνος ἐποίησεν ὁ βα-
σιλεὺς ὑπατείαν, καὶ τσαῦτα ἔδωκεν χρήματα ὅσα οὐδεὶς
5 βασιλεὺς ὑπατεύσας.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐπολέμησε τῷ Λα- V. 119
ζῷ Τζάθῳ, ὡς προσηρῆναι Ῥωμαίοις. καὶ λοιπὸν ὁ βασιλεὺς
Ἰουστινιανὸς ἔπεμψεν αὐτῷ βοήθειαν στρατοῦ, καὶ στρατη-
λάτας τρεῖς, Βελισάριον καὶ Κήρυκον καὶ Πέτρον. καὶ πόλε-

2. Εὐφραΐμιος A.	4. εἰδέξατο A.	7. μόνος κρατήσας A b,
μονοκρατήσας vulg.	9. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg.	10. λιμω-
τόν A, λιμωτόν e f,	λιμητόν vulg.	12. lacunae nulla in
codd. vestigia apparent.	13. ἐποίησεν] ἔδωκε a.	14.
ὑπατείαν A, ὑπατίαν vulg.	17. Τζάθῳ A, Τζαθέῳ e.	19.
Βελισάριον A, Βελισσάριον vulg. ubique.	Κήρυκον a f.	

Euphrasio quoque Antiochiae praesule defuncto, Euphraimius Amideus ea tempestate comitem orientis agens, in eius locum ordinatus est, qui divinum prorsus fervorem adversus schismaticos exerceuit.

Romanorum imperatoris Iustiniani, Hierosolymorum episcopi Io- A. C. 520
annis, Antiochiae episcopi Euphraimii annus primus.

Hoc anno imperator Iustinianus rerum summa potitus, patricium Armenium orientis comitem creavit, et ingenti pecuniarum tradita copia, virum abire iussit, et Phoeniciae Libanesiae urbem Palmyram nuncupatam instaurare ad interiorem limitem, et in ea ducem reside-
dere sanctaque loca protegere et iis invigilare praecepit. prima vero
mensis Ianuarii die munus in populum edidit imperator, eamque lar-
gitus est pecuniarum vim, quam princeps ante alius nullus consu-
latus nomine profuderit.

Eodem etiam anno Persarum rex Tzathum Lazicum quod in Ro-
manas partes transiisset, bello lacessivit. porro Iustinianus imperator

P. 149 μήσαντες ἠττήθησαν· καὶ ἠγανάκτησεν ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν στρατηλατῶν, ὅτι φθονοῦντες ἀλλήλοις προέδωκαν τὴν νίκην. καὶ διαδεξάμενος αὐτοὺς ἀπέστειλε Πέτρον τὸν νοτάριον αὐτοῦ στρατηλάτην· καὶ συμβαλὼν τοῖς Πέρσαις μετὰ τῶν Λαζῶν ἐνίκησαν, καὶ πολλοὺς ἀνείλον τῶν Περσῶν. 5

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι προσερρῶν τοῖς Ῥωμαίοις ὁ βασιλεὺς τῶν Ἐλούρων Γραῖτις ὀνόματι, καὶ ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἤτησε τὸν βασιλέα γενέσθαι Χριστιανός. ὁ δὲ βασιλεὺς βαπτίσας αὐτὸν ἐν τοῖς Θεοφάνιοις, ἐδέξατο αὐτὸν ἐκ τοῦ βαπτίσματος. καὶ ἐβαπτίσθησαν 10 σὺν αὐτῷ οἱ συγκλητικοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ συγγενεῖς δώδεκα· καὶ ἀπῆλθεν μετὰ χαρᾶς εἰς τὰ ἴδια φιλιωθείς τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπαγγειλάμενος συμμαχεῖν αὐτῷ, ἐν οἷς ἂν βουληθῆ. προβάλετο δὲ ὁ βασιλεὺς στρατηλάτην Ἀρμενίας Τζίταν ἄνδρα 15 πολεμικὸν καὶ ἰκανώτατον. οὐ γὰρ εἶχεν ἡ Ἀρμενία στρατηλάτην, ἀλλὰ δοῦκας καὶ κόμητας. ἐστράτευσεν δὲ ὑπ' αὐτὸν Ἀρμενίων πλῆθος, ὡς εἰδότες τὰ μέρη τῆς Ἀρμενίας. ἔδωκεν δὲ αὐτῷ καὶ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς στρατοῦ ἄριθμοὺς τέσσαρας. καὶ γέγονεν μεγάλη φυλακὴ καὶ βοήθεια Ῥω-

2. στρατιωτῶν a. 5. ἐνίκησεν a. 7. Αλούρων A. Γραῖτις — — αὐτοῦ om. A. 9. Χριστιανός A, Χριστιανόν vulg. 11. οἱ ante συγκλητικοὶ add. ex A. 13. συμμαχεῖν ἐν οἷς ἂν δεηθῆ b, βουληθῆ A, βουληθείη vulg. 17. Ἀρμενίους A. 18. στρατοῦ] στρατηλάτου A.

militares copias in eius auxilium misit et magistros militiae tres, Belisarium, Cyricum et Petrum, qui inito praelio inferiores evaserunt. quare indignatus imperator in duces, quod invidia ad invicem moti, certam prodidissent victoriam, ipsis revocatis, Petrum notarium militiae magistrum in ipsorum locum subrogavit. hic adiunctis sibi Lazis, adversus Persas conserta pugna, quam plurimos Persas delevit.

Hoc eodem anno Elurorum rex Graetis nomine ad Romanos se adiunxit, et Cpolim una cum gente sua profectus est, et in Christianorum religionem transire ab imperatore expetiit. iussit imperator in Theophanis virum baptizari, et ex lavacri fontibus suscepit. senatores porro et aulici et affines eius duodecim una cum eo initiati sunt: tum vero pactis cum imperatore foederibus, et adversus quos indiceret ille suppetias se laturum pollicitus, domum se recepit. porro imperator Tzitam virum rei bellicae peritum, et in caeteris praestantem militiae magistrum in Armenia instituit: Armenia quippe militiae magistrum nondum habuerat, sed duces et comites. sub eo militaverunt Armeniorum copiae, utpote quae Armeniae partes et loca maxime nossent: adiuncti sunt eidem ex orientali exercita numeri

μαίων. ἔξευξεν δὲ αὐτῷ καὶ γυναῖκα ἀδελφὴν Θεοδώρας τῆς ἀγνούστης ὀνόματι Κομητῷ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει προσερχθῆ τοῖς Ῥωμαίοις γυνή τις ἐκ C τῶν Οὐννων τῶν λεγομένων Σαβήρ βάρβαρος, ὀνόματι Βοα-5 ρῆς, χήρα, ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς Οὐννων χιλιάδας ρ', ἧτις κατεδυναστέυε τῶν Οὐννικῶν μερῶν μετὰ τὴν τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς Βαλάχ ἀποβολήν. αὕτη τοὺς προτραπέντας παρὰ Καβάδου βασιλέως Περσῶν δύο ῥῆγας ἀπὸ ἄλλου ἔθνους Οὐννων ἐνδοτέρων, ὀνόματι Στύραξ καὶ Γλώνης, τοῦ συμμαχῆσαι αὐτῷ 10 κατὰ Ῥωμαίων, παρέλαβεν καὶ ἡ αὕτη Βοαρῆς παριόντας διὰ τῆς χώρας αὐτῆς ἐπὶ τὰ Περσικὰ μετὰ χιλιάδων κ', οὓς καὶ κατέκοψεν. καὶ τὸν μὲν ἕνα ῥῆγα αὐτῶν τὸν λεγόμενον D Στύρακα συλλαβομένην δέσμιον εἰς Κωνσταντινουπόλιν τῷ βασιλεῖ ἐπέμψεν· τὸν δὲ Γλώνην ἐν τῷ πολέμῳ ἔσφαξεν. καὶ 15 ταύτη γέγονε σύμμαχος καὶ εἰρηνικὴ τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ.

Τούτῳ τῷ ἔτει καὶ ὁ πλησίον Βοσπόρου ῥῆξ τῶν Οὐννων ὀνόματι Γορδάς προσερχθῆ τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐγένετο Χριστιανὸς καὶ ἐφωτίσθη, καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ὁ βα-20 σιλεύς, καὶ πολλὰ αὐτῷ παρεσχηκῶς δῶρα, ἀπέστειλεν

1. ἔξευξεν A, ἔξευξεν vulg. 4. τῶν ante λεγομένων add. ex A.
 Βωαρῆς A, Βοαρῆς a. 7. αὕτη A, αὕτη vulg. 8. ἐνδοτέ-
 ρον A. 10. ἡ αὕτη A, αὕτη vulg. 11. αὐτῆς add. ex A.
 17. Βοσπόρου A ubique.

quatuor: ex quibus tuta custodia praesidiumque ingens Romanis conflatum est. sororem insuper augustae Theodoraе, nomine Cometo, eidem uxorem copulavit.

Hoc insuper anno mulier quaedam barbara ex Unnis, Saber vulgo nuncupatis, nomine Boarex, vidua, adductis secum Unnorum millibus centum, in Romanas partes transiit: haec amisso viro suo Balach Unnicis regionibus imperitabat. duos vero reges ex alia Unnorum natione, quae partes interiores habitat, nomen uni Styrax et alteri Glones, a Cabade Persarum rege ferendis sibi suppetiis, et Romanos bello vexandis accitos, et iam per regionem sibi subditam ad Persarum loca, cum millibus hominum viginti transitum habentes, armis illa excepit, et in frustra concidit: et eorum quidem regum unum Styraem vocatum in bello comprehensum, vinculis alligatum, Cpolim imperatori misit: Glonem autem in pugna interfecit. ita demum armorum societatem et pacem cum imperatore Iustiniano mulier perpetuo servavit.

Hoc etiam anno rex Unnorum Bosporo proximus, nomine Gordas, cum imperatore foedus habiturus accessit. is Christianam religionem amplexus, baptismi lumine illustratus est, et ex lavacro ab

αὐτὸν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν φυλάττειν τὰ Ῥωμαϊκὰ καὶ τὴν Βόσπορον πόλιν, ἧτις ἐκλήθη ἐκ τοῦ συντελεῖν Ῥω-
 P. 150 μαίους ἀντὶ χρημάτων βόας κατ' ἔτος μαίων καὶ
 τριβούνων, φυλάττειν τὴν πόλιν διὰ τοὺς Οὐννοὺς, καὶ ἀπα-
 τεῖν τὰς συντελείας τῶν βοῶν. ἦν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει συν-5
 ἀλλάγματα πολλὰ Ῥωμαίων καὶ Οὐννων. ὁ δὲ γενόμενος
 Χριστιανὸς ῥῆξ τῶν Οὐννων, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν,
 εὔρεν τὸν ἴδιον ἀδελφόν, καὶ διηγήσατο αὐτῷ τὴν τοῦ βασι-
 V. 120 λέως ἀγάπην καὶ φιλοτιμίαν, καὶ ὅτι Χριστιανὸς γέγονεν, καὶ
 λαβὼν τὰ ἀγάλματα, ἃ ἐσέβοντο οἱ Οὐννοι, ταῦτα ἐχάλευσεν,¹⁰
 ἦσαν γὰρ ἀργυρᾶ καὶ ἠλέκτρινα. καὶ χολέσαντες οἱ Οὐννοι,
 συμποιήσαντες μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀπελθόντες ἐσφαζαν
 B αὐτόν· καὶ ἐποίησαν ῥῆγμα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Μουαγέρην.
 καὶ φοβηθέντες μὴ ἐκζητήσωσιν αὐτόν οἱ Ῥωμαῖοι ἦλθον αἰ-
 φνης ἐν τῇ Βοσπόρῳ πόλει, καὶ ἐρόνευσαν τὸν τριβούνον Δαλ-15
 μάτιον, καὶ τοὺς στρατιώτας. καὶ ἀκοίσας ταῦτα ὁ βασιλεὺς
 ἀπέστειλεν τὸν ἀπὸ ὑπάτων Ἰωάννην, τὸν ἔγγονον Ἰωάννου
 τοῦ Σκύθου, υἱὸν δὲ τοῦ πατρικίου Ῥουφίνου, μετὰ βοηθείας
 Σκυθικῆς πολλῆς, καὶ ἐστράτευσεν κατ' αὐτῶν, ἅμα καὶ Γω-

2. ἐκ τοῦ A, ἀντὶ τοῦ vulg. 3. κατ' ἔτος] καθέτος A, κατ'
 ἔθος vulg. lacuna nulla h. l. in codd. notatnr. 11. ἠλέκ-
 τριανὰ b. 12. συμβουλήν ποιήσαντες A. 17. ἔγγονον A,
 ἔγγονα vulg. 19. Γώδηλαν A.

imperatore susceptus: multisque subinde ab eo muneribus acceptis, ad Romanos fines tutandos, et Bosporum civitatem, a boum numero- rum et pecuniarum vice annuatim penso tributo ita vocatam, armis propugnandam missus in propriam regionem secessit. locavit autem et militum Romanorum numerum et tribunorum, ut custodirent civi- tatem propter Unnos, et boum tributa exigere: magnum quippe in civitate Romanis cum Unnis commercium intercessit. Unnorum ita- que rex factus Christianus, in propriam regionem reversus, fratri, quem illic offendit, imperatoris humanitatem atque liberalitatem, se- que Christianum factum esse narravit. ad haec direpta undequaque simulacra, quae venerabantur Unni, cuncta conflavit: erant enim illa argentea, et electrina. quamobrem ira succensi Unni, coniuratione cum eius fratre excitata, in eum irruentes necem intulerunt, et fra- trem eius Muagerem creaverunt regem. veriti porro, ne poenas et re- gem occisum expeterent Romani, in civitatem Bosporum coavolarunt quantocius, et tribunum Dalmatium praesidariosque milites interse- cerunt. his imperator auditis, misit Ioannem exconsulem, Ioannis Scythae nepotem, patricii Rufini filium, cum numerosis Scytharum copiis, qui adiuncto sibi per terrestre iter et Odysso-polim Godilla et

δὴλλαν διὰ γῆς ἀπὸ Ὑδουσοπόλεως καὶ Βαδοῦριον στρατηγόν.
 καὶ ἀκούσαντες οἱ Οὐννοὶ ἔφυγον ἀφανεῖς γενόμενοι. καὶ γέγο-
 νεν εἰρήνη ἐν Βοσπόρῳ, καὶ ἐκράτησαν αὐτὴν οἱ Ῥωμαῖοι ἀφ' ἑ- C
 βας. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἀπέσπασεν πάσας τὰς ἐκκλη-
 5 σίας τῶν αἰρετικῶν, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὰς τοῖς ὀρθοδόξοις διχα-
 τῶν Ἐξωκιονιτῶν Ἀρειανῶν. ἐξεφώνησε δὲ τύπον ὁ βασιλεὺς
 περὶ τῶν ἐπισκόπων καὶ ὀρφανοτρόφων καὶ οἰκονόμων καὶ ξε-
 νοδόχων, ὥστε μὴ κληρονομεῖσθαι, εἰ μὴ ἂν πρὸ τοῦ γενέσθαι
 10 εἶχον ἐν ὑποστάσει εἰς ταῦτα * ἵνα διατίθενται ἀφ' ἧς δὲ ὄρας
 προεχειρίσθη, εἰς ταῦτα μὴ ἔχειν αὐτὸν ἄδειαν διατίθεσθαι,
 ἀλλὰ τὰ ἑαυτοῦ πάντα τὴν εὐαγῆ οἶκον κληρονομεῖν. ὁ δὲ
 αὐτὸς βασιλεὺς ἐπλήρωσε καὶ τὸ δημόσιον λουτρόν τὸ εἰς τὰ
 Λαγισθίου, ὃ ἤρξατο κτιλεῖν Ἀνασιτάσιος ὁ βασιλεὺς, καὶ τὸ
 μεσάυλων τῆς βασιλικῆς Ἰλλου κιστέρναν μεγάλην ἐποίησεν. D
 15 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡσαΐας ἐπίσκοπος Ῥόδου καὶ Ἀλεξάν- A.M. 6021
 δρὸς ἐπίσκοπος Διοσπόλεως τῆς Θρακίης καθηρέθησαν, ὡς P. 151
 παιδευσταὶ εὐρεθέντες, καὶ ἐτιμωρήθησαν δεινῶς ὑπὸ τοῦ
 βασιλέως, καυλοτομηθέντες καὶ πομπεύσαντες, τοῦ κήρυκος
 βοῶντος· ἐπίσκοποι ὄντες τὸ τίμιον σχῆμα μὴ ἐνυβρίζετε.

1. ἀπὸ Ὅδ. A, καὶ Ὅδ. vulg. 5. ἐκκλησίας τῶν A, ἐκκλ. ἐκ τῶν
 vulg. 6. Ἐξωκιονιτῶν A 2. 9. διατίθενται — — — ἀδειαν
 om. A. ἵνα διατίθενται] fort. τινὰ διατίθεσθαι. 14. μεσάυ-
 λων A, μεσάυλων vulg. 17. εὐρεθέντες
 add. ex A.

Badurio duce, adversus eos movit exercitum. hoc nuncio territi Unni,
 fuga arrepta, disparuerunt: ex quo pax Bosporo restituta, locusque
 a Romanis omni depulso timore occupatus. caeterum imperator Iu-
 stinianus omnes haereticis ecclesias abstulit, quas reddidit orthodoxis,
 praeter eas quae Arianorum Exocionitarum fuere. constitutione quo-
 que promulgavit de episcopis, oeconomis, orphanotrophis et xenodo-
 chis, ne videlicet ius legandi aut testandi haberent, nisi de iis, quae
 antequam officio praeficerentur, in suis facultatibus habuerant, et de
 quibus testari poterant: ex quo vero administrandi munus iniissent,
 ea testamento legandi nullam obtinerent potestatem, sed cuncta illo-
 rum bona sacra domus haereditario iure acciperet. porro idem ille
 imperator balneum publicum, quod est ad Dagistheum, ab Anastasio
 quondam inchoatum, absolvit: in medio vero areae vel atrii spatio
 ad illi basilicam substrato capacissimam cisternam construxit.

Hoc anno Esaias Rhodi et Alexander Diospoleos in Thracia epī- A.C. 521
 copi, seu turpi masculorum libidine moti, dignitate moti et ab im-
 peratore gravi sunt subiecti supplicio. resecta siquidem virili caule,
 per urbem ignominiose traducti sunt, vociferante praecone: episcopi

- P. 151 και ἐξέθετο ὁ βασιλεὺς νόμους σφοδρούς κατὰ τῶν ἀσελαγι-
νότων, καὶ πολλοὶ ἐτιμωρήθησαν. καὶ ἐγένετο φόβος πόλις
καὶ ἀσφάλεια. ἀνενέωσεν δὲ ὁ βασιλεὺς πάντα τοὺς καλαι-
οὺς νόμους ποιήσας μονόβιβλον, καὶ καλέσας αὐτὸ τὰς νεαρὰς
διατάξεις, ἐν αἷς οὐ καταδέχεται τὸν ἄρχοντα ἐν οἷς ἄρχαι
B τόποις ἀγοράζειν κτῆμα, ἢ κτίζειν οἶκον, ἢ κληρονομεῖν ξένον
πρόσωπον, εἰ μὴ τις συγγενῆς αὐτῷ ὑπάρχει.
Τῷ αὐτῷ ἔτει μηνὶ Νοεμβρίῳ κθ', ὥρα γ', ἡμέρα δ' Ἰνδικτιῶ-
νος ζ' ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας πάλιν Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη μετὰ
δύο ἔτη τοῦ πρὸ αὐτοῦ πάθους. καὶ ἐγένετο σεισμὸς μέγας 10
ἐπὶ ὥραν μίαν, καὶ βρυγμὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φοβερός· καὶ
ἔπεσεν πάντα τὰ κτισθέντα ἕως ἐδάφους καὶ τὰ τεῖχη, καὶ ἐκ
V. 121 τῶν μὴ πεσόντων πυλαιῶν κτισμάτων ἐν τῷ πρώτῳ σεισμῷ
κατηρέχθησαν νῦν· καὶ πᾶσα εὐπρέπεια ἡ γενομένη ἐν τῇ
πόλει ἐκ τε τῶν τοῦ βασιλέως φιλοτιμιῶν, καὶ ὧν ἐξ ἰδίων 15
C οἱ πολλοὶ αἰκισθόδησαν, πάντα κατέπεσον. ταῦτα μαθούσαι
αἱ πλησιάζουσαι πόλεις μετὰ πένθους ἐλιτάνυσον. ἀπέθανον
δὲ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ πτώσει χιλιάδες τέσσαρες καὶ ὀκτακόσιοι
ἑβδομήκοντα. οἱ δὲ σωθέντες ἔφυγον εἰς τὰς ἄλλας πόλεις,
καὶ εἰς τὰ ὄρη ἐν καλύβαις ὤκουν. γέγονε δὲ καὶ χειμῶν 20

3. τοὺς πολεμίους νόμους e. 4. τὰς add. ex A. 5. ἐν οἷς
ἀν ἄρχαι a. 10. αὐτοῦ] αὐτῆς A a. 11. βρυγμὸς A, βομβὸς
vulg. 12. ἔπεσαν A. 18. πτώσει] πόλει e.

venerandam dignitatem ne conspurcatote. severas insuper ia impudicos leges tulit, a quorum plurimis poenas exegit. antiquas etiam leges cunctas renovavit, iisque volumen in unum collectis, novellas constitutiones nuncupavit. iis cavet, ne praefectus, ubi gerit praefecturam, ibi vel possessionem emat, vel construat domum, vel peregrini, nisi forte sit ei coniunctus affinitate, haereditatem adeat.

Eodem anno, mensis Novembris die nono supra vigesimum, hora diei tertia, feria quarta, indictione septima, biennio post superiore cladem, Antiochia magna civitas plagae caelitus illatae damnatum iterum passa est. ingens quippe terrae motus per horam continuum duravit, atque horrendus omnino mugitus e caelo auditus et cuncta prorsus aedificia ad terram usque prostrata, urbis quoque moenia diruta, quaeque substiterant in priori terrae motu veteres constructiones, eae nunc omnes funditus eversae. denique quicquid tam imperatorum liberalitate, quam privatis civium sumptibus urbi conciliatum fuerat ornatus atque decoris, id tum omne deiectum in terram. his perceptis, vicinae civitates in luctum et publicas supplicationes effusae: ea vero clade hominum quatuor millia et septuaginta supra octingentos periere: qui periculo servati, in alias civitates migravere,

μέγας καὶ βαρύτερος· καὶ ἐλιτάνευον οἱ ἀπομείναντες πάντες ἀνυπόδετοι, κλαίοντες, καὶ ριπτοῦντες ἑαυτοὺς πρηγνεῖς εἰς τὰς χιόνας, κράζοντες τό, Κύριε ἐλέησον. ἐφάνη δὲ ἐν ὄραματί τινι θεοσεβεῖ ἀνθρώπῳ, ὥστε εἰπεῖν πᾶσι τοῖς ὑπολειφθεῖσιν, 5 ἵνα ὑπεργράψωσι εἰς τὰ ὑπέρθυρα αὐτῶν· Χριστὸς μεθ' ἡμῶν στήτε. καὶ τούτου γενομένου, ἔστη ἡ ὁργὴ τοῦ θεοῦ. D καὶ πάλιν ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ ἀγούστα πολλὰ ἐδωρήσαντο χρήματα εἰς ἀνανέωσιν καὶ οἰκοδομὴν τῆς Ἀντιοχείων πόλεως, καὶ μειωνόμασεν αὐτὴν Θεοῦπολιν. ἐν δὲ τῇ κα' τοῦ Μαρτίου 10 μηνὸς τῆς ἐβδόμης ἰνδικτιῶνος ἐπέρριψεν Ἀλαμούνδαρος ὁ Ζεκικῆς ὁ βασιλίσκος τῶν Σαρακηῶν, καὶ ἐπραΐδευσεν τὴν πρῶτην Συρίαν ἕως τῶν ὄριων Ἀντιοχείας, εἰς τὸ λεγόμενον Αἰταργον καὶ Σαφαθῶν τῶν κτημάτων. καὶ ἐφόνευσεν πολλούς, καὶ ἔκανσε τὰ ἔξω Χαλκηδόνας, καὶ τὸ Σέρμιον κτῆμα, καὶ τὴν κυ- 15 νηγίαν χώραν. καὶ ἀκούσαντες οἱ ἔξαρχοὶ τῶν Ῥωμαίων ἐξήλ- P. 152 θον κατ' αὐτοῦ. καὶ γνόντες οἱ Σαρακηνοὶ σὺν τοῖς Πέρσαις λαβόντες τὴν πραιδαν καὶ τοὺς ἀλχμαλώτους διὰ τοῦ ἐσωτέρου λιμωτοῦ ἔφυγον. τῷ δὲ Ἀπριλίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ζ' ἐπινεμήσεως κατέλαβεν βοήθεια στρατοῦ πεμφθεῖσα ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ

2. ὄπτοντες A. τὰς α, τοὺς vulg. 5. ἐπιγράψωσι A. 8. οἰκοδομὴν] ἀνακαινισμόν e. 9. μειωνόμασεν A alii, αὐτωνόμασεν vulg. 10. Σαλαμούνδαρος A. 12. εἰς add. ex A. 13. Απαργῶ A. 18. ἐπινεμήσεως] ἰνδικτιῶνος A.

vel in montibus sub tuguriis habitavere. haec asperrima et frigidissima hiems sequuta est, et processiones cum precibus agebant, qui remanserant civitatis incolae, excalceati, eiulantes, et pronos se per nivem demittentes, crebris vocibus, domine miserere, inclamantes. demum religioso cuidam viro per visum revelatum est, omnibus qui superferant ediceret, uti superioribus domorum luminibus inscriberent: Christus nobiscum, state. eo facto ira dei pacata est. porro imperator atque augusta magnas iterum pecunias in Antiochenae civitatis instaurationem insumperunt, et mutato nomine Theopolim nuncupatam voluerunt. die vero Martii vicesimo primo, septima indictione, Alamundarus Zecices Saracenorum regulus, irruptione facta, primam Syriam depopulatus est usque ad ipsius Antiochiae loca contermina, ad Litargum dictum et Scaphatenses possessiones: multosque occidit, incenditque Chalcedonis suburbia, et Sermium praedium, atque Cynegiam regionem. haec audientes Romanorum optimates armati processerunt obviam: quo cognito Saraceni praedam atque captivos secum abducentes per anteriorem limitem una cum Persis auferunt. mense porro Aprili eiusdem septimae indictionis copiae auxiliares ab imperatore summissae advenerunt pedestri itinere, et ex

πεζῆ, καὶ ἐκ Φρυγίας τῶν λεγομένων Λυκοκρανιτῶν· καὶ
 προεβάλετο στρατηγὸν ἀνατολῆς Βελισάριον διαδεξάμενος
 Ὑπάτιον τὸν πατρικίον Σεκουνδίνον. καὶ τῇ ιβ' τοῦ Μαΐου
 μηνὸς εἰσῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἑρμογένης ὁ μάγιστρος ἀνὴρ
 σοφός, πρεσβὺς ἀπολυθεὶς παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ⁵
 πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν περὶ εἰρήνης. τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ
 Β Σαμαρεῖται καὶ Ἰουδαῖοι ἐν Παλαιστίνῃ βασιλέα Ἰουλιανόν
 τινα ἔσπεσαν. καὶ κατὰ Χριστιανῶν ὄπλα κινήσαντες, ἀρπα-
 γὰς καὶ φόνους καὶ ἐμπυρισμοὺς κατὰ Χριστιανῶν εἰργά-
 σαντο. οὗς ὁ θεὸς παρέδωκεν εἰς χεῖρας Ἰουστινιανοῦ, καὶ¹⁰
 ἀνῆλωσε πάντας, καὶ ἀπεκεφάλισεν τὸν τύραννον Ἰουλιανόν.
 Χοσρόης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς δεξόμενος Ἑρμογένην
 μάγιστρον μετὰ δώρων πρεσβεύοντα περὶ εἰρήνης, τῷ δὲ
 Ἰουλίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ζ' Ἰνδικτιῶνος λαβὼν τὰ δῶρα, εἰρήνην
 οὐ κατεδέξατο ποιῆσαι, ἀναπειθεὶς ὑπὸ Σαμαρειτῶν προσ-¹⁵
 φυγόντων αὐτῷ, καὶ ὑποτιθεμένων αὐτῷ προδιδόναι τὴν
 C χώραν αὐτῶν, πᾶσαν τὴν Παλαιστίνην, ὡς ἔχοντες καὶ συμ-
 μαχίαν Ἰουδαίους τε καὶ Σαμαρεῖτας χιλιάδας πεντήκοντα.
 τούτοις θαρρήσας Χοσρόης οὐ προσέλετο τὴν εἰρήνην, βουλό-
 μενος καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ δι' αὐτῶν παραλαβεῖν ἔχουσαν²⁰

2. προεβάλετο A, προεβάλλετο vulg. στρατηγὸν A b, στρατη-
 λάτην vulg. 4. μάγιστρος ὁ Σχύθης A. 7. Ἰουλιανόν τι-
 να A, τινα Ἰουλ. vulg. 15. ἀναπεισθεὶς A, πεισθεὶς vulg.
 19. προέλετο A, προσέλετο vulg. 20. καὶ add. ex A.

Phrygia qui Lycocranitae nuncupantur: et revocato Hypatio patricio Secundino, magistrum militiae praefecit in oriente Belisarium. duodecimo vero Maii Hermogenes magister vir litteratus, ad Persarum regem ab imperatore Iustiniano legatus de pace habenda missus, Antiochiam pervenit. Iunio deinde mense Samaritae et Iudaei Palaestinam incolentes, Iuliano quodam in regem coronato, motisque in Christianos armis, rapinas, caedes, incendia adversus eos excitaverunt: quos deus in Iustiniani manus tradidit, adeo ut deletis omnibus Iulianum tyrannum capite obtruncarit. Chosroës autem Persarum rex Hermogenem magistrum de pace habenda tractatum habiturum cum donis accedentem suscepit: at Iulio mense, fuit is eiusdem indictio- nis 7, muneribus acceptis, propositum de pace sermonem respuit, ita nimirum a profugis Samaritis persuasus, qui regionem suam et universam Palaestinam, utpote qui auxiliares copias Iudaeorum et Samaritarum quinquaginta millia haberent, proditione tradere pollicebantur. his confusus Chosroës, pacis conditionem non accepit, quia immo de Hierosolymis per istos potiundis cogitabat, urbe videlicet

χρυσῶ ἀναριθμητὰ κεντηνάρια, καὶ λιθείαν πολλήν. ἀφορμὴν δὲ ἔβαλεν περὶ τῶν χρυσορυχίων τῶν ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἀρμενίας, ὡς πρώην ἀνὰ τάλαντα τελούντων Ῥωμαίοις τε καὶ Πέρσαις, νῦν δὲ Ῥωμαίοις μόνοις τελούντων. καὶ ἄλλα τινὰ 5 κεφάλαια προφασίζόμενος ἔγραφε τῷ βασιλεῖ. γνωσθέντος δὲ τοῦ δράματος τῶν Σαμαρειτῶν, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ἐκ V. 122 τῶν Περσῶν, ἐκρατήθησαν εἰς τὸ Ἀμμίδιος· ἦσαν δὲ Σαμαρειταὶ ὀνομαστοὶ πέντε ἐκ τῶν εὐπόρων αὐτῶν· καὶ παρεδόθησαν τῷ στρατηλάτῃ Βελισαρίῳ, καὶ ἐξετασθέντες ὡμο- 10 λόγησαν πάντα.

Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ ὁ δοῦξ Παλαιστίνης ἐποίησεν ἔχθραν μετὰ τοῦ φυλάρχου τῶν ὑπὸ Ῥωμαίους Σαρακηνῶν. καὶ φοβηθεὶς ὁ φυλάρχος εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐσώτερον λιμωτῶν, καὶ μαδῶν ὁ Ἀλαμούνδαρος ἐπιρρίψας, παρέλαβεν αὐτὸν καὶ 15 ἐφόνευσεν. καὶ λαβὼν τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα, ὑπέστρεψεν. καὶ μαθόντες οἱ δοῦκες τῆς Φοινίκης καὶ Ἀραβίας καὶ Μεσοποταμίας καὶ ὁ φυλάρχος ἐδίωξαν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἀκούσας ὁ Ἀλαμούνδαρος ἔφυγεν εἰς τὰ Ἰνδικὰ μέρη, εἰς ἃ οὐδεὶς τῶν Ῥωμαίων εἰσῆλθὲν ποτε. παρέλαβον δὲ P. 153

1. λιθείαν] λιθέαν codd. et vulg. 2. ἔβαλεν] fort. ἔλαβεν.
 3. τάλαντα A, τάλαντιου vulg. τε add. ex A. 4. τελοῦν-
 τες A b. 8. ὀνομαστοὶ A, ὀνόματα vulg. 13. Ἀμητῶν
 codd. et vulg. 14. ὁ add. ex A.

praedivite, quae innumera auri centenaria et ingentem pretiosorum lapidum congeriem penes se haberet. praetextum vero cepit auri fodinas in montibus Armeniae, utpote quae talentum Romanis simul atque Persis olim, nunc autem solis Romanis penderent, atque alia quaedam capita praetendens ad imperatorem scripsit. cum vero id Samaritarum commentum esse compertum fuisset, redeuntes e Persia detenti sunt ad Ammidium. erant autem isti praecipui quinque optimates, et inter cives potioribus valebant opibus; et ii militiae magistro Belisario traditi, et diligentius examinati, cuncta palam confessi sunt.

Hoc etiam anno Palaestinae dux inimicitias cum Saracenorum Romanis subditorum tribuno suscepit: quo exterritus tribunus in interiorem limitem se recepit. quod cum rescisset Alamundarus, irruptione facta, tenuit eum et morte damnavit: captisque uxoribus et filiis eius, reversus est. ea re audita, Phoeniciae, Arabiae et Mesopotamiae duces, nec non ipse Saracenorum tribunus ipsum a tergo insequuti sunt: quo cognito, ad Indiae partes, quas Romanorum nullus hucusque penetravit, Alamundarus fugit. eius itaque tentoria diripuerunt, et Saracenorum virorum, mulierum et puerorum innume-

καὶ τὰς σκηνὰς αὐτοῦ, καὶ ἤνεγκαν αἰχμαλωσίαν πολλὴν Σαρρακηνῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παίδων, καὶ ὄσους εἶρον Ῥωμαίους αἰχμαλώτους, καὶ καμήλους καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ πολλὴν μέταξαν καὶ ἱματισμόν. ἔκαυσαν δὲ καὶ Περσικὰ κύστρα τέσσαρα· καὶ ὑπέστρεψαν μετὰ νίκης μεγάλης.

A.M. 6022 · Τούτῳ τῷ ἔτει τῆς ἡ' ἐπιμεμήσεως ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Β' Ἰουστινιανὸς διωγμὸν μέγαν κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ πάσης αἰρέσεως, καὶ τὰς τούτων οὐσίας ἐδήμευσεν. κατηγορήθη δὲ καὶ Μακεδόνιος ὁ ἀπὸ ρεφερενδαρίων καὶ Ἀσκληπιόδοτος ὁ ἀπὸ ἐπάρχων, ὅστις καὶ φοβηθεὶς ἐπίστευσεν καὶ ἀπέθανεν· καὶ Πηγάσιος ὁ Ἡλιουπολίτης σὺν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ ἐν προῦδῳ ἐξητάσθησαν, καὶ Φωκᾶς ὁ πατριίκιος τοῦ Κρατεροῦ, καὶ ὁ κοιαιστῶρ Θωμᾶς, καὶ ἄλλοι συνελήφθησαν· καὶ φόβος πολὺς ἐγένετο. καὶ ἐθέσπισεν ὁ βασιλεὺς, ὥστε μὴ πολιτεύεσθαι τοὺς ἐλληνίζοντας, μηδὲ τοὺς αἰρετικούς, εἰ μὴ μόνους τοὺς ὀρθοδόξους Χριστιανούς, δούς αὐτοῖς καὶ προσησμίαν ἕως μηνῶν τριῶν πρὸς ἐπιστροφὴν. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ὁγδόης ἰνδικτιῶνος ἐν Ἀντιοχείᾳ ὁ Ἐρμογένης ὁ ἀπὸ ὑπάτων μάγιστρος καὶ Ρουφῆνος ὁ ἀπὸ στρατηλατῶν πατριίκιος ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη ἀπερχόμενοι πρεσβεύται, καὶ

1. καὶ prius add. ex A b. αὐτοῦ A b, αὐτῶν vulg. 10.
ἐπάρχων A b, ὑπάρχων vulg. ἐπίστευσεν] ἐλίπησεν A. neutrum
verum esse videtur. 15. μόνον a. 18. ὁγδόης add. ex A.

ram multitudinem abduxerunt captivam, et quos reperere Romanos captivitate oppressos, camelos, oves bovesque, nec non sericorum florum copiam ingentem vestesque plurimas secum tulerunt. castella quoque Persarum quatuor succenderunt igni, et cum praeclara victoria regressi sunt.

A. C. 522 Hoc anno, qui octavae indictionis, adversus gentiles et haeresim omnem Iustinianus imperator persecutionem movit, et eorum facultates aerario publico addidit. tunc accusatus est Macedonius exreferendarius et Asclepiodotus extraefectus, qui metu pulsus fidem amplexus est et obiit mortem: Pegasius etiam cum filiis inter procedendum examinatus est: Phocas etiam patricius Crateri filius, et Thomas quaestor, et alii plures comprehensi: quod maximum omnibus timorem incussit. imperator autem solos Christianos, eosque recta in fide probatos, ad communia et curialia munera sustinenda admitti, gentiles et haereticos ab eis amoveri lata lege sauxit; iisdem vero trimestre tempus ineundae resipiscentiae terminum ultimum praescripsit. porro mense Martio eiusdem indictionis Hermogenes exconsularis et magister, nec non Rufinus exmagister militiae et patricius Antiochia

φθάσαντες εἰς τὸ Δαρῶς, ἐμήνυσαν τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν τοῦ δέξασθαι καὶ αὐτούς. καὶ ἐν τῇ δίαγειν αὐτούς εἰς τὸ Δαρῶς ἅμα Βελισαρίῳ τῷ στρατηλάτῃ τῆς ἀνατολῆς, καὶ τῶν λοιπῶν ἐξάρχων Ῥωμαίων, καὶ ἀπλικευόντων αὐτῶν πρὸ μι-
 5 κροῦ τῆς πόλεως, μαθὼν ὁ Μηρᾶν πρωτοστράτηγος τοῦ Περ- D
 σῶν βασιλέως σὺν τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως, καὶ τοῖς λοιποῖς στρατηγοῖς τῆς Περσίδος, συνηγμένοι ἐν τῷ Νιτζιβίῳ μετὰ Περσικῆς δυνάμεως πολλῆς τῷ Ἰουνίῳ μηνὶ τῆς ἰνδικτιῶνος ἡ, ἐπέρριψαν αὐτοῖς μερίσαντες τὸ ἴδιον πλῆθος εἰς τρία τά-
 10 γματα. καὶ τοῦτο γνόντες οἱ στρατηγοὶ Ῥωμαίων σὺν τῷ
 μαγίστρῳ καλῶς στρατηγήσαντες, ὄρμησαν κατὰ τῶν Περ-
 σῶν, καὶ ἐγένετο πόλεμος μέγας καὶ συμβολὴ φοβερά. καὶ
 ἔκοψαν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς Πέρσας, καὶ ἀπόλεσαν αὐτούς ἐπά-
 15 ραντες καὶ τὸ βῆνδον αὐτῶν. ὁ δὲ Μηρᾶν καὶ ὁ υἱὸς τοῦ V. 123
 βασιλέως Περσῶν καὶ ὀλίγοι ἐκ τῶν περισωθέντων κατέφυγον P. 154
 εἰς τὸ Νιτζίβιος. καὶ ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι νίκην μεγάλην.
 γνούς δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, ἐπέτρεψεν εἰσελθεῖν
 πρὸς αὐτὸν τὸν πατρίκιον Ῥουφῖνον μόνον ἅμα τῷ κόμητι
 Ἀλεξάνδρῳ. καὶ τῷ Ἀγούστῳ μηνὶ εἰσῆλθον πρὸς αὐτόν,

1. ἐμήνυσαν — — — Δαρῶς om. A. 5. Μηρᾶν A passim.
 6. τοῖς λοιποῖς στρατηγοῖς b, τῶν λοιπῶν στρατηγῶν vulg. 7.
 Νιτζιβίως A. 9. ἐπέρριψαν A, ἐπέρριψεν vulg. 13. μερίσαν-
 τες A b, μερίσας vulg. 11. τῶν add. ex A b. 13. of add.
 ex A. ἀπόλεσαν vulg. 16. Νιτζιβίως A. 17. ἐπέ-
 τρεψεν A, ἔτρεψεν vulg. 19. εἰσῆλθον A, εἰσῆλθεν vulg.

digressi, et legatorum munere fungentes Persiam versus profecti, Daras cum pervenissent, regi Persarum, ut se ad colloquium exciperet, denunciaverunt. dum vero subsistunt ad Daras, Belisarius orientalis militiae magister una cum reliquis Romanis ducibus urbi quam proxime castra applicuit: qua re cognita, Meran Persarum regis supremus dux, ipseque regis filius, et caeteri Persarum duces cum innumeris copiis Nisibi collecti, acie omni in partes tres divisa, Iunio mense memoratae octavae indictionis in eos irruerunt. comperto periculo, Romanorum duces una cum magistro eductis ordine praeclaro copiis, obviam in Persas iverunt, unde acre praelium conflictusque terribilis insequutus est. caesis itaque Persis, et ad internecionem profligatis, vexillum eorum tulerunt Romani: Meran vero regisque Persarum filius paucique admodum e praelio superstites fuga Nisibim contenderunt, praeclara Romanis relicta victoria. quod ubi Persarum rex agnovit, patricium Rufinum solum una cum Alexandro comite ad se accedere permisit: et insequenti mense Augusto eum convenientes,

καὶ πολλὰ διαλεχθέντες καὶ εἰρήνης πάντα κατατυπώσαντες
B ἐξῆλθον ἐν εἰρήνῃ.

A.M. 6023 Ῥώμης ἐπισκόπου Βονιφατίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος Σ' ἐφάτη
μέγας καὶ φοβερὸς ἀστὴρ εἰς τὸ δυτικὸν μέρος κομήτης πέμ-
πων ἐπὶ τὰ ἄνω τὰς ἑαυτοῦ ἀκτίνας ἀστραπτούσας, ὃν ἔλε-
γον Λαμπαδίαν, καὶ ἔμεινεν ἐπὶ εἴκοσι ἡμέρας λάμπων· καὶ
ἐγένοντο κοσμικαὶ δημοκραταὶ καὶ φόνοι. ἐν δὲ τῇ συμπλη-
ρώσει τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς κατέλαβεν ὁ πατριάρχης Ῥουφῖνος
C ἐκ τῆς πρεσβείας τῶν Περσῶν πρὸς τὸν βασιλέα Τουστινια-
10 νὸν εἰρήνης πάντα στοιχῆσας· ὃν τινα δεξάμενος βασιλεὺς
ἐχάρη λίαν διὰ τὴν εἰρήνην, καὶ ἡσμένισε τὰ στοιχηθέντα
πάντα, καὶ ἔτυχον εἰρήνης τὰ πράγματα ἀμφοτέρων.

A.M. 6024 Τούτῳ τῷ ἔτει πέμπτῳ ὄντι τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ
μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰνδικτιῶνος δεκάτης γέγονεν τοῦ λεγομένου
Nίκα ἢ ἀνταρσία. καὶ ἔσπεσαν οἱ τῶν δήμων εἰς βασιλέα
Ῥούφιον τὸν συγγενῆ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου· καὶ ἐκάν-
D θη πολὺ μέρος τῆς πόλεως, καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία, καὶ ἡ
ἀγία Εἰρήνη, καὶ ὁ ξενὸν τοῦ Σαμψῶν, καὶ τὸ Αὐγουστοῖον,
καὶ τὸ προσκυόνιον τῆς βασιλικῆς, καὶ ἡ Χαλκῆ τοῦ παλατίου. 20

1. κατατυπώσαντες ἐξῆλθον ἐν εἰρήνῃ A, τυπώσαντες, ἐξῆλθεν εἰ-
ρήνη vulg. 12. ἐχάρη add. ex A. ἡσμένισε A, ἡσμένισε
vulg.

et ad invicem saepius colloquuti, firmatis speratae pacis conditioni-
bus, in pace secesserunt.

A. C. 523 Romae episcopi Bonifacii annus primus.

Hoc anno, mense Septembri, indictione nona, ingens et terribile
astrum ad occidentalem caeli plagam visum, cometes nimirum, Lam-
padias dictus, in superiorem caeli partem radios fulguris in modum
coruscantes emittens, ac per totos viginti dies perseverans: ex quo
universales populorum tumultus, et caedes sequutae. exeunte porro
mense Novembri, patricius Rufinus sua ad Persas legatione functus,
datis pacis conditionibus, ad imperatorem Iustinianum reversus est:
eum ob firmatam pacem excepit imperator gratissime, et foederis initi
pactas condiciones ex animo laetusque probavit: atque ita demum
Romanorum et Persarum res optima pace potitae sunt.

A. C. 524 Hoc anno, qui Iustiniani imperii quintus, mense Ianuario, indi-
ctione decima, seditio, cui nomen Nica, Vince, factum est, ortum ha-
buit: popularesque tribus Hypatium Anastasii imperatoris consangu-
ineum imperatorem coronaverunt: plurimaeque urbis pars subinde in-
cendium passa est, ut et magna ecclesia, sanctae Irenae templum, pe-
regrinorum Sampsonis nomine hospitium, Augusteum, regiae atrium

καὶ ἐγένετο φόβος μέγας, καὶ πολλοὶ τῶν εὐρεθέντων ἐν τῇ
 λεγομένῃ ἱππικῇ μετὰ Ὑπατίου, ὡς φασί, τριάκοντα πέντε χι-
 λιάδες ἀπέθανον. γέγονεν δὲ ἡ ἀταξία τοῦ Νίκα τρόπῃ
 τοιούτῃ. ἀνελθόντα τὰ μέρη ἐν τῇ ἱππικῇ, ἀνέκραζαν οἱ
 5 τῶν Πρασίνων· ἄκτα. διὰ Καλοπόδιον τὸν κουβικουλάριον καὶ
 σπαθάριον. οἱ Πράσινοι· ἔτη πολλά, Ἰουστινιανὸν αὐγουστε·
 τοῦ βίχας. ἀδικοῦμαι, μόνε ἀγαθὸς, οὐ βριστάζω. οἶδεν ὁ θεός. P. 155
 φοβοῦμαι ὀνομάσαι, μὴ πλέον εὐτυχίῃ καὶ μέλλω κινδυνεύ-
 ειν. — Μανδάτωρ· τίς ἐστίν, οὐκ οἶδα. — Ὁ πλεονεκτῶν
 10 με, τρισάγουστε, εἰς τὰ τζαγγάρια εὐρίσκειται. — Μαν-
 δάτωρ· οὐδεὶς ὑμᾶς ἀδικεῖ. — Οἱ Πράσινοι· εἰς καὶ μόν-
 ος ἀδικεῖ με, θεοτόκε, μὴ ἀνακεφαλίσῃ. — Μανδάτωρ·
 τίς ἐστίν ἐκεῖνος, οὐκ οἶδαμεν. — Οἱ Πράσινοι· σὸ καὶ
 μόνος οἶδας, τρισάγουστε, τίς πλεονεκτεῖ με σήμερον. —
 15 Μανδάτωρ· * εἴ τις ἐάν ἐστίν, οὐκ οἶδαμεν. — Οἱ Πράσι-
 νοι· Καλοπόδιος ὁ σπαθάριος ἀδικεῖ με, δέσποτα πάντων.
 — Μανδάτωρ· οὐκ ἔχει πρᾶγμα Καλοπόδιος. — Οἱ Πρά- V. 124
 σινοι· εἴ τίς ποτέ ἐστίν, τὸν μόνον ποιήσει τοῦ Ἰούδα, ὁ β
 θεὸς ἀνταποδώσει αὐτῇ ἀδικοῦντί με διὰ τάχους. — Μαν-

3. ἀπέθανον om. A e. 5. Καλοπόδιον A a, Καλαπόδιον vulg.
 6. ἐτ] ἐτι Δ. 7. fort. βίχας. 15. εἴ τίς — — — πάν-
 των — Μανδάτωρ om. A. 19. ἀδικοῦντί με Δ, ἀδικοῦντι μετὰ
 vulg.

columnis circumquaque ornatum, et Chalce palatii. inde timor in-
 gens per urbem vagatus, plurimique eorum, qui una cum Hypatio
 in circo sunt reperti, ad triginta quinque hominum millia, ut narrant,
 interfecti. seditio ista, quae postmodum Nica, Vince, appellationem
 obtinuit, hoc pacto exorta est. populi factionibus ad circum colle-
 ctis exclamaverunt Prasini: acta. propter Calopodium cubicularium et
 spatharium vociferati sunt Prasini: annos tibi plurimos Iustiniane au-
 guste: tu vincas. iniuriam perpetior, o qui bonus unus es, nec eam
 amplius fero. novit deus. vereor nominare, ne rem felicius geras,
 et ego ad periculum extremum deducar. — Respondit mandator: quis
 ille sit, non novi. — Prasinatorum factio. qui me opprimit, ter au-
 guste, ad sutorias officinas moratur. — Mandator. nullus iniuriam
 vobis infert. — Prasini. unus solusque me iniuria afficit, o deipara,
 ne paria iniquitatis capita repetat. — Mandator. quis ille sit, igno-
 ramus. — Prasini. tu solus novisti, ter auguste, quis me in ho-
 diernum diem opprimit. — Mandator. * si quis omnino sit, nesci-
 mus. — Prasini. Calopodius spatharius ipse est qui me vexat,
 omnium domine. — Mandator. nihil administrat Calopodius. — Pra-
 sini. quisquis ille fuerit, Iudae partem sibi comparabit: brevi re-

δάτωρ· ἡμεῖς οὐκ ἀνέρχεσθε εἰς τὸ θεωρῆσαι, εἰ μὴ εἰς τὸ ὑβρίζειν τοὺς ἄρχοντας. — Οἱ Πράσινοι· εἴ τις δήποτε ἀδικεῖ με, τὸν μόρον ποιήσει τοῦ Ἰουδα. — Μανδάτωρ· ἡσυχάσατε, Ἰουδαῖοι, Μανιχαῖοι καὶ Σαμαρεῖται. — Οἱ Πράσινοι Ἰουδαίους καὶ Σαμαρεῖται ἀποκαλεῖς; ἡ θεοτόκος μετὰ ὄλων.⁵ — Μανδάτωρ· ἕως ποτὲ ἑαυτοὺς καταρῶσθε; — Οἱ Πράσινοι· εἴ τις οὐ λέγει, ὅτι ὀρθῶς πιστεύει ὁ δεσπότης, ἀνάθεμα αὐτῷ, ὡς τῷ Ἰουδα. — Μανδάτωρ· ἐγὼ ὑμῖν λέγω εἰς ἕνα βαπτίζεσθαι. — Οἱ δὲ Πράσινοι ἀνεβίησαν ἐπάνω Ἰουδαίων, καὶ ἔκραζον. ὡς ἐκέλευσεν, * ἄτλας, εἰς ἕνα βαπτίζομαι.¹⁰ — Μανδάτωρ· ὄντως εἰ μὴ ἡσυχάσατε, ἀποκτεφαιλιζῶ ὑμᾶς. — Οἱ Πράσινοι· ἕκαστος σπεύδει ἀρχὴν κρατῆσαι, ἵνα σωθῆ· καὶ εἴ τι ἂν εἴπωμεν, Ἐλιβόμενοι, μὴ ἀγανακτήσῃ τὸ κράτος σου· τὸ γὰρ θεῖον πάντων ἀνέχεται. — Οἱ Πράσινοι· ἡμεῖς λόγον ἔχοντες, αὐτοκράτορ, ὀνομαζόμενοι ἄρτι πάντα· ποῦ ἐστίν, ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν, οὐδὲ τὸ παλιόν, τρισαύγουστε, οὐδὲ πολιτείας κατώστασις, μίαν εἰς τὴν πόλιν προέρχομαι, ὅτ' ἂν εἰς βορδώνην καθέξομαι· εἶδος *

1. ἀνέρχεσθε A, ἐνέρχ. vulg. μὴ τὸ A e omisso εἰς. 4. Μανιχαῖοι A e. 5. μετὰ ὄλων τῶν Μανιχαίων a. 9. βαπτίζεται A f, fort. βαπτίζεσθε. 10. ἄτλας] Ἀντλάς A e, utrumque obscurum. βαπτίζεται A e. 11. ἡσυχάσατε A, ἡσυχάσητε vulg. 13. εἴ τι ἂν εἴπωμεν A, εἴ τι ἂν εἴπωμεν vulg. 15. ἡμεῖς om. A e. αὐτοκράτορ add: ex A. 17. κατώστασις vel κατωστάσεις legendum videtur. 18. βορδώνην A. εἶδος] ἡθοῖς A e, εἶδος a, omnia incerta.

pendet deus illatae iniuriae praemium. — Mandator. spectatum convenistis? an forte contumeliis optimates respersuri? — Prasini. qui iniuriam intulerit, Iudae sortem sortietur. — Mandator. quiescite tandem, Iudaei, Manichaei, Samaritae. — Prasini. Iudaeos et Samaritas nuncupas? sit omnibus nobis adiutrix deipara. — Mandator. quousque vobis ipsis infausta precamini? — Prasini. anathema ceu Iudae, o domine, ei qui dominum non recta credere profitetur. — Mandator. in unius nomine vos baptizari iubeo. — Magna ad invicem contentione exclamaverunt Prasini, et vociferati sunt: ut iussit, hauri aquam, in unius nomine baptizor. — Mandator. sane, nisi quiescatis, caput vobis tollo. — Prasini. singuli quique salutem sibi quaerere incipiunt: at si quid afflicti proferamus, ne indignetur imperium tuum: ipse deus omnes sustinet patienter. — Prasini. nos cum iure queramur: cuncta nunc propriis appellamus nominibus: ubi moretur ille, nescimus: palatium, ter auguste, vel reipublicae status et administratio mihi ignota: unica via per urbem procedo, cum bor-

μηδὲ τότε, τρισαύγουστε. — Μανδάτωρ· ἕκαστος ἐλείθε-
 ρος ὅπου θέλει, ἀκινδύνως δημοσιεύει. — Οἱ Πράσινοι· καὶ Ὁ
 θαρρῶ ἐλευθερίας, καὶ ἐμφανίσαι οὐ συγχωροῦμαι· καὶ ἐάν
 ἔστιν ἐλεύθερος, ἔχει δὲ Πρασίνων ὑπόληψιν, πάντως εἰς φα-
 5 νερόν κολάζεται. — Μανδάτωρ· ἐτοιμοθάνατοι οὐδὲ τῶν
 ψυχῶν ὑμῶν φεΐθεσθε; — Οἱ Πράσινοι· ἐπαρθῆ τὸ χρῶ-
 μα τοῦτο, καὶ ἡ δίκη οὐ χρηματίζει, ἄνες τὸ φρονεῦσθαι·
 καὶ ἄφες, κολαζόμεθα. ἴδε πηγὴ βρίουσα, καὶ ὄσους θέλεις,
 κόλαζε. ἀληθῶς τὰ δύο ταῦτα οὐ φέρει ἀνθρωπίνῃ φύσις.*
 10 εἶδος Σαββάτιος μὴ ἐγεννήθη, ἵνα μηδὲ υἱὸν ἔσχεν φονέα.
 εἰκότως ἐκτὸς φόνος ἐστὶν ὁ γενόμενος εἰς τὸ Ζεῦγμα τῇ πρώτῃ, P. 156
 ἃς ἐθεώρησεν, καὶ τῇ δείλῃ ἐσφάγη, δέσποτα πάντων. — Οἱ
 Βένετοι· τοὺς φονεῖς ὄλου τοῦ σταδίου ὑμεῖς μόνοι ἔχετε.
 — Οἱ Πράσινοι· πότε σφάζεις, καὶ ἀποδημεῖς; — Οἱ
 15 Βένετοι· σὺ δὲ σφάζεις, καὶ διακινεῖς. τοὺς φονεῖς γὰρ τοῦ
 σταδίου ὑμεῖς μόνοι ἔχετε. — Οἱ Πράσινοι· δέσποτα Ἰου-
 στινιανέ, αὐτοὶ παρακαλοῦσιν, καὶ οὐδεὶς αὐτοὺς φονεύει. νοή-
 σει ὁ θέλων. τὸν ξυλοπάλην, τὸν εἰς τὸ Ζεῦγμα, τίς ἐφό-

5. ἐτοιμοθάνατοι A a, ἐτοιμοθαίνατοι vulg. 10. Ἰθoις A f,
 εἶθοι a. Σαββάτιος A a, Σαββάτης vulg. 11. εἰκότως
 ἐκτὸς A, εἰκοστόν ἔτος vulg. πρώτῃ, ἃς} πρώτας A a. 13. τοὺς
 φόνους δλους τοῦ σφαγείου a. 14. τότε A. 17. αὐτοῖς e f.
 νοήσει e, φονεύει f, νοήση vulg. om. A. 18. ὁ θέλων A f,
 ὁ μὴ θέλων vulg.

doni insideo: utinam, * ter anguste, ne tum quidem. — Mandator.
 liber homo quilibet, quocunque vult, tuto atque impune in publicum
 procedere potest. — Prasini. libertati confido: eam tamen manife-
 stam reddere mihi non licet. si quispiam liber est, de Prasinorum
 factione suspectus, omnino plectitur in manifesto. — Mandator. poe-
 narii, furciferi, neque vitae vestrae parcitis? — Prasini. auferatur
 certe color iste, cessat prorsus a iure dicundo ipsa iustitia: permitte,
 occidamur: per te liceat, morte plectamur. en iam scaturit fons san-
 guinis, tu, quos lubet, plecte. certe duo haec humana natura minime
 patitur, * utinam Sabbatius nusquam fuisset natus, filium certe homi-
 cidam non habuisset. certe foris mane ad Zeugma patrata est caedes,
 utinam inspexisset maiestas tua et vesperi tandem, omnium domine,
 neci traditus fuisset. — Dixerunt Veneti: vestri sunt omnes, iique
 soli, totius huius stadii homicidae. — Opposuerunt Prasini: quan-
 donam iugulas, et fugam arripis? — Veneti. tu caedes admittis, ac
 insuper tumultum moves. vestri sunt, iique soli per stadium homi-
 cidae. — Prasini. domine Iustiniane, isti precibus instant, et nullus
 caedit. haec qui volet, intuebitur. venditorem lignorum ad Zeugma

νευσεν, αυτοκράτωρ; — Μανδάτωρ· ὑμεῖς αὐτὸν ἐφρονέσατε. — Οἱ Πράσινοι· τὸν υἱὸν τοῦ Ἐπαγάθου τίς ἐφρόνευσεν, αυτοκράτωρ; — Μανδάτωρ· καὶ αὐτὸν ὑμεῖς ἐφρονέσατε· καὶ τοὺς Βενέτους πλέκετε. — Οἱ Πράσινοι· ἄρτι καὶ ἄρτι· κύριε ἐλέησον. τυραννεῖται ἡ ἀλήθεια. ἤθελον ὅτι ἀντιβαλεῖν τοῖς λέγουσιν ἐκ Θεοῦ διοικεῖσθαι τὰ πράγματα. πόθεν αὕτη ἡ δυστυχία; — Μανδάτωρ· ὁ Θεὸς κακῶν ἀπειράστος. — Οἱ Πράσινοι· Θεὸς κακῶν ἀπειράστος; καὶ τίς ἐστὶν ὁ ἀδικῶν με, εἰ φιλόσοφος ἐστὶν ἢ ἐρημίτης, τὴν διαίρεσιν εἶπη τῶν ἑκατέρων. — Μανδάτωρ· βλάσφημοι 10 καὶ Θεογόλητοι, ἕως πότε οὐχ ἡσυχαίσετε; — Οἱ Πράσινοι· ἂν θεραπεύεται τὸ κράτος σου, στέγω, καὶ μὴ θέλων, τρισάγουστε, ὅλα, ὅλα οἶδα· ἀλλὰ σιωπῶ· σῶζον, δίκη, οὐκ V. 125 ἔτι χρηματίζεις. μεταβαίνω, καὶ τότε Ἰουδαίω. μᾶλλον δὲ Ἐλληνίσαι συμφέρει, καὶ μὴ βενετίσαι, ὁ Θεὸς οἶδεν. — Οἱ 15 Βενέτοι· τὸ μισῶ, οὐ θέλω βλέπειν; καὶ ὁ φθόνος παρενοχλεῖ μοι. — Οἱ Πράσινοι· ἀνασκαφῆ τὰ ὀστέα τῶν θεωρούντων. — Καὶ κατήλθον οὗτοι, καὶ ἔασαν τὸν βασιλέα καὶ τοὺς Βενέτους θεωροῦντας. καὶ εὐθύς συνέβη γενέσθαι ὑπότινων μαγιστόρων πρόφασιν δημοτικῆς ταραχῆς τρῶψαι τοῦ 20

6. ἀντιβάλλαι A e.
11. Θεογόλωτοι A.
20. μαϊστόρων A.

9. εἰ ἢ A. ἐρημίτης A, ἐρημίτης vulg.
14. Ἰουδαίεις A e. 16. fort. ὁ μισω.

quis interfecit, o imperator? — Mandator. vos eum occidistis. — Prasini. Epagathi filium quis interfecit, o imperator? — Mandator. vos etiam istum occidistis: et Venetos crimine implicatis. — Prasini. etiam nunc, etiam nunc, domine deus miserere. vis veritati infertur. deum mundi res omnes moderari asserentibus opponerem me quam libenter. quae haec calamitas? — Mandator. non est deus malorum auctor. — Prasini. malorum intentator deus non est? ecquis me per nefas opprimit? si philosophus extat, vel eremita, cedo utriusque discrimen? — Mandator. blasphemi, deo infensi, quando demum cessabitis? — Prasini. si maiestati tuae ita fiat satis, etiam invitus annuo, ter auguste. cuncta mihi nota, cuncta mihi nota: et silentium mihi. vale iustitia, nulla sunt deinceps tua sancita. desertorem ago, et ad Iudaeorum partes migro: imo gentilem potius fieri, quam a Venetis stare conducit: novit deus. — Veneti. quod exhorreo, etiam conspiciere fugio: en tamen ut invidia mihi molestiam exhibet ingentem. — Prasini. effodiantur spectatorum ossa. — quo semel dicto Prasini discesserunt, imperatore ac Venetis in circo spectantibus relictis. confestim vero popularis tumultus praetextum a quibusdam magistris dari in

δε. κρατήσας δ' ἑπαρχος τρεῖς δημότας τῶν ἀτακτούντων, ἐφούρκισεν αὐτούς. καὶ ὁ μὲν εἷς πάραυτα ἀπέθανεν· οἱ δὲ δύο ἔπεσαν ἐκ τῆς φούρκας. πάλιν ἐκρεμάσθησαν, καὶ πάλιν ἔπεσαν. τούτους οὖν ἑωρακῶς ὁ ἐστὼς ὄχλος ἔκραξεν· D
5 τούτους τῇ ἐκκλησίᾳ. ἀκηκούτες οὖν οἱ μοναχοὶ τοῦ ἁγίου Κωνῶνος ἤρπασαν αὐτοὺς ἐν ἀκατίῳ καὶ ἐπέρασαν εἰς τὸν ἅγιον Λαυρέντιον, διότι προνόμια εἶχεν τοῦ μηδένα ἐκβλήσκεισθαι τοῦ ναοῦ, ἕως οὗ πάθῃ τὸ ἱκανόν. ἀκούσας δ' ὁ ἑπαρχος ἔπεμψε στρατιώτας τοῦ φύλαττειν αὐτούς, καὶ γνόντες οἱ
10 δῆμοι ἀπῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον αἰτοῦντες τὸν ἑπαρχον ἀποσιῆσαι ἐκ τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου τοὺς φυλάσσοντας στρατιώτας, καὶ ἀποκρίσεως οὐκ ἔτυχον παρ' αὐτοῦ· καὶ θυμωθέντες ἔβαλον πῦρ εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἐκάησαν οἱ ἔμβολοι P. 157
ἀπὸ τῆς καμάρας τοῦ φόρου ἕως τῆς Χαλκῆς, τὰ τε ἀργυρο-
15 πρατεῖα, καὶ τὰ Λαύσου πάντα πυρὶ ἀνήλωσαν, καὶ τοὺς ἐμπύπτοντας αὐτοῖς στρατιώτας κατέσφαξαν ἀφειδῶς. καὶ εἰσερχόμενοι ἐν τοῖς οἴκοις διήρπαζον τὰς ὑποστάσεις, καὶ ἐνεπύρισαν τὴν εἴσοδον τοῦ παλατίου τὴν χαλκώστεγον, καὶ τῶν Προτικτόρων καὶ τὸ ἔννατον τοῦ Ἀύγουστέως. καὶ κα-

1. ἑπαρχος A, ὑπαρχος vulg. 3. ἔπεσον A utrobique. 6.
ἐπέρασαν εἰς A, ἐπέρασαν αὐτοὺς εἰς vulg. 8. δ' ὁ ἑπαρχος
A, οὖν ὁ ὑπ. vulg. 9. τοῦ φυλάσσειν αὐτοὺς add. ex A. 11.
ἐκ add. ex A. 15. ἀνήλωσαν A b, ἀνηλώθησαν vulg. 19.
τῶν Προτικτόρων A, Προτωτικτόρων vulg.

hunc modum contigit. apprehensus ex aurigantium factionibus tres seditiosos suspendio praefectus damnavit. eorum quidem unus vitam amisit extemplo: alii duo e patibulo ceciderunt. iterum suspensi, ceciderunt iterum. his conspectis, populus astans exclamavit: ad ecclesiam ducite. audito clamore, sancti Cononis monachi poenarius lembo sustulerunt, et ad sancti Laurentii traiectos deportaverunt, quod eo gauderet privilegio ecclesia, nullum ex ea eiiciendum, donec factum fuisset satis. ea re accepta, misit praefectus milites ad eos custodiendos; eos vero missos cum rescivissent populares factiones, ad Praetorium convenerunt, milites ad custodiam destinatos a sancti Laurentii templo amoveri a praefecto postulaturae: responsum vero nullum ab eo acceperunt. inde furore succensae factiones ignem Praetorio submiserunt; a fori camera ad usque Chalces terminos incendierunt cuncta, argentariorum officinas, Lausique aedificia omnia flammis consumpserunt, et obvios quosque milites, nulli venia concessa, occiderunt: domos quoque penetrantes bona diripuerunt cuncta, palatii aditum aere tectum, Protectorum stationem, et Augustei eunatum

τῆλθεν ὁ δῆμος εἰς τὸν Ἰουλιανοῦ τῆς Σοφίας λεγόμενον λιμένα εἰς τὸν οἶκον Πρόβου ζητοῦντες ὄπλα, καὶ κρῖζοντες ἄλλον βασιλέα τῇ πόλει, καὶ ἔβαλον πῦρ εἰς τὰ Πρόβου· καὶ κατηνέχθη ὁ οἶκος. καὶ ἦλθον, καὶ ἔκασαν τὸν βυλανεῖον Βιοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ τὸν ξενῶνα τοῦ Σαμψῶν τὸν μέγαν, καὶ ἀπόλωντο οἱ ἄρρωστοι, καὶ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν σὺν τοῖς ἀμφοτέροις κίσι· καὶ πᾶσα ἐκ τετραέντων κατηνέχθη. ὁ δὲ βασιλεὺς φοβηθεὶς ἠθέλησε βαλεῖν εἰς δρόμωνα τὰ χρήματα, καὶ ἐξελθεῖν ἐπὶ τὴν Θράκην, ἕως Ἡρακλείας, καταλείψας φυλάττειν τὸ παλάτιον τὸν στρατηλάτην Μοῦνδον μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τρισχιλίων ἀνδρῶν καὶ Κωνσταντιόλου, καὶ τοῖς κοιβικουλαρίοις. οἱ, δὲ δῆμοι τοὺς νεκροὺς σύραντες ἔβαλον εἰς τὴν θάλασσαν, φονεύσαντες καὶ γυναῖκας πολλὰς. φήμης δὲ γενομένης, ὅτι ὁ βασιλεὺς λαβῶν τὴν ἀγούστου ἐξῆλθεν ἐν τῇ Θράκῃ, ἀνηγόρευσαν βασιλέα Ὑπάτιον τὸν πα-15
 Στρίκιον, καὶ καθεζόμενος ἐν τῷ ἵππικῷ εὐφημεῖτο ὑπὸ τῶν δῆμων. καὶ ἤκουσεν τὰς ὑβριστικὰς φωνὰς τὰς πρὸς Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα. ἦλθον δὲ καὶ ὑπὸ Φλαβιανῶν νεώτεροι Πράσινοι διακόσιοι λωρικότοι, ὑπολαμβάνοντες ἀνοῖξαι τὸ παλάτιον καὶ εἰσαγαγεῖν τὸν Ὑπάτιον. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκού-20

1. λεγόμενον] λέγω A.

5. τοῦ Σαμψῶν A, τὸν Σαμψῶ vulg.

12. τῶν κοιβικουλαρίων scribi oportebat. 15. ἀνηγόρευσαν A, καὶ ἀν. vulg.

19. λωρικότοι A, λουρικότοι vulg. ἀνοῖξαι A, καὶ ἀν. vulg.

omne igne depopulati sunt. exinde dilapsa populi factio ad Iuliani aedes (Sophiae portus is dicitur) convenit, tum ad Probi, arma, aiebat, repertura, contendit: et in urbe imperatorem alium inclamans Probi domum incendit, quae mox in ruinam acta. pergens vero ulterius in Alexandri balneum flammam ultrices intulit, magnum Sampsonis hospitium, aegris etiam misere consumptis, devastavit, magnam quoque ecclesiam cum utriusque partis columnis: tota vero quadripartito in ruinam concidit. his imperator territus, pecuniam omnem in dromonem congerere, et Mundo militiae magistro, et eius filio, et millibus hominum tribus, nec non Constantiolo et cubiculariis ad palatii custodiam relictis, in Thraciam Heracleam usque secedere meditabatur. factiones porro cadavera (erant etiam illa plurimarum ab eis occisarum mulierum) per urbem raptantes in mare proiecerunt. at cum rumor sparsus esset imperatorem abducta secum augusta in Thraciam profugisse, Hypatium patricium imperatorem salutaverunt: mox sedens in circo populi factionum faustas voces excepit, et contumeliosarum in Iustinianum coniectarum extitit auditor. convolarunt insuper a Flavianis iuniores Prasini ducenti loricati, qui pala-

σας τὰ παρὰ τοῦ δήμου καὶ Ὑπατίου τολμηθέντα, εἰσῆλθεν
 ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὰ λεγόμενα Πούλιτα, ὅπι-
 σθεν τοῦ καθίσματος τοῦ ἵπποδρομίου, εἰς τὸν τρίκλινον τὸν
 ἔχοντα χαλκᾶς θύρας, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Μοῦνδον καὶ Κων-
 5 σταντιόλον καὶ Βελισάριον καὶ ἄλλους συγκλητικούς, καὶ ἐνό-
 πλων στρατιωτῶν βοήθειαν καὶ κουβικουλαρίους καὶ σπαθα-
 10 ρίους. ἐξελθὼν δὲ Ναρσῆς ὁ κουβικουλάριος, ὑπέσυρén τι- V. 126
 νας ἐκ τοῦ Βενέτου μέρους, ῥογεύσας χρήματα· καὶ ἤρξαντο
 κραῖζειν· Ἰουστινιανὸς αὐγοῦστε, τοῦ βίκυς. κύριε σῶσον
 10 Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα, καὶ Θεοδώραν τὴν αὐγοῦσταν.
 τότε διχονοῆσαν τὸ πλῆθος, ὥρμησαν κατ' ἀλλήλων. καὶ ἐξ-
 ελθόντες οἱ τοῦ παλατίου μετὰ τῆς αὐτῆς βοηθείας, ἀπέσχισάν
 τινες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ δήμου, καὶ ὥρμησαν εἰς τὸ ἵπποδρόμιον.
 καὶ ὁ μὲν Ναρσῆς διὰ τῶν θυρῶν, ὁ δὲ υἱὸς Μοῦνδου διὰ τῆς
 15 σφενδόνης, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ μονοπάτου τοῦ καθίσματος εἰς τὸ
 πέλας, καὶ ἤρξαντο κόπτειν τοὺς δήμους, οἱ μὲν τοξεύοντες, οἱ P. 158
 δὲ κατασφάζοντες, ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν ἢ Βενέτων ἢ
 Πρασίνων εὐρεθέντων ἐν τῷ ἱππικῷ σωθῆναι. ὁ δὲ Βελισά-
 20 ριος εἰσδραμὼν ἐπὶ τὸ κάθισμα τοῦ βασιλέως μετὰ σπαθα-
 ρίων συλλαβόμενος Ὑπάτιον προσήγαγεν τῷ βασιλεῖ, καὶ ἀπέ-

3. ἵπποδρομίου A h. l. et infra. 4. χαλκᾶς A e, τὰς γ. vulg.
 7. ὑπέσυρén A, ἐπέσ. vulg. 17. ἢ Βενέτων A, ἢ τῶν B. vulg.

tium reserare, et Hypatium introducere in animo habebant. impera-
 tor, intellectis factionis et Hypatii temerariis conatibus, ingressus
 palatium Mundo, Constantiolo, Belisario aliisque senatorii ordinis
 viris, nec non armatorum militum praesidio cubiculariisque et spa-
 thariis secum ductis, locum Pulpita dictum pone circi thronum ad
 triclinium, portis aeneis insigne, occupat. egressus vero Narses cubi-
 cularius, pecuniarum largitione quosdam ex Veneta factione ad partes
 suas traxit, qui vociferari coeperunt: Iustiniane auguste, tu vincas.
 domine, serva Iustinianum imperatorem et Theodoram augustam. tum
 factiones in discordiam adductae in invicem fecerunt impetum: at
 qui palatium tenebant cum praesidiariis erumpentes, factionis desertores
 ad se nonnullos adiunxerunt, et una simul irruerunt in circum. et
 Narses quidem ostiis anterioribus, Mundi filius iis quae ad metam,
 alii per semitam, qua tendit imperator ad proprium sedile in arenae
 solum delati, factiosos, hi quidem sagittis, alii gladiis confodere et
 concidere coeperunt: adeo ut nullus ex Venetis aut Prasinis civis,
 qui tunc in circo repertus, incolumis evaserit. Belisarius ad imperatoris
 sedile una cum spathariis evolans raptum Hypatium duxit ad impera-
 torem, qui illico custodiae traditus. caesorum ea die numerata sunt

Θενο αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ. ἀπέθανον δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ χιλιάδες τριάκοντα πέντε ἀνδρῶν. καὶ οὐκ ἔτι ἐφαίνετο δημότης πώποτε· ἀλλ' ἐγένετο ἡσυχία τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. τῇ δὲ ἐπαύριον ἐσφάγησαν Ὑπάτιος καὶ Πομπήϊος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· καὶ ἐρρίφη τὰ σώματα αὐτῶν ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ 5 Βέδημευθήσαν οἱ οἴκοι αὐτῶν, μετὰ καὶ ἄλλων ἠὲ πατρικίων καὶ ἰλλουστρίων καὶ ὑπατικῶν δημευθέντων, ὡς συνδρόμων Ὑπατίου. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας, καὶ ἡσύχασεν ἡ πόλις, καὶ οὐκ ἤχθη ἰππικὸν ἐπὶ ἰκανὸν χρόνον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ἀστέρων γέγονε δρόμος πολὺς ἀπὸ 10 ἐσπέρας ἕως αὐγῆς· ὥστε πάντας ἐκπλήττεσθαι καὶ λέγειν, ὅτι οἱ ἀστέρες πίπτουσιν, καὶ οὐκ οἶδαμὲν ποτε τοιοῦτο Σπράγμα.

A.M. 6025 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδώρα ἡ εὐσεβεστάτη ἀυγοῦστα ἐξῆλ- 15 θεν εἰς τὰ θερμὰ τῶν Πυθίων τοῦ θερμίσαι· καὶ συνεξῆλθον αὐτῇ, ὃ τε πατρικίος Μηνᾶς ὁ ἐπαρχος καὶ ὁ πατρικίος Ἡλίας ὁ κόμης τῶν λαργιτιόνων, καὶ ἄλλοι πατρικιοὶ, καὶ οἱ κουβικουλάριοι καὶ σατράπαι, χιλιάδες τέσσαρες· καὶ πολλὰ ἐχαρίσατο ταῖς ἐκκλησίαις καὶ πτωχείοις καὶ τοῖς μονα- 20 στηρίοις.

5. τὰ add. ex A. 16. τοῦ om. A. συνεξῆλθον A, συνῆλθον vulg. 18. λαργιτιόνων A a, λαργιτιανῶν vulg. 20. πτωχοῖς A.

ad triginta quinque millia: nec ullus qui factioni cuiquam esset ad- dictus occurrit ullibi: quin immo cuncta summa tranquillitate sunt composita. sequenti luce Hypatius et Pompeius eius frater necati, et eorum cadavera in mare proiecta, aedesque illorum publicatae, una cum aliorum patriciorum 18 et illustrium et consularium, quorum facultates imperatoris aerario addictae, quod se Hypatii fautores et auxiliarios praeuissent. magnus exinde terror animos omnium incessit, urbs tumultuari destitit, nec non nisi longo post spatio circenses editi sunt ludii.

Hoc eodem anno a vespere ad crepusculum matutinum astrorum concursus ingens visus est, adeo ut omnes metu exanimati exclamarent: cadunt e caelo stellae, nec unquam rem monstro tam proximam conspeximus.

A. C. 525 Romae episcopi Ioannis annus primus.

Hoc anno Theodora piissima angusta ad calidas Pytbiorum aquas, quibus corpus foveret ac reficeret, profecta est: viae socios dederunt se patricius Menas praefectus, patricius Elias largitionum comes, et alii patricii, nec non cubicularii et optimates ad quatuor millia. ingentem porro pecuniarum vim in ecclesias, pauperum hospitia et monasteria distribuit.

Τούτω τῷ ἔτει Πρίσκος ὁ ὑπατος ἀπὸ νοταρίων τοῦ A.M. 6026 βασιλέως ἀγανακτηθεὶς ἀπὸ Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης ἐδη-^Dμειθῆ, καὶ διάκονος Κυζίκου ἐχειροτονήθη, κελεύσαντος τοῦ βασιλέως.

5 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει γεγόνασιν Οὐακδαλικοὶ πόλεμοι, καὶ παρελάβεν Βελισάριος τὴν Ἀφρικὴν. οἱ γὰρ Οὐανδήλοι, καθὼς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις εἴρηται, ἐπὶ Ἀρκαδίῳ βασιλέως καὶ Ὀνωρίου τὴν Σπυρίαν καταλαβόντες μετὰ Γογδιγίσκλου τοῦ P. 159 ῥήγος αὐτῶν ἐκ ταύτης ἐπὶ Λιβύην περάσαντες, ταύτην κα-
10 τέσχον. τοῦ δὲ Γογδιγίσκλου τελευτήσαντος, Γόγδαρις καὶ Γι- V. 127 ζέριχος οἱ τούτου υἱοὶ τὴν τούτου ἀρχὴν διεδέξαντο. Γόγδα-
ρις δὲ ἔξ ἀνθρώπων γενόμενος, Γιζέριχος βασιλεὺς Οὐανδή-
λων ἀναδείκνυται, καὶ πόλιν Καρθαγένναν βασιλεύσας ἔτη
15 ἰθ', παραλαβὼν καὶ Ῥώμην. τούτου δὲ τελευτήσαντος Ὀνώ-
ριχος ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν διεδέξατο, πολλὰ κακὰ τοῖς
ἐν Λιβύῃ Χριστιανοῖς ἐνδειξάμενος, καὶ ἀρειανίζειν βιασάμε-
νος· καὶ πολλοὺς ἐφόνευσεν, καὶ ἐγλωσσοτόμησεν ἀπὸ τῆς
φάρυγγος· οἱ καὶ τοῦ Θεοῦ χάριτι ὕστερον ἐλάλουν. τούτων B
καταφρονήσαντες ἐπολέμησαν οἱ Μανρούσιοι, καὶ πολλὰ κακὰ
20 εἰς Οὐανδήλους ἐργάσαντο. ὀκτῶ δὲ ἔτη βασιλεύσας τελευτᾷ,

2. βασιλίσσης] δεσποίνης a. 6. οἱ γὰρ om. A. καθὼς
ἀνωτέρω εἴρηται a. 8. Γογδιγίσκλου A passim, Γογδικίσκλου
vulg. 11. τὴν τούτου ἀρχὴν A, τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ vulg. 12.
Οὐανδήλοις A. 16. βιαζόμενος A. 18. οὐ καὶ A, οὐ δὲ
vulg. 19. καὶ add. ex A. 20. ἐργάσαντο — — ὑπὸ
Οὐανδήλους om. A f.

Hoc anno Priscus ex imperatoris notario consul designatus, mota A. C. 526 per eum imperatricis indignatione, bonis omnibus mulctatus est, et imperatoris iussu Cyzicenaee ecclesiae diaconus ordinatus.

Hoc etiam anno Vandalicae expeditiones susceptae, et Africa demum a Belisario recepta. Vandali quippe, prout annis superioribus manifestatum, Hispania sub Arcadio et Honorio imperatoribus occupata, ex ea postmodum una cum Gondigiselo rege in Libyam traiecipientes, eam tenuere provinciam. Gondigiselo autem defuncto, Gogdaris et Gizerichus eius filii in principatu successerunt. Gogdari autem sublato, Vandalorum rex Gizerichus declaratur et Carthagine civitate sub iugum missa, Romaque pariter capta, triginta et novem annis regnavit. eum fatis raptum Honorichus filius excepit in regno, multaque deinceps mala Christianis, ab eo in Arianas partes per Libyam transire coactis, intulit, plurimosque tum caedibus, tum linguis ex impo gutture abscissis, vexavit, qui divina tamen opitulante gratia loquendi facultatem postea receperunt. Maurusii porro Vandalorum despecta

ἀπολέσας Νομηδιάν καὶ Αἰράσιον ὕρος, οἳ οὐκ ἔτι ἐπὶ Οὐανδήλους ἐγένοντο. Γονδαβουὺν δὲ ὁ Γεήσωνος υἱός, υἱοῦ Γιζεριχου τὴν ἀρχὴν διεδέξατο, μείζονα κακὰ τοῖς Χριστιανοῖς ἐνδειξάμενος· ἐτελεύτησεν βασιλεύσας ἔτη ιβ'. τοῦτον **Κ**τὴν ἀρχὴν διεδέξατο Τρασαμουῖνδος, ἀνὴρ εὐειδής καὶ συνε-
 5 τὸς καὶ μεγαλόψυχος. οὗτος τοὺς Χριστιανούς ἐβιάζετο μεταβαλέσθαι τὴν πατριάν δόξαν, οἷκ αἰκίζόμενος, τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἀποστρεφόμενος. τελευτησάσης δὲ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἀτέκνον βουλευέται ἄριστα, καὶ πέμψας πρὸς Θευδέριχον βασιλέα Γότθων εἰς Σπανίαν, ἤτει τὴν τοῦτου ἀδελφὴν **10**
 λαβεῖν πρὸς γάμον Ἀμαλαφρίδαν χήραν οὔσαν. ὁ δὲ τὴν ἀδελφὴν δέδωκεν αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ Γότθων δοκίμων διαχιλίους ἐν τάξει δορυφόρων σὺν ἄλλαις πέντε χιλιάσιν ἀνδρῶν μαχίμων πρὸς ὑπουργίαν τούτων. ἐδωρήσατο δὲ τὴν ἀδελφὴν Θευδέριχος καὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ἀκρωτηρίων ἐν τῷ **15**
Δκαλούμενον Λύσιον· καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔδοξεν ὁ Τρασαμουῖνδος πάντων τῶν ἐν Λιβύῃ βασιλευσάντων κρείστων τε καὶ δυνατώτατος· ἐγένετο δὲ καὶ φίλος τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου.

2. Γονδάβουον Α.

5. Τρασαμουῖνδος Α, Τρισ. vulg.

7. τοὺς δὲ ἀπ. ἀποστρ. om. Α. 11. Ἀμαλαφρίδαν Α, Μαλαφρίδαν vulg.

12. αὐτῷ add. ex Α.

13. χιλίους Α.

14.

τούτω Α. τὴν ἀδελφὴν Α b, τῆ ἀδελφῆ vulg.

16. Lily-

baeum esse videtur.

potentia susceptoque adversus eos bello, plurimarum cladum illis extiterunt auctores. Honorichus amissa Numidia et Aburusio monte, quorum dominium penes Vandalos nondum adhuc erat, exactis in regno annis octo, diem extremum obiit. Gondabunus autem Geesonis filius, Gizerichi nepos, avitum regnum adiit, et ingentioribus in Christianos exercitiis suppliciis, vita functus est post annum regni duodecimum. imperii factus est haeres Trasimundus, vir forma, prudentia, et animi magnitudine praestans. hic Christianos paternam religionem deserere et immutare cogebat; verum non irrogatis in eos poenis: at eos tantummodo aversatus, quos dictis non obsequentes comperisset. coniuge vero, nulla edita prole, ex hac vita migrante, optimum inquit consilium: et ad Theuderichum Gotthorum regem in Hispaniam missa legatione, sororem eius Amalaphridam viduam in coniugium sibi locari postulat. ille sororem nuptum tradit, et bis mille insuper Gotthos lectissimos, qui satellitum ordinem apud ipsum implerent, cum aliis hominum bellicosorum millibus quinque, qui priorum adiutores atque ministri forent. ad haec sororis nomine ex Siciliae promontoriis unum, cui Lysium nomen, dono contulit: ex quo Trasimundus omnium, qui hactenus Libyae regnum tenuerant, ditissimus et poten-

ἐκράτησε δὲ τῆς βασιλείας ἔτη κζ'. τούτου δὲ τελευτήσαντος, Πδέριχος ὁ Ὀνωρίχου τοῦ Γιζερίχου παίδος ἐβασίλευσεν ἀνὴρ πρῶτος καὶ ἀγαθός, καὶ οὐδὲ Χριστιανοῖς χαλεπὸς ἐγεγόνει· τὰ δὲ εἰς πόλεμον μαλακός τε λίαν, καὶ οὐδὲ ἀκοῦσαι ἤθελεν 5 τούτου τὸ πρᾶγμα. Ἄμερ δὲ ὁ τούτου ἀδελφιδουός, ἀνὴρ ἀγαθός τὰ πολέμια, ἐστρατήγει Οὐανδήλων, ὃν δὴ καὶ Ἀχιλλέα ἐκάλουν. Πδέριχος δὲ φίλος ἦν τοῦ Ἰουστινιανοῦ πρὸ τοῦ P. 160 βασιλεύσαι αὐτὸν ἐπὶ Ἰουστίνου τοῦ Θείου αὐτοῦ, καὶ πολλὰ χρήματα πρὸς αὐτὸν ἐπεμπέ τε καὶ ἐδέχετο παρ' αὐτοῦ τὴν 10 φιλίαν κρατύνων· ἦν δὲ τις τούτου συγγενῆς ἐκ τοῦ γένους Γιζερίχου, Γελίμερ ὀνόματι, ἀνὴρ δεινὸς καὶ κακοῦθης, καὶ πράγμασι νεωτέροις καὶ χρήμασιν ἀλλοτριῶς ἐπιτίθεσθαι ἐπιστάμενος. οὗτος τυραννήσας κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου Ἰλδερίχου ἐπταετίαν βασιλεύσαντος, τοῦτον κρατήσας, εἰς φυ- 15 λαχὴν ἀπέθετο σὺν τῇ γυναικὶ Ἀμαλαφρίδῃ, καὶ τοὺς Γότθους διέφθειρεν ἅπαντας, καὶ Ἄμερα καὶ τὸν αὐτοῦ ἀδελ- B φὸν Εὐαγέτην ἐν φυλακῇ ἔσχεν. ἐπαρθεὶς δὲ τῇ τυραννίδι, οὐκ ἠδύνατο ἐν τῷ καθεστῶτι βιοτεῖσιν. γράφει τοίνυν πρὸς

5. Ἄμερ] sic scripsi pro vulg. Ἄμεργοῦς ex proxime seqq. et ex Procopio. ἀδελφός A. 6. καὶ add. ex A. 9. τὴν add. ex A. 11. δεινός A, κακός vulg. 14. βασιλεύσαντος A, βασιλεύσαντα vulg. 17. Εὐαγέτην A, Εδγέτην vulg. h. l. et infra.

tissimus evasit. hic Anastasio imperatori foederibus et amicitia con- iunctus fuit, et regnum annis viginti septem administravit. eo deinde mortuo, Ilderichus filius Honorichi et Gizerichi nepos regni suscepit manus, vir supra reliquos mansuetudine et clementia conspicuus, qui nec in Christianos carnificinam aut animi severitatem ullam ostendit; at circa res bellicas mollis admodum et deiectus, adeo ut nec belli vocem audire sustineret. Amer autem eius consobrinus, vir bonus ac prae- stans, res bellicas omnes apud Vandalos administrabat, quem ea de causa nuncupabant Achillem. porro Ilderichus amicus fuit Iustinia- no, cum privatus adhuc sub Iustino avunculo mereretur, et amicitiae ad invicem confirmandae missis et acceptis muneribus plurimis sese frequentius provocabant. fuit autem ex Gizerichi genere quidam originem ducens, cui Gelimer nomen, vir nequam et pravis moribus instructus, rerum innovandarum studiosus, et facultatibus alienis in- biare solitus. hic adversus Ilderichum septennio iam regno potitum ac proprium suum dominium tyrannide excitata, rege capto et in car- cerem cum uxore Amalaphrida coniecto, Gotthos omnes interfecit, et Amerem et fratrem eius Euagetem sub custodia servavit. caeterum nova tyrannide elatus non potuit praesenti rerum statu contentus

βασιλέα Ἰουστινιανὸν ἀπολογούμενος, ὡς αὐτῷ ἡ βασιλεία
 V. 128 ἐννόμως προσῆκεν, Ἰλδερίχου μὴ ἰσχύοντος αὐτὴν διοικῆσαι.
 ταῦτα δὲ Ἰουστινιανὸς μαθὼν, ἔγραψεν πρὸς αὐτόν, ὡς οὐ
 καταδέξεται ταύτην τὴν τυραννίδα. αὐτὸς δὲ μὴ προσῶν
 τοῖς γεγραμμένοις, τὸν τε Ἄμερα ἐξετύφλωσεν, τὸν τε Ἰλδέ-5
 Cριχον σὺν Εὐαγέτει ἐν μείζονι φυλακῇ ἀπέκλεισεν. ταῦτα
 μαθὼν Ἰουστινιανὸς κατὰ Λιβύης ἐστράτευσεν, καταλύσας τὸν
 Μηδικὸν πόλεμον, καὶ μεταπεμψάμενος Βελισάριον ἐκ τῆς
 ἐφίας, ἐβουλεύετο περὶ τούτου. ἡ δὲ σύγκλητος ἐδυσχέραinen
 ἀναμνησκούσα τοῦ τε Λέοντος τοῦ βασιλέως στόλον τὸν κατὰ 10
 Οὐανδήλων στρατεύσαντα σὺν τῷ Βασιλίσκῳ καὶ ἀπολωλό-
 τα, ὅσοι τε στρατιῶται ἀπέθανον, καὶ ὅσα χρήματα ἀηλώ-
 θησαν· δεδιότες δὲ τοῦ κινδύνου τὸ μέγεθος, μὴ αὐτὸν στρα-
 τηγὸν ταύτης τῆς στρατείας ἐκλέξοιτο ὁ βασιλεὺς. παρελθὼν
 δὲ Ἰωάννης πατρίκιος εἰς τὸ μέσον ἔλεξε τάδε· ἡμεῖς μὲν, 15
 D ὡ δέσποτα, τοῖς σοῖς προστάγμασι πειθόμεθα, καὶ οὐκ ἀντι-
 τείνομεν. ἀλλὰ δίκαιόν ἐστι λογίσασθαι σε τὸ τε τῆς ὁδοῦ
 μῆκος καὶ τὰ τῆς θαλάσσης πελάγη, καὶ τὸ διὰ ξηρᾶς ἑκατὸν
 τεσσαράκοντα ἡμερῶν ὁδοῦ διάστημα ἔχον, καὶ τῆς νίκης τὸ

1. ὡς A, πῶς vulg. 2. αὐτὴν A, ταύτην vulg. 8. προκα-
 λεσάμενος B a. 14. στρατείας ἐκλέξοιτο A, στρατιᾶς ἐξελέ-
 ξοιτο vulg. 16. ἀντιτείνομεν A, ἀνατείνομεν vulg. 19.
 ὁμοῦ A.

diutius vivere. quamobrem defensionem pro se ad imperatorem Iu-
 stinianum scripsit, nimirum ad se regnum iure pertinere, cum Ilder-
 richus ipsum administrare minime posset. ea de re certior factus
 Iustinianus Gelimero rescripsit, se istam eius tyrannidem nullatenus
 probare. at ille neglectis hisce responsis, Amerem excaecavit, Ilder-
 ichum vero et Euagetem diligentius custoditos in carcerem inclusit. quod
 ubi rescivit Iustinianus, continuo expeditionem in Libyam decrevit,
 bello, quod in Media tum gerebat, dirempto, et, revocato ex oriente
 Belisario, senatum ea de re consuluit. senatus rem difficilem et pe-
 riculosam censuit, revocans in memoriam infelicissimam Leonis impe-
 ratoris adversus Vandalos navalem expeditionem, quantusque in ea
 Basilisco duce militum numerus periisset, et quanta pecuniarum vis
 in ea frustra insumpta. quare perpensa periculi magnitudinae, ne
 ipsum Belisarium navalis huius expeditionis ducem eligeret imperator.
 metuebant. Ioannes autem patricius in medium descendens orationem
 huiusmodi habuit. nos quidem, o domine, iussis tuis parebimus, ne-
 que ipsis obsistere consilium unquam fuit: aequum tamen est, immen-
 sam viae longitudinem, quanta nimirum maris spatia, et quam ma-

ἄδελον, καὶ τῆς ἡττης τὸ ἐπώδυνον, καὶ τῆς μεταμελείας τὸ ἀνόνητον. ἀποδέξαμενος δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον, τὴν εἰς τὸν πόλεμον προθυμίαν κατέπαυσεν. ἐπίσκοπος δὲ τις τῆς ἐμῆς τὸν βασιλέα ἀνεπτέρωσεν, λέγων ἐκ Θεοῦ ἐπισκῆψαι 5 αὐτῷ ὄναρ κελεῦον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα γενέσθαι, καὶ αἰτήσασθαι αὐτὸν τοὺς ἐν Λιβύῃ Χριστιανούς ῥύσασθαι ἐκ P. 161 τῶν τυράννων. καὶ γὰρ αὐτῷ συλλήψομαι, καὶ Λιβύης κύριον θήσομαι. ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀκούσας κατέχειν τὴν διανοιαν οὐκ ἔτι ἠδύνατο, ἀλλὰ τὴν τε στρατιῶν καὶ τὰς ναῦς 10 ἐξώπλιζεν, ὅπλα τε καὶ σίτια ἡτοίμαζεν. καὶ Βελισάριον ἐμπαράσκευον ἐκέλευσεν εἶναι, ὡς ἐν Λιβύῃ στρατηγήσοντα. Πουδέντιος δὲ εὐθύς τυραννήσας, Τρίπολιν ἐκράτησεν, καὶ τῷ Ἰουστινιανῷ ἔγραψεν, πέμψας στρατὸν, καὶ ταύτην παραλαβεῖν. ὁμοίως καὶ Γόγδας ὁ Γότθος τυραννήσας κατὰ τοῦ 15 ἰδίου δεσπότου Γελίμερος, Σαρδιτίαν τὴν νῆσον ἐκράτησεν, καὶ πρὸς Ἰουστινιανὸν ἔγραψεν, ὅπως πέμψη στρατὸν καὶ B στρατηγόν, καὶ παραλάβῃ τὴν νῆσον· ὃς καὶ ἀπέστειλε Κύριλλον μετὰ τριακοσίων ἀνδρῶν πρὸς βοήθειαν αὐτοῦ. ὁ δὲ Γελίμερ ἀποστείλας τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μετὰ στόλου πολλοῦ

2. ἀνόνητον e, ἀνόητον a, ἀνώνητον vulg.
τεία vulg.

10. σίτια A, σι-
τεία vulg.

gnum terrestriis itineris intervallum, quod per centum et quadraginta dies vix confici possit, praeterea quam sit incerta belli ineundi victoria, vinci autem quam miserum sit et luctuosum, et quam sera ac vana poenitentia tum fuerit, diligentius perpendere. imperator probata Ioannis sententia, ferventem illum ac propensum ad expeditionem suscipiendam animum sedavit. sed quidam orientis episcopus alas et animos iterum addidit imperatori, somnium sibi a deo immissum asserens, quo se ad imperatorem accedere, eumque ut Christianos, qui in Libya a tyrannis opprimuntur, liberaret, exorare iuberetur: cum ipso enim militabo, et Libyae dominum constituam. his auditis proprium animi sensum continere non valuit imperator, quin immo exercitum navesque armis instruxit, et amplum commeatum paravit: Belisarius vero, ceu ducis munere in Libya functurum, quantocius dispositum esse iussit. porro Pudentius tum rebellans Tripolim per tyrannidem occupavit, ac Iustiniano rescripsit, ut ad eam recipiendam exercitum mitteret. pariter Gogdas Gotthas tyrannide adversus Gelimerem dominum mota, Sardiniam insulam occupavit, deditque litteras ad Iustinianum, ut armato milite et duce missis, insulam recuperaret: imperator vero Cyrillum cum trecentis militibus, qui viro suppetias ferrent, summisit. verum Gelimer fratrem praemittens cum instructissima classe et le-

καὶ ἐπιλογῆς καὶ στρατοῦ τῶν Οὐανδήλων, ταυτην παρέλαβεν, καὶ τὸν Γόγδα ἀνεῖλεν. Βελισάριος δὲ παρέλαβεν τὴν στρατιὰν καὶ τὸν στόλον καὶ τοὺς ἄρχοντας, Σολομῶνά τε τὸν στρατηγόν, καὶ Ἀωρόθεον τὸν τῆς Ἀρμενίας καὶ Κυπριανόν καὶ Βαλεριανόν καὶ Μαρτίνον καὶ Ἀλφίαν καὶ Ἰωάννην⁵ καὶ Μάρκελλον καὶ Κύριλλον, οὓς πρόσθεν ἐμνήσθη, καὶ ἐτέρους πολλοὺς τῶν Θράκην οἰκούντων. εἶποντο δὲ αὐτοῖς Ἐλοῦ-
Cροι, ὧν Φαρᾶς ἦρχεν, χίλιοι, καὶ Μασσαγέται ἵπποτοξοῖται, ὧν ἠγοῦντο Σισίντιός τε καὶ Βαλαῶς. ναῦς δὲ ὑπῆρχον πεντακόσιαι, ἀπὸ μυριάδας πέντε μεδίμων χωροῦσαι. ναῦται¹⁰
V. 129 δὲ τρισμύριοι Αἰγύπτιοί τε καὶ Ἴωνες καὶ Κίλικες. ἀρχηγὸς δὲ εἷς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ Καλώνημος Ἀλεξανδρεὺς. ἦσαν δὲ καὶ δρόμωνες διὰ ναυμαχίαν ἐνενήκοντα. στρατηγὸν δὲ μονοκράτορα ἐφ' ἅπασιν Βελισάριον ὁ βουσιλεὺς ἔσθησεν. ἄρμητο δὲ ὁ Βελισάριος ἐκ Γερμανίας, ἣ Θρακῶν τε καὶ Ἰλλυ-¹⁵
ρίων μεταξὺ κεῖται. συνεπεφέρετο δὲ μετ' αὐτοῦ καὶ Ἀντωνίαν, τὴν ἑαυτοῦ γαμετήν. ὁ δὲ Γελίμερ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν Τζατζονα σὺν ἑκατὸν εἴκοσι ναυσί, καὶ στρατὸν ἐκλελεγμένον ἐν Σάρδῃ τῇ νήσῳ κατὰ Γόγδα ἀπέστειλεν. ἑβδομον δὲ ἦν ἔτος Ἰουστινιανοῦ ὅτε ὁ Βελισάριος ἐν τῇ νήσῳ ἐστάλη.²⁰

3. στρατιάν A, στρατεῖαν vulg. Σολομῶνά τε A, Σολομῶν τε vulg. 7. τῶν Θράκην οἰκούντων A, τοὺς τὴν Θρ. οἰκούντας vulg. 10. μυριάδας A, μυριάδων vulg. 12. καλούμενος A. 16. καὶ Ἀντ. A, τὴν Ἀντ. vulg.

ctissimo Vandalorum exercitu, insulam cepit, ipsumque Gogdam occidit. caeterum Belisarius exercitum classemque accepit cum praefectis, Solomone duce, Dorotheo, cui commissa erat Armenia, Cypriano, Valeriano, Martino, Alpha, Ioanne, Marcello et Cyrillo, cuius nuper mentionem habui, multisque aliis, qui Thraciam inhabitabant. ipsum vero mille Aeluri, Phara duce, sequuti sunt, et Massagetae equites sagittarii, quibus Sisinnius et Balas praefuere. naves autem fuerunt omnino quingentae, cunctae vero modiorum quinquaginta millia capiebant: nautae vero triginta millia numerati sunt Aegyptii, Iones et Cilices: unusque demum nautis per naves istas praefectus Calonymus Alexandrinus: et dromones ad praelia navalia nonaginta. Belisarium ducem omnium supremaque in alios omnes potestate instructum imperator constituit. Belisarius iste ex Germania regione Thraciam inter et Illyricos media traxit originem: et Antoninam coniugem secum duxit. porro Gelimer fratrem suum Tzatzonem cum navibus centum et viginti et milite lectissimo ad Sardiniam insulam contra Gogdam misit. septimus autem imperii Iustiniani erat annus, cum Belisarius ad insulam missus est. Procopius vero scriptor histo-

συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ Προκόπιος ὁ συγγραφεύς. ἀπάραντες δὲ
 τῆς βασιλίδος πόλεως, ἦλθον ἐν Ἀβύδῳ. Βελισάριος δὲ
 ἐφρόντιζεν, ὅπως ὁ σύμπαρ στόλος ἅμα πλέοι, καὶ εἰς χωρίον
 τὸ αὐτὸ προσορμίζοιτο. καταλαβὼν δὲ τὴν Σικελίαν, ἀπέστει-
 5λεν Προκόπιον τὸν συγγραφεὰ εἰς Συρακοῦσαν, εἰπὼς εὖροι
 τινὰς ὁδηγήσοντας αὐτὸν εἰς Λιβύην ἐκ τοῦ αἰφνιδίου προσ-
 ορμίσασθαι τῇ γῆ, καὶ τὸν λαὸν ἐξαγαγεῖν δεδιότα τὴν συμ-
 μαχίαν. αὐτὸς δὲ τὸν στόλον ἀράμενος εἰς Καύχανα τὸ χω- P. 162
 ριον προσώρμισεν, διακοσίους σταδίους τῆς Συρακούσης ἀπέ-
 10χον. Προκόπιος δὲ ἐν Συρακούσῃ εἰσελθὼν, τροφὰς τε ὠνή-
 σατο παρὰ Ἀμαλασούνδης τῆς γυναικὸς Θεουδερίχου, μητρὸς
 δὲ Ἀταλαρίχου βασιλέως Ἰταλίας, φιλίαν πρὸς Ἰουστινιανὸν
 ἐχόντων· ἐπέτυχεν τε παραδόξως καὶ ἀνδρὸς, φίλου μὲν αὐ-
 τῷ ὑπάρχοντος ἐκ παιδός, πεπειραμένου δὲ τῆς Λιβύης τό-
 15πων καὶ τῆς θαλάσσης, τρίτην * ἔχοντος ἡμέραν ἐκ Κυρρη-
 δόνης ἀφικομένον, καὶ διεβεβαιούτο πᾶσαν ἀμεριμνίαν ἔχειν
 αὐτούς, καὶ μὴ ὑποπεύειν τινὰ κατ' αὐτῶν στρατεύεσθαι,
 ὥστε ἀπὸ τεσσάρων μονῶν τῆς θαλάσσης τὸν Γελίμερα αὐ- B
 λίζεσθαι. τοῦτον οὖν λαβὼν Προκόπιος εἰς Καύχανα πρὸς
 20 Βελισάριον ἀπήγαγεν. καὶ ταῦτα μαθὼν ὁ Βελισάριος τῇ

1. καὶ Προκ. Α, ὁ Προ. vulg. 5. εἴπωσ Α, εἴπω vulg. 8.
 Καύχανα Α. 16. ἀφικομένου Α, ἀφικόμενος vulg.

riarum in ipsius comitatu tum erat. ab urbe igitur reliquarum regina
 solventes, Abydam appulerunt. porro curae maxime erat Belisario,
 ut classis tota simul vela faceret, et ad unum pariter portum accede-
 ret. cum ad Siciliam applicasset, Procopium scriptorem Syracusas
 destinavit quaesitum, si qua sorte viae ductores comperiret, qui clas-
 sem ex improviso ad Libycae terrae oras admoverent, quo militares
 suas copias regionis (etenim incolae hostibus auxilio fore verebatur)
 facilius ad solum educeret. interim ipse Caechana, pagus is fuit du-
 centis stadiis a Syracusis remotus, tota classe mari delata appulit.
 Procopius Syracusas ingressus, ab Amalasanthe Theuderichi coniuge,
 Athalarichi vero Italiae regis matre (erant hi duo cum Iustiniano foe-
 dere coniuncti) cibos emit; et inopinato in virum a pueris amicitia
 sibi devinctum incidit, qui Libyae marisque loca cuncta frequentiori-
 bus experimentis habebat nota, qui tribus non amplius diebus Car-
 thagine discesserat. is profundam tranquillitatem Vandalos agere, nul-
 lam aciem adversus se instructam suspicari, ipsum Gelimerem qua-
 tuor a mari stationibus moram in praesenti facere asserebat. eum
 secum assumptum Caechana ad Belisarium adduxit. Belisarius his
 auditis post tertium diem ad Libyae oras applicuit, ad locum, cui

τῆς Λιβύης ἀκτῆ τρίτατος προσώρμισεν εἰς χωρίον, ὃ Κεφαλὴν Βράχους καλοῦσιν. ἀποβάντες δὲ τῶν νηῶν, χάρακά τε καὶ τάφρον βαθεῖαν ποιήσαντες, ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν ἡμέρῃ μιᾷ, ἔνθα καὶ ὕδατος πολὺ τι γάσμα τῆς τάφρου δρυττόμενον ἢ γῆ ἀνῆκεν, τοῦ τόπου ἀνύδρου ὄντος, καὶ εἰς πῦσιν⁵ χρεῖαν τοῖς τε ζώοις καὶ τῷ στρατιῷ γέγονεν. τῇ δὲ ἐπίοση ὁ λαὸς πρὸς πραΐδαν ἐχώρει. ὁ δὲ στρατηγὸς τούτους ἤπισατο, λέγων πρὸς αὐτοὺς τάδε· τὸ μὲν βιάζεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοιτοῖς σιτιζέσθαι ἄδικόν ἐστιν ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς κινδύνοις. ἐγὼ γὰρ ἐκείνῳ μόνον τὸ θαρρεῖν¹⁰ ἔχων εἰς τὴν γῆν ταύτην ὑμᾶς ἀπεβίβασα, ὅπως τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἀγαθοεργίᾳ τὸν τε θεὸν θεραπεύσωμεν, καὶ τοὺς Λίβυας πρὸς ἡμᾶς ἐπισπασώμεθα. αὕτη δὲ ἔμῶν ἢ ἀκρατεία εἰς τὸνναντίον ἡμῖν μεταβήσεται, καὶ τοὺς Λίβυας συμμαχῆσαι τοῖς Οὐανδήλοις παρυσκευάσει. ἀλλὰ πειθόμενοι¹⁵ τῷ ἐμῷ λόγῳ, ἀνθῦμενοι τὰς τροφὰς κομιζέσθε, καὶ μῆτε ἄδικοι δόξετε εἶναι, μῆτε τὴν φιλίαν τῶν Λιβύων εἰς ἔχθραν μεταβάλητε, καὶ τὸν θεὸν θεραπεύσητε. πάνσωσθε τοῖς ἄλλοιτοῖς ἐπιηδῶντες, καὶ κέρδος ἀποσεισάσθε κινδύνων μεδιστόν. ἀποστείλας τε Βελισάριος ἐπὶ Σύλλεκτον τὴν πόλιν²⁰

1. ἀκτῆ] δκτῆ vulg. προσώρμισεν A, προσώρμησεν vulg.
 4. τῆς τάφρου A, τοῦ τ. vulg. 8. τοὺς ἄλλοιτοῖς A. 10.
 ἐκείνου A. 13. ἀκρασία A. 14. συμμαχῆσαι A, συμμα-
 χεῖν vulg. 18. θεραπεύσητε] ἀναπαύσητε A f.

Caput Breve nomen. descensu e navibus facto, mox fossa profunde ducta, valloque circum excitato, uno solo die castra metati sunt. illic, dum agger effoditur, magnam aquae scaturiginem sponte tellus emisit, cum alioquin totus aquarum penuria locus laboraret: quae ad necessarios iumentorum totiusque exercitus usus suffecit. sequenti luce populus populatum processit. praefectus exercitus severus in eos animadvertens, verba demum huiusmodi habuit. violentia quidem uti, et alienis furto raptis vivere omni tempore nefas, quam maxime periculo imminente. ego vero hoc solo confusus ad terram istam vos exposui, ut iustitia et beneficentia divinum numen nobis demeremur, et Libyes ad nos alliciamus. haec autem vestra petulantia et vivendi licentia res in contrarium vertet, et Libyes Vandalis opem ferre compellet. verum consiliis praebete morem, pretio cibos comparate, ut neque fas et ius violare, neque Libyum affectum in hostiles animos convertere vel inflectere videamini. opem itaque dei vobis ipsis conciliaturi, in aliena involare desistite, et lucrum scaten- undequaque periculis lubentes amovete. tum Belisarius ad Syllectum

στρατῶν, ταύτην ἀπονητὶ παρέλαβεν. ἐν νυκτὶ γὰρ πρὸς αὐ-
 τὴν ἀφικόμενοι σὺν ταῖς εἰσιούσαις ἀμύξαις τῶν ἀγροίκων
 εἰσελθόντες, ταύτην ἔσχον. καὶ ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, τὸν τε
 5 ἱερέα καὶ τοὺς ταύτῃ πρῶτους λαβόντες, πρὸς τὸν στρατηγὸν V. 130
 ἔπεμψαν. τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὁ τοῦ δημοσίου δρόμου
 ἐπιμελούμενος, ἠυτομόλησεν παραδούς τοὺς δημοσίους ἵππους.
 συνελήφθη δὲ καὶ ὁ τὰς βασιλικὰς ἀποκρίσεις ποιῶν βεριδά-
 ριος. Βελισάριος δὲ διακοσμήσας τὸ στρατεύμα ἐπὶ Καρχη-
 δόνα ἐβάδιζεν. Ἰωάννη δὲ τῷ Ἀρμενίῳ τριακοσίους ἐπιλέ-
 10 πτους παραδούς παρήγγειλεν παρακολουθεῖν τε αἰεὶ, καὶ τοῦ P. 163
 στρατεύματος μὴ πολὺ διάστασθαι. εἰς δὲ Σύλλεκτον τὴν πό-
 λιν ἀφικόμενος, ἀγαθότητι καὶ γλυκολογίᾳ τούτους ἀνεκτῆ-
 σατο, ὥστε τοὺς λοιποὺς καθάπερ ἐν χώρᾳ οἰκείᾳ τὴν πο-
 ρεῖαν ποιήσασθαι, οὔτε ὑποχωρούντων, οὔτε κρυπτομένων,
 15 ἀλλὰ καὶ ἀγορὰν παρεχομένων, καὶ τὰ ἄλλα τοῖς στρατιώταις
 ὑπηρετούντων. ὄγδοηκοντα δὲ σταδίους ἀνύοντες ἡμέραν ἐκά-
 στην ἄχρι Καρχηδόνας διετέλεσαν. οὕτως δὲ διὰ τῆς Λε-
 πτῆς πόλεως καὶ Ἀδραμούτου εἰς Χράσιμ τὸ χωρίον ἀφί-
 20 κτο, ὅκτω καὶ τριακοσίους σταδίους Καρχηδόνας ἀπέχον,
 ὅθεν ἦν καὶ βασιλεία τῶν Οὐανδήλων καὶ πυρῶν εἰσοὶ κάλλι-B

1. ταύτην A, ταύτης vulg. 11. διεστάναι A. 12. ἀφικόμε-
 νος A, ἀφικνούμενος vulg. 13. οἰκείᾳ A, ἰδίᾳ vulg. 14.
 ποιήσασθαι A e, ποιούντων vulg. 16. καθ' ἐκάστην A. 17.
 οὕτως A, αὐτοὶ vulg. 20. καὶ βασιλεία A, καὶ ἡ βασιλεία
 vulg. 20. τῶν Οὐανδήλων A, τοῦ Οὐανδήλου vulg.

urbem exercitu misso eam nullo labore comparavit. sub noctem enim ad eam profecti, rusticorum curribus in eam ingredientibus admixti, occupaverunt. illucescente sole sacerdotem et caeteros civitatis primores captos ad praefectum miserunt. eodem die qui cursus publici curandi sustinebat provinciam, equis publicis traditis in partes Romanas transiit, et qui regia responsa ferebat veredarium, tum etiam captus est. tunc Belisarius copiis in ordine dispositis, Carthaginem versus iter direxit. Iohanni vero Armenio trecentos lectissimos viros commendans, pone sequi, nec a se divertere, aut ab exercitu longius discedere praecepit: Syllectumque urbem profectus, in nata sibi lenitate et suaviloquentia civium animos et aliorum pariter sibi devinxit, ut in castris velut in propria regione iter haberent, neque a militibus se subducendos aut occultandos putarent, quin immo com meatum praeberent, caeteraque omnia vitae necessaria subministraarent. stadia vero octoginta per singulos dies, quoad Carthaginem pervenerint, conficiebant: atque ita demum per Leptem et Adramutum civitates ad Chrasim pagum tercentum et octo stadiis Cur-

στοι καὶ κρῆναι διειδέσταιται καὶ ὄπωρῶν παντοδαπῶν πλη-
θος ἄπειρον· ὥστε τῶν στρατιωτῶν ἕκαστος τὴν καλύβην ἐν
δένδροις ὄπωρῶσι ἐπήξατο, καὶ τῶν κυρκῶν ὠραίων ὄπων
καὶ πάντων ἀπολαβόντων, αἰσθησις οὐ γέγονε ἐλαττουμένης
ταύτης. ὁ δὲ Γελίμερ ἀκούσας παρεῖναι τοὺς Ῥωμαίους, 5
γράφει εἰς Καρχηδόνα πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀματᾶν, Ἰλδέριχον
μὲν καὶ ἄλλους ὄσους εἰς φυλακὴν ἔχει συγγενεῖς αὐτοῦ ἀπο-
κτεῖναι, αὐτὸν δὲ καὶ τοὺς Οὐανδήλους, καὶ εἴ τι ἄλλο μά-
χιμον ἐν τῇ πόλει ἦν, ἐξοπλίσαι πρὸς πόλεμον. ὁ δὲ Ἀμα-
Cτᾶς τὰ κελευσθέντα αὐτῇ ἐποιήσεν. Βελισάριος δὲ Ἀρχελαῶν 10
τῷ ὑπάρχῳ καὶ Καλωνύμῳ τῷ ναυάρχῳ ἐπέστειλε πλησίον
τῇ Καρχηδόνι, καὶ μὴ εἰσβαλεῖν πρὸς αὐτήν, ἄχρις ἂν αὐτοὺς
κελεύσῃ. αὐτὸς δὲ εἰς Δέκιμον ἀφίκετο ἀπέχοντα Καρχηδό-
νος σταδίου ἑβδομήκοντα. ὁ δὲ Γελίμερ τὸν ἀνεπιὸν Κιβ-
μοῦνδον ἐκέλευσεν ἅμα διαχιλίῳν κατὰ τὸ εὐώνυμον μέρος 15
εἶναι, ὅπως Ἀματᾶς μὲν ἐκ Καρχηδόνας, Γελίμερ δὲ ὀπισθεν,
Κιβμοῦνδος δὲ ἐκ τῶν ἀριστερῶν χωρίων εἰς ταῦτο τὴν
κύκλωσιν τῶν πολεμίων ποιήσαιντο. Βελισάριος δὲ τὸν μὲν

1. διειδέσταιται A, διηδέσταιτοι vulg. 3. ὄπωρῶσι | ὄπῶσι
codd. et edd. 4. ἀπολαβόντων A, ἀπολαυόντων vulg. 8.
αὐτὸν δὲ καὶ τοὺς A, αὐτὸν, καὶ τοὺς vulg. 10. τὰ add. ex A.
11. ἐπέστειλε A, ἀπέστ. vulg. 12. αὐτοῦς A, αὐτὸν vulg.,
fort. αὐτός. 17. ἀματιερῶν A, ἀριστερά vulg. 18. ποιή-
σαιντο A, ποιήσονται vulg.

thagiae dissitum accesserunt. illic Vandalorum regia erat hortique
pulcherrimi et limpidissimi fontes et fructuum omnis generis im-
mensa copia: adeo ut unusquisque militum casulam inter arbores fru-
ctiferas fixerit; cumque fructuum species ad colligendum invitaret,
et usus in omnes communis, nulla tamen eorum in arboribus immi-
nutio, nullum detrimentum poterat oculus advertere. ubi Gelimer
Romanos accedere rescivit, Carthaginem ad Amatam fratrem scripsit,
ut Ilderichum et quotquot alios sub custodia detentos eius affines
neci traderet, Vandalos autem, et si quos alios militiae idoneos ha-
beret urbs, armis ad bellum instrueret: quae Amatas, prout erant
iussa, fideliter exsequutus est. tum Belisarius Archelao praefecto et
Calonymo nauarcho mandavit, ut ad Carthaginem propius classem ad-
moverent, nec tamen impressionem in urbem facerent, donec ipse
iuberet: ipse vero Decimum stadiis septuaginta Carthagine distans se-
cessit. Gelimer autem Cibamundum nepotem cum millibus hominum
duobus sinistra iter habere iussit, ut, Amata Carthaginem versus recta
tendente, ipse pone sequeretur, et cum Cibamundo, ex locis ad lae-
vam positis adveniente, per circum hostilem exercitum obsideret,
quem una simul omnes concluderent. caeterum Belisarius, ut prae-

Ἰωάννην, ὡς προέφη, προάγειν ἐκέλευσεν, Μασσαγέτας δὲ ἐν Δ
 ἁριστιερῇ τῆς στρατιᾶς ἰέναι. Ἀματῦς δὲ οὐκ ἐν δέοντι ἀφί-
 κето χρόνω, ἀλλὰ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Οὐανδήλων ἐν Καρχη-
 δόνι ἀπέλιπεν, καὶ ὡς τάχιστα εἰς τὸ Δέκιμον ἀφίκετο σὺν
 5 ὀλίγοις, καὶ οὐδ' αὐτοὺς συνειλεγμένους. συναντήσας δὲ τῆ
 Ἰωάννη εἰς χεῖρας ἦλθεν, καὶ κτείνεται ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ
 τρέπονται οἱ σὺν αὐτῷ φεύγοντες ἀκρατῶς, καὶ ἀνεσόβουν
 πάντας τοὺς ἐκ Καρχηδόνης εἰς Δέκιμον ἰόντας, οἴομενοι τοὺς
 διώκοντας καμπληθεῖς εἶναι. Ἰωάννης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ
 10 [οὔς] ἔσφαζον ἕως τῶν πυλῶν Καρχηδόνης τοσοῦτους, ὥστε
 εἰκάζειν τοὺς ὄρωντας δισμυρίων πολεμίων τὸ ἔργον εἶναι. P. 164
 Κιβανοῦδος δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ δισχίλιοι περιπεπτωκότες
 ἐν τῇ ἄλκῃ τοῖς Οὐννοις, ἀπώλοντο πάντες. Βελισάριος δὲ
 εἰς Δέκιμον ὦν, οὐδὲν τούτων ἔμαθεν· ἀλλὰ χαράκιμα πε-
 15 ριβαλῶν, θροσάτευσεν, καταλιπὼν αὐτόθι τὴν γυναῖκα αὐ-
 τοῦ καὶ τοὺς πεζοὺς. αὐτὸς δὲ λαβὼν τοὺς ἵππεῖς καὶ τοὺς V. 131
 ἡγεμόνας, ἐπὶ Καρχηδόνα ἐχώρει. εὐρῶν δὲ τοὺς πεπτωκό-
 τας νεκροὺς τὸν τε Ἀματᾶν καὶ τοὺς Οὐανδήλους, καὶ μαθὼν
 τὰ γεγονότα, εἰς λόφον τινα ἀνελθὼν, ὄρα κοινορτὸν ἐκ με-
 20 σημβρίας, καὶ Οὐανδήλων ἵππέων πλῆθος πολὺ, ἡγούμενον B

5. αὐτοῖς συνειλεγμένοις A. 8. ἐκ Καρχηδόνης A, ἐν Καρχη-
 δόνι vulg. 10. οὐς delendum esse videtur. 15. ἐγ. οσοῦ-
 τευσεν A, ἐφωσάτευσεν vulg. 16. ἵππεῖς A, ἵππους vulg.
 17. ἐπὶ K. A, εἰς K. vulg. τοὺς add. ex A.

misi, Ioannem praecedere imperavit, et Massagetas aciei sinistram te-
 nere. Amatas autem opportuno tempore non est progressus, verum
 copiis Vandalorum Carthagine relictis, paucis comitatus, sed neque
 bene iunctis, ad invicem Decimum quantocius contendit. Ioanni vero
 factus obviam manibus cum eo consertis occiditur, comitesque fusi et
 in fugam praecipites versi, immensam insequentium hostium aciem
 esse jati, Decimum convolare, et urbem tutari commonebant. Ioan-
 nes autem, et qui una pugnabant, tam magnum hostium numerum
 usque ad ipsas Carthaginis portas occiderunt, ut quisquis tantam stra-
 gem vidisset, eam non nisi a viginti hominum millibus edi posse fa-
 cile existimaret. Cibamundus et qui comitabantur milites bis mille,
 dum suppetias sociis afferunt, in Unnos incidentes omnes deleti sunt.
 Belisarius cum ad Decimum substitisset, nihil horum rescivit: sed
 vallo circumducta castra metatus est, in quibus uxorem et pedestres
 copias reliquit. ipse equitibus stipatus, et ducibus secum sumptis,
 Carthaginem contendit. cum autem mortuos in via iacentes ipsumque
 Amatam una cum Vandalis occisum, omniaque, prout gesta fuerant,
 percipisset, tumulum ascendens, pulverein meridiem versus excitatum

αὐτοῖς Γελίμερος, μὴ γνώσαντος μήτε τὸ Κιβαμουίνδου πάθος
 μήτε τὸ τοῦ Ἀματᾶ. ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἀλλήλων γεγόνασι προ-
 τερήσαντες Οὐανδῆλοι, τὸν λόφον καταλαμβάνουσι, καὶ φοβε-
 ροὶ τοῖς ἐναντίοις ἐδείχθησαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τραπέντες εἰς
 χωρίον ἀφικνοῦνται σταδίους ἑπτὰ τοῦ Δεκίμου ἀπέχον. θεὸς 5
 δὲ τούτους παραδόξως ἀλλοιώσας εἰς δειλίαν κατέστησεν. εἰ
 γὰρ τὴν δίωξιν εὐθὺς ἐποίησαντο, ἄρδην ἄπαντας σὺν Βελι-
 σαρίῳ διέφθειραν, (τοσοῦτον ἦν τὸ πλῆθος τῶν Οὐανδῆλων)
 καὶ τὸν Ἰωάννην ὑποστρέφοντα ἐκ Καρχηδόνας καὶ σκυλεύ-
 σοντα τοὺς τεθνεώτας ἀπονητὶ κρατῆσαι ἤμελλον. κατιῶν δὲ 10
 ἐκ τοῦ λόφου Γελίμερ, καὶ εὐρῶν τὸν ἀδελφὸν νεκρὸν, εἰς τε
 ὀλοφύρσεις ἐτρέπη, καὶ τῆς νίκης τὴν ἀκμὴν ἤμβλυεν. Βε-
 λισάριος δὲ τοὺς τε φεύγοντας σῆναι κελεύσας, -καὶ κοσμίως
 πάντα διατάξας, καὶ ὄνειδίσας τῆς δειλίας, καὶ τὴν τελευταίην
 τῶν ἐναντιῶν, ἅμα τε καὶ τὴν Ἰωάννου νίκην μαθὼν, δρόμῳ 15
 καὶ ἀνδρεία ἐπὶ Γελίμερα χωρεῖ. οἱ δὲ βάρβαροι ἀπαρα-
 σκεύαστοι. εὐρεθέντες, εἰς φυγὴν ἐτρέπησαν κραταιάν, καὶ
 πολλοὺς ἀποβαλόντες εἰς * Μιθδαίαν ἐχώρουν καταλιπόντες
 D Καρχηδόνα. νυκτὸς δὲ καταλαβούσης, ὃ τε Βελισάριος καὶ
 Ἰωάννης καὶ οἱ Μασσαγέται εἰς Δέκιμον ἀφικόμενοι, πάντα 20

6. ἀλλοιώσας A, ἀλλοίως vulg.
 vulg. 15. τὴν add. ex A.

13. τοὺς τε φ. A, καὶ τοὺς φ.
 20. πάντα A, ἄπαντα vulg.

magnumque Vandalorum equitum agmen a Gelimere ductum prospexit: Cibamundi quippe cladem et Amatae caedem ignorabat adhuc Gelimer. cum vero utrique ad invicem propius accessissent, praevertentibus Vandali tumulum occupant, et de se terrorem maximum hostibus incutiunt: quare Romani in fugam versi secedunt in vicum stadiis septem a Decimo remotum. deus autem praeter omnem opinionem Vandalos in metum coniecit: si enim fugientes continuo insequali essent, omnes penitus cum ipso Belisario ad interfectionem delivissent (adeo quippe numerosa erat Vandalorum multitudo) et Ioannem Carthagine revertentem et in spoliis mortuorum diripiendis occupatum, nullo negotio potuissent comprehendere. Gelimer relicto tumulto, ubi mortuum fratrem offendit, ad planctus et eiulatum conversus est totus, ex quo victoriae acies ei remansit omnino obtusa. Belisarius fugientibus sistere iussis, mox cuncta disponit ornate, formidinem exprobrat, cognitaque quam sustinuerant hostes strage et a Ioanne parta victoria, contento corporis cursu et animi ardore in Gelimerem impetum facit. barbari subeundo certamini penitus imparati, in validam fugam se coniciunt, et multis suorum amissis deserataque Carthagine, Mediam se recipiunt. ubi nox ingruit, Belisarius. Ioannes et Massagetae Decimum repetentes, cunctis, quae occiderant,

τὰ συμβεβηκότα μαθόντες, ἔχαιρον· τῇ δὲ ἐπαύριον ἅμα
 τῶν πεζῶν καὶ τῇ Βελισαρίῳ γυναικὶ ἅπαντες ἐπὶ Καρχη-
 δόνα ἐπορεύοντο. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τὰς πύλας ἀναπετάσαν-
 5 ἔστησαν. οἱ δὲ ἐν αὐτῇ Οὐανδῆλοι ἐν τοῖς ἱεροῖς προσέφυ-
 γον. καταλαβόντος δὲ καὶ τοῦ στόλου, τὴν ἄλυσιν ἄραντες
 ἐν τῷ λιμένι τούτους ἐδέξαντο. καὶ ὁ μὲν πλεῖστος στόλος
 τὴν ἐπιτολὴν τοῦ Βελισαρίου φυλάξαντες οὐκ εἰσῆλθον ἐν τῷ
 λιμένι, ἀλλ' ἔξω προσώρμισαν. Καλιώνυμος δὲ τὴν παρακοὴν P. 165
 10 ἐνδυσάμενος εἰσῆλθεν, καὶ τὰ πλοῖα ληϊσάμενος πολλὰ χρή-
 ματα ἀφῆραζεν, καὶ ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις καὶ οἴκοις τοῖς
 πλησίον τοῦ λιμένος εἰσῆλθεν, καὶ πολλοὺς ἤχμαλώτευσεν.
 ἀπορητὶ δὲ Βελισάριος τῆς Καρχηδόνος κρατήσας παρήγει
 τοῖς στρατιώταις λέγων· ὁρᾶτε, ἤλικα εὐτυχήματα γεγόνα-
 15 σιν ἡμῖν, ἐπειδὴ σωφροσύνην εἰς τοὺς Λίβυας ἐπεδειξάμεθα.
 βλέπετε, τὴν εὐκοσμίαν ἐν Καρχηδόνι διασώσασθε, καὶ μήτις
 ἀδικήσῃ τινα, ἢ ἀφαρπίασῃ τι αὐτοῦ. πολλὰ γὰρ κακὰ πα-
 θόντας ὑπὸ Οὐανδῆλων ἀνδρῶν βαρβύρων, βασιλεὺς ὁ ἡμέτε- B
 ρος βοηθῆσαι. τούτοις ἡμᾶς ἀπέστειλεν καὶ τὴν ἐλευθερίαν
 20 χαρίσασθαι. ταῦτα παραινῶν εἰς Καρχηδόνα εἰσῆλθεν. καὶ

5. ἔξεσαν codd. et edd. 6. δὲ καὶ τοῦ A, δὲ τοῦ vulg. 11.
 ἐν add. ex A. 15. ἐπειδὴ A, ἐπειδὴν vulg. 17. παθάν-
 των A. 19. τούτοις A, τούτους vulg.

auditis, summo opere gavisī sunt. postero die copiis pedestribus acci-
 tis, coniuge quoque Belisarii secum sumpta, cuncti Carthaginem versus
 arripuerunt iter. Carthaginenses reseratis portis et accensis focus cum
 totius populi frequentia Belisarium excepturi obviam processerunt:
 Vandali in civitate relictī fugientes in templa consuluerunt salutē.
 adventante classe, sublata quae portum claudēbat catena, et naves in
 civitatem admittas. et plurima quidem exercitus pars iussa Belisarii
 observatura portum non est ingressa, sed foras appulit. Calonymus
 vero contumacia fretus intro subit, et exhaustis praedonis in morem
 navigiis, immensam divitiarum molem ex eis asportavit, officinas etiam
 et domos portui proximas ingressus, plurimos ex eis abduxit captivos.
 Belisarius porro Carthagine sine labore potitus, milites his verbis hor-
 tabatur: quam prospere nobis cuncta cedunt, cum nimirum moderate et
 temperanter erga Libyae populos nos gessimus, vos videtis: nunc ut
 eadem moderatio in urbe Carthagine servetur, efficite: nullus iniuste
 civem excipiat, nullus alterius rem per nefas tractet aut rapiat. plu-
 rima quippe a Vandalis barbaris viris passos istos cives imperator
 noster liberaturos nos misit, opem laturos, ac denique reddituros li-
 bertatem. haec colloquutus Carthaginem ingressus est: inde ad pa-

ἀναβὰς εἰς τὸ παλάτιον, ἐν τῷ Γελίμερος θρόνῳ ἐκάθισεν. τούτῳ προσῆλθον οἱ τε ἔμποροι Καρχηδόνας, καὶ ὅσοι πλησίον τῆς θαλάσσης ἕμενον, ὀλοφυρόμενοι ἀρπαγὴν πεποθέντα ὑπὸ τοῦ στόλου. ὁ δὲ Βελισάριος Καλώνυμον τὸν ναύαρχον V. 132 ὤρκισεν, ὅπως ἅπαντα τὰ διαρπαγέντα ἐνέγκη, καὶ ἀποδώσῃ τοῖς οἰκείοις δεσπόταις. ὁ δὲ σφετερισάμενος ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐπιορκήσας, οὐ μετὰ πολὺ τὴν δίκην ἔτισεν. ἔξω γὰρ φρεσῶν γενόμενος τὴν ἑαυτοῦ γλωσσοῦν φαγῶν ἀπέθανεν. Βελισάριος δὲ τὸν λαὸν εἰστία βυσιλικῶς, καὶ ἡ τοῦ Γελίμερος θεραπεία παρετίθει τε καὶ ἰτροχόει, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑποσῶγει. οὕτως δὲ ὁ στρατηγὸς ἀθροῦσθως τὴν πόλιν ἔσχεν· ὥστε οὐδὲ ὕβριν τινὰ ἐπήγαγεν ἀνθρώπῳ, οὐδὰ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τινας συνέβη τὴν οἰκίαν ἀσφαλίσαι· ἀλλ' ἀγοραῖζοντες οἱ στρατιῶται ἡσθιον, καὶ ἠψφραίνοντο. τοὺς δὲ εἰς τὰ ἰερά φηγόντας Οὐρανδήλους ριστὰ δοῦς ἐξήγαγεν. τῶν δὲ τειχῶν τῆς 15 πόλεως ἐπεμελεῖτο ἡμελημένων πρότερον ὄντων. ἔλεγον δὲ καὶ παλαιὸν λόγον ἐν Καρχηδόνι εἰρησθαι, ὡς τὸ Γ διώξει D τὸ Β. νυνὶ δὲ τετέλεσται. πρότερον γὰρ Γιζέριχος Βοιφά-

1. εἰς τὸ παλάτιον A e, ἐν τῷ παλατίῳ vulg.	2. τούτῳ πο.
A, τούτῳ τῷ πρ. vulg.	5. ὤρκισεν A, ὀρκίσας vulg.
οὐ μετὰ A, καὶ οὐ μ. vulg.	9. Γελίμερος A, Γελίμερ vulg.
10. παρετίθει τε καὶ A, παρετίθετο καὶ vulg.	οἰτροχόει A e.
12. ἐπήγαγεν A, ἐπάγειν vulg.	13. ἀσφαλίσαι A, σφαιλίσαι vulg.
14. ἡσθιον A, εἰσθιον vulg.	καταφ.υγόντας a.
18. τετέλεσται A, τετέλευται vulg.	17.

latium ascendens, in Gelimeris throno sedit: ad quem statim urbis mercatores caeterique qui ad mare habitabant accessere, se ab exercitu navali funditus compilari queritantes. quare Belisarius, dei nomine religiosius interposito, Calonymum classis praefectum adiuravit, ut quae diripuerat, deponeret in medium, et cuncta propriis dominis restitueret. is cum quaequam furtim retinuisset, et iusiurandum violasset, non diu postmodum persolvit poenas: a mente siquidem alienatus, lingua sibi dentibus corrosa, misere periit: porro Belisarius populum regali prorsus epulo accepit, in quo ipsa Gelimeris familia cibos apposuit, ipsa vixum miscuit, caeteraque ministeria obivit. ita dux ille nullo pene belli tumultu urbem obtinuit: adeo ut nulli hominum illata fuerit iniuria, nullus in fore propriam obserare domum fuerit coactus: quin potius necessariis pretio comparatis milites epulabantur, et genium fovebant. ad templa vero profugis Vandalis fidem dedit Belisarius, et e sacris locis eduxit: et urbis moenium pridem neglectorum curam egit. caeterum antiqui cuiusdam dicti submurmurans rumor adhuc Carthagine ferebatur: gamma expellit beta: et

τιον ἐξεδίωξεν· νυνὶ δὲ Βελισάριος Γελίμερα. Γελίμερ δὲ
 χρήματα πολλὰ τοῖς γεωργοῖς Λιβύων προιέμενος πρὸς ἑαυ-
 τὴν ὑπηγάγετο, καὶ ἐκέλευσεν αὐτοὺς Ῥωμαίων τοὺς εἰς τὰ
 χωρία περιόντας κτείνειν. τοῦτο δὲ ποιησάντων τῶν γεωρ-
 5 γῶν, μαθὼν ὁ Βελισάριος, ἀποστέλλει Διογένην ἕνα τῶν αὐ-
 τοῦ δορυφόρων αἰκίσασθαι τοὺς γεωργοὺς. ὁ δὲ Διογένης
 ἦμα τοῖς σὺν αὐτῷ εἰς οἰκίαν εἰσελθεῖν, ἐκάθευδεν μηδὲν πο-
 10 λέμιον ἐννοούμενος· τοῦτο μαθὼν ὁ Γελίμερ τριακοσίους
 ἐπιλεξάμενος ἀποστέλλει κατ' αὐτοῦ. ἐλθόντες δὲ περιεκύκλω- P. 166
 15 σαν τὴν οἰκίαν, δεδιότες εἰσελθεῖν τὴν νύκτα. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι
 αἰσθόμενοι, ἀναστάντες καὶ ὀπλισάμενοι, τοῖς ἵπποις ἐπιβάν-
 τεσ, εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν ὄντες ἀνοίγουσιν ἑξαπίνης τὰς θύρας,
 καὶ ταῖς ἀσπίσι περιφραζάμενοι, καὶ τοῖς δόρασιν ἀμυνόμε-
 νοι, τοὺς ἐναντίους ἐτρέψαντο. Γελίμερ δὲ ἐν Νουμιδίᾳ γε-
 20 νόμενος Οὐαιδηλοῦς πάντας συνήγαγεν, καὶ ὄσους προσφιλεῖς
 εἶχεν τῶν Μυρρουσιῶν, καὶ πρὸς πόλεμον ἐντρέπιζετο. ἀπέ-
 στειλεν δὲ καὶ γράμματα ἐν Σαρδανίᾳ πρὸς Τζάτζονα τὸν
 ἴδιον ἀδελφόν, τὰ συμβάντα αὐτῷ δηλοποιῶν· ὃς ἀπάρας
 εὐθὺς μετὰ παντὸς τοῦ λαοῦ ἀπὸ Σαρδανίας εἰς τὴν Λιβύης

6. αἰκίσασθαι τοὺς γεωργοὺς A a, αἰτήσασθαι reliquis omissis.
 vulg. 11. Ἴπποις ἐπιβ. A, Ἴπποις τε ἐπιβ. vulg. 13. ταῖς
 ἀσπίσι — — ἀμυνόμενοι om. A, καὶ τοῖς δόρ. ἀμ. om. a.
 14. ἐτρέψαντο A, ἐτρέψαν vulg. 15. προσφιλεῖς] περὶ φίλους f.
 17. Σαρδανίᾳ A, Σαρδηνίᾳ vulg. Τζόνα A, Στζόνα f, Στζό-
 να vulg.

id quidem impletum est. prius enim Gizerichus Bouifacium elecit:
 nunc vero Belisarius Gelimerem. Gelimer porro multis in Libyum
 agricolas profusus pecuniis eos ad se pellexit: eosque iussit, ut Ro-
 manos, qui remanserant in pagis, occiderent. agricolarum facinoris
 nuncio accepto, Diogenem e satellitibus unum, qui de crimine expo-
 stularet et ulcisceretur agricolas, misit. Diogenes una cum comitibus
 domum quampiam ingressus, nihil hostile veritus dormiebat. eo co-
 gnito trecentos electos viros in eum Gelimer emittit. illi profecti
 domum, qua iacebat, per ambitum obsederunt: noctu namque in eam
 irumpere metuebant. Romani soli viginti numero periculo prae-
 viso exsurgunt, armantur, in equos insiliunt et, reseratis de repente
 portis, clypeis obtecti, lanceisque fortiter pugnantes, adversarios in
 fugam vertunt. porro Gelimer in Numidiam profectus, Vandalos
 omnes, et ex Maurusiis quos habuit amicos collegit, et ad bellum
 renovandum instruxit. litteras insuper in Sardiniam ad Tzatzonem
 fratrem dedit, quibus, quae sibi contigerant, significaret. ille confe-
 stum e Sardinia cum universo sibi subiecto exercitu ad Libycas oras

Β ἀκτὴν τριταῖος κατέλαβεν, καὶ εἶδεν τὸν Γελίμερα. οἱ καὶ περιπλακέντες ἀλλήλων τῷ τραχήλῳ, οὐδὲν μέντοι εἰς ἀλλήλους ἐφθέγγοντο· ἀλλὰ τό, χεῖρε, σφίγγοντες ἔκλαιον· ὁμοίως καὶ ὁ στρατὸς τὴν συμφορὰν ἀπωδύροντο. ὁ δὲ Γελίμερ παραλαβὼν ἀμφοτέρους ἐπὶ Καρχηδόνα ἐχώρει, καὶ ταύτην⁵ πολιορκεῖν ἐπειράτο, οἰόμενος τοὺς ἐν Καρχηδόνι προδίδόναι αὐτῷ τὴν πόλιν, καὶ τῶν Ῥωμαίων στρατιωτῶν, οἷς ἡ τοῦ Ἀρείου δόξα ἤσκητο. πέμψας δὲ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῶν Οὐννων πολλὰ αὐτοῖς ἀγαθὰ ὑπισχεῖτο δίδόναι, εἰ καταπροδώσουσιν αὐτῷ Ῥωμαίους. ταῦτα δὲ Βελισάριος μαθὼν κα-¹⁰ρὰ τῶν αὐτομόλων, καὶ Λαυρέντιόν τινα ἐν Καρχηδόνι ὄντα προδότην εὐρῶν ἀνεσκόλοπισεν ἐπὶ λόφου πρὸ τῆς πόλεως, καὶ ἀπὸ τούτου εἰς δύος μέγα ἐνέπεσον οἱ προδοσίαν μελετήσαντες, ὥστε τοὺς Μισσαγάτας ὁμολογήσαι τὰ ὑπὸ Γελίμερος αὐτοῖς δηλωθέντα. τοῦ δὲ Βελισαρίου πάντας λόγῳ ἤδινη¹⁵ καὶ ὄρκους πρὸς φιλίαν αὐτοῦ μεταβαλόντος, αὐτὸς ἐκέλευσεν εὐθὺς Ἰωάννην τὸν Ἀρμένιον παραλαβεῖν πάντας τοὺς ἰππεῖς παρῆξ πεντακοσίων καὶ ἐξελθόντα πρὸς τοὺς Οὐανθῆλους ἀκροβολίσασθαι. αὐτὸς δὲ τῇ ὑστεριᾷ ἕμα τῷ πεζῷ στρατῷ

1. ἀκτὴν A a e, δκτὴν vulg. καὶ alterum add. ex A. 4. στρατηγός A. ἀπωδύροντο A, ἀπεδύρ. vulg. 5. ἐχώρει A, χωρεῖ vulg. 7. τῶν Ῥ. στρατιωτῶν A, τὸν Ῥ. στρατὸν vulg. 8. ἤσκητο A, ἤσκεῖτο vulg. καὶ add. ex A. 9. καταπροδώσουσιν A, καταπροδώσωσιν vulg. 13. ἐνέπεσον A a, ἐπέπεσαν vulg. 15. λόγῳ πειθικῷ f, λόγοις πειθικοῖς a. 16. μεταβαλὼν A. 17. παραλαβόντα a. 19. ὑστεραία A, ὑστερα vulg.

tertio itineris die applicuit et mox occurrit Gelimeri. illi colla sibi brachiis circumplectentes nullum invicem dedere colloquium, sed, salve, tantum effati, et constrictos se tenentes collacrimabantur, omnisque pariter exercitus communem cladem deplorabat. Gelimer utroque exercitu in unum collecto, Carthaginem petit, et urbem obsidione cingere molitur, secum reputans urbem Romanorumque exercitum a Carthaginiensibus, quibus Arii sententia colebatur, extemplo prodendum. ad Unnorum quoque praecipuos mittens, multa bona eis se donaturum pollicebatur, si Romanos in manus suas proditione traderent. haec a Gelimeris partium desertoribus cognoscens, Laurentiumque quendam Carthagine morantem reperiens Belisarius, colle quodam penes civitatem sito patibulo affixit; ex quo in magnum terrorem adducti sunt, qui proditiones machinabantur, adeo ut quae ipsis Gelimer clam indicasset Massagetae palam edicerent. cunctis autem in exercitu blandis eius verbis ac etiam iusiurandis amice sibi concii-

καὶ τοῖς πεντακοσίοις ἰππεῦσιν εἶπετο. καταλαβόντες δὲ τοὺς V. 133
 Οὐανδήλους ἐν τῷ Τρικαμάρῳ στρατοπεδεύσαντας, ἔμειναν
 τὴν νύκτα πλησίον ἀλλήλων. συνέβη δὲ τέρας γενέσθαι ἐν τῷ D
 Ῥωμαϊκῷ στρατῷ. τῶν γὰρ δοράτων τὰ ἄκρα πυρὶ πολλῇ
 5 κατελάμπετο. τοῦτο θεασάμενοι κατεπλάγησαν· φραζάμενοι
 δὲ ἅμα πρωτὶ ἀμφοτέρω πρὸς τὸν πόλεμον ὤρμησαν. Ἰωάν-
 νης δὲ τῶν ἀμφ' αὐτὸν ὀλίγους ἐπιλεξάμενος τὸν τε ποταμὸν
 διέβη καὶ τοῖς Οὐανδήλοις εἰσέβαλεν. ὁ δὲ Τζάτζων ὠθι-
 σμῷ χρησάμενος ἐδίωξεν αὐτόν. οἱ δὲ Οὐανδήλοι διώκοντες
 10 ἄχρῃ εἰς τὸν ποταμὸν ἦλθον. αὐθις δὲ Ἰωάννης πλείστους
 τῶν ὑπασπιστῶν Βελισαρίου λαβὼν κατὰ τοῦ Τζάτζωνος εἰσ- P. 167
 ἐπήδησεν σὺν βοῇ τε καὶ πατάγῃ πολλῇ. γίνεται οὖν καρ-
 τερά ἡ μάχη, καὶ πίπτει Τζάτζων ὁ τοῦ Γελίμερος ἀδελφός.
 τότε δὴ πᾶν τὸ στρατεύμα Ῥωμαίων τὸν ποταμὸν διαβάντες
 15 ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐχώρησαν, καὶ τούτους τρεψάμενοι, μέχρι
 τοῦ στρατοπέδου ἐδίωξαν· καὶ ὑποστρέψαντες τοὺς νεκροὺς
 ἀπέδον ὅσοι μάλιστα ἐχρυσόφορον, καὶ εἰς τὸ ἑαυτῶν στρα-
 τόπεδον ὑπεχώρησαν. ἀπέθανον δὲ ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ Ῥω-
 μαίων πεντήκοντα, Οὐανδήλων δὲ ὀκτακόσιοι. καταλαβὼν δὲ

1. καταλαβόντες A, καταλαβόντα vulg. 2. ἔμειναν A, ἔμεινον
 vulg. 7. ἀπολεξ. A. 10. πλείστους A, πλείους vulg. 16.
 ἐδίωξαν] ἐχώρησαν vulg. 19. Οὐανδήλοι A. δὲ alterum
 add. ex A.

latis, Ioanni Armenio, ut equitibus, praeter quingentos, universis se-
 cum assumptis, in Vandalos egressus, velitationibus pugnam lacesseret,
 confestim imperavit. ipse postera luce cum pedestrium copiis et
 equitum illis quingentis pone sequebatur. cum autem Vandalos ad
 Tricamarum castra metatos invenisset, iuxta se invicem nocte illa in
 castris utrique steterunt. in Romano vero exercitu portentum videri
 contigit. hastarum enim cuspides ignitis emissis radiis collucere: quo
 viso cuncti terrore stupefacti. primo crepusculo armis utrinque mu-
 niti ad conserendam pugnam utrique cum impetu irruerunt. Ioannes
 ex suorum copiis non multis admodum selectis, flumen traiecit, et in
 Vandalos impressionem fecit: Tzatzon fortiter sustinens, et in eum
 ex adverso irruens, in fugam vertit: atque ita insequentes Vandali
 ad flumen usque pervenerunt. rursus vero Ioannes pluribus ex Be-
 lisarii satellitiis acceptis in Tzatzonem cum clamore et strepitu insi-
 lit: acrisque pugna inde conflata est, qua Tzatzon, Gelimeris frater,
 cecidit. tum vero universa Romanorum acies flumen traiciens in ho-
 stes irrupit, et in fugam actos ad castra usque caesos insectata est:
 atque inde versa facie pedem referens, mortuis, maxime qui auro
 erant ornatiores, exutis, ad castra remigravit. caesi sunt in ea pu-
 gna Romanorum quinquaginta, ex Vandalis octingenti. sub vesperam

Βελισάριος σὺν τοῖς πεζοῖς τῇ δείλῃ πρὸς ὄψιαν, ἄρας, ὡς εἶχε τάχους, σὺν παντὶ τῷ στρατιῷ ἐπὶ τὸ τῶν Οὐανδήλων Β στρατόπεδον ᾤχετο. Γελίμερ δὲ γνούς Βελισάριον παρόπα σὺν τοῖς πεζοῖς καὶ παντὶ τῷ στρατιῷ, ἐπιβάς τῷ ἑπφ μηδὲν διαταξάμενος ἀκρατῶς ἐπὶ Νουμιδίαν ἔφυγεν μετ' ὀλίγων⁵ συγγενῶν καὶ οἰκετῶν αὐτοῦ καταπεπληγμένος. ἐπεὶ δὲ αὐτὸν φυγόντα ἤσθοντο οἱ Οὐανδήλοι καὶ οἱ πολέμιοι ἤδη ἐωρῶντο, τότε δὴ οἱ τε ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία ἐθορυβοῦντο καὶ ἐκόκκουν, καὶ οὔτε χρημάτων μετεποιοῦντο οὔτε τῶν φιλάτων ὀδυρομένων, ἀλλ' ἕκαστος ἔφυγεν ὅπου ἠδύνατο. ἐπελθόντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τότε στρατόπεδον αἶρουν, καὶ ἐπιδιώξαντες τὴν νύκτα ὄλην, ἄνδρας μὲν ὄσοις ἐνέτυχον C ἔκτειναν, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ἐποιοῦντο. χρήματα δὲ τσοσαῦτα τὸ πλῆθος εἶρον, ὅσα οὐδέποτε ἐν ἐνὶ χωρίῳ τετύχηκεν εἶναι. τὴν γὰρ Ῥωμαίων ἀρχὴν λη-¹⁵ σάμενοι, χρήματα εἰς Λιβύην πολλὰ μετήνεγκαν· καὶ τῆς χώρας αὐτῆς ἀγαθῆς οὔσης καὶ εὐκάρπου, χρημάτων πρόσοδοι πολλαὶ αὐτοῖς γέγονασιν. ἐνενήκοντα πέντε γὰρ εἴη Λιβύης Οὐανδήλοι ἐκράτησαν, καὶ πολὺν πλοῦτον συναγαγόν-

1. ἄρας a e, ὄρας A, ἄρα vulg. 2. στρατιῷ A f, στρατοπέδῳ vulg. 5. ἐπὶ add. ex A. 8. ἐθορυβοῦντο A, ἐθορούβουντε. 9. ἐκόκκουον A. οὔτε τῶν A, οὔδὲ τῶν vulg. 10. ὄπον A, ὄσον vulg. 12. ἐνέτυχον A, ἐτυχον vulg. 15. τετύχηκεν A, ἐτυχεν vulg. 19. πολὺν πλοῦτον A, πολὺ πλοῦτος vulg.

autem inclinata iam die, Belisarius cum peditibus reversus, qua cursus contentione potuit, cum universo exercitu in Vandalorum castra perrexit. Gelimer Belisarium cum peditibus et agminum reliquis adesse persentiens, relicto exercitu incompósito, effuso cursu, ipsoque metu urgente compulsus, cum paucis consanguineis et familiaribus in Numidiam aufugit. comperta a Vandalis eius fuga, ipsisque hostibus iam in conspectu positis, tunc virorum, mulierum, et puerorum promiscua turba sublato eiulatu terrore confundi et turbari: abiectaque facultatum et carissimorum cura, qua quisque potuit, in fugam se coniecit. Romani dato aditu irrupentes castris potiuntur, et fugientes per totam noctem insequuti, viros quidem obviam factos peremerunt, pueros autem et mulieres captivas in servorum numerum recensuerunt. porro pecuniarum et divitiarum eam ibi vim repererunt, quam in unum locum usquam congerere liceat. quondam enim Vandalis Romanorum imperium totum in direptionem sibi concessum deprædati, divitias et facultates in Libyam transportaverunt immensas: ac regionem insuper optimam et fertilissimam nacti, fortunarum et opum omnium collegerunt proventus. nonaginta quippe annis Libya

τες ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὰς τῶν Ῥωμαίων χειρας ὁ πᾶς
 πλοῦτος ἐπανῆκεν. ἐν τρισὶ γὰρ μηνὶ πολεμῆσας ὁ Βελισά-
 ριος ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς εἰς τὸ τέλος τοῦ Δεκεμβρίου
 πᾶσαν τὴν Λιβύην ὑπέταξεν. ἀπέστειλε δὲ Ἰωάννην τὸν Ἀρ-
 5 μένιον σὺν διακοσίοις ἐπιλέκτοις διώκειν τὸν Γελίμερα ἕως
 αὐτὸν ζῶντα ἢ νεκρὸν λαβεῖν. ὃς φθάσας τὸν Γελίμερα
 ἤμελλε λαμβάνειν, εἰ μὴ συνηνέχθη πρᾶγμα τοιόνδε. Οὐλιά-
 ριὸς τις τῶν Βελισαρίου δορυφόρων συνῆν τῷ Ἰωάννῃ, ὃς
 οἶψ μεμεθυμένος ἰδὼν ὄρνιν ἐπὶ δένδρῳ καθημένην, ἐκτεί-
 10 νας τὸ τόξον κατ' αὐτῆς ἔβαλεν, καὶ τῆς μὲν ὄρνιθος ἀπέτυ-
 χεν, τὸν δὲ Ἰωάννην ὀπισθεν εἰς τὸν ἀχένα ἔβαλεν. ὁ δὲ
 καιρίαν πληγὴν τέθνηκεν, πολὺ αὐτοῦ πένθος βασιλεῖτε Ἰου-
 στινιανῷ καὶ Βελισαρίῳ καὶ πᾶσι Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονί. P. 168
 οἰς καταλιπὼν. οὕτως Γελίμερ διαφυγὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
 5 ἐπὶ Μαυρουσίου ἐχώρει. Βελισάριος δὲ τοῦτον διώξας εἰς
 Παπούαν τὸ ὄρος ἀπέκλεισεν εἰς τὰ ἄσχητα Νουμιδίας. τοῦ-
 τον δὲ * παρακαθίσας διὰ τοῦ χειμῶνος λειψάντων αὐτῷ
 πάντων τῶν ἐπιτηδείων, ἄρτος γὰρ παρὰ Μαυρουσίοις οὐ γί-
 νεται, οὔτε οἶνος, οὔτε ἔλαιον, ἀλλὰ τὰ ὄλυρα καὶ τὰς κρι-

2. ὁ add. ex A. 6. φθάσας] καὶ A. 9. μεμεθυμένος A.
 μεθ. vulg. 10. ἔβαλεν A, ἔβαλλεν vulg. τῆς α, τοῦ vulg.
 12. αὐτοῦ add. ex A. 14. ἀπολιπὼν A. 16. Παππούαν A.
 τοῦτον] τοῦτου vulg.

potiti Vandali, et variorum bonorum copia circumfluentes, uno diei
 momento in Romanorum manus delapsi, omnibus ad Romanos rede-
 untibus cesserunt. trimestri siquidem bello, ab Octobris exordio ad
 Decembris exitum Libyam universam Belisarius subegit. misit autem
 Ioannem Armenium cum ducentis militibus selectis, qui Gelimerem
 insequeretur, et eum seu vivum, seu vita functum comprehenderet.
 is Gelimerem assequutus, iam manibus tenebat, nisi quid negotii hu-
 iusmodi capiendum impediisset. Uliarius quidam Belisarii satelles in
 Ioannis comitatus tum fuit, qui cum vino madidus avem arbori vidisset
 insidentem, directo in eam arcu telum emittens, a ferienda quid-
 dem aberravit ave, at Ioannem in cervicem percussit retro. is itaque
 lethali plaga saucius, sui desiderio, multoque luctu imperatori Iustitiano,
 Belisario, Romanis omnibus et Carthaginiensibus relicto, inter-
 iit. Gelimer itaque ea die fuga arrepta ad Maurusios se recepit:
 Belisarius autem fugientem insequutus in monte Papua ad extrema
 Numidiae inclusum obsedit. per hiemem vero posita obsidione, rerum
 necessariarum penuria, et in angustum premi coepere; nec enim
 panis, vinum, aut oleum apud Maurusios nascitur, sed olyra sola et
 iordea, animalium ratione carentium more, eaque nondum subacta

Θάς, ὡς ἄλογα ζῶα, ἄνεφθα ἐσθίουσιν. τοιούτοις Γελίμερ περιπεσῶν, γράφει πρὸς Φαράν, ὃν Βελισάριος κατέλιπε Β φυλάσσειν αὐτόν, πεμφθῆναι αὐτῷ κιθάραν καὶ ἄρτον ἔνα καὶ σπόγγον. ὁ δὲ Φαράς διηπόρει, τί ἂν εἴη τοῦτο, ἕως ἂν ὁ τὴν ἐπιστολὴν κομίσας εἶπεν· ὡς ἄρτον μὲν ἐπιθυ-⁵ μεῖ θεάσασθαι Γελίμερ, μὴ ἰδὼν ἄρτον, ἀφ' οὗ ἀναβέβη- κεν, σπόγγον δὲ διὰ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ τῆς ἀλουσίας κακοῦσθαι, ὅπως σπόγγῳ τούτους παραμυθῆσθαι· κιθάραν δὲ κιθαριστῇ ἀγαθῷ ὄντι, ὅπως τὴν συμφορὰν τὴν παρούσαν τῇ κιθάρᾳ θρηνήσῃ καὶ ἀποκλαύσθαι. ταῦτα ἀκούσας Φα-¹⁰ ρᾶς, περιαλγίσας τε καὶ τύχην τὴν ἀνθρωπίνην ἀπολοφρεθόμενος, κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐποίει, καὶ πάντα ἔπεμψεν ὅσα C ἔχρηζεν τῷ Γελίμερι. τοῦ δὲ χειμῶνος παρελθόντος, δεδιώς, ὁ Γελίμερ τὴν πολιορκίαν Ῥωμαίων καὶ ἐλέησας τὰ τῶν συ- γενῶν τέκνα σκώληκας ἐν αὐτῇ τῇ τάλαιπωρίᾳ * πεποικηκότα,¹⁵ ἐθελύνθη τε τὴν διάνοιαν καὶ πρὸς Φαράν ἔγραψεν, ὅπως τὰ πιστὰ λαβῶν, αὐτός τε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρὸς Βελισάριον παραγένοιται. ὁ δὲ ὄρκῳ τοῦτο πληροφορησας, λαβῶν ἀπα- τας εἰς Καρχηδόνα ἦκεν. Βελισάριος δὲ τοῦτον περιγραῶς ἐδέξατο, ὁ δὲ Γελίμερ γελῶν πρὸς Βελισάριον εἰσῆλθεν· ὁι²⁰

5. εἶπεν om. A e. μὲν A a, ἂν vulg. 8. παραμυθῆσθαι A. παραμυθῆσθαι vulg. κιθάραν δὲ κιθαριστῇ ἀγαθῷ a, κιθαρι-
 στῇ δὲ ἀγαθῷ vulg. 9. ὄντι om. A. 19. ἦκεν] ἦλθεν e.
 20. εἰσῆλθεν· ὃν A, ἦλθεν· ὦν vulg.

comedunt: in eam calamitatem adductus Gelimer a Pharanō, quem Belisarius ad obsidionem continuandam reliquit, citharam, panem unum, et spongiam sibi mitti per litteras petiit. Pharanō haesitanti, nec quid haec sibi vellent, assequuto, qui tulerat epistolam tabellarius addidit: nondum viso pane, ex quo montem ascendit Gelimer, panem videre desiderat; oculis ab eo tempore illotis, et iam corde op-pletis ac dolentibus, nunc leniendis et abstergendis spongiam expetit: citharam denique, ipse pulsandae citharae mire peritus, exoptat, quae praesentis infortunii calamitatem desistere et luctu possit prosequi. his auditis Pharanus indoluit, et sortem humanam deplorans, quod per litteras petierat Gelimer concessit, atque omnia, quae opus erant, transmisit. exacta iam hieme, veritus Gelimer ne magis stricta Romanorum obsidione premeretur, filiorum maxime sui generis, qui vermibus scatebant et laborabant, misertus, animo emollitus et omnino fractus, ad Pharanum rescripsit, ut data securitatis fide, ipse cum suis ad Belisarium transire possent. Pharanus interposito iureiurando cum Gelimeri fecisset satis, cunctos in potestatem receptos Carthaginem

οὐ μὲν τῇ ὑπερβολῇ τοῦ πάθους ἐκστάντα τῶν κατὰ φύσιν φρενῶν ὑπώπτενον καὶ παραπαίοντα· οἱ δὲ φίλοι τούτου ἀγχνόντες τὸν ἀνθρωπὸν λογιζέσθαι, ὅτι βασιλέα ὄντα καὶ βασιλικῷ γένους, καὶ δύνάμιν ὀχυρὰν ἔχοντα καὶ χρήματα 5 μεγάλα, ἄφνω φυγὴν τε καὶ κακοπάθειαν τὴν ἐν Παπούρᾳ ὑποστάντα καὶ νῦν ἐν αἰχμαλώτου λόγῳ ἦγοντα, οὐδενὸς ἄξια τὰ ἀνθρώπινα ἢ γέλωτος πολλοῦ οἶεσθαι εἶναι. Βελισάριος δὲ τοῦτον σὺν τοῖς ἄρχουσι πᾶσι τῶν Οὐανδήλων οὐκ ἐν ἀτιμίᾳ ἐφύλαττεν, ὅπως πρὸς βασιλέα Ἰουστινιανὸν 10 τοῦτον ἀπαγάγῃ εἰς τὸ Βυζάντιον. Κύριλλον δὲ εὐθύς Βελισάριος σὺν τῇ κεφαλῇ τοῦ Τζάτζωνος ἐπὶ Σαρδῶ τὴν νῆσον πέμψας, ἣ Κυρῶνῃ ἐκαλεῖτο πρότερον, ταύτην Ῥωμαίοις P. 169 ὑπέταξεν. εἰς δὲ Καισάρειαν τὴν ἐν Μαυριτανίᾳ Ἰωάννην ἕτερον ἀπέστειλεν, ἥτις τριάκοντα ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχει Καρ- 15 γηδόνας, εἰς τὰ Γάδειρά τε καὶ τὰς ἡλίου δυσμαῖς κεῖται. ἄλλον τε Ἰωάννην τῶν ὑπασπιστῶν ἕνα εἰς τὸν ἐν Γαδείροις πορθμὸν καὶ τὴν ἑτέραν τῶν Ἡρακλειῶν στηλῶν ἐπεμψεν, τὸ ἐκεῖ φρουρίον ὃ Σεπτὸν καλοῦσι καθέζοντα. εἰς δὲ τὰς νήσους, αἵπερ ἐγγύς εἰσι τῆς Ὠκεανοῦ εἰσβολῆς, Μαϊόρικά τε

2. φρενῶν om. A f. 3. ὅτι] fort. ἔτε. 5. εἰς φυγὴν A.
 6. αἰχμαλώτων A a. οὐδὲν A b. 8. τοῖς add. ex A. 12.
 πέμψας add. ex A. Κύρνος A alii. 14. ἀποστειλας A.
 18. δ Σεπτὸν A a f, ὅς Ἐπτὸν e, ὅσον Ἐτους vulg.

deduxit: eumque Belisarius gratanter omnem in modum excepit. Gellimer porro ridens ad Belisarium accessit: ex quo calamitatis et doloris vehementia eum naturali mentis statu alienatum et in insaniam actum nonnulli suspicabantur; amici prudentem praedicabant et sagacem, qui cum regia stirpe procreatus regnum prius teneret, locorum et hominum firmo potiretur praesidio, et immensis divitiis abundaret, uno temporis momento fugam et omnis generis molestias Papuae subire coactus, nunc demum captivi specie oppressus, nullius alterius, quam copiosi risus dignas res humanas omnes existimabat. eum porro cum optimatibus Vandalorum omnibus a dedecore longe et contemptu, sub tuta licet custodia, tenuit Belisarius, ut eum ad imperatorem Iustinianum Byzantium deduceret. continuo vero Cyrillum cum capite Tatzonis in Sardiniam insulam, Cyrrum olim dictam, misit; quam ille postmodum in Romanorum potestatem recepit. Ioannem autem alterum Caesaream, quae Mauritaniae est distatque a Carthagine triginta dierum itinere, ad Gades et solis occasum sita, et insuper alterum Ioannem unum ex satellitibus ad fretum Gaditanum atque alteram Herculis columnam misit, qui castrum, quod Septum vocant, occuparet: Apollinarium vero virum bello egregium ad insulas quae pro-

καὶ Μινόρικα, Ἀπολλινάριον ἔστειλεν ἄνδρα ἀγαθὸν εἰς τὰ
 V. 135 πολέμια. ἀπέστειλε δὲ καὶ ἐν Σικελίᾳ τινὰς τῶν Λιβυαίων
 καὶ τῶν Οὐανδήλων τὸ φρούριον λαβεῖν ἐκέλευσεν. οἱ δὲ
 Βτούτο φυλάττοντες Γότθοι πρὸς τὴν μητέρα Ἀταλαρίχου ταῦ-
 τα δῆλα ἐποίησαν. ἡ δὲ γράφει πρὸς Βελισάριον μὴ τοῦτο⁵
 τυραννίδι λαβεῖν τὸ φρούριον, ἕως ἂν βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς
 γνῶ, καὶ τὰ δοκοῦντα αὐτῷ ποιήσῃ. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Οὐανδα-
 λικὸς πόλεμος ἐτελείτα. ὁ δὲ φθόνος, οἷα ἐν μεγάλῃ εὐδαι-
 μονίᾳ φιλεῖ γίνεσθαι, ὧδινε καὶ εἰς Βελισάριον. τινὲς γὰρ
 διέβαλλον αὐτὸν εἰς τὸν βασιλέα τυραννίδα μελετᾶν. ὁ δὲ¹⁰
 βασιλεὺς πέμψας Σολομῶνα ἀποπειρᾶται τὴν Βελισαρίου γνώ-
 μην, πότερον σὺν Γελίμερὶ τε καὶ Οὐανδήλοις εἰς Βυζάντιον
 ἦκειν, ἢ αὐτοῦ μένοντος, ἐκείνους στέλλαι ὧδε· οὐ γὰρ ἔλα-
 C θον αὐτὸν οἱ ἄρχοντες οἱ τὴν τυραννίδα ἐπενεγκόντες. ὁ δὲ
 Βελισάριος εἰς Βυζάντιον ἀφίκετο Σολομῶνα στρατηγὸν Λι-¹⁵
 βύης καταλιπὼν. καταλαβὼν δὲ Βελισάριος τὸ Βυζάντιον ἅμα
 Γελίμερι καὶ τοῖς Οὐανδήλοις γερωῶν ἤξιώθη μεγάλων, οἷον
 ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις οἱ Ῥωμαίων στρατηγοὶ ἐν μεγίσταις νί-
 καις ἀνεδήσαντο. ἑξακοσίων τε χρόνων παρωχηκότων οὐδεὶς
 ἐγλήθθει εἰς τιμὴν τοιαύτην, εἰ μὴ Τίτος καὶ Τραϊανός, καί²⁰

4. τοῦτο φυλ. A, φυλ. τοῦτο vulg. πρὸς add. ex A. 6.
 τυραννίδι A a, τυραννίδα vulg. 7. τὸ δοκοῦν A. 9. γί-
 νεσθαι A, γενέσθαι vulg. 14. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 17.
 οἷον A f, οἷων vulg.

pius absunt ab Oceani in mediterraneum influxu, Maioricam nimirum atque Minoricam destinavit, et in Siciliam nonnullos milites ex Libya, qui Vandalorum arcem sub praesidio tenerent. castris vero custodes Gothi istud Atalarichi matri litteris manifestaverunt. illa Belisario, ne castrum tyrannice expugnaretur, priusquam imperator Iustinianus certior fieret, suumque super ea re consilium explicuisset, significat. ita demum Vandalica bella finem habuere. caeterum invidia, quemadmodum in magna felicitate fieri amat, etiam Belisario calamitatem peperit. quidam enim ipsum affectatae tyrannidis apud imperatorem criminati sunt. imperator autem per Salomonem Belisarii sententiam experitur, utrum ipse cum Gelimere et Vandalis Byzantium proficisci, an certe ipso in Libya diuturniorem moram trahente, ipsos illuc mittere statueret? porro Belisarius Salomone Libyae duce relicto (ab optimatibus enim se tyrannidis insimulatum non erat necis) Byzantium versus iter arripit. subinde cum Gelimere et Vandalis Byzantium profectus, ea honorum amplitudine, qua prioribus saeculis Romanorum duces post magis insignes victorias donabantur, cumulatus est: sexcentos enim annos si numeraveris, nullus, nisi forte

ἄλλοι αὐτοκράτορες στρατηγήσαντες ἐπὶ τὸ βαρβαρικὸν ἔθνος ἐνίκησαν. τὰ τε γὰρ λάφυρα ἐνδεικνύμενος καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἀνδράποδα ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἐπόμπευσεν, ὃν Θριάμβον D καλοῦσι Ῥωμαῖοι. οὕτω παλαιῶ μέντοι τρόπῳ, ἀλλὰ πεζῇ 5 βαδίῳ ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἑαυτοῦ· ἄχρις εἰς τὸ ἵπποδρόμιν. ἦν δὲ τὰ λάφυρα ὅσα δὴ ὑπουργικὰ τῇ βασιλείῳ τάξει ἀνεῖσθαι εἰῶθει, θρόνοι χρυσοῖ, καὶ ὀχήματα οἷς τῶν βασιλείων αἱ γυναῖκες ὀχοῦνται, κόσμος τε πολὺς ἐκ λίθων ἐντίμων συγκείμενος, ἐκπόματα χρυσαῖ, καὶ τὰ ἄλλα σύμπαντα ὅσα εἰς 10 τὴν βασιλείῳ θοίνην χρήσιμα. ἦν δὲ καὶ ἄργυρος ἕλκων μυριάδας πολλὰς ταλάντων καὶ παντοδαπῶν βασιλικῶν κειμηλίων, ἅπερ Γιζέριχος τὸ ἐν Ῥώμῃ συλήσας καλαίτιον ἔλαβεν ἐν οἷς καὶ τὰ Ἰουδαίων κειμήλια ἦν; ἅπερ Οὐεσπασιανὸς P. 170 Τίτος μετὰ τὴν τῶν Ἱεροσολύμων ἄλωσιν εἰς Ῥώμην ἤνεγκεν. 15 ἀνδράποδα δὲ ἦν τοῦ Θριάμβου Γελίμερ τε αὐτὸς ἐσθῆτά τινα ἐπὶ τῶν ὤμων ἀμπεχόμενος πορφυρᾶν, καὶ τὸ συγγενὲς ἅπαν, Οὐανδρίλων τε ὅσοι εὐμήκεις ἄγαν καὶ καλοὶ τῷ σώματι ἦσαν. ὡς δὲ ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ Γελίμερ ἐγένετο, τὸν τε βασιλεῖα ἐπὶ βήματος καθήμενον καὶ τὸν δῆμον ἐστῶτα ἐφ'

3. μέση A, μέσῳ vulg. 5. ἵπποδρομείον A a, ἵπποδρόμιον f.
 7. εἰῶθει A a, εἰῶθασιν vulg. 8. φχοῦνται vulg. 9. τὰ
 add. ex A. 12. τὸ add. ex A. 14. εἰς Ῥώμην A, ἐν Ῥώ-
 μη vulg. 16. τῶν ὤμων A, τὸν ὤμον vulg.

Titus, Traianus, aut alii imperatores et exercituum ductores, qui barbaras nationes devicerunt, parem honoris gradum qui attigerit, facile occurret. spolia namque et exuvias, victos quoque bello captivos, per mediam civitatem circumduxit, quod triumphum Romani nuncupavere. ita quidem antiquo more ex domo sibi propria ad circum usque pedes inaccessit. fuere vero ea spolia, quae regiae maiestatis ministerio et regum usibus concedi consueverunt: throni aurei, et lecticae, quibus regum uxores amant vehi, mundus infinitus ex pretiosis lapillis, aurea pocula, caeteraque omnia, quae regis convivis inferuntur. census est praeterea argenti pondus plurium myriadum talentorum, et regia generis omnis supellex, quam Gizerichus Romam depopulatus ex imperatorum palatio secum asportaverat: in his extiterunt ornamenta ludaeorum omnia, quae captis Hierosolymis Titus Vespasianus Romam intulit. captivi in triumphum ducti fuerunt, Gelimer ipse purpurea chlamyde in humerum reiecta vestitus, omnes eius consanguinei, et ex Vandalis proceriores quique corpore et vultus forma venustiores. ut ad circum Gelimer pervenit, et imperatorem solio sedentem, et populum hinc et inde circumstantem conspexit, in has

ἐκάτερα μέρη εἶδεν, ἐπιλέγόν οὐκ ἐπανάστο βοῶν· ματαιότης ματαιότητων τὰ πάντα ματαιότης! ἀφικόμενον δὲ αὐτὸν κατὰ τὸ τοῦ βασιλέως βῆμα τὴν πορφυρίδα περιελόντες πρηνῆ πρὸς τὸν βασιλέα ἠνάγκασαν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν καὶ ἡ ἀγούστα τοῦ Ἰλδερίχου παῖδας καὶ ἐγγόνους πάντας τὸν τοὺς ἐκ τῆς Οὐαλεντινιανοῦ βασιλέως συγγενεῖς χρήματα ἱκανὰ ἐδώρησατο, καὶ Γελίμερι χωρία ἐν Γαλατίᾳ μεγάλα τὸν καὶ τερπνὰ μετὰ πάντων τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ἐν τούτοις οἰκεῖν συνεχώρησεν, εἰς πατρικίου δὲ ἀξίαν ἀνεβίβασεν τοῦτον, διὰ τὸ μὴ δέχεσθαι αὐτὸν τῆς Ἀρείου δόξης μεταστῆναι. ὁ δὲ Βελισάριος μετὰ τὸν Θριάμβον ὑπάτευσεν, καὶ πάμπολλα χρήματα ἐκ τῆς αὐτοῦ νίκης ὁ δῆμος τοῦ Βυζαντίου ἀπῆλαυσεν, ὅσα οὐδέπω. τοῦ δὲ Σολομῶνος τὴν Λιβύην V. 136 διέποντος, Μαυρούσιοι πόλεμον κατὰ Λυβύων ἐκίνησαν. οἱ δὲ Μαυρούσιοι ἐκ τῶν ἐθνῶν κατάγονται, οὓς Ἰησοῦς ὁ τοῦ C Νεαῖ ἐκ τῆς Φοινίκων χώρας ἀπὸ Σιδῶνος μέχρις Αἴγυπτου κατοικοῦντας ἀπῆλαυσεν. οἱ τινες καταλαβόντες τὴν Αἴγυπτον, καὶ μὴ δεχθέντες ὑπ' αὐτῶν, καταλαμβάνουσι τὴν Λιβύην, καὶ ταύτην παροικήσαντες (ἦν ὑστέρῳ καιρῷ οἱ παρὰ Ῥωμαί-

1. βοῶν A, λέγων vulg.

3. τὴν πορφυρίδα A, τὸν πορφυρεῶν vulg.

5. παῖδα A.

6. ἐκ τῆς A, ἐκ τοῦ vulg.

7. ἱκανὰ A, καλά vulg.

9. συνεχώρησεν, εἰς πατρ. δὲ ἀξίαν ἀνεβίβασεν τοῦτον A, συγχωρήσας εἰς π. τάξιν τοῦτον οὐκ ἀπέβη vulg.

11. μετὰ τὸν Θριάμβον A, μετὰ τῶν Θριάμβων vulg.

13. οὐδέπω A, οὐδέποτε vulg.

16. ἐκ τῆς A, ἐκ τῶν vulg.

voces frequentius repetitas erupit: vanitas vanitatum, et omnia vanitas versus imperatoris autem solium procedentem exuerunt purpura, prius etiam quam pronus in terram imperatorem venerari cogeretur. post haec Ilderichi filios et nepotes, eosque cunctos, qui a Valentiniano imperatore genus ducere reperti sunt, imperator et augusta magna divitiarum liberalitate excepit: Gelimeri vero vicos et oppida per Galatiam ampla et amoena, in quibus ipse cum affinibus habitare permitteretur, assignavit: in patriciorum tamen ordinem quod Arianorum opinionem deserere detrectaret, non exivit. acto triumpho Belisarius subinde consulatum gessit, et ex eius victoria id nummorum munus, quale nusquam auditum, populus Byzantinus accepit. porro Salomone Libyam administrante, Maurusii adversus Libyas arma moverunt. isti Maurusii ex gentibus, quas Iesus Nave Phoenicum regionem a Sidone ad Aegyptum usque habitantes expulit, originem traxerunt: qui primum in Aegyptum appellentes, nec ab incolis admissi, perrexerunt in Libyam, et eam incoluerunt: (eam sequentis temporibus Romanorum im-

οις βασιλεῖς κρατήσαντες, Τηγηῖν ταύτην ὠνόμασαν) στήσαν-
 τες δύο στήλας ἐπὶ τῆς μεγάλης κρήνης ἐκ λίθων λευκῶν ἐγ-
 κεκολαμμένα ἔχουσας γράμματα Φοινικικὰ λέγοντα τὰδε·
 ἡμεῖς ἐσμὲν οἱ φυγόντες ἀπὸ προσώπου Ἰησοῦ τοῦ ληστοῦ
 5 υἱοῦ Ναυῆ. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλα ἔθνη ἐν Λιβύῃ πρότερον αὐ-
 τόχθονες, ἔχοντες βασιλέα Ἀσκληπέα, τῆς γῆς υἱὸν ἔφασκον
 εἶναι, οἳ τινες Καρχηδόνα ἔκτισαν. Σολομὸν δὲ λαβὼν ἐκ D
 Καρχηδόνοσ τὰ στρατεύματα, κατὰ Μαυρουσίον ἐχώρει. ἐλ-
 θὼν δὲ εἰς Βυζάκιον εἰς Ῥαμῆς τὸ χωρίον, ἔνθα οἱ Μαυρού-
 10 σιοι ἐστρατοπέδευσαν κύκλον ἐκ τῶν καμήλων ποιησάμενοι,
 τὰς τε γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀποθήμενοι,
 καὶ τοὺς Μαυρουσίους κατ' αὐτοῦ ἐξερχομένους, ἐπιβὰς τοῦ
 ἵππου πεντακοσίους ἐπιλέκτους ἐπαγόμενος εἰς ἐν τοῦ κύκλου
 ἐπισκῆψαι μέρος καὶ τὰς καμήλους κτείνειν ἐκέλευσεν. φο-
 15 νεύσας δὲ ἀμφὶ διακοσίων, δρόμῳ εἰς τὸ τοῦ κύκλου μέσον
 ἐχώρησεν, ἔνθα αἱ γυναῖκες ἐκάθηντο. οἱ δὲ βάρβαροι ἐκπλα-
 γέντες ἐπὶ τὸ ὄρος ἔφυγον σὺν πάσῃ ἀκοσμίᾳ. κτείνονται δὲ P. 171
 τῶν Μαυρουσίων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μύριοι. αἱ δὲ γυναῖκες
 πᾶσαι σὺν τοῖς παιδίοις ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ἐγένοντο. καὶ

1. Τηγηῖν A. 2. ἐγκεκολαμμένα A, ἐγκεκολαμμένων vulg.
 6. Ἀσκληπεία, δὲ Ἡρακλεῖ ἐβασίλευσεν, ὃν τῆς γῆς A, Ἀσκληπέα,
 ὃν Ἡρακλείου βασιλέως τῆς γῆς υἱὸν vulg. 9. Ῥάμης A a.
 11. καὶ τοὺς παῖδας A. ἀποθήμενοι A e, ἐνθήμενοι vulg. 12.
 ἐπιβὰς A a, ἀποβὰς vulg. 13. εἰς ἕν A, εἰς ἕνα vulg. 18.
 ταύτη A, αὐτῇ vulg. 19. παισὶν A.

peratores sibi subactam Tingitanam dixerunt) ac demum duabus co-
 lumnis ad magni fontis latera ex albo lapide erectis Phoenicio chara-
 ctere Phoenicumque dialecto nonnulla insculpserunt in hanc senten-
 tiam: nos sumus, qui a facie Iesu praedonis filii Nave fugimus. ex-
 titerant etiam per Libyam aliae gentes indigenae, quibus Aesculapius
 rex, telluris, ut aiebant, filius, praefuit, quae prima Carthaginiis fun-
 damenta posuerunt. Salomon autem, copiis Carthagine eductis, ad-
 versus Maurusios profectionem suscepit. Byzacium cum pervenisset
 ad Rames oppidum, quo Maurusii, vallo circulari ex camelorum gre-
 gibus composito, mulieres, pueros, nec non se ipsos in eum impres-
 sionem facturos incluserant, equo conscenso, quingentos milites sele-
 ctissimos ad unam circumvallantis ambitus partem collocatos hostes
 aggredi, et camelos telis iubet confodere. ducentes circiter interfe-
 ctis, contento cursu medium ambitus, quo mulieres concederant, oc-
 cupat. barbari autem prostrati, in montem nullo servato ordine fu-
 gam arripiunt. ea die ad decies mille Maurusii caesi fuerunt: mu-
 lieres cum natis omnes in captivitatem actae: iisque demum una cum

τούτους λαβόντες σὺν ταῖς καμήλοις καὶ πάσῃ τῇ ἡλικίᾳ εἰς
 Καρχηδόνα εἰσήεσαν τὴν ἐπινίκιον ἐορτὴν ἄγοντες. οἱ δὲ βάρ-
 βαροι πάλιν συναθροισθέντες πανδημεὶ σὺν γυναίξιν καὶ τέ-
 κνοις, μηδένα καταλιπόντες, ἐστράτευσαν κατὰ Ῥωμαίων, καὶ
 τὰ ἐν Βυζακίῳ χωρία ἐληΐζοντο. Σολομὼν δὲ ἄρας κατὰ 5
 τάχος πᾶν τὸ στράτευμα, ἐπ' αὐτοὺς ἦει. γενόμενος δὲ ἐν
 Βουλγαρίωνι, ἔνθα οἱ πολέμιοι ἐστρατοπεδεύσαντο, διεκόσμη-
 σεν τὸ στράτευμα, ὡς εἰς μάχην. οἱ δὲ Μαυρουσῖοι ἐν τῷ
 ὄρει τῶν Βουλγαρίων ἐπὶ πλεῖον ἔμενον, εἰς τὸ πεδῖον κατελ-
 θεῖν μὴ βουλόμενοι. Σολομὼν δὲ ἀποστέλλει Θεόδωρον διὰ τῆς 10
 νυκτὸς σὺν χιλίοις πεζοῖς, καὶ τῶν σημειωτῶν τινά, ὅπως εἰς
 τὸ ὄρος ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτῶν διὰ τῆς νυκτὸς ἀνέλθωσιν, καὶ
 ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνίσχοντι τὰ σημεῖα ὑπερθεῖν ἕραντες, κατὰ
 τῶν πολεμίων χωρήσωσιν. ὁμοίως δὲ καὶ αὐτὸς ὄρθρου βα-
 θέος ἀνελθὼν, ἅμα κατὰ τῶν πολεμίων ἐχώρησεν. ἰδόντες 15
 δὲ οἱ βάρβαροι, ὅτι ἐν μέσῃ τῶν Ῥωμαίων γεγόνασιν, εἰς φυ-
 γὴν ὤρμησαν κατὰ τῶν κρημνῶν ὠθίζοντες ἑαυτοὺς καὶ ἀναι-
 κροῦντες. ἀπέθανον δὲ ἐν τῷ πολέμῳ Μαυρουσίων μυριάδες
 εἰ, τῶν δὲ Ῥωμαίων τὸ παράπαν οὐδὲ εἷς, οὐ μὴν οὐδὲ πληγῆν
 τινα ἔλαβεν, ἀλλὰ πάντες ὑγιεῖς τὴν νίκην ἤραυτο. οἱ δὲ πλεῖ- 20

1. πάσῃ τῇ λέξ. α. 5. κατὰ τάχος Α, κατὰ τὸ τάχος vulg.
 12. εἰσέλθωσιν Α ε. 14. χωρήσωσιν Α, χωρίσωσιν vulg. βα-
 θέως vulg. 17. τῶν add. ex Α. ἑαυτοὺς Α, αὐτοὺς vulg.

camelorum gregibus et omnis aetatis hominibus abductis, victores Car-
 thaginem ingressi dies festos ob partam victoriam egerunt. verum bar-
 bari nullo ex suis relicto, una cum uxoribus et liberis in unum collecti,
 bellum adversus Romanos redintegrarunt, et pagos circa Byzacium
 depopulati sunt. Salomon ex adverso copiis exercitus omnibus con-
 vocatis, contra profectus est: iamque Bulgarionem, qui locus hostilium
 castrorum erat, cum attigisset, exercitum omnem quasi pugnam initu-
 rus disposuit. Maurusii in planitiem descendere veriti, in Bulgario-
 num monte diutius substiterunt. Salomon una cum peditibus mille
 Theodorum, et ex signiferis quendam de nocte summisit, qui tene-
 bris tecti, monte retro adversarios conscenso, cum exoriente primum
 sole ex superiore loco signa tollerent in altum, ac simul omnes in
 adversarios irrumperent. ipse profunda adhuc nocte sub auroram
 una cum illis ascendens in hostes iter dirigit. barbari Romanis cir-
 cumquaque se vallatos et inclusos comperientes, per praerupta loca
 in fugam se dederunt, invicem se perturbato ordine prementes, et
 mutuam sibi caedem inferentes. hoc in certamine Maurusiorum my-
 riades quinque perierunt, Romanorum ne ullus quidem defuit, aut

στοι τῶν ἀρχόντων αὐτῶν τοῖς Ῥωμαίοις προσερρῶσαν. γυναικῶν μέντοι καὶ παιδῶν τοσοῦτον πλήθος οἱ Ῥωμαῖοι ἔλαβον, ὥστε προβάτον τιμῆς παῖδα Μαυροῦσιον ὠνήσασθαι βουλομένοις ἀπέδιδοντο. καὶ τότε αὐτοῖς τὸ παλαιὸν λόγιον γυναί-
 5 κὸς μάντιδος ἀπέβη, ὡς ἄρα τὸ πλήθος αὐτῶν παρὰ ἀνδρὸς V. 137
 ἀγγελίου ὄλλυται. ὁ γὰρ Σολομῶν εὐνοῦχος ἐκ παιδῶν παρὰ
 γνώμην καθέστηκεν ὑπὸ πάθους τὰ γεννητικὰ μόρια ἀποβα-
 λῶν. λαβῶν δὲ τὴν λείαν πᾶσαν εἰς Καρχηδόνα ὑπέστρεψεν. D

Ἐν τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ τέρας ἐν τῷ οὐρανῷ συνέβη γενέ-
 10 σθαι. ὁ γὰρ ἥλιος ἀκτίνων χωρὶς τὴν αἴγλην, ὥσπερ ἡ σελήνη,
 ἐστύγναζεν ἅπαντα τὸν ἐνιαυτὸν· ἐπὶ πλείστον δὲ ἐκλείποντι
 ἐφίκει, οὐ καθαρῶς φαίνων, ὥσπερ εἰώθει. χρόνος δὲ ἦν δέκατος
 τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ. ἐν τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ οὔτε πό-
 λεμος, οὔτε θάνατος ἐπιφερόμενος τοῖς ἀνθρώποις ἐπέλειπεν·
 15 ἔαρι γὰρ ἀρχομένῳ Βελισάριος ἐστάλη παρὰ τοῦ Ἰουστινια-
 νοῦ τὴν Σικελίαν ὑπόφορον ποιῆσαι Ῥωμαίοις. χειμῶσαντος
 δὲ αὐτοῦ ἐν Σικελίᾳ, τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα καταλαβούσης, P. 172
 ἐστασίασαν οἱ ἐν Λιβύῃ Ῥωμαῖοι κατὰ Σολομῶνος τρόπον
 τοιοῦδε· λαβόντες γὰρ τῶν ἀναιρεθέντων Οὐανδήλων γυναῖ-

3. ὠνήσασθαι βουλομένοις ἀπέδιδοντο A, ὠνεῖσθαι βουλομένῳ ἀπε-
 δέδοντο vulg. 7. ὑπὸ π. A, ἀπὸ π. vulg. 11. ἐστύγνα-
 ζεν A, εἰνάξεν vulg. 12. ἐφίκει] ἐδόκει A, ἐόκει vulg. 13.
 τῆς add. ex A. 14. ἐπέλειπεν A, ἐπέλιπεν vulg.

aliquam omnino plagam accepit, quin immo sanis et salvis omnibus integram victoriam retulerunt. Maurusiorum autem primores non pauci Romanis se adiunxerunt. mulierum vero et puerorum is fuit numerus a Romanis captis, ut ovis pretio puerum Maurusium sibi comparare volenti aestimarent et divenderent. ita demum vatis foeminae vetus oraculum exitum habuisse deprehensum, quo plebem eorum ab imberbi viro penitus delendam praenunciatum. Salomon enim, generationis administris partibus morbo amissis, invitus olim a puero praeter sententiam eunuchus evaserat. spoliis tandem onustus Carthaginem remeavit.

Hoc etiam anno portentum in caelo apparere contigit. sol etenim radiis penitus orbatus lucem omnino lunae similem per totum annum obscuratam habebat: quam frequenter autem non plene, prout solebat, visus, deficienti par extabat. erat is annus imperii Iustiniani decimus. eodem pariter anno neque bellum, neque lues lethifera miseris mortalibus inferri destitit. ineunte quippe vere Siciliam Romanis tributis subacturus a Iustiniano Belisarius missus est. cum vero in ea insula hiemasset, imminente iam solemnitate paschali, Romani,

κας κατέσχον τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν ὡς ἰδίους, καὶ τελεῖν τῷ
 βασιλεὶ τὰ ὑπὲρ αὐτῶν τέλη οὐκ ἤθελον· ὁ δὲ Σολομῶν πα-
 ρῆνει αὐτοῖς μὴ ἀνταίρειν κατὰ τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ τὰ ὀρω-
 τα τούτῳ ἀποδιδόναι. μετέπεσον δὲ τινες αὐτῶν, καὶ μάλ-
 στα τῶν Γότθων πρὸς τὴν Ἀρείου δόξαν, οὓς οἱ ἱερεῖς τῆς
 ἐκκλησίας ἀφώριζον, καὶ οὐδὲ τὰ τέκνα αὐτῶν βαπτίζειν ἤθε-
 λον. ὅθεν ἐν τῇ ἑορτῇ γέγονεν ἡ στάσις, ἐπεβουλευσάντο δὲ
 οἱ στρατιῶται Σολομῶνα ἐν τῷ ἱερῷ κτεῖναι. ἐξελθόντες δὲ
 τῆς πόλεως ἐληΐζοντο τὰ ἐκείνης χωρία, καὶ τοὺς Ἄβνας
 ὡς πολεμίους ἐχρῶντο. Σολομῶν δὲ ἀκούσας ταῦτα εἰς θύ-
 ρυβον πολὺν ἐμπεσών, πιθανολογίαις πείθειν τὸν στρατὸν
 ἐπειρᾶτο πᾶσαισθαι τῆς στάσεως. συλλεγέντες δὲ τὸν τε Σο-
 λομῶνα, καὶ τοὺς ἄρχοντας ἀναιδῶς ὑβρίζον. Θεόδωρον δὲ
 τὸν Καππάδοκα εἰς τὸ παλάτιον ἐλθόντες στρατηγὸν τοῦτον
 ἐψηφίσαντο, καὶ σιδηροφοροῦντες ἅπαντα τὸν προστυγᾶνον.
 τὰ ἑκτανον, εἴτε Λίβυν, εἴτε Ῥωμαῖον, Σολομῶνι γνωρίμων,
 τὰ τε χρήματα ἐληΐσαντο, καὶ εἰς τὰς οἰκίας εἰσερχόμενοι
 ἅπαντα τὰ τίμια ἤρπαζον. Σολομῶν δὲ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ πα-
 λατίου προσφυγών, ἔλαθεν. νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης ἐξελθὼν

3. ἀνταίρειν A, ἀντερειν vulg.

10. ἐχειροῦντο a.

6. ἀφώριζον A, ἠφώριζον vulg.

17. εἰς om A a.

19. ἐπιλαβομένης A.

qui in Libya morabantur, in Salomonem tumultuati sunt, hac occa-
 sione. mortuorum in bello Vandalorum uxores viduas ducentes illi
 agros eorum ceu proprios possederunt, eorum tamen ratione impe-
 ratori tributa pendere noluerunt. Salomon autem ne imperatoris sen-
 tentiae adversum irent, quin potius quae decerneret ipse, ut redde-
 rent, exhortari. ex ipsis vero, et ex Gotthis maxime, nonnulli in Aria-
 nam haeresim defecerunt, quos ecclesiae sacerdotes ab ecclesiae com-
 munionem tenuere extorres, nec eorum liberos baptismo initiare fere-
 bant: quare solemniter peragendo baptismo die seditio exorta, initum-
 que a militibus de Salomone in ecclesia interficiendo consilium.
 egressi siquidem civitate villas et adiacentes agros depopulati, Libyas
 in morem hostium hostiliter exceperunt. nuncio de his accepto, ma-
 gna animi perturbatione iactatus Salomon, ut a seditione abstinerent,
 blandioribus verbis militibus persuadere tentavit. illi in adversum
 collecti Salomonem et optimates quosque contumeliis impudenter re-
 spergere. tum vero in palatium profecti Theodorum Cappadocem
 communibus suffragiis ducem constituerunt, et ferro accincti obvium
 quemque sive Libym, sive Romanum, si modo Salomoni familiaris,
 mactare, facultates depraedari, et in domos ingressi pretiosa quaeque
 diripere. Salomon in sacrum palatii aedem profugiens, delituit. suc-
 cedentis noctis silentio palatio cum Procopio scriptore et Martino

τοῦ παλατίου σὺν τῇ Προκοπίῳ τῇ συγγραφεὶ καὶ Μαρτίνῳ,
καὶ εἰς ναῦν εἰσελθόντες πρὸς Βελισάριον ἐν Συρακούσῃ τῆς
Σικελίας ἀφίκετο, γράψας Θεόδωρῳ φροντίζειν τῆς Καρχη-
δόνος, καὶ τῶν βασιλικῶν πραγμάτων. οἱ δὲ στρατιῶται συλ-
5 λεγόντες εἰς τὸ βουλῆς πεδίον Τζότζαν τὸν Μαρτίνου δορυ-
φόρον τύραννον εἶλαντο, ἄνδρα θυμοειδῆ καὶ δραστήριον, ὑφ' D
ῶ τοῦ βασιλέως ἄρχοντας ἐξελάσαντες, Λιβύης κρατήσωσι.
Τζότζας δὲ ἐλθὼν πλησίον Καρχηδόνος, ἔπεμψε κελεύων τά-
χιστα παραδοῦναι αὐτῷ Θεόδωρον τὴν πόλιν, ὅπως κακῶν
10 ἀπαθεῖς μείνωσιν. οἱ δὲ Καρχηδόνοι καὶ Θεόδωρος τῷ βα-
σιλεὶ ὁμολόγουν τὴν πόλιν φυλάττειν. Τζότζας δὲ ταῦτα
ἀκούσας εἰς πολιορκίαν τῆς πόλεως καθίστατο. Βελισάριος
δὲ ἀπολεξάμενος ἄνδρας ἑκατὸν τῶν αὐτοῦ δορυφόρων τε καὶ
ἑπασπιστῶν, οὓς ὁ Σολομῶν ἐπαγόμενος μιᾷ νηϊ εἰς Καρ-
15 ηῖδόνα ἀπέπλευσεν περὶ λύχων ἀφάς. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἔγε- P. 173
γόνει, μαθὼν ὁ τύραννος καὶ οἱ στρατιῶται τὸν Βελισάριον
ἦκειν αἰσχροῦς τε καὶ κόσμῳ οὐδενὶ εἰς φυγῆν ὤρησαν. Βε- V. 138
λισάριος δὲ τοῦ σιγατοῦ ἀμφὶ διαχιλίους ἐγείρας, τὴν δίοωξιν
ἐπὶ τοὺς φεύγοντας ἐποίησατο, καὶ τούτους κατέλαβεν εἰς

2. fort. εἰσελθὼν.

5. εἰς τὸ Λιβύης πεδίον A.

Τζόν-

τζον A e, Στότζαν a. δορυφόρον A f, δορυφόρων vulg. 6.

εἶλαντο A. ἐφ' ᾧ A.

11. τὴν πόλιν] Καρχηδόνα A e.

ταῦτα A, ὁ ταῦτα vulg.

fort. τὸν δὲ Σολ.

14. οὓς ὁ Σολ.] ὁ δὲ Σολομ. A e,

17. ἦκειν A, ἐλθεῖν vulg.

egressus, conscensa navi, Syracusas, quae urbs est Siciliae, ad Belisarium perrexit, et Theodoro Carthagini curam assumere, remque omnem imperatoris nomine administrare, litteris commendavit. porro milites ad Bules (consilii) campum conventu habito Tzotzam e Martini satellitibus quempiam, virum alioquin ad iram praecipitem, et ad omne facinus promptum, tyrannum elegerunt, sub quo depulsis imperatoris magistratibus ipsi Libyam obtinerent. Tzotzas itaque ad urbem Carthaginem propius accedens, Theodorum civitatem quam primum sibi tradere per internuncium iussit, si modo se suosque a malis immunes vellet superesse. at Carthaginenses et una Theodorus urbem imperatoris nomine se servaturos professi sunt palam. his auditis Tzotzas ad urbis obsidionem se accinxit. caeterum Belisarius ex suis satellitibus his hasta, illis clypeo instructis centum selectos viros, quos Salomon secum abduxit, ipse unicum navim assumens, cum eis Carthaginem traiecit, et circa lucernae accendendae horam, sub vesperam, appulit. postera vero luce de Belisarii adventu tyrannus et milites facti certiores, cum ingenti ordinum perturbatione in turpem fugam se coniecere. accitis autem ab exercitu millibus hominum

Μεμβράσαν τὴν πόλιν. ἰδὼν δὲ αὐτοὺς τὴν τάξιν λιπόντας καὶ κόσμῳ οὐδενὶ περιϊόντας, κατ' αὐτῶν ὁμοίως ἐχώρει. οἱ δὲ εἰς φυγὴν ὤρμητο, εἰς Νουμιδίαν τε ἀφικόμενοι συνελθόντο. ὀλίγοι δὲ ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ ἀπέθανον, καὶ αὐτῶν οἱ πλεῖστοι Οὐανδήλοι ἦσαν. ἐφείδeto δὲ τῶν Ῥωμαίων ὁ Βελισάριος. ληϊσόμενος δὲ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν, εἶρεν τε βχρήματα πολλὰ καὶ γυναικας, δι' ἧς καὶ ὁ πόλεμος κατέστη. ταῦτα Βελισάριος διαπραξάμενος, εἰς Καρχηδόνα ἀπήλαυεν. ἄλθων δὲ τις ἐκ Σικελίας ἀπήγγειλεν, ὡς στάσις ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐπιπεσοῦσα τὰ πράγματα ἀνασοβεῖν μέλλει, εἰ μὴ¹⁰ αὐτὸς διὰ τάχους καταλάβοι· διαθέμενος δὲ τὰ ἐν Λιβύῃ, ὡς ἐδύνατο, Ἰλδηγέρδῃ τε καὶ Θεοδώρῳ παραδοὺς τὴν Καρχηδόνα εἰς Σικελίαν ἤει. ταῦτα ἀκοίσας ὁ Ἰουστινιανὸς Γερμανὸν τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ, ἄνδρα πατριχίον, εἰς Αἰβίην σὺν ὀλίγοις τισὶν ἐπεμψεν σὺν Δομνίῳ καὶ Συμμαχῷ ἀνδράσι¹⁵ σοφοῖς. γενόμενος δὲ ἐν Καρχηδόνι τοὺς τε στρατιώτας ὁ Γερμανὸς ἠρίθμει, καὶ τῶν γραμματέων τὰ βιβλία ἐν οἷς τῶν C στρατιωτῶν τὰ ὀνόματα ἐνεγέγραπτο ἀναλεξάμενος, εἶρεν τὸ μὲν τρίτον μέρος τοῦ στρατοῦ ἐν τε Καρχηδόνι καὶ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ὑπὲρ τοῦ βασιλέως εἶναι, τοὺς δὲ ἄλλους ἀπαντας²⁰ τῷ τυράννῳ συντεταγμένους. διὰ τοῦτο μὲν πρὸς μάχην οὐχ

6. δὲ τὸ στρ. A, δὲ καὶ τὸ στρ. vulg.
vulg. 17. γραμμάτων libri et edd.

11. Λιβύη A, Λιβύη

circiter duobus in fugientes impressionem facit, quos ad Membram civitatem assequitur. ubi conspexit ordines deserere, et neglecta militiae lege palantes vagari, in eos vires et copias exerit. confestim illi vertuntur in fugam, et in Numidiam recepti, rursus colliguntur ad invicem. pauci certamine inuito perierunt, quorum plures agniti sunt Vandali: Romanis enim Belisarius parcebat. direptis eorum castris, divitias comperit in illis maximas, et eas mulieres, quarum causa bellum motum est. his actis Belisarius Carthaginem contendit. tunc adveniens e Sicilia nuncius quidam seditionem in castris exortam res omnes turbare paratam, nisi quantocius advolet, significat. dispositis itaque qua valuit arte, rebus Libycis et Carthagine Ildegerdi ac Theodoro commendata, in Siciliam revertitur. his autem cognitis, Germanum nepotem suum virum patricium cum Domnico et Symmacho viris scientia praestantibus, et aliis paucis, in Libyam transmittit Iustinianus. posteaquam vero Carthaginem appulit Germanus, militum numerum recensuit, perlectisque scribarum libellis, in quibus militum nomina ascripta erant, tertiam tantum partem tam Carthagine quam caeteris in urbibus remansisse, quae pro imperatore staret, reliquos

ἔπεξεβή· τοῦ δὲ στρατοῦ ἐπεμελεῖτο. ἐφθέγγετο δὲ παρὰ τοῦ βασιλέως σταλήναι, ὅπως τοὺς ἠδικημένους στρατιώτας ἐπαμύνη, κολάσῃ δὲ τοὺς ἀδικίαν εἰς αὐτοὺς ἄρξαντας. τοῦτον οἱ στρατιῶται ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατ' ὀλίγον αὐτῷ 5 προσεχώρουν. ὁ δὲ Γερμανὸς αὐτοὺς σὺν πολλῇ φιλοφροσύνῃ ἐδέχετο, καὶ τὰ πιστὰ διδούς, ἐν τιμῇ εἶχεν, καὶ τὰς ῥόγας αὐτῶν παρεῖχεν. ἐπεὶ δὲ ὁ τούτων λόγος περιφερόμενος εἰς πάντας ἦλθεν, ἀποταξάμενοι τὸν τύραννον, ἦλθον εἰς Καρχηδόνα. ὁ δὲ Τζότζας τοῦ κακοῦ ἤδη αἰσθόμενος, τοὺς 10 ἀπομείναντας ἐπιρρώσας, ἐπὶ Καρχηδόνα ἤλαυνεν. ὁ δὲ Γερμανὸς ἐξοπλίσας τὸ στράτευμα, κατ' αὐτοῦ ἐχώρει. ὁ δὲ σὺν αὐτῷ στρατὸς προθυμίαν πολλὴν ἐπιδειξάμενος, εὐνοεῖν τῷ βασιλεῖ τὸν στρατηγὸν ἐπειθον. τούτους ἑωρακότες οἱ μετὰ Τζότζα, καὶ δειλίᾳ καταχωσθέντες, ἀνεχώρησαν ἐπὶ Νομι- 15 δίαν. ὁ δὲ Γερμανὸς σὺν παντὶ τῷ στρατῷ οὐκ εἰς μακρὰν ἦλθεν, καὶ τούτους καταλαβὼν, εὗρεν ὅτι συνέμιξαν αὐτοῖς Μανουσιῶν βαρβάρων μυριάδες πολλαί, ὧν Ἰούδας τε καὶ P. 174 Ἀρταΐας ἦρχον. συμβαλόντες δὲ πόλεμον, καὶ τῆς μάχης κραταιᾶς γενομένης, τὸν Γερμανοῦ ἵππον τις τῶν πολεμίων 20 ἐτείενεν. πεσὼν δὲ ἐπὶ γῆς Γερμανὸς εἰς κίνδυνον ἦλθεν, εἰ

1. ἐπεφθέγγετο A, ἐφθέγγοντο vulg. 3. κολάσῃ A, κολάσει vulg.
 7. λόγος om. A. 11. ἐξοπλίσαστο A. 14. καταχωσθέντες A, κατασχεθέντες vulg.
 15. σὺν add. ex A. 18. συμβαλόντες A, συμβάλλοντες vulg. 19. τὸν A, τῶν vulg.

vero omnes tyranni signa sequutos comperit. eapropter in praelium minime progressus est, sed peculiarem exercitus curam habuit. caeterum ad milites iniuria quadam affectos vindicandos, iniuriarumque auctores puniendos, ab imperatore se missum esse palam divulgavit. eum sermonem ubi percipere milites, sensim ad eum cuncti confluerunt. Germanus humanissime acceptos, fide data, in pretio habuit, et stipendia eorum solvit. istorum tandem rumore ad omnium aures perlato, tyranno derelicto, Carthaginem redierunt. Tzotzas vero malum imminens subodoratus, sociis, qui remanserant, animatis, Carthaginem se confert. Germanus instructa adversus eum acie progreditur; exercitusque sub eo militans magnam animi alacritatem testatus, suam erga imperatorem benevolentiam duci commendabat, atque persuadebat. hos conspicati qui Tzotzam sequebantur, subito timore correpti, in Numidiam secesserunt: nec Germanus cum universo exercitu multum progressus erat, cum ipsis assequutus est, multas vero Maurusiorum barbarorum myriadas, ducibus Iuda et Artaïa, iis se adiunxisse reperit. igitur congressi, et acri certamine inito, equum, cui Germanus insidebat, quis-

μη τὸ τάχος οἱ δορυφόροι φραζόμενοι ἔφερον ἵππον, καὶ τοῦτον ἐνεβίβασαν. τρέπονται τοίνυν οἱ στρατιῶται, καὶ ὁ Τζότζας ἐν τῷ θορύβῳ τούτῳ σὺν ὀλίγοις διαφυγεῖν ἴσχυσεν. ὁ δὲ Γερμανὸς τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐγκελευσόμενος, εὐθύς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τῶν πολεμίων ὤρμησεν, καὶ τοῦτο παρέλαβεν ὡς πολέμῳ. ἐνταῦθα δὲ τὰ χρήματα οἱ στρατιῶται οὐδενὶ λόγῳ ἀρπάζοντες, τοῦ στρατηγοῦ λόγον οὐκ ἐποιοῦντο. νῆσας δὲ V. 139 ὁ Γερμανὸς, μὴ συμφρονήσαντες οἱ πολέμοι ἐπ' αὐτὸν ἴωιν, Βίστατο ὀδυρόμενος, καὶ πρὸς εὐκοσμίαν τούτους παρακαλῶν. οἱ δὲ Μαυρούσιοι τὴν τροπὴν θεασόμενοι κατὰ τῶν στασιαστῶν 10 ὤρμησαν, καὶ τούτους ἐδίωκον σὺν τῷ τοῦ βασιλέως στρατῷ. Τζότζας δὲ το θύρσος εἰς αὐτοὺς ἔχων, ἑωρακὸς τὰ ἐπ' αὐτῶν γεγόμενα μετὰ ἑκατὸν εἰς φυγὴν ἐτρέπη, καὶ εἰς Μαυριτανίαν τὴν ἐνδοτέραν ἐχώρησεν, καὶ ἡ στάσις ἐν τούτοις ἐτελεύτα. Γερμανὸν δὲ σὺν Δομνίκῳ καὶ Συμμάχῳ μεταπεμφθὲς ὁ βασιλεὺς εἰς Βυζάντιον, Σολομῶνι πάλιν τὰ τῆς Λιβύης πράγματα ἐνεχείρισε, (τρισκαιδέκατον δὲ ἔτος ἦν τοῦτο τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας) παρασχόμενος αὐτῷ ἄρχοντας τε ἄλλους καὶ Ῥουφῖνον καὶ Λεόντιον καὶ Ἰωάννην τὸν Σιοιγίου υἱόν.

2. ἐνεβίβασαν A, ἀνεβ. vulg. 3. τούτῳ σὺν ὀλίγοις A, σὺν ὀλίγων vulg. ἴσχυσεν A, ἰσχύσας vulg. 10. στασιαστῶν A, στασιασάντων e, στρατιωτῶν vulg. 17. δὲ add. ex A. 18. αὐτῷ A, αὐτὸς vulg.

pīam interfecit. Germanus in terram praeceps actus ultimum periculum subiisset, nisi satellites armis undequaque vallantes, equo quantocius adducto, eum rursus sustulissent. vertuntur itaque in fugam adversi milites, vixque Tzotzas in tanto tumultu cum paucis se fuga surripere valuit. porro Germanus iis, qui a se propius aberant, ut recta in hostium castra irruerent, praecepit, eaque post reparatam pugnam obtinuit. tum vero milites repertas obviam absque delectu vel ratione divitias diripientes nullam ducis curam gerere, nullam in eum observantiam retinere. veritus igitur ne resumptis animis hostes adorientur, substitit de tam indigno facinore conquestus, ipsos in ordinem subinde revocans. Maurusii vero ubi fugam istam conspexere, facto in ipsosnet milites perduelles impetu, una cum imperatoris acie eos insequenti sunt. quamobrem Tzotzas, qui fiduciam omnem in eis reposuerat, cum istam illorum adversum se conversionem animadvertit, se cum centum aliis in fugam coniecit, et in Mauritaniam interiorem recessit: atque ita demum seditio cessavit. imperator autem Germanum una cum Domnico et Symmacho Byzantium revocans, Libyam iterum administrandam Salomoni commisit. tertius tunc supra decimum imperii Iustiniani numerabatur annus: aliosque Li-

Σολομών δὲ καταπλεύσας εἰς Καρχηδόνα μετρίως τὸν λαὸν ἐξηγεῖτο, καὶ Λιβύην ἀσφαλῶς διεφύλαττεν, διακοσμοῦν τε τὸν στρατὸν, καὶ εἰ τινα ὑποπτον ἐν αὐτῷ εὗρισκεν, εἰς Βυζάντιον ἀπέπεμπεν. Βελισάριος δὲ τὴν τε Σικελίαν καὶ Ῥώμην 5 ὑπὸ Ίουτύγιον κατεχομένην, καὶ τὰς περὶ πόλεις παραλαβὼν, Ίουτύγιον εἰς Βυζάντιον πρὸς Ἰουστινιανὸν ἤγαγεν μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ναρσῆν τὸν κουβικουλάριον μετὰ στόλου ἐν τῇ Ῥώμῃ πρὸς τὸ διακρατῆσαι τὰ ἐκεῖσε. Σολομὼν δὲ τὰ ἐν Καρχηδόνι καὶ 10 Λιβύῃ καλῶς διοικήσας, κατὰ Μαυρουσίων ἐστράτευσεν. καὶ D πρῶτον μὲν Γογδάριον τὸν αὐτοῦ δορυφόρον, ἄνδρα ἀγαθὸν εἰς τὰ πολέμια, σὺν στρατεύματι ἔπεμψεν, ὅστις εἰς Βίγαν ποταμὸν ἀφικόμενος, εἰς Βαυγαῆ πόλιν ἔρημον ἐστρατοπεδύσασατο. ἐνταῦθα δὲ μάχης γενομένης, ἠττηθεὶς καὶ εἰς τὸ 15 χαράκωμα ἀναχωρήσας, ὑπὸ τῆς τῶν Μαυρουσίων προσεδρίας ἐπιέζετο. Σολομὼν δὲ πλησίον γενόμενος καὶ ταῦτα μαθὼν, κατὰ τάχος ἤει. οἱ βάρβαροι δεισαντες ἀναχωροῦσι, καὶ εἰς τὰ Ἀβρασίου ὄρους πρόποδα ἐστρατοπέδευον. ὁ δὲ Σολομὼν P. 175 τούτοις συμβαλὼν, εἰς φυγὴν ἔτρεψεν. οἱ δὲ Μαυρούσιοι

5. Οὐγίου, μοx Οὐίτιον A, Οὐίτιου e, Οὐγίου f. 11. Γογδάριον A, Γογδάριον e, Γότταριν a. 12. εἰς τὰ A, καὶ εἰς τὰ vulg. 15. ἀποχωρήσας A. 17. εἰς τὰ Ἀβρασίου ὄρους A, εἰς τὸ Ἀβράσιον ὄρος vulg. 18. ἐστρατοπέδευον A, στρατοπεδέουσι vulg.

haec rectores Rufinum, Leontium et Ioannem Sisinnii filium addidit. porro Salomon Carthaginem traiciens levi moderatoque imperio populum rexit, et Libyam sedulo tutatus, exercitum eo ordine composuit, ut, si quem ex militibus suspectum habuit, Byzantium statim transmisserit. Belisarius autem Sicilia, Roma, vicinisque civitatibus a Intgio detentis in Romanam potestatem receptis, Intgium cum uxore et liberis ad Iustinianum Byzantium adduxit. imperator vero Narsem cubicularium rebus illic administrandis cum classe valida Romam transmisit. Salomon etiam quum Carthagine, tum in Libya regenda summa moderatione usus, adversus Maurusios praelium instruxit; et primo quidem Gogdarium e satellitibus unum, virum probitate et militari peritia commendatum, cum exercitu praemisit: qui ad Bigam fluvium descendens ad Baugaem civitatem desolatam castra metatus est. ibi commisso certamine superatus, in vallum se recepit, in quo continua Maurusiorum obsidione premebatur. his e vicino loco auditis, Salomon quantocius advolavit. barbari metu compulsi cedunt loco, et ad Abrasii montis radices castra ponunt. Salomon conserto proelio eos in fugam vertit. Maurusii difficilia et praerupta montis loca fugientes

ἐπὶ τὴν δυσχωρίαν τοῦ ὄρους ἔφυγον, καὶ ἐπὶ Μαυριτανὸς
 ᾤχοντο. Σολομῶν δὲ τὰς ἐν Μουγάδῃ πεδιάς ληϊσάμενος, καὶ
 πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν πυρπολήσας οἰκόν τε πολὺν κομισάμε-
 νος, εἰς Ζερβούλῃν τὸ φρούριον ἀνέστρεψεν· ἔνθα Ἡαυδάς
 σὺν δισμυρίοις Μαυρουσίοις προσέφυγεν. Ἡαυδάς δὲ κατα-
 5 λιπὼν τὸ φρούριον, εἰς τὸ τοῦ Ἀβρουσίου ὄρος εἰς ἕψος ἀνα-
 βὰς ἡσύχαζεν. Σολομῶν δὲ Ζερβούλῃν τὸ φρούριον εἰς τρεῖς
 ἐπολιώρησεν ἡμέρας, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ληϊσάμενος, φύ-
 Βλακῆς τε ἐν αὐτῷ καταστήσας, ἐπὶ τὰ πρόσω ἐχώρει, καὶ
 διεσκοπεῖτο, ὅθεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους δυνηθεῖη γενέ-
 10 σθαι ἀποτόμον τε ὄντος καὶ πολλῇ δυσχωρίᾳ κατεχομένου. ὁ
 δὲ θεὸς πόρον ἐν τῇ ἀπορίᾳ ἐποίησεν οὕτως. εἰς τῶν στρα-
 τιωτῶν τοῦ πεζικοῦ στρατοῦ Ὀπτιῶνων, Γένζων ὀνόματι, εἴτε
 θυμῷ χρώμενος, εἴτε τι θεῖον αὐτὸν ἐκίνησεν, ἐπὶ τοὺς πολε-
 μίους ἀνέβαινε μόνος. ὀπίσω δὲ τούτου τινὲς συστρατιῶται¹⁵
 ἠκολούθουν ἐν θαύματι μεγάλῳ ποιούμενοι τὸ γινόμενον, τρεῖς
 δὲ τῶν Μαυρουσίων οἱ εἰς τὸ φυλάσσειν τὴν εἴσοδον τετα-
 γμένοι ἰδόντες τὸν ἄνθρωπον ὑπήντων δρόμῳ νομίσαντες πρὸς
 αὐτοὺς ἀνιέναι. ὁ δὲ καθ' ἕνα τούτους ἐρχομένους διὰ τὴν
 15 C στενοχωρίαν τοῦ τόπου τὸν τε πρῶτον ἀνεῖλεν, ὁμοίως καὶ τὸν 20

4. ἀνέστρεψεν — — — τὸ φρούριον om. A. ἡ Ἡαυδάς vulg.
 8. ἐν ἀδιῶ] εἰς αὐτὸ A b. 11. δυσχερεῖα A. 13. Ὀπτιῶ-
 νων A f, Ὀπτιῶν ὦν vulg. 16. ποιούμενοι A, ποιούτες
 vulg.

occupant, et mox ad Mauritanos deflectunt iter. Salomon vero pla-
 nitiem omnem Mugadae circumpositam depopulatus, et omni eorum
 regione incendio devastata, comaeatu immenso inde deportato, rediit
 in Zerbulen castrum, quo Eaudas cum Maurusiorum viginti millibus
 fuga se recepit. Eaudas autem relicto castro, et Abrasii montis con-
 scenso cacumine, quietem agere statuit. Salomon Zerbulen castrum
 triduana pressit obsidione, direptisque in eo omnibus et posita cu-
 stodia, ultra procedendum ratus, qua via montis praeruptis undique
 saxis obsiti, et locorum difficultatibus pene inaccessi verticem supe-
 rare posset attentius considerabat: cum deus per animi anxietatem
 in loco invio viam in hunc modum fecit. inter pedestres copias
 Optionum numeri Genson quidam nomine, sive animi proprii impetu,
 sive divino motus instinctu, in adversarios conscendit solus. pone
 sequebantur commilitones nonnulli, miraculo quod fiebat ponentes.
 Maurusiorum vero tres ad custodiendum aditum destinati, virum emi-
 nus conspicati, et ad se accedere existimantes, ei obviam velocius
 occurrerunt: qui cum propter loci angustias singuli ac soli precede-

ἄλλον σὺν τῷ τρίτῳ. ὃ καὶ κατιδόντες οἱ ὀπισθεν ἰόντες, πολλῶ θορόβῳ τε καὶ ταραχῇ ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐχώρουν. V. 140 ὡς δὲ τὸ γεγόμενον ἤκουσέ τε καὶ εἶδεν ἡ τῶν Ῥωμαίων στρατιά, οὐδὲ τὸν στρατηγὸν ἀναμείναντες οὐδὲ τὰς σάλπιγγας, οὐδὲ τὴν τάξιν φυλάξαντες, ἀλλὰ πατάγῃ τε πολλῇ χρώμενοι, καὶ ἀλλήλους ἐγκελευόμενοι, ἔθεον ἐπὶ τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον. ἐνταῦθα Ῥουφῖνός τε καὶ Λεόντιος ἔργα ἐπεδείξαντο εἰς τοὺς πολεμίους ἀρετῆς ἄξια. αὐτίκα οἱ βάρβαροι εἰς φυγὴν ὅπου ἕκαστος ἠδύνατο ἤεσαν. Ἐνταῦθα δὲ πληγεὶς ἀκοντίῳ τὸν μηρὸν διέφυγέν τε, καὶ εἰς Μαυρι-
10 τανὸς ὑπεχώρησεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διαρπάσαντες τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον, οὐκ ἔτι τὸ Ἀβράσιον ὄρος κατέλιπον, ἀλλὰ φρούρια οἰκοδομησάμενοι τοῦτο φυλάττουσιν. ἦν δὲ τις πέτρα ἀπότομος πάνυ, ἐν ἣ πύργον οἰκοδομήσαντες οἱ Μαυ-
15 ρούσιοι ὀχυρὰν ταύτην ἐποίησαν καταφυγὴν, ἰσχυρὰν τε καὶ ἀμαχώτατον. ἐνταῦθα ἐτύγχανεν Ἐνταῦθα τὰ τε χρήματα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας ἀποθέμενος, καὶ ἕνα φύλακα γέροντα τῶν χρημάτων καταστησάμενος. οὐ γὰρ ἂν ποτε ὑπετόπησεν τοὺς πολεμίους εἰς τὸνδε τὸν πύργον ἀφίξασθαι, οὐδὲ βία
20 τοῦτον ἐλεῖν δύνασθαι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὰς τοῦ Ἀβρασίου δυσχωρίας διερευνώμενοι, ἐνταῦθα ἦκον· καὶ αὐτῶν τις P. 176

1. δ καὶ A, τοῦτο vulg.
ροντα om. A.

6. τὸ τῶν A, τῶν vulg.

17. γέ-

rent, unum quidem occidit primo, tum pariter secundum, et ultimo tandem confodit tertium. haec qui pone sequebantur conspicientes praecipites et ex impetu processerunt in adversos: quae palam facta ut audivit et animadvertit Romanus exercitus, nullo duce, vel tubarum expectato signo, quin nec ordine servato, sed confusis tantum vocibus excitati et invicem adhortati, in hostium castra convolarunt. hic sane Rufinus atque Leontius facinora adversus hostes insigni virtute digna edidere: ac barbari se continuo quo quisque potuit in fugam coniecere: Eaudas autem iaculi vulnere in femore accepto, fuga salutis consulens in Mauritanorum partes secessit. at Romani castris hostilibus direptis, Abrasium montem non amplius deseruere, sed constructis castris deinceps custodiendum decreverunt. porro petra istic fuit omnino praerupta, in qua turrim posuerunt Maurusii, quod tutissimum sibi munitumque, atque inexpugnabile esset refugium: in eum sese recipiebat Eaudas. opes cunctas, et uxores in ea collocarat, custode quodam sene facultatum in ea reconditarum constituto: ad eam enim turrim nusquam accessuros hostes, aut eam vi capere posse in animum induxerat. Romani vero difficultates et angustias Abrasii

ἀναβαίνειν εἰς τὸν πύργον σὺν γέλωτι ἐνεχείρισεν. αἱ δὲ γυναῖκες τοῦτον κατεγέλων σὺν τῷ πρεσβύτῃ. ὁ δὲ Ῥωμαῖος ἐπειδὴ χερσὶ καὶ ποσὶν ἀναβαίνων ἐγγὺς ποῦ ἐγεγόνει, σπασάμενος τὸ ξίφος ἐξήλατο, καὶ τοῦ γέροντος εἰς τὸν αὐχένα ἐπιτυχῶν, τοῦτου τὴν κεφαλὴν ἐξέτεμεν. οἱ δὲ στρατιῶται 5
 θαρροῦντες ἤδη καὶ ἀλλήλων ἐχόμενοι, εἰς τὸν πύργον ἀνέβαινον, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ χρήματα μεγάλα ὄντα λαβόντες πρὸς Σολομῶνα ἤγαγον. ὁ δὲ Σολομὼν τείχη ταῖς ἐν Λιβύῃ πόλεσιν περιέβαλεν. καὶ ἐπεὶ Μαυρούσιοι ἀνεχώρησαν ἐκ Β Νουμιδίας νικηθέντες, Ζάβην τε τὴν χώραν καὶ Μαυριτανίαν 10
 καὶ Ἡτηφῆ τὴν μητρόπολιν ὑπόφορον Ῥωμαίοις πεποίηκεν. τῆς γὰρ ἐτέρας Μαυριτανίας Καισάρεια ἡ πρώτη μητρόπολις ὑπάρχει. ταύτην δὲ Βελισάριος τὸ πρότερον καθυπέταξεν. διὰ τοῦτο Λίβυες ἅπαντες ὑπήκοοι Ῥωμαίων γεγόνουσιν, εἰρήνης ἀσφαλοῦς τυχόντες. τετραετίαν δὲ ποιήσαντες ταύτῃ 15
 τῇ εἰρήνῃ, ἐν τῷ 15 ἔτει Ἰουστινιανοῦ Κῦρος τε καὶ Σέργιος, οἱ Βάκχον τοῦ Σολομῶνος ἀδελφοῦ παῖδες, ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀπεστάλησαν ἄρχειν Λιβύῃ. Πενταπόλεως μὲν Κῦρος, Τριπόλεως δὲ Σέργιος. οἱ δὲ Μαυρούσιοι τοὺς ἐαυτῶν πρεσβυτέρους εἰς Λέπτην μάγναν τὴν πόλιν ἐπεμψαν πρὸς 20

4. ἐξελατο A. 9. περιέβαλεν A, περιέβαλλεν vulg. 17. Σολομῶνος A, Σολομῶντος vulg. ἀδελφοπαῖδες A. 19. δὲ ante Σέργιος add. ex A. 20. Λέπτην μάγναν A, Λεπτήμαγναν vulg.

montis forte perscrutati, in locum inciderunt: et ad turrim conscensum facere cum risu non nemo tentavit, quem risu pariter et ludibriis mulierculae et vetulus exceperunt. Romanus autem ille miles manibus pedibusque adrepens, ubi propius accessit, educto e vagina gladio exiliit, et percussi in cervicem senis caput amputavit. tum vero milites sumptis animis audacius irrumpentes, manibus ad invicem datis sese erigentes in turrim conscenderunt, mulierculasque et maximas opes illic congestas abripientes ad Salomonem detulerunt. exinde Salomon Libyae civitates moenibus cinxit et munivit: et posteaquam Maurusii ex Numidia victi recessere, Zaben provinciam, Mauritaniam, cum Etephe eius metropoli fecit Romanis vectigalem. alterius enim Mauritaniae prima metropolis est Caesarea, quam prius subegit Belisarius. quare Libyes omnes Romanum iugum subierunt, et secura pace potiti sunt: quadriennioque in eiusmodi pace transacto, decimo septimo Iustiniani anno Cyrus et Sergius Bacchi Salomonis fratris liberi ad regendam Libyam ab imperatore missi fuere: et Cyrus quidem Pentapolim, Tripolim Sergius administravit. porro

Σέργιον, ὅπως δῶρά τε αὐτῷ προσαγάγωσιν καὶ τὴν εἰρήνην C
 κρατύνωσιν. Σέργιος δὲ Πουδεντίῳ πεισθεὶς ἀνδρὶ Τριπολί-
 τη, ὀδοῦντα μὲν τῶν βαρβάρων τοὺς δοκιμωτέρους ἐν τῇ
 πόλει ἐδέξατο, πάντα ἐπιτελεῖν τὰ αἰτούμενα ὑπισχνούμενος,
 5 καὶ ὄρκους τὴν εἰρήνην ἐκράτυεν· τοὺς δὲ λοιποὺς ἔξω ἐν
 προαστείῳ ἤλασεν. τούτους δὲ ἐπ' ἄριστον καλέσας ἅπαντας
 ἔπειθεν. εἷς δὲ τούτων λάθρα ἐκηδήσας, τοῖς δημοφύλοις τὰ
 γένομενα ἐμήνυσεν. οἱ δὲ τοῦτο ἀκούσαντες, δρόμῳ εἰς τὸ
 οἰκεῖον στρατόπεδον ἤσαν· καὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἄραν-
 10 τες ἐπὶ Ῥωμαίους ἐγένοντο. ὁ δὲ Σέργιος σὺν τῷ Πουδεντίῳ
 τούτοις ἀπήντησεν, καὶ μάχης κροτηθείσης, Πουδέντιος μὲν
 πολλοὺς ἀποβαλὼν θνήσκει. Σέργιος δὲ εἰς ἄφατον φόβον D
 ἐμπεπτωκῶς, ἐπὶ Καρχηδόνα ἔπλευσεν πρὸς Σολομαῖνα τὸν
 αὐτοῦ θεῖον. πᾶσαν δὲ τὴν Τρίπολιν Μαυρούσιοι ἀπέλιπον,
 15 οἱ δὲ βάρβαροι ἅπαντα ληϊσάμενοι τὰ ἐκεῖ χωρία, ἔξανδρα- V. 141
 ποδίσαντές τε πληθὸς Ῥωμαίων ἐπὶ Πεντάπολιν ἤσαν. ὁ δὲ
 Κῦρος γνούς, φυγὰς εἰς Καρχηδόνα κατέπλει. οἱ δὲ βάρβα-
 ροὶ μηδενὸς ἀντιστάτος αὐτοῖς Βερονίκην τὴν πόλιν ἐλόντες,
 ἐπὶ Καρχηδόνα ἐστράτευσαν, καὶ εἰς τὸ Βυζάκιον ἀφικόμε-
 20 νοι, πλείστα δὲ ἐπιδρομῆς τῶν ἐκεῖ ἐλήϊσαντο χωρία. Ἄντα-

6. προαστείῳ A, προαστείοις vulg.
 γέν om. A. 9. σὺν om. A f.
 τε add. ex A.

τούτους — — — ἔπει-
 ἄραντες om. A f. 16.

Maurusii seniores ex suis Leptim magnam, quae civitas est, mu-
 nera oblaturus et firmaturos pacem ad Sergium miserunt. Sergius
 Pudentii viri Tripolitae consilium sequutus, barbarorum quidem
 praestantiores ad octoginta in urbem admisit, et postulata adim-
 pleturum cuncta pollicitus, adhibita iusiurandi fide pacem obfir-
 mavit: reliquos autem foras in suburbium emisit, et ad epulum
 convocatos cunctos trucidavit. solus unus clam exiliens et periculo
 ereptus, quae fuerant attentata, contribulibus significavit. iis au-
 ditis, cursu concito redierunt in castra sibi propria, et reliquis
 omnibus adiuncti, in Romanos arma sumpserunt. Sergius vero cum
 Pudentio eis obviam occurrit, initoque certamine, multis suorum de-
 sideratis, Pudentius interemptus est: Pudentius vesano timore corre-
 ptus, ad Salomonem patrum Carthaginem navigavit. cuncta Tripoli-
 tana regione a Maurusiis derelicta, barbari universa circumquaque
 loca depraedati, abducta Romanorum captivorum innumera multitu-
 dine, versus Pentapolim contenderunt. Cyrus nuncio accepto fugae se
 dedit, et Carthaginem transfretavit. barbari nullo resistente Beroni-
 cem ceperunt, moxque in Carthaginem arma moverunt: deinde Byza-

λᾶς δὲ ἔχθραν ἔχων πρὸς Σολομῶνα, διότι τὸν αὐτοῦ ἀδελ-
 P. 177 φὸν ἔκτεινεν, τοῖς βαρβάροις ἐνούται, καὶ κατὰ Καρχηδόνος
 καὶ Σολομῶνος τούτοις ᾠδήγησεν. Σολομῶν δὲ ταῦτα ἀκού-
 σας, παραλαβὼν τὸ στράτευμα κατ' αὐτῶν ᾤρησεν. ἐλθὼν
 δὲ εἰς Βέστην τὴν πόλιν ἕξ ἡμερῶν Καρχηδόνος ὁδὸν ἀπέ-5
 χουσαν, ἐν αὐτῇ ἐστρατοπεδεύσατο. ἦσαν δὲ σὺν αὐτῷ Κίριος
 καὶ Σέργιος καὶ Σολομῶν ὁ νέος, οἱ τοῦ Βάκχου παῖδες. ἰδὼν
 δὲ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων καὶ δειλιάσας, ἐπεμψεν πρὸς
 τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν μεμφόμενος αὐτοῖς, ὅτι ἔσπονδοὶ Ῥω-
 μαίων ὄντες, ὄπλα κατ' αὐτῶν ἐκίνησαν, ἄξιον δὲ τὴν εἰρή- 10
 Βνην κρατύνεσθαι, καὶ ὄρκους βεβαιουῖσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι
 χλευάσαντες τὰ εἰρημμένα, ἔφησαν· ἐπειδὴ Σέργιος εἰς τὰ
 εὐαγγέλια ὁμῶσας καλῶς ἐφύλαξε τοὺς ὄρκους ἀποκτείνας τοὺς
 ὀγδοήκοντα, πῶς νῦν ὑμῶν πιστεύσομεν τοὺς ὄρκους; πο-
 λέμου δὲ κροτηθέντος, τρέπονται οἱ Ῥωμαῖοι. τοῦ δὲ ἵππου 15
 ὀκλάσαντος κτείνεται Σολομῶν, καὶ οἱ τούτου δορυφόροι. Σέρ-
 γιος δὲ ὁ τούτου ἀνεψιὸς τὴν τῆς Λιβύης ἀρχὴν ὑπὸ τοῦ
 βασιλέως ἐνεχειρίσθη. Ἰωάννης δὲ ὁ Σισιννιόλου, καὶ οἱ λοι-
 ποὶ ἄρχοντες μῖσος πρὸς τὸν Σέργιον μέγα ἐκίνησαν, ὥστε

1. διότι A, διὰ τί vulg. 3. τούτους A. δὲ add. ex A. 6.
 ἐστρατοπεδεύσατο A, ἐστράτευσεν vulg. 9. αὐτοῖς A, αὐτῶν
 vulg. ἐν σπονδῇ A. 10. ἄξιον A, ἀξίων vulg. 14.
 ὁμῶν πιστεύσομεν A, ἡμῶν πιστεύσωμεν vulg. 19. μέγα A,
 μέγαν vulg.

cium profecti, multos eius regionis agros suis excursionibus devasta-
 verunt. Attalus autem inimicitias cum Salomone, quod fratrem in-
 terfecisset, exercens, barbaris adiungitur, et adversus Carthaginem et
 Salomonem ductorem eis se praebet. his auditis Salomon in eos edu-
 cit exercitum: et iam Bestem sex dierum itinere a Carthagine dissi-
 tam profectus, in ea castra composuit. comitabantur Cyrus et Sergius
 et iunior Salomon Bacchi liberi. conspecta vero barbarorum multi-
 tudine deterritus, ad eorum primores misit, qui nomine suo expostu-
 larent, quod Romanis prius foedere coniuncti, bellum eis inferre non
 fuissent veriti. rogabat perinde renovatis iuramentis firmatam dein-
 ceptis ad invicem servarent pacem. barbari sannis et ironicis cavillis
 dicta excipientes, responderunt: quandoquidem Sergius in evangelia
 iuratus sancte servavit iusiurandum, ut octoginta e nostris interfice-
 ret, quonam modo nunc iusiurando fidem iterum praestabimus? mox
 praelio conserto Romani fugati: Salomon equo cespitante occisus, et
 eius satellites una pariter occubuerunt. Sergius autem eius nepos
 demandatam sibi ab imperatore Libyae provinciam administravit. cae-
 terum Ioannes, Sisinnioli filius, caeterique duces in Sergium vehementer

μηδὲ ὄπλα κατὰ τῶν ἐχθρῶν αἶρειν βούλεσθαι. καὶ οἱ βάρ-
 βαροι πάντα ἀδεῶς ἐληΐζοντο. Ἄνταλῆς δὲ ἔγραψε τῷ βασι- C
 λεῖ Ἰουστινιανῷ, ὅτι πάντες Μαυρούσιοι τὴν σὴν δουλείαν
 καὶ φιλίαν αἰροῦνται, ἀλλὰ τὴν Σολομῶνος καὶ τῶν τούτου
 5 ἀνεψιῶν βιαίαν ὑπαγωγὴν οὐχ ὑποφέροντες, ἐτυράνησαν.
 τούτους παράστειλον, καὶ εἰρήνη Ῥωμαίοις καὶ Μαυρουσίοις
 συνίσταται. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο ποιῆσαι οὐ κατεδέξατο. Ἄν-
 ταλῆς δὲ καὶ ὁ τῶν Μαυρουσίων στρατὸς συνηχθησαν αὐθις
 ἐν Βυζακίῳ, καὶ σὺν αὐτοῖς Τζότζας στρατιώτας ὀλίγους καὶ
 10 Οὐανδήλους ἔχων. οἱ δὲ Λίβυες παρεκάλουν Ἰωάννην τοῦ
 Σισιννιόλου στρατεύμα ἀγεῖραι καὶ κατὰ τῶν πολεμίων χω-
 ρῆσαι σὺν Ἰμερίῳ τῷ ἄρχοντι τῶν ἐν Βυζακίῳ καταλόγων. ὁ D
 δὲ λαβὼν τὸν στρατὸν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἦει, Ἰμέριον προά-
 γειν κελεύσας. συμβολῆς δὲ γενομένης ἠττῶνται οἱ Ῥωμαῖοι,
 15 καὶ συλλαμβάνονται οἱ βάρβαροι τὸν Ἰμέριον ζῶντα σὺν τῷ
 στρατῷ αὐτοῦ· καὶ τοῦτον εἰς φυλακὴν ἀποθέμενοι τοὺς
 στρατιώτας Τζότζα παρέδωκαν ὁμολογοῦντας κατὰ Ῥωμαίων
 στρατεύεσθαι. παραλαμβάνουσι δὲ δόλφ διὰ τοῦ Ἰμερίου
 Ἀδράμυτον τὴν πόλιν. καὶ οἱ μὲν τῶν Λιβύων εἰς Σικελίαν
 20 κατέφυγον, ἄλλοι δὲ εἰς ἄλλας νήσους καὶ εἰς Βυζάντιον.

1. μηδὲ] μήτε vulg., om. A, sed ante βούλεσθαι add. μῆ. 5.
 ἐπαγωγὴν A. 6. καὶ Μαυρ. om. A e. 11. ἀγεῖραι A, ἐγεῖ-
 ραι vulg. 13. Ἰμέριον A b, Ἰμερίῳ vulg. 20. Βυζάκιον A,
 et mox Βυζακίῳ.

adeo conceperunt odium, ut sub eo neque in ipsos hostes arma ma-
 nibus contractare proponerent: ac interim ubique barbari cuncta
 summa cum libertate depraedarentur. Antalas itaque imperatori Iu-
 stiniano scripsit in hanc mentem: Maurusii cuncti tibi servire, te
 amare desiderant: verum Salomonis et nepotum eius iugum omnino
 violentam non ferentes, tyrannidem excitaverunt: hos si revocaveris,
 Romani cum Maurusii in unum foedus coibunt. imperator istud
 exequi non admisit. quare Antalas et universus Maurusiorum exer-
 citus ad Byzacium iterum convenit; quo Tzotzas Vandalos milites
 band secum multos habens eum convenit. porro Libyes Ioannem Si-
 sinnioli filium instanter rogaverunt, ut collecto instructoque exercitu
 adversus hostes progrediretur, una cum Himerio, qui Byzacii tiro-
 num catalogis praefectus erat. ille educto exercitu, et Himerio prae-
 cedere iusso, in hostes adversus perrexit. commissa demum pugna
 superantur Romani, Himeriumque una cum omnibus eius copiis bar-
 bari vivum comprehendere, et eum quidem in custodiam coniecere,
 eius vero milites se contra Romanos arma ferre iuratos Tzotzae per-

Μαυρουσίοι δὲ καὶ Τζότζας ἐν ἀδείᾳ πολλῇ τὴν Λιβύην πύσαν ἐλήϊζοντο. οἱ δὲ ἐν Βυζαντίῳ εἰσελθόντες Λίβυες ἐδί-
 P. 178 οντο τῷ βασιλεῖ, ὅπως στρατεύματα καὶ στρατηγὸν ἀριστον εἰς
 Λιβύην ἀποστείλῃ. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀρεόβινδον σὺν στρατιώ-
 ταις ὀλίγοις, ἄνδρα εὐγενῆ καὶ εὐβουλον, ἔργων δὲ πολεμίων⁵
 V. 142 οὐδαμῶς ἔμπειρον, καὶ σὺν αὐτῷ Ἀθανάσιον καὶ Ἀρμενίους
 ὀλίγους, ὧν Ἀρταβάνης τε καὶ Ἰωάννης ἦρχον, οἱ Ἀρσακίδες.
 οὐ μὴν οὐδὲ Σέργιον μετεπέμπετο, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν σὺν Ἀρε-
 οῦβίνδῳ Λιβύης στρατηγούς εἶναι ἐκέλευσεν. Σέργιον μὲν τὸν
 πόλεμον διενεγκεῖν πρὸς τοὺς ἐν Νουμιδίᾳ βαρβάρους, Ἀρεό-
 B βινδον δὲ πρὸς τοὺς ἐν Βυζακίῳ Μαυρουσίους διαμάχεσθαι.
 Ἀρεόβινδος δὲ τὴν Λιβίην καταλαβὼν, καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ
 στρατοῦ παραλαβὼν, Ἰωάννην τὸν Κωνσταντιόλου κατὰ Τζό-
 τζα καὶ τῶν βαρβάρων ἀπέστειλεν. Ἰωάννης δὲ τὰ πλήθη τῶν
 πολεμίων θεασάμενος, ἠναγκάσθη χεῖρα αὐτοῖς ἐπιβαλεῖν. ἦν¹⁰
 δὲ ἐν ἔχθρᾳ μεγάλῃ μετὰ Τζότζα, ὥστε ἑκάτερος ἠύχετο φο-
 νεὺς τοῦ ἑτέρου γενέσθαι, καὶ οὕτως ἀποθανεῖν. τῆς δὲ μάχης
 γενομένης ἀμφοτέροι τῶν στρατοπέδων ἐξεληθόντες ἐπ' ἀλλήλους
 ἤλθον. ὁ μὲν οὖν Ἰωάννης τείνας τὸ τόξον κατὰ τὸν δεξιὸν

4. σὺν στρατιώταις A f, σὺν τοῖς στρατεύμασιν vulg.
 5. σάκιες A. 8. μετεπέμπετο A, ἀπεπέμπετο vulg.
 16 fort.
 κατά Τζ. 18. ἀμφοτέροι A, ἑκάτεροι vulg.

7. Ἀρ-
 16 fort.

misere. mox Adramytum civitatem conficto per Himerii praesentiam dolo cepere. Libyum autem nonnulli in Sicilia, in insulas alii, et Byzantium usque fugere. caeterum Maurusii et Tzotzas nullo obstantes Libyam universam depopulati sunt. porro qui ex Libya Byzantium traiecerant ab imperatore postulabant frequentius, ut exercitum cum optimo duce in Libyam mitteret. imperator autem Areobindum cum militibus numero exiguis, virum alioqui nobilem et prudentem, sed rei militaris rudem et inexpertum misit, atque una cum ipso Athanasium, Armeniosque quam paucos, quibus Artabanes et Ioannes, Arsacidae, praefuerunt. Sergium tamen minime revocavit, imo ipsum atque Areobindum una ambos Libyae duces esse iussit: ita ut Sergius adversus barbaros, qui in Numidia erant, Areobindus vero contra Maurusios, qui Byzacium tenebant, expeditionem susciperet. Areobindus ubi in Libyam venit, dimidiumque exercitus accepit, Ioannem Constantioli filium in Tzotzam et reliquos barbaros praelium misit. Ioannes adeo numeroso hostium exercitu conspecto, manus cum illis conserendas se cogi intellexit. graves autem cum Tzotza inimicitias gerebat, ita ut alter alterum conficere, atque ita demum perire exoptaret. certamine igitur inito, uterque de medio exercitu progressus, in se invicem irruerunt. ac Ioannes quidem arcum inten-

βουβῶνα τῷ Τζότζα ἐπέτυχεν, ὃς μετ' ὀλίγας ἡμέρας τέθνηκεν. οἱ δὲ βάρβαροι πολλῶ θυμῷ ἐπὶ τοὺς πολεμίους χωρήσαντες, πληθὸς ἄπειρον ὄντες, τὸν τε Ἰωάννην καὶ Ῥωμαίους ἄπαντας ἀπέκτειναν. τοῦτον δὲ φασιν εἰρηκέναι· ἡδὺν τινα θά- C
 5 νατον θνήσκω, τῆς εὐχῆς μου εἰς Τζότζαν πληρωθείσης· καὶ ὁ Τζότζας μαθὼν τὸν Ἰωάννου θάνατον, ἐν χαρᾷ ἐτελεύτησεν. θνήσκει δὲ καὶ Ἰωάννης ὁ Ἀρμένιος. ὁ δὲ βασιλεὺς ταῦτα ἀκούσας περιλύπος γέγονεν· καὶ τὸν Σέργιον τῆς ἀρχῆς παραλύσας, μετεπέμψατο. Ἀρεοβίνδῳ δὲ μόνῳ τὴν τε Λι-
 10 βύης ἀρχὴν ἐνεχειρίσειεν. μετὰ δὲ δύο μῆνας Γογθάριός τις τῶν ἐν Νομηδίᾳ καταλόγων ἡγούμενος δόλον μελετήσας κατὰ Ἀρεοβίνδου, λαθρα τοῖς Μαυρουσίοις ἐδήλου, ὅπως κατὰ Καρχηδόνας χωρήσωσιν. αὐτίκα γοῦν ἔκ τε Νομηδίας καὶ
 15 Καρχηδόνα σπουδῆ ᾗσαν. ἤγετο δὲ Νομηδίων Κουντζίνας καὶ Ἡαυδᾶς, Βυζακίων δὲ Ἀνταλᾶς. συνῆν δὲ αὐτοῖς καὶ Ἰωάννης ὁ τύραννος σὺν τοῖς στασιώταις ἀντὶ Τζότζα. ταῦτα γνοὺς Ἀρεόβινδος, Γογθαρίῳ ὡς φίλῳ θαρρῶν τὸ στράτευμα παραδούς σὺν Ἀρταβάνῃ καὶ Ἀρμενίοις κατὰ τῶν πολεμίων
 20 ἔστειλεν. ὁ δὲ Γόγθαρις τὸν ἑαυτοῦ μάγειρον ἐκ Μαυρου-

8. ταῦτα om. A f. 10. Γογθάριός A, Γοθάρριός vulg. 14.
 ἀγγεργμένος A, ἐγγ. vulg. 15. Κουντζίνας A a f, Κουτζίνας
 vulg. 17. στασιώταις f, στασιασταις a, σιρατιώταις vulg.

dens, telum in dextrum Tzotzae inguen direxit, ex quo paucis ab-
 hinc diebus extinctus est: barbari vero hostem cum magno impetu
 adorti, cum ad numerum prope infinitum accederent, ipsum Iohannem
 omnesque Romanos ad unum occiderunt. hunc certe inter morien-
 dum dixisse aiunt: iucunda morte pereo, votis meis iam circa Tzo-
 tzam completis. ex adverso comperta Iohannis morte laetatus Tzotzas
 animam reddidit. Iohannes etiam Armenius in eo bello perit. his
 auditis tristatus imperator, Sergium dignitate abrogatum ad se revo-
 cat: Areobindo vero soli universam Libyae confert administrationem.
 caeterum vix duo menses transierant, cum Gottharius quidam, tironum
 catalogis praefectus, dolo in Areobindum composito, clam Maurisios
 movet, ut in Carthaginienses expeditionem suscipiant. confestim ita-
 que ex Numidiae et Byzacii partibus hostium copiae in conductum
 locum collectae, summo bellandi desiderio Carthaginem versus profici-
 cisuntur. Cunzinas et Eaudas Numidiis, Byzaciiis Antalas praeficitur.
 adfuit cum ipsis in Tzotzae locum Iohannes tyrannus cum militibus.
 his cognitis, Gotthari velut amico confisus Areobindus exercitum
 omnem commendat, et adiuncto Artabane et Armeniis cum hostibus

αἰῶν ὄντα πρὸς τοὺς βαρβάρους ἀπέστειλεν πρὸς Ἀνταλῆν εἰπεῖν, ὡς αὐτῷ Γόγθαρις βούλεται τῆς Λιβύης ἀρχῆς κοινὸν λαβεῖν. ὁ δὲ Ἀνταλῆς τὸν μὲν λόγον ἑσμένως ἤκουσεν P. 179 ἀπεκρίθη δέ, ὡς οὐκ ἀσφαλῶς διὰ μαγείρου τὰ τοιαῦτα διοκεῖσθαι. ταῦτα Γόγθαρις ἀκούσας, Οὐλίσθεον τὸν αὐτοῦ δοῦλον φέρον, ὡς πιστόν, πρὸς Ἀνταλῆν ἐπεμψεν, παρακαλῶν αὐτὸν πλησιάσαι τῇ Καρχηδόνι, ὅπως αὐτὸν τὸν Ἀρεοβίνδου ἀνέλῃ. Οὐλίσθεος δὲ τῷ Ἀνταλῆ κρυφῆ συνέντευχεν, καὶ συνέφωνησαν, ἵνα ὁ μὲν Ἀνταλῆς τοῦ Βυζακίου ἀρχῆ, καὶ τὸ ἡμισυ τῶν Ἀρεοβίνδου χρημάτων λάβῃ καὶ χιλίους πεντακοσίους στρατιώτας Ῥωμαίους σὺν αὐτῷ. Γόγθαρις δὲ τὸ βασιλέως ἀξίωμα λάβοι καὶ Καρχηδόνοιο τὸ κράτος. ταῦτα διαπραξάμενος Οὐλίσθεος, ἐπανῆκε πρὸς Γογθάριδα. οἱ δὲ βαρβαροὶ κατὰ Καρχηδόνοιο σπουδῆ πολλῇ ἤεσαν. καταλαβόντες δὲ τὸ Δέκιμον καὶ στρατοπεδευσάμενοι ἐν αὐτῷ τῇ ὑστεραίᾳ 15 ἐπὶ Καρχηδόνοιο ἐχώρουν. ὑπαντεύσαντες δὲ τοῦ Ῥωμαίων στρατεύματος, ἀπροσδοκῆτως αὐτοῖς συνέβαλον, καὶ πολλοὺς τῶν Μαυρουσιῶν ἔκτειναν, οὓς δὴ ὁ Γόγθαρις κακίζων ἐπέσκωπτεν, ὡς θρασυνομένου, καὶ τὰ τῶν Ῥωμαίων πρᾶγματα

2. Λιβύος vulg. 3. μὲν add. ex A. 5. Οὐλίθεον A. 8. τὸν Ἀνταλῆν A e. 10. λάβῃ A, λάβοι vulg. 16. ὑπανεύσαντες A. 17. συνέβαλον A, συνέβαλλον vulg. 19. θρασυνομένοι A, θρασυνομένου vulg.

dimicaturum mittit. Gottharis ex famulitio coequum Maurusium genere ad Antalam et barbaros destinat, qui referret, Gotthari in animo esse, suae in Libyam potestatis collegam eum assumere. Antalas nuncium excepit laetus: respondit autem, haud tuto coequi manibus huiusmodi negotium tractari. his acceptis Ulistheum e satellitum numero fidissimum ad Antalam Gottharis remittit, precibus hoc agens, ut Carthagini vicinior factus, Areobindum e medio tollere conaretur. Ulistheus subinde cum Antala latenter congressus una paciscitur, ut Antalas Byzacii principatu occupato, facultatum Areobindi mediam sumeret partem, ac insuper ex Romanis militibus mille quingentos secum haberet: Gottharis autem, imperatoris assumptis insignibus, Carthagine solium imperii locaret. pactis huiusmodi firmatis, ad Gottharim Ulistheus revertitur. hinc barbari accelerata expeditione, in Carthaginem irruunt: et primo quidem Decimum profecti, castra metati sunt, postridie ad ipsam Carthaginem applicant. a Romanorum autem exercitu obviam facto excepti, ad inexpectatum descendunt praelium, quo plurimi Maurusiorum caesi. Romanos demum probris contumeliisque affectos, tanquam qui nimia freti audacia Romanam rem in discrimen adducerent, Gottharis male accepit. caeterum Areo-

εἰς κίνδυνον φέρειν. ὁ δὲ Ἀρεόβινδος πέμψας πρὸς Κουν- V. 143
 τζίνα, παρεκάλει προδότην αὐτὸν γενέσθαι Μαυρουσίων· ὁ
 δὲ ὡμολόγησεν τοῦτο ποιεῖν. ἄπιστον γὰρ τὸ τῶν Μαυρου-
 σίων γένος πρὸς τε ἄλλους καὶ πρὸς * ἅπαντας. ταῦτα Ἀρεό-
 5 βινδος τῷ Γόγθαρι ἐθάρρησεν. ὁ δὲ παρήγει τῷ Ἀρεόβινδῳ
 τῷ Κοιτιζίνα μὴ πιστεύειν. Οὐλίσθεον δὲ ἀποστείλας, τῷ C
 Ἀνταλᾷ ταῦτα ἐμήνυσεν. Γόγθαρις δὲ κτεῖναι τὸν Ἀρεόβιν-
 δον λάθρα διενοεῖτο, καὶ πείθει τοῦτον ἐξελθεῖν τῆς Καρχη-
 δόνος, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ εὐρεθῆναι. ὁ δὲ Ἀρεόβινδος ἄπει-
 10 ρος τοῦ πολέμου ὢν, τὰ ὄπλα περιβαλέσθαι μὴ δυνάμενος,
 ἀνεβάλλετο. καὶ οὕτως ὁ χρόνος προῆλθεν τῆς ἡμέρας· διὸ
 δὴ τὴν παρατάξιν εἰς τὴν αὖριον ἀποθέμενος, ἤσυχασεν.
 Γόγθαρις δὲ αὐτὸν ἐξεπίτηδες τὴν μέλλησιν ποιεσθαι ὑπο-
 15 και' αὐτοῦ ἐτυράνησεν. Ἀρεόβινδος δὲ κατὰ τάχος τὴν Καρ- D
 γηδόνα καταλειπὼν, καὶ φυγῇ χρησάμενος, εἰς ναῦν τε εἰσελ-
 θὼν, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον πορεύεσθαι ἤμελλεν, εἰ μὴ χειμῶν
 μεταξὺ ἐπιγενόμενος διεκάλυσεν. ἀποστείλας δὲ Ἀθανάσιον
 ἐν Καρχηδόνι, μετεπέμψατό τινας, ἐν οἷς καὶ Ἀρταβάνην,
 20 ὅστις πολλὰ παρήγει τῷ Ἀρεόβινδῳ, μήτε ἀναπεπτωκέναι μήτε
 δειλιάζειν καὶ δεδιέναι τὸν Γογθάριδα· ἀλλ' ἐαυτὸν ὁμοῦ

2. αὐτὸν A, αὐτοῦ vulg.

21. δειλιάζειν καὶ om. A.

bindus Cunzinam, ut Maurusios proderet, per nuncium hortatus est: is autem se facturum recepit. Maurusiorum quippe gens, non in omnes modo, sed et in suos infidissima. haec Areobindus Gotthari fidenter aperuit. ille ne Cunzinae fideam daret, Areobindum precari: tum Ulistheo misso Antalae cuncta significat. Gottharis Areobindo ex insidiis vitam eripere animo volvens, Carthagine exercitum educere suadet, et pugnam cum hostibus conserere. Areobindus, ceu belli inexpertus, et armis ferendis non assuetus, consilium differt: ita diei tempus elabitur: quare pugna in sequentem diem retardata, intra muros se continuit. Gottharis Areobindum quasi, quae instruerentur adversa, subodoratum, et idcirco moras ex animi proposito nectentem suspicatus, in manifestam adversus eum erumpit rebellionem. quare Carthagine extemplo relicta, fuga salutem sibi parat Areobindus, et conscensa navi, Byzantium, nisi tempore intercedente navigationem prohibuisset hiems, traicere disposuit. interim Athanasio Carthagine misso, ex ea quosdam evocat amicos, in quibus Artabanus spectatissimus. is Areobindum, ne animo concideret, aut timore consterneretur, vel Gottharim formidaret, sed potius ipse una cum caeteris,

σὺν πῦσι τοῖς ἑαυτῷ ἐπομένοις ἵεναι, πρὶν τι περαιτέρω γένεσθαι κακόν. ὁ δὲ Γότθαρς τὸν Ἀρεόβινδον εἰς τοὺς στρατιώτας διέβαλλεν, ὡς ἀνανδρὸν τε καὶ δειλὸν καὶ τὰς ῥήγας τούτοις μὴ βούλεσθαι διδόναι. ὁ δὲ Ἀρεόβινδος σὺν τῷ Ἀρταβάνῃ καὶ τοῖς ἐπομένοις κατὰ Γοθάριδος διῆλθεν. καὶ γί-
 P. 180 νεται μάχη ἐν τε ταῖς ἐπάλλεσι καὶ ταῖς λοιπαῖς πύλαις. τῶν δὲ στρατιωτῶν οἱ πλείστοι οὐκ ἔγνωσαν τὰ ὑπὸ Γοθάριδος μελετηθέντα, καὶ συναγόμενοι κατ' αὐτοῦ ἀπλῆζοντο. ὁ δὲ Ἀρεόβινδος ἰδὼν ἀνθρώπους κτεινομένους, ἀήθης ὢν τοῦ τοιούτου θεάματος, τὴν δειλίαν οὐκ ἐνεγκών, ἔφυγεν, καὶ εἰς¹⁰ τὸ τῆς παραθαλασσίας μοναστήριον, ὅπερ Σολομῶν ἐδείματο καὶ περιετείχισεν, ὡς φρούριον ἀσφαλές, εἰς αὐτὸ κατέφυγεν σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τῇ ἀδελφῇ. τότε καὶ Ἀρταβάνης φυγῇ ἐχρήσατο. Γότθαρς δὲ κατὰ κράτος νικήσας, τὸ παλάτιον ἔλαβεν. μεταπεμπόμενος δὲ τὸν τῆς πόλεως ἀρχιερέα¹⁵ καὶ Ἀθανάσιον, τὰ πιστὰ τῷ Ἀρεοβίνδῳ ἐκέλευσε διδόναι, καὶ εἰς τὸ παλάτιον αὐτὸν ἀγαγεῖν, ἀπειλήσας πολιορκήσειν αὐτὸν ἀπειθήσαντα, καὶ μηκέτι αὐτῷ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τὰ πιστὰ δώσειν. ὁ δὲ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Ῥεπαράτου τὰ πιστὰ λαβὼν, τῷ Γοθάριδι εἰς ὄψιν ἦλθεν, καὶ προηγῆς πεσὼν ἔκειτο,²⁰

1. ἐπομένοις A, ἐπόμενον vulg.

2. κακόν A, κακῶν vulg.

5. διῆλθεν A, ἦλθεν vulg.

19. Ῥεπαράτου A b e, Ῥεπα-
 του vulg.

qui partes eius tuebantur, contrarius fret, antequam malum latius serperet, hortabatur. ex adverso Gottharis Areobindum tanquam imbellem ac pusillanimum, quique stipendia solvere nollet, apud milites traducebat. Areobindus autem cum Artabane caeterisque, qui eum sequuti fuerant, contra Gottharim processit: et ad ipsa propugnacula, turres, urbisque portas acri pugna dimicatum est. multi vero milites, eorum, quae Gottharis moliebatur, nescii, arma adversus eum arripuerunt. porro Areobindus ubi homines occisos vidit, huiusmodi spectaculis minime assuetus, cum timorem non amplius ferret, fugae se committit, et in monasterium, quod Salomon ad mare extruxerat murisque tanquam arcem firmissimam muniverat, se cum uxore atque sorore contulit. tum vero etiam fugit Artabanes. at Gottharis victoriam per summam vim adeptus, palatium occupavit. tum urbis praesuli, ipsique Athanasio ad se accersitis denunciavit, ut fide publica data Areobindum ad palatium ducerent, alioqui, si parere recuset, obsidionem minatur, nec ullam ei salutis spem aut fiduciam superesse. Areobindus igitur accepta ab episcopo Reparato fide, in Gottharis conspectum venit, procidentemque ad eius pedes iacuit, et evangelia, in quibus iuratus episcopus fidem

τὴν ἰκετηρίαν αὐτῷ τὰ εὐαγγέλια προτεινόμενος, ἔφ' ᾧ τὰ
 πιστὰ ὁ ἱερεὺς αὐτῷ δέδωκεν. ὁ δὲ Γόγθαρις τοῦτον ἀνέ-
 στησεν, ὁμωμοκῶς αὐτῷ ἐπὶ πάντων μηδὲν αὐτῷ κακὸν ποι-
 εῖν, ἀλλὰ τῇ ὑστεραίᾳ σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς χρήμασιν
 5 αὐτοῦ εἰς Βυζάντιον στέλλεσθαι. τὸν δὲ ἱερέα ἀποπεμφάμενος C
 Ἀρεόβινδον καὶ Ἀθανάσιον συνδειπνεῖν ἐν τῷ παλατίῳ ἔλαβεν.
 ἐτίμησε δὲ τὸν Ἀρεόβινδον, καὶ πρῶτον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς στιβά-
 δος κατέκλινεν. δειπνήσαντα δὲ αὐτὸν ἐν κοιτῶνι καθυδύειν
 ἐκέλευσεν. ἀποστειλας δὲ Οὐλίσιον σὺν ἑτέροις τισὶ κοκῦ-
 10 οντά τε καὶ ὀλολυγμοῖς χρώμενον, τοῦτον ἔκτειπεν. Ἀθανα-
 σίου δὲ ἐφείσατο διὰ γῆρας. τῇ δὲ ἐπαύριον τὴν τούτου κε-
 φαλήν τῷ Ἀνταλῷ ἐπεμψεν, τὰ δὲ χρήματα κατασχὼν οὐδὲν V. 144
 τούτῳ κατὰ τὰς συνθήκας δέδωκεν. Ἀνταλᾶς δὲ μαθὼν τὰ
 εἰς Ἀρεόβινδον πεπραγμένα, καὶ τὰς τοῦ Γογθάριδος ἐπιουρ-
 15 κίας λογιζάμενος, Ἰουστινιανῷ τῷ βασιλεῖ προσχωρεῖν ἤθελεν. D
 Ἀρταβάνης δὲ τὰ πιστὰ λαβὼν παρὰ τοῦ Γογθάριδος εἰς τὸ
 παλάτιον σὺν τοῖς Ἀρμενίοις ἀνέβη, καὶ τοῦ τυράννου ὑπη-
 ρέτης εἶναι ὡμολόγησεν. λάθρα δὲ τοῦτον ἀνελεῖν ἐβουλεύετο.
 Γρηγορίῳ δὲ τῷ ἀνεψιῷ καὶ Ἀρτασηρίῳ τῷ δορυφόρῳ θαρ-
 20 ρήσας τὸ βούλευμα, ἔφη αὐτῷ Γρηγόριος· νῦν σοί, Ἀρτα-

7. ἐτίμησεν A, ἐπειτίμησεν vulg.

τά τε vulg.

9. κοκῦοντά τε A, κοκῦον-

τά τε vulg.

10. Ἀθανασίου A, Ἀθανασίῳ vulg.

19. Ἀρτα-

τασιρίῳ A.

ei dederat, pro supplice libello porrexit. Gottharis ipsum erigens nullum ei malum inferendum coram omnibus iuravit: sed postera die ipsum cum uxore et facultatibus Byzantium remittendum: quin etiam episcopo dimisso, Areobindum et Athanasium ad coenam secum in palatio invitavit. Areobindum itaque honorificentissime accepit, et ut primus toris accumberet, rogavit: et bene coenatum in ducis cubiculo dormire iussit: ubi Ulistheo et quibusdam aliis summissis eulantem et querelas voces cum lacrimis emittentem interfecit. Athanasio certe senectutem reveritus pepercit. sequenti luce caput interfecti misit ad Antalam: ex facultatibus autem eius nullam ex inuito pacto partem assignavit. Antalas de perpetratis adversus Areobindum et de Gottharis periurio certior factus, ad imperatoris Iustiniani partes transire decrevit. Artabanes autem, accepta Gottharis fide, in palatium se cum Armeniis transtulit, et tyranno operam locare pollicitus est, licet ei mortem latenter inferre machinaretur. porro cum Gregorio nepote, et Artaserio satellite communicato consilio, dixit Gregorius: dignitatem Belisarii omnem soli tibi nunc vindicare comparatum, Artabanes, numerosam siquidem exercitum, in-

βάνη, πάρεστι μόνῳ τῷ Βελισαρίου ἀναδῆσασθαι κάλλος. ὁ μὲν γὰρ στρατιάν τε καὶ χρήματα μεγάλα παρὰ βασιλέως λαβὼν καὶ ἄρχοντας συνεπομένους, καὶ στόλον οἷον οὐδέποτε τις ἤχηκέι, πόνῳ πολλῷ τοῖς Ῥωμαίοις τὴν Λιβύην ἐπόφορον κατεστήσατο· νῦν δέ, ὡς εἶξ ἀρχῆς πάλιν γέγονεν εἰς τὸ 5
 P. 181 ἀρχαῖον Λιβύη ἀποστήσασα, ἐν σοὶ μόνῳ κείται ταύτην πάλιν τῷ βασιλεῖ προσενεγκεῖν, καὶ τὰ πράγματα διασώσασθαι. λογιζοῦ δὲ τὸ σοῦ γένος, ὅτι Ἀρσακίδης ἀνέκαθεν, καὶ ὅτι εὐγενῆς ὢν, ἀνδραγαθίζεσθαι αἰεὶ πρόπεις, καὶ πολλὰ ἔργα ὑπὲρ ἀρετῆς ἐπιδεικνύειν. νέου γὰρ σοῦ ὄντος, ἐνθυμήθητι ὡς Ἀτάκιον τὸν Ἀρμένιον ἄρχοντα, καὶ Τζίτζαν τὸν Ῥωμαίων στρατηγὸν ἐν πολέμοις ἔκτεινας, Χοσρόη τε τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν συνεστράτευες. τοιοῦτος δὲ ὢν μὴ περιιῖθης τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ὑπὸ κινδύου μεθύοντος κατεχομένην. ἐγὼ δὲ σοὶ καὶ Ἀρτασῆριος ὅσα εἰς δύναμιν ἐπιτάττοντι ὑποურήσομεν 15
 B Γόγθαρις δὲ τὸν Ἀρταβάνην ἡγεῖσθαι τοῦ στρατοῦ, ἐπὶ τῷ Ἀνταλαῖν καὶ Μαυρουσίους τοὺς ἐν Βυζακίῳ ἐκέλευσε χωρεῖν. συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ τῶν στασιαστῶν ἀρχων, καὶ Οὐλίσθεος ὁ δορυφόρος· εἶποντο δὲ αὐτῷ καὶ Μαυρουσίοι, ὃν Κουντζίνας ἤρχεν. συμβαλὼν δὲ τῷ Ἀνταλαῖ καὶ τοῖς βαρ- 20

2. στρατιάν τε A, στρατεῖαν τε vulg. 4. ἤχηκέι A, ἀκηκέι vulg. 9. πρόπει A b, fort. recte. 10. σοῦ add. ex A. ὡς A, ὅσα vulg. 13. τὴν P. A, τῶν P. vulg. 20. ὢν] οὗς A f.

gentesque divitias, nobilesque viros comitantes, classemque, qualem adhuc nullus audiverat, ab imperatore sibi traditam accipiens, vix multo labore Libyam Romanis vectigalem reddidit. nunc vero cum haec provincia rebellans in pristinum statum denuo reciderit, eam ad imperatoris obsequium reducere, resque omnes e manifesto discrimine servare, in te situm est. genus tuum mente reputa: ut ex Arsacidum antiqua prosapia natus prae te sanguinis fers nobilitatem, et fortiter ubique te gerere, et virtutis praeclara facinora passim prodere te decet. memorare iuvenilibus annis Acacium Armeniae magistratum, et Titzam Romanorum ducem consortis in bello manibus te sustulisse, et sub Chosroe Persarum rege te subinde militasse. talis igitur cum sis, Romanorum imperium ab ebrioso cane occupari, ne diutius patiaris. quae in nostra sunt potestate, si iusseris, ego et Artaserius exhibebimus. Gottharis autem Artabanem exercitui praefecit, et in Antalam reliquosque Maurusios Byzantium detinentes proficisci imperat. Ioannes quoque rebellionis auctor et princeps, nec non Ulistheus satelles comitabantur. sequuti sunt pariter Maurusii, quorum dux Cunzinas. cum Antala itaque et barbaris consorta pugna,

βάρους, τούτους ἐτρέψατο. ἐθελοκακήσας δὲ Ἀρταβάνης ἐκ τοῦ αἰφνιδίου, στρέψας τὸ βάνδον εἰς τὸ στρατόπεδον ἤλυνεν. Οὐλίσθεος δὲ κτείνει τούτον εἰς τὸ στρατόπεδον διανοεῖτο. Ἀρταβάνης δὲ ἔφασκεν δεῖσαι, μὴ ἔξ Ἀδραμύτου τῆς πόλεως 5 ἐξελθόντες οἱ βάρβαροι βοηθήσωσι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἀνήκεστα ἔργα εἰς ἡμᾶς πράξωσιν· ἀλλὰ Γογθάριδα σὺν παντὶ C τῷ στρατῷ ἐληλυθῆναι, καὶ οὕτως πάντα ἐλεῖν. καὶ ἀναστρέψας εἰς Καρχηδόνα τῷ τυράννῳ ταῦτα ἀπήγγειλεν. ὁ δὲ τύραννος τῷ Πασιφίλῳ βουλευσάμενος, ἅπαντα μὲν διανοήθη 10 τὸν στρατὸν ἐξοπλίσαι, καὶ σὺν αὐτῷ στρατεύσασθαι, φύλακὰς τε μόνους τῇ πόλει καταλιπεῖν. καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν πολλοὺς ἀγγίζει ὁ Γόγθαρις ἔξ ὑποψίας. ἐξελθὼν δὲ τῆς Καρχηδόνης ἐν προαστείῳ, οὗ δὴ στιβάδες ἦσαν ἐκ παλαιοῦ 15 τρεῖς, ἐν αἷς κατεκλίθη σὺν Ἀρταβάνῃ καὶ Ἀθανασίῳ καὶ Πέτρῳ τῷ δορυφόρῳ τοῦ Σολομῶνος. Ἀρταβάνης τοῖνυν τὸν καιρὸν ἐπιτήδειον εἰς τὸν τοῦ τυράννου φόνον οἰόμενος, Γρηγορίῳ τε καὶ Ἀρτασηρίῳ καὶ δορυφόροις πιστοῖς τισὶ τὸ πρᾶ- D γμα ἐθάρρησεν· καὶ τοὺς μὲν δορυφόρους σὺν τοῖς ξίφεσιν ἔνδον ἐκέλευσεν γενέσθαι. ἀρχόντων γὰρ ἐσθιομένων ὀπισθεν 20 ἐστάσθαι δορυφόρους νόμος ἦν. ἐγχειρεῖν δὲ ἄφνω τὸ πρᾶγμα ἐκέλευσεν, ἥνικα αὐτὸς τὸν καιρὸν αὐτοῖς διὰ νεύματος ποιήσοι,

1. ἐτρέψατο A, ἔτρεψεν vulg.
17. τισί] τρισί A.

14. ἐν αἷς A, ἐν οἷς vulg.

barbari vertuntur in fugam. Artabanes repentina ignavia motus, versis retro bandis, in castra remeavit. Ulistheus vero eum in castris interficere meditabatur. at ne barbari urbe Adramyto egressi hosti suppetias ferrent, suosque irreparabili malo mularent, Artabanes se timuisse aiebat: proinde necessum fuisse, ut ipse Gottharis cum universo exercitu adveniret, atque ita demum inimicos penitus deletum iri. et Carthaginem reversus isthaec omnia tyranno renunciavit. qui consulto super his omnibus Pasiphilo, universum quidem exercitum instruere, et cum eo in pugnam progredi, solos vero custodes Carthagine relinquere decrevit. singulis autem diebus plures haud alia quam suspitionis causa morti tradebat Gottharis: qui demum Carthagine egressus, in suburbium, ubi triclinium, sive tres tori iam olim strati fuerant, in eis cum Artabane Athanasio et Petro Salomonis satellite recubuit. Artabanes igitur tempus ad conficiendam tyranni caedem opportunum ratus, Gregorio et Artaserio, ac satellitibus quibusdam consilium suum patefecit: ac satellites quidem cum gladiis intus adesse iussit (ducibus enim in mensa accumbentibus satellites pone astare mos erat) et derepente rem tum demum aggre-

τὸν Ἀρτασήριον κελεύσας πρῶτον τοῦ ἔργου ἔχεσθαι. τῷ δὲ
 V. 145 Γρηγορίῳ ἐπέταττεν τῶν Ἀρμενίων πολλοὺς τοὺς εὐτολμαί-
 τους ἀπολεξάμενον εἰς τὸ παλάτιον παρεῖναι τὰ ξίφη μόνα
 ἐπιφερομένους, καὶ αὐτοῖς τὰ βουλευμάτα μηδενὶ ἐξειπεῖν.
 P. 182 προϊόντος δὲ τοῦ πότου, καὶ τοῦ Γοθάριδος καταβεβρε- 5
 γμένου τῷ οἴνῳ, Ἀρτασήριος σπασάμενος τὸ ξίφος κατὰ τοῦ
 τυράννου ἐχώρει. εἰς δὲ τῶν οἰκετῶν ἰδὼν τὸ ξίφος γυμνόν,
 ἀνέκραγε, τί τοῦτο, ὦ βέλτιστε; λέγων. ὁ Γύθθαρης στρέ-
 ψας τὸ πρόσωπον εἰς αὐτὸν ἔβλεπεν. Ἀρτασήριος δὲ αὐτὸν
 τῷ ξίφει ἔπαισεν, καὶ τὴν δεξιάν χεῖρα αὐτοῦ ἀφείλεν. ἀνα- 10
 πηδήσαντα δὲ τοῦτον Ἀρταβάνης μάχαιραν σπασάμενος ἐν τῇ
 τοῦ τυράννου πλευρᾷ ταύτην ἐπηξεν ἄχρι τῆς λαβῆς, καὶ
 τοῦτον ἄφνω ἀνείλεν. τότε Ἀρταβάνης τὸν Ἀθανάσιον ἐπι-
 μελεῖσθαι τῶν ἐν τῷ παλατίῳ χρημάτων, καθὼς ἐπὶ Ἀρεο-
 βίνδου, ἐκέλευσεν. ἐπεὶ δὲ οἱ φύλακες τὴν τοῦ Γοθάριδος 15
 Β τελευτὴν ἔμαθον, Ἰουστινιανὸν ἀνεβόων καλλίνικον βασιλεῦ-
 ἀνευῖθεν οἱ τῷ βασιλεῖ εὐνοηκότες, εἰσπηδήσαντες εἰς τὰς τῶν
 στασιαστῶν οἰκίας, τούτους ἐκτειναν. Ἰωάννης δὲ σὺν τοῖς
 Οὐανδήλοις εἰς τὸ ἱερόν καταφεύγει, οὓς Ἀρταβάνης τὰ πι-
 στὰ δούς καὶ ἐξαγαγὼν, εἰς Βυζάντιον ἀπέστειλεν. γέγονε δὲ ὁμοί-
 οῦ τοῦ τυράννου φόνος μετὰ τριάκοντα ἔξ ἡμέρας τῆς τούτου

4. τὸ μὲν βούλευμα A.
 ἀμφω vulg.

10. ἔπεσεν e f.

13. ἄφνω A,

ἀνείλεν a, ἀνείλον vulg.

di, cum ipse tempus adesse innuisset; Artaserium autem primum operi manum admovere mandavit. ad haec Gregorio praecepit, ut delectos Armeniorum audacissimos gladiis solis accinctos ad palatium deduceret, nulli tamen ex illis propositum aperiret. ergo computationibus longius procedentibus, ipsoque Gotthari vino iam probe madido, Artaserius nudato ense in tyrannum irruit. ex famulis autem quidam ubi ensem educi conspexit, simul exclamavit: quid hoc, o bone, dicens. Gottharis interim verso ad eum vultu respiciebat: una vero gladio percussit Artaserius, et eius manum dexteram amputavit. exiit extemplo Gottharis, et pariter Artabanes: hic vero nudatum ensem in tyranni latus impulsum ad capulum usque infixit: atque ita simul ambo sustulerunt. mox Athanasium, ut prius sub Areobindo egerat, facultatum in palatio repositarum curam gerere iubet Artabanes. nunciata porro Gottharis morte, Iustinianum imperatorem victorem et triumphatorem custodes proclamaverunt. irruentes subinde in seditiosorum domos, qui in imperatoris partes inclinabant, eos occiderunt. Ioannes autem cum Vandalis in templum se recepit, quos data fide eductos Artabanes misit Byzantium. tyranni caedes ab excitata eius

τυραννίδος, ἔννεκακαδέκατον ἔτος Ἰουστινιανοῦ ὑπάρχον. Ἀρταβάνης δὲ ἐκ τούτου κλέος μέγα περιεβάλετο εἰς πάντας ἀνθρώπους. Περιέκτα δὲ ἡ Ἀρεοβίνδου γυνὴ μεγάλη δῶμα τῷ Ἀρταβάνῃ ἐδώρησατο. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτον στρατηγὸν 5 Λιβύης ἐποίησεν ἀπάσης. ὁ δὲ Ἀρταβάνης μετ' οὐ πολὺ παραιτησάμενος πρὸς βασιλεὺς εἰς Βυζάντιον ἦλθεν, καὶ ὁ βα- C σιλεὺς Ἰωάννην τὸν Πάππου ἀδελφὸν στρατηγὸν Λιβύης κατέστησεν. ὁ δὲ Ἰωάννης τὴν Λιβύην καταλαβὼν, κατὰ Ἀνταλᾶ καὶ Μαυρουσίω τῶν ἐν Βυζακίῳ ἐπεστράτευσεν, καὶ τούτους πολε- 10 μίαις νίκην ἤρατο, καὶ πολεμίους πολλοὺς ἔκτεινεν, καὶ τὰ σημεῖα, ἕπερ Σολομῶνος οἱ βάρβαροι ἔλαβον, ἀφελόμενος ἐξ αὐτῶν, τῷ βασιλεῖ εἰς Βυζάντιον ἐπέμψεν. τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν βαρβάρων ἐδίωξεν τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς. χρόνῳ δὲ ὑστέρῳ οἱ Λευασθαὶ στρατῷ μεγάλῳ ἐκ τῶν ἐπὶ Τριπόλεως χωρίων εἰς 15 Βυζακίον ἀφικόμενοι τῷ Ἀνταλᾶ ἠνώθησαν, οἷς Ἰωάννης ἀπαντήσας ἠτήθη, καὶ πολλοὺς ἀποβαλὼν εἰς Καρχηδόνα ἐπανήκεν. οἱ δὲ βάρβαροι μέχρι Καρχηδόνας κατελθόντες, τὰ ἐκεῖ- D νης χωρίῳ ἐλήθησαν. ὕστερον δὲ Ἰωάννης τῶν στρατιωτῶν τὴν προθυμίαν διήγειρεν, καὶ Μαυρουσίους τε καὶ ἄλλους, 20 καὶ τοὺς ὄντας σὺν τῷ Κουντζίνῳ εἰς συμμαχίαν λαβὼν, καὶ

2. περιεβάλετο A, περιεβάλλετο vulg. 5. μετ' οὐ A, μεθ' οὐ vulg. 14. Λευασθαὶ A f. 15. οἷς A, ὁ δὲ vulg. 19. διεγείρας A. 20. τοὺς ὄντας] τοσούτους A e.

tyrannide post sex et triginta dies decimo nono Iustiniani anno contigit. ex facinore vero tam praeclaro magnum apud homines omnes nomen Artabanes sibi promeruit. et quidem Periecta Areobindi coniux ampla munus liberalitate eum prosequutus est: quem imperator universae Libyae ducem instituit. haud multo tamen post intervallo eo munere se abdicans ad imperatorem Byzantium perrexit. imperator vero Ioannem Pappi fratrem Libyae ducem declaravit. Ioannes ubi in Libyam advenit, adversus Antalam et Maurusios Byzacium occupantes arma movit, iisdemque profligatis victoriam retulit, hostium plurimos tradidit neci, signaque Salomoni a barbaris sublata eis ipse eripuit, et Byzantium ad imperatorem misit. praeterea barbarorum reliquos e Romanis finibus expulit. postremo tandem tempore Leuastharum ingens exercitus ex Tripolitani agris prorumpens Antalae adiunctus est: in quem cum adversam aciem opposuisset Ioannes, evasit inferior, multisque suorum desideratis repetiit Carthaginem. elati victoria barbari Carthaginem usque vicis et oppidis eius passim direptis sese effuderunt. excitatis demum militum suorum animis, et quum Maurusiis aliis, tum qui sub Cunzina promereban-

τούτους πολεμήσας, ἔτρεψεν, καὶ δίωξεν μεγάλην ποιησάμενος πολὺ πλῆθος ἀνεΐλεν. οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τὰς ἐσχατίας τῆς Λιβύης ἔφυγον, καὶ οὕτως τὰ πράγματα ἐν Λιβύῃ εἰρήνης βαθείας ἔτυχον.

- A.M. 6027 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'. 5
 P. 183 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ τῶν Ἰβήρων βασιλεὺς Ζαμαναρὸς ἤλ-
 V. 146 θεν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλεῖα
 Ἰουστινιανὸν μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν συγκλητικῶν αὐτοῦ,
 παρακαλῶν αὐτὸν τοῦ εἶναι αὐτὸν σύμμαχον Ῥωμαίοις καὶ
 φίλον γνήσιον. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν τοιαύτην προαίρεσιν ἀπο-
 B δεξάμενος, πολλὰ αὐτὸν ἐφιλοτιμήσατο καὶ τοὺς αὐτοῦ συγ-
 κλητικούς· ὁμοίως δὲ ἢ ἀγνοῦστα τῇ αὐτοῦ γυναικὶ κόσμη-
 παντοῖα διὰ μαργαριτῶν ἔχαρίσατο. καὶ ἀπέλυσεν αὐτοὺς ἐν
 εἰρήνῃ εἰς τὴν ἰδίαν βασιλείαν.

- A.M. 6028 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἀγαπητοῦ ἔτος α'. 15
 Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθεν ὑπὸ θεομηρίας Πομπηϊούπολις
 C τῆς Μυσίας. ἐσχίσθη γὰρ ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ, καὶ ἐκώ-
 θη τὸ ἤμισυ τῆς πόλεως μετὰ τῶν οἰκητόρων. καὶ ἦσαν ὑπὸ
 τὴν γῆν, καὶ φωναὶ αὐτῶν ἠκούοντο βοῶντων ἐλεηθῆναι. καὶ

1. ἔτρεψεν A, ἔστρεψεν vulg. καὶ δίωξεν — — ἀνεΐλεν
 om. A. 6. Ζαμαναρὸς A f. ἀνῆλθεν a. 9. Ῥωμαίους
 A e, Ῥωμαίων vulg. 10. δεξάμενος a. 12. αὐτοῦ A, ἐαυ-
 τοῦ vulg. 19. βοῶντων add. ex A.

tur, in auxilium accitis, acre bellum in eos movit, fugavit, et longius diutiusque fugientes insequutus, magnam eorum edidit stragem. reliqui vero in extremis Libyae finibus palantes se receperunt. hoc pacto tandem res Libycae tranquillam pacem consequutae sunt.

- A. C. 527 Hierosolymorum episcopi Ioannis annus primus.
 Hoc anno rex Iberorum Zamanarsus ad piissimum imperatorem Iustinianum cum uxore et aulicis cunctis Cpolim accessit, in Romanorum societatem et fidam amicitiam admitti deprecatus. imperator probato eius proposito, ipsum et aulicos dignis honoribus excepit: similiter augusta varium mundum et ex gemmis ornatum eius uxori largita est: atque ita demum imperator ipsos in regnum proprium remisit.
- A. C. 528 Romae episcopi Agapeti annus primus.
 Hoc anno Mysiae civitas Pompeiopolis plaga caelesti percussa ingens damnum passa est. scissa enim magna concussione terra civitatis pars media ipsis cum civibus absorpta est: erantque illi miserum in modum ruderibus obruti, et ut alii misererentur, lugubri voce implorare audiebantur. effodiendis autem et eruendis illis multa con-

πολλὰ ἐδωρήσατο ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ ἐκχοθηῆναι καὶ βοηθη-
θῆναι αὐτούς, καὶ τοὺς ζητήσαντας ἐφιλοτιμήσατο.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει παρέδωκεν Ἰουστινιανὸς τοῦ ψάλλεσθαι
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, τὸ ὁμογενῆς υἱὸς καὶ λόγος Θεοῦ.
ἤπειοίσε δὲ καὶ τὸ ὠρολόγιον τοῦ Μιλίου.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀνθίμου ἔτος α'.

A.M. 6029

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἐπιφανίου ἐπισκόπου τελευτήσαντος μηνί D
Ἰουνίῳ ε', ἰνδικτιῶνος ιε', ἐπισκοπήσαντος ἔτη ις', καὶ μῆνας γ',
Ἀνθίμος αἰρετικὸς ἐπίσκοπος Τραπεζουντιῶν μετετέθη ἐν Κων-
στατινουπόλει. Ἀγαπητὸς δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ῥώμης ἐν τούτῳ τῷ
10 χρόνῳ ἀνελθὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει σύνοδον ἐκρότησεν
κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Σευήρου καὶ Ἰουλιανοῦ Ἀλικαρνασέως P. 184
καὶ τῶν λοιπῶν Θεοπασχιτῶν· ἐν οἷς καὶ Ἀνθίμος ὁ ἐπί-
σκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ὁμόφρων αὐτοῖς καθαιρεθείς,
15 ἐξεβλήθη, ἐπισκοπήσας μῆνας ι', καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ
Μηνᾶς πρεσβύτερος καὶ ξενόδοχος τῶν Σαμψῶν ὑπὸ Ἀγαπη-
τοῦ τοῦ πάππα Ῥώμης. Ἀγαπητὸς δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ῥώμης ἐν
Βυζαντίῳ ὧν ἐκοιμήθη, καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ Σιλβε-
στρος ζήσας ἔτος ἐν.

1. ἐκχοθηῆναι A, ἐκχωθηῆναι vulg. 2. ζήσαντας A. 5.
magna h. l. lacuna intercedit in optimo codice A, cuius aucto-
ritate destituti sumus usque ad p. 197. ed. Par. B. l. 4. ἐργαζο-
μένων. 8. ἐπισκοπήσας e. 14. αὐτοῖς e, αὐτῶν vulg. 15.
τῆς βασιλίδος post ἐξεβλήθη add. a. 16. Σαμψῶν b, Σαμψῶ
vulg. 17. Ἀγαπητός — — Ῥώμης om. f.

tulit imperator, et qui eos per ruinas et rudera inquirerent maximis
donis excepit.

Hoc etiam anno Iustinianus modulum hunc, unigenitus filius et
dei verbum, a se compositum ecclesiis decantandum tradidit. in Mi-
lio quoque horologium posuit.

Cpoleos episcopi Anthimi annus unicus.

A. C. 529

Hoc anno Epiphanio praesule mensis Iunii die quinto, indictione
decima quinta, post episcopatus annos sexdecim et menses tres vivis
erepto, haereticus Anthimus Trapezuntinus episcopus in sedem Cpoleos
translatus est. Romanus autem pontifex Agapetus Cpolim hoc anno
profectus, adversus impium Severum, et Halicarnassi antistitem Iulia-
num, et reliquos alios Theopaschitas concilium convocavit: ex his
Anthimus Cpoleos episcopus tanquam eorum sententiae particeps, cum
sedem mensibus decem tenuisset, munere abdicatus et depulsus est.
Menas vero presbyter et hospitii, cui Sampson nomen, praepositus a
Romano pontifice Agapeto in eius locum ordinatus. Romanus ille
pontifex Agapetus Byzantii moram agens in domino quievit. annum
unum tenuit pontificatum: et in demortui vicem consecratus est Sylve-
ster: qui anno solo vixit.

A.M. 6030 'Ρώμης ἐπισκόπου Σιλβέστρου, Κωνσταντινουπόλεως Μητῶ,
B' Ἀλεξανδρείας Γαινᾶ ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνί Δεκεμβρίῳ κζ' ἰνδικτιῶνος πρώτης
ἔγενε τὰ πρότερα ἑγκαίρια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· καὶ ἐξῆλ-
θεν ἡ λιτὴ ἀπὸ τῆς ἀγίας Ἀναστασίας, καθημένου Μητῶ τοῦ 5

V. 147 πατριάρχου ἐν τῷ βασιλικῷ ὀχηματι, καὶ τοῦ βασιλέως συλ-
λιτανεύοντος τῷ λαῷ. γίνονται οὖν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καύ-
Cσεως τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας μέχρι τῶν ἑγκαιρίων
ἔτη πέντε, μῆνες ια', καὶ ἡμέραι ι'.

A.M. 6031 'Ρώμης ἐπισκόπου Βιγιλίου, Ἀλεξανδρείας Θεοδοσίῳ 10
ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκίνησαν οἱ Βούλγαροι, δύο ῥῆγες μετὰ
πλήθους Βουλγάρων καὶ δροίγγον, εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ Μυ-
Dσίαν, στρατηλάτου ὄντος τῆς Μκσίας Ἰουστίνου καὶ τῆς Σκυ-
θίας Βαουδαρίου. οἱ τινες ἐξελθόντες κατὰ τῶν Βουλγάρων, 15
συνέβαλον πόλεμον, καὶ ἐσφάγη Ἰουστίνος ὁ στρατηλάτης ἐν
τῷ πολέμῳ, καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Φλω-
ρεντίου· καὶ ἦλθον οἱ Βούλγαροι ἕως τῶν μερῶν τῆς Θρά-
κης. καὶ ἐξῆλθεν κατ' αὐτῶν ὁ στρατηλάτης Ἰλλυρικοῦ Ἀκούμ,
ὁ Οὐννος, ὃν ἐδέξατο ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος· καὶ 20
μέσον λαβόντες τοὺς Βουλγάρους ἔκοψαν αὐτούς. καὶ ἀπέπει-

3. κζ' ιζ' b f.
20. φωτίσματος a.

12. Βούλγαροι alii codd., Βουλγάρεις vulg.
21. λαβόντες] βαλόντες vulg.

A. C. 530 Romae Sylvestri episcopi annus unicus, Cpoleos Menae episcopi
annus primus, item Alexandriae Gaenae episcopi.

Hoc anno mensis Decembris die vigesimo septimo, indictione prima,
priora magnae ecclesiae peracta sunt encaenia. processit vero supplican-
tis populi coetus e sanctae Anastasiae templo, patriarcha Mena in im-
peratoris curru sedente, et ipso imperatore inter plebem procedente. ab
incensae igitur sanctissimae ecclesiae die ad eius dedicationem anni
quinque, menses undecim, et dies decem intercesserunt.

A. C. 531 Romae episcopi Vlgilii, Alexandriae episcopi Theodosii annus
primus.

Hoc anno Bulgari reges duo cum Bulgarorum innumera multitu-
dine et drungo in Scythiam et Mysiam, militiae magistrum in Mysia
Iustino, et in Scythia Baudario agente, arma moverunt. isti Bulgari
in adversum progressi, commiserunt praelium, in quo Iustinus mi-
littiae magister cecidit, in cuius locum Constantinus Florentii filius
suspectus est: et ad partes usque Thraciae irruerunt Bulgari. in eos
autem Acum patria Unnus, quem e sacro fonte suscepit imperator, per
Illyricum militiae magister, expeditionem suscepit: igitur Romani Bul-

ναν πλήθη πολλά. και ἐξετίναξαν πῦσαν τὴν πραΐταν, και ἐνίκησαν κατὰ κράτος, φονείσαντες και τοὺς δύο ῥῆγας αὐτῶν. και ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς μετὰ χαρᾶς ὑπήντησαν αὐτοὺς ἄλλοι Βούλγαροι, και ἐσώκισαν αὐτοὺς φεύγοντας, Κωνσταν- P. 185
 5 τῖνον και τὸν Ἀκούμ και Γοδίλλαν. και ὁ μὲν Γοδίλλας μετὰ τοῦ παραμηρίου αὐτοῦ κόψας τὸν σωκόν, ἐξήλασεν. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος σὺν τῷ Ἀκούμ συνελήφθησαν ζῶντες. και τὸν μὲν Κωνσταντῖνον ἐξέδωκαν λαβόντες χίλια νομίσματα, και ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει. τὸν δὲ Ἀκούμ ἐκράτησαν εἰς
 10 τὴν ἰδίαν πατρίδα μετὰ και ἄλλων αἰχμαλώτων.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει παρέλαβεν ὁ Χοσρόης βασιλεὺς Περσῶν Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας τὴν μεγάλην, και εἰσῆλθεν ἐν Ἀπαμείᾳ και ἐτέραις πόλεσιν. P

Τούτῳ τῷ ἔτει προσερχρῆ Ῥωμαίοις Μοῦνδος, ἐκ τοῦ A.M. 603a
 15 γένους τῶν Γηγέδων καταγόμενος, υἱὸς Γιέσμου, ὅστις μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἦλθεν πρὸς Ῥῆγαν τὸν θεῖον αὐτοῦ ἀπὸ μητρὸς, ῥῆγα ὄντα τοῦ Σερμίου, και γνούς τοῦτο ὁ ῥῆξ Ῥώμης, ὁ Θευδέριχος, πέμψας πρὸς αὐτόν, και πεισθεῖς ἀπῆλθεν πρὸς αὐτόν, και ἦν μετ' αὐτοῦ συμμαχῶν αὐτῷ.
 20 μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Θευδερίχου, ἦλθεν ἐπὶ τὸν Δανούβιον C

4. ἐσώκησαν a. 5. Γόδηλαν a, Γώδηλαν f. 6. παραμε-
 ριον vulg. 8. ἐξέδωκαν | δέδωκαν vulg. 15. fort. Γηπιδῶν
 8. Γηπιδῶν. 16. Ῥῆγαν, vulgo ῥῆγαν, sed haud dubie nomen
 proprium est.

gatos undique suis copiis interclusos ferro caedentes, innumeram ex eis multitudinem prostraverunt, praedam omnem abegerunt, sublatisque regibus eorum duobus, praeclaram sua virtute tulerunt victoriam. e pugna revertentibus ac laetis alii Bulgari occurrerunt et Constantinum, Acum et Godillam fugientes socio velut reste interceperunt. Godillas quidem socio gladii opera rescisso, effugit: Constantinus autem una cum Acum vivus comprehensus est. Constantinus certe numerorum mille pretio redemptus Cpolim rediit: Acum vero retento cum caeteris captivis, ad proprios lares remeaverunt.

Hoc eodem anno Persarum rex Chosroës magnam Antiochiam, quae est in Syria, cepit: et Apameam aliasque civitates, armorum vi sibi subactas, victor ingressus est.

Hoc anno Mundus e Gepedibus suum genus trahens, Giesmi A. C. 53a filius, qui post patris obitum ad Regam avunculum ex matre Sirmii regem accessit, in Romanorum partes transiit. eo cognito Romae rex Theuderichus legatos ad eum misit; quorum verbis ille suasus, ad Theuderichum profectus, cum eo moratus est, armorum eius socius factus. Theudericho fati functo ad Danubium flumen venit, et ab imperatore

ποταμόν, καὶ ἤτήσατο τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν εἶναι ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. καὶ ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ πολλὰ αὐτὸν φιλοτιμησάμενος ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἀπέλυσεν αὐτούς, ποιήσας αὐτὸν στρατηλάτην τοῦ Ἰλλυρικοῦ. καὶ ἐν τῷ παραγενέσθαι αὐτὸν εἰς τὸ Ἰλλυρικόν, ἐξῆλθον οἱ 5 Βούλγαροι πληθὺς πολὺ, καὶ ὀρμήσας κατ' αὐτῶν πάντας ἀνήλωσεν. καὶ ἀπέστειλεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ἡγουμένων αὐτῶν μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν, καὶ ἐπόμπευσαν αὐτούς ἐν τῷ ἵππικῷ. καὶ ἐγένετο εἰρήνη
 V. 148 βαθεῖα ἐν τῇ Θράκῃ, μηκέτι τολμώντων τῶν Οὐννων περᾶσαι 10
 D τὸν Δάνουβιν. τοὺς δὲ αἰχμαλώτους τῶν Βουλγάρων ἔπεμψεν ὁ βασιλεὺς εἰς Ἀρμενίαν καὶ εἰς Λαζικήν. καὶ κατετάγησαν ἐν τοῖς νομηρίοις ἀριθμοῖς.

A.M. 6033 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α'.

Τούτῃ τῷ ἔτει τῷ ἰδ' Ἰουστινιανοῦ Χοσρόης ὁ τῶν Περ- 15
 P. 186 σῶν βασιλεὺς τετάρτην εἰσβολὴν εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν ἐποίη-
 σατο. ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν τῶν Κωμαγηνῶν χώραν, κατὰ Πα-
 λαιστίνης καὶ Ἱεροσολύμων διεννοεῖτο χωρεῖν, ὅπως τὰ ἐν Ἱερο-
 σολύμοις κειμήλια ληίσηται. χώραν γὰρ ταύτην ἀγαθὴν καὶ
 πολύχρυσον οἰκητόρων ἤκουσεν εἶναι. Ῥωμαῖοι δὲ τούτοις 20
 ὑπαντιάζειν τρόπον οὐδενὶ διενοῦντο, τὰ δὲ ὀχυρώματα κατα-

5. ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ α. 8. πολλῶν add. ex a. 13. Νομη-
 ροῖς e. 19. ληΐζεται e. 20. fort. πολυχρῶσαν.

Iustiniano imperii subditum se deinceps haberi postulavit. quin etiam Cpolim accessit, quem imperator una cum filio maximis muneribus donatum et Illyrici magistrum militiae renunciatum a se dimisit. Illyricum versus iter agenti, et iam proximo Bulgarorum manus innumera praeclusit iter: ipse nihilominus viam ferro aperuit, et irruens in adversos delevit omnes. selectos vero ex captivis duces cum aliis pluribus Cpolim misit, quos publicis affectos ludibriis per circum traduxerunt. exinde profunda pax per Thraciam acta, Unnis Danubium traicere nusquam amplius ausis. porro Bulgarorum captivos in Armeniam et Lazicen misit imperator, et in militares numeros retulit.

A. C. 533 Alexandriae episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno, qui Iustiniani decimus quartus, Persarum rex Chosroës quartam irruptionem in Romanorum ditionem fecit: iamque in Comagenarum provinciam delatus Palaestinam, et ipsam Hierosolymam, dona in ipsa reposita depraedaturus, aggredi meditabatur. eam quippe regionem fertilissimam, et eius incolas auro pecuniisque felices audierat. Romani vero impendenti ruinae in adversum ire negligebant.

λαβόντες, ὡς ἕκαστος ἠδύνατο, ταῦτα διαφυλάττειν καὶ αὐτοὶ
 σῶζεσθαι ἐβούλοντο. γνούς δὲ ταῦτα Ἰουστινιανός, Βελισά-
 ριον αὐθις ἐκ τῶν ἐσπερίων ἀηλυθότα εἰς αὐτοὺς ἔπεμψεν.
 ὁ δὲ ἔμποις τοῖς δημοσίοις ὀχοῦμενος τάχει πολλῶ εἰς τὴν
 5 Εὐφρατησίαν ἀφίκετο. Ἰούστος δὲ ὁ τοῦ βυσιλέως ἀνεπιός
 σὺν Βουζῆ τῷ στρατηγῷ τῆς ἐφίας ἐν Ἱεραπόλει καταφυγῶν Β
 εἰγγασεν. ἀκούσαντες δὲ Βελισάριον ἤκειν γράφουσι πρὸς
 αὐτοὺς ἀφίκεσθαι, καὶ τὴν Ἱεράπολιν διαφυλάττειν. ὁ δὲ Βε-
 λισάριος τούτους λίαν κατεμέμψατο, γράψας πρὸς αὐτοὺς, οὐ
 10 δίκαιον εἶναι μίαν πόλιν φυλάττειν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀφιέ-
 ναι ἐπὶ τῇ τῶν Ῥωμαίων χώρα μετὰ ἀδείας βαδίζειν, καὶ
 τὰς τῆς βασιλείας πόλεις λυμαινέσθαι. εὐ γὰρ ἴστε, ὅτι τὸ
 μετὰ ἀρετῆς ἀπολωλέναι τοῦ σεσῶσθαι ἀμαχητὶ ἄμεινον. οὐ
 γὰρ ἂν σωτηρία τοῦτο κληθεῖη, ἀλλὰ προδοσία δικαίως. ἀλλ'
 15 ἤκετε τάχιστα εἰς Εὐρώπον χωρίον, οὐ δὴ συλλέξας τὸ στρα-
 τεῦμα ὅλον, ὡς ἂν ὁ θεὸς θέλῃ, ἐλπίδα ἔχω τοὺς πολεμίους
 ἐργάσασθαι. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἄρχοντες ἐθάρσησαν, καὶ C
 Ἰούστον μὲν σὺν ὀλίγοις τισὶ φυλάττειν τὴν Ἱεράπολιν κατέ-
 λιπον· οἱ δὲ λοιποὶ εἰς Εὐρώπον ἤλθον. γνούς δὲ Χοσρόης
 20 Βελισάριον καὶ πάντα τὸν στρατὸν Ῥωμαίων στρατοπεδεύε-

4. τοῖς δημοσίοις α, τοῖς τοῦ δημοσίου vulg. 7. ἀκούσαντες
 α, ἀκούσας vulg. 12. τὸ μετὰ ἀρετῆς ἀπολ. α, σὺν τῇ ἀρετῇ
 τὸ ἀπ. vulg. 14. κλυθείη vulg. 19. ἤλθον] ἐλθόντες e.

etenim munita quaeque loca occupantes, ea pro viribus singuli de-
 fendere, et in eis quaerere salutem. eo nuncio accepto, Belisarium
 ex occidentis partibus denuo reversum in Persas mittit Iustinianus.
 Belisarius equis publicis vectus celeri cursu in Euphratesiam delatus
 est. nepos autem imperatoris Iustus una cum Buze orientalis mili-
 tiae magistro Hierapolim se recepit: illi cum Belisarium adesse no-
 vissent, ad se accedere et Hierapolim armis tutari litteris suis ro-
 gant. sed Belisarius ipsos rescriptis obinrgavit, ex aequo et bono
 unam urbem ut protegeret non esse dicens, ac interim per Roma-
 norum ditionem hostes libere divagari, reliquasque imperii urbes de-
 vastare permitteret. neque latet vos sane, mortem virtute ornatam
 salute citra pugnae discrimen comparata longe praestantiozem: nec
 enim salutem eam merito dixerim, sed proditionem manifestam. ve-
 rum relicta mora accedite vos in Europum pagum, quo collecto ex-
 ercitu omni, si deus concesserit, hostes me superaturum confido. his
 auditis animos resumpserunt proceres, et Iusto cum paucis ad civita-
 tis Hierapoleos defensionem relictis, reliqui Europum se contulerunt.
 Chosroës ubi Belisarium et Romanum exercitum omnem ad Europum

σθαι ἐν Εὐρώπῃ, ἐξέστη, καὶ πρόσω μὲν ἐλαύνειν οὐκ ἔτι ἔγνω. Ἀβανδαίτην δὲ τὸν γραμματέα, ἄνδρα συνετόν, πρὸς Βελισάριον ἐπεμψεν, τὸν τε στρατηγὸν κατασκευάσμενον καὶ τὸ στρατόπεδον τῷδε λόγῳ δῆθεν μεμψόμενον, ὅτι βουσιλεύς Ἰουστινιανὸς τοὺς πρόσβεις ἐν Περσίδι οὐκ ἐπεμψεν τὴν εἰρήνην¹ πρὸς τανεύσσοντας. ὁ δὲ Βελισάριος μαθὼν τοῦ πρεσβεῖν ἤκει, αὐτὸς μὲν ἐξακιοχιλίους ἐπιλεξάμενος, εὐμήκεις τε καὶ D τὰ σώματα καλοὺς, ἄνωθεν τοῦ στρατοπέδου κνηγήσειν ἐξῆι. Διογένη δὲ τὸν δορυφόρον καὶ Ἀδούλιον, ἄνδρα Ἀρμένιον, τὸν ποταμὸν διαβῆναι σὺν ἵππεῦσι χιλίοις ἐκέλευσεν, ὡς ψη-10 λαφήσοντας τὴν τοῦ ποταμοῦ διάβασιν. Βελισάριος δὲ ἐπὶ τὸν πρεσβευτὴν ἐγγὺς ἐρχόμενον ἔγνω, τὸν παπυλεῶνα ἐπήξατο ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ, παρυδηλῶν ὅτι οὐδεμιᾷ παρυσκενῇ ἐνταῦθα ἤκει. τοὺς δὲ στρατιώτας διεπέταξεν τῆς μὲν καλύβης ἐφ' ἐκάτερα εἶναι Θραῶνας τε καὶ Ἰλλυρίους Γότθους τε καὶ Ἐλου-15 ρους, μεθ' οὓς Οὐανδήλους καὶ Μαυρουσίους τοῦ τε πεδίου P. 187 ἐπιπλεῖστον· διηκόνουν γὰρ ἢ εἰς ἓνα τόπον, ἀλλ' ἐβάδιζον V. 149 εἰλισσόμενοι, ὡς κνηγοῦντες, καὶ παρεργως, τὸ δοκεῖν, τὸν Χοσρόου πρεσβευτὴν ἐβλεπον· διεζωσμένοι τε ἐβάδιζον καὶ παιδοὶ τὰ πρόσωπα, πελέκει βασιτάζοντες καὶ μενούλους. ὁ 20

1. πρόσω μὲν ἐλαύνειν a, πρὸς δ μὲν ἐλαύνειν b, πρὸς δ μὲν ἔλαυνεν e f vulg. 7. ἀπολεξάμενος e. 8. fort. κνηγήσαν.

castra metatum intellexit, haesit attonitus, et non ultra progredi statuit, quin potius Abandazem, qui ei ab epistolis et in rebus gerendis vir strenuus erat, quasi praetexendis querimoniis, quod legatos de pacis foederibus servandis tractaturos imperator Iustinianus non misisset in Persidem, at reipsa ducem ipsum et eius exercitum et castra exploratum, destinavit. eum legationis gratia proficisci audiens Belisarius, ipse hominum, quorum magnitudo corporisque forma reliquis praestabat, millibus sex electis, a castris nonnihil remotius quasi venaturus processit. porro Diogenem satellitem et Adulium virum Armenium cum equitibus mille quasi fluminis vada experturis, flumen traicere imperavit. caeterum ubi legatum iam adesse cognovit, in loco deserto, tanquam apparatu relicto et absque proposito se advenisse significaret, papylionem fixit: milites autem ad tentorii utrumque latus iussit consistere (Thracae erant illi, Illyrii, Gotthi, Eluri, quibus etiam Vandali et Maurusii fuerant adiuncti) et planitiei spatium plurimum occupare: ministrantes quippe non referebant, nec uno se loco continebant; sed hinc inde agglomerati et vagantes venatorum more discurrabant; obiter vero, et quasi aliud agentes Chosrois legatum se videre simulabant: et praecincti alioquin, et

μὲν Ἀβανδάλης εἰς ὄψιν Βελισαρίου ἐλθὼν, λυπεῖσθαι τὸν Χοσρόην ἔφασκεν, ὅτι δὴ καθ' ἃ συνέθετο, οὐκ ἔπεμψεν Ἴουστινιανὸς πρέσβεις πρὸς αὐτὸν περὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἠνάγκασεν Χοσρόην κατὰ Ῥωμαίων στρατεῦσθαι. Βελισάριος δὲ 5 ἄντ' οὐδενὸς τούτους τοὺς λόγους ἐποιεῖτο, τὸν Χοσρόην λέγων αἴτιον τοῦ πολέμου. εἰ γὰρ εἰρήνης ἐφίετο, οὐκ ἂν εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν ἀφικόμενος, ταύτην ἐζήτει· ἀλλ' εἰς Β τὴν ἰδίαν χώραν μένων, τοὺς πρέσβεις ἐξεδέχετο. καὶ ταῦτα εἰπὼν, τὸν πρέσβυν ἀπεπέμψατο. ὁ δὲ πρὸς Χοσρόην ἀφικόμενος, 10 ἔφη στρατηγὸν ἕωρακέναι Βελισάριον συνετόν τε καὶ ἀνδρεῖον ὑπεράγαν, στρατιώτας δὲ οἴους αὐτὸς ἄλλους οὐ πώποτε εἶδεν, ὡς τὴν εὐκοσμίαν ἐθανύμασι ἐκ διαφόρων ἐθνῶν συνειλεγμένους, καὶ συνεβούλευσε Χοσρόη μὴ συμπλέεσθαι εἰς μάχην μετ' αὐτῶν, ὅπως μὴ ἠττηθέντος αὐτοῦ τὸ πᾶν 15 διαπέση τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας ἐν γῆ Ῥωμαίων ὑπάρχοντι καὶ φυγῆς τόπον μὴ ἔχοντι. καὶ νικᾶν αὐτὸν οὐ μέγα. στρατηγὸν γὰρ τῶν Ῥωμαίων καὶ μόνον νικήσειεν. ὁ δὲ Χοσρόης τῇ τούτου παραινέσει ἀνυστρέφειν εὐθύς ἐπὶ τὰ ἴδια C διανοεῖτο. ἐφοβεῖτο γὰρ τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ ποιήσασθαι, ὡς τῶν Ῥωμαίων ταύτην κατεχόντων. καὶ πολλὰ δια-

1. Ἀβανδάνης vulg.
Περσῶν] Ῥωμαίων α.

11. οὐ πώποτε] ἐν πώποτε vulg.

15.

vultu hilari progrediebantur, gestabantque secures et bipennes. Abandanes itaque in Belisarii conspectum ductus, Chosroem dolere dixit, quod neglectis pactis legatos de pace colloquuturos ad se non misset Iustinianus, ac proinde ad bellum Romanis inferendum Chosroem coegisset. Belisarius, quasi minimi sermones eius haberet, belli causam omnem in Chosroem velut in eius auctorem referre. si pacis etiam cupidine tenebatur, nusquam certe in Romanorum ditionem ingressus, eam exquisisset: quin potius propria stans regione legatorum adventum fuisset praestolatus. his dictis legatum dimisit. legatus ad Chosroem reversus Belisarium ducem virum prudentia eximium, et animi fortitudine conspicuum se vidisse retulit: milites vero ex diversis gentibus coactos, quantum quidem ex armorum ornatu coniecere licuit, quales alios se vidisse nusquam meminisse. cum huiusmodi igitur bello decertare nusquam auctor fieret, ne ipso superato, genus omne Persarum regniue summa in Romanorum ditione periculum experiretur, nec tamen receptui commodum reperiret locum; si vincerent, non magni quidem aestimandum: unius etenim soliusque Romanorum ducis superiores evaderent: Chosroes eius monitu propriam sedem repetere cogitabat: fluminis enim vadum, Romanis illud occu-

λογισάμενος, απέστειλε πρὸς Βελισάριον παρακαλῶν αὐτοῦ τοῦ τὸν ποταμὸν διαβάντας ἀναστεῖλαι, καὶ τούτῳ τὴν πάροδον ἀκωλύτως παρέχειν. Βελισάριος δὲ εὐθὺς πρὸς αὐτὸν πρέσβεις ἐπεμψεν, καὶ τοῦτον τῆς ἀναχωρήσεως ἐπήνεσεν, καὶ πρέσβεις ἐκ τοῦ βασιλέως συντόμως διεβεβαιώσατο, ὅπως τῆς εἰρήνης βραβεύσωσιν. ἤξιου δὲ Χοσρόης τὸν Βελισάριον διὰ τῆς τοῦ Ῥωμαίων γῆς τὴν πάροδον ποιήσασθαι ἀκινδύνως, ὃ δὲ Βελισάριος Ἰωάννην τὸν Ἐδεσσηνόν, ἀνδρα διαφανέστατον, ὄμηρον τῷ Χοσρόῃ ἀπέστειλεν πρὸς τὸ ἀκινδύνως παρελθεῖν αὐτὸν τὴν τῶν Ῥωμαίων χώραν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸν Βελισάριον ἐν εὐφημίαις εἶχον, μᾶλλον [δὲ] ἐνευδοκιμήσαντα ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ, ἢ ὅτε Γελίμερά τε δορυάλωτον καὶ Οὐιτίγην τοὺς δύο βασιλεῖς εἰς Βυζάντιον ἤγαγεν. ἦν γὰρ ὡς ἀληθῶς λόγου τε καὶ ἐπαίνου ἄξιον, πεφοβημένων τῶν Ῥωμαίων καὶ ἐν τοῖς ὀχυρώμασι κρυπτομένων πάντων, Χοσρόου δὲ στρατῷ μεγάλῳ ἐν μέσῳ γεγονότος τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρ-
 P. 188 χῆς, ἀνδρα ἓνα ἐν ὄξει δρόμῳ ἐκ Βυζαντίου ἤκοιτα ἀπ' ἐναντίας τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως στρατοπεδεύσασθαι, Χοσρόην δὲ ἐκ τοῦ ἀπροσδοκῆτου τῇ τούτου σοφίᾳ ἐξαπατηθέντα ἄπρακτον εἰς τὴν οἰκειάν ἀναχωρῆσαι χώραν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Τιμοθέου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας τε-

2. τοῦ τὸν] τοῦτον e.

5. διεβεβαιώσατο e, διεβεβαιώτο vulg.

11. δὲ delendum videtur.

12. Οὐιτίγην e, Οὐιτίγην vulg.

Οὐιτιον a.

pantibus, tentare verebatur. multa igitur secum animo reputans, tandem ad Belisarium misit postulans, ut eos, qui amnem traiecerant, revocaret, sibi que tutum pararet discessum. extemplo legatis ad eum missis secessum laudavit Belisarius, brevique delegandos ab imperatore affirmavit, qui firmam cum eo pacem constituerent. Chosroës autem per Romanorum terras transitum a periculo immunem habere postulabat. eas propter Ioannem Edessenum virum illustrissimum ad Chosroëem, quo tutius per Romanorum terras incedere posset, obsideri misit. interim Romani Belisarium felicibus votis faustisque acclamationibus prosequerantur, maiorem nimirum ex eo facto gloriam adeptum, quam cum Gelimerem bello captum atque Vettigem duos reges Cpolim perduxit. et fuit re vera memoratu et laude dignum illud facinus, quod cum Romani universi timore perculsi in munitiora loca se abdidissent, et Chosroës in medias Romani imperii provincias penetrasset, unus homo celeri cursu Byzantio advectus castra Persarum regis exercitui opponere ausus est: suaque sapientia effecit, ut Chosroës re inopinata deceptus, domum infecto negotio repeteret.

Eodem etiam anno Timotheo Alexandriae episcopo defuncto, impius

λευτήσαντος, Σεύηρος ὁ δυσσεβῆς Ἀντιοχείας μοιχὸς πρόεδρος, καὶ Ἰουλιανὸς ὁ Ἀλικαρνασεὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φυγόντες, περὶ φθαρτοῦ τε καὶ ἀφθάρτου διενεχθέντες κατ' ἀλλήλων γεγόνασιν, ὡς ἀληθείας ὄντες ἀλλότριοι. καὶ οἱ μὲν Θεο-
5 δόσιον, οἱ δὲ Γαῖνᾶν προεβάλλοντο εἰς ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας· καὶ Γαῖνᾶς μὲν ἐκράτησε τῆς ἐπισκοπῆς ἐνιαυτὸν· Β ὁ δὲ Θεοδοσίος δύο. τούτους δὲ Ἰουστινιανὸς πέμψας ἤγαγεν V. 150 ἐν Βυζαντίῳ, καὶ ἀλλήλων κεχωρισμένους διαιτᾶσθαι προσέταξεν. Παῦλον δὲ τινα δοκούμενον εἶναι ὀρθόδοξον ἐπίσκο-
10 πον Ἀλεξανδρείας προεβάλετο. οὗτος τὴν μνήμην Σευήρου τοῦ ἀνέρου ποιήσας ἐξεβλήθη τῆς ἐπισκοπῆς ὀργῇ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐλθὼν διέτριβεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, Ἰνδικτιῶνος ε', γέγονεν A.M. 6034
ἐν Βυζαντίῳ τὸ μέγα θανατικόν. καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἡ ὑπα-
15 πατιὴ τοῦ κυρίου ἔλαβεν ἀρχὴν ἐπιτελεῖσθαι ἐν τῷ Βυζαντίῳ C τῇ δευτέρᾳ τοῦ Φεβρουαρίου μηνός. καὶ τῷ Αὐγούστῳ μηνὶ ε', τῆς αὐτῆς πέμπτῃς Ἰνδικτιῶνος, ἐγένετο σεισμὸς μέγας ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἔπεσον αἱ ἐκκλησίαι καὶ οἴκοι καὶ τὸ τεῖχος μάλιστα τὸ κατὰ τὴν Χρυσὴν πόρταν. ἔπεσον δὲ
20 καὶ ἡ λόγχη ἦν ἐκράτει ὁ ἀνδριάς ὁ ἐστὼς εἰς τὸν φόρον τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ ἀνδριάντος

4. οἱ μὲν — οἱ δὲ] ὁ μὲν — ὁ δὲ a. 11. δε' ὀργῇ a. 16. Αὐγούστῳ] αὐτῷ e.

Severus Antiochiae adulter praeses et Iulianus Halicarnassensis Alexandria fugientes, de corruptibili et incorruptibili motis quaestionibus ad invicem dissidentes, tanquam veritatis alieni, deprehensi sunt. et hi quidem Theodosium, Gainam alii Alexandriae promoverunt episcopum: et Gaïnas certe per annum tenuit episcopatum, per duos Theodosius. eos demum litteris accitos Cpolim advenire, et ab invicem separatos vivere mandavit Iustinianus, ac demum Paulum quendam de fide recte sentire existimatum renunciavit Alexandriae antistitem. hic ecclesiasticis in precibus et sacrificiis memoriam sacrilegi Severi faciens, irati imperatoris iussu episcopatus dignitate motus, Hierosolymam tandem profectus, ibi moratus est.

Hoc anno, mense Octobri, indictione quinta, mortalitas horrenda A. C. 534 Byzantii incubuit. eodem quoque anno hypapante sive occursus domini mensis Februarii die 2 celebrari coepit. Augusti etiam mensis decimo sexto, eadem indictione, ingens terrae motus Cpoli auditus, ex quo templa, aedes, et maxime murus, qui ad urbis Chrysen portam, corrui. lancea pariter, quam statua sancti Constantini in foro erecta tenebat, et Xerolophi statuae manus dextera decidit in terram:

τοῦ Ἐρηολόφου· καὶ ἀπέθανον πολλοί, καὶ ἐγένετο φόβος μέγας.

A.M. 6035

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ζωΐλου ἔτος α΄.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει συνέβη πολεμῆσαι τὸν βασιλέα τῶν Ἐξουμιτῶν Ἰνδῶν Ἰουδαίων ἐξ αἰτίας τοιαύτης. ὁ τῶν Ἐξουμιτῶν βασιλεὺς ἐνδότερός ἐστιν τῆς Αἰγύπτου, Ἰουδαίων. οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων πραγματευταὶ διὰ τοῦ Ὀμηρίτου εἰσέρχονται ἐπὶ τὸν Ἐξουμίτην, καὶ τὰ ἐνδότερα μέρη τῶν Ἰνδῶν καὶ Αἰθιοπῶν. τῶν δὲ πραγματευτῶν κατὰ τὸ εἰωθὸς εἰσελθόντων ἐν τοῖς ὄρεϊσι τοῦ Ὀμηρίτου, Δαμιανὸς ὁ τούτων βασι-
 P. 189 λεὺς ἐβρόνευσεν αὐτούς, καὶ ἀφείλετο πάντα τὰ αὐτῶν, λέγων, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι κακοποιοῦσιν τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν Ἰουδαίους καὶ φονεύουσιν αὐτούς. καὶ ἐκ τούτου ἔλυσαν τὴν πραγματείαν τῶν ἐνδοτέρων Ἰνδῶν τοῦ Ἐξουμίτου. καὶ ἀγανακτήσας ὁ τῶν Ἐξουμιτῶν βασιλεὺς ὁ Ἀδάδ ἐδήλωσεν τῷ 15 Ὀμηρίτῃ, ὅτι ἔβλαψας τὴν βασιλείαν μου, καὶ τὴν ἐνδοτέραν Ἰνδιάν, κωλύσας τοὺς Ῥωμαίων πραγματευτὰς τοῦ εἰσερχοσθαι πρὸς ἡμᾶς. καὶ ἦλθον εἰς ἔχθραν μεγάλην, καὶ συνέβαλον πόλεμον μετ' ἀλλήλων. καὶ ἐν τῷ μέλλειν αὐτοὺς πολεμεῖν, Ἀδάδ ὁ τῶν Ἐξουμιτῶν βασιλεὺς ἐτάξατο, λέγων· ὅτι 20
 Βεὶ νικήσω τὸν Ὀμηρίτην, Χριστιανὸς γίνομαι· καὶ ὅτι ὑπὲρ

6. Ἰουδαίων om. f.

inde plurimi mortem oppetiere, et ingens timor omnium animos pervasit.

A. C. 535

Alexandriae episcopi Zoili annus primus.

Hoc anno regem Exumitarum (Indiam isti habitant, et Indaeorum religionem colunt) ex huiusmodi causa bellum sustinere contigit. Exumitarum rex interiorum Aegyptum occupat, et Indaeorum opiniones sectatur. Romani porro mercatores ad Exumitam et interiores Indorum Aethiopumque partes per Homeritarum terras penetrant. mercatores istos, ut moris erat, per Homeritae montes iter agentes, rex Homeritarum Damianus, direptis eorum facultatibus omnibus, occidit: eo quod Romani, aiebat, Iudaeos secum habitantes vexant, et mortem eis non verentur inferre: ex quo commercium interiorum Indorum Exumitae diremptum fuit. iratus itaque Exumitarum rex Adad Homeritae significavit: prohibetis Romanis mercatoribus ad nos usque accedere, regnum meum et interiorum Indiam omnem magno damno affecisti. ita demum magnis inter se inimicitiiis susceptis, mutuo inter se bello contendebant. cumque iam in aciem congressuri essent, Exumitarum rex Adad voto se devinxit in hanc mentem. si Homeritae superior rediero, Christianus sium, et in Christianorum

Χριστιανῶν πολεμῶ. καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ ἐνεργείᾳ ἐνίκησεν κατὰ κράτος, καὶ ἔλαβεν αἰχμάλωτον ζῶντα Δαμιανὸν τὸν βασιλέα αὐτῶν, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ τὰ βασίλεια αὐτοῦ, καὶ ἐχάρισθησας τῷ Θεῷ Ἀδάδ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἐξουμιτῶν, ἔπεμψεν 5 πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν λαβεῖν ἐπίσκοπον καὶ κληρικούς, καὶ διδαχθῆναι γενέσθαι Χριστιανός. καὶ ἐχάρη ἐπὶ τούτῃ μεγάλως ὁ Ἰουστινιανός. καὶ ἐκέλευσεν δοθῆναι αὐτοῖς ἐπίσκοπον, ὃν ἂν θελήσωσιν. καὶ ἐπελέξαντο αὐτοὶ οἱ πρεσβευταὶ περιεργασάμενοι παραμονάριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ, ἄνδρα εὐλαβῆ, παρθένον, δνό-C ματι Ἰωάννην, ἐτῶν ξβ. καὶ λαβόντες αὐτὸν ἀπῆλθον εἰς τὴν ἰδίαν χώραν πρὸς Ἀδάδ τὸν βασιλέα αὐτῶν. καὶ οὕτως ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ ἐφωτίσθησαν ἅπαντες αὐτοί.

Τούτῃ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 5, ἡμέρα πρώτη ἰνδι- A.M. 6036
 15 πτιῶνος ἐβδόμης, γέγονε σεισμὸς μέγας εἰς ὅλον τὸν κόσμον, V. 151
 ὡς πεπωκέναι τὸ ἡμῖσι τῆς Κυζίκου. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει D
 ἐπληρώθη ὁ χαλκοῦς κίων ὁ μέγας πλησίον τοῦ παλατίου, ὁ λεγόμενος Ἀύγουστεύς. καὶ ἀνηνέχθη ἡ στήλη τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἔφιππος. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει τις ἐκ τῶν Ἰταλῶν
 20 χώρας κομοδρόμος δνόματι Ἀνδρέας ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ κύνα

3. αὐτοῦ a, αὐτῶν vulg. 6. Χριστιανός a, Χριστιανούς vulg.
 7. μεγάλως om. b. 17. χαλκοῦς] χαλκός vulg. 20. κομο-
 δρόμος vulg.

gratiam bello deinceps decertabo. deo igitur opitulante, magnam ille retulit victoriam, regemque Damianum vivum captivum egit, Homeritarum regionem eorumque regiam reddidit plane subditam: gratiasque deo Exumitarum rex subinde persoluturus, episcopum atque clericos ad se mitti, et se suosque de Christiana religione doceri, missis ad imperatorem Iustinianum legatis, expetiit. eo nuncio Iustinianus supra modum laetatus, episcopum, quem ipsi vellent, dari iussit. legati diligenti examine praemisso, sancti Ioannis in magna Alexandria ecclesia paramonarium, virum pietate ornatum et servata virginitate celebrem, annorum duorum et sexaginta delegerunt. eo igitur abducto, ad regem Adad et propriam regionem redierunt. ita demum Christi fidem professi, baptismi lumine cuncti fuerunt illustrati.

Hoc anno mensis Septembris sexto die, hebdomados primo, in- A. C. 536
 dictione prima, maguus terrae motus totum terrarum orbem concussit, adeo ut urbis Cyzici pars media corruerit. eodem anno ingens illa aenea columna ad palatium posita, quae dicitur Augusteus, absoluta est: et equestris imperatoris Iustiniani statua in eam sublata.

ξανθὸν καὶ τυφλόν, ὅστις κελευόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἐποίησεν θεάματα· ἐστῶτος γὰρ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ὄχλον παρευστῶτος, λάθρα τοῦ κυνὸς ἐκομίζετο τὰ τῶν ἐστῶτων δακτυλίδια, χρυσᾶ τε καὶ ἀργυρᾶ καὶ σιδηρᾶ· καὶ εἰς αὐτὰ εἰς τὸ P. 190 ἔδαφος, περισκέπων αὐτὰ τῷ χώματι· καὶ ἐπέτρεπεν τῷ⁵ κυνί, καὶ ἔπερνε, καὶ ἐδίδου ἕκαστῷ τὸ ἴδιον. ὁμοίως καὶ διαφόρων βασιλέων νομίσματα μινύμενα ἐπεδίδου κατ' ὄνομα. ἀλλὰ καὶ παρευστῶτος ὄχλου ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἐπερωτώμενος ἐδείκνυεν τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας καὶ τοὺς πόρρους καὶ τοὺς μοιχοὺς καὶ κνίπους καὶ μεγαλοψύχους· καὶ ὑπεδεί- 10 κνυεν πάντα μετὰ ἀληθείας. ὅθεν ἔλεγον· ὅτι πνεῦμα ἔχει Πύθωνος.

A.M. 6037 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπανέστη ἡ θάλασσα τῇ Θράκῃ ἐπὶ μίλια Βτῶσσαρα, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὴν ἐπὶ τὰ μέρη Ὀδύσσου καὶ Διονυσιπόλεως καὶ τὸ Ἀφροδίσιον· καὶ πολλοὶ ἐπνέγησαν ἐν 15 τοῖς ὕδασιν. καὶ πάλιν τῷ τοῦ θεοῦ προστατάγματι ἀποκατεστάθη ἡ αὐτὴ θάλασσα εἰς τοὺς ἰδίους τόπους.

A.M. 6038 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Πέτρου, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Δόμνου ἔτος α'.

C Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε λιψὶς σίτου καὶ οἴνου καὶ χειμ- 20

2. ἐν ἀγορᾷ α. 4. χρυσᾶ — ἀργυρᾶ — σιδηρᾶ vulg. 6. ἔπερνε] ἐπαιρεν α. 16. ἀποκατεστ. Α, ὑποκατ. vulg.

eodem pariter anno planus ac circulator quidam, Andreas nomine, ex Italicis partibus adfuit fulvum et orbum lumine circumducens canem, qui ab eo iussus, et ad eius nutum mira edebat spectacula. is siquidem in forum, magna populi circumstante caterva, prodiens, annulos aureos, argenteos et ferreos, clam cane, a spectatoribus depromebat, eosque in solo depositos, aggesta terra cooperiebat. ad eius deinde iussum singulos tollebat canis, et unicuique suum reddebat. similiter diversorum imperatorum numismata permixta et confusa nominatim et sigillatim proferebat. quin etiam astante virorum ac mulierum circulo, canis interrogatus mulieres uterum gestantes, scortatores, adulteros, parcos ac tenues, ac denique magnanimos, idque cum veritate demonstrabat. ex quo eum Pythonis spiritu motum dicebant.

A. C. 537 Hoc anno mare intumescens erupit in Thraciam ad passuum millia quatuor, locaque cuncta ad Odyssum et Dionysiopolim et Aphrodision eluvione operuit, adeo ut plurimi sub aquis perierint. rarsum vero, deo iubente, resedit mare, et in proprios sinus rediit.

A. C. 538 Hierosolymorum episcopi Petri, Antiochiae episcopi Domni annus primus.

Hoc anno frumenti et vini penuria continuumque pluviae pro-

ρία πολλή, καὶ ἐγένετο σεισμὸς μέγας ἐν Βυζαντίῳ, καὶ δια-
στροφή περὶ τοῦ ἁγίου πάσχα. καὶ ἐποίησαν οἱ δῆμοι τὴν
ἀποκρέωσιμον μηνὶ Φεβρουαρίῳ δ'. ὁ δὲ βασιλεὺς προσέτε-
ξεν ἑτέραν ἑβδομάδα πρᾶθῆναι κρέα. καὶ πάντες οἱ κρεοπῶ-
5λοι ἔσφαξαν καὶ προέθηκαν, καὶ οὐδεὶς ἠγόραζε, οὔτε ἤσθιεν.
τὸ δὲ πάσχα γέγονεν, ὡς ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν, καὶ εὐρέθη
ὁ λαὸς νηστεύων ἑβδομάδα περιττήν.

Τούτῳ τῷ ἔτει παρελήφθη ἡ Ῥώμη ἐπὶ τῶν Γότθων. A.M. 6039
καὶ ὁ πάππας Βιγίλιος παρεγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ V. 152
10 δεχθεὶς ἐπὶ τοῦ βασιλέως μετὰ μεγάλης τιμῆς, ὑπισχνεῖτο D
ποιεῖν ἔνωσιν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ ἀναθεματίζειν τὰ
τρία κεφάλαια. τοσοῦτον τιμηθεὶς ἐπὶ τοῦ βασιλέως, ὡς
ἐπαρθένα ἀκοινωνησίαν τεσσάρων μηνῶν δοῦναι Μηνᾷ τῷ
Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπῳ εἰς ἐπιτίμιον. καὶ Μηνᾷ δὲ
15 αὐτὸ τὸ ἐπιτίμιον δέδωκεν. ἀγανακτήσας δὲ ὁ βασιλεὺς κατὰ P. 191
Βιγιλίου διὰ τὸ ἐπιτίμιον, καὶ διὰ τὸ ὑπερτίθεσθαι πληρῶ-
σαι τὰ δόξαντα περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν, ἀπέστειλεν
συλλαβεῖν αὐτόν. ὁ δὲ φοβηθεὶς τὴν ὀργὴν τοῦ βασιλέως,
τῷ θυσιαστηρίῳ Σεργίου τοῦ μάρτυρος μονῆς τῶν Ὁρμίσδου
20 προσέφυγεν. κἀκεῖθεν ἐλκόμενος, κατέσχευε τοὺς βαστά-

3. ἀποκρέωσιν α. 5. εἰσθιεν vulg.

fluvium extitit: terra quoque Byzantii tremuit. paschalis quoque ter-
mini perversus est ordo, habuitque populus carnisprivium Februarii
die 4. imperator autem carnem alia sequenti hebdomade palam di-
vendi sanxit. lanienam itaque cuncti exercuere macellarii, mactavere
et venalem exposuere; nullus tamen pretio comparavit aut comedit
carnem. paschalis igitur solemnitas, prout decreverat imperator, ce-
lebrata est: ac simul deprehensum, una amplius quam debuerat he-
bdomade, populum ieiunasse.

Hoc anno Roma a Gotthis capta est. papa vero Vigilius Cpo- A. C. 539
lim profectus, et ab imperatore summis honoribus exceptus, catholi-
cae ecclesiae unitatem et concordiam se praestitutum, et tria capitula
anathemate proscripturum pollicitus est. tantis honorum et cultus
indiciis ab imperatore decoratus, adeo anjmatu8 est, ut a communione
exclusionem menses quatuor sustinendam Menae Cpoleos episcopo in
poenam imponeret: et ex adverso Menas parem animadversionem in
eum constitueret. ob irrogatam itaque poenam huiusmodi, tum quod
ea, quae de ecclesiarum concordia et unione consulta decretaque
fuerant, a Vigilio non adimplerentur, imperator indignatus, misit qui
ipsum detinerent. ille imperatoris iram veritus, ad Sergii martyris
altare, quod in Hormisdarum monasterio erectum, confugit: a quo vi

ζοντας τὸ θυσιαστήριον κίονας, καὶ τούτους κατέστρεψεν, βαρῦς ὢν καὶ μέγας τῷ σώματι. ὁ δὲ βασιλεὺς μεταμεληθεὶς, ἐδέξατο τὸν πάππαν Βιγίλιον. καὶ παρακληθεὶς Βιγίλιος ὑπὸ Θεοδώρας τῆς αὐγούστης, ἐδέξατο Μηνᾶν τὸν πατριάρχην τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῇ κθ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Μαίῳ ια', τῷ σαββάτῳ τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς, τοῦ γενεθλίου ἀγομένου ἱππικοῦ, γέγονε μάχη τῶν δύο μερῶν. καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐξκουβίτορας καὶ στρατιώτας ξιφῆρεις ἀνέλτον πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, καὶ 10 ἐπνίγησαν φεύγοντες πολλοί. ἄλλοι δὲ ἐσφάγησαν, καὶ γέγονεν ὄλεθρος πολὺς.

A.M. 6040 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένοντο σεισμοὶ συνεχεῖς, καὶ βροχαὶ μεγάλαι, ὁμοίως καὶ τῷ Φεβρουαρίῳ μηνὶ σεισμὸς μέγας, ὥστε πάντας ἀπογινώσκειν, καὶ ἐν φόβῳ μεγάλῳ γίνεσθαι καὶ λιπῶν τανεύειν, καὶ δέεσθαι τοῦ Θεοῦ ἠυσθῆναι τῶν ἐπικειμένων ἀπειλῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Ἰουνίῳ ἰνδικτιῶνος ἑνδεκάτης ἐκομήθη ἡ βασίλισσα Θεοδώρα εὐσεβῶς.

A.M. 6041 Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονασι βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ φοβεραῖο

1. θυσιαστηρίου vulg. 5. τῶν ἁγίων ἀπ. om. e. 11. ἐκλήγησαν b.

revulsus, apprehensas altaris suffulciantes columnas, ceu gravi proce-
roque corpore validus, secum traxit et omnino evertit. demum im-
perator facti poenitens, papam Vigilium in gratiam recepit. Vigilus
pariter a Theodora augusta rogatus, Iunii die vigesimo nono, qui
sanctis apostolis sacer, patriarchae Cypoleos Menae pacem restituit.

Eodem anno, die undecimo mensis Maii, sanctae pentecostes
sabbato, cum Iudi circenses natalitii celebrarentur, pugna inter duas
factiones exorta est. quare summissis excubitoribus et militum manu
gladiis armata, plurimos ex illis iussit imperator occidi: alii fuga sa-
lutem quaerentes, mari submersi vel acceptis vulneribus necati: adeo
ut magna procius caedes edita sit.

A. C. 540 Hoc anno frequentes terrae motus, pluviaeque ingentes incubuere.
mense vero Febuario terrae motus adeo vehemens fuit, ut omnes de
salute desperantes, metuque prostrati, decretis publicarum processio-
num precibus, deum, ut imminente periculo servaret, supplices exo-
rarent.

A. C. 541 Eodem anno, mense Iunio, indictione undecima, imperatrix Theo-
dora cum pietate obdormivit.

Hoc anno tonitrua atque fulgura terribilia admodum fuere, adeo

πάνυ, ὥστε πολλοὺς καθεύδοντας ἐκ τῶν ἀστραπῶν βλαβῆ- D
 ναι. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου γεγόναισι βρονταὶ καὶ
 ἀστραπαὶ πάνυ φοβεραὶ, ὥστε τοῦ Ξηρολόφου τοῦ κίονος ἀπα-
 πεταλωθῆναι μέρος καὶ ἡ κεφαλὴ γεγλυμμένη τοῦ αὐτοῦ κίο-
 5 νος. τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ γέγονε συμβολὴ ἐξ ἀμφοτέρων με-
 ρῶν, καὶ ἐνεπυρίσθη ἡ οἰκία ἡ λεγομένη Πάρδου· καὶ κατα-
 κειῖθυσαν πολλὰ, τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ Χαλκοῦ ἕως τῆς λεγο-
 μένης τὸ Ἐλευσίας. καὶ ἐγένοντο φόνοι πολλοί. προκένου
 δὲ γενομένου ἐν τῷ Ἐβδόμῳ ἀπώλεσαν οἱ βεσητήτορες τὸ στέμ- P. 192
 10 μα τοῦ βασιλέως, ὅπερ μετὰ μῆνας ἡ εὐρέθη. ὅπου καὶ ἐν
 μαργαριτάρην καὶ πᾶσα ἡ λοιπὴ αὐτοῦ θέα ἐσώθη καὶ
 εὐρέθη.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἀπολλιναρίου ἔτος α'.

A.M. 604a

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἀχθέντος ἰππικοῦ πρῆσβευ- V. 153
 15 τῆς Ἰνδῶν ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει φέρων ἐλέφαντα· B
 καὶ εἰσηλθὼν ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ. τῷ δὲ Ἰανουαρίῳ μηνὶ κα-
 τεβιβάσθη τὸ ὄνομα Μηνᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως,
 καὶ προανεβιβάσθη τὸ ὄνομα Βιγιλίου προτασσομένου ἐν τοῖς
 διπτύχοις. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ ἐξείλησεν ὁ ἐλέφας νυκτὸς
 20 ἀπὸ τοῦ σταύλου, καὶ πολλοὺς ἐπάταξεν καὶ ἄλλους ἐφόνευ-

3. τοὺς Ξηρολ. a. τοῦ κίονος ed. Par. et in marg. τοὺς κίον-
 νας. 8. Ἐλύσιας a. 11. αὐτοῦ om. a. 19. ἐξείλησεν]
 ἐξείλησεν vulg.

ut multi dormientes insinuantibus se per domos fulguribus damnum
 passi fuerint. die vero sancto Iohanni sacro tonitrua atque fulgura
 penitus horrenda extitere, ita ut Xerolophi columnae pars una abra-
 deretur et exsquammaretur, et eiusdem columnae epistylum prorsus
 idem damnum pateretur. mense autem Iulio aenbae factiones inter
 se conflixerunt, et domus, cui a Pardo factum est nomen, incendio
 consumpta est: aliae quoque aedes plurimae flammis devastatae, quae
 nimirum ab aereo Tetrapylo ad locum Eleusiae dictum: caedes quo-
 que innumerae perpetratae. processu autem imperatoris ad Hebdo-
 num habito, coronam vestitores amiserunt, quae post octo demum
 menses reperta fuit: in qua vel unicus unio caeteraque eius orna-
 menta integra inventa fuere.

Alexandriae episcopi Apollinarii annus primus.

A. C. 54a

Hoc anno mense Octobri, ludis circensibus celebratis legatus ex
 India secum ducens elephantem Cpolim venit, et circum ingressus
 est. porro mense Ianuario patriarchae Cpoleos nomen primo gradu
 motum est, et Vigilio ei praeposito, nomen etiam eius in ecclesiasti-
 cis tabulis ad primum ordinem promotum fuit. Martio vero mense
 noctu e stabulo elephas evadens plurimos ferit, et alios occidit. die

σεν. καὶ τῷ Ἀπριλλίῳ μηνὶ ἰς ἐγένετο συμβολὴ τῶν δῆμων πρὸς ἀλλήλους ἐν δειλιγῇ ἵππικου ἀγομένου· καὶ πολλοὶ ἀπέθανον ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ εἰς ἐργαστήρια εἰσῆλθον καὶ ἤρπαζον, εἴ τι εὗρισκον ὑπάρχου ὄντος Ἰωάννου τοῦ Ἐπιλεγομένου Κοκκοροβίου. τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ κή, ἡμέρα γ', 5 γέγονεν τὰ ἐγκαίνια τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ ἡ κατάθεσις τῶν ἁγίων λειψάνων Ἀνδρέου, Λουκᾶ καὶ Τιμοθέου, τῶν ἁγίων ἀποστόλων. καὶ διῆλθεν ὁ ἐπίσκοπος Μηνῆς μετὰ τῶν ἁγίων λειψάνων καθήμενος ἐν ὀχήματι χρυσοῦ βασιλικῆ διαλίθῳ κρατῶν τὰς τρεῖς θήκας τῶν ἁγίων ἀποστόλων εἰς τὰ 10 γόνατα αὐτοῦ· καὶ οὕτως ἐποίησε τὰ ἐγκαίνια.

A.M. 6043 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἀπριλλίῳ ἰνδικτιῶνος δ' ἐπέμψθη Ναρσῆς ὁ κουβικουλάριος ἐν Ῥώμῃ ὀφείλων πολεμῆσαι τοῖς Γότθοις τοῖς παραλαβοῦσι τὴν Ῥώμην, ἐπειδὴ μετὰ τὸ κ- 15 δραλαβεῖν αὐτὴν τὸν Βελισάριον, πάλιν ἐπανέστησαν, καὶ παρῆλαβον αὐτὴν οἱ Γότθοι. τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ θ' ἐγένετο σεισμὸς μέγας καὶ φοβερὸς ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ Παλαιστίνης καὶ Ἀραβίας καὶ Μεσοποταμίας καὶ Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ ἔπαθεν Τύρος καὶ Σιδὼν καὶ Βήρυτος καὶ Τρίπολις καὶ Βύβλος. καὶ ἀπέθανον ἐν αὐταῖς ἀνθρώπων πλήθη πολλὰ. 20 ἐν δὲ τῇ πόλει Βόστρου ἀπεσπάρθη ἀπὸ τοῦ παρακειμένου

2. δειλιγῆς vulg. 6. γέγοναν vulg., fort. γεγόνασι. 10. τρεῖς om. b. 20. Βύβλος a, Βύβλις vulg. 21. Βότρως b.

autem decimo sexto Aprilis vespere, dum ludi circenses agerentur, populares factiones ad invicem decertarunt, multique ex utraque parte interfecti: subindeque in officinas irruentes, obvia quaeque diriperunt, Ioanne cognomento Coccorobio urbis praefecto. caeterum Iulii mensis die vigesimo octavo, tertia feria, sanctorum apostolorum aedis facta est consecratio, et sanctorum reliquiarum Andreae, Lucae et Timothei, qui sancti apostoli, depositio. episcopus vero Menas una cum sanctis reliquiis progressus est, vehiculo aureo imperatorio gemmis exornato vectus: tres autem sanctorum apostolorum gestabat loculos supra genua: atque ita dedicationem celebravit.

A. C. 543 Hoc anno, mense Aprili, indictione quarta, Narses cubicularius bellum Gotthis, qui urbem ceperant, illaturus, Romam missus est. nam post receptam urbem a Belisario, bellum reparaverunt Gotthi, et eam denuo armis occupaverunt. Iulii vero mensis die nono, magnus et terribilis terrae motus factus est per omnem Palaestinae, Arabiae, Mesopotamiae, Syriae et Phoenices regionem: adeo ut Tyrus, Sidon, Berytus, Tripolis et Byblis multa damna acceperint, et hominum periorint multa millia. ad Bostram vero civitatem magna pars promon-

τῆ θαλάσῃ ὄρους, τοῦ λεγομένου Λιθοπροσώπου, μέρος πολὺ, καὶ εἰσηνέχθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπετέλεσε λιμένα, ὡς δύνασθαι ὁρμᾶν ἐν αὐτῇ πλοῖα πολλὰ παμμεγέθη. οὐκ εἶχεν γὰρ αὕτη ἡ πόλις πρὸ τούτου λιμένα. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπέστει- P. 193
 5 λεν χρήματα πρὸς τὸ ἀνεγείραι τὰ πεπτωκότα τῶν αὐτῶν πόλεων. ἔφυγε δὲ ἡ θάλασσα εἰς τὸ πέλαγος ἐπὶ μίλιον ἔν. καὶ ἀπώλοντο πλοῖα πολλὰ, καὶ πάλιν τῆ τοῦ θεοῦ κελεύσει ἀποκατέστη εἰς τὴν ἰδίαν κοίτην.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτικῶνος εἰ γέγονασι A.M. 6044
 0 τὰ ἑγκαίρια τῆς ἁγίας Εἰρήνης πέραν ἐν Συκαῖς. καὶ ἐξῆλ-
 θον τὰ ἅγια λείψανα ἐκ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας μετὰ τῶν
 δύο πατριαρχῶν Μηνῶ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀπολινα-
 ρίου τοῦ Ἀλεξανδρείας. καὶ ἐκάθισαν ἀμφοτέρω ἐν τῷ βα- B
 σιλικῷ ὀρήματι κατέχοντες ἐν τοῖς γόνασιν αὐτῶν τὰ ἅγια
 5 λείψανα. καὶ ἦλθον ἕως τοῦ περάματος καὶ ἐπέρασαν, καὶ V. 154
 ἰλητήσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς. καὶ ἠνέωξαν τὴν αὐτὴν ἐκκλη-
 σίαν τῆς ἁγίας μάρτυρος Εἰρήνης. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐκθα-
 ρίσθη ὁ λιμὴν τοῦ Ἐβδόμου, καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τελευτᾷ Μη-
 νᾶς ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐγένονεν αὐτ' αὐτοῦ
 0 ὁ Εὐτύχιος ὁ ἀποκρισιάριος Ἀμασίας μοναχὸς τῆς ἐν Ἀμασίᾳ
 μονῆς καὶ πρεσβύτερος τῆ αὐτῆ ἡμέρας, τοῦ λειψάνου Μηνᾶ

1. τῆς θαλάσσης e. 2. εἰσηνέχθη a, εἰσέχθη vulg. 4. ἡ αὐτὴ
 πόλις vulg. 7. κελεύσει] βοηθεία b.

torii mari adjacentis, cui nomen Lithoprosopus, avulsa in mare trans-
 lata est: portumque effecit multis magnis navibus recipiendis idoneum:
 cum urbs illa prius portum non habuisset, imperator autem repa-
 randis earum urbium ruinis magnam pecuniae vim misit. recessit
 etiam mare in altum pelagi sinum ad mille passus: ex quo multae
 naves in profundum submersae: rursumque dei nutu in proprium
 alveum se recepit.

Hoc anno mense Septembri, indictione decima quinta, Sycis, trans A. C. 544
 urbis regiae portum, sanctae Irenae dedicatio peracta: comitantibus
 vero duobus patriarchis Mena Cpoleos et Apollinario Alexandriae e
 magna ecclesia sanctae reliquias processerunt. sedebant autem illi
 in imperatoris curru sanctas reliquias genibus appositas sustentantes.
 ad lemborum itaque stationem venerunt, et traicientibus portum oc-
 currit imperator. solemini itaque ritu sanctae Irenae ecclesiam ape-
 ruerunt. eodem anno Hebdomi portus repurgatus. eodemque tem-
 pore Menas episcopus Cpoleos defunctus est: in cuius locum suffectus
 pocrisarius Amaseae, presbyter et monasterii ipsius Amaseae mona-
 chus, Euty chius, eo ipso die, quo Menae cadaver in sacris aditis adhuc

ἔτι προκειμένον ἐν τῷ ἱερατείῳ. καὶ τῷ Ἀγούστῳ μηνὶ
 C ἐπιπέλικια ἦλθεν ἀπὸ Ῥώμης Ναρσῆ τοῦ κουβουκουλαρίου καὶ
 ἐξάρχου Ῥωμαίων. συμβαλὼν γὰρ πόλεμον μετὰ Τωτίλα
 ἑγγὸς τῶν Γότθων κατὰ κράτος ἐνίκησεν, καὶ ἔλαβεν τὴν
 Ῥώμην, καὶ ἔσφαξεν τὸν Τώτιλαν, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἤμα-5
 γμένα σὺν τῷ διαλίθῳ καμηλαυκίῳ ἔπεμψεν ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει. καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως ἐπὶ
 σεκρέτου. δεῖ δὲ ταγῆναι καὶ τοῦ Ἀνθίμου ἔτος εἰς τὸν πα-
 τριάρχην Μηναῦν, ἵνα συσταθῶσι τὰ ἑκαίδεκα ἔτη.

A.M. 6045 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐτυχίου ἔτος α'. 10

D Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονεν ἡ ἁγία καὶ οἰκουμένηνική πέμπτη
 σύνοδος κατὰ Ὠριγενεῦς τοῦ παρύφρονος, καὶ Διδίμου τοῦ
 ἀπὸ ὀμμάτων, καὶ Εὐαγρίου, καὶ τῆς ἐλληνόφρονος αὐτῶν λη-
 ρωδίας, καὶ αὐθις κατὰ τῶν ἀκεφάλων κεφαλαίων. Βιγίλιος
 δὲ ὁ Ῥώμης τοῖς συνελθούσιν οὐ συνῆδρηνσεν· ἀπελύθη δὲ 15

P. 194 πολλῶν κινήσεων ὑπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ
 ἐτελεύτησεν τὴν ἐπὶ Ῥώμην ἀναλύνων ὁδόν.

A.M. 6046 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἀγούστῳ ιε', ἰνδικτιῶνος β', ὧρα
 μεσονυκτίου διαφανούσης κυριακῆς, ἐγένετο σεισμὸς φοβερός,
 ὥστε παθεῖν οἶκους πολλοὺς καὶ λουτρὰ καὶ ἐκκλησίας καὶ 20

3. Τώτιλλα vulg. et sic ubique. · 14. κεφαλαίων om. e. 19.
 διαφανούσης b.

expositum iacebat. Augusto mense triumphales nuncii et victoriae
 monumenta Roma Cpolim delata, Narse nimirum cubiculario et Roma-
 norum exarcho victore. pugna siquidem cum Totila Gotthorum rege
 conserta, summam sibi sua virtute peperit victoriam, Romam recepit.
 Totilam interfecit, vestimentaue eius adhuc sanguine tincta, pileo-
 lumque eius gemmis ornatum Cpolim misit: quae ad imperatoris pe-
 des in secreto proiecta sunt. caeterum annum unum Anthimi in pa-
 triarchiae Menae tempus conferri oportet, ut sexdecim annorum ratio
 constet.

A. C. 545 Cpoleos episcopi Eutychiei annus primus.

Hoc anno sanctum et oecumenicum quintum concilium adversus
 dementem Origenem, Didymum oculorum lumine privatam, Evagrium
 eorumque deliria in gentilium mentem declinantia, et insuper adver-
 sus acephalorum capita celebratum est. congregatis vero patribus
 haud simul consedit pontifex Romanus Vigilius: sed ab imperatore
 multis tumultuantibus dimissus, iter, quo Romam pergitur, agens, in
 Illyrico diem extremum obiit.

A. C. 546 Hoc anno, mensis Augusti decimo quinto, indictione secunda,
 illucescentis iam dominici diei post mediam noctem tempore, terrae

μέρος τῶν τειχῶν Κωνσταντινουπόλεως, μάλιστα τὰ τῆς Χρυσῆς πόρτης· καὶ πολλοὶ ἀπέθανον. πέπτωκε δὲ καὶ Νικομηδίας μέρος πολὺ. ἐπεκράτησε δὲ ὁ αὐτὸς σεισμὸς ἡμέρας τεσσαράκοντα, καὶ πρὸς ὀλίγον οἱ ἄνθρωποι κατενύγησαν λι-
 5 τανεύοντες καὶ προσδρενύοντες καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας μένοντες, καὶ πάλιν φιλανθρωπίας Θεοῦ γενομένης ἐπὶ τὸ χεῖρον γεγῶ-
 νασιν. γίνεται δὲ καὶ ἡ μνήμη τοῦ σεισμοῦ τούτου κατ' ἔτος ἐν τῷ Κάμπῳ λιτανεύοντος τοῦ λαοῦ. οἱ δὲ Λαζοὶ ἀτεθή-
 10 σαντες Ῥωμαίους διὰ τὰς Ἰωάννου τοῦ ἄρχοντος αὐτῶν φι-
 λαργυρίας καὶ ἀδικίας, καὶ πρὸς Πέρσας αὐτομολήσαντες, πάλιν τῷ χρόνῳ τούτῳ τοῖς Ῥωμαίοις προσερύησαν, καὶ τὴν Πέτραν τῶν φρουρίων παρέλαβον οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ τοὺς Πέρ-
 15 σας ἀπήλασαν.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἰουλίου α', ἰνδικτιῶνος γ', ἐν τῇ A.M. 6047
 15 συναξί τῆς ἁγίας Εὐφημίας τοῦ Ὄρου γέγονε σεισμὸς μέγας· V. 155
 καὶ τῷ αὐτῷ μηνὶ ιθ' ἐγένοντο βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ φοβε-
 ραὶ καὶ ἄνεμος Λίψ φοβερός, ὥστε πεσεῖν τὸν σταυρὸν τὸν D
 ἑσῶθεν ἰσχύμενον τῆς πόρτης τοῦ Ῥουσιού.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἰουλίῳ ἰνδικτιῶνος δ' ἐστιασίασαν A.M. 6048

9. φιλαργυρίας καὶ om. b. 11. τῷ χρόνῳ τούτῳ om. a. 15.
 τῆς ἁγίας Εὐφημίας τοῦ Ὄρου f, τῆς ἁγίας τοῦ Ὄρου a, τῇ
 ἁγίᾳ τοῦ θρου vulg., τῆς ἁγίας Εὐφημίας τοῦ Ὀλυβρίου conl.
 Goar. 16. καὶ τῷ — — βρονταὶ om. b.

motus contigit adeo horrendus, ut aedes plurimae, balnea, ecclesiae, moenium urbis Cpoleos pars, quae maxime ad Chrysen portam, damnum ingens passa fuerint, et eo plures oppressi perierint. corruietiam pars Nicomediae maxima. invaluit autem is terrae tremor diebus quadraginta, modicoque spatio ad mentem et poenitentiam redierunt homines, publicis per vias precibus, ecclesiasticorum coetuum frequentia, diuturna in ecclesiis mora divinam opem implorantes: mox vero dei clementiam experti in deteriora prolabebantur. caeterum populo in Campum cum precibus processionem agente huius terrae motus per annos singulos memoria renovatur. porro Lazi a Romanis deficientes ob Ioannis eorum praefecti avaritiam atque iniustitiam, ad Persas transfugere: sed iterum intra eundem annum ad Romanorum partes rediere: et exptlsis Persis Romani castrum Petram cepere.

Hoc anno mensis Iulii die undecimo, indictione tertia, in sacro A. C. 547 conventu ad sanctae Euphemiae Olybrii celebrato, vehemens factus est terrae motus. eiusdem vero mensis decimo nono, tonitrua et fulgura plane horrida visa, ventusque Libs terribilis adeo spiravit, ut crux intra Rusii portam affixa in terram deciderit.

Hoc anno, mense Iulio, indictione quarta, Caesareae in Palae-A. C. 548

Ἰουδαῖοι καὶ Σαμαρεῖται ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, καὶ ποιήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἐν τάξει Πρασινοβενέτων ἐπῆλθον τοῖς Χριστιανοῖς τῆς αὐτῆς πόλεως, καὶ πολλοὺς ἀνέλκον, καὶ ἐκκλησίας κατέκαυσαν Στέφανον δὲ τὸν ἑπαρχον αὐτῆς πόλεως P. 195 ἐν τῷ Πραιτωρίῳ ἀνέλκον, καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ καθήρ- 5 παξαν. ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ ἀνελθοῦσα ἐν τῇ πόλει, προσῆλθεν τῷ βασιλεῖ· καὶ ἐκέλευσεν Ἀμαντίῳ τῷ στρατηλάτῃ κατέλθειν ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ τὸν φόνον τοῦ Στεφάνου ἐκζητῆσαι· ὅστις εὐρῶν τοὺς μὲν ἐφούρκεισεν, τοὺς δὲ ἀπεκεφάλισεν, τοὺς δὲ ἠκρωτηρίασεν καὶ ἐδήμευσεν. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐν 10 πᾶσι τοῖς ἀνατολικοῖς μέρεσιν. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ ἐγένετο Θνησίς ἀνθρώπων ἐν διαφόροις πόλεσιν, μάλιστα δὲ τῶν παιδῶν. ὁμοίως καὶ τῷ Μαίῳ μηνὶ ἐγένετο σπάνις ἄριτου ἐν B Βυζαντίῳ. καὶ ἐστενωθήσαν καὶ ἔκραξαν τῷ βασιλεῖ· δέσποτα, εὐθνησίαν τῇ πόλει. καὶ ἀνέσκαψαν τὸν ὑπαρχον ἐν 15 γενεθλιακῷ θεωρίῳ, ὄντων ἐν τῷ ἱπικῷ καὶ πρεσβευτῶν τῶν Περσῶν. καὶ ἀγανακτήσας ὁ βασιλεὺς κελεύει Μουσουνίῳ τῷ ὑπάρχῳ κρατῆσαι τοὺς τοῦτο ποιήσαντας, καὶ ἐκολάσθησαν. ἐλύπησαν γὰρ τὸν βασιλέα, ὅτι ἐπὶ τοῦ πρεσβευτοῦ τῶν Περσῶν

2. Προιβινέτων b.
 φάνου] ὑπάρχου a.
 18. ἐπάρχῳ b.

ἡ. ἑπαρχον b, ὑπαρχον vulg.
 11. μέρεσιν] πόλεσι b.

8. Στε-
 16. τῶν om. a.

stina Iudaei et Samaritae tumultuati sunt, et factionis Prasinae et Venetae dissidia inter se simulantes, in Christianoꝝ urbis illius cives irruerunt, et multis eorum occisis, succenderunt ecclesias: Stephanum insuper eiusdem civitatis praefectum sustulerunt e medio, et facultates eius omnes depraedati sunt. eius vero coniux Cpolim profecta imperatorem adiit, qui Amantium militiae magistrum in Palaestinam missum de Stephani caede iussit inquirere. sones quos reperit, quosdam suspendio, alios capitis abscissione, truncatione membrorum nonnullos, plerosque facultatum amissione multavit: ex quo metus ingens in partes omnes orientales incubuit. caeterum mense Decembri variis in civitatibus hominum, maxime vero puerorum, mortalitas pervagata est. Maio pariter mense panis raritas Byzantium afflxit: populusque in angustias coniectus, ad imperatorem vociferatus est: domine, da urbi abundantiam. tum in ipsis natalitiis spectaculis, Persarum legatis in circo consistentibus, praefecti domum everterunt: ex quo indignatus imperator praefectum Musonium tetrum adeo facinus aggressos detinere, et in eos severius animadvertere iussit. imperator siquidem indoluit populi factiones coram Persarum legato in eum impudenter vociferatas: vini etenim, laridique, et cuiuslibet ciborum speciei ubertas erat quam maxima: tantum frumenti et hordei penuria.

κατέπραζον αὐτῷ οἱ δῆμοι. οἴνου μὲν καὶ λάρδου καὶ παντοίου εἶδους εὐθυσία ἦν, σίτου δὲ καὶ κρίθης λείψις. τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ γ', ἡμέρα ε', ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ φοβεραί, ὥστε πολλοὺς βλαβῆναι, καὶ βροχὴ πολλή, ὥστε ἀπὸ C 5 πολλῆς ἀβροχίας οὖσαν κορροσθῆναι τὴν γῆν.

Ῥώμης ἐπισκόπου Πελαγίου ἔτος α'.

A.M. 6049

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ ε' εἰς τὴν μνήμην τῆς κίνεως ἐτελεύτησεν ὁ Τιμόθεος ἄναρχος τῶν μοναστηρίων καὶ ἡγούμενος τῆς Δαλμάτου μονῆς· καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ 10 Ἄνθυμος ἔγκλειστος τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου. καὶ ἐφάνη πῦρ V. 156 ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς εἶδος λόγχης ἀπὸ ἄρκτου ἕως δυσμῶν. καὶ D τῷ Ἀπριλίῳ μηνὶ ἡμέρα β' ἐγένετο σεισμὸς φοβερὸς καὶ ἀβλαβής.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ἡμέρα ε', Ἰνδικτιῶν ε', A.M. 6050 15 γέγονε σεισμὸς μέγας διαφαίνοντος τοῦ σαββάτου. καὶ τῷ P. 196 Δεκεμβρίῳ μηνὶ ιδ' γέγονεν ἕτερος σεισμὸς φοβερὸς πάνυ, ὥστε παθεῖν τὰ δύο τεῖχη Κωνσταντινουπόλεως, τὸ τε Κωνσταντινιακὸν καὶ τὸ ὑπὸ Θεοδοσίου κτισθέν. κατέπεσον δὲ ἐν Ἐξαιρέτῳ ἐκκλησίαι, καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Ἐβδόμου καὶ ὁ 20 ἅγιος Σαμουήλ, καὶ ἡ ἁγία Θεοτόκος τῶν Πεταλῶ, καὶ τοῦ ἁγίου Βικεντίου, καὶ πολλὰ θυσιαστήρια ἐκκλησιῶν καὶ κιβώ-

5. οὖσαν] fort. παθοῦσαν.

7. Νοεμβρίῳ b.

8. κόνης b.

15. διαφανύοντος c.

21. κιβούρια vulg.

Julii demum mensis die decimo tertio, hebdomadis quinto, fulgura et tonitrua adeo horrenda excitata, ut multi damnum paterentur: imber quoque ita copiosus, ut imbris inopia laborans terra, aquis plane exsaturata fuerit.

Romae episcopi Pelagii annus primus.

A. C. 549

Hoc anno, mensis Decembris die sexto, monasteriorum praefectus et Dalmati monasterii privatum praepositus Timotheus ad pulveris igniti memoriam obiit: et in eius locum Anthymus eiusdem monasterii inclusus suffectus est. ignisque in caelo apparuit in lanceae specie a septentrione ad occasum: et Aprilis mensis die secundo, horrendus extitit terrae motus, a quo nullum illatum periculum.

Hoc anno, mensis Octobris die sexto, indictione sexta, sub sab- A. C. 550
bati crepusculum ingens terrae motus extitit: et mensis Decembris quarto decimo, alius pariter fuit plane horrendus: adeo ut duo muri Cpoleos urbis, qui nimirum Constantiniacus, et qui a Theodosio di-
citur extractus, damnum paterentur. ruinam vero expertae sunt quae in Exaereto ecclesiae, et quae protenduntur Hebdomam ultra; sancti Samuelis sanctaeque deiparae, cui ex Petala nomen, sancti insuper

ρια, ἀπὸ τῆς Χρυσῆς πόρτης ἕως τοῦ Ῥουσίου· καὶ οὐκ ἦν τόπος ἢ προάστειον, ὃ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς φοβεραῆς ἀπειλῆς Βιοῦ σεισμοῦ. τὸ δὲ Ῥήγιον κατέπεσεν ἕως ἐδάφους, ὥστε μὴ γνωρίζεσθαι αὐτό. ἔπεσε δὲ ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Στρατονίου καὶ Καλλινίκου ἕως ἐδάφους, αἱ οὖσαι ἐν τῷ Ῥηγίῳ. καὶ ὁ κίων δὲ ὁ πορφυροῦς ὁ ἐστὼς ἔμπροσθεν τοῦ παλατίου Ἰουκουνδιανῶν μετὰ τῆς ἐπικειμένης αὐτῷ στήλης ἔπεσε, καὶ ἐπάγη εἰς τὴν γῆν πόδας ὀκτώ. ἔπεσε δὲ καὶ ἡ στήλη Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως ἢ εἰς τὴν ἀψίδα τοῦ Ταύρου, ἢ εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος ἐστῶσα, καὶ πολλοὶ ἔπαθον ἐν τοῖς συμπτώ-¹⁰ C μαισιν. ἕτεροι δὲ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ καταληφθέντες ὑπὸ τῶν συμπτωμάτων, διεσώθησαν μετὰ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας. ἠκούσθη δὲ ὅτι καὶ ἐν ἑτέραις πόλεσιν τὸ αὐτὸ γέγονε. τοιοῦτον γὰρ μέγαν καὶ φοβερὸν σεισμόν οὐ μέμνηται ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ. ἔμεινεν δὲ σειομένη ἡ γῆ ἡμέ-¹⁵ ρας καὶ νυκτὸς [μετὰ φιλανθρωπίας] ἡμέρας δέκα, καὶ πρὸς ὀλίγον οἱ ἄνθρωποι κατενύγησαν λιτανεύοντες, φιλανθρωπίας δὲ γενομένης παρὰ θεοῦ, ἐπὶ τὸ χεῖρον κάλιν γεγόνασιν. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐκ ἐφόρεσεν τὸ στέμμα ἐπὶ ἡμέρας μ'. ἀλλὰ

1. Ῥησίου b, Ῥουσίου f. 3. κατέπεσεν e, οὕτως ἔπεσεν vulg.
 7. Ἰουκουνδιανῶν Goar. ex Proc. de Aed. Iust., Ἰουκουρδιανῶν
 a f, Ἰουκαρδιανῶν vulg. 11. καταληφθέντων b. 16. μετὰ
 φιλανθρωπίας delendum videtur.

Vincentii templum, pluraque ecclesiarum altaria, nec non ciboria, a Chryse porta ad eam quae Rusii, corruerunt: neque locus aut suburbanum praedium extitit, quod ab horrenda terrae motus agitatione iacturam non tulerit. ad solum autem usque ita deturbatum est Rhegium, ut ubi quondam steterit, nec ipsis oculis extaret. ad haec sanctorum Stratonici et Callinici ecclesiae, quae in Rhegio, ad imam usque solum eversae: sed et porphyretica columna e palatii Iucundianarum regione erecta, una cum superposita sibi statua decidit, defossaque est in terram pedes octo. corruit etiam in terram imperatoris Arcadii statua, ad arcus Tauri partem sinistram posita: multique ruinis oppressi: plures post octo dies sub ruinis reperti post dies duos aut tres incolumes evaserunt. quin etiam in aliis civitatibus idem contigisse relatum. paris enim et aequae magni terribilisque terrae motus famam, ea hominum aetate, per universum terrarum orbem se audivisse, nemo meminit. concutiebatur continuo terra diu noctuque per dies integros decem, non abalienata penitus dei clementia, et ad breve spatium homines processionum precibus attenti ad poenitentiam sunt revocati: dei vero humanitatem securius exporti, in deteriora rursus facinora retro lapsi sunt. imperator

καὶ τῇ ἀγίᾳ τοῦ Χριστοῦ γεννήσει χωρὶς αὐτοῦ προῆλθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ὥστε καὶ τὰ ἐξ ἔθνους γεγόμενα ἄριστα εἰς τὰ Δ' εἰς ἔπαυσαν· καὶ τὴν τούτων ἔξοδον τοῖς πτωχοῖς ἔδωκαν. τῇ δ' αὐτῷ χρόνῳ εἰσῆλθεν ἔθνος ἐν τῷ Βυζαντίῳ παράδο-
 5 ξον τῶν λεγομένων Ἀβάρων, καὶ πᾶσα ἡ πόλις συνέτρεχεν εἰς τὴν θείαν αὐτῶν, ὡς μηδέποτε ἑωρακότες τοιοῦτον ἔθνος. εἶχον γὰρ τὰς κόμας ὄπισθεν μακρὰς πάνυ δεδεμένας πρην-
 10 δίοις καὶ πεπλεγμένας. ἡ δὲ λοιπὴ φορεσία αὐτῶν ὁμοία τῶν λοιπῶν Οὐννων. οὗτοι φυγόντες ἐκ τῆς ἰδίας χώρας ἦλθον εἰς τὰ μέρη Σκυθίας καὶ Μυσίας, καὶ ἔπεμψαν πρὸς Ἰουστινιανὸν πρέσβεις δεχθῆναι αὐτούς. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ
 μηνὶ γέγονεν θνήσις ἀνθρώπων ἀπὸ βουβῶνος, μάλιστα δὲ P. 197
 τοῖς νέοις, ὥστε μὴ ἐπαρκεῖν τοὺς ζῶντας θάπτειν τοὺς τε-V. 157
 θνεῶτας· ἐκράτησεν δὲ ἡ θνήσις ἀπὸ μηνὸς Φεβρουαρίου
 15 ἕως μηνὸς Ἰουλίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαΐῳ ζ', ἡμέρα γ', ὥρα πέμπτη A.M. 605:1
 φιλοκαλουμένου τοῦ Τρούλλου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας (ἦν γὰρ B
 διερρηγμένος ἐκ τῶν γενομένων σεισμῶν) ἐργαζομένων τῶν
 Ἰσαύρων, ἔπεσεν τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς προϋποστολῆς τοῦ

1. τοῦ add. ex b: τοῦ θεοῦ add. f. 3. δέδωκαν vulg., fort. δεδώκασιν. 9. τοῖς λοιποῖς Οὐννοις a, αὐτῶν λοιπῶν Οὐννων f. 18. διερρηγμένος a, διαρρηγμένος vulg. 18. ἐργαζομένων] h. l. desinit lacuna codicis A. 19. πρὸ ὑποστολῆς A.

interim stemma capiti per dies quadraginta non imposuit: sed et absque corona sacris Christi natalitiis ad ecclesiam processit: adeo ut agitata, ut moris est, ad novemdecim accubitus convivia, penitus cessaverint, et eorum pretium in pauperes insumpserint. sub idem tempus gens prorsus insolens atque incognita, Abares ei nomen, Cpolim advenit: et ad eius spectaculum, quod nusquam visi fuissent huius formae homines, cuncta urbs effusa est. comas siquidem a tergo longas admodum taeniis revinctas et implexas gestabant: reliquus licet habitus Unnico simillimus conspiceretur. illi porro relicta patria regione in Scythiae Mysiaeque partes se conferentes, ut humanius in iis provinciis admitterentur, ad Iustinianum legatos destinaverunt. caeterum mense Februario mortifera ex bubone lues in homines, maxime iuvenes, grassata est: adeo ut sepeliendis mortuis non sufficerent vivi: obtinuit vero et invaluit a Februario ad usque mensem Iulium.

Hoc anno, mensis Maii die septimo, hebdomadis tertio, hora post A.C. 55:1 exortum quinta, suis pene iam ornamentis perfecti et Isaurorum opera bene instructi magnae ecclesiae Trulli (disruptus enim et hiatu de-

ἀγίου θυσιαστηρίου, καὶ συνέτριψεν τὸ κιβώριον καὶ τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ τὸν ἄμβωνα. καὶ κατεγινώσκοντο οἱ μηχανικοί, ὡς ὅτι περ ὑποκάτωθεν οὐκ ἐποίησαν τὴν κρέμασιν φυγόντες τὴν ἔξοδον, ἀλλ' ἐτρέπησαν τοὺς πιστοὺς τοὺς βασιάζοντας τὸν τροῦλλον, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐβάσταξαν. λοι-5
 C πὸν συνιδῶν ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς ἤγειρεν ἄλλους πιστοίς, καὶ ἐδέξατο τὸν τροῦλλον, καὶ οὕτως ἐκτίσθη, ὑψωθείς πλέον εἰκοσι πόδας εἰς ἀνάβασιν ἐπάνω τοῦ πρώτου κτίσματος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐπανέστησαν Οὐννοι καὶ Σκλάβοι τῇ Θράκῃ πλήθῃ πολλά, καὶ ἐπολέμησαν αὐτήν, καὶ πολλοὺς 10 ἐφόνευσαν καὶ ἤχμαλώτευσαν. ἐπίασαν δὲ καὶ Σέργιον τὸν στρατηλάτην υἱὸν Βάρχου τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ τὸν Ἐδερχμᾶν τὸν στρατηγὸν Καλοποδίου τοῦ ἐνδοξοτάτου κουβικουλαρίου καὶ πραιποσίτου. εὐρόντες δὲ τοῦ τείχους τοῦ Ἀναστασιακοῦ τόπους τινὰς πεπτωκότας ἐκ τῶν σεισμῶν, εἰσελθόντες ἤχμα- 15
 D λώτευσαν ἕως Δρουπίας καὶ Νυμφῶν καὶ Χιτουκώμεως· καὶ πάντες ἔφυγον ἐν τῇ πόλει μετὰ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν τοῦτο δὲ γινούς ὁ βυσιλεὺς ἐδημότευσε πολλοὺς, καὶ ἔπεμψεν εἰς

2. μηχανικοί] χειμερικοί A f. 3. ὡς A, καὶ vulg. ἀποκάτωθεν A.
 5. οὐκ ἐβάσταξαν A f, οὐ κατεβάσταξαν vulg.
 8. ἐπάνω om. b. 10. πλήθῃ πολλά, καὶ ἐπολ. αὐτήν A, καὶ ἐπολ. αὐτ. πλ. πολλά vulg.
 11. καὶ ante Σέργιον add. ex A.
 16. Δρουπίας A. Χιτουκώμεως A e, Σίτου κωμέως f, Χιτουκώμης vulg.

formis ex terrae motuum concussione cernebatur) pars orientalis contractae ad sanctum altare testudinis decidit in terram. molis eiusmodi collabente ruina ciborium, sancta mensa, et ambo comminuta sunt et plane contrita. tantae porro iacturae incusabantur architecti, quod, ut sumptibus parcerent, pilarum capita ad trulli radices non solide per omnes partes compegissent, sed eas pilas, quae trullum suffulciunt, fenestris et aperturis reliquissent hiantes, ex quo sustentando trullo non fuere satis. hoc animadverso, pilas alias piissimus imperator extruxit, quae trullum deinceps exceperunt: etque ita instauratus est viginti pedes altior, quam in priori aedificatione antea fuerat.

Hoc etiam anno Unni et Sclavi cum maximis copiis in Thraciam irruentes: eam bello vastaverunt, multosque homines vel occiderunt, vel in captivitate abduxerunt: sed et Sergium militiae magistrum, Bacchi senioris filium, et Ederman ducem Calopodii clarissimi cubicularii et praepositi filium ceperunt. cumque partes quasdam muri Anastasiani terrae motibus collapsas reperissent, per eas ingressi, in potestatem suam redegerunt loca ad Drypam, Nymphas et Chituvic vicum sita: cunctique facultatibus secum asportatis in urbem con-

Μακρὸν τεῖχος · καὶ συγκροίσαντες πύλεμον ἐκεῖ πολλοὶ ἀπέ-
 θανον τῶν Ῥωμαίων καὶ σχολαρίων. λοιπὸν ἐκέλευσεν ὁ
 βασιλεὺς καὶ κατηρέχθησαν τὰ ἀργυρᾶ κιβώρια, καὶ αἱ
 ἅγαι τράπεζαι αἱ ἀργυραὶ ἔξω τῆς πόλεως, καὶ παρεφύλατ-
 5 τιν τὰς πόρτας πάσας τοῦ τείχους τοῦ Θεοδοσιακοῦ αἱ σχο-
 λαὶ καὶ οἱ προτίκτορες καὶ οἱ ἀρίθμοι καὶ πᾶσα ἡ σύγκλη-
 τος· ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπιμένουσιν οἱ βάρβαροι, ἐκέ-
 λευσε Βελισάριον τὸν πατρίκιον ἐξελθεῖν κατ' αὐτῶν μετὰ P. 198
 ἑτέρων τῆς συγκλήτου. ὁ δὲ Βελισάριος ἔλαβεν πᾶσαν τὴν
 10 ἵππον, τὴν τε βασιλικὴν καὶ τοῦ ἱππικοῦ καὶ τῶν εὐαγῶν οὐ-
 κων καὶ παντὸς ἀνθρώπου, ὅπου ἦν ἵππος · καὶ ὀπίσθας λαύς,
 ἐξῆλθεν εἰς Χιτούκωμιν · καὶ ἐποίησεν φουσατόν, καὶ ἤρξατο
 πιεῖν ἐξ αὐτῶν τινὰς καὶ φονεῖν. καὶ ἐκέλευσεν κοπήναι
 δένδρα, καὶ σύρσθαι ὀπισθεν τοῦ ἐξερχέτου αὐτῶν, καὶ ἐγέ-
 15 νετο ἐκ τοῦ ἀνέμου κονιορτὸς μέγας, καὶ ἐπῆγεν ἐπάνω τῶν
 βαρβάρων. οἱ δὲ νομίσαντες ὅτι πλῆθος πολὺ εἰσιν, ἔφηνγον
 καὶ ἦλθον εἰς τὰ μέρη τοῦ ἁγίου Στρατονίκου εἰς τὸ Δέκα-
 τον. μαθόντες δὲ ἐκ τῶν κατασκόπων, ὅτι παραφυλακὴ πολ-
 λὴ ἐστίν εἰς τὰ τεῖχη Κωνσταντινουπόλεως, ἦλθον εἰς τὰ μέρη V. 158
 20 Τζουρουλλοῦ καὶ Ἀρχαδιουπόλεως καὶ τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου

3. ἀργυρᾶ κιβώρια vulg. 7. μένουσι A. 8. μετὰ καὶ ἄλ-
 λων συγκλητικῶν a. 10. τῶν add. ex A. 12. Χιτούκωμιν
 A, Χίτου κώμην vulg. φουσατόν A, φουσατόν vulg. 13.
 πιάνειν A. 14. ὀπίσω a. αὐτῶν] αὐτοῦ a.

fugerunt. quamobrem imperator multos ex civium numero delectos
 ad Longum murum misit: ibi commissa pugna multi Romanorum et
 scholarium ceciderunt. postremum autem iubente imperatore cibo-
 ria argentea et sanctae mensae pariter ex argento, quae extra civi-
 tatem in ecclesiis erant, suis locis exportatae sunt: portas vero omnes
 Theodosiani muri defenderunt scholae, protectores, numeri et uni-
 versus senatus. sed cum barbaros illic pertinaciter permanere vi-
 deret imperator, patricium Belisarium una cum aliis senatus con-
 tra ipsos progredi iussit. porro Belisarius sumptis omnibus equis,
 tam imperatoris, quam circi, sed et sacrarum domorum, nec non
 uniuscuiusque hominis privati, cui fuit equus in potestate, populoque
 armis instructo, ad Chitti pagum profectus est: ibique aciem omnem
 composuit: tum quosdam ex barbaris capere, et interficere coepit:
 quum etiam arbores caedi, et pone exercitum in terram trahi impe-
 ravit: ex quo pulvis ingens vento excitatus et in barbaros delatus
 super eos incubuit: qui cum maximas copias inde adessee existimarent,
 in fugam versi, ad regionem sancti Stratonici, ad Decatum recessere.
 ac cum subinde a speculatoribus rescivissent Cpoleos muros magno mi-
 litum numero esse defensos, Tzurulum et Arcadiopolim et Sanctum

Ζουπαρῶν, καὶ ἔμειναν ἐκεῖ παρακαθήμενοι ἕως τὸ ἅγιον πάσχα. μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες τῆς πόλεως σὺν αὐτῷ ἐν Σηλυμβρία ἐπὶ τὸ κτίσαι τὸ τεῖχος τὸ μακρόν· ὄθεν οἱ βάρβαροι εἰσῆλθον. καὶ ἔμεινεν ὁ βασιλεὺς ἐκεῖ ἕως τοῦ Ἀυγούστου μηνός· ὁμοίως καὶ 5 οἱ βάρβαροι ἔξω τῆς πόλεως περιεπόλεον ἕως τοῦ Ἀυγούστου. λοιπὸν ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς γενέσθαι πλοῖα διαίρωνα, ὥστε ἀπελθεῖν εἰς τὸν Δανουβιν, καὶ ἀπαντῆσαι τοῖς βαρ- C βάρους περοῦσι, καὶ πολεμῆσαι αὐτούς. τοῦτο γνόντες οἱ βάρβαροι, παρεκάλεσαν διὰ πρεσβευτοῦ ἀκινδύνως εἶσαι αὐτούς 10 περᾶσαι τὸν Δανουβιν. καὶ ἔπεμψεν Τουσιτῖνον τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ καὶ κουροπαλάτην, καὶ διέσωσεν αὐτούς.

A.M. 6052 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἀναστασίου ἔτος α'.

D Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο ὁ βασιλεὺς κτίζειν τὴν γέφυρον τοῦ Σαγάρως ποταμοῦ. καὶ ἀποστρέψας τὸν αὐτὸν ποταμὸν 15 ἐν ἄλλῃ κοίτῃ, ἐποίησεν καμάρας φοβεράς πέντε, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν διοδεύεσθαι, ξυλίνης πρότερον οὐσης τῆς γεφύρας.

A.M. 6053 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 3, ἡμέρᾳ 4, ἰνδικτιῶν 3,

2. τὴν add. ex A. 5. καὶ οἱ A, δὲ οἱ vulg. 7. διαίρωνα A a, διαίρωνα f, διαίρωνα vulg., ἀμφίρωνα Agath. p. 327, 9. 8. τοῖς βαρβάροις περοῦσι (fort. περῶσι) A, τοῖς βαρβάροις περοῦσι f, τοῖς βαρβάροις εἰ περοῦσι vulg. 9. αὐτοῦ A a f, αὐτοῖς vulg. 12. Κουροπαλάτην] Κοροπαλάτην A, Κυροπαλάτην vulg. 16. ἐποίησεν alterum] ἤγειρεν a, ἔκτισεν A f.

Alexandrum Zupparorum versus digressi sunt: ibique castris positis usque ad pascha substitero. peracto festo paschali imperator cum universis civibus urbe relicta, ad reparandas Muri longi ruinas Selybriam perrexit: quare pedem retulerunt barbari, et trans murum abierunt. ibi mansit imperator ad Augustum usque mensem: similiter et barbari usque ad mensem Augustum extra urbem circumvagabantur. caeterum imperator bipuppas naves confici, iisque in Danubio adversos Unnos, si quando transfretarent, excipi, et cum eis manus iussit conseri. his auditis barbari missis legatis petiverunt, ut sibi reditus tuto permitteretur, et Danubium traicerent. misit ergo imperator Iustinum nepotem suum: et europalatem: eosque dimisit incolumes.

A. C. 552 Antiochiae episcopi Anastasii annus primus.

Hoc anno pontem ad Sagarim fluvium coepit imperator construere: et flumine in alium alveum abducto, arcus quinque mirabiles ac stupendos excitavit, per quos faciles esset ad utramque ripam transitus: cum pons tantum ligneus antea fuisset.

A. C. 553 Hoc anno, mensis Septembris die nono, hebdomados quinto, in-

ἐφημίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτι ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς. P. 199
 ἦν γὰρ ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Θυράκης, καὶ οὐδένα ἐθεώρει. καὶ λοιπὸν
 οἱ δῆμοι ἤρπυσαν τοὺς ἄρτους αἰφνίδιον ἐκ τῶν ἀρτοποιείων
 καὶ μαγκιπίων· καὶ περὶ ὥραν τρίτην οὐχ εὗρίσκετο ἄρ-
 5τος ἐν πάσῃ τῇ πόλει, καὶ βροχὴ μεγάλη τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐγένε-
 το. ἐκλείσθησαν δὲ καὶ τὰ ἐργαστήρια, καὶ ἐθρυλλήθη τὸ
 παλάτιον, ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῆς συγκλήτου ἐθεώρει τὸν βασιλέα
 διὰ τὸ κεφαλαγγῆσαι αὐτόν. ἐκ τούτου ἐπίστευον ὅτι ἀπέθαν-
 10εν. περὶ ὥραν δὲ ἐνάτην συμβούλιον ἐποίησεν ἡ σύγκλητος,
 καὶ ἀπέστειλεν τὸν ἑπαρχον, καὶ ἐποίησεν φῶτα ἄψαι εἰς πᾶ-
 σαν τὴν πόλιν, ὅτι ὑγίανεν ὁ βασιλεὺς. καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ B
 κατεστάθη ἡ πόλις ἐκ τῆς ταραχῆς. μετὰ δὲ τὸ ὑγיאῖναι τὸν
 βασιλέα, Εὐγένιος ὁ ἀπὸ ὑπάρχων διέβαλλε Γεώργιον τὸν
 κουράτωρα τῶν Μαρίνης καὶ Αἰθέριον τὸν κουράτωρα τῶν
 15 Ἀντιόχου, ὡς θελήσαντας ποιῆσαι βασιλέα Θεόδωρον τὸν
 οἶόν Πέτρου μαγίστρου, ᾧ συνεφώνησεν καὶ Γερόντιος ὁ
 ἑπαρχος τῆς πόλεως. ζητηθείσης δὲ τῆς ὑποθέσεως καὶ μὴ
 ἀποδειχθείσης, ἠγανακτήθη ὁ Εὐγένιος, καὶ ἐδημεύθη ὁ οἶκος
 αὐτοῦ. προσφυγῶν δὲ ἐκεῖνος τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐσώθη. τῷ δὲ

1. ἐφημίσθη A, ἐφημίσθη vulg. 4. μαγκιπίων A, μαγκιπέλων
 vulg. καὶ περὶ A, καίπερ vulg. 5. ἐγένετο add. ex A.
 8. κεφαλαγγῆσαι A. 10. ἀπέστειλεν τὸν ἑπαρχον A, ἐπεμψεν
 τὸν ὑπαρχον vulg. 12. κατέστη A. 14. Ἐθέριον A. 15.
 θελήσαντα A b. 17. ἑπαρχος A, ὑπαρχος vulg.

dictione nona, imperatorem obiisse per Cpolim rumor sparsus est. e
 Thracia quippe in urbem redux, conspicuum nemini se fecerat. plebs
 itaque confusa ex officinis et mancipiis sive pistrinis panes diripuit, et
 a tertia iam diei hora nullibi civitatis reperiebatur panis, et copiosus
 admodum imber eo die decidit. officinae demum omnes clausae:
 rumorque ex palatio manavit, ad imperatoris conspectum, quod capi-
 tis dolore vexetur, ex senatu admitti neminem, ex quo eum ex hu-
 manis sublatum arbitrabantur. circa nonam vero horam senatus inibo
 super ea re consilio, praefectum misit, qui pro imperatoris salute,
 per totam urbem faces et lumina iussit accendi: et hoc pacto ex
 tanto tumultu ad pristinam tranquillitatem urbs rediit. integra de-
 mum imperatori restituta valetudine, Eugenius expraefectus curatorem
 palatiorum Marinae Georgium et Antiochi curatorem Aetherium, quasi
 magistri Petri filium Theodorum ex Gerontii urbis praefecti consilio
 imperatorem creare attentassent, accusavit. facto de crimine diligenti
 examine, nec eo comprobato, Eugenius invidia non plene liberatus,
 domum publice proscripam amisit: is vero ad ecclesiam confugiens,
 saluti consuluit. mense autem Decembri magno incendio in portu

Δεκεμβρίῳ μηνὶ γέγονεν ἔμπυρισμὸς μέγας ἐν τῷ λιμένι Ἰου-
 Κλιανῷ, καὶ πολλοὶ οἴκοι ἐκάησαν καὶ ἐκκλησίαι ἀπὸ ἀρχῆς
 τοῦ λιμένος ἕως τοῦ Πρόβου. γέγονε δὲ καὶ θανατικὸν μέγα
 ἐν τῇ Κιλικίᾳ καὶ Ἀναζαρβῷ, καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ
 V. 159 καὶ σεισμοί, καὶ συνέβαλλον κατ' ἀλλήλων οἱ ὀρθόδοξοι καὶ 5
 οἱ Σευηριανοί, καὶ πολλοὶ φόνοι γέγονασι. καὶ ἀποστείλας ὁ
 βασιλεὺς Ζίμαρχον τὸν κόμητα τῆς ἀνατολῆς ἐκόλασε τοὺς
 ἀτάκτους, καὶ πολλοὺς ἐξώρισεν καὶ ἐδήμευσεν καὶ ἠκρωτη-
 ρίασεν.

A.M. 6054 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ιβ', ἡμέρα δ', Ἰνδικτιῶνι 10
 Δι', ἑσπέρας βαθείας γέγονεν ἔμπυρισμὸς μέγας ἐν τοῖς Και-
 σαρείου, ἕως τῆς λεγομένης Ὀμφακερᾶς. καὶ ἐκάησαν ὅλα τὰ
 θεραστήρια καὶ οἱ πυλωρῆς ἕως τοῦ Βοός. τῷ δὲ Νοεμβρίῳ
 μηνὶ ἰππικῷ ἀγομένου πρὸ τοῦ ἀνελθεῖν τὸν βασιλέα, γέγονε
 δημοτικὴ ταραχὴ, καὶ ἐπῆλθον οἱ Πράσινοι τοῖς Βενέτοις, καὶ 15
 P. 200 γυνὸς ὁ βασιλεὺς ἀνῆλθεν ἐν τῷ καθίσματι, καὶ θεασάμενος
 τὴν μάχην, ἐκέλευσεν Μαρριανῷ τῷ κόμητι τῶν ἐξκουβιτόρων
 σὺν τῷ κουράτωρι τῶν Καισαρείου κατελθεῖν, καὶ χωρίσαι τὰ
 μέρη. οἱ δὲ ἀπελθόντες οὐκ ἠδυνήθησαν χωρίσαι αὐτούς.

2. οἴκοι] τόποι A b. καὶ ἐκκλησίαι add. ex A. 3. τῶν
 Πρόβου A. 7. Ζίμαρχον A. κόμητα A, κόμητα vulg.
 ἐκόλωσε A b. 8. καὶ ἐδ. καὶ ἠκρ. om. a. 12. καὶ ἐκάησαν
 om. A b f. 14. ἀγομένου A, γενομένου vulg. 15. ταραχῆ]
 ἑορτῆ f. τοῖς Βενέτοις A, τοὺς Βενέτους vulg. 17. ἐξκου-
 βιτόρων A, ἐξκουβίων vulg. 18. χωρήσαι f.

Iuliani excitato, multae domus et aedes sacrae multae a portu ex-
 tremo usque ad Probi conflagrarunt. mortifera quoque lues per Ci-
 liciam et Anazarbum grassata est: terrae motus Antiochiam magnam
 concusserunt: contentione insuper inter Severianos et orthodoxos orta,
 multae caedes utrinque perpetratae. imperator autem Zimarcho orien-
 tis comite misso, seditiosos, multis ex illis in exilium actis, bonis
 eorum publicatis, membris quoque amputatis castigavit.

A. C. 554 Hoc anno, mensis Octobris die duodecimo, hebdomados quarto,
 indictione decima, magnum profunda iam vespera incendium ad Cae-
 sarii partes, ad locum, cui Omphacera, nomen, grassatum est: et of-
 ficinae omnes et fornices ad Bovis locum conflagrarunt. Novembri
 etiam mense ludis circensibus celebratis, priusquam imperator spec-
 tatum advenisset, factionum seditio exorta est, et Prasini in Venet-
 os irruere. nuncio ad imperatorem delato, sedile sibi positum in
 circo conscendit, et conflictu spectato, Marianum comitem excubito-
 rum et Caesarii palatii curatorem partibus dirimendis in arenam ius-
 sit descendere. ubi conflictus locum tenuerunt, tumultui sedando non

καὶ πολλοὶ μὲν ἀπέθανον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, πολλοὶ δὲ καὶ ἐπιηγγώθησαν. εἰσελθόντες δὲ οἱ Βένετοι εἰς τὰ βάραιρα τῶν Πρασίνων ἔκραζον· ἄψον ὦδε, ἄψον ἐκεῖ. ὁ δὲ Πράσινος οὐ φαίνεται. καὶ πάλιν οἱ Πράσινοι ἔκραζον· αἱ, αἱ, ὄλοι, ὄλοι εἰς τὴν μέσην. ἦλθον εἰς τὰς γειτονίας τῶν Βενέτων, καὶ ἐλάθασον οὓς εὐρισκον καὶ ἔκραζον· ἄψον, ἄψον ὦδε. Βένετος οὐ φαίνεται. καὶ εἰσῆρχοντο εἰς τὰς γειτονίας Β διαφανούσης κυριακῆς, καὶ ἤρπαζον τὰς ὑποστάσεις. καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς συσχεθῆναι τοὺς Πρασίνοους, καὶ πολ-
 10 λαῖς βασάνοις ἐκολάσθησαν. οἱ δὲ Βένετοι προσέφυγον τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν. οἱ δὲ ἐξαλύσαντες Πράσινοι προσέφυγον εἰς τὴν ἁγίαν Εὐφημίαν ἐν Χαλκηδόνι· οὓς ἐκβαλὼν ὁ ἑπαρχος ἐτιμωρήσατο. ἤρξαντο δὲ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ αἱ μητέρες κράζειν εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆ
 15 βασιλεῖ, ἵνα παράσχη τοῖς Πρασίνοις Ἰνδουλεγετίας· καὶ ἐδιώχθησαν μετὰ βράκλων, καὶ οὐ διηλλάγη αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ἕως τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. τῇ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ ἐκέ-
 λευσεν ὁ βασιλεὺς, τῶν ἑπτὰ σχολαρίων τοὺς καθεζομένους C
 ἐν τῇ Νικομηδείᾳ καὶ Κίῳ καὶ Προύσῃ καὶ Κυζίκῳ καὶ

1. πολλοὶ δὲ καὶ A, καὶ πολλοὶ vulg. 3. ἔκραζον· αἱ αἱ, ὄ-
 λοι, ὄλοι εἰς τὴν μέσην f. 6. ἄψον, ἄψον ὦδε A f, ἄψον ὦδε,
 ἄψον ἐκεῖ vulg. 11. ἐξαλύσαντες A, ἐξηλίξαντες a f, ἐξελάσαν-
 τες vulg. 13. ἑπαρχος A, ὑπαρχος vulg. 15. Ἰνδουλεγε-
 τίας A, Ἰνδουλεγετίας vulg.

fuere satia, nec consertam pugnam distrahere valuerunt: ita ut multi ex utraque parte caesi fuerint, vulnerati etiam multi. ingressi vero Veneti in Prasinorum cuneos et carceres: incende hic, exclamabant, ignem illuc admove. Prasinus vero nusquam comparet. Prasini ex adverso vociferabantur: hem, hem, cuncti, cuncti in mediam arenam procedite. progressi in Venetorum vicinias, lapidibus obvios quosque obruerunt, clamantes: ignem huc applica, ignem illic suppone. Venetus non comparet. dominica vero iam illucente irruerunt in vicinias, et omnia Venetorum bona diripuerunt. imperator autem Prasinus apprehendi iussit: ex quibus multi variis tormentis castigati. at Veneti ad ecclesiam deiparae, quae in Blachernis, confugerunt. Prasini autem exilientes ad sanctam Euphemiam Chalcedonem aufugere: quos inde expulsos praefectus suppliciiis affecit. porro coniuges et matres eorum ad imperatorem in ecclesiis clamare, ut Prasinis indulgentiam concederet: illae vero baculis repulsam passae sunt: nec placatus imperator, quin Christi natalitia celebrarentur. Februario vero mense imperator iussit ex septem scholariorum numeris, qui, residebant in Bithynia, Nicomedia, Clo, Pruza, Cyzico, Cotyaeo et

Κοτυαίῳ καὶ Δορυλαίῳ ἀπελθεῖν, καὶ καθίσαι ἐν τῇ Θράκῃ ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ καὶ ταῖς πέριξ αὐτῆς πόλεσι. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ ἐπανέστησαν αἱ σχολαὶ τῷ κόμητι αὐτῶν, διὰ τινὰς συνηθείας ἕς ἐλάμβανον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτάς. καὶ ἐπῆλθον αὐτῷ. εὐρέθη δὲ ἐκεῖ Θεόδωρος ὁ υἱὸς Πέτρου τοῦ μαγί-5 στρον ὁ Κονδοχαίρης, καὶ ἀπειλητικοῖς λόγοις χρησάμενος, ἠδυνήθη αὐτοὺς καταπραῦναι. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει παρελήφθη ὁ Βαισίπολις ὑπὸ τῶν Οὐννων· καὶ ἐπεμψεν ὁ βασιλεὺς Μαρ- D κελλον τὸν στρατηλάτην καὶ ἴδιον αὐτοῦ ἀνεψιὸν μετὰ πληθους στρατοῦ, τοῦ ἀναρρῦσασθαι τὴν πόλιν καὶ τὴν Περσί-10 δα. τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ παρελήφθη καὶ ἡ Ἀναστασιόπο- V. 160 λισ τῆς Θράκης ὑπὸ τῶν Οὐννων. καὶ τῷ Μαίῳ μηνὶ γ' κατορηγήθη Ζίμαρχος ὁ κουράτωρ τῶν Πλακιδίας, ὡς κατὰ τοῦ βασιλέως λαλήσας πολλὰ καὶ δεινὰ, ὑπὸ Γεωργίου κουράτωρος τῶν Μαρίνης καὶ Ἰωάννου ἀπὸ ὑπάτων συγγενῶν 15 Θεοδώρας τῆς βασιλείσσης.

A.M. 6055 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ γέγονε στάσις δημοτικῇ
P. 201 ἐν τοῖς Πιττακίοις, καὶ πολλοὺς ὁ βασιλεὺς ἐτιμωρήσατο. τῷ δὲ Νοεμβρίῳ μηνὶ ἀβροχία πολλὴ ἐγένετο, καὶ λεῖψις ὑδά-

1. Κοτυαίῳ A. 2. ταῖς πέριξ αὐτῆς πόλεσι A, τοῖς πέριξ αὐτῆς vulg. 4. ἀπέκοψεν A, ἀπέκοψαν vulg. ἐπανῆλθον A.
6. Γονδοχαίρης A. 8. ὁ Βαισίπολις | πόλις A e f, fort. Ὀδεσσόπολις. 11. τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ | τῷ δ' αὐτῷ ἔτει b, τῷ δ' αὐτῷ μηνὶ a. καὶ ἡ Ἀν. A, ἡ Ἀν. vulg. 13. Πλακιδίας A alii.

Dorlyaeo, ut relictis his locis subsisterent in Thracia, atque Heraclaeae, caeterisque urbibus circum vicinis. Martio deinde mense scholae tumultum contra suum comitem concitavere, ob quaedam stipendia recipi solita, ac deinde rescissa. in eum itaque impetum fecerunt. hic tum forte aderat Theodorus Petri magistri filius, cui cognomen Condocheres, qui minaci oratione usus, eos demulcere et sedare valuit. eodem anno Baesipolis ab Unnis capta est: quamobrem Marcellum militiae magistrum et nepotem suum cum copioso exercitu ad eam civitatem atque Persiam liberandam misit. exinde mense Aprili Anastasiopolis Thraciae urbs ab Unnis occupata: ac mense tandem Maio, Zimarchus Placidiae curator, quasi multa in imperatorem eaque gravia deblaterasset, delatus est a Georgio, Marinae facultatum curatore, et Ioanne exconsule, ambobus imperatricis Theodorae consanguineis.

A.C. 555 Hoc anno, mense Octobri, popularis seditio in Pittaciis excitata est: et in plurimos imperator animadvertit. mense vero Novembri, ex diuturniore imbris penuria magnus ubique aquarum defectus extitit: adeo ut ad aquarum receptacula rixae pugnaeque fuerint com-

των, ὥστε γενέσθαι μάχας πολλὰς ἐν τοῖς ὑδροεῖσις. ἐφύσησθ
δὲ καὶ βορρῶς ἄνεμος Ἀυγούστῳ μηνί, καὶ οὐδαμοῦ νότος,
καὶ οὐκ ἤρχοντο τὰ πλοῖα ἐν τῇ πόλει, ὥστε καὶ λιτὰς ἐκβα-
λεῖν Εὐτύχιον τὸν πατριάρχην εἰς Ἱερουσαλήμ, τοῦτ' ἔστιν εἰς
5 τὸν ἅγιον Διομήδην.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνί ἐπινίκια ἦλθον ἀπὸ Ῥώ-
μης Ναρσοῦ τοῦ πατρικίου δηλοῦντα παραλαβεῖν αὐτὸν πόλεις
ὄχυράς τῶν Γότθων δύο Βηρωῖαν καὶ Βρίγκας. τῇ δὲ κ' Β
τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέρα σαββάτου ἑσπέρας ἐπιβουλὴν ἐμελέ-
10 τησάν τινες τοῦ φονεῦσαι τὸν βυσιλέα, ὡς κάθηται ἐν τῷ πα-
λατίῳ. ἦσαν δὲ Ἀβλάβιος ἀπὸ Μελισσιῶν καὶ Μάρκελλος
ἀργυροπράτης καὶ Σέργιος ὁ ἀνεμισὸς τοῦ κουράτωρος Αἰθε-
ρίου. ἡ δὲ μελέτη αὐτῶν, ὡς κάθηται ἐν τῷ τρικλίνῳ ἑσπέ-
ρας πρὸ τοῦ μησεῦσαι, εἰσπηδήσαντες σφάξωσιν αὐτόν, ἔχον-
15 τες ἰδίους ἀνθρώπους συνεργούντας αὐτοῖς Ἰνδοὺς κρυπτομέ-
νους εἰς τὸ Σιλεντιαρικίον καὶ εἰς τὸν Ἀρχάγγελον καὶ εἰς τὸ
Ἄρμα, ἵνα γενομένης τῆς ἐπιβουλῆς ταραχὴν ποιήσωσιν. ὁ
δ' αὐτὸς Ἀβλάβιος καὶ χρυσίον ἔλαβεν παρὰ Μαρκέλλου τοῦ C

2. καὶ post δὲ add. ex A. Ἀυγούστου μηνὸς b. 3. ἐν τῇ
πόλει add. ex A. 6. haec lacuna etiam in A non suppletur.
7. παραλαμβάνειν A b. 8. Βηρωῖαν A, Βεροῖαν vulg. nonne
Βηρώσαν? 11. Μελισσιῶν A. 12. ὁ add. ex A. 13. με-
λέτῃ] ἐπιβουλῇ a. 14. μισεύσει A, μισεῦσαι a, μισεύει f.
16. καὶ εἰς τὸν A, εἰς τὸν vulg.

missae. mense etiam Augusto soli boreae flatus, noti aura nullibi
spirare, ex quo navigia a meridie ad urbem appellere non potuere.
quamobrem Eutychius patriarcha processiones cum precibus Hierusa-
lem, hoc est, ad sanctum Diomedem duxit.

Eodem etiam anno, mense victoriae triumphales
nuncii Roma Cpolim delati, pervenerunt: Narsetem videlicet patri-
cium duas urbes munitissimas Veronam et Brixiam a Gotthis rece-
pisse. mensis vero eiusdem die vigesimo quinto, sabbato circa ves-
peram de imperatore interficiendo, ubi sederet in palatio, quidam
coniuraverunt. facinoris auctores fuerunt Ablabius exmonetarius, Mar-
cellus argentarius, et nepos Aetherii curatoris Sergius. eorum porro
coniuratio huiusmodi fuit: nimirum cum imperator in triclinio sub
vesperam accubisset, priusquam abundi copia fieret, irruentes eum
interfecturi essent. quin etiam quosdam homines Indos ad hoc faci-
nus adiutores ad Silentiarium et locum Archangeli Harmatisque no-
mine nuncupari solitum in insidiis latentes habuere, qui molitione
ad finem perducta, tumultum concitarent. porro ipse Ablabius auri
libras quinquaginta a Marcello argentario, ut suam ipsi operam ad

ἀργυροπράτου λίτρας ἡ εἰς τὸ συνεργῆσαι αὐτῷ, καὶ τοῦ
 θεοῦ εὐδοκήσαντος ἐθάρρησεν Ἀβλάβιος Εὐσεβίῳ τῷ ἀπὸ
 ὑπάτων ὄντι κόμητι Φυδεράτων καὶ Ἰωάννῃ τῷ λογοθέτῃ
 τῷ κατὰ Δομεντζιόλον λέγων, ὅτι τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ βουλόμεθα
 ἐπελθεῖν τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ μηνύσας τῷ βασιλεῖ ἐκράτησεν 5
 αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτούς φοροῦντας κρυπτὰ ξίφη. καὶ ὁ
 μὲν ἀργυροπράτης Μάρκελλος ἀστοχήσας τοῦ προσδοκωμένου,
 σύρας, ὃ ἐφόρει ξίφος, δέδωκεν ἑαυτῷ τρεῖς πληγὰς ἐν τῷ
 Δτρικλίῳ, συσχεθεῖς δὲ τελευτᾷ. Σέργιος δὲ ὁ Αἰθιερίου ἀνε-
 ψιὸς διαδρὰς προσέφυγεν ἐν Βλαχέρναις, ὃν ἐξαγαγόντες τῆς 10
 ἐκκλησίας καὶ ἐξετάσαντες ἔπεισαν ὁμολογῆσαι, ὡς καὶ Ἰσα-
 κιος ὁ ἀργυροπράτης, καὶ Βελισάριος ὁ ἐνδοξότατος πατριῆκος
 καὶ αὐτὸς συνήδει τοιαύτῃ ἐπιβουλῇ, καὶ Βίτος ὁ ἀργυροπρά-
 τής, καὶ Παῦλος ὁ κουράτωρ τοῦ αὐτοῦ Βελισαρίου ἐγίνωσκον
 τὴν σκέψιν. καὶ συσχεθέντων ἀμφοτέρων, καὶ ἐκδοθέντων 15
 Προκοπίῳ τῷ ὑπάρχῳ, κατέθεντο, καὶ κατέλιπον Βελισαρίου
 τοῦ πατρικίου. αὐτίκα οὖν ὁ βασιλεὺς γέγονεν ὑπὸ ἀγανά-
 κτησιν Βελισαρίου· πολλοὶ δὲ φυγῇ ἐχρήσαντο. τῇ ἑ του
 P. 202 Δεκεμβρίου μηνὸς ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς σιλέντιον, ὃ ἐνέγκυς

4. ἐν τῇ ἔσπ. A. 11. καὶ prius add. ex A. 12. ὁ prius
 add. ex A. 15. σκέψιν A, σκῆψιν vulg. συσχεθ. ἀμφοτέ-
 ρων A b, συσχ. πάντων ἀμφ. vulg. 16. Προκοπίῳ] h. l. ite-
 rum lacuna intercedit in cod. A, quae usque ad p. 380, 5. καὶ
 περιπλακείς pertinet.

id accommodaret, acceperat. Ablabius autem, deo ita disponente, cum Eusebio exconsuli, qui foederatorum comes erat, et Ioanni Logothetae, qui Domentziolo adhaerebat, quod coniuraverant fidenter aperuit hac ipsa, inquit, vespera imperatorem aggredi et interficere decrevimus. ille re ad imperatorem nunciata detinuit eos, et gladios occulte ferentes deprehendit. et argentarius quidem Marcellus consilio suo frustratus, educto, quem gerebat, gladio, tres sibi plagas in ipso triclinio infixit. mox dum caperetur, expiravit. Aetherii vero nepos Sergius surripiens se in Blachernarum aedem confugit: eumque vi eductum et examinatum hortati sunt fateri Isacium argentarium, et clarissimum patricium Belisarium cum eo coniurationis huiusmodi participes; ac insuper argentarium Vitum, Paulumque Belisarii curatorem eiusdem fuisse conscios. comprehensus igitur uterque et Procopio praefecto traditus insidias omnes detulit, et patricium Belisarium accusavit. confestim itaque in Belisarium imperator exarsit: ex quo multi fugam arripere consiliati sunt. tum vero Decembris die quinto curiam convocavit imperator, adducto secum etiam sanctissimo patriarcha Eutychio, eorumque confessionibus palam recitari iussis, Beli-

καὶ τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Εὐτύχιον κελύσας ἀναγνω- V. 161
 σθῆναι τὰς αὐτῶν καταθέσεις, καὶ ἀκούσας Βελισάριος μεγά-
 λως ἐβαρῆθη, καὶ γέγονεν ὑπὸ ἀγανάκτησιν τοῦ βασιλέως, καὶ
 πέμψας ὁ βασιλεὺς ἔλαβεν πάντας τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ,
 5 καὶ αὐτὸν ἐκάθισεν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ παραφυλαττόμενον.
 τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ κ' γέγονεν ἐγκαίτια τῆς μεγάλης ἐκκλη-
 σίας τὸ δεύτερον· ἡ δὲ παννυχὶς τῶν αὐτῶν ἐγκαϊνίων γέγονεν
 εἰς τὸν ἅγιον Πλάτωνα, καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν ὁ πατριάρχης B
 Κωνσταντινουπόλεως Εὐτύχιος μετὰ τῆς λιτῆς, συμπρόντος
 10 καὶ τοῦ βασιλέως, καθεζόμενος ἐν τῷ ὀγγήματι, καὶ φορῶν τὸ
 ἀποστολικὸν σχῆμα καὶ κρατῶν τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, πάντων
 τῶν λαῶν ψαλλόντων τό· Ἄρατε πύλας, ἄρχοντες, ὑμῶν. τῷ
 δ' αὐτῷ μηνὶ παρελήφθη μέρη τινὰ τῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ τῶν
 Μαυριτάνων ἐπαναστάντων [αὐτῶν τῇ Ἀφρικῇ] τρόπῳ τοι-
 15 οῦται. Κουτζίνας τις δνόματι ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους ἕξαρχος
 τῶν Μαυριτάνων, εἶχεν ἔθος λαμβάνειν παρὰ τοῦ κατα τὸν
 καιρὸν ἄρχοντος τῆς Ἀφρικῆς ῥητὸν χρυσίον. ἐλθόντος δὲ
 αὐτοῦ λαβεῖν αὐτό, Ἰωάννης ὁ ἄρχων Ἀφρικῆς ἐφόνευσεν
 αὐτόν. ἀνέστησαν δὲ τὰ τέκνα αὐτοῦ τοῦ Κουτζίνα ἐκδικοῦν C
 20 τες τὸ πατρῷον αἷμα, καὶ ἐπαναστάντες τῇ Ἀφρικῇ, παρέλαβον

2. *μεγάλως ἐλυπήθη, καὶ α.* 7. *παννυχὶς vulg.* 14. *Μαυ-*
ρικιανῶν vulg. αὐτοῖς τῇ Ἀφρικῇ α, haec verba potius de-
 lenda videntur. 17. *ἄρχοντα α.* 19. *ἐκζητοῦντες τὸ πα-*
τρῶν λῆμα b.

sarius coram assistens et auditor, graviter indoluit, et in imperatoris
 offensionem incurrit, qui militibus summissis domesticos eius detinuit
 omnes, ipsum vero propria domo inclusum sub custodia servari prae-
 cepit. porro mensis Decembris die vigesimo magna ecclesiae dedi-
 catio secundo celebrata: nocturnaeque vigiliae dedicationi huiusmodi
 praemitti solitae apud sancti Platonis peractae: et exinde sacro pro-
 cedendi ritu, cui praesentem imperator se exhibuit, patriarcha Cpo-
 leos Eutychius curru vectus, et apostolico habitu ornatus, sacrum ma-
 nibus tenens evangelium, progressus est, cunctis e populo concinen-
 tibus: attollite portas, principes, vestras. eodem quoque mense par-
 tes quaedam Africae a Mauritanis in Africa rebellionem excitantibus
 occupatae sunt hoc pacto. quidam nomine Cutzinas memoratae Man-
 ritanorum gentis princeps, a praefecto, qui per id tempus regeret
 Africam, certum auri pondus accipere solebat. eam pecuniae summam
 accipere profectum Ioannes Africae praefectus occidit. insurgunt ita-
 que Cutzinae liberi paternum sanguinem ulturi, et excursionibus
 Africam vastantes, abactis hinc inde praediis, partes regionis aliquas

αὐτῆς μέρη τινά, πραιδεύσαντες. ὁ οὖν βασιλεὺς γνούς τοῦτο, ἀπέστειλεν πρὸς βοήθειαν τῆς Ἀφρικῆς Μαρκανὸν τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ καὶ στρατηλάτην μετὰ ἐξερέτου, πρὸς τὸ εἰρηνεῦσαι τοὺς Μαύρους. καὶ προσερχούσῃ αὐτῷ, εἰρήνευσεν ἡ Ἀφρικὴ· τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ διεδέχθη ὁ Προκόπιος ὁ ὑπαρχος τῆς πόλεως, καὶ γέγονεν ἀπ' αὐτοῦ Ἀνδρέας ὁ ἀπὸ λογοθετῶν. καὶ ἐξερχομένου αὐτοῦ ἀπὸ παλατίου τῆς Χαλκῆς καθημένου ἐν τῷ ὀχήματι, καὶ ἀπερχομένου ἐν τῷ πραιτωρίῳ. Ὁ ὑπήντησαν αὐτῷ οἱ Πράσινοι εἰς τὸ Λαῦσον· καὶ ἤρξαντο αὐτὸν ὑβρίζειν, καὶ λιθάζειν· καὶ ἐγένετο ἀτυξία μεγάλῃ ἐν τῇ μέσῃ τῶν δύο μερῶν. καὶ εἰσῆλθον ἐν ταῖς φυλακαῖς, καὶ ἐκράτησεν ἡ μάχη ἀπὸ ὄρας ἰ ἕως ἑσπέρας. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰουστίνον τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ καὶ κουροπαλάτην, καὶ ἀπέδιώξεν αὐτούς. καὶ πάλιν περὶ ὄραν ἔβ συνέβαλλον μάχην, καὶ ἐκράτηθησαν· καὶ ἐπόμπενυσεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας· καὶ ἔκοψαν τοὺς ἀντίχειρας αὐτῶν, ὅσα μετὰ ξιφῶν ἐμαχῆσαντο. καὶ τῇ ιθ' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἐδέχθη Βελλισάριος ὁ πατριίκιος, ἀπολαβὼν καὶ πύσας αὐτοῦ τὰς ἀξίας. ἔφθασε δὲ καὶ Πέτρος ὁ μάγιστρος ἀπὸ Περσίδος
P. 203 ποιήσας πάκτα εἰρήνης ἔτη ζ', ἔνεκεν Λαζικῆς καὶ τῶν μερῶν τῆς ἀνατολῆς. τῷ δ' αὐτῷ μηνὶ ἦλθον πρέσβεις Ἀσκήλ τοῦ

12. ἕως ἑσπέρας om. f.

20. ἔτη ιζ' f.

occupant. his cognitio nepotem suum et militiae magistrum Marcianum cum exercitu valido imperator mittit, iuvandae nimirum armis Africae, Maurisque ad pacis et servitutis officia revocandis. Marciani imperium faciles excepere Mauritani, et Africa omnis in pace composita est. porro Aprili mense Procopio urbis praefecto exautorato institutus est Andreas exlogotheta: eoque post impositum onus e palatio Chalcea egresso, curruque insidente, et ad praetorium procedente, Prasini et Lausumi facti sunt obviam, virumque contumelias et lapidibus exceperunt: ex quo inter duas partes ingens orta seditio. in carceres enim involaverunt: duravitque congressus ab hora decima ad vespersam. imperator autem Iustinum nepotem suum et curpalem misit, qui cohiberet impetum et seditiosos fugaret. circa duodecimam vero pugnam rursus instauraverunt: qui tamen ex illis comprehensi, in multos dies per urbem ignominiae inurendae causa traducti sunt: et, quibus cum gladiis contentio inita, manuum pollices truncati. caeterum Iulii mensis die decimo nouo, patricius Belisarius prioribus cunctis dignitatum honoribus restitutus, in gratiam quoque imperatoris rediit. Petrus etiam magister e Persia reversus est, constitutis in annos septem pacis conditionibus, quod in Lazicea aliar-

ἔργος Ἐρμηχιόνων τοῦ ἔσωθεν κειμένου τῶν βαρβάρων ἔθρους πλησίον τοῦ ὄκεανου. τῷ δ' Αὐγούστῳ μηνὶ γέγονε λείψις ὕδατος, ὥστε σφαιλοσθῆναι τὰ δημόσια λουτρά, καὶ γενέσθαι φοροκοπεῖα εἰς τὰ ὕδρα. B

5 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ Ἰνδικτιῶνι ιβ' ἀπῆλθεν Α.Μ. 6056 ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς χάριν εὐχῆς ἐν τοῖς Μυριαγγέλοις, V. 162 ἤγουν ἐν Γερμοῖσι πόλει τῆς Γαλατίας. τῷ δὲ Νοεμβρίῳ μηνὶ εἰσῆλθεν ἐν Βυζαντίῳ Ἀρέθας ὁ πατριίκιος, καὶ φύλαρχος τῶν Σαρρακηνῶν, ὄφειλās ἀγαγεῖν τῷ βασιλεῖ, τίς τῶν
10 τέκνων αὐτοῦ ὄφειλει μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν κρατῆσαι τῆς φυλαρχίας αὐτοῦ, καὶ περὶ τῶν γινομένων ὑπὸ Ἀβάρου τοῦ υἱοῦ Ἀλαμανδάρου εἰς τοὺς τόπους αὐτοῦ. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ γέγονεν ἐμπυρισμὸς μέγας, καὶ ἐκαύθη τελείως C ὁ ξενὼν τοῦ Σαμψῶν, καὶ τὰ ἐμπροσθεν τοῦ Ρούφου οἰκήματα καὶ τὸ μεσιαύλον τὸ πλησίον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τὸ λεγόμενον Γαρσονοστάσιον, καὶ τὰ δύο ἀσκητήρια τὰ πλησίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης σὺν τῷ μεσιαύλῳ αὐτῆς, καὶ μέρος τοῦ νάρθηκος αὐτῆς.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ Ἰνδικτιῶνι ιγ' τελευτᾷ Βε- Α.Μ. 6057
20 λισάριος ὁ πατριίκιος ἐν Βυζαντίῳ, καὶ ἡ τούτου περιουσία

4. φοροκοπεῖα a, φοροκόπια vulg.
ἀγάγαι b f.

8. ἦλθεν Βυζαντίῳ f. 9.
11. Ἀμάρου a.

que orientis regiones spectabat. eodem mense venerunt legati Ascel regis Hermechionum, qui interiores barbararum nationum provincias iuxta oceanum obtinent. Augusto denique mense ea aquarum penuria contigit, quae publica balnea claudi, et caedes plurimas ad aquarum receptacula committi cogeret.

Hoc anno mense Octobri, indictione duodecima, ad Myriangelos, A. C. 556 Germium videlicet, quae Galatiae urbs est, orationis habendae causa imperator Iustinianus profectus est. mense vero Novembri patricius Arethas et Saracenicarum tribunal moderator Byzantium venit, renunciaturus imperatori, quis filiorum post eius obitum in tribunalatum potestatem obtineret, nec non ea quae ab Abaro Alamandari filio in suam provinciam commissa erant. caeterum mense Decembri magnum incendium exortum est, quo Sampsonis hospitium peregrinis recipiendis destinatum omnino consumptum, aedes ad Rufi partem anteriorem, medii quoque ad magnam ecclesiam atrii aedificium, cui militum statio nomen factum, duo quoque monasteria ad sanctam Irenem posita, nec non eiusdem ad mediam aream structura, et narthecis ipsius ecclesiae bona pars flammis devastata.

Hoc anno mense Martio, indictione decima tertia, patricius Belisarius Byzantii moritur, facultatesque eius omnes imperialibus Mari-

Ἐλθεν εἰς τὸν δεσποτικὸν οἶκον τῆς Μαρίνης. τῆ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἰνδικτιῶνι μηνί Ἀπριλίῳ ἱβ' Εὐτύχιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καθηρέθη καὶ ἐξωρίσθη ἐν Ἀμασίᾳ ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ. καὶ γέγονεν ἅντι αὐτοῦ Ἰωάννης ἀπὸ σχολαστικῶν ἀπόκρισιάρης ὢν τῆς Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης. 5

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς τὸ περὶ φθάρτου καὶ ἀφθάρτου κινήσας δόγμα, καὶ ἰδικτον πανταχοῦ καταπέμφας ἀλλότριον εὐσεβείας, θεοῦ προφθύσαντος, ἐτελεύτησεν μηνί Νοεμβρίῳ ια', τῆς ἐχομένης ἰδ' ἰνδικτιῶνος, βασι- P. 204 λένσας ἔτη λη', μῆνας ζ', ἡμέρας ιγ'. καὶ γίνεται τούτου 10 διάδοχος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ, Ἰουστίνος ὁ κουροπαλάτης.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει οἱ Θεοδοσιανοὶ καὶ Γαϊανῖται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κτίζειν ἤρξαντο συνακτῆρια, καὶ ἀθροίσαντες οἱ Γαϊανῖται ἐπίσκοπον ἐν αὐτοῖς ἐχειροτόνησαν Ἐπίδιον ἀρχidiaκον αὐτῶν, ὃν ὁ βασιλεὺς δεδεμένον ἐλθεῖν προσέταξεν. 15 ἐρχόμενος δὲ κατὰ τὸν Σίγριον ἀπέθανεν. Θεοδοσιανοὶ δὲ Δωρόθειον κρυπτῶς ἐν νυκτὶ ἐπίσκοπον ἐνυτοῖς ἐχειροτόνησαν. καὶ εἰς ἐν συνελθόντες οἱ τε Γαϊανῖται καὶ οἱ Θεοδοσιανοὶ κοινὸν ἐπίσκοπον ἑαυτοῖς ἐνεθρόνισαν καὶ ἐχειροτόνησαν Ἰωάννην δὲ Βετινα μοναχόν, ὃν οἱ Γαϊανῖται * δόλον ὑπομεμενηκένας νομί- 20

5. τῆς μεγάλης om. f. 7. fort. ἰδικτον, ut et alias. 14. ἐχειροτόνησαν] ἐνεθρόνησαν a f. 19. fort. ἐχειροτόνησαν Ἰωάννην τινὰ μοναχόν, ut et Goar. coniecit. 20. δόλον] δόλον a e, sed fort. scribendum: δόλον ὑπομεμεληκένας.

nae aedibus, et eius aerario addictae. eiusdem quoque indictionis decimae tertiae mense Aprili, eiusque die duodecimo, patriarcha Cyprianus Eutychius a Iustiniano dignitate motus est, et Amaseam relegatus: Iuannes vero exscholasticus magnae Antiochiae responsalis in eius locum subrogatus est.

Eodem anno Iustinianus opinionem de corruptibili atque incorruptibili movens, cum edictum super ea re ab omni pietate alienum in provincias omnes emisisset, deo praeventente, mortuus est, die undecimo mensis Novembris, indictione decima quarta iam currente, cum regnasset annos octo supra triginta, menses septem, dies tredecim: successor eius nepos Iustinus curpalates designatur.

Eodem pariter anno Theodosiani et Gaianitae conventicula Alexandriae aedificare coeperunt: Gaianitae vero auctoritate ac viribus praevalentes Elpidium suum archidiaconum ordinaverunt; quem imperator victum ad se adduci iussit: in itinere vero ad Sigrum mortuus est. porro Theodosiani clam noctu Dorotheum sibi praefecerunt: convenientesque in unum tam Theodosiani, quam Gaianitae, eum communem utrisque episcopum in sedem intulerunt. cum autem Gaia-

σαρτες τὸν πώγωνα τοῦ ἀββᾶ σὺν τῇ δέρματι καὶ τῇ σαρκὶ ἐξέδειραν.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουστίνου, Κωνσταντινουπόλεως ἐπι- A.M. 6058
σκόπου Ἰωάννου, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου ἔτος α΄.

5 Τούτῃ τῇ ἔτει μηνὶ Νοεμβρίῳ ιδ΄, ἰνδικτιῶν ιδ΄, ἐβα-
σιλευσεν Ἰουστίνος ὁ ἀνεψιὸς Ἰουστινιανοῦ στεφθεὶς ὑπὸ
Ἰωάννου πατριάρχου ἀπὸ σχολαστικῶν. ἦν δὲ τῇ γένει Θραξ, V. 163
μεγαλόψυχός τε καὶ εἰς πάντα ἐπιδέξιός, φιλοκτίστης· εἶχεν C
δὲ γυναῖκα Σοφίαν ὀνόματι, ἣν τινα καὶ ἔστειπεν ἀγούσταν.
10 εὐσεβῆς δὲ ὧν ἐπεκόσμησεν τὰς ἐκκλησίας τὰς κτισθείσας ὑπὸ
Ἰουστινιανοῦ, τὴν τε μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ τοὺς ἀποστόλους
καὶ ἄλλας ἐκκλησίας καὶ μοναστήρια, χαρισάμενος αὐτοῖς κει-
μήλια καὶ πᾶσαιν πρόσοδον. ἦν δὲ ὀρθόδοξος πάνν. καὶ ἀπέ-
15 στείλειν τὸν ἀββᾶν Φωτεινὸν τὸν πρόγονον Βελισαρίου τοῦ πα-
τριάρχου, δοῦς αὐτῷ ἐξουσίαν κατὰ παντὸς προσώπου καὶ πρῶ-
γματος τοῦ εἰρηνεῦσαι τὰς ἐκκλησίας πάσας Αἰγύπτου τε καὶ D
Ἀλεξανδρείας.

Τούτῃ τῇ ἔτει Αἰθέριος καὶ ὁ Ἄβδιος, καὶ ὁ σὺν αὐτοῖς A.M. 6059
ἱατρὸς ἐπεβούλευσαν τῇ βασιλεῖ Ἰουστίνῳ, γνωσθέντες δὲ
20 ἀπέθανον ξίφει. ἐποίησεν δὲ ὑπατείαν, καὶ ἔρριψεν χρήματα
πολλά, ὥστε πολλοὺς πλουτίσαι.

9. γυναῖκα vulg.

18. γνωσθέντες δὲ] καὶ γν. δὲ vulg.

nitae Ioannem quendam monachum dolos adversum se commentum
arbitrarentur, barbam cum pelle atque carne abbati avulsere.

Romanorum imperatoris Iustini, Cpoleos episcopi Ioannis, Hiero- A. C. 558
solyorum episcopi Macarii annus primus.

Hoc anno, mensis Novembris die decimo quarto, indictione de-
cima quarta, nepos Iustiniani Iustinus a Ioanne exscholastico patriar-
cha coronatus suscipit imperium. fuit genere Thrax, generosus, et in
gerendis rebus dexter, et aedificiis gaudens. coniugem habuit nomi-
ne Sophiam, cui cum augustae dignitate coronam imposuit. pietatis
studiosus ecclesias a Iustiniano aedificatas ornavit, magnam videlicet
ecclesiam, sanctorum apostolorum, nec non alias, ut et monasteria,
quae cuncta sacra supellectile, muneribusque, collatisque redditibus
dotavit. bene sensit in omnibus de fide. Photinum praeterea Beli-
sarii patricii privignum, potestate in quasvis personas, atque res data,
ad omnes Aegypti et Alexandriae ecclesias reconciliandas bonaque
pace componendas misit.

Hoc anno Aetherius et Abdus, et una cum eis medicus Iustini A. C. 559
imperatoris vitae struxerunt insidias: deprehensi vero, gladio perie-
runt. consulum vero more munus dedit Iustinus, multasque pecunias,
quibus etiamnum plures ditati, sparsit in populum.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ ἀββῦς Ἀγάθων ἀδελφὸς Ἀπολιναρίου τοῦ ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐλθὼν εἰς Ἀλεξανδρείαν, καὶ λόγους εἰσπραττόμενος, Εὐστόχιον μοναχὸν ὄντα καὶ οἰκονόμον P. 205 Ἀλεξανδρείας τότε, τῆς οἰκονομίας χάριν ἐφροῦρησεν τοῦτον· ὃς φυγῶν διὰ τῆς στέγης ἦλθεν ἐν Βυζαντίῳ, Μακαρίου τότε ἐκβληθέντος τῆς ἐκκλησίας κατὰ συσκευὴν· καὶ χειροτονήθη Εὐστόχιος ἀντὶ Μακαρίου ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων.

A.M. 6060 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Εὐστόχιου ἔτος α΄.

B Τούτῳ τῷ ἔτει μεταστελαιμένη Σοφίῳ εὐσεβεστάτῃ αὐγοῦστα τοὺς τε ἀργυροπράτας καὶ σημαδαρίους, ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι τὰς ὁμολογίας τῶν χρεωστούντων καὶ τὰ σημάδια· καὶ ἐντυχοῦσα αὐτοῖς, ἔλαβε τὰ σημάδια παρασχομένη αὐτὰ τοῖς χρεωστοῦσι, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὰ τοῖς ἰδίους δεσπόταις· καὶ μεγάλως εὐφημίσθη ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ πύσης τῆς πόλεως. Εὐστόχιος δὲ ἀπελθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα μίσει τῷ πρὸς Ἀπο- 15 λινάριον καὶ Ἀγαθῶνα καὶ Μακάριον, τοὺς τῆς νέας λαύρας μοναχοὺς ἐξέβαλλεν, ὡς Ὠριγενισίας· καὶ διὰ τοῦτο ἐξε- C βλήθη· καὶ πάλιν ἀπεκατέστη Μακάριος εἰς τὸν ἴδιον θρόνον.

A.M. 6061 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου πάλιν Μακαρίου, Ἀλεξανδρείας 20 Ἰωάννου ἔτος α΄.

7. ἐπισκόπου vulg.
add. ex e.

13. χρεωστοῦσι, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὰ τοῖς

Eodem anno abbas Agatho Apolinarii episcopi Alexandrini frater, Alexandriam profectus ad rerum administratarum rationes exigendas, Eustochium monachum Alexandriae tunc magnum oconomum male gesti muneris incusatum misit in carcerem: qui tecto elapsus, Byzantium perrexit. Macario vero dolis ecclesia depulso, in eius locum Hierosolymorum episcopus Eustochius consecratus est.

A. C. 560 Hierosolymorum episcopi Eustochii annus primus.

Hoc anno nummulariis foeneratoribusque cunctis convocatis, insit angusta debitorum syngraphas et pignora ad se proferri: quibus in potestatem acceptis, pignora debitoribus restituit, et in propriorum dominorum manibus cuncta reposuit: atque ob id factum summis eam laudibus tota urbs prosequuta est. Eustochius autem Hierosolymam profectus, odio, quo in Apolinarium, Agathonem et Macarium ferebatur, novae laurae monachos Origeniani dogmatis incusatos expulit: quamobrem ipse postmodum siectus est, et Macarius rursus proprio throno redditus.

A. C. 561 Hierosolymorum episcopi Macarii iterum, Alexandriae Ioannis annus primus.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἵπποδρομίας τελεσθείσης, καὶ φιλονεικούντων τῶν μερῶν εἰς ἀλλήλους, ἔπεμψεν μανδύατα εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη ὁ βασιλεὺς, λέγων, εἰς μὲν τοὺς Βενέτους, ὅτι ὁ Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς παρ' ὑμῶν ἐτελεύτησεν, εἰς τοὺς 5 Πρασίνους, ὅτι παρ' ὑμῶν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ζῆ· καὶ ἀκούσαντα τὰ μέρη εὐχέσθησαν, καὶ οὐκ ἔτι ἐφιλονείκησαν. D

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἤρξατο κτίζειν τὸ παλάτιον τῶν Σοφίανων ἐπ' ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σοφίας, προφάσει τοῦ ἐκεῖ ταφῆναι Ἰουστον τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτόν, ἔτι κουροπαλάτου ὄντος αὐτοῦ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχαγγέλου τοῦ ἐκεῖσε, κοσμήσας αὐτὸ ἐπὶ διαφόρων πολυτιμῶν μαρμάρων. 10

Ῥώμης ἐπισκόπου Βενεδίκτου ἔτος α'.

A.M. 606a

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς ἤρξατο κτίζειν τὸ παλάτιον τὸ δεύτερον ἐν τῇ προαστείῳ αὐτοῦ, ὃ εἶχεν πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτόν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῆς Πριγκίπου, καὶ αὐτῷ ὄντι προαστείῳ αὐτοῦ ἐν τῷ λιμένι, καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων ἐν τοῖς Δυρείου. ἀποκατέστησεν δὲ τὸ λουτήριον τοῦ Τιύρου τὸ δημόσιον, καὶ ἐπινόησεν αὐτὸ Σοφιανὰς, ἐπ' ὀνόματι τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σοφίας. 15

P. 206

4. ὁ βασιλεὺς om. a,
στεῖφ a f, προάστειον vulg.

11. αὐτὸ] αὐτῷ vulg.

17. προαστείφ a f, προάστειον vulg.

Hoc anno ludis equestribus in circo celebratis et contendentibus ad invicem factionibus, ad utrasque partes mandata misit imperator; ad Venetos quidem his verbis usus: imperator Iustinianus penes vos obiit: ad Prasinus autem, imperator Iustinianus penes vos vivit. his auditis conquieverunt factiones, et ad priora dissidia nusquam redierunt.

Eodem anno Sophianorum palatium coniugis Sophiae nomine, occasione accepta, quod in eo, dum europalatem adhuc ageret, filius eius Iustus fuisset sepultus, exaedificare coepit, in domo nimirum archangeli istius loci. pretiosioribus vero marmoribus palatium adornavit.

Romae episcopi Benedicti annus primus.

A. C. 56a

Hoc anno imperator Iustinus, in suburbano, quod ante susceptum imperium possidebat, alterum palatium coepit extruere: et in principis insula, quae pariter eius erat, suburbanum aliud erexit ad portum: nec non sanctorum mercede non conductorum ad Darii regionem. ad haec publicum Tauri balneum a se reparatum de coniugis Sophiae nomine Sophianas nuncupavit.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὁ μέγας καθαψάμενος ἐν τοῖς ἀντιγράφοις τῶν συνοδικῶν Ἰωάννου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ χειροτονηθέντος Ἰωάννην Βτόν Ἀλεξανδρείας, καὶ τούτου χειροτονηθέντος ἐξεβλήθη τῆς ἰδίας ἐπισκοπῆς κατὰ ἀγανάκτησιν Ἰουστινίου, καὶ ἐχειροτο- 5 νήθη Γρηγόριος μοναχὸς καὶ ἀποκρισιάριος τῆς μονῆς τῶν Βυζαντίων.

A. M. 6063 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Γρηγορίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ναρσῆς ὁ κουβικουλάριος καὶ πρωτοσπαθάριος, ὁ ἀγαπητὸς τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, εἰς ὃν ἐλοιδορεῖτο, ἔκτισεν τὴν οἰκίαν Ναρσοῦ καὶ τὴν μονὴν τῶν Κα- C θαρῶν. ἀκούσας δὲ Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς περὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ, ὃν εἶχεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀγουστάλιον, ὅτι συσκευῆν μελετᾷ κατὰ τοῦ βασιλέως, πέμψας ἀπεκεφάλισεν αὐτόν.

A. M. 6064 Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο κτίζειν ὁ Ἰουστίνος τὴν ἐκκλησίαν 15 τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παύλου ἐν ὄρφανοτροφείῳ, καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν τῷ Τρικόγχῳ τὴν κειῖσαν ἐπὶ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως. προσέθηκε δὲ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν τὰς δύο ἀψίδας, τῆς τε ἄρκτου καὶ μεσημβρίας ἐν τῷ μεγάλῳ ναίῳ, καὶ ἐποίησε 20 τὴν ἐκκλησίαν κατὰ σταυροῦν.

10. Ἰουστινιανοῦ α, Ἰουστίνου vulg.

Eodem etiam anno cum magnus ille Anastasius Antiochiae episcopus in synodales epistolas Ioannis Cpoleos episcopi, qui Ioannem Alexandrinum consecraverat, atque etiam in ipsum Ioannem Alexandrinum, qui ordinatus fuerat, rescriptis suis invecus fuisset: Iustini mandato sede depulsus est, et in eius locum Gregorius monachus et Byzantium monasterii apocrisiarius promotus.

A. C. 563 Antiochiae episcopi Gregorii annus primus.

Hoc anno Narses cubicularius et protospatharius, qui Iustiniano imperatori adeo carus fuit, ut eius gratia ludibriis respergeretur, domum Narsetis construxit et Catharorum monasterium. imperator autem Iustinus proprium nepotem, quem augustalis dignitate Alexandriae decoraverat, insidias in se machinari cum praesensisset, misit extemplo qui ipsum capite plecterent.

A. C. 564 Hoc anno sanctorum apostolorum Petri et Pauli ecclesiam coepit Iustinus aedificare in orphanorum hospicio, aliamque sanctorum apostolorum, quae Zenonis imperatoris tempore conflagravit, in Triconcho. ad ecclesiam quoque sanctae deiparae Blachernarum duas absides addidit, et hanc, quae septentrionem, illam, quae meridiem respiciat, extruxit in celeberrimo illo templo: totamque molem illam in crucis normam composuit.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ῥωμαῖοι τε καὶ Πέρσαι τὴν εἰρήνην διέφθειραν, καὶ πάλιν ὁ Περσικὸς ἀνεκαινίσθη πόλεμος διὰ τὸ προσηυ-
σαι τοὺς Ὀμηρίκας Ἰνδοὺς πρὸς Ῥωμαίους, καὶ ἀποστελεῖται τὸν
βασιλέα Ἰουλιανὸν τὸν μαγιστριανὸν μετὰ σάκρας πρὸς Ἀρέ-
5 θαν βασιλέα τῶν Αἰθιοπῶν διὰ τοῦ Νεῖλον ποταμοῦ ἀπὸ Ἀλε-
ξανδρείας καὶ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης· καὶ ἀπεδέχθη τῷ βασιλεῖ P. 207
Ἀρέθῳ μετὰ χαρῶς πολλῆς, ὡς ἐφιεμένῳ τὴν φιλίαν τοῦ βασι-
λέως Ῥωμαίων. ἐξηγγέιτο δὲ ἐπανελθὼν ὁ αὐτὸς Ἰουλιανός, ὅτι
10 ὅτε ἐδέξατο αὐτόν, γυμνὸς ἦν ὁ βασιλεὺς Ἀρέθας, καὶ κατὰ V. 165
τοῦ ζώσματος αὐτοῦ εἶχεν εἰς τὰς ψύας λινόχρυσσα ἱμάτια·
κατὰ δὲ τῆς γαστρὸς ἐφόρει σχιστὰ διὰ μαργαρίτων τιμίων,
καὶ ἐν τοῖς βραχίουσιν ἀνὰ πέντε κλαβίων, καὶ χρυσαῦ ψέλλιαι
εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ λινόχρυσσον φακιόλιον
ἐσφενδομισμένον, ἔχον ἕξ ἀμφοτέρων τῶν δεσμῶν σειρὰς τέσ-
15 σαρας, καὶ μυριάκιον χρυσοῦν ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ· καὶ
ἴσῳ ἐπάνω τεσσάρων ἐλεφάντων ἐστῶτων καὶ ἐχόντων ζυ-
γὸν καὶ τροχοὺς τέσσαρας, καὶ ἐπάνω ὡς ὄχημα ὑψηλὸν ἡμι- B
φισμένον χρυσείοις πετάλοις, ὥσπερ ἐστὶ τὰ τῶν ἀρχόντων
τῶν ἐπαρχιῶν ὀχήματα· καὶ ἴσῳς ἐπάνω αὐτοῦ ἐβάσταζεν
20 σκουτάρην μικρὸν κεχρυσωμένον καὶ δύο λαγκίδια χρυσαῦ·
καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος αὐτοῦ μετὰ ὄπλων ἄδοντες μέλη μου-

4. μετὰ σάκρας om. a.

Hoc etiam anno ruptis Romanos inter et Persas pacis foederibus, Persicum rursus renovatum est bellum, missorum videlicet ab Home-
ritis Indis ad Romanos legatorum invidia, ac insuper quod Iulianum
magistranum ab Alexandria per Nilum fluvium et Indicum mare cum
sacris ad Aretham regem Aethiopum misisset imperator. legatum cum
ingenti gaudio Arethas excepit, ceu qui Romanorum imperatoris
amicitiam disideraret. reversus e legatione Iulianus a rege Aretha
hunc in morem instructo exceptum se referebat. erat ille nudus qui-
dem corpore, at circa lumbos, qua cingulum ponitur, lineam vestem
auro gestabat intertextam, quae ad ventrem quasi divisa, et pretio-
sioribus gemmis cernebatur intercisa. alligabantur brachiis quinque
circuli, et manibus inerant armillas aureae. fascia linea auro distin-
cta caput circumvolvebatur, et ex utraque nodorum parte quatuor
pendebant catenae: collo vero torquem gerebat aureum. iugo qua-
tuor elephantum vecto, cui rotas quatuor, et currus desuper sublimis,
quales praefectorum provinciarum rhedae, laminis aureis circumtectus,
ferebatur. in eo stans breve scutum aureum, lanceasque binas breves
manibus tenebat: universi vero eius aulici circumstabant armis instructi,
musicos accincentes modulos. intromissus itaque Romanorum legatus,

σικά. εἰσενεχθεῖς οὖν ὁ πρέσβυς τῶν Ῥωμαίων καὶ προσκνήσας, ἐκέλευθῆ παρ' αὐτοῦ ἀναστῆναι καὶ ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. δεξιόμενος οὖν τὴν τοῦ βασιλέως σάκραν, κατεφίλησε τὴν σφραγίδα τὴν ἔχουσαν τὸ στηθύριον τοῦ βασιλέως· δεξιόμενος δὲ καὶ τὰ δῶρα ἐχάρη μεγάλως. ἀναγνοὺς δὲ εἶδεν⁵ C περιέχοντα τοῦ ὀπλίσασθαι αὐτὸν κατὰ τοῦ βασιλέως Περσῶν, καὶ τὴν πλησιάζουσαν αὐτῷ χώραν τῶν Περσῶν ἀπολίσσαι, καὶ τοῦ λοιποῦ μηκέτι συνάλλαγμα ποιεῖν μετὰ τῶν Περσῶν, ἀλλὰ δι' ἧς ὑπέταξεν χώρας τῶν Ὀμηριῶν διὰ τοῦ Νείλου ποταμοῦ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κρμ-10 γματείαν ποιεῖσθαι. εὐθέως δὲ στρατεύσας ὁ βασιλεὺς Ἀρέθας ἐπ' ὄψοι τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων, ἐπέτησε πόλεμον κατὰ Περσῶν, προπέμψας τοὺς ἑπ' αὐτὸν Σαρακηνοὺς. ἀπέλθων δὲ καὶ αὐτὸς εἰς Περσικὴν χώραν, ἐξεπόρθησε πᾶσαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις. κρατήσας δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀρέθας¹⁵ τὴν κεφαλὴν τοῦ πρεσβευτοῦ Ἰουλιανοῦ, καὶ δεδωκὼς αὐτῷ D εἰρήνης φιλήματα, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐν πολλῇ θεραπείᾳ σὺν πολλοῖς χαρίσμασιν. ἐγένετο δὲ ἄλλη αἰτία ταράξασα τὸν Χοσρόην. Οὐνοὶ γὰρ κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ, οὗς Τούρκους λέγειν εἰώθαμεν, πρεσβεύουσι πρὸς Ἰουστινὸν διὰ τῆς τῶν Ἀλ-20 ρῶν χώρας ἀποστειλαντες. τοῦτο φοβηθεὶς ὁ Χοσρόης, προ-

16. τοῦ πρεσβευτοῦ om. b.

18. χαρίσμασιν] χρήμασιν e.

19. κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ] κατ' ἐκείνην τῆ καιροῦ vulg.

exhibito adorationis honore, ut erigeret se, et adductus propior fieret, iussus est. tum vero traditae sibi imperatoris sacrae sigillum eiusdem facie una cum pectore insculptum exosculatus, de acceptis ab eo muneribus magno prorsus gaudio affectus est. perlecta vero sacra haec demum scripta invenit, ut nimirum arma adversus Persarum regem capesseret, et conterminas Persarum provincias devastaret, nec ullum amplius cum eo percuteret foedus: sed, quam reddidit sibi subditam, Homeritarum regione per Nilum fluvium Alexandriam facto itinere commercium exerceret. confestim itaque in ipso legati Romanorum conspectu coacto exercitu, et Saracenia, qui sub ipso militabant praemissis, rex Arethas bellum in Persas movit: ipseque postmodum Persarum ditionem ingressus, vicinas sibi provincias, quae late patent, depopulatus est. apprehenso tandem legati Iuliani capite, pacis oscula suaviter fixit; amplisque muneribus collatis, multo comitatu stipatum a se dimisit. extitit etiam alia, quae Chosroem turbavit molestia. per id enim tempus Unni, quos Turcos nuncupamus, per Alanorum terras legationem ad Iustinum destinant. ea de re Chosroes in metum adductus, Armeniorum adversum

φασίζετο τὴν τῶν Ἀρμενίων πρὸς αὐτὸν ἀνταρσίαν καὶ πρὸς Ἰουστινὸν προχώρησιν, καὶ ἤτειτο τοὺς πρόσφυγας. ἐτέλει γὰρ ὁ βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων ἀνὰ ἔτος πεντακοσίας λίτρας χρυσοῦ, ὅπως τὰ πλησιάζοντα τοῦ τόπου φρούρια διαφυλάττωσι Πέρσῳ, ἵνα μὴ εἰσβαλόντα τὰ ἔθνη ἑκατέραν διαλύσῃσι πολιτείας, καὶ κοινοῖς ἀναλώμασι τὰ φρούρια ἐφυλάττοντο. P. 208 ὁ δὲ Ἰουστινὸς ἔλυσεν τὴν εἰρήνην φάσκων, ἐπονειδιστὸν εἶναι φορολογεῖσθαι ὑπὸ τῶν Περσῶν τοὺς Ῥωμαίους. διὰ τοῦτο χώραν ἔλαβεν ὁ μέγας οὗτος Περσῶν τε καὶ Ῥωμαίων πόλεμος. ὁ δὲ Ἰουστινὸς Μαρτίνον πατρίκιον καὶ συγγενῆ αὐτοῦ στρατηγὸν χειροτονήσας τῆς ἀνατολῆς κατὰ Περσῶν ἐξέπεμψεν.

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

A.M. 6065

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ε' ἠσθένησεν ὁ βασιλεὺς, B 15 καὶ ἐν λύπῃ γέγονε πρὸς Βαδούριον τὸν ἴδιον ἀδελφόν, καὶ ὕβρισεν αὐτὸν ἐσχάτως, ἐπιτρέψας τοῖς κουβικουλαρίοις γροθίζόμενον ἐξαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ σιλεντίου. ἦν δὲ κόμης τῶν βασιλικῶν σταύλων. μαθούσα δὲ Σοφία ἐλυπήθη, καὶ ἐνεκά- V. 166 λισε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ μετεμελήθη, καὶ κατελθὼν πρὸς αὐ-

2. Ἰουστινιανὸν a.	4. διαφυλάττουσι vulg.	6. τὸ φρούριον b.
9. ἀνέλαβεν b.	10. τὸν πατρίκιον f.	15. Βαδουάριον a.
	17. σιλεντίου vulg., σιλεντίου a f.	19. μετεβλήθη b.

se rebellionem ementitus, eorum etiam ad Iustinum defectionem praeterebat, et transreddi sibi postulabat. quingentas insuper auri libras Romanorum imperatore pendere solito, ut vicina barbaris castella custodirent Persae, ne ex barbarorum locis irrumpentes alterutri impetio perniciem inferrent; quare communibus utriusque impensis loca quaeque munita servabantur in utriusque limitibus: Iustinus pactum huiusmodi rescindendum censuit; Romanos Persis tributa pendere indecorum esse causatus. eaque magni illius Romanos inter ac Persas belli occasio extitit. quamobrem Iustinus Martinum patricium cognatum suum orientis militiae magistrum renuncians in expeditionem contra Persas misit.

Hierosolymorum episcopi Ioannis annus primus.

A. C. 565

Hoc anno, mensis Octobris die sexto, adversa valetudine iactatus fuit imperator. in proprium vero fratrem Badurium ira incitatus, extremis eum subiecit contumeliis. data quippe cubiculariis pugnis eum incensendi potestate, ita spretum et foedatum in consilium trahi mandavit. erat is imperatoriorum stabulorum comes. eo cognito indoluit Sophia, et imperatorem damnavit. ille facti poenitens descendit in stabulum, et cum cubiculariorum praeposito non expectatus iatra-

τὸν εἰς τὸν σταῦλον εἰσηλθεὶς ἄφνω μετὰ τοῦ πραιποσίτου
 κουβικουλαρίου. ὁ δὲ Βαδούριος ἰδὼν τὸν βασιλέα ἔφραγεν
 Καπὸ ζακὸς εἰς ζάκαν φόβῳ τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἔκραζεν ὀρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, ἀδελφέ μου, μεῖνόν με. καὶ
 δραμῶν ἐκράτησεν αὐτόν. καὶ περιπλακεῖς κατεφίλησεν αὐτόν 5
 λέγων· ἔπταισά σοι, ἀδελφέ μου· ἀλλὰ δεῖξαι με ὡς ἀδελ-
 φόν σου πρῶτον καὶ ὡς βασιλέα. ἐκ γὰρ διαβολικῆς ἐνεργείας οἶδα ὅτι τοῦτο γέγονεν. ὁ δὲ πεσὼν εἰς τοὺς πόδας
 αὐτοῦ κλαίων, εἶπεν· ἀληθῶς, δέσποτα, ἐξουσίαν ἔχεις κλην
 παρουσίᾳ τῆς συγκλήτου εὐτέλησας τὸν δούλον σου· ἄσπι ὁ 10
 δεσπότης ταῦτοις ἀπολόγησαι. καὶ ἐδείκνυεν αὐτῷ τὰ ἄλογα.
 Ὁ δὲ βασιλεὺς παρεκάλεισεν αὐτὸν συμφυγεῖν αὐτῷ, καὶ εἰρή-
 νευσαν. τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ γέγονε πόλεμος περὶ τὸ Σάργα-
 θον Περσῶν καὶ Ῥωμαίων μέγας, καὶ ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι.

A. M. 6066 Περσῶν βασιλέως Ὁρμισδα ἔτος α'.

15

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθον οἱ Ἀβάρεις εἰς τὰ μέρη τοῦ Λα-
 νουβίου, καὶ μαθῶν ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλεν Τιβέριον τὸν κό-
 P. 209μητα τῶν ἔκκουβιτόρων κατ' αὐτῶν· καὶ συμβαλὼν αὐτοῖς
 ἤττηθη αἰφνιδιοθεῖς ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἀποβαλὼν πολλοὺς ὑπέ-
 στρεψεν. Ὁρμισδας δὲ ὁ βασιλεὺς Περσῶν Ἀρταβάνην στρα- 20

5. καὶ περιπλακεῖς] h. l. in ordinem redit A. 7. καὶ ὡς βασ.
 A, καὶ βασ. vulg. 11. ἐδείκνυεν A, ἐδείκνυσεν vulg. 12.
 εἰρήνευσαν A, εἰρηνεῦσαι vulg. 13. περὶ τὸν Σ. A. 20.
 Ἀρταβάνην A ubique.

vit. Badonius conspiciens imperatorem, ac subinde timore compulsus a
 praesepe in praesepe aliud desiliit. imperator vero clamabat: obte-
 stor te per deum, frater mi, siste: et currens detinuit: brachiisque
 complexus, et osculis deliniens: te quidem, inquit, frater, offendi:
 verum ceu fratrem tuum maiorem et imperatorem agnosce: diaboli
 namque opera haec contigisse non sum nescius. is ad imperatoris
 pedes procidens, lacrimis rigans, ait: penes te certe, domine, supre-
 ma omnium potestas est: verum cum praesente senatu servum tuum
 despexeris, ceu dominus etiam coram eo excusatione alicuius rei
 deinceps tege: eique subinde equos demonstrabat: quem imperator
 ad mensam eo die invitavit, et sic in amicitiam redierunt. caeterum
 eodem anno cum pugna Romanos inter atque Persas commissa fuisset
 ad Sargathum, Romani vicere.

A. C. 566 Persarum regis Hormisdæ annus primus.

Hoc anno in provincias Danubio conterminas grassati sunt Avar-
 res: quo cognito, Tiberium excubitorum comitem adversus eos misit
 Imperator. pugna cum Avaribus commissa, Tiberius, ex improvise ab
 hostibus oppressus, superatur, multisque e suis desideratis revertitur.

τηγὸν χειροτονήσας ἀπέστειλεν περῶσαι τὸν Εὐφράτην, καὶ τὴν Ῥωμαίων χώραν λυμῆνασθαι. αὐτὸς δὲ παραλαβὼν τὰς δυνάμεις ἐπέστη τοῖς τὴν Νίσιβιν πολιορκοῦσι Ῥωμαίοις. ὁ δὲ Μαρτίνος τοῦτο γνοὺς, καταλιπὼν τὴν Νίσιβιν, ἀνεχώρησεν ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ μέρη. Ἀρταβάνης δὲ περὶ τὴν Ἀντιόχειαν γενόμενος, καὶ διαφθείρας τὰ προύσταια τῆς πόλεως, ἐπὶ τὴν κοίλην Συρίαν ἐχώρει. οὕτω μὲν οὖν ὁ Ἀρταβάνης πολλῆς αἰχμαλωσίας κρατήσας, εἰς τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐπέμψεν. ὁ δὲ ἀντοκράτωρ Ἰουστίνος ἐπὶ τοῖς πραττομένοις Β
10 δεινραθῶν, τὸν μὲν Μαρτίνον τῆς στρατηγίας ἀπέπεμψεν. Ἀρχέλαον δὲ στρατηγὸν χειροτονεῖ. ὁ δὲ Ἀρταβάνης τὸ Δαρῶς παρέλαβεν, καὶ οὕτως ὑπέστρεψεν. καὶ τοῦτο μαθὼν Ἰουστίνος, καταπλαγείς τῷ μεγέθει τῆς συμφορᾶς, νόσφ παρφορῶς περιβάλλεται, καὶ σπονδὰς ποιῆσαι αἰτεῖται τῷ Ὁρ-
15 μίσδῃ, ὅστις ἐνιαυσίας σπονδὰς ποιῆσαι κατεδέξατο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς Τιβέριον τὸν κό- A. M. 6067
μητα τῶν ἐξκουβιτόρων νιοποιησάμενος καίσαρα ἀνηγόρευ- C
σεν, καὶ συγκάθεδρον αὐτοῦ ἐποίησεν ἐν ταῖς ἰπποδρομίαις
καὶ αἰσίαις ἡμέραις. ἦν γὰρ ὁ βασιλεὺς στυφόμενος τοὺς V. 167
20 πόδας καὶ τὸ πλεῖον κατακείμενος.

3. τοῖς τὴν Νίσ. πολ. Ῥωμ. A a, τὴν Νίσ. πόλ. τοῖς Ῥωμ. vulg.
6. παραγενόμενος A. τὰ τῆς πόλ. προ. a. 9. ἀντοκράτωρ
A a, βασιλεὺς vulg. πραττομένοις A a, γενομένοις vulg. 16.
τόν add. ex A.

Persarum vero rex, Hormisdas Artabane exercitus duce constituto, copias Euphratem traicere iussit, et Romanorum provincias devastare. ille coacto universo exercitu in Romanos Nisibin obsidentes impetum facere meditabatur: quod persentiens Martinus, Nisibi relicta, in Romanas partes retrocessit. tum vero Artabanes Antiochiam profectus, vastitate suburbanis eius locis illata, in Coelesyriam transivit. ita demum Artabanes captivis praedaeque onustus in Persarum terras remeavit. imperator Iustinus ea clade afflictus, Martinum munere abdicavit: Archelaum vero ducem instituit. Artabanes insuper Daras obtinuit: ac ita reversus est. imperator vero nuncio tantae cladis accepto, consternatus, infirma valetudine mentisque alienatione vexatur, et ab Hormisda, ut pacem inirent et foedus percuterent, expetit: qui ad annum tantum inducias iniri concessit.

Hoc anno imperator Iustinus comitem excubitorum Tiberium ad- A. C. 567
optatum sibi filium caesarem renunciavit, sedisque ac paris honoris consortem effecit, tam in circensibus ludis, quam in festis ac solemnibus diebus. pedum enim morbo laborans, plurima temporis parte lecto decumbebat.

- A.M. 6068 *Τούτῳ τῷ ἔτει ἔκτισεν Ἰουστίνος τὸν μέγαν ἀγωγὸν τοῦ*
 D *Ὀυάλεντος, καὶ ἐχώρηθησεν τῇ πόλει θαμνελίαν ὕδατος.*
- A.M. 6069 *Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς τὴν συναγωγὴν τῶν*
Ἑβραίων τὴν οὖσαν ἐν Χαλκοκρατείοις ἀποσπάσας ἐξ αὐτῶν,
ἐποίησεν ἐκκλησίαν τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς ὑπεραγίας Θεο- 5
τόκου, πλησιάζουσας τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει
μηρὶ ἀγούστῳ λα', Ἰνδικτιῶνι ι', ἐτελεύτησεν ὁ Ἰωάννης
ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.
- A.M. 6070 *Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπον Εὐτυχίου ἔτος α'.*
- P. 210 *Τούτῳ τῷ ἔτει μηρὶ Ὀκτωβρίῳ Ἰνδικτιῶνι ια' Εὐτύχιος 10*
ἀπέλαβε πάλιν τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως. ὁ δὲ βασιλεὺς
Ἰσθνήσας, καὶ μικρὸν ἀνεθείς τῆς νόσου, πρῶτον κατέλαστο τὸν
Β τε ἀρχιερέα καὶ τὴν σύγκλητον καὶ πάντας τοὺς ἱερεῖς, καὶ
πολιτευομένους· καὶ ἀγαγὼν τὸν καίσαρα Τιβερίον παρουσίᾳ 15
πάντων, ἀνηγόρευσεν αὐτὸν βασιλέα, τοσοῦτε τοῖς λόγοις χρη- 15
σάμενος· ἴδε ὁ Θεὸς ὁ ἀγαθύνας σε, τοῦτο τὸ σχῆμα ὁ Θεὸς
σοι δίδωκεν, οὐκ ἐγώ. τίμησον αὐτό, ἵνα τιμηθῆς ὑπ' αὐτοῦ.
τίμησον τὴν μητέρα σου, τὴν ποτὴ σου δέσποιναν γενναμέτηρ.
οἶδας ὅτι πρῶτον αὐτῆς δούλος ἦς, νῦν δὲ υἱός. μὴ ἀπιχα-

1. τοῦ add. ex A f. 2. ὕδατος A a, ὕδατων vulg. 3. ὁ add.
 ex A. 5. τῆς ἀγίας A. 7. ὁ add. ex A. 16. ὁ ante
 ἀγαθύνας om. A. 17. οὐκ ἐγώ A a, καὶ οὐκ ἐγώ vulg. αὐ-
 τῷ αὐτῷ A. 19. οἶδα A.

- A. C. 568 Hoc anno magnum aquaeductum a Valente constructum Iustinus reparavit, et aquarum copiam urbi.
- A. C. 569 Hoc anno ademptam Iudaeis synagogam, quae fuit in Chalco-
 prateis, dominae nostrae sanctissimae deiparae Iustinus fecit eccle-
 siam, ad eam quae magna vulgo audit. eiusdem etiam anni mensis
 Augusti die trigesimo primo, indictione decima, Ioannes episcopus
 Cpoli obiit.
- A. C. 570 Cpoleos episcopi Eutychii annus primus.
 Hoc anno, mense Octobri, indictione undecima, Eutychius thro-
 num Cpoleos secundo accepit. imperator autem adversa valetudine
 iactatus, et deinde eius doloribus paulisper levatus, pontifice, senatu,
 sacerdotum collegio, cunctisque reipublicae magistratibus convocatis,
 Tiberium caesarem in omnium conspectu positum renunciavit im-
 peratorem, oratione in hunc modum habita: vident, ut deus in te
 beneficus isto te habitu et dignitate ornat? deus, non ego, illo te do-
 navit. hunc habitum honora, ut ab illo honorem mercaris. matrem
 tuam cole, quae hucusque domina tibi fuit. eius te nunc filium,
 quondam servum extitisse, agnosce. effuso sanguine nusquam laeto-
 ris. nusquam caedium particeps esto. ne malum malo compensato.

ρῆς αἵμασι. μὴ ἐπικοινωνῆς φόνων, μὴ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀπο-
 δώσης. μὴ εἰς ἔχθραν ὁμοιωθῆς ἐμοί· ἐγὼ γὰρ ὡς ἄνθρω-
 πος ἔπαισα. καὶ γὰρ πταιστῆς ἐγενόμην, καὶ ἀπέλαβον κατὰ
 τὰς ἁμαρτίας μου. ἀλλὰ δικάσομαι τοῖς ποιήσασι μοι τοῦτο C
 5 ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ. μὴ ἐπύρην σε τοῦτο τὸ σχῆ-
 μα, ὡς καὶ ἐμέ. οὕτω πρόσεχε πᾶσιν, ὡς ἑαυτῷ. γινῶθι τίς
 ἦς καὶ τίς νῦν εἰ. μὴ ὑπερηφανήσης, καὶ οὐχ ἁμαρτάνεις.
 οἶδας τίς ἦμην, καὶ τίς ἐγενόμην, καὶ τίς εἰμί. ὅλοι οὗτοι
 τέκνα σου εἰσιν καὶ δούλοι. οἶδας ὅτι τῶν σπλάγγνων μου
 10 προετίμησά σε. τοίτους οὓς βλέπεις ὄλους τῆς πολιτείας βλέ-
 πεις. πρόσεχε τῷ στρατιώτῃ σου. μὴ στρατιώτας δέξῃ· μὴ
 εἰπωσίν σοι τινες, ὅτι ὁ πρό σου οὕτω διεγένετο. ταῦτα γὰρ
 λέγω μαθῶν ἀφ' ὧν ἔπαθον. οἱ ἔχοντες οὐσίας, ἀπολαύεωσαν
 αὐτῶν· τοὺς δὲ μὴ ἔχουσι, δώρησαι. καὶ γενομένης εὐχῆς D
 15 παρὰ τοῦ πατριάρχου, καὶ λεχθέντος παρὰ πάντων τοῦ ἀμήν,
 ἔπεσον ὁ καῖσαρ εἰς τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως, καὶ ἔφη αὐ-
 τῷ ὁ βασιλεὺς· εἰς θελήης, εἰμί· εἰς θελήης, οὐκ εἰμί. ὁ Θεὸς
 ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πάντα ἃ ἐπελαθόμην
 εἰπεῖν σοι, αὐτὸς ἐμβαλεῖ αὐτὰ εἰς τὴν καρδίαν σου. ταῦ-

1. αἵματι α. ἐπικοινωνῆς Α, ἐπικοινωνήσης vulg. φόνων
 Α, φόνον α, φόνον ε, φόνους vulg. 3. πταιστὸς Α. 4. δι-
 κάσομαι Α, δικάσομαι vulg. μοι Α, με vulg. 6. πρόσε-
 χε Α, πρόσχε vulg. 7. ἁμαρτάνεις Α, ἁμαρτάνης vulg. 8.
 τίς Α, τί vulg. 11. πρόσεχε Α, πρόσχε vulg. 13. μαθῶν
 om. Α α. 15. ἐπὶ τοῦ π. α. τοῦ α. Α, τὸ α. vulg. 19.
 ἐμβαλεῖ Α, ἐμβαλεῖ α, ἐμβάλλη vulg.

in inimicitia suscipiendis me nequaquam imiteris. ego namque, ve-
 lut homo, peccavi: ego quippe peccator extiti: et pro delictorum
 merito mercedem accepi. cum eis attamen qui malorum mihi fue-
 runt auctores, ante Christi tribunal iudicandus astabo. ne, prout ego
 quondam, habitu isto superbito. ita reliquorum omnium, velut tui
 ipsius, curam geras. quis fueris prius, quis nunc sis, contemplare. si
 superbia non te extulerit, a culpa immunem te servabis. quis quon-
 dam fuerim, qualis sim natus, qui modo sim, novisti. cuncti isti filii
 tibi sunt et servi. prae visceribus meis te mihi charum extitisse probe
 compertum est. omnes istos vides? reipublicae magistratus sunt.
 militiae curam gere. ne nimium erga milites afficiaris, ne decessorem
 tuum ita affectum obiciant nonnulli. haec dico expertus eorum,
 quae passus sim. fruuntur, qui abundant, facultatibus suis: erga
 egentes liberalis esto. oratione vero a patriarcha fusa, cum cuncti,
 amen prolato, comprecati fuissent, ad imperatoris pedes caesar pro-
 cidit: ad quem imperator: superstes vivo, si volueris: si volueris ite-
 rum, pereo. deus, qui caelum et terram condidit, quae supererant a

Ἐλθεν εἰς τὸν δεσποτικὸν οἶκον τῆς Μαρίνης. τῇ δὲ αὐτῇ
 ἰνδικτιῶνι μηνί Ἀπριλίῳ ἔβ' Εὐτύχιος πατριάρχης Κων-
 σταντινουπόλεως καθρέθη καὶ ἐξωρίσθη ἐν Ἀμασίᾳ ὑπὸ Ἰου-
 στινιανῶ. καὶ γέγονεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωάννης ἀπὸ σχολαστι-
 κῶν ἀπόκρισιάριος ὡς τῆς Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης. 5

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς τὸ περὶ φθαρ-
 τοῦ καὶ ἀφθάρτου κινήσας δόγμα, καὶ ἴδικτον πανταχοῦ κα-
 ταπέμψας ἀλλότριον εὐσεβείας, θεοῦ προφθύσαντος, ἐτελεύτη-
 σεν μηνί Νοεμβρίῳ ια', τῆς ἐχομένης ἰδ' ἰνδικτιῶνος, βαι-
 P. 204 λέύσας ἔτη λη', μῆνας ζ', ἡμέρας ἰγ'. καὶ γίνεται τούτου 10
 διάδοχος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ, Ἰουστίνος ὁ κουροπαλάτης.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει οἱ Θεοδοσιανοὶ καὶ Γαϊανῖται ἐν Ἀλε-
 ξανδρείᾳ κτίσειν ἤρξαντο συνακτῆρια, καὶ ἀψθενήσαντες οἱ
 Γαϊανῖται ἐπίσκοπον ἐν αὐτοῖς ἐχειροτόνησαν Ἐλπίδιον ἀρχι-
 διάκονον αὐτῶν, ὃν ὁ βασιλεὺς δεδεμένον ἐλθεῖν προσέταξεν. 15
 ἐρχόμενος δὲ κατὰ τὸν Σύγγριν ἀπέθανεν. Θεοδοσιανοὶ δὲ Δω-
 ρόθεον κρυπτῶς ἐν νυκτὶ ἐπίσκοπον ἐκνυτοῖς ἐχειροτόνησαν. καὶ
 εἰς ἐν συνελθόντες οἱ τε Γαϊανῖται καὶ οἱ Θεοδοσιανοὶ κοινὸν
 ἐπίσκοπον ἑαυτοῖς ἐνεθρόνισαν καὶ ἐχειροτόνησαν Ἰωάννην δὲ
 Βτινα μοναχόν, ὃν οἱ Γαϊανῖται * δόλον ὑπομεμενηκένοι νομί- 20

5. τῆς μεγάλης om. f. 7. fort. ἡδικτον, ut et alias. 14.
 ἐχειροτόνησαν] ἐνεθρόνησαν a f. 19. fort. ἐχειροτόνησαν
 Ἰωάννην τινα μοναχόν, ut et Goar. coniecit. 20. δόλον] δοῦ-
 λον a e, sed fort. scribendum: δόλον ὑπομεμενηκένοι.

nae aedibus, et eius aerario addictae. eiusdem quoque indictionis
 decimae tertiae mense Aprili, eiusque die duodecimo, patriarcha Cpe-
 leos Eutychius a Iustiniano dignitate motus est, et Amaseam relegatus:
 Iuannes vero exscholasticus magnae Antiochiae respon. alis in eius
 locum subrogatus est.

Eodem anno Iustinianus opinionem de corruptibili atque incor-
 ruptibili movens, cum edictum super ea re ab omni pietate alienum
 in provincias omnes emisisset, deo praeventente, mortuus est, die
 undecimo mensis Novembris, indictione decima quarta iam currente,
 cum regnasset annos octo supra triginta, menses septem, dies tredecim:
 successor eius nepos Iustinus curopalates designatur.

Eodem pariter anno Theodosiani et Gaianitae conventicula Ale-
 xandriae aedificare coeperunt: Gaianitae vero auctoritate ac viribus
 praevalentes Elpidium suum archidiaconum ordinaverunt; quem impe-
 rator vinculum ad se adduci iussit: in itinere vero ad Sigrim mortuus
 est. porro Theodosiani clam noctu Dorotheum sibi praefecerunt:
 convenientesque in unum tam Theodosiani, quam Gaianitae, eum
 communem utrisque episcopum in sedem intulerunt. cum autem Gaia-

σατες τὸν πώγωνα τοῦ ἄββῦ. σὺν τῇ δέρματι καὶ τῇ σαρκὶ ἐξείδειραν.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουστίνου, Κωνσταντινουπόλεως ἐπι- A.M. 6058
σκόπου Ἰωάννου, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου ἔτος α΄.

5 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Νοεμβρίῳ ιδ΄, ἰνδικτιῶν ιδ΄, ἐβα-
σίλευσεν Ἰουστίνος ὁ ἀνεψιὸς Ἰουστινιανοῦ στεφθεὶς ὑπὸ
Ἰωάννου πατριάρχου ὑπὸ σχολαστικῶν. ἦν δὲ τῇ γένει Θραῖξ, V. 163
μεγαλόφυχός τε καὶ εἰς πάντα ἐπιδέξιός, φιλοκτίστης· εἶχεν C
δὲ γυναῖκα Σοφίαν ὀνόματι, ἦν τινα καὶ ἔστειπεν ἀγούσταν.
10 εὐσεβῆς δὲ ὧν ἐπεκόσμησεν τὰς ἐκκλησίας τὰς κτισθείσας ὑπὸ
Ἰουστινιανοῦ, τὴν τε μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ τοὺς ἀποστόλους
καὶ ἄλλας ἐκκλησίας καὶ μοναστήρια, χαρισάμενος αὐτοῖς κει-
μήλια καὶ πᾶσαν πρόσσodon. ἦν δὲ ὀρθόδοξος πάνυ. καὶ ἀπέ-
στειλεν τὸν ἄββῦν Φοτεινὸν τὸν πρόγονον Βελισαρίου τοῦ πα-
15 τρικίου, δοὺς αὐτῷ ἔξουσίαν κατὰ παντὸς προσώπου καὶ πρά-
γματος τοῦ εἰρηνεῦσαι τὰς ἐκκλησίας πάσας Αἰγύπτου τε καὶ D
Ἀλεξανδρείας.

Τούτῳ τῷ ἔτει Αἰθέριος καὶ ὁ Ἄβδιος, καὶ ὁ σὺν αὐτοῖς A.M. 6059
ιατρὸς ἐπεβούλευσαν τῷ βασιλεῖ Ἰουστίνῳ, γνωσθέντες δὲ
20 ἀπέθανον ἕξφι. ἐποίησεν δὲ ὑπατεῖαν, καὶ ἔρριψεν χρήματα
πολλά, ὥστε πολλοὺς πλουτίσαι.

9. γυναῖκα vulg.

18. γνωσθέντες δὲ] καὶ γν. δὲ vulg.

nitae Ioannem quendam monachum dolos adversum se commentum
arbitrarentur, barbam cum pelle atque carne abbati avulsere.

Romanorum imperatoris Iustini, Cpoleos episcopi Ioannis, Hiero- A. C. 558
solymorum episcopi Macarii annus primus.

Hoc anno, mensis Novembris die decimo quarto, indictione de-
cima quarta, nepos Iustiniani Iustinus a Ioanne exscholastico patriar-
cha coronatus suscipit imperium. fuit genere Thrax, generosus, et in
gerendis rebus dexter, et aedificiis gaudens. coniugem habuit nomi-
ne Sophiam, cui cum augustae dignitate coronam imposuit. pietatis
studiosus ecclesias a Iustiniano aedificatas ornavit, magnam videlicet
ecclesiam, sanctorum apostolorum, nec non alias, ut et monasteria,
quae cuncta sacra supellectile, muneribusque, collatisque redditibus
dotavit. bene sensit in omnibus de fide. Photinum praeterea Beli-
sarii patricii privignum, potestate in quasvis personas, atque res data,
ad omnes Aegypti et Alexandriae ecclesias reconciliandas bonaque
pace componendas misit.

Hoc anno Aetherius et Abdius, et una cum eis medicus Iustini A. C. 559
imperatoris vitae struxerunt insidias: deprehensi vero, gladio perie-
runt. consulum vero more munus dedit Iustinus, multasque pecunias,
quibus etiamnum plures ditati, sparsit in populum.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ ἀββῦς Ἀγάθων ἀδελφὸς Ἀπολιναρίου τοῦ ἐπισκόπου Ἀλεξανδροῦ ἐλθὼν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ λόγους εἰσπραττόμενος, Εὐστόχιον μοναχὸν ὄντα καὶ οἰκονόμον P. 205 Ἀλεξανδροῦ τότε, τῆς οἰκονομίας χάριν ἐφροσύνησεν τούτου· ὃς φυγὼν διὰ τῆς στέγης ἤλθεν ἐν Βυζαντίῳ, Μακαρίου τότε ἐκβληθέντος τῆς ἐκκλησίας κατὰ συσκευήν· καὶ ἐχειροτονήθη Εὐστόχιος ἀντὶ Μακαρίου ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων.

A.M. 6060 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Εὐστόχιου ἔτος α'.

B Τούτῳ τῷ ἔτει μεταστελαιμένη Σοφίῳ εὐσεβεστάτῃ ἀγοῦστα τοὺς τε ἀργυροπράτας καὶ σημαδαρίους, ἐκέλευσεν 10 ἐνεχθῆναι τὰς ὁμολογίας τῶν χρεωστούντων καὶ τὰ σημάδια· καὶ ἐντυχῶσαι αὐτοῖς, ἔλαβε τὰ σημάδια παρασχομένη αὐτὰ τοῖς χρεωστοῦσι, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὰ τοῖς ἰδίῳι δεσπόταις· καὶ μεγάλως εὐφημίσθη ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ πάσης τῆς πόλεως. Εὐστόχιος δὲ ἀπελθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα μίσει τῷ πρὸς Ἀπο- 15 λιναρίου καὶ Ἀγαθῶνα καὶ Μακάριον, τοὺς τῆς νέας λαύρας μοναχοὺς ἐξέβαλλεν, ὡς Ὀριγενισίας· καὶ διὰ τοῦτο ἐξέ- C βλήθη· καὶ πάλιν ἀπακατέστη Μακάριος εἰς τὸν ἴδιον θρόνον.

A.M. 6061 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου πάλιν Μακαρίου, Ἀλεξανδροῦ 20 Ἰωάννου ἔτος α'.

7. ἐπισκόπου vulg.
add. ex e.

13. χρεωστοῦσι, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὰ τοῖς

Eodem anno abbas Agatho Apolinarii episcopi Alexandrini frater, Alexandriam profectus ad rerum administratarum rationes exigendas, Eustochium monachum Alexandriae tunc magnum oeconomum male gesti muneris incusatum misit in carcerem: qui tecto elapsus, Byzantium perrexit. Macario vero dolis ecclesia depulso, in eius locum Hierosolymorum episcopus Eustochius consecratus est.

A. C. 560 Hierosolymorum episcopi Eustochii annus primus.

Hoc anno nummulariis foeneratoribusque cunctis convocatis, iussit augusta debitorum syngraphas et pignora ad se proferri: quibus in potestatem acceptis, pignora debitoribus restituit, et in propriorum dominorum manibus cuncta reposuit: atque ob id factum summis eam laudibus tota urbs prosequuta est. Eustochius autem Hierosolymam profectus, odio, quo in Apolinarium, Agathonem et Macarium ferebatur, novae laurae monachos Origeniani dogmatis incusatos expulit: quamobrem ipse postmodum eiectus est, et Macarius rursus proprio throno redditus.

A C. 561 Hierosolymorum episcopi Macarii iterum, Alexandriae Ioannis annus primus.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἵπποδρομίας τελεσθείσης, καὶ φιλονεικούντων τῶν μερῶν εἰς ἀλλήλους, ἔπεμψεν μανδᾶτα εἰς ἐκάτερα τὰ μέρη ὁ βασιλεὺς, λέγων, εἰς μὲν τοὺς Βενέτους, ὅτι ὁ Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς παρ' ὑμῖν ἐτελεύτησεν, εἰς τοὺς 5 Πρασίους, ὅτι παρ' ὑμῖν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ζῆ· καὶ ἀκούσαντα τὰ μέρη ἐσίγησαν, καὶ οὐκ ἔτι ἐφιλονείκησαν. D

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἤρξατο κτίζειν τὸ παλάτιον τῶν Σοφίανων ἐπ' ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σοφίας, προφάσει τοῦ 10 ἐκεῖ ταφῆναι Ἰουστον τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτόν, ἔτι κορυπαλάτου ὄντος αὐτοῦ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχαγγέλου τοῦ ἐκεῖσε, κοσμήσας αὐτὸ ἐπὶ διαφόρων πολυμίμων μαρμαῶρον.

Ῥώμης ἐπισκόπου Βενεδίκτου ἔτος α'.

A.M. 606a

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς ἤρξατο κτίζειν τὸ 15 παλάτιον τὸ δεύτερον ἐν τῇ προουστειῳ αὐτοῦ, ὃ εἶχεν πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτόν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῆς Πριγκίπου, καὶ αὐτῷ ὄντι προουστειῳ αὐτοῦ ἐν τῷ λιμένι, καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἀγίων Ἀναργύρων ἐν τοῖς Δυρρείου. ἀποκατέσκησεν δὲ τὸ λουτήριον τοῦ Ταύρου τὸ δημοσίον, καὶ ἐπινόησεν αὐτὸ Σοφιανός, ἐπ' ὀνόματι τῆς γυναικὸς αὐτοῦ 20 Σοφίας.

4. ὁ βασιλεὺς om. a,
στεῖφ a f, προάστειον vulg.

11. αὐτὸ] αὐτῷ vulg.

17. προα-

Hoc anno ludis equestribus in circo celebratis et contendentibus ad invicem factionibus, ad utrasque partes mandata misit imperator; ad Venetos quidem his verbis usus: imperator Iustinianus penes vos obiit: ad Prasinos autem, imperator Iustinianus penes vos vivit. his auditis conquieverunt factiones, et ad priora dissidia nusquam redierunt.

Eodem anno Sophianorum palatium coniugis Sophiae nomine, occasione accepta, quod in eo, dum curopalatem adhuc ageret, filius eius Iustus fuisset sepultus, exaedificare coepit, in domo nimirum archangeli istius loci. pretiosioribus vero marmoribus palatium adornavit.

Romae episcopi Benedicti annus primus.

A. C. 56a

Hoc anno imperator Iustinus, in suburbano, quod ante susceptum imperium possidebat, alterum palatium coepit extruere: et in principis insula, quae pariter eius erat, suburbanum aliud erexit ad portum: nec non sanctorum mercede non conductorum ad Darii regionem. ad haec publicum Tauri balneum a se reparatum de coniugis Sophiae nomine Sophianas nuncupavit.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὁ μέγας καθαρψάμενος ἐν τοῖς ἀντιγράφοις τῶν συνοδικῶν Ἰωάννου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ χειροτονηθέντος Ἰωάννη Βτόν Ἀλεξανδρείας, καὶ τούτου χειροτονηθέντος ἐξεβλήθη τῆς ἰδίας ἐπισκοπῆς κατὰ ἀγανάκτησιν Ἰουστίνου, καὶ ἐχειροτονηθῆ Γρηγόριος μοναχὸς καὶ ἀποκρισιάριος τῆς μονῆς τῶν Βυζαντιῶν.

A. M. 6063 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Γρηγορίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ναρσῆς ὁ κουβικουλάριος καὶ πρωτοσπαθάριος, ὁ ἀγαπητὸς τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, εἰς ὃν ἐλοιδόρεϊτο, ἔκτισεν τὴν οἰκίαν Ναρσοῦ καὶ τὴν μονὴν τῶν Καραθαρῶν. ἀκούσας δὲ Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς περὶ τοῦ ἀνεπιού αὐτοῦ, ὃν εἶχεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀγουστάλιον, ὅτι συσκευῆν μελετᾷ κατὰ τοῦ βασιλέως, πέμψας ἀπεκεφάλισεν αὐτόν.

A. M. 6064 Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο κτιζεῖν ὁ Ἰουστίνος τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐν ὄρφανοτροφείῳ, καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν τῷ Τρικόνῳ τὴν καίσιαν ἐπὶ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως. προσέθηκε δὲ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν τὰς δύο ἀψίδας, τῆς τε ἄρκτου καὶ μεσημβρίας ἐν τῷ μεγάλῳ νατῷ, καὶ ἐποίησε τὴν ἐκκλησίαν κατὰ σταυρίου.

10. Ἰουστινιανοῦ 2, Ἰουστίνου vulg.

Eodem etiam anno cum magnus ille Anastasius Antiochiae episcopus in synodales epistolas Ioannis Cpoleos episcopi, qui Ioannem Alexandrinum consecraverat, atque etiam in ipsum Ioannem Alexandrinum, qui ordinatus fuerat, rescriptis suis invec-tus fuisset: Iustini mandato sede depulsus est, et in eius locum Gregorius monachus et Byzantium monasterii apocrisiarius promotus.

A. C. 563 Antiochiae episcopi Gregorii annus primus.

Hoc anno Narses cubicularius et protospatharius, qui Iustiniano imperatori adeo carus fuit, ut eius gratia ludibria respergeretur, domum Narsedis construxit et Catharorum monasterium. imperator autem Iustinus proprium nepotem, quem augustalis dignitate Alexandriae decoraverat, insidias in se machinari cum praesensisset, misit extemplo qui ipsum capite plecterent.

A. C. 564 Hoc anno sanctorum apostolorum Petri et Pauli ecclesiam coepit Iustinus aedificare in orphanorum hospitio, aliamque sanctorum apostolorum, quae Zenonis imperatoris tempore conflagraverat, in Triconcho. ad ecclesiam quoque sanctae deiparae Blachernarum duas absides addidit, et hanc, quae septentrionem, illam, quae meridiem respiciat, extruxit in celeberrimo illo templo: totamque molem illam in crucis normam composuit.

Τούτῳ τῇ ἔτει Ῥωμαῖοι τε καὶ Πέρσαι τὴν εἰρήνην διέφθειραν, καὶ πάλιν ὁ Περσικὸς ἀνεκαινίσθη πόλεμος διὰ τὸ προβεῦσαι τοὺς Ὀμηρίτας Ἰνδοὺς πρὸς Ῥωμαίους, καὶ ἀποστεῖλαι τὸν βασιλέα Ἰουλιανὸν τὸν μαγιστριανὸν μετὰ σάκρας πρὸς Ἀρέθου βασιλέα τῶν Αἰθιοπίων διὰ τοῦ Νείλου ποταμοῦ ἀπὸ Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης· καὶ ἀπεδέχθη τῷ βασιλεῖ P. 207 Ἀρέθῳ μετὰ χυρᾶς πολλῆς, ὡς ἐφιεμένῳ τὴν φιλίαν τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων. ἐξηγεῖτο δὲ ἐπανελθὼν ὁ αὐτὸς Ἰουλιανός, ὅτι ὅτε ἐδέξατο αὐτόν, γυμνὸς ἦν ὁ βασιλεὺς Ἀρέθας, καὶ κατὰ V. 165 τοῦ ζώσματος αὐτοῦ εἶχεν εἰς τὰς ψυχὰς λιγόχρυσα ἱμάτια· κατὰ δὲ τῆς γαστρὸς ἐφόρει σχιστὰ διὰ μαργαρίτων τιμίων, καὶ ἐν τοῖς βραχίουσιν ἀνὰ πέντε κλαβίων, καὶ χρυσᾶ ψέλλια εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ λιγόχρυσον φακιόλιον ἐσφενδονισμένον, ἔχον ἕξ ἀμφοτέρων τῶν δεσμῶν σειρᾶς τέσσαρας, καὶ μανιάκιν χρυσοῦν ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ· καὶ ἴστωιο ἐπάνω τεσσάρων ἐλεφάντων ἐστώτων καὶ ἐχόντων ζυγὸν καὶ τροχοὺς τέσσαρας, καὶ ἐπάνω ὡς ὄχημα ὑψηλὸν ἡμικυκλικὸν χρυσείοις πετάλοις, ὥσπερ ἐστὶ τὰ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπαρχιῶν ὀχήματα· καὶ ἐστώς ἐπάνω αὐτοῦ ἐβύσταζεν 20 σκουτᾶρον μικρὸν κεχρυσωμένον καὶ δύο λαγκίδια χρυσᾶ· καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος αὐτοῦ μετὰ ὀπλῶν ἄδοντες μέλη μου-

4. μετὰ σάκρας om. a.

Hoc etiam anno ruptis Romanos inter et Persas pacis foederibus, Persicam rursus renovatum est bellum, missorum videlicet ab Homertis Indis ad Romanos legatorum invidia, ac insuper quod Iulianum magistranum ab Alexandria per Nilum fluvium et Indicum mare cum sacris ad Aretham regem Aethiopum misisset imperator. legatum cum ingenti gaudio rex Arethas excepit, ceu qui Romanorum imperatoris amicitiam disideraret. reversus e legatione Iulianus a rege Aretha hunc in morem instructo exceptum se referebat. erat ille nudus quidem corpore, at circa lumbos, qua cingulum ponitur, lineam vestem auro gestabat intertextam, quae ad ventrem quasi divisa, et pretiosioribus gemmis cernebatur intercisa. alligabantur brachiis quinque circuli, et manibus inerant armillae aureae. fascia linea auro distincta caput circumvolvebatur, et ex utraque nodorum parte quatuor pendebant catenae: collo vero torquem gerebat aureum. iugo quatuor elephantis vecto, cui rotae quatuor, et currus desuper sublimis, quales praefectorum provinciarum rhedae, laminis aureis circumtectus, ferebatur. in eo stans breve scutum aureum, lanceasque binas breves manibus tenebat: universi vero eius aulici circumstabant armis instructi, musicos accinentes modulos. intromissus itaque Romanorum legatus,

σικά. εἰσπνεχθεῖς οὖν ὁ πρέσβυς τῶν Ῥωμαίων καὶ προσκυνήσας, ἐκελεύθη παρ' αὐτοῦ ἀναστῆναι καὶ ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. δεξιόμενος οὖν τὴν τοῦ βασιλέως σάκραν, κατεφίλησε τὴν σφραγιδα τὴν ἔχουσαν τὸ στηθῦριον τοῦ βασιλέως· δεξιόμενος δὲ καὶ τὰ δῶρα ἐχύρη μεγάλως. ἀναγνοὺς δὲ εἶδεν ὅτι περιέχοντα τοῦ ὀπλίσασθαι αὐτόν κατὰ τοῦ βασιλέως Περσῶν, καὶ τὴν πλησιάζουσαν αὐτῷ χώραν τῶν Περσῶν ἀπολέσαι, καὶ τοῦ λοιποῦ μηκέτι συνάλλαγμα ποιεῖν μετὰ τῶν Περσῶν, ἀλλὰ δι' ἧς ὑπέταξεν χώρας τῶν Ὀμηρικῶν διὰ τοῦ Νείλου ποταμοῦ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πραγματείαν ποιεῖσθαι. εὐθέως δὲ στρατεύσας ὁ βασιλεὺς Ἀρέθας ἐπ' ὄψεσι τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων, ἐκίνησε πόλεμον κατὰ Περσῶν, προπέμψας τοὺς ἐπ' αὐτόν Σαρακηνοὺς. ἀπεικλιθῶν δὲ καὶ αὐτὸς εἰς Περσικὴν χώραν, ἐξεπόρθησε πᾶσαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις. κρατήσας δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀρέθας τὴν κεφαλὴν τοῦ πρεσβευτοῦ Ἰουλιανοῦ, καὶ δεδωκὼς αὐτῷ Δείρηνης φιλήματα, ἀπέλυσεν αὐτόν ἐν πολλῇ θερρασίᾳ σὺν πολλοῖς χαρίσμασιν. ἐγένετο δὲ ἄλλη αἰτία ταράξασα τὸν Χοσρόην. Οὐννοὶ γὰρ κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ, οὓς Τούρκους λέγειν εἰώθαμεν, πρεσβεύουσι πρὸς Ἰουστινόν διὰ τῆς τῶν Ἀλα-
 10
 15
 20

16. τοῦ πρεσβευτοῦ om. b.

18. χαρίσμασιν] χρήμασιν e.

19. κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ] κατ' ἐκεῖνο τῷ καιρῷ vulg.

exhibito adorationis honore, ut erigeret se, et adductus propior fieret, iussus est. tum vero traditae sibi imperatoris sacrae sigillum eiusdem facie una cum pectore insculptum exosculatus, de acceptis ab eo muneribus magno prorsus gaudio affectus est. perlecta vero sacra haec demum scripta invenit, ut nimirum arma adversus Persarum regem capesseret, et conterminas Persarum provincias devastaret, nec ullum amplius cum eo percuteret foedus: sed, quam reddidit sibi subditam, Homeritarum regione per Nilum fluvium Alexandriam facto itinere commercium exerceret. confestim itaque in ipso legati Romanorum conspectu coacto exercitu, et Saracenis, qui sub ipso militabant praemissis, rex Arethas bellum in Persas movit: ipseque postmodum Persarum ditionem ingressus, vicinas sibi provincias, quae late patent, depopulatus est. apprehenso tandem legati Iuliani capite, pacis oscula suaviter fixit; amplisque muneribus collatis, multo comitatu stipatum a se dimisit. extitit etiam alia, quae Chosroem turbavit molestia. per id enim tempus Unni, quos Turcos nuncupamus, per Atanorum terras legationem ad Iustinum destinant. ea de re Chosroes in metum adductus, Armeniorum adversum

φασίζετο τὴν τῶν Ἀρμενίων πρὸς αὐτὸν ἀνταρσίαν καὶ πρὸς Ἰουστινὸν προχώρησιν, καὶ ἤτειτο τοὺς πρόσφυγας. ἐτέλει γὰρ ὁ βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων ἀνὰ ἔτος πεντακοσίας λίτρας χρυσοῦ, ὅπως τὰ πλησιάζοντα τοῦ τόπου φρούρια διαφυλάττωσι Πέρσῳ, ἵνα μὴ εἰσβαλόντα τὰ ἔθνη ἑκατέραν διαλύσῃσι πολιτείαν, καὶ κοινοῖς ἀναλώμασι τὰ φρούρια ἐφυλάττοντο. P. 208 ὁ δὲ Ἰουστινὸς ἔλυσεν τὴν εἰρήνην φάσκων, ἐπονείδιστον εἶναι φορολογεῖσθαι ὑπὸ τῶν Περσῶν τοὺς Ῥωμαίους. διὰ τοῦτο χώραν ἔλαβεν ὁ μέγας οὗτος Περσῶν τε καὶ Ῥωμαίων πόλεμος. ὁ δὲ Ἰουστινὸς Μαρτίνον πατρικίον καὶ συγγενῆ αὐτοῦ στρατηγὸν χειροτονήσας τῆς ἀνατολῆς κατὰ Περσῶν ἐξέπεμψεν.

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

A.M. 6065

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ε' ἡσθένησεν ὁ βασιλεὺς, B 15 καὶ ἐν λύπῃ γέγονε πρὸς Βαδούριον τὸν ἴδιον ἀδελφόν, καὶ ἔβρισεν αὐτὸν ἐσχάτως, ἐπιτρέψας τοῖς κουβικουλαρίοις γροθίζόμενον ἐξαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ σιλεντίου. ἦν δὲ κρίμης τῶν βασιλικῶν σταύλων. μαθούσα δὲ Σοφία ἔλυπηθη, καὶ ἐνεκά- V. 166 λεισε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ μετεμελήθη, καὶ κατελθὼν πρὸς αὐ-

2. Ἰουστινιανόν a.	4. διαφυλάττουσι vulg.	6. τὸ φρούριον b.
9. ἀνάλαβεν b.	10. τὸν πατρικίον f.	15. Βαδουάριον a.
17. σιλεντίου vulg.,	σελεντίου a f.	19. μετεβλήθη b.

se rebellionem ementitus, eorum etiam ad Iustinum defectionem praetextebat, et transreddi sibi postulabat. quingentas insuper auri libras Romanorum imperatore pendere solito, ut vicina barbaris castella custodirent Persae, ne ex barbarorum locis irrupentes alterutri impetno perniciam inferrent; quare communibus utriusque impensis loca quaeque munita servabantur in utriusque limitibus: Iustinus pactum huiusmodi rescindendum censuit; Romanos Persis tributa pendere indecorum esse causatus. eaque magni illius Romanos inter ac Persas belli occasio extitit. quamobrem Iustinus Martinum patricium cognatum suum orientis militiae magistrum renuncians in expeditionem contra Persas misit.

Hierosolymorum episcopi Ioannis annus primus.

A. C. 565

Hoc anno, mensis Octobris die sexto, adversa valetudine iactatus fuit imperator. in proprium vero fratrem Badurium ira incitatus, extremis eum subiecit contumeliis. data quippe cubiculariis pugnibus eum incessendi potestate, ita spretum et foedatum in consilium trahi mandavit. erat is imperatorum stabulorum comes. eo cognito indoluit Sophia, et imperatore damnavit. ille facti poenitens descendit in stabulum, et cum cubiculariorum praeposito non expectatus intra-

τὸν εἰς τὸν σταῦλον εἰσηλθεῖν ἄφρων μετὰ τοῦ πραιποσίτου
 κουβικουλαρίων. ὁ δὲ Βαδούριος ἰδὼν τὸν βασιλέα ἔφωγεν
 Ἐκπὸ ζακὸς εἰς ζάκαν φόβῳ τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἔκραζεν ὀρκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ, ἀδελφέ μου, μείνόν με. καὶ
 δραμῶν ἐκράτησεν αὐτόν. καὶ περιπλακεῖς κατεφίλησεν αὐτόν⁵
 λέγων· ἔπτωσά σοι, ἀδελφέ μου· ἀλλὰ δέξαι με ὡς ἀδει-
 φόν σου πρῶτον καὶ ὡς βασιλέα. ἐκ γὰρ διαβολικῆς ἐνεργείας
 οἶδα ὅτι τοῦτο γέγονεν. ὁ δὲ πεσὼν εἰς τοὺς πόδας
 αὐτοῦ κλαίων, εἶπεν· ἀληθῶς, δέσποτα, ἐξουσίαν ἔχεις· πλὴν
 παρουσία τῆς συγκλήτου εὐτέλησας τὸν δοῦλον σου· ἄσπι ὁ¹⁰
 δεσπότης τούτοις ἀπολόγησαι. καὶ ἐδείκνυεν αὐτῷ τὰ ἄλλα.
 Ὁ δὲ βασιλεὺς παρεκάλεσεν αὐτὸν συμφυγεῖν αὐτῷ, καὶ εἰρή-
 νευσαν. τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ γέγονε πόλεμος περὶ τὸ Σάργα-
 θον Περσῶν καὶ Ῥωμαίων μέγας, καὶ ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι.

A. M. 6066 Περσῶν βασιλέως Ὀρμισδα ἔτος α'.

15

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθον οἱ Ἀβάρεις εἰς τὰ μέρη τοῦ Λα-
 νουβίου, καὶ μαδῶν ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλεν Τιβέριον τὸν κό-
 P. 209 μμητα τῶν ἐξκουβιτόρων κατ' αὐτῶν· καὶ συμβαλὼν αὐτοῖς
 ἠτήθη αἰφνιδιασθεῖς ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἀποβαλὼν πολλοὺς ὑπέ-
 στρεψεν. Ὀρμισδας δὲ ὁ βασιλεὺς Περσῶν Ἀρταβάνην στρα-²⁰

5. καὶ περιπλακεῖς] h. l. in ordinem redit A. 7. καὶ ὡς βασ.
 A, καὶ βασ. vulg. 11. ἐδείκνυεν A, ἐδείκνυσεν vulg. 12.
 εἰρήνευσαν A, εἰρηνεύσαι vulg. 13. περὶ τὸν Σ. A. 20.
 Ἀρδαβάνην A ubique.

vit. Badurius conspiciens imperatorem, ac subinde timore compulsus a
 praesepe in praesepe aliud desiliit. imperator vero clamabat: obte-
 stor te per deum, frater mi, siste: et currens detinuit: brachiisque
 complexus, et osculis deliniens: te quidem, inquit, frater, offendi:
 verum ceu fratrem tuum maiorem et imperatorem agnosce: diaboli
 namque opera haec contigisse non sum nescius. is ad imperatoris
 pedes procidens, lachrimis rigans, ait: penes te certe, domine, supre-
 ma omnium potestas est: verum cum praesente senatu servum tuum
 despexeris, ceu dominus etiam coram eo excusatione alicuius rei
 deinceps tege: eique subinde equos demonstrabat: quem imperator
 ad mensam eo die invitavit, et sic in amicitiam redierunt. caeterum
 eodem anno cum pugna Romanos inter atque Persas commissa fuisset
 ad Sargathum, Romani vicere.

A. C. 566 Persarum regis Hormisdæ annus primus.

Hoc anno in provincias Danubio conterminas grassati sunt Avar-
 res: quo cognito, Tiberium excubitorum comitem adversus eos misit
 imperator. pugna cum Avaribus commissa, Tiberius, ex improvise ab
 hostibus oppressus, superatur, multisque e suis desideratis revertitur.

τηγὸν χειροτονήσας ἀπέστειλεν περᾶσαι τὸν Εὐφράτην, καὶ τὴν Ῥωμαίων χώραν λυμῆνασθαι. αὐτὸς δὲ παραλαβὼν τὰς δυνάμεις ἐπέστη τοῖς τὴν Νίσιβιν πολιορκοῦσι Ῥωμαίοις. ὁ δὲ Μαρτίνος τοῦτο γνούς, καταλιπὼν τὴν Νίσιβιν, ἀνεχώρησεν ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ μέρη. Ἀρταβάνης δὲ περὶ τὴν Ἀντιόχειαν γενόμενος, καὶ διαφθείρας τὰ προύστειμ τῆς πόλεως, ἐπὶ τὴν κοίλην Συρίαν ἐχώρει. οὕτω μὲν οὖν ὁ Ἀρταβάνης πολλῆς αἰχμαλωσίας κρατήσας, εἰς τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐπανάξεν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Ἰουστίνος ἐπὶ τοῖς πραττομένοις **B** 10 δειγρπαθῶν, τὸν μὲν Μαρτίνον τῆς στρατηγίας ἀπέκωσεν. Ἀρχέλαον δὲ στρατηγὸν χειροτονεῖ. ὁ δὲ Ἀρταβάνης τὸ Δαρῶς παρέλαβεν, καὶ οὕτως ὑπέστρεψεν. καὶ τοῦτο μαθὼν Ἰουστίνος, καταπλαγείς τῷ μεγέθει τῆς συμφορᾶς, νόσῳ παραφορᾶς περιβάλλεται, καὶ σπονδὰς ποιῆσαι αἰτεῖται τῷ Ὀρ- 15 μίσδα, ὅστις ἐνιαυσίας σπονδὰς ποιῆσαι κατεδέξατο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς Τιβέριον τὸν κ^ο-Α.Μ. 6067 μῆτα τῶν ἐξουσιβιτόρων υἰοποιησάμενος καίσαρα ἀνηγόρευ- **C** σεν, καὶ συγκάθεδρον αὐτοῦ ἐποίησεν ἐν ταῖς ἵπποδρομίαις καὶ αἰσίαις ἡμέραις. ἦν γὰρ ὁ βασιλεὺς στυφόμενος τοῖς **V.** 167 20 πόδας καὶ τὸ πλεῖον κατακείμενος.

3. τοῖς τὴν Νίσ. πολ. Ῥωμ. Α α, τὴν Νίσ. πόλ. τοῖς Ῥωμ. vulg. 6. παραγενόμενος Α. τὰ τῆς πόλ. προ. α. 9. αὐτοκράτωρ Α α, βασιλεὺς vulg. πραττομένοις Α α, γενομένοις vulg. 16. τὸν add. ex Α.

Persarum vero rex, Hormisdas Artabane exercitus duce constituto, copias Euphratem traicere iussit, et Romanorum provincias devastare. ille coacto universo exercitu in Romanos Nisibin obsidentes impetum facere meditabatur: quod persentiens Martinus, Nisibi relicta, in Romanas partes retrocessit. tum vero Artabanes Antiochiam profectus, vastitate suburbanis eius locis illata, in Coelesyriam transivit. ita demum Artabanes captivis praedaeque onustus in Persarum terras remeavit. imperator Iustinus ea clade afflictus, Martinum munere abdicavit: Archelaum vero ducem instituit. Artabanes insuper Daras obtinuit: ac ita reversus est. imperator vero nuncio tantae cladis accepto, consternatus, infirma valetudine mentisque alienatione vexatur, et ab Hormisda, ut pacem inirent et foedus percuterent, expectiit: qui ad annum tantum inducias iniri concessit.

Hoc anno imperator Iustinus comitem excubitorum Tiberium ad **A. C. 567** optatum sibi filium caesarem renunciavit, sedisque ac paris honoris consortem effecit, tam in circensibus ludis, quam in festis ac solemnibus diebus. pedum enim morbo laborans, plurima temporis parte lecto decumbebat.

- A.M. 6068 *Τούτω τῷ ἔτει ἔκτισεν Ἰουστίνος τὸν μέγαν ἀγωγὸν τοῦ*
D Ουάλεντος, καὶ ἐχωρήγησε τῇ πόλει δαμιλίαν ὕδατος.
- A.M. 6069 *Τούτω τῷ ἔτει Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς τὴν συναγωγὴν τῶν*
Ἑβραίων τὴν οὖσαν ἐν Χαλκοκρατείοις ἀποσπάσας ἐξ αὐτῶν,
ἐποίησεν ἐκκλησίαν τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς ὑπεραγίας Θεο- 5
τόκου, πλησιάζουσαν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει
μηρὶ αὐγούστῳ λα΄, Ἰνδικτιῶνι ι΄, ἐτελεύτησεν ὁ Ἰωάννης
ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.
- A.M. 6070 *Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐτυχίου ἔτος α΄.*
- P. 210 *Τούτω τῷ ἔτει μηρὶ Ὀκτωβρίῳ Ἰνδικτιῶνι ια΄ Εὐτύχιος 10*
ἀπέλαβε πάλιν τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως. ὁ δὲ βασιλεὺς
Ἰωσθηνήσας, καὶ μικρὸν ἀνεθείς τῆς νόσου, προσκαλέσασθε τὸν
Βτε ἀρχιερέα καὶ τὴν σύγκλητον καὶ πάντας τοὺς ἱερεῖς, καὶ
πολιτενομένους· καὶ ἀγαγὼν τὸν καίσαρα Τιβέριον παρουσίᾳ
πάντων, ἀνηγόρευσεν αὐτὸν βασιλέα, τοῖσδε τοῖς λόγοις χρη- 15
σάμενος· ἴδε ὁ θεὸς ὁ ἀγαθύνας σε, τοῦτο τὸ σχῆμα ὁ θεὸς
σοι δέδωκεν, οὐκ ἐγώ. τίμησον αὐτό, ἵνα τιμηθῆς ὑπ' αὐτοῦ.
τίμησον τὴν μητέρα σου, τὴν ποτὲ σου δέσποιναν γενναρέκην.
οἶδας οἷι πρῶτον αὐτῆς δοῦλος ἦς, νῦν δὲ υἱός. μὴ ἐπιχα-

1. τοῦ add. ex A f. 2. ὕδατος A 2, ὑδάτων vulg. 3. ὁ add.
 ex A. 5. τῆς ἀγίας A. 7. ὁ add. ex A. 16. ὁ ante
 ἀγαθύνας om. A. 17. οὐκ ἐγώ A 2, καὶ οὐκ ἐγώ vulg. αὐ-
 τῷ αὐτῷ A. 19. οἶδα A.

- A. C. 568 Hoc anno magnum aquaeductum a Valente constructum Iustinus reparavit, et aquarum copiam urbi.
- A. C. 569 Hoc anno ademptam Iudaeis synagogam, quae fuit in Chalco- prateis, dominae nostrae sanctissimae deiparae Iustinus fecit eccle- sian, ad eam quae magna vulgo audit. eiusdem etiam anni mensis Augusti die trigesimo primo, indictione decima, Ioannes episcopus Cpoli obiit.
- A. C. 570 Cpoleos episcopi Eutychiei annus primus.
 Hoc anno, mense Octobri, indictione undecima, Eutychieus thro- num Cpoleos secundo accepit. imperator autem adversa valetudine iactatus, et deinde eius doloribus paulisper levatus, pontifice, senatu, sacerdotum collegio, cunctisque reipublicae magistratibus convocatis, Tiberium caesarem in omnium conspectu positum renunciavit im- peratorem, oratione in hunc modum habita: viden', ut deus in te beneficus isto te habitu et dignitate ornat? deus, non ego, illo te do- navit. hunc habitum honora, ut ab illo honorem merearis. matrem tuam cole, quae hucusque domina tibi fuit. eius te nunc filium, quondam servum extitisse, agnosce. effuso sanguine nusquam lacte- ris. nusquam caedium particeps esto. ne malum malo compensato.

ρῆς αἵμασι. μὴ ἐπικοινωνῆς φόνων, μὴ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀπο-
δώσης. μὴ εἰς ἔχθραν ὁμοιωθῆς ἐμοί· ἐγὼ γὰρ ὡς ἄνθρω-
πος ἔπαισα. καὶ γὰρ πταιστῆς ἐγετόμην, καὶ ἀπέλαβον κατὰ
τὰς ἁμαρτίας μου. ἀλλὰ δικάσομαι τοῖς ποιήσασί μοι τοῦτο C
5 ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ. μὴ ἐπάρη σε τοῦτο τὸ σχῆ-
μα, ὡς καὶ ἐμέ. οὕτω πρόσεχε πᾶσιν, ὡς ἑαυτῷ. γινῶδι τίς
ἦς καὶ τίς νῦν εἰ. μὴ ὑπερηφανήσης, καὶ οὐχ ἁμαρτάνεις.
εἶδας τίς ἦμην, καὶ τίς ἐγενόμην, καὶ τίς εἰμί. ὅλοι οὗτοι
τέκνα σου εἰσιν καὶ δοῦλοι. εἶδας ὅτι τῶν σπλάγγων μου
10 προετίμησά σε. τοῖτους οὐς βλέπεις ὄλους τῆς πολιτείας βλέ-
πεις. πρόσεχε τῷ στρατιώτῃ σου. μὴ στρατιώτας δέξῃ· μὴ
εἰπωσίν σοι τινες, ὅτι ὁ πρό σου οὕτω διεγένετο. ταῦτα γὰρ
λέγω μαθῶν ἀφ' ὧν ἔπαθον. οἱ ἔχοντες οὐσίας, ἀπολαύεωσαν
αὐτῶν· τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι, δώρησαι. καὶ γενομένης εὐχῆς D
15 παρὰ τοῦ πατριάρχου, καὶ λεχθέντος παρὰ πάντων τοῦ ἁμῆν,
ἔπεισον ὁ καίσαρ εἰς τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως, καὶ ἔφη αὐ-
τῷ ὁ βασιλεύς· εἴαν θέλῃς, εἰμί· εἴαν θέλῃς, οὐκ εἰμί. ὁ Θεὸς
ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πάντα ἃ ἐπέλαθόμην
εἰπεῖν σοι, αὐτὸς ἐμβάλει αὐτὰ εἰς τὴν καρδίαν σου. ταῦ-

1. αἵματι a. ἐπικοινωνῆς A, ἐπικοινωνήσης vulg. φόνων
A, φόνω a, φόνον e, φόνους vulg. 3. πταιστὸς A. 4. δε-
κάσομαι A, δικάζομαι vulg. μοι A, με vulg. 6. πρόσε-
χε A, πρόσχε vulg. 7. ἁμαρτάνεις A, ἁμαρτάνης vulg. 8.
τίς A, τί vulg. 11. πρόσεχε A, πρόσχε vulg. 13. μαθῶν
om. A a. 15. ἐπὶ τοῦ π. a. τοῦ d. A, τὸ d. vulg. 19.
ἐμβάλει A, ἐμβάλῃ a, ἐμβάλλῃ vulg.

in inimicitiiis suscipiendis me nequaquam imiteris. ego namque, ve-
lut homo, peccavi: ego quippe peccator extiti: et pro delictorum
merito mercedem accepi. cum eis attamen qui malorum mihi fue-
runt auctores, ante Christi tribunal iudicandus astabo. ne, prout ego
quondam, habitu isto superbito. ita reliquorum omnium, velut tui
ipsius, curam geras. quis fueris prius, quis nunc sis, contemplare. si
superbia non te extulerit, a culpa immunem te servabis. quis quon-
dam fuerim, qualis sim natus, qui modo sim, novisti. cuncti isti filii
tibi sunt et servi. prae visceribus meis te mihi charum extitisse probe
compertum est. omnes istos vides? reipublicae magistratus sunt.
militiae curam gere. ne nimium erga milites afficiaris, ne decessorem
tuum ita affectum obiiiciant nonnulli. haec dico expertus eorum,
quae passus sim. fruuntur, qui abundant, facultatibus suis: erga
egentes liberalis esto. oratione vero a patriarcha fusa, cum cuncti,
amen prolato, comprecati fuissent, ad imperatoris pedes caesar pro-
cidit: ad quem imperator: superstes vivo, si volueris: si volueris ite-
rum, pereo. deus, qui caelum et terram condidit, quae supererant a

τα διεξελθῶν ὁ βασιλεὺς ἐπλήρου διαλύων τὸ ἄθροισμα.
 V. 168 τοῦ δὲ συλλόγου διαλυθέντος, ὁ Τιβέριος δῶρα τοῖς ὑπη-
 κόοις διένειμεν, καὶ ὅσα ταῖς βασιλικαῖς ἀναγορεύσασιν εἴ-
 θισται.

A.M. 607¹

Ῥωμαίων βασιλέως Τιβερίου ἔτος α'.

5

P. 211

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶνι ιβ' ἐβασίλευσε
 Τιβέριος στεφθεὶς ὑπὸ Εὐτυχίου πατριάρχου, ὡς προέλε-
 κται. ἐπῆρχε δὲ τῷ γένει καὶ αὐτὸς Θραξ. βασιλεύσαντος δὲ
 Βαυτοῦ ἔκραξαν τὰ μέρη ἐπὶ τῆς ἵπποδρομίας· ἴδω, ἴδω τὴν
 ἀγούσταν Ῥωμαίων. ὁ δὲ ἐπεμψε μανδύτον λέγων· ἡ 10
 ἀντικρυς τοῦ δημοσίου λουτροῦ Λαγιστεύως, ἣ τις ὀνομάζεται
 ἐκκλησία, ὁμώνυμός ἐστιν ἡ ἀγούστα. καὶ ἔκραξαν τὰ μέ-
 ρη· Ἀναστασία ἀγούστα, τοῦ βίκας. σῶσον, κύριε, οὗς
 ἐκέλευσας βασιλεύειν. ἀκούσασα δὲ Σοφία ἡ τοῦ Ἰουστίνου
 γυνὴ ἐπλήγη τὴν ψυχὴν. ἐβούλετο γὰρ Τιβέριον λαβεῖν, καὶ 15
 μείναι ἀγούστα. οὐ γὰρ ᾔδει ὅτι εἶχε γυναῖκα. τιτὲς δὲ
 ἔλεγον, ὅτι καὶ ἐπὶ ζωῆς Ἰουστίνου προσεφιλιώθη αὐτῷ, καὶ
 αὐτὴ ἔπεισε Ἰουστίνον τοῦ ποιῆσαι αὐτὸν καίσαρα. ὁ δὲ
 C Τιβέριος πέμψας ἤγαγεν Ἀναστασίαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔχου-
 σαν καὶ θυγατέρας δύο εἰς αὐτοῦ Χαριτῶ καὶ Κωνσταντί- 20

1. διαλύων] σακρῶν A, δεικνύων e f. 8. αὐτὸς] αὐτοὺς vulg.
 9. ἵπποδρομίας A. 13. τοῦ βίκας A, τοῦ βήκας vulg. 13.
 Σοφία A, ἀγούστα vulg. 17. προσεφιλιώθη A, προσεφιλιώ-
 δη vulg.

me tibi enuncianda, ipse in mentem illa immittat. his dictis, finem fecit imperator, et conventum dimisit. eo soluto, munus in populum sparsit Tiberius, caeteraque omnia in imperatorum inaugurationibus celebranda peregit.

A. C. 571

Romanorum imperatoris Tiberii annus primus.

Hoc anno, mense Octobri, indictione duodecima, Tiberius ab Eutychio patriarcha, ut praemissum est, coronatus imperavit: qui etiam genere Thrax fuit. eo iam sceptris potito, celebratis circensibus ludis, exclamaverunt factiones: videam, videam Romanorum augustam. is vero mandatum confestim emisit, et: id nominis, ait, augusta sortita est, quod ecclesia e publici balnei Dagistei regione sita. in has itaque voces erupere partes: Anastasia augusta, tu vincas. conserva, domine, quos imperare providisti. iis auditis, augusta Iustini coniux animo afflicta est: Tiberium quippe virum accipere, et augustae dignitatem retinere meditabatur. eum enim uxori iunctum ignorabat. exinde etiam superstite Iustino eam sibi Tiberium devinxisse, et ut crearet caesarem suasisse, nonnulli affirmant. tum vero Tiberius coniugem Anastasiam, ex qua filias duas Charitonem et Constantiam susceperat,

ναν. καὶ ἔστειψεν αὐτὴν ἀγούσταν, καὶ ἔρριψεν ὑπάτειαν πολλήν.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Εὐλόγιου ἔτος α΄.

A.M. 6072

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔκτισεν ὁ βασιλεὺς Τιβέριος τὸ παλάτιον 5 ἐν τῷ Ἰουλιανοῦ λιμένι, καὶ ἐκωνόμασεν αὐτὸ ἐπ' ὀνόματι Σοφίας τῆς γυναικὸς Ἰουστίνου· καὶ ἀποκατέστησεν αὐτὴν ἐν αὐτῷ, δεδωκὸς αὐτῇ καὶ κουβικουλαρίους εἰς ὑπουργίαν αὐ- 1 τῆς, κελύσας τιμᾶσθαι αὐτὴν, ὡς μητέρα αὐτοῦ, κτίσας καὶ Δ λουτρὸν καὶ πᾶσαν θεραπείαν αὐτῆς. ἀπέστειλε δὲ πρέσβεις 10 πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν κατὰ τὸ ἔθος, μηνύων τὴν ἀναγό- ρησιν αὐτοῦ· καὶ οὐ προσήκατο τὴν εἰρήνην ὁ τῶν Περ- σῶν βασιλεὺς. τότε Τιβέριος μεγάλας δυνάμεις συνθήροισεν, καὶ διασπείρας τοὺς βασιλικούς θησαυρούς, πολλὰ στρατόπεδα ἐποίησεν, χειροτονήσας Ἰουστινιανὸν τινα στρατηγὸν ἀνατολῆς, 15 ὅς ἀναλαβὼν τὰς δυνάμεις ἐπὶ τὸ Δαρῶς παραγίνεται. στρα- 20 τοπεδεύουσι δὲ καὶ Πέρσαι πλησίον αὐτῶν στρατηγούμενοι ὑπὸ τοῦ Μεχοσρόου. τῆς δὲ παρατάξεως γενομένης, εἰς λό- γους ἤλθον, καὶ σπένδονται πρὸς ἀλλήλους, ἐφ' ᾧ χρόνον τε- P. 212 τραετῇ Ῥωμαίους τε καὶ Πέρσας τὴν ἀνατολὴν * λυμῆνα- 200σαι· τὸν δὲ πόλεμον τῆς Ἀρμενίας συστήσασθαι.

4. ὁ βασιλ. Τιβέριος A, Τιβ. ὁ βασιλ. vulg. 5. αὐτὸ A 2, αὐτὸν vulg. 11. οὐ om. A. 16. αὐτοῦ a. 17. ὑπὸ τοῦ Με- χοςρόου A, ὑπὸ Μεχοσρόου e f, ὑπὸ τὰ μέρη Χοσρόου vulg. γενομένης A f, γεναμένης vulg. 18. ἐφ' ᾧ ἐφ' δ vulg. χρόνον τε καὶ τραετῇ A, χρ. καὶ τραετῇ f. 20. τὴν Ἀρμενίαν A, ἐπὶ τὴν Ἀρμ. a, fort. περὶ τὴν Ἀρμενίαν.

adduci iussit, eamque coronavit augustam, et amplum consulare mu- nus in populum sparsit.

Alexandriae episcopi Eulogii annus primus.

A.C. 572

Hoc anno imperator Tiberius palatium, cui Sophiae nomen de Iustini coniugis fecit nomine, in Iuliani portu extruxit: et assignatis ad eius famulatum cubiculariis, et ut eius mater coleretur emissio edicto, nec non balneo aedificato, reliquaque familia ad eius obsequium necessaria instructa, habitandum dedit. porro legatos ad Persarum regem, qui eum de sua inauguratione monerent, de more misit: ille vero pacem habere non admisit. Tiberius copiis undequaque coactis, et publici aerarii divitiis in milites distributis, plures exercitus composuit: et Iustinianum quendam orientis ducem creavit: qui ductis secum copiis ad Daras suscepit expeditionem. Persae pariter sub Mechosroe duce militantes quam proxime Romanis castra metantur. dispositis ad pugnam exercitibus, colloquium ineunt, et ad invicem percussio foedere paciscuntur, Romanos et Persas uno consensu quadriennii spatio cladem orienti (non) illaturos, bellum vero propter Armeniam gestum composituros.

A.M. 6073

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀναλαβὼν τὰς
 V. 169 ἑαυτοῦ δυνάμεις ἐπὶ τὴν Ἀρμενίαν χωρεῖ. ἀκηχοῦς δὲ ὁ
 τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς τὸν τῶν Περσῶν βασιλεῖα μέλλειν
 τὸν πόλεμον αὐτουργεῖν, ἔκλυτος γέγονεν· δέος γὰρ εἰσῆλθεν
 Βεῖς τὸν λαὸν τῶν Ῥωμαίων. διὰ τοῦτο λόγοις Ἰουστινιανῶς⁵
 πρὸς τὰς δυνάμεις χρησάμενος, ἀπέπασεν τῆς δειλίας τὸ
 μάχιμον. πολέμου δὲ κροτηθέντος, καὶ τῆς τοξείας τῶν Περ-
 σῶν πολλῆς γεγυίας, ὡς καὶ τὰς ἠλιακὰς ἀποκρύνπειν ἀκί-
 νας, Ῥωμαῖοι ταῖς ἀσπίσι τὰς ἐκ τῶν τόξων βολὰς ἀπορρι-
 ψάμενοι, τῆς κατὰ συστάδην μάχης ἀπήρχοντο· βαθείας δὲ¹⁰
 καθιστώσης τῆς τῶν Ῥωμαίων ἐκτάξεως, φέρειν οὐκ εἶχον οἱ
 Πέρσαι· καὶ τρέπεται ἡ τῶν Βαβυλωνίων πληθὺς, καὶ ἀναι-
 ροῦνται πλήθῃ πολλὰ. παραλαμβάνουσι δὲ καὶ τὸ τῶν Περ-
 σῶν τοῦλδον καὶ τὸ βασιλικὸν σκηνοπήγιον, καὶ πᾶσαν τὴν
 C ἀποσκευὴν ἐπίδοξον οὖσαν. κρατοῦσι δὲ καὶ τῶν ἐλεφάντων¹⁵
 οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ πρὸς Τιβέριον πέμπονσι τὰ ἐπίσημα ἐκεῖνα
 καὶ βασιλικὰ λάφυρα. νομοθετεῖ τοίνυν ὁ τῶν Περσῶν βα-
 σιλεὺς τὴν αἰσχύνην μὴ φέρων, μηκέτι βασιλεῖα τῶν Περσῶν
 εἰς πόλεμον ἐξέρχεσθαι. ὁ δὲ Ῥωμαϊκὸς στρατὸς ἐπιτίθεται
 ταῖς Περσικαῖς συμφοραῖς, καὶ πρὸς τὰ ἐνδότερα τῆς Περ-²⁰

2. ἀκη. δὲ ὁ A, ἀκη. ὁ vulg.

vulg. of add. ex A.

ταῖα A.

11. ἐκτάξεως A b, φάλαγγος

19. ἐπαίθεται A.

20. τὰ ἐνδό-

A. C. 573

Hoc anno Persarum rex eductis exercitibus in Armeniam profi-
 ciscitur. Romanorum vero dux audiens Persarum regem ad bellum
 revocandum propria sponte procedere, animo concidit: ingens enim
 timor Romanorum animos invasit. quapropter habita ad exerci-
 tum allocutione, militiam omnem metu dissolutam Iustinianus
 animavit, et ad pristinum robur revocavit. conserto igitur prae-
 lio, tantaque a Persis emissa sagittarum copia, quae solis radios ob-
 scuraret, Romani depulso sagittarum iactu, ad pugnam cominus in-
 eundam processerunt. ad haec Romanorum phalanx conferta cum
 esset, et per omnes partes ad invicem bene compacta, eam sustinere
 non valuerunt Persae; ita Babyloniorum copiae vertuntur in fugam, et
 ex eis numerus prope immensus concidit. ita demum Persarum ap-
 paratus sarcinarumque omnium potiores fiunt Romani, ipsumque regium
 tentorium invadunt, et omnem supellectilem pretiosam certe et lucu-
 lentam diripiunt: elefantos denique, quae insigniora et regia plane
 spolia, bello illo captos Romani ad Tiberium Cpolim transmittunt.
 ex quo Persarum rex tanti dedecoris impatiens lege sancita cavit, ne
 Persarum princeps uspiam ad bellum in posterum progrediretur. Ro-
 manus autem exercitus Persicis calamitatibus ulterius dabat operam,

σίδος ἐχώρησε, καὶ πολλὴν αἰχμαλωσίαν καὶ ἄλωσιν ἐν Περ-
σίδι πεποίηκεν, φθιάσας καὶ μέσον τῆς Ὑρκανικῆς θαλάσσης.
χειμῶνος δὲ γενομένου οὐκ ἐπανέξενξαν οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὰ
ἴδια, ἀλλ' ἐν Περσίδι παρεχέμασαν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἤρξατο D
5 κτιζεῖν Τιβέριος τὸ δημόσιον Βλαχερνῶν λουτρόν, καὶ ἀνε-
νέωσεν πολλὰς ἐκκλησίας καὶ ξενῶνας καὶ γηροκομεῖα· καὶ
ἐκέλευσε γράφεσθαι ἑαυτὸν ἐν τοῖς συμβολαίοις Τιβέριος Κων-
σταντῖνος.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

A.M. 6074

ο Τούτῳ τῷ ἔτει μηνί Ἀπριλλίῳ ε', ἰνδικτιῶνι ιε', ἐτελεύ-
τησεν Εὐτύχιος ὁ πατριάρχης, καὶ ἐχειροτονήθη μετὰ ἑξ ἡμέ-
ρας Ἰωάννης διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ Νηστευτής.
ὁ δὲ βασιλεὺς Τιβέριος ἀγοράσας σώματα ἐθνικῶν, κατέστη-
σεν στρατεύμα εἰς ὄνομα ἴδιον, ἀμφιάσας καὶ καθοπλίσας
5 αὐτοὺς χιλιάδας πέντε, δεδωκὼς αὐτοῖς στρατηγὸν Μαυρίκιον
τὸν κόμητα τῶν Φυδεράτων καὶ ὑποστράτηγον αὐτοῦ Ναρ-
σῆν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κατὰ Περσῶν. πολέμου δὲ κρο-
τηθέντος μεγάλου, νικῶσι Ῥωμαῖοι κατὰ κράτος, καὶ ἀφείλαν-
το ἐκ τῶν Περσῶν πόλεις τε καὶ χώρας, αἷς ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ
10 καὶ Ἰουστίνου παρέλαβον. ἀνελθὼν δὲ Μαυρίκιος ἐν Κων- B

P. 213

5. λουτρόν om. A f. 7. ἑαυτὸν A a f, αὐτὸν vulg. 12.
Νηστευτής vulg. 15. πέντε| ιε' A. 16. Ἀρσῆν A. 17.
Περσῶν — κατὰ om. A. 19. πόλεις A a f, πολιτείας vulg.
20. καὶ Ἰουστίνου om. b f.

et ad interiorem Persiam profectus, et ad medium usque Hyrcanicum
mare penetrans, captivorum praedaeque multitudinem prope infinitam
abegit. neque adventante hieme domos repetierunt Romani: quin
immo totum eius spatium per omnem Persiam dispersi egerunt. cae-
terum eodem anno publicum Blachernarum balneum coepit Tiberius
aedificare: plurimas quoque ecclesias domosque recipiendis peregrini-
nis et senibus alendis destinatas reparare: iussit etiam nomen suum
inscribi publicis instrumentis Tiberius Constantinus.

Cpoleonis episcopi Ioannis annus primus.

A. C. 574

Hoc anno, die sexto Aprilis, indictione decima quinta, Eutychius
patriarcha diem ultimum obiit: et post dies sex Ioannes magnae ec-
clesiae diaconus, qui Ieiunator dictus, consecratus est. porro Tiberius
imperator, emptis gentilibus mancipiis, privatam aciem ex eorum mil-
libus quindecim suo de nomine nuncupandam instruxit: privatisque
vestium et armorum insignibus distinctis Mauricium foederatorum co-
mitem praeposuit ducem, atque legatum Narsetem adiunxit, et ad-
versus Persas misit. inito certamine victoriam certa virtute partam
retulere Romani, easque urbes et provincias abstulere Persis, quas
sub Iustiniano et Iustino ceperant. Mauricius Cpolim reversus sum-

σταντινουπόλει ἐδέχθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως μετὰ τιμῆς μεγάλης, καὶ ἐθριάμβευσε Τιβέριος τὰς νίκας Μαυρικίου, καὶ προσελάβετο αὐτὸν γαμβρὸν εἰς Κωνσταντίναν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα. ὁμοίως δὲ καὶ Γερμανῷ τῷ στρατηγῷ ἔξευξε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χαριτώ, ποιήσας ἀμφοτέρους καίσαρας. 5

Τῷ δ' Ἀυγούστῳ μηνὶ ιδ', ἰνδικτιῶνι ιε', φαγὼν σπαμίνα πρωϊνὰ ἀξιόθεατα νενοθυμένα, φθίσει περιέπεσεν, καὶ μέλλων τεθνάναι προσκαλεσάμενος τὸν πατριάρχην Ἰωάννην V. 170 καὶ τὴν σύγκλητον ἅμα στρατεύμασιν ἐν τῷ τριβουναλίῳ, καὶ C ἀχθεὶς ἐν φορεῖφ λαλήσαι μὴ δυνάμενος δι' ἐπαναγνωστικοῦ τὰ συμφέροντα τοῖς πράγμασι τῶν Ῥωμαίων τῷ λαῷ κατάδηλα πεποίηκεν, καὶ Μαυρίκιον τὸν ἴδιον γαμβρὸν βασιλεῖα ἀνηγόρευσεν. πάντων δὲ εὐφημησάντων τὸν βασιλέως σκοπὸν καὶ Μαυρίκιον τὸν βασιλεῖα, καὶ ὑποστρέψας Τιβέριος ἐν τῇ ἰδίᾳ κλίτῃ τέθνηκεν, βασιλεύσας ἔτη γ', μῆνας ε' καὶ 15 ἡμέρας ἡ'.

A. M. 6075 Ῥωμαίων βασιλέως Μαυρικίου ἔτος α'.

D Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβασίλευσεν Μαυρίκιος ἑτῶν ὑπάρχων μγ', καὶ μετ' ὀλίγον τὸν γάμον πεποίηκεν Παύλου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐλθόντος εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ παρενύμφευσεν Μαρί-20

1. ὑπὸ τοῦ βασιλέως A a, ὑπὸ Τιβερίου vulg. 7. πρωϊνὰ A f, πρωϊμα a, πρωϊ vulg. περιέπεσεν a, παρέπεσεν vulg. 10. ἐπαναγνωστικοῦ A, ἐπαγγώστου vulg. 19. τὸν add. ex A.

mis honoribus a Tiberio exceptus est, et de reportatis a Mauricio victoriis Tiberius egit triumphum: et Constantina filia ei iuncta generum sibi ascivit: Germanoque pariter duci alteram filiam, cui nomen Charito, locavit: et utrumque declaravit caesarem.

Eiusdem Augusti mensis die decimo quarto, indictione decima quinta, degustatis matutino ientaculo supra speciem quidem gratis, at supra modum omnem vitiatu moris, Tiberius in tabem incidit. itaque iam leto vicinus, Ioannem patriarcham senatumque omnem una cum exercitibus in tribunalium advocavit, lecticaque vectus, cum per se populum Romanum nequivisset alloqui, lectoris ministerio usus, quae ad rem conducerent, declaravit, et Mauricium proprium generum renunciavit imperatorem, cunctis imperatoris consilium ipsumque Mauricium imperatorem felici voto faustarumque vocum acclamatione prosequentibus: Tiberius proprio lecto intro relatus, expiravit, cum annos tres, menses decem et dies octo imperasset.

A. C. 575 Mauricii Romanorum imperatoris annus primus.

Hoc anno Mauricius annos quadraginta tres natus imperavit: ac paulo post Pauli patris sui, qui sub id tempus Byzantium devenerat, celebravit nuptias; in quibus Marites, qui magnus palatii eunuchus

της ὁ εὐνοῦχος τοῦ παλατίου μέγας ὑπάρχων. τῷ δὲ Ἀπριλίῳ μηνὶ γέγονεν ἐν τῇ πόρει ἔμπυρισμός, καὶ ἀνέμων καταγίδες συνεργοῦσαι τῷ πυρὶ, καὶ πολλὰς οἰκίας διώλεσεν. καὶ τῇ ἑ' τοῦ Μαΐου μηνὸς γέγονε σεισμὸς μέγιστος, καὶ πάντες
 5 κατέφυγον εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ τὸ γενέθλιον ἱππικὸν οὐκ P. 214
 ἐπετελέσθη. τῷ δ' αὐτῷ μηνὶ πρεσβεύουσιν οἱ Ἀβάρες πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Μαυρικίον, οἱ πρὸ δλίγου χρόνου τὸ Σέρμιον χειρωσάμενοι, πόλιν τῆς Εὐρώπης ἐπίσημον, ἤξιον ταῖς
 10 ὄγδοηκοντα χιλιάσιν χρυσίου, αἷς ἐλάμβανον κατ' ἔτος παρὰ
 Ρωμαίων, προστεθῆναι ἄλλας κ'. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰρήνης ἐφιέμενος τοῦτο κατεδέξατο. ἤτησε δὲ καὶ ἐλέφαντα ζῶον Ἰνδικὸν ἐκπεμφθῆναι αὐτῷ πρὸς Θεάν. καὶ ὁ βασιλεὺς τὸν μείζονα πάντων ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν, καὶ τοῦτον θεασάμενος
 15 πάλιν ἐπεμψεν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα· ὁμοίως καὶ κλίην χρυσῆν ἤτησεν σταλῆναι αὐτῷ. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ταύτην ἀπέστειλεν. αὐτὸς δὲ καὶ ταύτην ἀπέστρεψεν εὐτελείσας αὐτήν. ἤτει δὲ πάλιν ἄλλας κ' χιλιάδας προστεθῆναι ταῖς ρ'. B
 τοῦ δὲ βασιλέως μὴ καταδεξαμένου, στρατεύσας ὁ Χαγάνος τὴν Σιγγιδόνα πόλιν κατέστρεψεν, καὶ πολλὰς ἑτέρας πόλεις
 20 ἐχειρώσατο τὰς ἐπὶ τὸ Ἰλλυρικὸν τελούσας. παρέλαβε δὲ

3. διώλεσεν A f, διέλυσε vulg. 4. μέγιστος A a, μέγας vulg.
 6. ἀπετελέσθη a. 7. Σέρμιον A, Σερμίον vulg. 10. Ρωμαίων a, Ρωμαίοις vulg. 13. πάντων A, ἀπάντων vulg.
 16. ἀπέστρεψεν A a f, ἀπέστειλεν vulg. εὐτελείσας A, εὐτελήσας vulg.
 17. δὲ πάλιν A, δὲ καὶ πάλιν vulg.

erat, paranymphi munus praestitit. mense autem Aprili incendium in foro exortum est, quod ventorum procellis latius propagatum, multas aedes combussit. die decima Maii maximus fuit terrae motus, adeo ut universus populus ad ecclesias confugerit, et natalitium certamen equestre celebratum minime fuerit. eodem mense Abares, qui non multum ante Sirmium nobilem Europae urbem occupaverant, decreta ad Mauricium legatione postularunt, ut octoginta millibus annuae distributionis, quae sibi a Romanis pendebatur, alia adhuc auri viginti millia adderentur: quam pecuniarum summam imperator pacis conservandae studio solvere non detrectavit. elephantem etiam, animal ex Iudaea adductum, sibi ad spectaculum mitti postulavit eorum princeps: et imperator maximum eorum quos habebat ad eum misit: qui ubi ipsum vidit, statim ad imperatorem remisit. praeterea lectum aureum petiit: quem cum imperator ad eum misisset, ipse donum parvi faciens remisit. alia vero viginti millia centenae illis adici postulavit; quod cum imperator recusaret, Chaganus expeditione suscepta Sigidonem evertit, multasque alias urbes Illyrici praefecturae sub-

καὶ τὴν Ἀγγάλων. ἠπεῖλει δὲ καὶ τὰ Μακρὰ τεῖχη καταστρέψαι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἐλπίδιον τὸν πατρίκιον σὺν Κομμετιόλῳ πρέσβεις πρὸς τὸν Χαγάνον ἐξαπέστειλεν. καὶ ὁ βάρβαρος ἐπὶ ταῖς τῶν πάκτων συνθήκαις εἰρήνην ἄγειν καθωρολόγησεν. ἐν δὲ τῇ ἀνατολῇ Ἰωάννην τὸν Μουστάκωνα στρατηγὸν Ἀρμενίας πεποίηκεν· ὃς ἐληλοθῶς ἐν τῷ Νυμφίῳ ποταμῷ, ἔνθα τῷ Τίγριδι διαμίγνυται, συμβάλλει πόλεμον μετὰ Καρδαρίγα (Καρδαρίγας δὲ οὐκ ἔστι κύριον ὄνομα, ἀλλ' αἴτις μεγάλη παρὰ Πέρσαις τοῦ τῶν Περσῶν στρατηγῶν) καὶ κρατοῦσι τῶν βαρβάρων οἱ Ῥωμαῖοι. Κροῦς δὲ ὁ ὑποστράτηγος φθόνῳ ζηλοτυπήσας τρέπεται. τοῦτον ἰδόντες καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Ῥωμαίων ἐτράπησαν, καὶ μόλις ἐπὶ τὸν χάρακα διασώζονται. δευτέρως δὲ συμβολῆς γενομένης ἤττωνται Ῥωμαῖοι, καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν διεφθάρησαν.

A.M. 6076 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ κ', ἰνδικτιῶν β', ὅπα-15
 V. 171 τος ὁ βασιλεὺς ἀναγορεύεται, καὶ πολλοὺς θησαυροὺς τῇ πό-
 D λει ἐδώρησατο. προβάλλεται δὲ Φιλιππικὸν στρατηγὸν τῆς
 εἰώσας, ποιήσας αὐτὸν γαμβρὸν εἰς Γορδίαν τὴν ἰδίαν ἀδελ-
 φήν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς καταλαβὼν τὰ Περσικὰ μέρη, ἐπλη-

2. τὸν add. ex A. 4. πράκτων b f. 6. Ἀρμ. πεποίηκεν A
 b, Ἀρμ. ὁ βασιλεὺς πεπ. vulg. 7. ἀναμίγνυται a, μίγνυται A.
 8. Καρδαρίγα A a, Καρδαρήγαν vulg. Καρδαρίγας δὲ om.
 A, δ οὐκ ἔστι a. μέγιστη f, 11. καὶ οἱ λ. A, οἱ λοιποὶ
 vulg. 12. ἐτράπησαν A a, τρέπονται vulg. 17. Φιλιππι-
 κὸν A a b, Φίλιππον vulg. 19. ἐπλησίασεν A, ἐπλησίαζεν vulg.

ditas expugnavit, cepitque Anchialum. quin etiam Longam murum evertere minatus est. quamobrem imperator Elpidium patricium cum Comentiolo legatos ad Chaganum destinavit: tum barbarus pacem ex pactorum conditionibus se servaturum pollicetur. caeterum imperator Ioannem Mustaconem in oriente Armeniae ducem constituit: qui cum ad amnem Nymphium, qua in Tigrim confluit, devenisset, commissa pugna cum Cardariga (Cardarigas proprium nomen minime est, sed maxima apud Persas, summi nimirum ducis, dignitas habetur) Romani barbarorum superiores remansissent: nisi Crus legatus docis gloriae invidens data opera terga vertisset: quem cum fugientem caeteri Romani vidissent ipsi etiam se in fugam dederunt, vixque in castra se receperunt incolumes. initaque denuo pugna, Romani victi sunt. pluresque trucidati.

A. C. 576 Hoc anno, mensis Decembris die vigesimo, indictione secunda, imperator consul designatus, magnorum thesaurorum munera urbi largitus est. Philippicum autem, Gordia sorore in matrimonium ei locata, generum sibi ascitum orientis ducem creavit. Philippicus in

σίασεν τῇ Νισίβει· καὶ ἀθρόως εἰς τὴν Περσίδα ἐμβαλὼν, πολλὴν αἰχμαλωσίαν ἀνέλαβεν. τοῦτο δὲ μαθὼν Καρδαριγὰς ὁ τῶν Περσῶν στρατηγὸς ἔγκρυμμα ποιήσας, ἠβουλήθη λοχῆσαι τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδα. ὁ δὲ Φιλιππικὸς τὴν αἰχμαλωσίαν διασώσας, διὰ τῶν ὄρων εἰς τὴν τῶν Μήδων χώραν κατέλαβεν, καὶ πολλὰ χωρία διέφθειρεν τῆς Μηδικῆς, P. 215 καὶ ὑπέστρεψεν ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ. ὁ δὲ Χαγάνος τὴν εἰρήνην διαλύσαι δόλῳ ἐσπευδεν. τὰ γὰρ Σκλαβίνων ἔθνη κατὰ τῆς Θράκης ἐξώπλισεν ἄ τινα παρεγένοντο μέχρι τῶν Μακρῶν
 10 τειχῶν πολλὴν ἄλωσιν ποιούμενα. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ τοῦ παλατίου στρατεύματα ἐξαγαγὼν τῆς πύλεως καὶ τοὺς δῆμους, φυλάττειν τὰ Μακρὰ τείχη ἐκέλευσεν. καὶ Κομμεντίολον στρατηγὸν χειροτονήσας καὶ ἐξοπλίσας, κατὰ βαρβάρων ἀπέστειλεν. ὁ δὲ ἀδοκῆτως τοῖς βαρβάροις περιπεσὼν, πολλὰ πλήθη
 15 ἀνέειλεν καὶ τούτους ἀπῆλασεν. παραγενόμενος δὲ ἐν Ἀδριανουπόλει περιέτυχεν Ἀνδραγάστῳ πλήθει Σκλαβίνων μετὰ αἰχμαλωσίας ἐπιφερομένῳ· καὶ τούτῳ ἐπιπεσὼν τὴν τε αἰ-Β χμαλωσίαν διέσωσεν, καὶ νίκην μεγάλην περιεβάλετο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Φιλιππικὸς ἀναλαβὼν τὰ στρατεύματα A.M. 6077

3. ἔγκρυμμα A a, ἔγκρυμα vulg. 6. κατέλαβεν A, κατέβαλεν f, παρέβαλεν vulg. Μηδικῆς A a f, Μηδικῆς b, Μηδικῆς vulg.
 7. ἐπὶ τὰ A, εἰς τὰ vulg. 8. Σκλαβίνων a. 11. στρατεύματα A, στρατόπεδα vulg. 14. ἐπιπεσὼν a. 16. περιέλεσεν a. Ἀνδραγάστῳ f. 17. ἐπιφερόμενον A f. 18. περιεβάλετο A, περιβάλλετο vulg.

Persicas partes profectus, cum proxime Nisibim pervenisset, facta de repente in Persas irruptione, captivorum ingentem numerum abegit. qua de re certior factus Cardarigas Persarum dux, locatis insidiis, Romanorum castra dolis adoriri tentavit: at Philippicus praedam tuto abducens, per montes in Medorum ditionem ingressus, pluribus locis passim devastatis, in Romanorum fines reversus est. interea Chaganus pacem perfidia solvere studebat. Sclavinorum siquidem gentem ad Thraciam invadendam armis instruxit: quae quidem vel usque ad Mnrum longum progressae magnam stragem captivitatemque subditis induxere. imperator igitur praetorianos milites, populi que factiones urbe eductas Longum murum iussit propugnare. Commentiolum vero ducem creavit, et cum armata manu contra barbaros summisit: qui ipso ex improviso adortus, magna multitudine caesa, eos demum abegit. cum Adrianopolim pervenisset, in Andragastum incidit, qui magnam Sclavinorum aciem cum ingenti praeda ducebat; eumque adortus praedam recepit, insigni potitus victoria.

Hoc anno Philippicus accepto exercitu in Persiam profectus est, A. C. 577

ἐπὶ τὴν Περσικὴν χώραν ἐξώρμησεν. καὶ καταλαβὼν τὴν Ἀρζανὴν μεγάλῃς αἰχμαλωσίας ἐκράτησεν, καὶ δειλίαν τοῖς Περσικοῖς ἐμποιεῖ στρατεύμασι· νόσφ δὲ περιπεσὼν Φιλιππικὸς ἐπὶ τὴν Μαρτυρόπολιν παραγίνεται, χειροτονήσας τὸν ἀνεψιὸν καθηγείσθαι τοῦ λαοῦ, καὶ Στέφανον ταγματάρχην 5
 C προστησάμενος. ὁ δὲ Καρδαριγᾶς καταλαβὼν τὴν Μαρτυρόπολιν, ταύτης τὰ προάστεια ἐμπρήσας πάντα ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει νοσῶν παραγέγονε, καὶ τὰ στρατεύματα ὑπέστρεψαν ἀβλαβῶς εἰς τὰ ἴδια.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ υἱός, καὶ ἐπωνόμα- 10
 σεν αὐτὸν Θεοδοσίον.

A.M. 6078

Τούτῳ τῷ ἔτι Φιλιππικὸς ἐξεληλυθὼς τῆς βασιλίδος πό-
 λεως στρατοπεδεύεται ἐπὶ τὴν Ἀμιδαν πόλιν, καὶ ἀθροίσας
 τὸ ὀπλιτικὸν ἠρώτα, εἰ προθυμῶς ἔχουσι πρὸς τὸν πόλεμον
 D χωρῆσαι. τῶν δὲ Ῥωμαίων ὄρκοις πεισάντων αὐτὸν μετὰ 15
 προθυμίας πολεμεῖν παραγίνεται ἐπὶ τὸ Ἀρζαβον. ὁ δὲ Καρ-
 δαριγᾶς τοῦτο μαθὼν, γέλωτι τὴν ἀκοὴν ἀπεπέμπετο, ἐνύκτιον
 εἶναι δοκῶν τὸ λεγόμενον. καλέσας δὲ τοὺς μάγους ἠρώτα,
 τίς ἔσται τῆς νίκης κύριος. οἱ δὲ τῶν δαιμόνων θερμικεῦται

4. τὸν Ἀνεψὺν ἐξηγεῖσθαι f. 5. τοῦ λαοῦ A, τῶν λαῶν vulg.
 7. πάντα om. f. 9. ὑπέστρεψαν A, ὑπέστρεψεν vulg. 13.
 Ἀμιδα A. 14. ἔχουσι A a, ἔχουσι vulg. 16. Ἀρζαβον A,
 Ἀρζαβον a, Anazarbum Anastas. 18. τὸ γενόμενον A. 19.
 ἔσται A, ἔστι vulg.

captaque Arsane maxima politur praeda, timoremque magnum Persarum exercitibus incussit. at morbo implicitus Martyropolim se contulit, ubi nepotem, qui turmis praecesset, in suum locum suffecit, Stephanum autem cohortium principem instituit. porro Cardarigas Martyropolim adortus, suburbanis eius locis igne devastatis, discessit. Philippicus afflicta valetudine Cpolim remeavit, et exercitum omnem in proprias domos incolumentem redire permisit.

Eodem anno imperatori natus est filius, quem Theodosium appellavit.

A. C. 578

Hoc anno Philippicus urbium regina egressus, in Amidam civitatem expeditionem suscipit. porro milites iam armis instructos ad colloquendum convocans, num ad conserendas manus animo se paratos experirentur, interrogare. Romani interpositis etiam iuramentis suam ad pugnandum aviditatem testari: atque ita ipse Anazarbum veniens cognito Cardarigas risu famam huiusmodi suis excussit auribus, et somniantis deliria, quae nunciabantur, arbitratus est. congregatis autem magis, quis victoria superior evaderet, sciscitabatur. cultores daemonum Persas victoriam a diis consequuturos affirmare. quare

Πέρσας ἔφασκον ὑπὸ τῶν Θεῶν τὴν νίκην ἀπενέγκασθαι, σικριτῶσι τοίνυν ἐπὶ τούτοις οἱ Πέρσαι ταῖς τῶν μάγων ὑπο- V. 172
σχέσειν εὐφραϊνόμενοι· καὶ δημιουργοῦσιν εὐθὺς ξυλοπέδας ἐκ ξύλου καὶ σιδήρου, ὅπως τοῖς Ῥωμαίοις ὑποβάλλωσιν. ὁ 5 δὲ στρατηγὸς παρηγγύα τοῖς Ῥωμαίοις τοὺς γεωργικὰς μὴ R. 216
λυμαίνεσθαι πόρους, ὅπως μὴ ἡ μισοπότηρος δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς βαρβάρους μετοικήσῃ τὴν νίκην. τῇ οὖν ἐπι-
ούσῃ ἀποστέλλει ὁ στρατηγὸς δύο φυλάρχους τῶν Σαρακη-
νῶν, καὶ ζωγροῦσι Πέρσας ζῶντας, δι' ὧν ἔγνωσαν τῶν ἐναν-
10 τῶν τὰ κινήματι· οἱ ἔφασαν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ βούλεσθαι
τοὺς βαρβάρους ἐπιθέσθαι τοῖς Ῥωμαίοις. ὁ δὲ Φιλιππικὸς
τοὺς Ῥωμαίους ἐξ ἑωθινοῦ συντάξας τρισὶ φάλαγγιν ἀπήντα
πρὸς πόλεμον. αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τὴν Θεανδρικὴν μορφήν,
ἣν ἀχειροποίητον οἱ Ῥωμαῖοι δοξάζουσι, διατρέχων τὰς τά- B
15 ξεις τῆ ὀπλιτικῆ μετεδίδον τῆς Θείας δυνάμεως. καὶ στάς
ὀπίσω τῆς παρατάξεως τοῦτο κατέχων τὸ ὄπλον, δάκρυσι πολ-
λοῖς τὸν Θεὸν εὐμενίζετο, ὅστις τὰς οὐρανίους τάξεις συμ-
μαχοῦσας προσελάβετο. τοῦ δὲ πολέμου κροτηθέντος, Βιτα-
λιανὸς ὁ ταξίαρχος πάντων θρασύτερον κινήσας, τὴν φάλαγγα

2. τούτοις A a, τούτῳ vulg. 3. ξυλοπέδας A, ξυλόποδας vulg.
4. τοῖς Ῥωμαίοις A, τοὺς Ῥωμαίους vulg. ὑποβάλλωσι A a,
ὑποβάλλωσι vulg. 5. παρηγγύα A, παρεγγύα a, παρεγγυάτο
vulg. 6. λυμῆνασθαι a. μὴ add. ex A. 11. ὁ δὲ Φιλ.
7. Ῥωμ. ἐξ ἑωθ. om. A. 15. ἐπεδίδον b f. 16. παρατά-
ξεως A, συντάξεως vulg. 17. ὅστις — — — προσελάβετο
om. A. ταξιαρχίας a. συμμάχους b f.

magorum pollicitationibus elati Persae in laetitiam et tripudia dif-
fandi, et Romanis in captivitatem abducendis e ligno ferroque com-
pactos compedes cuncti pararent edixere. ex adverso agricolarum la-
bores ne devastarent, dux Romanis commendare, ne dei iustitia, quod
per nefas committitur, aversata, ad barbaros traduceret victoriam. se-
quenti luce Saracenicarum tribuum principes duos a se dux ablegat,
qui comprehensis Persarum nonnullis vivis, adversariorum motus omnes
et consilium perdiscunt: dominico quippe Persas in Romanos impe-
tum facturos, nunciabant. Philippicus itaque summo mane composi-
to exercitu, eoque in tria agmina distributo in pugnam processit. ipse
vero Christi dei et hominis imaginem (manibus hominum haud con-
ditam opinantur Romani) brachiis complexus, singulos armatorum or-
dines praetercurrebat, et divinum animo cuiusque robur inspirabat
et impertiebatur. eo propugnaculo manibus gestato, extremam tenens
aciem largo lacrimarum imbre divinum numen demulcens, caelestium
acies in subsidium demissas excipiebat. inuito demum certamine Vi-

τῶν Περσῶν διέσπασεν, καὶ τὸ τοῦλδον παρέλαβεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι περὶ τὰ σκῦλα ἤρξαντο ἀσχολεῖσθαι· οὗς θεασάμενος ὁ Φιλιππικός, φοβηθεὶς μὴ εἰς τὰ λάφυρα καὶ οἱ λοιποὶ τραπέντες τῆς παρατάξεως ἐπιλάθωνται, καὶ στραφέντες οἱ Βάρβαροι ἀπολέσωσιν αὐτούς, Θεοδώρῳ τῷ Ἰλιβινῷ τὴν ἑαυτοῦ περικεφαλαίαν περιτιθεὶς, ἐξαπέστειλεν τῷ Ξίφει πλῆσσειν τοὺς ἐνασχολουμένους εἰς τὰ λάφυρα. ὃν ἰδόντες, καὶ νομίζοντες Φιλιππικὸν εἶναι, καταλιπόντες τὰ σκῦλα, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐχώρησαν. τοῦ δὲ πολέμου κροτηθέντος ἐπὶ ὄρας πολλὰς, φωνὴ γίνεται παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τοὺς ἵππους τῶν Περσῶν πλῆττει τοῖς ὄρασι. τούτου δὲ γενομένου, ἐτράπη τὸ Περσικὸν στρατεύμα, καὶ νίκην μεγάλην οἱ Ῥωμαῖοι ἀνεδήσαντο, καὶ πολλοὺς ἀνήλωσαν, καὶ τούτους ἐσκύλευσαν. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀναλαβὼν τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις ὁ Καρδαρίγας, πάλιν εἰς πόλεμον ὀπλιζέται. καὶ δευτέρου πολέμου κροτηθέντος, νικῶσι πάλιν Ῥωμαῖοι, καὶ ἀναιροῦνται Πέρσαι πολλοί. χειροῦνται Πέρσαι ζῶντες διασχίλιοι, καὶ εἰς Βυζάντιον πέμπονται. προσέφυγεν Καρδαρίγας εἰς τὸ Λαῤῥᾶς· οἱ δὲ Πέρσαι μεθ' ἑβρων τοῦτον ἀπεπέμψαντο. ὁ δὲ Φιλιππικός Ἡράκλειον τὸν Ἡρακλείου τοῦ αὐτοκράτορος πατέρα, ὑποστράτηγον ὄντα, ἐπὶ

5. τὴν ἑαυτοῦ περικεφ. A, τὴν αὐτοῦ κεφαλαίαν vulg. δώρασι vulg.

11.

18. Καρδαρίγων vulg.

talianus tribunus ptae caeteris maiore in Persas impetu motus densissimam eorum phalangem dirupit, et omnem bellicum eorum apparatus obtinuit. inde Romani ad diripienda spolia conversi. quibus conspectis veritus Philippicus, ne reliquus exercitus ad occupandam praedam desertis ordinibus concurreret, et resumptis viribus facieque retro versa eos barbari opprimerent; Theodoro Ilibino galeam sibi detractam imponens, eum ut cunctos, qui ad spolia tam avidè convolassent, gladio deterreret misit. milites eo conspecto, Philippicum esse rati, spoliis relictis, ad pugnam renovandam regressi sunt, protracto vero per multas horas praelio, mandatam a duce edictum, Persarum equos hastis confodi. quod ubi praestitum, fusus omnis Persarum exercitus, Romani victoria redimiti, plurimos hostium gladiis consumpserunt, et eorum sibi tulerunt spolia. postera luce Cardarigas collectis copiis ad bellum instaurandum accingitur, et secundo certamine redintegrato, hostes iterum superant Romani et Persarum quam plurimi in acie trucidantur. ex iis bis mille vivi capti, qui Byzantium missi. Cardarigas Daras se recipit, quem Persae contumeliis exceptum a se depellunt. porro Philippicus Heraclium, Heraclii, qui postmodum imperavit, patrem, exercitus legatum, ad exploranda bar-

κατασκοπή τῶν βαρβάρων ἐξέπεμψεν, καὶ αὐτὸς τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τραυματίας γενομένους πρὸς τὰς πόλεις ἰατρύεσθαι παρέπεμψεν. ἀναλαβὼν δὲ τὸ στράτευμα εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἐκβάλλει, καὶ τὸ Χλωμαρὸν φρούριον παρακαθίζειται.

5 ὁ δὲ Καρδαρίγας στρατολογεῖ ἰδιώτας μετὰ ὑποζυγίων, καὶ P. 217
ὄχλαγωγῆσας στρατοπεδεύειν ἐκόμπαζε καὶ δι' ὄχυρῶν τύπων
ἐν ἀσελήνῃ νυκτὶ ἐπὶ τὰ νῶτα γίνεται τῶν Ῥωμαίων μηδα-
μῶς θυρῶν χειρας αὐτοῖς ἐμβαλεῖν. φόβῳ δὲ ἀκαίρῳ ἐπι-
10 πεσῶν ὁ Φιλιππικός, καταλιπὼν τὸ φρούριον, φυγῇ ἀλόγως
ἐχρήσατο. καὶ τοῦτο γνόντες οἱ Ῥωμαῖοι εἰς φυγὴν ἐτρέ-
ποντο, διὰ τύπων δυσεξοδεύτων μεγάλοις κινδύνοις περιπε-
σόντες. ἦν γὰρ καὶ ἀσέληνος ἡ νύξ. ἡλίου δὲ ἀνατειλαντος
τῆς συμφορᾶς ἀπηλλάττοντο. καταλαβόντες δὲ τὸν στρατηγὸν
ὑβρεσιν αἰσχίστοις τοῦτον ἐβλασφήμουν. οἱ δὲ Πέρσαι ἐπὶ V. 173
15 πλαστον νομίσαντες τὴν φυγὴν Ῥωμαίων, διῶξαι οὐκ ἐτόλ- B
μησαν. Ἡράκλειος δὲ διαπεράσας τὸν Τίγριν, ὅσα τῆς Μη-
δικῆς χώρας ἦσαν ἐπίσημα χωρία, παρεδίδου πυρὶ, καὶ οὕτω
πρὸς Φιλιππικὸν ἀνέκαμψεν μετὰ σκύλων πολλῶν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ τῶν Ἀβάρων Χαγάνος τὰς σπονδὰς A. M. 6079

1. τῶν add. ex A. 7. τῶν Ῥωμαίων add. ex A. 8. φό-
βῳ δὲ ἀκαίρῳ ἐπιπεσῶν ὁ Φιλιππικός a, φόβος δὲ ἀκαίρος ἐπι-
πεσῶν τῷ Φιλιππικῷ vulg. 15. τὴν φυγὴν] φυγεῖν A. Ῥω-
μαίων om. A a f. * abhinc Romae episcoporum desinunt no-
tationes usque ad a. M. 6217. 19. Ἀράβων A, βαρβάρων f.

barorum consilia misit: milites vero, qui in praelio vulnerati fuerant, per urbes dimisit, ut corpora curarent. eductis deinde copiis Babylonem versus pergit, Chlomarum castrum obsidet. Cardarigas autem collecta rusticorum armis insuetorum manu ipsis cum subiugalibus, tumultuarioque exercitu coacto, quasi reparatis castris iactantiam prae se ferre, et per loca munita et incubiam noctem eo pervenit, ut a tergo Romanis esset; cum alioqui manus cum ipsis conserere non aude-
ret. at Philippicus intempestivo terrore turbatus, relicta castris obsi-
dione, in foedam et dementem se fugam coniecit: qua comperta, reli-
quus etiam exercitus per impervia loca magnis undique circumse-
ptus periculis, fugiens, ducem suum sectatus est. incubabat terris nox
illumis et obscura, eaque peracta et sole illucescente reformidata ca-
lamitate se liberatos experiuntur: ducem tandem assequuti atro-
cioribus conviciis eum laceraverunt. caeterum simulatam Romanorum
fugam Persae rati, eos insequi minime ausi sunt. Heraclius autem
traiecit Tigri oppida quaeque Mediae passim posita incendiis deva-
stabat, atque ita cum amplis spoliis ad Philippicum reversus est.

Hoc anno Abarum Chaganus ruptis foederibus Mysiam et Scy- A. C. 579

C διαλύσας, τὴν τε Μυσίαν καὶ Σκυθίαν καταπολέμει δεινῶς, καταστρέψας τὴν τε Ῥατιάρναν καὶ Κωνωνίαν καὶ Ἀκὺς καὶ Δοροστόλον καὶ Ζαρπάδα καὶ Μαρκιανούπολιν. ὁ δὲ Κομεντιόλος ἐπὶ τὴν Ἀγχίαλον ἦλθεν, καὶ διελὼν τὸ στράτευμα, τοὺς ἀδοκίμους ἐκ τῶν ἀριστείων διέκρινεν· καὶ τὴν μὲν 5 ἄχρηστον δύναμιν μί χιλιάδας φυλάττειν τὸν χάρακα κελεύει· τοὺς δὲ ἐπιλέκτους ἑξακισχιλίους ὄντας παραλαβὼν, δύο χιλιάδας παρέδωκεν τῷ Κάστω, καὶ δύο τῷ Μαρτίνῳ, καὶ τὰς δύο αὐτὸς ἀναλαβὼν, κατὰ τῶν βαρβάρων χωρεῖ. ὁ δὲ Κά-
 D στος ἐλθὼν ἐπὶ τὰ Ζαρπάδα καὶ τὸν Αἴμον, καὶ εὐρὼν τοὺς 10 βαρβάρους ἡμελημένους, πολλοὺς διέφθειρεν. αἰχμαλωσίας δὲ κρατήσας πολλῆς, δορυφόρῳ διασώζειν ἐδίδου. Μαρτίνος δὲ εἰς τὰ περὶ Τομέαν τὴν πόλιν γενόμενος τῷ Χαγάνῳ ἀπροσοκῆτως περιπεσὼν, πολλοὺς τῆς αὐτοῦ δυνάμεως ἀνείλεν, ὥστε αὐτὸν φυγῇ τὴν σωτηρίαν πραγματεύσασθαι. ὁ δὲ Μαρτίνος 15 ἐπίδοξον νίκην ἀράμενος, πρὸς τὸν στρατηγὸν ἐπανήρχετο, ἐνθα ἐπηγγεῖλατο ἀναμένειν αὐτοῦς. ὁ δὲ Κομεντιόλος δειλίῃ κατασχεθεὶς, εἰς Μαρκιανούπολιν ὑπέστρεψεν. οἱ δὲ μὴ εὐρόντες αὐτὸν ἐπέσυναξαν τὰ ἴδια στρατεύματα καὶ ἐπὶ τοὺς σιενωποὺς τοῦ Αἴμου στρατοπεδεύονται. ἰδὼν δὲ ὁ Μαρτί- 20

2. τὴν Τερατιάρναν A a. Κωνωνίαν A, Βονονίαν a. 3. Ζαρπάδα b f, Ζαδάρα a, Ζάνδαπα vulg. v. infra. 5. ἀχρηστων A. 10. Ζαρπάδα A, Τζαπάρδα vulg. καὶ τὸν Αἴμον om. A b. 13. Τομέαν A a f, Τομαίαν vulg. 15. πραγματεύσασθαι A, πραγματεύεσθαι vulg. 19. τοὺς νεποσὸς τοῦ ἔμου A, τοὺς νεποστοῦ ἔμου a, τοὺς νεποστοῦ τοῦ ἔμου f.

thiam acri bello vexabat: urbes vero Ratiarnam, Cononiam, Acys, Dorostolum, Zaudapa et Marcianopolim evertit. Commentiolus autem Anchialum profectus, milites roboris ac virtutis expertes a fortioribus segregavit: et inutiles quidem copias ad quadraginta hominum millia castra inssit defendere: delectos vero ad sex millium summam secum abducens, his mille quidem Casto, totidem Martino tradidit: residua duo millia ipse assumpsit, et adversus barbaros perrexit. Castus Zarpada et Aemum adveniens, cum barbaros otiantes et sine custodiis incautos comperisset, multos interfecit: reductos autem captivos et praedam abactam satellitibus commisit custodiendam. Martinus autem ad loca Tomeae urbi contermina accedens, et praeter expectationem in Chaganum impetu facto, plurimis eius copiis partus deletis, cum salutem fuga mercari coegit. Martinus autem parva insigni victoria, ad ducem, ubi se eos praestolaturum dixerat, reversus est. at Commentiolus metu impulsus, Marcianopolim se recepit eo non invento. iunctis exercitibus ad Aemi fauces castra moverunt illi. Martinu-

νος τὸν Χαγάνον διαπερῶντα ποταμὸν, πρὸς τὸν στρατηγὸν ἐπαγγέλει. ὁ δὲ Κάστος τὸν ποταμὸν διαπεράσας, καὶ πλη- P. 218
 ούσας τοὺς προτρέχοντας τῶν Ἀβάρων τῆς μάχης κρατεῖ, καὶ
 οὐδὲ τις δεόμενος ὑποθήκης, οὐκ ἀνέστρεψεν ἐπὶ τὸν στρα-
 5 τηγόν. τῇ δὲ ἐπιούσῃ κρατήσας τὰς διαβάσεις ὁ Χαγάνος,
 ἀπέκλεισεν αὐτόν. περισχίζεται τοῖνον ὁ λαός, καὶ ἕκαστος
 ὡς εἶχεν δυνάμεως, διὰ τοῦ ἄλλους ἔφυγον. θηρεύονται τοί-
 νον τινὲς παρὰ τῶν βαρβάρων, καὶ καταμηνύουσιν, ποῦ ἐκρύ-
 10 πτετο Κάστος, καὶ τοῦτον ζωγρήσαντες περιεσκήρτων καὶ ἡγάλ-
 λοντο. ὁ δὲ Χαγάνος διὰ τῆς μεσημβρίας ὁδεύσας, κατὰ
 τῆς Θράκης χωρεῖ, καὶ τὰ Μακρὰ τεῖχη κατέλαβεν. ὁ δὲ Κο-
 μεντίολος ἐν ταῖς ὕλαις τοῦ Ἄμμου κρυπτόμενος, ἐξῆλθεν σὺν
 τῷ Μαρτίνω· καὶ καταλαβὼν τὸν Χαγάνον ἀνετοιμότατον B
 15 πρῶτῃ φυλακῇ κατ' αὐτοῦ χωρεῖ. καὶ ἦν αὐτῷ μέγα τῶν ἐπὶ
 χειρῶν τὸ κατόρθωμα, εἰ μὴ τύχῃ τινὶ παρεσφάλῃ τοῦ ἐπι-
 χειρήματος. ἐνὸς γὰρ ζῶου τὸν φόρτον διαστρέψαντος, ἐταί-
 ρος τοῦ δεσπότη τοῦ ζῶου προσφωνεῖ τὸν φόρτον ἀνορθώ-
 σας τῇ πατρῴᾳ φωνῇ· τῶνα, τῶνα, φράτρε. καὶ ὁ μὲν

3. βαρβάρων A. 4. ἀνέστρεψεν A, ἀνέτρεψεν vulg. 8. ποῦ
 ἐκρύπτετο ἕκαστος A, ἕκαστος ποῦ ἐκρ. b e f, Κάστος ποῦ ἐκρ.
 vulg. 9. τοῦτους A b. 15. κατ' αὐτῶν a. 16. περιε-
 σφάλῃ a. ἐγχειρήματος A. 17. τὸν φόρτον A, τοῦ φόρ-
 του vulg. 18. ἐταῖρος τοῦ δεσπότη A a, ἕτερος τὸν δεσπότην
 vulg. 18. τὸν φόρτ. ἀν. τῇ πατρ. φ. om. A, ἀνορθώσας b,
 ἀναστρέψας a, ἀνορθώσασθαι vulg. 19. φράτρε alii codd.

Chagano flumen traicere conspecto ad ducem remeat. Castus flumine
 pertransito barbarorum praecursoribus obviam factus, eos praelio vi-
 cit: sed nulla certa ratione adductus, regressione ad ducem se ad-
 iungere neglexit. quare sequenti luce omni exitu intercluso Chaga-
 nus eum superat: ex quo dissipatus exercitus, prout quisque potuit,
 per nemora et saltus aufugit. nonnulli, veluti ferae venatu, a bar-
 baris capti, ubi Castus lateret, enunciant: vivum deinde apprehensum
 barbari circumvallant, et saltibus tripudiisque pro victoria gaudium
 testantur. Chaganus itinere meridiem versus directo, in Thraciam
 bellum movet, et ad Longum murum accedit. Commentiolus autem
 Aemi silvis tectus et occultatus, tandem cum Martino prodit foras;
 ubi Chaganum imparatum offendit: quod nimirum tota barbarorum
 multitudo per Thraciam dispersa esset, prima noctis vigilia adversus
 eum contendit. et praeclarum quidem eius manibus edendum facinus
 offerebatur, si non adversa fortuna conatus eius delusisset. iumen-
 torum enim quopiam onus in terram subvertente, cum iumentis domi-

κύριος τοῦ ἡμόνου τὴν φωνὴν οὐκ ᾔσθετο. οἱ δὲ λαοὶ ἀκούσαντες, καὶ τοὺς πολεμίους ἐπιστῆναι αὐτοῖς ἕπονόησαντες, εἰς φυγὴν ἐτράπησαν, τόρνα, τόρνα μεγίσταις φωναῖς ἀνακράζοντες. ὁ δὲ Χαγάνος μεγάλην δειλίαν περιβαλλόμενος, ἀκρα-
 V. 174 C τῶς ἔφυγεν. καὶ ἦν ἰδεῖν Ἀβάρους τε καὶ Ῥωμαίους ἀλλή-
 5 λους διαδιδράσκοντας, μηδενὸς διώκοτος. ὁ δὲ Χαγάνος ἀνυλαβὼν τὰς δυνάμεις τὴν Ἀπειρίαν πάλιν παρεκάθισεν· εὐρῶν δὲ Βούσαν τὸν τῆς πόλεως Μαγγανάρην ἀνελεῖν αὐτὸν ἐπειρᾶτο. ὁ δὲ Βούσας παρεκάλει χρήματα ἰκανὰ αὐτῷ παρέχειν, εἴπερ τὸ ζῆν αὐτῷ φιλοτιμήσοιτο· οἱ δὲ τοῦτον 10 δεσμήσαντες τῇ πόλει παρέστησαν. αὐτὸς δὲ ἐζήτηι τοὺς τὴν πόλιν οἰκοῦντας ἐνήσασθαι αὐτόν, διηγούμενος ὅσα ὑπὲρ τῆς πόλεως ἠγωνίσαστο. πολίτης δὲ τις τὰ πλῆθῃ ἀνέπειθεν μὴ τοῦτο ποιεῖν, λόγος δὲ τοῦτον τῇ Βούσῃ γυναικί παρενοήζε-
 D θησθαι. ἐπεὶ τοίνυν κατεφρονήθη Βούσας, ἔπεισχεῖτο Χαγάνος 15 παραδιδόναι τὴν πόλιν. καὶ πολιορκητικὸν ὄργανον συμψηξάμενος, ὃν κριὸν ὀνομάζουσι, τὴν πόλιν παρέλαβεν. μαθόντες δὲ οἱ βάρβαροι τὸ τεχνούργημα, πλείστας καὶ ἄλλας πόλεις ἐδουλώσαντο, καὶ μετὰ πολλῆς αἰχμαλωσίας ὑπέστρεψαν.

1. τὴν φωνὴν A, τῆς φωνῆς vulg. 2. αὐτοῖς A, αὐτοὺς vulg.
 4. δειλίαν περιβαλλόμενος A, αἰσχύνην περιβαλλόμενος vulg. 5.
 τε add. ex A. 13. τὰ πλῆθῃ add. ex A. 14. Βουζᾶ — Βου-
 ζᾶς vulg.

num alter patria voce inclamaret, sublapsum onus tollens, torna, torna, frater, inquam: muli quidem dominus vocem non audivit; sed percipiens eam et hostes adesse suspicans conferta militum manus in fugam effusa est, verte, verte faciem, magnis vocibus clamitantes. sed et Chaganus in maximum timorem coniectus, praecipitem pariter arripuit fugam: adeo ut Romanos atque Abares nullo insequente utrinque sese fugientes cernere daretur. porro Chaganus collectis copiis Apiriam urbem denuo obsedit. et cum forte Busam urbis machinis praefectum cepisset, mortem viro intentabat. Busas, si modo vitam in tuto haberet, magna pecuniarum vi eam reddimere rogabat. quare vinctum ad urbis conspectum admoverunt. is igitur enarratis, quibus civitatem demeruisset, beneficiis, cives ut libertatis pretium penderent deprecari. ne preces audirent, civis quidam, cui cum Busae coniuge consuetudinem fuisse rumor erat, persuasit. porro Busas ubi se contemptum vidit, urbem Chagano se traditurum promisit: compactaque obsidionali machina, vulgus arietem vocat, urbem invadit. machinae condendae peritia instructi barbari plures alias urbes expugnaverunt, collectaque captivorum ingenti prae-

ἀκούσαντες δὲ οἱ Βυζάντιοι, ὅτι Κάστος ὑπὸ τῶν βαρβάρων
 αἰχμάλωτος γέγονεν, μεγάλας λαιδορῳαίαις κατὰ Μαυρικίου
 ἐχρῶντο, καὶ εἰς φανερόν τοῦτον ἐβλασφήμουν· κατὰ τοῦτον
 δὲ τὸν χρόνον Ἡράκλειος ὁ τοῦ Ἡρακλείου πατρὸς Περσικῆ
 5 φρουρίῳ προσβάλλει, καὶ τοῦτο εἶλεν· ὁμοίως καὶ Θεόδωρος
 τὸ Μαζαρὸν φρούριον. ἀμφότεροι δὲ εἰς τὸ Βεῖουδες πα- P. 219
 ραγίζονται. καὶ τοῦ φρουρίου ὄχυροῦ ὄντος, στρατιωτικῆς τις
 Σαπφῆρης ὀνόματι σκόλοπας τεχνουργήσας, καὶ κατὰ τὰς ἄρ-
 μογὰς τῶν λίθων τούτους πηγνύων, τὴν ἄνοδον ἐποίησατο.
 10 ὡς δὲ ἐπέβη ἐκεῖνος τῇ στεφάνῃ τοῦ τείχους, Πέρσης ἀνὴρ
 τοῦτον ἐξώθησεν. πίπτει οὖν ὁ Σαπφῆρης κάτω, καὶ ὑποδέ-
 χονται αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι ταῖς ἀσπίσιν· καὶ αὐθις τοῦ ἔργον
 κατατολμᾷ, καὶ πάλιν ἐξωθεῖται τοῦ ὄχυρώματος· πάλιν δὲ
 15 τὴν ἐπιβουλήν ἐνεχείρησεν. ἐπὶ δὲ τῇ κεφαλῇ τοῦ τείχους
 γετόμενος, τὸν Πέρσην ἀπέτεμεν· εἶτα τὴν κεφαλὴν ὑπάτευ-
 σας, Ῥωμαίους θάρσους ἐπέπλησεν. καὶ πολλῶν μιμησαμέ-
 νων τὸν ἀριστέα, καὶ διὰ τῶν πασσάλων ἐπιβάντων τοῦ τεί- B
 χους, παραδίδεται Ῥωμαίοις τὸ φρούριον· καὶ τοὺς μὲν

3. εἰς φανερόν τόπον τοῦτον A. κατὰ τοῦτον A, κατ' ἐκε-
 ῖνον vulg. 6. Μαζαρῶν a. 7. ἰσχυροῦ b. 9. ταῦτοις b.
 11. κάτω add. ex A. 14. πάλιν om. A f. 15. τῇ add. ex A.
 16. ὑπάτεύσας: in A suprascriptum legitur θριαμβεύσας. 17.
 ἐπέπλησεν A, ἐπλήσεν vulg. 18. τῶν add. ex A. ἐπιβάν-
 των A, ἐπιβάντες vulg. 19. καὶ τοὺς μὲν — — — παρῶ-
 καν om. A b f.

da reversi sunt. caeterum Byzantini ubi Castum a barbaris captum
 intellexerunt, Mauricio gravissime obtreclare, eumque foedis conviciis
 coram proscindere. ea tempestate Heraclius, Heraclii pater, facta in
 Persicum castrum impressione, ipsum cepit, quemadmodum et Maza-
 rum castrum Theodorus: inde vero ambo ad Beiüdes venere; cumque
 arx munitissima esset, miles quidam cognomento Sapphires paxillos
 quosdam praeacutos commentus, eosque inter lapidum compages fir-
 mius infigens, ascensum sibi ad superiora paravit. eum muri coronam
 iam superantem via Persae deturbat inferius. prolabitur itaque Sap-
 phires, et sociorum clipeis cadens excipitur. coeptum opus rursus
 aggreditur: et rursus pariter arce summa detruditur, et sustinetur
 Romanorum clipeis, et iterum consilium nititur perficere: tandem su-
 perato muri fastigio, Persae caput amputat, eoque in aërem pro-
 iecto, Romanorum animos excivit: pluribusque herois virtutem imi-
 tantibus, et per paxillos velut per gradus murum conscendentibus,
 castrum in potestatem Romanorum delabitur: et Persarum quidem alii

Περσῶν ἀνεῖλον, τοὺς δὲ αἰμαλώτους λαβόντες σὺν τῇ ἀποσκευῇ τὸ φρούριον πυρὶ παρέδωκαν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς αὐθις εἰς Βυζάντιον τὴν ὁδὸν ἐποίησατο, Ἡρακλείου καταλιπὼν ἡγεμόνα Ῥωμαίων. ἐλθὼν δὲ εἰς Ταρσόν, καὶ μαθὼν ὅτι ὁ βασιλεὺς Πρίσκον ἀνατολῆς στρατηγὸν χειροτονήσας ἀπέστειλεν, ὃ γράφει Ἡρακλείῳ καταλιπόντι τὸ στράτευμα εἰς Ἀρμενίαν παραγενέσθαι πρὸς Ναρσῆν, καὶ τὴν τοῦ Πρίσκου παρουσίαν κατάδηλον ποιῆσαι. ἦν γὰρ ὁ αὐτοκράτωρ τῷ Φιλιππικῷ Κλεύσας, τετάρτην μοῖραν τῆς ῥόγας τῷ στρατῷ ἀποστερήσας. ἐνόσει γὰρ Μαυρίκιος τὸ φιλόχρυσον. ὁ δὲ Φιλιππικὸς φοβηθεὶς μὴ ἀφορμῇ τυραννίδος γένηται τοῦτο, τῷ βασιλεῖ εὐχὴν ὑπήκουσε, διὰ τὸ τῆς στρατείας ἀποπαύεσθαι. Πρίσκος δὲ καταλαβὼν τὴν Ἀντιόχειαν προστάττει τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸ Μονόκαρτον συναχθῆναι. προσκαλεῖται δὲ καὶ Γερμανὸν τὸν τὴν Ἐδεσσηνῶν ἀρχὴν πεπιστευμένον σὺν τῷ ἐπισκόπῳ καὶ σὺν αὐτοῖς πρὸς τὸ στρατόπεδον ἀπήρξατο, τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα σὺν αὐτοῖς ποιησόμενος. οἱ δὲ ἡγεμόνες τοῦ στρατοῦ ὑπήντησαν αὐτῷ μετὰ τῶν βάνδων ἀπὸ δύο σημείων τοῦ στρατοπέδου. ὁ δὲ Πρίσκας κατὰ τὸ εἰωθὸς οὐκ ἀπέβη τοῦ Δέικνου, οὐδὲ ταῖς συνήθεισι προσηγορίαις ἐχρήσατο. ἐπευθύνθη

2. πυρὶ add. ex con. Goari cfr. p. 415, 13. 6. Ἡρακλείου καταλιπόντα A. 9. τῷ στρατῷ A, τῷ στρατηγῷ f, τὸν στρατηγὸν e, τὸν στρατὸν vulg. 11. τὸν βασιλέα A b f. 14. Γερμόνον a f, ἡγεμόνα vulg. 16. πρὸς τὸ — — σὺν αὐτοῖς om. f. 17. ποιησόμενος A b f. 18. αὐτοῖς a.

occisis, aliis cum apparatu bellico in captivitatem ductis, igne tandem ab eis absumitur. porro Philippicus, Heraclio Romani exercitus relicto ductore, rursus Byzantium iter parat. Tarsum adveniens, Priscum orientis ducem ab imperatore creatum iamque missum intelligit: quare scribit Heraclio, ut relicto exercitu Narsetem in Armenia conveniat, et Prisci adventum faciat manifestum. Philippicum siquidem, ut quarta stipendii parte privaret exercitum, litteris iusserat imperator. avaritiae quippe morbo gravius laborabat Mauricius. at Philippicus metuens, ne inde tyrannidis excitandae occasio daretur, imperatori minime paruit, quod se a regendi exercitus munere abdicasset. caeterum Priscus Antiochiam appulsus, milites ad Monocartum convenire iussit: et Germano, cui Edessenorum principatus erat commissus, cum urbis praesule advocatione, eisdem comitibus perrexit ad castra, una cum eis paschalem solemnitatem peracturus. exercitus duces castris egressi ad passus bis mille bandis elatis processerunt obviam: Priscus pristini moris oblitus equo non desiliit, neque consuetis salutationibus eos excepit. haec concitati in eum odii primordia: pu-

αὐτῷ τοῦ μίσους γέγονεν ἔναρξις. ἐπὶ ταῖς κοιναῖς γὰρ ὕβρε- V. 175
 σι τὰ πλήθη ἀνωῶνται. μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τὰ τοῦ βασιλείως
 σοβαρῶς ἐπεδείκνυσεν γράμματα. συρρέουσι τοίνυν τὰ πλήθη
 ἐπὶ τὸ τοῦ στρατηγοῦ σκηνοπήγιον, τὰ μὲν ξίφη ἐπιφερόμενα,
 5 τὰ δὲ λίθους, τὰ δὲ ξύλα. γίνεται τοίνυν περιδεῆς ὁ Πρί-
 σκος, καὶ ἐπιβάς τῷ ἔκπῳ φυγῇ ἀπέδρα τὸν κίνδυνον. οἱ δὲ
 διακρήξαντες τὸ τοῦτου σκηνοπήγιον, πάντα τὰ αὐτοῦ διήρα-
 σαν. ὁ δὲ καταλαβὼν τὴν Κωνσταντίαν ὑπὸ ἰατρῶν τὰς βο-
 λάς τῶν λίθων καὶ τὰ ἔλκη ἐθεραπεύετο. καὶ ἀποστέλλει τὸν
 10 ἐπίσκοπον τῆς πόλεως ἀπολογούμενον τῷ στρατοπέδῳ, ὑπι-
 σχνούμενος πείθειν τὸν αὐτοκράτορα μηδὲν αὐτοῖς ἀποστε- P. 220
 ρεῖν τῶν εἰωθότων παρέχεσθαι. ὁ δὲ στρατὸς τὸν ἐπίσκοπον
 μετὰ ὕβρεως ἀπεπέμπετο, τὸν τε Γερμανὸν ἄκοντα στρατηγὸν
 ἀνηγόρευσαν ἐπὶ ἀσπίδος ὑψώσαντες, τοὺς τε βασιλικούς ἀν-
 15 θριάνας κατέστρεψαν, καὶ τὰς τοῦτου εἰκόνας ἠφάνισαν, καὶ
 ἐπὶ τυραννίδα χωρεῖν ἤμελλον, καὶ τὰς πόλεις κυκλεύειν, εἰ
 μὴ ὁ Γερμανὸς τοῦτο πολλῇ παραινέσει καὶ νουθεσίᾳ ἐκώλυ-
 σεν. ὁ δὲ Πρίσκος ταῦτα τῷ βασιλεῖ κατάδηλα νεποίηκεν.
 καὶ ὁ βασιλεὺς πάλιν τὸν Φιλιππικὸν τῆς ἀνατολῆς στρατη-

3. ἀπεδείκνυ A. 4. τὸ add. ex A. 10. ἀπολογούμενον a,
 ἀπολογούμενος vulg. 12. ἀποστειρεῖν A, ἀποστρεφεῖν vulg.
 παρέχεσθαι a, παρσχεσθαι vulg. 13. ἀπεπέμπετο A, πα-
 ρεπέμπετο vulg. 14. ἀνηγόρευσαν A, ἀνηγόρευσεν vulg. 17.
 τοῦτο add. ex A, sed omisi τούτους ante ἐκώλυσεν. 19. πα-
 λιν om. A b f.

blicas quippe et communes iniurias haud patienter ferunt milites.
 exacta festorum celebritate, imperatoris litteras magno cum fastu ob-
 tulit. concurrunt igitur ad ducis tentorium milites, et hi quidem
 gladios stringunt, illi lapides intentant, alii vibrant fustes et ligna.
 quare Priscus metu consternatus, consensu equo, fuga periculo se
 subducit. illi tentorio eius discerpto, cunctam supellectilem diripi-
 unt. interim Priscus Constantiam deveniens, contusiones a lapidum
 iactu acceptas aliaque vulnera medicorum ope curavit: misitque urbis
 episcopum, qui defensionem sui apud exercitum susciperet, promit-
 tens se imperatori suasurum, ut nihil eorum, quae solent erogari, de-
 traheretur. exercitus autem episcopum probris onustum remisit: et
 Germanum quamvis renitentem clypeis sublato ducem appellavit: et
 eversis imperatoris statuis, delotisque eius imaginibus, in apertam pro-
 rupissent tyrannidem, urbesque devastationibus cinxissent, nisi Ger-
 manus, qua minis, qua inhortationibus milites cohibuisset: de quibus
 omnibus imperatorem Priscus fecit certiozem: is vero Philippicum
 orientis ducem iterum constituit: Priscus autem iterato Byzantium re-

γὼν πεποίηκεν· καὶ ὁ Πρίσκοσ πάλιν εἰς Βυζάντιον ἐπέστρεψεν· ὁ δὲ στρατὸς ὄρκους κατασφαλλέζετο μηδαμῶς ὑπὸ Μαν-
 Βρικίου βασιλευεσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι ταῖς Ῥωμαϊκαῖς συμ-
 φοραῖς ἐνετρήφων. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Ἀριστοβουλον τὸν κρο-
 νάτορα τῶν βασιλικῶν οἴκων πρὸς τὸν στρατὸν ἀπέστειλεν,⁵
 ὅπως ὄρκους καὶ δώροις διαλύσῃ τὴν τυραννίδα, ὃ καὶ πε-
 ποίηκεν. τῆς δὲ τυραννίδος ἀποσπασθείσης γίνεται Περσῶν
 καὶ Ῥωμαίων κατὰ τὴν Μαρτυρόπολιν πόλεμος μέγιστος.
 τῶν δὲ Ῥωμαίων δυνάμει καὶ στρατηγία καταπολεμησάντων
 τοὺς Πέρσας, ἀναιρεῖται ὁ τῶν Περσῶν στρατηγὸς Βαροῦ-¹⁰
 ζας· συλλαμβάνονται δὲ καὶ ζῶντες τρισχίλιοι καὶ οἱ τῶν
 Περσικῶν ταγμάτων ταξίαρχοι· χίλιοι δὲ μόνοι τὸν ἀρι-
 θμὸν διεσώθησαν, οἱ καὶ μετὰ κινδύνων ἐπὶ τὴν Περσίδα ἀπέ-
 Cστρεψαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐκπέμπονσι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα
 ἐκ τῶν Περσικῶν λαφύρων πολλὰ, καὶ τοὺς ζωοργηθέντας¹⁵
 ἅπαντας σὺν τοῖς βάνδοις. ὁ δὲ Μανυρίκιος ἔκτισεν τὸν Κα-
 ριανὸν ἔμβολον ἐν Βλαχέρναις ὑπογράψας ἐν αὐτῷ διὰ ζω-
 γραφῶν τὰς ἑαυτοῦ ἐκ παιδύθεν πράξεις μέχρι τῆς αὐτοῦ
 βασιλείας· καὶ ἀνεπλήρωσεν τὸ ἐν αὐτῷ δημόσιον λουτρόν.

A.M. 6080 D Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνι ζ' οἱ Λογ-20

2. ὄρκους A, ὄρκους vulg. 3. Ῥωμαϊκαῖς A, βαρβαρικαῖς vulg.
 4. ἐνετρήφων A, ἀνετρήφων vulg. 6. ὁ καὶ περ. A, ὁ δὲ περ.
 vulg. 12. χίλιοι δὲ μόνοι A, χίλιοι μὲν οἱ vulg.

petiit. exercitus vero Mauricio se haud amplius in bellis obsequen-
 ros adhibitis iuramentis affirmare: ex quo barbari de Romanis cala-
 mitatibus luetari, et in voluptatem dilabi. demum imperator Aristo-
 bulum imperialium domorum curatorem ad exercitum summisit, qui
 fide per iuramentum asserta, nec non numeribus distributis excitatam
 tyrannidem dilueret, quod fideliter praestitit. ea tyrannide distracta
 vehemens Romanos inter et Persas ad Martyropolim commissum est
 bellum. Romanis vero bellico robore militiaeque peritia Persas exsu-
 perantibus, Persarum dux Baruzas interficitur, vivi ad ter mille com-
 prehenduntur, in quibus Persicorum ordinum praecipui rectores. soli
 numero mille. periculo servati, qui denuo periculis fatigati Persidem
 repetere permisi sunt. caeterum partem ex Persicis spoliis spectatis-
 simam Romanus exercitus ad imperatorem transmisit, quos ~~numeros~~
 vivos cepit, et erepta in praelio cuncta banda. aedificavit porro Mau-
 ricius ad Blachernas Carianam porticum, cunctaque a pueris ad sus-
 ceptum usque imperium a se gesta pictorum arte in ea descripsit: et
 publicum quod illic habebatur balneum absolvit.

A. C. 580 Hoc anno mense Septembri, indictione sexta, Longobardi adver-

γίβαρδοι κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον ἤσαντο, καὶ τὰ Μαυρουσίω
 ἔθνη κατὰ τὴν Ἀφρικὴν μεγάλας ταραχὰς ἐποιήσαντο. ἐν δὲ
 τῇ Περσίδι φυλακὴ ὑπάρχει λεγομένη Λήθη, καὶ πολλοὺς ὁ
 τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀπὸ διαφόρων ἔθνων ἐν ταύτῃ κατέ-
 5 κλεισεν σὺν τοῖς αἰχμαλώτοις τῆς πόλεως τοῦ Σαρῶς. οὗτοι
 οὖν ἀπογόντες ἑαυτοὺς ἐπανίστανται κατὰ τῶν φυλασσόν-
 των αὐτούς· καὶ ἀνελόντες τὸν Μανουσαῖν καὶ τὴν τούτου
 ἀδελφὴν λαβόντες εἰς τὸ Βυζάντιον ἤκον. ὁ δὲ βασι- P. 221
 λεὺς μετὰ χαρᾶς μεγάλης αὐτοὺς ὑπεδέξατο· τὸν δὲ Φιλιπ-
 10 πικὸν μόλις στρατηγὸν ὁ στρατὸς κατεδέξατο. πολέμου δὲ V. 176
 Ῥωμαίων καὶ Περσῶν ἐν Μαρτυροπόλει γεγονόςτος ἠτιῶνται
 Ῥωμαῖοι· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ πάλιν τῆς στρατηγίας τὸν Φι-
 λιππικὸν διαδεξάμενος, Κομεντιόλον στρατηγὸν τῆς ἀνατολῆς
 ἀπέστειλεν. ὁ δὲ Κομεντιόλος περὶ τὴν Νίσιβιν γενόμενος,
 15 καὶ οἱ Πέρσαι κατὰ τὸν Σαρβανὸν ἀλλήλοις συνέβαλον. Ἡρά-
 κλειος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλείου πατὴρ ἐνσδοκιμήσας ἐν τῷ πο-
 λέμῳ ἀνείλεν τὸν τῶν Περσῶν στρατηγόν· τοῦ δὲ ἀναιρε-
 θέντος τρέπονται Πέρσαι· καὶ διώκονσι Ῥωμαῖοι. πολλῆς
 δὲ ἀλώσεως ἐν αὐτοῖς γενομένης, παραλαμβάνουσι καὶ τὸ τοῦλ- B
 20 δον, καὶ πολλὰ λάφυρα ἐν Βυζαντίῳ ἐκπέμπουσιν. ὁ δὲ αὐ-

2. μεγάλην vulg. 3. Λίθη A. 4. ἀπὸ add. ex A. 6.
 ἑαυτῶν A. 8. ἤκον A, ἤκον vulg. 12. ὁ δὲ στρατ. A, καὶ
 ὁ στρατ. vulg. 15. κατὰ Σαρβανῶν A. 19. δὲ ἀλώσ. A, δὲ
 τῆς ἀλ. vulg. τὸ τοῦλδον A, τὸν τ. vulg.

sus Romanos bellum moverunt: et Maurusiorum gentes per totam
 Africam magnos excitarunt tumultus. extat porro carcer in Perside,
 cui nomen Lethe, id est Oblivio, quo Persarum rex ex diversis na-
 tionibus plurimos, cum iis qui ad Daras capti sunt, inclusit. illi de-
 sporata libertate adversus custodes seditionem movent, et interfecto
 Manusa, sororem eius captam secum Byzantium abducunt: quos im-
 perator summa animi laetitia excepit. porro Phillipicum vix Roma-
 nus exercitus: agnovit ducem. praelio vero Romanos inter et Per-
 sas exorto, vincuntur Romani: Phillipicum vero regendi exercitus
 munere abdicatum, Comentiolo orientis duce misso, imperator revo-
 cavit. qui cum Nisibim accessisset, Persae vero ad Sarbanum subsi-
 sterent, manus invicem conseruere. eo conflictu Heraclius, Heraclii
 pater, fortiter in praelio se gerens Persarum ducem occidit: quo sub-
 lato vertuntur in fugam Persae: quos cum Romani insequenti fuissent,
 praedam abegerunt innumeram: bellicumque omnem apparatus multa-
 que spolia capientes, cuncta Byzantium transmisere. imperator vero
 equestribus spectaculis et publicis conventibus et festivitatibus urbem

τοκράτωρ ἰππικαῖς θεωρίαις καὶ πανηγύρεσι τὴν πόλιν ἐφαιδρυνεν, καὶ τὰς νίκας ἐθριάμβευσεν. ὁ δὲ Ὁρμισδάς στρατηγὸν χειροτονήσας τὸν Βαράμ ἅμα καὶ δυνάμεισι πολλαῖς κατὰ Σουανίας ἐπέμπει. ἀδοκῆτως δὲ ταύτῃ ἐπιστάς, καταπολεμηθέντων τῶν Τούρκων ὑπὸ τῶν Περσῶν, τοσοῦτον Ὁρμισδάς ἠϋξήθη, ὡς καὶ φόρους μ' χιλιάδας χρυσοῦ παρὰ τῶν Τούρκων λαβεῖν, πρότερον τούτου τὰ ἴσα τοῖς Τούρκοις τελοῦντος. τοῦ δὲ Βαράμ περιδόξου κατὰ τὸν πόλεμον τοῦτον γεγονότος, καὶ εἰς τὸν Ἀράξην ποταμὸν στρατοπέδευομένου, ὁ Μαυρίμιος τοῦτο μαθὼν Ῥωμανὸν χειροτονεῖ στρατηγόν, καὶ ἐν Σουανίᾳ μετὰ δυνάμειος πέμπει. καταλαβὼν δὲ ὁ Ῥωμανὸς τὴν Λαζικήν, καὶ εἰς τὸν Φάσιδα λεγόμενον ποταμὸν, ἐπὶ τὴν Ἀλβανίαν στρατοπεδεύεται. ὁ δὲ Βαράμ τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατὸν ἐπιδημήσαντα ἀκηκοὺς, διεγέλα τὸ πρῶγμα· ἐπεθύμει δὲ καὶ Ῥωμαϊκῆς παρατάξεως πέλραν λαβεῖν· οὐ γὰρ ἦν ποτὲ Ῥωμαίους πολεμήσας. διαβὰς τοίνυν τὸν γείτονα ποταμὸν, ὡς ἐπὶ τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς Περσίδος τοὺς Ῥωμαίους ἐφελκόμενος ἦει· ὁ δὲ Ῥωμανὸς τὴν Ῥωμαϊκὴν πληθύν ἐχώρισεν, τοὺς ἀδοκίμους εἰς τὸ τοῦλδον καταλιπὼν, καὶ δέκα χιλιάδας ἐπιλέκτους παραλαβὼν κατὰ τῶν Δβαρβάρων ἐχώρει· δύο δὲ χιλιάδας προτρέχειν τοῦ στρατοῦ

3. καὶ add. ex A. 4. Σουμανίας A. 9. Ἀραξην A. 12. γενόμενον A. 13. Ἀλκανίαν A h. l. et infra. 19. ἐχώρισεν A, ἐχώριζεν vulg. 20. λαβῶν A.

exhilaravit, et ob partam victoriam triumphum duxit. Hormisdas porro Baram duccm designans cum ingentibus copiis in Suaniam transmittit. hic, impressione in eam facta, Turcos Persicae potestati armorum vi omnino subiecit, adeo ut Hormisdas res tantum inde ceperint incrementum, ut quadraginta auri millia in vectigal annum Turcis imperaret, cum ipse Turcis antea tantundem penderet. Baram ea victoria circa res bellicas magnum nomen adeptu, et ad Araxem fluvium iam castra metante, certior factus Mauricius Romanum duccm institutum cum exercitu in Suaniam dirigit. is ubi Lazicam devenit, et ad Phasidem amnem appulit, in Albaniam castra movet. Baram Romanorum aciem adesse intelligens, factum ridebat: et nondum inito illi cum Romanis certamine, Romanam bellandi artem experiri cupiebat. traiecit itaque vicino sibi flumine, ad interiores Persidis provincias Romanos pertracturus, progrediebatur. Romanus bipertito exercitu bello inexpertos ad impedimenta reliquit, et cum reliquis decem millibus selectis barbaros insequutus est. ex his bis mille caeteros praecedere, et cursu anteire iubentur, qui Persarum paribus

παρακλεύεται· οἱ τινες συναντήσαντες τοὺς προτρέχοντας
 τῶν Περσῶν, τούτους τρέπουσι, καὶ πάντας ἀνήλωσαν. τῆς
 γὰρ φυγῆς γεναμένης, καὶ κρημνοῦ συναντήσαντος αὐτοῖς,
 ἀποκλεισθέντες πάντες ἀνῆρέθησαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μέχρι
 5 τοῦ χάρακος τῶν βαρβάρων ἐγένοντο, ὡς καταπλυῆναι τὸν
 Βαρᾶμ ἐπὶ τούτῳ. τοῦτο ἀκηχοῦς Ῥωμανὸς παραθαρρύνει τὸ
 στρατόπεδον, καὶ παρατάσσονται ἐν πεδίῳ τῆς Ἀλβανίας. ὁ
 δὲ Βαρᾶμ ἀπεπειρῶτο κλέψαι τὸν πόλεμον. διηστόχησεν δὲ
 τοῦ βουλευμάτος· συνέσει γὰρ ὁ Ῥωμανὸς ἐκεκόσμητο. συμ-
 10 βαλόντων δὲ ἀλλήλοις καὶ πολλῶν ἀναιρεθέντων βαρβάρων,
 μεγίστη Ῥωμαίων γίνεται νίκη· σκυλεύονται τοίνυν οἱ βάρ- P. 222
 βαροι, καὶ ταφῆς ἀμοιρήσαντες, τοῖς θηρίοις γίνονται κατά-
 βρωμα. τοῦτο ἀκούσας ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς, καὶ τὴν
 αἰσχύνην μὴ φέρων, γυναικείαν ἐσθῆτα τῷ Βαρᾶμ ἐξέπεμψεν·
 15 καὶ τῆς στρατηγίας τούτον ἀπέπασεν. νεωτερίζει τοίνυν ὁ
 Βαρᾶμ, καὶ πρὸς τυραννίδα χωρεῖ· καὶ ἀνθυβρίζει διὰ
 γραμμάτων τὸν Ὀρμίσδαν, ἐπιγράψας τὴν ἐπιστολὴν· Ὀρμί-
 σδα τῇ θυγατρὶ Χοσροῦν ὁ Βαρᾶμ ταῦτα ἐπιστέλλει. συνα-
 γαγῶν δὲ τὰ στρατεύματα, ἔφασκεν ἀγανακτεῖν τὸν Ὀρμίσδαν

4. ἀνῆρέθησαν A, ἀηλώθησαν vulg. 8. διηστόχησεν A, δι-
 τύχησεν vulg. 10. βαρβάρων add. ex A. 12. τοῖς add. ex A.
 13. τοῦτο A, τούτων vulg. 15. ἀπέπασεν A, ἀπέπεμψεν vulg.
 18. ἐπιστέλλει A, στέλλει vulg. 19. στρατεύματα A, στρατό-
 πεδα vulg. ἀγανακτεῖν A, ἀγανακτῶν vulg.

praecursoribus obviam facti vertunt eos in fugam, et cunctos tandem
 trucidant. fuga quippe arrepta in obiectum praecipitium lapsi, et an-
 gustiis undique conclusi cuncti perierunt. Romanis inde ad vallum
 usque Persarum penetrantibus, Baram de tanta virtute obstupuit. Ro-
 manus his nunciis militum animos excitat, et in Albania campis ca-
 stra metatur. Baram dolis potius quam aperto Marte victoriam suf-
 furari meditatus, consilii excidit: summa quippe bellandi peritia ex-
 cellebat Romanus. consertis tandem ad utramque partem manibus,
 multisque barbarorum occisis, praeclara Romanis relicta est victoria.
 direptis apollis barbarorum cadavera in ferarum escas per agros pas-
 sim exposita iacuere. quibus auditis Persarum rex tanti dedecoris im-
 patiens, muliebri veste ad Baram missa, ducis munere eum privavit.
 quare novandis rebus animum Baram applicat, et tyrannidem excitare
 molitur: Hormisdam insuper per litteras contumeliis reverberat, affixa
 in haec verba inscriptione: Hormisdae Chosrois filiae. et haec qui-
 dem Baram scripsit. ad haec cum exercitu colloquutus, ob cladem a
 Romanis acceptam Hormisdam militibus graviter succensere, asseve-

κατὰ τῶν στρατευμάτων, ὡς ὑπὸ Ῥωμαίων ἠττηθέντων. ἐπι-
 Β δείκνυεν δὲ καὶ ἐπίπλαστα γράμματα ὡς ἀπὸ Ὁρμίσδα, πρὸς
 τὸ ὑπομειῶσαι τὰς τῶν στρατιωτῶν ῥόγας, ὑπομνησκῶν αἰ-
 τοὺς τὸ τε ἀπηνὲς τοῦ Ὁρμίσδα καὶ ὠμότατον, τὸ φιλάργυ-
 ρὸν τε καὶ βίαιον· καὶ ὅπως φόνοις μὲν ἀρσεσόμενος, εἰρή-
 V. 177 νης δὲ ἀπεχόμενος, καὶ πῶς τοὺς μεγιστάνους δεσμοῖς καθυ-
 πέβαλεν· καὶ τοὺς μὲν ξίφει ἀπέτεμεν, τοὺς δὲ ἀπέπνιξεν
 ἐν τῇ Τίγριδι· καὶ πῶς κατηνάγκαζεν Πέρσας ἐν μεγάλοις
 πολέμοις χωρεῖν, ὅπως διαφθαρεῶσι, καὶ μὴ κατ' αὐτοῦ στα-
 σιάσωσιν. τοιούτοις δὲ λόγοις συμβαλὼν ὁ Βαράμ τὰ στρα-
 C τεύματα, τυραννίδα μεγάλην κατὰ Ὁρμίσδα ἐξῆψεν· καὶ ὄρ-
 κοὺς τὸν Βαράμ ὀχυρώσαντες δογματίζουσι πάντες καθελεῖν
 τὸν Ὁρμίσδαν. ὁ δὲ Ὁρμίσδας Φερογάνην τὸν μάγειρον αὐ-
 τοῦ καθοπλίσας, μετὰ δυνάμειος ἀπέστειλεν κατὰ Βαράμ. ὁ
 δὲ Βαράμ ἐδήλου τῷ Φερογάνῃ καὶ τοῖς στρατεύμασι, ὅτι οὐ¹⁵
 δεῖ ὄπλα κατὰ Περσῶν ἐπιφέρεισθαι Πέρσας· καὶ ὑπεμίμη-
 σκεν αὐτοὺς τὴν τοῦ Ὁρμίσδα τραχύτητα, τὸ ἄδικον, τὸ αἰ-
 μοχαρές, καὶ φιλόφρονον, τὸ ἄπιστον καὶ ἀλαζονικόν τε καὶ
 βίαιον. τούτων αἰσθόμενοι ἀληθῶς εἰρημένων οἱ περὶ τὸν

1. ἐπεδείκνυεν A, ὑπεδείκνυεν vulg. 3. τὰς add. ex A. 6.
 τοὺς μεγιστάνους A, τοὺς μεγιστάνους a, τοῖς μεγιστάνοις f, με-
 γιστάνους vulg. καθυπέβαλεν A, καθυπέβαλλεν vulg. 10.
 τοιούτοις A, τούτοις vulg. 13. ὁ δὲ Ὁρμ. A, Ὁρμ. δὲ vulg.
 τὸν μάγιστρον A e f. 18. φιλόφρονον A, φιλόφρονον vulg.
 , ἄπιστον καὶ ἀλαζον A, ἄπιστον, τὸ ἀλ. vulg. 19. εἰρημένων]
 φερομένον vulg.

ravit: fictas quoque litteras tanquam ab Hormisdæ missas, quibus mi-
 litaria stipendia iuberentur minui, ostendit: quam immitte denique
 foret Hormisdæ ingenium, quam in immanitatem proclive, quanta pec-
 cuniae cogendae libido, quam propensus in violentiam animus, ipsis
 in memoriam revocare; ut caedibus gaudeat, pacem aversetur, vinculis
 subiecerit optimates, quos partim gladio, partim Tigridis fluentis
 absumpsit; ut Persicos exercitus diuturna bella sustinere coactos mi-
 nuere satagat ac penitus labefactare, ne tumultus aut seditionem in
 eum moveant, ob oculos proponere. his verbis exercitum adversus
 Hormisdam committens, maximam in eum rebellionem excitavit. fidem
 vero suam adhibito iurjurando Baram obstringentes, Hormisdam regno
 depellere et e medio tollere decreverunt. at Hormisdas Pheroganem
 coquum summum armis instructum et magno exercitu stipatum contra
 Baram summisit. Baram ex adverso Pherogani et exercitui, a Persis
 in contribules Persas arma non movenda, significat: una simul aspe-
 rum Hormisdæ animum, ut nefariis actibus, sanguine ac caedibus

Φερογάνην λαοὶ πρὸς Βαράμ μετατίθενται· καὶ τὸν Φερο-
 γάνην ἀνελόντες ἐφ' Βαράμ ἠρώδησαν· καὶ ἐπὶ Κτησιφῶντα
 ὄρησαν. ὁ δὲ Ὁρμίσδας εἶχεν ἐν δεσμοῖς Βινδόην τὸν ἐν D
 ἀξία μεγάλην τελοῦντα. ἐν δὲ σάλῳ μεγάλῳ τῶν πραγμάτων
 5 ὄντων Βεσδᾶν ὁ τοῦ Βινδόου ἀδελφὸς εἰς τὴν φρουρὰν εἰση-
 δήσας, ἐξάγει Βινδόην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ συναθροίσαν-
 τες πλῆθος ἀγροίκων τε καὶ πολιτικῶν τρίτη ὥρα τῆς ἡμέρας
 εἰσέρχονται εἰς τὰ βασίλεια· καὶ εὐρόντες τὸν Ὁρμίσδαν
 ἐπὶ θρόνον βασιλικῶς καθεζόμενον, ὕβρσι ταῦτον πολλαῖς κα-
 10 θυπέβαλον. ὁ δὲ Βινδόης κρατήσας τὸν Ὁρμίσδαν, ἀφείλετο
 τὸ διαδῆμα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ εἰς φρουρὰν ταῦτον
 παρέδωκεν· παρεκάλει δὲ Χοσρόην τοῦ πατρῷου θρόνου ἀν- P. 223
 θῆξασθαι. ὁ δὲ Ὁρμίσδας ἐκ τῆς φρουρᾶς ἄγγελον ἐξέπεμψεν
 τοῖς Πέρσαις, αἰτοῦμενος λαλῆσαι τὰ συμφέροντα τῇ Περσίδι.
 15 γίνεται τοίνυν τῇ ἐπαύριον, καὶ συνηθροιάθη ἡ σύγκλητος τῶν
 Περσῶν ἐν τοῖς βασιλείοις σὺν τῷ πλῆθει, καὶ ἄγουσι τὸν
 Ὁρμίσδαν δέσμιον. ὁ δὲ Ὁρμίσδας ἀνεμίμνησκεν Πέρσας, ὡς
 οὐ δεῖ περὶ τοὺς βασιλεῖς ταῦτα ἔξυμαρτάνειν, καὶ ὕσα, ἀφ'

5. Βεσδᾶν a. 6. ἐξάγει A a e, εἰσάγει vulg. 7. πολιτικῶν
 A, πολιτικῶν vulg. 8. εἰσέρχονται A, εἰσέρχεται vulg. 9.
 καθυπέβαλον A, καθυπέβαλλον vulg. 10. ἀφείλετο A, ἀφείλατο
 vulg. 12. ἀνθέξασθαι A a f, ἀναδέξασθαι vulg.

gaudeat, solerter exponit: his addit fidei inconstantiam, fastum arro-
 gantem, et supra modum animi motus violentos. Pheroganis milites,
 ubi haec, quae alioqui vera erant, intellexere, ad Baram defecerunt,
 et Pherogane occiso illius exercitui se adiungere; et ad Ctesiphontem
 profecti sunt. sub id vero tempus Bindoës amplissimae dignitatis vir
 ab Hormisda in vinculis detinebatur. porro in negotiorum procella
 summaque animorum perturbatione, Besdas Bindois frater in carcerem
 irrumpens, Bindoem fratrem inde extraxit: et collecta rusticorum at-
 que civium turba, sub tertiam diei horam palatium ingressi, Hormis-
 dam, quem regali habitu throno insidentem reperere, contumeliis va-
 riisque appetunt iniuriis. Bindoës autem Hormisdam apprehendens
 diadema ab eius capite avulsit, ipsumque in carcerem detrusit; Hos-
 roëm vero ut paternum solium reciperet hortatus est. Hormisdas
 autem summisso ex carcere ad Persas nuncio, ut sibi, quae e Persa-
 rum re forent, dicendi copiam facerent, deprecatus est. inductus ergo
 in sequentem diem frequens Persarum conventus: qui ubi una cum
 plebe in regia congregatus fuit, Hormisdam vinctum coram adduci
 iussit. Hormisdas primum in reges, quae pateretur, non committen-
 da, Persas monere: tum vero, quae tulisset tropaea, quae bona con-

οὐ βασιλευσεν, τρόποαυα πεποίηκεν, καὶ ὅσα εὐεργέτησεν Πέρσας, καὶ ὅπως Τούρκους τῇ Περσίδι φόρους τελεῖν πεποίηκεν, Ῥωμαίους δὲ εἰρήνης ἐράν, καὶ ὅπως τὴν Μαρτυρόπολιν παρέλαβεν, καὶ τὰς πατριώας ἀριστείας ἐξήγγειλεν. ἡξίου δὲ ἀποχειροτονηθῆναι Χοσρόην τῆς βασιλείας, ὡς φιλάδικον καὶ ἀπληστον, καὶ αἰμοχαρῆ, ὑπεροπτικόν τε καὶ ὑβριστὴν καὶ φιλοπόλεμον· ὑπεῖναι δὲ αὐτῷ παῖδα, καὶ τοῦτον μᾶλλον εἰς βασιλέα προχειρίσασθαι παρεκάλει. Βινδόης δὲ πρὸς Ὁρμίσδαν ἀντέλεγε, καὶ τὰ τοῦτου σφάλματα εἰς μέσον προβολόμενος πάντας διηγείρεν κατὰ τοῦ Ὁρμίσδου· καὶ ἄγουσιν εἰς μέσον τὴν τε γυναῖκα Ὁρμίσδου καὶ τὸν υἱόν· καὶ τοῖς προσειωθῶσιν ἐπ' ὄψεσιν Ὁρμίσδου τοῦτους ἐδιχοτόμησαν. τὸν δὲ Ὁρμίσδαν τυφλώσαντες, τῇ φρουρᾷ ἐναπέθετο. καὶ ὁ μὲν Χοσρόης ἄχρι τινὸς τὸν πατέρα ἐφιλοφρόνησεν ἐν τῇ φρουρᾷ, πᾶσαν ἡδονὴν παρέχων· ὁ δὲ Ὁρμίσδας ὑβρεσι τοῦτον V. 178 ἡμίβητο, καταπατῶν τὴν ὑπὸ τοῦ βασιλέως πεμπόμενα. ὄργισθεις δὲ ὁ Χοσρόης ξοπύλοις ἀγρίοις ἐκέλευσε κατὰ τῶν λαγόνων τυπτόμενον τοῦτον ἀποθανεῖν. τοῦτο δὲ ἐλόγησεν τοὺς

2. ὅπως Τούρκους τῇ Περσίδι φόρους τελεῖν πεπ. A, ὅπως φόρους Τούρκων τελεῖν τῇ Π. πεπ. vulg. 7. αὐτῷ μᾶλλον παῖδα A, omisso μᾶλλον, quod sequitur. 12. προσειωθῶσιν A, quo sensu, nescio. 16. καταπατῶν — — πεμπόμενα qm. A. ὄργισθεις δὲ ὁ X. ῥοπ. A, ὄργισθη δὲ ὁ X. καὶ ῥοπ. vulg. 17. κατὰ τῶν λαγόνων τυπτόμενον A, κατὰ τὸν λαγόνον τύπτεσθαι vulg.

tulisset, quantis tributis a Turcis deinceps pendendis Persicas res auxisset, commemorare: ut pacem quaerere coegisset Romanos, ut Martyropolim subegisset, quantis etiam apud Persas pater excellisset praeclaris facinoribus, enarrare: quare Chosroem ceu dissidiosum cupidum, avaritiae voraginem, caedibus assuetum, praesumptuosum, iniuriis inferendis pronum, bellorumque tumultibus gaudentem, regno privandum: minorem sibi esse filium, quem potius regem promovendum persuadebat. at Bindoēs adversus Hormisdam perorans, et quos turpiter lapsus admisisset coram enumerans, consessum universum in Hormisdam incendit. uxorem tandem et filium Hormisdæ producant in medium, et sub ipsius Hormisdæ conspectu serra medios dividunt: eum vero oculis privatum coniecerunt in carcerem. ac nonullo quidam dierum intervallo patrem in custodia benigne excepit Chosroēs, suppeditatis etiam, quas volupe forent, deliciis: Hormisdæ vero missa a rege munera pedibus conculcante, et iniurias conviciaque rependente, Chosroēs ira percitus, fustibus agrestibus per ilia usque ad necem caedi iussit. tam immane facinus Persas afflixit, et omnium

Πέρσας, καὶ μῖσος κατὰ τοῦ Χοσρόου ἐνέθηκεν. Χοσρόης δὲ συναθροίσας δυνάμεις, τῶν βασιλείων ὑπεξελθὼν κατὰ τοῦ Βαράμ παρεγένετο ἐν πεδίῳ τοῦ Ζάβα ποταμοῦ, ἔνθα Βαράμ τὸν χάρακα εἶχεν. ὑπολαβὼν δὲ Χοσρόης, ὅτι τινὲς τῶν ἀρχόντων πύσκεινται τῷ Βαράμ, τούτους ἐφόνευσεν. ταραχθέντος δὲ τοῦ λαοῦ, ἀποδιδράσκει Χοσρόης μετὰ τιῶν ὀλίγων D καὶ πάντες οἱ περὶ τὸν Χοσρόην τῷ Βαράμ προσεχώρησαν. ὁ δὲ Χοσρόης ἠπόρει τί δράσοι, ἐκίων μὲν συμβουλευόντων αὐτῷ πρὸς Τούρκους χωρεῖν, ἐτέρων δὲ πρὸς Ῥωμαίους. ὁ 10 δὲ Χοσρόης τοῦ ἵππου ἐπιβύς καὶ τὸν χαλινὸν ἔασας προστάττει πᾶσιν ἐπεσθαι τοῖς τοῦ ἵππου κινήμασιν. ὁ δὲ ἵππος ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ μέρη ἀπεκίνησε, καὶ πρὸς τὸ Κερκέσιον παραγίνεται· καὶ πρέσβεις ἐκπέμπει τὴν ἑαυτοῦ ἕφιξιν κατὰδηλον Ῥωμαίους ποιούμενος. ἔτυχε δὲ Πρόβον τὸν πατρίκιον ἐκεῖ ὄντα 15 τοῦτον ὑποδέξασθαι, καὶ διὰ γραμμάτων τῷ βασιλεῖ μηνύσασθαι τὰ κατ' αὐτόν. ὁ δὲ Βαράμ ἀπέστειλεν πρέσβεις πρὸς P. 224 αὐτὸν αἰτούμενος μὴ συμμαχῆσαι τῷ Χοσρόη· κέλσκει δὲ ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος Κομεντιόλῳ στρατηγῷ εἰς Ἱερὰπολιν τὸν Χοσρόην ὑποδέξασθαι, καὶ βασιλικαῖς θεραπευτικαῖς τιμῆσαι· 20 τῷ δ' αὐτῷ ἔπει κατέδειξεν ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος γενέσθαι

2. τῶν add. ex A. 7. οἱ add. ex A. 8. δράσει A, δράσαι f, δράσοιτο vulg. 10. τοῦ ἵππου A, τῶν ἵππων vulg.
 12. Κέρσιον A. 13. ἐκπέμπει A, πέμπει vulg. 15. μηνύσαι a. 16. πρὸς Μαυρίκιον A.

odium adversus Chosroem provocavit. Chosroës collectis armatorum copiis regia se subduxit, et adversus in Zabae fluminis planitiem, qua Baram cum castris conederat, perrexit. optimatum vero suorum in Baram partes inclinare Chosroës suspicatus, eos morti tradidit: ex quo tumultuantibus copiis Chosroës cum paucis fugam inire cogitur: reliquis autem exercitus totus ad Baram defecit. quismobrem Chosroës quid sibi agendum foret incertus, cum alii ad Turcos, ad Romanos alii secedere suaderent, consendens equum, frænumque remittens, spontaneos equi motus caeteros omnes sequi iussit. equus autem ad Romanorum fines progressus, ad Cercesium venit: tum vero legatos misit, qui adventum suum Romanis nunciarent. contigit autem Probum patricium ibi forte repertum eum excipere, et per litteras, quae ad eum spectarent, cuncta imperatori significare. porro Baram, ne Chosroi suppetias ferret imperator, missis ad eum legatis oravit at Mauricius imperator Comentiolo mandavit Chosroëm Hierapoli susciperet, et regis honoribus prosequeretur. caeterum hoc etiam anno celebrandae ad Blachernas supplicationis in sanctae deiparae

εἰς τὴν μνήμην τῆς ἁγίας Θεοτόκου τὴν λιτὴν ἐν Βλαχέρναις, καὶ ἐγκώμια λέγειν τῆς δεσποίνης, ὀνομάσας αὐτὴν πανήγυριν.

A.M. 6081

Περσῶν βασιλέως Χοσρόου ἔτος α΄.

B Τούτῳ τῷ ἔτει τεκνοποιηθεὶς ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος Χοσ-
ρόην τὸν βασιλέα Περσῶν, Δομητιανὸν ἐπίσκοπον Μελιτι-
νῆς πρὸς αὐτὸν ἐξέπεμψεν τὸν ἴδιον συγγενῆ σὺν Ναρσῆ, τὴν
ἡγεμονίαν τοῦ πολέμου τούτῳ καταπιστεύσας. οἱ τινες πα-
ραλαβόντες τὸν Χοσρόην καὶ πάσας τὰς Ῥωμαϊκὰς δυνάμεις,
εἰς τὴν Περσίδα εἰσβάλλουσιν. ὁ δὲ Βαράμ τοῦτο μαθὼν¹⁰
τὰς περὶ αὐτὸν δυνάμεις ἀναλαβὼν, ἐν τόπῳ Ἀλεξανδρίνης
C ὀνομαζομένῳ ἑστρατοπέδευσεν, κωλύειν οἰόμενος τὰ ἐκ τῆς
Ἀρμενίας ἐρχόμενα στρατεύματα τοῦ μὴ ἐνωθῆναι τῷ Ναρ-
σῆ. ἐκέλευσε γὰρ Μαυρίκιος Ἰωάννην τὸν Μουστακωνα τὸν
τῆς Ἀρμενίας στρατηλάτην ἀναλαβεῖν τὰ στρατεύματα, καὶ¹⁵
ἐνωθῆναι τῷ Ναρσῆ, τοῦ ἅμα συστήσασθαι τὸν πρὸς τὸν Βα-
ράμ πόλεμον. διὰ δὲ τῆς νυκτὸς ἠνώθησαν πᾶσαι αἱ Ῥωμαϊ-
καὶ δυνάμεις, καὶ παρετάξαντο κατὰ Βαράμ. ὁ δὲ Βαράμ
πρὸς τὸ ὄρος ἑστρατοπέδευσεν, δειλίᾳ κατεχόμενος. πολέμου
δὲ φοβεροῦ κρητηθέντος, ὁ Ναρσῆς τῶν Ἰνδικῶν καταφρονή-²⁰
σας θηρίων, τὴν μέσσην τῶν βαρβάρων διέλυσε φάλαγγα. τού-

6. Μελιτηνῆς A. 9. τὸν add. ex A. 13. τῷ Ναρσῆ —
— ἐνωθῆναι om. a. 17. πᾶσαι αἱ ἡμιόλιαι δυν., καὶ
πάντες ἑστρατεύσαντο κατὰ Βαράμ a. 20. φοβεροῦ add. ex A.

exemplar et normam imperator Mauricius dedit, et dominas encomia recitari iussit, idque panegyrim nuncupavit.

A.C. 581

Persarum regis Chosrois II. annus primus.

Hoc anno Chosroë Persarum rege in filium adoptato, Domitianum Melitines episcopum sanguine sibi coniunctum ad eum misit imperator Mauricius una cum Narsete, cui belli et exercitus regendi supremam contulit potestatem. illi Chosroë secum ducto, et universis Romanis copiis sibi adiunctis in Persiam irrumpunt. Baram eo accepto nuncio, quem secum habuit exercitum, loco cui nomen Alexandria constitit, et castra metatus, copias ex Armenia eductas ne Narseti aggregarentur impedire meditabatur. Mustaconem quippe Iohannem Armenicæ militiæ magistrum acies sibi commendatas secum sumeret, et Narseti, bello una cum eo adversus Baram movendo se adiungeret, Mauricius imperaverat. de nocte itaque cunctæ Romanorum copiae in aciem unam conflatae, in Baram praeclaro ordine instructae sunt. Baram metu agitato ad montem castra metatur. inito certamine, Narses calcatis Indicis animantibus, mediam barbarorum

του δὲ μενόμενου καὶ αἱ λειπαὶ τοῦ Βαράμ ἠσθένησαν φά-
 λαγες, καὶ γίνεται τοῦ τυράννου μεγάλη φυγή. ὁ δὲ Ναρ-
 σῆς ἀκατασχέτως διώκων ἀνέειλεν τοὺς Πέρσας. ἕξ δὲ χιλιάδας D
 ζωγρησας, πρὸς Χοσρόην δεσμίους ἤγαγεν. ὁ δὲ Χοσρόης πάν-
 5 τας ἀνέειλεν τῷ δόρατι. ὅσοι δὲ Τοῦρκοι ἐτύγγαλον, τού-
 τους τῷ αὐτοκράτορι εἰς Βυζάντιον ἐπαμμεν. τῶν δὲ Τούρ-
 κων ἐν τοῖς μετώποις τὸν τύπον τοῦ σταυροῦ διὰ μέλανος V. 179
 κεντητοῦ ἐχόντων, ἐρωτωμένων ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος, ποίῳ
 τρόπῳ τοῦτο τὸ σημεῖον ἐπιφέρονται; οἱ Τοῦρκοι ἔφασκον
 10 πρὸ πολλῶν χρόνων λοιμὸν ἐν Τυρκίᾳ γενέσθαι, τινὰς δὲ
 τῶν ἐν αὐτοῖς Χριστιανῶν ὑποθέσθαι τοῦτο ποιῆσαι, ὡς ἐν-
 τεῦθεν σωτηρία κατὰ τὴν χώραν ἐγένετο. ὁ δὲ στρατὸς τῶν
 Ῥωμαίων τὴν σκηνὴν τοῦ Βαράμ καὶ τὸ τοῦλδον παραλαβόν P. 225
 15 ράμ ἐπὶ τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς Περσίδος τὴν φυγὴν ἐποιή-
 σατο. καὶ οὕτως ὁ κατ' αὐτοῦ διαλύεται πόλεμος. ὁ δὲ
 Χοσρόης μεγάλην νίκην ἀναδησάμενος, τὸν ἴδιον ἀπέλαβεν
 θρόνον, καὶ ἐπιπέλα εἰς τὰ Ῥωμαίους. ὁ δὲ Ναρσῆς ἀναξεν-
 γνῶν ἐπὶ τὰ ἴδια, τῷ Χοσρόῃ ἔλεγεν. μέμνησο, Χοσρόη,
 20 τῆς παρουσίας ἡμέρας. Ῥωμαῖοί σοι τὴν βασιλείαν χαρίζον-

1. καὶ add. ex A. 7. διὰ μέλανος κεντητοῦ A, κεντητοῦ διὰ
 μέλ. vulg. 9. τοῦτε om. A. 10. τινὰς A, τινὲς vulg. 16.
 κατ' αὐτοῦ A, κατ' αὐτὸν vulg. 18. εἰς τὰ A, εἰς τὰ vulg.

phalangem fregit: eo praestito, reliquae etiam Baram phalanges imbr-
 matae, totusque cum tyranno exercitus in fugam effusus. Narses la-
 xatis habenis fugientes insequutus, Persarum maximam edidit stragem.
 ad sex millia vero vivos captos et vinculis obstrictos ad Chosroem ad-
 duxit: quos ille hastis transverberatos neci tradidit. Narses, quos
 reperit Turcos, ad imperatorem Byzantium transmisit. porro Tur-
 ci crucis figuram nigris punctationibus effigiatam cum gerant in fron-
 tibus, qua ratione signum illud praefertant ab imperatore interro-
 gati, responderunt: multos ante annos cum pestis per Turciam gras-
 saretur, quosdam ex suis Christianos auctores fuisse, ut id fieret, ex
 quo pristina salubritas in regionem reducta est: caeterum Romanorum
 exercitus tentorium Baram et universum eius bellicum apparatus atque
 elephantos capiens ad Chosroem adduxit. Baram vero in interiores
 Persidis regiones fuga se recepit: bellumque adversus eum susceptum
 ita demum diremptum est. Chosroes tam praecleara victoria redimitus,
 proprium thronum recuperavit, epulumque triumphale et victoriae
 grates Romanis praebuit. Narses autem domum reversurus, Chosroi
 dixit: fac praesentis diei memor usque sis, Chosroes; regnae te do-

ται. Χοσρόης δὲ τὴν δολοφονίαν δεδοικώς, ἐζήτει Μαυρίκιον χιλιούς Ῥωμαίους εἰς φυλακὴν αὐτοῦ ἔχειν· ὁ δὲ Μαυρίκιος ἀγάπην πολλήν πρὸς τὸν βίφβαρον κεκτημένος, ἐπλήθυσεν τὸ αἶτημα αὐτοῦ. καὶ οὕτως ὁ Περσικὸς τῶν Ῥωμαίων κατεπέπαυτο πόλεμος.

5

A.M. 6082 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ κς', ἰνδικτιῶνι ἡ, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου πάσχα χρόνων τεσσαράων ἡμῶν ἐστέφθη Θεοδοσίος C. ὁ υἱὸς Μαυρικίου τοῦ αὐτοκράτορος ὑπὸ Ἰωάννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα, ἣν ἀπήρξατο κτιζειν Τιβέριος, ἀνεπλήρωσεν ἐν τῇ μέσῃ οὖσαν, ὄντες τόπον προῆν ἔλεγον εἶναι πραιτώριον. εἰρήνης δὲ βαθείας τὴν ἀνατολὴν καταλαβούσης, [ὁ Μαυρίκιος] ἐπὶ τὴν Εὐρώπην ἐκύμαιεν πόλεμος. διὰ τοῦτο ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὰς δυνάμεις ἀπὸ ἀνατολῆς ἐκί τὴν Θράκην μετήγαγεν.

A.M. 6083 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀρχομένου τοῦ ἔαρος, καὶ τῶν ταγμάτων Δτὴν Θράκην καταλαβόντων, ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς ὁ Μαυρίκιος ἰδεῖν τὰ ὑπὸ τῶν βαρβάρων κατεστραμμένα. ἡ δὲ ἀγούσται

6. Ὀκτωβρίῳ α. 8. ὁ add. ex A. τοῦ αὐτοκρ. om. A, ante haec verba χρόνῳ τετάρτῳ add. f. 14. ὁ Μαυρίκιος delendum videtur. πόλεμος A, πόλεμον vulg. 15. ἀπὸ ἀνατολῆς A, ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν vulg.

nam Romani. Chosroës porro necem dolis intentandam veritus, Romanos mille ad sui custodiam et satellitium deputandos a Mauricio expetiit. Mauricius vero multa humanitate erga barbarum usus, postulatis eius fecit satis: huncque tandem exitum bellum Persicum obtinuit.

A. C. 582 Hoc anno mensis Martii die sexto supra vigesimum, indictione octava, Theodosius Mauricii imperatoris supremi filius, die paschatis sancto, a Ioanne patriarcha, quatuor solis annis cum medio natus coronam imperii accepit.

Eodem anno Mauricius supremus imperator sanctorum quadraginta martyrum ecclesiam, a Tiberio exaedificari coeptam, et iam ad opus medium ductam absolvit. praetorium eo loco quondam constructum narrant. profunda vero pace totum orientem occupante, Europa bellorum procellis agitabatur: eapropter ipse supremus imperator imperii vires omnes ab oriente in Thraciam transportavit.

A. C. 583 Hoc anno ineunte vere, et copiis in Thracia iam collectis, Mauricius cum eis egressus ruinas a barbaris excitas visum perrexit. augusta vero, patriarcha, et universus senatus, ne propria opera move-

καὶ ὁ πατριάρχης καὶ ἡ σύγκλητος παρεκάλουν τὸν βασιλέα μὴ ἀποσυρῆσαι πόλεμον, ἀλλὰ στρατηγῶ τούτου ἐγχειρῆσαι· ὁ δὲ οὐ κατεδέξατο. ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐν τῷ πολέμῳ, γέγονεν ἡλίου ἔκλειψις. ἐπεγένοντο δὲ ἐξαισιῶν πνευμαίων φυνήματα, νότος βίαιος. ἐν δὲ τῷ Πηγίῳ ἐλθόντος, τῶν πενήτων τὰ πλήθη ἀργυροῖς ἐψυχαγώγησεν. ἐπὶ Θήραν δὲ ἐξελθὼν ὁ αὐτοκράτωρ, ὅς ἄγριος παμμεγέθης κατὰ τοῦ καίσαρος ὤρμησεν. ὁ δὲ ἵππος διὰ τὸ φοβερὸν τοῦ θεάματος ἀποβαλεῖν τὸν καίσαρα ἐγχειρεῖ. ἐπὶ πολὺ δὲ ἀκαταστατήσας οὐκ ἠδυνήθη τὸν καίσαρα ὄψαι· ὁ δὲ ὅς ὑπ' οὐδενὸς τραθεῖς, ἀνεχώρησεν. ἐπὶ τὴν Πείρινθον δὲ διὰ ναυτιλίας τὴν πορείαν ποιούμενος, ἀνέμων ἐξαισιῶν καὶ βροχῆς γενομένης, καὶ αὐτῶν ἀπερησάντων, τὸ σκάφος ἐφέρετο τοῦ αὐτοκράτορος, ὥστε παραδόξως διασωθῆναι ἐν τῷ λεγομένῳ Δαονίῳ. τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ γύναιον ἔτικτεν, καὶ βοᾷς οὐκτρὰς ἤφειε· πρωΐας δὲ γενομένης, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν τὸ συμβησόμενον. καὶ εἶδον παιδίον γεννηθὲν ὀφθαλμῶν καὶ βλεφάρων ἀμέτοχον, μῆτε χεῖρας μῆτε βραχίονας ἔχον· πρὸς δὲ τῷ ἰσχύῳ ἰχθύος οὐρά προσφυῶς ὑπῆρχεν αὐτῷ. ταύτῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὁ ἵππος

4. ἐξαισιῶν A, ἐξ αἰσιῶν vulg. ἐπεγέν. δὲ ἐξ. πν. φυσ. om. f.
 5. ἐλθόντος] ἐλθῶν A, manu correctoris. 12. καὶ αὐτῶν] τῶν αὐτῶν vulg. 14. διασωθῆναι A, σωθῆναι vulg. 15. βοᾷς] φωνᾷς a. 16. ἰδεῖν τὸ συμβ. A, ἰδεῖν, τί τὸ συμβ. vulg. 17. εἶδον A, εἶδεν vulg.

ret bellum, quin illud duci committeret, rogabant: quod ille detrectavit. admittere. eo igitur ad castra pergente, solis defectus contigit: ventorumque vehementium, noti videlicet violentioris, flatus exorti sunt. Rhegium cum attigisset, magnam egenorum multitudinem nummis argenteis in eos sparsis recreavit. cum venatum prodiisset, ingens aper in caesarem ex impetu irruit: equus eius aspectu territus caesarem excutere conabatur: cum saltibus, calcibus et excussibus lusisset satis, caesarem exturbare nunquam valuit. tum vero aper a nullo laesus, in silvam secessit. Perinthum praeterea navigio iter faciens, vehementiore vento pluviaeque incumbente, nautis ad extremas adductis angustias, scapha, qua vehebatur imperator, procellis asportata est, et praeter omnium opinionem, ad locum, cui nomen Daonius, salva reddita. eadem illa nocte parturiens mulier lamentabiles voces edebat: exorto die misit imperator, qui pararent, ut, quae contigerat, rei fieret ipse spectator. vidit autem infantem natum oculis et palpebris orbem, cui neque manus neque brachia essent: e coxis autem piscis cauda illi enascebatur. eodem quoque die equus imperatoris phaleris aureis circumquaque ornatus concidit subito, atque ru-

βάρβαροι Ῥωμαίων δυνάμεις ἐπεξιούσας τοῦ ἕστεως, καὶ
 μέλλειν συμπλέεσθαι, καὶ καταπλεγέντες συντόνῳ φηγῆ ἀπα-
 V. 181 διδρῶσκουσιν, καὶ ἐπὶ τὴν Πείρινθον γίνονται. ὁ δὲ Πρίσκος
 μηδὲ θεωρεῖν φέρων τὰ πλήθη τῶν βαρβάρων, εἰς τὸ Τζου-
 ρουλον εἰσελθῶν φρούριον ἡσφαλίζετο. ὁ δὲ βάρβαρος τὸν 5
 Πρίσκον πολιορκεῖν ἐνεχείρει. ταῦτα δὲ ἀκηκῶς Μαυμίκιος,
 C διηπόρει τί δράσοι, εὐβουλία δὲ καταστρατηγεῖ τῆς ἀπείρου
 δυνάμεως· καὶ ἓνα τῶν ἐξκουβιτόρων μεγάλαις δωρεαῖς καὶ
 ὄψοσχεσεσι πείθει ἕκοντι περιπεσεῖν τοῖς βαρβάροις· καὶ
 δίδωσιν αὐτῷ πρὸς Πρίσκον γράμματα περιέχοντα τάδε· τῆ 10
 ἐνδοξοτάτῃ στρατηγῷ Πρίσκῳ. τὴν ἀλιτηρίαν τῶν βαρβάρων
 ἐγχείρησιν μὴ δαιλιύσης· πρὸς γὰρ ἀκώλειαν αὐτῶν τοῦτο γέ-
 γοθεν. γίνωσκε γὰρ ὅτι μετὰ πολλῆς αἰσχύνης ἔχει ὁ Χαγίως
 ὑποστρέψαι εἰς τὴν ἀφισρωθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ Ῥωμαίων χώραν.
 διὰ τοῦτο καρτερήσῃ ἡ σοῦ ἐνδοξότης ἐν Τζουρουλῶ περιερέμ- 15
 βων αὐτόν. πέμπομεν γὰρ διὰ θαλάσσης πλοῖα, καὶ αἰχμα-
 D λωτίζομεν τὰς φαρμακείας αὐτῶν. καὶ ἀναγκάζεται μετὰ αἰ-
 σχύνης καὶ ζημίας εἰς τὰ ἴδια ὑποστρέψαι. ὁ δὲ Χαγίως
 κρατήσας τὰ γράμματα καὶ ἀναγνοῦς, γίνεται περιδός. καὶ

3. ἕως τὴν Π. ο f.

4. μηδὲ] μὴ A f.

φέρων] θέλων 2.

Τζουρουλλόν A.

7. εὐβουλία A sec. man. quemadmodum coni.

Goar. ἀβουλία vulg.

15. καρτερήσῃ A, καρτερεῖ f, καρτερόςσει

vulg.

16. αὐτόν] αὐτοῦς A b.

17. τὰς φαρμακείας αὐτῶν

A a f, αὐτοῦς vulg.

sibi visi sunt, et ineundum armorum minitantes congressum: ex quo
 conturbati, in praecipitem fugam se proiicientes, Perinthum se con-
 tulere. Priscus autem solius barbaricae aciei conspectum ferre non
 sustinens, in Tzurulam castrum ingressus diligenti custodia vitam tu-
 tabatur: exinde ad obsidendum Priscum animus barbaro principi fa-
 ctus. quod cum ad Mauricium perlatus, quid ageret, dubius haesit.
 bono tandem consilio adversus innumeram barbarorum multitudinem
 armatur, et prudentia oppugnat. de excubitorum igitur numero unum
 ad castra profectum in barbarorum potestatem sponte prolabi donis
 ingentibus et pollicitis amplioribus suadet: ac una simul ad Priscum
 litteras ei committit in haec verba. gloriosissimo duci Prisco. zefa-
 riam barbarorum conatum ne reformides: qui quidem exitio ipsis
 erit. Chaganum cum magno dedecore in assignatam sibi a Romanis
 provinciam redire certo scias. quare gloria tua Tzuruli perduret, et
 Chaganum circumvertet, et pro libito circummagitabit. copiosam clas-
 sem mari transmittimus, captivitatemque hosti paramus: qui alioqui
 cum dedecore et damno domum reversurus est. Chaganus interce-
 ptis litteris scripta legit, et una metu consternitur: pactisque cum

συνθήκας πρὸς τὸν Πρίσκον διαθέμενος, καὶ εἰρηνεύσας ἐπὶ δώροις ὀλίγοις καὶ ἀναξιολόγοις εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπανέξενυσεν γῆν μετὰ φνγῆς κραταιῆς.

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἄμου ἔτος α΄.

A. M. 6085

5 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὸν Πρίσκον σὺν πάσαις ταῖς Ῥωμαϊκαῖς δυνάμεσιν ἐπὶ τὸν Ἴστρον ποταμὸν ἔπεμψεν, ὥστε τὰ Σκλαβινῶν ἔθνη διαπερᾶσαι κωλύσῃ. τούτου δὲ ἔλθόντος ἐπὶ τὸν Δορόστολον, ὁ Χαγάνος μαθὼν πρέσβεις ἐξέπεμψεν πρὸς αὐτόν· καὶ κατηγιάτο Ῥωμαίους Β σέπαιξιν τῷ πολέμῳ διδόντας. ὁ δὲ Πρίσκος ἀπελογεῖτο· ὅτι οὐ πρὸς βαρβάρους τὸν πόλεμον ποιῆσαι παραγέγονα· ἀλλὰ πρὸς τὰ Σκλαβινῶν ἔθνη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος ἀπεστάλην. ἀκηκῶς δὲ ὁ Πρίσκος ὅτι Ἀρδάγαστος τὰ πλήθη τῶν Σκλαβινῶν πρὸς τὸ πραιδεῦειν διεσκόρπισεν, διαπεράσας τὸν Ἴστρον 5 μεσοῦσης νυκτὸς ἀδοκῆτως τῷ Ἀρδαγάστῳ συνέμιξεν. ὁ δὲ Ἀρδάγαστος τοῦ κινδύνου αἰσθόμενος ἵππου τε γυμνοῦ ἐπιβίς, μόλις διασωίζεται. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀνελόντες πλήθη Σκλαβινῶν, καὶ τὴν περὶ τὸν Ἀρδαγαστον ἰδιατεμόντες χώ- 0 ραν, αἰχμαλωσίας τε κρατήσαντες πολλὰς εἰς τὸ Βυζάντιον C ὀέπεμψεν διὰ Τατήμερος. ὁ δὲ Τατήμερ ἐκλύτως τὴν πορείαν

3. γῆν add. ex A. 10. ὅτι οὐ πρὸς — — — ὁ Πρίσκος
om. A f. 15. μεσ. δὲ τῆς νυκτὸς A. 19. πολλούς A. 20.
Τατήμερος] Τήμερος A. Τατήμερ] Τάτητος A f, Τάτητος B.

Prisco conditionibus, levium et nullius pretii munerum accessione contentus, composuit pacem, et maxima, qua potuit, fuga se surripuit.

Hierosolymorum episcopi Amo annus primus.

A. C. 585

Hoc anno imperator Mauricius Priscum Romanorum cum copiis omnibus ad Istrum flumen ablegat, ut Sclavinorum gentes annem traicere molientes impediret. cum vero Dorostolum venisset, Chaganus de eius adventu certior factus, legatos misit, qui Romanos bello initium atque occasionem dare questi sunt. respondit Priscus: bellum in barbaros moturus minime missus sum: solas Sclavinorum gentes a me coercendas iussit imperator. Priscus autem Sclavinorum populum ab Ardagasto duce sparsim per Romanam provinciam effusum cum rescisset: Istro traiecto, noctis sub medium ex improviso Ardagastum adoritur, et cum eo manus conserit. Ardagastus, cognito periculo, nudo equo insiliens vix salutem fuga consequitur. Romani multis Sclavinorum copiis caesis, atque universa Ardagasti regione devastata, captisque innumeris, multos ex eis Byzantium per Tatemerem transmisere. Tatemer iter agens incautus et resolutus, vino insuper et voluptatibus per vias indulgens, tertia die in irruentium Sclavino-

ποιούμενος, καὶ εἰς μέθην καὶ τρυφὴν ἐπιδιδούς ἡμέλει. καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ πληθὴ Σκλαβινῶν ἐπιτίθενται αὐτῷ· καὶ δειλίᾳ συσχεθεῖς, φεύγων εἰς τὸ Βυζάντιον ἦκεν. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ Ῥωμαῖοι ἐγκρατῶς τοῖς Σκλαβινοῖς μαχησάμενοι, κρατοῦσι τῶν βαρβάρων παραδόξως, καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον τῆς

V. 182 αἰχμαλωσίαν τῷ βασιλεὶ ἀποσώζουσιν· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ εὐφρανθεῖς, εὐχαριστηρίους ὕμνους μετὰ πάσης τῆς πόλεως τῷ θεῷ προσέφερεν. ὁ δὲ Πρίσκος θαρρήσας, εἰς τὰ ἐσωτέρα μέρη τῶν Σκλαβινῶν ἐχώρει. Γῆπαις δὲ ἀνῆρ τῆς Θρησκείας τῶν Χριστιανῶν ὑπάρχων αὐτομολεῖ πρὸς Ῥωμαίους,

D καὶ τὴν εἴσοδον τοῖς Ῥωμαίοις ὑπέδειξεν, καὶ τῶν βαρβάρων ἐκράτησαν· ἔφησε δὲ καὶ Μουσοῦκιον τὸν ῥῆγα τῶν βαρβάρων ἀπὸ τριάκοντα σημείων διάγειν. προδοσίᾳ δὲ τοῦ Γῆπαιδος διαβὰς τὸν ποταμὸν ὁ Πρίσκος, μεσοῦσης τῆς νυκτὸς εὕρισκει τὸν Μουσοῦκιον διεφθαρμένον τῇ μέθῃ. ἐπιτάφιον γὰρ 15 ἐορτὴν τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ ἐώρταζεν· καὶ τοῦτον συλλαβόμενος ζῶντα, φόνον πολὺν ἐν τοῖς βαρβάρους εἰργάσατο. πολλῆς δὲ αἰχμαλωσίας κρατήσαντες, μέθῃ καὶ τρυφῇ ἑαυτοῦς ἐπέδεικασιν. συναθροισθέντες δὲ οἱ βάρβαροι τοῖς νενικηκόσιν ἐπί-

P. 229 στανται· καὶ ἦν ἄν ἡ ἀντίδρασις χαλεπωτέρα τῆς προῖκου 20

1. ἐπιδιδούς A, ἐπιδούς vulg. καὶ τῇ τρίτῃ ἡμ. A, ἐν τῇ τρίτῃ δὲ ἡμ. vulg. 4. τοῖς add. ex A. 6. τῷ βασιλεὶ om. A.
 7. εὐχαριστηρίους A, εὐχαριστίους vulg. 12. Μουσοῦκιον A 2, Μουσοῦγιον e, Μουσοῦγιον vulg. 13. διάγειν] ὑπάρχειν f.
 16. ἐώρταζεν A, ἐόρταζεν vulg. 20. ἀντίδρασις A f.

rum manus incidit: tum metu correptus, fuga Byzantium attingit. at Romani reliqui viae comites Sclavinorum impetum fortiter sustinentes, praeter spem omnem barbaros superant, et universam praedam captivorumque tarmas incolumes ad imperatorem Byzantium detulere. his imperator laetatus, beneficium divinum laudibus et hymnis compensat, et cum totius urbis populo grates deo litat. porro Priscus successu audentior redditus, interiores Sclavinorum partes penetrat. tum vero Gepes vir Christianorum religioni addictus, in Romanorum partes transiens, ingressum Romanis indicat: qui nullo labore barbarorum regionem obtinent. Musugium autem barbarorum regem ad trigesimum lapidem morari referebat. Priscus itaque Gepedis prodicione usus profunda iam nocte Musugium viuo plane obrutum comperit; funebrem etenim solemnitate proprio fratri sacraerat. eo igitur vivo comprehenso, horrendam omnino barbarorum stragem edidit. hinc ubere praeda potiti Romani in crapulas et voluptates resolvuntur. quare barbari in unum agmen denuo collecti impetum in victores faciunt: malorum autem illatorum ultio praeclaro facinore

ξίας ἀνδραγαθίας, εἰ μὴ ὁ Γένζων μετὰ τῆς περικῆς δυνάμεως τῶν Ῥωμαίων ἐπιστάς, μάχη κραταιᾷ διεκόλυσε τὰς ὁρμὰς τῶν βαρβάρων. ὁ δὲ Πρίσκος τοὺς τῆκ φρουρὰν αὐτῷ πεπιστευμένους ἀνέσκολόπισεν.

5 Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ καὶ Παῦλος ὁ τοῦ βασιλέως πατήρ ἐτελεύτησεν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐτάφη ἐν τοῖς βασιλικῶς μνήμασιν· ὁμοίως καὶ Ἀναστασία ἡ αὐτοῦ ἀγούστα ἢ πενθερὰ τοῦ Μαυρικίου, γυνὴ δὲ Τιβερίου τοῦ βασιλέως· καὶ αὐτὴ ἐτάφη μετὰ Τιβερίου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. B

10 Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Πρίσκου πάλιν τὸν Ἰατρον καταλαβόντος, καὶ τὰ Σκλαβινῶν ἔθνη πραιδεύσαντος, καὶ πολλὴν αἰχμαλωσίαν τῷ βασιλεῖ ἀναπέμψαντος, ὁ βασιλεὺς τὴν Τατίμερα ἀποστείλας πρὸς Πρίσκον, παρακλεύεται αὐτόθι τὸν χειμῶνα διατρέψαι τοὺς Ῥωμαίους καιρὸν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι 15 τοῦτο μαθόντες ἀντέλεγον, ὡς οὐκ ἐνδέχεται τοῦτο γενέσθαι διὰ τε τὰ πλήθη τῶν βαρβάρων, καὶ τὸ πολεμίαν ὑπεῖναι τὴν χώραν, καὶ τὰ ψύχη ἀφόρητα. ὁ δὲ Πρίσκος λόγοις πειθανοῖς ἔπεισεν αὐτοὺς ἐκεῖ χειμᾶσαι, καὶ τὴν τοῦ βασιλέως κέλευσιν πληρῶσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς Μαυρίκιος ταῦτα ἀπρηκῶς

2. διεκόλυσε A, διέλυσε vulg.	3. αὐτῶν A.	7. αὐτοῦ adcl.
ex A.	11. ἔθνη om. f.	12. Τατίμερον f.
13. ἀγούστες A.	16. καὶ τὸ πολεμίαν ὑπεῖναι A, καὶ τῶν πολεμίων ὑπ. vulg.	15. μεμα-
17. καὶ τὰ ψύχη om. A a f. πειθανοῖς
vulg.
18. ἔπεισεν A, ἔπειθεν vulg.		

prius edito acerbior extitisset, nisi Genzon tum toto peditatus robore certamen iniens acerrimum barbarorum vires fregisset. porro Priscus cunctos quibus sui corporis custodiam demandaverat, in patibulum egit.

Eodem anno Paulus imperatoris pater morte Cpoli perfunctus, inter imperatores parem eis sepulturam et tumulum obtinuit: similiter et Anastasia augusta socrus Mauricii, Tiberii vero imperatoris coniux, iuxta virum suum Tiberium sepulchri locum coequeuta est.

Hoc anno cum Priscus iterum Danubium occupasset, et Sclavinorum ditionem depopulatus, magnam inde praedam, et captivorum numerum ad imperatorem summisisset: imperator Tatemere ad Priscum misso Romanum exercitum iis in locis hibernare iubet. placito imperatoris accepto, moram deprecabantur Romani, ac quum propter barbarorum sibi oppositum exercitum, tum hostilis et infestae regionis periculum, et intoleranda frigora, id nusquam fieri posse in adversum obiciebant. Priscus suavibus verbis militem demulcet, et imperatoris iusso obsequentem, hibernam ibidem stationem habere suadet. Mauricius his auditis Philippicum generum orientis ducem, quemque

Φιλιππικὸν τὸν ἴδιον γαμβρὸν τὸν τῆς ἀνατολῆς στρατηγὸν ἐποίησε κόμητα τῶν ἐξκουβιτόρων θαρρῶν αὐτῷ, ὡς τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν αὐτῷ ἔξευξεν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἤρξατο κίττειν ἐν Χρυσοπόλει τὴν μονὴν τῆς παραγίας ἡμῶν δεσποίνης Θεοτόκου καὶ παλάτιον ἐν αὐτῇ ὀφείλον ὑποδέχεσθαι Μαυρίκιον 5 τὸν βασιλέα, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, ποιήσας ἰχθυοτροφεῖα καὶ παραδείσια ἐνδοθεν [ἔσω] εἰς τὴν θεραπείαν αὐτοῦ, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν οἰκίαν τὴν ἐπιλεγομένην τὰ Φιλιππικῶν.

A.M. 6087 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κυριακοῦ, Ἀντιοχείας 10 Ἀναστασίου ἔτος α΄.

V. 183 Τούτῳ τῷ ἔτει εἰς τὰ τοῦ Βυζαντίου προύστεια τίκονται τέρατα, παιδίον τετραπόουν, καὶ ἄλλο δικόρουφον. λέγουσι δὲ οἱ τὰς ἱστορίας ἐπιμελῶς ἐγγράφοντες μὴ σημαίνειν ἀγαθὰ

P. 230 ταῖς πόλεσιν, ἐν αἷς ἂν τεχθῶσι τὰ τοιαῦτα. ὁ δὲ βασιλεὺς 15 τὸν Πρίσκον τῆς στρατηγίας ἀποκαύει· Πέτρον δὲ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν στρατηγὸν τῆς δυνάμεως ποιεῖται Ῥωμαίων. ὁ μὲν οὖν Πρίσκος τὰς δυνάμεις ἀράμενος πρὶν ἢ τὸν Πέτρον φθάσαι διεπέρα τὸν ποταμὸν· ὁ δὲ Χαγίνος τὴν μετὰβασιν τοῦ Ῥωμαικοῦ λαοῦ ἀκηκοὼς, λίαν ἐθαύμασεν, καὶ πρὸς τὸν 20 Πρίσκον ἀπέστειλεν, μαθεῖν τὴν αἰτίαν ἐπιζητῶν, καὶ μοῖραν

3. αὐτῷ ἔξευξεν A, ζεύξας αὐτῷ vulg. 7. ἐνδοθεν ἔσωθεν A f, sed alterutrum delendum videtur. 13. δύο χορυφῶν A f.
15. ἂν add. ex A. 16. τὸν Πρ. τῆς στρατ. A, τῆς στρατ. τὸν Πρ. vulg. 19. διαπερῶ A.

ob ei iunctam in matrimonium sororem fidissimum habebat, excubitorum comitem creavit. porro Philippicus sanctissimae dominae nostrae monasterium et ad illud palatium quo Mauricius imperator cum liberis aliquando foret excipendus Chrysopoli coepit aedificare: picinas etiam et hortos ad eius usum deliciasve intus paravit: Cpoli autem Philippici domum ab eo nuncupatam extruxit.

A. C. 587 Cpoleos episcopi Cyriaci, Antiochiae Anastasii annus primus.

Hoc anno monstra in suburbanis Byzantii locis nata sunt: puer nimirum quadrupes, et alius biceps. accurati porro historiarum scriptores urbibus, in quibus illa prodierint, nil boni faustique portendere asseverant. imperator autem Prisco a summa exercituum praefectura remoto, Petrum proprium fratrem Romanarum copiarum ducem instituit. de sua exauratione Priscus certior factus, eductis secum ante Petri adventum omnibus copiis, amnem traiecit. ut Romanas acies ulteriores ripam suo transitu obtinuisse Chaganus intellexit, id satis miratus, misit ad Priscum causam nimirum percunctata-

λαβεῖν τῆς προΐδας· καὶ οὕτως τὸν ποταμὸν διανήξασθαι.
 λίαν γὰρ ἐχαλέπαιεν ἐπὶ τοῖς εὐτυχήμασι τῶν Ῥωμαίων.
 πέμπει τοίνυν ὁ Πρίσκος περὶ τούτων πρὸς τὸν Χαγάνον προ-
 σβείαν Θεόδωρον τὸν ἰατρόν, ἀγγινοῖα καὶ συνέσει κεκοσμη- B
 5 μένον. οὗτος ἑωρακὼς τὸν Χαγάνον μέγα φρονοῦντα, καὶ τὰς
 ἀποκρίσεις ἀλαζονικώτερον ποιούμενον (ἠπεῖλει γὰρ πάντων
 τῶν ἔθνῶν αὐτὸν εἶναι κύριον) διηγήματι παλαιῷ τὸν βαρβα-
 ρικὸν κατεπράυνε τύπον· ἔφασκεν γάρ· ἄκουσον, Χαγάνε,
 ἐπωφελούς διηγήματος. Σέσωστρις ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασι-
 ολεὺς περιφανής τε καὶ λίαν εὐδαίμων, τῷ πλουτῷ λαμπρὸς
 καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἀκαταμάχητος, πλεῖστα καὶ μεγάλα ἐδου-
 λώσατο ἔθνη· ἐντεῦθεν εἰς ἀλαζονείαν περιπεσών, χρυσοκόλ-
 λητον ὄχημα ἐκ λίθων τιμίῶν κατασκευάσας, ἐπικάθηται τού-
 τῳ, καὶ ὑποβάλλει τῷ ζυγῷ τῶν ἠττηθέντων βασιλέων τέσσα- C
 5 ρας ἔλκειν τὸ ὄχημα. τούτου δὲ γενομένου, ἐν ἐπιστήμῳ ἑστῶτι C
 εἷς τῶν τεσσάρων βασιλέων συγχρῶς τὸ ὄμμα ἐπέστρεφεν εἰς τὰ
 ὀπίσω, καὶ τὸν τροχὸν ἑώρα κυλιόμενον· τῷ Σέσωστρι δὲ ἐπε-
 ρωτῶντι, διὰ τί ὀπισθεν ἐπιστηρίζει τὰ ὄμματα; τοῦτον εἰπεῖν
 τὸν τροχὸν θαυμάζω ἀστατοῦντα, καὶ ἄλλοτε ἄλλως κινούμε-
 10 νον· καὶ ποτὲ μὲν τὰ ὑψηλὰ ταπεινοῦντα, αὖθις δὲ τὰ τα-

3. πρὸς τὸν Χαγάνον A, Χαγάνῳ vulg.	6. ποιούμενον A,
ποιούμενος vulg.	9. ὁ τῶν add. ex A.
16. εἰς τὰ ὀπίσω A, εἰς τοῦπίσω vulg.	17. τὸν δὲ Σέσωστριν
ἐπερωτῶντα Δ f.	

rus, ac simul praedae partem consequi apud se consiliatus: atque ita demum amnem ipse transveheretur. quam moleste enim ferebat prosperum quippiam Romanis succedere. ad Chaganum itaque legationem de his Priscus instruit, Theodorum videlicet medicum, virum animi solertia et prudentia insignem. qui cum tumidos Chagani spiritus, eiusque responsa arrogantius data (cunctarum quippe nationum sese praedicabat dominum) animo percepisset: barbaricam hominis insolentiam antiqua narratione demulcebat. ad eum itaque conversus: audi, inquit, Chagane, narrationem tibi profuturam. Sesostri, Aegyptiorum rex illustris, atque oppido felix, divitiis alioqui clarus, et armorum robore prorsus invictus, innumeras atque potentissimas nationes subegit: eoque in superbiam omnino dementem prolapsus currum auro lapidibusque pretiosis compactum paravit, cui insidens, ex devictis regibus quatuor, qui currum equorum more traherent, ad iugum alligavit. interim dum ea pompa elatus triumphat, e regibus quatuor alter conversis retro frequenter luminibus rotam sese circumvolventem attentius contemplabatur. Sesostri vero sciscitanti, cur retro figeret oculum, respondit ille: rotae inconstantiam demiror in

πεινὰ ἀνυψοῦνται. τὸν δὲ Σέσωστριν συνετώς τὴν παραβολὴν τῇ ἀκοῇ ἐπισκέψαντα νομοθετῆσαι, τὸ μηκέτι βασιλεὺς ἔλκειν τὸ ὄχημα. ὁ δὲ Χαγάνος ταῦτα ἀκηκοὼς καὶ ὑπογελάσας, ἔφησεν τὴν εἰρήνην ἄγειν, τῇ δὲ προαιρέσει Πρίσκου, εἴ τι ἂν θέλῃ τῶν λαφύρων τὸν Χαγάνον τιμῆσαι. ὁ δὲ Πρίσκος ὅτι τὴν αἰχμαλωσίαν ἀπέδωκε τῷ Χαγάνῳ ὑπὲρ τῆς διαβάσεως. τὰ δὲ λάφυρα πάντα λαβὼν ἀκινδύνως τὸν ποταμὸν διεπέρασαν. ὁ δὲ Χαγάνος ταῦτα δεξάμενος ἤσθη μεγάλως· καὶ ὁ Πρίσκος εἰς Βυζάντιον ἦκεν. ὁ δὲ Πέτρος τὴν στρατηγίαν παρέλαβεν.

- A.M. 6088 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Πέτρῳ τῷ στρατηγῷ, ὥστε τὴν τρίτην μοῖραν τῆς ῥόγας διὰ χρυσοῦ τοὺς Ῥωμαίους λαβεῖν· καὶ τὴν τρίτην διὰ ὅπλων· τὴν δὲ ἕτεραν τρίτην δι' ἐσθῆτος παντοίας. οἱ τοίνυν Ῥωμαῖοι τοῦτο ἀηχοότες πρὸς τυραννίδα ἐτρέποντο. ὁ δὲ στρατηγὸς φοβηθεὶς τοὺς στρατοπέδοις ἀπελογεῖτο, ὡς οὐκ ἀληθὲς τοῦτό ἐστι. καὶ ἐπεδείκνυε τῷ στρατῷ ἕτερα γράμματα παρακελευόμενα αὐτῷ, ὥστε τοὺς ἀριστεύσαντας καὶ ἐκ τῶν κινδύνων διασωθέντας.
- V. 184 ἐν ταῖς πόλεσιν ἀναπαύεσθαι, καὶ γηροτροφεῖσθαι ἐκ τῶν δη-

1. συνετώς τὴν ἀκοὴν ἐπισκ., omisso τὴν παραβολὴν, A f. 2. τοῦ μηκέτι A. 14. οἱ add. ex A. 18. διασωθέντας A e, σωθέντας vulg. 19. εὐτροφεῖσθαι e.

diversas partes se convolventis, et qua partem superiorem inclinantis. qua vero inferiorem erigentis et excelsius elevantis. porro Sesostri cum similitudinem hanc, qua pollebat animi sagacitate, percepisset, lege sancita edixit, ne ulli deinceps reges currum apud Aegyptios traherent. subrisit Chaganus his auditis, et pacis foedera servaturum se promisit: in potestate vero Prisci stare, qua partē spoliūrum vellet, se donatum relinqueret. in transitu itaque concessi mercedem, captivos omnes Priscus Chagano restituit, ipse retentis sibi spoliis amnem iterum sine periculo traiecit. Chaganus his acceptis mirum in modum laetatus est: Prisco vero Byzantium reverso, Petrus in exercitus docendi munus successit.

- A. C. 588 Hoc anno Petro duci suis mandatis significavit imperator, ut stipendiorum tertiam partem nummis aureis persolvendam Romani milites acciperent: partem aliam armis sibi concessis: ultimam denique data ad vestes quaslibet materia sibi repensam profiterentur. quod ubi resciverunt, ad rebellionem se converterunt. deterritus dux factum apud milites excusavit, nequaquam id verum esse asseverans: quin etiam alias litteras ostendit, quibus iubebat imperator, ut milites qui in bello fortiter se gesserant, et e gravibus periculis incolumes evaserant, in urbibus data vacatione agerent, et publicis sumpti-

μοσιῶν· τοὺς δὲ παῖδας τῶν στρατιωτῶν εἰς τοὺς τόπους τῶν οἰκείων γονέων ἀγγράφουσθαι· καὶ ταύτη τῇ πιθανότητι B τὸν λαὸν κατεπράυνεν, καὶ τὸν καισαρα ἀνευφήμησαν. ταῦτα δὲ ὁ Πέτρος τῷ βασιλεὶ κατεμήνυσεν. ἔλθων δὲ ἐπὶ Μαρκιανούπολιν ἀποστέλλει χιλίους προτρέχειν. οὗτοι περιτυχόντες Σκλαβινοῖς ἐπιφερομένοις Ῥωμαϊκὴν λεηλασίαν πολλήν, τοὺτους τρέπονται· οἱ δὲ βάρβαροι τὴν αἰχμαλωσίαν ἀποσφάξαντες, καὶ αἰχμαλωσίως πολλῆς κρατήσαντες, ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ ὑπέστρεψαν.

10 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἔκτισεν ὁ βασιλεὺς τὸ ἡλιακὸν τῆς Μαγναύρας τὸ στρογγύλον· καὶ ἔστησεν ἐν τῷ μεσιαύλῳ τὴν C ἰδίαν στήλην, καὶ ἀπέθετο ἐκεῖ τὸ ἀρμαμέντον.

Τούτῳ τῷ ἔτει Πέτρος τοῦ στρατηγοῦ κυνηγοῦντος, καὶ A.M. 6089 ὕος ἀγρίου αὐτῷ συναντήσαντος, τὸν πόδα τούτου ἐν δένδρῳ 15 ἔξέθλιψεν, καὶ ἀφορήτους ὀδύνας χρόνῳ πολλῷ ἐνοσιλεύετο. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ γράμμασιν αἰσχίστοις καὶ δνειδισμοῖς ἀφορήτους αὐτὸν περιέβαλεν, ἀκούσας Σκλαβινὰ ἔθνη κατὰ τοῦ Βυζαντίου κινεῖσθαι. ὁ δὲ Πέτρος βιασάμενος εἰς Νέβας παρεγένετο. οἱ δὲ τῆς πόλεως ἐπίσημοι στρατιῶται ἅμα τῷ

2. οἰκείων add. ex A. πειθανόγητι vulg. 3. κατεπράυνεν A, καταπραῦνας vulg. εὐφήμησαν A. 4. τῷ βασ. A, καὶ τῷ βασ. vulg. 7. τρέπονται A b, τρέπουσαν vulg. 10. τὸ Ἥλ. A, τὸν Ἥλ. vulg. 11. τὸ στρογγύλον add. ex A a f. 15. ἀφορήτους A, ἀφορήσας vulg. 17. περιέβαλεν A, περιέβαλλεν vulg. ἀκούων A. 18. Νομας e f.

bus inter caeteros senes alerentur: amplius ut militum liberi in pro-prium parentum locum ascriberentur. eiusmodi verborum lenocinio exercitum ita demulsit, ut caesarem universi faustis acclamationibus prosequenti sint: de quibus omnibus Petrus imperatorem certiozem fecit. Marcianopolim vero accedens, milites mille, qui praecurrerent, misit. isti vero in Sclavinis, qui magnam e Romanorum finibus praedam auerant, incidentes, in fugam barbaros vertere. at barbari captivis interfectis, caeteram praedam, quae maxima fuit, secum abducentes, in Romanorum fines regressi sunt.

Eodem anno solarium Magnaurae rotundum condidit imperator, suamque statuam ad medium atrium erexit, ibidemque posuit arma-mentum.

Hoc anno cum Petrus dux venatum prodisset, agrestis sus ob- A. C. 589 vium factus pedem eius ad arborem contrivit: ex quo dolozibus plane intolerandis diu cruciatus est. imperator autem litteris inclementio-ribus, probrosis, conviciisque gravissimis eum pertrinxit, cum Sclavi- nos Byzantium versus adventare resovisset. his Petrus commotus ac vere coactus Novas se contulit. cum vero urbis primates ac milites

Δ ἐπισκόπῳ τῇ στρατηγῷ ὑπήντων· οὓς ἰδὼν ὁ στρατηγὸς καὶ
 θυμώσας τὴν ἐξόπλιον καὶ ἀνδρείαν αὐτῶν, κελύει καταλι-
 πόντας τὸ ἄστυ τῇ Ῥωμαϊκῇ πληθύνι συναναμίγνυσθαι· οἱ
 δὲ στρατιῶται ἐπὶ φρουρᾷ τῆς πόλεως συντεταγμένοι, οὐκ
 ἐπέθεοντο τοῦτο ποιῆσαι. θυμῶδεις δὲ ὁ στρατηγός, ἀπέστειλεν⁵
 Γένζωνα μετὰ πλῆθους στρατιωτῶν. οἱ δὲ μαθόντες ἔφυγον
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ κλείσαντες, ἐκά-
 θηντο ἔνδον. ὁ δὲ Γένζων τῇ αἰδοῦ τοῦ ναοῦ, ἄπρακτος διέ-
 μεινεν· Πέτρος δὲ ὀργισθεὶς, ἀποχειροτονεῖ τὸν Γένζωνα τῆς
 στρατηγίας, καὶ ἐκπέμπει Σκριβωνα ἡτιμωμένως τὸν ἐπίσκοπον¹⁰
 πρὸς αὐτὸν ἀγαγεῖν. οἱ δὲ τῆς πόλεως πανοικεὶ συναχθέντες,
 ἀτίμως τὸν Σκριβωνα τῆς πόλεως ἀπελεύνουσιν· καὶ τὰς κύ-
 P. 23² λας τῆς πόλεως κλείσαντες, τὸν μὲν Μαυρίκιον βασιλέα εὐ-
 φήμουν, τὸν δὲ στρατηγὸν ὕβρеси περιέβαλλον· καὶ οὕτως
 ἀτίμως ὁ Πέτρος ἐκέϊθεν ἀνεχώρησεν. προπέμπει δὲ χιλίους¹⁵
 ἐπὶ κατασκοπῇ· οἱ δὲ περιτυγχάνουσι Βουλγάροις χιλίοις
 τὸν ἀριθμὸν. οἱ δὲ Βούλγαροι θαρροῦντες τῇ εἰρήνῃ τοῦ Χα-
 γάνου, ἀμερίμνως ἐβάδιζον· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πρὸς τοὺς Βουλ-
 γάρους τὰς ὁρμὰς ἐποιοῦντο. οἱ δὲ Βούλγαροι ἀποστέλλουσι
 ἄνδρας ἑπτὰ, παραινοῦντες μὴ παραλύσαι τὴν εἰρήνην. τοῦτο²⁰

2. καταλιπόντας vulg., καταλιπόντα A. 7. ἐκάθηντο ἔνδον
 om. A f. 8. αἰδοῦ A, αἰδοῦ vulg. 11. πανοικεὶ A, πανοικεὶ vulg.
 συνηγμένοι b. 15. ἐκέϊθεν add. ex A. 17. τῇ add. ex A.
 19. τὰς τομὰς e. Βούλγαροι A alii codd., Βουλγάρεις vulg.
 20. ἄνδρας om. A.

una cum episcopo ei obviam progressi essent, speciosum militum or-
 natum ac fortitudinem miratus dux, ut, urbe relicta, se Romano exer-
 citui adiungerent, mandavit. at milites qui ad urbis custodiam depu-
 tati fuerant, id exequi detrectaverunt: ex quo dux iratus, Genzo-
 nem cum armata militum manu ad eos misit: qui ea de re certiores
 facti, ad ecclesiam confugientes, clausis templi portis intus se
 continuere. Genzon templi sanctitatem veritus, re intentata substitit.
 Petrus inde exasperatus, Genzonem munere abdicavit, et Scribonem
 misit, qui episcopum ignominiose ad se traduceret. at cives vicatim
 et cum totis familiis congregati, Scribonem turpiter urbe expellunt;
 oclusisque urbis portis Mauricium quidem imperatorem faustis voci-
 bus prosequuti, ducem probris palam prosicdere: atque ita dum
 Petrus turpiter inde recessit. cum vero mille homines speculatum
 praemisisset, hi in Bulgarorum turmam numeri eiusdem incidere. at
 Bulgari, paci, quae cum Chagano intercedebat, confisi, securi citra ul-
 lam suspicionem progrediebantur. cum autem Romani eos adoriren-

ἀκούσαντες οἱ προτρέχοντες, μηνύουσιν τῷ στρατηγῷ ταῦτα. ὁ δὲ στρατηγὸς εἶπεν· οὐδὲ εἰ ὁ αὐτοκράτωρ παρέλθοι, τούτων Β φείσομαι. συμβολῆς δὲ γενομένης, τρέπονται οἱ Ῥωμαῖοι. οἱ δὲ βάρβαροι οὐκ εἰδῶξαν αὐτούς, ἵνα μὴ νικῶντες κινδύνῳ 5 περιπέσωσιν. ὁ δὲ στρατηγὸς τὸν ταξίαρχον τῶν προτρεχόντων χαλεπῶς ἐμαστίγωσεν. τοῦτο μαθὼν ὁ Χαγάνος πρέσβεις πρὸς τὸν Πέτρον ἐξέπεμψεν, τὴν ἔναρξιν αἰτιώμενος, καὶ ὡς Ῥωμαῖοι ἄνευ δικαίας αἰτίας τὴν εἰρήνην διέλυσαν. ὁ δὲ Πέτρος ἀπατηλοῖς λόγοις χρησάμενος, μὴ εἰδέναι τὴν κίνησιν 10 διίσχυριζέτο, διπλασίονα δὲ δίδοναι τὰ σκῦλα ἅπαντα· καὶ οὕτως ἐν μοίραις δύο οἱ βάρβαροι τὰ ἀπολωλότα σκῦλα ἀνα- V. 185 λαβόντες, στέργουσι τὴν εἰρήνην. ὁ δὲ Πέτρος κατὰ Πηρέγαστον τοῦ ἐξάρχου τῶν Σκλαβινῶν χωρεῖ. οἱ δὲ βάρβαροι C περὶ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ τούτοις ὑπαντήσαντες, διεκώ- 15 λυνον τοῦ περᾶσαι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀπὸ τῶν πορθμίων τοξεύοντες, τούτους ἀπέστρεψαν· καὶ τραπέτων αὐτῶν, πλήττεται κατὰ τῆς λαγόνος ὁ Πηρέγαστος καὶ θνήσκει. περᾶσαντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι αἰχμαλωσίας πολλῆς ἐκράτησαν, καὶ εἰς τὰ ἴδια ἐπανέξενξαν. πλανηθέντων δὲ τῶν ὀδηγῶν καὶ ἀνύδροις τό-

1. τῷ στρατηγῷ A, τὸν στρατηγὸν vulg. 2. παρέλθῃ A.
 τούτων A, τούτοις vulg. 3. συμβ. δὲ πολέμου γενομ. A.
 10. τὰ om. A. 14. τὴν ὄχθην A, τὴν ὄχθην vulg. 17. τῆς
 add. ex A. 19. καὶ ἐν ἄν. A.

tur, Bulgari viros septem delegavere, qui Romanis pacem haud ita solvendam esse persuaderent. quae ubi praecursores audiverunt, duci confestim retulere. dux vero, neque si imperator ipse advenerit, inquit, eis parcam. consertaque pugna Romani in fugam vertuntur: nec tamen eos insequuti sunt barbari, ne victoriam ardentius amplexati, in insidias inciderent. dux porro praecursorum praefectum virgis acriter caedi imperavit. quod cum ad Chaganum renunciatum fuisset, legatos ad Petrum decrevit, qui hostilem hanc aggressionem incusantes, Romanos nulla iusta de causa pacem solvisse quererentur. sed Petrus hanc suorum incursionem se plane ignorasse blandis ac fraudulentis verbis adstruxit: duplicata se nihilominus ipsis spolia dare omnia: atque ita barbari spoliis, quae amiserunt, dupla forte receptis, pacem servavere. caeterum Petrus contra Peregastum Sclavinorum praefectum expeditionem suscepit. at barbari secundum fluminis ripam Romanis obviam facti, eos amnem traiicere prohibebant. Romani contra e vectoriis navibus tela mittentes, barbaros averterunt. dumque in fugam vertuntur, Peregastus ilio sauciatus, moritur. Romani ergo flumen transgressi, praeda maxima coacta in pro-

ποις περιπεσόντες, κινδύνευε τὸ στρατόπεδον· βαδίσαντες δὲ διὰ τῆς νυκτός, περιτυγχάνουσι τῇ Ἰλβακίᾳ ποταμῷ. λόχημῃ δὲ εἰς τὸ ἀντίπερον ὑπόουσης τῷ ποταμῷ, οἱ βάρβαροι ἐν ταύτῃ κρυπτόμενοι, τοὺς ἀρρομένους τὸ ὕδωρ ἐτόξευον· μεγάλης δυνάμεως ἐπηρείας τοῖς Ῥωμαίων γενομένης στρατεύματιν, πρὸς 5 φωνὴν ἐχώρησαν, καταπολεμηθέντες ὑπὸ τῶν βαρβάρων. ὁ δὲ Μαυρικίος ταῦτα ἀκηκοὺς τὸν Πέτρον τῆς στρατηγίας ἀπέπαισεν, καὶ τὸν Πρίσκον κάλιον στρατηγὸν τῆς Θράκης ἀπέστειλεν.

A.M. 6090
P. 233

Τούτῳ τῷ ἔτει Πρίσκος στρατηγὸς ἐξῆλθεν ἐν τῇ Θράκῃ, 10 καὶ τὰς δυνάμεις ἠρίθμησεν, καὶ εὗρεν ὅτι πλῆθος πολὺ διεφθάρη ἐξ αὐτῶν. τούτους δὲ ἀναλαβὼν παραγίνεται εἰς τὸν Ἰστρὸν ποταμὸν εἰς Νόβας. ὁ δὲ Χαγάνος τοῦτο μαθὼν πρόσβεις ἐξέκεμψεν τὴν αἰτίαν κινδυνόμενος τῆς αἰφύξεως. ὁ δὲ Πρίσκος προσημασίατο διὰ κωπηγέσια ἀηλυθῆναι. ὁ δὲ Χα- 15 γάνος, οὗ δίκαιόν ἐστι, φησὶν, ἐν ἀλλοτρίῳ τόπῳ κωπηθεῖν· ὁ δὲ Πρίσκος ἴδιον ἔλεγεν εἶναι τὸν τόπον, καὶ τὴν ἐξ ἀναπολῆς ἀπόδρασιν τῷ Χαγάνῳ ὠνειδίξεν. ὁ δὲ βάρβαρος τῆς Συγγιδόνης τὸ τεῖχος κατέλυσεν· καὶ ἐπὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν ἐχώρει. τοῦτο μαθὼν ὁ Πρίσκος παραγίνεται εἰς τὴν νῆ- 20

2. Ἰλβακίᾳ A a f, Ἰλβακίῳ vulg. 3. ὑπόουσης A, ἐπιούσης vulg.
4. τοὺς ἀρρομένους A a f, τοῖς ἀρρομένοις vulg. 5. Ῥωμαίων A, Ῥωμαίοις vulg. 7. τῆς add. ex A. 12. ἀναλαβὼν A, παραλαβὼν vulg. 13. Νόβας A e f, νομάς vulg., vid. supra p. 423, 18.

pria loca se recepere. sed ductores recta via aberrantes, et in arida inaequosaque loca deflectentes, exercitum in magnum conficere periculum. iter porro noctu peragentes, diverterunt ad Ithacium amnem. barbari vero in insidiis, quas trans flumen collocaverant, delitescentes, in Romanos, qui haustum venerant, tela iaculabantur. ex quo Romani cum magna clade afficerentur, a barbaris demum debellati versi sunt in fugam. Mauricius his auditis Petrum officio privavit, et Priscum iterum Thraciae ducem delegavit.

A. C. 590

Hoc anno dux Priscus in Thraciam profectus exercitum recessit, et magnam militum manum ex eis perisse et desiderari comperit. iis eductis ad Istrum fluvium Novas se contulit. quibus cognitis Chaganus legatos professionis causam sciscitaturos misit. Priscus venandi gratia se accessisse praetexere. ad quem Chaganus: nefas, ait, alieno in solo te venatum exercere. Priscus contra proprium asserere suum, et Chaganum ex oriente transfugam asserere et exprobrare. eapropter barbarus veralis Singidonis moenibus, in Romanam ditionem

σον τοῦ Ἰστρου, καὶ παραλαβὼν δρόμοντας, παραγίνεται πρὸς Β
 τὸν Χαγάνον εἰς Κωνσταντίολαν, θέλων αὐτῇ ἑμιλῆσαι. ἔλ-
 θόντι δὲ τῇ Χαγάνῳ πρὸς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, ὁ Πρί-
 σκος ἀπὸ τῆς νηὸς διελέγετο. ὁ δὲ Χαγάνος ἔφη πρὸς αὐ-
 5 τόν· τί σοι, Πρίσκε, καὶ τῇ γῆ τῇ ἑμῇ; καὶ ταύτην βούλει
 διὰ ψεύδους λαβεῖν ἐκ τῶν χειρῶν μου; κρινεῖ ὁ θεὸς ἀν-
 τὸν ἐμοῦ καὶ Μαυρικίου τοῦ βασιλέως. ἐκζητήσει τὸ
 αἷμα τοῦ στρατοῦ τῶν Ῥωμαίων, καὶ τοῦ στρατοῦ τοῦ
 ἐμοῦ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. ὁ δὲ Πρίσκος ἔφη· οὐ μίαν
 10 πόλιν ἐγχειρεῖς παρ' ἡμῶν λαβεῖν. ὁ δὲ Χαγάνος· ὄψει
 μετ' ὀλίγον πεντήκοντα πόλεις Ῥωμαϊκὰς δουλουμένας βαρ-
 βάροις. ὁ δὲ Πρίσκος διὰ τοῦ ποταμοῦ τὰς ναῦς τῇ Σιγγι-
 δόνι παρασησάμενος, ταύτην ἐπόρθησεν, καὶ τοὺς Βουλγάρους C
 ἐξ αὐτῆς ἐξεδίωξεν, καὶ τὸ τελεχος κτίζειν ἀπήρξατο. ὁ δὲ
 15 Χαγάνος ἀγγέλους πρὸς αὐτὸν ἀπέστειλεν, καὶ τοὺς ψευδο-
 νύμους ἐαυτοῦ θεοῦ διεμαρτύρετο κατατιώμενος τῶν γενο-
 μένων τὸν Πρίσκον. χειμῶνος δὲ καταλαβόντος, ἑκάτεροι εἰς
 τὰ ἴδια ἀνεχώρησαν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πέτρος ὁ ἀδελφὸς
 Μαυρικίου ἔπιπεν τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου τῶν
 20 Ἀραβίνδα κοσμήσας αὐτὴν ἐκ διαφορῶν μαρμάρων· ὁμοίως

2. Κωνσταντίολα Α. 5. καὶ ante τῇ γῆ add. ex Α. 9. post
 ἔφη lacunae signa expunxi, sed mox ante ὄψει ex Α. addidi: ὁ δὲ
 Χαγάνος. 11. δουλουμένας α, δουλομ. vulg. 15. ἀγγέ-
 λους πρὸς αὐτὸν Α, πρὸς αὐτὸν ἀγγ. vulg. 18. ὑπεχώρη-
 σαν Α. 20. Ἀραβίνδα Α alii, Ῥεοβίνδα vulg.

penetravit. eo comperto ad Istri insulam confert se Priscus, et con-
 scensis agitatique dromonibus, Chaganum adloquunturus Constantiolam
 proficiscitur. ad fluminis autem ripam consistenti Chagano Priscus e
 navigio colloquium habebat. tum Chaganus ad Priscum: quid tibi,
 amabo, Prisce, cum ditione mea? ut quid eam dolis occupare moli-
 ris? et e manibus meis eripere? iudicabit deus inter me et impe-
 ratorem Mauricium: et ex eius manibus mei Romanorumque exerci-
 tus sanguinem reposcet. ad haec Priscus: non urbem unam nobis
 eripere conaris. cui Chaganus respondit: scito quinquaginta alias
 Romani imperii urbes barbarorum virtute subigendas te brevi conse-
 cturum. Priscus vero navibus ad Singidonem applicatis, urbem de-
 populatus, Bulgaros ex ea eiecit, et murum exaedificare coepit. at
 Chaganus legatis ad eum missis, victorum deorum fidem obtestatus, de
 iis, quae commiserat, apud ipsummet graviter conquestus est. ingru-
 ente porro hieme uterque patrios lares revisit. hoc etiam anno Pe-
 trus Mauricii frater sanctae deiparae Arabindarum ecclesiam diversis

καὶ Κυριακὸς ὁ πατριάρχης τὰ Διακονίσσης τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου.

A.M. 6091

V. 186

D

Τούτῳ τῷ ἔτει συναθροίσας ὁ Χαγάνος τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐπὶ τὴν Δαλματίαν ἐχώρησεν. καὶ καταλαβὼν τὴν Βάλβης καὶ τὰς περὶ αὐτὴν τεσσαράκοντα πόλεις πάσας ἐπόρθησεν. ὁ δὲ Πρίσκος ταῦτα μεμαθηκὼς Γουνδούην ἐπὶ τῇ κατασκοπῇ τῶν πραττομένων ἀπέστειλεν· καὶ καταλαβὼν τοὺς βαρβάρους διὰ δυσβάτων χωρίων τὴν βλάβειν ποιουμένους, περιτυγχάνει δύο βαρβάρους τῷ οἴῳ κεκαρωμένους· καὶ τοῦτους δηρώτα ὁ Γουνδούης τὰ τῶν βαρβάρων κινήματα. οἱ 10 δὲ ἔφρασαν, διαχιλίαις ὀπλίταις τὴν αἰχμαλωσίαν τὸν Χαγάνον παραδεδοκέναι, καὶ πρὸς τὰ οἰκεία ἀποστείλαι. ταῦτα ὁ Γουνδούης μεμαθηκὼς κρῆπτεται ἐν μικρᾷ φάραγγι, καὶ ἐξ

P. 234

ἑωδινοῦ ἐπὶ τὰ νῶτα τούτων γενόμενος, ἀθρόως πάντας ἀνέλεν· καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν λαβὼν πρὸς τὸν Πρίσκον ἤγαγεν. 15 ὁ δὲ Χαγάνος τὰ τῆς ἀποτυχίας μαθὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπανεξέσχευεν χώραν· καὶ ὁ Πρίσκος ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια.

A.M. 6092

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰνδικτιῶν γ' μηνὶ Μαρτίῳ ἀναλαβὼν Βτὰς δυνάμεις ὁ Πρίσκος ἐπὶ τὴν Σιγγιδόνα παραγίνεται. ὁ

1. Κυρ. ὁ πατρ. A, ὁ Κυρ. πατρ. vulg. fort. κατὰ Διακ. 3.
 τὰς περὶ αὐτὸν δυνάμεις A. 4. Βάλβης A. 5. τεσσαράκοντα
 πόλεις] μ' πόλεις A, μητροπόλεις vulg. 8. τὴν βαδίαν A
 ποιουμένους A, ποιούμενος vulg. 9. βαρβάρους — κεκαρωμέ-
 νους A. 11. ἔφρασαν A, ἐφῆσαν vulg. 13. ἐξεωθῆναι f.
 14. τούτων A, τούτου vulg. 15. πρὸς τὸν II. — — — μα-
 θῶν om. A.

marmoribus ornatam extruxit. ad Diaconissae pariter compitum Cyriacus patriarcha sanctae deiparae ecclesiam posuit.

A. C. 591

Hoc anno Chaganus collectis omnibus copiis in Dalmatiam suscepit expeditionem: Balben vero et circumposita quadraginta oppida omnia devastavit. rei fama excitus Priscus Gunduem quae ab hostibus admissa fuerant exploratum misit. ille locis plane imperviis iter agens, barbaros duos vino graves offendit, eosque de barbarorum consiliis interrogat. respondent illi: millibus hominum duobus bene armatis Chaganum praedam commendasse, eamque omnem ad Bulgariis domesticos lares agi. eo comperto, Gundues in angusta valle occultatur, et hostes a tergo summo diluculo adortus, ex improvise, cunctos confertim occidit: et recuperatam praedam ad Priscum reduxit. Chaganus clade cognita propriam repetit regionem, et Priscus pariter domum revertitur.

A. C. 592

Hoc anno indictione tertia mense Martio Priscus educto exercitu Singidonem versus proficiscitur. Chaganus ex adverso collectis viri-

δὲ Χαγάνος συναθροίσας τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἄφνω τῇ Μυ-
σίᾳ ἐπίσταται, καὶ τὴν Τομοσίαν πόλιν ἐνεχειρῆει λαβεῖν. διὰ
τοῦτο καὶ Πρίσκοσ τὴν Σιγγιδόνα καταλειπών, τούτῳ ἐπλησία-
ζεν. τῆς δὲ ἑορτῆς τοῦ πάσχα καταλαβούσης, καὶ τῶν Ῥωμαίων
5 λιμῶ τηκομένων, ἀκηχοῦς ὁ Χαγάνος τῷ Πρίσκῳ ἐδήλου
ἀμάξας ἐκπέμψαι πρὸς αὐτὸν ὅπως δαπανήματα ἀποστείλῃ
αὐτοῖς, ἵνα μετὰ ἰλαρότητος τὴν ἑαυτῶν ἑορτὴν ἐκπληρώσω-
σιν. τετρακοσίας τοίνυν ἀμάξας πληρώσας τούτοις ἐξέπεμψεν.
ὁμοίως καὶ ὁ Πρίσκοσ εἶδὼν Ἰνδικὰ ἀντέπεμψεν τῷ βαρβά-
C
10 ρῶ· πέπερι τε καὶ φύλλον Ἰνδικὸν καὶ κόστον καὶ κασσίαν, καὶ
ἕτερα τῶν ἐπιζητουμένων· καθεζομένου τοῦ Χαγάνου εἰς τὸ
Θέρμιον, καὶ ταῦτα δεξάμενος ἦσθη ἐπ' αὐτοῖς· καὶ μέχρι
τοῦ πληρωθῆναι τὴν ἑορτὴν Ῥωμαῖοί τε καὶ βάρβαροι ἀλλή-
λοις συνηλλίζοντο· καὶ οὐκ ἦν φόβος ἐν ἑκατέραις δυνάμει-
15 σιν. τῆς δὲ ἑορτῆς πληρωθείσης διαχωρίζονται ἀπὸ τῶν
Ῥωμαίων οἱ βάρβαροι. ὁ δὲ Μαυρίκιος ἐπὶ συνάρσει δῆθεν
τοῦ Πρίσκου Κομεντιόλου ἀπέστειλεν μετὰ πεζικῆς δυνάμεως.
τοῦτο μαθὼν ὁ Χαγάνος ἐπὶ Μυσίαν κατὰ Κομεντιόλου
στρατεύεται ἀπὸ τριάκοντα σημείων τοῦ Κομεντιόλου. ὁ δὲ

2. ἐπίσταται A, ἐπίσταται vulg. πόλιν] πάλιν A. 3. καὶ
ante Πρ. add. ex A. 6. ἀποστείλῃ A, ἐκπέμψῃ vulg. 8.
τοίνυν A, οὖν vulg. 9. καὶ ὁ A, δὲ ὁ vulg. ἀντέπεμ-
ψεν A, ἐξέπεμψεν vulg. 10. πέπερι τε A, ππέπερ τε vulg.
11. ἐπιζητουμένων A, ζητουμένων vulg. 18. ἐπὶ Μυσ. A, ἐπὶ
τὴν M. vulg.

bus ex inopinato in Mysiam irrumpit, et Tomosiam urbem occupare
molitur. quare Singidone relicta Priscus ad eam proximus accessit.
imminente vero paschali celebritate, Romanis fame tabefactis, eum
eorum penuriam percepisset Chaganus, convehendo commeatui currus,
quos etiam cibis onustos instrueret, ad ipsum mitti Prisco significat:
ut proprium sibi festum Romani cum epulorum gaudio peragerent.
currus itaque quadringentos cibis probe refertos ad eos destinavit. Priscus
etiam vicissim species Indicas, piper nimirum, folium Indicum, co-
stum, cassiam, et alia postulata misit ad barbarum, qui tum ad Ther-
mium sedem posuerat: et id muneris laetantissime accepit: atque ita
donec festi celebritas expleretur, Romani cum barbaris permixtim et
absque discrimine conversabantur; nec in alterutris castris terroris
suspicio ex huiusmodi societate exorta est. diebus vero solemnibus
iam elapsis barbari a Romanis seiunguntur. porro Mauricius suppe-
titiis Prisco ferendis: cum pedestri militum manu Comentiolum misit.
Chaganus nuncio accepto, adversus Comentiolum expeditione susce-
pta, ad trigesimum lapidem a Comentioli exercitu castra posuit. quare

D Κομεντίολος ἑναπορῶν ἄγγελον πρὸς τὸν Χαγάνον ἐξέπεμψεν. φασὶ δὲ τινες τὸν Μαυρίκιον ὑποθέσθαι τῷ Κομεντιόλῳ, ὅπως τὸ Ῥωμαϊκὸν στρατεύμα παραδώσῃ πολεμίσι διὰ τὰς ἀταξίας αὐτῶν. νυκτὸς δὲ μεσουσῆς ἐκέλευσεν τὸν στρατὸν ὀκλίσασθαι, μὴ παραγυμνώσας τοῖς ὄχλοις μέλλειν πόλεμον ὀσωτήσασθαι. αὐτοὶ δὲ ὑπειληφότες ὅτι γυμνασίας ἐνεκεν εὐδηροφορεῖν αὐτοὺς ἐκέλευσεν, οὐχ ὡς ἔδει ὀκλίσαντο. ἡμέρας δὲ γενομένης καὶ τῶν βαρβάρων καταλαβόντων, Θρούλλος πολὺς τὸν στρατὸν κατέλαβεν· ὁ δὲ Κομεντιόλος τὰς ταξίαις P. 235 ἐτάραττεν, καὶ αἴτιος αὐταῖς ἀκαταστασίας ἐγένετο. οὕτω μὲν 10 οὖν οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς φυγὴν ἐτρέποντο. οἱ δὲ βάρβαροι ἀστρατήγητον τὸν λαὸν εὐρηκότες, ἀηλεῶς τοῦτους ἐφόρευον. ὁ δὲ Κομεντιόλος ἀσχήμῳ φυγῇ ἐπὶ τὰ Δριζίπερα γίνεται· οἱ δὲ τῆς πόλεως ὕβρεσι καὶ λίθοις βάλλοντες αὐτόν, τοῦ ἄστεως ἀποπέμπουσιν. οἱ δὲ βάρβαροι ἐπὶ τὰ Δριζίπερα 15 ἔλθόντες, τὴν τε πόλιν ἐπόρθησαν καὶ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου ἐνέπρησαν· τὸν τε τάφον αὐτοῦ ἠργυρωμένον εὐρόντες, ἀνοσίως σκυλεύουσι. καθυβρίζοντες δὲ καὶ τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος, καὶ πολλὴν ἐν τῇ Θράκῃ εἰχμαλωσίαν ποιη- B σάμενοι, ἐν ὄχλῳ λαμπρῷ Ῥωμαίων κατεπαιρόμενοι. τοῦ δὲ 20

3. τὸ add. ex A.

10. ἀκαταστασίας om. A b e.

11. of

add. ex A. 13. Δριζίπερα A ubique, Δριζίπερα vulg.

τοῦ δαίτου Ἄλλ. a. 18. καθυβρίζοντες A, καθυβρίζουσι vulg.

20. ἐνώχιον τῷ λαμπρῷ Ῥωμαῖν A e.

Comentiolus in magnas mentis angustias adductus legationem ad Chaganum destinavit. Mauricium sane Comentiolo ut Romanum exercitum a tumultibus concitandis deinceps compscendum adversariis proderet, quorundam rumor extitit. porro media nocte milites armari iussit, nec tamen se praelium initurum esse significavit: unde milites exercitationis tantum ergo arma capeenda se iussos arbitrati, non ut decuit pro certamine sustinendo sunt instructi. adventante luce, et iam barbaris irruentibus, ingens tumultus totum exercitum pervadit. sane Comentiolus ipse turbabat ordines, et confusionis auctorem omnino se praebebat, atque ita Romani in fugam versi sunt. barbari nulla militiae lege compositum exercitum operi, summa inhumanitate cunctos trucidant. Comentiolus turpi fuga ad Drizipera salutem quaesivit, quem cives contumeliis lapidibusque emissis, urbe expellunt. tum vero barbari Drizipera profecti, civitate direptioni tradita, in sancti Alexandri templum incendio grassati sunt, cumque sepulchri thecam argento ornatam reperissent, illis prius et contemptis martyris reliquiis, ornamentum omne sacrilege spoliavere: inde coacta per totam Thraciam praeda, collectisque captivis, ipsi, multitudine

Κομεντιόλου ἐν τῷ Βυζαντίῳ καταλαβόντος, μέγιστος τάραχος
καὶ κλύδων τῇ πόλει ἐνίσκηψεν· ὥστε φοβηθέντες βούλεσθαι
τὴν Εὐρώπην καταλιπεῖν, καὶ πρὸς τὴν Ἀσίαν ἐν τῇ Χυλικη-
δῶνι μετακισθῆναι. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ τε ἐξουσίαι ἀναλα-
5 βῶν, καὶ ὀπλιτικὸν συλλεξάμενος ὄμιλον, τὰ Μακρὰ διεσφού-
ρησε τείχη. οἱ δὲ δῆμοι τὴν πόλιν ἐφύλαττον· καὶ ἡ σύγ-
κλητος παρήγει τὸν βασιλέα πρεσβείαν πρὸς τὸν Χαγάνον ἐκ-
πέμψαι. ὁ δὲ θεὸς τὴν ἐκδίκησιν τοῦ μάρτυρος Ἀλεξάνδρου
ποιούμενος, λοιμικὴν νόσον τοῖς βαρβάροις ἐπέμψεν· καὶ ἐν C
10 μιᾷ ἡμέρᾳ ἐπὶ τοὺς τοῦ Χαγάνου διὰ πυρετοῦ καὶ βουβῶ-
νος ἀπέκτεινε σὺν πολλοῖς ἄλλοις ὄχλοις· ὥστε ἀντὶ χαρᾶς
ἐπινικίου καὶ παιάνων καὶ ἀσμάτων θρήνους καὶ δάκρυα καὶ
πένθη ἀπαρηγόρητα ἔχειν τὸν βάρβαρον. ἡ δὲ σύγκλητος
παρεκάλει τὸν καίσαρα τὸν βάρβαρον πρεσβεῦσαι εἰς τὰ
15 Δριζίπερα, * ὅστις λόγους ἡπίους τὸν βάρβαρον ἐκολάκευεν.
ὁ δὲ βάρβαρος οὐκ ἠβούλετο τὰ δῶρα δεξασθαι, καίπερ θρή-
νη ἀσχέτη τῶν παιδῶν κατεχόμενος. ἔφρασε δὲ πρὸς τοὺς

7. παρήγει τὸν βασιλέα πρεσβείαν πρὸς τ. X. A, παρήγει πρὸς
τὸν X. πρεσβείαν vulg. 11. σὺν πολλοῖς ἄλλοις A, σὺν πολλ.
καὶ ἄλλ. vulg. 12. θρήνους A, θρήνον vulg. 13. ἔχειν]
εἶχον A, εἶχεν vulg. 14. τὸν καίσαρα πρεσβεῦσαι τὸν Χαγάν-
ον A, sed nomen legati ubique omittitur, qui apud Simocatt.
VII, 15. Harmato appellatur: fortasse igitur legendum est: πα-
ρεκάλει τὸν καίσαρα πρεσβεῦσαι τὸν Δριζίπερα.
15. ἐκολάκευεν A, ἐκολάκευεν vulg. 16. καίπερ add. ex A.
17. πρὸς τὸ πρεσβεῦσαι A f.

armis, ordine, necessariis bene instructa, in Romanos insultabant. Inde Comentiolo Byzantium reverso, ingens ex timore perturbatio animorum-
que procella toti urbi incubuit: adeo ut prae nimio timore, de relin-
quenda Europa, et transmigratione in Asiae Chalcedonem consilium
aperte iniretur. imperator autem excubitorum satellitio stipatus, col-
lecto armatorum militum globo Longum murum tutabatur: urbem vero
populi factiones custodiebant, senatu legationem ad Chaganum decer-
nendam suadente. porro deus iniurias martyri Alexandro irrogatas
ulturus morbum pestilentem in barbaros immisit, qui uno solo die
febri ex bubone orta septem Chagani liberos cum innumera populi
multitudine extinxit: adeo ut triumphalis laetitiae, victoriae paeanum,
cantuumque vice luctus, lacrimas atque planctus prorsus inconsola-
biles receperit. senatus itaque legatos ad Chaganum Drizipera a cae-
sare destinari rogabat * * * * * qui officio functus blandis verbis
barbarum delinivit. barbarus impotentij luctu ex filiorum iactura de-
tentus, munera accipere detrectavit; tantum legatos affatur hoc pacto:

πρόσβεις· κρινεῖ ὁ θεὸς ἀντὶ μέσον ἐμοῦ καὶ Μουρικίου αὐ-
 D τοκράτορος· αὐτὸς γὰρ τὴν εἰρήνην διέλυσεν· ἐγὼ δὲ τοῖς
 αἰχμαλώτους ἀποδίδωμι ἀντὶ κατὰ ψυχὴν νόμισμα ἐν κομιζό-
 μενος παρ' αὐτοῦ· ὁ δὲ Μουρίκιος οὐκ ἠνέσχετο δοῦναι·
 καὶ πάλιν ὁ Χαγάνος ἠτήσατο ἀνὰ ἡμῖσους λαβεῖν κατὰ ψυ- 5
 χὴν· καὶ οὐδ' οὕτως ὁ βασιλεὺς δοῦναι κατεδέξατο, ἀλλ' οὐδὲ
 τεσσάρων κερατίων λαβεῖν· καὶ θυμωθεὶς ὁ Χαγάνος πάντα
 ἀπέκτεινεν, καὶ ἐπὶ τὰ ἴδια ἀνέζευξεν, πενήτηντα χιλιάδας
 ταῖς σπονδαῖς τοῖς Ῥωμαίοις ἐπιθεῖς· καὶ τὸν Ἴστρον ποτα-
 μὸν μὴ διαβαίνειν ὠμολόγησαν· ἐκ τούτου πολὺ μῖσος κατὰ 10
 Μουρικίου τοῦ βασιλέως ἐκινήθη· καὶ ἤρξαντο λοιδορίαις
 P. 236 τοῦτον βύλλαιν· ὁμοίως καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ Θράκῃ πρὸς λοι-
 δορίαν τοῦ βασιλέως ἐκινήθη· ὁ δὲ στρατὸς ἐντολικαρίους
 ἔπεμψεν πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ Κομεντιόλου ὡς προδοσίαν
 ἐν τῷ πολέμῳ ποιήσαντος, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ Φωκῆς, ὅστις τῷ 15
 βασιλεὶ διαλεγόμενος βρνερωῶς τούτῳ ἀντέλεγεν ἐν τῷ σιλεν-
 τίῳ, ὥστε τινὰ τῶν πατρικίων τοῦτον ματζῶσαι, καὶ τὸν
 πῶγονα αὐτοῦ τίλαι· ὁ δὲ βασιλεὺς οὐ κατεδέξατο τὴν κατὰ
 Κομεντιόλου ἔγκλησιν· ἀλλὰ τούτους ἀπράκτους ἀπέλυσεν·
 διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐπιβουλὴ τοῦ βασιλέως ἀρχὴν ἔλαβεν· κατὰ 20

5. fort. ἀνὰ ἡμῖσιν.
 βριαρωῶς A.

12. καὶ ὁ λ. A, δὲ ὁ λ. vulg.

16. Ἐλάμ-
 βανεν A.

sedet deus aequus iudex inter me et Mauricium imperatorem: ipse vio-
 landae paci ansam dedit. captivos tamen omnes ei reddam accepto in
 singula capita nummo uno. Mauricius eam pecuniae summam deprom-
 mere non tulit: quare dimidium nummum pro singulorum capite re-
 dimendo rursum postulat Chaganus: sed neque dimidium nummum,
 neque etiam ceratia quatuor, quae tandem pro singulis petierat Cha-
 ganus, Mauricius solvere admisit. eapropter Chaganus cunctos ad
 unum interfecit, et in propriam regionem regressus tributo, quod ex
 antiquis conditionibus Romani pendebant, quinquaginta millia de novo
 addidit. Istrum vero fluvium se non amplius traiecturos utrisque
 Romani et Bulgari convenere. ex istis odium ingens in Mauricium
 conflatum, unde et conviciis iniuriisque eum aperte proscindere, ex-
 ercitus quoque grex universus per Thraciam sparsus ad ludibria diras-
 que in eum expuendas moveri. exercitus itaque missos ad Mauricium
 contra Comentiolum decrevit, qui se ab ipso in praelio proditos que-
 rerentur. adfuit e missis unus Phocas, qui coram Mauricio orans,
 audiente etiam senatu, insolentibus in eum probris invecus est: ita
 ut infictis etiam colaphis, barbam illi e patriciis nonnemo vellicaverit.
 porro imperator obiectas Comentiolo accusationes non admisit:

τοῦτον τὸν καιρὸν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ Νείλῳ ποταμῷ Μηνῶς ἕ
 τοῦ ἐπάρχου μετὰ λαοῦ πορευομένου ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένου V. 188
 Δήλια, ἡλίου ἀνίσχοντος, ζῶα ἀνθρωπόμορφα ἐφάνησαν ἐν
 τῷ ποταμῷ, ἀνὴρ τε καὶ γυνή. καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ εὐστερνος
 5 καταπληκτικὸς τε τὴν ὄψιν, ξανθὸς τὴν κόμην, μίξοπόλιος, καὶ
 μέχρη τῆς ὀσφύος ἐγύμνου τὴν φύσιν, καὶ πῦσιν ἐδείκνυτο
 γυμνός· τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος τὸ ὕδωρ ἐκάλυπτε·
 τοῦτον ὁ ἐπαρχος ὄρκους ἔβαλλεν, μὴ καταλύσαι τὴν θεω-
 ρίαν, πρὶν ἅπαντες ἐμφορηθῶσι τῆς παραδύσου ταύτης ὀρά-
 10 σεως. ἡ δὲ γυνὴ τοὺς τε μαζοὺς εἶχεν καὶ τὴν ὄψιν λεῖαν,
 καὶ τὴν κόμην βαθεῖαν, καὶ μέχρη ἐννάτης πῶς ὁ λαὸς ἐθαύ- C
 μαζεν ὄρων τὰ ζῶα ταῦτα. τῇ δὲ ἐννάτῃ ὥρα ἔδυσαν ἐν τῷ
 ποταμῷ. ὁ δὲ Μηνῶς ταῦτα τῷ βασιλεῖ Μαυρικίῳ γο-
 γράφηκεν.

5 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰσακίου, Ἀντιοχείας Ἀναστα- A.M. 6093
 σίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ κς', Ἰνδικτιῶνι δ', τῇ ἡμέρᾳ
 τοῦ ἁγίου πάσχα Σοφία ἀυγοῦσα ἡ γυνὴ Ἰουστίνου ἄμμι
 Κωνσταντίνῃ γυναικὶ Μαυρικίου στέμμα κατασκευάσασαι D

2. ἐπάρχου A, δπάρχου vulg. ἐπιλεγομένου A, λεγομένου
 vulg. 8. μὴ om. A. 11. ἐννάτης πῶς — — — τῇ δὲ om. A.
 19. γυναικὶ Κωνσταντίᾳ a, Κωνσταντίνῃ τῇ γυναικὶ A f, Κωνστ.
 γυν. vulg.

ac missos infecta penitus re dimisit: ex quo insidiarum in imperato-
 rem deinceps structurarum series processit. caeterum ad Nilum Aegy-
 pti fluvium cum Menas praefectus una cum exercitu, ad locum, qui
 Delta vocatur, iter faceret, sole oriente, visa sunt in flumine animalia
 specie humana, vir et foemina. vir erat bene compositus, pectore
 amplo, terribilis aspectu, fulvo crine, cui tamen inerant cani, et us-
 que ad lumbos nudus naturam exhibebat spectandam, et nulla re tet-
 ctus cunctorum oculis manifestus erat; caeteras vero corporis partes
 aqua obtegebat. hunc praefectus adiuravit, ne prius e conspectu dis-
 cederet, quam omnes se raro adeo exsaturassent spectaculo. mulier
 et mammam habebat, et faciem levem, prolixosque crines. ad horam
 itaque nonam universus exercitus animalia cum admiratione specta-
 vit: hora vero nona fluvium subiere. quod demum Menas imperatori
 scriptis enarravit.

Hierosolymorum episcopi Isacii, Antiochiae Anastasii annus A. C. 593
 primus.

Hoc anno mensis Martii die sexto supra vigesimum, indictione
 quarta, ipso sancti paschatis die, Sophia augusta Iustini coniux, et
 Constantina Mauricii pariter uxor paratam imperatori coronam pretio

ὑπέριμον τῷ βασιλεὶ προσήγαγον. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο θεασάμενος, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῷ θεῷ τοῦτο προσήγαγον, καὶ ἐκρέμασεν αὐτὸ ἐπάνω τῆς ἀγίας τραπέζης διὰ τριχαλαίου ἀλυσιδίου διακίδου καὶ χρυσοῦ. αἱ δὲ αὐγοῦσαι μεγάλως ἐλνθήθησαν τοῦτο μαθοῦσαι. καὶ ἐν μάχῃ Κων-⁵σταντῖνα αὐγοῦσαι πρὸς τὸν βασιλέα τὴν ἑορτὴν ἐποίησαν. ὁ δὲ βασιλεὺς μὴ προσχῶν τὰς ἐγκλήσεις τῶν ἐν Θράκῃ στρατευμάτων κατὰ Κομεντιόλου, ὁ αὐτὸς Κομεντιόλος ἀναλαβὼν τὸ ὀπλιτικόν, ἔρχεται ἐπὶ τὸν Ἰστρον, καὶ ἐνοῦται τῷ Πρί-
P. 237 σκῶ ἐν Σιγγιδονί· καὶ λύεται ἡ πρὸς τοὺς βαρβάρους εἰρή-¹⁰νη. ταύτης λυθείσης ἔρχονται εἰς τὸ Βιμηνάκιον, ἧτις ἐστὶ νῆσος μεγάλη τοῦ Ἰστρον. ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ Χαγάνος, συναθροίσας τὰς ἐαυτοῦ δυνάμεις, ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ χωρεῖ· τοὺς δὲ τέσσαρας αὐτοῦ υἱούς, παραδούς ἑτέρας δυνάμεις, παροδότησε φρουρεῖν τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰστρον. οἱ δὲ Ῥω-¹⁵μαῖοι σχεδίας ποιήσαντες, τὸν ποταμὸν διενήξαντο, καὶ πόλεμον μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Χαγάνου συνεστήσαντο, Πρίσκου στρατηγούντος. ὁ γὰρ Κομεντιόλος ἀσθενήσας, εἰς τὸ Βιμηνάκιον τὴν νῆσον ἐκαθέζετο. ἐπὶ πολλὰς δὲ ὥρας τοῦ πολέμου κρατήσαντος καὶ τοῦ ἡλίου δύναντος, τριακοσίων τε Ῥω-²⁰

2. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ α.

Βιμηνάκιον vulg.

15. φρουρεῖν] τηρεῖν α.

add. ex A.

7. ἐν τῇ Θρ. Α.

14. τοῖς δὲ τέσσαρσιν αὐτοῦ υἱαῖς Α.

τὰς δυνάμεις τ. Γ. Α. α.

19. δὲ

quovis superiore obtulerunt. imperator opus demiratus, ad ecclesiam proficiscitur, et in munus deo offert: ipsique supra sanctam mensam ex triplicibus catenulis lapidibus auroque consortis appendit. eo nuncio accepto augustae animo omnino consternatae: et inter querelas et offensas augusta Constantina cum imperatore diem solemnem egit. imperatore vero latis a Thracicis copiis adversus Comentiolum accusationes nullius faciente, ipse Comentiolos, versus Istrum acie ednota, ad Singidonem Prisco adiungitur, et cum barbaris pacem initam solvit. ea violata Viminacium, quae est Istri magna insula, conveniunt. re accepta, Chaganus copias colligit, et Romanas provincias invadit: aliis vero turmis filiorum cusae commissis, Istri fluminis quae forent vada tutanda mandavit. Romeni vero tumultuariis lembis compositis traiecerunt ansem, et Prisco duca cum Chagani filio manus conserunt; Comentiolus enim infirma valetudine iactatus in insula Viminacio subditiorat. ad plures autem horas certamine protracto, cum sol occideret, e Romanis trecenti occisi, barbarorum ad quater mille desiderati. copiis summo mane castris eda-

μαίων ἀναιρεθέντων, χιλιάδες τέσσαρες ἐκ τῶν βαρβάρων Β
 διώλοντο. ἔωθεν δὲ πάλιν συντάξαντες τὰ στρατεύματα, πάλιν
 τοῦ πολέμου ἀπήρξαντο, καὶ πάλιν ὀκτὼ χιλιάδας τῶν
 βαρβάρων ἀνέκλον. ὁμοίως καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ παραταξάμε-
 5 νοι ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς τοὺς βαρβάρους
 ἐχώρησαν, καὶ τούτους τρέψαντες, καὶ ἐπὶ τὰ ὕδατα τῆς λί-
 μνης τοὺς βαρβάρους ὠθήσαντες, πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἀπέπνιξαν
 ἐν οἷς καὶ οἱ τοῦ Χαγάνου παῖδες ἀπέπνιγαν· καὶ νίκην
 οἱ Ῥωμαῖοι περιφανῆ ἀνεδήσαντο. ὁ δὲ Χαγάνος συναθροί-
 10 σας δυνάμεις πολλὰς κατὰ Ῥωμαίων ἐπήρχετο· πολέμου δὲ
 κροτηθέντος τρέπουσιν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς βαρβάρους· καὶ πα- C
 σῶν οἱ Ῥωμαῖοι ἐπισημοτέραν ταύτην ἀπηνέγκαντο τὴν νίκην.
 ὁ δὲ Πρίσκος τέσσαρας χιλιάδας συντάξας τὸν Τίσσον ποτα- V. 189
 μὸν περᾶσαι ἐκέλευσεν, καὶ κατασκοπῆσαι τὰ τῶν βαρβάρων
 15 σκηνώματα. οἱ δὲ βάρβαροι μηδὲν τῶν γεγονότων ἄγνωκότες,
 ἔροτην ἐπιτελοῦντες συνεποσίαζον. τούτοις οἱ Ῥωμαῖοι κρυ-
 πτῶς ἐπιπεσόντες, μέγιστον φόνον ἀπεργάζονται· τριάκοντα
 γὰρ χιλιάδας Γηπαίδων καὶ ἑτέρων βαρβάρων ἀπέκτειναν·
 καὶ πλείστην αἰχμαλωσίαν λαβόντες πρὸς τὸν Πρίσκον ὑπέ-
 20 στρεψαν. ὁ δὲ Χαγάνος πάλιν δυνάμεις συναθροίσας ἐπὶ τὸν
 Ἴστρον παραγίνεται. καὶ συμβαλόντες πόλεμον ἡττῶνται οἱ D

2. ἔωθεν b. 3. χιλιάδες vulg. 7. ἐλάσαντες a. ἀπέ-
 πνιξαν A, ἐπνιξαν vulg. 8. τοῦ add. ex A. 13. Τίσσω A.
 16. τούτοις — — φόνον om. b f.

ctis et in aciem ex utraque parte compositis, bellum rursus instru-
 ctum, et rursus e barbaris octies mille trucidati. tertio pariter die
 in ordinem distributi ex eminentiore loco Romani barbaros adorti,
 eorum acies fundunt, ac in paludem quandam adactos et in eius pro-
 fundum impulsos, plures aquis suffocarunt, inter quos etiam ipsi Cha-
 gani liberi extincti: eo successu victoriam Romani consequuti sunt
 praeclarissimam. Chaganus maioris exercitus robore comparato, in
 Romanos facit impressionem, consertoque praelio, iterum barbaros
 sudere Romani: fuitque haec Romanorum victoria cunctis omnibus il-
 lustrior. Priscus porro armatorum millibus quatuor instructis, Tissum
 amnem transire, et hostium tentoria explorare iussit. barbari rei ge-
 stae penitus ignari festivum epulum celebrabant, et crapulis operam
 dabant. hos Romani ex improviso adorti, ingenti clade affecerunt:
 caesis enim Gepedum et aliorum barbarorum millibus triginta, et in-
 super praeda potiti uberrima, ad Priscum revertere. Chaganus autem
 exercitu restaurato ad Istrum venit: ubi commissa pugna barbari vi-
 cti sunt, et in amnis fluentis submersi: cum quibus etiam Sclavini

βάρβαροι, καὶ εἰς τὰ ρεῖθρα τοῦ ποταμοῦ ἀποπνίγονται. συν-
 ἀπόλλυνται δὲ τούτοις καὶ Σκλαβινοὶ πολλοί. ζῶντας δὲ
 ἐκράτησαν Ἀβάρους μὲν τρισχιλίους διακοσίους, καὶ βαρβά-
 ρους διαχιλίους. ὁ δὲ Χαγάνος εἰς Μαυρίκιον βασιλεῖα πρέ-
 σβεις ἀπέστειλεν ἀναλαβεῖν τοὺς ζωορηθέντας πειρωμένους. ὁ 5
 δὲ Μαυρίκιος μῆπω μαθὼν τὴν περιφανῆ τῶν Ῥωμαίων νί-
 κην, γράφει τῷ Πρίσκῳ ἀποδοῦναι τῷ Χαγάνῳ τοὺς βαρβά-
 ρους μόνον. ὁ δὲ Κομεντίολος μόλις τῆς νόσου διαγενόμενος
 δξέρχεται εἰς Νόβας ζητῶν ὁδηγούς τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν τὴν
 ὁδὸν Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως. γέρον δὲ τις ταύτην ἐπιστά- 10
 μενος, ἔφρασκεν δυσχερῆ εἶναι καὶ ἀδιόδεντον, ἀπὸ τε τῶν
 ὑετῶν πολλῶν καὶ χειμῶνος ὄντος, ὑψηλὰ ὄρη καὶ χιόνιας
 P. 238 κεκτημένῃ. ὁ δὲ Κομεντίολος μὴ πεισθεὶς τοῖς λόγοις τοῦ
 γέροντος, ἀπέρχεται διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης. ψύχους δὲ γεγο-
 νότος ἐξαισίον καὶ μεγάλου κρύους, διαφθείρονται πολλοὶ τῶν 15
 Ῥωμαίων, καὶ τῶν νοτοφόρων ζῶων τὰ πλεῖστα. καὶ μόλις
 εἰς τὴν Φιλιππούπολιν ἀφίκετο. κάκεισε τῶν Ῥωμαίων πα-
 ραχειμασάντων, ὁ Κομεντίολος εἰς Βυζάντιον ἔρχεται.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀνῆρ τις τὸ μοναχικὸν σχῆμα περιβε-
 βλημένος καὶ ἐν ἀσκήσει διαλάμπων, σπαθίον γυμνώσας, ἀπὸ 20

2. τούτοις καὶ A, καὶ τούτοις vulg. 5. βουλόμενος a. 7. τῷ
 Χαγάνῳ om. a. 8. καὶ μόνον A, μόνους f. μόλις add.
 ex a. 9. Νόβας A a, νομάς vulg. 10. ταύτην add. ex A.
 11. δυσχερῆ εἶναι A a, δυσχερῆ ταύτην εἶναι vulg. 12. ἔτιῶν
 A, ἐτῶν vulg. 16. νοτοφόρων vulg.

multi periere. vivi in potestatem Romanorum venerunt Avarum tria millia ducenti, barbari bis mille. Chaganus vero legatos ad Mauricum misit ad captivos redimendos: Mauricius nondum accepto tam praeclarae victoriae nuncio, Prisco scribit ut solos barbaros redderet. caeterum Comentiolus cum vix a languore se recepisset, in deserta Nomadam loca profectus est, ductores quaerens, qui sibi viam a Traiano olim tritam indicarent. senior autem quidam illius gnarus difficilem admodum et asperam, ceu quae a multis imbribus et inusitato perpetuae hiemis rigore horresceret undique, et praeruptis saxis niviumque globis quaquaversus obsideretur, praedicabat. Comentiolus spreto senis monito, viam illam capessit. cum autem immensum plane frigus asperumque gelu ingrueret, multi ex Romanis militibus, iumentorum vero maxima pars periit: vixque Philippopolim deventum est: ubi cum hibernarent milites Romani, Comentiolus Byzantium se contulit.

Eodem anno vir quidam monachorum habitu indutus, et continuis religiosae vitae exercitationibus insignis, a foro ad Chalcem us-

τοῦ φόρου μέχρι τῆς Χαλκῆς ξιφῆρης διαδραμών, τὸν αὐτοκράτορα τοῖς πᾶσιν ἐν φόρῳ μαχαίρας τεθνήξουσιν προηγόρευσεν. ὁμοίως καὶ Ἡρωδιανὸς Μανρικίῳ εἰς τὸ φανερόν Β
προανήγγειλεν τὰ τούτῳ συμβησόμενα. τοῦ δὲ βασιλέως νυκτὶ
5 ἀνυποδύτου λιτανεύοντος μετὰ πάσης τῆς πόλεως, παρερχομένου ἐν τοῖς Καρπιανοῖς, στασιάζουσιν ἐκ τοῦ πλήθους τινές, καὶ λίθους κατὰ τοῦ βασιλέως ἔβαλλον· ὥστε μόλις τὸν
βασίλεα σὺν Θεοδοσίῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ διασωθῆναι, καὶ τὴν
εὐχὴν πληρῶσαι ἐν Βλαχέρναις. οἱ δὲ δῆμοι εὐρόντες ἄν-
10 δρα προσομοιοῦντα Μανρικίῳ, καὶ βαλόντες αὐτῷ σαγίον μαῦρον καὶ ἀπὸ σκόρδων πλέξαντες στέφανον, καὶ εἰς ὄνον τοῦτον καθίσαντες, διέπαιζον λέγοντες· εὐρῆκεν τὴν δαμαλίδα
ἀπαλὴν, καὶ ὡς τὸ καινὸν ἀλεκτόριον ταύτῃ πενήδηκεν, καὶ
ἐποίησεν παιδία ὡς τὰ ξυλοκούκουδα· καὶ οὐδεὶς τολμᾷ λα- C
15 λῆσαι, ἀλλ' ὅλους ἐφίμωσεν· ἅγιέ μου, ἅγιε, φοβερὰ καὶ δυνατέ, δὸς αὐτῷ κατὰ κρανίου, ἵνα μὴ ὑπεραίρηται· κἀγὼ
σοι τὸν βούν τὸν μέγαν προσαγάγω εἰς εὐχὴν. πολλοὺς δὲ
τούτων πιάσας ὁ βασιλεὺς ἐτιμωρήσατο.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Νοεμβρίῳ ἰνδικτιῶνι ε' ὁ βασιλεὺς A.M. 6094
20 Μανρικίος Θεοδόσιον τὸν αὐτοῦ υἱὸν συνῆψεν πρὸς γάμον τῇ V. 190
D

10. βαλόντες A, βάλλοντες vulg. 11. καὶ εἰς δν. τ. καθίσαντες A, εἰς ὄν. τοῦτον καθίζοντες vulg. 13. ἀλεκτόριον A f. 14. ὡς τὰ] ὅστα vulg. 15. καὶ δυνατέ om. f. 16. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg.

que nudatum gladium manu intentans morte gladio inferenda imperatorem ex hominibus excessurum cunctis praenunciavit: similiter Herodianus Mauricio palam, quae ipsi eventura essent, praedixit. caeterum imperatore nudis aliquando pedibus cum universo populo per civitatem cum precibus noctu procedente, ad Carpiana forte transitum habente, e plebe quidam exciti tumultuari et in eum lapides mittere, ita ut vix ipse cum Theodosio filio incolumis evaderet, et precem expleret in Blachernis. at forte plebs hominem quandam Mauricio similem inveniens, hunc nigri coloris sagulo indutum et corona ex alliiis intexta redimitum in asinum imposuit, sedentique iocosis illudebat vocibus. teneram iuenculam invenit, et velut exoriens Gallulus in eam insiliit: ac procreavit filios instar ligneorum crepitaculorum. nullus tamen audeat conqueri: quin imo cunctorum obturavit ora. sancte mi, o sancte, tremende et potens: ictum in eius cranium impinge, ne amplius efferatur: et ego voti reus bove tibi maximo litabo. imperator vero in plures ex seditiosis comprehensos supplicii animadvertit.

Hoc anno mense Novembri indictione 5 Mauricius imperator A. C. 594

θυγατρὶ Γερμανοῦ πατρικίου στεφανώσαντος αὐτοῦς Κυρια-
 κοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. τῷ δὲ Ἰανουαρίῳ μηνί
 α' Δομετιανὸς ἐπίσκοπος Μελιτινῆς, συγγενῆς τοῦ βασιλέως
 τέθνηκεν, καὶ ἐτάφη ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις ὑπὸ Κυριακοῦ
 τοῦ πατριάρχου, καὶ πάσης τῆς συγκλήτου τιμηθεὶς ἐπιτάφια. 5
 ὁ δὲ βασιλεὺς Πέτρον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν στρατηγὸν πάλιν
 τῆς Θράκης χειροτονήσας ἀπέστειλεν. ἠκηκόει γὰρ περὶ τοὺς
 καταράκτας ἀθροισθῆναι τὰ τῶν βαρβάρων πλήθη τὸν Ἀψήχ
 P. 239 στρατηγὸν ἔχοντα. ὁ δὲ Πέτρος ἀπέστειλεν πρὸς τὸν Ἀψήχ
 πρεσβευτήν περὶ εἰρήνης. ὁ δὲ Ἀψήχ τοὺς καταράκτας ἐκ 10
 τῶν Ῥωμιῶν ἐπεχείρει λαβεῖν· καὶ ὁ Χαγάνος ἐπὶ τὴν
 Κωνσταντιάν ἐχώρησεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐπὶ τὴν Θράκην ἐπα-
 νέβησαν, καὶ εἰς Ἀδριανούπολιν ἀφίκοντο. ὁ δὲ βασιλεὺς
 μαθὼν ὅτι ὁ Χαγάνος κατὰ τοῦ Βυζαντίου ἐπέρχεται, γράφει
 τῷ Πέτρῳ εἰς τὸν Ἴστρον ὑποστρέψαι. καὶ ἀποστέλλει Βώ- 15
 νουσον τὸν σκριβωνα μετὰ ναυτιλίας τοῦ διαπερᾶναι τὸν λαόν.
 ἀποστείλας δὲ Πέτρος Γουνδόην τὸν ὑποστράτηγον πέραν τοῦ
 Ἰστρου, πολλῆς αἰχμαλωσίας ἐκράτησεν· ταῦτα μαθὼν ὁ
 B Χαγάνος τὸν Ἀψήχ μετὰ πλήθους ἀπέστειλεν, ὅπως τὸ τῶν
 ναυτῶν διολοσῆ ἔθνος, ὡς σύμμαχον τῶν Ῥωμαίων. τοῦτου 20

1. Γερμανοῦ a. 8. καταράκτας A. 10. περὶ add. ex A.
 11. ἐπὶ τὴν Κωνσταντιόπολιν A, fort. ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν.
 15. Βώνουσον A. 19. τῶν αὐτῶν f, ταυτῶν e.

filium filiae Germani patricii matrimonio iunxit, Cyriaco patriarcha
 Cpolios nuptiales coronas imponente. Ianuario vero mense Domitianus
 Melitines episcopus imperatoris consanguineus diem extremum obiit,
 et a Cyriaco patriarcha ad sanctorum apostolorum sepultus est, se-
 natu universo funebribus honoribus memoriam eius prosequente. porro
 imperator Petrum fratrem suum Thraciae ducem iterum renunciatum
 illuc transmisit. audierat enim barbarorum multitudinem Apsech
 duce ad cataractas congregari. Petrus autem misso ad Apsech legato
 de pace tractavit. Apsech ex adverso cataractarum locum Romanis
 eripere studebat, Chaganus contra Cpolium expeditionem suscipiente.
 itaque Romani in Thraciam reversi Adrianopolim venerunt. verum
 ubi Chaganus Byzantium accedere cognovit imperator, Petro ut ad
 Istrum redeat, scribit. scribonem etiam Bonosum cum navigiis mili-
 tem trans flumen devehendo mittit. Petrus misso Gundus legato ex-
 ercitus trans Istrum praedam captivosque innumeros eius virtute coe-
 git. quod cum Chaganus rescivit, Apsech cum copiis misit ad nau-
 tarum turbam illic conficiendam, utpote qui Romanis auxiliati fuis-
 sent. quo demum facto, portio quas barbaris contigerat, ad Roma-

δὲ γενομένου τῶν βαρβάρων ἀπόκοιρα προσεφρῆ τοῖς Ῥω-
μαίοις. ὁ δὲ Μανρίκιος ἐν ἑαυτῷ γενόμενος, καὶ εἰδὼς δι-
οὐδὲν τὸν Θεὸν λαθάνει, ἀλλὰ πῦσιν ἀποδίδωσιν κατὰ τὰ ἔργα
αὐτῶν, καὶ ἐπιλογισάμενος τὸ σφάλμα ὃ ἐποίησεν εἰς τὴν
5 αἰγμάλωσίν, μὴ ἔξαγορέσας αὐτήν, συμφέρον ἔκριεν ἐν τῷ
βίῳ τοῦτῃ ἀπολαβεῖν τὰς ἀμαρτίας, καὶ μὴ ἐν τῷ μέλλοντι
καὶ ποιήσας δεήσεις ἑγγράφους, ἀπέλυσεν εἰς πάντα τοὺς
πατριαρχικοὺς θρόνους καὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας τὰς ὑπ' αὐ-
τόν, καὶ εἰς τὰ μοναστήρια τὰ ἐν τῇ ἡμέρῃ, καὶ ἐν τοῖς Ἰε- C
10 ρουσολύμοις, καὶ εἰς τὰς λαύρας χρήματα καὶ κηρὸς καὶ θυ-
μιάματα. ὅπως εὐξωνται ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἐνταῦθα ἀπολά-
βῃ, καὶ μὴ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. ἔσκανδαλιζέτο δὲ καὶ εἰς
Φιλιππικὸν τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ, ὡς εἰς τὸ Φ γράμμα ὀνομα-
ζόμενον. ὁ δὲ Φιλιππικὸς διαφόρως ἐπώμνυτο τῷ βασιλεῖ,
15 ὡς καθρός ἐστιν εἰς τὴν δουλείαν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔχει παρ'
αὐτῷ λόγον ἢ δόλον. τοῦ δὲ Μανρικίου τὸν Θεὸν ἰκετεύον-
τος τοῦ ἐλεηθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐν μιᾷ κοιμωμένου αὐ-
τοῦ εἶδεν ὄπτασίαν, εἰς τὴν χαλκῆν πύλην τοῦ παλατίου ἐν τῇ D

1. προσεφρῆ τοῖς Ῥ. A, προσεφρῆτο Ῥ. vulg. 4. ἐπιλογισά-
μενος A, ἐπιλογισάμενος vulg. 5. συμφέρον A, συμφέρειν
vulg. 6. τὴν ἀμαρτίαν A. 7. τοὺς add. ex A f. 8.
ἐκκλησίας] πολιτείας A. ὑπ' αὐτόν A a e, ὑπ' αὐτῶν vulg.
11. περὶ αὐτοῦ a. 12. καὶ αὐτὸς εἰς add. ex A. εἰς τὸ φρα-
γμα f. 16. λόγον ἢ om. A a f. 17. ἐν μιᾷ] fort. ἐν νυκτί.

nos recidit. caeterum Mauricius ad se reversus, certus deum nihil
latere, verum pro meritis cuique suis vices rependere, et attentius
secum reputans, quam, non redemptis captivis, admisisset offensam;
utilius sibi duxit, in hac potius vita, quam in futuro saeculo, flagi-
tiorum poenas si exsolveret. compositas itaque preces ac vota litte-
ris consignata ad singulos patriarchales thronos et ecclesias eisdem
subiectas, ad monasteria in desertis et Hierosolymis posita, misit;
quibus etiamnum pecuniarum, cereorum et thuris munera adiunxit:
quo vis illi orationibus obtineant, ut in hac terrestri potius, quam
in futuri saeculi mora operum suorum compensationem accipiat. Invi-
sus sane erat ei Philippicus ex sorore gener ob Phi litteram a qua
nomen ducebat exordium. Philippicus autem non una iuramenti ra-
tionis usus, sed tum diris invocatis, tum etiam deo in testem implo-
rato, se in eius obsequio purum gerere consilium, et tam ab animi
lenitate, quam dolis alienam semper mentem servasse coram impera-
tore affirmabat. Mauricius porro continuis precibus deum interpel-
lans ut erga animam clementem eum experiat, quadam nocte somno
sopitus per visum imaginatus est, se astare coram imagine servatoris,

εἰκόνι τοῦ σωτήρος ἑαυτὸν παρεστῶτα, καὶ λαὸν παρεστῶτα αὐτῷ· καὶ φωνὴ γέγονε ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγουσα· ὁτε Μαυρίκιον. καὶ κρατήσαντες αὐτὸν οἱ δίκης ὑπηρεταὶ παρέστησαν τῷ πορφυρῷ ὀμφαλίῳ τῷ ἐκείσε. καὶ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἡ θεία φωνή· ποῦ θέλεις ἀποδόσω σοι; ὡδε, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι; ὁ δὲ ἀκούσας, ἔφη· φιλάνθρωπε δέσποτα, δικαιοκρίτα, ὡδε μᾶλλον, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. καὶ ἐκέλευσεν ἡ θεία φωνὴ ἐκδοθῆναι Μαυρίκιον καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ Φωκᾷ τῷ στρα-

- P. 240 τρώτῃ. διυπνισθεὶς οὖν Μαυρίκιος καὶ καλέσας τὸν παρακοιμώμενον αὐτοῦ, ἀπέστειλε πρὸς Φιλιππικὸν τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ. V. 191 τοῦ ἐν σπουδῇ ἀγαγεῖν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα. ἀπειθῶν δὲ ὁ παρακοιμώμενος ἐκάλεσεν αὐτόν. ὁ δὲ ἐγερωθεὶς καὶ προσκαλεσόμενος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἠσπάσατο αὐτήν, λέγων· σώζου, γύναι, οὐκ ἔτι μὲ θεωρεῖς. ἡ δὲ ἀνέκραξεν μετὰ κλαυθμοῦ φωνῇ μεγάλῃ πρὸς τὸν παρακοιμώμενον λέγουσα· ὁρκῶ σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, τί ἐστι τὸ πρᾶγμα, δι' ὃ ζητεῖ αὐτὸν τῇ ὄρα ταύτῃ; ὁ δὲ ἐπωμόσατο ἀγνοεῖν, καὶ οἱ αἰφνίδιον ἐξ ὕπνου ἀναστάς ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλέ με. ὁ δὲ 20 B Φιλιππικὸς ᾗτήσατο μεταλαβεῖν, καὶ οὕτως ἀπῆει πρὸς τὸν

4. δίκην A a c.

8. ἡ μὴ ἐν A.

11. οὖν A, δὲ ὁ vulg.

16. γύναι om. A f.

quae ad portam aeream, et turbam maximam circa se collectam: vocem vero ex magni dei et servatoris nostri Iesu Christi effigie prodeuntem audiri: producite Mauricium: mox vero comprehensum a iudicii ministris ad porphyreticum umbilicum ibidem positum stetit. tum ad eum divina vox: ubi vis, inquit, tibi pro operibus retribuam? num hic, vel in futuro saeculo? his auditis, responde: humanissime domine, iudex aequissime, hic certe potius, quam in futuro saeculo. illa itaque divina vox Mauricium, et eius uxorem, liberos, et omnem eius prosapiam Phocae militi tradi iussit. excitus a somno Mauricium vocatum ad se accubitorem Philippicum generum quantocius accersendum imperat. profectus accubitor virum vocat. ille somno excusso, coniugem etiam excitat, et salutem osculo precatus: vale, inquit, coniux, nunc ultimo me vides. illa magni eiulatus voce ad accubitorem exclamans: obtestor te, ait, per deum, quidnam rei est, quod virum hac hora quaerit imperator? affirmat ille iusiurandis se nescium: tantum de repente a somno liber imperator exsurrexit, et me huc misit. Philippicus eucharistiae recipiendae facultate petita, ea instructus ad imperatorem pergit. uxor autem eius Gordia querula,

βασιλέα. ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ Γορδία ἔκειτο χαμαὶ ὄδυρομένη
 καὶ κλαίονσα, καὶ τὸν θεὸν ἱκετεύουσα. εἰσελθὼν δὲ ὁ Φι-
 λιππικὸς ἐν τῇ βασιλικῇ κοιτῶνι, ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς τοὺς
 πόδας τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ βασιλεὺς λέγει αὐτῷ· συγχώρησόν
 5 μοι διὰ τὸν θεόν, ὅτι ἤμαρτόν σοι. ἕως γὰρ τοῦ νῦν ἐσκανδα-
 λιζόμεν ἐἴς σέ. καὶ κελεύσας ἐξελθεῖν τὸν παρακοιμώμενον
 ἀναστὰς ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Φιλιππικοῦ, λέγων· συγ-
 χώρησόν μοι· ἀσφαλῶς γὰρ οἶδα ὅτι οὐδὲν ἤμαρτες εἰς ἐμέ.
 ἀλλ' εἰπέ μοι, τίνα γινώσκεις ἐν τοῖς ἡμετέροις τάγμασι Φωκῶν
 10 στρατιωτῆν; ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀναλογισάμενος, λέγει αὐτῷ· ἕνα
 γινώσκω, ὃς τις πρὸ καιροῦ ὀλίγου πεμφθεὶς ἐντολικάριος ἐκ
 τοῦ στρατοῦ ἀντέλεγεν τῷ κράτει σου. ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη·
 ποίας ἐντεύξεώς ἐστιν; ὁ δὲ Φιλιππικὸς εἶπεν· νεώτερος,
 Θρασύς καὶ δειλός. τότε λέγει Μαυρίκιος· εἰ δειλός, καὶ φο-
 15 νέυς. καὶ ἐξηγεῖτο τῷ Φιλιππικῷ τὴν τοῦ θνείρου ἀποκάλυψιν.
 τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ δφάνη ἀστὴρ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ λεγόμενος
 κομήτης. τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, ἔφθασεν καὶ ὁ ἀποσταλεὶς
 Πλαγιστριανὸς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἁγίους πατέρας, φέρων
 παρ' αὐτῶν ἀπόκρισιν τοιαύτην· ὅτι ὁ θεὸς δεξάμενος τὴν μετὰ-
 20 νοιάν σου, σώζει τὴν ψυχὴν σου, καὶ μετὰ ἁγίων κατατάττει σε

2. ἐλθὼν A. 7. τοῦ add. ex A. 10. ἀναλογισάμενος A
 a f, ἕνα λογισ. vulg. 16. δὲ add. ex A. 19. τοιαύτην A,
 αὐτήν vulg. 20. καὶ add. ex A.

plorans, et divini numinis opem suis precibus advocans in humum
 proiecta iacebat. Philippicus imperatoris cubiculum ingressus, ad eius
 pedes provolvitur. ad quem imperator: per deum immortalem, in-
 quit, ignosce quod in te peccavi. ad hanc siquidem horam te suspec-
 tum et invisum habui. et accubitore secedere iusso, exurgens e le-
 cto ad Philippici pedes procidens, ignosce mihi, subianxit: te nam-
 que nihil in me peccasse, certus sum. verum, si quempiam inter le-
 giones nostras Phocam nomine noveris, edissere. tum Philippicus
 secum aliquamdiu cogitans, unum, inquit, eiusmodi nominis novi; qui
 nuper missi munere apud te ab exercitu fungens imperio tuo verbis
 audacioribus sese opponebat. rogat imperator: cuius indolis est, ac
 naturae? subinfert Philippicus: lunior est adhuc, temerarius, et ti-
 midus. ait Mauricius: si timidus caedium amans est, et sanguinis:
 suique insomnii enarrationem ad Philippicum: instituit. ea nocte
 astrum, cui nomen cometes, in caelo visum est: sequenti porro luce
 Magistrianus ad sanctos eremi patres delegatus, responsum istiusmodi
 ab eis ferens, rediit. poenitentiam tuam deus approbat, et anima
 tua damnationis poena servata, cum omni familia tua in sanctorum

πανοικί. τῆς δὲ βασιλείας μετὰ ἀτιμίας καὶ μετὰ κινδύνου ἐκπίπτεις. ταῦτα ἀκούσας Μαυρίκιος ἐδόξασεν μεγάλως τὸν Θεόν. **Δ**ιτῆς τοίνυν μετοπωρινῆς ὥρας καταλαβούσης, καὶ Μαυρίκιος βασιλέως τῷ Πέτρῳ ἐν τῇ τῶν Σκλαβινῶν χώρα προσταξάντος τὸν λαὸν παραχειμάσαι ἀντίστησαν οἱ Ῥωμαῖοι μὴ κατα-5 δεχόμενοι τοῦτο ποιεῖν, διὰ τε τὴν τῶν ἵππων ταπείνωσιν, καὶ διὰ τὸ πολλὴν πρᾶξιν ἐπιφέρεισθαι, καὶ διὰ τὸ πλήρη βαρβάρων πυρακεχῦσθαι τῇ χώρᾳ, καὶ στάσιν ἐμελέτησαν. ὁ δὲ στρατηγὸς ἀγανακτῶν κατὰ τοῦ λαοῦ εἰς πόρους αὐτοὺς ἐνέβαλλεν. ἐπιπίπτουσι τοίνυν ἕτεροι λαῦροι τῷ στρατῷ, καὶ 10 ψῦχος πολὺ. ὁ δὲ Πέτρος ἀπὸ εἴκοσι μιλίων τῆς στρατίας τὴν διατριβὴν ἐποιεῖτο. Μαυρίκιος δὲ τῷ Πέτρῳ ἐνώχλει διὰ γραμμάτων διαπερᾶσαι τὸν Ἰστρον· καὶ τὰς χειμεριὰς ἀποτροφὰς τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς τῶν Σκλαβινῶν χώρας ἀρύσασθαι, ὅπως μὴ δημοσίας σιτήσεις ἀναγκασθῆ τοῖς Ῥωμαίοις 15 παρῶσθαι. ὁ δὲ στρατηγὸς μεταστειλόμενος τὸν Γουνδόρη εἶπε· λίαν μοι βαρύντατα τοῦ βασιλέως προσταγμάτων ἐπὶ ἀλλοτριᾶς γῆς Ῥωμαίους χειμάσαι προστασσόντος, καὶ τὸ παρᾶκουσαι χαλεπὸν· καὶ τὸ ὑπακούσαι, δεινότερον. οὐδὲν

3. καταλαβούσης A, καταλαμβάνουσης vulg. 4. προσταξάντος τὸν λαὸν παραχειμάσαι A, παραχειμάσαι κελεύσαντος vulg. ἀντίστησαν A, ἀνέστησαν vulg. 6. τὴν add. ex A. 12. ἐνώχλει A, ἐπώχλει vulg. 17. εἶπε add. ex A. 18. προστασσόντος om. A. καὶ τὸ παρακούσαι χαλ. A 2, καὶ τὸ ἐπακούσαι δεῖν χαλ. vulg. 19. καὶ τὸ ὑπακούσαι A 2, καὶ τὸ παρακούσαι vulg.

album te ascribit: imperii vero dignitate cum dedecore et vitae periculo excides. his auditis Mauricius totis viribus laudes deo retulit. autumno igitur appetente, et Mauricio imperatore Petrum cum exercitu in Sclavinorum agris hibernare iubente, milites imperata facere detrectantes tumultuantur, et equos iam defatigatos, multamque praedam se avehere, sparsasque per regionem adversariorum copias passim occurrere causati, in rebellionem versi sunt. quare dux exercitus in rebellantes intractus duris eos laboribus subigere moliebatur: tunc admodum copiosi imbres, frigusque ingens castris incubuit. porro Petrus ad passuum viginti millia a via remotior moram agebat. Mauricius interea per litteras etiam moleste iussitabat exercitum trans Istrum duci, et ex Sclavinorum agris annonam in hiemem ei subministrari, ne ipse ex publico comineatam praebere cogeretur. dux autem Gundai ad se vocato, quam dura, inquit, imperatoris iussa, in alieno hostilique solo exercitum hiemare praecipientis! parandi sane necessitas gravis: detrectandi difficultas maior. nil equidem boni

καλὸν τίκει φιλαργυρίᾳ, μήτηρ δὲ πάντων τῶν κακῶν καθέ-
 στηκεν. ταύτην νοσῶν ὁ αὐτοκράτωρ τῶν μεγίστων κακῶν
 αὐτος τοῖς Ῥωμαίοις γίνεται. μεταστειλάμενος δὲ τοὺς τα- B
 ξιάρχας τοῦ λαοῦ, τὸν τοῦ βασιλέως σκοπὸν αὐτοῖς παρεδή-
 5 λωσεν. οἱ δὲ ἔφησαν τὸν λαὸν τοῦτο μὴ καταδέξασθαι. ὁ δὲ V. 192
 λαὸς τοῦτο ἀκούσας ἐστασίασεν καὶ οἱ ἐπίσημοι ἄρχοντες φυ-
 γόντες εἰς αὐτῶν πρὸς τὸν στρατηγὸν παρεγένοντο. τὰ δὲ πλήθη
 συναθροισθέντα προβάλλονται ἔξαρχον Φωκῶν τὸν κένταρχον,
 καὶ ἐπὶ ἀσπίδος τοῦτον ὑψώσαντες εὐφήμησαν ἔξουρχον. καὶ
 0 ταῦτα ὁ Πέτρος ἀπηκοῦς εἰς φυγὴν ἐτρέπη, καὶ τῷ βασιλεῖ
 πάντα κατάδηλα ἐποίησεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ δυσχερῆ ταῦτα
 ἀκούσας, κρύπτειν αὐτὰ τῷ πλήθει ἐπειρᾶτο. δευτέρᾳ δὲ
 ἡμέρᾳ καὶ ἱππικὸν ἐπετέλεσεν, τὰ τῆς συμφορᾶς ἀποκρύπτων. C
 ὁ δὲ δῆμος τῶν Πρασίνων ἔκραξεν, λέγων· Κωνσταντῖνος
 5 καὶ Δομεντίολος, δέσποτα Ῥωμαίων τρισυγγουστο, τῷ οἰκίῳ
 σοῦ δῆμῳ παρενοχλοῦσιν, ἵνα ὁ κρούκης διοικῆσῃ, εἰς ἃς
 ἔχομεν ἀμαρτίας. ὁ θεὸς ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας ὑποτά-
 ξει πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἐμφύλιόν τε καὶ ἀλλόφυλον,
 καὶ χωρὶς αἱμάτων. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖς δῆμοις ἐδήλωσεν·
 0 μηδὲν ὑμᾶς ταραξῆ ἀλόγων στρατιωτῶν ἀκοσμία καὶ ἀταξία.

5. οἱ δὲ A, αὐτοὶ δὲ vulg. τοῦτο A, τοῦτον vulg.

8. ἀσπί- 9. ἀσπί-

δος A, ἀσπίδα vulg.

11. πάντα A, ταῦτα vulg.

13. ἐπε-

τέλεσεν A, ἀπετ. vulg.

15. Δομεντίολος A.

atque honesti avaritia peperit; quia immo incommodorum omnium
 mater apud omnes aestimatur. huius contagio imperator infectus im-
 gentium malorum auctor Romanae rei publicae habebitur. convocatis
 subinde agminum praefectis, imperatoris voluntatem ipsis patefacit:
 qui, milites illam minime executores, dixere. illa quoque publice
 enunciata, confestim exercitus omnis in rebellionem motus. periculo
 subducunt se primores, et ad ducem palantes se conferunt. quam-
 obrem agmina in unum collecta Phocam centurionem exarchum crea-
 vere: tumque clipeo sublato exarchum faustis acclamationibus pro-
 sequuti sunt. ea re intellecta, Petrus fuga lapsus certiore de omni-
 bus fecit imperatorem. Mauricius nuncium adeo gravem atque mole-
 stum accipiens, urbicariis turmis caelare satagebat. die vero secunda
 insequente, quo magis infortunium occultaret, certamen equestre ce-
 lebravit. tum vero Prasinorum factio in has voces eripit: Constan-
 tinus et Domentiolus, Romanorum domine, ter auguste, sollicitant
 populum, ut, peccatis nostris exigentibus, forcifer rei communis ad-
 ministrator instituat: deus rerum omnium opifex adversarios et ho-
 stes universos intectinos aequae ac exteros citra sanguinis effusionem

οὐ δὲ Βένετοι εἶπον· ὁ θεὸς ὁ κελεύσας σε βασιλεύειν ὑποτάξει σοι πάντα τὸν πολεμοῦντα τὴν βασιλείαν σου. εἰ δὲ Ῥωμαῖός ἐστιν ὁ ἀγνωμονῶν σε εἰς δουλείαν σοι τοῦτον ὑποτάξει χωρὶς αἱμάτων. τούτους δὲ ὁ βασιλεὺς καθοπλίσας καὶ λόγοις ἠπίοις κατενύσας, σὺν τοῖς δημάρχοις φυλάττειν τὰς τείχη τῆς πόλεως προσέταξεν. τοῦ δὲ υἱοῦ τοῦ βασιλέως ἄμα Γερμανοῦ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ εἰς Καλικράτειαν κληγετοῦντος, ἀποστέλλουσι γράμματα οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς Θεοδοσίον ἀξιούντες ὑπ' αὐτοῦ βασιλεύεσθαι, εἰ δὲ μή, κἄν Γερμανὸν προσαγορεύσαι βασιλέα· μηδὲ γὰρ ἔτι ἀνέχεσθαι ὑπὸ Μαυρικίου βασιλεύεσθαι. ταῦτα ὁ Μαυρῆσιος μαθὼν, μεταστέλλεται τὸν υἱὸν πρὸς ἑαυτὸν. Κομεντίολον δὲ τὰ τείχη φρουρεῖν προσέτατε. τὸν δὲ Γερμανὸν σὺν τῷ υἱῷ Θεοδοσίῳ κατηγιάτο τῶν συμφορῶν αἴτιον γεγονέναι. τοῦ δὲ Γερμανοῦ ἀπολογουμένου, Μαυρῆσιος ἔφη· ὦ Γερμανέ, δύο εἰσι 15
 P. 242 τεκμήρια τῆς ὑπονομίας μου· τὰ τε ἐκ τοῦ λαοῦ πρὸς σε γράμματα, καὶ τοῦ φείδεσθαι τὸν λαὸν τῆς ἀγελαίας ἵππου τῆς νεμομένης σοι εἰς τὰ προάστεια. πάντα γὰρ διήρπασαν, καὶ τῶν σῶν ἐφείσαντο. φείδου, Γερμανέ, τοῦ μηκύνειν τὸν

2. τὸν πολεμοῦντα A, τῶν πολεμοῦντων vulg. τῆ βασιλείᾳ A.
 7. αὐτοῦ add. ex A. 9. εἰ δὲ μὴ ὑπὸ Μαυρικίου βασιλεύεσθαι add. ex A et aliis codd. 13. τὸν δὲ Γ. A, τὸν Γ. δὲ vulg. 18. διήρπασαν A, ἐφήρπασαν vulg. 19. ἐφείσαντο A, ἐφείσαν vulg.

tibi subiiciet. imperator ad haec factionibus significavit: insaniam militum motus indecentes atque seditio nequicquam vos movent. tum Veneti: dens qui te imperatorem esse iussit cunctos maiestati tuae armis adversantes prosternet. si Romanus sit, qui tam ingratus tecum agit, hunc absque caedis periculo iterum servituti tuae subiiciet. illos itaque armis instructos et blandis verbis delinatos urbis moenia custodire iussit imperator. filio vero imperatoris ad Callicratiam cum Germano socero venatu se exercente, ad ipsum Theodosium, ut imperium suscipiat, litteras dirigunt Romani, si nollet, vel Germanum imperatorem renuntiaturus: non enim diutius posse tolerari Mauricii dominationem. ea re comperta filium ad se advocat Mauricius: moenium vero defensionem Comentiolo commendat. tum Germanum una cum filio Theodosio, seu imminentium calamitatum auctorem, incusare. Germano crimen excusatione depellente: o Germane, inquit Mauricius, suspicionis meae duo sunt argumenta validissima: a populo nimirum ad te missae litterae, et quod equarum tuarum gregi ad urbis vicina loca pascenti populus idem pepercit. caeteris enim direptis, ex populi in te humanitate res tuae tectae

λόγον, οὐδὲν ἡδύτερον τοῦ δια ξίφους τεθνάναι. ὁ δὲ Γερμανὸς εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεομήτορος τῶν Κύρου προσέφυγεν. καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦτο μαθὼν Στέφανον τὸν εὐνοῦχον ἀπίσται-
 λεν τοῦ ἐξαγαγεῖν τὸν Γερμανὸν τῆς ἐκκλησίας. τοῦ δὲ Στε-
 φάνου βιαίως ἐξαγαγεῖν τοῦτον θελήσαντος, οἱ τοῦ Γερμανοῦ
 ὑπασισταὶ ἀντικαταστάτες, ἐξωθοῦσι τὸν Στέφανον, καὶ λα-
 βόντες τὸν Γερμανὸν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καταφεύγου-
 σιν. ὁ δὲ βασιλεὺς ῥάβδοις ἐμαστίγου Θεοδοσίον τὸν ἑαυτοῦ
 υἱόν. ἔφρασκεν γὰρ δι' αὐτοῦ Γερμανὸν φυγαδευθῆναι·
 καὶ ἀποστέλλει ἐξκουβίτωρας τοῦ ἐξαγαγεῖν τῆς μεγάλης ἐκ-
 κλησίας τὸν Γερμανόν. ἐντεῦθεν Θρύλλος μέγας τῇ πόλει ἐνέ-
 σκησεν. ὁ δὲ Γερμανὸς ἠθέλησεν ἀξελθεῖν, καὶ δοῦναι ἑαυ-
 τόν. τὰ δὲ πλήθη οὐ καταδέξαντο, ἀλλ' ὕβρσοι μεγάλαις τὸν
 βασιλέα ἠτίμασαν, λέγοντες· μὴ σχοίῃ δέρμα, ὁ φιλῶν σε
 Μαυρίκιε Μαρκιανιστά. οἱ τοίνυν τὰ τεῖχη φρουροῦντες
 ταῦτα μαθόντες, τῆς φρουρᾶς κατημέλησαν. τότε οἱ τοῦ Πρα-
 σίνου μέρους τὴν οἰκίαν τοῦ Κωνσταντίνου, τοῦ λεγομένου
 Λάρδου, καταφλέγουσιν. ὁ δὲ Μαυρίκιος μεσουύσης τῆς νυ-
 κτὸς ἀποδυσάμενος τὴν βασιλικὴν στολὴν, καὶ ἰδιωτικὴν πε-
 ριβαλόμενος, εἰς δρόμωνάς τε εἰσελθὼν, μετὰ τῆς γυναικὸς
 καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ καὶ Κωνσταντίνου, ἀποδιδράσκει. τὰ V. 193

2. εἰς τὰ Κύρου a. 5. βιαίως ἐξαγαγεῖν τοῦτον A, τ. ξξ. βι-
 αίως vulg. 9. Γερμανόν add. ex A. 14. ἠτίμασαν A, ἠτοί-
 μασαν vulg. σχοίῃ] ἔσχη A f. 19. περιβαλόμενος A, πε-
 ριβαλλ. vulg.

partaque perstiterunt. parce, Germane, sermones ambagibus invol-
 vere, morte gladio inferenda nihil mihi incundius. tum Germanus
 ad dei genitricis aedem, cui a Cyro factum nomen, confugit. quod
 ubi rescivit imperator, Stephanum eunuchum, qui Germanum ecclesia
 educeret, misit. Stephano ad eum eruendum vim adhibente, Ger-
 mani stipatores contra resistentes, Germanum inde ereptum ad ma-
 gnam ecclesiam fuga celeri deducunt. interea filium Theodosium vir-
 gis caedi iubet imperator. Germanum enim eius consiliis fugam ar-
 ripuisse causabatur. quare excubitores qui eum ecclesia extrahant,
 mandat: ex quo tumultus ingens civitatem universam invadit. cum
 vero Germanus exire, ac se ultro dedere pararet, plebs id minime
 passa est: quin petulantioribus conviciis in imperatorem invecta, ex-
 corietur, exclamavit, qui te diligit, Mauricie Marcianista. istis audi-
 tis, qui moenibus defendendis invigilabant, deserere custodiam. tum
 vero qui Prasinæ parti affecti, Constantini, cui cognomen Lardus, ae-
 dem succenderunt. ergo Mauricius imperatoris insignibus et vestibus
 exutus, privatum induens, media nocte, conscensis dromonibus, eum

δὲ πλήθη δι' ὄλης τῆς νυκτὸς ἀσπίστοις ὕβρеси τὸν βασιλεῖα
καθύβριζον ἐπέσκωπτὸν τε, καὶ τὸν πατριάρχην Κυριακὸν.
λαίλακος τοίνυν γενομένου μεγάλου μετὰ κινδύνων μεγίστων
διασώζεται Ἀυτόνομος. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ ἐπιτίθενται αὐτῇ
καὶ νόσοι ἀρθρίτιδες, ὡς ποδαλγίας καὶ χειρουργίας καλοῦσι.⁵
ἐντεῦθεν ἀποστέλλει Θεοδοσίον τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πρὸς Χωσρόην
D τὸν βασιλεῖα Περσῶν μετὰ Κωνσταντίνου, ὅπως ὑπομνήσῃ τῶν
ὑπὸ Μαυρικίου γεγονότων αὐτῷ, καὶ τὴν ὑπαπόδοσιν τῆς εὐ-
εργεσίας προσείμῃ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ὁ δὲ Γερμανὸς πέμπει
πρὸς Σέργιον τὸν Δῆμαρχον τοῦ Πρασίνου μέρους, ὅπως συν-¹⁰
αγωνίσηται αὐτῷ τοῦ βασιλεῦσαι, ὑποσχόμενος τιμῆσαι τὸ
μέρος τοῦ Πρασίνου, καὶ αὐτὸν μεγάλας ἀξίαις περιβαλεῖν.
ὁ δὲ Σέργιος τοῖς ἐπισημοτέροις τοῦ δήμου τοῦτο ἐδάφησεν.
οἱ δὲ τοῦτο οὐ κατεδέξαντο λέγοντες· οὐκ ἂν ποτε Γερμα-
νὸς τῆς τῶν Βενέτων προσπαθείας ἀποστήσεται. οἱ δὲ Πρά-¹⁵
P. 243 σινοὶ ἐξελθόντες εἰς τὸ Ῥήγιον μεγάλας εὐφημίαις ἐτίμων
τὸν τύραννον Φωκᾶν, καὶ πείθουσιν αὐτόν, ἐν τῷ Ἐβδόμῳ
παραγενέσθαι. πέμπει τοίνυν ὁ Φωκᾶς Θεόδωρον τὸν ἀσπ-
κρήτις, καὶ εἰσελθὼν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐκπατέγνωσεν τῷ

4. αὐτόνομος A. 5. ἐνταῦθα a. 6. Χωσρόην add. ex A.
7. ὑπομνήσῃ τῶν A, ὑπομνησθῆ vulg. 10. τὸν add. ex A. 16.
ἐτίμων| εὐφήμων a. 18. ὁ add. ex A. Ἀσπκρήτην A b,
Ἀσπκρήτης a, Ἀσπκρήτην f.

uxore, liberis, et Constantino, fuga salutem quaerit. populi vero
turmas turpibus verbis et foedis iniuriis per totam noctem imperato-
rem proscindere, et in ipsum patriarcham Cyriacum dicteria illibera-
lesque iocos spargere. exorta autem subinde tempestate maxima, Mau-
ricius post varia discrimina ad Autonomum salvus delatus est. ead-
emque nocte morbus articularis, quem a manuum pedumque dolori-
bus, podalgiam, et chiralgiam nuncupant, eum corripuit. exinde Theo-
dosium filium cum Constantino mittit ad Persarum regem Chosroem,
que beneficii quondam collati memoriam renovaret, et proprio filio
grati animi officium rependeret, et gratiae vicem refunderet. interea
Germanus ad Sergium Prasinae factionis tribunum delegat, ut is sibi
ad derelictum imperium obtinendum operam accommodet, factionem
Prasinam multis honoribus eucturum, ipsumque insolitis dignitatibus
cumulaturum pollicitus. Sergius cum factionis suae praecipuis con-
siliis communicat: rem vero propositam illi respiciat, nusquam
inquinat, ea, quae fortur in Venetos propensione Germanus discedat.
itaque Prasini Rhegium usque progressi, fauotis salutationibus tyrannum
Phocam excipientes, ad Hebdomum accedere suadent. Phocas sub-
inde Theodorum a secretis delegat, qui in magnam ecclesiam ingre-

λαῖψ, ὅπως ὁ πατριάρχης καὶ οἱ δῆμοι καὶ ἡ ἀνύγκλητος ἀφί-
κονται ἐν τῷ Ἑβδομῷ. τούτου τοίνυν γεγονότος, καὶ πάντων
ἐν τῷ Ἑβδομῷ ἀφικομένων, Κυριακὸς ὁ πατριάρχης ἀπήτησεν
τὸν τύραννον ὁμολογίαν περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τοῦ
5 ἀτάραχον φυλάξαι τὴν ἐκκλησίαν. ἔδοξεν δὲ ὁ τύραννος τὸν
Γερμανὸν εἰς βασιλεία προτρέπεσθαι. τοῦ δὲ Γερμανοῦ κα-
τειρωνομένου μὴ θέλειν, καὶ τῶν δῆμων εὐφημοῦντων τὸν Β
τύραννον, ἀναγορεύεται τὸ κακόν· καὶ κύριος τῶν σκήπτρων
ὁ τύραννος προχειρίζεται, καὶ κρατεῖ τῆς εὐδαιμονίας ἢ συμ-
10 φορά, καὶ λαμβάνει τὴν ἔναρξιν τὰ μεγάλα τῶν Ῥωμαίων
ἀτυχήματα. ἡ δὲ ἀναγόρευσις τοῦ τυράννου εἰς τὸν ναὸν τοῦ
ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἐγένετο. δύο δὲ ἡμέρας ἐν
τούτῳ διατρίψας τῇ τρίτῃ εἰς τὰ βασίλεια εἰσῆλθεν ἐπὶ βα-
σιλικῆς ἀμάξης καθεζόμενος. τῇ δὲ πέμπτῃ ἡμέρᾳ Λεοντίαν
15 τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔστειψεν ἀγνοῦσαν. καταστασιαζούσι C
τοίνυν τὰ μέρη πρὸς ἀλλήλα ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ διὰ στάσεις τό-
πων. ὁ δὲ τύραννος τὸν Ἀλέξανδρον τὸν συναντάρτην αὐτοῦ
ἐξέπεμψεν κατευνῆσαι τὰ μέρη. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος Κοσμά
τῷ τῶν Βενέτων δημάρχῳ χειρας ἐπιβαλὼν, ὤθησέν τε καὶ

2. τούτου — ἀφικομένων } ἀφικομένων δὲ vulg. 3. ὁ add.
ex A. 12. ἐγένετο A, γέγονεν vulg. 14. Λεοντίαν A.
16. διάστασις τόπον A f, διάστασις τόπων a. 18. ἐξέπεμψεν A,
ἐπέμψεν vulg.

sus audiente populo ex tabella recitavit, ac iussit, patriarcham, po-
puli factiones, et senatum ad Hebdomum convenire. quo demum
facto, cum universi ad Hebdomum se contulissent, Cyriacus patriar-
cha sponsonem a tyranno exegit, qua se rectam fidem retenturam,
ecclesiamque a turbis immunem conservaturam promitteret. porro
tyrannus de eligendo in imperatorem Germano simulate consilium
inivit. cum vero Germanus dolos mentitus se recusare profiteretur,
factionesque interim tyrannum repetitis vocibus promovere non desi-
sterent, perniciēs et imperii clades imperator renunciatur. ita ty-
rannus sceptrorum dominus salutatur, calamitas felicitatis iura obti-
net, et Romanorum aeternae ingentiores ex adversis istis exordiis
erumpunt. porro tyranni inauguratio ad Iohannis Baptistae templum
peracta est. duos vero dies ibi moratus, tertio tandem imperatorio
curru vectus in regiam penetravit. quinto insuper ab adventu die
Leontiam uxorem imperiali redimivit corona, et augustam renancia-
vit. de stationum autem locis dissidentes ab invicem factiones eo-
dem die seditionem moverunt. quare tyrannus Alexandrum conspira-
tionis inicitae socium ad partes componendas misit. Alexander in Co-
smam Venetorum tribunalis manu violentè illata, audacius impulit, et

ὑβριστῶν. οἱ δὲ Βένετοι ἀγανακτοῦντες, ἔκραζον· ὕπαγε· μίθε τὴν κατὰστασιν, ὃ Μαυρίκιος οὐκ ἀπέθανεν. ὃ δὲ τύραννος τούτων ἀκηκοὺς τῶν φωνῶν, ἐπὶ τὸν τοῦ Μαυρικίου φόνου κινεῖται· καὶ ἀποστείλας στρατιώτας, ἤγαγεν αὐτοὺς ἐν Χαλκηδόνι εἰς τὸν Εὐρωπίου λιμένα. καὶ προαναairoῦνται τοῦ βασιλέως οἱ παῖδες οἱ ἄρρενες ἐπ' ὄψεσιν αὐτοῦ πέντε, ἐν-
 D τεῦθεν προκολαίζων τὸν βασιλέα τῆ τῶν παίδων σφαγῆ· ὃ δὲ Μαυρίκιος φιλοσοφῶν τῷ δυστυχήματι, τὸν ἐπὶ πάντων ἐπεκαλεῖτο Θεόν· καὶ πυκνῶς ἐφθέγγετο· δίκαιος εἶ, κύριε, καὶ εὐθεῖται αἱ κρίσεις σου. γίνεται τοίνυν τῶν παίδων ὃ θάνα-¹⁰

- V. 194 τοῦ πατρὸς ἐπιτάφιον προσπιδειξαμένου τὴν ἀρετὴν ἐν τῷ μεγέθει τῶν συμφορῶν. τῆς γὰρ τιθηνῆς αὐτοῦ κλεψύσης ἓνα τῶν βασιλικῶν μειρακίων, καὶ πρὸς σφαγὴν τὸ ἐαυτῆς ἐπιδούσης, ὃ Μαυρίκιος οὐ κατεδέξατο, ἀλλὰ τὸ ἴδιον ἐπέζητησεν· φασὶ δὲ τινες, ὅτι τούτου σφαγέντος, γάλα σὺν τῷ¹⁵ αἵματι ἔρρευσεν, ὥστε πάντας τοὺς ὄρωντας θρηνηῖσαι δεινῶς.
 P. 244 οὕτω μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς καὶ μόνος φύσεως ὑψηλότερος γεγονὼς ὑπαλλάττει τὸν βίον. οὐ διέλιπε δὲ τὴν Ῥωμαίων βα-

3. τῶν φωνῶν om. A. 8. τῷ δυστυχήματι A, τὸ δυστύχημα vulg. 10. εὐθεῖς vulg. 12. τῆς συμφορᾶς A. κλεψύσης A, σκεπασάσης vulg. 13. πρὸς σφαγὴν τὸ ἐαυτῆς ἐπιδούσης A, πρὸς φυγὴν ἐαυτῆς ἐπιδούσης vulg. 16. ἔρρευσεν A, ἐρεῦσαι vulg. 17. μόνος A, νόμον a, νόμου f, νόμῳ vulg. 18. ὑπαλλάττει A, διαλλάττει vulg.

contumelia prosequutus est: quod gravius ferentes Veneti, discede, exclamant, disco modeste agere: nondum Mauricius periit. tyrannus vocibus istis auditis, de Mauricio quantocius e medio tollendo consilium init: summissosque Chalcedonem milites ad Europii portum descendere, ibique Mauricianae familiae stragem edere imperat. sub imperatoris igitur ipsius oculos liberi eius masculi quinque primo necantur: imperatoris quippe supplicium a filiorum necē tyrannus auspicabatur. Mauricius eam calamitatem forti animo sustinens, deum rerum omnium praesidem frequentius invocans, philosophabatur, crebroque repetebat: Iustus es, domine, et recta iudicia tua. filiis itaque mors illata, sepulchralem honorem patre auspicante: qui videlicet in summis aerumnis summae virtutis speciem exhibuit. cum enim nutrix unum ex imperatoris filiis suffurata proprium eius loco substituisset, non est hoc passus Mauricius, sed suum requisivit. ex ingulati pueri corpusculo lac emanasse, quidam ferunt: quod spectatoribus omnibus acerbissimas lacrimas excussit. sicque tandem imperator, cum lege naturae superiores se gessit, vitam morte commutavit ex illo demum tempore calamitates variae inagentesque Romanum im-

οιλίαν δὲ ἐκείνου καιροῦ δυστυχήματα ποικίλα τε καὶ ἐξαι-
 σια. ὅτε γὰρ Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς τὴν εἰρήνην
 διέλυσεν, καὶ οἱ Ἀβάρεις τὴν Θράκην διώλεσαν, καὶ ἄμφω
 τὰ στρατεύματα τῶν Ῥωμαίων διεφθάρησαν, ὥστε, ὀπνηίκα
 Ἡράκλειος ἐβασίλευσεν, ἐξέτασιν τοῦ ὀπλιτικοῦ ἐποίησατο εἰς
 τὸ ἀκριβές, καὶ ἐκ πάσης τῆς πληθύος τῆς εὐρεθείσης ἐπὶ τῆς
 τυραννίδος Μαυρικίῳ μετὰ Φωκῆ οὐχ εὗρεν περαιτέρω δύο
 ἀνδρῶν. οὕτως οἱ τὸν τύραννον προστησάμενοι ἐπὶ αὐτοῦ Β
 ἀνηλώθησαν.

Ῥωμαίων βασιλέως Φωκῆ ἔτος α'.

A.M. 6095

Τούτῃ τῇ ἔτει μηνὶ Νοεμβρίῳ ἰνδικτιῶνι ε' βασιλεύσας
 Φωκῆς ὁ τύραννος ἀνέειλεν, ὡς προλέλεκται, Μαυρικίον σὺν
 πέντε παισὶν ἄρρεσιν· καὶ τὰς τούτων κεφαλὰς ἐκέλευσε τε-
 θῆναι ἐν κάμπῳ τοῦ τριβουναλίου ἡμέρας ἰκανάς· καὶ ἐξηρ- C
 ὄγητο οἱ τῆς πόλεως, καὶ ἐθεώρουν αὐτάς, ἕως ἐπώξασαν.
 ἀναιρεῖται δὲ καὶ Πέτρος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἄλλοι πολ-
 λοί. Θεοδοσίον δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ λόγος κρατεῖ πεφευγέναι, καὶ
 σεσωῶθαι. ταύτην δὲ τὴν φήμην Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βα-
 σιλεὺς ἠῤῥησεν ἄλλοτε ἄλλως ψευδόμενος, καὶ παρ' ἑαυτῷ τοῦ-
 τον ἔχειν λέγων, καὶ προνοεῖν δεῖν, ἵνα τὴν Ῥωμαίων βασι-
 λεῖαν παραλάβῃ· δολερῶς δὲ τῆς τῶν Ῥωμαίων βασιλείας

3. οὐ βάρβαροι A.

11. ἰνδικτ. om. A f.

14. κάμπῳ a f.

19. ἄλλοτε A, ἄλλο τε vulg.

perium labefactare non destiterunt. etenim Chosroës Persarum rex
 pacem solvit, Abares Thraciam devastaverunt: et uterque Romanus
 exercitus, quum in oriente, tum in occidente, dissipatus: ita ut cum
 Heraclius imperator creatus accuratam militum recensioem ageret, de
 universa multitudine, quae in illa Phocae adversus Mauricium rebel-
 lione adfuerat, duos tantum homines superstites reperiret: adeo illi
 ipsi, qui tyrannum evexerant, sub ipso demum ad internecionem de-
 lecti sunt.

Romanorum imperatoris Phocae annus primus.

A. C. 595

Hoc anno mense Novembri, indictione sexta, tyrannus Phocas
 occupato imperio, Mauricium cum quinque masculis liberis, ut prae-
 misimus, occidit, eorumque capita in tribunali campo per plures dies
 exponi iussit. ex urbe porro prodibant cives, et ad eorum specta-
 cula, donec omnino foeterent, conveniebant. Petrus insuper Mauri-
 cii frater e medio tollitur cum aliis plurimis. Theodosium Mauricii
 filium fuga evasisse, et periculo superstitem vixisse rumor est. hanc
 vero famam Persarum rex Chosroës variis mendaciis in id conficiis
 pro libito auxit; Theodosium penes se habere simulans, seque sub-
 inde procurare, ut paternum reciperet imperium: cum re vera ipse

Theophanes.

ἐλπίζων κρατῆσαι, ὡς ἤλέγχθη πολυτρόπως, μάλιστα δὲ ἐκ τοῦ πολέμου ἀιφνιδίους κινήσῃ, καὶ μεγάλως λυμῆρασθαι Διὰ Ῥωμαϊκὰ. τοῦ δὲ Φωκᾶ πρέσβυν πρὸς αὐτὸν ἀποστείλαντος Βίλιον, τοῦτον ἐκράτησεν, καὶ εἰς φυλακὴν ἀπέθετο, μηκέτι εἰς τὰ Ῥωμαϊκὰ ὑποστρέψαι. γραμμασι δὲ ἀπίμοις⁵ τὸν Φωκᾶν ἀντημείβετο. Κωνσταντίναν δὲ τὴν βασιλίссαν ἄμα ταῖς τρισὶ θυγατράσι ἐν οἰκίᾳ ἰδιωτικῇ, ἐπιλεγομένη τοῦ Λέοντος, ὁ τύραννος κατέστησεν.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ πόλει καλλιγράφος τις εὐλαβῆς ἐκ παννυχίδος οἴκαθε πορευόμενος μεσοῦσης τῆς νυκτὸς ὄρῃ¹⁰ τοὺς ἀνδριάντας ἐκ τῶν βρομῶν καθελκυσθέντας, καὶ μεγάλην τῇ φωνῇ λέγοντας· ἀναιρεῖσθαι Μαυρίκιον καὶ τὰ τέκνα P. 245 αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἐν Βυζαντίῳ πραχθέντα συμπτάματα. προῖτας δὲ ἀπελθὼν ὁ ἀνὴρ τῷ ἀγουσταλίῳ ταῦτα διηγήσατο. ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ ταῦτα κατάδηλα ποιῆσαι.¹⁵ ἀπογραψάμενος δὲ τὴν ἡμέραν ἐκαραδόκει τὴν ἔκβασιν. ἐννάτη δὲ ἡμέρα ὁ ἄγγελος κατέλαβεν μηνίων τὴν Μαυρικίου ἀναίρεσιν. τότε ἀγουστάλιος τὴν τῶν δαιμόνων πρέφρησιν ἐπὶ λαοῦ ἐθριάμβευσεν.

2. ἀιφνιδίους A, ἀιφνιδίου vulg. 4. βιβλίον A. 5. ὑποστρέψαι A b f, ὑποστρέψαντα vulg. 6. ἀντημείβετο A a f, ἀντιμείβεται vulg. 7. ἐπιλεγομένη A, λεγομένη vulg. 8. τῶν Λέοντος A. 10. μεσοῦσης τῆς A, μέσης vulg. 13. πραχθέντα add. ex A. 14. ταῦτα A, πάντα vulg. 15. μηδενὶ A, μηδεν vulg. 16. ἀπογραψάμενος A, γραψ. vulg.

de usurpando Romanorum imperio cogitaret: quemadmodum se ipsam variis demum modis prodidit, bella maxime ex improvise in Romanos inferendo, eorumque ditiones foede diripiendo. cum vero Phocas Bilium legatum ad eum misisset, comprehensum deiecit in carcerem, nusquam deinceps in Romanam ditionem reversurum: et litteris omnino indecoris Phocae responsum dedit. caeterum imperatricem Constantinam cum filiabus tribus, in domo privata, cui Leonis nomen, tyrannus inclusit.

In Alexandria porro civitate ex scriptoribus eximiis quispiam vir religiosus ex festivo pervigilio nocte media domum remeans videt statuas suis basibus dilapsas in terram ferri, et Mauricium eiusque liberos e medio sublato, et cuncta, quae Byzantii acciderant, clara voce enunciante audire. visa et audita mane ad augustalem profectus enarrat. comminatur ille nulli haec faceret manifesta. die vero notato et attentius observato exitum expectavit. nono postmodum die nuncius Mauricii caedem evulgaturus advenit, ac simul tunc demoniorum vaticinia augustalis in publicum sparsit.

Ναρσῆς ὁ τῶν Ῥωμαϊκῶν γενόμενος στρατηγὸς κατὰ τοῦ V. 195
 τυράννον ἀντήρην, καὶ τὴν Ἑδεσσὴν ἐκράτησεν. γράφει τοί-
 νον Φωκάς Γερμανῶ τῷ στρατηγῷ πολιορκῆσαι τὴν Ἑδεσσάν.
 ὁ δὲ Ναρσῆς γράφει Χοσρόην τὸν πρὸς βασιλέα Περσῶν
 5 ἀθροῦσαι δυνάμεις καὶ κατὰ Ῥωμαίων συστήσασθαι πόλεμον.
 ἐπίησε δὲ Φωκάς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Δομεντζιόλον μάγιστρον, Β
 καὶ τὸν Πρίσκον κόμητα ἐξκουβιτόρων.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ ζ ἰνδικτιῶν ζ προῆλθεν A.M. 6096
 Φωκάς ἐν ταῖς ἑορταῖς ῥίψας ὑπατεῖαν πολλήν. Χοσρόης δὲ
 ο βασιλεὺς τῶν Περσῶν συναθροίσας δυνάμιν πολλήν κατὰ
 Ῥωμαίων ἐξαπέστειλεν. ὁ δὲ Γερμανὸς ἀκούσας ἐφοβήθη,
 ἀναγκαζόμενος δὲ τοῦ πολέμου ἀπῆρξατο. τοῦ δὲ Γερμανοῦ
 ἐν τῷ πολέμῳ πληγέντος, οἱ ὑπασπισταὶ τοῦτον δέσσωσαν μέ-
 χρι Κωνσταντίνης, καὶ ἠτιῶνται Ῥωμαῖοι. ἐνδεκάτῃ δὲ
 15 ἡμέρᾳ καὶ ὁ Γερμανὸς ἐτελεύτησεν. ὁ δὲ Φωκάς τὰς δυνά- C
 μεις ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἀσίαν μετέφερον, τῷ Χαγιά-
 νῳ τὰ πύκτια ἐπαυξήσας, νομίζων ἡρμεῖν τῶν βαρβάρων τὸ
 ἔθνος. ταύτας δὲ διελὼν κατὰ Περσῶν ἀπέστειλεν, τὰς δὲ
 πρὸς τὴν πολιορκίαν Ἑδέσσης κατὰ Ναρσοῦ σὺν Λεοντίῳ
 κωϊνούχῳ καὶ μεγιστάνῳ αὐτοῦ. ὁ δὲ Χοσρόης συναθροίσας

4. πρὸς Χοσρόην τὸν βασιλ. Περσ. Α, πρὸς βασιλ. Π. τὸν X vulg.
 8 προῆλθεν Α, προσηλθεν vulg. 18. δὲ ἐλθὼν b, διελθὼν f,
 διαβιβάσας Α, sed in litura: διελθὼν.

Caeterum Narses Romani dux exercitus rebellionem in tyannum
 movit, et Edessam occupavit. quare Phocas Germano duci Edessam
 obsideat, litteris praecipit. Narses Persarum regem Chosroem ut col-
 lecto exercitu in Romanos bellum moveat scriptis sollicitat. Phocas
 autem Domentziolum proprium fratrem magistrum, Priscum vero co-
 mitem excubitorum instituit.

Hoc anno mensis Decembris die septimo indictione septima, ad A. C. 596
 solitas festorum solemnitates, sparsis in populum pro consulum more
 nummis processit. rex autem Persarum Chosroes collectas copias mi-
 sit in Romanos. Germanus autem eo nuncio accepto extimuit: et
 necessitate compulsus bello principium dedit. illum vero eo in bello
 vulneratum stipatores Constantinam deduxere: victis alioqui Romanis.
 Phocas porro auctis ex foederis pacto faciendis Chagano donis, bar-
 baros ea ratione quietem ac pacem servaturos sperans copias omnes
 ex Europa in Asiam transmisit. divisas autem turmas partim in Per-
 sas, partim in Narsetem sub Leontio eunucho et optimato ad obsi-
 dendam Edessam destinavit. Chosroes cum instructis aciebus Daras

δυνάμεις ἐπὶ τὸ Δαρῦς γίνεται. Ναρσῆς δὲ ἐξελθὼν Ἐδέσσης ἐπὶ τὴν Ἱεράπολιν κατέφυγεν. ὁ δὲ Χοσρόης σὺν τοῖς Ῥωμαίοις γίνεται εἰς τὸ Ἀρζαμοῦν. καὶ φρούριον ἀπὸ ἐλέφαντος συστησάμενος τοῦ πολέμου ἀπῆρξατο, καὶ νίκην μεγάλην ἤρατο, πολλοὺς Ῥωμαίων ζωογρήσας, οὓς καὶ ἀπέτεμεν.⁵ τούτων οὕτω πραχθέντων ὁ Χοσρόης ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐπανάεξε Ζογγὴ τὰς δυνάμεις καταλιπών. τοῦτο μαθὼν ὁ Φωκᾶς κατὰ Λεοντίου ἐμάνη, καὶ χειροπέδαις σιδηραῖς ἀτίμως αὐτὸν ἐν Βυζαντίῳ φέρει, καὶ χειροτονεῖ στρατηγὸν Δομεντζιόλον τὸν ἴδιον ἀνεψιόν, ὃν καὶ κουρσαλάτηρ¹⁰ ἐποίησεν.

A. M. 6097 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Χοσρόης Καρδαρίαν καὶ Ῥουσμαίαν, καὶ ἐπόρησεν πολλὰς τῶν Ῥωμαίων πόλεις. ὁ δὲ Δομεντζιόλος λόγον δούς τῷ Ναρσῆ καὶ ὄρκους πολλὰς P. 246 πείσας αὐτὸν μηδεμίαν ἀδικίαν παρὰ τῷ Φωκῆ ὑπομένειν,¹⁵ ἀπέλυσεν αὐτὸν πρὸς Φωκᾶν. ὁ δὲ Φωκᾶς μὴ φυλάξας τὸν λόγον τοῦτον πυρὶ κατέκαυσεν. ἐν λύπῃ οὖν μεγάλη γέγονασιν οἱ Ῥωμαῖοι, ὅτι φόβον μέγαν εἶχεν εἰς Πέρσας ὁ Ναρσῆς, ὥστε τὰ τέκνα τῶν Περσῶν ἀκούοντα τὸ ὄνομα Ναρσοῦ τρέμειν. 20

A. M. 6098 B Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θεωμῆ ἔτος α'.

2. Ἱερὴν πόλιν α. κατέφυγεν A, διέφυγεν vulg. 3. Ἀρζαμοῦν A α f, Ἀρζαμοῦν vulg. ἐλεφάντων e. 13. πολιτείας A.
14. λόγον δούς A, λόγους vulg. 16. ἀπέστειλεν α. 17. οὖν A, δὲ vulg.

profecto, Narses Edessa profugus Hierapolim contendit. tum vero Chosroës ad Arzamum Romanis occurrit, et elephantis castrorum in morem ordinatis, belli dat exordia, et insignem refert victoriam, captis Romanis quamplurimis, quos etiam capite mulctavit. his ita gestis, Chosroës Zongoi cura exercitus commissa, in propriam ditionem rediit. eo cognito Phocas in Leontium ira invectus, ferreis manicis devinctum Byzantium adduci iubet, Domentziolo proprio nepote, quem deinde cunopalatem declaravit, duce exercitus instituto.

A. C. 597 Hoc anno Chosroës Cardariga et Rusmiza missis Romanorum urbes plurimas devastavit. Domentziolus autem verborum et insiurandi data Narseti fide, et mali nequidquam a Phoca passurum pollicitus, virum ad Phocam Cpolim destinavit. at Phocas spreto dato fidei iuramento, ipsum igne combussit. ea res Romanis tristitiam induxit ingentem: metuebant enim Persae Narsetem adeo, ut Persarum pueri solo Narsetis nomine audito deterrerentur et exhorrescerent.

A. C. 598 Cpolios episcopi Thomae annus primus.

Τούτῳ τῷ ἔτει σχολαστικὸς εὐνούχος ἀνὴρ ἔνδοξος τοῦ παλατίου μεσουσῆς νυκτὸς Κωνσταντίναν τὴν δέσποιναν σὺν ταῖς τρισὶ θυγατράσιν αὐτῆς λαβὼν, εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν κατέφυγεν τῇ βουλῇ Γερμανοῦ τοῦ πατρικίου ἀρεγομένου τὴν βασιλείαν. γίνεται τοίνυν ἐν τῇ πόλει στάσις μεγάλη. οἱ δὲ Πράσινοι ἀθροισθέντες ἐπὶ τὸν Κοχλίαν, ἐδυσφήμουν τὴν V. 196 Κωνσταντίναν· ὁ δὲ Γερμανὸς τῷ δημάρχῳ τῶν Πρασίνων τάλατον χρυσοῦ ἀπέστειλεν, ὥστε συνεργῆσαι αὐτοῖς. τὰ δὲ πρωτεῖα τοῦ δήμου οὐ κατεδέξαντο τοῦτο. ὁ δὲ τύραννος ἐπέμψεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀποσπᾶσαι τὰ γύναια· ὁ δὲ πατριάρχης Κυριακὸς ἀντικαθίστατο τῷ τυράννῳ, μὴ καταδε- C ξάμενος ἐκ τοῦ ναοῦ ἀποσπᾶσαι τὰ γύναια τυραννικῶς. ὄρκοις δὲ βεβαιωθείς ὑπὸ τοῦ Φωκά, ὡς οὐκ ἀδικήσει αὐτάς, ἐξάγονται τοῦ ἁγίου τεμένους, καὶ ἐν μοναστηρίῳ ἐγκλειόνται· 5 τὸν δὲ Γερμανὸν ἀποκαίρας ἐν ἱερῶσι κατέταξεν, καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ παρεφύλαττεν. τότε καὶ Φιλιππικὸς τὴν κόμην ἐλόμενος ἱερωσύνης ἀξίαν ἔλαβεν, καὶ ἐν Χρυσοπόλει ἐν τῷ μοναστηρίῳ, ὃ ἔκτισε, διέτριβεν. οἱ δὲ Πέρσαι ἐν τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον τὸ Λαράς, καὶ πῦσαν τὴν Μεσοποταμίαν καὶ 10 Συρίαν, αἰχμάλωσίαν πολλὴν ποιήσαντες, ἧς οὐκ ἔστιν ἀρι-

4. τῇ add ex A. 10. τὸ ἀποσπ. A. 11. ἀντικαθ. A, ἀντε-
καθ. vulg. 12. ἐκ τοῦ ναοῦ add. ex A. 15. καὶ ἐν τ. ἰδ.
ο. παρεφ. add. ex A. 16. καὶ post τότε add. ex A. 17.
ἔλαβεν A, ἐνέβαλεν vulg. τῷ add. ex A.

Hoc anno scholasticus eunuchus vir in palatio clarus, Constantina imperatrice cum filiabus tribus mediæ noctis silentio educta, Germani patricii imperium ambientis consilio, ad magnam ecclesiam confugit. magna itaque per urbem seditio exoritur. Prasini etenim ad Cochliam collecti, diris et execrationibus Constantinam insectabantur; quamvis Germanus ad suppetias sibi ferendas eos adducturus ad Prasinorum tribunos auri talentum dono misisset, oblatum tamen factionis principes respuerunt. quare mulierculas illas templo educendas tyrannus iussit: at patriarcha Cyriacus tyranno se opposuit, mulierculas ab ecclesia tyrannice avelli minime passus. iuramentis autem a Phoca interpositis, securus redditus nil indignum laturas, sacris septis extrahuntur, et in monasterio includuntur: Germanus autem deposita coma ad presbyterorum ordinem eius iussu adlectus et in ipsius domo custoditus est. Philippicus etiam crinibus attonsis sacerdotii dignitatem assequutus est, et Chrysopoli in monasterio a se extracto moram egit. caeterum hoc anno Persæ Daras urbem cepere, Mesopotamianque universam et, Syriam excurrentes praedam haud facile numerandam secum avex. e. patriarcha porro Cyriaco vivis

θμός. τοῦ δὲ πατριάρχου Κυριακοῦ τελετηθέντος, Θεωμᾶς
D χειροτονεῖται ἀντ' αὐτοῦ, διάκονος καὶ σακελλάριος ἐν τῆς
αὐτῆς ἐκκλησίας μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ια'.

A.M. 6099

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Θεοδώρου ἔτος α'.

Τούτῃ τῇ ἔτει Θεωκῆς ὁ τύραννος ἔξενεν τὴν αὐτοῦ θυ- 5
γατέρα Δομεντζίαν Πρίσκῃ τῇ πατρικίῃ καὶ κόμητι τῶν ἐξ-
κουβιτόρων, καὶ γενομένου τοῦ γάμου ἐν τῇ παλατίῃ τῶν Μα-
ρίνης, ἐκέλευσεν ἱππικὸν ἀχθῆναι. οἱ δὲ δήμαρχοι τῶν δύο
P. 247 μερῶν ἐν τοῖς τετρακίσιον σὺν τῶν βασιλικῶν λαυράτων ἔστη-
σαν Πρίσκου καὶ Δομεντζίας λαυράτα. ταῦτα ἰδὼν ὁ βασι- 10
λεὺς ἠγανάκτησεν, καὶ πέμψας τοὺς δημάρχους Θεοφάνην καὶ
Πάμφιλον, καὶ στήσας αὐτοὺς γυμνοὺς εἰς τὸ στόμα, ἐκέλευ-
σεν ἀπομνηθῆναι αὐτούς. πέμψας δὲ τὸν πρωτοκούρσορα
αὐτοῦ, ἠρώτα αὐτούς· τίνος ἐπιτρέψαντος τοῦτο πεποιή-
κασι; οἱ δὲ εἶπον, ὅτι κατὰ συνήθειαν οἱ γραμμισταὶ τοῦτο 15
πεποιήκασι. ὁ δὲ δῆμος καὶ οἱ ὄχλοι ἔκραζον· φιλοφρόνως
δεσπότην πολλὰ τὰ εἶη. οἱ δὲ γραμμισταὶ ἐρωτηθέντες, διὰ
B τί τοῦτο πεποιήκασι; ἔφησαν· ὅτι τοῦ βασιλέως τέσσα ὀνο-
μασθέντα ὑπὸ πάντων ἡμεῖς ἀφ' ἑαυτῶν τοῦτο πεποιήκαμεν.
ὁ δὲ Πρίσκος φόβῳ συνεχόμενος, τὴν ἀγανάκτησιν ἐδειλία τοῦ 20

11. πέμψας ἠγάγε τοὺς α.

14. πρωτοκούρσορα Α.

15.

πεποιήκασι Α, πεποίηκαν vulg.

16. οἱ δὲ εἶπον — —

ποιήκασι om. Α.

16. ὄχλοι Α, λαοὶ vulg.

20. συνεχόμε-

νος Α, κατεχ. vulg.

erepto Thomas, diaconus et sacellarius eiusdem ecclesiae mensis Octo-
bris die undecimo in eius locum sufficitur.

A. C. 599

Alexandriae episcopi Theodori annus primus.

Hoc anno tyrannus Phocas Prisco patricio et excubitorum comiti
filiam Domentiam in matrimonium locavit, celebratisque in Marinae
palatio nuptiis equestre certamen agi iussit. ab utriusque vero fa-
ctionis tribunis Prisci et Domentiae imagines inter alias imperatoris
laureatas, ad columnas quatuor erectas cum vidisset imperator ira
motus est, et Theophanem Pamphilumque factionum principes acci-
tos, nudatisque corporibus in faciem ac terram iacentes capite trun-
cari decernit. protocursore etiam ad eos misso sciscitabatur, cuius
consiliis id attentassent. responderunt illi: fictores, quod more re-
ceptum est, moliti sunt. factionis autem grex, reliquusque populus
vociferatus: clementissimo domino, inquit, multos annos. fictores in-
terrogati, cur opus huiusmodi aggressi fuissent, filios, inquit, im-
peratoris ab omnibus faustis acclamationibus acceptos ac ita nomina-
tos, nos proprio consilio ita delineavimus. Priscus autem re gesta

βασιλέως. τῶν δὲ ὄχλων κραζόντων φιλανθρωπευθῆναι αὐ-
 τοῖς, συνεχώρησεν ὁ Φωκάς· ἐκ τότε οὖν μηνίσας ὁ Πρίσκος
 οὐκ ἦν ἐν δρῶντι μετὰ Φωκά. γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Πετρονία
 γίνεται τῇ βασιλείᾳ Κωνσταντίνῃ ὡς ἀντι. διακόνου πρὸς Γερ-
 5 ματὸν ἐκ Κωνσταντίνης τὰς ἀποκρίσεις ποιουμένη· τῆς δὲ
 φήμης πλατυνομένης Θεοδοσίον ζῆν τὸν υἱὸν τοῦ Μαυρικίου
 ἐλπίδας ἀγαθὰς ἢ τε Κωνσταντίνα καὶ ὁ Γερμανὸς εἶχεν ἐπὶ
 τούτῳ· ἡ δὲ ἀνοσία Πετρονία τῷ τυράννῳ ταῦτα κατάδηλα C
 πεποίηκεν. ὁ δὲ τύραννος Κωνσταντίναν Θεοπέμπτῳ τῷ ἐπάρ-
 10 χῳ πρὸς βάσινα ἔδωκεν· ἡ δὲ βασανιζομένη Ῥωμανὸν τὸν
 πατρικίον γινώσκειν τὰ παρ' αὐτῶν λαλούμενα ὠμολόγησεν. V. 197
 οὗτος δὲ κατασχέθεις συγκατέθετο καὶ ἄλλους εἶναι συνεργοὺς
 αὐτοῦ πρὸς τὴν τοῦ τυράννου ἐπιβουλὴν. κατεσχέθη δὲ καὶ ὁ
 Θεόδωρος ὁ τῆς ἀνατολῆς ἐπαρχος, ὃν ὁ τύραννος βουνεύροις
 15 μαστίζων ἀνείλεν. Ἐλπίδιον δὲ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας
 κόψας τῷ πυρὶ τοῦτον παρέδωκεν, τὸν δὲ Ῥωμανὸν ἀπεκα-
 φίλισεν, τὴν δὲ Κωνσταντίναν σὺν ταῖς τρισὶ θυγατρῶσιν ἐν
 τῷ μούλῳ Εὐρωπίου, ἐνθα καὶ Μαυρίκιος ἀηρέσθη, ξίφει D

1. ὄχλων A, λαῶν vulg. 2. μηνίσας A. 7. ἀγαθὰς A,
 ἀγαθοὺς vulg. 8. τούτῳ A, τούτων vulg. ταῦτα κατ. A,
 κατ. τ. vulg. 9. ἐπάρχῳ A, ὑπάρχῳ vulg. 10. τὸν add.
 ex A. 12. οὗτος δὲ A, ὁ δὲ vulg. καὶ add. ex A. 14.
 ἐπαρχος A b, ὑπαρχος vulg. ὃν ὁ τύρ. hinc usque ad pag.
 259, D. omnia interciderunt in cod. A. 17. ἐν τῷ βούλῳ e f.

deterritus, ab imperatoris indignatione sibi cavebat. cuncta vero plebe veniam illis concedi crebris vocibus exclamante, Phocas delictum remisit. ab eo itaque momento alta mente repositam offensam Priscus gerens cum Phoca sincere et ex animo rem nullam tractabat. caeterum mulier quaedam cognomento Petronia tabellarii famuli vice gerens Constantinae ad Germanum utrinque dicta responsaque referebat. cum autem rumor increbresceret Theodosium Mauricii filium inter vivos adhuc superesse, magnam novandarum spem rerum eo nuncio Germanus et Constantina animis fovebant. nefaria vero Petronia quae gerebantur tyranno facit manifesta. quare Constantinae supplicii examinandam praefecto Theopempto tyrannus commisit. illa tormentorum vi compulsa Romanum patricium dictorum ad invicem collatorum conscium ac participem fatetur. is pariter examinatus alios insuper ad insidias tyranno parandas adiutores sibi fuisse denunciat. comprehensus est etiam Theodorus orientis praefectus, quem tyrannus taureis caesum neci tradidit: ad haec Elpidium manibus et pedibus truncatum igne absumsit, Romano caput abscidit, Constantinam autem cum tribus filiabus ad Europii portus aggerem,

ἀπέτεμεν. τὸν Γερμανὸν δὲ καὶ τὴν τοῦτου θυγατέρα ἐν τῇ Πρώτῃ νήσῳ στόματι μαχαίρας ἀπέκτεινεν. ὁμοίως δὲ καὶ Ἰωάννην Τζίτζαν καὶ πατρικίον, καὶ Θεοδοσίον τὸν τὴν Ἀβδιουμῶν περικείμενον ἀξίαν, καὶ Ἀνδρέαν τὸν Σκόμβρον, καὶ Δαβὶδ τὸν χαρτοφύλακα τῶν Ὁρμίδου. 5

Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ οἱ Πέρσαι τὸν Εὐφράτην περᾶσαντες, πᾶσαν τὴν Συρίαν καὶ Παλαιστίνην καὶ Φοινίκην αἰχμαλώτευσαν, πολλὴν ἄλωσιν ἐν Ῥωμαίοις ποιήσαντες.

A.M. 6100 P. 248 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Πρίσκοις μὴ ὑποφέρων ὄραν τοὺς ἀδικίους φόνους καὶ τὰ ὑπὸ Φωκᾶ γινόμενα, ἔγραψεν πρὸς Ἡράκλειον τὸν πατρικίον καὶ στρατηγὸν Ἀφρικῆς, ὅστε ἀποστείλαι Ἡράκλειον τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ Νικήταν τὸν υἱὸν Γρηγοῤᾰ τῷ πατρικίῳ καὶ ὑποστρατήγῳ αὐτοῦ, ὅπως ἔλθωσιν κατὰ τοῦ τυράννου Φωκᾶ ἤκουεν γὰρ μελετωμένην ἐν Ἀφρικῇ κατὰ Φωκᾶ ἀνταρσίαν ὅθεν οὐδὲ τὰ πλοῖα τῆς Ἀφρικῆς ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἀνέβαλον. ἀπέκτεινεν δὲ Φωκᾶς πᾶσαν τὴν συγγένειαν Μαυρικίου καὶ Κομεντίολου τὸν στρατηγὸν τῆς Θράκης, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἀνηλεῶς. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ θανατικὸν καὶ κνιπία παντὸς εἶδους. οἱ δὲ Πέρσαι

3. Ἰωάννην καὶ Τζίτζαν α, Ἰω. Τζίτζαν f. τὴν om. b. 4. Ἀβδιουμῶν f. καὶ Ἀνδρέαν τὸν Σκόμβρον α, καὶ Ἀνδρέαν τὸν Κόσμμαρον ε, καὶ Ἀνδρέαν τὸν Κοσμουρον f, καὶ Σκόμμαρον vulg. 5. τῶν Ὁρμ. α. 10. καὶ τὰ κατὰ τὰ ὑπὸ Φ. vulg. 19. κνιπία] σκηπία α, σκηπία conl. Goar.

ubi Mauricius trucidatus, gladio percussit, Germanumque cum eius filia ad Proten insulam iugulo machaera abscisso perire iussit. similiter Ioannem Tritzam patricium, et Theodosium subadiuvae dignitate insignem, Andream quoque Scombrum, et Davidem Hormisdarum palatii chartophylacem e medio sustulit immaniter.

Eodem etiam anno Persae Euphratem transgressi, Syriam universam, et Palaestinam, atque Phoeniciam populati sunt: ingentemque stragem atque praedam in Romanorum dititione fecere.

A. C. 600 Hoc anno Priscus nefarias caedes et Phocae perpetrata scelera ferenda non amplius ratus, Heraclio patricio Africae duci Heraclium filium, et Gregorae patricii legati sub eo militantis filiam nomine Nicetam, Phocae tyrannidi sese opposituros, ad se mittat scribit: audiebat enim adversus Phocam in Africam parari seditionem, ex quo Africae navigia per totum id tempus Cpoli non appulere. caeterum Phocas universos Mauricii consanguineos, et Comentionum Thraciae ducem, et alios plures crudeliter interfecit. sub id vero tempus mortalitas et omnium rerum penuria ingruit. Persae vero Cardarega du-

ἐξῆλθον σὺν τῷ Καρδαρόγα, καὶ παρέλαβον τὴν Ἀρμενίαν καὶ Καππαδοκίαν, καὶ πολεμήσαντες ἔτρεψαν τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα καὶ παρέλαβον τὴν Γαλατίαν καὶ τὴν Παφλαγονίαν καὶ ἦλθον μέχρι Χαλκηδόνος λυμαίνόμενοι ἀφειδῶς 5 πᾶσαν ἡλικίαν. καὶ οἱ μὲν Πέρσαι ἔξω τῆς πόλεως ἐστράν-
C
νον Ῥωμαίους· ὁ δὲ Φωκῆς ἔνδον τὰ χεῖρονα αὐτοῖς ἐποίει
φονεύων καὶ αἰχμαλωτιζῶν.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπον Σεργίου, Ἱεροσολύμων A.M. 6101
Ζαχαρίου, Ἀλεξανδρείας Ἰωάννου ἔτος α΄.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀστατήσαντες οἱ Ἀντιοχεῖς Ἑβραῖοι σι-
σιν ἐποίησαντο κατὰ Χριστιανῶν, καὶ ἀποσφάζουσιν Ἀνα-
σιτίσιον τὸν μέγαν πατριάρχην Ἀντιοχείας, βαλόντες τὴν φύ-
σιν αὐτοῦ ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καὶ μετὰ τοῦτο σύρα-
D
τες αὐτὸν ἐπὶ τὴν μέσσην ἐφόνευσαν, καὶ πολλοὺς κτητά-
15 ρων, καὶ ἔκαυσαν αὐτούς. ὁ δὲ Φωκῆς ἐποίησεν κόμητα ἀνα-
τολῆς Βόνουσον καὶ Κόττονα στρατηλάτην, καὶ ἀπέστειλεν αὐ-
τούς κατ' αὐτῶν. ἐπισυνάξαντες δὲ στρατεύματα ἐπῆλθον
αὐτοῖς, καὶ ἐφόνευσαν πολλοὺς, καὶ ἠκρωτηρίωσαν, καὶ τῆς V. 198
20 πόλεως ἐξέρριψαν. ὁ δὲ Φωκῆς ἐποίησεν ἰππικόν, καὶ οἱ Πρά-
σινοι ὕβρισαν αὐτόν, λέγοντες· πάλιν εἰς τὸν καῦκον ἐπιες·
πάλιν τὸν νοῦν * ἀπέλεκες καὶ ἐπέτρεψεν Κώνσταν τὸν ὕπαρ-

16. Κόττονα a, Κοττιαῖον f. 21. ἀπέλεκες] ἀπόλεσες a, fort.
ἀπόλεσας. 21. fort. Κώνσταντα.

cente exercitum, expeditione suscepta, Armeniam, Cappadociamque cepere, et inuito certamine Romanas prostraverunt acies, et Galatia, Phalagoniaque occupata, et omnibus devastatis, nullo aetatis aut sexus habito discrimine Chalcedonem usque devenere. atque ita Persae extra urbem tyrannidem in Romanos exercuere: Phocas interius domesticum accendebat bellum, idque crudelius, civibus interfectis et in carcerem detrusis.

Cpoleonis episcopi Sergii, Hierosolymorum Zachariae, Alexandriae A. C. 601
Ioannis annus primus.

Hoc anno seditione mota, Hebraei Antiochenses tumultuati sunt, et Anastasio magno Antiochiae patriarcha occiso, virilia in eius os inseruerunt, et per medias urbis vias raptatum interfecerunt, pluresque opulentiores cives summissio domibus igne absumpserunt. Bononum autem orientis comitem creatum et Cottonem militiae magistrum adversus eos in aciem procedere iussit: qui copiis eductis, impetu in eos facto, quosdam interfecerunt, membris mutilaverunt alios, quos demum urbe fecerunt extorres. porro equestribus ludis a Phoca populo datis, Prasini ei palam conviciati sunt, vociferantes: iterum caliculo

χον τῆς πόλεως, καὶ πολλοὺς ἠκρωτηρίασεν, καὶ τὰ μέλη αὐτῶν
 ἐν τῇ σφενδόῃ ἐκρέμασεν. ἄλλους δὲ ἀκεφαλίσεν, καὶ ἕτεροι
 P. 249 ἐν σάκκοις βαλὼν ἐν τῇ θυλάσῃ ἀπέκνιξεν. πορευθέντες δὲ οἱ
 Πρασίνοι ἔβαλον πῦρ εἰς τὸ κραιτῶριον, καὶ ἔκαυσαν τὸ σκεπ-
 τον καὶ τὰ σκρίνια καὶ τὰς φυλακὰς. καὶ ἰδόντες οἱ ἐν ταῖς 5
 φυλακαῖς ἔφυγον. καὶ θυμωθεὶς ὁ Φωκᾶς ἐκέλευσεν τοὺς Πρα-
 σίνους μηκέτι πολιτεύεσθαι. Ἡράκλειος δὲ στρατηγὸς Ἀφρι-
 κῆς ἐνοχλούμενος ὑπὸ τῆς συγκλήτου, ἐξώκλισεν τὸν υἱὸν αὐ-
 τοῦ Ἡράκλειου τοῦ ἀπολύσαι κατὰ Φωκᾶ τοῦ τυράννου
 ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ὑποστράτηγος αὐτοῦ Γρηγορᾶς ἀπέλυσεν τὸν 10
 υἱὸν αὐτοῦ Νικήταν στοιχήσαντες, ἵνα ὅς τις προλάβει καὶ
 Β νικήσει τὸν τύραννον, βασιλεύσῃ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει γέγονε χειμῶν μέγας πάνυ, ὥστε παγῶ-
 σαι τὴν θάλασσαν· ἐν οἷς καὶ ἰχθῦς πολὺς ἐξεροίφη. τότε
 Φωκᾶς Μακρόβιον τὸν Σκριβωνα ἐκέλευσεν τοξευθῆναι εἰς τὴν 15
 ἀγραραίαν καὶ εἰς τὸ καστέλλιν τῶν Θεοδοσιανῶν ἐν τῷ Ἑβδόμῳ
 κρεμασθέντα εἰς τὸ κοντάριν εἰς ὃ γυμνάζονται οἱ τύρωτες
 ἀποθανεῖν, ὡς συγγνώσαντα τῇ ἐπιβουλῇ αὐτοῦ. Θεόδωρος
 γὰρ ὁ ὑπαρχὸς Καππαδόκης καὶ Ἐλπίδιος ὁ ἐπάνω τοῦ αἰμα-
 μάντου, καὶ ἕτεροι διάφοροι ἐπιβουλὴν ἐποίησαν ἀνελεῖν ἐπὶ 20

2. εἰς τὴν ἀγορὰν b.

bibisti, atque iterum sensum amisisti. ex eius itaque iussu Constantis
 urbis praefectus multis extrema membra decurtavit, eaque ad circi
 metam suspendit: alios autem capite mulctavit, et alios tandem saccis
 inclusos in pelagi profundum egit praecipites. at Prasini ad invicem
 collecti ignem praetorio subiecerunt, secretumque scrinia, et carceres
 incenderunt: adeo ut qui custodia tenebantur libertatem fuga reci-
 perent. iratus subinde Phocas Prasinos, ne publicis reipublicae ma-
 neribus fungi possent, damnavit. porro Heraclius Africae praefectus
 a senatu frequenter sollicitatus, Heraclium filium classe ac militibus
 instruxit, ut adversus tyrannum Phocam procederet: legatus pariter
 eius in praefectura Gregoras filium Nicetam armavit, et Cpoli abte-
 gavit, iis cum Heraclio pacti conditionibus initis, ut qui alium prae-
 veniret, et tyrannum devinceret, is imperium consequeretur.

Eodem etiam anno adeo vehemens frigus descevit, ut mare gelu
 concreceret, ex quo pisces innumeri ad littus mortui prolecti. sub
 id tempus Phocas Macrobius Scribonem in foro sagittis confodi, et
 ad castellum Theodosianorum in Hebdomo ex hasta, ad quam tyro-
 nes exercentur, suspendi, et mortem oppetere iussit: qui nimirum
 coniurationis in se confatae conscius fuisset. Theodorus enim Cap-
 padox praefectus, et Elpidius armamentarii praepositus, varique alii

ἰπποδρομίον τὸν Φωκᾶν. καὶ ποιήσας ἄριστον Θεόδωρος ὁ ὑπαρχος τῶν πραιτωρίων ἤρξατο ἐπιφαίνειν αὐτοῖς τὸν ἕαν-
 C τοῦ σκοπόν. συνέβη δὲ ἐκεῖ εὐρεθῆναι Ἀναστάσιον κόμητα
 τῶν λαργιτιάνων. τοῦ ἀρίστου σὺν γιγνομένου καὶ ἐξηγουμέ-
 5 νου τὰ τῆς ἐπιβουλῆς μετεμελήθη, ὁ Ἀναστάσιος εὐρεθεὶς
 ἐκεῖ, καὶ οὐκ εἶπεν τὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ, ἀλλ' ἐσιώπα. ὁ δὲ
 Ἐλπίδιος ἐπέμενε λέγων· οὐ θέλετε, ἵνα ἐν ὄσῳ κἀθηται ἐν
 τῷ στέγῳ ἐπὶ ἰπποδρομίας πιάσω υἱτόν, καὶ ἐκκορακίσω
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ οὕτως αὐτὸν ἀποκτείνω; καὶ ὑπέ-
 10 σχετο δίδουαι αὐτοῖς ἄρματα. γνωσθέντος δὲ τοῦ πράγματος ἐκ
 διαβολῆς Ἀναστασίον τῷ Φωκᾷ, ἐκέλευσε τὸν ἑπαρχον καὶ τὸν
 Ἐλπίδιον καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐγνωκότας τὴν ἐπιβουλὴν ἐξετα-
 σθῆναι μετὰ πάσης ἀκριβείας. ἐξετασθέντων δὲ αὐτῶν κα-
 τέθετο τὰ τῆς ἐπιβουλῆς· καὶ ὅτι τὸν Θεόδωρον ἐβούλοντο
 15 ποιῆσαι βασιλέα. ὁ δὲ Φωκᾶς ἐκέλευσεν ἀποκεφαλισθῆναι
 Θεόδωρον καὶ Ἐλπίδιον καὶ Ἀναστάσιον καὶ πάντας τοὺς
 ἐγνωκότας τὴν ἐπιβουλὴν αὐτοῦ.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἡρακλείου ἔτος α'.

A. M. 6102

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ δ' ἰνδικτιῶνι ιδ' ἦκεν P. 250
 20 ὁ Ἡράκλειος ἀπὸ Ἀφρικῆς φέρων πλοῖα καστειλλόμενα, ἔχον-
 τα ἐν τοῖς καταρτίοις κιβώτια, καὶ εἰκόνας τῆς Θεομήτορος,

12. τῇ ἐπιβολῇ b.

20. ὁ add. ex b.

καστειλλόμενα a f.

21. εἰκόνα a.

consilium inierunt de occidendo Phoca cum in circo sederet. ad
 epulum autem (cui Anastasium largitionum comitem adesse contigit)
 vocatis, Theodorus praetiorum praefectum, mentem eis aperire cogit.
 mensis itaque remotis, et coniurationis ordine inter convivas re-
 censito, Anastasius auditor datae fidei poenitens, quae corde tegeret,
 non explicuit, sed silentio occultavit. interim Elpidius propositi te-
 nax subinfert: num vultis, ut dum throno insidet, in circo eum com-
 prehendam, et erutis e capite oculis, ita demum interficiam? arma
 vero eis suppetere insuper pollicitus est. Phocas autem tota coniura-
 tionis serie ab Anastasio revelata, praefectum, et Elpidium, reli-
 quosque optimates eius participes, adhibitis cruciatibus diligenter exa-
 minari edixit. qui inter tormenta conspirationem omnem detexere,
 atque imperatorem Theodorum se praeficere voluisse confessi sunt.
 porro Phocas Theodorum, Elpidium, Anastasium, et reliquos coniura-
 tionis conscios capite truncari praecepit.

Romanorum imperatoris Heraclii annus primus.

A. C. 602

Hoc anno mensis Octobris die quarto indictione decima quarta
 Heraclius ex Africa appulit cum navibus turratis in quarum malis arcu-

καθὰ καὶ ὁ Πισίδιος Γεώργιος λέγει, καὶ στρατὸν πολὺν ἀπὸ Ἀφρικῆς καὶ Μανριτανίας· ὁμοίως καὶ ὁ Νικήτας υἱὸς Γρηγοροῦ τοῦ πατρικίου ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν καὶ Πεντάπολιν ἔχων V. 199 μεθ' ἑαυτοῦ λαὸν πολὺν περικλόν. ἦν δὲ Ἡράκλειος ὄρμασάμενος Εὐδοκίαν τὴν θυγατέρα Ῥόγα τοῦ Ἄφρου, ἧτις τῷ 5 καιρῷ τούτῳ ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἅμα Ἐπιφανείᾳ τῇ Βμητρὶ Ἡρακλείου, καὶ τῇ τούτῳ μεμνηστευμένη Εὐδοκίᾳ ἐκράτησεν αὐτάς, καὶ ἐφύλαξεν εἰς τὸ δεσποτικὸν μοναστήριον, τὸ λεγόμενον τῆς Νέας μετανοίας. καταλαβὼν δὲ Ἡράκλειος τὴν Ἄβυδον εὔρεν Θεόδωρον τὸν κόμητα τῆς Ἄβυδου, 10 καὶ ἀνακρίνας ἔμαθε παρ' αὐτοῦ τὰ κινούμενα ἐν Κωνσταντινουπόλει. ὁ δὲ Φωκᾶς ἀπέστειλε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Δομεντζιόλον τὸν μάγιστρον φυλάττειν τὰ Μακρὰ τείχη· μαθὼν δὲ ὁ μάγιστρος, ὅτι κατέλαβεν Ἡράκλειος τὴν Ἄβυδον, ἔφραγε καταλιπὼν τὰ τείχη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Κωνσταντινουπόλιν. ὁ 15 δὲ Ἡράκλειος ἐδέξατο ἐν Ἄβυδῳ πάντας, οὓς ἐξώρισε Φωκᾶς· καὶ ἀνῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς Ἡράκλειαν. Στέφανος δὲ ὁ τῆς Κυζίκου μητροπολίτης λαβὼν στέμμα ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀγίας Θεοτόκου Ἀρτάκης ἀπήγαγεν αὐτὸ τῷ Ἡρακλείῳ. καταλαβὼν δὲ τὴν Κωνσταντινουπόλιν προσώρμησε τῷ λιμένι 20 τῆς Σοφίας· καὶ πολέμον κροτηθέντος νικᾷ χάριτι τοῦ Χριστοῦ

1. στρατὸς πολὺς b.
cidisse videntur, fort. ὁ δὲ Φωκᾶς.
don a.

6. τῇ Goar. ἢ vulg.

7. nonnulla ex-
15. τὰ τείχη] τὴν Ἄβυ-

lae et dei matris imagines appensae, prout Pisidius Georgius narrat, ingenti exercitu ex Africa et Mauritania advecto: et Nicetas patricii Gregorae filius cum maximis pariter pedestribus copiis ab urbe Alexandria et Pentapoli advenit. desponsa autem Heraclio fuerat Eudocia Rogati Afri filia, quae tum temporis una cum Epiphania Heraclii matre Cpoli morabatur. porro ubi Phocas matrem Heraclii, eiusque sponsam Eudociam Cpoli adesse rescivit, comprehensas in imperiali monasterio, quod Novae poenitentiae nuncupatur, diligentius asserandas inclusit. Heraclius Abydum appellens, Theodorum Abydi comitem conveniens, sciscitatus quae Cpoli gererentur, cuncta didicit. Phocas autem Domentiolum fratrem magistrum Longos muros custoditurum misit. ille vero magister Heraclium Abydum appulisse ubi rescivit, muris relictis fugit, et Cpolim se recepit. Abydi cunctos in exilium a Phoca relegatos adiunxit sibi Heraclius, et Heracliam illis comitibus profectus est. Stephanus autem Cyzicenens metropolita corouam ex ecclesia sanctae dei genitricis, cui Artaces nomen, depromptam ad Heraclium attulit. Heraclius Cpolim profectus ad Sophiae

Φωκᾶν τὸν τύραννον. οἱ δὲ δῆμοι τοῦτον παραλαβόντες, ἀνεῖ-
 λον, πυρὶ κατακαύσαντες ἐν τῷ Βοῖ. εἰσελθὼν δὲ Ἡράκλειος
 εἰς τὰ βασιλεια ἐστέφθη ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου ἐν τῷ εὐ-
 κτηρίῳ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῷ παλατίῳ. ἐστέφθη δὲ τῇ
 5 αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ἡ μεμνηστευμένη αὐτῷ Εὐδοκία ἀγοῦστα.
 καὶ ἔλαβον ἀμφοτέρω παρὰ Σεργίου τοῦ πατριάρχου τοὺς D
 στεφάνους τοῦ γάμου· καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁμοῦ αὐτοκρά-
 τωρ καὶ νύμφιος ἀναδείκνυται. τῷ δὲ Μαίῳ μηνὶ ἐστράτευ-
 σαν οἱ Πέρσαι κατὰ Συρίας, καὶ παρέλαβον τὴν Ἀπάμειαν,
 10 καὶ τὴν Ἐδεσσαν, καὶ ἦλθον ἕως Ἀντιοχείας. καὶ οἱ Ῥωμαῖοι
 συναντήσαντες αὐτοῖς ἐπολέμησαν, καὶ ἠττήθησαν Ῥωμαῖοι·
 καὶ διωλόσθη πῶς ὁ λαὸς τῶν Ῥωμαίων, ὥστε ὀλίγους λίαν
 ἐξελῆσαι. τῇ δὲ ἐβδόμῃ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος ζ
 ἐτέθη τῷ βασιλεὶ Ἐπιφάνεια θυγάτηρ Εὐδοκίας, καὶ τῷ
 15 Ἀγούστῳ μηνὶ ἐβaptίσθη ἐν Βλαχέρναις ὑπὸ Σεργίου
 πατριάρχου.

Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Πέρσαι Καισάρειαν τῆς A.M. 6103
 Καππαδοκίας, καὶ πολλὰς μυριάδας ἐν αὐτῇ ἠχμαλώτευσαν. P. 251
 Ἡράκλειος δὲ ὁ βασιλεὺς βασιλεύσας, εὔρε παραλελυμένα τὰ
 20 τῆς πολιτείας Ῥωμαίων πράγματα. τὴν τε γὰρ Εὐρώπην οἱ

7. καὶ τῇ] ἐν τῇ b. 11. αὐτοῖς add. ex a b. 13. ἐξελή-
 σαι vulg. τῇ αὐτῇ ἰνδικτιῶνι conl. Goar. 19. ὁ βασιλεὺς
 om. a. 20. πόλεως f. οἱ Ἀράρεις a.

portum applicuit; et inito certamine Phocam tyrannum dei praesidio
 vicit. extemplo populi factiones comprehensum tradidere neci, et ad
 Bovem locum dictum igne combussere. Heraclius regiam ingressus,
 in oratorio sancti Stephani, quod in ipso palatio conditum, a Sergio
 patriarcha coronatus est: desponsa pariter Eudocia eodem die redi-
 mita est augusta: ambo igitur a Sergio patriarcha coronas nuptiales
 acceperunt, et eodem die imperator simul et sponsus renunciatur, et
 corona utraque insignitur. porro Maio mense Persae in Syriam expe-
 ditionem fecere, captaque Apamea atque Edessa, Antiochiam usque
 pervenere. illis obviam progressi Romani, consertis manibus inferio-
 res evasere, adeo ut totus Romanus exercitus ad internecionem de-
 letus fuerit, paucique admodum superstites remanserint. Iulio mense
 eadem indictione filiam ex Eudocia nomine Epiphaniam imperator
 suscepit, quae Augusti quinto et decimo die in Blachernis a Sergio
 patriarcha baptizata est.

Hoc anno Persae Caesarea Cappadociae potiti, plures hominum
 myriadas in captivitatem egerunt. Heraclius autem imperio assum-
 pto, rem omnem Romanam labefactatam reperit. Europam etenim

A. C. 603

Β βάρβαροι ἐρήμωσαν, καὶ τὴν Ἀσίαν αἱ Πέρσαι πᾶσαν κατέ-
στρεψαν, καὶ τὰς πόλεις ἤχμαλώτευσαν, καὶ τὸν τῶν Ῥωμαί-
ων στρατὸν ἐν τοῖς πολέμοις ἀνήλωσαν. καὶ ταῦτα ἰδὼν ἐν
ἀπορίᾳ ἦν τί δράσοι. ἐρευνήσας γὰρ τὸν στρατὸν, εἰ ἄρα
ἐσώζοντο ἐκ τῶν μετὰ Φωκᾶ κατὰ Μαυρικίου στρατευσάντων 5
ἐπὶ τῇ τούτου τυραννίδι, δύο μόνους εὔρεν ἐν πᾶσι τοῖς
θέμασι.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Μαΐῳ γ' ἰνδικτιῶνι ιε' ἐτέχθη
V. 200 τῷ βασιλεὶ υἱὸς ἀπὸ Εὐδοκίας, Ἡράκλειος ὁ μικρὸς ὁ καὶ νέος
Κωνσταντῖνος. τῷ δ' Αὐγούστῳ μηνὶ ιδ' ἐτελεύτησεν Εὐδο- 10
κία ἀυγούστα τῆς αὐτῆς ιε' ἰνδικτιῶνος.

A.M. 6104 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ δ' ἰνδικτιῶνι α' ἐστέφθη
ἡ Ἐπιφάνεια ἡ θυγάτηρ Ἡρακλείου ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου
ἀυγούστα ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῷ παλα-
τίῳ. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ κε', τῇ αὐτῇ α' ἰνδικτιῶνι, 15
ἐστέφθη Ἡράκλειος ὁ υἱὸς Ἡρακλείου, ὁ νέος Κωνσταντῖνος,
ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν Σαρακηνοὶ κατὰ Συρίας
D καὶ λυμηνάμενοι ἱκανὰ χωρία ὑπέστρεψαν.

5. στρατευμάτων b, στρατεύσαντος a. 6. τυραννίδος vulg.
9. ὁ καὶ νέος a, καὶ ὁ νέος vulg. 16. ὁ νέος, ὁ καὶ K. b.

barbari reldiderant desertam, universam Asiam Persae pessum dede-
rant, et urbes integras in captivitate abduxerant, Romanumque ex-
ercitum bellis consumpserant continuis. ista conspiciens imperator,
quid ageret dubius haerebat. exercitu siquidem omni perlustrato,
num aliqui ex iis, qui cum Phoca tyrannidis eius fautores adversus
Mauricium praeliati inter vivos superessent, perscrutatus, per legiones
cunctas rimatus duos solos invenit residuos.

Eodem etiam anno mensis Maii die tertio, indictione decima
quinta, ex Eudocia imperatori susceptus filius, Heraclius iunior, qui
et novus Constantinus cognominatus est. Augusti vero mensis die de-
cimo quarto eadem indictione Eudocia augusta diem extremum
obit.

A. C. 604 Hoc anno mensis Octobris die quarto, indictione prima, Epipha-
nia imperatoris Heraclii filia in oratorio sancti Stephani, quod in pa-
latio, a Sergio patriarcha augustae corona rediimita est. Decembris
autem die vigesimo quinto, prima indictione, Heraclius Heraclii filius,
novus Constantinus, a Sergio patriarcha imperii collega coronat-
us est.

Eodem etiam anno expeditionem in Syriam fecere, direptisque
oppidis quam plurimis domum reversi sunt.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔλαβον οἱ Πέρσαι τὴν Δαμασκόν, καὶ Ἀ.Μ. 6105
 ἠχμαλώτευσαν λαὸν πολύν. Ἡράκλειος δὲ βασιλεὺς πρῶσβεις
 πρὸς Χοσρόην ἀπέστειλεν παύσασθαι τοῦ ἐκχέειν ἀνηλεῶς τὰ
 αἵματα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὀρίσαι φόρους, καὶ λαμβάνειν
 5 πάντα. ὁ δὲ τοὺς πρῶσβεις ἀπράκτους ἀπέλυσεν, μὴ ποιη-
 σάμενος αὐτοῖς λόγον, ἐλπίζων τελείως παραλαβεῖν τὴν τῶν
 Ῥωμαίων ἀρχήν. ὁ δὲ Ἡράκλειος τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἔγημεν
 Μαρτίαν, καὶ ἀνηγόρευσεν αὐτὴν ἀγοῦσταν στέψας αὐτὴν P. 252
 εἰς τὸν ἀγοουστῆαν, στεφθεῖσα ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Πέρσαι τὸν Ἰορδάνην, Πα-Ἀ.Μ. 6106
 λαιστίνην καὶ τὴν ἀγίαν πόλιν πολέμῳ, καὶ πολλοὺς ἀπέκτει-
 ναν ἐν αὐτῇ διὰ χειρὸς τῶν Ἰουδαίων, ὡς φασὶ τινες, μυ-
 ριάδας ἑννέα. αὐτοὶ γὰρ ὠνούμενοι τοὺς Χριστιανοὺς καθὼς
 ἤμπορει ἕκαστος ἀπέκτεινεν αὐτούς. Ζαχαρίαν δὲ τὸν πα-
 15 τριάρχην Ἰεροσολύμων, καὶ τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ ξύλα λα-
 βόντες σὺν αἰχμαλωσίᾳ πολλῇ, ἐν Περσίδι ἀπήγαγον. B

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ ἀπὸ Μαρτίνης
 Κωνσταντίνος ἕτερος, καὶ ἐβαπτίσθη ἐν Βλαχέρναις ὑπὸ Σερ-
 γίου πατριάρχου.

20 Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Πέρσαι πᾶσαν τὴν Αἴγυ-Ἀ.Μ. 6107
 πτον καὶ Ἀλεξάνδρειαν καὶ Λιβύην ἕως Αἰθιοπίας, καὶ λα-

14. ἀπεκτίγγουν α.

20. πᾶσαν add. ex a.

Hoc anno Persae capta Damasco captivos innumeros secum abdu- A. C. 605
 xerunt. imperator autem Heraclius legatione ad Chosroem decreta,
 ut fundendo crudeliter hominum sanguini parceret, admonuit, tributa
 vero statueret, et pacis conditiones praescriberet, rogavit. ille autem
 nullo cum legatis habito colloquio, quasi de Romanorum imperio
 brevi occupando certus, re infecta eos dimisit. Heraclius porro Mar-
 tinam eodem anno sibi coniugio copulatam renunciavit augustam: et
 ad angustem Sergio patriarcha coronam imponente augustali stem-
 mate redimiendam decrevit.

Hoc anno Persae Iordanis loca, Palaestinam et sanctam civita- A. C. 606
 tem armorum vi subegerunt: et manibus, ut quidam asserunt, Iudaeo-
 rum plurimos, ad nonaginta videlicet millia, trucidarunt. singuli etenim
 pro suis quique facultatibus Christianos ementes, confestim occide-
 bant. capto vero Hierosolymorum patriarcha Zacharia, pretioso etiam
 et vivifico crucis ligno locis illis erepto, captivorum hominum mul-
 titudinem innumeram in Persidem abduxerunt.

Eodem anno Constantinus alter ex Martina coniuge imperatori
 natus est: qui a Sergio patriarcha in Blachernis baptizatus.

Hoc anno Persae Aegyptum, Alexandriam et Libyam ad usque A. C. 607
 fines Aethiopiae subegerunt: et collecta captivorum multitudine, spo-

βόντες αἰχμαλωσίαν πολλήν καὶ λάφυρα πάμπολλα καὶ χρήματα ὑπέστρεψαν. τὴν Χαλκηδόνα οὐκ ἴσχυσαν παραλαβεῖν, ἀλλὰ φρουρὰν ἐάσαντες τοῦ πολιορκεῖν, ἀνεχώρησαν.

A.M. 6108 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστράτευσαν οἱ Πέρσαι κατὰ Χαλκηδό-
νος, καὶ παρέλαβον αὐτὴν πολέμῳ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνί 5
Ἰανουαρίῳ α', ἰνδικτιῶνος ε', ὑπάτευσεν Κωνσταντῖνος ὁ τέτος,
ὁ καὶ Ἡράκλειος τοῦ Ἡρακλείου υἱός· καὶ προεβάλετο καί-
σαρα Κωνσταντῖνον τὸν μικρὸν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν ἐξ
Ἡρακλείου καὶ Μαρτίνης γεννηθέντα.

A.M. 6109 Τούτῳ τῷ ἔτει πάλιν Ἡράκλειος ἀπέστειλε πρέσβεις ἐν 10
V. 201 Περσίδι πρὸς Χοσρόην αἰτούμενος εἰρήνην. ὁ δὲ Χοσρόης
D καὶ πάλιν αὐτοὺς ἀπεπέμψατο λέγων οὐ φείσθημι ὑμῶν ἕως
ἂν ἀρνήσησθε τὸν ἐσταυρωμένον, ὃν λέγετε Θεὸν εἶναι, καὶ
προσκυνήσητε τῷ ἡλίῳ.

A.M. 6110 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστράτευσαν Ἀβάρεις κατὰ τῆς Θρακίας 15
καὶ ἀποστείλας ὁ Ἡράκλειος πρὸς αὐτοὺς ἤτει τὴν εἰρήνην·
καὶ συνθεμένου τοῦ Χαγάνου ταύτην ποιεῖν, ἐξῆλθεν ὁ βασι-

P. 253 λεὺς ἔξω τοῦ Μακροῦ τείχους, καὶ μετὰ πάσης δορυφορίας
βασιλικῆς καὶ δώρων πολλῶν καὶ μεγάλων ἀπεδέξατο τὸν
Χαγάνον, λαβὼν τὰ πιστὰ παρ' αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι πρὸς ἀλ- 20
λῆλους σπονδὰς εἰρηνικὰς. ὁ δὲ βάρβαρος ἐκείνος τὰς τε
συνθήκας ἀθετήσας καὶ τοὺς ὄρκους, ἄφρω τυραννικῶς κατὰ
τοῦ βασιλέως ἐχώρησεν. ἐκπλαγεῖς δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ ἀπροσ-

illis etiam amplissimis, et pecuniarum vi asportata, suas in provincias redierunt. Chalcedonem quidem occupare non valuerunt, sed praesidio ad eam obsidendam relicto, secesserunt.

A. C. 608 Hoc anno Persae expeditionem in Chalcedonem instrumentes, bello eam ceperunt. hoc eodem anno Ianuarii mensis die primo, indictione quinta, Constantinus iunior, qui et Heraclius Heraclii filius, consul renunciatus est, qui Constantinum minorem proprium fratrem Heraclio et Martina genitum declaravit caesarem.

A. C. 609 Hoc anno aliam legationem de pace cum Persis habenda, et ab eis expetenda ad Chosroem destinavit Heraclius. eam iterum respuit Chosroes, dicens: vobis minime parcam, donec crucifixum, quem vos praedicatis deum, solem adoraturi, abnegaveritis.

A. C. 610 Hoc anno Abares in Thraciam arma moverunt. Heraclius autem missis ad eos legatis pacem firmari exposcebat. cumque Chaganus eam se compositurum pollicitus fuisset, imperator cum satellitio propriam dignitatem decente, ad longum usque murum longe ab urbe progressus, ampla magnorum munerum copia Chaganum excepit, fidem ab eo accepturus, pacem inter se mutuo inviolatam firmatum iri. at barbarus ille, spreto iusiurando atque foedere, ex improvise Hera-

δοκήτην τοῦ πράγματος, φυγὰς ἐπὶ τὴν πόλιν ὑπέστρεψεν. λαβὼν δὲ ὁ βάρβαρος τὴν βασιλικὴν ἀποσκευὴν καὶ δορυφορίαν, καὶ ὄσους καταλαβεῖν ἠδυνήθη, ὑπέστρεψεν πολλὰ χωρία τῆς Θρακίης ληϊσάμενος ἐκ τοῦ ἀπροσδοκίτως ἀπατηθέντα Β 5 τὴν ἐλπίδα τῆς εἰρήνης.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Γεωργίου ἔτος α΄.

A.M. 6111

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡράκλειος πρὸς τὸν Χαγάνον τὸν βάρβαρον πρέσβεις ἀποστείλας ἐνεκάλει περὶ τῶν γεγονότων ἐπ' αὐτοῦ ἀθέσμων, καὶ πρὸς εἰρήνην προστρέπετο. ἐπιστρατεύσαι γὰρ διανοούμενος κατὰ Περσίδος εἰρηνεύειν μετὰ τοῦ Χαγάνου ἤθελεν. ὁ δὲ Χαγάνος αἰδουθεὶς τὴν τοῦ βασιλέως C ἀγάπην μετανοεῖν ἐπηγγέλλετο, καὶ εἰρήνην ποιεῖν ὑπισχνέτο· καὶ στοιχήσαντες πάντα ὑπέστρεψαν οἱ πρέσβεις ἐν εἰρήνῃ.

15 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει παρέλαβον Πέρσαι τὴν Ἄγκυραν Γαλατίας πολέμῳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσκήρυνεν Χοσρόης τὸν ξυγόν αὐτοῦ ἐπὶ A.M. 6112 πάντα ἀνθρώπους εἰς αἰμοβορίαν καὶ φορολογίαν. ἐπαρθεὶς γὰρ τῇ νίκῃ οὐκ ἔτι ἐν τῷ καθεστῶτι εἶναι ἠδύνατο. τότε 20 Ἡράκλειος ζῆλον θεοῦ ἀναλαβὼν, καὶ μετὰ τῶν Ἀβάρων εἰ- D ρηνεύσας ὡς ἐνόμιζεν μετήνεγκεν τὰ στρατεύματα τῆς Εὐρώ-

4. ἀπατηθέντας vulg.

clium infestis armis adortus est. imperator vero tam insperatae rei molimine perterritus, fuga arrepta in urbem revertit. barbarus universo imperatoris apparatu satellitioque capto, cum omnibus aliis quae comprehendere potuit, retro cessit: multaque Thraciae oppida spe pacis delusa ac nil tale suspicantia depraedatus est.

Alexandriae episcopi Georgii annus primus.

A. C. 611

Hoc anno Heraclius missis iterum ad barbarum Chaganum legatis, de iis quae violatis foederibus ab eo admissa erant, causabatur, et ad servandam pacem invitabat: in Persidem quippe arma convertere meditatus, cum Chagano pacem habere consiliabatur. Chaganus humanos imperatoris affectus cum reverentiae sensu suscipiens, pristina se reparaturum, et cultorem se pacis futurum promisit: renovatisque iterum pactis et probe firmatis foederibus, legati reversi sunt.

Hoc eodem anno Persae Ancyram Galatiae civitatem vi ceperunt.

A. C. 612

Hoc anno Chosroës dominationis suae iugum omnibus intolerabile per crebras caedes atque vectigalia effecit. victoriis quippe suis elatus, intra iusti et aequi limites ultra se continere nequibat. tunc igitur Heraclius divino ardore incitatus, pace ex voto cum Abaribus

νης ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, καὶ διανοεῖτο τῇ τοῦ Θεοῦ συνεργείῳ κατὰ Περσίδος χωρῆσαι.

- A.M. 6113 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἀπριλίῳ δ', ἰνδικτιῶνι ι', τελέσας ὁ βασιλεὺς Ἡρακλείου τὴν ἐορτὴν τοῦ πάσχα, εὐθέως τῇ δευ-
 V. 202 τέρῃ ἑσπέρας ἐκίνησεν κατὰ Περσίδος. λαβὼν δὲ τὰ τῶν εὐα-
 γῶν οἰκῶν χρήματα ἐν θανείων ἀπορίᾳ κατεχόμενος, ἔλαβεν
 P. 254 καὶ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας πολυκάνδηλά τε καὶ ἕτερα σκευὴ
 ὑπουργικὰ, χαράξας νομίσματα, καὶ μιλιαρίσια πέμπωλλα.
 κατέλιπε δὲ τὸν ἴδιον υἱὸν σὺν Σεργίῳ τῷ πατριάρχῃ Κων-
 σταντινουπόλεως διαικεῖν πράγματα σὺν Βασίλῳ τῷ πατρικίῳ 10
 ἀνδρὶ ἐχέφρονι καὶ τὰ πάντα συνετῷ καὶ πεπειρασμένῳ.
 ἔγραψεν δὲ πρὸς τὸν Χαγάνον τῶν Ἀβάρων παρακλήσεις τοῦ
 ἐπικουρεῖν τὰ τῶν Ῥωμαίων πράγματα, ὡς φιλίαν σπευσάμε-
 νος πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπίτροπον τοῦ ἑαυτοῦ υἱοῦ τούτου ἐνό-
 μασεν. ἀπάρας δὲ τῆς βασιλευσύσης πόλεως, ἐξῆλθεν κατὰ 15
 τὰς λεγομένας Πύλας πλοῦ τὴν πορείαν ποιησάμενος. ἐντεῦ-
 V. 259θεν δὲ ἐπὶ τὰς τῶν Θεμάτων χώρας ἀφικόμενος, συνέλεγε
 τὰ στρατόπεδα, καὶ προσετίθει αὐτοῖς νέαν στρατείαν. τού-
 τους δὲ γυμνάζειν ἤρξατο, καὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἐξεπαίδευ-
 σεν. διχῆ γὰρ διελὼν τὸν στρατόν, παρατάξεις τε καὶ συμ- 20
 βολύς πρὸς ἀλλήλους ἀναιμωκίᾳ ποιήσομαι ἐπέλευσεν, κραυ-

12. Ἀράβων σ.

composita, exercitus suos ab Europa in Asiam transtulit, invadendae-
 que Persidis deo opitulante consilium cepit.

- A. C. 613 Hoc anno mensis Aprilis die quarto, indictione decima, Heraclius
 solemnitate paschali peracta, feria secunda sub vesperam confestim
 arma moturus in Persidem perrexit. tum vero ubi pecuniam mutuo
 vel cum foenore acciperet dubius, sanctarum aedium facultates tulit,
 cudendisque numismatibus, et minutis milisariis confandis, multifida
 magna ecclesiae candelabra aliaque eiusmodi sacri ministerii vasa
 usurpavit. proprium autem filium Sergii patriarchae Cpoleos Bomosi-
 que patricii, viri praestantis ingenii magnaque prudentiae et expe-
 rientiae multiplici, consilio rem communem administraturum in urbe
 reliquit. ad Chaganum quoque Abarum principem, cui procuratoris
 in filium nomen et dignitatem indidit, quique secum amicitiam ex
 pactis firmaverat, ut afflictis rebus Romanis opem ferret, litteras cum
 precibus misit. urbium regina subinde profectus, itinera navigis sus-
 cepto, loco, cui Pylae nomen, solvit. inde ad thematum provincias
 delatus, legiones collegit varias, quibus novam militiam addidit. tum
 eos bello exercere, Martisque disciplina instruere. divisum siquidem
 in aequas partes duas exercitum ordines componere, incruentis irru-
 ptionibus ad invicem congregari, clamorem bellicum, paenas, milita-

γῆν τε πολεμικὴν καὶ παιάνους καὶ ἀλλαλαγμὸν καὶ διέγερσιν
 ἔχειν τούτους ἐδίδαξεν, ἵνα κἂν ἐν πολέμοις ἐυρίσκωνται, μὴ
 ξενίζωνται, ἀλλὰ θαρροῦντες ὡς παίγνιον κατὰ τῶν ἐχθρῶν
 χωρήσωσι. λαβὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν χερσίν τὴν Θεανδρικὴν
 5 μορφὴν, ἣν χεῖρες οὐκ ἔγραψαν, ἀλλ' οἶαν ἐν εἰκόνι ὁ πάντα C
 μορφῶν καὶ διαπλάττων λόγος ἄνευ γραφῆς μόρφωσιν, ὡς
 ἄνευ σπορᾶς κύησιν ἤνεγκεν, καὶ τούτῳ πεποιθῶς τῷ Θεο-
 γράφῳ τέτρη ἀπήρξατο τῶν ἀγῶνων, πιστὰ δούς τῷ λαῷ, ὡς
 οὐδ' αὐτοῖς μέχρι θανάτου ἀγωνίσηται, καὶ ὡς τέκνοις οἰκεί-
 0 οῖς τούτοις συναρμύθηται. ἐβούλετο γὰρ τὴν ἔξουσίαν οὐ
 φόβῳ τοσοῦτον, ὅσον ἐν πόθῳ ἔχειν. εὐρῶν δὲ τὸν στρατὸν
 εἰς θαθυμίαν πολλὴν καὶ δειλίαν, ἀτάξιαν τε καὶ ἀκοσμίαν καὶ
 εἰς πολλὰ τῆς γῆς μέρη ἐσπαρμένους, συντόμως πάντας εἰς ἓν
 συνήγαγεν. καὶ πάντες ὡς ἐκ μιᾶς συμφωνίας ὕμνησαν τὸ
 5 κράτος καὶ τὴν ἀνδρείαν τοῦ βασιλέως. αὐτὸς δὲ τοῖς λόγοις
 τούτοις ἐπιρρωννύων ἔλεγεν· ὁρᾶτε, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, ὡς D
 οἱ ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ κατέπυρξαν ἡμῶν τὴν χώραν καὶ τὰς
 πόλεις ἠρήμωσαν καὶ τὰ θυσιαστήρια κατέκαυσαν καὶ τὰς
 τραπέζας τῶν ἀναιμακτῶν θυσιῶν αἱμάτων μαιφόνων ἐπλή-
 10 ρωσαν, καὶ τὰς ἀδέκτους τῶν παθῶν ἐκκλησίας ἐν ἡδοναῖς

2. εὐρίσκωνται vulg. 7. τοῦτο πεπ. τῷ Θεῷ γράφω f. 9.
 ὡς τέκνοις οἰκ. τ. συν. om. a. 11. τοσοῦτον add. ex copi.
 13. ἐσπαρμένον a, ἐσπαρμένων f.

resque strepitus edere, fortes in invicem animos excitare docuit: ut
 iam non ficto, sed vero Marte implicati, rei novae usu non terreren-
 tur, sed velut ad ludum, ita in hostes, de sua virtute bene confisi
 irruerent. mox lata manibus Christi dei et hominis effigie, hominis
 manu vel penicillo non efficta, sed quam in imagine, quod cuncta
 formavit et configuravit divinum verbum, absque colorum delineatione,
 ut absque semine foetum, in lucem eduxit; huiusmodi, dico,
 figura divinitus exarata plane fidens, et oppignorata exercitui fide,
 cum eis ad mortem usque decertaturum, et ut propriis filiis semper
 eis se devinciendum et copulandum pollicitus, ad bellicos conflictus
 descendit. studebat enim exercendam in milites auctoritatem potius
 affectu, quam timore comparare. cum vero exercitum desidia dissol-
 lutum, animorum deiectione, ordinis defectu et confusione pene lac-
 cerum, et in varias provinciarum partes dissipatum reperisset: quan-
 tocius et expedite cunctos in unum collegit. hinc singuli velut una
 voce robur et animum imperatoris laudavere: ipse etiam robur pecto-
 ribus inspiraturus his verbis utebatur: videtis, fratres et filii, ut hos-
 tes ditionem nostram universam depopulati, urbes civibus desertas

χραίνουσιν ἐμπαθεστάταις. πάλιν δὲ τὸν λαὸν πρὸς γυμνασίαν πολεμικὴν ὀπλίζων, τάξεις δύο ἐνόπλους ποιησάμενος, σάλπιγγές τε καὶ φάλαγγες ἀσπίδων, καὶ λαὸς τεθωρακισμένος ἴστατο. ἐπεὶ δὲ ἀσφαλῶς συνέστησαν τὰ τάγματα, συμβάλειν ἀλλήλοις ἐκέλευσεν, ὄθισμοὶ τε βίαιοι καὶ συγκρούσματα πρὸς ἀλλήλους ἐγίνοντο, καὶ σχηματισμὸς τοῦ πολέμου ἐδεικνυτο. καὶ ἦν ἰδεῖν φορικτὸν θῆαμα φόνου χωρὶς κινδύνου, καὶ πρὸς φόνους συννεύσεις αἱμάτων δίχα, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης τοὺς τρόπους, ὅπως ἕκαστος ἐκ τῆς ἀκινδύνου σφαγῆς λαβῶν ἀφορμὰς ἀσφαλέστερος μένη. οὕτω δὲ καθοπλίας πάντας παρήγγειλεν ἀδικίας ἀπέχεσθαι καὶ εὐσεβείας ἀντέχεσθαι. γενόμενος δὲ ἐπὶ τὰ μέρη Ἀρμενίας, προτρέχειν κληθὸς ἰππέων λάθρα ἐπιπεσεῖν τῷ βασιλεῖ διανοεῖτο. οἱ δὲ πρότρεχόντες τοῦ βασιλέως τούτοις συναντήσαντες, τὸν τε στρατηγὸν αὐτῶν δεσμώτην ἤγαγον πρὸς τὸν Ἡράκλειον, καὶ τοὺς τρεψάμενοι πολλοὺς ἀνεῖλον. ἐπεὶ δὲ χειμῶν κατέλαβεν, ἀποκλείσας ὁ βασιλεὺς τὸ Πόντιον κλίμα, ἔδοξε τοῖς βαρβάροις ἐν τούτῳ αὐτὸν παραχειμαΐζειν. λαθῶν δὲ τοὺς Πέρσας

1. ἐμπαθεστάτοις vulg. 7. χωρὶς καὶ κινδ. vulg. 11. καὶ εὐσεβείας ἀντέχεσθαι add. ex o f. 13. post ἰππέων aliquid excidisse videtur, fort. κελύσας. 17. κλημα a f.

reddiderint, succenderint altaria, et incrementarum victimarum mensis caedibus et sanguine inundarint, et ecclesias etiamnum labis omnis immunes voluptatibus foedissimis conspurcant. tum vero milites bellicis exercitamentis instructurus, armatos et pugnae iam paratos in duas acies dividere, et tubas, clypeorumque phalanges in invicem committere secundo iussit. interim exercitus thoracibus et armis omnibus munitus stationem observabat. ut itaque in tuto constiterunt ordines, manus ad invicem conserere hortatus est, et qua violentis in invicem impulsibus, qua mutuis impressionibus immanis belli speciem horrendam exhibebat. tremendum sane absque caede et periculo cernere licebat spectaculum, ad stragem citra sanguinem impetus, et absque necessitate belli specimina, ut ex caede quam nullum comitaretur periculum sumpto documento securior unusquisque permaneret. cumque exercitum ita instruxisset, ut iniustitia abstinerent, hortatus est. porro ubi ad Armeniae fines intravit, praecurrens hostilium equitum turma imperatorem ex improvise adori consilium ceperat: imperatoris autem praecursores illis obviam facti, adversarium duce vinculis mancipato, et ad Heraclium ducto, necnon comitibus eius fuis, reliquos armis deleverunt. ingruente vero hieme, cum Ponticum clima imperator undique circummunivisset, hibernam in eo tempestatem moraturus barbaris visus est: at clam ipsis reversus in

καὶ ἐπιστραφεῖς, εἰς τὴν Περσίδα εἰσβάλλει. τοῦτο μαθόντες οἱ
 βάρβαροι εἰς ῥαθυμίαν ἤλθον τῷ ἀπροσδοκῆτι τῆς τούτου εἰσό-
 δου. ὁ δὲ Σάρβαρος ὁ τῶν Περσῶν στρατηγὸς λαβὼν τὴν ἑαυ-
 τοῦ δύναμιν ἤλθεν ἐν Κιλικίᾳ, ὅπως εἰς Ῥωμανίαν ἐξελθὼν
 5 τοῦτον περιτρέψῃ. φοβηθεῖς δὲ μὴ διὰ τῆς Ἀρμενίας εἰς
 τὴν Περσίδα ὁ βασιλεὺς εἰσβαλὼν ταύτην ταραξῆ, οὐκ εἶχεν C
 τὸν ἑαυτοῦ λογισμὸν βεβηκότα, ὅτι δράσοι. ὅμως ἠναγκάσθη
 ἀκολουθεῖν ὀπίσω τοῦ Ῥωμαίου στρατοῦ, κλέψαι μεριμνῶν
 τὸν πόλεμον, καὶ διὰ νυκτὸς ἀφεγγουῶς τούτοις προσβαλεῖν.
 10 πανσελήνου δὲ οὔσης τῆς νυκτός, ἀπεκρούσθη τοῦ σκέμματος,
 καὶ τὴν πρὶν αὐτῶν σεβασμίαν [αὐτῶν] ἐδυσφήμει σελήνην.
 ἣ δὲ σελήνη ὑπέστη κατ' αὐτὴν τὴν νύκτα ἐκ τοῦ συμβεβη-
 κότης. ἐκ τούτου ἐδειλία ὁ Σάρβαρος προσβαλεῖν τῷ βασι-
 λεῖ, καὶ τὰ ὄρη κατέλαβεν, ὡς δορκάδες, ὄρων τὴν καλλιτε-
 15 χνον καὶ σοφὴν στρατηγίαν ἀφ' ὕψους τῶν Ῥωμαίων. γνοὺς D
 δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν τούτου δειλίαν, θαρρῶν ἐν τόποις ἠύλιζε-
 το, ἀναπαύσεως πλήρης, ἐρεθίζων τοῦτον πρὸς πόλεμον. κα-
 τερχόμενοι δὲ λάθρα τοῦ ὄρους πολλακίς συμπλοκάς μερικᾶς

3. ὁ δὲ Σάρβαρος c, ὁ δὲ βάρβαρος vulg., vera nominis forma in-
 fra pag. 476, 10. legi videtur: Σαρβαραζᾶς. 7. βεβηκότε a.
 11. alterum αὐτῶν delendum videtur, nisi forte participium all-
 quod in eo latet. 13. ὁ σοβαρός vulg. 14. καλλιτεχνον
 ε, καλιτεχνον a, καλλισειχον vulg. 16. ἠύλιζετο] ἠήλιζετο vulg.
 18. μερικᾶς om. a f.

Persidem irruit. nuncio accepto, expeditione adeo inexpectata per-
 territi sunt barbari. barbarus itaque Persarum dux eductis secum
 copiis in Ciliciam proficiscitur, sperans se ita irruptione in Romano-
 rum ditionem facta Heraclium a Perside revocaturum. ne vero Per-
 sia ulterius penetrata ex Armeniae partibus imperator damnum in-
 ferret, veritus, de quovis opere aggrediendo nullum certum consilium
 inire poterat. attamen Romanum exercitum a tergo subsequi tandem
 coactus est: hostem dolo circumvenire, eumque per noctem obscuram
 adoriri meditatus. sed cum pleno lumine luna irrudiaret, commento
 frustratus est, et colendum sibi prius astrum diris omnibus execraba-
 tur. contigit enim illa nocte ut luna defectum pateretur, ac ideo
 subsistere videretur, ex quo arrogans ille, ne impressionem faceret
 in imperatorem sibi cavit; quare dorcadum more montium cacumina
 occupavit, indeque praeclarum et ad militaris disciplinae praecepta
 compositum ordinem sublimis despiciebat. imperator animi eius vi-
 litate cognita loca illa securior et confidentior tenebat, et bene re-
 secto exercitu, adversarium ad certamen provocabat. Persae vero clam
 ex monte descendentes levia saepius iniere praelia, in quibus omni-

ἐποιοῦντο, καὶ ἐν παντὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐπρώτερον, καὶ Θάρσος
ἐπὶ πλείον ὁ στρατὸς ἐλάμβανεν, ὄρωντες τὸν βασιλέα παντὶ
προπηδῶντα, καὶ εὐτόλμως πολεμοῦντα. Πέρσης δὲ τις πρὸ
ὀλίγου χρόνου πρόσφυξ γενόμενος ἐν τῷ στρατῷ τοῦ βασιλέως
ἐγένετο. οὗτος ἀποδράς πρὸς τοὺς Πέρσας ἀπῆλθεν ἐλπίζων ὅτι
αὐτοὺς τὴν Ῥωμαίων στρατείαν ὀλέσει. ἰδὼν δὲ αὐτῶν τὴν
P. 256 δειλίαν μετὰ δεκάτην ἡμέραν πρὸς τὸν βασιλέα ἀνῆλθεν, καὶ
πῶσαν ἀκριβῶς τὴν τῶν βαρβάρων ἐξείπεν ἀτολίαν. ὁ δὲ
Σάρβαρος μηκέτι ὑποφέρον τὴν ἐν τῷ ὄρει διατριβήν, ἠναγ-
κάσθη πρὸς πόλεμον ὀρμηῆσαι, εἰς τρία δὲ μέρη διελὼν τὸ
στράτευμα κατήλθεν, ἄφνω ἐπιφωσκούσης ἡμέρας πρὸ τῆς
τοῦ ἡλίου ἀναβάσεως εὐτρεπισάμενος πρὸς πόλεμον. ὁ δὲ
βασιλεὺς προγνούς, καὶ συντάξας τὸν στρατὸν ὁμοίως εἰς τρεῖς
φάλαγγας, εἰς τὴν μάχην προήγαγεν. τοῦ δὲ ἡλίου ἀνατεί-
λαντος καὶ τοῦ βασιλέως κατὰ ἀνατολὰς εὐρεθέντος, τοὺς 10
B Πέρσας ἐσκότιζεν ἡ τοῦτου ἀκίς· ὃν ὡς θεὸν προσεκύρουν.
ὁ δὲ βασιλεὺς ἐσχημάτισε τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰς φηγὴν τρα-
πέντας, καὶ λύσαντες ἐκεῖνοι τὰς φάλαγγας ἀκρατῶς διώκειν
τούτους ἐνόμιζον. ἐπιστραφέντες οὖν οἱ Ῥωμαῖοι εὐψύχως
τούτους ἐστρέψαντο καὶ πολλοὺς ἀνείλον, ἐλάσαντες αὐτοὺς 20

1. ἐπρώτερον f, ἐπρωτέρου vulg.
σοβαρὸς vulg.

8. ἐξείπειν f.

ὁ δὲ

10. ὀρμηῆσαι vulg.

16. ὃν] ἦν a f.

bus semper superiores evasere Romani, et robore animisque eorum exercitus in dies augebatur, quod imperatorem in primam aciem prosilientem, ac fortiter dimicantem ubique viderent. porro quidam Persicae militiae desertor ad imperatoris partes Persa transierat. is ad suos refuga Romanas acies ab eis dissipandas ac perdendas sperabat. at ubi viles eorum animos et metum expertus est, post diem decimum ad imperatorem reversus, afflictum et meticulosum barbarorum statum omnem enucleatius exposuit. caeterum insolens ille Persarum dux morae tamdiu per montana productae impatiens, et in certamen descendere necessitate compulsus, diviso in tria agmina exercitu, sub primum adiorae crepusculum et nondum manifesto terris sole, paratus ad pugnam ex improvise apparuit. imperator praecognitis eius consiliis, dispositum pariter ac distributum in acies tres exercitum, ad pugnam eduxit. imperatore vero ad orientem constituto, exorientis quoque solis radii, quem Persae tanquam deum venerant, eorum oculos acrius perstringebat. imperator itaque fugam simulare iussit exercitum: quare Persae phalangum suarum solutis ordinibus eos intemperantius insequendos decernunt. at Romani versa in eos facie impressionem eorum fortiter sustinent, et terga dare compellunt: et

ἕως τοῦ ὄρους, εἰς κρημνοὺς αὐτοὺς ἐπέβαλλον καὶ τόπους
 δυσβάτους, καὶ πάντα αὐτοῦ συνέτριψαν· ἐν δὲ τοῖς κρη-
 μοῖς αἰγῶν ἀγρίων δίκην ἐσκηνοβάτου. πολλοὺς δὲ καὶ ζῶν-
 τας ἐζώρησαν. παρέλαβον δὲ καὶ τὸ τοῦτων στρατόπεδον, V. 204
 5 καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πρὸς ὕψος C
 τὰς χεῖρας ἐκτείναντες τῷ θεῷ ἠὲ χαριστοῦν, καὶ τῷ στρατη-
 γῆσαντι καλῶς βασιλεῖ συντόμως προσηύχοντο. οἱ γὰρ πρὶν
 μηδὲ Περσικὴν κόιν τολμήσαντες ἰδεῖν, νῦν τὰς σηκὰς τού-
 των ἀσάλεύτες εὐρόντες ἐλαφρολόγησαν. τίς γὰρ ἤλπιζεν
 οὐ τῶν Περσῶν δυσμαχώτατον γένος πῶτα δοῦναί ποτε Ῥω-
 μαίοις. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν στρατὸν σὺν τῷ στρατηγῷ κατα-
 λιπὼν εἰς Ἀρμενίαν παραχειμάσαι, αὐτὸς εἰς Βυζάντιον ὑπέ-
 στρεψέν.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μάμεδ ἐφάνη ἀμηνῶς ἔτη θ', ἢ ἔτος
 5 Ἡράκλειος ἔξουσία. D

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ ια', Ἰνδικτιῶν ια', ἀπάρας A.M. 6114
 ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος ἀπὸ τῆς βασιλείδος κατὰ τάχος ἀφίκετο
 εἰς Ἀρμενίαν. Χοσρόης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀπέ-
 στειλεν τὸν Σαρβαναζῶν σὺν τῷ ἑαυτοῦ στρατῷ εἰσβαλεῖν εἰς P. 257

1. ἐπέβαλλον f, ἐμβάλλοντες vulg. 2. αὐτοῦ] αὐτοὺς vulg. 3.
 ἐσκηνοβάτου a, ἐσηροβ. f, fort. ἐσκληροβάτου. 5. αὐτῶν]
 αὐτοῦ a f. 14. τούτῳ — ἔξουσία] haec nota non legitur
 in a e; sed omnino scribendum: Ἡρακλεῖου ἔξουσία.

multis eorum caesis, reliquos ad montis adigunt angustias, et in prae-
 rupta loca praecipitiaque compulsos, prosternunt, et in extremum pe-
 riculum adducunt. per asperas etiam illas et salebrosas rupes capra-
 rum sylvestrium more desilientes Persas venantur et capiunt vivos,
 occupatisque eorum castris, bellicum apparatus omnem diripiunt. ita
 demum Romani manibus in caelum elatis debitas deo grates referunt,
 et ad eum pro imperatore suo rei militaris adeo perito vota insuper
 concipiunt. qui prius enim vel motum a Persis pulverem iatueri ve-
 rebantur, impraesentiarum defixa et immota eorum tentoria deprae-
 dati sunt. quis, amabo, Persas gentem armis invictam terga Romanis
 dare unquam sperasset. imperator autem relicto exercitu, duceque
 ei praeposito, sub cuius causa hiberna in Armenia transigeret, Byzan-
 tium reversus est.

Hoc anno Mamed ameras primo conspici cepit: annis novem re-
 gnavit, a collatae Heraclio imperii potestatis anno decimo tertio.

Hoc anno mensis Martii die decimo quinto indictione undecima A. C. 614
 solvens ab urbe regina imperator magnis itineribus in Armeniam con-
 tendit. Persarum vero rex Chosroës Sarbanazam ad fines Romanorum
 invadendos summisit. Heraclius autem litteris Chosroëem monuit, aut

τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν. Ἡράκλειος δὲ ἔγραψεν πρὸς Χοσρόην, ἣ τὴν εἰρήνην ἀσπύσασθαι, ἣ ἑαυτὸν εἰς τὴν Περσίδα σὺν τῇ ἑαυτοῦ στρατῷ εἰσβαλεῖν. ὁ δὲ Χοσρόης οὔτε τὴν εἰρήνην ἠσπάζετο, οὔτε τι τῶν λόγων ἤγειτο, ὅτι Ἡράκλειος τολμᾷ τῇ Περσίδι πλησιάσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς τῇ εὐκροστῇ τοῦ Ἀπριλλίου μνηρὸς εἰσέβαλεν εἰς τὴν Περσίδα, καὶ μαθὼν τοῦτο Χοσρόης τὸν Σαρβαραζᾶν ὑποστρέψαι ἐκέλευσεν· καὶ ἐπισυνάξας ἐκ πάσης τῆς Περσίδος τὰ ἑαυτοῦ στρατεύματα, καὶ παραδοὺς αὐτὰ τῷ Σάην κατὰ τὰ Βχος ἐνωθῆναι αὐτὰ τῷ Σαρβαραζᾶν προσέταξεν· καὶ σὺ-10
τω χωρῆσαι κατὰ τοῦ βασιλέως. Ἡράκλειος δὲ προσκαλεσάμενος τὸ ἑαυτοῦ στρατεύμα, λόγοις παραινετικαῖς διήγειρεν αὐτούς, λέγων· ἄνδρες, ἀδελφοί μου, λάβωμεν εἰς τοῦν τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον, καὶ ἀγωνισώμεθα τὴν τοῦ Θεοῦ ὕβριν ἐκδικῆσαι. στωῦμεν γενναίως κατ' ἐχθρῶν τῶν πολλὰ 15
δεινὰ Χριστιανοῖς ἐργασαμένων. αἰδεσθῶμεν τὸ τῶν Ῥωμαίων ἀδέσποτον κράτος, καὶ στωῦμεν κατ' ἐχθρῶν δυσεβεῶς ὀπλισμένων. λάβωμεν πίστιν τῶν φόνων φονεύτριαν. ἀναλογισώμεθα ὅτι ἔνδον ἐσμεν τῆς τῶν Περσῶν γῆς, καὶ μέγαν κίνδυνον ἢ φυγὴν φέρει. ἐκδικήσωμεν τὰς φθορὰς τῶν 20
C παρθέτων, τὰ τετμημένα μέλη τῶν στρατιωτῶν ὄρωντες, πο-

4. οὔτε ἐπὶ τὸν λόγον ἤγειτο f. 6. μνηρὸς om. a. 7. ὑποστρέψας vulg.
ἐκζητήσας vulg. 9. Σάην a, Σάκφ e. 15. ἐκδικῆσαι a f, 18. φόνων a f, φόβων vulg.

pacem amplecteretur, aut certe quam citius in Persidem irrapturam se praestolaretur. at Chosroës neque pacis sermones admisit, et Heraclii minas pro nihilo habendas duxit, qui eum in Persiam propius accedere non ausurum speraret. imperator itaque mensis Aprilis die vigesimo in Persiam irruptionem fecit: quod ubi rescivit Chosroës, Sarbarazam revocat, et collectis ex universa Perside copiis, iisque Sai duci commissis, quam citius Sarbarazae adiungeret se, ut viribus unitis in imperatorem progredierentur, edixit. Heraclius autem vocato ad allocutionem exercitu, verbis ad suadendum aptis animos eorum excitaturus: viri, fratres, inquit, dei timorem in animum inducamus, et eius iniurias ulcisci contendamus. stemus animo forti in hostes, a quibus hucusque Christiani tot adversa perpassi. Romani imperii maiestatem hucusque indomitam barbaris succumbere pudeat nos, et hostibus arma impia tractantibus invictum pectus opponamus. fide mortis ac metus omnis triumphatrice accingamur. in Persicae ditionis meditullio consistere nos contemplamur, et quantum periculum fuga secum vehat. corruptas virgines nostras ulciscamur: visis

νήσωμεν τὰς καρδίας. οὐκ ἔστιν ὁ κίνδυνος ἄμισθος, ἀλλὰ τῆς αἰωνίου δόξης πρόξενος. στῶμεν ἀνδρείως, καὶ κύριος ὁ θεὸς συνεργήσει ἡμᾶς, καὶ ὀλέσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. ταῦτα δὲ καὶ ἄλλα τοῦ βασιλέως παραινέσαντος τῷ λαῷ, 5 ἠπεκρίθη αὐτῷ εἰς ὑπὲρ πάντων· ἠπλωσας ἡμῶν τὰς καρδίας, δέσποτα, τὸ σὺν πλατύνας ἐν παραινέσει στόμα. ὦξεν-V. 215 ναν οἱ λόγοι σου τὰ ξίφη ἡμῶν, καὶ ἔμψυχα ταῦτα εἰργάσαντο. ἀνεπέρασας ἡμᾶς διὰ τῶν λόγων. ἐρυθριῶμεν ἐν ταῖς D μάχαις προάγοντα ἡμῶν σε ὁρῶντες, καὶ ἐπόμεθα ἐν πᾶσι 10 τοῖς σοῖς κελεύμασι. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀναλαβὼν τὸ στρατεύμα, εὐθύς ἐν τῇ ἐνδοτέρᾳ Περσίδι διεχώρησεν, πυρὶ καταφλέγων τὰς χώρας καὶ τὰς κώμας· καὶ γίνεται τι θαῦμα φοβερὸν· ἐν γὰρ τῇ θερικῇ τροπῇ ἀἷρ γέγονε δροσώδης, ψυχαγωγῶν τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατόν, ὥστε ἀγαθὰς ἐλπίδας ἀναλαβεῖν 15 αὐτούς. ἀκούσας δὲ Ἡράκλειος, ὅτι Χοσρόης ἐν Γαζακῇ τῇ πόλει ἐστὶν σὺν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἀνδρῶν πολεμιστῶν, ὄρμησεν κατ' αὐτοῦ· καὶ προπέμψας τινὰς τῶν ὑπ' αὐτοῦ P. 258 Σαρακηνῶν συναγνῶσι τῇ τοῦ Χοσρόου βίβλα, καὶ τούτων τοὺς μὲν ἀνείλεν, τοὺς δὲ πεδήσαντες σὺν τῷ στρατηγῷ ἀ- 20 τῶν τῷ βασιλεῖ προσήνεγκαν. τοῦτο μαθὼν Χοσρόης καταλι-

8. fort. ἀνεπέρασας.
Σαρακηνοὺς vulg.
λεν vulg.

9. προάγοντα] προήγοντα vulg. 18.
σὺν αὐτῷ τῇ τοῦ Χοσρ. f. 19. ἀνεί-

commilitonum nostrorum membris foede truncatis, qua decet, cordis compassione eos prosequamur. periculum mercede haud vacat, quin immo perpetuae gloriae coronam promeretur. fortiter itaque geramus nos, suppetias dabit deus, nostrosque delebit inimicos. his et aliis similibus imperatori exercitus animos provocanti, unus e turba omnium vice respondit: dilatasti gaudio corda nostra, domine, ubi os ad orandum et suadendum reclusisti. acuerunt gladios sermones tui, animum etiam armis nostris loquela tua fecit. alas certe verbis addidisti. erubescimus tantum te exercitum praecedere, et periculis obiiici: et ob id maxime iussis tuis omnibus semper parebimus. ita imperator exercitu educto, in mediam ipsam Persidem velocissime penetravit, et obvias quasque urbes et vicus igne devastavit. tum vero insuetum omnino et horrore dignum miraculum fieri contigit. circa aestivam quippe solis conversionem roridus ac temperatus aer redditus adeo Romanum recreavit exercitum, ut ex eo felices eventus sequanturi faustam spem conciperent. atque ita audiens Heraclius, ad Gazacum civitatem cum armatorum 40 millibus Chosroem adesse, recta ad eum contendit. Saraceni vero quidam sub eo militantes ad

πῶν τὴν πόλιν καὶ τὸ στράτευμα, φυγῇ ἐχρήσατο. ὁ δὲ Ἡρακλειος ἐπιδιώξας, τοὺς μὲν φθάσας ἀνείλεν, οἱ δὲ λοιποὶ φυγόντες διεσκεδάσθησαν· καὶ καταλαβὼν ὁ βασιλεὺς τὴν Γαζακὴν πόλιν ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἐν ἣ ὑπῆρχεν ὁ ναὸς τοῦ Πυρὸς καὶ τὰ χρήματα Κροίσου τοῦ Λυδῶν βασιλέως, καὶ ἡ πλάνη τῶν ἀνδράκων, ταῦτα λαβὼν ἐπὶ Δασταγέρδι χωρεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπάρας ἀπὸ Γαζακῶ καταλαμβάνει τὴν Θηβαρμαῖς· καὶ εἰσελθὼν ἐν αὐτῇ πυρὶ ἀνήλωσεν τὸν τοῦ Πυρὸς ναόν, καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν πυρὶ ἀναλώσας κατεδίωκεν ὀπίσω Χοσρόου ἐν ταῖς στενοῖς τῶν Μήδων χωρίοις, καὶ ἐν ταύταις ταῖς δυσχωρίαις τόπον ἐκ τόπου ὁ Χοσρόης ἤμειβεν· καὶ ὁ Ἡρακλειος τοῦτον διώκων πολλὰς πόλεις ἐπόρθησεν καὶ χώρας· χειμῶνος δὲ καταλαβόντας, βουλὴν ἐποίησατο τοῦ παραχειμάσαι μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ οἱ μὲν ἔφασκον ἐν Ἀλβανίᾳ, οἱ δὲ κατ' αὐτὸν εἰσβαλεῖν τὸν Χοσρόην. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκέλευσε τὸν λαὸν ἀγνίζεσθαι τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἀνοίξας τὰ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλια, εὖρον ἐπιτρέποντα αὐτῷ ἐν Ἀλβανίᾳ παραχειμάσαι. εὐθέως οὖν ἐπιτρέψας, ὤρμησεν ἐν Ἀλβανίᾳ· ἐν δὲ τῷ μεταξύ τῆς ὁδοῦ ἔχων πολλὴν αἰχμαλωσίαν Κιτῶν Περσῶν σὺν αὐτῷ, αὐτὸς ἀλίγας ἐπιδρομὰς ὑπὸ τῶν Περσῶν

10. χώρας b f. ἐν vulgo deest. 20. τῶν add. ex a f, ὑπὸ τῶν Περσῶν f.

praecurrendum praemissi, Chosrois excubitoribus obviam facti, eos partim trucidant, partim vinculis mancipatos cum duce ad imperatoris conspectum adducunt. audiens hoc Chosroës, deserta urbe et exercitu, celeri fuga salutem quaerit. insequitur Heraclius, et fugitivorum quosdam assequutus, interficit, alios pedum celeritate sibi ereptos passim dissipat. Gazacum subinde orientis civitatem, in qua Ignis erectum templum, divitiae Croesi Lyderum regis repositae, et carbonum impostura recondita, occupat: quibus sublati Dastagerdem perrexit. porro imperator Gazaco relicta, Theharmaes accedit, et in urbem ingressus Ignis templum cum universa civitate igne consumpsit: inde vero Chosroëm a tergo per angusta Medorum loca insequutus est, qui per has oberrans angustias ex uno loco subinde ad alium transmigrabat. Heraclius autem hunc persequens multa oppida camposque diripuit. sed cum hieme ingruente de hibernis cum exercitu deliberaret, alii in Albania hiemandum, alii vero contra ipsum Chosroëm pergendum esse censebant. imperator autem cum expiationem ac sanctimoniam universo exercitui per dies tres continuas indixisset, apertis dei evangeliiis, invenit sibi significari, ut in Albania hiemaret. quamobrem continuo iter convertens in Albaniam contendit. in itinere porro cum ingentem Persarum, tam divitiarum, quam

σικῶν στρατευμάτων ἐδέχετο· αὐτὸς δὲ τῆ τοῦ θεοῦ συνεργείᾳ νίκην κατὰ πάντων ἤρατο. χειμῶνος δὲ σφοδροῦ ἐπιπεσότος αὐτῷ ἐν τῆ ὁδῷ καὶ κρύους, φθάσας αὐτὸς ἐν Ἀλβανίᾳ πενήτηντα χιλιάδας δεσμίους ἔχων, τούτους τῆ εὐσυνμα-
5 θήτῃ αὐτοῦ καρδίᾳ ἐλεήσας τῶν δεσμῶν ἔλυσεν, καὶ ἐπιμελείας καὶ ἀναπαύσεως μετεδίδου· ὥστε πάντα μετὰ δακρύων τοῦτῃ ἤρχοντο ῥύστη γενέσθαι καὶ τῆς Περσίδος τὸν κοσμολέθρον ἀελόντι Χοσρόην.

Δευτερον ἔτος Ἀμέδ.

D

10 Τοῦτῃ τῷ ἔτει Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς Σαραβλαγαῖν προεβάλετο στρατηγὸν ἄνδρα [στρατηγόν, καὶ] τύφῃ πολλῷ ἐπηρμένον καὶ παραδούς αὐτῷ στρατὸν τοὺς λεγομένους Χοσροηγέτας καὶ Περοζίτας ἐν Ἀλβανίᾳ ἔστειλεν κατὰ Ἡρακλείου. εἰσβαλόντες δὲ εἰς τὰ ἄκρα τῆς Ἀλβανίας, οὐκ ἐθύρ-
15 ρησαν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως πρὸς πόλεμον σῆναι· ὅτι ἀλλὰ τὰς εἰς Περσίδα ἀγούσας κλεισούρας ἐκράτησαν, νομίζοντες τοῦτον λοχῆσαι. ὁ δὲ Ἡράκλειος ἅμα ἔαρι ἀπάρας τῆς Ἀλβανίας δι' ὑπτίων, πεδίων, καὶ τὰς τροφὰς θαψιλῶς
20 εὐπορούντων τὴν πάροδον ἐποιεῖτο εἰς Περσίδα, εἰ καὶ μή-
20 κους διάστημα πολλῆ ὁδῷ ἤκειν. ὁ δὲ Σαραβλαγαῖς διὰ στε-

7. ῥύστην vulg., μύστην b. 10. Σαραβλάγγαν f. 11. ἄνδρα στρατηγόν: haud dubie corruptum; sed incertum quid rependum sit. 13. Χοσροηγέτας alii codd. Περοζίτην vulg.

captivorum praedam secum abduceret, multas incursiones a Persicis copiis passus est: sed deo opitulante victor ubique evasit. cum autem hiems rigidior ac gelu eos in itinere vexasset: ipse ubi in Albaniam devenit, Persas quos ad quinquaginta millia captivos secum ducebat, pro innata sibi misericordia a vinculis solvit, ipsosque, quae potuit, corporis cura et medela refecit, ita ut omnes in lacrimas effusi, votis pro eo conceptis exoptaverint, ut perniciose illa totius orbis peste Chosroë occiso, ipse universae demum Persiae liberator evaderet.

Amed annus secundus.

Hoc anno Persarum rex Chosroës Sarablagam virum strenuum et A. C. 615 Martio fastu timentem ducein instituit, et exercitu Chosroëgenarum sic vocato ei commisso, simul cum Perozite adversus Heraclium in Albaniam misit. Albaniae vero fines ingressi ad imperatorem cominus accedere, vel ad eius conspectum sub armis stare nusquam ausi sunt: verum insidias ei praestruere consiliati, montium angustias, quibus ad Persiam iter, occupare sibi satis esse putaverunt. Heraclius autem per amplas superasque camporum planities, ex quibus uberem

νῆς ὁδοῦ, ὡς διὰ συντόμου ἤλαυνεν, τοῦ προλαβεῖν αὐτὸν ἐν τῇ χώρᾳ Περσίδος. ὁ Ἡράκλειος δὲ παρήνει τῷ λαῷ λέγων ἔγνωμεν, ἀδελφοί, ὡς ἡ στρατιὰ τῶν Περσῶν ἐν τοῖς δυσβάτοις τόποις πλανωμένη, τοὺς τε ἵππους αὐτῆς παραλύει καὶ αὐτοὺς ἐκνευροῖ. ἡμεῖς δὲ σπεύσωμεν κατὰ Χοσροῦν χωρῆσαι ἐν πολλῷ τάχει, ὥστε ἐκ τοῦ ἀπροσδοκῆτου ἐπιπεσόντες αὐτὸν θορυβήσωμεν. ὁ δὲ λαὸς οὐ συνεβουλευέτο τοῦτο ποιῆσαι, μάλιστα οἱ τῶν Λαζῶν καὶ τῶν Ἀβασγῶν καὶ τῶν Ἰβήρων σύμμαχοι. ἐντεῦθεν ἐν συμφοραῖς περιπίπτουσι. κατέβλαβε γὰρ Σαρβαραζᾶς μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ οὓς ἐξώπλιζεν Χοσρόης πάσῃ δυνάμει, καὶ ἀπέστειλεν κατὰ Ἡρακλείου διὰ τῆς Ἀρμενίας. Σαραβλαγαῖς δὲ ἠκολούθει ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτοῦ, καὶ οὐ συνέβαλεν αὐτῷ ἐκδεχόμενος ἐνωθῆναι τῷ Σαρβαραζᾷ, καὶ οὕτω τὸν πόλεμον συστήσασθαι. γνόντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἔφοδον τοῦ Σαρβαραζᾶ εἰς δειλίαν ἐτράπησαν, καὶ τοῖς ποσὶ τοῦ βασιλέως προσέπεσον δάκρυσι μετανοῶντες διὰ τὴν κακῶς γενομένην αὐτῶν παῤακοήν, γνόντες οἷον κακὸν ἔστι δούλον μὴ εἶκειν τοῖς τοῦ δεσπότητος βουλείμασι· καὶ ἔλεγον· τὴν χεῖρά σου, δέσποτα, πρὶν ἀπολέσαι ἡμᾶς τοὺς Καῦθλίους· εἴκομεν γὰρ σοι, ἐν οἷς ἂν κελεύῃς. τότε ὁ βασι-

6. ἀπροσδοκῆτους vulg.
εις vulg.

9. περιπεπτώκασι L

20. κελύ-

colligebat commeatum, ex Albania simul cum ineunte vere solvens iter in Persiam agebat, licet ob locorum distantiam longiori mora perficere cogeretur. at Sarablagas, quo imperatorem praeverteret, per viam angustam velut magis compendiariam in Persiam procedere statuit. Heraclius proinde verbis istiusmodi exercitum animabat: Persarum exercitum imperviis locis nunc errantem equos penitus defatigare ac viribus exhaurire novimus, fratres: quamobrem Chosroem aggredi cum multa celeritate festinemus, ut ex improviso irruentes, eum in metum et fugam coniiiciamus. exercitus porro, ex Lazis maxime, Abasgis et Iberis socii consilium huiusmodi exequi avertabantur, ex quo demum ingens suborta calamitas. Sarbarazas enim iis quas instruxerat Chosroës copiis adiunctus, simul cum reliquis suis agminibus per Armeniam adversus Heraclium incessit. Sarablagas porro imperatorem pone sequutus, ad congressum non descendit: Sarbarazae quippe adiungere se studebat, atque ita bellum committere. Romani cognito Sarbarazae adventu metu percelluntur, et malae admissae contumaciae poenitentes, quantum malum sit servum domini consiliis non parere fassii, ad imperatoris pedes cum lacrimis procidunt: et, dexteram tuam, inquirunt, domine porridge osculandam pri-

λεὺς ἔσπευσεν συμβαλεῖν τῷ Σαυβλαγᾷ, πρὶν ἐνωθῆναι τῷ
 λαῷ τοῦ Σαρβαραζᾶ· καὶ πολλὰς ἐκδρομὰς κατ' αὐτοῦ ποιη-
 σάμενος ἐν νυκτί τε καὶ ἡμέρᾳ, εἰς δειλίαν αὐτὸν κατέστη-
 σεν· καὶ ὀπισθεν εἰσάσας τοὺς ἀμφοτέρους κατὰ Χοσρόου
 5 μετὰ σπουδῆς ἤλανεν. αὐτομολοῦσι δὲ δύο τῶν Ῥωμαίων
 πρὸς τοὺς Πέρσας, καὶ πείθουσιν αὐτοὺς ἐκ δειλανδρείας
 φεύγειν τοὺς Ῥωμαίους. ἦλθεν δὲ αὐτοῖς καὶ φήμη ἑτέρα, τὸν
 Σάην στρατηγὸν Περσῶν καταλαμβάνειν μεθ' ἑτέρου στρα-
 τεύματος εἰς βοήθειαν· καὶ τοῦτο μαθόντες Σαρβαραζᾶς καὶ
 10 Σαυβλαγᾶς ἠγωνίσαντο προσβαλεῖν τῷ Ἡρακλείῳ πρὸς πό-
 λεμον, πρὶν ἢ φθῆσαι τὸν Σάην, καὶ τῆς νίκης ἐαυτῷ μετε-
 γεχεῖν τὸ κλέος. πιστεύσαντες δὲ καὶ τοῖς αὐτομόλοις, ἐχώ-
 ρησαν κατὰ Ἡρακλείου· καὶ πλησιάσαντες αὐτῷ ἠπλίκευσαν,
 βουλόμενοι ἅμα τῷ πρῶτῷ συμβαλεῖν. ὁ δὲ Ἡράκλειος ἀπά-
 15 ρας ἀπὸ ἐσπέρας, ὠδυνεσεν δι' ὅλης τῆς νυκτός· καὶ μακρὰν
 γενόμενος ἀπ' αὐτῶν εὐρών τε πεδίον χλοηφόρον ἠπλίκευσεν
 ἐν αὐτῷ. οἱ δὲ βάρβαροι νομίσαντες ἐκ δειλίας φεύγειν,
 ἀκόσμως ἤλανον τοῦ καταλαβεῖν αὐτούς. αὐτὸς δὲ ὑπαντή-
 σας αὐτοῖς ἐκρότησε πόλεμον κατ' αὐτῶν, καταλαθὼν δὲ
 20 βουγόν τινα ἀλσώδη καὶ ἐπισωρεύσας τὸν λαὸν αὐτοῦ, τῇ

12. πιστεύσαντες δὲ: h. l. A in ordinem redit. 15. καὶ μα-
 κρὰν γενόμενος ἀπ' αὐτῶν add. ex A. 16. εὐρόντες f. 19.
 αὐτοῦς A, αὐτὸν vulg.

usquam miserè pereamus: tibi etenim ad placitum obsequi paratì su-
 mus. tunc imperator Sarablagæ, antequam Sarbarazæ exercitui ad-
 jungeretur, inita pugna vires experiri tentat, crebrisque tum noctu
 tum interdium factis in eum excursionibus, in metum et animi mole-
 stiam conicit. tum utroque post se relicto celeri gressu adversus
 Chosroëm contendit. duo vero milites Romanis partibus desertis ad
 Persas transfugientes, eos ex metu fugæ se dedisse persuadent. sed
 et alius rumor ad Persas delatus, Saem nimirum ducem cum altero
 exercitu suppetias venire. audito nuncio Sarbarazas et Sarablagas
 cum Heraclio ad pugnam descendere properabant, priusquam nimirum
 Saës adveniret, et victoriae gloriam omnem ad se transferret. quare
 data desertoribus fide, adversus Heraclium progressi sunt: et iam pro-
 ximi castra metati sunt, simul cum sequenti luce manus committere
 decernerentes. Heraclius sub vesperam inde solvens, tota nocte itinere
 confecto, mox campo virenti invento, in eo castra applicuit. barbari
 fuga salutem quaerere rati, nullo servato ordine, ut eum assequeren-
 tur, procurrebant: tum ipse facie in eos versa, acre cum iis inicit
 praelium. cum enim collem quendam nemorosum occupasset, exer-

- P. 260 τοῦ θεοῦ συνεργεία τρέπει τοὺς Πέρσας, καὶ τοὺτους διαφραγάων διώξας, πλῆθος πολὺ ἀνέλεν. καὶ τούτων μεταξὺ τῶν ἀγώνων ὄντων, ἔφθασεν καὶ ὁ Σάην σὺν τῷ ἑαυτοῦ στρατιῷ, καὶ τοῦτον τρεψάμενος ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἀνελών, τοὺς λοιποὺς διέσπειρε φεύγοντας· πυρέλαβε 5 δὲ καὶ τὸ τοῦλδον αὐτῶν. ὁ δὲ Σαρβαραζᾶς ἐνωθεὶς τῷ Σάην ἐκεσύναξεν τοὺς σωθέντας βαρβάρους· καὶ πάλιν διεπόουντο κατὰ Ἡρακλείου χωρεῖν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τῶν
- V. 107 Οὐννων χώραν καὶ τὰς τοιῶν δυσχωρίας ἤλυνεν, ἔν τε τραχέσι τόποις καὶ δυσβάτοις. οἱ δὲ βάρβαροι ὀπίσω αὐτῶν 10 B ἠκολούθουν. οἱ δὲ Λαζοὶ ἅμα τοῖς Ἀβασγοῖς δειλιάσαντες, ἀπέσπασαν ἑαυτοὺς τῆς τῶν Ῥωμαίων συμμαχίας, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν χώραν ἀνεχώρησαν. ὁ δὲ Σάην ἠσθεὶς ἐπὶ τούτῳ, θυμῷ πολλῷ σὺν τοῖς βαρβάροις ἐχώρει κατὰ Ἡρακλείου. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπισυνάξας τὸν στρατὸν λόγοις ἀνεπτέρωσεν, καὶ 15 παραινέσει τούτους εἶληφε, λέγων· τὸ πλῆθος ὑμῶς, ἀδελφοί, μὴ ταραττέτω. θεοῦ γὰρ θέλοντος, εἰς διώξει χιλιούς. θύσωμεν οὖν τῷ θεῷ ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῆς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν σωτηρίας. λάβωμεν στέφος μαρτύρων, ἵνα καὶ ὁ μέλλων ἡμᾶς

1. τοὺς βαρβάρους A. 2. φραγάων A, φάραγγας vulg. 3. σὺν τῷ ἑαυτοῦ στρ. A, σὺν τῷ σιρ. αὐτοῦ vulg. 4. τρεψάμενος A, τρέψας vulg. 5. τας τοιῶν δυσχωρίας A, τας αὐτῶν δυσχωρίας vulg. 6. τῶν add. ex A. 7. ἀνεπτέρωσεν A, ἀνεπτέρωσεν vulg. 8. παραινέσει A, παραινέσει vulg. 9. ἵνα καὶ ὁ A, ἵνα ὁ vulg.

citu in eum agglomerato, dei nota Persas in fugam adigit, ipsosque per couvalles insequutus, magnam stragem edidit. porro durante hoc certamine, cum Saës cum exercitu supervenisset, eo in fugam verso, magnaque illius exercitus parte caesa, reliquos palantes dissipavit, et eorum omnia cepit impedimenta. Sarbarazas subinde Sai adiunctus barbaros e praelio superstites colligebat, ac uterque de Heraclio compositis viribus aggrediendo commune consilium iniit. verum imperator per Unnorum provinciam, viarumque molestias, et aspera inaccessaque eorum loca iter agere: et barbari eum a tergo insequi. hic Lazii una cum Abasgis periculo deterriti, violata societate, et a Romano exercitu divulsi, in propriam regionem secessere. Saës Romana calamitate laetior redditus, animis resumptis in Heraclium cum barbaris erumpit. imperator ex adverso collectum exercitum verbis corroborare, et militum animos monitis istiusmodi delinire: hostium numerus plane ingens nusquam vos, fratres, terreat: deo enim ita volente, Romanus vel unicus mille adversarios fugabit. pro fratrum nostrorum salute nosmetipsos deo immolemus. coronas martyrum as-

χρόνος ἐπαινόση, καὶ ὁ θεὸς τοὺς μισθοὺς ἀποδώση. τούτοις
καὶ ἄλλοις πλείοσι λόγοις παραθαρσύνας τὸν στρατὸν, φη- C
δρῶ τῷ προσώπῳ παρατάττει τὸν πόλεμον, καὶ στάντες ἀπ'
ἀλλήλων ἀπὸ μικροῦ διαστήματος, ἀπὸ πρωῆ ἕως ἑσπέρας
5 ἄλληλοις σπένθουλον. ἑσπέρας δὲ καταλαβούσης ὁ βασιλεὺς
τῆς ὀδοιπορίας εἶχετο. οἱ δὲ βάρβαροι πάλιν ὀπίσω αὐτοῦ
ἤλαυνον. ἐπαλλάξαντες δὲ τὴν ὁδόν, καὶ τοῦτον προλαβεῖν
θελήσαντες, ἐμπίπτουσιν εἰς τόπους τελευτωδεις, καὶ πλα-
τῶνται καὶ εἰς μέγαν κένδρον ἤλθον. ὁ δὲ βασιλεὺς δια-
10 βὰς τὰ μέρη Περσαρμενίας παρέτρεχεν. τῆς δὲ γῆς ἐκείνης
ὑπὸ Περσῶν κρατουμένης, πολλοὶ σπέντρεχον τῷ Σαρβαράζῃ,
καὶ ἐπηῦξεν τὸν ἐκαστοῦ λαόν. χειμῶνος δὲ γεγονότος, ἐσχορ-
πίσθη τὸ πλῆθος ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις. τοῦτο δὲ ὁ Ἡράκλειος D
μαθὼν, δευροεῖται ἐν νυκτὶ κλέψαι τὸν πόλεμον· καὶ τοῦ
15 χειμῶνος ἐπικειμένου, καὶ ἄνοιμίας μεθυσμῆς οὔσης τῷ βαρ-
βάρῳ, διαλεξάμενος ἵππους εὐσθενεῖς, καὶ τοῦ στρατοῦ τοὺς
ἀνδριοτέρους διχῆ ἐπλίσας, τοὺς μὲν προάγειν ἐκέλευσεν
κατὰ τοῦ βαρβάρου· αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἑτέροις ὀπίσω τού-
των εἶπετο. σπεύσαντες δὲ διὰ τῆς νυκτός, κατέλαβον τὸ

1. ἀποδώση. τούτοις A, ἀποδώσει τούτοις. vulg. 4. ἕως] μέ-
χρῆς A. 9. εἰς μέγαν κ. A, v. p. 472, 19. 10. τὰ μέρη
τῆς Ἄρμ. e. 12. ἐπηῦξει vulg. 13. τόποις] πρὸς τὸ ἀνα-
παύσθαι A. 15. τῷ Σαρβάρῳ A, τῶν βαρβάρων e. 19.
κατέλαβον A, καὶ καταλαβόντες vulg.

sequamur: ita nos laudibus complebunt posteri, et factis nostris mercedem deus rependet. pluribus etiam aliis exercitu animato, imperator alacri iam facie agmina componit pugnae. constiterunt adversariae acies exiguo seiunctae spatio, a mane usque ad vespem, nec signa contulerunt. vespere autem ingruente, imperator iter iniiit, barbaris rursuum a tergo eum insequentibus. eum vero immutata via praevertere meditatus, in palustria loca prolapsi palantesque in magno discrimine versati sunt. imperator inde digressus, Persarmeniae partes obibat: e regione autem illa, quae nimirum Persarum ditioni subiecta est, plures ad Sarbarazam confluerunt, ex quibus ipse copias et exercitum auxit: sed cum hiems appeteret, huiusmodi multitudo in proprias sedes et domos dispersa est. ea re cognita, bello nocturno inimicos furtim lacessere meditatur Heraclius. itaque cum saeva hiemis tempestas incumberet, nulla de se barbaro suspitione iniecta, robustiores equos et milites viribus praestantiores selectos et armis instructos in duas acies dividit, et hanc quidem barbarum impetituram iussit praecedere: ipse cum altera pone sequi instituit. itinere celeri gressu per noctem confecto, hora noctis eiusdem nona

χωρίον Σαλβανῶν, ὅρα τῆς τῆς νυκτός, Περσῶν ἐν αὐτῇ
 ὄντων καὶ γρόντων τὴν ἔφεδον, οἱ καὶ διακαστάτες ἔφρησαν
 κατ' αὐτῶν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τούτους πάντας ἀνείλον παρῆξ
 P. 261 ἐνός, ὅστις τῷ βαρβάρῳ ἐμήνυσεν. ὁ δὲ βάρβαρος ἀναστάς,
 καὶ ἐπιβάς ἵππῳ, γυμνός τε καὶ ἀνυπόδητος, φυγῇ τὴν σωτη- 5
 ρίαν ἐποίησατο. τούτου δὲ τὰς γυναῖκας, καὶ πᾶν τὸ Περσικὸν
 ἄνθος ἄρχοντάς τε καὶ σατραπάκας καὶ στρατιώτας ἐπιλέκτους
 καταλαβῶν ἀνελθόντας ἐν ταῖς τῶν οἰκῶν στέγαις καὶ πόλεμον
 κροτοῦντας διὰ τοῦ πυρὸς καθείλεν· καὶ οὓς μὲν ἔκτεινεν,
 οὓς δὲ πυρὶ ἀνήλωσεν, ἄλλοι δὲ χειροπέδαις ἐδεσμύθησαν καὶ 10
 μικροῦ δεῖν οὐδεὶς ἐκτός Σαρβαραζοῦ ἐσώθη. ἔλαβον δὲ καὶ
 τὰ ὄπλα τοῦ Σαρβαραζοῦ χρυσοῦν ἀσπίδα τε καὶ μάχαιραν
 καὶ δόρυ καὶ τὴν διάλιθον καὶ χρυσοῦν ζώνην καὶ τὰ ὑποδή-
 ματα αὐτοῦ· καὶ ταῦτα πάντα λαβῶν χωρεῖ κατὰ τῶν δι-
 Βσαρμμένων αὐτοῖς χωρίοις, οἵτινες μαθόντες τὴν τοῦ Σαρ- 15
 βαραζοῦ φυγῇν, ἀκρατῶς ἔφυγον. αὐτὸς δὲ διώξας πολλοὺς
 αὐτῶν ἔκτεινεν, καὶ δεσμίους ἔλαβεν καὶ οἱ λοιποὶ μετ' αἰ-
 σχίνης ἐν Περσίδι ὑπέστρεψαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπισυνάξας
 τὸ ἑαυτοῦ στρατόπεδον, μετὰ χαρᾶς ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις
 παρεχρίμασεν.

1. Σαλβανῶν A, Σαλβανόν vulg.

6. ἐποίησατο A b, ἐπορί-

σατο vulg.

8. καταλαβῶν A, ἀγαλαβῶν vulg.

10. καὶ μι-

κροῦ — ἐσώθη add. ex A.

14. ταῦτα add. ex A.

15. αὐτοῖς αὐτῶν A, ἐν τοῖς vulg.

Salbanum oppidum perveniunt. una Persae loco eodem reperti, Ro-
 manorum adventu cognito, stratis exurgentes in Romanos incurrunt.
 Romani vero eos omnes occiderunt praeter unum, qui cladis nuncios
 ad barbarum venit. quare barbarus loco celerius relicto, nudus et
 discalceatus etiamnum pedibus, equum conscendens fuga salutem sibi
 comparavit. huius uxores et Persicum omnem florem, principesque
 et satrapas, et delectos milites cum super tecta domorum ascendisse
 ac defensionem inde moliri conspiceret, igne coniecto disturbavit: et
 quosdam quidem occidit, alios cremavit, alios denique manicis et com-
 pedibus vinctos in captivitatem abduxit. cepit etiam arma Sarbara-
 zae, clypeum aureum, machaeram, hastam, et zonam auro gemmisque
 ornatam, nec non eius calceamenta. iis omnibus sublatis, adversus
 caeteros, qui huc et illuc palantes vagabantur et dispersi erant, con-
 tendit. illi fuga Sarbarazae cognita, pari impetu in eam se conie-
 cere. imperator diutius eos insequeutus plures eorum delevit, capti-
 vos alios abduxit, reliquos cum dedecore in Persiam coegit redire:
 ac demum proprio exercitu in unum collecto, in iis ipsis locis hilari-
 ter hiemavit.

Τούτω τῷ ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ α' ἐπισυναΐξας ὁ βασι- A.M. 6116
 λεὺς Ἡράκλειος τὸ ἑαυτοῦ στρατεύμα βουλὴν ἐποιεῖτο, ποῖα V. 208
 ὁδῷ πορευθῆ, δύο γὰρ ὁδοὶ αὐτῷ προέκειντο στεναὶ καὶ δύσ-
 βατοὶ· ἡ μὲν ἐπὶ Τάραντον φέρουσα, ἡ δὲ ἐπὶ τὴν τῶν
 Σύρων γῆν. καὶ ἡ μὲν ἐπὶ Τάραντον διαφορωτέρα μὲν
 ἦν, ἀλλ' ἀπορίαν εἶχεν τῶν τροφῶν πασῶν· ἡ δὲ ἐπὶ τὴν
 τῶν Σύρων τὸν Ταῦρον ὑπερβαίνουσα τὴν εὐπορίαν τε καὶ
 διαψίλειαν τῶν τροφῶν παρεῖχεν. ταύτην συγκρίνουσι πάντες,
 εἰ καὶ ἀποτομωτέρα καὶ χιόνι πολλῷ κατεχομένη ὑπῆρχεν. D
 ταύτην δὲ κόπῳ πολλῷ ὑπερβάντες, ἐπὶ ἡμέραις καταλαμ-
 βάνουσι τὸν Τίγριν ποταμὸν· καὶ τοῦτον περάσαντες κατα-
 λαμβύνουσι τὴν Μαρτυρόπολιν, καὶ τὴν Ἀμιδαν καὶ ἀνα-
 παύονται ὅ τε στρατὸς καὶ ἡ αἰχμαλωσία. ἐντεῦθεν καὶ γράμ-
 ματα ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ Βυζάντιον ἠδυνήθη ἀποστεῖλαι, καὶ
 τὰ καθ' ἑαυτὸν πάντα δηλῶσαι, καὶ χαρὰν πολλὴν ἐμποιῆσαι
 τῇ πόλει. ὁ δὲ βάρβαρος ἐπισυναΐξας τὸν ἑαυτοῦ διασπαρέντα
 λαόν, ἐπῆλθεν κατ' αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπιλεξιμῶς ἐπι-
 λογῆν στρατιωτῶν, ἀπέλευσε φυλάττειν τὰς πρὸς αὐτὸν ἀγού-
 σας κλεισούρας· καὶ τὰς πρὸς ἀνατολὴν αὐτὸς ἐκδραμῶν P. 262
 διεξόδους, ἀντιπρόσωπος ἦει τῷ βαρβάρῳ, καὶ περάσας τὸν

2. ἐποιεῖτο, ποῖα A, ἐπ., τὸ ποῖα vulg. 3. στεναὶ καὶ A,
 στεναὶ τε καὶ vulg. 4. καὶ ἐπὶ Ταρ. διαφορ. ἔστιν A f.
 5. ἀπορίαν — — — ὑπερβ. τὴν om. A. 7. εὐπορείαν vulg.
 10. ἐπὶ ἡμέραις A, διὰ ἐπὶ ἡμερῶν vulg. 11. τὸν Τίγριν
 — — — καταλαμβ. om. A f. 12. διαναπ. A. 13. καὶ
 γράμματα ὁ βασ. A, δὲ ὁ βασ. γράμμ. vulg. 16. ὁ δὲ Σαρ-
 βαράξ a, ὁ δὲ Σάρβαρος f.

Hoc anno mensis Martii die primo Imperator Heraclius collecto A. C. 616
 exercitu universo, qua sibi procedendum via, consilium inivit. geminae
 namque obiciebantur oculis angustae sane et difficiles: haec quidem
 Tarantum, alia in Syrorum regionem ducens. et quae Tarantum quidem,
 brevior, at ciborum omnium penuria laborabat; quae forebat in Sy-
 riam, ubi Tauri montis culmina superasset, annonae copiam, generisque
 omnis victum largissime suppeditabat. hanc quamvis asperiores et
 nivibus obsitam cuncti decernunt capessendam. eam itaque summo
 labore dierum septem spatio emensi, ad Tigrim fluvium devenere;
 quo demum trajecto Martyropolim, et inde Amidam devenere: ibi
 exercitus omnis et captivorum turba substitit. quin etiam inde litte-
 ras Byzantium mittendas et quae gessisset cuncta significanda impe-
 rator occasionem nactus decrevit: ex quo Byzantina civitas ingenti
 gaudio perfusa. barbarus autem dux collecto suo omni exercitu, im-
 pressionem in eum fecit. imperator selectos militum manipulos, qui
 montium angustias et vias ad se ducentes defenderent, misit. ipse
 per exitus, quibus in orientem itur, egressus barbaro in adversum

Νυμφίον ποταμὸν κατέλαβεν τὸν Εὐφράτην, ἐν οἷς τὴν
 πλεκτὴν γέφυραν ἐκ σχοινίων τε καὶ ἡνίων. ὁ δὲ Σαρβαρ-
 ζᾶς τῆς γεφύρας τὰ σχοινία λύσας μιᾶς ὄχθης ἐπὶ τὴν ἐπί-
 ραν πᾶσαν τὴν γέφυραν μετήγαγεν. ἐλθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς
 καὶ μὴ εὐρῶν περᾶσαι διὰ τῆς γεφύρας, παραδραμῶν εὐρεῖ⁵
 πόρον καὶ ἀκινδύνως τοῦτον ἐπέρασεν παραδόξως τῷ Μαρ-
 τίῳ μηνί· καὶ καταλαμβάνει τὰ Σαμόσκα· καὶ πάλιν τὸν
 Ταῦρον ὑπερβάς, εἰς Γερμανίειαν ἀφίκετο· καὶ περάσας
 τὴν Ἄδαναν, ἦλθεν πρὸς τὸν Σάρον ποταμὸν. ὁ δὲ Σάρβαρος
 πάλιν τὴν γέφυραν εἰς τὸν ἴδιον τόπον ἐκτείνας, τὸν Εὐφρά-
 τιν ἐπέρασεν ἀνεμποδίστως· καὶ ἠκολούθει ὀπίσω αὐτοῦ. ὁ
 δὲ βασιλεὺς περάσας τὴν γέφυραν τοῦ Σάρου, καὶ εὐρῶν
 ἀνάπαισιν τοῦ τε στρατοῦ καὶ τῶν αἰλόγων, ἐν αὐτῇ ἀπλι-
 κεύσας διανέπαισεν αὐτούς. καταλαμβάνει δὲ καὶ ὁ Σάρβα-
 ρος εἰς τὸ ἀντίπερα μέρος. εὐρῶν δὲ τὴν γέφυραν καὶ τὰ¹⁵
 ἐν αὐτῇ προπύργια ὑπὸ Ῥωμαίων κρατηθέντα, ἠπλίκευσεν.
 ἐκτρέχοντες δὲ διὰ τῆς γεφύρας πολλοὶ τῶν Ῥωμαίων ἀτά-
 κτως τοῖς Πέρσαις προσέβαλον· καὶ πολλὴν συγκοπὴν αὐ-
 τοῖς ἐποίησαν· ὁ δὲ βασιλεὺς τούτους διεκώλυσεν ἀτάκτως
 ἐκθέειν, μήπως ὁδὸς γένηται τοῖς ἐναντίοις συνελθεῖν εἰς τὴν²⁰

1. Νυμφίον A, Νυμφίων vulg. 2. σχοινίων vulg. 3. ὁ δὲ
 Σάρβαρος A a f. 6. παραδόξως add. ex A. 8. Γερμανί-
 εἰαν A f. 9. Ἄδαναν f. τὸν Ταῦρον ποτ. a. 10. τό-
 πον] ποταμὸν A. 14. καὶ add. ex A. 17. ἐκτρέχοντες A,
 ἐντρ. vulg. 18. προσέβαλον A, προσέβαλλον vulg. πολλήν]
 πάλιν A b f. 19. διεκώλυσεν A, ἐκώλυσεν vulg.

ibat, et Nymphio amne superato, ad Euphratem pervenit, ubi pons
 ex funibus et loris stratus fuerat. Sarbaras autem pontis funibus
 solutis, ex una ripa ad alteram pontem omnem adduxit. adveniens
 imperator, nec quo fluvium superaret reperiens pontem, ripam decur-
 rens eamque percurtatus, vadum, quo transiret, invenit. absque pe-
 riculo itaque mense Martio flumen traiecit, et Samosata contendit:
 Tauroque iterum superato, Germaniciam appulit, Adanamque transiens,
 Sarum flumen attigit. Sarbarus autem ponte proprium in locum re-
 stituto Euphratem nullo obiecto impedimento pertransiit, et impera-
 toris vestigia sequebatur. ipse imperator Sari pontem transgressus,
 cum exercitui equisque reparandis locum idoneum reperisset, in eo
 fixis castris quiescere iussit: oppositam fluminis partem Sarbarus oc-
 cupavit. ponte vero et turribus ad eum propugnandum obiectis a
 Romano milite detineri visis, ibi castra applicuit. multi porro ex
 Romanis incomposito agmine per pontem in Persas incurrentes, ma-
 gnam eorum stragem edidere. imperator contra, ne tumultuario et
 absque ordine procederent, vetabat, ne adversariis per pontem secum

γέφυραν, καὶ συμπεραῖσαι. ὁ δὲ λαὸς οὐκ ἐπειθετο τῇ βασι-
 λεϊ. ὁ δὲ Σάρβαρος ποιήσας ἔγκρυμμα, καὶ δείξας ἑαυτὸν C
 ὡς φεύγοντα, εἰλκυσεν πολλοὺς Ῥωμαίους παρὰ γνώμην τοῦ
 βασιλέως εἰς διώξιν αὐτοῦ περᾶσαι· ὑποστρέψας δὲ καὶ του-
 τούς τρεψάμενος, ὄσους ἔξω τῆς γεφύρας ἔφθασεν, ἀνείλεν
 δίκην ὑποσχόντας τῆς παρακοῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς ἑωρακὼς
 τοὺς βαρβάρους τῇ διώξει τὴν τάξιν λίσαντας, καὶ ἐκ τῶν
 ἐφεστώτων Ῥωμαίων τοῖς προπυργίοις ὑπ' αὐτῶν πολλοὺς V. 209
 ἀναιρουμένους, κατ' αὐτῶν ἐχώρησεν. ἀνὴρ δὲ τις γιγαντι-
 αῖος τῷ βασιλεῖ συναντήσας, μέσον τῆς γεφύρας προσέβαλεν.
 ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτον πατάξας, ἐν τῷ ρεῖθρῳ τοῦ ποταμοῦ
 ἔρριψεν. τούτου δὲ πεσόντος, εἰς φυγὴν ἐτράπησαν οἱ βάρ-
 βαροι, καὶ τῇ στενώσει τῆς γεφύρας οἱ βύρβαροι εἰς τὸν πο- D
 ταμὸν ἑαυτοὺς ἔρριπτον· ἄλλοι δὲ καὶ τοῖς ξίφεσιν ἀνη-
 ροῦντο· τὸ δὲ πλῆθος τῶν βαρβάρων πρὸς τὰ χεῖλη τοῦ πο-
 ταμοῦ χυθὲν, ἐτόξευον καὶ ἀνθίσταντο μὴ ἐῶντες τοῖς Ῥω-
 μαίους περᾶσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς περάσας γενναίως τοῖς βαρ-
 βάροις ἀνθίστατο μετὰ ὀλίγων τινῶν τῆς αὐτοῦ ἑταιρίας ἀγω-
 νιζόμενος ὑπὲρ ἄνθρωπον, ὥστε τὸν Σάρβαρον ἐκπλαγῆναι,

2. Ἐγκρυμμα A, ἐγκρύμματα vulg. 4. καὶ add. ex A. 7.
 τὴν add. ex A. 8. ὑπ' αὐτῶν om. A. 9. ἀναιρουμένους A,
 ἀναιρομένους vulg. 10. προσέβαλεν A, προέβαλεν b f, προσ-
 έβαλλεν vulg. 15. χεῖλη] τεῖχη A. 16. τοὺς Ῥωμαίους A,
 τοῖς Ῥωμαίοις vulg. 17. γενναίως A, γενναίως vulg.

irrupendi viam facerent, et in adversam ripam deducerent. Impe-
 ratori exercitus minime obsequutus est. interea Sarbarus, positus in
 occulto insidiis, ipse simulata inter pugnandum fuga, Romanorum non
 paucos, etiam imperatore prohibente, ad se persequendum provoca-
 vit, et ex improvise conversus insectatos se in fugam egit, et quan-
 tos ultra pontem sibi obiectos attigit, universos contumaciae suae poe-
 nam passos e medio sustulit. attamen imperator cum barbaros, dum
 alios persequuntur, ordinem deserere, et eos qui pontis propugnacula
 et turres defendebant, a Persis occidi videret, adversus Persas irruit.
 cum vero quidam Gigantaeae staturae imperatori obviam factus, eum
 in medio ponte aggressus est: quem imperator gravi vulnere percus-
 sum in amnis fluentum deturbavit, eoque cadente reliqui fugere bar-
 bari, et prae pontis angustia se ipsos partim in flumen proiecere, alii
 gladiis caesi: cum interim reliquus exercitus barbarus ex fluminis
 ponda sagittas confertim mitterent, fortiterque obsisterent, ne Romani
 pontem transgredierentur. ast imperator velut strenuus et Marte ple-
 nus flumine trajecto validum pectus hostibus opposuit, et cum pau-
 cis ex sodalitia facinus vel supra vires humanas edidit, adeo ut ipse
 barbarus, admiratione percussus, Cosmae cuidam, qui fidem foeda ad

καὶ Κοσμᾶν τινὰ πλησίον αὐτοῦ ἐστῶτα πρόσφυγα Ῥωμαίων
 P. 263 μαγαρίτην εἰπεῖν· ὄρας τὸν καίσαρα, ὃ Κοσμᾶ, πῶς θρη-
 σὺς πρὸς τὴν μάχην ἴσταται, καὶ πρὸς τοσοῦτο πλῆθος μόνος
 ἀγωνίζεται, καὶ ὡς ἄκμων τὰς βολὰς ἀποπτύει. ἐκ γὰρ τῶν
 ἀληθινῶν τζαγγίων ἐγνωρίζετο, καὶ πολλὰς πληγὰς ἐδέχετο, εἰς
 καὶ οὐδεμίαν. ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ μακροήμενοι, τῆς ἐσπέρας
 καταλαβούσης, ἀπ' ἀλλήλων διέστησαν· καὶ ὁ Σάρβαρος φο-
 βηθεὶς διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὰ ὀπίσω ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς ἐπισυνάξας τὸν ἑαυτοῦ λαὸν εἰς τὴν Σεβαστείαν πό-
 λιν ὤρμησεν, καὶ περᾶσας τὸν Ἄλυν ποταμὸν ἐν ταύτῃ τῇ
 Βχώρᾳ διέτριβεν ὅλον τὸν χειμῶνα. ὁ δὲ Χοσρόης μακρὴν καὶ
 ἀποστείλας ἔλαβεν ὅλα τὰ κειμήλια τῶν ἐν πάσαις ὑπὸ Πέρ-
 σαις ἐκκλησιῶν. καὶ ἠνάγκαζε τοὺς Χριστιανοὺς γενέσθαι
 εἰς τὴν τοῦ Νεστορίου θρησκείαν πρὸς τὸ πληῆσαι τὸν βα-
 σιλέα.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Ἀμεδ ἔτη ἑννέα.

A.M. 6117

Τούτῳ τῷ ἔτει Χοσρόης τῶν Περσῶν βασιλεὺς νέαν ἐποιή-
 σατο στρατείαν, στρατεύσας ξένους τε καὶ πολίτας καὶ οἰκέ-
 τας, ἐκ παντὸς γένους ἐκλογὴν ποιησάμενος· καὶ ταύτην
 τὴν ἐκλογὴν τῷ Σάην παραδούς στρατηγῷ, ἄλλας τε ἢ χιλιά-
 20

4. ἄκμων A, ἄμμον vulg.: proverbium notum ex Aeschyl. Pers.
 51. λόγῃς ἄκμονες. 5. εἰ καὶ A, ἢ καὶ vulg. εἰ καὶ μηδὲμίη
 αὐτῷ καθίστατο ε. 10. ἐν αὐτῇ τῇ χ. A. 11. καὶ αὐτῇ
 ἀποστ. add. ex A. 12. τῶν ἐν πάσι A, fort. πασῶν τῶν.
 19. ποιούμενος A.

idola desertione conspurcaverat, et ad Persas relicto Romano exer-
 citu defecerat, dixerit: vides caesarem, o Cosma, quanta audacia pug-
 nam conserat, solusque adversus tantam multitudinem decertet, et
 velut incus tela sagittasque despuat? imperator siquidem ex veris
 et propriis eius ocreis dignosci poterat, et iam certe plurima, nullam
 tamen cum vitae discrimine, vulnera acceperat. porro pugna diutius
 protracta, sole iam ad occasum inclinato, exercitibus ab invicem sponte
 divisus dirempta est. et Sarbarus periculum metuens retro cessit.
 imperator collecto universo exercitu in urbem Sebasteam se recepit,
 traiectoque Aly fluvio in ea regione per totam hiemem substitit.
 Chosroës exinde furere percitus misit qui donaria suppellectilemque
 omnem a cunctis per universam Persiam erectis ecclesiis auferrent; et
 ut imperatori aegre faceret, Christianos ad amplexandam Nestorii su-
 perstitionem adigit.

Arabum princeps Amed annis novem.

A. C. 617

Hoc anno Persarum rex Chosroës novo exercitui reparando ad-
 venas, cives et famulos, ex omni nimirum hominum genere adlectos
 aggregavit; ea vero selecta multitudine Sai duci tradita, alios quin-

δας ἐκ τῆς φάλαγγος τοῦ Σαρβάρου ἐπιλογὴν λαβῶν, τοῦτ' C
 συνῆψε, καὶ ὠνόμασε χρυσολόγχεις, καὶ τούτους ἀπέστειλε
 κατὰ τοῦ βασιλέως. τὸν δὲ Σάρβαρον σὺν τῷ λοιπῷ αὐτοῦ
 στρατῷ κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἀπέστειλεν, ὅπως τοὺς ἐκ δύ-
 σεως Οὐννων, οὓς Ἀβάρους καλοῦσιν, Ἀβίρεις τε καὶ Σκλά-
 βους καὶ Γήπαιδας συμφωνήσας κατὰ τῆς πόλεως χωρήσῃσι καὶ
 ταύτην πολιορκήσῃσι. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς τὸν ἑαυτοῦ
 στρατὸν εἰς τρεῖς διαιρέσεις ἐχώρισεν, καὶ τοὺς μὲν ἐξέπεμ-
 ψεν εἰς τὸ φυλάξαι τὴν πόλιν, τοὺς δὲ παραδοὺς Θεοδώρῳ
 τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ κατὰ τοῦ Σάην πολεμεῖν ἐκέλευσεν· τὸ δὲ
 τρίτον μέρος αὐτὸς λαβῶν ἐπὶ Λαζικὴν ἐχώρει καὶ ἐν ταύτῃ
 διατρίβων τοὺς Τούρκους ἀπὸ τῆς ἐψῆς, οὓς Χαζάρους ὀνο-
 μάζουσι, εἰς συμμαχίαν προσεκαλέσατο. ὁ δὲ Σάην ἅμα τῷ D
 νεοσυλλέκτῳ λαῷ καταλαβῶν τὸν τοῦ βασιλέως ἀδελφὸν Θεό-
 δωρον πρὸς πόλεμον ὠπλίσατο. τοῦ δὲ Θεοῦ διὰ τῶν πρε-
 σβειῶν τῆς παννυμνήτου Θεοτόκου συνεργήσαντος, καὶ πολέμου
 κροτηθέντος, χάλαζα παραδόξως κατὰ τῶν βαρβάρων κατηρέ-
 χθη, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἐπάταξεν. ἡ δὲ τῶν Ῥωμαίων πα-
 ράταξις γαλήνης ἀπήλαυεν. τρέπουσι δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς
 Πέρσας, καὶ ἀναιροῦσι πληθὸς πολὺ. τοῦτο μαθὼν Χοσρόης V. 210
 ὠργίζετο κατὰ τοῦ Σάην. ὁ δὲ Σάην ἐκ πολλῆς ἀθυμίας εἰς

2. χρυσοῦς λόγχεις A f. 12. ἐκ τῆς ε. A. Χαζάρεις A.
 16. παννυμνήτου A f, πολυμνήτου vulg. 18. αὐτῶν add. ex A.
 21. ῥάθυμίας a f.

quagies mille ex Sarbari phalange excerptos ex animi consilio mili-
 tes aurihastatos ab ipso dictos eisdem adiunxit, et adversus impera-
 torem misit: Sarbarum vero cum reliquo exercitu Cpolim versus mi-
 sit, ut initis pactis cum Unnis (Abaros quidam vocant), Bulgaris, Scla-
 vis et Gepedibus, una cum eo urbem impressione facta obsiderent.
 eo consilio cognito in tres acies exercitum universum imperator dis-
 tribuit: et primam quidem ad urbis defensionem, aliam Theodoro
 proprio fratri traditam Saëm aggredi iussit, cum tertia secum euncta
 ipse in Lazicam regionem secessit, ibique mora aliquandiu protracta,
 Turcos orientales, quos Chazaros vocant, ad belli societatem allexit.
 tum vero Saës cum novitio isto exercitu fratrem imperatoris Theodo-
 rum offendeus, bello eum adoritur. consertis autem ad invicem ma-
 nibus, deo laudatissimae dei genitricis precibus manifeste opulante,
 grando vehemens ex inopinato in barbaros delata plures eorum vul-
 neravit. interim Romana acies tranquilla aeris serenitate fruebatur.
 Persas igitur in fugam Romani vertunt, et ex eis copiosum numerum
 prosternunt. eo audito Chosroës ira vehementi in Saëm exarsit. Saës
 ipse prae moerore atque desperatione in languorem incidens misere

νόσον ἐμπεσῶν ἐτελεύτησεν. τούτου δὲ τὸ σῶμα κελεύει Χοσροῆς ἄλατι ταριχευθῆν πρὸς αὐτὸν κομισθῆναι, καὶ τοῦτο P. 264 νεκρὸν πολλαῖς αἰκίαις ἐπέβαλλεν. οἱ δὲ Χαζάρεις διαρρήξαντες τὰς Κασπίας πύλας τῇ Περσίδι εἰσβάλλουσι εἰς τὴν χώραν τοῦ Ἀδρογγάν συν τῷ ἑαυτῶν στρατηγῷ Ζιεβήλ, δευτέρῳ ὄντι τοῦ Χαγάνου τῇ ἀξίᾳ· καὶ ἐν οἷς ἂν τόποις διέβαινον, τοὺς τε Πέρσας ἤχμαλώτενον, καὶ τὰς πόλεις καὶ κώμας τῷ πυρὶ παρεδίδουν. ἀπάρας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ Λαζικῆς, τούτοις συνήτησεν. ὁ δὲ Ζιεβήλ τούτον ἰδὼν καὶ προδραμῶν, κατασπύζεται αὐτοῦ τὸν τράχηλον, καὶ προσεκύνησεν αὐτόν, ὀρώντων τῶν Περσῶν ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Τιφίλσεως. πᾶς δὲ ὁ λαὸς τῶν Τούρκων εἰς γῆν πεσόντες κρητῆς ὡς ἐκσταθέντες ἐπὶ στόμα τὸν βασιλέα ἐτίμων τιμὴν τὴν παρ' ἔθνεσι ξένην. ὁμοίως καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπὶ πετρῶν ἀναβάντες τῷ αὐτῷ σχήματι ἔπεσον. προσήνεγκεν δὲ ὁ Ζιεβήλ καὶ τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν ἀρχιγένειον τῷ βασιλεῖ, ἡδυνόμενος τοῖς τούτου λόγοις, καὶ ἐκπλητόμενος τῇ τε θείᾳ καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ. ἐπιλεξάμενος δὲ ὁ Ζιεβήλ χιλιάδας μ' ἀνδρῶν γενναίων ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ πρὸς συμμαχίαν, καὶ αὐτὸς ὑπέστρεψεν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν. τούτους δὲ λυβῶν ὁ βασιλεὺς, κατὰ

1. ἐμπεσῶν ἔτ. A, ἔπεσεν καὶ ἔτ. vulg. τὸ add. ex A. 3.
 2. ἐπέβαλλεν A. 4. τὰς add. ex A. 9. προδραμῶν A, προσ-
 δρ. vulg. 13. ἐκταθέντες om. ὡς A. 15. καὶ add. ex A.
 17. τὴν τεθεῖαν καὶ φρόνησιν A.

interiit. cadaver eius sale multo conditum ad se advehi Chosroës iussit, et mortuum licet ac sensu privatum verberibus et iniuriis lacrerari imperavit. porro Chazari Caspiis portis diruptis in Persidem irrumpunt, et Ziebelo duce, cui a Chagano secunda dignitas inerat. Adroëgam provinciam penetraunt. quocumque vero progredierentur Persas abducebant captivos, et urbes pagosque igne devastabant. interea imperator a Lazica solvens, illis se adiungere et occurrere studuit. cum Ziebelus imperatorem conspexit, obviam progressus, eius collum exosculatus est, ipsumque adoravit, Persis ex urbe Tiphili spectatoribus. Turcorum autem exercitus omnis in terram procidens et in faciem pronus, quasi maiestatis horrore concepto, insolito honoris genere, gentilibus tamen solemnibus, imperatorem prosequutus est, ac pariter exercitus praefecti super saxa ascendentes eodem corporis habitu procubuerunt. ad haec Ziebelus imperatori, eius quippe verbis delectabatur, et eius prospectu ac prudentia plane stupefactus haerebat, filium suum, cui lanugo primum e malis tunc oriebatur, obtulit. selectos tandem viros strenuos ad quadraginta millia Ziebelus belli socios imperatori assignavit, et in propriam postmodum regi-

Χοσροίου ἐχώρει. ὁ δὲ Σάρβαρος τῇ Χαλκηδόνι προσβαλὼν, καὶ οἱ Ἀβάρες ἐκ τῆς Θράκης τῇ πόλει πλησιάζαντες, ταύ- C
την ἐλεῖν ἐβούλοντο, καὶ πολλὰς μηχανὰς κατ' αὐτῆς κινή-
σαντες, καὶ εἰς σκάφη γλυπτὰ ἐκ τοῦ Ἰστροῦ πλήθος ἄπει-
5 ρον καὶ ἀριθμοῦ κρεῖττον ἐνέγκαντες, τὸν κόλπον τοῦ Κέ-
ρατος ἐπλήρωσαν. δέκα δὲ ἡμέρας τῇ πόλει παρακαθίσαντες
διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης τῇ τοῦ θεοῦ δυνάμει καὶ συνερ-
γείᾳ καὶ ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου καὶ θεομήτορος παρ-
θένου ἠτήθησαν· καὶ πληθὴ πολλὰ ἀποβαλόντες ἔν τε γῆ
ο καὶ θαλάττῃ, μετὰ μεγάλης αἰσχύνης ὑπέστρεψαν. ὁ δὲ Σάρ-
βαρος τῇ Χαλκηδόνι παρακαθεζόμενος οὐ μετέστη, ἀλλ' αὐτόθι D
ἐχείμασεν, κουρσεύων καὶ πραιδεύων τὰ περσικὰ μέρη καὶ
τὰς πόλεις αὐτῶν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου εἰσβαλὼν ἐν Περσ. Α. Μ. 6:18
5 οἶδε Ἡράκλειος σὺν τοῖς Τούρκοις ἀπροσδοκῆτως διὰ τὸν Ρ. 265
χειμῶνα εἰς ἕκτασιν ἐνέβαλεν τὸν Χοσροῖον τοῦτο μαθόντα.
οἱ δὲ Τούρκοι τὸν χειμῶνα ὄρωντες καὶ τὰς συνεχεῖς ἐπιδρομὰς
τῶν Περσῶν, μὴ ὑποφέροντες συγκοπιῶν τῷ βασιλεῖ, ἤρξαντο
κατ' ὀλίγον ὑπορρέειν, καὶ πάντες ἀφέντες αὐτόν, ὑπέστρε-
10 ψαν. ὁ δὲ βασιλεὺς διεκάλυψεν τῷ αὐτοῦ λαῷ, λέγων· γινῶτε,

1. προσλαβὼν f. 6. παρακαθίσαντες Α, παρακαθήσαντες vulg.
12. ἐχείμασεν Α, χειμάσας vulg. τὰ περσικὰ μέρη Α. 14.
εἰσβαλὼν Α, εἰσβάλλων vulg. 15. διὰ τοῦ χειμῶνος Α. 18.
τῶν Π. Α, τὸν Π. vulg.

nem secessit. imperator illis sibi adiunctis, adversus Chosroem per-
rexit. interim Sarbarus Chalcedonem adoritur, Abares etiam e
Thracia profecti ad urbem applicantes eam vi obtinere nitentur:
multis itaque machinis ad eam admotis, et copiarum multitudine in-
numera, ut quae numerum omnem vere superaret, per Istrum flumen
scaphis uno trunco excavatis advecta, Cornu sinum omnem, quaque late
patet, oppleverunt. dies demum decem urbem obsidentes terra et mari,
dei tandem virtute et ope, et immaculatae deique matris virginis pre-
cibus profligati sunt: multisque suorum copiis terra et mari amissis,
cum magno rubore et dedecore domos repetierunt. Sarbarus autem
obsidione ad Chalcedonem posita non destitit: quin immo mari pirati-
cam, terra praedatoriam exercens partes trans fretum positas et earum
urbes devastavit, et hibernam eisdem in locis egit tempestatem.

Hoc anno iam a mense Septembri Heraclius una cum Turcis in A. C. 6:18
opinato propter imminentem hiemis rigorem in Persiam irrompens,
Chosroem, ubi rescivit expeditionem, in animi anxietatem et stuporem
coniecit. Turci vero incumbentem hiemem prospicientes, crebrarum a
Persis excursionum impatientes, nec imperatori collaborare gnari,
paulatim elabi vel se surripere ceperunt, ac tandem omnes societate

ἀδελφοί, ὅτι οὐδεὶς ἡμῶν συμμαχῆσαι θέλει, ἀλλ' ἡ μόνος ὁ
 V. 211 Θεός, καὶ ἡ τοῦτον τεκοῦσα ἀσπόρως μητήρ, ἵνα δείξῃ τὴν
 ἑαυτοῦ δυναστείαν, καὶ καταπέμψῃ τὴν βοήθειαν αὐτοῦ. ὁ
 δὲ Χοσρόης ἐπισυνάξας πάντα τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, προ-
 B βάλλεται στρατηγὸν ἐν αὐτοῖς Ῥαζάτην, ἄνδρα πολεμικώτα-
 τον καὶ ἀνδρείον, καὶ κατὰ Ἡρακλείου τοῦτον ἀπέστειλεν. ὁ
 δὲ βασιλεὺς τὰς τε πόλεις Περσίδος ἐκυρπόλει καὶ τὰς κώ-
 μας, καὶ τοὺς καταλαμβανομένους Πέρσας ἀνήλισκεν ἰωμ-
 φαιά. τῇ δὲ ἐνάτῃ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς 11 ἐἰς Ἰνδικιῶ-
 νος κατέλαβεν εἰς τὴν χώραν Χαμαιθᾶ· καὶ διατέπασεν
 τὸν λαὸν ἐβδομάδα μίαν. ὁ δὲ Ῥαζάτης ἔλθων εἰς τὸ Γαυ-
 ζάκων, ἐγενήθη ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἠκολούθει τῶν Ῥωμαίων
 δαπανώντων ἔμπροσθεν τὰς τροφάς. αὐτὸς δὲ ὀπίσω ὡς
 κύων πεινῶν μόλις ἐκ τῶν ψιγίων αὐτῶν ἐτρέφετο καὶ ἐκ
 τοῦ μὴ εὐρίσκειν αὐτὸν δαπάνας πολλὰ τῶν ἀλόγων αὐτοῦ
 C διεφθάρησαν. τῇ δὲ πρώτῃ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς κατέλα-
 βεν ὁ βασιλεὺς ποταμὸν μέγαν Ζαβᾶν λεγόμενον, καὶ τοῦτον
 περᾶσας ἠπλήκυσεν πλησίον Νινευὶ τῆς πόλεως. κατέλαβεν
 δὲ καὶ ὁ Ῥαζάτης εἰς τὸ πέραμα ἐπακολουθῶν αὐτῷ, καὶ κα-
 τελθὼν ἀπὸ τριῶν μιλίων εὗρεν ἄλλο πέραμα καὶ ἐπέρασεν. 20

1. ἡμῶν add. ex A. 3. καταπέμψῃ A. 4. ἐπισυνάξας πάν-
 τα τὰ A, ἐπιστρατεύσας τὰ vulg. 10. Χαμαιθᾶ a. 11.
 Γαυζακὸν A, Γαυζακῶ a. 14. αὐτῶν A, αὐτοῦ vulg. 16.
 μηνὸς add. ex A. 17. λεγόμενον om. A. 19. πέραμα A
 a f, πέραν vulg.

belli deserta redierunt. imperator autem exercitui suo ad colloquium
 vocato: videte, fratres, ut nullus belli societatem init nobiscum, quam
 deus solus, et quae illum sine semine concepit mater, ut potentiam
 nimirum suam exerat, et auxilium nobis suum manifesto mittat. porro
 Chosroës compositis et eductis suis copiis, ducem eis praefecit Rha-
 zatem virum bellicosissimum et strenuum, et in Heraclium misit. im-
 perator vero Persidis urbes et vicos ferro et igne devastabat, Persas-
 que in potestatem venientes cunctos romphaea delebat. nono vero
 mensis Octobris die, indictione decima quinta, in provinciam Chama-
 etham pervenit, et dierum septem quiete exercitum refecit. Rhaza-
 tes autem Gauzacum profectus, pone sequebatur imperatorem, et Ro-
 manorum commeatum omnem per vias occupantium et consumentium
 vestigia a tergo legebat. ipse vero canis more pedissequus ac fame-
 licus micis vix decidentibus annonam suffurabatur, equi etiam pabu-
 lis non inventis perierunt innumeri. prima deinde Decembris die im-
 perator ad magnum fluvium, cui nomen Zabas, pervenit, eoque traie-
 cto iuxta Ninivem civitatem castra applicuit. circa fluvium pariter
 Romanos insequutus Rhazates appulit, et ad millia tria iuxta fluvii

ὁ δὲ βασιλεὺς ἀποστειλάς Βαΐνην τὸν στρατηλάτην μετὰ ἐπι-
λέκτων στρατιωτῶν ὀλίγων, εὗρεν βάνδον Περσῶν, καὶ φο-
νεύσας αὐτοῦ τὸν κόμητα, ἤνεγκεν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καὶ
τὸ σπαθὶν ὀλόχρυσον· καὶ πολλοὺς φονεύσας, ἤνεγκεν ζῶν-
5 τας κς', ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ σπαθάριος τοῦ Ῥαζάτου· ὅστις καὶ D
ἀνήγγειλεν τῷ βασιλεῖ, ὅτι πολεμῆσαι βούλεται αὐτὸν ὁ Ῥα-
ζάτης, οὕτω κελευσθεῖς παρὰ Χοσρόου, καὶ τρισχιλίους ὀπλι-
σμένους ἀπέστειλεν αὐτῷ. ἀλλ' ἀκμὴν οὐκ ἔφθασαν. ταῦτα
δὲ μαθὼν ὁ βασιλεὺς προαπέλυσε τὸ τοῦλδον ἔμπροσθεν·
10 καὶ αὐτὸς ἐπηκολούθει σκεπτόμενος εὐρεῖν τόπον ἐν ᾧ ὄφει-
λεν πολεμῆσαι, πρὸ τοῦ ἐνωθῶσιν αὐτοῖς οἱ τρισχιλίοι. εὐ-
ρῶν δὲ πεδίον ἐπιδέξιον πρὸς πόλεμον, καὶ διαλαλήσας τῷ
λαῷ παρατάξατο. ὁ δὲ Ῥαζάτης καταλαβὼν καὶ αὐτὸς πα-
ρετάξατο τρισὶ φύλκοις, καὶ κατὰ τοῦ βασιλέως ἐχώρη-
15 σεν. τῇ δὲ δωδεκάτῃ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς ἡμέρᾳ σαββάτου P. 266
ἐκροτήθη ὁ πόλεμος· καὶ προπηθήσας πάντων ὁ βασιλεὺς
ἄρχοντι τῶν Περσῶν συνήνησεν· καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ δυνάμει
καὶ τῇ βοθείᾳ τῆς Θεοτόκου τοῦτον κατέβαλεν· καὶ οἱ σὺν
αὐτῷ προπηθήσαντες ἐτράπησαν· καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτίς ἄλλω
20 συνανήσας, καὶ τοῦτον κατέβαλεν. προσέβαλεν δὲ αὐτῷ καὶ

2. βάνδον II. A, βάνδον τὸν II. vulg. 5. καὶ post ὅστις add. ex A.
13. ὁ δὲ Ῥαζ. — — παρετάξατο om. b. 15. σαββάτω A.
19. ἐτράπησαν] ἐξῆραπισαν A. 20. προσέβαλεν A, προσέβα-
λεν vulg.

cursum descendens, vadum invenit, et in ulteriorem ripam transiit.
tum vero Baanes militiae magister cum selectis militibus paucis Per-
sarum cohortem suo vexillo insignem offendit, et eius comite occiso,
comitis eiusdem caput tulit, et ex auro solido ensem: multis prae-
terea deletis, vivos viginti sex abduxit, inter quos Rhazatis spatharius
reperitus, qui etiam imperatori renunciavit Rhazatem cum eo congredi
velle, sic enim a Chosroé iussum affirmabat, et virorum tria millia ad eum
missa, quae nondum tamen advenissent. his cognitis, imperator impedi-
menta praecedere iubet: ipse planitiem pugnae conserendae idoneam,
priusquam ter mille viri nominati advenirent et reliquis adiungeren-
tur, mente sollicita investigans sequebatur. campo ad pugnam apto
reperito, exercitum ad allocutionem vocat, et ordines componit. Rhaza-
tes pariter cum eundem locum tenuisset, in tres cuneos totum exer-
citus distribuit et in imperatorem praeliaturus se confert. mensis
itaque Decembris die duodecimo, qui sabbati fuit, certamen com-
missum, in quo imperator ante omnes prosiliens, Persarum ducto-
rem offendit, eumque dei virtute et dei genitricis auxilio pro-
stravit: unde qui prius etiam cum eo pugnam inierant in fugam versi
sunt. imperator iterum in alium sibi occurrentem insilit, et hunc

τρίτος, ὃς καὶ ἔδωκεν αὐτῷ μετὰ δόρατος εἰς τὸ χεῖλος, καὶ
 τοῦτον ἔπληξεν. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ τοῦτον ἀνεῖλεν· καὶ τῶν
 σουλπίγγων ἠχησασῶν συνέβαλον ἀλλήλοις ἀμφοτέρα τὰ μέρη,
 καὶ μάχης κρατησάσης σφόδρα, ἐπληρώθη ὑπὸ τῶν πεζῶν ὁ
 Β τοῦ βασιλέως ἵππος, λεγόμενος Φάλλας, ὁ καὶ Δόρκων, εἰς 5
 τὸν μηρὸν αὐτοῦ λαβὼν κονταρέαν· πολλὰς δὲ καὶ σκαθείας
 ἐν τῇ ὄψει αὐτοῦ ἔλαβεν· ἀλλὰ φορῶν κατάφρακτα νευρικά,
 οὐκ ἐβλύπτετο, οὐδὲ αὐταὶ ἐνήργουν. πίπτει δὲ ἐν τῷ πο-
 λέμῳ ὁ Ῥαζάτης, καὶ οἱ τρεῖς τουρμάρχαι τῶν Περσῶν, καὶ
 οἱ ἄρχοντες σχεδὸν πάντες, καὶ τὸ πλεῖον τοῦ στρατοῦ αὐ- 10
 τῶν. ἐσφάγησαν δὲ καὶ Ῥωμαῖοι πεντήκοντα, καὶ ἐπληρώθη-
 σαν ἱκανοί, ἀλλ' οὐκ ἀπέθανον, εἰ μὴ δέκα· ἐκροτήθη δὲ ὁ
 πόλεμος ἀπὸ πρωτῆ ἕως ὄρας ἐνδεκάτης. ἀπῆραν δὲ οἱ Ῥω-
 μαῖοι τῶν Περσῶν βάνδα κῆ χωρὶς τῶν κλασθέντων, καὶ
 V. 212 σκυλεύσαντες τοὺς νεκρούς, ἔλαβον τὰ λωρῖκία αὐτῶν καὶ τὰς 15
 Σκασίδας καὶ πάντα τὰ ἄρματα· καὶ ἔμειναν ἀπ' ἀλλήλων
 ἀπὸ δύο σαγιττοβολῶν. τροπὴ γὰρ οὐ γέγονεν. οἱ δὲ τῶν
 Ῥωμαίων λαοὶ τῇ νυκτὶ ἐπότισαν καὶ ἐτάγισαν τὰ ἄλογα

4. κρατησάσης σφόδρα A e f, κρατηθείσης σφοδρᾶς vulg. 5.
 τοῦ add. ex A. ἵππος Φάλλας, ὁ λεγόμενος Δορκῶν A a f.
 7. κατάφρακτα νευρικά A a f, καταφρακταρικά vulg. 8. οὐδὲ
 αὐταὶ A b, οὐδὲν αὐταὶ f, οὐδὲ αὐτοῦ a, οὐδὲ αὐτοὶ vulg. πί-
 πτει δὲ A, πίπτει οὖν vulg. 10. τὸ πλεῖον A, τὸ πλείστον
 vulg. 11. καὶ Ῥωμ. A, καὶ οἱ Ῥωμ. vulg. 12. εἰ μὴ ἄλλοι
 δέκα A. 13. ἀπῆραν A, ἐπῆραν vulg. 15. τὰ λωρ. αὐτῶν
 καὶ τὰς κασίδας A, τὰ λ. x. τὰς κασίδας αὐτῶν vulg. 17.
 σαγιτῶν A b f. 18. καὶ ἐτάγισαν om. A a f.

pariter expugnat et morti tradit. tertius tandem eum aggreditur, qui
 hasta eum ad labrum ferit, et vulnus infligit: eum tamen imperator
 ut et reliquos edomitum necat. tubis itaque concinentibus pars utra-
 que manus conseruit, et cruento certamine excitato, imperatoris equus,
 cui Phalbas vel Dorcon cognomen, accepto hastae ictu in femore
 a peditibus vulneratus est: sed tutamine ex nervis facto circumvallat-
 tus, inflictis etiam ad caput crebrioribus ensium plagis, nullatenus lœ-
 sus est, neque eae ipsae damnum intulerunt. cadit igitur bello Rha-
 zates, et una Persicorum agminum ductores tres, et præcipua capita
 exercitus, qui ipse totus pene deletus est. Romanorum ad quinquaginta
 deleti, plurimi vulnerati, quorum nonnisi decem obierunt. prælium
 ab aurora ad horam usque undecimam commissum. Persarum vexilla
 viginti octo, præter ea quæ feruntur fracta et contrita, Romani sustu-
 lerunt, et interceptis subinde spoliatis, loricas, cassides et armorum ge-
 nus quodvis sibi sumpserunt: uterque vero exercitus duobus tantum
 sagittarum iactibus a se invicem substitit: prostrata namque, non in

αὐτῶν. οἱ δὲ καβαλλάριοι Πέρσαι ἴσταντο ἕως ἐβδόμης ὥρας τῆς νυκτὸς ἐπάνω τῶν σκηνοματίων τῶν τεθνεώτων Περσῶν· καὶ τῇ ὀγδόῃ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς κινήσαντες ὑπέστρεψαν εἰς τὸ φοσσάτον αὐτῶν, καὶ τοῦτο λαβόντες ἀπῆλθον, καὶ ἠπλίκευσαν εἰς πρόποδα ὄρους τραχεινοῦ πεφοβημένοι. πολλὰ δὲ σπαθία ὀλόχρυσα καὶ ζώνας διαχρυσούς καὶ μαργαρίτας καὶ τὸ σκουτάριον τοῦ Ῥαζάτου ὀλόχρυσον D ἔλαβον ἔχον πέτυλα ρά', καὶ τὸ λωρίκιον αὐτοῦ ὀλόχρυσον ἔλαβον, καὶ τὸ σκαραμάγγιν αὐτοῦ ἤνεγκαν σὺν τῇ κεφαλῇ 10 αὐτοῦ καὶ τὰ βραχιόλια αὐτοῦ, καὶ τὴν σέλλαν αὐτοῦ ὀλόχρυσον· ἐκρατήθη δὲ ζῶν Βαρσαμοίσης ὁ ἄρχων τῶν Ἰβήρων τῶν ὑπὸ Πέρσας καὶ Ῥωμαίους γενοτόων. οὐχ ὅτι ἐν ὅλῃ τῇ ἡμέρᾳ ἔσχεν στάμα ὁ πόλεμος. ἐνίκησαν οὖν οἱ Ῥωμαῖοι· ἀλλὰ τοῦτο γέγονεν μόνῃ τῇ τοῦ θεοῦ βοηθείᾳ. ὁ δὲ βασι- 15 λεύς θαρσοποιήσας τὸν στρατόν, κατὰ Χοσρόου ἤλασεν, ὅπως τοῦτον ἐκφοβήσῃ, καὶ ἀποστειλας προσκαλέσεται τὸν Σάρβαρον ἐκ τοῦ Βυζαντίου τῆς Χαλκηδόνος. τῇ δὲ εἰκοστῇ πρώτῃ Δεκεμβρίου μηνὸς ἔμαθεν ὁ βασιλεύς, ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Ῥαζά- P. 267 του ὁ ἐκ τοῦ πολέμου ἐξαλύσας ἠνώθη τοῖς ὑπὸ Χοσρόου

1. αὐτῶν καὶ παρέβαλον A. 2. τῆς add. ex A. 3. κινήσαντες add. ex A. 10. τὴν σέλλαν — ὀλόχρυσον A, ἡ σέλλα — ὀλόχρυσος vulg. 11. Βαρσαμοίσης A. 12. ὑπὸ Πέρσας καὶ Ῥωμαίους A a f, ὑπὸ Περσῶν καὶ Ῥωμαίων vulg. γενοτόων om. A a f. 13. οὖν om. A. 14. βοηθείᾳ] συνεργείᾳ b f. 15. θάρσος ποιήσας f. 16. ἐκφοβήσῃ A, φοβήσῃ vulg. 19. ὁ ἐκ τοῦ π. A, ἐκ τοῦ π. vulg. ἐξαλύσας A, ἐξελήσας vulg.

fugam acta, Persarum pars fuit. Romanus porro exercitus alimenta, potumque equis illa nocte subministravit, Persae autem equites, ad eisdem noctis horam septimam penes interfectorum cadavera stantes, octava tandem ad castra et impedimenta redierunt: quibus secum sublatis, recessu dilapsi, ad asperi salebrosique montis radices trementes ac perterriti applicuerunt. enses subinde plurimos, zonas auro distinctas, lapides pretiosos, clipeum Rhazatis ex auro solido laminis centum et viginti obductum, thoracem quoque auro confectum, et Scaramangium, et una caput extulerunt. brachialia eius et equilis sella auri purissimo metallo fabrefacta in victorum potestatem venit. ad haec Barsamoeses, Iberorum, qui Persis Romanisque subvenit, princeps, vivus captus. ipso toto die nusquam substitit aut cessavit confictus. superiores quidem Romani evaserunt, a deo tamen solo suppetiae datae, et victoria concessa. porro imperator animis militum rursus confirmatis, iter Chosroem versus direxit, ut metu ipsi incusso, Sarbarum e Byzantio Chalcedonensi suo mandato revocaret. die vero Decembris primo supra vicesimum Rhazatem belli

ἀποσταλεῖσι τρισχιλίσι, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ καταλαβὼν τὴν Νινεὺν, καὶ περάσας ὁ βασιλεὺς τὸν μέγαν ποταμὸν Ζαβᾶν πρὸ τοῦ γινῶναι τὸν Χοσρόην. ἐλάσας δὲ Γεώργιος μίλια μὴ διὰ τῆς νυκτὸς ἐκράτησεν τὰς τέσσαρας γεφύρας τοῦ μικροῦ Ζαβᾶ· καὶ εὐρῶν ἐν τοῖς καστελλίσις Πέρσας, τούτους ἐζώγησεν. τῇ δὲ κγ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς φθάσας ὁ βασιλεὺς εἰς τὰς γεφύρας ἐπέρασεν, καὶ ἠπλίκευσεν εἰς τοὺς οἴκους τοῦ Ἰσοδέμ· καὶ ἀνέπαιψε τὸν τε Βασιλῆα καὶ τὰ ἄλλα, καὶ ἐποίησε τὴν ἑορτὴν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. γινούσ δὲ ὁ Χοσρόης ὅτι ἐκράτησαν οἱ Ῥωμαῖοι τὰς γεφύρας τοῦ μικροῦ Ζαβᾶ, ἀπέστειλεν πρὸς τὸν Περσικὸν λαὸν τὸν μετὰ τοῦ Ῥαζᾶτου, ἵνα πολὺ σπουδάσωσι καὶ προλάβωσι τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέλθωσι πρὸς αὐτόν. σπεύσαντες δὲ αὐτοὶ καὶ περάσαντες τὸν μικρὸν Ζαβᾶν ἐν ἄλλοις τόποις προεποίησαν τὸν βασιλέα, καὶ ἔμπροσθεν ἐπορεύοντο. καταλαβὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἕτερον παλάτιον τοῦ Χοσρόου, τὸ ἐπιλεγόμενον Ῥουσαῖ, καὶ τοῦτο κατέστρεψεν. ὑφωρᾶτο δὲ ὅτι ἐν τῇ γεφύρᾳ τοῦ Τορνᾶ ποταμοῦ οἱ ἐχθροὶ σπολεμῆν αὐτὸν μέλλουσιν. ἀλλὰ τοῦτο ἰδόντες, καταλιπόντες τὴν γέφυραν ἔφυγον. ὁ δὲ βασιλεὺς περάσας ἀκωλύτως κα-

1. ἀποσταλεῖσι A, σταλεῖσι vulg. 2. ποταμὸν om. A f. 4. διὰ τῆς νυκτὸς add. ex A. 5. κελλίσις A. 12. κατὰ τοῦ Ῥ. b e. 15. προεποίησαν A. 17. καὶ τοῦτο A, τοῦτο vulg.

periculo elapsus, tribus hominum millibus a Chosroë se adiunxisse, et eum e vestigio sequi imperator intellexit: quare Ninivem occupat, et prius magnum fluvium Zabam traiecit, quam Chosroës de eius consiliis percipiat quicquam. Georgius, emensis per noctem unicum passuum millibus quadraginta octo, quatuor minoris Zabae pontes occupavit, repertosque per varia propugnacula Persas cunctos custodiae militari mancipavit. igitur Decembris die vigesimo tertio imperator ad pontes adveniens aquam traiecit, et ad Iesdem domos castra fixit, exercitui a labore dedit inducias, equos itinere defatigatos reficere permisit, et in eodem demum loco Christi natalitiorum celebravit solemnitatem. Chosroës minoris Zabae pontes a Romanis occupatos ubi intellexit, ad Persicum exercitum, qui Rhazate duce merebatur, ut quam citissimum cursu contenderent, et imperatoris trans fluvium itinere praepedito cum eo congrederentur, scribit. illi festino pede lati minorem Zabam traiecerunt, et per alia deinceps loca imperatorem praevententes, eum in metationibus habendis praecedebant. imperator ad aliud Chosrois palatium, cui nomen Rusa, digressus, illud suaditus evertit. ne vero ad Tornae fluminis pontem eum invaderent hostes, crebatur: verum eo praesente conspecto, relicto mox ponte, in fugam se dedere. imperator nullo obsistente flumen trans-

τέλαβεν εἰς ἕτερον παλάτιον, τὸ ἐπιλεγόμενον Βεκλαλί. ἐν ταύτῃ καὶ ἵπποδρόμιον ἔκτισεν, καὶ τοῦτο κατέστρεψεν. τινὰς δὲ τῶν Ἀρμενίων τῶν συνόντων τοῖς Πέρσαις ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες, ὅτι Χοσρόης μετὰ τῶν ἐλεφάντων καὶ 5 τοῦ ἰδίου στρατοῦ ἀπὸ πέντε μιλίων, ἔνθεν τοῦ παλατίου τοῦ ἐπιλεγομένου Δασταγέρθ, εἰς τόπον ἐπιλεγόμενον Βαρασρωθ, ἀπλικευμένος ἐστίν, καὶ ὅτι ἐδήλωσεν τὸν στρατὸν ἐκεῖ σω- V. 215 ρευθῆναι, ἵνα πολεμήσωσί σε. ἔστι γὰρ ἐκεῖ καὶ ποταμὸς δύσβατος, στενὴν γέφυραν ἔχων καὶ στενώματα πολλὰ ἀπὸ 10 οἰκημάτων, καὶ ῥύακες σαπροί. ὁ δὲ βασιλεὺς βουλευσάμε- D νος μετὰ τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ στρατοῦ ἐκάθισεν ἐν τῇ παλατίῳ Βεκλαλί. εὔρον γὰρ ἐν αὐτῷ ἐν ἐνὶ περιβόλῳ στρουθεῶνας τρεῖς σιτεντούς, καὶ ἐν ἄλλῃ περὶ πεντακοσίας δορκάδας σιτεντίας, καὶ ἐν ἄλλῃ ὀνάγρους ἑκατὸν σιτεντούς· καὶ 15 πάντα ἐδώρησατο τῷ λαῷ. καὶ τῇ πρώτῃ τοῦ Ἰανουαρίου ἐποίησαν ἐκεῖσε. εὔρον γὰρ καὶ πρόβατα καὶ χοίρους καὶ βόας, ὧν οὐκ ἦν ἀριθμὸς. καὶ ἀνεπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἀπολαύοντες καὶ δοξάζοντες τὸν θεόν. πιάσαντες δὲ τοὺς νέμον- τας ταῦτα, ἔγνωσαν παρ' αὐτῶν ἀκριβῶς, ὡς Χοσρόης ἀπὸ 20 κγ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς μαθὼν, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐπέβρασεν P. 268

1. τὸ add. ex A. Βεκλαλί A a, Βεκλάλ e f, Βεγλαλί vulg.
 2. ἵπποδρόμιον A, ἵπποδρομίαν vulg. 3. τῶν ante συνόντων add. ex A. 6. Τακερθὶ A, Ταμέρθ f. 7. ὅτι add. ex A.
 11. καὶ τοῦ στρατοῦ add. ex A. 13. τρεῖς add. ex A. 14. ὀνάγρους A, οὐάγρους vulg. 19. ταῦτα A, τούτους vulg.

gressus, aliud palatium, Beglali dicebant, reperit. in eo circum ex- truxit, et ad solum deiecit. Armeniorum autem Persis cohabitantium nonnulli imperatorem advenientes, Chosroëm cum elephantis et proprio exercitu ad passuum quinque millia, ubi palatium Dastagerd vocatum, vulgus locum dicit Barasroth, castra metatum denunciaverunt: illuc eius copiae confluent omnes, ut te quantocius oppriment. illic quippe fluvius profundus et transitu difficilis stricto ponte superan- dus, aedificatorum aggerum ruinis angustum per loca habens alveum, et inaequales et incertos plerumque rivos ducens praeterfluit. imperator consultis exercitus optimatibus in palatio Beclal consedit. in uno siquidem eius septo structiones saginatas, et altiles pariter, capras silvestres, ad quingentas in alio, in tertio demum onagros etiam altiles centum reperit, quae cuncta in exercitum sparsit. primam itaque Ianuarii diem ibi castra morata sunt: oves etenim, porcos et boves non facile numerandos invenerunt, quibus fruens exercitus habitis deo gratis istic quievit. captis autem gregum istorum pastoribus, Chosroëm iam a mensis Decembris die vigesimo tertio, ubi imperatorem Tornae amnis pontem praetergressum agnovit, a palatio ad Dastagerd

τὴν γέφυραν τοῦ Τορνᾶ, παραχορῆμα ἐκίνησεν ἀπὸ τοῦ παλατίου τοῦ ἐν Δασταγέρδ. αὐτὸς δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀπῆλθεν εἰς ἄλλο παλάτιον τὸ ἐπιλεγόμενον Βεβδάρχ. καὶ τοῦτο καταστρέψαντες, καὶ πυρὶ παραδόντες ἠγάριστον τῷ Θεῷ τῷ διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Θεοτόκου τοιαῦτα θανμάσια ποιήσαντι. 5 τίς γὰρ ἠλίχιε Χοσρόην φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων ἐκ τῶν ἐν Δασταγέρδ παλατίων καὶ εἰς Κτησιφῶντα ἀπέλθειν, ὅπου ἀπὸ εἰκοσι τεσσάρων ἐτῶν οὐκ ἠνέσχετο ἰδεῖν Κτησιφῶντα, ἀλλὰ καὶ ἐν Δασταγέρδ ἦν τὰ βασίλεια Βαυτοῦ; εὗρον δὲ οἱ λαοὶ τῶν Ῥωμαίων αὐτοῦ ἐν τῷ παλατίῳ 10 Δασταγέρδ τριακόςια βάνδα Ῥωμαίων, ἅπερ ἐν διαφόροις χρόνοις ἔλαβον εὗρον δὲ καὶ εἶδη ἀπομειναντα, ἀλόην πολλὴν καὶ ξύλα μεγάλα ἀλόης ἀπὸ δέκα καὶ ὀκτώ λιτρῶν, καὶ μέταξαν πολλὴν, καὶ πίπερ, καὶ καρβάσια καμίσια πολλὰ ὑπὲρ τὸ μέτρον, ζάχαρ τε καὶ ζιγγίβερ, καὶ ἄλλα εἶδη πολλὰ. 15 τινὲς δὲ καὶ ὕσημον, καὶ ὄλοσήρικα ἱμάτια, νακοτάπητά τε καὶ ταπήτια ἀπὸ βελόνης καὶ πληθὸς πολὺ καὶ καλὰ πάνν, ἅπερ διὰ τὸ βάρος πάντα κατέκαυσαν· καὶ τοὺς παπυλεῶνας τοῦ Χοσρόου, καὶ τοὺς ἐμβόλους, οὓς ἔστεινεν ὅτε ἐν κάμπῳ ἠπλίκεν-

1. ἐκ τοῦ Α.	2. ἀπῆλθεν Α, ἐπῆλθεν vulg.	3. Βεβάρχ Α.
5. τῶν add. ex Α.	6. τοῦ add. ex Α.	10. εὗρον Α, εὗρόντες vulg.
	αὐτοῦ add. ex Α.	13. μεγάλα Α, μεγάλης vulg.
	13. καὶ ὀγδοήκοντα Α f.	14. καὶ αὐτο πίπερ add. ex Α.
	16. νακοτάπητα Α, νακόπητα vulg.	ταπήτια Α f, τάπια vulg.
	19. ἔστεινεν Α f, ἔστρωγγυεν vulg.	

sito movisse, didicerunt. ipse imperator ad palatium Bebdarch nomine pervenit, eoque everso et igne devastato, deo per dei genitricis preces talia miracula operanti gratias milites referabant. quis namque Chosroem ab imperatoris conspectu fugiturum, et relictis palatiis ad Dastagerd extractis, Ctesiphontem se recepturum sperasset, qui a quatuor et viginti annis Ctesiphontem videre dedignatus in Dastagerd regis moram trahere consueverat? porro in palatio Dastagerd trecenta signa sive vexilla variis bellis sibi erepta Romanus exercitus offendit. reperit etiam divitiarum et aromatum species insolitas eo loci derelictas, plurimam nimirum aloem, magnae aloes ligna decem et octo librarum pondus, et immensam sericorum filorum copiam, piper, carbasinas camisias supra numerum omnem, zaccharum et zingiber, et aromatum plures species, argentum quoque infectum, holosericas vestes, lectisternia, et acu pictos tapetes, et aliorum huiusmodi congeriem immensam eamque praestantissimam, quam propter pondus, cum secum non valerent distrahere, flammis cunctam absumpserunt. ad Chosrois tentoria et cortinas porticum in morem, quas, castris per agros fixis, erigebat, statuasque eius plurimas cremaverunt. invenit

σεν, πάντα κατέκαυσαν, καὶ στήλας αὐτοῦ πολλὰς· εὔρεν δὲ ἐν τούτοις τοῖς παλατίοις στρουθειῶνας καὶ δορκάδας καὶ C ὀνάγρους καὶ ταῶνας καὶ φασιανούς πληθος ἄπειρον· καὶ εἰς τὸ κρηγιον αὐτοῦ λέοντας καὶ τίγρεις παμμεγέθεις ζῶν- 5 τας. προσέφυγον δὲ τῷ βασιλεῖ πολλοὶ ἐκ τῶν αἰχμαλώτων Ἐδεσσηνοὶ καὶ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ ἐξ ἄλλων πόλεων πληθος πολὺ. ἐποίησεν δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν ἐορτὴν τῶν φω- των ἐν Δασταγέρδ, εὐφραίνων καὶ ἀνακτώμενος τὸν τε λαὸν καὶ τὰ ἄλογα, καὶ καταστρέφων τὰ τοῦ Χοσροῦν 10 παλάτια κτίσματα ὑπέριμα ὄντα καὶ θαυμαστά καὶ κατα- πληκτικά, ἅπερ ἕως εἰσέειλεν· ἵνα μύθη Χοσροῦς οἶον πόνον εἶχον Ῥωμαῖοι τῶν πόλεων ἐρημωμένων παρ' αὐ- D τοῦ καὶ πυρπολημένων. ἐκρατήθησαν δὲ καὶ ἐκ τῶν διαιτα- ρίων τοῦ παλατίου πολλοί. ἐρωτώμενοι δὲ καὶ αὐτοί· πότε 15 ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ Δασταγέρδ; ἔφασκον· ὅτι πρὸ ἐννέα ἡμερῶν τοῦ καταλαβεῖν ὑμᾶς, ἀκούσας τὴν παρουσίαν ὑμῶν, κρηπτιῶς ἐκρύπησεν τὸ τεῖχος τῆς πόλεως τὸ πλησίον τοῦ πα- λατίου· καὶ οὕτως παρακρατητὰ διὰ τῶν κήπων ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ τὸ μὴ γενέσθαι 20 θόρυβον ἐν τῇ πόλει. καὶ οὕτε τὰ στρατεύματα αὐτὸν ἔγνω- σαν, οὕτε οἱ ἄρχοντες, ἕως ἀπῆλθεν πέντε μίλια· καὶ τότε

1. κατέκαυσαν A, ἔκαυσαν vulg.	2. τοῖς add. ex A.	3.
ὀνάγρους A a, οὐνάγρους vulg.	6. πόλεων A, πολλῶν f,	
ἐθῶν vulg.	10. κτίσματα A f.	12. ἐρημωμένων — πυρπο-
λουμένων A.	αὐτοὶ ποτὲ vulg.	17. τὸ πλησίον A, πλη-
στον vulg.	18. παρακρατητὰ A a, παρακρατεῖ τὰ f, παρ'	
ἀκρατητὰ vulg.		

in palatiis istis structiones, dorcadas, onagros, pavones, et phasianos ad numerum plane non explicandum, et venatus exercendi gratia leones, et tigrides insolitae magnitudinis vivos. confugerunt etiam ad imperatorem multi captivi Edesseni, Alexandrini, aliorumque oppidorum ingens multitudo. porro Heraclius festo luminum in Dastagerd celebrato, exercitum omnem recreavit, et militum equos refecit, diruitque Chosrois palatia, aedificia sane sumptuosa, admiratione digna, et stupendae prorsus structurae, cuncta solo tenuis adaequavit, ut quam desolatis, et ferro flammisque devastatis Romanorum urbibus tristitam incolis ingessisset, Chosroës coniectaretur. sed et plerique eius diaetarii capti, qui et ipsi quandouam Dastagerd Chosroës secessisset, interrogati: ante novem dies, responderunt, percepta prius itineris vestri fama, quam ipsi appelleretis, civitatis muro, haud ita regia seposito, latenter perforato, in hunc modum per hortos una cum uxore et liberis, ne tumultus in civitate oriretur, se subduxit. sed neque illius exercitus, donec passuum millibus quinque absuit, ne-

P. 269 ἐδήλωσεν, ἵνα ἐπακολουθήσωσιν αὐτῷ ἐπὶ Κτησιφῶντα· καὶ
 V. 214 ὁ μὴ δυνάμενος πέντε μίλια ποιῆσαι τὴν ἡμέραν, φεύγων
 ἐποίησεν κέ. καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ τὰ μὴ
 θεωροῦντα ἀλλήλους, τότε φύρδην ἔφυγον ἀλλήλους παρο-
 θούμενοι. τῆς δὲ νυκτὸς καταλαβούσης εἰσῆλθεν Χωσροῆς⁵
 εἰς οἶκον γεωργοῦ μηδαμινοῦ μείναι, μόλις χωρηθεὶς ἐν τῇ
 τούτου θύρᾳ, ἣν ἰδὼν ἔσχατον Ἡράκλειος, ἐθαύμασεν. διὰ
 δὲ τριῶν ἡμερῶν κατέλαβεν Κτησιφῶντα· καὶ ὁ χρησιμοδο-
 τηθεὶς ὑπὸ τῶν γοήτων καὶ ἀστρολόγων πρὸ κδ' ἐτῶν, οἷε
 τὸ Δαρῶς ἐπολιόρησεν ἐπὶ τῶν χρόνων Φωκᾶ τοῦ βασιλέως¹⁰
 Ῥωμαίων, ὅτι ἐν οἷῳ καιρῷ ἀπέλθοι ἐν Κτησιφῶντι, ἀπαλεί-
 Bται· καὶ μὴ ἀνασχόμενος ἀπὸ τοῦ Δασταγέρδ ἐπὶ τὸ μέρος
 ἐκεῖνο μίλιον ἐν πορευθῆναι, τότε φεύγων ἐν ταύτῃ ἀπῆλθεν,
 καὶ οὐδὲ ἐν ταύτῃ ἐθάρησεν στήναι, ἀλλὰ περάσας τὴν πο-
 τογέφυραν τοῦ Τίγριδος ποταμοῦ εἰς τὴν ἐκεῖθεν πόλιν, τὴν¹⁵
 λεγομένην Σελεύκειαν παρ' ἡμῶν, παρὰ δὲ Πέρσαις Γουεδε-
 σῆρ, πάντα τὰ χρήματα ἐν ταύτῃ ἀπέθετο, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ
 μετὰ Σειρέμ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ μετὰ τριῶν ἐτέρων γυ-
 ναικῶν, τῶν καὶ θυγατέρων αὐτοῦ· τὰς δὲ λοιπὰς αὐτοῦ

3. αὐτοῦ add. ex A. 7. διὰ δὲ A, διὰ τε vulg. 8. χρη-
 σιμοποιηθεὶς a. 9. καὶ ante ἀστρ. add. ex A. 11. ἀπέ-
 λθειν, Κτησιφῶν A, ἀπέλθῃ, ὁ Κτησιφῶν f. 15. τοῦ add. ex
 A. 17. ταύτῃ A, αὐτῇ vulg. ἀνέθετο A e. 18. Σειρέμ
 A a f, Σερέμ vulg. 19. τῶν καὶ θυγ. A, καὶ τῶν θυγ. vulg.

que optimates ipsi, eius adverterunt exitum: tunc enim, ut se Ctesiphontem profectum sequerentur, edixit. tunc qui millium quinque iter uno die conficere non valebat, fugiens ad viginti quinque spatium emensus est (mulieres vero et liberi, qui se prius nusquam conspexerant, tum mixtim seque invicem obtrudentes in fugam agebantur. ingruente autem nocte ad domum vilis cuiusdam agricolae divertit, cuius ianua vix ipsum capere potuit: quam cum postea vidisset Heraclius, satis miratus est) et trium dierum spatio Ctesiphontem attingit. is igitur Chosroës, qui ante viginti quatuor annos, cum sub Phoca imperatore Daras expugnavet, a praestigiatoribus astrologis vaticinium audierat, se, quo tempore Ctesiphontem secederet, perditum iri: quique ob id nec unicum quidem milliare a Dastagerd Ctesiphontem versus progredi ausus fuerat, tum demum fuga arrepta in eam urbem se recepit, nec in ea tamen subsistere confidit, sed traiecto Tigridis amnis ponte, in urbem longius positam contendit, quae quidem Seleucia a nobis, a Persis Guedeser appellatur: repositisque in ea omnibus opibus suis, illic demum consedit cum Sirem, uxore sua, et tribus aliis pellicibus, quae et ipsae filiae eius erant: reliquas vero

γυναῖκας καὶ τὰ πολλὰ αὐτοῦ τέκνα παρέπεμψεν ἀπὸ μί μι-
λίων εἰς τὸ ἀνατολικώτερον μέρος εἰς τόπον ὄχρρον. τινὲς
δὲ Περσῶν διέβαλλον τὸν Σάρβαρον πρὸς Χοσρόην, ὡς τὰ
τῶν Ῥωμαίων φρονοῦντα, καὶ καταλαλοῦντα αὐτοῦ· καὶ C
5 ἀποστέλλει σπαθάριον αὐτοῦ μετὰ κελύσεως αὐτοῦ πρὸς
Καρδαρίαν τὸν συστράτηγον Σαρβαραζᾶ εἰς Χαλκηδόνα γρά-
ψας αὐτῷ, ἵνα τὸν Σαρβαριζᾶν ἀποκτείνῃ, καὶ οὕτως τὸν
λαὸν τῶν Περσῶν ἀναλαβὼν σπεύσῃ ἐπὶ Περσίδα εἰς συμ-
μαχίαν αὐτοῦ. ὁ δὲ τὰ γράμματα κομίζων περὶ τὴν Γαλα-
0 τίαν συλλαμβάνεται παρὰ τῶν Ῥωμαίων. οἱ δὲ συλλαβόντες
αὐτὸν διαλαθόντες τοὺς Πέρσας εἰς τὸ Βυζάντιον τοῦτον
ἀπήγαγον, καὶ τῷ νίῳ τοῦ βασιλέως τοῦτον παρέδωκαν. ὁ δὲ
βασιλεὺς μαθὼν παρὰ τοῦ ἀποστολιμαίου τὴν ἀλήθειαν Σαρ-
βαραζᾶν παραχρηῖμα μεταπέμπεται. ἔλθων οὖν παρέστη τῷ
5 βασιλεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν πρὸς τὸν Καρδαρίαν ἐπιστολὴν
τούτῃ ἐπιδοῦς, καὶ τὸν ἀποσταλέντα ὑπέδειξεν, καὶ ἀνέγνω D
τὴν ἐπιστολὴν, καὶ πληροφορηθεὶς τὸ ἀληθές, παραχρηῖμα
ἐγράψη, καὶ συνθήκας μετὰ τοῦ νιῶ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ
πατριάρχου ποιεῖ. καὶ φαινώσας τὴν τοῦ Χοσρόου ἐπιστο-
0 λὴν σὺν αὐτῷ ἐντίθησιν ἐν αὐτῇ ἄλλους τεσσαράκοντα σα-
τράπας καὶ ἄρχοντας καὶ χιλιάρχους καὶ ἑκατοτάρχους ἀπο-

1. ἀπὸ μί μιλίων add. ex A a f. 3. τὸν Σαράβαρον A a f.
4. αὐτοῦ A, αὐτὸν vulg. 5. αὐτοῦ ante μετὰ add. ex A. 6.
τὸν add. ex A. 8. σπεύσῃ ἐπὶ Περσίδα A, σπεύσεται vulg.
14. ἔλθων ὅν] εἰσελθόντι οὖν αὐτῷ A. 19. φαλκεύσας A,
φαλεύσας a f. τὴν add. ex A. 20. τεσσαράκοντα A, ὕ vulg.
21. ἀποκτανθῆναι A, ἐπικτ. vulg.

uxores atque liberos quam plurimos quadraginta passuum millibus pro-
cul orientem versus in locum munitissimum transmisit. porro Sarba-
rum, quasi Romanorum partibus propensum, et Chosrois famae de-
trahentem, apud ipsum Persarum nonnulli criminati sunt. quare mis-
sis per spatharium ad Cardaregam Sarbarazae collegam ad Chalce-
donem expugnandam castra metatum iussis, ut e medio tollat Sarba-
razam, ac mox educto exercitu ad suppetias sibi ferendas advolet,
significat. is autem, qui litteras ferebat, a Romanis circa Galatiam
inacis Persis comprehenditur, et Cpoli imperatoris filio coram sisti-
tur. imperator veritate a misso ex ordine cognita, Sarbarazam ad se
confestim vocat. veniens ille coram imperatore stetit. imperator tra-
dita illi, quae ad Cardaregam epistola, missum palam ostendit: legit
ille epistolam, et de re circa se gerenda certior factus, vertit ani-
mum, et cum imperatoris filio et patriarcha pactum init. adulteratis
deinde Chosrois litteris, sibi occidi iusso quadraginta alios adiunxit

πανθῆναι, καὶ ἐπιθίεις εὐφρῶς τὴν σφραγίδα, συναθροίξει
 τοὺς ἡγεμόνας, καὶ αὐτὸν τὸν Καρδαρίαν, καὶ ἀπαγγεῶς τὴν
 ἐπιστολὴν ἔφη πρὸς τὸν Καρδαρίαν· σπουδαῖς τοῦτο ποι-
 εῖν; οἱ δὲ ἄρχοντες θυμοῦ πλησθέντες, τὸν Χοσρόην ἀπεκί-
 ρυττον, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα συνθήκας εἰρηδικὰς ἐποίησαν, καὶ 5
 P. 270 κοιῆν ἔβουλευσάμενοι ἔδοξεν, ἵνα ἐκ Χαλκηδόνος ἀναχωρήσωσι,
 καὶ ἐπὶ τὰ ἴδια ἀπέλθωσι μηδὲν λυμαινόμενοι. ὁ δὲ Ἡρά-
 κλειος ἔγραψεν τῷ Χοσρόῃ· ἐγὼ διώκω, καὶ πρὸς εἰρήνην
 τρέχω. οὐ γὰρ ἕκῃν πυροκολῶ τὴν Περσίδα, ἀλλὰ βιασθεῖς
 ὑπὸ σοῦ. εἴψωμεν οὖν καὶ νῦν τὰ ὄπλα, καὶ εἰρήνην ἄσκα- 10
 σώμεθα· σβέσωμεν τὸ πῦρ, πρὶν τὸ πᾶν καταφλέξῃ. τού-
 του δὲ μὴ καταδεξαμένου, μεγάλως τὸ μῖσος τοῦ λαοῦ τῆς
 Περσίδος ηὐξήθη κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐστράτευσεν Χοσρόης
 πάντας τοὺς ἀνδράποικους τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν
 ὑποουρίαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν γυναικῶν αὐτοῦ, καὶ τούτους 15
 V. 215 ὀπλίσας πάντας ἀπέλυσεν ἐνωθῆναι τῷ στρατιῷ τοῦ Ραζατᾶ,
 καὶ στῆναι εἰς τὸν Ἀρβᾶ ποταμὸν ἀπὸ ἰβ' μιλίων Κιτσι-
 Βρωῶντος· καὶ ἐκέλευσεν αὐτούς, ἵνα ἕταν περὶ τὴν ποτα-
 μὸν ὁ βασιλεὺς, κόψωσι τὴν γέφυραν [καὶ τὴν πεντογέφυ-

1. εὐφρῆ A, εὐφρεῖ f. 4. θυμοῦ A, θυμῶ vulg. τὸν add.
 ex A. 7. μηδὲν λυμ. add. ex A e f. 10. καὶ νῦν add. ex
 A. 13. κατ' αὐτοῦ A, κατὰ Χοσρόου vulg. ἐκράτευσεν
 vulg. 18. διαση ἡλίκα A. 19. ὁ βασιλεὺς add. ex A. καὶ
 τὴν ποτ. om. A f.

satrapas, optimates, tribunos et centuriones quasi certissimae morti devotos, sigilloque belle adaptato, duces et ipsum Cardaregam convocat, lectaque in omnium auditu epistola, compellans Cardaregam: istuc, inquit, facturum te polliceris? optimates itaque iam ira exaestuant, Chosroem regia dignitate excidisse publicant, compositisque cum imperatore pacis foederibus, communi omnium consilio decretum, Chalcedone abscederent, et in patriam revertentur. scripsit autem Heraclius Chosroi: insequor te, et ad ineundam pacem contendo, non enim lubens Persidem devasto, verum a te coactus. armis proiectis, pacem amplexemur, et incendium extinguamus, priusquam tota moles conflagret. respuit Chosroes pacis condiciones, ex quo in eum Persici totius populi odium incensum. novo subinde exercitui confabando studium adhibet: quare optimatum suorum domesticos, vilemque etiam ministrorum suorum et pellicum gregem armis instruit, et ut Rhazatis exercitui se adiungerent, imperat; locum etiam, quem conveniant, ad Arham videlicet fluvium lapide duodecimo Ctesiphonte dissitum praefigit, simulque iubet, ut flumine ab eis trajecto, pontem e lapide vel ligno quemlibet solvant et dirumpant. imperator autem mensis Ianuarii die septimo e Dastagerd gressu moto, et trim

ρατ]. ὁ δὲ βασιλεὺς τῆ ἑβδόμῃ τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς κινή-
 σας ἐκ τοῦ Δασταγέρδ, καὶ περιπατήσας τρεῖς ἡμέρας, ἠπλί-
 κευσεν ἀπὸ ἰβ' μιλίων τοῦ Ἀρβῦ ποταμοῦ, ὅπου ἦν τὸ φου-
 σάτον τῶν Περσῶν, ἐν οἷς εἶχον καὶ διακοσίους ἐλέφαντας·
 5 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Γεώργιον τὸν τουρμαρχὴν τῶν
 Ἀρμενιῶν, ἵνα ἀπέλθῃ μέχρι τοῦ ποταμοῦ, καὶ καταμάθῃ,
 εἰ ἔχει πέραμα ὁ Ἀρβῦς. καὶ εὐρών, ὅτι ἔκοψαν τὰς γεφύ-
 ρας, καὶ οὐκ ἔχει πέραμα ὁ Ἀρβῦς, ὑπέστρεψεν πρὸς τὸν
 βασιλέα, καὶ ἀποκινήσας ὁ βασιλεὺς, ἦλθεν πρὸς τὸν Σιὰ-
 10 ζουρον. καὶ περιήρατο πυρρολῶν τὰς χώρας καὶ τὰς πόλεις
 ὅλον τὸν Φεβρουάριον μῆνα. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ ἐλθὼν εἰς
 χωρίον λεγόμενον Βαρζᾶν, ἐποίησεν ἐπτά ἡμέρας. καὶ ἀπέ-
 στειλεν Μεζέζιον τὸν στρατηγὸν εἰς κοῦρσον· καὶ προσερχὴν
 αὐτῷ Γουνδαβούνας, ὃς τις χιλιάρχος ἦν τῆς στρατείας Σαρ-
 15 βάρου μετὰ ἄλλων πέπε, τριῶν μὲν κομήτων, δύο δὲ ἄξι-
 οματικῶν· καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα. ὃς τις Γουν-
 δαβούνας ἀναγκαῖα πράγματα τῷ βασιλεὶ ἀπήγγειλε, λέγων·
 ὅτι ὅταν ἔφυγεν ὁ Χωσρόης ἀπὸ Δασταγέρδ, καὶ ἀπῆλθεν ἐν
 Κτησιφῶντι καὶ Σαλευκαίῳ, ἠσθενήσεσεν θυσεκτερία, καὶ ἠθέ-
 20 λησεν τὸν υἱὸν Μερδασᾶν τὸν τεχθέντα ἐκ τῆς Σειρέμ στέ-
 ψαι· καὶ ὅτι ἀντεπέρασεν τὸν ποταμὸν πάλιν, καὶ ἤνεγκεν D

3. φουσατόν A, φουσατόν vulg. 4. εἶχον A, εἶχεν vulg. 9.
 πρὸς τὸν A, εἰς τὸν vulg. 10. πυρρολῶν add. ex A. 18.
 διατ add. ex A. 20. τὸν υἱὸν A, τὸν ἴδιον vulg., om. f.

dierum itinere confecto, ad duodecimum ab anno Arba mittisium, quo loci Persarum confluerat exercitus, in quo elephantum ducenti, castra applicuit. inde Armenicorum agminum ductorem Georgium, qui fluvium Arbam experietur, et num vadi commoditatem offerat, explorat, secreto summittit. is ubi pontes intercisos et ruptos, nullumque in Arba flumine vadum reperit, ad imperatorem revertitur. motis inde castris Siazurum imperator divertit, provincias et urbes toto mense Februario circumire contentus. mense vero Martio ad oppidum, cognomento Barzam, deflectens, dierum septem moram in eo sedit. mox Mezezum ducem ad praedam e vicinis agris agenda mittit. ibi Gundabunam, qui in Sarbari exercitu tribuni munus obtinuerat, cum viae sociis quinque, comitibus quidem tribus, aliisque praecipua dignitate insignitis duobus offendit, quos omnes ad imperatorem duxit. is Gundabunam, res omnino necessarias ad imperatorem retulit: e Dastagerd, inquit, Chosroës fugitivus erupit, et Ctesiphontem, mox inde Seleuciam petit. aeger viscerum morbo filium Merdasam e Sirem uxore susceptum regia corona redimere meditatus, fluvium retro traiecit, et Merdasam filium, Sirem uxorem, Sallarumque

μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Μερδασᾶν καὶ τὴν Σειρέμ, καὶ τὸν ἄλλον αὐτῆς Σαλιαρόν· τὸν δὲ πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν Σιρόην καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ εἴασεν πέραν τοῦ ποταμοῦ. καὶ γνοὺς Σιρόης, ὅτι τὸν Μερδασᾶν θέλει στέψαι, ἐταράχθη· καὶ ἔπεμψεν τὸν συγγαλάκτον αὐτοῦ πρὸς τὸν Γουνδαβούναν, δηλώσας αὐτῷ, ὅτι· ἔλθ' ἐπέραν τοῦ ποταμοῦ, ἵνα συντύχω σοι. ὁ δὲ Γουνδαβούνας ἐφοβήθη διὰ τὸν Χοσρόην περᾶσαι· καὶ δηλοῖ αὐτῷ, ὅτι· γράψον μοι διὰ P. 271 τοῦ συγγαλάκτου σου, εἴ τι θέλεις. καὶ ἔγραψεν αὐτῷ Σιρόης, ὅτι· γινώσκεις, πῶς ἡ πολιτεία τῶν Περσῶν ἀπώλετο 10 ἐκ τοῦ κακοῦ ἀνθρώπου Χοσρόου, καὶ θέλει στέψαι τὸν Μερδασᾶν, καὶ ἐμὲ τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν περιεφρόνησε· καὶ δὴν λαλήσης τῷ στρατῷ, ἵνα δέξονταιί με, καὶ τὰς ῥόγας αὐτῶν ἐπαυξῆσαι ἔχω, καὶ εἰρήνην ποιῶ μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων· καὶ καλῶς ἔχομεν ζῆσαι. καὶ σπούδασον μετὰ 15 τοῦ λαοῦ σου, ἵνα ἐγὼ βασιλεύσω· καὶ πάντας ἡμᾶς προβιβάσαι ἔχω καὶ συγκροτῆσαι, καὶ κατεξαίρετον σέ. καὶ ὅτι B ἐδήλωσα αὐτῷ διὰ τοῦ συγγαλάκτου αὐτοῦ, ὅτι, εἴ τι δύναμαι, λαλήσαι ἔχω τὸν στρατὸν καὶ μοχθῆσαι. καὶ ὅτι ἐλάλησα εἴκοσι δύο κόμητας, καὶ ἐποίησα αὐτούς τῆς γνώμης μου, 20

2. αὐτῆς] αὐτοῦ f. 3. εἴασεν A, εἴασας vulg. 8. αὐτῷ A f, αὐτὸν vulg. 9. εἴ τι] ὅτι f. 10. πῶς add. ex A e. 13. τῷ στρατῷ A, τὸν στρατὸν vulg. 16. προβιβάσαι A, ἀναβ. vulg. 17. fort. κατ' ἐξαίρετον.

alium ex ea natum, primogenito Siroë, et eius fratribus, nec non aliis coniugibus trans flumen relictis, secum tulit. porro Siroës, ubi de fratre in regem coronando patris consilium comperit, animo commotus, collactaneum suum ad Gundabusam misit, scripsitque in hanc sententiam. veni trans fluvium, et te alloquar. Gundabusas Chosrois metu transire detrectavit. solum significat: scribe per collactaneum tuum, si quid a me exposcis. rescripsit Siroës: Persarum rem publicam nefarii istius hominis Chosrois opera periisse novisti: nunc Merdasam regni corona insignire, me primogenitum omnino contemptui habendum velle, certo scias. exercitum alloquutus, regem me suscipiat, si volueris, efficies. ego, si regnum adipiscar, militum stipendia confestim augebo, et cum Romanorum imperatore mihi pacis foedus erit, et prospere cuncta succedent. ut igitur regnum nascescar, exercitus opera effice: et ut vos teque velut inter reliquos praecipuum honoribus et opibus augeam, et penes me retineam, nusquam deero. hæc ille. ego vero collactanei eiusdem voce usus, retuli: quod potestas suggerit, ut exercitum in colloquio sollicitem, et tui gratia laborem, polliceor. iam comites duos ac viginti alloquutus, ac

καὶ ἄλλους ἄρχοντας καὶ στρατιώτας πολλούς. καὶ ταῦτα ἐδήλωσα τῷ Σιρόῃ, καὶ ἐδήλωσέν μοι· ἵνα τῇ χγ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς λάβω ταξάτους νεωτέρους, καὶ εἰς τὴν ποτιογέφυραν τοῦ Τίγριδος ποταμοῦ ὑπαντήσω αὐτῷ, καὶ λάβωμεν αὐτὸν εἰς τὸν στρατὸν, καὶ κινήσωμεν κατὰ Χοσρόου. καὶ ὅτι μετὰ Σιρόου εἰσὶν καὶ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Σαρβαραζῦ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐσδίμ, καὶ ἄλλα πολλὰ ἀρχόντων τέκνα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀράμ, πάντες ἐπίλεκτοι· καὶ εἰ μὲν δυνηθῶσιν ἀνελεῖν τὸν Χοσρόην, εὖ καὶ καλῶς· εἰ δὲ ἀστοχήσωσι, πάντες σὺν Σιρόῃ προσρύνονται τῷ βασιλεῖ· καὶ ἀπέστειλὲ με πρὸς σέ, V. 216 δέσποτα· αἰδεῖται γὰρ τὸν βασιλέα τῶν Ῥωμαίων. ὅτι Χοσρόην ἔσωσέν ποτε, νῦν δὲ πολλὰ κακὰ ἔπαθεν ἐξ αὐτοῦ, καὶ ὅτι διὰ τὴν ἀκείνου ἀγνωμοσύνην οὐδὲ ἔμοι ἔχει ὁ βασιλεὺς πιστεῦσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἡράκλειος τοῦτον κάλιν πρὸς Σιρόην ἀποστειλάς, ἐδήλωσεν ἀνοῦξαι τὰς φυλακάς, καὶ τοὺς κατεχομένους ἐν αὐταῖς Ῥωμαίους ἐκβαλεῖν, καὶ δοῦναι αὐτοῖς ὅπλα, καὶ οὕτω κινήσαι κατὰ Χοσρόου. ὁ δὲ Σιρόης ὑπακούσας τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐκβαλὼν τοὺς κατακλειστούς, ἐπῆλθεν

1. ἄρχοντας add. ex A. 2. ἐδήλωσα τ. Σ. καὶ ἐδ. Α, δηλώσας τ. Σ. ἐδ. vulg. χγ'.] κ'. Α. f. 3. ταξάτους Α e, ταξάτας vulg. 7. Ἐσδίμ f. 9. δὲ add. ex Α. 11. ἦδει e. ἔδει γὰρ τὴν βασιλείαν Α e f. 12. ὅτι ἔως πότε καὶ πολλὰ e f. 13. πολλὰ κακὰ ἔπαθεν ἐξ αὐτοῦ Α e f, μάλλον κακὰ παρ' αὐτοῦ πέπονθεν vulg. 14. Ἡράκλ. τοῦτον om. Α e f. 16. ἐκβαλεῖν Α, ἐκβάλωι vulg. 17. οὕτως ἀποκινήσαι Α.

plures alios milites in meam traxi sententiam. his a me Siroi nunciatis, in adversum ille rescribit: ut mensis Martii die tertio supra vicesimum, eductis mecum militarium ordinum iunioribus, ad Tigridis fluminis ligneum pontem occurram, ut ita mecum in exercitum eum assumam, et in Chosroem moveamus, edixit. sunt, imperator, cum Siroe duo Sarbarazae filii, adest Esdim patre natus, et numerosa multorum nobilium proles, nec non et Aram filius, cuncti armis et sanguine selecti. et quidem si Chosroem e medio tollere valuerint, prospere et feliciter: sin a proposito aberrarint, cuncti cum Siroe ipso in acies tuas se recipient, imperator. in hunc finem Siroes misit me ad te, domine. pudet enim illum coram Romanorum imperatore, qui quondam Chosroi salutis fuit auctor, apparere: impraesentiarum enim ab eo non nisi mala retulit, adeo ut propter foedum ingrati hominis facinus, neque ego ipse, qui fidem ab imperatore reportem, merear. imperator autem Heraclius legatum eundem ad Siroem remittens, custodias reseraret, et vinctos in eis Romanos liberaret, instrueret armis, et cum eis moveret adversus Chosroem, litteris significavit. imperatoris placito Siroes paret, et captivis custodia

τῆ πατροκτονίῳ πατρὶ Χοσρόῃ. αὐτὸς δὲ φυγεῖν δοκιμάσας
καὶ μὴ ἰσχύσας, ἐκρατήθη. τοῦτον δὲ δεσμήσαντες σφοδρῶς
σιδηροπέδαις ὀπισθάγκωνα, τοῖς τε ποσὶ καὶ τῆ τραχήλῃ βάρη
σιδηρᾷ περιέθηκαν, καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
σκότους, ὃν αὐτὸς ἀχύρωσεν ἐκ νέου κτίσας εἰς ἀπόδειξιν
χρημάτων, καὶ ἄρτον πεινχρὸν τούτῳ δίδόντες καὶ ὕδωρ,
ἄλιμαγχόουσι· ἔφη γὰρ ὁ Σιρόης· ὅτι τὸν χρυσὸν φάγῃ, ὃν
P. 272 συνήγαγεν μάτην, δι' ὃν πολλοὺς ἄλιμαγχότησεν, καὶ τὸν πό-
σμον ἤρῃωσεν. ἀπέστειλε δὲ πρὸς αὐτὸν τοὺς σακρίακας
ὑβρίζειν καὶ ἐμπύειν αὐτῷ. καὶ ἀγωγὸν Μερδασᾶν τῶν τιῶν
αὐτοῦ, ὃν ἐβούλετο στέψαι, ἐνώπιον αὐτοῦ ἔσφαξεν· καὶ
πάντα τὰ λοιπὰ τέκνα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ ἀνέλεον· καὶ
ἀπέστειλεν πάντας ἐχθρὸν αὐτοῦ ὑβρίζειν [καὶ τύπειν] καὶ
ἐμπύειν αὐτῷ. πάντε δὲ ἡμέρας τοῦτο ποιήσαντες ἐπέλεσεν
ὁ Σιρόης τοῦτον τόξοις ἀνελεῖν, καὶ οὕτως κατὰ μικρὸν ἐν
10 δεινοῖς παρέδωκε τὴν πονηρὰν αὐτοῦ ψυχὴν. τότε ὁ Σιρόης
γράφει πρὸς Ἡράκλειον, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ τὴν τοῦ μισ-
B ροῦ Χοσρόου ἀναίρεσιν· καὶ εἰρήνην ἀεικαγῆ πρὸς αὐτὸν
ποιησάμενος, πάντας τοὺς ἐν φρουραῖς Χριστιανούς, καὶ τοῖς

1. φυγεῖν A, φυγὴν vulg. 3. ὀπισθ. A, καὶ ὀπ. vulg. 5.
ἀχύρωσεν ἐκ νέου A, ὄχυρώσας ἐκ νέας vulg. 7. ὃν A, ὃ
vulg. 8. δι' ὃν A, δι' ὃ vulg. 10. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg.
13. ἀπέστειλεν add. ex A. καὶ τύπειν om. A. 14. αὐτῷ
A a, αὐτὸν vulg. πάντε δὲ ἡμέρας A, ἐν πάντε δὲ ἡμέραις
vulg. ποιήσας A. 18. ἀεικαγῆ b.

expeditis, in Chosroem patrem parricidam arma movet. Chosroës fu-
gere molitus, nec fugae compos, apprehenditur. illum brachiis retro
actis pedes et collum gravibus catenis onustum, compedibusque toto
corpore circumligatum, in tenebrarum aedem, quam ipse iuvenis con-
struxerat, et reponendis in ea divitiis firmiter muniverat, includunt,
ibique stricto pane et aqua parce effusa sustentatam fame misere
perire parant. fuit enim istud Sirois in eum pronunciatum: aurum,
quod frustra collegit, propter quod etiam plurimos fame necavit, et
orbem ipsum effecit desertum, manducet. satrapas insuper eum iniu-
riis respersuros et sputis conspurcaturus misit. adductum etiam ob
eius oculos Merdasam eius filium, quem nuper regem coronare con-
siliabatur, interfecit, et reliquos omnes eius liberos sub eius conspec-
tum e medio sustulit, omnem denique eius inimicum, qui modo
iniuriis, verberibus et sputis eum laceasseret, ad eum destinavit. his
per dies quinque in hunc modum perpetratis, iussit Siroës sagittis
confodi: atque ita sensim per lenta et morosa tormenta nefandam
animam exhalavit. tum vero Siroës datis ad Heracclium litteris, ex-
crabilis Chosroës necem annunciat: paceque aere et ferro diuturniore

ἐν Περσίδι πάση ἀλχημαλίτους ἀπέδωκεν αὐτῷ, σὺν τῇ πατριάρχῃ Ζαχαρίᾳ καὶ τοῖς τιμίοις καὶ ζωοποιοῖς ξύλοις τοῖς ἕξ Ἱερουσαλήμ ληφθεῖσι ὑπὸ Σαρβαραζᾶ, ὅταν τὴν Ἱερουσαλήμ περιέλαβεν.

5 Ἀράβιον ἀρχηγὸς Μουαμέθ ἔτη θ'.

Περσῶν βασιλεὺς Σιρόης ἔτος α'.

A.M. 6119

Τούτῃ τῇ ἔτει εἰρήνης γενομένης μεταξὺ Περσῶν καὶ C

Ῥωμαίων, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Θεόδωρον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν μετὰ γραμματέων καὶ ἀνθρώπων Σιρόου τοῦ βασιλέως

10 Περσῶν, ὅπως τοὺς ἐν Ἐδέσῃ καὶ Παλαιστίνῃ καὶ Ἱεροσολύμοις καὶ ταῖς λοιπαῖς πόλεσι τῶν Ῥωμαίων Πέρσας μετὰ εἰρήνης ἀποστρέψωσιν ἐν Περσίδι, καὶ ἀβλαβῶς παρῆλθωσι τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν ἕξ ἔτεσι καταπο-

15 μεγάλης ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως ὑπέστρεψεν, μυστικῆν τινα θεωρίαν ἐν τούτῳ πληρώσας. ἐν γὰρ ἕξ ἡμέραις πᾶσαν τὴν D

κτίσιν δημιουργήσας ὁ θεὸς τὴν ἐβδόμην ἀνεπαύσεως ἡμέραν ἐκάλεσεν· οὕτω δὲ αὐτὸς ἐν τοῖς ἕξ χρόνοις πολλοὺς πόνουσιν V. 217

20 διανύσας, τῷ ἐβδόμῳ ἔτει μετ' εἰρήνης καὶ χαρᾶς ἐν τῇ πόλει ὑποστρέψας ἀνεπαύσατο. ὁ δὲ λαὸς τῆς πόλεως τὴν

1. ἀπέδωκεν A, παρῆλθ. vulg.

2. καὶ τοῖς A, σὺν τοῖς vulg.

3. ἕξ Ἱεροσολύμων A f.

5. Μουαμέθ A a f, Μωαμέθ vulg.

11. τῶν add. ex. A.

14. τῷ adil. ex A.

20. ἀνεπαύσατο

A, ἐπαύσ. vulg.

cum eo composita, detentos custodiis Christianos, et per universam Persiam captivos, cum patriarcha Zacharia, et venerandis ac vivificis lignis Hierosolymis, cum olim a Sarbaraza caperentur, sublatis, restituit.

Arabum princeps Muamed annis novem.

Persarum regis Sirois annus unicus.

A. C. 619

Hoc anno pacis foedere Romanos inter ac Persas firmato, imperator Theodorum proprium fratrem cum litteris et a rege Persarum Siroë viris delegatis misit, qui Persas Edessae, in Palaestina, Hierosolymis, et in caeteris Romanorum civitatibus repositos cum pace in Persiam reducerent, et eos absque impedimento vel incommodo per Romanam ditianem pertransire fidam adhiberent operam. imperator itaque continuos sex annos Persiam bello fatigans, septimo tandem pace parta (velut mystico quodam spectaculo in sese probato) cum ingenti gaudio Cœdem reversus est. per sex etenim ex ordine dies cum creaturam omnem deus absolvisset, septimum quieti consecravit diem: sic iste annis sex perpetuis laboribus exantlatis, septimo demum cum pace et lætitia urbem repetens quiete potitus est. popu-

ἔλευσιν αὐτοῦ μαθόντες, ἀκατασχέτω πόδι πάντες εἰς τὴν Ἱερειαν ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, σὺν τῷ πατριάρχῃ, καὶ Κωνσταντίνῳ βασιλεῖ καὶ υἱῷ αὐτοῦ, βασιτάζοντες κλάδους ἐλαιῶν καὶ λαμπάδας, εὐφημοῦντες αὐτὸν μετὰ χαρᾶς καὶ δακρύων. προσελθὼν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔπεσεν εἰς⁵
 P. 273 τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ περιπλακόντες ἀλλήλοις, ἔβρεξαν ἀμφοτέρωθεν τὴν γῆν [τοῖς δάκρυσιν. τοῦτο θεασάμενος ὁ λαός, πάντες εὐχαριστηρίους ὕμνους τῷ θεῷ ἀνόμενον· καὶ οὕτω λαβόντες τὸν βασιλέα σκιρτῶντες εἰσῆλθον ἐν τῇ πόλει.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μουαμέδ ἔτη θ'.

A.M. 6120

Περσῶν βασιλεὺς Ἀδσεὴρ μῆνας ἑπτὰ.

B Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπάρως ὁ βασιλεὺς ἅμα τῷ ἔαρι ἀπὸ τῆς βασιλευούσης πόλεως ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπορεύετο, ἀπαγγυὼν τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ ξύλα τοῦ ἀποδοῦναι τῷ θεῷ τὴν¹⁵ εὐχαριστίαν. ἐλθόντι δὲ αὐτῷ ἐν Τιβεριῶδι κατηγόρησαν οἱ Χριστιανοὶ Βενιαμὴν τινα ὀνόματι, ὡς κακοποιῶντα αὐτοῦς. ἦν γὰρ ἐνούσιος σφόδρα. καὶ ὑπέδδξατο τὸν βασιλέα, καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς κατέκρινεν αὐτῶν, λέγων διὰ ποίαν αἰτίαν κακοποιεῖς τοὺς Χριστιανούς; ὁ δὲ εἶπεν·²⁰

2. Ἱερειαν A, Ἱερὴαν vulg. 6. περιπλακόντες ἀλλήλοις A, περιπλακείς αὐτῶν vulg. 8. ὕμνους τῷ θεῷ A, τ. θ. ὕμνους vulg. 13. ἅμα τῷ ἔαρι] ἅμα ἱερεῦσιν A; ἅμα ἱερεῖα f. 20. ὁ δὲ ἀπεκρίθη A, om. f.

lus autem urbis adventu imperatoris cognito, impotenti eius desiderio motus ad Hieriam cum patriarcha et Constantino imperatore eius filio effusus, praelatis olivarum ramis et lampadibus, laetitiae vocibus, et una simul lacrimis venientem prosequutus excepit. accedens autem filius ad pedes eius procidit, mutuoque sese completi, terram lacrimarum imbre rigaverunt. quo vise universos populus hymnos gratiae deo cecinerunt, exceptoque demum imperatore cum gaudio et tripudiis urbem ingressi sunt.

Arabum princeps Muamed annis novem.

A. C. 620

Persarum rex Adeser menses septem regnat.

Hoc anno ineunte vero Heraclius imperator, venerandis et vivificis lignis secum latis, regina civitate solvens Hierosolimam deo gratias persoluturus perrexit. ubi Tiberiadem advenit, Christiani Beniamin quendam nomine, ceu gravia ipsis damna inferre solitam, apud eum criminati sunt. erat enim vir supra modum divitiis potens; quare imperatoris totiusque exercitus sumptibus pendendis solus ipse satis exitit. imperator itaque criminis eum damnaturus: quam ob causam, inquit, iniuria Christianos prosequeris? respondet ille: quod

ὡς ἐχθροὺς τῆς πίστεώς μου. ἦν γὰρ Ἰουδαῖος. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς νουθετήσας αὐτὸν καὶ πείσας ἐβάπτισεν εἰς τὸν οἶκον C
 τοῦ Εὐσταθίου τοῦ Νεαπολίτου, Χριστιανοῦ ὄντος, καὶ αὐ-
 τοῦ ὑποδεξαμένου τὸν βασιλέα. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν
 5 Ἱερουσαλήμοις, καὶ ἀποκαταστήσας Ζαχαρίαν τὸν πατριάρχην,
 καὶ τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ ξύλα εἰς τὸν ἴδιον τόπον, καὶ πολ-
 λὰ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, ἀπήλασεν τοὺς Ἑβραίους ἀπὸ τῆς
 ἁγίας πόλεως, κελεύσας μὴ ἔχειν αὐτοὺς ἔξουσίαν ἀπὸ τριῶν
 μιλίων τῆς ἁγίας πόλεως κλησιάζειν. καταλαβὼν δὲ τὴν
 10 Ἔδεσσαν ἀπέδωκεν τὴν ἐκκλησίαν τοῖς ὀρθοδόξοις, ὑπὸ Νεστο-
 ριανῶν κατεχομένην ἀπὸ Χοσρόου, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἱερά-
 πολιν, ἤκουσεν ὅτι Σιρόης τέθνηκεν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς,
 Ἀδεσῆρ δὲ ὁ τούτου υἱὸς τὴν βασιλείαν πᾶν Περσῶν παρέ- D
 λαβεν. τούτου δὲ μῆνας ἑπτὰ κρατήσαντος τῆς ἀρχῆς ἐπανά-
 15 στη αὐτῷ Σαρβαραζᾶς, καὶ τούτον παύσας, ἐβασίλευσεν τῶν
 Περσῶν μῆνας δύο. τούτον δὲ ἀνελόντες οἱ Πέρσαι Βοράνην
 κατεστήσαντο εἰς βασιλέα, τὴν θυγατέρα Χοσρόου, ἣτις ἐκρά-
 τησεν τῆς βασιλείας τῶν Περσῶν μῆνας ἑπτὰ. ταύτην δὲ
 διεδέξατο Ὀρμισδᾶς ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν διωχθεὶς, καὶ γέγο-
 20 νεν ἡ βασιλεία τῶν Περσῶν ὑπὸ τοῦς Ἀραβας μέχρι τῆς σῆ-
 μερον.

2. αὐτὸν add. ex A. 3. τοῦ add. ex A. 7. τοὺς add. ex
 A. 12. ἤκουσεν A, ἀκούσας vulg. 17. κατεστήσαντο A,
 κατεστήσαν vulg. 18. τῆς βασιλείας τῶν Π. A, τὴν βασιλείαν
 Περσῶν vulg. δὲ add. ex A.

fidei meae hostes existunt. Iudaica quippe superstitione tenebatur.
 imperator autem admonitum, et de religione Christiana instructum in
 Eustathii Neapolitae domo (Christianum se hic profitebatur, et impe-
 ratorem pariter suscepit) eum baptismo tingi providit. imperator
 deinde Hierosolymam ingressus, patriarcha Zacharia sedi suae restituo,
 et venerandis vivificisque lignis loco suo redditis, debitas grates
 deo persolvit, Hebraeosque a sancta civitate iussit exulare, nec nisi
 supra tertium ab ea lapidem ad eandem accedendi fecit ipsis potesta-
 tem. Edessam profectus, ecclesiam sub Chosrois temporibus a Nesto-
 rianis occupatam orthodoxis restituit. cum Hierapolim venisset,
 Siroem Persarum regem obiisse, et Adeser eius filium Persarum re-
 gnum consequutum intellexit. in eum post imperii mensem septi-
 mum Sarbarazas rebellavit, et principe deleto Persis imperavit menses
 duos. eo sublato Boranem Chosrois filiam in regem sibi Persae prae-
 fecere, quae regnum administravit menses septem. huic successit
 Hormisdas, qui demum a Saracenis solio depulsus est, ac tandem
 Persicum regnum Arabibus subiectum est, et in hanc usque diem sub
 ipsis remansit.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μουαμὲδ ἔτη Ƒ.

A.M. 6121

Περσῶν βασιλέως Ὁρμίδα ἔτος α΄.

P. 274

V. 218

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου ἔτος ἐν τῇ
 Ἱερραπόλει, ἦλθεν πρὸς αὐτὸν Ἀθανάσιος ὁ πατριάρχης τῶν
 Ἰακωβιτῶν, δεινὸς ἀνὴρ καὶ κακοῦργος τῇ τῶν Σύρων ἐμφύτῳ
 κακοουρίᾳ, καὶ πηήσας πρὸς τὸν βασιλέα περὶ πίστεως λόγους,
 ὑποσχραίτο αὐτῷ Ἡράκλειος, εἰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ὑπο-
 δέξεται, πατριάρχην αὐτὸν ποιῆν Ἀντιοχείας. ὁ δὲ ὑποκρι-
 θείς ὑπέδδετο τὴν σύνοδον, ὁμολογήσας τὰς δύο ἐν Χριστῷ
 ἠνωμένας φύσεις· ἠρώτησέν τε τὸν βασιλέα περὶ τῆς ἀπερ-
 γείας καὶ τῶν θελημάτων, τὸ πῶς δεῖ ταῦτα λέγειν ἁπλ. Χρι-
 στῷ, διπλῶ ἢ μοναδικῶ; ὁ δὲ βασιλεὺς ἑοφοφωνηθεὶς, γράφει
 πρὸς Σέργιον τὸν πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. προσκαλε-
 ται δὲ καὶ Κύρον τὸν τοῦ Φασίδος ἐπίσκοπον, καὶ τοῦτον ἐρω-
 τήσας, εἶδεν αὐτὸν συμφωνοῦντα τῷ Σεργίῳ εἰς τὸ ἐν θε-
 λημα καὶ τὴν μίαν ἐτέργειαν. Σέργιος γάρ, ὡς Συραγενῆς καὶ
 γονέων Ἰακωβιτῶν ὑπάρχων, μίαν φυσικὴν θέλησιν καὶ μίαν
 ἐτέργειαν ἐν Χριστῷ ὁμολόγησεν καὶ ἔγραψεν. ὁ δὲ βασι-
 λεὺς ἀμφότερων στοιχήσας τὴν βουλήν, εἶδεν καὶ τὸν Ἀθα-
 νάσιον συμφωνοῦντα αὐτοῖς. ἐγένεσκον γὰρ ὅτι ἔνθα μία 20

1. Ἀράβων — — ἔτη Ƒ om. e f. 7. ὑποδέξεται A, ἐποδέξεται
 vulg. 8. ἐδέξατο A. 10. ἠνωμένας add. ex A. 13. τὸν
 πατριάρχην add. ex A. 15. συμφωνοῦντα τῷ Σεργίῳ εἰς
 τὸ ἐν A, ἑοφοφωνοῦντα εἰς ἐν vulg. 18. καὶ ἔγραψεν om. a.
 19. τῇ βουλῇ A. 20. μία add. ex A.

Ardabum princeps Muamed annis novem.

A. C. 621

Persarum regis Hormisdas annes primus.

Hoc anno, cum imperator adhuc Hierapoli moraretur, Athanasius
 Iacobitarum patriarcha, vir vaser et perniciosus, ut ex innata sibi va-
 frillie sunt Syri omnes, ad eum accessit, motisque cum imperatore
 de fide sermonibus, si modo synodum Chalcedonensem vellet admit-
 tere, patriarcham Antiochiæ se constituturum Heraclius promisit. is
 enunciatis in Christo naturis duabus, hæresim ad tempus simulans,
 propositam synedum probavit et recepit. tum vero de operatione
 et voluntatibus imperatorem interrogavit, quales assereret deoat, ge-
 minas an unicam? imperator inusitata sibi vocum novitate implica-
 tus, Sergie Cpoleos episcopo scribit. is Cyrum Phasidos episcopum
 ad se accersitum interrogat, et in unicam voluntatem et actionem
 pariter unicam consentire reperit. Sergius etenim, ceu patria Syrus,
 et Iacobitis parentibus ortus, unam physicam volendi actionem, unam-
 que operationem in Christo confessus, et scripto testatus est. im-
 perator utriusque ad invicem comparata sententia, concordem eis
 postmodum invenit Athanasium. ibi namque unam ponendam nate-

ἐνέργειαι εἶρηται, ἐκεί καὶ μία φύσις γνωρίζεται. βεβαιωθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν τούτῳ γράφει πρὸς Ἰωάννην τὸν πάπαν Ῥώμης ἀμφοτέρων τὴν γνώσιν. ὁ δὲ οὐ κατεδέξατο αὐτῶν τὴν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. Γεωργίου δὲ τοῦ Ἀλεξανδρείας τελευτήσαντος, 5 ἀποστέλλεται Κύρος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐνωθεὶς Θεοδώρῳ τῷ ἐπισκόπῳ τῆς Φαράων, ἐποίησεν τὴν ὑδροβαφῆν ἐκείτῳ ἔρωσιν, μίαν καὶ αὐτὴν γράψαντες ἐν Χριστῷ φυσικὴν ἐνέργειαν. τούτων δὲ αὐτῶν παρακολουθησάντων, εἰς μέγα ὄνειδος D ἢ σύνοδος Χαλκηδόνος καὶ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία περιέπεσεν. 10 κατεκρυφῶντο γὰρ οἱ Ἰακωβίται καὶ οἱ Θεοδοσιανοὶ φάσκοντες, ὅτι οὐχ ἡμεῖς τῇ Χαλκηδόνι, ἀλλ' ἡ Χαλκηδὼν μᾶλλον ἡμῖν ἐκοινώνησεν, διὰ τῆς μιᾶς ἐνεργείας μίαν ὁμολογήσασα φύσιν Χριστοῦ. ἐν τούτοις Σωφρόνιος χειροτονεῖται ἐπίσκοπος Ἰερουσαλήμων, καὶ συναθροίσας τοὺς ὑπ' αὐτῷ ἐπισκόπους 15 τὸ Μονοθέλιτον δόγμα ἀνεθεματίσεν, καὶ συνοδικὰ Σεργίῳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἰωάννῃ τῷ Ῥώμης ἀπέστειλεν. ἀκούσας δὲ ταῦτα Ἡράκλειος ἠγγύνηθη, καὶ καταλύσαι μὲν τὰ εἰκεία οὐκ ἠθέλησεν, καὶ πάλιν τὸν ὄνειδισμὸν οὐχ ὑπέ- P. 275 φερσεν. τότε δὲ, ὡς μέγα τι νομιζῶν νοιεῖν, ἐκτίθειται τὸ 20 λεγόμενον ἕδικτον, περιέχον, μήτε μίαν, μήτε δύο ἐνεργείας ὁμολογεῖν ἐν Χριστῷ, ὅπερ ἀναγνόντες οἱ τὰ τοῦ Σευήρου

3. τὴν γνώμην A. 4. τοῦ add. ex A. 7. καὶ αὐτοὶ A a.
9. καὶ ἡ καθ. A, καὶ καθ. vulg. 14. ὑπ' αὐτὸν A. 20.
ἕδικτον vulg. ἐνεργ. ὁμ. ἐν Χρ. om. A f.

ram, ubi una operatio asseritur, illi probe notum. interim imperator opinionibus istiusmodi instructus, utriusque mentem Iohanni papae Romano scriptis significat. ille eorum haeresim proscribit. Georgio vero Alexandriae antistite vivis erepto, Cyrus in episcopatu sufficitur, qui Theodoro Pharan episcopo adiunctus, aqua male tinctam unionem illam, unam nimirum et eandem in Christo operationem commentus est, et tradidit scripto. his ita ordine gestis, in probrum et dedecus maximum Chalcedonensis synodus, quin immo universa ecclesia prolabitur. gloriabantur siquidem inde Iacobitae et Theodosiani palam iactantes, se non quidem cum Chalcedone, at Chalcedonem secum doctrina communicare, et una operatione admissa, unam quoque Christi naturam docere. ea tempestate Sophronius Hierosolymorum episcopus instituitur, qui congregatis, quibus praeerat, episcopis, Monotheliticum dogma condemnavit, synodicaeque acta Sergio Cypriani et Iohanni Romae episcopo per epistolas transmisit. his auditis, Heraclius pudore afficitur, et, quae admiserat quidem noluit rescindere, nec quo probro onerabatur, pati. tum igitur praeclarum aliquod invenisse ratus, edictum ita vocatum, quo neque unica, neque geminae

φρονοῦντες ἐπὶ καπηλείων καὶ βιλανείων διέσυσσαν τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, λέγοντες· πρώην μετὰ Νεστορίου φρονοῦντες οἱ Χαλκηδονῆται, ἀνέστησαν, ἐπιστρέψαντες εἰς τὴν ἀληθειαν, ἐνωθέντες ἡμῖν διὰ τῆς μιᾶς ἐνεργείας εἰς τὴν μίαν τοῦ Χριστοῦ φύσιν. νῦν δὲ καταγρόντες τοῦ καλοῦς ἔχοντες, 5
 Β ἀπέκλεισαν ἀμφοτέρω, μῆτε μίαν, μῆτε δύο ἐν Χριστῷ ἡμολογῶντες. μετὰ δὲ τὴν τελευταίην τοῦ Σεργίου, Πύρρος τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως διεδέξατο, ὃς τις τὰ δογματι-
 V. 219 σθέντα ὑπὸ Σεργίου καὶ Κύρου ἀσεβῶς ἐκράτυεν. τοῦ δὲ Ἡρακλείου τελευτήσαντος, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου 10
 βασιλεύσαντος, Πύρρος σὺν τῇ Μαρτίνῃ φαρμάκῳ τούτῳ ἀνέβλεν, καὶ βασιλεύει Ἡρακλεωνᾶς ὁ τῆς Μαρτίνης υἱός. ἡ δὲ σύγκλητος καὶ ἡ πόλις Πύρρον, ὡς ἀσεβῆ, σὺν τῇ Μαρτίνῃ καὶ τῷ υἱῷ αὐτῆς ἐξέωσαν· καὶ βασιλεύει Κωνσταντίνου 15
 Κωνσταντίνου υἱός, καὶ χειροτονεῖται Παῦλος Κωνσταντινου-
 C 16 πόλεως ἐπίσκοπος, καὶ αὐτὸς αἰρετικὸς. Ἰωάννης δὲ ὁ Ῥώμης ἐπίσκοπος συναθροίσας σύνοδον ἐπισκόπων, τὴν τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσιν ἀνεθεμάτισεν. ὁμοίως καὶ ἐν Ἀφρικῇ καὶ Βυζαντίῳ καὶ Νουμιδίῳ καὶ Μαυριτανίᾳ, διάφοροι ἐπίσκοποι συναθροισθέντες τοὺς Μονοφυσίτας ἀνεθεμάτισαν. Ἰωάννου 20

2. μετὰ N. A, μὲν τὰ N. vulg. 4. τῆς add. ex A. 7. τὴν add. ex A. Πύρρος a. 9. Σεργίου] Σεβήρου A. 18. ὁμοίως καὶ A, ὁμ. δὲ καὶ vulg.

Christi operationes assererentur, promulgavit: quod ubi Severi sectatores legere, ecclesiam catholicam per popinas et balnea impiis sermonibus traducebant: qui hucusque Nestorii sensum sequenti Chalcedonitae, nuper resipuerunt, et veritatem amplexati, per unius operationis positionem, in unam nobiscum Christi naturam asserendam convenere, at nunc demum eo, quem recte tenebant, sensu damnato, utrumque amiserunt, dum neque unam, neque duas in Christo confitentur naturas. post Sergii vero obitum Pyrrhus Cpoleos sedem excepit, qui Sergio et Cyro temere asserta mordicus et impie retinuit. Heraclio tandem fati functo, Constantinum eius filium imperii successorem Pyrrhus et Martina; quo ad Heracleonam Martinæ filium imperii dignitas devolveretur, veneno sustulerunt: senatusque subinde et urbis plebs Pyrrhum, ceu sacrilegum et impium, cum Martina et eius filio abrogavit et expulit. Constans autem Constantini filius imperium adipiscitur, et Paulus etiam ipse haereticus in Cpoleos thronum subvehitur. Ioannes autem Romae episcopus, convocata episcoporum synodo, Monothelitarum sectam inflicto anathemate damnavit: similiter in Africa et Byzacio, per Numidiam et Mauritaniam varii episcopi in unum collecti, Monophysitas, unam nimirum Christi natu-

δὲ τοῦ Ῥώμης κοιμηθέντος, Θεόδωρος χειροτονεῖται πάπας αὐτ' αὐτοῦ. Πύρρος δὲ τὴν Ἀφρικὴν καταλαβὼν, συνοφίε-
ται τὸν ἀγιώτατον ἀββᾶν Μάξιμον, τὸν αἰδέσιμον ἐν μονα-
χικοῖς κατορθώμασιν καὶ τοῖς ἐκείσε ἐνθόσις ἱεράρχαις, οἱ τι-
νες αὐτὸν ἐλέγξαντες καὶ πείσαντες πρὸς τὸν πάπαν Θεόδω-
ρον ἀπέστειλαν ἐν τῇ Ῥώμῃ. καὶ λίβελλον ὀρθοδοξίας ἐπι-
δεδωκὼς τῷ πάπᾳ, ἐδέχθη ὑπ' αὐτοῦ. τῆς δὲ Ῥώμης ἔπο-
χωρήσας, καὶ ἐν Ῥαβέννῃ ἐλθὼν, ὡς κύνων ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέ-
ραμα ἐπέστρεψεν. τοῦτο δὲ μαθὼν ὁ πάπας Θεόδωρος, τὸ
πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας συγκαλέσας, καὶ τὸν τάφον τοῦ κο-
ρυφαίου ἀποστόλου Πέτρου καταλαβὼν, αἰτήσας τὸ θεῖον πο-
τήριον, ἐκ τοῦ ζωοποιοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ τῷ μέλανι ἐπι-
στάξας, τῇ ἰδίᾳ χειρὶ τὴν καθάρεισιν Πύρρον καὶ τῶν κοινω-
νούτων αὐτῷ ποιεῖται. Πύρρου δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν
καταλαβόντος, καὶ Παύλου ἀποθανόντος, οἱ τολμηροὶ ἑτερόδο-
ξοὶ τὸν Πύρρον πάλιν τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως ἐγκα-
τέστησαν. Θεοδώρου δὲ τοῦ πάπα τελευτήσαντος, Μαρτίνος
ὁ ἀγιώτατος χειροκονεῖται ἐν Ῥώμῃ. καταλαβόντος δὲ καὶ
Μαξίμου ἀπὸ Ἀφρικῆς ἐν Ῥώμῃ καὶ τὸν πάπαν Μαρτίνον
πρὸς ζῆλον ἐξάπαντος, σύνοδον ὄν' ἐπισκόπων συναθροίσαν-

3. μοναχοῖς A a f. 7. τῆς δὲ Ῥώμης A, τῆς P. δὲ vulg. 8.
ἐπὶ τὸ A, ἐπὶ τὸν vulg. ἐξέραμα A f, ἐξέρημα a, ἐξέρημα
vulg. 9. ἐπέστρ. A f, ὑπέστρ. vulg. 11. ἀποστόλου Πέ-
τρου add. ex A a b f. καταλαβὼν A, καταλαμβάνων vulg.
12. τῷ μέλανι add. ex A e f. 13. τὴν add. ex A.

ram docentes, diris perstrinxerunt. defuncto vero Ioanne Romae epi-
scopo, Theodorus in eius locum papa sufficitur. Pyrrhus autem in
Africam profectus, mutuis sanctissimi abbatis Maximi monasticorum
institutorum observantia conspicui familiaritate et conspectibus usus,
et in pontificum divinam religionem spirantium consessum admissus,
ab eis acerrime reprehensus, ut ad papam Theodorum se conferat,
eorum hortatibus impellitur. is ita Romam transmissus, tradito sanae
rectaeque doctrinae libello, a pontifice suscipitur. at Roma digressus,
cum Ravennam appulisset, ad vomitum, canis instar, reversus est. id ubi
Theodorus papa rescivit, universo ecclesiae conventu convocato, ad Cory-
phaei apostolorum sepulchrum astans, calice afferri iusso, ex vivifico
Christi sanguine stillam in atramentum immiscens, Pyrrhi caeterorum-
que, qui cum eo communicarent, abrogationem et condemnationem
propria manu exaravit. Pyrrhus subinde Cpolim delatus, Paulo de-
functo, ab audacioribus variae vanaeque fidei propugnatoribus in Cpo-
leos thronum restituitur. Theodoro papa mortem sublato, Martinus
sanctissimus pontifex Romanus eligitur. tum vero Maximus ex Africa

τες, Σέργιον καὶ Πύρρον, Κῦρον καὶ Παῦλον ἀνεθεράτισαν· τὰς δὲ δύο θελήσεις καὶ ἐνεργείας Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐτραίνωσαν, καὶ ἐκήρυξαν τῷ ἐναντίῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Κωνσταντος τοῦ ἐγγόνου Ἡρακλείου Ἰνδικτιωνί ἡ, ὅς τις μαθῶν, καὶ θυμοῦ πλησθεὶς, τὸν τε ἕγιον Μαρτίνον καὶ Μάξιμου ἐνέγκας ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ βασιανίας, ἐν ἔσφι Β παρέπεμψεν ἐν Χερσονησικαῖς κλίμασιν· πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἐσπερίων ἐπισκόπους ἐτιμωρήσατο. μετὰ δὲ τὴν ἔσφι Μαρτίνου Ἀγάθων χειροτονεῖται πάπας Ῥώμης, ὅς τις κηθεις ζήλω θεοῦ, σύνοδον ἱερῶν καὶ αὐτὸς συναθροίσας, τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσιν ἀπακήρυξε, τὸς δὲ δύο θελήσεις καὶ ἐνεργείας ἐτραίνωσεν. οὕτω δὲ τῆς ἐκκλησίας τότε ὑπὸ τε τῶν βασιλέων καὶ τῶν δυσσεβῶν ἱερέων ταραττομένης, ἀκόστη ὁ ὀρημικώτατος Ἀμαλῆκ τύπτων ἡμῶς τὸν λαὸν τοῦ Χριστοῦ, καὶ γίνεται πρώτη φορᾶ πτώσις τοῦ Ῥωμαϊκοῦ σφετοῦ, ἡ 15 κατὰ τὸ Γαβιθᾶ λέγω καὶ Ἰερμουχᾶν καὶ τὴν ᾠδεμον αἰματοχυσίαν· μεθ' ἣν αἱ Παλαιστίνων καὶ Καισαρίων καὶ V. 220 Ἱεροσολύμων ἀλώσεις, εἶτα ὁ Αἰγύπτιος ὄλεθρος, καὶ καθέξῃς ἡ τῶν μεσογείων καὶ νήσων, καὶ πάσης Ῥωμανίας αἰμα-

3. τῷ δὲ ἐναντίῳ vulg.	τῆς add. ex A.	4. ἔργον vulg.
5. θυμοῦ A, θυμῷ vulg.	ἀγιώτατον a.	6. ἐν ἐξ. A, ἔσφ. vulg.
11. τας δὲ δύο A, τας δύο vulg.	12. ἐτραίνωσεν A.	
τρανώσας vulg.	δὲ τῆς A, δὲ καὶ τῆς vulg.	14. ἱερομω- τωσας A e f, ἱερομωκός vulg.
Ἰερμουχᾶν A, Ἰερμουθᾶν a.	αἰματοχυσίαν A.	19. ἡ add. ex A.
τῶν μεσογείων ποταμῶν a.		

Romam transfretatus, Martini papae sanctum in deum ardorem accendit, qui centum et quinquaginta episcoporum synodo celebrata, Sergium et Pyrrhum, Cyrum et Paulum anathemate percusserunt geminas vero Christi dei nostri voluntates et operationes clarius expositas promulgaverunt nono Constantis imperantis anno, indictione octava. Constans Heraclii nepos, his auditis, furore percitus, sanctissimum Martinum et Maximum Cpolim adduci iussit, eosque tormentis excruciatos in exilium deportari ad Chersonesi plagas, et multos insuper occidentali-um episcoporum suppliciis affici. Martino demum in exilium pulso, Agatho Romanus papa instituitur, qui et ipse sincero in deum fervore motus, sacram synodum convocat, et duabus voluntatibus et operationibus assertis, Monothelitarum haeresim condemnat. ecclesia sub id tempus ab imperatoribus et impiis sacerdotibus agitata, deserti incola Amalec, commune plebis Christianae flagellum emovit, et auditur prima vice Romani exercitus clades, ea dico, quae ad Gabitham et Iermucham contigit, nefanda omnino Christiani sanguinis effusio, quam Palaestinarum, Caesariensium et Hierosolymorum devastationes

λωσία, καὶ ἡ ἐν Φοινικῇ παντελῆς τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ τε καὶ στόλου ἀπώλεια, καὶ πάντων τῶν Χριστιανικῶν λαῶν καὶ τόπων ἐρήμωσις, ἧτις οὐκ ἐπαύσατο, ἄχρις ἂν ὁ τῆς ἐκκλησίας διώκτης ἐν Σικελίᾳ κακῶς ἀνηρέθῃ ἐν βαλανείῳ τῆς Λάφνης. D
 5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπεβίω Μουαμεδ ὁ τῶν Σαρακηνῶν ἀρ- A.M. 6122
 χηγὸς καὶ ψευδοπροφήτης, προχειρισάμενος Ἀβουβάχαρ συγγενῆ αὐτοῦ· καὶ πάντες ἐφοβήθησαν. οἱ δὲ πεπλαημίονοι Ἑβραῖοι ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἐνόμισαν αὐτὸν εἶναι τὸν παρ' αὐτοῖς προσδοκώμενον Χριστόν· ὡς καὶ τινος τῶν προχόντων αὐτῶν προσελθεῖν αὐτῷ, καὶ δέξασθαι τὴν αὐτοῦ θρησκείαν, καὶ ἀφῆσαι τὴν τοῦ θεόπτου Μωυσίως. ἦσαν δὲ τῷ ἀριθμῷ δέκα οἱ τοῦτο πεποιηκότες, καὶ σὺν αὐτῷ διῆγον ἄχρι τῆς σφαγῆς αὐτοῦ. θεωρήσαντες δὲ αὐτὸν P. 277
 5 μισαί, καὶ διηπόρουσι τί πρῶξαι, καὶ ἀφῆσαι αὐτοῦ τὴν θρησκείαν δειλιώντες οἱ τάλαντες, ἐδίδασκον αὐτὸν ἀθέμιτα καθ' ἡμῶν Χριστιανῶν· καὶ διῆγον σὺν αὐτῷ. ἀναγκαῖον δὲ ἡγοῦμαι διηγήσασθαι περὶ τῆς τούτου γενεῆς· οὗτος μᾶς

1. ἡ add. ex A. παντελῆς om. A. 3. ἐρήμωσις A, ἐρημώσις vulg. 4. ἐν β. τῆς Δ. om. A a f. 6. Ἀβουβάχαρον A, Βουβέχερ b, Βουβέκερ f. 7. αὐτοῦ] ἀπ' αὐτοῦ e. 9. τινος A b, τινες vulg. 11. ἀφῆσαι a. Μωυσίως A, Μωυσῆ vulg. 14. αὐτός om. A. 15. διηπόρουσι A, ἠπόρουσι vulg. 16. ἐδίδασκον] ἐκδίδασκων A, διδίσκονται vulg. 18. διηγῆσασθαι om. A f, εἰπεῖν a, quod idem A add. post γενεῆς.

sequuntae sunt, tum vero Aegyptiaci dominii iactura, et mediterranearum regionum insularumque, et universae Romanae ditionis captivitas, ac insuper in Phoenicia integra et communis exercitus classisque Romanae strages, et omnis Christiani populi Christianaeque provinciae vastitas: quorum finis nullus fuit, donec ecclesiae persecutor in Daphnes balneo in Sicilia infeliciter occisus fuit.

Hoc anno Muamed Saracenorum dux et pseudopropheta, Abuba- A. C. 622
 char cognato suo successore designato, mortuus est, ex quo omnes extimuerunt. Hebraei vero iam diu in seductionem inducti, sub adventum eius expectatum ab ipsis eum esse Christum arbitrabantur: adeo ut nonnulli inter eos spectatissimi, Moysis dei inspectoris legibus relictis, ad eum se conferentes, quam praedicavit religionem acceperant. erant numero decem, qui facinus huiusmodi perpetraverunt, qui ad caedis eius diem ipsi adhaeserunt. cameli vero carnes eo degustare conspecto, quem arbitrabantur eum non esse decreverunt: quid autem agerent, haerebant dubii: at cum eius superstitionem deserere miselli vererentur, nefanda in Christianos moliri edocentur: interim societatem cum eo tenuere. caeterum necesse omnino

γενικωτάτης φυλῆς κατήγετο ἐξ Ἰσμαήλ, υἱοῦ Ἀβραάμ. Νίζαρος γὰρ ὁ τοῦ Ἰσμαήλ ἀπόγονος πατήρ πάντων αὐτῶν ἀνα-
 Βγορεύεται. οὗτος γεννᾷ υἱοὺς δύο, Μούνδαρον καὶ Ἀραβίαν.
 Μούνδαρος γεννᾷ Κούρασον καὶ Ἰσὺν καὶ Θεμίμην καὶ Ἀσα-
 δον, καὶ ἄλλους ἀγνώστους. οὗτοι πάντες ἔχουν τὴν Μαδια-5
 νίτιν ἔρημον, καὶ ἐν αὐτῇ ἐκτηνοτρόφουν, ἐν σιηναῖς κατο-
 κοῦντες. εἰσὶ δὲ καὶ ἐνδότεροι αὐτῶν, μὴ ὄντες τῆς φυλῆς
 αὐτῶν, ἀλλὰ τοῦ Ἰεκτάν, οἱ λεγόμενοι Ἀμαπίται, τοῦτ' ἔστιν
 Ὅμηρίται. ἐπραγματεύοντο δὲ τινες αὐτῶν ἐν ταῖς καμήλοις
 αὐτῶν. ἀπόρου δὲ καὶ ὄρφανοῦ ὄπτος τοῦ προειρημένον 10
 Μουαμέδ, ἔδοξεν αὐτῷ εἰσελθεῖν πρὸς τινα γυναῖκα πλουσίαν,
 Συγγενῆ αὐτοῦ οὔσαν, ὀνόματι Χαδίγα, μισθωτὸν ἐπὶ τὸ κα-
 μηλεύειν καὶ πραγματεύεσθαι ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Παλαιστίνῃ.
 κατ' ὀλίγον δὲ παρρησιασάμενος ὑπεισήλθε τῇ γυναικὶ χήρᾳ
 οὔσῃ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν γυναῖκα· καὶ ἔσχε τὰς καμήλους 15
 αὐτῆς καὶ τὴν ὑπαρξιν. ἐρχόμενος δὲ ἐν Παλαιστίνῃ συνα-
 νεστρέφετο Ἰουδαίοις τε καὶ Χριστιανοῖς. ἐθῆρᾶτο δὲ παρ'
 αὐτῶν τινὰ γραφικὰ, καὶ ἔσχε τὸ πάθος τῆς ἐπιληψίας. καὶ

4. Τεμίμην A.

καὶ add. ex A.

11. εἰσελθεῖν A.

12. συγγενῆ αὐτοῦ οὔ-

σαν A, συγγενεὶ αὐτοῦ οὔσῃ vulg.

Χαδίγα A, Χαδίγα 2,

Χαλίδα f. μισθιον A f.

14. παρρησιασάμενος ὑπεισήλθε

A, παρρησιασασάμενον εἰσήλθε vulg.

16 συνανεστρέφετο A,

συνανετρ. vulg.

18. καὶ ἔσχε τὸ πάθος τῆς ἐπιλ.

A, ἔσχε δὲ

πάθ. ἐπιλ. vulg.

5. Μανδιανίτιν A, Μανδιανίτην vulg.

7.

12. συγγενῆ αὐτοῦ οὔ-

σαν A, συγγενεὶ αὐτοῦ οὔσῃ vulg.

Χαδίγα A, Χαδίγα 2,

14. παρρησιασάμενος ὑπεισήλθε

A, παρρησιασασάμενον εἰσήλθε vulg.

16 συνανεστρέφετο A,

συνανετρ. vulg.

18. καὶ ἔσχε τὸ πάθος τῆς ἐπιλ.

A, ἔσχε δὲ

πάθ. ἐπιλ. vulg.

videtur hic de eius origine aliquid attexere. is ex praeclarissima tribu duxit originem, ex Ismaële nimirum filio Abraham. Nizarus quippe Ismaëlis pronepos pater istorum omnium praedicatur. hic filios duos suscepit, Mundarum et Arabiam. e Mundaro Curasus, Isus, Themimes et Asadus, et incogniti alii processerunt. isti omnes Madianitarum deserti incolae extiterunt, et in tentoriis habitantes, per eam regionem armenta pascebant. sunt etiam iis interiores ab eorum tribu omnino alieni, Iectan nimirum posteri, dicti Amanitae, qui etiam Homeritae vocantur. quidam vero ex eis cum camelis mercaturam exercent. at cum memoratus Mnamed orphanus et rei familiaris egestatem sustineret, ei visum est, ad mulierem quandam oppido divitem gentilem suam cognomento Chadigam se conferre, ut operam suam illi locaret, ad camelos pasceudos, mercaturamque ex iis in Aegyptum et Palaestinam exerceret. paulatim vero liberiore eius utenas consuetudine, ut erat vidua, se in gratiam eius insinnavit, adeo ut uxorem ipsam duxerit, eiusque camelos universamque substantiam fecerit suam. profectus autem in Palaestinam, cum Iudaeis et Christianis versabatur, et quaedam de sacris eorum scriptis venatus est. porro cum morbo comitiali laboraret;

νηήσασα ἢ τούτου γυνή, σφόδρα ἐλυπεῖτο, ὡς εὐγενῆς οὐσα
 καὶ τῇ τοιούτῳ συναφθεῖσα, οὐ μόνον ἀπόρφ ὄντι, ἀλλὰ καὶ
 ἐπιληπτικῶ. τροποῦται δὲ αὐτὸς θεραπεῦσαι αὐτήν, οὕτω
 λέγων· ὅτι ὄπτασίαν τινὰ ἀγγέλου λεγομένου Γαβριὴλ Θεω- D
 5 ρῶ, καὶ μὴ ὑποφέρων τὴν τούτου θείαν, ὀλιγορῶ καὶ πίπτω. V. 221
 αὕτη δὲ ἔχουσα μοναχόν τινα κακοπιστίαν ἐξόριστον ἐκεῖσε
 οἰκοῦντα, ἀνήγγειλεν αὐτῷ πάντα, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀγγέλου.
 καὶ κεῖνος θείων πληροφορησάμενος αὐτήν, εἶπεν αὐτῇ ὅτι· ἀλη-
 0 θειαν εἶρηκεν· καὶ γὰρ ὁδοῦτος ὁ ἄγγελος ἐκπέμπεται πρὸς
 πάντας προφήτας. αὕτη δὲ πρώτη δεξαμένη τὸν λόγον τοῦ
 ψευδαββᾶ, ἐπίστευσεν αὐτῷ, καὶ ἐκήρυξεν ἄλλαις γυναιξίν
 ὁμοφύλοις αὐτῆς προφήτην αὐτὸν εἶναι. οὕτως καὶ ἐκ γυ-
 ναικῶν ἦλθεν εἰς ἄνδρας, πρῶτον εἰς Ἀβουβάχαρ, ὃν καὶ διὰ-
 5 δοχον κατέλιπε. καὶ ἐκράτησεν ἢ αἰρέσεις αὐτοῦ τὰ μέρη τῆς P. 278
 Αἰθρίας διὰ πολέμου τὸ ἔσχατον· πρώην μὲν κρηπτῶς
 ἔτη δέκα, καὶ διὰ πολέμου ὁμοίως δέκα, καὶ φανερωῶς ἐννέα.
 ἐδίδαξεν δὲ τοὺς ἑαυτοῦ ὑπηκόους, ὅτι· ὁ ἀποκτείνων ἐχθρόν,
 ἢ ἀπὸ ἐχθροῦ ἀποκτεινόμενος, εἰς παράδεισον εἰσέρχεται. τὸν

6. αὕτη A, αὕτη vulg. μοιχόν τινα A. 7. οἰκοῦντα φ-
 λον αὐτῆς A. 10. αὕτη A, αὕτη vulg. 11. ὄνομαι Ζέρ-
 γιον κακόδοξον add. b e f post ψευδαββᾶ. 12. οὕτως καὶ A
 a, καὶ οὗτος καὶ vulg. 13. ἦλθεν εἰς A, ἦλθεν, καὶ εἰς vulg.
 Ἀβουβάχαρ A, Ἀβουβάχαρον vulg. 14. τῆς ἐνθρίας A. 16.
 τὸ κούρα τοῦ Μαχουμέτ add. a post φανερωῶς. 17. δὲ add. ex
 A. ὁ add. ex A.

uxor virum eo aliquando correptum animadvertens, gravem inde con-
 cepit dolorem, quod nobilis ipsa, tali viro, non solum pauperi, sed
 etiam comitali infirmitate affecto, coniuncta esset. is autem eam de-
 linire comminiscitur huiusmodi verbis: angelus cognomento Gabrielis
 visio mihi manifestatur, cuius aspectum ipse ferre non valens, men-
 tis deliquium patior, et concido. illa cum ad manum monachum
 quendam haberet, ob pravos in fidem sensus relegatum, et istuc mo-
 rari consuetum, hominem consulit, cuncta viri secreta denunciat, ac
 ipsius angeli nomen. is cum mulieri rem plane persuasum vellet,
 dixit ei: verum enunciat: iste quippe angelus ad omnes prophetas
 destinatur. ipsa itaque caeteris prior pseudabbatis verbis credula viro
 deinceps adhibuit fidem, ac inter alias foeminas contribules eum pro-
 phetam esse disseminavit: et hoc pacto a foeminis in viros res pro-
 pagata est, ante alios vero ad Abubacharum, quem ille postea suc-
 cessorem reliquit. obtinuitque ea haeresis in partibus Aethribi po-
 stremo tandem bello, primum quidem occulte, annos decem dissemi-
 nata, tum vero armorum vi annos pariter decem, ac tandem aperta
 concione annos novem. porro subditos ita edocuit: qui interfecerit
 inimicum, vel ab inimico interfectus fuerit, in paradisum admittetur.

δὲ παρὰδεισον σαρκικῆς βρώσεως καὶ πίστεως καὶ μιξέως γυναικῶν ἔλεγεν· ποταμὸν τε οἴνου καὶ μέλιτος καὶ γάλακτος, καὶ γυναικῶν οὗ τῶν παρουσῶν ἀλλ' ἄλλων, καὶ τὴν μίξιν πολυχρόνιον εἶναι, καὶ διαρκῆ τὴν ἡδονήν· καὶ ἄλλα τινὰ βᾶσπιᾶς καὶ μωρίας μεσιᾶ· συμπαθεῖν δὲ ἀλλήλοις, καὶ βοηθεῖν ἀδικουμένοις.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἔτει, ἰνδικτιῶνι τετάρτῃ, μηνὶ Νοεμβρίῳ ἑβδόμῃ, ἐγενν. Ἦθ' Ἡρακλείῳ ἐν τῇ ἀνατολῇ Δαβίδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ Ἡράκλειος ἐτέχθη υἱὸς Ἡρακλείου τοῦ μικροῦ τοῦ καὶ Κωνσταντίνου υἱοῦ Ἡρακλείου τοῦ μεγάλου. καὶ ἐβαπτίσθη ἐν Βλαχέρναις ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου τῇ ε' ἰνδικτιῶνι μηνὶ Νοεμβρίῳ τρίτῃ.

A.M. 6123 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Ἀβουβάχαρ, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου C Μοδέστου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπανέστησαν Πέρσαι κατ' ἀλλήλων, καὶ ἠπολέμησαν ἑαυτούς. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πέμπει συγχαρῖκα τῷ Ἡρακλείῳ ἐπὶ τῇ τῶν Περσῶν νίκῃ μαργαρίτας καὶ λίθους τιμίους ἱκανούς. ἦν δὲ προτελευτήσας ὁ Μουαμέδ, ὃς ἦν στήσας τέσσαρας ἀμνηρίους τοῦ πολεμεῖν τοὺς ἐξ Ἀράβων γένους Χριστιανούς· καὶ ἔλ-

3. παρουσῶν α, παρόντων vulg. 4. εἶναι add. ex A. 3. Δαβίδ om. A e f. 17. συγχαρῖκα A, συγχαρῖκα vulg. ἐπὶ τῇ τῶν H. A, ἐν τῇ H. vulg. 19. Ὀμηρέους α, Ἀμμηρέους f.

paradisum vero quo corporalis cibi, et potus, et foeminarum commixtionis sit usus, ipse asseruit: fluvium item mellis fore, vini, et lactis, foeminarumque usum, non quales fluxum exhibet saeculum, sed praestantiorum, diuturnam commixtionem, et permanentem stantemque voluptatem, aliaque id genus luxus et dementiae plena. praeterea ut sui invicem misericordia moverentur, et iniuriam passis operam ferrent edixit.

Eodem quoque anno, indictione quarta, mensis Novembris die septimo, Heraclio in oriente degenti David filius natus est. eodem quoque die Heraclius Heraclii iunioris Constantini dicti filius, magui Heraclii nepos in lucem venit, et a patriarcha Sergio mensis Novembris die tertio, quinta indictione, lustrali unda initiatus fuit in Blachernis.

A. C. 623 Arabum ducis Abubachar annus primus, Hierosolymorum episcopi Modesti annus primus.

Hoc anno Persae in invicem tumultuati intestinis bellis mutuo sese confecere. sub id vero tempus munera gratulantis animi testimonia, ob partam ab Heraclio de Persis victoriam, Inderum rex misit: unionem videlicet ac lapidis pretiosi copiam non contemnendam iam ante Muamed fato extinctus fuerat, qui debellandis ex Arabum

Θον κατέναντι Μουχέων κόμη λεγομένη, ἐν ἣ ὑπῆρχεν Θεό-
 δωρος ὁ Βικάριος, θέλοντες ἐπιρρίψαι κατὰ τῶν Ἀράβων τῇ
 ἡμέρᾳ τῆς εἰδωλοθυσίας αὐτῶν. μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Βικάριος
 παρὰ τινος Κορασινοῦ, Κουταβᾶ λεγομένου, συναγει πάντας
 5 τοὺς στρατιώτας τῶν φυλακῶν τῆς ἐρήμου, καὶ ἀκριβωσάμε- D
 νος παρὰ τοῦ Σαρακηνοῦ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, ἐν ἣ
 ἔμελλον ἐπιρρίπτειν αὐτοῖς, αὐτὸς ἐπιρρίψας αὐτοῖς ἐν τῷ
 χωρίῳ ἐπιλεγομένῳ Μοθούς ἀνοκτείνει τρεῖς ἀμνηραίους, καὶ
 τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ. ἐξῆλθεν δὲ εἰς ἀμνηρᾶς ὁ Χάλεδος, ὃν
 10 λέγουσι μάχαιραν τοῦ Θεοῦ. ἦσαν δὲ τινες τῶν πλησίων
 Ἀράβων λαμβάνοντες παρὰ τῶν βασιλέων ῥόγας μικρὰς πρὸς
 τὸ φυλάξαι τὰ στόμια τῆς ἐρήμου. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ P. 279
 ἦλθάν τις εὐνοῦχος δίδοναι τὰς ῥόγας τῶν στρατιωτικῶν, καὶ
 ἐλθόντες οἱ Ἀραβες κατὰ τὸ ἔθος λαβεῖν τὴν ῥόγαν αὐτῶν,
 15 ὁ εὐνοῦχος ἀπεδίωξεν αὐτούς, λέγων· ὅτι ὁ δεσπότης μόγις V. 222
 τοῖς στρατιώταις δίδωσιν ῥόγας, πόσῃ μᾶλλον τοῖς κναί του-
 τοις; θλιβέντες οὖν οἱ Ἀραβες ἀπῆλθον πρὸς τοὺς ὀμοφύλους,
 καὶ αὐτοὶ ᾠδήγησαν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν χώραν Γάζης στόμιον
 οὔσης τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ Σιναῖον ὄρος πλουσίαν σφόδρα.

20 Περσῶν βασιλεὺς Ὀρμισδάς ἔτη ια'.

A. M. 6124
B

4. Κουρασινοῦ, Κουτάβα λεγομένου καὶ Μαρθίου αὐτοῦ γενομέ-
 νου A. 5. παραφυλάκων A. 8. ἐπιλεγομένῳ A, ἐπὶ λεγ.
 vulg. 10. τὴν μάχαιραν A. πλησίον A, πλησίον vulg.
 13. δίδοναι A, δίδων vulg. 20. Περσῶν — — ια' om. a.

genere Christianis ameraeas quatuor instituit. illi ad vicum, cui
 Mucheorum nomen, in quo Theodorus Vicarius sedem fixerat, ac-
 cedunt; qua die profanos suos ritus exequerentur in Arabes im-
 pressionem facere consiliati. at Vicarius ea de re per Corasinum,
 cognomento Cutabam certior factus, cunctis militibus deserti custo-
 diae ac praesidiis deputatis in unum collectis, nec non de die et
 hora qua irrumperere meditabantur diligentius a Saraceno edoctus, ipse
 ad pagum vulgo Mothus dictum ex ameraeis tres et exercitum cop-
 piosum delet. usus autem ameraeus Chaledus nomine, quem etiam
 dei gladium vocabant, evasit. caeterum cum ex Arabibus iuxta po-
 sitis nonnulli defendendis Eremi faucibus exigua stipendia referre
 solerent, venit ea tempestate eunuclus non nemo stipendia militi-
 bus erogaturus, et ut Arabes pro more sibi consueto stipendium ac-
 cepturi venissent, asperis verbis adegit, dominus noster, inquiens,
 militibus stipendia vix solvit, quanto minus canibus istis distribuet?
 Arabes ita male accepti ad contribules suos se recepere, eosque inde
 adduxerunt ad agrum Gazae, quae ad ipsas deserti fauces contra
 Sinaeum montem sita opibus quam plurimis abundat.

Persarum rex Hormisdas annis undecim.

A. C. 624

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπεμψεν Ἀβουβάχαρος στρατηγούς τέσσαρας, οἳ καὶ ὀδηγηθέντες, ὡς προέφη, ὑπὸ τῶν Ἀράβων ἦλθον, καὶ ἔλαβον τὴν Ἡραν, καὶ πᾶσαν χώραν Γάζης, στόμιον οὔσης τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ Σιναιὸν ὄρος μόγις δὲ ποιεῖν ἐλθὼν ἀπὸ Καισαρείας Παλαιστίνης Σέργιος σὺν στρατιωταῖς 5 ὀλίγοις, καὶ συμβαλὼν πόλεμον, κτείνεται πρῶτος σὺν ταῖς στρατιωταῖς τριακοσίοις οὔσι, καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους λαβόντες καὶ λάφυρα πολλὰ ὑπέστρεψαν μετὰ λαμπρᾶς νίκης.

Αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ σεισμός ἐγένετο κατὰ τὴν Παλαιστίνην· καὶ ἐφάνη σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ μεσημβρίαν, 10 ὃ λεγόμενος δοκίτης, προμηνύων τὴν τῶν Ἀράβων ἐπικρατίαν· ἔμεινε δὲ ἐπὶ ἡμέρας τριάκοντα διατείνων ἀπὸ μεσημβρίας ἕως ἄρκτου. ἦν δὲ ξιφοειδής.

A.M. 6125 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Σοφρονίου, Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Κύρου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀβουβάχαρος τελευταῖα ἀμνηρεύσας δύο ἔτη καὶ ἥμισυ· καὶ παραλαμβάνει τὴν ἀρχὴν Οὐμαρος, ὃς παρέλαβε Βόστραν τὴν πόλιν μετὰ καὶ ἄλλων πόλεων.

1. ἔπεμψεν A, πέμψας vulg. στρατηγούς τέσσαρας, οἳ καὶ ὀδηγηθέντες, ὡς προέφη, ὑπὸ τῶν Ἀράβων ἦλθον A, τέσσαρας ὀδηγηθέντας, ὡς προέφη, ἦλθον vulg. 3. στόμιον — — ὄρος om. A a f. 5. σὺν στρατιωταῖς ὀλίγοις A, σὺν στρατιωτῶν ὀλίγων vulg. 6. σὺν τοῖς στρατιωταῖς τριακοσίοις οὔσι A, σὺν τῶν στρατιωτῶν τριακοσίων ὄντων vulg. 8. μετὰ πολλῆς νίκης A f, μετὰ λαμπρᾶς νίκης vulg. 12. ἐπὶ .om. A. 18. παρέλαβε A, παραλαμβάνει vulg.

Hoc anno Abubacharus duces quatuor, ut praefatus sum, misit, qui ab Arabibus deducti, Heram et universam Gazae regionem cepere, quae versus montem Sinaeum deserti fauces occupat. quibus cum Sergius tandem aliquando Caesarea urbe Palaestinae cum paucis adeo militibus obviam procurrisset, certamine inito, ipse primus cum caeteris militibus, qui trecenti omnino erant, caesus est. quare ipsi ingenti praeda parva, pluribusque captivis abactis, insigni victoria potiti, domum reversi sunt.

Eodem etiam anno terrae motus in Palaestina contigit, signumque in caelo meridiem versus visum est, docitem a trabis forma vocant, quod Arabum imperium portendebat, duravitque dies triginta, a meridie ad septentrionem usque exporrectum, et gladii formam prae se ferebat.

A. C. 625 Hierosolymorum episcopi Sophronii, Alexandriae Cyri episcopi annus primus.

Hoc anno Abubacharus duobus annis et dimidio principatu occupato extinctus est, tum vero tyrannidem Umarus obtinet, qui Bostram

ἀπεδήμησεν δὲ μέχρι τοῦ Γαβηθᾶ. τούτοις συμβαλὼν Θεόδω-
 φος ὁ τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου ἀδελφὸς ἡγήθη, καὶ πρὸς
 τὸν βασιλέα ἐν Ἐδέσση ἔρχεται. ὁ δὲ βασιλεὺς προχειρίζεται
 ἕτερον στρατηγὸν ὀνόματι Βαάνην καὶ Θεόδωρον σακελλάριον
 5 μετὰ μεγάλης δυνάμεως πέμπει κατὰ Ἀράβων· παραγεγόμε- P. 280
 νος δὲ εἰς τὴν Ἐδεσσαν συναντᾷ πλῆθος Σαρακηνῶν, καὶ
 ἀποκτείνας αὐτούς, καὶ τὸν ἀμνηρεύοντα αὐτῶν καὶ τοὺς λοι-
 πούς ἀπελαύνει ἕως Δαμασκοῦ. κἀκεῖσε παρὰ τὸν Βαρδα-
 νήσιον ποταμὸν παραφωσέει. Ἡράκλειος δὲ τὴν Σορίαν
 καταλιπὼν, ὡς ἀπελίπας, ἄρας καὶ τὰ τίμιμα ξύλα ἀπὸ Ἱε-
 ρουσαλήμ ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπήει. Βαάνην δὲ
 ἀπὸ Δαμασκοῦ εἰς Ἐδεσσαν κελύει στρέφασθαι, καὶ Θεόδω-
 ρον σακελλάριον ἔχοντα στρατὸν χιλιάδας μί, καὶ διώκουσιν
 τοὺς Ἀραβας ἀπὸ Ἐδέσσης ἕως Δαμασκοῦ.

5 Περσῶν βασιλεὺς Ὀρμίσδας ἔτη ια'. B
 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Οὐμάρου ἔτος α'. A.M. 6126
 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστράτευσαν οἱ Σαρακηνοὶ τὴν Ἀραβίαν V. 223
 ἐπὶ τὰ μέρη Δαμασκοῦ πλῆθος ὄντες ἄπειρον. Βαάνης δὲ
 μαθὼν πρὸς τὸν βασιλικὸν σακελλάριον ἀποστέλλει, ἵνα κα-

1. ἀπεδήμησεν A f, ἀπεδήμησαν vulg. 5. μετὰ Ῥωμαϊκῆς
 δυν. A. 6. Ἐδεσσαν A, Ἐμεσαν vulg. 9. παραφωσέει]
 παρὼν καλοῦσιν οἱ Σαρακηνοὶ Βαραδὲν f, in A lacuna unius fere
 lineae apparet; παραφωσέει vulg. 12. Ἐδεσσαν A, Ἐμεσαν
 vulg. κελύει στρέφασθαι] στρέφει A a f. 14. τοὺς add.
 ex A. 15. Περσῶν — — ἔτη ια' om. a.

et plures alias civitates expugnavit, et ad Gabetha usque penetravit.
 Theodorus autem imperatoris Heraclii frater cum iis conserta pugna
 victus est, et ad imperatorem Edessam rediit. imperator ducem alium
 Baanem nomine praeficit, et Theodorum sacellarium, et ambos cum
 armata multitudine adversus Arabes instruit. is Edessam profectus,
 obvium Saracenorum agmen habuit, quibus deletis, amerae principatu
 fungentem, et reliquos universos Damascus usque fugat, ibique ad
 Bardanesium amnem castra fixit. Heraclius porro quasi rebus in despe-
 ratis Syria relicta, et venerandis lignis Hierosolyma asportatis, Cpo-
 lim recessit. Baanem vero Damasco Edessam reverti iubet, atque
 etiam Theodorum sacellarium qui quadraginta millium militum aciem
 ducebat. isti Edessa Damascus usque prosequuntur Arabes.

Persarum rex Hormisdas annis undecim regnavit.

Arabum ducis Umari annus primus.

A. C. 626

Hoc anno Saraceni copiarum pene immensarum exercitu collecto
 irruptionem in Arabiam iuxta Damasci agrum fecere. eo cognito,
 Baanes imperialem sacellarium, ut cum universis copiis in auxilium
 suum acceleret, per litteras monet; erat quippe Arabum innumerus

ταλάβη ἐν τάχει μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ στρατοῦ εἰς βοήθειαν αἰ-
 Cτου, διὰ τὸ πλῆθος εἶναι τοὺς Ἀραβας. κατέλαβεν δὲ ὁ
 σακελλάριος πρὸς Βαάνην· καὶ ἀκάραντες ἀπὸ Ἐδέσσης
 συναντῶσι τοῖς Ἀραβι, καὶ συμβολῆς γενομένης τῇ πρώτῃ
 ἡμέρᾳ, ἣτις ἦν τρίτῃ τῆς ἑβδομάδος, πρὸς τοῦ Ἰουλίου μηνός, 5
 ἤττωνται οἱ περὶ τὸν σακελλάριον. στασιάζαντες δὲ οἱ τοῦ
 Βαάνους, Βαάνην προχειρίζονται βασιλεία, καὶ Ἡράκλειον
 ἀπεκήρυξαν. τότε οἱ περὶ τὸν σακελλάριον ὑπαχώρησαν, καὶ
 οἱ Σαρακηνοὶ εὐρόντες ἄδειαν, συμβάλλουσι πόλεμον. ἀνέ-
 μου δὲ πνεύσαντος κατὰ Ῥωμαίων νότου, μὴ δυνηθέντες ἀν- 10
 τωπῆσαι ἐχθροῖς διὰ τὸν κομορτὸν ἤττωνται. καὶ ἑαυτοὺς
 βάλλοντες εἰς τὰς στενόδους τοῦ Ἰερμοχθοῦ ποταμοῦ ἐπὶ
 D ἀπώλοντο ἄρδην. ἦσαν δὲ ἀμφοτέρων στρατηγῶν χιλιάδες
 τεσσαράκοντα. τότε οἱ Σαρακηνοὶ λαμπρῶς νικήσαντες ἐπὶ
 τὴν Δαμασκὸν ἔρχονται καὶ ταύτην παραλαμβάνουσι, καὶ τὰς 15
 χώρας τῆς Φοινίκης, καὶ οἰκίζονται ἐκεῖ· καὶ στρατεύουσι
 κατ' Αἰγύπτου. κατηγορεῖται δὲ ὁ Κῦρος ἐπὶ τοῦ βασιλέως,
 ὡς τὸ χρυσίον τῆς Αἰγύπτου τοῖς Σαρακηνοῖς δοῦς, καὶ ἀπο-
 στείλας μετ' ὀργῆς τούτον μετεπέμψασο. Μανουὴλ δὲ τινα

1. ἐν τάχει om. A. ἑαυτοῦ add. ex A. 6. δὲ add. ex A.
 10. ἀντωπῆσαι A a f, ἀντιπροσωπῆσαι vulg. 12. Ἰερμοχθῆ
 A f, Ἰερμουθᾶ a. 14. λαμπρῶς νικήσαντες A, κινήσαντες, λαμ-
 πρῶς vulg. 17. Αἰγυπτου A f. 18. δοῦς A a f, * διαδόν-
 τος vulg. 19. μετ' ὀργῆς om. A.

exercitus. ambo Edessa solventes, Arabibus occurrunt, praeliumque
 commissum est ipso primo die, qui fuit hebdomadis tertius, Iulii vero
 mensis tertius ac vicesimus, quo sacellarii acies omnino profligata.
 Baanis vero milites, Baane in Imperatorem subvecto, Heraclium res-
 spuunt. sub id tempus sacellarii copiae castris discessere, qua occa-
 sione Saracenis oblata, praelium ab eis conseritur. validis autem fla-
 tibus in Romanorum faciem vento noto spirante, motoque et elato
 per aërem pulvere, ipsam hostibus in praelio dare non valebant, suc-
 cumbunt eam ob rem, et praelio cedunt, tum vero seipsos in Ier-
 mochthae fluminis angustias praecipitantes, illic omnes fere periere.
 aderant utrique duci copiae hominum quadraginta millium numerum
 conflantes. Saraceni motis inde castris, Damascus bene composito ex-
 ercitu aggrediuntur, et capiunt, nec non Phoeniciae provincias, in quibus
 proprias sibi sedes constituunt, et mox in Aegyptum expeditionem
 moliantur. interim Cyrus apud imperatorem accusatur, quod Aegypti
 opes Saracenis dedisset. imperator ira incensus, misit qui ipsum ac-
 cerseret, et Manuelem quandam Armenium genere delegavit augusta-
 lem. evoluto temporis spatio, Saracenum exactores colligendo auri
 stipendio adfuere, quos Manuel re infecta cum huiusmodi verbis :

Ἀρμένιον τῆ γενεῖ ἐκπέμπει ἀγροστάλιον. πληρωθέντος δὲ τοῦ χρόνου, οἱ τῶν Σαρακηνῶν πράκτορες παρεγένοντο τοῦ λαβεῖν, τὸ χρυσίον. ὁ δὲ Μανουὴλ ἀπράκτους αὐτοὺς ἐξελαύνει λέγων, ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ Κύρος ὁ ἄσπλος, ἵνα τέλη P. 281
 5 ἡμῖν παρήσχω· ἀλλ' ἐγὼ ἔνοπλος εἰμὶ. τούτων δὲ ἀπελθόντων εὐθέως, ὀπλιζονται οἱ Σαρακηνοὶ κατ' Αἴγυπτου· καὶ συνάψαντες κατὰ Μανουὴλ πόλεμον, ἀπελεύνουσι τοῦτον. αὐτὸς δὲ μετ' ὀλίγων τινῶν εἰς Ἀλεξάνδρειαν διασώζεται. τότε οἱ Σαρακηνοὶ ἐφορολόγησαν. ἀκούσας δὲ Ἡράκλειος τὰ
 10 πραγμαθέντα ἀποστέλλει Κύρον πρὸς τὸ πεῖσαι αὐτοὺς ἀναχωρῆσαι τῆς Αἴγυπτου τῷ πρώτῳ στοιχήματι· καὶ ἀπελθὼν ὁ Κύρος εἰς τὴν παρεμβολὴν τῶν Σαρακηνῶν ὑπερουπελογεῖτο, ὡς ἀναίτιος ὢν τῆς παραβάσεως, καὶ εἰ βούλοιντο τὴν προ-
 15 κτηρὰν συμφωνίαν ὄρκοις βεβαιῶσαι. πρὸς τούτοις οἱ Σαρα- B κηνοὶ οὐκ ἐπεισθήσαν λέγοντες τῷ ἐπισκόπῳ· δύνη τοῦτον τὸν παμμεγέθη στύλον καταπιεῖν; ὁ δὲ εἶπεν· οὐκ ἐνδέχεται. οἱ δὲ εἶπον· οὐδὲ ἡμῖν ἐνδέχεται ἀναχωρῆσαι τῆς Αἴ-
 γυπτου ἔτι.

[Περσῶν βασιλεὺς Ὁρμίσδας ἔτη ια'.]

A.M. 6127

20 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Οὔμαρος κατὰ Παλαιιστί- V. 224
 νης, καὶ παρακαθίσας τὴν ὑγίαν πόλιν διετῆ χρόνον, παρέλα- C

2. τοῦ om. A.	3. ὁ add. ex A.	4. τέλη A, τέλος vulg.
5. ἀλλ' ἐγὼ ἔνοπλος A, ἀλλ' ἔνοπλος ἐγὼ vulg.	7. κατὰ A, μετὰ vulg.	8. μετ' ὀλίγων τινῶν A, μετ' ὀλίγους τινὰς vulg.
9. τὰ προσταχθέντα A.	10. τὸ add. ex A.	19. Περσῶν — — ια' om. A.

se abegit: non sum ego Cyrus ille inermis, qui tributum vobis pendam; adsum armis haud leviter instructus. reversis exactoribus, Saraceni in Aegyptum armantur, et praelio cum Mannele conserto, fugae eum se dedere cogunt. ipse paucis comitibus Alexandriam se recipit. exinde Saraceni tributum Aegypto imposuerunt. Heraclius accepto rerum gestarum nuncio Cyrum mittit, ut relicta Aegypto initis prioribus conditionibus starent, Saracenis suadeat. Cyrus ad Saracenorum castra profectus primae a se huius infractionis crimen deprecatur, deinde priora pacta de novo iureiurando obfirmaturum, si ita ipsis videatur, promittit. his episcopi verbis Saraceni se suaderi non permiserunt: idcirco, potes, inquit, ingentem hanc columnam devorare? qui cum id fieri minime posse dixisset, responderunt: neque ullo modo fieri, ut Aegypto excedamus.

Persarum rex Hormisdas annis undecim regnat.

A. C. 627

Hoc anno Umarus in Palaestinam suscepit expeditionem, et obsidione per annos duos ad sanctam civitatem continuata, tandem fide data eam in potestate accepit. Sophronius autem Hierosolymorum

βεν αὐτὴν λόγῳ. Σωφρόνιος δὲ ὁ Ἱεροσολύμων ἀρχιερεὺς λόγον ἔλαβεν πάσης Παλαιστίνης ἀσφαλείστατον. εἰσελθὼν δὲ Οὔμαρος εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν τριγίνοις ἐκ καμῆλων ἐνδύμασιν ἠμφιεσμένος ἐρρυπωμένοις, ὑπόκρισίν τε σαταναικὴν ἐνδεικνύμενος, τὸν ναὸν ἐξήτησεν τῶν Ἰουδαίων ἰδεῖν, ὃν ἀφοδοῦ- 5 μῃσε Σολομών, προσκυνητήριον αὐτὸν ποιῆσαι τῆς αὐτοῦ βλα-
 D-Δοσφημίας. τοῦτον δὲ ἰδὼν Σωφρόνιος ἔφη· τοῦτό ἐστιν ἐπ' ἀληθείας τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δαυιδ τοῦ προφήτου ἐστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ· πολλοὺς τε δάκρυσι τὸ Χριστιανῶν φῦλον ἀπωδύρετο τῆς εὐσεβείας ὁ πρόμαχος. ὃν- 10 τος δὲ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐκείσε, παρεκάλεσεν αὐτὸν ὁ πατριάρχης δέξασθαι παρ' αὐτοῦ σινδόνιον σὺν ἐνδύματι ἐνδύσασθαι. ὁ δὲ οὐκ ἠθέλησε ἐνδύσασθαι αὐτά. μόγις οὖν ἔπεισε φορέσαι, ἕως οὗ ἐπλύθησαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἀπέστρεψεν αὐτὰ τῷ Σωφρόνιῳ· καὶ ἐφόρεσε τὰ ἴδια. ἐν τοῦ- 15 τοις ἀπεβίω ὁ Σωφρόνιος, ὁ λόγῳ καὶ πράξει τὴν Ἱεροσολύ-
 P. 282 μων κατακοσμήσας ἐκκλησίαν, καὶ κατὰ τῆς Ἡρακλείου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μονοθελητῶν κακοδοξίας ἀγωνισάμενος Σεργίῳ καὶ Πύρρου.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἀπολύει Οὔμαρος τὸν Ἰαδὸν εἰς τὴν Συ- 20 ρίαν, καὶ ὑπέταξεν πᾶσαν τὴν Συρίαν Σαρακηνοῖς.

4. ἐρρυπωμένοις A. 5. ἰδεῖν om. A. 7. δὲ add. ex A.
 10. Χριστιανῶν A, Χριστιανῶν vulg. 14. οὗ add. ex A.
 17. τῆς om. A. 20. Ἰαδὸν A a f, Ἰασδὸν vulg. ubique.

antistes fidem ab eo pro totius Palaestinae incolumitate acceperat. Umarus itaque cilicinis camelorum vestibibus iisque laceris et sordidis opertus, et hypocrisim plane diabolicam pietatis velamine ostentans sanctam civitatem ingreditur, et mox templum a Salomone constructum, in impietatis et blasphemiae oratorium illud conversor, sibi ostendi postulavit. hunc cum Sophronius vidisset: haec est vere, inquit, abominatio desolationis a propheta Daniele praenunciata, quae modo stat in loco sancto, multaque simul lacrimarum copia imagnis ille pietatis propugnator Christianam gentem deflebat. intra templi igitur septa dum ille moraretur, precibus apud eum agebat patriarcha, ut acceptam a se sindonem ac vestem indueret. quam cum assumere detrectasset, episcopus vix exoravit, ut ista gestaret donec solita indumenta lavarentur, et propriis resumtis, statim ista Sophronio restituit. in ea rerum calamitate Sophronius praeclaris verbis et gestis Hierosolymorum ecclesiam olim amplificans, de Heraclio, et monothelitarum ipsi addictorum pravitatibus et commentis, deque Sergio et Pyrrho confutatis, clarissima tropaea referens, defunctus est.

Eodem anno Umarus Iadum in Syriam misit, qui totam eam provinciam in Saracenorum potestatem redegit.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθεν Ἰωάννης, ὁ ἐπίκλην Κατέας, ὁ ἐπί- A.M. 6128
 τροπος Ὀσροηνῆς πρὸς Ἰαδὸν εἰς Χαλκηδόνα, καὶ ἐστοίχησε
 δοῦναι ἀντὶ κατ' ἐνιαυτὸν δέκα μυριάδας νομισμάτων, τοῦ
 μὴ περᾶσαι τὸν Εὐφράτην, μήτε εἰρηρικῶς, μήτε πολεμικῶς, B
 5 ἕως οὗ τὴν ποσότητα τοῦ χρυσοῦ ἀποδίδωσιν. ἐπὶ τούτοις
 ὁ Ἰωάννης εἰς Ἔδεσσαν ἀνέστρεψεν, καὶ τὸν ἐνιαύσιον φόρον
 ἀνύσας πρὸς Ἰαδὸν ἐκπέμπει. Ἡράκλειος δὲ τοῦτο ἀκούσας
 ὑπαίτιον ἔκριεν τὸν Ἰωάννην, ὡς ἄνευ τῆς βασιλικῆς εἰδή-
 σεως τοῦτο πεποιηκότα. καὶ τοῦτον μεταπεμφάμενος, ἔξοριζα
 10 κατέκρινεν. ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἐκπέμπει Πτολεμαῖόν τινα στρα-
 τηλάτην.

Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Ἀραβες τὴν Ἀντιόχειαν. A.M. 6129
 καὶ ἐπέμφθη Μάβις ὑπὸ Οὐμάρου στρατηγός καὶ ἀμηρᾶς C
 πάσης τῆς ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν χώρας ἀπὸ Αἰγύπτου ἕως
 15 τοῦ Εὐφράτου.

Περσῶν βασιλεὺς Ὀρμισδας ἔτη ια'.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Πύρρου ἔτος α'. A.M. 6130

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἰαδὸς πᾶσαν στρατιάν τὸν V. 225

Εὐφράτην, καὶ καταλαμβάνει τὴν Ἔδεσσαν. οἱ δὲ Ἐδεσσηνοὶ D
 20 ἀνοίξαντες ἔλαβον λόγον σὺν τῇ χώρᾳ καὶ τῷ στρατηλάτῃ
 καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ Ῥωμαίοις. καὶ ἀπέρχονται ἐπὶ Κωνσταν-

4. μήτε πολεμικῶς om. a f, lacuna apparet in A. 8. τῆς add.
 ex A. 14. τῶν add. ex A. 18. στρατείας A. 21. ἐπὶ
 Κωνστ. A, πρὸς τὴν K. vulg.

Hoc anno Ioannes, cognomento Cateas, Osrhoēnae provinciae pro- A. C. 628
 curator Chalcedone.n Iadum alloquuturus profectus est: et singulos in
 annos nummorum centum millia ei se pensurum pactus est, si modo,
 quamdiu promissum auri pontus ipse exsolveret, ille nec pacis, nec
 belli gratia traiceret Euphratem. his ita stipulatis Ioannes Edessam
 regreditur, et annuum tributum congruo tempore ad Iadum transmit-
 tit. quo comperto Ioannem crimini obnoxium, Heraclius iudicavit,
 quod nimirum id inscio imperatore attentasset. ad se itaque revo-
 catum exilio damnat, et Ptolemaeum quendam militiae magistrum in
 eius locum suffecit.

Hoc anno Arabes Antiochiam armis expugnarunt. Mavias vero A. C. 629
 ab Umara dux et aweraz Saracenorum ditionis universae ab Aegy-
 pto usque ad Euphratem protensae institutus est.

Persarum rex Hormisdas annis undecim regnavit.

Cropeos episcopi Pyrrhi annus primus.

A. C. 630

Hoc anno Iadus educto trans Euphratem exercitu universo Edes-
 sam occupat. Edesseni accepta securitatis fide pro se agrisque suis,
 militiae magistro et qui cum eo erant Romanis militibus civitatis
 portas aperiunt. hostes subinde Constantiam tendunt, et posita ad

τίαν, καὶ πολιορκήσαντες αὐτὴν αἰρουῦσιν αὐτὴν πολέμῳ, καὶ τριακασίους Ῥωμαίους ἀνήλωσαν. καὶ ἐκείθεν ἀνῆλθον εἰς Δαρῶς καὶ ταύτην λαμβάνουσι πολέμῳ· καὶ πολλοὺς ἐν αὐτῇ ἀπόλεσαν· καὶ οὕτω πᾶσαν τὴν Μισσοποταμίαν περιέλαβεν Ἰυδος.

A.M. 6131 P. 283 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν οἱ Σαρακηνοὶ κατὰ Περσίδος, καὶ συνάπτουσι πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικήσαντες κατὰ κράτος πάντας τοὺς Πέρσας ὑπέταξαν. Ὁρμίσδως δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς φυγῇ χρησάμενος, ἐπὶ τοὺς ἐσδοτέρους Πέρσας εἰς τὰ βασίλεια ἐχώρει. οἱ δὲ Σαρακηνοὶ ἤχημαλι-10 τευσαν τὰς τοῦ Ὁρμίσδου θυγατέρας μετὰ πίσσης τῆς βασιλικῆς ἀποσκευῆς· καὶ ἤχθησαν πρὸς Οὐμαρον. αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἐκέλευσεν Οὐμαρος ἀναγραφῆναι πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν οἰκουμένην. ἐγένετο δὲ ἡ ἀναγραφὴ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν καὶ φυτῶν.

A.M. 6132 Τούτῳ τῷ ἔτει τελευταῖ Ἡράκλειος ὁ βασιλεὺς μηνὶ Μαρ-15 Βτίῳ ἰνδικτιῶνι ἰδ' ὕδριασας, βασιλεύσας ἔκη λ', μηνας ε'. βασιλεύει δὲ μετ' αὐτὸν Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ μῆνας τέσσαρας, καὶ ὀφραμακευθεὶς ὑπὸ Μαρτίνης τῆς αὐτοῦ μητριᾶς καὶ Πύρρου πατριάρχου τελευταῖ. καὶ βασιλεύει ὁ αὐτὸς Ἡρακλεωνῆς ὁ Μαρτίνης υἱὸς σὺν τῇ μητρὶ Μαρτίνῃ.

1. αἰρουσιν vulg. 2. ἀνῆλθον A, ἤλθον vulg. 10. εἰς τὰ βασίλεια ἐχώρει] κατέλαβεν A a f. 11. ἅμα τῇ βασιλικῇ ἀποσκευῇ A. 17. ὕδριασας A a, ὕδριασας vulg. 19. μητριᾶς καὶ Πύρρου πατριάρχου A, μητριᾶς· καὶ Πύρρος πατριάρχης vulg. 21. Ἡρακλεωνῆς A ubique.

eam obsidione, eaque armorum vi subacta, trecentos Romanos Ferro trucidant. inde ad Daras profecti, urbem bello invadunt, et populum eius omnem delent, atque ita Mesopotamiam universam ladus subegit.

A. C. 631 Hoc anno Saraceni in Persiam arma et expeditionem movent, manibusque cum Persarum acie collatis superiores evadunt, et Persas universos armorum vi sibi subiiciunt. Persarum vero rex Hormisdas fuga salutem quaerens in interiorem Persiam et in occultiozem regiam secedit. Saraceni captivas Hormisdæ filias, et regium omnem eius apparatus Umaro obtulerunt. eo quoque anno Umarus ditionem omnem ac terras sibi subditas describi iussit. descriptio ista non hominum modo, sed et iumentorum et plantarum numerum recensuit.

A. C. 632 Hoc anno, mense Martio, indictione decima quarta, imperator Heraclius post imperii annos triginta et menses decem hydropis morbo affectus obiit. Constantinus eius filius menses quatuor post eum tenet imperium, et Martine novercae, Pyrrhique patriarchae opera veneno propinato interiit, et Heracleonas Martine filius cum matre potestatem obtinet.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἡρακλεωνᾶ μῆνες εἶς, Κωνσταντινου-Α.Μ. 6133
πόλεως ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α΄. C

Τούτῳ τῷ ἔτει παραλαμβάνει Μανίας Καισάρειαν Πα-
λαιστίνης μετὰ ἐπταετίαν τῆς πολιορκίας αὐτῆς· καὶ κτείνει
ἐν αὐτῇ Ῥωμαίους χιλιάδας ἑπτὰ. τῷ δὲ αὐτῇ χρόνῳ ἀπώ-
σατο ἡ σύγκλητος Ἡρακλεωνᾶν ἅμα Μαρτίνῃ τῇ μητρὶ αὐ-
τοῦ καὶ Βαλεντίνῳ· καὶ ἐγλωσσοκόπησαν Μαρτίνων, καὶ
ἐρρινοκόπησαν Ἡρακλεωνᾶν, καὶ ἐξορίσαντες αὐτούς, ἀνεβί-
βασαν Κώνσταν υἱὸν Κωνσταντίνου, ἑγγονοῦ Ἡρακλείου ἐπὶ
τῆς ἀρχῆς· καὶ ἐκράτησεν ἔτη κζ΄. Πύρρῳ δὲ ἐκβληθέντος V. 226
τῆς ἐπισκοπῆς, χειροτονήθη πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως D
Παῦλος πρεσβύτερος καὶ οἰκονόμος μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶν
ιε΄, ἐπισκοπήσας ἔτη ιβ΄.

Ῥωμαίων βασιλέως Κώνσταντος ἔτος α΄. A.Μ. 6134

5 Τούτῳ τῷ ἔτει βασιλεύσας Κώνστας πρὸς τὴν σύγκλητον
ἔλεγεν· τοῦ ἐμὲ γεγεννηκότος πατρὸς Κωνσταντίνου, ὃς ἐπὶ P. 284
ζωῆς τοῦ ἰδίου πατρὸς, ἐμοῦ δὲ πάππου, Ἡρακλείου ἰκανὸν
σὺν αὐτῷ ἔβασίλευσεν χρόνον, μετὰ τοῦτον δὲ καὶ λίαν βρα-
χύν· τὰς γὰρ χρηστοτάτας ἐλπίδας ὁ Μαρτίνης τῆς αὐτοῦ
μητριῶς φθόνος συνδιαμήξας, τοῦ ζῆν ἀπήλλαξεν. καὶ τοῦτο
δι' Ἡρακλεωνᾶν τὸν εἶς αὐτῆς καὶ Ἡρακλείου ἀθεμίτως γεγεν-

5. ἐν αὐτῇ om. A b. 9. ἑγγονοῦ A, ἑγγονα vulg. 16. δς
A a f, ὡς vulg. 18. μετὰ τοῦτον δὲ] τοῦτῳ γὰρ δὲ f. 20.
συνδιατήξας mg. Par.

Romanorum imperatoris Heracleonae sex menses, Cpoleos episcopi A. C. 633
Pauli annus primus.

Hoc anno Mavias Caesaream Palaestinae post obsidionis septimum
annuum in potestatem recipit, et ad Romanorum millia septem in ea
interficat. hoc eodem anno Heracleonam, matrem eius Martinam et
Valentinum ab administrando imperio senatus repulit. lingua vero
Martinae abscissa, amputatisque Heracleonae naribus, iisdemque in
exilium actis, Constantem Constantini filium et Heraclii nepotem ad
imperii thronum subvehit. imperavit autem annos viginti septem.
Pyrrho vero episcopi dignitate abdicato, Paulus presbyter et oecono-
mus ordinatus est mense Octobri, indictione decima quinta. gessit
episcopatum annos duodecim.

Romanorum imperatoris Constantis annus primus.

A. C. 634

Hoc anno Constans imperator declaratus hanc orationem ad se-
natum habuit: Constantinus genitor meus, qui vivente eius patre, avo
nimirum meo Heraclio, satis diuturnum una cum ipso imperium ad-
ministravit, sed post mortem breve nimirum quantum obtinuit; Marti-
nae novercae invidia, optima spe praecisa, ex vivis exemit, idque

νημένον, ἣν μάλιστα μετὰ τοῦ τέκνου ἡ ὑμετέρα σὶν θεῷ ψή-
 φος τῆς βασιλείας δικαίως ἐξέβαλεν, πρὸς τὸ μὴ ἰδεῖν ἐκτο-
 μώτατον τὴν βασιλείαν Ῥωμαίων. τοῦτο μάλα ἐγνωκυῖα ἡ
 ὑμέτερα ὑπερφυῆς σεμνοπρέπεια. διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς ἔχειν
 Β συμβούλους καὶ γνώμονας τῆς κοινῆς τῶν ὑπηκόων σωτηρίας. 5
 ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν σύγκλητον δωρεαῖς φιλοτιμη-
 σάμενος.

A.M. 6135 Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο Οὐμαρος οἰκοδομεῖν τὸν ναὸν ἐν
 Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐχ ἴσταιτο τὸ κτίσμα ἀλλὰ κατέπιπτεν·
 πυθομένην δὲ τὴν αἰτίαν εἶπον οἱ Ἰουδαῖοι· ὅτι ἐὰν τὸν σταυ- 10
 ρὸν τὸν ὄντα ἐπάνω τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν οὐκ ἐπάρητε, οὐ
 στήκει τὸ κτίσμα. Ἔνεκεν ταύτης τῆς ὑποθέσεως ἐπήρθη ὁ
 σταυρὸς ἐκείθεν, καὶ οὕτω συνεσάθη αὐτῶν ἡ οἰκοδομή.
 διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν πολλοὺς σταυροὺς κατήγαγον αἱ μισό-
 C χριστοί. 15

A.M. 6136 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Πέτρου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστασίασεν Βαλεντινιανὸς ὁ πατρίκιος
 κατὰ Κωνσταντος, καὶ πέμψας ὁ βασιλεὺς τοῦτον ἀπέλεν,
 καὶ τὸν λαὸν εἰς τὴν ἑαυτοῦ εὐνοίαν μετήγαγεν. καὶ ἐκ-

2. δικαίως om. a. 3. μάλα] μέγα A f. 5. σωτηρίας om.
 A a f. 8. τὸ μαγισθιον τὸ Σαρακηνῶν, ἐν ᾗ πρώην ὑπῆρχεν
 ὁ Σολομωνιακὸς ναὸς f. 11. ὄρους] ναοῦ τοῦ Α. ἐπάρετε,
 οὐκ ἔσιε a. 13. οἱ οἱκ. vulg. 19. εὐνοίαν om. A.

suum scelus ipsa per Heracleonam suum ex Heraclio filium perpetra-
 vit. quamobrem vos, deo ita consulente, senatusconsulto eam eius-
 que filium imperio seiecistis, ne Romana dominatio illegitima atque
 nefaria videri posset, cum id prae caeteris manifeste procuraret am-
 plissima vestra dignitas. quapropter vos deprecor, ut consiliarios ac
 iudices pro communi civium salute vosmet ipsos mihi praebestis. his-
 que demum dictis senatum maximis muneribus fuso cumulatam di-
 misit.

A. C. 635 Hoc anno Umarus templum Hierosolymis restaurare aggressus est,
 aedificium vero firmo fundamento stare non valuit, sed in terram
 concidit. causam sciscitanti responderunt Iudaei: nisi crucem in
 monte olivarum elatam sustuleritis, nusquam aedificium consistet.
 huius gratia crux inde deiecta est, atque ita eorum aedificatio firma
 stetit, et ob causam eandem innumeras cruces suis locis Christi ho-
 stes deturbarunt.

A. C. 636 Alexandriae episcopi Petri annus primus.

Hoc anno Valentinianus patricius in Constantem movet seditio-
 nem: imperator vero misso qui hominem e medio tolleret, in pri-
 stinam fidem et amicitiam revocavit exercitum. porro mensis Dii

λειψις τοῦ ἡλίου γέγονεν μηνὶ Δίῳ πέμπτη, ἡμέρα ἕκτη, ὥρα ἑννάτη. D

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐδολοφονήθη Οὔμαρος ὁ τῶν Σαρακηνῶν A.M. 6137
 ἀρχηγὸς μηνὶ Δίῳ ἡμέρα ε' ὑπὸ τινος Πέρσου μαγαρίτου.
 5 προσκυνούντα γὰρ αὐτὸν εὐρηκῶς, ἐκέντησεν κατὰ γαστροῦς
 διελάσας τὸ ξίφος, καὶ οὕτω τοῦ ζῆν ἀπῆλλαξεν ἀμηρεύσαντα
 ἕτη ιβ', καὶ μετὰ τοῦτον ἴσταται Οὔθμάν, ὁ τούτου συγγενής,
 ὁ υἱὸς τοῦ Φᾶν.

Ἀράβων ἀρχηγοῦ Οὔθμάν ἕτος α'.

A.M. 6138

ο Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστασιώσεν Γρηγόριος ὁ πατρίκιος Ἀφρι-
 κῆς σὺν τοῖς Ἀφροῖς.

P. 285

V. 227

B

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονεν κατὰ τῆς γῆς ἄνεμος βίαιος, καὶ A.M. 6139
 πολλὰ φυτὰ ἐξερρίζωσεν, καὶ παμμεγέθη δένδρα ἀνέσπασεν
 πρόρριζα, καὶ πολλοὺς στύλους κίωνων κατέβαλεν. τῷ δ' αὐτῷ
 15 ἔτει ἐπιστράτευσαν Σαρακηνοὶ τὴν Ἀφρικὴν. καὶ συμβαλόν-
 τες τῷ τυράνῳ Γρηγορίῳ, τοῦτον τρέπουσι, καὶ τοὺς σὺν
 αὐτῷ κτείνουσι· καὶ στοιχήσαντες φόρους μετὰ τῶν Ἀφρων
 ὑπέστρεψαν.

C

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν Μανῆας διὰ θαλάσσης τῇ A.M. 6140
 10 Κύπρῳ· εἶχεν δὲ σκάφη ἀψί, καὶ παρέλαβεν Κωνσταντιάν

1 Δίῳ Δεκεμβρίῳ A.

6. ἀπῆλλαξεν ἀμηρεύσαντα A, διήλλα-

ξεν ἀμηρεύσας vulg.

8. τοῦ Ἀφῆν f.

10. Γρηγόριος A,

ὁ Γρηγ. vulg.

13. ἐξερρίζωσεν A, ἐξερίζ. vulg.

20. δὲ

σκάφη A, δὲ καὶ σκ. vulg.

quinto die, feria hebdomadis sexta, hora nona solis defectus contigit.

Hoc anno mense Dio, feria hebdomadis quinta, Umarus suorum A. C. 637
 dolis occisus fuit, caedis auctor fidei desertor Persa quidam extitit.
 is precibus vacantem offendens, gladium in ventrem adactum impulit,
 atque ita ille vitam morte commutavit, anno ameratus sive principatus
 duodecimo. eo sublato Uthmanus eius consanguineus Phani filius
 Saracenorum dux constituitur.

A. C. 638

Arabum ducis Uthman annus primus.

Hoc anno Gregorius patricius, Afris sibi adiunctis, seditionem in
 Africa movit.

Hoc anno ingens ventus in terram incumbens multas stirpes prae- A. C. 639
 grandaeque arbores radicitus evulsit, multasque statuas e columnis
 excussit. eodem anno Saraceni expeditionem in Africam moverunt,
 et pugna cum tyranno Gregorio commissa, in fugam eum vertunt, et
 eius exercitum delent, et vectigalibus ex pacto Africae impositis re-
 versi sunt.

Hoc anno armata classe expeditionem in Cyprum Mavias susce- A. C. 640
 pit. eius navigia ad mille et septingenta numerata sunt. Constan-

σὺν τῇ νήσῳ πάσῃ, καὶ ταύτην ἐλυμήνατο. ἀκούσας δὲ Κα-
κὸριζον κουβικουλάριον κατ' αὐτοῦ μετὰ πλείστης δυνάμεως
Ῥωμαϊκῆς ἐρχόμενον, ἀνέπλευσεν κατέναντι Ἀράδου, καὶ κα-
θορμίσας τὴν ἑαυτοῦ ναυτολίαν τὴν πολίχνην τῆς νήσου ἰὸ
Κάστελλον ἐπειρᾶτο παραλαβεῖν, παντοίαις μηχαναῖς χρωόμε-
νος. μηδὲν δὲ ἐξισχύσας, πέμπει πρὸς αὐτοὺς ἐπίσκοπόν τι-
να, Θεωμάριχον τοῦνομα, ἐκφραθεῖν αὐτοὺς ἀφιέναι τὴν πόλιν
καὶ ὑποσπόνδους εἶναι, ἐξιέναι δὲ τῆς νήσου. ὥς οὖν πρὸς
αὐτοὺς εἰσῆει ὁ ἐπίσκοπος, τοῦτον ἐκράτησαν ἔνδον, Μανία
δὲ οὐκ εἶξαν. καὶ δὴ ἀνονήτου γενομένης τῆς κατὰ Ἀράδου
πολιορκίας, ἀνστρέψεν εἰς Διμασκόν, ἐπεὶ ὁ χειμὼν κατέ-
λαβεν.

A.M. 6141 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ Μανίας κατὰ τῆς Ἀρά-
δου σφοδρῶς παραταξάμενος, καὶ ταύτην λόγῳ παρέλαβεν εἰς
τὸ κατοικεῖν αὐτοὺς ἔνθα βούλονται. τὴν δὲ πόλιν ἐνέκρη-
σεν, καὶ ἀπετείχισεν, καὶ τὴν νῆσον ἀοίκητον κατέστησεν, ἕως
τοῦ νῦν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει γέγονεν ἐν Ῥώμῃ σύνοδος ὑπὸ Μαρτίνου
τοῦ πάπα κατὰ τῶν μονοθελητῶν.

A.M. 6142 Τούτῳ τῷ ἔτει στρατοπεδάρχης σὺν τοῖς Ἀραβῶν ἐπε-

1. καὶ Κόριζον A. 3. κατὰ ἐναντία Ῥόδου A a f. 4. τὸν
K. vulg. 10. γενομένης A, γενομένου vulg. 11. ἐν Δαμά-
σῳ A. 13. τῆς add. ex A. 16. ὥς τοῦ νῦν vulg.

tiam civitatem cepit, universam subegit insulam, et magnum in eam
detrimentum intulit. cum vero Cacorizum cubicularium adversum se cum
maximis Romanorum copiis advenire audiret, classem Aradum versus
divertit, ubi classis bellicum omnem apparatus ad insulae oppidum
exonerans, machinis omnibus adhibitis castellum occupare tentabat.
conatibus licet strenuis parum aut nihil succedentibus, episcopum no-
mine Thomarichum, ut urbem eius potestati permitterent, vectigales
agerent, ac tandem insula omnino decederent, minis et terroribus su-
surum misit. ut urbem ingressus est episcopus, cives intra moenia
secum detinere, et Maviae imperium detrectare. quamobrem irrita
Aradi obsidione, cum hiems appeteret, Damascum se recepit.

A. C. 641 Hoc anno Maviae educto et composito exercitu adversus Aradum
arma convertit. illam vero ea conditione cepit, ut oppidani, ubi li-
buisset, habitare possent, urbem vero igne succendit, moenia evertit,
et usque in hodiernum diem effecit insulam incolis omnibus de-
sertam.

Eodem anno concilium Romae a Martino papa damnandis mono-
theletis celebratum est.

A. C. 642 Hoc anno Arabicorum castrorum praefectus in Isauriam impres-

στράτευσεν κατὰ Ἰσαυρίας· καὶ κτείνας, πολλοὺς ἡχμαλω-
 τευσε· καὶ μετὰ πεντακισχιλίων δεσμίων ὑπέστρεψεν. πέμ-
 πει δὲ ὁ βασιλεὺς Κώνστας Προκόπιόν τινα πρὸς Μανίαν
 ζητῶν εἰρήνην. ὃ καὶ γέγονεν ἔτη β' Γρηγόριον υἱὸν Θεοδώ-
 5 ρου λαβῶν Μανίας ἐνέχυρον ἐν Δαμασκῶ. B

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστασίασεν Πασαγνάθης ὁ τῶν Ἀρμενίων Α.Μ. 6143
 πατρικίος τῷ βασιλεῖ· καὶ σπονδίας μετὰ Μανίου πεποίηκεν, V. 228
 δεδωκώς αὐτῇ καὶ τὸν ἴδιον υἱόν. ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς
 ἤλθεν ἕως Καισαρίας Καππαδοκίας, καὶ ἀπελπίσας τῆς Ἀρ-
 10 μετίας ὑπέστρεψεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει Γρηγόριος ὁ ἀδελφὸς Ἡρακλείου ἐν Α.Μ. 6144
 Ἡλιοπόλει ἀπέθανεν, καὶ σμυρνησθεὶς εἰσήχθη ἐν Κωνσταν- C
 τινουπόλει. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει κόμης δὲ οὐρανοῦ κατηνέχθη, καὶ
 φόβος μέγας ἐπέπεσεν τοῖς ἀνθρώποις.

15 Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος Παῦλος ἔτη ιβ'.

Παῦλος τελευτᾷ· καὶ Πύρρος πάλιν ἀποκατεστήθη μῆ-
 νας δ' καὶ ἡμέρας κγ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μανίας τὴν Ῥόδον καταλαβὼν κατέειλεν Α.Μ. 6145
 τὸν κολοσσὸν Ῥόδου μετὰ ατξ' ἔτη τῆς αὐτοῦ ἰδρύσεως, δν
 20 Ἰουδαῖός τις ὠγησάμενος ἔμπορος Ἐδεσσαῖος ἐννακοσίας κα-

6. hic annus omittitur in A a e f.	11. ἀδελφιδὸς a.	12.
σμυρνησθεὶς f.	εἰσήχθη ἐν Κων. Α, ἠνέχθη Κπ. vulg.	15.
Παῦλος A a f, Πέτρος vulg.	16. ἀπεκατέστη A a f.	μῆ- νας Δ, καὶ μῆνας vulg.

sionem fecit, et magna strage edita, plures in captivitatem misit, et cum victorum millibus quinque ad suos regressus est. imperator autem Constans Procopio quodam ad Maviam misso, pacem exposcebat: quod anno secundo postmodum Mavias praestitit, Gregorio Theodori filio pactorum initorum obside Damasci retento.

Hoc anno Pasagnathes Armeniorum patricius in imperatorem per- A. C. 643
 dnellis arma suscepit, et filio Maviae in obsidem dato, belli cum eo societatem iniit. nuncio perduellionis audito, imperator Caesarem usque Cappadociae se contulit, et rebus Armeniae desperatis in urbem reversus est.

Hoc anno imperatoris Heraclii frater Gregorinus Heriopoli diem A. C. 644
 extremum obiit, et myrrha conditus Cpolim relatus est. hoc etiam anno pulvis e caelo imbris instar depluit, et metus ingens hominum animis incubuit.

Cpoleos episcopatum annos duodecim Paulus obtinuit.

Paulus fato fungitur, et Pyrrhus rursus per menses quatuor et dies viginti tres restituitur.

Hoc anno Rhodo a Saracenis occupata, Mavias Rhodium coles- A. C. 645
 sum mille trecentis et sexaginta annis postquam positus fuerat deie-

Δμήλους ἐφόρτωσεν αὐτοῦ τὸν χαλκόν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀβιβος ὁ τῶν Ἀράβων στρατηγὸς τὴν Ἀρμενίαν ἐπεστράτευσεν. καὶ περιτυχὼν Μαυριανὸν τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν κατεδίωξεν αὐτὸν ἕως τῶν Κωκασίων ὄρεων, καὶ τὴν χώραν ἐληΐσατο.

A. M. 6146 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ Μανίας, καὶ ἑρίσατο P. 287 γενέσθαι ἐξοπλισμὸν μεγάλην τῶν πλοίων πρὸς τὸ ἀνελθεῖν τὸν στόλον αὐτοῦ κατὰ Κωνσταντινούπολιν. ἡ δὲ πᾶσα ἐτοιμασία ἐν Τριπόλει ἦν τῇ κατὰ Φοινίκην. τοῦτο δὲ Θεωσάμενοι δύο ἀδελφοί τινες φιλόχριστοι ἐν Τριπόλει καταμένοντες υἱοὶ Ἰουκινάτωρος, ζήλω Θεοῦ τρωθέντες, ἐπὶ τὸ δεσμοκτήριον τῆς πόλεως ὤρμησαν. εἶχε δὲ πλῆθος δεσμίων Ῥωμαίων, καὶ διαρρήξαντες τὰς πύλας καὶ τοὺς δεσμίους λύσαντες, ἐπὶ τὸν ἀμνηρῶν τῆς πόλεως ὤρμησαν, καὶ κτείναντες αὐτὸν τε καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἄπασαν πυρὶ καταναλάσαντες, ἐπὶ τὴν Ῥωμανίαν ἀπέπλευσαν. πλὴν οὐδ' οὕτως τῆς Βαυτῆς ἐπαύσατο ἐξαρτύσεως· ἀλλ' ὁ μὲν Μανίας στρατεύει ἐπὶ Καισάρειαν Καππαδοκίας, Ἀβουλαβάρ δὲ στρατηγὸν κατέστησεν τῆς ναυπλοίας· ὃς παραγενόμενος εἰς τὸν λεγόμενον Φοινίκα τῆς Ἀναίας, ἔνθα ἦν ὁ βασιλεὺς Κώνστας μετὰ 20

1. Ἀβιβος f. 2. τὴν add. ex A. 3. καταδιώκει A. 6. καὶ ἑρίσατο om. A f. 7. πρὸς τὸ] τοῦ A. 12. δεσμ. Ῥωμ. A. Ῥωμ. δεσμ. vulg. 14. καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ add. ex A. 17. ἐξαρτύσεως A, ἐξαρτήσεως vulg. 18. Ἀβουλαβάρ A f, Ἀβουλαονάρ a. 19. τῆς αὐτῆς πλοιοποιίας A 2, τῆς ἐπιποίας f.

cit. Iudaeus quidam Edessenus cum mercatus mungentos ex eius metallo camelos oneravit. eodem anno Abibus Arabum dux in Armeniam manu armata ingressus est, Maurianumque Romanorum ducem cum copiis obviam factum, ad Caucasios usque montes fugavit, et regionem quaqua patet depraedatus est.

A. C. 646 Hoc anno Mavias exercitum instauravit, ingentem vero classem armis virisque munitam, ut bellum et caedem Cpoli inferret, parari iussit. omnem porro bellicum apparatus ad Tripolim, quae Phoeniciae civitas est, colligi curavit. eo conspecto fratres duo christicolae, qui Tripoli sedem fixerant, filii Buccinatoris, divino animi ardore exagitati, ad publicos civitatis carceres irruunt (erat certe Romanorum numerus haud contemnendus in vinculis) efractisque vi foribus vincisque liberatis, in civitatis ameram impetum faciunt, eoque cum toto comitatu occiso, supellectilem eius omnem flammis absumunt, et in Romanam ditionem transfretantur. arripso vero bellum movendi proposito non abcessit Mavias, quin immo exercitum Caesaream Cappadociae ipse transfert, Abulabarum autem classis praefectum consti-

τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στόλου, ναυμαχεῖ μετ' αὐτοῦ. μέλλοντος δὲ τοῦ βασιλέως ναυμαχεῖν, θεωρεῖ κατ' ὄναρ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ εἶναι αὐτὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ. διῦπνισθεὶς δὲ διηγῆσατό τινι ὄνειροκρίτῃ τὸ ὄραμα. ὃ δὲ ἔφη· ὦ βασιλεῦ, εἶδε μὴ ἐκοι-
 5 μῆθης, μήτε τὸ ὄνειρον εἶδες, τὸ γὰρ εἶναί σε ἐν Θεσσαλο-
 νίκῃ [Θεσσαλονίκη] ἐγκρίνεται· πρὸς τὸν ἐχθρὸν σου ἡ νίκη V. 229
 τρέπεται. τοῦ δὲ βασιλέως μηδένα ποιησαμένου λόγον περὶ
 τούτου, πρὸς παράταξιν ναυμαχίας τὸν Ῥωμαϊκὸν στόλον C
 προηγήσατο καὶ πόλεμον· καὶ δὴ συμβαλόντες ἀλλήλοις ἤτ-
 0 τῶνται Ῥωμαῖοι· καὶ συγκιρνᾶται ἡ θάλασσα τοῖς αἵμασι
 τῶν Ῥωμαίων. ἐνέδυσσε δὲ ὁ βασιλεὺς ἄλλον τινὰ τὴν ἑαυ-
 τοῦ ἐσθῆτα· καὶ εἰσπηθήσας ὁ υἱὸς τοῦ Βουκινάτωρος ὁ
 προλεχθεὶς εἰς τὸ βασιλικὸν σκάφος τὸν βασιλέα ἀφαρπιάσας,
 καὶ εἰς ἕτερον σκάφος τοῦτον μεταβαλὼν παραδόξως διέσω-
 15 σεν. αὐτὸς δὲ ἀνδρείως ἐπιστὰς τῇ βασιλικῇ νηϊ πολλοὺς
 ἀνεῖλεν ὁ γενναϊότατος, θανάτῳ ἑαυτὸν παραδοὺς ὑπὲρ τοῦ
 βασιλέως. τούτον δὲ κυκλώσαντες οἱ πολέμιοι καὶ ἐν μέσῳ
 κατασχόντες ἐδόκουν αὐτὸν εἶναι τὸν βασιλέα. μετὰ δὲ τὸ D
 πολλοὺς ἀνελεῖν κτείνεται καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν πολεμίων, σὺν
 20 τῷ φοροῦντι τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα. ὃ δὲ βασιλεὺς οὕτω τρε-

3. δὲ add. ex A. 6. Θεσσαλονίκη omittendum videtur. 9.
 προηγήσατο A, προσετήσατο vulg. συμβαλόντες A, συμβάλ-
 λοντες vulg. 14. μετέβαλεν καὶ A. 15. ἀνδρείως A, ἀν-
 δρείος vulg. 18. τὸν βασιλέα om. A a f. 19. ἐκτείναν
 αὐτὸν οἱ πολέμιοι A.

tuit. is Phoenicem (Lyciae locum quendam sic dicunt), ubi imperator Constans castra classemque tenebat, appellens, cum eo navali praelio decertat. inter primos autem parandae maritimae pugnae tumultus nocturnae quietis somnio Thessalonicae reperiri se imaginabatur. excitatus somniorum coniectori visionem enarrat. dicit ille: utinam neque dormisses, neque vidisses somnium. etenim Thessalonicae te reperiri mali omnis argumentum est. Thessalonica quippe victoriae ad hostem transitus iudicatur. imperator nulla iudicii istiusmodi ratione habita, in navalis certaminis ordinem Romanas copias componit, et ad bellum provocat. pugna itaque ad invicem commissa superantur Romani, totumque mare illorum sanguine inficitur. imperator cum altero quopiam habitum mutavit. tum vero memoratus Buccinatoris filius in regiam ratem insiliens rapuit imperatorem, eumque ex hac in alteram traductum praeter universorum expectationem periculo praesenti eripuit. ipse vero quasi regiae navis praefectus eidem impositus plenus Marte dimicabat, ac tandem imperatoris gratia mortem strenue oppetiit. quamobrem hostes eum quem imperatorem esse rebantur undequaque intercludentes, multis prius ad ne-

πρωάμενος σώζεται, καὶ καταλιπὼν πάντας ἀπέλευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

- A.M. 6147 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐδολοφονήθη Οὐθμῶν ὁ τῶν Σαρακηνῶν στρατηγὸς ὑπὸ τῶν ἐν Ἐδρίβαις, ἀμηρεύσας ἔτη ι'. γέγονεν δὲ ἀνασοβὴ μέσον αὐτῶν. ὅσοι γὰρ κατὰ τὴν ἔρημον ὑπῆρχον. 5
P. 288 τὸν Ἀλῆ ἤθελον, ἀνεψιὸν τοῦ Ἀλῆ, γαμβρὸν ὄντα τοῦ Μοναμέδ· οἱ δὲ κατὰ Συρίαν καὶ Αἴγυπτον, τὸν Μανῆαν ἤθελον ὅς καὶ ἐνίκησεν καὶ ἐκράτησεν ἔτη κδ'.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μανῆας ἔτη κθ'.

- A.M. 6148 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μανῆας κατὰ Ἀλῆ· καὶ 10
συναδροῦνται ἀμφοτέρω ἀναμέσον Βαρβαλίσου, εἰς τὸ Καισάριον πλησίον τοῦ Βύφρατον. οἱ δὲ τοῦ Μανῆου ἐπικρατέστεροι γεγωότες τὸ ὕδωρ ἔλαβον· εἰς δίψαν δὲ ἐλθόντες οἱ τοῦ Ἀλῆ ἐλειποτάκουν. Μανῆας δὲ οὐκ ἤθελεν πολεμῆσαι· ἀλλ' ἀπονητὶ τὴν νίκην ἤρατο. 15,

- A.M. 6149 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ βασιλεὺς κατὰ Σλαβι-
νίας, καὶ ἠχμαλώτευσεν πολλοὺς, καὶ ὑπέταξεν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Μάξιμον καὶ τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ ἐπράχθη, ὑπὲρ τῆς ὁρθῆς πίστεως ἀγωνισαμένων κατὰ τῶν

3. τῶν Ἀράβων Α. 4. Ἐνεθριβοῖς Α a f mg. Par. 5. μέ-
σων αὐτῶν Α. 9. Ἀράβων — κθ' om. Α a f. 11. Βαρ-
καλίσου Α. 13. δὲ Α, 1ε vulg. 18. καὶ add. ex Α. 19.
ὑπὲρ Α, περι vulg.

cem datis, ipsum etiam interfecere una cum eo, qui vestes imperato-
rias induerat. imperator igitur in fugam versus, incolumis evasit, re-
lictisque omnibus Cpolim solvit.

- A. C. 647 Hoc anno Uthmanus Saracenorum dux ameræ provincia decem
annos functus ab Ethribensibus dolo appetitus interiit. dissidium au-
tem inter Arabes exortum est. qui enim deserti loca tenuere Alim,
alterius Alis nepotem, Muamed generum, desiderabant principem.
qui vero Syriam et Aegyptum incoluere Maviam promovebant, cuius
pars superior extitit, et imperium obtinuit annos viginti quatuor.

Arabum dux Mavias annos 29 regnat.

- A. C. 648 Hoc anno Mavias bellum adversus Alim movit, et in mediâ Bar-
balissi planitie ad Caesarium iuxta Euphratem uterque exercitum
eduxit. Maviae acies victoria superior effecta amnis fluentia occupat.
siti vero aciem Alis invadente, milites aquarum penuria viriam et
animi deliquium patiebantur. Mavias itaque praelium detrectans abs-
que ullo labore victoriam tulit.

- A. C. 649 Hoc anno imperator in Sclaviniam expeditionem suscepit, pluri-
busque barbaris in captivitate actis, provinciam subegit. hoc quo-
que anno quæ sanctum Maximum et eius discipulos spectant, gesta,
iis nimirum pro recta fidei sententia sustinenda adversus monothele-

μιορθελητῶν, οὓς Κώνστας εἰς τὴν ἑαυτοῦ κακοδοξίαν μὴ ἰσχύσας μετενέγκαι, τὴν θεόσοφον καὶ πολυμαθεστάτην γλῶσσαν τοῦ ἁγίου ἀπέτεμεν μετὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτοῦ, ὡς C πλεῖστα κατὰ τῆς αὐτοῦ δυσσεβείας σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ 5 Ἀναστασίοις συγγραφάμενοις, ἃ καὶ κατ' ἔπος οὗτοι γεγράψασιν, ὡς οἱ φιλομαθεῖς γινώσκουσιν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστοιχήθη μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Ἀρά- A.M. 6150 βων τοῦ Μανθίου προεβύσαντος διὰ τὴν ἀνταρσίαν, ἵνα τε- V. 230 λῶσιν Ῥωμαίους οἱ Ἀραβες καθ' ἡμέραν νομίσματα χίλια 10 καὶ ἵππον καὶ δοῦλον· γέγονε δὲ καὶ σεισμὸς μέγας ἐν τού- D τῳ τῷ χρόνῳ καὶ πτώσις ἐν τε τῇ Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ μηρὶ Δαισίῳ ἰνδικτιῶνι β'. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐξωρίσθη Μαρτί- 15 ἀνωτάτος πάπας Ῥώμης ὑπὲρ τῆς ἀληθείας γενναίως ἀγωνισάμενος, καὶ ὁμολογητῆς γενόμενος ἐν τοῖς κλίμασι τῆς ἀνατολῆς τελευτήσας.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεῖλεν Κώνστας Θεοδοσίον τὸν ἴδιον A.M. 6151 ἀδελφόν. τῶν δὲ Ἀράβων ὄντων εἰς τὸ Σαπφίν, ἐδολοφονήθη 6 Ἀλή, ὁ τῆς Περσίδος· καὶ μονοκρατορεῖ ὁ Μανθίας βασι- 20 λικῶς κατοικήσας ἐν Δαμασκῷ, καὶ τοὺς θησαυροὺς ἐκεῖ ἀπο- P. 289 θέμενος τῶν χρημάτων.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεφάνη αἵρεσις Ἀράβων, οἱ λεγόμενοι A.M. 6152

3. ἀπέτεμεν om. A a f. 5. κατ' ἔπος] καθέσεως A. 8. τε-
 λῶσιν Δ, τελέσωσιν vulg. 12. Δαίσιω A.

tas decertantibus. eos cum Constans in perversum sensum abducere non valeret, divina sapientia fluentem et varia eruditione florentem illam sancti linguam una cum illius dextera abscidit, utpote quae multa adversus eius impietatem una cum discipulis (erant illi uterque Anastasius) conscripsisset, quae et ipsi ad verbum exscripserunt, ut omnibus scientiarum studiosis notum est.

Hoc anno Maviae legatione ab imperatore suscepta, Arabes, se- A. C. 650 ditionibus et tumultibus iactati, cum Romanis pacti sunt, ut nimirum per singulos dies nummos mille, equum et servum Romanis pendere-
 rent. inter haec magnus terrae motus mense Daesio indictione secunda per Palaestinam et Syriam exortus magnis ruinis causam dedit. hoc etiam anno sanctissimus Martinus papa Romanus pro veritate fortiter propugnanda hucusque praeliatus et iam confessor factus, in orientis partibus vitam finivit.

Hoc anno Constans Theodosium fratrem germanum occidit. Ara- A. C. 651
 bibus porro ad Sapphim considentibus, Ali Persidis princeps sublatus est, ex quo Mavias imperium Arabum solus adipiscitur. hic Da-
 masci regiam firmat, et pecuniarum thesauros illic reponit.

Hoc anno Arabum haeresis, cui Charurgitarum inditum nomen, A. C. 652

Χαρουργίται. Μανίας δὲ τούτους χειρωσάμενος, τοὺς ἐν Περσίδι ἐταπεινώσεν. τοὺς δὲ ἐν Συρίᾳ ὑψώσεν· καὶ τοὺς μὲν ἐκάλεσεν Ἰσαμίτας, τοὺς δὲ Ἡρακίτας. καὶ τῶν μὲν Ἰσαμιτῶν τὰς ῥόγας ἀνήνεγκεν ἕως διαχοσίῳν νομισμάτων· Βτῶν δὲ Ἡρακιτῶν κατήνεγκεν ἕως λ' νομισμάτων. 5

A.M. 6153 Τούτῳ τῷ ἔτει καταλιπὼν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντινουπόλεως μετέστη ἐν Συρακούσῃ τῆς Σικελίας, βουλευθεὶς ἐν Ῥώμῃ τὴν βασιλείαν μεταστῆσαι. καὶ πέμπει ἀγαγεῖν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ Κωνσταντῖνον, Ἡράκλειον καὶ Τιβέριον· οἱ δὲ Βυζάντιοι οὐκ ἀπέλυσαν 10 αὐτούς.

A.M. 6154 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν οἱ Ἄραβες κατὰ Ῥωμανίας, καὶ πολλοὺς ἡχμαλωτέυσαν· καὶ πολλοὺς τύπους ἤρ- C μωσαν.

A.M. 6155 Τούτῳ τῷ ἔτει ἡχμαλωτίσθη μέρος τῆς Σικελίας, καὶ 15 ᾤκισθησαν ἐν Δαμασκῷ θελήσει αὐτῶν.

A.M. 6156 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο πλάνη τῶν νησιεῶν. καὶ ἐπεστράτευσεν ὁ Ἀβδεραχμάν, ὁ τοῦ Χαλέδου, τὴν Ῥωμανίαν, καὶ ἐν αὐτῇ ἐχείμασεν, καὶ πολλὰς ἐλυμήνατο χώρας. οἱ δὲ Σκλαβινοὶ τούτῳ προσρύνετες, σὺν αὐτῷ ἐν Συρίᾳ κατῆλθον 20

4. διαχοσίῳν — — — ἕως om. A f. 7. τῆς add. ex A. 8. τοῦ ἀγαγεῖν A, ἀγαγεῖν — — υἱοὺς αὐτοῦ om. A. 10. οὐκ ἀπέλυσαν A, οὐ κατέλυσαν vulg. 13. πλείους τόπους A 2. 16. ἐν Δαμασκῷ om. f.

emersit. quos cum Mavias edomasset, iis, qui Persiam incolebant, afflictis, alios in Syria positos opibus et honoribus evexit, et illos quidem Isamitas, istos vero Heracitas appellavit, ac insuper Isamitarum stipendiis ad ducentos nummos auctis, Heracitarum pretium ad triginta imminui decrevit.

A. C. 653 Hoc anno de transferenda Romam imperii sede imperator consiliatus, Cpoli relicta Syracusas Siciliae urbem migravit. quamobrem misit qui uxorem suam tresque liberos, Constantinum, Heraclium atque Tiberium, ad se adducerent, sed Byzantii cives eos abire minime passi sunt.

A. C. 654 Hoc anno Arabes eductis per Romanam ditionem copiis, captivorum multitudinem immensam abegerunt, et in plures provincias vastitatem induxerunt.

A. C. 655 Hoc anno Siciliae bona pars captivitate oppressa, cives abducti sponte sua Damasci sedem fixerunt.

A. C. 656 Hoc anno error in isioniorum tempus invaluit. porro Abderachman Chaledi filius exercitu in Romanam ditionem deportato, illic hiberna duxit, et multas provincias depopulatus est. Sclavini vero

χιλιάδες πέντε, καὶ ᾤκησαν εἰς τὴν Ἀπάμειαν χώραν ἐν κώμῃ D
Σκευοκοβόλω.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θωμᾶ ἔτος α'. A.M. 6157

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Βουσοῦρ κατὰ Ῥωμανίας·
5 καὶ ἀπέθανεν Θωμάριχος ὁ ἐπίσκοπος Ἀπυμείας· καὶ ἐκάη
ὁ ἐπίσκοπος Ἐμέας.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν πάλιν Βουσοῦρ τῇ Ῥωμα- A.M. 6158
νίᾳ, καὶ ἐλυμήνατο τὰ μέρη Ἐξαπόλεως, καὶ Φαδαλαῦς ἐκεῖσε P. 290
ἐχείμασε. V. 231

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ τῶν Ἀρμενιακῶν στρατηγὸς Σαβώριος A.M. 6159

Περσογενῆς ἐστασίασεν κατὰ Κώνστα τοῦ βασιλέως· καὶ
πέμπει πρὸς Μανίαν Σέργιον τὸν στρατηλάτην ὑποσχόμενος
τῷ Μανίᾳ ὑποτάξαι τὴν Ῥωμανίαν, εἰ αὐτῷ συμμαχήσει B
κατὰ τοῦ βασιλέως. γνοὺς δὲ Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς τοῦ βα-

15 σιλέως, ἀποστέλλει καὶ αὐτὸς πρὸς Μανίαν Ἀνδρέαν τὸν κου-
βικουλάριον μετὰ δώρων, ὅπως μὴ συνδώσῃ τῷ ἀντάρτῃ. κα-
ταλαβὼν δὲ Ἀνδρέας τὴν Δαμασκὸν, εἶδεν Σέργιον προλα-
βόντα, ὁ δὲ Μανίᾳς ὑπεκρίνατο συμπαιθεῖν τῷ βασιλεῖ. ἦν
δὲ Σέργιος καθήμενος πρὸς Μανίαν, καὶ εἰσελθόντος Ἀνδρέου,
20 ἰδὼν αὐτὸν ὁ Σέργιος ἐπηρέθη. ὁ δὲ Μανίᾳς ἐμέμψατο τὸν

1. ᾤκισθησαν A. 2. Σελευκοβόλω A. 5. ἐκάθη A. 8.
Ἐξαπόλεως καὶ om. A f. Κεφαλάδας A, Φαιδαλάς a, Φαλά-
δας f, Σφαδαλαῦς vulg. 10. Ἀρμενίων a. Σαβούριος A f.
13. συμμαχήσει A, συμμαχήσῃ vulg. 16. συνδώσει A. 18.
ὑπεκρίνατο A, ὑπεκρίνεται vulg. 20. ὁ δὲ Μανίᾳς — — ὁ δὲ
Σέργιος om. A f.

ad quinque millia ipsi adiuncti, per Syriam effusi sunt, et in Apa-
maeorum agro ad Sceuocobolum oppidum habitavere.

Croleos episcopi Thomae annus primus.

A. C. 657

Hoc anno Busur Romanorum fines armata manu penetravit.
Thomarichus autem Apameae episcopus defunctus est, et Emesenus
igne periit.

Hoc anno Busur renovato exercitu Romanas provincias fatigavit, A. C. 658
et Exapoleos partes devastavit, Phadadas autem illic cum copiis hie-
mem egit.

Hoc anno Saborius e Persia originem trahens Armenicae militiae dux A. C. 659
in imperatorem Constantem perduellis arma movit. hic, Sergio militiae
magistro ad Maviam delegato, imperium Romanum ei se subiecturum, si
modo in imperatorem suggerat auxilium, pollicetur. eo cognito Constans
imperatoris filius Andream cum muneribus ad Maviam, ne rebelli
ferat opem, pariter misit. Andreas Damascum adveniens, Sergium com-
perit et locum et principis animum praeoccupasse. Maviarum igitur in im-
peratorem pietatem et compassionis affectum simulabat. Maviarum Sergio

Σέργιον, λέγων· ἐδειλίυσας. ὁ δὲ Σέργιος ἀπελογήσατο κατὰ συνήθειαν τοῦτο πεποιηκέναι. στραφεῖς δὲ Μαντίας λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· τί ζητεῖς; ὁ δὲ λέγει· ἔνυ δώσης βοήθειαν κατὰ τοῦ ἀντίρτου. ὁ δὲ λέγει· ἠμφότεροι ἐχθροὶ ἐστέ· καὶ τῷ πλείω παρασχόντι μοι δίδωμι. καὶ ὁ Ἀνδρέας ἔφη πρὸς αὐτόν· μὴ ἀμφιβάλῃς, ἀμηνᾶ, ὅτι ὀλίγα παρὰ βασιλέως κρείττον σοι, ἢ πλεῖστα παρὰ ἀντίρτου· ὅμως, ὡς ἐρασιμῶς ἔχεις, ποιεῖ. καὶ ταῦτα εἰπὼν Ἀνδρέας ἐσιώπησεν. ὁ δὲ Μαντίας λέγει· σκέπτομαι περὶ τούτου· καὶ κελεύει ἀμφοτέρους ἐξελεθεῖν. προσκαλεσάμενος δὲ Μαντίας κατ' ἰδίαν τὸν Σέργιον, λέγει αὐτῷ· μηκέτι προσκυνήσης τῷ Ἀνδρέᾳ, ἐπεὶ οὐδὲν ἀνύσεις. καὶ τῷ ἐπαύριον προλαβὼν ὁ Σέργιος τὸν Δ' Ἀνδρέαν, πρὸς Μαντίαν ἐκάθητο. καὶ εἰσελθόντος τοῦ Ἀνδρέου, οὐκ ἐπηγέρθη ὡς ἐχθρῆς. ὁ δὲ Ἀνδρέας περιβλεψάμενος δεινῶς τῷ Σεργίῳ, ὕβρισε, καὶ ἠπειλήσε λέγων· ὅτι εἰ ἴζω, δεῖξαι σοι ἔχω, τίς εἰμί. ὁ δὲ Σέργιος ἔφη· οὐκ ἐπεγείρομαι σοι, ὅτι οὐκ εἰ ἀνὴρ, οὐδὲ πάλιν γυνή. ἀμφοτέρους δὲ παύσας ὁ Μαντίας, τῷ Ἀνδρέᾳ ἔφη· στοίχησον δοῦναι καθὼς ὁ Σέργιος δίδωσι. καὶ πόσον ἐστίν; ἔφη ὁ Ἀνδρέας. ὁ δὲ Μαντίας ἔφη· τὴν εἰσφορὰν τῶν δημοσίων παρέχειν το

5. πλείον παρέχοντι A. 10. τὸν add. ex A. 12. ἀνοίσεις f.
 13. ἐκάθητο A, ἐκάθετο vulg. 14. καθὼς χθρῆς A. 16. τίς
 εἰμί A, το, τίς εἰμί vulg. 17. πάλιν om. A.

forte assidebat, qui ut Andream ingredientem prospexit, festinus esurrexit. obiurgavit Sergium Mavias, et, extimisti, ait. factum excusavit Sergius, et iuxta patriam consuetudinem gessisse se protestatus est. ad Andream itaque Mavias conversus: quid postulas? inquit. subinfert ille: ut rebelli edomando opem tuam conferas. respondet Mavias: ambo inimicitias agitis, quare plura mihi pollicituro suppeltias exhibeo. ad quem Andreas: ne dubites, amera, honestius tibi ab imperatore modica, quam a perduelli plura accipere. verumtamen quod magis arridet, exequere. his dictis Andreas siluit. Mavias itaque: de istis, inquit, aequi bonique mihi cum meis erit consilium, ac simul utrumque foras e conspectu iussit abire. tum vero Sergium privatim ad se vocatum alloquutus, ut quid amplius, ait, Andream veneraris? nil proficis. sequenti itaque luce Sergius Andream praeveniens ad Maviae latus sedebat, nec ut pridie venienti Andreae assurrexit. eapropter Andreas torvo diroque conspectu Sergium iniuriis et minis impetiit, dicens: si modo vita superstes fuerit, quis sim, tibi demonstrabo. Sergius contra: tibi minime assurgo, eo quod nec vir, nec foemina sis. Mavias compescuit utrumque, dixit vero Andreae: quantum Sergius offert, paciscere te daturum. quid istuc est? ait Andreas. cui Mavias: publicum censuum in Ara-

τοῖς Ἀραβῖν. καὶ ὁ Ἄνδρέας ἔφη· βυβαί σοι, Μαυῖα, συμβουλεύεις τὸ σῶμα δοῦναι, τὴν δὲ σκιὰν κατέχειν. ὡς θέλεις, μετὰ Σεργίου στοιχεί· ἐγὼ γὰρ τοῦτο οὐ ποιῶ. πλὴν P. 291
 σὲ παρεῶντες, πρὸς τὸν Θεόν, ὡς δυνατωτέρον σου ὄντα ὑπερ-
 5 ασπίζειν Ῥωμαίοις, καταφεύγομεν, καὶ ἐπ' αὐτῷ τὰς ἐλπί-
 δας τιθέμεθα. ταῦτα εἰπὼν, λέγει τῷ Μαυῖα· σῶζου· καὶ
 ἔξῃλθεν ὑπὸ Δαμασκοῦ ἐπὶ τὴν Μελιτινήν, διὰ τὸ τὸν τύραν-
 νον εἶναι ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις, ἐν οἷς καὶ Σέργιος εἶχεν
 πορεύεσθαι. ὡς δὲ κατέλαβεν τὴν Ἀραβισσόν, περιτυγχάνει
 10 τῷ κλεισουροφύλακι. οὐ γὰρ συναπήχθη τῷ τυράννῳ. τούτῳ
 δὲ προστάττει παρατηρεῖν τὸν Σέργιον ἐπανερχόμενον, ἵνα
 αὐτὸν ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν. αὐτὸς δὲ ἐπορεύθη εἰς Ἀμνησιάν,
 τὸν Σέργιον ἐκδεχόμενος. τὰ δὲ πεπραγμένα τῷ βασιλεῖ ἐδήλω-
 σεν. Σέργιος δὲ στοιχήσας μετὰ Μαυῖου τὰ δοκοῦντα, παρέλα-
 15 βεν Φαδαλῶν στρατηγὸν Ἀράβων μετὰ βοηθείας βαρβαρικῆς V. 232
 συμμαχεῖν τῷ Σαβῳρίῳ. προπορευόμενος δὲ ὁ Σέργιος τῷ Φα-
 δαλῳ, καὶ περιχαρῶς πρὸς Σαβῳρίον ἀπερχόμενος, περιπί-
 πτει ἐν ταῖς κλεισούμαις τοῖς τοῦ Ἄνδρέου λόγοις. καὶ τοῦ-
 τον κρατήσαντες, πρὸς Ἄνδρέαν φέρουσι δέσμιον. ὁ δὲ Σέρ-
 20 γιος ἰδὼν τὸν Ἄνδρέαν, ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ,

4. παριούντες A. δυνατωτέρῳ σου ὄντι a f. 7. τὴν add.
 ex A. τὸν add. ex A. 9. περιτυγχάνει A, παρατ. vulg.
 10. συναπεί A. 12. ἄγῃ A. 15. Φαλάδην f. 16. Σα-
 βῳρῳ A f. 17. Φαδαλῳ A f. περιπίπτει ἐν A, παραπ.
 εἰς vulg.

bes collationem. miror te, Mavia, respondet Andreas, qui solidum corpus dare, umbram solummodo retinere consulis: paciscere prout fert voluntas cum Sergio, quod petis nusquam exequar. quamobrem te deinceps relicto, ad deum, qui potentia te superat, quique Romanos, quo vult modo, potest protegere, confugiamus: in eo spes omnis nostra sita est. his dictis, Maviae, vale, inquit, et Damasco egressus venit Melitinem, quod tyrannus in iis partibus diversaretur, per quas Sergius esset transiturus. ut Arabissum appulit, de rebus gerendis cum angustiarum custode tractat; haud enim ille tyranni signa fuerat sequutus. huic redeuntem Sergium observare praecipit, eumque ad se adducere. ipse Annesium progressus est, ubi retinendum Sergium expectaret: interim de rebus a se gestis imperatorem reddit certiozem. Sergius quae sibi libuissent cum Mavia pactus, Phadalam Arabum ducem cum auxiliaribus barbarorum copiis Saborio militaturis secum accepit, et Phadalam praecurrens, dum laetus admodum ad Saborium contendit, in insidias ad fauces montium ab Andrea sibi paratas incidit: quare comprehensum, et vinculis alligatum ad Andream deferrunt. Sergius Andream primo conspiciatus, ad eius pedes veniam

δεόμενος φείσασθαι αὐτοῦ. ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· σὺ εἶ Σίρ-
 γιος ὁ καυχώμενος ἐν τοῖς αἰδοίοις ἐπὶ Μανίου, καὶ μεθ' ἡλυ-
 θρίαν ἀποκαλῶν. ἰδοὺ· ἀπὸ τοῦ νῦν τὰ αἰδοῖά σου οὐδὲν
 σε ἀφελήσουσιν, ἀλλὰ θανατώσουσιν. ταῦτα εἰπὼν, ἐπιτρέ-
 πει ἐκτεμηθῆναι αὐτοῦ τὰ αἰδοῖα· καὶ ἐκρέμασεν αὐτὸν ἐπὶ
 ξύλου. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ἀκούσας τὴν τοῦ Φαδαλαῖ ἀφίξιν
 εἰς τὴν Σαβωρίου βοήθειαν, ἀποστέλλει Νικηφόρον τὸν πα-
 τρίκιον μετὰ Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως ἀντιτάξασθαι τῷ Σαβωρίῳ.
 ἦν δὲ Σαβώριος εἰς Ἀδριανούπολιν, καὶ ὡς ἐπύθετο Νικηφό-
 ρον ἔρχεσθαι πρὸς αὐτόν, ἐγύμναζεν ἑαυτὸν πρὸς πόλεμον.¹⁰
 συνέβη δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, κατὰ τὸ εἰωθὸς τοῦτον τῆς
 πόλεως ἐφ' ἵππου ἀξελάνειν· ὡς δὲ γέγονεν πλησίον τῆς
 πύλης τῆς πόλεως, δίδωσι τῷ ἵππῳ τῇ μάστιγι. ὁ δὲ ἀφη-
 νιάσας, καὶ τούτου τὴν κεφαλὴν τῇ πύλῃ προσρήξας, κακῶς
 τοῦ ζῆν ἀπῆλλαξεν. καὶ οὕτως ὁ θεὸς τὴν νίκην ἐδωρήσατο¹⁵
 τῷ βασιλεῖ. Φαδαλαῖς οὖν ἐλθὼν εἰς τὴν Ἐξαπόλιν, καὶ μα-
 θῶν πάντα ἠπόρησεν. καὶ ἀποστέλλει πρὸς Μανίαν αἰτῶν
 βοήθειαν, διὰ τὸ τοὺς Ῥωμαίους εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν. πέμ-
 πει δὲ αὐτῷ ὁ Μανίας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰζίδ, καθοπλίσας αὐ-
 τὸν πλήθει βαρβύρων. παρεγένοντο δὲ ἀμφοτέρωι εἰς Χαλ-²⁰

2. ἔγκανχ. A. θηλυθρίαν a, θηλυθρίον vulg. 3. ἀπὸ τοῦ
 νῦν add. ex A. οὐδὲν σε A, οὐδὲν vulg. 6. Κωνσταντῖνος
 A, Κωνσταντῖνος vulg. 12. ἐφιππον A. 13. τῆς πύλης add.
 ex A. fort. τὴν μάστιγα. 14. τούτου τὴν κεφ. A, τούτου
 κεφ. vulg. 18. εἰς ὁμ. ἐλθ. A, ἐλθ. ε. ὁμ. vulg.

precaturus prolabitur. ad eum ille, tunc, inquit, Sergius ille existis,
 qui, me mulierculae nomine excepto, de tuis virilibus gloriabaris?
 virilia deinceps nil tibi profutura, quin immo mortem allatura, certo
 scias. his prolatis, partes quas virum efficiunt, ei resecari iussit, et
 ad lignum suspendi. Constantinus autem ubi Phadalam Saborio sup-
 petias venire audivit, Nicephorum patricium cum Romano exercita,
 qui se Saborio opponeret, misit. Saborius Adrianopolim forte occu-
 paverat, qui cum Nicephori adventus et nuncium accepit, se ipsum
 ad pugnam exercebat. eum itaque pro more sibi consueto extra ur-
 bis muros quadam die equum agitare contigit, urbis vero portae iam
 proximus equum inflicto flagello incitat. equus ob inflictum dolorem
 in sessorem rebellis, desultorio impetu caput ei ad portam allidit, ex
 quo infelici leto perire coactus est, sicque deus victoriam in impera-
 ris manus transtulit. Phadala Exapolim adveniens, ubi quae gesta
 erant rescivit, ad inagnas adductus est angustias, adeo ut auxilium a
 Mavia petitus miserit, quod iam Romani concordiam inire statuis-
 sent. Mavias filium suum Izid copioso barbarorum exercitu iustru-
 tum auxilio misit. quare ambo coniunctis armis Chalcedonem con-

κηδόνα, καὶ ἤχμαλώτευσαν πολλοὺς. παρέλαβον δὲ καὶ τὸ Ἀμώριον τῆς Φρυγίας πέντε χιλιάδας ἀνδρῶν ἐνόπλων ἀφέντες εἰς φυλακὴν αὐτοῦ· καὶ ἀνέκαμψαν εἰς Συρίαν. χειμῶνος δὲ γενομένου πέμπει ὁ βασιλεὺς τὸν αὐτὸν Ἀνδρέαν P. 292
 5 τὸν κουβικουλάριον· καὶ χιόνος πολλῆς οὕσης, ἐν νυκτὶ καταλαμβάνει, καὶ διὰ ξύλου ἀνέρχεται ἐπὶ τὸ τεῖχος· καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἀμώριον· καὶ πάντας κτείνουσι τοὺς Ἀράβας τὰς πέντε χιλιάδας· καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. ἐν αὐτῷ δὲ χειμῶνι πλήμμυρα ὑδάτων γέγονεν εἰς
 10 Ἐδεσσαν, καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο· ἐφάνη δὲ καὶ σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

A.M. 6160

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐδολοφονήθη ὁ βασιλεὺς Κώνστας εἰς Σικελίαν ἐν Συρακούσῃ ἐν βαλανείῳ, ᾧ ὄνομα Δάφνη. ἦν δὲ ἡ αἰτία
 15 αὕτη. μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Θεοδοσίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐμισήθη ὑπὸ τῶν Βυζαντιῶν· καὶ μάλιστα ὅτι τὸν Μαρτίνον τὸν ἀγιώτατον πάπαν Ῥώμης ἀτίμως ἤγαγεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐξώρισεν εἰς τὰ τῆς Χερσῶνος κλίματα, καὶ
 20 Μαξιμον τὸν σοφώτατον ὁμολογητὴν ἐγλωσσοκόπησεν καὶ ἐχειροκόπησεν, καὶ πολλοὺς τῶν ὀρθοδόξων αἰκίαις καὶ ἐξορίαις καὶ δημεύσεισι κατεδίκασεν, διὰ τὸ μὴ πείθεσθαι τῇ αἰρέσει αὐ- C

2. χιλιάδας A, χιλιάδες vulg.

4. δὲ add. ex A.

6. ξύλων A.

14. ἐν βαλανείῳ om. a f.

ἡ add. ex A.

18. τῆς add.

ex A. 19. ἐγλωσσοκόπησεν A f, ἐγλωσσοτόμησεν vulg.

veniunt, et captivorum numerum non contemnendum abducunt. tum vero Amorio Phrygiae urbe capta, et armatorum millibus quinque ad eius custodiam relictis, in Syriam regressi sunt. incumbente vero hieme, et nive plurima terrae faciem operiente imperator ipsum Andream cubicularium cum valida armatorum manu Amorium destinat, qui noctu consensu per ligna quaedam muro civitatem ingrediuntur, omnesque Arabes ad millia quinque, ne uno quidem superstite relicto, trucidant. porro illa hieme tanta aquarum exundatio Edessae fuit, ut multi suffocati sint. praeterea signum in caelo apparuit.

Cpoleonis episcopi Ioannis annus primus.

Hoc anno imperator Constans Syracusis Siciliae in balneo, cui A. C. 660 nomen Daphne, dolis in eum paratis occisus est. necis autem causa fuit huiusmodi. morte Theodosio fratri eius opera illata, Byzantinorum odium in eum vehemens exarsit, ubi maxime Martinum sanctissimum papam Romanum cum dedecore Cpolim transvexit, et in Chersonae regionem relegavit et Maximum insuper eruditissimum confesorem lingua mutilavit et eius abscidit manus, multosque praeterea orthodoxos, suam nimirum haeresim approbare recusantes, verberibus,

V. 233 τοῦ, καὶ τοὺς δύο Ἀναστασίους μαθητὰς ὑπάρχοντας τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ μάρτυρος Μαξίμου ἑξορίας καὶ βασιάνοις ἐπέδωκεν. διὰ τοι ταῦτα ἑμισήθη σφοδρῶς παρὰ πάντων. δειλιάσας δὲ ἠβουλήθη μετενεῖλαι τὸ βασιλείον εἰς Ῥώμην. ὄθεν καὶ τὴν βασιλισσαν καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ ἐπάραιε ἠθέλησεν, εἰ μὴ Ἀνδρέας ὁ κουβικουλάριος καὶ Θεόδωρος ὁ κολωνεῖας τὴν τούτου βουλὴν διεκάλυσαν. ἐποίησεν δὲ ἐν Σικελίᾳ ἔτη 5. εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ ἐν τῷ εἰρημένῳ βαλανεῖῳ συνεισηλθεν αὐτῷ τις Ἀνδρέας υἱὸς Τρωΐλου ὑπουργῶν αὐτῷ. ὡς δὲ ἤρξατο γαλλικῷ σμήχεσθαι, λαβὼν Ἀνδρέας τὸ κἀδιον δίδωσι κατὰ κορυφῆς τοῦ βασιλέως, καὶ εὐθέως ἀπέδρα. τοῦ δὲ βασιλέως χρονήσαντος ἐν τῷ βαλανεῖῳ, εἰσηλθῶσιν οἱ ἔξω, καὶ εὐρίσκουσι τὸν βασιλέα τεθνηκότα, καὶ τοῦτον θάψαντες, Μιζιζιόν τινα Ἀρμένιον βασιλέα πεποιθάντων βιασάμενοι τοῦτον. ἦν γὰρ λίαν εὐπρεπὴς καὶ ὠραιότατος. ἀκούσας δὲ Κωνσταντῖνος τὴν τοῦ πατρὸς ἀποβίωσιν μετὰ πλείστης ναυστολίας τὴν Σικελίαν καταλαμβάνει, καὶ χειρωσάμενος Μιζιζιον τοῦτον ἀναιρεῖ σὺν τῷ φονεῖ τοῦ ἰδίου πατρὸς. καὶ καταστήσας τὰ ἑσπέρια ἐπὶ τῇ Κωνσταντινουπόλει. πολὺν ὤρμησεν, καὶ βασιλεύει τῶν Ῥωμαίων μετὰ Τιβερίου 20

6. Ἀνδρέας A, ὁ Ἄνδρ. vulg.
λίαν A. 15. λίαν add. ex A.
τῷ φονεῖ A, τῶν φονέων vulg.

9. Ῥωΐλου A b. 10. γα-
17. καταλαβεν A a f. 18.

exiliis atque proscriptionibus insectatus est, geminosque tandem Anastasios confessoris et martyris Maximi probatos discipulos exilio et cruciatibus subiecit. propter haec, inquam, cuncta odium omnium in se concitavit flagrantissimum, quo deterritus, imperium Romam transferre decrevit, ac nisi Andreas cubicularius et Theodorus coloniensis eius consillius obstitissent, imperatricem ac tres filios ad se transfretari iussos Cpoli abduxisset. per annos sex deinde in Sicilia moram traxit. eo igitur in memoratum balneum ingressedo, Andreas quidam Troilli filius, ut officium ipsi praestaret, una ingreditur. cum vero sapone Gallico se detergere coepisset, elatum in aera cadum in caput imperatoris Andreas impexit, et fugam confestim arripit. Imperatore demum in balneo demorante, qui foris astabant, intus se mittentes, trucidatum inveniunt, iustisque ei parentatis, Armenium quendam Mizizium ad capessenda sceptrum vi compulsum imperatorem creant. erat enim liberali facie ac supra modum formosus. caeterum Constantinus audita patris sui morte cum ingenti classe ad Siciliam appellens, comprehensum Mizizium una cum patris interfectoribus ulciscitur. tum vero rebus in occidente compositis festinus Cpolim repetit, et fratribus Tiberio et Heraclio imperii collegis ascitis Romanam

καὶ Ἡρακλείου τῶν ἰδίων ἀδελφῶν. [* τοῦ δὲ βασιλέως Κωνσταντος ἐν Σικελίᾳ ὄντος ἐπανέστη αὐτῷ Μιζίζιος μετὰ ἑτέρων ἐν τῷ λουτρῷ, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν. ἡμίνατο δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν Μιζίζιον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τοὺς τοῦτο τετολμηκότας, καὶ ἀπεκεφάλισεν αὐτούς. ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰουστινιανὸν τῶν πατρίκιον τὸν πατέρα Γερμανοῦ τοῦ γενομένου πατριάρχου· τὸν δὲ Γερμανὸν τραχίτερον ὄντα εὐνού- B
χησεν.]

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίνου ἔτος α'.

A.M. 6161

Τούτῃ τῇ ἔτει ἐβασίλευσεν Κωνσταντῖνος σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. καὶ ἐπεστράτευσαν Σαρακηνοὶ τὴν Ἀφρικὴν· καὶ ἠχμαλώτευσαν χιλιάδας ὀγδοήκοντα, ὡς φασιν. οἱ δὲ τοῦ θέματος τῶν ἀνατολικῶν ἦλθον ἐν Χρυσοπόλει, λέγοντες ὅτι, εἰς τὴν τριάδα πιστεύομεν· τοὺς τρεῖς στέψωμεν. ἐταράχθη ὁ Κωνσταντῖνος, ὅτι μόνος ἦν ἐστεμμένος, οἱ δὲ ἀδελ- C
φοὶ αὐτοῦ οὐδεμίαν ἀξίαν εἶχον· καὶ ἀποστείλας Θεόδωρον πατρίκιον τὸν κολωνείας ἐτροπώσατο αὐτούς, ἐπαινέσας αὐτούς. καὶ ἔλαβεν τὰ πρωτεῖα αὐτῶν τοῦ ἀνελθεῖν ἐν τῇ πόλει καὶ μετὰ τῆς συγκλήτου βουλευσασθαι καὶ ποιῆσαι τὸ ἴδιον αὐτῶν. εὐθέως δὲ ὁ βασιλεὺς αὐτούς ἐφοῦρχισεν

1. τοῦ δὲ — — — εὐνούχησεν: haec omnia aliunde aperte in-
tusa om. a. 2. Μιζίζιος Α, Μιζίζινοσ vulg. 17. ἐτροπεύ-
σατο Α, a manu correctoris. 18. εἰσελθεῖν Α.

republicam administrat. cum imperator Constans in Sicilia moraretur, ac lotum ivisset, Mizizius adiunctis parricidii sociis eum aggressus, et letum infert. successor imperii Mizizium ac reliquos sceleris auctores poenis subiicit, et capitis damnat. similiter et Iustinianum patricium, Germani, qui deinde patriarchae dignitatem sustinuit, patrem, occidit, ipsum vero Germanum ferocius se gerentem virilibus resectis castigavit.

Romanorum imperatoris Constantini annus primus.

A.C. 661

Hoc anno Constantinus cum fratribus imperium administravit. Saraceni vero comparato exercitu in Africam excurrerunt, et octoginta hominum millia, ut ferunt, in captivitatem miserunt. thematis porro orientalium milites Chrysopolim accesserunt, dicentes: in trinitatem credimus, imperatores tres coronemus. Constantinus, qui solus imperii coronam susceperat, his auditis turbatus est, quamvis eius fratres nulla imperii dignitate penes populum essent conspicui. misso itaque Theodoro coloniae patricio, propositaque laudis et consilii eorum alibi probandi specie, sententiam eorum devertit et elusit. priores enim eorum et clamoris auctores in urbem transire iussos, et ut postulatis fieret salis, senatus consultum expetere persuasos, transportum in Sycaena regione patibulis affixos sceleris poenam ferre im-

ἀντίπεραν ἐν Συκαῖς, καὶ τοῦτο ἰδόντες καὶ καταισχυομένους εἰσῆλθον ἐν ὁδῶνι εἰς τὰ ἴδια. ὁ δὲ βασιλεὺς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐρινοκόπησεν.

A.M. 6162 Τούτῳ τῷ ἔτει χειμῶν μέγας ἐγένετο, καὶ πολλοὶ ἐκινδύνησαν ἄνθρωποι καὶ θηρία. καὶ ἐχείμασεν Φαδαλας εἰς Κύζικον.

A.M. 6163 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Βουσοῦρ, καὶ ἠχμαλώτισεν πολλούς, καὶ ὑπέστρεψεν.

A.M. 6164 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐφάνη Ἴρις ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐφρίξεν πᾶσα σὰρξ, ἐν μηνί Μαρτίῳ Δύστρω, ὥστε λέγειν πάντας ὅτι, συντέλεια ἐστίν. τούτῳ τῷ χρόνῳ στόλον μέγαν ἐξαρτίσαντες οἱ ἄρρηταὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ παραπλευσάντες Κιλικίαν, πυρχειμύσαν, εἰς Σμύρνην Μουαμὲδ ὁ τοῦ Ἀβδελᾶ Καῖσος δὲ εἰς Κιλικίαν καὶ Λυκίαν. καὶ ἐγένετο θανατικὸν ἐν Αἰγύπτῳ. ἀπέστειλε δὲ καὶ Χάλε τὸν ἀμνηραῖον μετὰ βασιλείου στόλου πρὸς βοήθειαν αὐτῶν, ὡς ἰκανώτατον καὶ τολμηρὸν εἰς μάχην. ὁ δὲ προλεχθεὶς Κωνσταντίνος τὴν τοιαύτην τῶν θεομάχων κατὰ Κωνσταντινουπόλει κίνησιν ἐγνωκώς, κατεσκέυασεν καὶ αὐτὸς διήρεις εὐμεγέθεις κακκαβοπυρ-

10. μηνί Μαρτῷ A. 11. χρόνῳ] ἔτει A. 12. τοῦ Χριστοῦ om. A f. 13. Σμύρνην om. A a f. Μουαδ a f. 15. καὶ Χαλὲ A, Χάλε vulg. 16. αὐτῶν] αὐτῷ a. 18. κίνησιν add. ex A. 19. κακκαβοπυρφόρους A a mg. Par., κακκαβοπυρφόρους f, κακκαβοπυρφόρους vulg.

perator decrevit. reliqui viso huiusmodi spectaculo, pudore suffusi domum redierunt. post haec fratres naribus mutilari imperator edixit.

A. C. 662 Hoc anno hiems adeo vehemens terris incubuit, ut multi homines atque animalia periclitata sint. porro Phadala ad Cyzicum hiemavit.

A. C. 663 Hoc anno Busur expeditione suscepta, captivorum multitudinem abegit, et ad suos se recepit.

A. C. 664 Hoc anno iris in caelo conspecta carni omni tremorem incussit mense Martio Dystro, adeo ut omnes rerum universarum consumptionem advenisse praedicarent. eodem anno qui Christi fide negata Saracenorum acies ducebant Muamed et Caisus classe maxima praeparata, cum ea Ciliciam praeternavigaverunt, egeruntque hiberna, Muamed quidem filius Abdelaë Smyrnae, Caisus, vero in Cilicia et Lycia. horrenda quoque mortalitas universam Aegyptum incessit. porro ameram alium Chale nomine cum classe ad ferendum auxilium, quod et pugnare et aliquid audere valeret, summisit. memoratus autem Constantinus comperto dei adversariorum in Cpoli proposito, biremes etiam cacabos igue oppletos ferentes, et dromoues siphoni-

φύρους και δρόμοντας σιφωνοφόρους· και τούτους προσορ-
μίσαι ἐκέλευσεν ἐν τῷ Προκλιανισίῳ τῷ Καισαρίου λιμένι.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ προλεχθεὶς τῶν Θεομάχων στόλος ἀνα- A.M. 6165
βάλας προσώρμισεν ἐν τοῖς Θρακείοις μέρεσιν ἀπὸ τῆς πρὸς
δύσιν ἀκρότης τοῦ Ἐβδόμου, ἧτοι τῆς λεγομένης Μαγναύ- C
ρας μέχρις πάλιν τοῦ πρὸς ἀνατολὴν ἀκρωτηρίου τοῦ λεγο-
μένου Κυκλοβίου. κατὰ πᾶσαν οὖν ἡμέραν συμβολὴ πολέμου
ἐκροτεῖτο ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας, ἀπὸ τοῦ βραχιολίου τῆς
Χρυσῆς πόρτης μέχρι τοῦ Κυκλοβίου ἑαυτοὺς ᾤθουντες και
ἀντιωθόμενοι. ἐν τούτοις οὖν διετέλεσαν ἀπὸ τοῦ Ἀπριλλίου
μηνὸς μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου. και ὑποστρέψαντες ἀπέρχονται
ἐν Κυζίκῳ, και ταύτην παραλαβόντες, ἐκεῖσε παρεχέμαζον.
κατὰ τὸ ἔαρ ἀναβάλλων ὁμοίως πόλεμον διὰ θαλάσσης συνῆ-
πτεν μετὰ τῶν Χριστιανῶν. ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη δὲ τοῦτο τελέσαν-
τες, και αἰσχυνθέντες τῇ τοῦ Θεοῦ βοηθείᾳ και τῆς Θεομητο-
ρος, πληθὸς τε ἀποβαλόντες ἀνδρῶν μαχίμων, και τραυματίας D
μεγίστης εἰς αὐτοὺς γεγενημένης, ἀνθυπέστρεψαν μετὰ μεγά-
λης λύπης. ἐκπορίζων δὲ ὁ αὐτὸς Θεοβύθιστος στόλος, κατε-
λήφθη ὑπὸ χειμερίου ζάλης και πνεύματος καταιγίδος ἐπὶ τὰ

1. τούτους A, τούτοις vulg. 2. τῷ ante Καισ.] τῶν vulg. 3.
ἀναμέλας a, ἀναβάλας e, ἀναβάσιλας f. 7. και κατὰ πᾶσαν ἡμ. A.
8. τοῦ add. ex f. βραχιαλίου A. 10. οὖν A, δὲ vulg.
13. ἐβαλλον A, ἀνέβαλλον e f. 14. τοῦτο] τὰ αὐτὰ A. 15.
και αἰσχυνθέντες add. ex A. 18. ἐκπορίζων f.

bus eundem ignem spirantes, ad Proclianisium Caesarii portum in ho-
stes impressionem facturos praeparari iussit.

Hoc anno belli r'itimi renovatrix illa dei adversariorum classis A. C. 665
ad Thraciae fines appulit, ab occidentali nimirum promontorio, cui
alias Magnaurae cognomentum, ad usque rursus orientis promontorium,
quod vulgus Cyclobium vocat. singulis itaque diebus a diluculo ad
vesperam ab Aureae portae armilla ad praenominatum Cyclobium
armis sese impellentium ac vicissim bellica vi repulsorum creber, imo
quotidianus, excitabatur et reparabatur conflictus. huiusmodi vero coe-
ptis insistebant, et in singulos annos priores renovabant conatus a
mense Aprili ad Septembrem usque. reversi vero Cyzicum aggrediun-
tur, et ea capta, illic hiberna ducunt. porro vero redeunte appli-
cata rursum classe novum pariter bellum cum Christianis mari restau-
rabant. bello tandem per annos septem in hunc modum protracto,
et amissa virosum bellicorum innumera multitudine, vulneribus insu-
per et lue maxima ipsis infecta, Theo deique genitrice auxiliarem ma-
num conferentibus, cum dedecore et animi dolore recessere. ea igitur
classis dei manu submergenda vela faciens, ad Sylaei plagam ad-
verso fluctu iactata et procella vehementi appetita, fractis ad saxa

μέρη τοῦ Συλαίου· καὶ συντριβεῖς ὀλοκλήρως ὤλετο. Σοφίαν δὲ ὁ υἱός, τοῦ Ἄυφ ὁ δευτέρου ἀδελφός, συνέβαλεν πλεμον μετὰ Φλώρου καὶ Πετρωνᾶ καὶ Κυπριανοῦ ἔχοντες

P. 295⁵ Ῥωμαϊκὴν δύναμιν· καὶ κτείνονται Ἀραβες χιλιάδες λ'. τίτ
V. 235⁵ Καλλίνικος ἀρχιτέκτων ἀπὸ Ἡλιουπόλεως Συρίας προσφθγῶν
τοῖς Ῥωμαίοις πῦρ θαλάσσιον κατασκευάσας τὰ τῶν Ἀράβω
σκάφη ἐνέπρησεν, καὶ σύμψυχα κατέκαυσεν. καὶ οὕτως οἱ
Ῥωμαῖοι μετὰ νίκης ὑπέστρεψαν; καὶ τὸ θαλάσσιον πῦρ
εὔρον.

A.M. 6166 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κωνσταντίνου ἔτος α'.

B Τούτῳ τῷ ἔτει ἔχειμασεν Ἀβδελαῖς υἱὸς Καῖς καὶ Φαδαλαῖς εἰς Κρήτην.

A.M. 6167 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐφάνη σημεῖον ἐν οὐρανῷ ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου.

A.M. 6168 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θεοδώρου ἔτος α'.
Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο ἀκρις μεγάλη κατὰ Συρίαν καὶ Μεσοποταμίαν.

A.M. 6169 Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσηλθον Μαρδαῖται εἰς τὸν Λιβάνου· καὶ ἐκράτησαν ἀπὸ τοῦ Μαύρου ὄρους ἕως τῆς ἁγίας πόλεως· καὶ ἐχειρώσαντο τὰς τοῦ Λιβάνου περιωπίας· καὶ
D πολλοὶ δοῦλοι καὶ αὐτόχθονες πρὸς αὐτοὺς κατέφυγον· ὥστε

1. Σιλλίου A. 5. Ἡλιουπόλεως A a 1, Ἰλίου πόλεως vulg.
7. κατέπρησεν A. 16. κατὰ Συρίαν κλ. κατὰ τε Συρ. vulg.
21. δοῦλοι καὶ αὐτ. A, δοῦλοι καὶ αἰχμάλωτοι καὶ αὐτ. vulg.

vel in profundum absorptis ratibus, tota disperit. Suphian autem filius, Ayph minor frater cum Floro, Petrona e, Cypriano, Romanorum militum armatam manum secum ducentibus manus conseruit, eaque pugna Arabum triginta millia caesa fuere. tum vero Callinicus Heliopolensis in rebus arte parandis strenuus, Syria ad Romanos deficiens, igne marino excogitato, Arabum navigia, ipsis hominibus vivis consumptis, succendit. sicque Romani victores reversi sunt. ignemque marinum invenerunt.

- A. C. 666 Cpoleos episcopi Constantini annus primus.
Hoc anno Abdelas filius Caisi et Phadala Cretae hiemaverunt.
A. C. 667 Hoc anno quodam sabbati die signum in coelo apparuit.
A. C. 668 Cpoleos episcopi Theodori annus primus.
Hoc anno magna locustarum vis Syriam et Mesopotamiam infestavit.
A. C. 669 Hoc anno Mardaitae Libanum aggressi tenuerunt quicquid a Mauro monte est usque ad sanctam urbem, et Libani cacumina quaeque occupavere, multique tam servi et captivi quam indigenae ad eos adiunxerunt, ita ut intra breve admodum temporis spatium ad multa

δι' ἑλίγου χρόνου εἰς πολλὰς χιλιάδας γενέσθαι. καὶ ταῦτα
 μαθὼν Μανίας καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ ἐφραβήθησαν σφόδρα,
 συλλογισάμενοι ὅτι τὸ βασίλειον τῶν Ῥωμαίων ὑπὸ Θεοῦ
 φρουρεῖται. καὶ ἀποστέλλει πρέσβεις πρὸς τὸν αὐτοκράτορα
 Ἰκωνταντῖνον ζητῶν εἰρήνην, ὑποσχόμενος καὶ ἐτήσια τῷ
 βασιλεῖ παρέχειν πάντα. ὁ δὲ βασιλεὺς τοὺς τοιούτους
 πρέσβεις δεξάμενος, καὶ τὴν αἴτησιν αὐτῶν ἀκηκοῶς, ἀπέ-
 στείλει σὺν αὐτοῖς ἐν Συρίᾳ Ἰωάννην τὸν πατρίκιον, τὸν
 ἐπίκλην Πιτζιγαύδην, ὡς ἀρχαιογενῆ τῆς πολιτείας καὶ
 πολῦπειρον ὄντα καὶ μεγάλης ἀντεχόμενον φρονήσεως, ἐπὶ
 τὸ ἄρμοδιῶς διαλεχθῆναι τοῖς Ἀραβσι καὶ τὰ τῆς εἰρήνης
 συμφωνῆσαι. τούτου δὲ καταλαβόντος ἐν Συρίᾳ, ὁ Μανίας
 σῶφρονμα πεποιηκῶς τῶν τε ἀμηραίων καὶ Κοραασσηῶν, ἐδέ- P. 296
 ξατο αὐτὸν μετὰ μεγάλης τιμῆς. πολλῶν οὖν λεχθέντων
 ἀναμεταξὺ αὐτῶν εἰρηρικῶν λόγων, συνερωνήθη πρὸς ἑκατέ-
 ρους ἔγγραφον εἰρήνης γενέσθαι μεθ' ὄρκου λόγον ἐπὶ συμ-
 φωνῶν ἐτησίου πάντου πυρυσχέσθαι τῇ Ῥωμαϊκῇ πολιτείᾳ
 παρὰ τῶν Ἀγαρηῶν χρυσοῦ χιλιάδας τρεῖς καὶ ἄνδρας αἰχ-
 μαλώτους ὀκτὼ χιλιάδας καὶ ἵππους εὐγενεῖς ὕ. ταῦτα στοι-
 χηθέντα μεταξὺ τῶν δύο μερῶν ἐπὶ χρόνους λ' φυλάττεσθαι
 πλατεῖαν εἰρήνην ἀνά μέσον Ῥωμαίων καὶ Ἀράβων· καὶ

3. τῶν add. ex A. 5. ὑποσχόμενος — — πάντα add. ex A.
 9. Πιτζιγαύδην A. 12. τούτου δὲ A, τοῦ δὲ vulg. 15. ἐτέ-
 ρους A f. 17. παρέχεσθαι A. 18. τρεῖς] τέξε f. αἰχμ.
 ὀκτὼ χιλιάδας A a f, αἰχμ. ὕ. vulg.

millia excreverint. quo audito, Mavias eiusque consilarii valde extimere, adeo ut imperium Romanum sub dei tutela consistere reputantes, legatos de pace habenda ad imperatorem Constantinum sum miserint, qui annua quoque tributa pollicerentur. imperator hos benigne excipiens, precibus illorum admissis, delegavit cum ipsis in Syriam Ioannem patricium cognomento Pitsigaudem, ut seniore in re publica multaeque experientiae et prudentiae virum, qui videlicet apte et commode cum Arabibus colloqueretur, pacisque condiciones componeret. is ubi venit in Syriam, Mavias collecto ameraeorum et Corasenorum concilio ipsum perhonorifice excepit. posteaquam vero multa super pace agitata et hinc inde disceptata fuissent, tandem inter utrosque convenit, ut pacis condiciones interposito iureiurando scriberentur, nimirum ut pro vectigali annuo auri pondo tria millia, hominum item captivorum octo millia, et equos generosos quinquaginta Agareni Romanae rei publicae penderent. quibus demum utriusque pactis, pace firma inter Romanos atque Arabes ad annos triginta constituta, publicisque duobus instrumentis ad utramque partem invi-

Βτῶν τοιούτων καθολικῶν δύο ἐγγράφων λόγων πρὸς ἀλλήλους μεθ' ὄρκων γεγονότων καὶ ἀλλήλοις ἐπιδοθέντων, ὁ πολλὰ V. 236 ᾄως λεχθεὶς πανεύφημος ἀνὴρ πρὸς τὸν βασιλέα ἀνέστρεψεν μετὰ καὶ δώρων πολλῶν. ταῦτα μαθόντες οἱ τὰ ἐσπέρια οἰκοῦντες μέρη, ὃ τε Χαγάνος τῶν Ἀβάρων καὶ οἱ ἐπέκεινα ῥήγες ἐξαρχοί τε καὶ κάσταλδοι καὶ οἱ ἐξοχότατοι τῶν πρὸς τὴν δύσειν ἔθνων, διὰ πρεσβευτῶν δῶρα τῷ βασιλεῖ στείλαντες, εἰρηνικὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην κυρωθῆναι ἤτήσαντο. εἴξας οὖν ὁ βασιλεὺς ταῖς αὐτῶν αἰτήσεσι, ἐκύρωσεν καὶ πρὸς αὐτοὺς δεσποτικὴν εἰρήνην. καὶ ἐγένετο ἡμεριμνία μεγάλη 10
 Ἐν τε τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ δύσει.

A.M. 6170 Κωνσταντινουπόλεωσ ἐπισκόπου Γεωργίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Μεσοποταμίαν, ἐν ᾧ πίπτει τὸ Βατάν, καὶ ὁ τροῦλλος τῆς ἐκκλησίας Ἐδέσσης· καὶ κτίζει αὐτὸν Μανίας σπουδῇ τῶν Χρ-15
 στιανῶν.

A.M. 6171

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπεβίω Μανίας ὁ τῶν Σαρακηνῶν πρῶ-
 Dτος βασιλεὺς μηνὶ Ἀρτεμισίῳ ε' ἰνδικτιῶνι α'. γέγονε δὲ στρατηγὸς ἔτη κγ', καὶ ἡμήρευσεν ἔτη κδ', καὶ ἤρξεν Ἴζιδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· καὶ τούτῳ τῷ χρόνῳ τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος ἐπῆλ-10
 10θεν τῇ Θράκη. ἀναγκαῖον δὲ εἶπεν καὶ περὶ τῆς ἀρχαιότη-

2. γεγονοτων add. ex f, μεθ' ὄρκων γεγ. καὶ ἀλλ. om. A. 4.
 μετὰ δώρων e. 8. εἴξεν — καὶ ἐκύρ. A. 14. Βάταν f.
 17. ὁ add. ex A. πρωτοσύμβουλος A. 19. ἔτη κς' A f,
 ἔτη κ' vulg. 20. καὶ τούτῳ A, ἐν τούτῳ vulg.

cem datis, celebris ille ac saepius laudatus vir cum muneribus maximis ad imperatorem reversus est. hoc ubi percepere qui occasum incolebant, Chaganus Abarum princeps, caeterique illarum provinciarum reges, duces et castaldi, virique occidentalium nationum primores, legatos una cum muneribus ad imperatorem pacis concordiaeque cum ipso ineundae firmandaeque gratia misere. imperator eorum precibus concedens, pacem, qua se testaretur dominum, cum ipsis firmavit. atque ita quies et tranquillitas maxima tam in oriente, quam in occidente obtinuit.

A. C. 670 Cpoleos episcopi Georgii annus primus.

Hoc anno magnus terrae motus per Mesopotamiam extitit, quo ambo et ecclesiae Edessenaе trullus corruit: eum vero Mavias suavis atque precibus Christianorum restaurat.

A. C. 671

Hoc anno mensis Aprilis die sexto, indictione prima, Mavias primus Saracenorū rex leto extinctus est. gentis suae ducem se gessit annos viginti, ameram se renunciavit annos viginti quatuor. Izid vero eius filius post eum principatum obtinuit. sub id vero tempus Bul-

τος τῶν Ὀνογουνδούρων, Βουλγάρων καὶ Κοιράγων. ἐν τοῖς ἀρκτέροις περατικοῖς μέρεσι τοῦ Εὐξείνου πόντου, ἐν τῇ λεγομένη Μαιώτιδι λίμνῃ, εἰς ἣν εἰσάγεται ποταμὸς μέγιστος ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ καταφερόμενος διὰ τῆς τῶν Σαρματῶν γῆς, P. 297 λεγόμενος Ἀτάλ, εἰς ὃν εἰσάγεται ὁ λεγόμενος Τάναϊς ποταμὸς καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν Ἰβηρίων πυλῶν ἐξερχόμενος τῶν ἐν τοῖς Καυκασίοις ὄρεσιν, ἀπὸ δὲ τῆς μίξεως τοῦ Τάναϊ καὶ τοῦ Ἀτάλ, (ἄνωθεν τῆς προλεχθείσης Μαιώτιδος λίμνης σχιζομένου τοῦ Ἀτάλ) ἔρχεται ὁ λεγόμενος Κοῦφισ ποταμὸς, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ τέλος τῆς Ποντικῆς θαλάσσης πλησίον τῶν Νεκροπυλῶν εἰς τὸ ἄκρωμα τὸ λεγόμενον Κριοῦ πρόσωπον. ἀπὸ δὲ τῆς προσημανθείσης λίμνης ἴσα ποταμῶ θάλασσα, καὶ εἰσάγεται εἰς τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου θάλασσαν διὰ τῆς γῆς Βοσπόρου καὶ Κιμμερίου, ἐξ οὗ ποταμοῦ ἀγρεύεται τὸ λεγόμενον Μουρζούλιον καὶ τὰ τούτου ὁμοια, καὶ εἰς μὲν τὰ πρὸς ἀνατολὴν μέρη τῆς προκειμένης λίμνης ἐπὶ Φαναγουρίαν καὶ τοὺς ἐκεῖσε οἰκούντας Ἑβραίους παράκειται ἔθνη πλείστα· ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς λίμνης ἐπὶ τὸν λεγόμενον Κοῦφιν ποταμὸν, ἔνθα τὸ ξυστόν ἀγρεύεται Βουλγαρικὸν ὄψαριν, ἧ παλαιὰ Βουλγαρία ἐστὶν ἡ μεγάλη, καὶ οἱ λεγόμενοι Κότραγοι ὁμόφυλοι

1. Ὀνογουνδούρων Βουλγάρων A a f, Οὐνοβουνδοβουλγάρων vulg. Κοιράγων A f, Κοιτράγων vulg. 5. Ἀτάλ a, Ἀτελῆς A, Ἀτέλ f, Ἀταλις vulg. 11. Νεκρωπηλῶν A. 12. Ἰσᾶ A, fort. Ἰση. 13. γῆς add. ex A. 15. Μουρζούλιον b. 18. ἐπὶ τὸν A, εἰς τὸν vulg.

garorum gens in Thraciam irrupit. sane de Onogundarensium, Bulgarorum et Cotragorum antiquitate nonnihil hic delibare operae pretium duco. ad Euxini ponti partes trans mare positas et septentrioni subiectas, ad Maeotidem nimirum paludem, in quam fluvius ingens ex Oceano per Sarmatarum terram procurrens Atalis nomine exoneratur, in quem etiam fluvius alter Tanais dictus, ipse pariter ab Iberiis portis ad Caucasios montes fixis profluens; ex concursu vero Tanais et Atalis (hic enim Atalis supra memoratam Maeotidem paludem ab altero diffunditur) emergit amnis, cui Cuphis nomen impositum, qui in maris Pontici finem iuxta Necropyas ad promontorium, quod Arietis facies vocatur, prorumpit. a designata vero palude mare fluminis instar latum in ipsius Euxini ponti sinum per Bosporum et Cimmerii regionem exundat. in eo flumine Murzulium, et huic similes expiscantur. et ad orientalem quidem praeiacentis paludis plagam, Phanaguriam nuncupant, et Hebraeos istic degentes, hominum nationes pleraeque numerantur, ab ipsa vero palude ad fluminis Cuphis limites, in quibus xystus Bulgaricus piscis capitur, ipsa anti-

αὐτῶν καὶ οὗτοι τυγχάνοντες. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων Κωνσταντίνου τοῦ εἰς τὴν δύσιν * Κροβάτου τοῦ κύρου τῆς λεχθείσης Βουλγαρίας καὶ τῶν Κοτραγῶν τὸν βίον μεταλλάξαντος, καὶ πέντε καταλιπόντος υἱούς, καὶ διατυπώσαντος μηδαμῶς τοὺς
 C τους ἀποχωρισθῆναι ἐκ τῆς πρὸς ἀλλήλους διαίτης, διὰ τὸ
 V. 237 πάντα κυριεύειν αὐτοὺς καὶ ἑτέρῳ μὴ δουλωθῆναι ἔδνευ μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον τῆς ἐκείνου τελευτῆς εἰς διαίρεσιν ἐληλυθότες οἱ πέντε αὐτοῦ υἱοί, διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων μετὰ τοῦ ἐν ὑπεξουσιότητι ἐκύστου αὐτῶν ὑποκειμένου λαοῦ. καὶ ὁ μὲν πρῶτος υἱὸς ὁ λεγόμενος Βατβαϊᾶν τὴν ἐντολὴν τοῦ οἰκείου φυλάξας πατρός, διέμεινεν ἐν τῇ προγονικῇ αὐτοῦ γῇ μέχρι τῆς δευρῶ. ὁ δὲ δεύτερος τούτου ἀδελφός, ὁ λεγόμενος Κότραγος, τὸν Τάναιν διαβάς ποταμὸν ἀπέναντι τοῦ πρώτου ὤκησεν ἀδελφοῦ. ὁ δὲ τέταρτος καὶ ὁ πέμπτος τὸν Ἰστρον
 D ἦτοι Δάνουβιν λεγόμενον περαιοθέντες ποταμὸν, ὁ μὲν εἰς Παννονίαν τῆς Ἀβαρίας ὑποταγεῖς τῷ Χαγάνῳ τῶν Ἀβάρων, ἔμεινεν ἐκεῖ μετὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ὁ δὲ τὴν πρὸς τῇ Ῥαβέννῃ Πεντάπολιν καταλαβὼν, ὑπὸ τὴν βασιλείαν τῶν Χριστιανῶν γέγονεν. ἔπειτα τούτων ὁ τρίτος, Ἀσπαροῦχ λεγόμε-

1. δὲ add. ex A. 2. post δύσιν fort. add. τελευτήσαντος.
 3. μεταλλάξαντα — καταλιπόντα a. 9. ἐκύστου add. ex A.
 10. Βατβαϊᾶν A, Βατβαιεγᾶν a, Βατζαϊᾶν f, Βατβαιαγῆν mg. Par.
 15. λεγόμενον add. ex A. 16. Ἀβαρίας A, Ἀραβίας vulg.
 17. τῇ Ῥαβέννῃ τὴν Ἀβέννη A, τὴν Ἀβέννησιν f. 19. Ἀσπαροῦχ A f.

qua magnaue Bulgaria sita est, et quae Cotragorum Bulgariis contribullium vocatur regio. caeterum Constantini temporibus, qui in occidente * Crobatus quidam praefatae Bulgariae Cotragorumque dominus leto vicinus filios quinque post se relinquens, iis condito testamento praecepit, uniuscuiusque dominio firmo ac stabili retinendo et ab exterarum gentium servitute vindicando, ne seorsim a se invicem habitarent: at cum post breve tempus a patris obitu quinque liberi illi ad distribuendas ad invicem dominii portiones singulas processissent, ad invicem rursus cum subiecto suae potestati populo segregandos se decreverunt. et primogenitus quidem filius nomine Batbaias, paterni mandati tenax in avito solo ad hunc usque diem constitit. secundus natus frater, Cotragum dixerunt, Tanai flumine traiecto, ex adverso fratris primogeniti sedes posuit, quartus autem et quintus, flumen Istrum, intellige Danubium, praetervecti, ille quidem in Pannoniam Abaricam Chagano Abarum principi postmodum subdendus cum omnibus suis copiis transit, hic vero Pentapolim ad Ravennam perveniens, Christianorum imperio pariter subiectus remansit fratrum deinde istorum tertius Asparuch vocatus Danapri et Danastri

νος, τὸν Δάναβριν καὶ Δάναστριν περάσας καὶ τὸν Ὀλγον κα-
 ταλαβῶν βορειότερους τοῦ Δανουβίου ποταμούς, μεταξὺ τού-
 των ἀκείνου ὤκησεν, ἀσφαλῆ καὶ δυσμάχητον εἶναι τὸν τό-
 πον στοχασάμενος ἐξ ἑκάστου μέρους· τεлмаτωδης γὰρ ἔμπρο-
 5 σθεν, καὶ ἄλλοθεν τοῖς ποταμοῖς στεφανούμενος, πολλὴν τῷ
 ἔθνει τεταπεινωμένῳ διὰ τὸν μερισμὸν τὴν ἐκ τῶν πολεμίων
 παρεῖχεν ἄνεσιν. τούτων δὲ οὕτως εἰς πέντε μέρη διαμεθέν- P. 298
 των, καὶ ἐν βραχύτῃ κατανησάντων, ἐξῆλθεν τὸ μέγα ἔθνος
 τῶν Χαζάρων ἀπὸ τοῦ ἐνδοτέρου βάρους Βερζιλίας τῆς πρώτης
 0 Σαρματίας, καὶ ἐδέσποσε πάσης τῆς περατικῆς γῆς μέχρι τῆς
 Ποντικῆς θαλάσσης· καὶ τὸν πρῶτον ἀδελφὸν Βαιβαΐαν τῆς
 πρώτης Βουλγαρίας ἄρχοντα ὑποτελῆ καταστήσας, φόρους παρ'
 αὐτοῦ κομίζεται μέχρι τοῦ νῦν. ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος
 μεμαθηκώς, ὅτι ἐξάπινα ἔθνος ἑνὸν καὶ ἀκίθατον ἐκείθεν
 5 τοῦ Δανουβίου εἰς τὸν Ὀλγον ἐσκήνωσεν, καὶ τὰ πλησιάζοντα
 τῷ Δανουβίῳ ἐκτρέχει καὶ λυμαίνεται, τοῦτ' ἔστιν τὴν νῦν
 ὑπ' αὐτῶν κρατουμένην χώραν, ὑπὸ Χριστιανῶν τότε κρατου- B
 μένην, ἡλιάθη σφόδρα· καὶ κελεύει περᾶσαι πάντα τὰ θέ-
 ματα ἐν τῇ Θράκῃ. καὶ ἐξοπλίσας στόλον διὰ τε γῆς καὶ

1. Ὀλγον] Ὀγκον A, Ὀγκλὸν vulg. 2. βορειότερον — ποτα-
 μου, οὗς A. 6. ἐκ τῶν πολεμίων A f, ἐκ πολεμίων a, ἐκ πο-
 λεμίου vulg. 9. Βερζιλίας A f, Βερζιλίος vulg. 15. Ὀλ-
 γον A, Ὀγκλὸν vulg. 16. τῷ Δανουβίῳ A, τοῦ Δανουβίου vulg.
 17. ὑπ' αὐτῶν A, παρ' αὐτῶν vulg. 18. περ. πάντα A. πάν-
 τα περ. vulg.

fluminibus praeternavigatis, et ad Olgum alium amnem iam profes-
 ctus (hi sunt fluvii Danubio magis boreales), inter hunc et illos, tu-
 tum et inexpugnabilem ex utraque parte locum coniectatus, sedem et
 habitationem mediam habere constituit. cum sit enim in anteriore
 parte paludibus munitus locus, et hinc et inde fluminibus circumcin-
 gatur, maximam genti, quae alioqui propter hanc divisionem immi-
 nuta fuerat, ab hostibus securitatem praestitit. his ita in quinque
 partes divisit, et ad parvum et infirmum quidpiam redactis, numerosa
 Chazarorum gens ex interiori Berzeliae, quae est primae Sarmatiae,
 recessu, prorupit, omnibusque usque ad mare Ponticum sub ditionem
 suam redactis trans flumen positis provinciis, a Batbaia primae Bul-
 gariae principe (is erat quinque fratrum primus) vectigali sibi reddi-
 to, tributum ab eo in hanc usque diem exigit. imperator Constanti-
 nus ubi gentem sordidam et immundam Danubio superato ad Olgum
 tentoria ex improvise fixisse, et per regionem Danubio adjacentem
 grassari et stragem inferre (eam nimirum nunc ipsi occupant terram,
 quae tum Christianorum ditionis erat), maximum inde concepit dolo-
 rem. iubet itaque legiones omnes in partes Thraciae migrare, arma-

θαλάσσης κατ' αὐτῶν ἀπεκίνησεν, πολέμῳ τούτους ἐκδιώξαι
 πειρώμενος, καὶ διὰ μὲν τῆς πρὸς τῷ Ὀλγῳ καλουμένῳ καὶ
 Δανουβίῳ ἠπείρου τὰ πεζικὰ παρατάξας, διὰ δὲ τῆς κλησια-
 ζούσης ἀκτῆς τὰς ναῦς προσορμίσας. τοῦτο δὲ τὸ ἀθρόον
 καὶ παμπληθὲς τῆς παρατάξεως οἱ Βούλγαροι θεασάμενοι τῆς⁵
 ἑαυτῶν ἀπεγνωκότες σωτηρίας, εἰς τὸ προλεχθὲν ὄχρωμα
 καταφενύγουσιν, καὶ ἑαυτοὺς ἀσφαλιζονται. ἐν τρισὶ δὲ καὶ
 C τέττασιν ἡμέραις ἐκ τοῦ τοιούτου ὄχρωματος αὐτῶν μὲν
 ἐξελθεῖν μὴ τολμησάντων, τῶν δὲ Ῥωμαίων πόλεμον μὴ συν-
 αψάντων διὰ τὴν προκειμένην τῶν τελμάτων πρόφασιν, στο-¹⁰
 χασάμενον τὸ μαρὸν ἔθνος τὴν χαννότητα τῶν Ῥωμαίων
 ἀνελάβετο, καὶ προθυμότερον γέγονεν. τοῦ δὲ βασιλέως ἐν
 ποδαλγία ὄξυπαθήσαντος, καὶ ἐπὶ Μεσημβρίαν βιασθέντος
 ὑποστρέψαι διὰ συνήθειαν λουτροῦ, ἅμα πέντε δρομώνων καὶ
 τῶν οἰκείων αὐτοῦ ἀνδρῶπων, κατέλιπε τοὺς στρατηγούς καὶ¹⁵
 τὸν λαόν, κελεύσας παρικονδακίλειν καὶ ὑποσῦρρι αὐτοὺς ἐκ
 τοῦ ὄχρωματος, καὶ πόλεμον πρὸς αὐτοὺς κροτῆσαι, εἰ τύ-
 χοι αὐτοὺς ἐξελθεῖν εἰ δὲ μὴ, παρακαθίσει αὐτοῖς, καὶ φυ-
 D λάττειν ἐν τοῖς ἐρύμασιν. οἱ δὲ τοῦ καβαλλαρικοῦ τὸν βα-
 σιλέου φεύγειν διαφημίσαντες, καὶ φόβῳ συσχεθέντες, τῇ αὐτῇ²⁰

1. κατ' αὐτῶν add. ex A.
 παρατάξας A, διατάξας vulg.
 vulg. 19. ἐρύμασιν f.
 ἀχθέντες τοιαύτῃ vulg.

3. Δανουβίῳ A, Δανουβίου vulg.
 10. τελμάτων A b, καλμάτων
 20. συσχεθέντες τῇ αὐτῇ A, συν-

taque tum mari tum terra militum manu expeditionem suscepit, ar-
 morum vi hostes locis occupatis deturbare meditatus, et per conti-
 nentem quidem, et Olgo sic vocato Danubioque vicinas terras pede-
 stres copias composuit, et ad vicinas fluminis oras naves applicuit.
 porro Bulgari tam repentinum atque numerosum belli ordinem con-
 spicati, in salutis desperationem coniecti, in memoratum praesidium
 se recipientes, in tuto sese composuere. tres itaque vel etiam dies
 quatuor ex huiusmodi praesidio pedem efferre non ausi, sed nec Ro-
 mani propter adiacentium paludum occasionem ad conflictum descen-
 dere confusi, haerent ex parte utraque; tum certe impura gens, Roma-
 norum imbecillitate et mollitie conspecta, animos recepit, et ad bel-
 lum committendum alacrior effecta est. interim imperator acri pedum
 dolore vexatus balnei facilius et commodius habendi gratia cum solis
 dromonibus quinque nonnullisque palatii domesticis Mesembriam re-
 dire coactus, exercitu ducibusque velitari insiss, et hostes e praesidio
 pellicere, et tandem cum eis rigido Marte, si tamen foras audent
 prorumpere, sin minus, obsidione circumcingere, et in suis munimen-
 tis oclusos observare, castris abscessit. equites imperatorem fugere

φυγῆ ἐχρήσαντο μηδενὸς διώκοντος. οἱ δὲ Βούλγαροι τοῦτο V. 238
 θεασάμενοι ἐπεδίωκον ὀπίσω αὐτῶν, καὶ τοὺς πλείστους ξίφει
 ἀνείλον, πολλοὺς δὲ καὶ ἐτραυμάτισαν, καὶ καταδιώξαντες
 αὐτοὺς μέχρι τοῦ Δανουβίου, καὶ τοῦτον περῶσαντες, καὶ ἐλ-
 5 θόντες εἰς τὴν λεγομένην Βάρναν, πλησίον Ὀδύσσου καὶ τοῦ
 ἐκεῖσε μεσογείου, καὶ τὸν τόπον ἐωρακότες ἐν πολλῇ ἀσφαλείᾳ
 διακείμενον, ἐκ μὲν τῶν ὀπισθεν διὰ τοῦ Δανουβίου ποταμοῦ,
 ἔμπροσθεν δὲ καὶ ἐκ πλαγίων διὰ κλεισσορῶν καὶ τῆς Πον-
 10 τικῆς θαλάσσης, κυριευσάντων δὲ αὐτῶν καὶ τῶν παρακειμ- P. 299
 ὄνων Σκλαβινῶν ἐθνῶν τὰς λεγομένας ἑπτὰ γενεάς, τοὺς μὲν
 Σεβέρεις κατέκισαν ἀπὸ τῆς ἔμπροσθεν κλεισοῦρας Βερεγύ-
 βων ἐπὶ τὰ πρὸς ἀνατολὴν μέρη, εἰς δὲ τὰ πρὸς μεσημ-
 βρίαν καὶ δύσιν μέχρι Ἀβαρίας τὰς ὑπολοιπούς ἑπτὰ γενεάς
 ὑπὸ πάκτων ὄντας· ἐν τούτοις οὖν πλατυθέντων αὐτῶν
 15 ἔγαυρίασαν, καὶ ἤρξαντο τὰ ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν πολιτείαν
 ὄντα κἄστρα τε καὶ χωρία ἐπιρρίπτειν καὶ αἰχμαλωτίζειν.
 ὅθεν ἀναγκασθεὶς ὁ βασιλεὺς εἰρήνευσε μετ' αὐτῶν, ἐτήσια
 αὐτοῖς συμφωνήσας παρέχειν πάντα ἐπ' αἰσχύνῃ Ῥωμαίων B
 διὰ πληθῶς πταισμάτων· θανμαστὸν γὰρ ἦν ἀκούσαι τοῖς
 20 μικρὰν καὶ τοῖς ἔγγυς, ὅτι ὁ πάντας ἐαντιῶ ὑποταλεῖς κατα-

3. καὶ ante ἐτρ. add. ex A. 7. τοῦ add. ex A. 8. καὶ ante
 τῆς om. A f. 11. κατέκισαν vulg. 13. ὑπολοιπούς A, ὑπο-
 λοιπὰς vulg. 14. πάκτων A, πάκτων vulg. 19. ἀκούμε-
 νον A a, ἀκούομεν f.

rati, timore animis concepto in unum globum collecti, pari quoque
 fuga nullo persequente aut excitante usi sunt. Bulgari eo spectaculo
 exciti, fugientes retro insequuntur, et his quidem necem, aliis vulnera
 gladiis inferunt, reliquos ad Danubium usque coram se fugant. tum
 vero flumine traiecto, Barnam ita dictam, urbem Odysso vicinam, et
 mediterraneos agros perveniunt. cumque locum omnem retrorsum ab
 amne Danubio, ante vero et ab utroque latere clusuris sive montium
 angustiis et mari Pontico probe munitum conspexissent, et Sclavino-
 rum illic degentium septem generationes, quae dicuntur, in potesta-
 tem redegissent, Seberenses quidem ab anteriore Beregaborum clusura
 ad orientales plagas, meridiem vero et occidentem versus ad Abarum
 usque reliquas gentes septem sibi vectigales factas, illuc transtulit ac
 collocavit. in hunc itaque modum dilatatis et expansis ditionis eorum
 terminis, Romanae rei publicae urbes et oppida animis in superbiam
 elati diruere ac depraedari coeperunt. ex quo imperator coactus pacem
 cum eis agere, et exigente delictorum nostrorum numero, non sine magno
 Romani nominis dedecore, pactam annuatim pecuniam eisdem persol-
 vere. et sane res auditu mirabilis tum nostratibus extitit, tum exter-
 ris, eos, qui universas gentes, qua ab ortu ad occasum, rursusque a

στησάμενος, τούς τε κατὰ τὴν ἐφάν και δύσιν και ἄριστον και
 μεσημβριάν, ὑπὸ τοῦ μυσαροῦ και νεοφανοῦς ἔθτους ἠτιήθη.
 ἀλλ' οὔτος μὲν ἐκ προνοίας Θεοῦ τοῦτο συμβεβηκέναι Χρι-
 στιανοῖς πιστεύσας, εὐαγγελικῶς διανοησάμενος, εἰρήνευσεν
 και ἦν ἕως τελευτῆς αὐτοῦ ἡρεμῶν ἐκ πάντων πολέμων, σποι- 5
 δὴν ἔχων ἐξαίρετον ἐνώσαι τὰς ἄπανταχῆ διηρημένας ἁγίας
 C τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ἀπὸ τῶν χρόνων Ἡρακλείου τοῦ βασι-
 λέως και προπάππου αὐτοῦ, και Σεργίου τοῦ κακόφρονος και
 Πύρρου, τῶν ἀναξίως ἡγησαμένων τοῦ θρόνου Κωνσταντι-
 νουπόλεως, μίαν τε θέλησιν και μίαν ἐνεργειαν ἐπὶ τοῦ 10
 κυρίου και Θεοῦ και σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δε-
 γματισάντων, ὧν τὰς κακοδοξίας ἀνατρέψαι σκοπῶν ὁ
 Χριστιανικώτατος βασιλεὺς σύνοδον οἰκουμενικὴν συναθροι-
 σασ ἐπισκόπων σηδ' ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὰ τε προκεκυ-
 ρωμένα ἐν ταῖς προλαβούσαις ἁγίαις και οἰκουμενικαῖς πέτε 15
 συνόδοις ἐπεβεβαίωσε δόγματα, και τὸ τῶν δύο θελημάτων
 και ἐνεργειῶν εὐσεβὲς θεσπισθῆναι δόγμα συνεψηφίσατο κατὰ
 D τὴν αὐτὴν ἁγίαν και ἀκριβεστάτην ἔκτην οἰκουμενικὴν σύνο-
 δον, ἧς ἐξῆρχον ὁ αὐτὸς πανευσεβῆς βασιλεὺς Κωνσταντῖνος
 και οἱ εὐσεβεῖς ἱεράρχαι.

3. οὔτος A, οὕτως vulg. 5. πολεμίωv A. 10. μίαν τε A.
 μίαν δὲ vulg. μίαν οὐσίαν ἐνεργείας f. 12. σπουδαίων|
 δοξάζων f. 14. κατὰ τε τὰ A. 15. προλαβούσαις add. ex
 A. πέντε add. ex A. 16. δύο add. ex A. 17. πεισθῆ-
 ναι f. 19. ἐξῆρχον A, ἐξῆρχεν vulg. πανεύφημος f.

meridie ad septentrionem longe lateque excurrit orbis, vectigales olim
 sibi fecere, nunc ab ista abominanda et nuper enata gente esse su-
 peratos. verumtamen imperator istud ex dei providentia contingere
 arbitratus, ceu evangelii sensu mente probe percepto, pacem fecit,
 atque ita demum reliquum vitae suae spatium sine ullis bellorum in-
 tantibus tranquillum exegit, id prae caeteris summo studio procu-
 rans, ut sanctae dei ecclesiae dissidium ubique passae a temporibus
 Heraclii imperatoris proavi sui, et vesani Sergii et Pyrrhi, qui Cpe-
 leos throno indignae praefecti unam voluntatem unamque item actio-
 nem in domino et deo et salvatore nostro Iesu Christo docebant, in
 unionem atque concordiam revocaret. istorum insanas atque impias
 opiniones christianissimus imperator omnino subvertere cum maxime
 studeret, universale concilium episcoporum ducentorum et octoginta
 novem congregans, decreta a prioribus quinque sanctis et oecumeni-
 cis conciliis antea sancita confirmavit, piisque ac rectum de duabus
 voluntatibus atque actionibus dogma per istud sanctum atque accu-
 ratissimum sextum oecumenicum concilium promulgari atque statui
 decrevit. concilio praesumere piissimus imperator Constantinus, piique
 sacrorum antistites.

Ἀράβων ἀρχηγῶ Ἰζίδ ἔτος α΄.

A.M. 6172

Τούτῳ τῷ ἔτει συνηθροίσθη ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένη ἕκτη σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν σπδ' ἐπισκόπων καὶ πατέρων κατ' ἐπιτροπήν τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Κων-Ρ. 300 50ιαντίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπώσατο Κωνσταντῖνος τοὺς ἀδελφούς A.M. 6173 αὐτοῦ τῆς βασιλείας Ἡράκλειον καὶ Τιβέριον, καὶ μόνος ἔβα- V. 239 σίλευσε σὺν Ἰουστινιανῷ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

B

Τούτῳ τῷ ἔτει Μουχτάρ ὁ ψεύστης τυραννήσας ἐπικρα- A.M. 6174 οῖτης γέγονε τῆς Περσίδος, ἀπεκάλει δὲ ἑαυτὸν προφήτην. καὶ ἐταράχθησαν οἱ Ἄραβες.

Ἀράβων ἀρχηγῶ Μαρουάμ ἔτος α΄.

A.M. 6175

Τούτῳ τῷ χρόνῳ ἀπεβίω Ἰζίδ, καὶ ταραχθέντες οἱ Ἄρα- C βες τοῦ Ἐθρίβου διηγέρθησαν, καταστήσαντες ἀρχηγὸν ἐαν- 51οῖς Ἀβδελάν τινὰ υἱὸν Ζουβέρ. καὶ συναχθέντες οἱ Φοίνι- κες καὶ οἱ Παλαιστῖναι ἔρχονται ἐπὶ τὴν Λαμασκόν, καὶ ἕως τοῦ Γαβηθᾶ πρὸς Ἀσὴν ἀμηρῶν Παλαιστίνης. καὶ δίδωσι χεῖρας δεξιᾶς τῷ Μαρουάμ. καὶ ἰστώσιν αὐτὸν ἀρχηγόν, καὶ ἀμηρεύει μῆνας ἑννέα. καὶ τελευτήσαντος αὐτοῦ, Ἀβι- 10ιμέλεχ ὁ υἱὸς αὐτοῦ διαδέχεται τὴν ἀρχήν, ἀμηρεύσας ἔτη

3. ἀγίων ἐπ. Α. 9. Μουχτάρ Α, Μουχάρ vulg. 10. ἀπε- κάλει Α, ἐπεκάλει vulg. 13. χρόνῳ] ἔτει Α. 14. Ἐθρίβου α, Ἐθρίου Α, Ἀθρίβου vulg. cfr. pag. 530, 4. 15. Ζουβέρ Α. οἱ Φοινίκες καὶ οἱ Παλαιστῖναι Α, οἱ Φοινίκες καὶ οἱ Παλαιστῖ- νης vulg. 17. πρὸς Σάσαν Α. 19. τελευτήσας Ἀβιμέλεχ β.

Arabum ducis Izid annus primus.

A. C. 672

Hoc anno sanctum et univērsale concilium sextum ducentorum octoginta novem episcoporum et patrum pii imperatoris Constantini nutu Cpoli congregatum est.

Hoc anno Constantinus fratres suos Heraclium et Tiberium ab A. C. 673 imperii dignitate removit, solusque cum Iustiniano filio imperavit.

Hoc anno Muchar impostor tyrannide excitata, Persidem in po- A. C. 674 testatam accepit. is prophetam se praedicabat, ex quo tumultus in- ter Arabes emerterunt.

Arabum ducis Marvam annus primus.

A. C. 675

Hoc anno Izid fato extinctus est. ex quo Arabes ad Ethribum positi tumultuati sunt: tandem uno impetu moti Abdelam quendam filium Zuber ducem sibi praefecerunt. qui vero Phoenicem et Palaestinae incolunt, in unum convenientes, Damascum, deinde Gabetham ad Asan Palaestinae ameram proficiscuntur, manusque dexteram Marvam dantes ducem constituerunt, qui etiam amerae dignitatem men- ses novem sustinuit, eoque mortuo Abimelech eius filius principatum

καί, καὶ χειροῦται τοὺς τυράννους, καὶ ἀποκτείνει τὸν Ἀβδελᾶν υἱὸν Ζουβέρ καὶ διάδοχον.

A.M. 6176 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Ἀβιμέλεχ, Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θεοδώρου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο λοιμὸς καὶ θανατικὸν μέγα ἐν Συρίᾳ καὶ Ἀβιμέλεχ ἐκράτησε τοῦ ἔθνους. τῶν δὲ Μαρδαϊτῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς μέρεσι τοῦ Λιβάνου, καὶ λοιμοῦ ἐκκρατοῦντος, ὁ αὐτὸς Ἀβιμέλεχ τὴν ἐπὶ Μαυίου ζήτηθεῖσαν εἰρήνην αἰτεῖται, ἀποστείλας πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα, τὰς

P. 301 αὐτὰς τξέ' χιλιάδας τοῦ χρυσοῦ νομισμάτων συνθέμενος τε-
λεῖν, καὶ τοὺς τξέ' δούλους, καὶ ὁμοίως εὐγενεῖς ἔκπους τξέ'.

A.M. 6177 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεπαύθη ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς Κωνσταντῖνος κρατήσας ἔτη ιξ', καὶ ἐβασίλευσεν Ἰουστινιανὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Ἰστοῖον ὅτι μάλιστα ληρωδῶς φλυαροῦσί τινες λέγοντες, μετὰ τέσσαρα ἔτη γεγονέναι τοὺς παρ' αὐτοῖς φημιζόμενος Βτῆς ἕκτης συνόδου κεφαλαιώδεις τύπους. ὡς γὰρ ἐν πᾶσι V. 240 ψευδηγοροῦντες ἐλέγχονται, ἀποδείκνυνται καὶ ἐν τούτοις μηδὲν ἀληθὲς λέγοντες. ἢ γὰρ ἀκριβὴς χρονικὴ ἀποσημείωσις τὴν κατὰ τῶν μονοθελητῶν ἀγίαν οἰκουμενικὴν ἕκτην σύνο-
20

10. αὐτὰς add. ex A. νομίσματα A f. 12. ἀνεπαύθη A, ἀνεπάη vulg. 15. μάλιστα om. f. 19. ἀληθῶς A. χρονικὴ add. ex A.

assequitur declaratus ameras, annos viginti et unum, tyranosque subegit, et Abdelam Zuber filium et successorem potestatis occidit.

A.C. 676 Arabum ducis Abimelech, Cpoleos episcopi Theodori annus primus.

Hoc anno fames et pestilentia magna Syriae incubuit, et gentis imperium Abimelech obtinuit. Mardaitis autem circa Libani regionem excurrentibus, et invalescente pestilentia, pacem prius sub Mavia expetitam ipse denuo requirit per legatos ad imperatorem missos, et trecentas sexaginta quinque chiliades nummorum aureorum, servos totidem et generosorum equorum gregem numero non impari datum se annuatim paciscitur.

A.C. 677 Hoc anno pius imperator Constantinus, cum annos septemdecim imperasset, in pace obdormivit. filius autem eius Iustinianus imperium collegit.

Observandum hominum delirium mentis passorum instar in vnum eos nugari, qui scriptis suis celebratos sexti concilii capitulares typos exactis postmodum annis quatuor editos affirmant. ut enim in plerisque mendacia effutire deprehenduntur, ita et in istis nihil sani verique asserere. accurata quippe temporum ratio et designatio sanctum universale sextum concilium verum monotheletarum excidium

5ον ἐν τῷ δωδεκάτῃ ἔτει τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου ἐκγόνου Ἡρακλείου γενέσθαι λέγει, ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου 590β. καὶ ὅτι μετὰ τοῦτο ἐβασίλευσεν ὁ αὐτὸς Κωνσταντίνος ἔτη πέντε, καὶ τελευτήσας αὐτοῦ, ἐμονάρχησεν Ἰουστινιανὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη δέκα. ἐκβληθέντος δὲ Ἰουστινιανοῦ ἐκράτησεν Λεόντιος ἔτη γ', καὶ μετὰ Λεόντιον Τιβέριος ὁ καὶ Ἀψίμαρος ἔτη ζ', καὶ πάλιν Ἰουστινιανὸς ὁ ἐκβληθεὶς ἔτη ε'. ὡς εὐρίσκεισθαι ἐξ αὐτῶν τῶν δεδομένων τύπων τῷ β' ἔτει τῆς ἐσχάτης βασιλείας τοῦ αὐτοῦ ῥινοκοπημένου

10 Ἰουστινιανοῦ ἐκτεθεῖσθαι αὐτοὺς περιέχοντας ἐν τῷ γ' τύπῳ ταῖς λέξεσιν οὕτως· συνορωῶμεν ὅτι τοὺς μὲν δυοὶ γάμοις περιπαρέντας, καὶ μέχρι τῆς ι' τοῦ παρελθόντος Ψανουαρίου μηνὸς τῆς παρελθούσης δ' ἰνδικτιῶνος ἔτους 597θ' δουλωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ μὴ ἐκνήψαντας, προσελόμεθα καθαι-

15 ρέσει κανονικῇ ὑποβαλεῖν. καὶ μεθ' ἕτερα· τοὺς δὲ μετὰ τὴν χειροτονίαν γάμῳ ἐνὶ παρανόμῳ προσομιλήσαντας, τοῦτ' ἔστι πρεσβυτέρους καὶ διακόνους καὶ ὑποδιακόνους, ἤδη ἐπιβαρύν τινα χρόνον εἰρχθέντας τῆς ἱερῆς λειτουργίας καὶ ἐπιτιμηθέντας, αὐτοὺς ἐν τοῖς οἰκείοις ἀποκαταστήσαι

20 βυθμοῖς, μηδαμῶς ἑτέρῳ μείζονι προκόπτοντας βαθμῶν, προδήλως διαλυθέντος αὐτοῖς τοῦ ἀθέσμου συνοικεσίου. ὥστε

2. λέγεται A f.

7. πάλιν Ἰουστ. A, πάλιν ὁ T. vulg.

8.

ἐκδεδομ. A.

12. τοῦ add. ex A.

14. ἐκνήψαι αὐτοὺς προσ-

λομένους A f.

15. ὑποβάλλαι f.

19. ἐν add. ex A.

imperatoris Constantini Heraclii pronepotis anno duodecimo celebratum affirmat, anno a mundi conditu sexies millesimo centesimo septuagesimo secundo, ipsumque Constantinum annos posthac quinque imperasse, eoque vivis erepto, Iustinianum eius filium monarchiam tenuisse annos decem, eiecto Iustiniano, Leontium tyrannide potitum annos tres, post hunc Tiberium, qui etiam Apsimarum, annos septem regnasse, eiectionumque prius Iustinianum denuo restitutum imperio annos sex, adeo ut ex ipsis editis concilii typis sive canonibus anno secundo imperii Iustiniano naribus mutilato restituti eos primum promulgatos aperte comperiamus. tertio siquidem canone in haec verba legimus: matura consilii discussione praehabita, eos, qui duobus coniugiis implicati fuere, et ad praeteriti mensis Ianuarii diem decimum quintum, praeteritae quartae indictionis, anni sexies millesimi centesimi nonagesimi noni peccati servituti obnoxios se voluere, nec ullo pacto resipiscere, canonicae depositioni subiicere decrevimus. et quibusdam interpositis: eos vero qui post ordines susceptos uno licet coniugio se devinxerint, id est presbyteros, diaconos et subdiaconos, brevi temporis spatio sacris ministeriis prohibitos et poenis castigatos propriis

ἐξ αὐτῆς τῆς χρονικῆς ἀποσημειώσεως ἀριδῆλως φαίνεσθαι συναγόμενα ἀπὸ τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς ἑκτης συνόδου ἕως τῶν ἐκδεδομένων τύπων ἔτη κζ', πατριαρχοῦντος ἐν τῇ ἁγίᾳ οἰκουμενικῇ συνόδῳ Κωνσταντινουπόλεως Γεωργίου, ἔτος ἀγ-
 P. 302 τος τῆς πατριαρχίας γ', καὶ μετὰ τὴν σύνοδον πατριαρχήσαν-
 τος ἄλλα ἔτη γ', μετὰ δὲ τοῦτον Θεοδώρου ἔτη γ', καὶ Παύλου ἔτη ζ', καὶ Καλλινίκου ἔτη ιβ', καὶ Κύρου ἔτη β', ὡς συνάγε-
 σθαι καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν πατριαρχῶν ἔτη κζ'. ἀπὸ δὲ τῶν ἐκ-
 δεδομένων τύπων ἕως τοῦ τετάρτου ἔτους Φιλιππικοῦ ἔτη πέντε· καὶ ἐν τῷ αὐτῷ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Φιλιππί-
 10 κυῦ γενέσθαι ἔμμανῆ σύνοδον κατὰ τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς ἑκτης συνόδου· καὶ ἔξωσθέντος Κύρου τῷ ε' ἔτει τῆς πα-
 τριαρχίας αὐτοῦ, γενέσθαι Ἰωάννην πατριάρχην τῆς Κων-
 σταντινουπόλεως, Ἀνδρέαν δὲ μητροπολίτην τῆς Κρήτης καὶ
 B Γερμανὸν μητροπολίτην Κυζίκου, ὑπογράψαντας προδήλως,¹⁵
 καὶ ἀναθεματίσαντας μετὰ πάντων τῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρό-
 νους τὴν προρηθεῖσαν κατὰ τῶν μονοθελητῶν ἁγίαν οἰ-
 κουμενικὴν ε' σύνοδον· μετὰ δὲ ἔτη γ' τελετήσαντος Ἰωάν-
 νου, μετατεθῆναι Γερμανὸν ἀπὸ Κυζίκου, καὶ πατριαρχῆσαι
 Κωνσταντινουπόλεως ἔτη δεκαπέντε, καὶ τῷ ιγ' ἔτει τῆς βα-
 20

6. μετὰ δὲ — — ἔτη γ' om. b. 6. καὶ Παύλου — — ἔτη
 ιβ' om. A. 9. ἔτους add. ex A. 10. τῆς βασιλείας add.
 ex A. 11. οἰκουμενικῆς add. ex A. 14. τῆς Ἀργίας Δ, Ἀρ-
 vulg. 16. αὐτοῦς om. A. 20. ἔτει add. ex A.

demum gradibus denuo restitui, alio superiore nusquam promovendos, nimirum illegitimo contubernio palam prius dissoluto. ex ipsa itaque temporum designatione a celebrata sancta universali sexta synodo usque ad editos canones eius nomine promulgatos aperte colliguntur anni viginti septem, patriarcham nimirum agente in sancta oecumenica synodo Georgio, cuius patriarchatus annus tertius numerabatur, cuique post synodum alii tres in dignitate exacti sunt. post hunc vero Theodorus annos tres, Paulus annos septem, Callinicus annos duodecim, Cyrus denique annos duos sedit, adeo ut ex ipsis patriarcharum aetatibus anni viginti septem dilucide computentur, a canonum vero promulgatione usque ad annum quartum Philippici anni quinque intercedant, primo autem imperii ipsius Philippici anno insanum conciliabulum adversus sanctum oecumenicum concilium celebratum sit, Cyroque expulso sub sextum patriarchatus sui annum Ioannes Cpoleos patriarcha factus fuerit; Andreas autem Cretae metropolita et Germanus Cyzici pariter metropolita insauo illi concilio manifesto subscripserint, et cum omnibus eiusdem aetatis episcopis celebratum adversus monotheletas praefato more sanctum sextum concilium anathemate proscripserint; post annos tres vero mortuo Ioanne, Germanus Cyzico translatus sit Cpolim et pa-

σιλείας Λέοντος ἐξορισθῆναι, καὶ γενέσθαι Ἀνυστάσιον, καὶ πατριάρχῃσαι ἔτη κδ· καὶ μετ' αὐτὸν Κωνσταντῖνον ἔτη δώδεκα, καὶ Νικήταν τεσσαρεσκαίδεκα, καὶ Παῦλον πέντε, καὶ Ταράσιον κα', καὶ Νικηφόρον η', καὶ Θεόδοτον ε', 5 καὶ Ἀντόνιον ις', καὶ Ἰωάννην τὸν λεκανόμαντιν ἔτη ε' καὶ μῆνα α'.

C

Ἰουστινιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων ἔτος α'.

A.M. 6178

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀποστέλλει Ἀβιμέλεχ πρὸς Ἰουστινιανὸν V. 241
βεβαιῶσαι τὴν εἰρήνην· καὶ στοιχήθη ἡ εἰρήνη οὕτως· ἵνα
10 ὁ βασιλεὺς παύσῃ τὸ τῶν Μαρδαϊτῶν τάγμα ἐκ τοῦ Λιβάνου, D
καὶ διακωλύσῃ τὰς ἐπιδρομὰς αὐτῶν· καὶ Ἀβιμέλεχ δώσῃ
τοῖς Ῥωμαίοις καθ' ἑκάστην ἡμέραν νομίσματα χίλια καὶ ἵπ-
πον καὶ δοῦλον· καὶ ἵνα ἔχωσιν κοινῶς κατὰ τὸ ἴσον τοὺς
φύρους τῆς Κύπρου καὶ Ἀρμενίας καὶ Ἰβηρίας. καὶ ἐπεμψεν
15 ὁ βασιλεὺς Παῦλον τὸν μαγιστριανὸν πρὸς Ἀβιμέλεχ ἀσφα-
λίσεσθαι τὰ στοιχηθέντα· καὶ γέγονεν ἔγγραφος ἀσφάλεια
μετὰ μαρτύρων. καὶ φιλοτιμηθεὶς ὁ μαγιστριανὸς ὑπέστρε-
ψεν. καὶ πέμψας ὁ βασιλεὺς προσελάβετο τοὺς Μαρδαίτας
χιλιάδας ιβ', τὴν Ῥωμαϊκὴν δυναστείαν ἀκρωτηριάσας. πᾶ-

1. ἐξορισθῆναι, καὶ A, ἐξωσθέντος vulg. 5. λεκανόμαντιν A,
— μάντην vulg. 6. μῆνα α' } μῆνας A f. 9. ἡ add. ex A.
10. παύσῃ τὸ A, παύσῃ διὰ τὸ vulg. 11. δώσει A. 13.
κοινῶς A, κοινὰ vulg. 15. τὸν add. ex. A.

triarchatum tenuerit annos quindecim, eodemque sub imperatoris Leonis annum decimum tertium sede pulso, Anastasius fuerit institutus, et annos viginti quatuor in patriarchatu numeraverit: hunc Constantinus exceperit annos duodecim, deinde Nicetas quatuordecim, mox Paulus quinque, tum Tarasius uno et viginti, Nicephorus octo, Theodotus sex, Antonius sexdecim, denique Ioannes lecanomantes annos sex et mensem unum.

Romanorum imperatoris Iustiniani annus primus.

Hoc anno Abimelech firmandae pacis ergo ad Iustinianum legatos misit. his autem conditionibus pax inita, ut imperator Mardaitarum agmen e Libano prorumpens comprimeret et impediret eorum excursions, Abimelech vero in singulos dies mille nummos aureos, et equum, et servum imperatori penderet; et uterque princeps iusta et aequali portione Cypri, Armeniae et Iberiae vectigalia inter se dividerent. imperator Paulum magistrianum confirmandae pacis causa ad Abimelech delegavit, cautioque in scriptis coram testibus facta est. et magistrianus honorifice exceptus ad imperatorem revertit. et misso edicto Mardaitas ad duodecim millia imperator, Romanam potentiam eo facto mutilaturus, e loco priore sustulit. quae enim civitates in montium cacumiibus sitae incoluntur ab Arabibus a Mo-

A. C. 678

P. 303 *σαι γὰρ νῦν οἰκούμεναι παρὰ τῶν Ἀράβων εἰς τὰ ἄκρα πόλεις ἀπὸ Μοψουεστίας καὶ ἕως τετάρτης Ἀρμενίας ἀνίσχυροι καὶ ἀοίκητοι ἐτύγγανον διὰ τὴν ἔφοδον τῶν Μαρδαϊτῶν, ὧν παρασταλέντων, πάνδεινα κακὰ πέπονθεν ἡ Ῥωμανία ὑπὸ τῶν Ἀράβων μέχρι τοῦ νῦν.*

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι πέμπει Ἀβιμέλεχ Ζιάνδον τὸν ἀδελφὸν Μαυῖου εἰς Περσίδα κατὰ Μουχτάρ τοῦ ψεύστου καὶ τυραννοῦ. καὶ ἀγγεῖθη Ζιάνδος ὑπὸ Μουχτάρ. καὶ ἀκούσας Ἀβιμέλεχ ἔρχεται εἰς Μεσοποταμίαν, καὶ τυραννεῖται ὑπὸ Β Σαΐδου· ὃν ἐπανελεύθων διὰ λόγου τὴν Λαμασκὸν πέπεικει ἀνοῖξαι τὴν προκαταληφθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο δολοφονεῖ αὐτόν. Ἰουστινιανὸς δὲ νεώτερος ὢν, ὡς ἐς χρέων, καὶ ἀβούλως τὰ κατ' αὐτὸν διοικῶν, ἀποστέλλει Λεόντιον τὸν στρατηγὸν ἐπὶ τὴν Ἀρμενίαν μετὰ Ῥωμαϊκῆς δυναμείως, καὶ τοὺς ἐκεῖσε Σαρακηνοὺς κτείνας, ὑποτάσσει Ῥωμαίους ὡσαύτως καὶ Ἰβηρίαν καὶ Ἀλβανίαν, Βουλκαρίαν τε καὶ Μηδίαν. καὶ φορολογήσας τὰς χώρας, πάμπολλα χρήματα τῷ Β βασιλεῖ ἀπέστειλεν· Ἀβιμέλεχ δὲ ταῦτα μεμαθηκώς, καταλαμβάνει τὸ Κερκίσιον, καὶ τὴν Θεούπολιν ὑπέταξεν.

2. τετάρτης A, δὲ τῆς δ' vulg.

3. ὧν A, τῶν vulg.

6.

Ζιάνδον A. 7. Μουχτάρ A nbiqve, Μουχάρ vulg.

14. ἐπὶ

τὴν A, κατὰ τὴν vulg.

16. Βουλκαρίαν f, Βουλκαρίαν ms. Par.

ex Anastasii Bucaniam.

19. Κερκίσιον 2, Κέρσιον A f.

psuestiae termino ad quartam usque Armeniam, cunctae ob Mardaitarum, qui deinceps repressi sunt, excursions munimentis infirmae et habitatoribus vacuae existebant. generum sane omnium calamitates et adversa quaevis in Romanam ditionem ab ea die in hanc usque horam Arabum opera inundaverunt.

Hoc etiam anno Abimelech Ziandum fratrem Maviae adversus impostorem et tyrannum Muchtar in Persidem misit, Muchtar vero Ziandum interfecit. accepto nuncio Abimelech in Mesopotamiam progreditur. interea Saïdus adversus eum rebellavit, Abimelech festine regressus Damascum, quam Saïdus sibi praeoccupaverat, data securitatis fide aperiri suadet, cuius ille oblitus perduelli dolo mortem intulit. Iustinianus porro cum iunior adhuc, annorum videlicet sexdecim, existeret, et suis inconsultis rei publicae negotia quaevis administraret, Leontium ducem cum Romanis copiis in Armeniam misit. hic Saracenis, qui illic aderant, occisis, Armeniam Romanae ditioni subiicit, quemadmodum et Iberiam et Albaniam et Bulcaciam et Mediam, et vertigalibus per singulas quasque provincias collectis, ingentem divitiarum acervum ad imperatorem transmisit. his auditis Abimelech Cercisium profectus, Theopolim subegit.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α΄.

A.M. 6179

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔγενετο λιμὸς ἐν Συρίᾳ· καὶ πολλοὶ εἰσ-
ῆλθον εἰς Ῥωμανίαν. καὶ ἐλθὼν ὁ βασιλεὺς εἰς Ἀρμενίαν
ἔκει ἐδέξατο τοὺς ἐν τῇ Λιβάνῳ Μαρδαίτας, χάλκεον τεῖχος ὁ
διαλύσας. παρέλυσε δὲ καὶ τὴν μετὰ τῶν Βουλγάρων παγιο-
θεῖσαν εἰρήνην, διαταράζας τοὺς ὑπὸ τοῦ οἰκείου πατρὸς ἐνορ-
δίνους γεγονότας τύπους. καὶ κελεύει περῶσαι ἐπὶ τὴν Θρά- V. 242
κην τὰ καβαλλαρικὰ θέματα, βουλόμενος τοὺς τε Βουλγάρους
καὶ τὰς Σκλαβινίας αἰχμυλωτίσαι.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἰουστινιανὸς κατὰ Σκλα- A.M. 6180
βινίας καὶ Βουλγαρίας. καὶ τοὺς μὲν Βουλγάρους πρὸς τὸ
παρὸν ὑπηγηκότας ὤθησεν. μέχρι δὲ Θεσσαλονίκης ἐκδρα- P. 304
μῶν, πολλὰ πλήθη τῶν Σκλάβων τὰ μὲν πολέμῳ, τὰ δὲ προσ-
ρυνέντα παραλαβῶν, εἰς τὰ τοῦ Ὀψικίου διὰ τῆς Ἀβύδου πε-
ρῶσας κατέστησε μέρη. ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν ὁδοστατηθεὶς
ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐν τῷ στενῷ τῆς κλεισοῦρας μετὰ σφα-
γῆς τοῦ οἰκείου λουῶ καὶ τραυματίας πολλῆς μόλις ἀντιπα-
ρελθεῖν ἠδυνήθη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ἀβδελαῶς ὁ Ζουβὲρ Μούσαβον τὸν
οἰδιον ἀδελφὸν πέμπει κατὰ Μουχτάρ· καὶ συμβαλὼν μετ' αὐ-
τοῦ τρέπεται ὁ Μουχτάρ, καὶ φεύγει ἐπὶ Συρίαν· καὶ φθά- B

5. καὶ add. ex A.
Συρ. A, εἰς Σ. vulg.

12. ὑπηγητῆ. A, ὑπαντ. vulg.

21. ἐπὶ

Cpoleos episcopi Pauli annus primus.

A. C. 679

Hoc anno fames Syriae incubuit, eiusque plurimi incolae in Ro-
manam ditionem migraverunt. imperator autem in Armeniam profes-
ctus Mardaitarum agmen, aereum illum imperii Romani murum in Li-
bano prius consistentem et a se eversum, illic suscepit. pacem quo-
que cum Bulgaris firmatam solvit, foederum condiciones a patre con-
cessas ipse perturbans ac omnino violans. et Bulgaros et Sclaviniae
provincias in servitutum mittere meditatus, equestres legiones in
Thraciam transire iussit.

Hoc anno Iustinianus in Bulgariam et Thraciam eduxit exerci- A. C. 680
tum. Bulgarosque sibi obviam cum armis factos tum primum repulit.
et excursionibus subinde Thessalonicam usque habitis, immensum
Sclavorum numerum, qua belli virtute domitum, qua sponte ad se trans-
euntem et deditum, e patria educens, ad Opsicii partes, traiecto Abydi
freto, habitare decrevit. at in reditu intra compressos montes et clu-
surae angustias a Bulgaris interceptus, multis ex exercitu quum cae-
sis, tum vulneratis, vix periculum superare et in oppositam partem
transire valuit.

Eodem anno Abdelas Zuber filius Musabum fratrem germanum
adversus Muchtarum mittit, qui cum eo pugna congressus, Muchtarum

σας αὐτόν, κτείνει αὐτόν. Ἀβιμέλεχ δὲ στρατεύει κατὰ Μουσάρου, καὶ νικήσας κτείνει αὐτόν· καὶ ὑπέταξε πᾶσαν τὴν Περσίδα.

A.M. 6181 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Ἀβιμέλεχ κατὰ τοῦ Ζουμὶρ
C Χαγὰν εἰς τὸ Μάκκα, καὶ κτείνει αὐτόν ἐκεῖ ὁ Χαγὰν. καὶ
ὑποτάξας τῷ Ἀβιμέλεχ τὴν χώραν τοῦ Χαγὰν ἐναντιουμένην
αὐτῷ, ἐνέπρησε τὸν οἶκον τοῦ εἰδώλου αὐτοῦ σὺν τῷ εἰδώλῳ
τῆς σεβασμιότητος αὐτῶν· δι' ἣν αἰτίαν τὸν Χαγὰν στρατη-
γὸν τῆς Περσίδος προεβάλετο. καὶ ὑπετάγη τῷ Ἀβιμέλεχ ἡ
Περσίς καὶ ἡ Μεσοποταμία καὶ ἡ μεγάλη Ἀραβία τοῦ Ἐθρί-
10 βου· καὶ οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι αὐτῶν ἔπαυσαν.

A.M. 6182 Τούτῳ τῷ ἔτει τέλος ἔσχεν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πολέ-
Dμου ἡ τῶν Ἀράβων ἀρχή· καὶ εἰρήνευσεν Ἀβιμέλεχ, ὑπο-
τάξας πάντας.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὴν πρὸς Ἀβιμέλεχ εἰρήνην Ἰουστινιανός 15
ἐξ ἀνοίας ἔλυσεν· καὶ γὰρ τὴν Κυπρίων νῆσον ἀλόγως με-
τοικῆσαι ἐσπούδασεν, καὶ τὸ σταλὲν χάραγμα παρὰ Ἀβιμέ-
λεχ νεοφανὲς ὄν καὶ μηδέποτε γεγονὸς οὐ προσεδέξατο. κλη-
10 θος δὲ Κυπρίων περῶντων κατεποντίσθη, καὶ ἀπὸ ἀρρωστίας

5. τὸ Μάκκα A, τὸν Ἄκκα vulg. 13. τῶν add. ex A. ὑπο-
τάξας πάντας A, ὑπ. καὶ εἰρηνεύσας πάντας vulg.

fugam arripere, et in Syriam se recipere coegit, eumque tandem in itinere praevertens, e medio sustulit. Abimelech vero adversus Musarum expeditione suscepta et victoria potitus, hostem neci dat, et universam Persidem suo subiugat imperio.

A. C. 681 Hoc anno Abimelech misit Chagan in Macca adversus Zumir arma moturum. Chagan autem Zumir deleto, provinciam Chagan ipsi inimicam sub Abimelech potestatem redegit, et idoli eius sedem igne succendit, sed et idolum summa religione ab eis cultum extinxit. eam ob rem Abimelech Chagan Persiae ducem instituit, atque ita Persia, Mesopotamia, magna Arabia, quae Ethribi, Abimelech imperio substernuntur, omniaque inter Arabes variis aetatibus agitata bella civilia cessavere.

A. C. 682 Hoc anno dissidiorum finem et praeliorum omnium exitum Arabum principatus obtinuit. et cum reliquos principes suo subiecisset imperio et populos in pace continuisset, ipse Abimelech pacem prosequi studuit.

Hoc anno compositam cum Abimelech pacem ex animi dementia Justinianus solvit. Cypri quippe incolas in aliam regionem transportare stolidè nulloque sano consilio meditatus est, nummosque figura recentè excogitata et hactenus omnino non visa ab Abimelech conflatos et in vectigal missos admittere recusavit. Cypriorum subinde multitudo ingens, cum mare traiceret, submersa est, pars etiam in-

ᾤλοντο· καὶ οἱ λοιποὶ ἐστράφησαν εἰς Κύπρον. καὶ ἀκού- P. 305
 σας ταῦτα Ἀβιμέλεχ, ὑποκριθεὶς σατανικῶς, παρεκάλει μὴ
 λυθῆναι τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ δεχθῆναι τὴν αὐτοῦ μονῆταν, ὡς
 τῶν Ἀράβων μὴ καταδεχομένων τὴν τῶν Ῥωμαίων χαράγην V. 243
 5 ἐν τοῖς ἰδίοις νομίμασιν, τῆς ὀλκῆς τοῦ χρυσοῦ διδομένης
 καὶ μιᾶς ζημίας τοῖς Ῥωμαίοις γινομένης ἐκ τοῦ νέου χαράσ-
 σειν Ἀραβας. ὁ δὲ τὴν παράκλησιν εἰς φόβον νομίσας, οὐκ
 ἐννοήσας, ὅτι τὸ σπουδαζόμενον αὐτοῖς ἦν παῦσαι τὴν τῶν
 Μαρδαϊτῶν ἐπαγωγὴν, καὶ οὕτω διὰ δοκουμένης εὐλόγου προ-
 οφάσεως λῦσαι τὴν εἰρήνην· ὁ καὶ ἐγένετο. καὶ ἀπέστειλεν
 Ἀβιμέλεχ οἰκοδομῆσαι τὸν τοῦ Μακκᾶ ναόν. καὶ ἠθέλησεν B
 ἐπᾶραι τοὺς κίονας τῆς ἁγίας Γεθσημανῆς. καὶ παρεκάλεσεν
 αὐτὸν Σέργιος τις ἀνὴρ χριστιανικώτατος ὁ τοῦ Μανσοῦρ
 γενικὸς λογοθέτης, καὶ λίαν ᾤκειωμένος τῷ αὐτῷ Ἀβιμέλεχ
 5 καὶ πατρικίος ὁ τούτου ἐράμιλλος τῶν κατὰ τὴν Παλαιστίνην
 Χριστιανῶν προύχων, ὁ ἐπὶ κλην Κλαισός, αἰτούμενοι μὴ γε-
 νέσθαι τοῦτο, ἀλλὰ δι' ἰκεσίας αὐτῶν πείσαι Ἰουστινιανὸν
 ἄλλους ἀποστεῖλαι ἀντ' αὐτῶν· ὅπερ καὶ γέγονεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς ἀπέλεξατο ἐκ τῶν μετοικι- A. C. 6183
 10 σθέντων ὑπ' αὐτοῦ Σκλάβων, καὶ ἐστράτευσεν χιλιάδας λ' καὶ C

6. καὶ μιᾶς ζημίας τοῖς Ῥωμαίοις γινομένης add. ex A. 11.
 Μακᾶ A, Μαχᾶ e, Μαῖκα i, Μαχῶ vulg. 14. ᾤκειωμένος A,
 οἶκ. vulg. 16. Κλαυσῆς A, Κλαῦσις a. 18. ὅπερ A, ὁ vulg.

gruentibus morbis iactata interiit, reliqui Cyprum redierunt. horum
 accepto nuncio satanica vafritie Abimelech instructus, ac dolos parans,
 pacem a Iustiniano nusquam solvi precabatur: Arabibus insuper scul-
 ptam a Romanis figuram in consueto nummorum suorum usu vel con-
 fatione approbantibus, monetam a se cusam admitti rogabat, maxime
 cum ex nova apud Arabes signata debitum in vectigal auri pondus Ro-
 mani acciperent. ille Arabum preces metum existigans, nec id eis esse
 consilio, ut Mardaitarum cohibitis impressionibus ipsi verisimilis cau-
 sae obtentu pacem solverent, non animadvertit: quod demum factum
 est. misitque Abimelech qui templum Maccæ construerent, iamque
 sanctæ Gethsemanes columnas tollere paratum Sergius, vir Christiana
 pietate conspicuus, Mansur logotheta generalis et ipsi Abimelech
 summa necessitudine coniunctus, et patricius quidam eius collega,
 cognomento Claesus, Christianorum in Palaestina degentium præ-
 stantissimus, ambo ne id faceret deprecari sunt, polliciti se potius
 precibus suis cum Iustiniano acturos, ut alias in earum locum trans-
 mitteret, quod ita postmodum actum est.

Hoc anno ex deportatis in Asiam Sclavis viros bello idoneos ele- A. C. 683
 git Iustinianus, et in exercitum ad triginta millia adlectos armis iu-

ὀπίστας αὐτοὺς ἐπωνόμασεν αὐτοὺς λαὸν περιούσιον, ἄρχοντά τε αὐτῶν Νέβουλον τοῦνομα. θαρρήσας δὲ εἰς αὐτοὺς γεγράφηκε τοῖς Ἄραβι μὴ ἐμμένειν αὐτὸν τῇ ἐγγράφως συμφωνηθείσῃ εἰρήνῃ. καὶ παραλαβὼν τὸν περιούσιον λαὸν καὶ πάντα τὰ καθυλαδικὰ θέματα, ἐπορεύθη ἐν Σεβαστοπόλει τῆς 5 παρὰ Θάλασσαν. τῶν δὲ Ἀράβων ὑποκρινομένων καὶ μὴ αἰρουμένων λῦσαι τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ τῇ βασιλικῇ αἰτία καὶ προπετεῖα τοῦτο πρᾶξαι ἀναγκαζομένων, ὀπλισθέντες καὶ αὐ-
 Πτοὶ παρεγένοντο ἐν Σεβαστοπόλει, προσμαρτυρόμενοι τῷ βασιλεῖ τὰ μεθ' ὄρκον ἀναμεταξὺ αὐτῶν στοιχηθέντα μὴ δια- 10 στραφῆναι· ἐπεὶ τοί γε ἔκδικος καὶ κριτῆς ὁ θεὸς τῶν αἰτιῶν γενήσεται. τοῦ δὲ βασιλέως μὴδὲ δι' ἀκοῆς ταῦτα ἀνασχομένου, ἀλλὰ πρὸς μάχην μᾶλλον κατεπείγοντος, τὸν τῆς εἰρήνης ἐγγραφον λόγον λύσαντες, καὶ ἐπὶ ὑψηλῆς ἄστας ἀντιφλαμούλου προάγειν κρεμάσαντες, κατὰ τῶν Ῥωμαίων ὄντων 15 σαν, Μουαμὲδ στρατηγὸν ἔχοντες, καὶ συνέβαλον πόλεμον. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἠττήθησαν οἱ Ἄραβες. ὑποβαλὼν δὲ Μουαμὲδ τῷ συμμαχοῦντι Ῥωμαίοις στρατηγῷ τῶν Σκλάβων,
 P. 306 πέμπει αὐτῷ κουρκουρὸν γέμον νομισμάτων, καὶ πολλαῖς ὑποσχέσει τοῦτον ἀπατήσας πείθει προσφυγεῖν πρὸς αὐτοὺς μετὰ 20

7. λῦσαι add. ex A. 9. προσμαρτ. A, προμ. vulg. 10. στοιχηθέντα | συμφωνηθέντα A. διαστραφῆναι A, στραφῆναι vulg.
 12. μὴδὲ δι' ἀκοῆς A, μετ' ἀκοῆς vulg. 14. λύσας A f. 19. κουρκουρὸν A f, κουρκουρὸν vulg.

struxit, quos aciem superabundantem nuncupavit, et eorum ductorem Nebulum. eorum robori confidens Arabibus scripsit, se pacis a se scriptae conditionibus non amplius stare posse. et superabundanti illa acie equestribusque legionibus eductis, Sebastopolim, quae ad mare est, contendit. Arabes ex adverso pacis se studiosos simulare, nec eam velle infringere, illius violandae causam ex imperatore stare, et ex eius praecipiti animo ad bellum renovandum cogi: deinde et ipsi arma induentes, Sebastopolim accedunt, ibique imperatorem obtestantur, ne pacta quae inter se invicem interposito iusiurando firmaverant, solveret, deum alioquin ultorem atque iudicem iniuriarum futurum. imperatore ne auditu quidem haec ferre passo, quin immo ad praelium quantocius procurrente, Arabes, scriptas de pace tabulas in aeram expansas et ex longa hasta flamuli vice suspensas praecedere iubentes, ipsi, Muamed duce, in Romanos irruunt, et bellum committunt. et primo quidem conflictu vincuntur Arabes. at Muamed, Sclavorum, qui cum Romanis auxiliares militabant, ducem clam tentans. transmissa ad eum pharetra nummis aureis plena, pluribus etiam pollicitis delinitum, cum sociorum viginti millibus ad suas partes trans-

καὶ κ' χιλιάδων, καὶ οὕτω Ῥωμαίοις τὴν φυγὴν περιποιή-
σατο. τότε Ἰουστινιανὸς ἀνέβλεν τὸ τούτων ἐγκατάλειμμα σὺν
γυναίξει καὶ τέκνοις παρὰ τῷ λεγομένῳ Λευκάτῃ τόπῳ κρη-
μνώδει καὶ παραθαλασσίῳ κατὰ τὸν Νικομηθεϊάσιον κόλπον
5 κειμένῳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Συμβάτιος ὁ πατριάρχης Ἀρμενίας μαθὼν A.M. 6185
τὴν τῶν Ῥωμαίων ἤτταν τὴν Ἀρμενίαν παρέδωκε τοῖς Ἀραβί,
καὶ ὑπετάγη αὐτοῖς καὶ ἡ ἔσω Περσίς ἡ λεγόμενη Χωρασάν,
καὶ φύεται ἐκεῖσε παράβουλος ὀνόματι Σαβίνος, καὶ πολλοὺς B
10 τῶν Ἀράβων ἀπέκτεινεν, καὶ αὐτὸν τὸν Χαγάνον παρ' ὀλίγον V. 244
τελειῶς ποταμόπνικτον ἐποίηει. ἔκ τοτε ἐπὶ πλεῖον Θρασυνθέν-
τες οἱ Ἀγαρηνοί, τὴν Ῥωμανίαν ἐλυμήναντο.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Καλλινίκου ἔτος α'. A.M. 6186

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔκλειψις ἡλίου γέγονεν μηνὶ Ὑπερβερε-C
15 ταίῳ πέμπτῃ, ἡμέρα πρώτη, ὥρα τρίτῃ, ὥστε φανῆναι τινὰς
λαμπροὺς ἀστέρας. καὶ ἐπεστράτευσεν Μουαμὲδ τῷ Ῥωμα-
νία, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς πρόσφυγας Σκλάβους ὡς ἐμπει-
ρους τῆς Ῥωμανίας, καὶ πολλοὺς ἠχμαλώτευσεν. ἐγένετο δὲ
καὶ ἀναίρεσις τῶν χοίρων ἐν Συρίᾳ. Ἰουστινιανὸς δὲ εἰς τὰ
20 τοῦ παλατίου κτίσματα ἐπεμελεῖτο. καὶ ἔστησε τὸ Ἰουστινια-

1. χιλιάδων] Σκλαβῶν A. 3. Λευκῆτῃ A. 4. Νικομηθεῖσιον A e.
6. Σαββάτιος A. 7. Ῥωμαίων A, Ἀρμενίων vulg. 10. τὸν
om. A. 17. τοὺς add. ex A. 19. χοίρων] οἰρών A. 20.
κτίσματα] περιτειχίσματα A. ἔστησε] ἔκτισε A e f. τὸν
— τρεκλιον A.

sire suadet. ita fugam, quam Romani tulerunt, ille mercatus est. sub
id tempus Sclavorum reliquias, etiam mulieres et pueros, Iustinianus
e medio sustulit ad Leucatham, locum praeruptum atque maritimum et
ad Nicomediae situm littora.

Hoc anno Symbatius Armeniae patricius cognita Romanorum clade A. C. 685
Armeniam Arabibus tradidit, quibus etiam interior ad orientem Persia,
Chorasan dicta, subiugata est: porro istic emersit novator nomine
Sabinus, qui multos Arabes ad necem deduxit, ipsumque etiam Chaganum
in annum deiectum tantum non suffocavit. ex eo tempore Agareni
ferociiores et audentiores effecti per ditionem omnem Romanam
grassati sunt.

Cpoleos episcopi Callinici annus primus.

A. C. 686

Hoc anno mensis Hyperberetaei die quinto, prima hebdomadis
feria, hora diei tertia defectus solis contigit, adeo ut astra nonnulla
manifeste apparerent. Muamed etiam in Romanum imperium expe-
ditionem suscepit, et profugis Slavibus, ceu Romanorum locorum probe
expertis, sibi adiunctis, magnam hominum copiam abduxit captivam.
in porcos magna caede desaevitum est in Syria. porro Iustinianus

νοῦ τρικλίνιον λεγόμενον, καὶ τὰ τοῦ παλατίου περιτειχίσματα· καὶ ἐπέστησεν ἐπείκτην Στέφανον τὸν Πέροην, σακελάριον αὐτοῦ καὶ πρωτοεunuῶγον, κύριον καὶ ἐξουσιαστὴν λίαν ὄντα αἰμοβόρον καὶ ἀπηνῆ· ὅστις ἀνηλεῶς τοὺς μὲν ὄπερας D αἰκίζειν οὐκ ἤρκειτο, ἀλλὰ καὶ λιθοβολεῖν αὐτούς τε καὶ τοὺς 5 τούτων ἐπιστάτας. τοῦ δὲ βασιλέως ἀποδημήσαντος, κατέτλησεν ὁ ἄγριος θῆρ ἐκεῖνος καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα Ἀναστασίαν τὴν ἀγούσταν παιδικῶς δι' ἀβίων μαστιγῶσαι. ἐν τούτοις δὲ καὶ εἰς ἅπαν τὸ πολιτικὸν πλῆθος πολλὰ κακὰ ἐνδειξαίμενος, μισητὸν τὸν βασιλέα πεποίηκεν. ὁμοίως καὶ εἰς τὰ τοῦ γεν- 10 κοῦ λογοθεσίου πράγματα κατέστησεν ἀββᾶν τινὰ ὀνόματι Θεόδοτον ἔγκλειστον τὸ πρότερον ὄντα ἐν τοῖς Θρακικοῖς τοῦ P. 307 στενοῦ μέρεσιν, καὶ αὐτὸν δεινότατον καὶ ἀτιθάσσον λίαν ὑπάρχοντα, ὅστις πλείστους τῆς πολιτείας ἄρχοντας καὶ ἐμφανεῖς ἄνδρας οὐκ ἐκ τῶν διοικητῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν 15 τῆς πόλεως οἰκητῶρων, εἰκῆ καὶ μάτην ἀπροφασίστως, ἀκατήσεις καὶ ἐκταγὰς καὶ δημεύσεις ποιούμενος, σχοίνοις τε τούτους χρεμῶν καὶ ἀχῦροις ὑποκαπνίζων. ἔτι δὲ καὶ ὁ ἑπαρχος βασιλικῆ κελεύσει πλείστους ἄνδρας ἐν εἰρκταῖς κατα-

1. περιτειχίσματα] κτίσματα A. 4. τοὺς μενσόπερας A. 5. τοὺς add. ex A. 6. ἀποδημ. A, ἐπιδημ. vulg. 8. δι' ἀβίων A, διὰ ἀβίων e, διὰ βενῶν f. 9. δὲ καὶ εἰς A, δὲ εἰς vulg. 11. κατέστησεν add. ex A. 15. ἀλλὰ καὶ ἐκ A, ἀλλὰ ἐκ vulg. 18. χρεμῶν A, χρεμῶν vulg. ὑποκαπν. A, ἀποκ. vulg. ἑπαρχος A e, ὑπαρχος vulg.

erigendis palatii aedificiis studium adhibuit: triclinium Iustiniani nomine deinceps vocatum, et palatii moenia condidit. huic operi praepositum et cum plena potestate dominantem Stephanum Persam, saccellarium suum et eunuchorum antesignanum, praefecit. is vir sanguinarius et summe crudelis erat, cui non satis fuit ipsos operas sive manuarios iniuriis ac verberibus afficere, sed ipsos et qui operarum duces lapidabat. quin etiam cum aliquando imperator peregre profectus esset, agrestis illa fera Anastasiam imperatricem augustam matrem Ioris puerorum more flagellare ausa est. idem cum multa maioraque mala in universam rempublicam admisisset, civium odia in imperatorem suscitavit. similiter et generalis logothetae muneri praefecit monachum quendam cognomento Theodotum, qui prius in Thraciae finibus ad freti angustias inclusus vixerat, homo pariter ferox et immitis, qui in multos imperii Romani primores virosque spectatissimos, non qui aerarium modo administrarent, sed urbis incolas insolens. tributa, impositiones atque proscriptiones, temere, sine ulla iusta causa, vel saltem praetextu exigebat, adeo ut etiam funibus suspensos pauperum inferius accensarum fumo vexare auderet. praeterea urbis prae-

κλείσας, ἐπὶ χρόνους τηρεῖσθαι πεποιήκε, ταῦτα πάντα ἐπη-
 ξησε τὸ μῖσος τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἀπῆτει Καλλίνικον πατριάρχην ποιῆσαι εὐχὴν, ἵνα καταλύσῃ
 τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου τῶν μητροπολίτου τὴν οὐ-
 5 σάν πλησίον τοῦ παλατίου, θέλων ἐν τῷ τόπῳ στήσαι φιάλην
 καὶ βάθρα κτίσαι τοῦ δήμου τῶν Βενέτων, ὅπως ἐκεῖ δέχον-
 ται τὸν βασιλέα. ὁ δὲ πατριάρχης ἔλεγεν· ὅτι εὐχὴν ἐπὶ
 συστάσει ἐκκλησίας ἔχομεν, ἐπὶ δὲ καταλύσει ἐκκλησίας οὐ
 παρελάβομεν. βιαζομένου δὲ αὐτὸν τοῦ βασιλέως καὶ πάν-
 10 τως ἀπαιτοῦντος τὴν εὐχὴν, ἔφη ὁ πατριάρχης· δόξα τῷ
 Θεῷ ἀνεχομένῳ πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων. ἀμήν. καὶ τοῦτο ἀκούσαντες κατέλυσαν τὴν ἐκκλη-
 σίαν, καὶ ἐποίησαν τὴν φιάλην. καὶ ἐποίησαν τὴν ἐκκλησίαν
 τῶν μητροπολίτου εἰς τὸ Πετρίν. C

15 Τοῦτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μουαμὲδ τῇ τετάρτῃ Ἀρ- A.M. 6187
 μενίᾳ· καὶ αἰχμαλωτεύσας πολλοὺς ἀνέστρεψεν. ἐν αὐτῷ V. 245
 δὲ τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς ἐξεβλήθη τῆς βασιλείας τρόπῳ τοιῷδε.
 ἐκέλευσε Στεφάνῳ τῷ πατρικίῳ καὶ στρατηγῷ, τῷ ἐπίκλην
 Ῥουσίῳ, νυκτὸς ἀποκτείνειν τὸν δῆμον Κωνσταντινουπόλεως,

1. ἐπηύξησε A, ἠύξησε vulg. 3. ἠπῆτει e, ἠπαίτει f. 5.
 στήσαι A f, ποιῆσαι vulg. 8. ἐκκλησίας om. A. 9. παρε-
 λάβομεν A, παρέλαβον vulg. 11. εἰς τοὺς A, εἰς τῆς vulg.
 14. τῶν μητρ. A, τὴν μητρ. vulg. εἰς τὸ πραιτώριον f. 15.
 τῇ τετάρτῃ Ἀρμενίᾳ A, τὴν τετάρτην Ἀρμενίαν vulg. 17. τοιῷ-
 δε A, τοιούτῳ vulg.

fectus plurimos imperatoris mandato in carceres compulsos etiam per multos annos vinculis detinuit. quibus omnibus populi odia in imperatorem excrevere. ad haec imperator a Callinico patriarcha contendebat, ut preces conciperet, ad ecclesiam sanctae dei genitricis, cui metropolitae nomen, iuxta palatium sitam, destruendam; in eius quippe solo fontis machinam, et Venetae factionis imperatorem illic ex capturae sedilia extruere annitebatur. respondit patriarcha: preces in templi conditum conceptas habemus, subruendo templo nullas a maioribus accepi. imperatore ardentius instante, et preces fieri etiam vi expetente, dixit patriarcha: gloria deo, qui etiam haec patitur, iugiter, nunc et semper et in saecula saeculorum. amen. eo audito subverterunt ecclesiam, et fontem excitaverunt, istamque metropolitae ecclesiam ad Petrium transtulerunt.

Hoc anno Muamed in quartam Armeniam exercitum eduxit, et A. C. 687 captivis pluribus collectis domum regressus est. hoc etiam anno Iustinianus imperio ex huiusmodi causa deiectus est. Stephano patri- cio et exercitus duci, illi Rusius cognomentum, praeceperat ut in ur- bis plebem multa caede per noctem grassaretur, stragis vero impres-

ἄρξασθαι δὲ ἀπὸ τοῦ πατριάρχου. Λεόντιος δὲ ὁ πατριεὶκος καὶ στρατηγὸς τῶν Ἀνατολικῶν γενόμενος καὶ ἐν πολέμοις εὐδοκιμήσας, ἐν φρουρᾷ τε χρόνους τρεῖς ποιήσας, κατηγορηθεὶς ἐξάπεινα ἀνεκλήθη, καὶ στρατηγὸς Ἑλλάδος προσβλήθη. ἐκελεύσθη δὲ εἰς τρεῖς ἐμβληθῆναι δρόμους, καὶ αὐθημερόν 5 ἀποκινήσασθαι τῆς πόλεως. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτι ἐν τῷ Ἰουλιανισίῳ λιμένι τῆς Σοφίας πλησίον τῶν Μαύρου πρὸς τὸ ἐκπλοῆσαι τῆς πόλεως μεθορμίσαντες, συνετάσσετο τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀπερχομένοις φίλοις, ἐν οἷς πρὸς αὐτὸν παρεγένοντο καὶ οἱ γνήσιοι αὐτοῦ φίλοι, Παῦλος μοναχὸς τοῦ Καλλιστράτου, ὁ καὶ 10 ἀστρονόμος, Γρηγόριος ὁ Καππαδόξ ὁ καὶ κλεισουράρχης γένόμενος, ἔπειτα δὲ μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τῶν Φλώρων· οἱ τινες ἐν τῇ φυλακῇ πυκνότερον αὐτὸν ἐπισκεπτόμενοι, διαβιβαιοῦντο αὐτὸν βασιλεύειν τῶν Ῥωμαίων. ὁ δὲ Λεόντιος λέγει πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς διεβεβαιώσασθέ με ἐν τῇ φυλακῇ 15 περὶ βασιλείας· καὶ νῦν ἡ ζωὴ μου ἐν κακοῖς τελειοῦται. ὀπισθεν γὰρ μου ἔσομαι κατὰ πᾶσαν ὥραν ἐκδεχόμενος τὸν θάνατον. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· μὴ ὀκνήσης, καὶ τοῦτο εὐθέως πληροῦται. ἐπάκουσον ἡμῖν μόνον, καὶ ἀκολούθησον ἡμῖν. καὶ

2. καὶ ante ἐν add. ex A. 5. ἐκελ. δὲ A, καὶ ἐκ. δὲ vulg.
 7. ἐκπορθῆσαι A, ἐκπορῆσαι f. 8. μεθορμίσαντος A, μεθορμίσαντα a. 11. κλεισουράρχης A, κλεισουριάρχης vulg. 13. πυκνότερον A, πυκνότερως vulg. ἐπισκεπτόμενοι A, σχεπτ. vulg.
 14. βασιλεύειν A, βασιλεύσειν vulg. 17. τὸν add. ex A. 18. ὀκνήσης A, ὀκνεύσης vulg.

sio ab ipso patriarcha duceret exordium. porro Leontius patricius et orientalium copiarum quondam dux, vir belli gloria conspicuus, qui annos iam tres custodia detentus exegerat, ex improvise vinculis eductus fuit, et per Graeciam militiae dux institutus. in tres autem celoces cum comitatu deportatus, eodem die urbe solvere iussus est. insequenti igitur nocte ad Iulianisium Sophiae portum, ad eam, cui Mauri nomen, plagam, navigationis ab urbe suscipienda causa, traiiciens, ultimam salutem amicis ad se confluentibus precabatur, et vale dicebat: inter eos praecipui accesserunt amici Paulus Callistrati monasterii coenobita, astrologiae peritus, Gregorius Cappadox, olim clusurae custos, nunc vero monachus, et Flori coenobii praepositus, qui eum adhuc carcere detentum invisentibus solito crebrius Romanorum imperatorem brevi futurum praenunciaverant. ad eos Leontius, vos, inquit, in carcere adhuc positum de imperio consequendo certior me semper fecistis, nunc autem inter aerumnarum angustias vita mihi transigitur: retro quippe insequentem me mortem propediem expecto. cui illi: ne respondeas animo, aiunt, brevi post promissa succedent. dictis tantum attende, et sequere nos. eductis itaque

λαβῶν ὁ Λεόντιος τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ, καὶ ἄρματα ὅσα εἶχεν, ἀνῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον σιγῇ πολλῇ, καὶ κρούσαντες τὴν πύλην, προσφασίαντο τὸν βασιλέα παραγεγονέναι ἐπὶ τὸ διοικῆσαι τινὰς τῶν ἐκεῖσε ὄντων. μηνυθέντος δὲ τοῦ τη-
 5 νικαῦτα ὑπάρχου, καὶ συντόμως ἐλθόντος, καὶ τὰς πύλας ἀνοίξαντος, χειροῦται ὑπὸ Λεοντίου· καὶ ῥαπισθεὶς ἐπεδήθη χεῖρας καὶ πόδας. καὶ εἰσελθὼν ὁ Λεόντιος καὶ τὰς φυλακὰς ἀνοίξας λύσας τε τοὺς καθειργμένους ἄνδρας πολλοὺς καὶ γεν-
 10 τοὺς πλείονας τυγχάνοντας, καὶ τούτους ὀπλίσας, εἰς τὸν φόρον ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς κράζων· ὅλοι Χριστιανοὶ εἰς τὴν ἁγίαν Σοφίαν. καὶ πέμψας καθ' ἑκαστον ῥεγεῶνα, τὴν αὐτὴν φωνὴν ἀνακράζειν προσέταξεν. τὸ δὲ πλῆθος τῆς πόλεως θορυβηθέν, σπουδῇ εἰς τὸν λουτήρα τῆς ἐκκλησίας ἤθροίσθη. αὐ-
 15 τὸς δὲ ἅμα τοῖς δυοῖν μοναχοῖς καὶ φίλοις αὐτοῦ μετὰ καί τι-
 νων τῶν ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξελεθόντων ἐμφανεστέρων ἀνδρῶν εἰς τὸ πατριαρχεῖον ἀνῆλθε πρὸς τὸν πατριάρχην. εἰρῶν δὲ καὶ αὐτὸν τεταραγμένον διὰ τὰ κελευσθέντα τῷ πατρικίῳ Στεφάνῳ τῷ Ρουσίῳ, πείθει αὐτὸν κατελθεῖν εἰς τὸν λου-

7. καὶ εἰσελθὼν A, εἰσ. δὲ vulg.

9. ἐγκεκλ. A, κακλεισμ. vulg.

10. ὀπλίσας A, ὀπλίτων vulg.

11. αὐτοῖς A, αὐτῷ vulg.

ὅλοι sic scripsi pro vulg. ὅσοι. cfr. supra p. 365, 5. 383, 8.

437, 15. 484, 12. 13. προσέτ.] ἐκέλευσεν A. 14. συνηθρο-

σθη A. 15. μετὰ A, σὺν vulg.

16. τῶν add. ex A. ἐμ-

φανεστέρων A, ἐκφαν. vulg.

domesticis et armis, quae prae manibus habuit, sumptis, in praetorium silentio Leontius perrexit, pulsatisque foribus, simulat eo imperatorem accedere, ut de quibusdam in carcere detentis sententiam ferat. re ad praefectum delata, ipse festinus accedit, ac ubi fores reserat, mox a Leontio comprehenditur, ac deinde frequentibus alapis caesus manus ac pedes devincitur. Leontius intus penetrans, carceribus reclusis, praeclaros sane ac fortunae non contemnendae viros plerosque vinculis compeditos et carceris horrore a sex vel etiam ab annis octo conclusos, quorum plerique militiam sequebantur, liberat. ubi armorum facta copia, cum illis in forum excurrit ac vociferatur: cuncti Christiani ad sanctam Sophiam convenite. ac simul summisit, qui per urbis singulas regiones voces easdem cum clamore spargerent. conferta plebs hoc tumultu excita ad ecclesiae lavacrum accelerans congregatur. Leontius cum monachis duobus et amicis suis, nec non aliis quibusdam ex illustrioribus viris, qui ex carceribus prodierant, pontificem ad patriarchalem suam aedem convenit. cumque ipsum etiam patriarcham conturbatum, ob ea nimirum, quae ipsi a patricio Stephano Rusio iussa fuerant, comperisset, hortatur, ut ad baptisterii

τῆρα, καὶ φωνῆσαι οὕτως· αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος. ἅπαν δὲ τὸ πλῆθος ἤραν φωνήν· ἀνασκαφεῖν τὰ ὀστεὰ Ἰουστινιανού. καὶ οὕτως ἐν τῷ ἵπποδρομείῳ ἐξέδραμε πῦς ὁ λαός. ἡμέρας δὲ γενομένης ἐξάγουσι τὸν Ἰουστινιανὸν εἰς τὸ ἵπποδρομεῖον διὰ τῆς σφενδόνης. καὶ ῥινοκοπήσαντες 5

Δ ἅμα καὶ γλωσσοκοπήσαντες ἐξώρισαν ἐν Χερσῶνι· ὁ δὲ ὄχλος
V. 246 συλλαβόμενοι τὸν τε Θεόδοτον τὸν μοναχὸν καὶ γενικὸν λο-
γοθέτην καὶ Στέφανον τὸν σακελλάριον τὸν Πέρσην, σχεῖταις
τε ἐκ ποδῶν τούτους δῆσαντες, σύρουσι διὰ τῆς μέσης λεω-
φόρου, καὶ εἰς τὸν Βοῦν ἀπαγαγόντες κατέκυσαν· καὶ οὕτω 10
Λεόντιον βασιλέα εὐφήμησαν.

A. M. 6188 Ῥωμαίων βασιλέως Λεοντίου ἔτος α'.

P. 309 Τούτῳ τῷ ἔτει Λεόντιος ἐβασίλευσε καὶ πάντοθεν εἰρη-
νικὸς διέμεινε.

A. M. 6189 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἄλιδος τῇ Ῥωμανίᾳ· καὶ 15
B πολλοὺς αἰχμαλωτεύσας ἐπέστρεψεν. καὶ ἐστασίασε Σέργιος
ὁ πατρικίος τῆς Λαζικῆς καὶ τοῦ Βαρνουκίου, καὶ ταύτην τοῖς
Ἄραβιν ἐπέταξεν.

A. M. 6190 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν οἱ Ἄραβες τῇ Ἀφρικῇ,
καὶ ταύτην παρέλαβον, καὶ ἐκ τοῦ οἰκείου στρατοῦ ταξιατῶνα 20
ἐν αὐτῇ κατέστησαν. ὁ δὲ Λεόντιος ταῦτα μαθὼν ἀποσιέλ-

2. ἀνασκαφεῖν A, ἀνασκαφῆ vulg. 7. συλλαβόμενος A. 15.
τῇ Ῥωμανίᾳ A, τῇ Ῥωμανίᾳ vulg. 16. Σέργιος] Γεώργιος A.
17. ὁ τοῦ Βαρνουκίου A. 21. αὐτῇ A, ταύτῃ vulg.

lavacrum descendat, et voce magna exclamet: haec dies, quam fecit dominus. tum populus clamore sublato vociferatur: effodiantur Iustiniani ossa. his vocibus auditis, in circum plebs universa tumultuans concurrat. mox adventante die Iustinianum per metam in circum producunt, et naso linguaque truncatum Chersonam relegari discernunt. post haec plebs Theodotum monachum generalemque logothetam et Stephanum sacellarium origine Persam comprehendit, eosque funibus ad pedes alligatis per viam publicam ad Bovem locum ita dictum pertractos igne damnavit, atque ita demum Leontius populi felicitatem precantis vocibus imperator est salutatus.

A. C. 688 Romanorum imperatoris Leontii annus primus.

Hoc anno Leontius imperavit, et pacem undequaque habuit.

A. C. 689 Hoc anno Alidus armata manu Romanum imperium invasit, et collecta captivorum multitudinis recessit, Sergius quoque Lazicae et Barnucii patricius perduellis in imperatorem extitit, et ea loca Arabibus prodidit.

A. C. 690 Hoc anno Arabes impressione in Africam facta, armorum vi eam ceperunt, et ex proprio sibi exercitu praesidarios milites in ea con-

λει τὸν πατρικίον Ἰωάννην, ἄνδρα ἱκανόν, μετὰ πάντων τῶν
 Ῥωμαϊκῶν πλωϊμάτων. τούτου δὲ ἐν Καρθαγένῃ φθάσαντος, C
 καὶ πολέμῳ τὴν τοῦ ἐκεῖσε λιμένος ἄλυσιν ἀνοίξαντος, καὶ
 τοὺς ἐχθροὺς τρέψαντος καὶ ἐκδιώξαντος, ἅπαντα τὰ τῆς
 5 Ἀφρικῆς κύστρα ἤλευθέρωσεν· καὶ καταλιπὼν ταξιαζιώνα
 ἴδιον, τῷ βασιλεῖ ταῦτα ἀνήγαγεν. καὶ ἐκεῖσε ἐχείμασε κέ-
 λευσιν παρ' αὐτοῦ ἐκδεχόμενος. ὁ δὲ πρωτοσύμβουλος ταῦ-
 τα μαθὼν δυνατώτερον καὶ πολὺν στόλον κατ' αὐτῶν ἀπο-
 στέλλει· καὶ τὸν προλεχθέντα Ἰωάννην σὺν τῷ αὐτοῦ στόλῳ
 10 πολέμῳ τοῦ λιμένος διώκει· καὶ εἰς περὶδρομον λιτὸν ἔνδον
 παραλαβὼν, ἔξωθεν φροσσατικῶς ἠπλίκευσεν. ὁ δὲ προλεχθεὶς
 ἐπὶ Ῥωμανίαν ἀνέκαμψε, πλειοτέραν δύναμιν παρὰ τοῦ βα- D
 σιλέως βουλόμενος κομίσασθαι. καὶ ἦλθεν ἕως Κρήτης ἐπὶ
 τὸν βασιλέα πορευόμενος. ὁ δὲ στρατὸς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρ-
 15 χόντων ἐλκόμενος καὶ εἰς τὸν βασιλέα ἀναβαλεῖν μὴ βουλό-
 μενος (εἶχε γὰρ αὐτοὺς φόβος καὶ αἰσχύνη) εἰς βουλήν πο-
 νηρῶν ἐξετέραπη. καὶ τοῦτον ἀνέσκαψαν, ψηφισάμενοι βασι-
 λέα Ἀψίμαρον δρουγγάριον τῶν Κιβυραιοτῶν εἰς Κουρικιώ-
 τας ὑπάρχοντα, Τιβέριον αὐτὸν μετονομάσαντες. τοῦ δὲ

2. πλωϊμάτων A. 3. ἀνοίξαντες — τρέψαντες — ἐκδιώξαν-
 τες A f. 7. πρωτοσύμβουλος A, πρωτοσύμβολος vulg. 10.
 fort. ἐκ τοῦ λ. λιτὸν] ληστὸν A. 11. φροσσατικῶς A, φωσσ.
 vulg. 15. ἐλκόμενος καὶ add. ex e. πρὸς τὸν A. 18.
 Κιβεραιωτῶν A.

stituerunt. eo comperto patricium Iohannem virum rebus agendis ido-
 neum cum Romana classe omni Leontius in auxilium misit. is cum
 Carthaginem appulisset, et bellica virtute catenam portum occluden-
 tem perripisset, hostibus demum in fugam versis et electis, omnes
 Africae munitas urbes in libertatem restituit, et praesidio ex suis
 militibus relicto, imperatorem de iis quae acciderant certiozem facit,
 ibique hiemavit mandata imperatoris expectans. protosymbulus vero
 (qui Arabici consilii princeps) ubi haec gesta rescivit, potentiozem et
 numerosiozem classem adversus Romanos instruxit, et memoratum Io-
 annem eiusque classem e portu mutata belli fortuna eiecit, eumque
 levi et humili terrae vallo circumcinctum reperiens, exercitu applicato
 eum undequaque obsidere decrevit. praefatus tamen Iohannes peri-
 culo expeditus in Romaniam reversus est, maiores et robustiores copias
 ab imperatore quaesiturus. Cretam igitur appulit, ad imperatorem
 dirigens iter. exercitus autem ex ducum consilio ad imperatorem
 reverti recusans: metu enim non minus quam pudore retinebatur: in
 damnosum omnino propositum deflexit. Leontii siquidem nomine re-
 pudiat, Apamarum Cibyraeotarum drungarium apud Curiciotas tunc
 agentem, Tiberii nomine eidem imposito, imperatorem renunciant.

*Λεοντίου ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν Νεωρήσιον λιμένα ἑκα-
 θύιροντος, ἢ τοῦ βουβαῶνος λύμη ἐτέσκηψε τῇ πόλει, καὶ πλη-
 P. 310 θος λαοῦ ἐν τέσσαρσι μηνὶ διέφθειρε. καταλαμβάνει δὲ Ἀψί-
 μαρος ἄμα τῷ συνόντι αὐτῷ σιόλῳ, καὶ προσώρησεν ἀντι-
 κρὸς τῆς πόλεως ἐν Συκαῖς. ἐπὶ χρόνον δὲ τινα τῆς πόλεως 5
 παραδόναι Λεόντιον μὴ βουλομένης, προδοσία γέγονε διὰ τοῦ
 μονοτείχους Βλαχερνῶν καὶ ὑπὸ ἑξωτικῶν ἀρχόντων τῶν τὰς
 κλεῖς τοῦ χερσαίου τείχους μεθ' ὄρκου φρικτοῦ ἐκ τῆς ἁγίας
 V. 247 τραπέζης ἐμπιστευθέντων· οὗτοι δι' ἐπιβουλῆς παρέδωκαν
 τὴν πόλιν. εἰσελθόντες δὲ οἱ τῶν κλωμάτων στρατιῶται εἰς 10
 τοὺς οἴκους τῶν πολιτῶν ἐγύμνωσαν τοὺς οἰκήτορας αὐτῶν. ὁ
 B δὲ Ἀψίμαρος τὸν μὲν Λεόντιον ἐρινοκόπησεν, καὶ ἐν τῇ μο-
 νῇ τοῦ Δαλμάτου ὑπὸ φυλακὴν εἶναι κατέστησεν· τοὺς δὲ
 ἀρχοντας καὶ φίλους αὐτοῦ ὡς συναποθανόντας αὐτῷ τύψας
 καὶ δημεύσας ἐξώρισεν· Ἡράκλειόν τε τὸν γνήσιον αὐτοῦ 15
 ἀδελφὸν ὡς λίαν ἱκανώτατον μονοστράτηγον πάντων τῶν ἑξω
 καβαλλαρικῶν θεμάτων προβαλόμενος ἐπὶ τὰ μέρη Καππαδο-
 κίας καὶ τῶν κλεισουρῶν διατρέχειν, καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν
 ποιεῖσθαι φροντίδα τε καὶ διοίκησιν ἀπέστειλεν.*

2. ἐτέσκ. A, ἐπέσκ. vulg.
 των A f, πλωθμων vulg.
 om. f.

7. καὶ add. ex A.
 13. κατέστησεν A, προσέταξεν vulg.,
 A, καβαλαρ. vulg.

10. κλωμά-
 των A, προσέταξεν vulg.,
 A, καβαλαρ. vulg.

Leontio vero Neoresii portum Cpoleos expurgante, bubonum lues in urbem grassata quatuor mensium spatio magnum hominum numerum sustulit. porro Apsimarus comitante secum classe advectus ex adverso urbis ad portum Sycaenum appulit. cum vero longo satis intervallo temporis aciei adversae Leontium prodere cives urbis recusarent, intercessit proditio composita a principibus extraneorum in unico coque levi Blachernarum muro collocatis, quibus claves muri terrestriis horrendo prorsus iureiurando ex sacra mensa interposito commissae fuerant. il sane deditionis auctores et structarum Leontio insidiarum fuerunt opifices. milites porro Apsimari classe advecti, civium domos penetrantes, bona eorum cuncta diripuerunt. Apsimarus autem Leontium naribus mutilatum in Dalmatae monasterio sub custodia servandum mandavit: eius vero optimates velut commortuos et sortis eiusdem participes, partim verberibus, partim proscriptionibus multatos in exilium agi imperavit, tum germanum fratrem suum Heraclium tanquam bello gerendo idoneum omnibus exteris equestribus copiis singularem ac supremum ducem instituit, misitque ut partes Cappadociae, et clusuras sive montium angustias percurreret, et hostium molimina observaret, et quod in adversum foret agendum, discerneret.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἀψιμάρου ἔτος α'. A.M. 6191

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀψίμαρος τῆς βασιλείας ἐκράτησεν. καὶ ἔστασίωσεν Ἀβδεραχμάν ἐν Περσίδι, καὶ ἐκυρίευσεν αὐτῆς, καὶ ἐδίωξε τὸν Χαγάνον ἀπ' αὐτῆς.

5 Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε θανατικὸν μέγα. καὶ ἐπεστράτευσεν A.M. 6192 Μουμμέδ σὺν τῷ πλήθει τῶν Ἀράβων κατὰ τοῦ Ἀβδεραχμάν, καὶ καταλαβὼν τὴν Περσίδα ἐνοῦται τῷ Χαγάνῳ, καὶ D πολεμήσαντες τῷ Ἀβδεραχμάν, κτείνουσιν αὐτόν, καὶ πάλιν τῷ Χαγάνῳ τὴν Περσικὴν ἐνεχείρισαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατέδωμον Συρίαν, καὶ ἔρχονται ἕως τῶν Σαμοσάτων, καὶ προνομεύσαντες τὴν πέριξ χώραν πολλοὺς ἀπέκτειναν, ὡς φασί, χιλιάδας ὁ Ἀράβων· καὶ σκύλα πλεῖστα λαβόντες καὶ αἰχμαλωσίαν πολλὴν Ἀράβων, ὑπέστρεψαν φόβον μέγαν ἐμπούσαντες εἰς αὐτούς.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἀβδελᾶς εἰς Ῥωμανίαν, A.M. 6193 καὶ πολιορκήσας Τάραντον καὶ μηδὲν ἀνύσας, ὑπέστρεψεν τὴν P. 311 Μόψου Ἐστίαν, καὶ ἔθτετο ἐν αὐτῇ φύλακας.

Τούτῳ τῷ ἔτει Βυάνης, ὁ ἐπίκλην Ἐπταδαίμων, τὴν τε A.M. 6194 τῆς Ἀρμενίαν τοῖς Ἀραβῶν ὑπέταξεν. Ἀψίμαρος δὲ Φι-

3. Ἀβδεραχμάν A, Ἀβερ. vulg. 8. πολεμήσαντες τῷ A, πολεμήσας τὸν vulg. 9. Χαγάνῳ A, Χαγάν vulg. ἐνεχείρισαν A f, ἐνεχείρισεν vulg. 10. Συρίαν A, Συρίας vulg. τῶν Σαμοσάτων A, τὸ Σαμοσάτων vulg. 11. τὴν πέριξ χώραν A, τὴν περιχώραν vulg. 16. πολιορκήσαντες — ἀνύσαντες — ὑπέστρεψαν A. 17. καὶ φθοδόμησεν add. A ante τὴν M. E.

Romanorum imperatoris Apsimari annus primus.

A. C. 691

Hoc anno Apsimarus imperium obtinuit. Abderachman vero in Persia rebellionem excitavit, et ea potitus Chaganum illinc eliminavit.

Hoc anno lues maxima extitit. Muamed vero cum Arabum co-A. C. 692 piis bello Abderachman aggressus est, ac in Persidem ingressus Chagano adiungitur, et communi Marte Abderachman adorti eum interficiunt, et Chagan rursus Persidis recipit principatum. Romani autem impressione in Syriam facta, Samosatium usque penetrant, vicinasque regiones populati, Arabum ad ducenta, ut narrant, millia trucidant, spoliaque optima innumerosque captivos abducentes, valido metu Arabum animis incusso, domum reversi sunt.

Hoc anno Abdelas copias in Romaniam eduxit. et obsessa Ta-A. C. 693 ranto non valens potiri, Mopsuestiam rediit, et praesidium in ea constituit.

Hoc anno Baanes, cognomento Eptadaemon, quartam Armeniam A. C. 694 Arabibus fecit subiectam. Apsimarus autem Philippicum Nicephori pa-

λιπικὸν τὸν υἱὸν Νικηφόρου τοῦ πατρικίου εἰς Κεφαλληνίαν ἐξώρισεν, ὡς ὄνειροπολούμενον βασιλεύειν· ἔφρασκε γὰρ ἰσρακέλαι κατ' ὕψος, ἔτι ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐσχιάζετο ὑπὸ αἵματος. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς, πυραρχῆμα αὐτὸν ἐξώρισεν.

A.M. 6195 Τούτῳ τῷ ἔτει ἑστασίασαν οἱ ἄρχοντες Ἀρμενίας κατὰ τῶν Σαρακηνῶν, καὶ τοὺς ἐν Ἀρμενίᾳ Σαρακηνοὺς ἀπέκτειναν. καὶ αὐθις πρὸς τὸν Ἀψίμαρον πέμπουσιν, καὶ Ῥωμαίους εἰς τὴν αὐτῶν χώραν φέρουσιν. ὁ δὲ Μουαμέδ ἐπιστρατεύσας κατ' αὐτῶν, πολλοὺς κτείνει· καὶ τὴν μὲν Ἀρμενίαν Σαρακηνοῖς ὑποτάσσει, τοὺς δὲ μεγιστάνους Ἀρμενίας σωρεύσας ἐν τόπῳ ἐνὶ ζωοκαύστους ἐποίησεν. κατ' αὐτὸν δὲ τὸν χρόνον ἐπεστράτευσεν Ἀζάρ τῇ Κιλικίᾳ μετὰ χιλιάδων δέκα· καὶ περιτυγῶν αὐτῇ ὁ Ἡράκλειος ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως τοὺς πλείστους ἀπέκτεινεν, καὶ τοὺς λοιποὺς δεσμίους τῇ βασιλεῖ ἀπέστειλεν.

A.M. 6196 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀζιβος ὁ τοῦ Χουνεῖ ἐπεστράτευσεν τῇ Κιλικίᾳ, καὶ πολιορκήσας τὸ Σίσιον κάστρον κατέβαλεν· ὃν κατέλαβεν ὁ τοῦ βασιλέως ἀδελφὸς Ἡράκλειος, καὶ πολεμήσας αὐτὸν κτείνει δώδεκα χιλιάδας Ἀράβων. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ ἐν Χερσῶνι διάγοντος, καὶ δημηγοροῦντος ἑαυτὸν Δπάλιν βασιλεύειν μέλλοντι, οἱ τῶν ἐκεῖσε οἰκήτορες τὸν ἐκ

11. μεγιστάνους f.

12. ζωοκαύστους A.

17. Χουνεῖ A.

Χουνεῖ vulg. 18. κατέβαλεν· ὃν om. A.

tricii filium in Cephaloniam relegavit, quod imperio se quandoque potiturum somniasset. caput enim suum aquilae pennis obumbratam per somnum se vidisse asserbat. his auditis imperator eum confestim in exilium deportari sanxit.

A. C. 695 Hoc anno Armeniae primores, tumultu in Saracenos excitato, Saracenos per Armeniam universos occiderunt, et legatione rursus ad Apsimarum destinata, Romanos in suam provinciam inducunt. Muamedem autem expeditione in eos suscepta plurimos ex eis delet, et Armeniam iterum Saracenis subiicit, Armeniosque proceres unum in locum collectos omnes vivos combussit. sub id tempus Azar armatorum millibus decem secum ductus Ciliciae bellum intulit: cui cum Heraclius imperatoris frater obviam factus fuisset, plurimos ex eius copiis prostravit, reliquos vero victos ad imperatorem transmisit.

A. C. 696 Hoc anno Azibus Chunei filius in Ciliciam arma movit, Sisiumque castrum obsidione expugnatum subvertit. cum Heraclius imperatoris frater paribus armis aggreditur, pugnaque conserta, Arabum duodecim millia proffligat. interim Iustinianus Chersonae degens imperii sceptra denuo sibi cum potestate committenda enuncians, eius loci

τῆς βασιλείας κίνδυνον φοβηθέντες, βουλευσάντο τούτον ἐνελεῖν ἢ τῷ βασιλεῖ παραπέμψαι. αὐτὸς δὲ διεγνωκὼς ἠδύνῃθι ἐκφυγεῖν, καὶ εἰς τὸ Δαρᾶς καταδραμών, ᾗτήσατο τῷ τῶν Χαζάρων Χαγάνῳ συνοψισθῆναι. αὐτὸς δὲ μαθὼν ἐδέξατο αὐτὸν μετὰ τιμῆς μεγάλης, καὶ ἐξέδοτο αὐτῷ εἰς γυναῖκα Θεοδώραν τὴν γνησίαν αὐτοῦ ἀδελφὴν. μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον αἰτησάμενος τῷ Χαγάνῳ κατῆλθεν εἰς Φαναγουρίαν, κακεῖσε διέτριβε μετὰ Θεοδώρας. ἀκούσας ταῦτα Ἀψίμαρος, πέμπει πρὸς τὸν Χαγάνον ὑποσχόμενος αὐτῷ παρέχειν πολλὰ δῶρα, εἰ τὸν Ἰουστινιανὸν ζῶντα αὐτῷ παραπέμψει. εἰ δὲ P. 312 μὴ, καὶ τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν. εἰζαντος δὲ τοῦ Χαγάνου, τῇ τοιαύτῃ αἰτίσει, παραφυλακὴν αὐτῷ ἔπεμψεν, ὡς δῆθεν διὰ τὸ μὴ ὑπὸ τῶν ἰδίων ὁμοφυλῶν ἐπιβουλευθῆναι, ἐντειλάμενος τὸν Παπάτζην τὸν ἐκ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐκέισε ὄντα, καὶ Βαλγίτζην τὸν ἄρχοντα Βοσφόρου, ἵνα ὅταν δηλωθῇ αὐτοῖς ἀνέλωσι Ἰουστινιανόν. τούτων δὲ δι' οἰκέτου Χαγάνου τῇ Θεοδώρα μνησθέντων καὶ τῷ Ἰουστινιανῷ γνωσθέντων, προσκαλεσάμενος τὸν λεχθέντα Παπάτζην κατ' ἰδίαν ὁμίλησαι, κόρη τούτου ἀπῆγγξεν. ὁμοίως δὲ καὶ Βαλγίτζην τὸν

3. διεκφυγεῖν A. 10. παραπέμψαι A, παραπέμψη vulg. 14.
τὸν ἐκ A, ὡς ἐκ vulg. 19. κόρη A, κόρη vulg.

incolas dictis huiusmodi terret. quare periculum ab imperatore sibi metuentes, de inferenda illi nece, vel eo ad imperatorem deportando consilium ineunt. ille machinas praesentiens, fugam solerter capessit, et festino gressu Daras profectus, Chagani Chazarorum congressum et colloquium sibi concedi exoptulat. eo nuncio accepto, Chaganus virum honore cumulatam excipit, et germanam sororem Theodoram ei coniugem locat. brevi tempore interiecto venia a Chagano expetita Phanaguriam se confert, et ibi cum coniuge Theodora moratur. his auditis Apsimaros Chaganum per legatos maxima munera pollicitos hortatur, ut Iustinianum vivum vel saltem ipsius caput ad se mittendum curet. Chaganus promissorum spe illectus postulatis morem gerit, et satellitii custodia ad Iustinianum deputata, insidias a gentilibus suis ipsi struendas se vereri simulat, simul autem Papatem, qui illic vices eius gerebat, et Balgitzem Bosphori praefectum mandatis instruit, ut, cum ipsis significaretur, Iustinianum e medio tollerent. istis a Chagani famulo Theodora denunciatis, ac subinde Iustiniano revelatis, ipse praedictum Papatem ut remotis arbitris colloqueretur, ad se vocavit, eumque chorda confestim strangulavit, quemadmodum et Balgitzem Bosphori praefectum. quo simul facto, et Theodora in Chazariam remissa, ipse, fuga Phanaguriam versus clanculum arrepta, ad freti fauces pervenit. ibi piscatoriam scapham forte nactus, eam con-

ἄρχοντα Βοσφόρου. εὐθέως δὲ ἀποστέλλει Θεοδώραν ἐν Χα-
 Βζαρία, αὐτὸς δὲ ἐπὶ Φαναγουρίαν λάθρα δραπετεύσας αἰ-
 στόμιν κατήλθεν. καὶ εὐρηκῶς ἀλιάδα ἐξηρισμένην ἐπέβη
 ἐπ' αὐτήν. καὶ παραπλεύσας τὴν Ἄσαδα, ἦλθε μέχρι Στυ-
 βόλου πλησίον τῆς Χερσῶνος. καὶ ἀποστείλας κρυπτῶς εἰς
 Χερσῶνι ἐπῆρε Βασβακούριον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τὸν
 τε Σαλβανὸν καὶ τὸν Στέφανον, καὶ τὸν Μωρόπαυλον σὶν
 Θεοφίλῳ· καὶ σὺν αὐτοῖς ἀποπλεύσας διέβη τὸν φάρον Χερ-
 σῶνος. εἰθ' οὕτως παραπλεύσας τὰ Νεκρόπυλα τὸ στόμιν
 τε τοῦ Δάναπρι καὶ Δάναστρι, κλύδωνος γαγονότος, ἀπέγρυσαν¹⁰
 πάντες τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν. Μυάκης δὲ ὁ οἰκειακὸς αὐτῶ
 ἄνθρωπος ἔφη αὐτῷ· ἰδοὺ ἀποθνήσκομεν, δέσποτα, τάξαι τῷ
 C Θεῷ περὶ τῆς σωτηρίας σου, [ἵνα ὁ Θεὸς] ἔαν ἀποδώσῃ σοι
 τὴν βασιλείαν σου, μηδένα ἀμύνεσθαι τῶν ἐχθρῶν σου. ὁ δὲ
 ἀποκριθεὶς ἐν θυμῷ λέγει αὐτῷ· ἔαν φείσωμαί τιτι εἷς αἰτῶν,¹²
 ὁ Θεὸς ἐνταυθα με καταποντίσῃ. καὶ ἀκινδύνως ἐκ τοῦ κλύδα-
 νος ἐκείνου ἐξῆλθεν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν Δάνουβιν ποταμὸν.
 ἀποστείλαντος δὲ αὐτοῦ Στέφανον πρὸς Τερβέλην τὸν κύριον
 V. 249 Βουλγαρίας ἐπιδοῦναι αὐτῷ δύναρσιν, ὅπως κρατήσῃ τὴν προ-
 γονικὴν αὐτοῦ βασιλείαν, ὑπέσχετο αὐτῷ πλεῖστα παρέχειν¹³
 δῶρα, καὶ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς γυναῖκα. αὐτοῦ δὲ πάν-
 τα ὑπακούειν καὶ συντρέχειν ἐνομότως ὑποσχομένον, καὶ με-

1. post vv. εὐθέως lacuna intercedit in cod. A usque ad p. 574.

12. ἐν τῇ Ῥώμῃ. 2. στόμιν] στόμιον b, στόμην vulg. 11.

ἵνα ὁ Θεός: haec verba delenda esse videntur. 13. αὐτῷ

om. a. φείσωμαι vulg.

scendit, et Asadem praetervertens, ad Symbolum iuxta Chersonam appulit. nunciis vero Chersonam latenter missis, Basbacurium, et eius fratrem, Salbanum, Stephanum, Moropaulum et Theophilum secum tollit; et Chersonae pharum praetergressus cum eis enavigat. inde Necropyia praeterlapsi, et Danapris Danastrisque fluminum ostia emensi, procella de repente exorta, cuncti de salute desperant. tum Myaces eius domesticus homo ita eum alloquitur: viden', domine, periculo mortisque nos proximos. voto itaque pro salute tua concepto, si deus imperium reddiderit, in nullum hostium tuorum te desaeviturum pollicere. ille etiamnum ira percitus, si veniam, respondet, ulli concessero, hic iam deus me mittat in maris profundum. tempestatis postmodum periculo ereptus in Danubii ostia penetrat. tum vero Stephanum ad Terbelem Bulgariae dominum delegat, ut avitum recuperet imperium. auxiliarem manum ab eo postulata, plurimis muneribus beneficium, aiebat, compensaturus, etiam propria filia in uxorem data. Terbeki ei se in omnibus obediturum auxiliumque daturum adhibito iurei-

α τιμῆς δεξαμένου, συγκινεῖ τὸν ὑποκείμενον αὐτῷ πάντα
 μὲν τῶν Βουλγάρων καὶ Σκλάβων· καὶ τῷ ἐρχομένῳ χρό- D
 ῳ ὄπλισθέντες ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν πόλιν παρεγένοντο.

Τούτῳ τῷ ἔτει τέθνηκεν Ἀβιμέλεχ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρ- A.M. 6197
 γηγός, καὶ ἐκράτησεν Οὐαλίδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. τῷ δ' αὐτῷ P. 313
 ἔτει Ἰουστινιανὸς τὴν βασιλίδα πόλιν καταλαβὼν ἅμα Τερβέ-
 λη, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Βουλγάρων ἠπλίκευσεν εἰς τὴν Χαρ-
 σίου πόρταν καὶ ἕως Βλαχερνῶν. καὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέραις
 προσλαλοῦντες τοῖς ἐν τῇ πόλει ὑβρίζοντο παρ' αὐτῶν, καὶ
 οὐδὲ λόγον κατεδέχοιτο. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς μετ' ὀλίγων ὁμο-
 φύλων πολέμου χωρὶς διὰ τοῦ ἀγωγοῦ εἰσελθὼν, καὶ θόρυ-
 βον ἀνασκαφῆς βαλὼν, τὴν πόλιν παρέλαβεν, καὶ πρὸς βραχὺ
 ἐσκήνωσεν ἐν τῷ παλατίῳ Βλαχερνῶν. B

Ῥωμαίων βασιλέως πάλιν Ἰουστινιανοῦ, Ἀράβων ἀρχη- A.M. 6198
 γοῦ Οὐαλίδ, Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κύρου, Ἱεροσο-
 λύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς πάλιν τὴν βασιλείαν παρα-
 λαμβάνει, καὶ πολλὰ δῶρα δοῦς τῷ Τερβέλῃ καὶ βασιλικὰ
 σκεύη, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ. Ἀψίμυρος δὲ καταλιπὼν
 τὴν πόλιν εἰς Ἀπολλωνιάδα φεύγει. καταδιωχθεὶς δὲ συλ- C
 λαμβάνεται, καὶ εἰς Ἰουστινιανὸν ἄγεται. καὶ Ἡράκλειος δὲ

2. ἔχομένῳ α.

gando pollicitus, Iustinianumque perhonorifice suscipiens, omnes Bul-
 garorum et Sclavorum copias collegit, qui demum omnes anno inse-
 quenti arreptis armis ad imperatoriam urbem profecti sunt.

Hoc anno Arabum dux Abimelech mortuus est, et Valid eius A. C. 697
 filius principatum obtinuit. eodem etiam anno Iustinianus Terbelis
 et Bulgarorum ipsi adiunctorum auxilio fretus urbium reginam armis
 impetit, et ad Charsii portam castris locatis totum spatium ad Blachernas
 usque occupat. per dies autem tres colloquio cum civibus habito,
 nonnisi contumelias et diceria ab ipsis retulerunt, quibus etiam in-
 cassum pacis condiciones obtulerunt. porro Iustinianus cum paucis
 admodum gentilibus suis citra pugnam per cuneum in urbem subiens,
 sparso caedis et stragis tumultu, eius compos effectus, paulo post in
 Blachernarum palatio sedem ac simul castra posuit.

Romanorum imperatoris Iustiniani iterum, Arabum ducis Valid, A. C. 698
 Cypoleos episcopi Cyri, Hierosolymorum episcopi Ioannis annus
 primus.

Hoc annus Iustinianus in imperium restitutus, praeclaris muneri-
 bus et regia suppellectile Terbeli oblata, inito cum eo foedere, pacifico
 dimisit. Apsimarum urbe relicta, Apolloniadem fuga se recipit, et in
 ipsa fuga comprehensus ad Iustinianum adducitur. Heraclius quoque

ἀπὸ Θράκης δεδεμένους ἤχθη σὺν πᾶσι τοῖς συνασπιζομένοις
 αὐτῷ ἄρχουσιν, οὓς ἐν τῷ τείχει πάντα ἐφούρχισεν. ἀπο-
 στείλας δὲ εἰς τὰ μεσόγεια ἅπαντα, πλείους ἕξ αὐτῶν εὐρών
 ἐμπράκτους τε καὶ ἀπράκτους πάντα ἀπέκτεινεν. τὸν δὲ
 Ἀψίμυρον καὶ Λεόντιον ἀλύσει δεδεμένους εἰς πᾶσαν κί- 5
 λιν πομπεῦσαι πεποίηκεν· καὶ τοῦ ἱππικοῦ ἀγομέτου καὶ ἐν
 τῷ σένζῳ καθεζομένου, ἤχθησαν συρόμενοι δημοσίᾳ, καὶ ἐρρί-
 φησαν ὑποταγάνην αὐτῷ· καὶ ἐπάτησε τὸν τράχηλον αὐτῶν
 D ἄχρις ἀπολύσεως, τοῦ πρώτου βαῖου τοῦ δήμου βοήσαντος
 ὅτι, ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπέβη, καὶ ἐπάτησας λέοντα 10
 καὶ δράκοντα. καὶ τούτους ἀποστείλας ἐν τῷ κυνηγίῳ ἀπέ-
 κεφάλισεν· Καλλίνικον δὲ πατριάρχην τυφλῶσας ἐν τῇ Ῥά-
 μη ἐξώρισεν· καὶ ἀντ' αὐτοῦ Κῦρον ἐν τῇ νήσῳ Ἀμαστρί-
 V. 250 ἔγκλειστον ὄντα, ὡς προσημάναντα αὐτῷ τὴν τῆς δευτέρας
 βασιλείας ἀποκατάστασιν προεβύλετο. ἀναρίθμητον δὲ πλῆ- 15
 θος ἔκ τε τοῦ πολιτικοῦ καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ καταλόγου ἀπώ-
 λησεν. πολλοὺς δὲ καὶ ἐν σάκκοις ἐμβάλων ἐν τῇ θαλάσσῃ
 πικροθανάτους ἐποίει. ἄλλους δὲ πρὸς ἀριστόδεικρον κλητο-
 P. 314 ρεύων, ἅμα τῷ ἀναστῆναι, οὓς μὲν ἐφούρχιζεν, οὓς δὲ ἀπέ-
 τεμνεν. κἀντεῦθεν μέγας φόβος συνέιχε πάντα. ἀπέστειλε 20

2. αὐτῷ] αὐτοῖς vulg.
 alterum τοῦ add. ex A.
 ἀριστοῦ δείκνον A.

4. ἐμπράκτους] εὐρω. f. 16. τε et
 17. ἐμβάλων A, ἐμβάλλων vulg. 18.

vinculis compeditus Thracia extractus, cum caeteris, qui sub eo me-
 rebantur, proceribus eidem praesentatur, quos omnes laqueis e muro
 suspendit. dimissis etiam per mediterranea ministris, multos ex Apsi-
 mari militibus repertos, tam eos, qui pro ipso aliquid moliebantur,
 quam qui quietem agerent, omnes interfecit. Apsimarum autem et
 Leontium catenis vinctos per universas urbis regiones ignominiose
 traduci mandavit, et circensibus ludis celebratis, ipso propria sibi
 sede composito, illi publice cum dedecore tracti, ad pedes eius pro-
 sternendi humili more projecti sunt. inclinatorum et pronorum in
 terram cervices pedibus terebat et calcabat Iustinianus, donec circi
 munus primum exhiberetur, populo vociferante: super aspidem et ba-
 siliscum ambulasti, et conculcasti leonem et draconem. demum in
 cynegium missis caput amputari praecepit, Callinicum patriarcham
 oculis orbatum Romam relegavit, et in eius locum Cyrum quendam
 in Amastris insula monachum inclusum, quod imperii secundo gerendi
 vaticinium edidisset, suffecit. ex civium posthac militumque ordine
 numerum propemodum infinitum coegit perire, plurimos quoque sac-
 cis inclusos amara morte interemit, nonnullos etiam ad prandii coe-
 naeae epulum invitatos, si quando surgerent e mensa, hos patibulo,
 alios gladio damnabat. ex his horror metusque cunctorum animos

δὲ στόλον πρὸς τὸ ἀγαγεῖν ἐκ Χαζαρίας τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, καὶ πολλὰ σκάφη ἐβυθίσθησαν σύμψυχα. ἀκούσας δὲ ὁ Χαγάνος δηλοῦ αὐτῷ· ὦ ἀνόητε, οὐκ ἔδει σε διὰ δύο ἢ τριῶν σκαφῶν λαβεῖν σου τὴν γυναῖκα, καὶ μὴ ἀποκτεῖναι τοσοῦτον πλῆθος; ἢ δοκεῖς καὶ ταύτην πολέμῳ λαμβάνειν; ἰδοὺ ἐτέχθη σοι καὶ υἱός, καὶ ἀποστείλον, λάβε αὐτούς. ὁ δὲ ἀποστείλας Θεοφύλακτον κονβικουλάριον ἔλαβε τὴν Θεοδώραν καὶ Τιβέριον τὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ ἔστειλεν αὐτούς· καὶ συνεβασίλευσαν αὐτῷ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλιδῆς ἤρπασεν τὴν καθολικὴν Δαμα- A.M. 6199
σκοῦ ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν φθόνῳ πρὸς τοὺς Χριστιανούς ὁ ἀλιτήριος διὰ τὸ ὑπερβάλλον κάλλος τοῦ τοιοῦτου ναοῦ· καὶ ἐκώλυσε γράφεσθαι Ἑλληνιστὶ τοὺς δημοσίους τῶν λογοθε- C
σίων κώδικας, ἀλλ' Ἀραβίοις αὐτὰ παρασημαίνεσθαι, χωρὶς
ἵ τῶν ψήφων, ἐπειδὴ ἀδύνατον τῇ ἐκείνων γλώσσει μονάδα ἢ
δυσάδα ἢ τριάδα ἢ ὀκτώ ἤμισυ ἢ τρία γράφεσθαι· διὸ καὶ
ἕως σήμερον εἰσὶν σὺν αὐτοῖς νοτάριοι Χριστιανοί.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς τὴν ἀναμεταξὺ Ῥωμαίων καὶ A.M. 6200
Βουλγάρων εἰρήνην διέστρεψεν, καὶ περάσας τὰ καβαλλαρικὰ D

2. ἐβυθίσθησαν σύμψυχα A f, ἐπονίσθησαν σύμψυχα vulg. 7.
ἔλαβε] ἤγαγε A. 8. συνεβασίλευσεν αὐτοῖς a. 10. ἤρπα-
σεν A, ἀρπάσας vulg. 12. ἀλιτήριος A, ἀλητ. vulg. 14.
Ἀραβίοις] ἐν Ἀράβιοις A, fort. Ἀραβιστὶ. 17. σήμερον εἰσὶν
A, σήμερον εἶναι vulg.

invasit. classem porro quae e Chazaria coniugem deveheret, misit, cuius navigia quam plurima una cum iis, qui conscenderant, hominibus submersa sunt. his Chaganus motus, significat: fatue, nonne duabus vel tribus navibus coniugem tuam repetere oportuit, tantaeque multitudinis vitae parcere? num eam bello recipere parabas? vide, etiam filius natus est tibi, mitte ergo qui eos ad te adducant. ille misso Theophylacto cubiculario Theodoram coniugem recepit, et eius filium Tiberium, utrumque vero imperii corona ornavit, unaque cum eo imperii dignitate potiti sunt.

Hoc anno Valid, qua ferebatur in Christianos invidia, publicam A. C. 699
et communem sanctissimam Damasci ecclesiam, ob apparatus et illius
aedis amplitudinem, Christianis eripuit. publicos etiam logothesisio-
rum sive publici aerarii codices Graece describi vetuit, sed Arabice
exarari iussit, exceptis numeris, quandoquidem unitatem, vel binarium,
aut ternarium, vel octo cum medio ternariumve ea lingua describi
non sit possibile: quomobrem notarii Christiani usque in hunc diem
apud eos remanserunt.

Hoc anno Iustinianus pacem Romanos inter et Bulgáros compo- A. C. 700
sitam violavit, et equitum legionibus in Thraciam transire iussis, etiam

θέματα εἰς τὴν Θράκην, καὶ ἐξοπλίσας πλώϊμον κατὰ Βουλγάρων καὶ Τερβέλη ὥρμησεν. καταλαβὼν δὲ τὴν Ἀρχαίαν τὸ μὲν πλώϊμον ἔμπροσθεν τοῦ κάστρου προσώρμισεν, τὰ δὲ καθάλλαρα καὶ εἰς τοὺς ἄνωθεν κάμπους ἀπαραφυλάκτως καὶ πάσης ὑποψίας ἐκτὸς ἀπλικεῦσαι προσέταξεν. τοῦ δὲ λαοῦ σφοδρῶς ὡς πρόβατα ἐπὶ τοὺς κάμπους πρὸς τὸ συλλέξαι χόρτον, εἶδον ἐκ τῶν ὄρεων οἱ κατὰσκοποὶ τῶν Βουλγάρων

P. 315 τὴν τῶν Ῥωμαίων ματαίαν διοίκησιν· καὶ σωρευθέντες ὡς θῆρες ἐξάπινα ἐπιρρίψαντες μεγάλως διέφθειραν τὸ Ῥωμαϊκὸν ποιμνιον, πολλὴν αἰχμαλωσίαν τε καὶ ἵππους καὶ ἄρματα δίχα τῶν ἀναιρεθέντων λαβόντες. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ἐν τῷ κάστρῳ καταφυγὼν σὺν τοῖς περιωθεισὶν ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἀπέκλεισε τὰς πύλας. θεασάμενος δὲ τὴν τῶν Βουλγάρων παραμονήν, αὐτὸς πρῶτος τὸν ἑαυτοῦ ἵππον νευροκοπήσας πάντας τὸ αὐτὸ ποιῆσαι παρεκαλέσατο. τρόπαια δὲ ἐπὶ τῶν

V. 251 τειχῶν θέμενος διὰ νυκτὸς εἰς τὴν σκάφη ἐπιβὰς λαθραίως Βάπέπλευσεν, καὶ μετ' αἰσχύνῃς τῇ πόλει παραγέγων.

A.M. 6201 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν Μασαλμᾶς καὶ Ἀββῦς τῇ Τυάνων διὰ τὴν μανίαν τοῦ ἀποκτανθέντος στρατοῦ σὺν τῷ

1. ἐξοπλίσας A, ἐξώπλισεν vulg. 6. ἐπὶ A, εἰς vulg. 7. εἶδον ἐκ A, εἶδον αὐτοὺς ἐκ vulg. 13. δὲ A, γὰρ vulg. παραμονήν A, ἐπιμονήν vulg. 16. θέμενος A f, fortasse recte. λαθραίως A, εὐθέως vulg. 18. ἐπιστράτευσεν A, ἐπιστρατεύσας vulg. Μίσελμᾶς f. Ἀββῦς τῇ T.] διαβας τὴν T. A f.

classem adversus Bulgaros instruxit, et in Terbelem irrupit. Anchilum vero profectus, classem quidem ad urbem applicuit, equestres vero copias ad campos urbi imminentes, omni custodia remota, et citra periculi suspicionem castra metari praecipit. exercitu itaque pecudum instar per campos errante et ad pabula equis colligenda disperso, e montium culminibus inanem et levem rei militaris apud Romanos disciplinam Bulgarorum exploratores conspicit, ipsi ferarum more in agmen unum collecti, Romanum gregem uno impetu disicerunt, et captivorum multitudinem non contemnendam, equos et currus plurimos, postposito caesorum numero, ceperunt. Iustinianus cum residuis ex exercitu in arcem fuga se recipiens, oclusis dies tres portis in ea remansit. sed cum Bulgaros illic pertinacius instantes cerneret, ipse primus equi sui nervos incidit, caeterosque idem facere iussit, armisque bellicis quasi tropaeis muris impositis, noctu navigia conscendens, Cpolim cum decore reversus est.

A. C. 701 Hoc anno Masalmias et Abbas ob caesum a Mariano cum Maiuma duce exercitum insania perciti Tyanam urbem bello vexaverunt, et ad eam stricta obsidione cinctam hiberna sustinuerunt. Iustinianus

Μαΐουμᾶ ὑπὸ Μαριανοῦ, καὶ ταύτην πολιορκοῦντες παρε-
 χείμασαν ἐκεῖ. καὶ ἀποστέλλει πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς δύο
 στρατηγούς Θεόδωρον τὸν Καρτεροῦκαν καὶ Θεοφύλακτον τὸν
 Σαλιβᾶν μετὰ στρατιωτικῷ καὶ γεωργικῷ λαοῦ χάριν βοή-
 θείας πρὸς τὸ πολεμῆσαι καὶ ἐκδιώξαι αὐτούς. αὐτοὶ δὲ εἰς
 ἔριν ἀλλήλων ἐλθόντες, καὶ ἀτάκτως συμβαλόντες αὐτοῖς,
 τρέπονται, καὶ πολλαὶ χιλιάδες ἀπώλοντο, καὶ ἡχμαλωτεύθη-
 σαν πολλοί. λαβόντες δὲ τὸ τοῦλδον καὶ τὰ τούτων βρώμα-
 τα, παρεκάθισαν ἕως οὗ παρέλαβον τὴν πόλιν. λειψθέντες
 ὁ γὰρ ἦσαν τὰ βρώματα, καὶ ἡμελλον ἀναχωρεῖν. οἱ δὲ τῆς
 πόλεως Τυάνων ταῦτα ἰδόντες καὶ ἀπογνόντες, ἔλαβον λόγον
 τῆς ἑαυτῶν ἀπαθείας· καὶ ἐξῆλθον πρὸς αὐτούς, καταλιπόν-
 τες τὴν πόλιν ἔρημὸν ἕως τοῦ νῦν. οἱ δὲ τὸν λόγον μὴ φυ-
 λάξαντες, εἰς τὴν ἔρημον τούτους ἐξώρισαν, καὶ πολλοὺς δού-
 5 λους ἐκράτησαν. D

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἀββᾶς τὴν Ῥωμανίαν, καὶ Α.Μ. 6202
 πολλοὺς αἰχμαλωτεύσας ὑπέστρεψεν. καὶ ἤρξατο κτιζεῖν τὸ
 Γαρίς εἰς τὴν χώραν Ἡλιουπόλεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Οὐθμᾶν τὴν Κιλικίαν, καὶ Α.Μ. 6203
 10 πολλὰ κίστρα ὑπὸ λόγον παρέλαβεν. προεδόθη αὐτοῖς καὶ Ρ. 316

1. ὑπὸ Μ. Α, ἀπὸ Μ. vulg. 2. ὁ βασιλεὺς add. ex A. 4.
 στρατιωτικῷ Α, στρατοῦ vulg. χάριν βοήθειας Α, χωρικο-
 βοήθειας vulg. 6. συμβαλόντες Α, συμβάλλοντες vulg.

autem duces duos Theodorum Carterucam et Theophylactum Salibam
 hostibus expugnandis et ab instaurata obsidione repellendis cum in-
 structo exercitu et ex agricolarum grege rusticis auxiliariis summit-
 tit. isti primum divisim animis dissidentes, tum vero nullo militari
 servato ordine in hostem irruentes, vertuntur in fugam, et ex iis
 pluribus desideratis millibus, reliqui non pauci in manus adversario-
 rum captivi devenere. hostes itaque eorum castris et commeatu po-
 titi, donec urbem caperent, constanter in ea circumvallanda perstite-
 runt. iam enim ciborum patiebantur defectum, et de obsidione sol-
 venda et recessu ipsos incesserat cogitatio. his visis Tyanenses in
 desperationem acti, accepta salutis fide, in hostium partes transierunt,
 urbe, prout etiamnum visitur, habitatoribus vacua relicta. illi violata
 protinus fide Tyanenses in deserta loca relegaverunt, et ex eis plu-
 rimos sibi retinuerunt captivos.

Hoc anno Abbas educto in Romanorum ditionem exercitu pluri- A. C. 702
 mos captivos abegit, et ad suos reversus, in Heliopoleos regione Ga-
 ris urbem aedificare coepit.

Hoc anno Uthman in mediam Ciliciam exercitum induxit, mul- A. C. 703
 tasque urbes data securitatis fide subiectas sibi fecit, quin etiam Ca-

τὸ Κάμαχον σὺν τοῖς παρακειμένοις τόποις. Τουστινιατὸς δὲ ἀπέλυσεν Μαῦρον τὸν πατρίκιον εἰς Χερσῶνα διὰ μνησικακίαν σὺν Στεφάνῳ πατρικίῳ, τὸ ἐπίκλην Ἀσμίκτη, ἔξοπλίσεως στόλον πολὺν, μνησθεὶς τῆς κατ' αὐτοῦ γενομένης ἐπιβουλῆς ὑπὸ τε Χερσωνιτῶν καὶ Βοσφοριανῶν καὶ τῶν λοιπῶν κλιματων, πῦσαν ναῦν δρομώνων τε καὶ τριηρῶν καὶ σκαφῶν μυριοβόλων καὶ ἀλιάδων, καὶ ἕως χελανδίων, ἀπὸ διατομῆς τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν, συγκλητικῶν τε καὶ ἐργαστηριακῶν καὶ Β δημοτῶν καὶ παντὸς ὄφρικίου. καὶ τούτους ἀποστείλας παρήγγειλεν πάντας τοὺς οἰκούντας ἐν ἐκείνοις τοῖς κάστροις τῆ ξίφει δλοθρεῦσαι, καὶ μηδένα ζωογονῆσαι, παραδεδωκῶς αὐτοῖς τὸν Ἥλιον τὸν σπαθάριον ὀφείλοντα ἄρχοντα Χερσῶνος καταστήσαι. οἱ δὲ τὴν Χερσῶνα καταλαβόντες, μηδεὶς αὐτοῖς ἀντιστάντος, τὰ κάστρα παρέλαβον, καὶ πάντας τῶ ξίφει ἀπέλυν, χωρὶς τῶν μειρακίων, ὡς νηπίων τούτων φεισόμενοι, V. 252 καὶ πρὸς δουλείαν περιποιηθέντων. Τουδοῦνον δὲ ἄρχοντα Χερσῶνος, ὡς ἐκ προσώπου Χαγάνου ὄντα, καὶ Ζωῖλον τὸν ἐκ σειρῶς καὶ γένους ὄντα πρωτοπολίτην, καὶ ἑτέρους τεσσαρὰ ῥάκοντα ἐμφανεῖς καὶ πρωτεύοντας τῆς Χερσῶνος εἰς σούβλας

1. Κάμαχον A, Καμάχων vulg. 6. μυριοβόλων] μυριαγώνων A f, πυριοβόλων vulg. 9. ὄφρικίου A, ὄμφικίου vulg. 11. fort. ζωορῆσαι. 12. καταστήσαι A f, καταστήναι vulg. 13. τὴν add. ex A. 16. τοῦ δοῦναι δὲ A a f. 19. post verba τῆς Χερσῶνος haec inserta leguntur in A: εἰς συμπαμύλλου (sic) δεσμίους πρὸς τὸν βασιλέα ἀπέστειλαν, ἑτέρους δὲ ζ' τῶν πρωτεύοντων.

machum cum locis adiacentibus ipsi proditum fuit. Iustinianus autem acceptarum quondam iniuriarum memor, Maurum cum Stephano, cui cognomen Asmictus, ambos patricios, valida et apprime apparatus classe illis commissa, in Chersonam delegavit. insidiae quippe a Chersonitis, Bosphorianis et aliis regionum illarum incolis ipsi structae eius animo remanserant profundius repositae. quare bello iis inferendo universi generis navigia, dromones, triremes, scaphas, onerarias, piscatorias naves, ipsosque etiam lintres, omnium urbis incolarum, ordinis senatorii, officinariorum, plebeiorum et officii cuiuscumque collatis expensis paravit. iis itaque dimitti et e portu solvere dispositis, ut cunctos urbium illarum incolas, nullo in vivis relicto, gladio delerent iniunxit, Heliamque spatharium, qui gubernatorem apud Chersonam institueret, aggregavit. isti porro Chersonam appellentes, urbes nullo resistente invaserunt omnes, et caedibus et sanguine cuncta repleverunt, et exceptis adolescentioribus, quibus, ut et infantibus, parcendum putaverunt, velut ad servitutem reservatis, universos occiderunt. Tudunum autem Chersonae praefectum, ceu qui

Ξυλίνας προσαναρθήσαντες, ἐπὶ πυρὸς ὤπησαν. ἄλλους δὲ εἴκοσιν ἐξάγκωνα δῆσαντες, καὶ εἰς χελανδούρους προσδήσαντες καὶ λίθοις τοῦτο γεμίσαντες, εἰς βυθὸν κατεπόντισαν. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ τοῦτο μαθόντος καὶ ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν μειρακίων μανέντος, ἐκέλευσε σπουδαίως αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν παραγενέσθαι. ἀποκινήσαντος δὲ τοῦ στόλου τῷ Ὀκτωβρίῳ μηνί, καὶ ἐν τῷ πελάγει φθάσαντος ἐν τῇ τοῦ ἄστρου ἐπιτολῇ τοῦ λεγομένου Ταυρουρά, μικροῦ δεῖν ἅπας ὁ στόλος κατεποντίσθη· καὶ ἠριθμήθησαν οἱ ἐν τῷ ναυαγίῳ ἀποθανόντες χιλιάδες οὐ. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ τοῦτο μαθόντος, καὶ μὴ λυπηθέντος, μᾶλλον μὲν οὖν χαρᾶς πλησθέντος, καὶ τῆς τοιαύτης μανίας ἀκμὴν ἔχομένου καὶ κραυγικῶς ἐπαπειλούντος, πάλιν ἕτερον ἐκπέμπει στόλον, καὶ ἀροτριᾶν ἅπαντα καὶ ἐξεδραφίζειν ἕως οὐροῦντα πρὸς τοίχον. ἤκουσαν ταῦτα οἱ τῶν κύστρον ἔκείνων, καὶ ἐαυτοὺς ἠσφαλίσαντο, καὶ ἀναγκασθέντες κατὰ τοῦ βασιλέως φρονῆσαι, ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Χαγάνον εἰς Χαζαρίαν αἰτούμενοι λαὸν πρὸς φυλακὴν αὐτῶν. ἐπὶ τούτοις οὖν διαγείρεται καὶ Ἥλιος ὁ σπαθάριος καὶ Βαρδάνης ὁ ἐξόριστος, τὸ τηρικαῦτα ἀνακληθεῖς ἀπὸ Κε-

4. τοῦ δὲ Ἰουστ. A, τοῦ Ἰ. δὲ vulg. 7. φθάσαντος A, φθασθέντος vulg. ἐπιτολῇ] ἐπὶ τῷ λιμένι A. 10. καὶ μὴ λυπ. om. f. 12. ἀπειλούντος A. 13. ἅπαντας vulg. 14. ante ἕως in e haec addita leguntur: καὶ κατασφάττειν ἑπαντας· fortasse recte. 16. τοῦ add. ex A. 18. διαγείρεται A, διαγίνεται vulg.

Chaganum referret, et Zoilum, qui a stemmate et origine civium primarius erat, et alios quadraginta illustres et spectatos viros ligneis veribus confixos vivo igne assaverunt. alios viginti vincis retro manibus ad lembum lapidibus oppletum alligatos, in mare demerserunt. accepto rerum gestarum nuncio Iustinianus servatos iuvenes aegre ferens, et in insaniam versus, eos ad se sollicito advehi curavit. cum vero classis mense Octobri solvisset, procellarum turbinibus in pelago iactata, sub ortum astri, cui Taurus nomen, tota ferme in mari periiit, adeo ut qui naufragio immersi fuerint, ad septuaginta tria milia numerentur. illa calamitate cognita, tantum abfuit, ut condoleret, quin potius laetitia perfusus eo insaniae processit, ut elatis in altum clamoribus novas etiam adiecerit comminationes, et alteram illuc iterum classem transmiserit, cum mandatis ut omnia solo aequaret, solumque aratro proscinderet, atque universos usque ad mingen-tem ad parietem interficeret. istorum rumore divulgato, qui castra illa obtinebant, communierunt et concluderunt se, et ad res novandas contra imperatorem coacti, ad Chaganum in Chazariam delegaverunt, qui praesidium ad sui defensionem exposcerent. interim suscepti

P. 317 φαληνίας και σὺν τῷ στόλῳ εἰς Χερσῶνα ἰών. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ταῦτα μαθὼν, ἀπέστειλεν μετ' ὀλίγων δρομῶντων Γεώργιον τὸν πατρίκιον, τὸν ἐπίκλην Σύρον και γενικὸν λογοθέτην, και Ἰωάννην τὸν ἑπαρχον, και Χριστοφόρον τοιρμάρχην τῶν Θρακησίων μετὰ τριακασίων ἑξωπλισμένων, καὶ 5 ραδεδωκῶς αὐτοῖς Τουδούνον τε και Ζωῖλον ὀφειλόντας ἀποκατασταθῆναι κατὰ τὸ πρότερον ἐν Χερσῶνι, δι' ἀποκρισιarioύ δὲ ἀπολογησασθαι τῷ Χαγάνῳ, ἀγαγεῖν δὲ πρὸς αὐτὸν Ἥλιαν και Βαρδάνην. τῶν δὲ περασάντων ἐν Χερσῶνι, οἱ Βτῆς πόλεως Χερσῶνος τοῖτοις περιλογῆν οὐκ ἐποίησαν. τῆ 10 δὲ ἐπαύριον τοῦτους μόνους εἰσελθεῖν οἱ τῆς πόλεως προτρεψάμενοι, τὰς πύλας ἀπέκλεισαν. και τὸν μὲν γενικὸν λογοθέτην ἅμα τῷ ἐπάρχῳ ξίφει ἀνείλον, τὸν δὲ Τουδούνον ἅμα Ζωῖλῳ, και τὸν λεχθέντα τοιρμάρχην σὺν τοῖς τριακασίοις στρατιώταις τοῖς Χαζάροις παρέδωκαν, και πρὸς τὸν Χαγάνον 15 ἀπέστειλαν. τοῦ δὲ Τουδούνου κατὰ τὴν ὁδὸν τεθνηκότος, οἱ Χαζαροι εἰς δοχὴν αὐτοῦ ἀπέκτειναν τὸν τοιρμάρχην σὺν τοῖς τριακασίοις στρατιώταις. τότε οἱ Χερσῶνος και τῶν λοιπῶν κάστρων τὸν μὲν Ἰουστινιανὸν ἀνέσκαψαν, τὸν δὲ ἐξόριστον 20 ἐπέτισε Βαρδάνην και Φιλιππικὸν βασιλέα εὐφήμησαν. ταῦτα 20

1. ἰών A, ὦν vulg. 4. ἑπαρχον A, ὑπαρχον vulg.: sic et infra. 6. τὸν Δουρόν τε A. 13. τὸν δὲ Δουρόν και Ζωῖλον A. 14. τὸν λεχθέντα τοιρμάρχην A, τοῦ λεχθέντος τοιρμάρχου vulg. 17. εἰς δοχὴν A, δοχὴν vulg. 20. Φιλιππικὸν βασ. A, Φιλ. και βασ. vulg.

propositi conscius excitatur Elias spatharius et Bardanes prius exul. nunc vero postliminio revocatus e Cephalonia et cum classe Chersonam delatus. ubi res huiusmodi tractari percepit Iustinianus, Georgium patricium cognomento Syrum, generalem logothetam, Ioannem praefectum et Christophorum Thracicorum agnium ductorem cum militibus ad ter centum armatis mittit, Tudunumque et Zoilum res Chersonae in priorem statum reposituros, ac per apocrisarium apud Chaganum rem gestam excusaturos, ac tandem Eliam et Bardanem ad se Cpolim transmissuros adiungit. cum Chersonam migrassent, Chersonitae cives cum iis tractatum habere dedignati sunt. postera die solis iisdem in consilii locum ingredi permissis, confestim portas ci-ves ocluserunt. et generalem quidem logothetam cum praefecto peremerunt, Tudunum vero una cum Zoilo et memorato turmarcha et militibus trecentis traditum Chazaris ad Chaganum miserunt. Tuduno in itinere defuncto, funereum epulum litaverunt Chazari, nimirum turmarchae et trecentorum militum caedem. tum vero Chersonae reliquorumque oppidorum cives Iustiniani nomine abrogato, exolem illum Bardanem, qui et Philippicus nominabatur, imperatorem fe-

μαθῶν Ἰουστινιανός, ἐπὶ πλέον ἐκμανεῖς τὰ μὲν τέκνα τοῦ
 σπαθαρίου Ἠλία εἰς τὸν τῆς μητρὸς ἀπέσφαξε κόλπον· ταύ-
 την δὲ ἠνάγκασεν τῷ οἰκείῳ αὐτῆς ζευχθῆναι μαγεῖρῳ Ἰνδῷ
 ὄντι· εἰθ' οὕτω τε πλώϊμον ἕτερον κατασκευάσας, ἀποστέλ-
 5 λει Μαῦρον τὸν πατρίκιον, τὸν ἐπὶ κλην Βαῖσον, παραδεδω-
 κῶς αὐτῷ πρὸς καστρομαχίαν κριόν, μαγγανικά τε καὶ πᾶσαν
 ἐλέπολιν, ἐντειλάμενος αὐτῷ, τὰ μὲν τῆς Χερσῶνος τείχη
 ἐξεδάφισαι καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν, μηδεμίαν δὲ ψυχὴν ἐξ
 αὐτῆς ζωογονῆσαι, πυκνότερος δὲ δι' ἀναφορῶν τὰ αὐτῷ πε- V. 253
 0 πραγματένα δηλοῦν. τούτου δὲ περάσαντος, καὶ διὰ τοῦ κρισῶ
 τὸν λεγόμενον Κεντηναρήσιον πύργον καταβαλόντος, ἅμα δὲ D
 καὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ Σύαγγρον καλούμενον, Χαζάρων δὲ κα-
 ταλαβόντων, ἐγένετο ἀνοχὴ τοῦ πολέμου. Βαρδάνιος δὲ ἐκφυ-
 γῶν πρὸς τὸν Χαγάνον ἤχετο. ἀπράκτου δὲ τοῦ στόλου γε-
 5 γονότος, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα ἐπιστρέψαι μὴ τολμῶντος, τὸν
 μὲν Ἰουστινιανὸν ἀνέσκαψαν, τὸν δὲ Βαρδάνην ὡς βασιλέα
 καὶ αὐτοὶ εὐφήμησαν. ἤτησαντο δὲ τὸν Χαγάνον δοθῆναι
 αὐτοῖς τὸν Φιλιππικόν. τοῦ δὲ Χαγάνου λόγον αὐτοὺς ἀπαι-
 10 τήσαντος, τοῦ μὴ προδοθῆναι αὐτὸν ὑπ' αὐτῶν, καὶ τοῦ κο-
 μιῶσασθαι αὐτὸν κατὰ ἄνδρα ἀνὰ νομίσματος ἑνός, οἱ δὲ

1. ἐκμανεῖς A, ἐμμ. vulg. 5. Βέισον A f. 6. κριόν A, κρι-
 ονας vulg. 7. ἐξεδάφισαι A e, ἐδάφισαι vulg. 8. ἐξ αὐτῆς
 A e, ἐξ αὐτῶν vulg. 12. Σύαγγρον A, Σύναγγρον vulg. 15.
 ἐπιστρέψαι A, ὑποστρ. vulg. 17. αὐτοὶ A, αὐτὸν vulg. 20.
 αὐτὸν add. ex A.

licibus acclamationum votis exceperunt. his auditis Iustinianus ma-
 iori furore insaniens, spatharii quidem Eliae liberos in matris ipsius
 sinu trucidavit, eandemque ipsam proprio coquo in India nato suba-
 ctam constuprari iussit. mox classe denuo reparata, Maurum patri-
 cium, is etiam Baesus dicebatur, mittit, unaque simul apparatu omni
 bellico, et ad castra diruenda machinis, arietibus, et omnimodis va-
 statoris instruit, eo maxime iniuncto, ut Chersonae moenibus ad so-
 lum usque destructis, et universa civitate diruta, nemini civium vi-
 tam condonaret. ante omnia de rerum successu per frequentiores
 litteras eum certiozem redderet. is mari trajecto, cum iam admoto
 ariete Centenaresium dictam, aliamque non adeo remotam,
 quae Synagrus nuncupatur, evertisset, Chazarorum adventu a bello
 utrinque cessatum est. Bardanius ad Chaganum fuga se proripit.
 classis vero conatu inutili reddito, cum re infecta ad imperatorem redire
 milites vererentur, Iustiniani nomine abdicato, et eius dominatu repu-
 diato, Bardanem imperatorem more faustis vocibus principem saluta-
 verunt, miseruntque ad Chaganum Phillippicum donari sibi postula-
 tum. Chagano, ne virum proderent, iureiurando interposito fidem fieri

παραχρῆμα ταῦτα δόντες, παρέλαβον τὸν Φιλιππικὸν βασιλέα.
 P. 318 ἐν δὲ τῷ χρονίζειν τὸν στόλον, ἀναφορᾶς τε μὴ ἐλθούσης,
 ἑστοχάσατο Ἰουστινιανὸς τὴν αἰτίαν, καὶ ἐπάρυς σὺν αὐτῷ
 τοὺς τοῦ Ὀψικίου, καὶ μέρος Θρακησίων, ἀνῆλθεν ἕως Σι-
 πης πρὸς τὸ διαγνῶναι τὰ ἐν Χερσῶνι. ἐν δὲ τῷ σκοπεῖν¹⁵
 αὐτὸν τὰ περατικὰ μέρη, ὄρᾳ τὸν στόλον ἐπὶ τὴν πόλιν ἀε-
 μενίζοντα, καὶ βρῦξας ὡς λέων, καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν πόλιν ὤρ-
 μησεν. τοῦ δὲ Φιλιππικοῦ προλαβόντος, καὶ τὴν πόλιν κρα-
 τήσαντος, αὐτὸς ἐπὶ τὸν Δαματρὸν ἐλθὼν ἐν αὐτῷ σὺν τοῖς
 αὐτοῦ ἠπλίκευσεν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀποστέλλει εὐθέως κατὰ¹⁰
 B μὲν τοῦ Τιβερίου Μαῦρον τὸν πατρικίον σὺν Ἰωάννῃ σπα-
 θαρίῳ, τῷ ἐπίκλῃ Στρούθῳ, τὸν δὲ Ἥλιαν ὁμοίως μετὰ κοῦρ-
 σου κατὰ Ἰουστινιανοῦ εἰς τὸν Δαματρὸν, καὶ ἕτερον κάλιν
 κατὰ τοῦ Βασβακουρίου φυγῆ χρησαμένου, καὶ ὁ μὲν Μαῦ-
 ρος ἄμα τοῦ ῥηθέντος Στρούθου ἐν Βλαχερναῖς πορευθεὶς,¹⁵
 εὔρην τὸν Τιβέριον κρατοῦντα τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ κιονάκιον τῆς
 ἁγίας τραπέζης τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ἁγίας Θεομήτορος, καὶ
 τῇ ἑτέρᾳ τίμια ξύλα καὶ ἐν τῷ τραχήλῳ φυλακτά, ἔξωθεν δὲ
 τοῦ βήματος παρακαθεζομένην Ἀναστασίαν τὴν τοῦ πατρὸς
 C αὐτοῦ μητέρα, ἣτις τοῖς ποσὶ τοῦ Μαῦρου κυλινομένη²⁰
 ἤτειτο μὴ ἀποκτανθῆναι τὸν αὐτῆς ἕγγονα Τιβέριον, ὡς μη-
 δὲν ἄτοπον πράξαντα. αὐτῆς δὲ τοὺς πόδας τούτου κατεχού-

11. σπαθαρίῳ A, πατρικίῳ vulg. 14. χρησαμένου A, χρησμο-
 vulg. 18. τίμια A, τὰ τίμια vulg.

sibi, et pro singulorum capitibus nummum unum concedi expetente,
 illi summa pecuniae confestim numerata Philippicum imperatorem si-
 mul acceperunt. interim classe moram, ut videbatur, diuturniorem
 agente, nullisque de suscepta expeditione a ducibus acceptis litteris,
 Iustinianus causam coniectatus est. eductis itaque secum Opsiciorum
 manu et Thracensium aliquot manipulis de rerum Chersonae gesta-
 rum successu exploraturus Sinopen contendit. igitur dum superio-
 res maris regiones speculatur, classem recta in urbem apertis secun-
 disque velis delatam conspicatur, rugituque leonis instar ingenti edito,
 ipse pariter in urbem iter et impetum dirigit. conatus eius Philip-
 pico sua diligentia praeventente et urbem praeeoccupante, ipse Damia-
 trym accessit, et ad eam cum suis castra applicuit. Philippicus mora
 omni penitus abiecta, Maurum patricium et Ioannem, cognomento
 Struthum, paris dignitatis virum, adversus Tiberium Eliamque cum
 expeditorum et velut ad praedam paratorum militum manu in Iustini-
 anium Damatry receptum, et alium tandem adversus Basbacurium,
 qui iam sibi fuga consuluerat, mittit. porro Maurus cum praedictis
 Strutho Blachernas appellens, Tiberium una quidem manu sanctae

σης, και μετὰ δακρύων ἰκετενούσης, εἰσελθὼν ὁ Στροῦθος ἔνδον τοῦ βήματος, βίη ἀφήρπασεν αὐτόν· και τὰ μὲν τίμια ξύλα ἔξ αὐτοῦ ἄρας, ἐπάνω τῆς ἀγίας τραπέζης ἐπέθηκεν, τὰ δὲ φυλακτὰ εἰς τὸν ἴδιον ἐξήρητησεν τράχηλον, και λαβόν-
5 τες τὸν παῖδα ἐπὶ τῷ ἄνω Καλλινίκῃ παραπορτίῳ, και τοῦτον ἐκδύσαντες και ἐπὶ τῆς φλοιᾶς ἀπλώσαντες, δίκην προβάτου αὐτόν ἐλαρυγγοτόμησαν, και τοῦτον ἐν τῷ ναῶ τῶν ἁγίων ἀναργύρων, τῷ λεγομένῳ Πανλίνῃ, ταφῆναι προσέτα-
10 ξαν. χειρωθεὶς δὲ και Βασβακούριος ὁ πρωτοπατρικίος και κέμης τοῦ Ὀψικίου, και αὐτὸς ἀνηρέθη. ὁ δὲ Ἡλίας ἅμα τῷ συνόντι αὐτῷ λαῖῳ ἀνελεθὼν ἐν τῷ Δαματρῷ, και εἰς λόγους μετὰ τοῦ ἐκείσε ὄντος στρατοῦ ἐλθὼν, λόγον τε ἀπαθείας τῷ συνόντι τῷ Ἰουστινιανῷ λαῖῳ δεδωκώς, διηρέθησαν ἅπαντες, και ἀπέδρασαν τοῦ Ἰουστινιανοῦ, μόνον αὐτόν καταλιπόντες,
15 και τῷ μέρει τοῦ Φιλιππικοῦ προσρυνέτες. τότε ὁ προλεχθεὶς Ἡλίας σπαθῆριος θυμῷ ἐπιδραμών, και τὸν τούτου τράχηλον δραξάμενος, τῷ παραμηρίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος, ἀπέτεμεν V. 254 τὴν αὐτοῦ κάραν, και διὰ Ῥωμανοῦ σπαθαρίου πρὸς Φιλιπ-

2. βίη om. A. 4. τὰ δὲ φυλ. A, και τὰ φυλ. vulg. 5. τῷ — παραπορτίῳ A, τῶν παραπορτίων vulg. 7. ἐλαρυγγοτόμησαν A, ἐλαριγγοτόμησεν vulg. 8. προσέταξαν A, προσέταξεν vulg. 9. και add. ex A a. 12. ὄντος add. ex A. 14. ἐκ τοῦ I. A.

mensae altaris in sancta dei matris aede positi columellam, alia vero pretiosa crucis ligna complexum, et ex collo reliquiarum thecas gerentem appensas, extra tribunalis autem, id est sacrarii, septa patris eius matrem Anastasiam sedentem offendit, quae ad Mauri pedes provoluta nepotem Tiberium, ut pote qui nil tetri flagitii admisisset, a morte vindicandum rogabat. inter aviae vetulae preces sibi detinentis pedes, et eos lacrimarum imbri perfundentis, Struthus in sacrarium insilliens, virum illuc ad immunitatem receptum summa violentia eripuit, tum vero veneranda quidem ligna ab eo sublata in sancta mensa reposuit, reliquiis autem ad proprium collum appensis, adolescentem ad superiores Callinicae fores abductum, suisque vestibus nudum, totoque corpore ad limen extensum ovis instar iugulo mactari, et ad aedem sanctorum mercede non conductorum Cosmae et Damiani Paulinae dictam sepeliri mandavit. Basbacurius autem patriciorum antesignanus et comes Opsicii comprehensus, caede illata mortem subiit. porro Elias cum adiunctis sibi copiis Damatrym profectus, colloquio cum exercitu, qui ibi consederat, conserto, militibusque Iustinianum sequutis salutis data securitate, eos a sese invicem dividi, Iustinianum deserere, solum sibi permittente, ac tandem in Philippici partes transire persuasit. his ita peractis praefatus Elias furore accensus in Iustinianum insilit, et ap-

P. 319 πικὸν ἀπέστειλεν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς διὰ τοῦ αὐτοῦ σπαθα-
 ρίου ταύτην ἐπὶ τὰ δυτικὰ μέρη ἕως Ῥώμης ἐξέπεμψεν· καὶ
 δὲ τοῦ βασιλευῖσαι αὐτὸν ἐν τῇ μονῇ τῶν Καλλιστράτου ἐγ-
 κλειστος ἦν προορατικὸς καὶ αἰρετικὸς, ὅστις ἀνελθόντι τῷ
 Φιλιππικῷ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἡ βασιλεία σοι κεῖται. ὁ δὲ ἐτα-5
 ράχθη, καὶ λέγει ὁ ἐγκλειστος· εἰ ὁ θεὸς κελεύει, σὺ τί
 ἀντιλέγεις; τοῦτο δὲ σοι λέγω· ὅτι ἡ ἔκτη σύνοδος κακῶς
 ἐγένετο· εἰάν οὖν βασιλεύσης, ταύτην ῥίψον, καὶ γενέσθαι
 σοι ἔχει ἡ βασιλεία κραταιὰ καὶ πολυχρόνιος. ὁ δὲ συνέθετο
 αὐτῷ μεθ' ὄρκων τοῦτο ποιεῖν. τοῦ δὲ Λεοντίου διαδεξαμέ-10
 Βνου τὸν Ἰουστινιανόν, ἀνέρχεται ὁ Φιλιππικὸς πρὸς τὸν ἐγ-
 κλειστον. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· μὴ σπουδάσης, γενέσθαι ἔχεις
 βασιλέα. βασιλεύσαντος δὲ καὶ Ἀψιμάρου, πάλιν ἀνῆλθεν
 πρὸς αὐτόν, καὶ πάλιν εἶπεν αὐτῷ· ὅτι μὴ σπουδάσης, ἐκεῖνο
 περιμένει σε. θαρρήσαντος δὲ Φιλιππικοῦ τινὸς τῶν φίλων15
 αὐτοῦ, ἐμήνυσε τῷ Ἀψιμάρῳ. ὁ δὲ δείρας καὶ κουρεύσας
 αὐτόν καὶ σιδηρώσας, ἐξώρισεν εἰς Κεφαλληνίαν. βασιλεύσαν-
 τος δὲ Ἰουστινιανοῦ, πάλιν ἀνεκαλέσατο αὐτόν. καὶ βασιλεύ-
 σαντος ἐποίησεν ψευδοσύνοδον ἐπισκόπων κατὰ τὸν λόγον τοῦ

2. ἕως Ῥώμης add. ex A. 6. τί add. ex A. 10. αὐτῷ add.
 ex A. 12. ἔχει a, fort. ἔχει σὲ βασι. 13. βασιλέα om. A.
 καὶ add. ex A. 15. θαρρήσας δὲ Φιλιππικὸς A f. τινός]
 τινὰ Δ, fort. τινά.

prehensa eius cervice, sica, qua erat accinctus, caput eius amputatum per Romanum spatharium ad Philippicum transmisit, eiusdemque spatharii opera in occiduas imperii provincias illud coaspiciendum Philippicus traduxit. caeterum prius longe, quam imperio potiretur, ad Callistrati coenobium inclusus nonnemo vaticinandi arte praeditus et haeresi infectus morabatur, qui Philippico ad se nonnunquam accedenti praenunciavit: imperium tibi repositum est. sermonibus istiusmodi perculso subinfert inclusus: si deus ita iubeat, adversaberis tu? illud unum enuncio: pessime rerum synodus sexta peracta est. si usquam imperaveris, proscribere, et irritam redde, et felix diuturnaue imperii aetas succedet. is data iursiurandi fide, rem exequendam in se recepit. Leontio postmodum post Iustinianum tyrannidem adepto, inclusum de vaticinio Philippicus convenit. renunciat ille: ne festinaveris, imperium assequeris. Apsimaro deinde in eam dignitatem evecto, virum rursus adit Philippicus. cui inclusus vates: ne rem acceleres, imperium te manet. caeterum Philippico amicorum cuidam vaticinium eloquuto, ille rem totam ad Apsimarum detulit, qui virum verberibus exceptum, capillis detonsum et onustam catenis in Cephaloniam relegavit. hunc Iustinianus sceptris secundo potitus postliminio revocavit. ipse deinde imperii potestate auctus,

ψευδαββῦ τοῦ καὶ ἐγκλείστου· καὶ ἔρριψεν τὴν ἁγίαν καὶ C
οἰκουμενικὴν ἕκτην σύνοδον. καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐτυφλώθη
ὁ μάταιος. ἐν πολλῇ δὲ ἀμεριμνίᾳ εἰς τὰ βασίλεια διατελῶν,
πλήθῃ τε χρημάτων καὶ λαμπροτάτων οὐσιῶν ἐκεῖσε εὐρῶν
5 ἐκ πλειόνων χρόνων ὑπὸ τῶν προβεβασιλευκότων συναχθέν-
των ἐκ δημεύσεων καὶ διαφορῶν προσάψεων, καὶ μάλιστα
ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Ἰουστινιανοῦ, ταῦτα εἰκῆ καὶ μίτην ἀπό-
ῆως διεσχόρησεν. καὶ ἐν μὲν ταῖς διαλαλιαῖς αὐτοῦ λόγιος
καὶ ἐχέφρων ἐλογίζετο, ἐν δὲ ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ ἀσέμνος
10 καὶ ἀνικάνως τὸν βίον διατελῶν, παντὶ ἀδόκιμος ἐδείκνυτο. ἦν δὲ
καὶ αἰρετικὸς καὶ μοιχός. Κῦρον δὲ τὸν πατριάρχην ἔξω-
θήσας τῆς ἐκκλησίας, Ἰωάννην τὸν αὐτοῦ συμμύστην καὶ συν-
αιρετικὸν προεβάλετο.

Ῥωμαίων βασιλέως Φιλίππου, Κωνσταντινουπόλεως A.M. 6204
15 ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'. P. 320

Τούτῳ τῷ ἔτει Φιλίππικὸς τοὺς Ἀρμενίους τῆς ἑαυτοῦ
γῆς ἐξελάσας Μελιτινὴν καὶ τὴν τετάρτην Ἀρμενίαν οἰκῆσαι
ἠνάγκασεν. Μασαλμῦς δὲ τὴν Ἀμάσειαν παρέλαβεν σὺν ἄλ-
λοις καστελλίοις καὶ πολλῇ αἰχμαλωσίᾳ· Γεώργιός τε ὁ Ἀπα-

1. τοῦ καὶ ἐγκλ. A, καὶ ἐγκλ. vulg. 5. πλειόνων χρόνων ὑπὸ
τῶν A, πλ. τῶν χρ. τῶν vulg. 6. ἐκ δημ. A, ἐκδημ. vulg.
11. ἐξωθήσας — Ἰω. A, ἐξώθησεν — καὶ Ἰω. vulg. 12. μύ-
στην A f. 17. ἐξελάσας A, ἀπελάσας vulg. 18. Μεσελ-
μῦς f. 19. Ἀμασειας A.

pseudosynodum episcoporum ex pseudabbatis atque inclusi sententia
celebravit, et sanctam atque universalem sextam synodum abrogavit.
eo vero anno insanus ille oculis orbatus est. qui cum in palatio
tranquillam ac plane otiosam vitam ageret, ibique immensam prorsus
pecuniarum summam, splendidissimaeque supellectilis congeriem iam
a multis retro saeculis sub imperatoribus, qui ipsum praecesserant,
ex publicationibus, variisque aliis praetextibus, maxime vero ab eius
decessore Iustiniano cōsacervatam offendisset, frustra atque incassum,
nulla necessitate, dementer dilapidavit. caeterum in colloquiis facun-
dus ac prudens habebatur, at rebus agendis inhonestam ac tantae dig-
nitati imparem vitam vivens, ab omnibus reprobatus est. quin etiam
haeresi et adulterio dignitatem conspurcavit. Cyro vero patriarchae
sede ab eo deiecto, Ioannem quendam improbitatis et pravae opinio-
nis consortem in eius locum promovit.

Romanorum imperatoris Philippici, Cpoleos episcopi Ioannis an- A. C. 704
nus primus.

Hoc anno Philippicus Armenios propriis sedibus expulsos Meliti-
nem et quartam Armeniam incolere coegit. Amaseam vero cum ple-
risque castellis et multa captivorum praeda Masalmas occupavit. Geor-

Βμείας ἐπίσκοπος μετεκίσθη ἐν Μαρτυροπόλει. Φιλιππικὸς δὲ οὐκ ἠσχύνθη ἐκμανῶς κινήθῃναι κατὰ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης V. 255 νικῆς ἕκτης συνόδου, ἀνατρέπειν σπεύδων τὰ ὑπ' αὐτῆς βεβαιωθέντα θεῖα δόγματα. εὔρεν οὖν ὁμόφρονας αὐτοῦ Ἰωάννην τὸν ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, ὃν πεποιήκεν καὶ 5 θελῶν Κῦρον τὸν ταύτης πρόεδρον, ὃν καὶ περιώρισεν ἐν τῇ τῆς Χώρας μοναστηρίῳ· Γερμανόν τε τὸν μετὰ ταῦτα Κωνσταντινουπόλεως θρόνον κατασχόντα ἐπίσκοπον, τὸν τηρικαῦτα ὑπάρχοντα Κυζίκου, καὶ Ἀνδρέαν καὶ αὐτὸν ἐπίσκοπον Κρήτης ὄντα, Νικόλαόν τε τὸν ἀπὸ κανκοδιακόνων σοφιστὴν γε- 10 γονότα τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης κοαιίστωρρά τε τότε ὑπάρχοντα, Ἐλπίδιόν τε διάκονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Ἀντιόχον τε τὸν χαρτοφύλακα καὶ ἑτέρους τούτων ὁμοιοτρόπους· οἵτινες καὶ ἐγγράφως ἀνεθεμάτισαν τὴν ἀγίαν ἕκτην σύνοδον. τῶν δὲ Βουλγάρων διὰ τοῦ Φιλέα λάθρα ἐπὶ τὸ στενὸν καταρρι- 15 ψάντων, καὶ μεγάλην σφαγὴν πεποιηκότων, καὶ μέχρι τῆς πόλεως ἐκδραμόντων, καὶ πολλοὺς περαματιζοντας, γάμους τε ἐνοσίους καὶ θαφιλεστάτους ἀρίστους μετὰ ποικίλου ἀργύρου καὶ λοιπῆς ἀποσκευῆς εὐρηκότων, καὶ ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης D διαδραμόντων, καὶ τὴν ἅπασαν Θράκην αἰχμαλωτισάντων, 20

4. εὔρεν οὖν A, εὔρε δὲ vulg. 5. ὃν ἐπίσκ. K. πεπ. f. ἔν πεπ. — — — — τηρικαῦτα om. A. 9. ὑπάρχοντα] κατασχόντα A. 11. Κοαιίστωρρα A, Κυέστωρρα vulg. 18. ἐνοσίους A. ἀργύρου A c f, ἀρίστου vulg.

gius autem Apameae episcopus Martyropolim translatus est. porro Philippicus adversus sanctam et universalem sextam synodum invehi non erubuit, sacra dogmata ab ea sancita studens evertere. caeterum qui in hanc sententiam irent, Ioannem Cpoleos episcopum, Cyro eius praecessore dignitate moto et in monasterium Chorae relegato, ab eo institutum, Germanumque Cpoleos etiam sede postmodum potitum, cum eo tempore Cyzicenam administraret, Andream item Cretensem episcopum, Nicolaum etiam a calicibus olim ministrum in arte medica sophistam egregium, et sub eam tempestatem quaesturae munus obeuntem, Elpidium magnae ecclesiae diaconum, Antiochium quoque chartophylacem, et alios istis non absimiles instituto offendit, qui sententia scriptis promulgata in sanctam sextam synodum anathema pronunciaverunt. caeterum Bulgari per Phileam ad freti Byzantini angustias irrumpentes, ingenti strage edita, ad urbem usque impressionem fecerunt, plurimosque, qui portus fretum traicerent, quique nuptias opulentissimas et sumptuosissimas convivia varia suppellectile argentea et reliquo vasorum apparatu comportato celebrarent, deprehendunt, et in reliquos ad Chryseu usque portam excurrunt; tandem vastitate Thraciae illata, et ex ea collecto captivorum ingenti nume-

ὑπέστρεψαν ἀβλαβεῖς εἰς τὰ ἴδια μετὰ κτηνῶν ἀμέτρων. ὁμοίως καὶ οἱ Ἀραβες τὴν Μισθίαν παρέλαβον καὶ ἕτερου κύστρα, πλείστων τε φαμιλιῶν καὶ κτηνῶν ἀναριθμητῶν ἄλωσιν ποιησάμενοι.

5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἀββᾶς τὴν Ῥωμανίαν, καὶ Ἄ.Μ. 6205 παρέλαβεν Ἀντιόχειαν Πισιδίας μετὰ πολλῆς αἰχμυλωσίας, καὶ ὑπέστρεψεν. ἐγένετο δὲ σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Συρίαν μηνὶ Περσιτίῳ κή. διειτοῦς δὲ χρόνου τῆς βασιλείας Φιλιππικοῦ ἐν τούτοις παραδραμόντος, καὶ τοῦ γενεθλίου ἵππικοῦ ἐπιτελου- P. 321
 10 μένου, Πρασίνων νικησάντων, ἔδοξε τῷ βασιλεῖ τῷ σαββάτῳ τῆς πεντηκοστῆς καβαλλάριον μετὰ δοχῆς καὶ ὀργάνων εἰσελθεῖν, καὶ λούσασθαι εἰς τὸ δημόσιον λουτρόν τοῦ Ζευξίππου, καὶ μετὰ πολιτῶν ἀρχαιογενῶν ἀριστῆσαι. ἐν δὲ τῷ μεσημβρίζειν αὐτόν, ἐξέπινε διὰ τῆς Χρυσῆς πόρτης εἰσῆλθε Ῥού-
 15 φος ὁ πρωτοστράτωρ τοῦ Ὀψικίου ὑποβουλή τοῦ Γεωργίου πατρικίου καὶ κόμητος τοῦ Ὀψικίου, τοῦ ἐπίκλην Βοράφου, καὶ Θεοδώρου τοῦ πατρικίου τοῦ Μυακίου μετὰ τῶν ταξιατῶν, ὧν εἶχεν ἐν τῇ Θράκῃ τοῦ αὐτοῦ θέματος, καὶ εἰσδραμῶν εἰς Β τὸ παλάτιον, εἶδεν τὸν Φιλιππικὸν μεσημβρίζοντα, καὶ ἀρπά-

3. πλείστων τε add. ex A a. ἀναριθμητῶν A f, ἀμέτρων vulg. 9. παραδραμ. A a, διαδρ. vulg. 12. λούσασθαι A, λούσας vulg. 14. Ῥουφίνος A f. 15. ὑποβουλῆ A, ὑπὸ βουλῆν vulg. 17. Μυακίου] Ἀμυακίου A. 19. τὸν add. ex A.

ro, animantibusque pene infinitis secum abactis, salvi et a periculo immunes domos repetierunt. Arabes pariter Misthiam sibi subegerunt, tum vero castris aliis direptis innumerarum familiarum necnon animantium praedam omni pretio et aestimatione superiorem collegerunt.

Hoc anno Abbas Romaniam armis invasit, et Antiochia Pisidiae sub- A. C. 705 iugata, praedae dives recessit. validus autem terrae motus mensis Peritii die octavo supra vigesimum Syriam concussit. biennio vero imperii Philippici inter superius memorata transacto, circensibus demum ludis ob festivam imperatorum natalitiorum memoriam celebratis, cum ex Prasinorum parte stetisset victoria, vario apparatus comitatu et musicorum instrumentorum sono, ipso pentecostes sabbato, grandi equo vectum procedere imperatori placuit. publico itaque Zeuxippi balneo lotus cum civibus urbis antiqua nobilitate spectatis pransua est. cum vero quieti sub meridiem indulgeret, Rufus Opsicii protostrator, ex Georgii patricii et comitis Opsicii, cognomento Boraphi, consilio, Theodori quoque Myacii, qui patricius erat, hortatu, cum militibus praesidiariis, quos in Thracia ex eodem themate gerebant, irrupentes, Philippicum meridiana relaxatione solutum reperientes,

σας αὐτὸν ἀνήνεγκεν εἰς τὸ ὄφρατούριον τῶν Πρασίμων, καὶ
 κεῖ αὐτὸν ἐτύφλωσεν μηδενὸς διεγνωκότος. τῇ δὲ ἐπαύριον,
 ἤγουν τῇ πεντηκοστῇ, σωρευθέντος τοῦ λαοῦ εἰς τὴν μεγάλην
 ἐκκλησίαν, ἐστέρθη Ἀρτέμιος ὁ πρωτοασηκητής, μετονομα-
 σθεὶς Ἀναστάσιος. τῷ δὲ σαββάτῳ ἐτυφλώθη Γεώργιος καὶ
 Θεόδωρος ὁ Μύακιος, καὶ τῷ δευτέρῳ σαββάτῳ ἐτυφλώθη
 Γεώργιος ὁ Βούραφος, καὶ ἐξωρίσθησαν ἐν Θεσσαλονίκῃ.

A.M. 6206 Ῥωμαίων βασιλέως Ἀρτεμίου ἔτος α΄.

V. 256 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκούρσευσεν Μασαλμᾶς τὴν Ῥωμανίαν,
 καὶ σκυλεύσας τὴν Γαλατίαν, ὑπέστρεψεν μετὰ αἰχμαλωσίας¹⁰
 καὶ σκύλων πολλῶν. ὁ δὲ Ἀρτέμιος στρατηγὸς ἰκανωτάτους
 προβαλόμενος εἰς τὰ καβαλλαρικὰ θέματα, καὶ λογιστάτους
 εἰς τὰ πολιτικά, ἐν ἀδείᾳ διετέλει. τῶν Ἀράβων δὲ ὀπλιζο-
 D μένων κατὰ Ῥωμανίας διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης, ἀπέστειλεν
 ὁ βασιλεὺς ἄρχοντας ἐν Συρίᾳ πρὸς Οὐαλὶδ, ὡς δῆθεν τὰ¹⁵
 τῆς εἰρήνης προσλαλῆσαι, Δανιὴλ τὸν Σινωπίτην, πατρίχιον
 καὶ ὑπαρχον τῆς πόλεως, ἐντειλάμενος αὐτῷ ἐν ἀκριβείᾳ διε-
 ρευνῆσαι διὰ τῆς κατὰ Ῥωμανίας κινήσεως καὶ δυνάμεως αὐ-
 τῶν. τοῦ δὲ ἀπελθόντος καὶ ὑποστρέψαντος, ἀπήγγειλε τῷ
 βασιλεῖ τὴν μεγάλην κατὰ τῆς βασιλίδος πόλεως διὰ τε γῆς²⁰

1. κακεῖ A, κακεῖσε vulg. 2. ἔγνωκός A. 7. εἰς Θεσσα-
 λονίκην. 18. Ῥωμανίας A, Ῥωμανίαν vulg. 19. ὁ δὲ ἀπέ-
 στειλὼν καὶ ὑποστρέψας A.

raptam e lecto in Prasinorum ornatorium abduxerunt, ibique nullo
 pene proposito eorum conscio oculos effoderunt. postera die, quae
 fuit pentecostes, populo in magnam ecclesiam confertim coacervato,
 Artemius protossecretis, Anastasius cognominatus, imperii taenia redi-
 mitus est. sabbato sequenti Georgius et Theodorus Myacius oculo-
 rum lumine privati sunt, secundo vero sabbato Georgius Bura-
 phus eadem poena mulctatus, qui Thessalonicam in exilium depor-
 tati sunt.

A. C. 706 Romanorum imperatoris Artemii annus primus.

Hoc anno Masalmas Romaniam excursionibus infestavit, et per
 Galatiam grassatus, promiscua multitudine in captivitatem acta, plu-
 ribusque ablatis spoliis, domum repetiit. Artemius autem ducibus
 probatissimis, qui equestres regerent ordines, aliisque eruditissimis,
 qui res politicas administrarent, institutis, ipse a tumultu vivebat
 immunis et alienus. Arabibus porro in Romanum imperium terra
 marique arma parantibus, imperator ex suis optimatibus nonnullos,
 qui de pace habenda tractatum haberent, ad Valid delegavit, maxi-
 me Danielem Sinopensem patricium et urbis praefectum, hoc prae-
 cunctis inuncto, ut de Saracenorum in Romaniam expeditione et eo-
 rum viribus notitiam accuratam referret. eo igitur iter aggresso ac

καὶ θαλάσσης ἐξόπλιον αὐτῶν· ὅτι ἕκαστος φρονιζέτω τὰς
 ἑαυτοῦ δαπάνας ἕως τοῦ τριετοῦς χρόνου, ὃ δὲ τούτου ἀπο-
 ρωῶν ἀποτρεχέτω τῆς πόλεως, ἐπέστησε δὲ ἐπέκτασ, καὶ ἤρ- P. 322
 5 ξατο κτιζέειν δρόμωνάς τε καὶ διήρεις· καὶ τὰ παράλια δὲ
 ἀνεκαίνισε τείχη· ὡσαύτως καὶ τὰ χερσαία στήσας τοξοβο-
 λίστρας καὶ τετραρέας εἰς τοὺς πύργους καὶ μάγγανικά· καὶ
 κατὰ τὸ δυνατόν αὐτῷ τὴν πόλιν ὀχυρώσας, γεννήματά τε
 πλεῖστα εἰς τὰ βασιλικά ὠραία ἀπέθετο, καὶ καθ' ἑαυτὸν
 ἠσφαλίσατο.

ο Ἀράβων ἀρχηγῷ Σουλεϊμᾶ, Κωνσταντινουπόλεως ἐπι- A M. 6207
 σκόπον Γερμανῷ ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπεβίω Οὐαλίδ, καὶ Σουλεμᾶν διαδέχε- B
 ται αὐτοῦ τὴν ἀρχήν. τῷ δ' αὐτῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασι-
 λείας Ἀρτεμίου, τοῦ καὶ Ἀναστασίου, τῆς 17 ἰνδικτιῶνος μηνὶ
 5 Αὐγούστῳ 1α', μετετέθη Γερμανὸς ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Κυ-
 ζίκου εἰς Κωνσταντινουπόλιν· ἐφ' ἧ καὶ κιτατόριον μεταθε-
 σίμον τὸ ὑποτεταγμένον ἐκπεφώνηται· ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ
 τῶν θεοσεβειστάτων πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, καὶ παντὸς
 τοῦ εὐάγου κλήρου, καὶ τῆς ἱερᾶς συγκλήτου, καὶ τοῦ φιλο-
 10 χρίστου λαοῦ τῆς θεοφυλάκτου ταύτης καὶ βασιλίδος πόλεως,

2. τούτου A, τοῦτο vulg. 3. Ἰσησίον τε A. 5. ἀνεκλήσθη a.
 στήσας A, κτίσας vulg. 6. τετραρέας A, τεραρέας f, τεραραίας
 vulg. πετραραίας mg. 12. Σουλ. διαδ. αὐτ. A, διαδ. αὐτ.
 Σουλ. vulg. 14. τῆς add. ex A.

mox redeunte, armorum apparatus, qui fidem omnem superaret, in urbem terra marique instructum renunciavit. singuli quique, ait, in triennium sumptus omnes providendo, qui sibi non est satis, urbe egreditor. tum vero praefectis operarum creatis, celoces naves et biremes coepit condere, et posita ad mare urbis moenia, continentique obversa restaurare, et arcubalistas petrobolosque et machinas alias ad turre passim disponere, magnaue demum frugum et seminum vi in imperatoris horreis reposita, et pro viribus urbe tutissime munita, ipse servandis, quae reconsiderat, curam omnem apposuit.

Arabum ducis Suliman, Cpoleos episcopi Germani annus primus. A C. 707
 Hoc anno Valid leto extinctus est, eiusque principatum Suliman excepit. eodem porro secundo imperii Artemii, qui etiam Anastasius, indictione decima tertia, mensis Augusti die undecimo, et Cyzicena metropoli Cpolim Germanus translatus est. decretum super ea translatione quod mox subiicietur, promulgatum fuit: suffragio atque consensu religiosorum presbyterorum, diaconorum, et totius sanctioris cleri, sacrique senatus, et huiusce a deo custodiae imperatricis civitatis universi populi Christum amantis, divina gratia, quae infirma

ἡ θεία χάρις ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλ-
λείποντα ἀναπληροῦσα, μετατίθεται Γερμανὸν τὸν ὀσιώτατον
Cμητροπολίτην καὶ πρόεδρον τῆς Κυζίκου μητροπόλεως, εἰς
ἐπίσκοπον ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως.
ἐγένετο δὲ ἡ παρούσα μετάθεσις κατὰ παρουσίαν Μιχαὴλ τοῦ 5
ὀσιωτάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀποκρισιαρίου τοῦ ἀποστολικοῦ
θρόνου καὶ λοιπῶν ἱερέων καὶ ἐπισκόπων, ἐπὶ Ἀρτεμίῳ βα-
σιλέως. μαθὼν δὲ ὁ Ἀρτέμιος, ὅτι στόλος τῶν Σαρακενῶν
ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τὸν Φοίνικα ἀνέδραμεν πρὸς τὸ κόψαι
ξυλὴν κυπαρισσίνην, ἐπιλεξάμενος ἐκ τοῦ οἰκείου στόλου τὰ 10
εὐδρομα σκάφη, ἔβαλε ταξάτους ἐκ τοῦ Ὀψικίου θέματος, καὶ
εἰς τὴν Ῥόδον ἀθροισθῆναι πάντας ἐκέλευσεν, καὶ προεβάλετο
στρατηγὸν καὶ κεφαλὴν αὐτῶν τὸν διάκονον Ἰωάννην τῆς με-
γάλης ἐκκλησίας τὸ τηρικαῦτα λογοθέτην γενικὸν ὑπάρχοντα.
D αὐτοῦ δὲ ἐν τῇ Ῥόδῳ καταλαβόντος, καὶ τῶν πλωτῶν συναθροι- 15
σθέντων, διελάλει τοῖς ἄρχουσι περὶ τοῦ ἀποκινήσαι αὐτούς, καὶ
ἀπελθεῖν εἰς τὸν Φοίνικα, πρὸς τὸ καῦσαι τὴν ξυλὴν καὶ τὴν
V. 257 εὐρισκομένην ἐξάρτισιν τῶν Ἀγαρηῶν. πάντων δὲ προθύμως
ὑπακουσάντων, οἱ τοῦ Ὀψικίου οὐ κατεδέξαντο· καὶ τὸν μὲν

2. ἀναπληροῦσα A, συμπλ. vulg.	3. μητροπ. καὶ οπα. A.
Κυζικηνῶν A.	8. στόλος A, ὁ στόλος vulg.
A, τὴν Φ. vulg.	ἀνέδρ. A f, ἐξέδρ. vulg.
ταξάτας vulg.	τοῦ οἰκείου θέμ. A f.
προσεβ. vulg.	14. τὸ add. ex A.
ἀποκ. αὐτ. A, περὶ τ. ἀπ. αὐτ. τ. ἄρχ. vulg.	16. τοῖς ἀρχ. περὶ τ.
τὴν Φ. vulg.	18. ἐξάρτισιν A, ἐξάρτησιν vulg.
	9. τὸν Φοίν.
	11. ταξάτους A,
	12. προεβάλ. A.
	17. τῶν Φ. A.
	Σαρακενῶν A f.

semper curat et, quae desunt, adimplet, Germanum sanctissimum me-
tropolitam et praesidem Cyzici metropoleos, in episcopum huius a deo
servatae urbis et reginae urbium transfert. facta est haec translatio
coram Michaële sanctissimo presbytero et apocrisario apostolicae se-
dis, caeterisque sacerdotibus et episcopis praesentibus, Armenio im-
perante. porro Artemius intelligens Saracenorum classem Alexandria
in Phoeniciam lignorum cypressinorum secandorum causa cursum in-
stituisse, expeditiora ex tota classe navigia deligens, militares copias
ex Opsicii themate in eam imposuit omnesque Rhodum convenire
iussit, quibus ducem atque caput Ioannem maguae ecclesiae diacono-
num, qui tum generalis logothetae munere fungebatur, praefecit.
is ubi Rhodum appulit, totaque classis illuc convenit, cum ducibus
colloquutus est, ut inde solverent, et in Phoeniciam traicerent, ad
incendenda ligna, reliquumque omnem, qui illic reperiretur, Agareno-
rum apparatus. cunctis propositum uno sensu excipientibus, soli
Opsiciani refragati sunt, et imperatori quidem debitos honores nega-
verunt, Ioannem vero diaconum gladiis peremerunt. ex quo classis

βασιλέα ανέσκαψαν, τὸν δὲ διάκονον Ἰωάννην ἑομφαίαις ἀνείλον. ἐντεῦθεν λοιπὸν οἱ στόλοι διαιρεθέντες εἰς τοὺς ἰδίους ἀπέπλευσαν τόπους. οἱ δὲ κακοῦργοι κατὰ τῆς βασιλίδος ἀνέβυλον πόλεως. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Ἀδραμυτίῳ, P. 323

5 ἀκεφάλων ὄντων, εὗρον ἐκεῖ ἄνδρα ἐντόπιον Θεοδόσιον ὀνόματι, ἐκλήπτορα τῶν δημοσίων φόρων ὑπάρχοντα, ἀπράγμονά τε καὶ ἰδιώτην, καὶ προετρέψαντο αὐτὸν βασιλεῦσαι. ὁ δὲ φυγῇ χρησάμενος εἰς τὸ ὄρος ἐκρύβη. εὗρόντες δὲ αὐτὸν εὐφήμησαν βιασάμενοι ὡς βασιλέα. ὁ δὲ Ἀρτέμιος ταῦτα μα-
 10 θιών, ἐπέστησε τῇ πόλει οἰκειακούς αὐτοῦ ἀνθρώπους ἄρχοντας ἅμα τοῦ κατασκευασθέντος ὑπ' αὐτοῦ στόλου, καὶ ἐξοπλίσας αὐτούς αὐτὸς ἐξῆλθεν ἐν Νικαίᾳ τῇ πόλει, κατέκισε B
 εαυτὸν ἠσφαλίσατο. οἱ δὲ ἀνάρται ἀναβαλόντες καὶ συγκινήσαντες ὄλον τὸ θέμα τοῦ Ὀψικίου καὶ τοὺς Γοτθογραιίκους,
 15 συλλαμβάνονται πλείστα μικρὰ τε καὶ μεγάλα πραγματευτικὰ σκύφη, καὶ διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης ἐν Χρυσοπόλει ἀνέδραμον. τοῦ δὲ τῆς πόλεως στόλου εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἁγίου Μάμαντος ὀρμῶντος, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπολέμονν ἀλλήλους ἐπὶ μῆνας ἕξ. τοῦ δὲ τῆς πόλεως στόλου ἐπὶ τὸν τοῦ
 20 Νεωρίου τῆς πόλεως λιμένα μεθορμίσαντος, περάσας ὁ Θεο-

4. ἀνέβαλον πόλεως A, ἀνέβαλλον πόλιν vulg. αὐτῶν add. ex A.
 Ἀδραμυτίῳ A a f, Ἀδραμυντίῳ vulg. 7. αὐτὸν A f, αὐτοῦ vulg.
 10. ἄρχοντας om. A f. 13. εαυτὸν A, αὐτὸν vulg.
 16. καὶ θαλ. A, καὶ διὰ θαλ. vulg.
 17. τοῦ δὲ τῆς πόλ. — — — ἐπὶ μῆνας ἕξ om. A a. 20. Νεωρίου A f, Νεωτερίου vulg.

divisa. et singuli in patriam suam reversi sunt. rebelles autem in reginam urbem recta contendere. cum vero ad Adramytium applicuissent, hominem quendam huius loci indigenam nomine Theodosium publicorum vectigalium exactorem, a rebus agendis alienum ac privatum, ibi forte repertum, ipsi nullo sub capite militantes et sine duce ad imperium capessendum hortati sunt. ille fuga lapsus, in monte delituit, quem tandem invenientes, vimque inferentes, imperatorem salutavere. eo comperto Artemius domesticos suos optimates una cum classe quam ipse instruxerat atque armis ornat, urbis custodiae deputavit, ipse in urbem Nicaeam recessit, probeque se muniit. porro rebelles resumtis animis commoti, tota Opsicii regione et Gothograecis in socia arma impulsis, multis magnis parvisque negotiatorum navibus convectatis, Chrysopolim terra marique fluunt. cum autem urbis classis in portu sancti Mamantis stationem ageret, per menses sex continuos singulis diebus inter utrosque pugnatum est. at reginae urbis classe in Neoterii urbis portum tandem se subducente, Theo-

C δόσιος τὰ Θρακῶα ἐκράτησεν μέρη. προδοσίας δὲ γενομένης
 διὰ τῆς πόρτης τοῦ μονοτείχους τῶν Βλαχερνῶν, τὴν πόλιν
 ἔλαβον. οἱ δὲ παράνομοι λαοὶ τοῦ Ὀμηκίου ἅμα τῶν Γοι-
 θυγραίκων τῇ νυκτὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν πολιτῶν διαδραμιό-
 τετες, μεγίστην εἰργάσαντο ἄλωσιν, μηδενὸς φρεισάμενοι· τοῖς⁵
 δὲ ἐν αὐτῇ ὑπαρχοντας τοῦ Ἀρτεμίου ἄρχοντας Γερμανῶ τῆ
 πατριώρη Κωνσταντινουπόλεως συλλαβόμενοι ἐν Νικαίᾳ ἀπή-
 γαγον πρὸς πίστωσιν Ἀρτεμίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὄντων. ὁ
 δὲ Ἀρτέμιος τούτους θεασάμενος ἀπέγνω ἑαυτοῦ· καὶ αὐτὸν
 παρέδωκεν, λόγον τε ἀπαθείας αἰτησάμενος τὸ μοναδικὸν πε-¹⁰
 ριβάλλετο σχῆμα. ὁ δὲ Θεοδοσίος ἀβλαβῆ τοῦτον διατηρή-
 D σας, ἐν Θεσσαλονικῇ ἐξώρισεν. ἐβασίλευσεν δὲ Φιλιππικὸς
 μὲν ἔτη β' καὶ μῆνας θ', Ἀρτέμιος δὲ ἔτος ἓν καὶ μῆνας γ'.
 Λέων δὲ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγὸς ὢν Ἀρτεμίου ὑπερμαχῶν
 οὐχ ὑπετάγη Θεοδοσίῳ· εἶχεν δὲ συμπνέοντα αὐτῷ καὶ συν-¹⁵
 τρέχοντα Ἀρτάβασδον Ἀρμένιον τῶν Ἀρμενιακῶν στρατηγῶν,
 ᾧ καὶ συνέθετο δοῦναι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς γυναῖκα, ὅ
 καὶ πεποίηκεν.

A.M. 6208
P. 324

Ῥωμαίων βασιλέως Θεοδοσίου ἔτος α'.

6. ἅμα Γερμ. τῷ πατρ. Α, ἅμα τῷ Γερ. vulg. 9. ἑαυτοῦ Δ ἰ.
 ἑαυτὸν vulg. 12. ἐβασ. δὲ Φιλ. μὲν Δ, ἐβασ. μὲν Φ. vulg.
 15. αὐτῷ καὶ συντρ. Δ, καὶ συντρ. αὐτῷ vulg.

dosius freto traiecto Thraciae partes occupatum irruit. factaque ad
 Blachernarum murum, qui unus et singularis est, proditiōne, urbem
 in suam potestatem recepere. sceleratae vero Opsicii cohortes sociis
 Gotthograecis adiunctae in civium domos noctu convolantes, magnam
 vastitatem et incendium, nullius aedis data exceptione, intulere, com-
 prehensisque quos ibi reperere Artemii amicis, una cūm Germano
 Cpoleos antistite, Nicaeam deportant, Artemium adiunctumque et
 bene affectum ipsi exercitum de iis quae successerant certiores fa-
 cturi, et securitatis obtinendae pactum firmatur. Artemius iis com-
 spectis de rerum suarum salute desperavit, et vitae sibi relinquendae
 servandaeque fide accepta, dedit manus, et monasticum habitum in-
 duit. Theodosius salvum eum esse iubens Thessalonicam in exilium
 egit. imperavit itaque Philippicus annos duos et menses novem,
 Artemius annum unum et menses tres. caeterum Leo orientalium co-
 piarum dux, Artemii partibus ubique propugnatis, Theodosio minime
 paruit, et in eundem sensum conspirantem et auxiliatorem habuit
 Artabasdam Armenia ortum et Armenicarum cohortium ducem, cui
 filiam coniugem locare fuerat pollicitus, quod postmodum execu-
 tus est.

A. C. 708

Romanorum imperatoris Theodosii annus primus.

Τούτῃ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσε Μασαλμᾶς κατὰ Κωνσταντινουπόλιν, καὶ προέπεμψεν Σουλεϊμᾶν μετὰ στρατοῦ διὰ Ξηραῶς, Οὐμαρον δὲ διὰ Θαλάσσης. αὐτὸς δὲ ὀπίσω αὐτῶν μετὰ πολλῆς ἀποσκευῆς πολεμικῆς ἦκεν. Σουλεϊμᾶν δὲ καὶ V. 258

Βάκχαρος ἐπὶ τὸ Ἀμωρίον φθάσαντες γράφουσι πρὸς Λέοντα τὸν στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν, ὅτι οἶδαμεν, ὅτι ἡ βασιλεία B τῶν Ῥωμαίων σοι ἀρμόζει, ἐλθὲ οὖν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἃς λαλήσωμέν σοι τὰ πρὸς εἰρήνην. Θεωρήσας οὖν ὁ Σουλεϊμᾶν τὸ Ἀμωρίον στρατὸν μὴ ἔχον, καὶ τὸν στρατηγὸν ἐν ἔχθρᾳ διακείμενον διὰ τὴν πρὸς Ἀρτέμιον συμμαχίαν, παρεκάθισεν αὐτό, βουλόμενος ἐκεῖ ἐκδέξασθαι τὸν Μασαλμᾶν. ἅμα δὲ ἐπλησίασεν τῇ πόλει, ἤρξαντο οἱ Σαρακηνοὶ εὐφημεῖν τὸν στρατηγὸν Λέοντα βασιλέα, παρακαλοῦντες καὶ τοὺς ἔσω τὸ αὐτὸ ποιεῖν. ἰδόντες δὲ οἱ τοῦ Ἀμωρίου, ὅτι οἱ Σαρακηνοὶ πόθῳ αὐτὸν εὐφήμουν, εὐφήμησαν καὶ αὐτοί. γνοὺς δὲ ὁ στρατηγὸς ὅτι ταξάτων καὶ ἀρχόντων οὐκ ὄντων μέλλει ἀπολέσθαι τὸ Ἀμωρίον, δηλοῖ τῷ Σουλεϊμᾶν, ὅτι, εἰάν θέλῃς ἵνα C ἐλθῶ πρὸς σε καὶ τὰ πρὸς εἰρήνην λαλήσωμεν, διὰ τί παρακαθέξῃ τὴν πόλιν; ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἐλθέ, καὶ ἀναχωρῶ.

1. Μασαμᾶς A, Μεσελμῆς f. 5. Βάκχαρος A. 6. τὸν add. ex A. 7. λαλήσωμεν A, λαλήσομεν vulg. 8. σοι om. A f. 9. καὶ πρὸς τὸν στρατ. A. 10. Ἀρτεμίου A f. 11. αὐτὸ α, αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. καὶ τὸν Μασαμᾶν A. 12. οἱ add. ex A. 13. τὸ αὐτὸ A, τοῦτο vulg. 16. μὴ ὄντων A. ἀπολέσθαι A, ἀπόλλυσθαι vulg. 18. παρακαθέξῃ A, παρασκευάζῃ vulg.

Hoc anno Masalmas in Cpolim expeditionem suscepit, ac ideo Sulimanem terra, Umarum vero mari datis utrique exercitibus praemisit, ipse amplo belli apparatu coacto retro sequutus est. Suliman autem et Baccharus Amorium profecti, litteris ad Leonem datis, Romanum, aiunt, imperium ad te pertinere novimus: eam ob rem huc te confer, et de pace inter nos servanda una simul tractatum habeamus. Suliman itaque Amorium praesidio vacuum, orientis vero ducem inimicitias cum imperatore servandae in Artemium fidei gratia agentem, Masalmanem ibidem expectare consiliatus, urbem obsedit. cum vero urbi iam vicinus astaret, Saraceni Leonem ducem salutatum imperatorem faustis vocibus excipientes, cives ut idem ipsi praestarent, sollicito rogabant. ubi Saracenorum affectum in salutando Leone notum habuerunt Amorii cives, ipsi pariter imperatorem proclamaverunt. urbem autem praesidio ducibusque vacuum manibus hostium cito perdendam Leo perpendens, Sulimani scribit: si nos de pace colloquium habituros cupis convenire, ut quid urbem istam occupare moliris? ad haec ille: veni tantum, et abscedo. dux igitur fide a

κενά· ἐκ τῶν ἀνορθῶν ἡμῶν ἢ τῶν ἀκογῶν τῶν ἀπορρι-
 νάντων οὐδένα κρατοῦσι· καὶ πορευθεῖς μίλια δέκα ἠπλῆ-
 κευσεν· τῇ δὲ ἐπαύριον πέμπει τὸν δομέστικον τῶν στρατιώ-
 ρων αὐτοῦ, καὶ δηλοῖ αὐτοῖς, ὅτι λόγον μοι ἐδώκατε, καὶ ὁ
 δόλω κρατήσαί με ἠθέλησατε· διὰ τοῦτο ἀνεχώρησα· ὁ δὲ
 Μασαλμᾶς ὑπερβᾶς ἦν τὰς κλεισοῦρας, ὁ δὲ Σουλεϊμᾶν τοῦτο
 οὐκ ἔγνω· ἐστασίασαν δὲ οἱ ἀμυραῖοι καὶ ὁ λαὸς κατὰ τοῦ
 D Σουλεϊμᾶν, ὅτι τί παρακαθεζόμεθα τὰ τεῖχη ταῦτα καὶ οὐ
 κουρσούμεεν; καὶ ἐκστρέψαντες τὰς τένδας ἀνεχώρησαν· ὁ δὲ
 δὲ στρατηγὸς Νικαίαν τὸν Τουρμάρχη μετὰ τῶν στρατιωτῶν
 εἰσήνεγκεν εἰς τὸ Ἀμώριον ἐκβαλὼν τὸν πλεῖστα γυναικό-
 παιδα· καὶ ἀπέρχεται αὐτὸς εἰς Πισιδίαν· τοῦ δὲ Μα-
 σαλμᾶ ἐλθόντος εἰς Καππαδοκίαν, ἀπογνόντες ἑαυτῶν οἱ
 Καππαδοκαὶ ἐξῆλθον πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες αὐτὸν λαβεῖν·
 13 αὐτοῦς· ἀκούων δὲ ὁ Μασαλμᾶς τὴν ἔχθραν ἣν εἶχεν Θεο-
 δόσιος ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν στρατηγόν, βουλόμενος τοῦτον
 δελεᾶσαι, καὶ εἰρηνεῦσαι μετ' αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ τὴν Ῥω-
 P. 326 μανίαν ὑποτάξαι, λέγει αὐτοῖς· οὐκ ἔστε τοῦ στρατηγοῦ; οἱ
 δὲ εἶπον· ναί· ποιεῖτε εἴ τι ποιεῖ ἐκεῖνος; ὅτι ναί· τότε λέ- 20

6. διὰ τοῦτο A, καὶ διὰ τ. vulg. 7. Σουλεϊμᾶν add. ex A.
 8. Ἀμυραῖοι A, Ἀμωρραῖοι vulg. τοῦ add. ex A. 9. ταῦ-
 τα om. A. 10. ἐκστρέψαντες A, ἐκτρέψ. vulg. 14. εἰς Καπ-
 παδοκίαν A, ἐν Καππαδοκίᾳ vulg. 15. Καππαδοκεῖς A.

dedissent, nobis tamen manus iniicere in animo habuerunt, et nobis
 iniurie detentis rem Christianam affligere; ex nostris nihilo secius ho-
 minibus vel etiam animantibus, quos secum habebant, nullum deti-
 nuere. ad passuum itaque decem millia digressus, castra metatus est.
 postera vero die praetorum suorum domestico ad eos legato haec
 denunciavit: vos praeter datam nobis fidem manus nobis iniicere con-
 siliabamini: haec mei a vobis discessus causa extitit. Masalmas porro
 iam montium fauces transgressum ignorabat. amoraei autem et mi-
 lites tumultu adversus Sulimanem excitato: ut quid moenibus istis
 circumvallandis insistimus, ac non potius in praedam colligendam ex-
 currimus? eversis igitur tentoriis abscesserunt. interea dux Nicaeam
 turmarum ductorem Amorium expulsis inde mulieribus ac pueris quam
 plurimis introducit, ipse Pisidiam contendit. porro cum Masalmas
 Cappadociam penetrasset, Cappadoces de rebus suis desperantes ipsum
 convenerunt, in mancipia ab eo se recipi deprecati, Masalmas autem
 intellectis, quas in imperatorem Theodosium dux habebat, inimicitias,
 cum eum dolis inescare, et pace cum eo ficta composita, eius opera
 Romanam omnem ditionem subiugare tentaret, Cappadoces interro-

πύλιν οὖν ζητήσας τὸν ἀνδρῶπον τοῦ στρατηγῶν, ἐκἀνακρίσει
 αὐτόν. ὁ δὲ πρὸς αὐτόν ἐνωμότως ἔφη, ὅτι πάντα ἄπει
 λέγω σοι ἀληθῆ ὑπάρχει. ἀλλὰ καὶ χίλιοι ταξάτοι σὺν τῇ
 τουρμάρῃ ἐκεῖ εἰσῆλθον· πᾶσαν δὲ ὑπαρξίν τῶν ἐκεῖσε καὶ
 τὰς ἀπόρους φραμλίως ἐξήγαγεν τῶν ἐκεῖ. ταῦτα ἀκούσας,
 γράφει τῷ στρατηγῷ, ὅτι ἔλθῃ ἔγγυς μου, καὶ εἰρηνεύσω
 μετὰ σοῦ, καὶ πάντα ὡς θέλεις ποιῶ. θεωρήσας δὲ ὁ στρα-
 τηγὸς ὅτι ἐπὶ Μασσαλαίων ἐπλησίασεν, καὶ ὅτι ἐν ἄλλαις
 πέντε ἡμέραις περιέρχεται τὰς ἐπαρχίας αὐτοῦ, πέμπει πρὸς
 Δαυτὸν δύο ὑπάτους, καὶ δηλοῖ αὐτῷ, ὅτι τὰ γράμματα σου
 ἐδέξαμην καὶ τὴν προαίρεσίν σου ἀπεδέξαμην, καὶ ἰδοὺ ἔρχο-
 μαι πρὸς σέ. ἀλλ' ὡς ἐπίστασαι, στρατηγὸς εἰμι, καὶ χρή-
 ματα, καὶ ἄργυρος, καὶ λαὸς μοι ἔχει ἀκολουθεῖν. πέμπω
 V. 260 μοι περὶ ἐκάστου λόγον. καὶ εἰ μὲν, καθὼς ἐπιζητῶ ἔξ ὑμῶν,
 γένηται τὸ πρᾶγμα μου εὐ καὶ καλῶς, ἐπεὶ κἂν ἀζήμιος καὶ
 ἀθλιπτος ἐπανελεύσομαι. τῶν οὖν ὑπάτων καταφθασάντων
 αὐτόν εἰς Θεοδοσιανά, λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Μασαλμᾶς· ᾔδειν
 ὅτι ἐμπαίζει μοι ὁ στρατηγὸς ὑμῶν. ἐκεῖνοι δὲ ἔφησαν· μὴ
 γένοιτο. τότε πεποιηκῶς ὄν ἐπεζήτησαν λόγον, ἀκούει αὐ-
 τούς. ἐν ὄσφ οὖν οἱ ὑπάτοι μετὰ τοῦ ἐννογραφίου λόγου

2. ἐνωμότως A, ἐνομ. vulg. 3. ὑπάρχει] εἰς A. 6. εἰ-
 ρηνεύω A. 8. Μασσαλαίων A, Μασσαλαίων a. 11. καὶ τὴν
 πρ. σου ἀπεδέξαμην add. ex A. 14. καθὼς A, ὡς vulg. 15.
 μου add. ex A. 16. ἀθλιπτος A, ἀθλιβος vulg. 18. μοι]
 με A f. 20. μετὰ τοῦ A a, μετ' αὐτοῦ vulg.

verat. iteram igitur ducis nuncium interrogat, et accuratius ab eo
 sciscitatur, ad quem ille iuratus ait: quae enunciaui cuncta vera
 sunt, quin etiam mille praesidarii milites sub turmarcha urbem de-
 fendunt, omnes vero oppidanorum pretiosas facultates, et familias
 ex egestate onus urbi allaturas inde eduxit. his auditis, ad ducem
 rescribit: accede ad me, pacem tecum inibo, et pro arbitrata tuo
 cuncta conficiam. dux Massalaeum eum iam pervenisse animo per-
 pendens, et intra quinque alios dies provincias omnes pertransiturum
 praesentens, per duos consules ad eum missos significat: litteris
 tuis acceptis, ad te mox profecturus sum. verum quia ducem esse
 me novisti, impedimenta, facultates, argenteam suppellectilem et ex-
 ercitus in comitatu esse simul noveris. cunctis cautum fide tua volo.
 et si quidem pro libito res successerit, bene et feliciter, sin minus,
 citra periculum et animi imperorem ad meos redibo. porro consuli-
 bus ad Theodosiana Masalmam convenientibus, ipse dixit: ducem
 vestrum mihi illudere certus sum. at illi, absit omnino, responde-
 runt. Masalmas vero cautione, quam a se petierant, tradita, eos di-

Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ἐβασίλευσεν ἐκ τῆς Γερμανικῆς καταγόμενος, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἐκ τῆς Ἰσαυρίας. ὑπὸ δὲ Ἰουστινιανοῦ βασιλέως σὺν τοῖς γονεῦσι μετοικίζεται ἐν Μεσημβρία τῆς Θράκης ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ βασιλείᾳ· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐρχομένου αὐτοῦ μετὰ τῶν Βουλγάρων, ὑπήντησεν αὐτῷ μετὰ δώρων προβάτων πεντακοσίων. Θερραπευθεὶς δὲ ὁ Ἰουστινιανὸς σπαθάριον εὐθέως αὐτὸν πεποιθέν, καὶ εἶχεν αὐτὸν ὡς γνήσιον φίλον. φθόνῳ δὲ φερόμενοί τινες πρὸς αὐτὸν διέβαλλον αὐτὸν, ὡς τῆς βασιλείας ὀρεγόμενον. ζητήσεως δὲ γενομένης περὶ τοῦτου, ὡς συκοφανταὶ κατηγορήθησαν. ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος ἔκτοτε ἤρξατο ὑπὸ πολλῶν λαλεῖσθαι. ὁ οὖν Ἰουστινιανὸς εἰ καὶ προφανῶς τούτον βλάψαι οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' οὖν βρόμος τις αὐτῷ κατ' αὐτοῦ ἐντίθεται, καὶ ἀποστέλλει αὐτὸν ἐν Ἀλανίᾳ μετὰ χρημάτων πρὸς τὸ συγκληῖσθαι τοὺς Ἀλανοὺς κατὰ Ἀβασγίαν καὶ Λαζικὴν καὶ Ἰβηρίαν. ὁ δὲ ἀπελθὼν ἐν τῇ Λαζικῇ, τὰ μὲν χρήματα ἀπέθετο ἐν τῷ Φάσιδι, ὀλίγους δὲ λαβὼν τῶν ἐντοπίων ἀπῆλθεν εἰς Λαφλίειαν, καὶ ὑπερβὰς τὰ Καννάσια

4. Γερμανικῶν A.

7. ἐν τῇ A, ἐπὶ τῇ vulg.

11. ἔσχεν A.

21. Λαφηλίαν A.

pere proposuerant, manus dexteræ manicas in sacrificium illud deo execrandum intinxere. eam ob rem in hostium potestatem venerunt.

Romanorum imperatoris Leonis Isauri annus primus.

Hoc anno Leo Germanicia, seu verius Isauria oriundus imperium obtinuit. hic una cum parentibus e natali solo in Thraciæ Mesembriam ab imperatore Iustiniano translatus fuit primi eius imperii temporibus, eodem vero secundo imperante, quando cum Bulgariis reversus est, ipse Leo obviam progressus quingentarum ovium ad eum munus misit: quo Iustinianus delinitus, spatharium mox creatum in sinceriorum amicorum numerum adlegit. hinc invidia conciti nonnulli ipsum affectatæ tyrannidis apud Iustinianum accusaverunt, verum instituta rei discussione, isti velut calumniatores cum rubore retro amendati sunt. is sane rumor ex eo tempore a plerisque divulgari coepit. Iustinianus autem licet ei palam nocere nollet, secreta tamen indignatio animum eius incensit, quare ipsum cum ingenti pecunia in Alaniam delegavit, ut Alanos in Abasgiam et Lazicam et Iberiam concitaret. ille Lazicam profectus pecuniam quidem in Phaside reposuit, et paucis indigenis secum abductis in Dapsilium se contulit, ac deinde Caucasæis montibus superatis, in Alaniam contem-

τοὺς ἀνθρώποις αὐτοῖς ἡμῶν, καὶ καταμανθάνομεν τὰς κλειστού-
ρας αὐτῶν, καὶ κουρσεύομεν, καὶ ἀφανίζομεν τὴν χώραν αὐτῶν,

Ἐποιοῦμεν τὴν θεραπείαν ἡμῶν. τῶν δὲ ἀποκρισιαρίων τῶν
Ἀλανῶν ἀπελθόντων εἰς Ἀβασγίαν καὶ συνθεμένων παρα-5
δίδειν τὸν σπαθάριον, πλείστα ξένια παρ' αὐτῶν εἰλήφασιν· καὶ
πλείονας ἀποκρισιαρίους πάλιν ἀποστέλλουσιν μετὰ καὶ τῆς
ποσότητος τοῦ χρυσοῦ πρὸς τὸ παραλαβεῖν τὸν σπαθάριον.
οἱ δὲ Ἀλανοὶ λέγουσι τῷ σπαθαρίῳ, ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι,
καθὼς καὶ προείπομεν, ἐπὶ τὸ λαβεῖν σε παρεγένοντο, καὶ 10
ἡ Ἀβασγία ἐκδέχεται σε. καὶ ἐπεὶ πλησιάζομεν αὐτοῖς, προ-
γματευταὶ ἀπερχόμενοι πρὸς αὐτούς οὐ διαλείπουσιν. λοιπὸν
ἵνα μὴ διαβληθῇ ὁ σκοπὸς ἡμῶν, παραδώσομέν σε φανερωῶς

P. 329 καὶ ἀποκινούντων αὐτῶν, ἀπολύσομεν κρυπτῶς ἐκ τῶν ὀπίσω,
καὶ ἐκείνους μὲν ἀποκτείνομεν, σὲ δὲ κρύπτομεν, ἕως ἂν σω-15
ρευθῇ ὁ λαὸς ἡμῶν καὶ ἀσυμφώνως εἰσέλθωμεν ἐν τῇ γῇ
αὐτῶν. ὃ καὶ γέγονεν. παραλαβόντες δὲ τῶν Ἀβασγῶν ἀπο-
κρισιάριοι τὸν σπαθάριον σὺν τοῖς ἀνθρώποις αὐτοῦ, δῆσαν.

4. ποιοῦμεν A, ποιῶμεν vulg. 5. παραδιδόναι A. 8. πα-
ραλαβεῖν A, λαβεῖν vulg. 10. καθὼς καὶ A, καθὼς vulg. 14.
ἀπολύσομεν A, ἀπολύομεν vulg. 15. ἀποκτείνομεν A, ἀποκτείν-
ομεν a f. σὲ δὲ A, καὶ σὲ vulg. 17. παραλαβόντες δὲ A,
παραλαμβάνοντες γὰρ vulg.

manam in ditionem itur undequaque, ut cernis, interclusa est, nec
istinc digredi tibi facile conceditur. quare cum hostibus dolo nobis
agendum. nos itaque tradituros te ipsis fecte conveniamus, tum vero
te cum quibusdam e nostris misso, clusurarum, quae apud illos sunt,
anfractus explorabimus, et impetu demum in eos facto per eorum
regiones grassati, quod obvium fiet, vastabimus, atque ita, quae e
re nostra sunt, promovebimus. Alanorum igitur apocrisiarii in Abas-
giam profecti, et spatharium tradituros pacti, plurima ab ipsis retu-
lerunt munera. Abasgi subinde plures e suis cum eisdem apocrisia-
rios delegarunt, qui promissam auri summam enumerarent, et spatha-
rium reciperent. tum vero Alani ad spatharium: homines isti, in-
quiunt, te sibi traditum, ut monuimus, comprehensuri venerant, et
iam te vinctum Abasgia tota praestolatur. ad eos vero, ceu provin-
ciae nostrae conterminos, mercatores e nostris saepius itare et trans-
ire noveris. quare ne consilium a nobis arreptum in crimes verta-
tur, in manus eorum manifeste trademus te, illisque te secum rapi-
entibus ex ultimo nostrorum agmine quosdam occulte summitteremus,
qui eos armis adoriantur et occidant: te vero, donec exercitus noster
in terram eorum pacis omni foedere soluto irrupturus colligatur, ab
oculis secreto removendum noveris. consilio res successit. capto si-

Λαζικήν, φυγήν χρησαίμενος ὁ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Ἀρμε-
 νίων λαὸς ἐπὶ τὸν Φάσιν ὑπέστρεψεν. οἱ δὲ διακόσιοι ἐπι-
 μείναντες εἰς τὰ Καυκάσια ὄρη, ἔστησαν ληστεύοντες, ἀπο-
 γνόντες ἑαυτῶν. οἱ δὲ Ἄλανοὶ μαθόντες τοῦτο ὑπέλαβον πλῆ- 5
 θος Ῥωμαίων εἶναι ἐν τοῖς Καυκασίοις, καὶ χαρέντες λέγουσι
 τῷ σπαθαρίῳ, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐπλησίασαν, ἄπελθε πρὸς
 αὐτούς. λαβὼν δὲ ὁ σπαθάριος πενήκοντα Ἄλανούς, καὶ
 D ὑπερβὰς μετὰ κυκλοπόδων Μαῖου μηνὸς τὰς χιόνας τῶν Καυ-
 κασίων, εὗρεν αὐτούς, καὶ ἐν πολλῇ χαρᾷ γεγωνῶς, ἠρώτα, πῶ 10
 ἐστὶν ὁ λαός; οἱ δὲ εἶπον· τῶν Σαρακηνῶν ἐπιπεσόντων ἐπὶ
 Ῥωμανίαν, ὑπέστρεψαν. ἡμεῖς δὲ μὴ δυνηθέντες ἐπὶ Ῥωμανίαν
 ἀπελθεῖν, ἐπὶ Ἀλανίαν ἠρχόμεθα. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· τί
 ποιῶμεν ἄρτι; οἱ δὲ εἶπον, ὅτι διὰ τῆς χώρας ταύτης ἀδύνατόν
 ἐστι διελθεῖν ἡμᾶς. ὁ δὲ σπαθάριος ἔφη· οὐκ ἔστι δυνατόν δι' 15
 ἄλλης ὁδοῦ ἐξελθεῖν; κάστρον οὖν ὑπῆρχεν ἐκεῖσε, τὸ λεγόμε-
 νον Σιδηρόν, ἐν ᾧ ἦν τοποτηρητῆς Φαρασμανίος τις τοῦτο-
 P. 330 μα ὑπὸ τοὺς Σαρακηνοὺς τυγχάνων, καὶ εἰρήνην ἔχων μετὰ
 τῶν Ἀρμενίων. πέμψας οὖν ὁ σπαθάριος δηλοῖ αὐτῷ, ὅτι
 ἐφ' ὅσον εἰρήνην ἔχεις μετὰ τῶν Ἀρμενίων, εἰρήνευσον καὶ 20
 μετ' ἐμοῦ· καὶ γενοῦ ὑπὸ τὴν βασιλείαν Ῥωμαίων· καὶ δὲς

3. ἐπιμείναντες A, ἐπέμειναν vulg. 5. τοῦτο add. ex A f. 9-
 τὰς χ. A, τοὺς χ. vulg. 19. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. 21. Ῥω-
 μαίων om. A f.

Caucasiorum regionem depraedati sunt. cum vero Saraceni in Lazicam
 venissent, Romanorum et Armeniorum exercitus fuga usus in Phasidem
 remeavit. porro ducenti isti ad Caucasios montes subsistentes, rebus de-
 speratis latrocinia exercebant. quo comperto Romanorum copias ingen-
 tes ad Caucasi loca appulisse concipientes Alani, supra modum laeti
 spathario dixere: advenere Romani, recipe te ad illos. tum igitur
 spatharius Alanis quinquaginta comitatus, et cyclopedum ope nivibus
 Caucasei iugi mense Maio superatis, Romanos offendit, et gaudio
 perfusus totus rogabat, ubi est exercitus? responderunt illi: Sara-
 cenis ingruentibus, in Romanorum ditionem redierunt. nos vero cum
 Romanos fines attingere vetaremur, iter in Alaniam meditati sumus.
 spatharius ad eos, quid nunc rei agendum est? inquit. tum illi,
 hac, aiunt, regione transire nullo pacto conceditur. an non alia via,
 respondet spatharius, facilis transitus? porro castrum illic erat nomine
 Siderum, cuius custos quidam nomine Pharasmanius sub Saracenorum
 potestate constitutus pacem cum Armeniis servabat. nonnullis ad
 eum delegatis spatharius significat: si pacem cum Armeniis agis,
 eam mecum habe, Romanorum iugum subì, fer opeam insuper, ut ad

καλείς, ὅτι ἐναποκλειστός ὢν λαλείς ἡμῖν; ἀδυνατῶν ἐστὶν ἡμῖν ἀναχωρῆσαι μέχρις ἂν παραλάβωμεν τὸ κάστρον· τότε λέγει ὁ Φαρασμάνιος· δός μοι λόγον. ὁ δὲ σπαθάριος ἔδωκεν αὐτῷ λόγον, μηδὲν αὐτὸν ἀδικῆσαι, ἀλλὰ μετὰ τριάκοντα⁵
V. 263 ὀνομάτων μόνον εἰσελθεῖν ἐν τῷ κάστρῳ. τοῦτον δὲ τὸν λόγον μὴ φυλάξας παρήγγειλε τοῖς συνεισερχομένοις αὐτῷ τριάκοντα, ὅτι ἐν τῷ εἰσελθεῖν ἡμᾶς κρατήσατε τὰς πόρτας, καὶ ἅς εἰσέλθωσι πάντες. καὶ τοῦτου γενομένου, ἐκέλευσε βληθῆναι πῦρ εἰς τὸ κάστρον. γενομένης δὲ πυρκαϊᾶς μεγά-¹⁰λης, ἔξῃλθον αἱ φαμίλιαι ἀρπάζουσαι ὃ τι ἠδύνατο βαστάσαι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς· καὶ ποιήσας ἄλλας τρεῖς ἡμέρας, κατέλυσε τὰ τεῖχη ἕως τῆς γῆς, καὶ ἀποκινήσας κατῆλθεν ἐν Ἀψιλίᾳ μετὰ καὶ Μαρίνου τοῦ πρώτου αὐτῶν, ὑποδεχθεῖς ὑπὸ τῶν Ἀψιλιῶν μετὰ πολλῆς τιμῆς. κακεῖθεν κα-¹⁵τελθὼν ἐν τῇ παραθαλασσίᾳ, ἀντεπέρυσεν καὶ ἦλθεν πρὸς Ἰουστινιανόν. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ ἀναιρεθέντος, καὶ τοῦ Φιλιππικοῦ τυφλωθέντος, βασιλεύει ὁ Ἀρτέμιος, καὶ προβαλ-
P. 331 λεται αὐτὸν στρατηγὸν εἰς ἀνατολικούς. τοῦ δὲ Θεοδοσίου βασιλεύσαντος, καὶ τοῦ Ἀρτεμίου ἐκδιωθέντος, καὶ τῆς τῶν²⁰

4. ὁ add. ex A. ὁ δὲ σπαθ. ἔδ. αὐτῷ λόγ. add. ex A. 5. μηδὲν αὐτὸν A, μηδένα vulg. 6. τοῦτον δὲ τὸν λόγον μὴ φυλάξας A, τούτου δὲ λόγον μὴ φυλάξαντος vulg. 6. ἐν τῷ A, τὸ vulg. 9. ἐκέλευσε] ἐπέτρεψε A f. 11. ὃ τι] εἴτι A, διε vulg. 15. πολλῆς A a f, μεγάλης vulg. 16. τῇ add. ex A. 20. ἐκδιωθέντος A, διωθέντος vulg.

pto in potestatem puero, quem te rogat, imperii subditum profiteris, qui etiam inclusus et obsidione cinctus, nobiscum paciisci contendis? certe nos hinc recedere impossibile est, nisi prius castrum in potestatem nostram veniat. Pharasmanius ad haec: da fidem, inquit, te nihil damni illaturum, sed cum triginta solis comitibus te castrum ingressurum. is lubens pollicetur, at fide postmodum violata, comitibus iniunxit: ingressi portas occupate, et reliqui demum socii subsequantur. quo, ut iusserat, praestito, etiam ignem castris submitti imperavit, incendioque iam excitato, familiae omnes illuc egressae, ex facultatibus, quod licuit, secum asportaverunt, et exactis illis diebus tribus muros solo tenus aequavit, et motis inde castris cum Marino Apsiliensium primore in Apsiliam profectus est, ubi summis honoribus ab incolis susceptus fuit, inde ad maritimam oram digressus, in ulteriorem ripam traiecit, et ad Iustinianum se contulit. Iustiniano e vivis sublato, et Philippico oculis privato, Artemius imperat, qui Leonem orientalium ducem instituit. mox Theodosio tyrannidem

προσώρμισεν ἀπὸ τῆς Μαγνανύρας ἕως τοῦ Κυκλοβίου. μετὰ δὲ δύο ἡμέρας νότου πνεύσαντος, καὶ ἀπάραντες ἐκεῖθεν παρέπλευσαν τὴν πόλιν. καὶ οἱ μὲν ἐπέρασαν εἰς τὰ Εὐτροπίου⁵ καὶ Ἀνθεμίου, οἱ δὲ εἰς τὰ τῆς Θράκης μέρη ἀπὸ τοῦ κασιτελλίου τῶν Γαλάτων καὶ ἕως τοῦ κλειδίου προσώρμισαν. τῶν δὲ μεγάλων πλοίων βεβαρημένων ἐκ τοῦ φόρτου καὶ ἀργενομένων νοτοφύλακες μέχρι τῶν εἴκοσι κατίνων ἀπέμειναν
D ἐχόντων ἀνὰ ἑκατὸν λωρικότων πρὸς τὸ ταῦτα φυλάττειν.¹⁰ εὐδίας δὲ καταλαβούσης αὐτὰς ἐν τῷ ρεύματι καὶ τοῦ στενοῦ μικρὸν πνεύσαντος ὤθησεν αὐτὰς ἐπὶ τὰ ἔξω. ὁ δὲ εὐσεβῆς βασιλεὺς παραχρῆμα ἐμπύρους ναῦς κατ' αὐτῶν ἐπέμψας ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως, τῇ θείᾳ συμμαχίᾳ πυρριαλώτους αὐτὰς ἐποίησεν· καὶ αἱ μὲν εἰς τὰ παράλια τείχῃ ἐμπυρῶ-¹⁵
V. 264 μенаὶ ἀπερρίφησαν, αἱ δὲ εἰς τὸν βυθὸν αὐτανδροὶ κατεπόντισθησαν· ἕτεροι δὲ μέχρι τῆς Ὀξείας καὶ Πλατείας νήσου λαυρίζουσαι ἀπηνέχθησαν. ἐντεῦθεν οὖν οἱ μὲν τῆς πόλεως θάρσος ἔλαβον, οἱ δὲ πολέμοι μεγάλως κατέπηξαν τὴν τοῦ

1. παμμεγέθεις ναῦς ἀριθμὸν ἀπὸ Α. 2. κατίνων] παρ. Παρ. κατίνων. 3. προσώρμισεν Α, προσώρμισαν vulg. ἕως τῶν Κ. Α. 6. Ἀνθεμίου Α, Ἀνθμ. vulg. 8. ἀργενομένων Α, ἀργενομένων vulg. 9. νοτοφύλακες Α. κατίνων Α 2, κατίνων f. 13. τὰς ἐμπύρους Α. 16. κατεπόνθησαν Α e. 18. οὖν add. ex Α. 19. θάρσος Α.

sus ille Christi adversarius Suliman cum classe et ameraeis suis ad urbem appulit, advectis insolitae magnitudinis bellicis navibus, nec non dromonibus, mille et octingentis numero, et ad spatium littoris, quod Magnauram et Cyclobium interiacet, applicuit, post duos autem dies noto spirante ea statione solverunt, et ad urbem adnavigaverunt. et hi quidem Eutropii Anthemiique oras occupant, alii in Thraciae partes a Galatae castello ad portus ipsius seras devehuntur. onerariae tandem naves suo pondere depressae ac tardius latae cum classis extrema tenerent, ad viginti ex praecipuis numerum retro totum agmen steterunt, centum milites lorice instructos ad singularum defensionem ferentes. tranquillitate autem magna toti freto primum incumbente, leni mox venti flatu ex portus angustiis in extimum spatium delatae sunt, eisdemque pietissimus imperator incendiariis navibus ex urbis extrema arce emissis, igne dei juvantis opera iniecto, cunctas absumpsit, et hae quidem ad maritima urbis moenia conflagrantes disiectae, aliae pelagi profundo cum impositis hominibus absorptae, reliquae ad Oxeam Plateamque insulam altum mare tenentes deductae. hinc urbis civibus creverunt animi, hostes vero operosam potentemque

τὸς κατίνας τριακοσίας ἐξήκοντα ἀρμαμέντον τε καὶ δαπάνας ὁμοίως καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ μεμαθηκῶς περὶ τοῦ ὕγρου πυρός προσώρμισεν εἰς τὸν Σάτυρον καὶ Βρύαν καὶ ἕως Καρταλιμέτος. οἱ δὲ τῶν δύο στόλων τούτων Αἰγύπτιοι καθ' ἑαυτοὺς βουλευσάμενοι νυκτὸς τοὺς τῶν κατίνων σανδάλους ἄρακτες ἐν τῇ πόλει προσέφηνον τὸν βασιλέα εὐφημοῦντες, ὥστε ἀπὸ τῆς Ἰερείας ἕως τῆς πόλεως ὀλόξυλον φαίνεσθαι τὴν θάλασσαν. μαθὼν δὲ δι' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς περὶ τῶν κρυπτομένων δύο στόλων ἐν τῷ κόλπῳ, σίφωνας πυρσοφόρους κατασκευάσας, εἰς δρόμωνάς τε καὶ διήρεις τούτους ἐμβαλῶν, κατὰ τῶν δύο στόλων ἐξέπεμψεν. τοῦ δὲ θεοῦ συνεργήσαντος διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς παναχράντου θεοτόκου ἐπιτοπίως ἐβυθίσθησαν οἱ ἐχθροί· καὶ λαβόντες τὰ σκῦλα οἱ ἡμέτεροι καὶ τὰς δαπάνας αὐτῶν μετὰ χαρᾶς καὶ νίκης ὑπέστρεψαν. ἔτι δὲ πάλιν τοῦ Μερδασᾶν ἀπὸ Πυλῶν σὺν τῇ στρατῷ τῶν Ἀράβων ἕως Νικαίας καὶ Νικομηδείας διατρέχοντος, αἱ ἐν τῷ Λιβῶ καὶ Σόφωνι δίκην Μαρδαϊτῶν κρυπτόμενοι βασιλικοὶ ἄρχοντες, καὶ τὰ πεζικὰ ἐξάπινα τούτοις ἐπιρρίπτοντες καὶ κλασματίζοντες, ἐκείθεν ἀποδραῖσαι ἐποίησαν· καὶ λοιπὸν

1. Ἰζιδ A f, Ἰζιβ vulg. 8. ἕως] μέχρι A. 9. ὁ βασιλεὺς
 add. ex A, item κρυπτομένων. 12. τοῦ δὲ θ. A, τοῦ θ. δε
 vulg. 13. τῶν add. ex A. παναχράντου add. ex A. 18.
 Σίφωνι A.

in Africa collecta, in qua navēs onerariae trecentae sexaginta, cum armorum et commeatus numero Izib adfuit: qui cum eadem pariter de liquido igne referri audisset, ad Satyrum et Bryam et ad Cartalimenem usque appulit. tum vero Aegyptii per utramque forte classem dispersi, consilio solerter inito, solutis onerariae cuiuslibet navis lintribus, profugerunt in urbem, imperatorem faustis vocibus prosecuti, adeo ut ab Hieria ad urbem unico ligni fragmento totum mare compactum videretur. imperator de utraque classe ab eis certior factus, siphones eiaculandis ignibus instructos, et in dromones biremesque impositos adversus eas emisit, deoque ipsius deiparae precibus opitulante locis, quibus ancoris fixi constiterant, hostes maris profundo absorpti sunt: quare nostri spoliis eorum commeataque omni direpto cum laetitiae partaeque feliciter victoriae tripudiis in urbem redierunt. ad haec iterum Merdasan cum Arabum acie a Pylis Nicaeam usque et Nicomediam regionem omnem suis excursibus devastante, Libi Sophonisque nobiles quique et imperatorii proceres nec non pedestres aliae copiae Mardaitarum instar e latebris in eos irrampen-tes in frustra concisos et damnis affectos fugam arripere coegerunt. ad ulterioris itaque freti ripam nonnulla libertate concessa, naviculae

σιλιεύουσαν πόλιν ἔσπεψεν ἔχεισε ἴδιον βασιλέα ἐκ τῶν ἀν-
 θρώπων αὐτοῦ ὀνόματι Βασιλείον Κωνσταντινουπολίτην τῶν
 Γρηγορίου τοῦ Ὀνομαγούλου, Τιβέριον αὐτὸν μετονομάσας.
 ἐποίησεν δὲ προβολάς καὶ ἰδίους ἄρχοντας μετὰ βουλῆς τοῦ
 προλεχθέντος Σεργίου. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο ἀκούσας ἀπο-
 στέλλει Παῦλον τὸν ἴδιον αὐτοῦ χαρτουλάριον προβαλλόμενος
 αὐτὸν πατρικίον καὶ στρατηγὸν Σικελίας, παραδεδωκὸς αὐτῷ
 D πρὸς σύναρσιν αὐτοῦ κελεύσεις πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν δυτικῶν
 μερῶν καὶ σάκραν πρὸς τὸν λαόν. καὶ διὰ νυκτός εἰσελθόντες 10
 εἰς ἔξελαστικὸν δρόμωνα, ἐξῆλθον ἐπὶ τὰ μέρη Κυζίκου καὶ
 ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης τὴν πορείαν ποιη-
 σάμενοι, ἐξέπινα τὴν Σικελίαν καταλαμβάνουσιν. εἰσελθόντων
 δὲ αὐτῶν ἐν Συρακούσῃ ἤκουσεν Σέργιος καὶ ἐξέστη, καὶ τὴν
 ἑαυτοῦ ἐπιγνούς αἰτίαν προσέφυγεν εἰς τοὺς πλησιάζοντας τῷ 15
 Καλαβρίᾳ Λογγιβάρδους. τοῦ δὲ λαοῦ ἀθροισθέντος, καὶ τῆς
 σάκρας ἀναγνωσθείσης, καὶ δι' αὐτῆς πιστωσθέντες, ὅτι καὶ
 τὸ βασιλείον συνίσταται, καὶ ἡ πόλις εὐθυμότερα ἔστιν περὶ
 P. 334 τῶν ἐχθρῶν, καὶ τὰ περὶ τῶν δύο στόλων διηγησαμένου αὐ-

1. παρακαθίζονται A, παρακαθίζονται vulg. 2. ἐκ τῶν ἀν-
 θρώπων αὐτοῦ add. ex A. 4. Τιβ. αὐτὸν μετονομάσας A,
 Τιβ. ὀνομάσας vulg. 6. ταῦτα ἀχρηκῶς A. 7. τὸν οὐκείον
 αὐτοῦ A. 10. μερῶν om. A. 11. ἐπὶ A, εἰς vulg. καὶ
 add. ex A. 17. πεισθέντες a. 18. εἰς τὸ A, εἰς τὸ vulg.
 19. διηγησαμένου A.

rantem a Saracenis obsessam audiens, Basilium quendam Cpoli na-
 tum Gregorii Onomaguli filium Tiberium a se vocatum illic loci pro-
 prium imperatorem corona insignivit. is memorati Sergii consilii
 officialium promotiones et curialium praefecturas instituit. imperator
 tyrannidis excitatae rumore percepto, Paulum proprium chartularium
 in patricium et Siciliae ducem promotum, datis etiam auxilio conqui-
 rendo ad occidentalium partium proceres litteris, et sacra ad exerci-
 tum scripta, illuc misit. noctis vero silentio dromonem remigio citius
 impellendum ingressi, in Cyzici oras primum eruperunt, mox e loco
 in locum varia littora legentes, qua terra, qua mari iter peragentes,
 praeter omnium expectationem in Siciliam deveniunt. ubi eos Syra-
 cusas attigisse audiit Sergius, obstupuit, propriaeque conscientiae cri-
 mine impulsus, ad vicinos Calabriae Longobardos confugit. exercitu
 mox congregato, sacraque imperatoris perlecta, cuncti de imperii in-
 columitate et perpetuo statu certiores redditi, urbem insuper adver-
 sus hostium impetum quam prius multo magis instructam, duarum
 etiam classium cladem inauditam ducis testimonio firmatam percipi-
 entes, Leonem quidem imperatorem felicibus votis extemplo cumula-

δε τὸν Οὐμαρὸν καὶ τοὺς παρ' αὐτοῦ προχειρίσας
 ἄρχοντας δεσμίους τῷ στρατηγῷ παραδέδωκαν. αὐτὸς
 μὲν Βασίλειον σὺν τῷ μονοστρατηγῷ αὐτοῦ ἀπεκεφι
 καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν φασκιώσας τῷ βασιλεῖ διὰ τῶν
 Φαρίων ἀπέστειλεν. τοὺς δὲ λοιποὺς τύψας καὶ κορυ
 τινὰς δὲ καὶ ῥινοκοπήσας ἐξώρισεν. ἐντεῦθεν οὖν μ
 κατάστασις ἐν τοῖς δυτικοῖς ἐγένετο. Σέργιος δὲ ὁ
 χθεὶς λόγον ἀπαθείας τὸν στρατηγὸν αἰτησάμενος καὶ ἰ
 ἐξῆλθε πρὸς αὐτόν· καὶ πάντα εἰρήνευσαν τὰ ἐσπέριον
 Οὐμαρος δὲ κρατήσας τῶν Ἀράβων, ἐπέτρεψεν ἀνακ
 τὸν Μασαλαῖν. ἀποικησάντων δὲ τῶν Σαρακηνῶν
 τοῦ Αὐγουστοῦ μηνὸς μετὰ πολλῆς αἰσχύνης, ἐν γὰρ ἰ
 πορίζειν τὸν στόλον αὐτῶν λαίλαψ ἐκ Θεοῦ διὰ τῶν πρει
 5 τῆς Θεομήτορος ἐνσκήψας εἰς αὐτούς, τούτους διεσκόρη
 καὶ τοὺς μὲν ἐν Προκονήῳ καὶ ταῖς λοιπαῖς νήσοις,
 δὲ ἐν τοῖς ἀποστρόφοις καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀκταις κα
 τισεν. οἱ δὲ περιλειφθέντες πυρήρχοντο Αἰγαῖον πέ

2. τοὺς παρ' αὐτοῦ προχ. A, τοὺς προχ. ὑπ' αὐτοῦ vulg.
 φουσκίσας A, φουσκιάσας f, fort. φουρχίσας. 7. καὶ α
 A. 11. ante Οὐμαρος in e f haec inserta leguntur
 Μεσελμὲς ἀπάρας ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου κατησχυμμένος κα
 τὴν Λαμασκόν· εὔρε δὲ καὶ τὸν Μαροῦν τὸν αὐθέντην
 καὶ Ἀμεριμνὴν τελευτήσαντος. ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἐκράτησεν
 ρος, καὶ πάλιν ἀπέστειλε τὸν Μεσελμὲ τοῦ πολιορκῆσαι ἰ
 ζάντιον διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης. οὗτος ὁ Οὐμαρος ἔ
 υλὸς τοῦ Ἀπτελαζή. 11. δὲ A, οὖν vulg. 13. ἐν γ
 A, ἐν τῷ γὰρ vulg. 14. αὐτῶν A, αὐτοῦ vulg. τῶ
 ex A. 18. Αἰγαῖον A, Αἰγειον vulg.

verunt, Basilium autem Onomagulum et aulicos ab eo constituto
 culis mancipatos duci tradiderunt. ipse in Basilium et supremu
 eo exercitus ducem gladio animadvertit, et eorum capita fasci
 cumvoluta spathariorum opera ad imperatorem transmisit. re
 rebellium turbas quosdam verberibus, alios capillorum deto
 nonnullos narium amputatione mulctatos in exilium eiecit, e
 ingens per universas occidentis provincias tranquillitas exorta
 moratus autem Sergius, petita et accepta incolumitatis fide,
 cem se contulit, ac subinde cunctis occiduis partibus alta pa
 dita. porro Umarus Arabum principatum adeptus Masalman
 ditu cogitare permisit. die igitur Augusti decima quinta Sarace
 magno generis sui dedecore recesserunt. classe siquidem e lit
 nostris solvente, immissa dei nutu deque matris interventu p
 naves hinc inde iactatas dispersit, et quasdam quidem ad Pr
 sum, alias ad varias insulas, quasdam per flexuosos sinus, ali

πυρίνος καταλθούσα ἐπ' αὐτοὺς το ὄσφρ τῆς Σιλασσηῆς κα-
 χλάσαι πεποιήκεν, καὶ τῆς πίσεως λυθείσης, αὐτάνδρῳ αἱ πῆ-
 εἰς βυθὸν κατηνέχθησαν· δέκα δὲ μέναι καὶ αὐταὶ προσία
 θεοῦ περισσασθεῖσαι ἐξ αὐτῶν, πρὸς τὸ ἀπαγγεῖλαι ἡμῖν 15
 καὶ τοῖς Ἄρασι τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ τὰ γεγονότα εἰς αὐ-
 τούς· ἃς καὶ περιτυχόντες οἱ τῶν ἡμετέρων τὰς μὲν πέντε
 πιάσαι ἠδυνήθησαν, αἱ δὲ ἄλλαι πέντε ἀπεσώθησαν εἰς Συ-
 ρίαν τὴν τοῦ θεοῦ δυναστείαν ἀναγγέλλουσαι.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει σεισμοῦ μεγάλου γενομένου ἐν Συρίᾳ. 10
 Δεκάλωσεν Οὐμαρος τὸν οἶνον ἀπὸ τῶν πόλεων, καὶ μαγαρίζειν
 τοὺς Χριστιανούς ἠνάγκαζεν· καὶ τοὺς μὲν μαγαρίζοντας
 ἀτελεῖς ἐποίει, τοὺς δὲ μὴ καταδεχομένους ἀνήρει, καὶ πολ-
 λούς μάρτυρας ἀπειργάσατο, καὶ μὴ παραδέχεσθαι μαρτυρίαν
 Χριστιανοῦ κατὰ Σαρακηνῶ ἐθέσπισεν. ἐποίησε δὲ καὶ ἐπι- 15
 στολὴν δογματικὴν πρὸς Λέοντα τὸν βασιλέα, οἰόμενος κεί-
 σειν αὐτὸν τοῦ μαγαρίσαι.

A.M. 6211 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτέχθη τῷ δυσσεβεῖ βασιλεῖ Λέοντι ὁ
 P. 335 δυσσεβέστερος αὐτοῦ υἱὸς Κωνσταντῖνος καὶ τοῦ Ἀντιχρίστου

1. φοβερά add. ex A. 4. αὐταὶ A, αὐταὶ vulg. 5. περι-
 σσασθεῖσαι A f, διασ. vulg. 7. πέντε add. ex A. 15.
 καὶ add. ex A. 18. ὁ add. ex A. 19. Κωνσταντῖνος add.
 ex A.

nique ad diversa maris littora illisit ac submersit. in residuas Aegaeum
 mare praeternavigantes repentina de caelis ultio incubuit. ignita
 quippe grando in eas dilapsa maris aquam ebullire fecit, ex quo pice
 liquata naves cum ipsis vectoribus pelagi profundo absorptae sunt.
 solae decem ex eis, deo ita disponente, incolumes servatae sunt,
 quae nobis pariter atque Arabibus miracula circa eos potenti dei
 manu edita referrent. quae cum in nostrorum manus incidissent, quin-
 que ex eis captae, quinque residuae dei virtutem annunciatarae in
 Syriam latae.

Hoc anno terrae motu per Syriam exorto, Umarus civitatibus vi-
 num inhibuit, Christianosque ad fidem religionemque foeda deser-
 tione conspurcandam adegit. eos vero qui negato Christi nomine ad
 ritum alienum defecissent immunes a vectigalibus declaravit, qui pi-
 aculum non admitterent crudeliter necavit, ex quo plures effecti mar-
 tyres, ne Christiani praeterea adversus Saracenum testimonium reci-
 piatur lata lege sanxit. epistolam denique fidei suae expositionem
 manifestantem ad spurcos eius sensus virum deducere arbitratus ad
 Leonem imperatorem datam transmisit.

A. C. 711 Hoc anno Leoni irreligioso imperatori filius impietate et irrel-
 gione superior, verus Antichristi praecursor, Constantinus natus est.

θεν ἐμπράκτως μόνη χωρὶς τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῇ μεγάλῃ
 σία, καὶ εὐξαμένη πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάλου θυσι
 ρίου, μετῆλθεν εἰς τὸν μέγαν βαπτιστῆρα, προεισελθόντι
 ἀνδρὸς αὐτῆς μετ' ὀλίγων οἰκειακῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ,
 βαπτίσαντος Γερμανοῦ τοῦ ἀρχιερέως τὸν τῆς κακίας
 βασιλείας αὐτῶν διάδοχον Κωνσταντῖνον, δεινόν τι καὶ
 ᾧδες ἐκ νηπιότητος αὐτοῦ προσημαίνονται τεκμήριον,
 δεύσαντος αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγίᾳ κολυμβήθρα, ὡς φασιν οἱ
 βεῖς αὐτόπται γεγονότες, ὥστε φάναι Γερμανὸν τὸν ἀγ
 τον πατριάρχην προφητικῶς, ὅτι μεγίστου κακοῦ Χριστ
 καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ δι' αὐτοῦ μέλλοντος γίνεσθαι τὸ σι
 τοῦτο πέφυκεν. τοῦτον οἱ προὔχοντες τῶν θεμάτων κ
 συγκλήτου βαπτισθέντα ἀνεδέξαντο. μετὰ δὲ τὴν θεία
 τουργίαν ἐμπράκτως ἡ ἀγνοῦσα Μαρία ἀνέκαμψε σ
 νιῶ βεβαπτισμένη ὑπατείαν δοῦσα ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἕα
 Χαλκῆς πύλης τοῦ παλατίου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔγει Νικήτας ὁ Ξυλινίτης γράφει πρὸς
 οτέμιον ἐν Θεσσαλονίκη, ὥστε ἀπελθεῖν αὐτὸν πρὸς Τερτ

1. κέ A, κα' vulg.	2. τρικλίνω A.	3. ἐμπρακτος A.
μεγάλου om. A.	5. προεισελθ. A, προσελθ. vulg.	
A, τε vulg.	9. προεσήμ. A, προσήμ. vulg.	10. ἀ
A f, ἀκριβῶς vulg.	12. προφητικῶς add. ex A.	1
πρακτος A.	17. βεβαπτισμένη A, βαπτίζομ. vulg.	20
βελιν A.		

Octobris vero mensis die vigesimo quinto Maria eius uxor in
 stei triclinio coronae recepit consortium, et cum solemnni co
 sine viro ad magnam ecclesiam processum egit. votis ibi eon
 ante ingressus ad magnum altare solemnna, ad magnum baptist
 viro eius paucis domesticis stipato eodem loci se conferente, ips
 rexit. ibique cum a Germano antistite imperii malitiaeque
 heres Constantinus lustrali unda expiaretur, dirum ac foedum
 fantia sui indicium edidit, alvum nimirum in sacrum lavacrum e
 ut ab oculatis testibus fide dignis perhibetur, ita ut sancti
 patriarcha Germanus maximum malum Christianis ipsique ec
 per istam eventurum istud signum portendere vaticinatus sit.
 e sacro fonte thematum et senatus spectatissimi viri suscep
 sacris peractis augusta Maria totius aulae stipata comitatu, mur
 ab ecclesia ad Aeream usque palatii portam in populum sparsi
 filio baptismate initiato revertit.

Eodem etiam anno Nicetas Xylonites, litteris ad Art
 Thessalonicam relegatum datis, ut ad Terbelium Bulgarorum

δε υπακουσας ἀπῆλθεν, καὶ διώκειν αὐτὴν ἔπειτα καὶ πε-
 τήκοντα κεντηνάρια χρυσοῦ. καὶ ταῦτα λαβὼν ἐπὶ Κωνσταν-
 τινούπολιν ἔρχεται. τῆς δὲ πόλεως τοῦτον μὴ δεξαμένης.
 οἱ Βούλγαροι τοῦτον τῷ Λέοντι παρέδωκαν, καὶ φιλοφρονή-
 5 θέντες ὑπ' αὐτοῦ ὑπέστρεψαν. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτον σὺν τῷ
 Ξυλινίτῃ ἀνείλεν, δημεύσας καὶ τὴν τοῦ Ξυλινίτου οὐσίαν,
 μαγίστρου αὐτοῦ ὑπάρχοντος καὶ πολλὴν κεκτημένου ὁμοίως
 δὲ Σισίνιον τὸν πατρίκιον, τὸ ἐπίκλην Ρενδάκην, καὶ Θεόγνω-
 στον πρωτοασσηκρῆτιν, καὶ Νικήταν τὸν ἄνθρακα καὶ ἄρχοντα
 10 τοῦ τείχους οἱ Βούλγαροι ἀπεκεφάλισαν, ὡς συνόντα τῷ Ἀρ-
 Διτεμίῳ, ὁμοίως καὶ Ἰσοὴν πατρίκιον καὶ κόμητα Ὀψικίου, ὡς
 V. 267 συνδρόμους καὶ φίλους αὐτοῦ, ἀπέκτεινεν· τοὺς δὲ λοιποὺς
 ῥινοτομήσας καὶ δημεύσας ἐξώρισεν.

A.M. 6212

Ἀράβων ἀρχηγοῦ Ἰζίδ ἔτος α'.

15

Τούτῃ τῷ ἔτει Ἰνδικτιῶνι γ', τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα, ἐπέ-
 φθη Κωνσταντῖνος ὑπὸ Λέοντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ
 P. 336 τριβουναλίῳ τῶν ἐννεακαίδεκα ἀκουβίτων τοῦ μακαρίου Γερ-
 μανοῦ πατριάρχου ποιήσαντος τὰς πρὸς συνήθειαν εὐχάς. τῷ
 δ' αὐτῷ ἔτει ἀπεβίω Οὐμαρος ὁ τῶν Ἀράβων ἀμνηρεύσας ἔτη 20

9. τὸ ἐπ. A, τὸν ἐπ. vulg. καὶ Θεόγν. — — — τοῦ τείχους
 post Ὀψικίου — — inserunt A f. 11. τῷ add. ex A, item
 ὁμοίως. 12. Θεόκτιστον A. 16. Ἰνδικτιῶνος A. 17. αὐ-
 τοῦ add. ex A f. 18. ἀκουβίτων A. μακαρίου A, μακα-
 ρίου vulg. 19. πρὸς συνήθειαν A, προσσυνήθεις vulg.

arma quaesiturus, et subinde adversus Leonem militaturus proficiscatur, monet. is consilium sequutus, pergit in Bulgariam, et exercitum aurique centenaria quinquaginta accipit. eo apparatu instructus Copolim recta tendit. urbis civibus Artemium a se depellentibus et imperium eius respuentibus, Bulgari virum Leonis potestati permiserunt, quare acceptis ab eo muneribus domum redierunt. imperator vero Artemium et Xylonitem interfecit, bonaque Xylonitae, qui magister erat et locuples, publicavit, similiter Sisinnium patricium cognomento Rendacem et Theognostum protoasecretis et Nicetam anthracem et moenibus reparandis praefectum Artemii familiarem Bulgari capitis abscissione mulctarunt, ac pariter Isoem patricium et Opsicii comitem ut amicos adiutoresque eius Leo occidit, alios vero maribus praecisis bonisque publicatis in exilium eiecit.

A. C. 712

Arabum ducis Izid annus primus.

Hoc anno, indictione tertia, ipso paschatis die Constantinus a patre Leone in novemdecim accubitorum tribunali imperii coronam accepit, consuetas orationes beatæ memoriae Germano patriarcha peragente. eodem anno Umarus Arabum ameras post principatus annos

συναπλήθον αὐτῷ πολλοὶ ἐκ τῆς Περσίδος· πέμψας τὸν Μασαλμῶν ἀνέλεν αὐτόν, καὶ τὴν Περσίδα ὑπέστη. Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεφάνη τις Σύρος ψευδόχριστος ἐπλάγησε τοὺς Ἑβραίους λέγων, ἑαυτὸν εἶναι τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἠνάγκασεν ὁ βασιλεὺς τοῖς Ἑβραίοις τοὺς Μοντανοὺς βαπτίζεσθαι. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τοῦ βαπτιζόμενοι, ἀπελούοντο τὸ βάπτισμα, καὶ ἐσθίοντο λάμβανον τὴν ἁγίαν δωρεάν, καὶ ἔχραινον τὴν πίστιν. Μοντανοὶ διεμαντεύσαντο ἑαυτοῖς, καὶ ὠρίσαντο ἡμεῖς εἰσελθόντες εἰς τοὺς ὠρισμένους οἴκους τῆς πλάνης κατέκαυσαν ἑαυτούς.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουδαῖός τις ὀρμώμενος ἀπὸ Λαοῦ τῆς παραλίου Φοινίκης, [γόης], ἐλθὼν πρὸς Ἰζίδ ἐπηύχετο αὐτῷ ἔτη τεσσαράκοντα κρατήσῃν τῆς τῶν Ἀράβων διαδοχῆς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν Χριστιανῶν ἐν πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ τιμωμένας σεπτὰς εἰκόνας καθέλῃ. τούτῳ περὶ 20 ἀνόητος Ἰζίδ δόγμα καθολικὸν ἐψηφίσατο κατὰ τοῦ

2. ὀνόματι add. ex A. 3. τῆς add. ex A. πέμψας καὶ π. vulg. 4. αὐτόν om. A f. 5. ἀνεφάνη A, ἐφάνη B. 6. ἠνάγκασεν A, ἠνάγκαζεν vulg. 12. διαμαντεύσαντες σάντες — εἰσῆλθον — καὶ κατέκαυσαν A. 16. παραλίου γόης om. A f. 17. τῆς add. ex A. 19. καθέλῃ A. τῷ A, τοῦτο vulg.

duos et menses quatuor extinctus est, cui Izid successit. at surrexit tyrannus, qui etiam dictus est Izid Mualabi, cui Perside se adiunxerunt. at Izid Masalmam adversus eum misit quem interfecto, Persidem in ditionem suam redegit.

Hoc anno quidam Syrus emersit pseudochristus, qui Hebraeos duxit, Christum dei filium se esse mentitus.

Hoc anno imperator Hebraeos et Montanistas ad baptismum coegit. et Iudaei quidem praeter libertatem baptismum tanquam contracta sorde se expiabant, et cibo communi sumpto sacri doni se consortes futuros exhibebant, atque ad contaminabant. Montanistae vero sibi ipsis finem vaticinati constituta domos errori suo deputatas ingressi, vivos sese comburunt.

Hoc anno Iudaeus quidam Laodicia maritimae Syriae ortus magus praestigiator habito cum Izide colloquio annis quadraginta principatu potiturum promisit, si modo venerandas imagines suo principatu e Christianorum ecclesiis eliminaret. is per se vere insanus in sanctas et venerandas imagines generale

Δ καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῷ αὐτῷ ἔτει τέθνηκεν Ἰζίδ, οὐδὲ ἀκουσθῆναι φθάσαντος τοῖς πολλοῖς τοῦ σατανικοῦ αὐτοῦ δόγματος. μεταλαβὼν δὲ ταύτης τῆς ἀθεμίτου καὶ πικρᾶς κα-
 5 κοδοξίας Λέων ὁ βασιλεὺς πολλῶν κακῶν αἰτίος ἦμῃν γέγονεν. εὐρῶν δὲ ὁμόφρονα [τῆς ἀπαιδευσίας] ταύτης Βησῆρ τῶν
 τοῦνομα, γενόμενον μὲν ἀπὸ Χριστιανῶν ἐν Συρίᾳ, ἀποστάτα
 δὲ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ ποιωθέντα τοῖς Ἀράβων δό-
 γμασιν, οὐ πρὸ πολλοῦ δὲ χρόνου ἀπελευθερωθέντα τῆς ἐκεί-
 10 νων δουλείας, καὶ καταλαβόντα τὴν Ῥωμαίων πολιτείαν· διὰ
 ῥώμην δὲ σώματος καὶ ὁμόνοιαν τῆς κακοδοξίας ἐτιμῆθη πα-
 ρὰ τοῦ αὐτοῦ Λέοντος· ὅστις καὶ συνασπιστὴς τοῦ μεγάλου

P. 337 κακοῦ τούτου γέγονεν τῷ βασιλεῖ. συνεφρόνει δὲ κακῶς αὐτῷ
 V. 268 καὶ ὁ πάσης ἀκαθαρσίας ἀνάπλευς καὶ συντρόφῳ ἀπαιδευσία 15
 συζῶν Νακολείας ὁ ἐπίσκοπος.

A M. 6216 Ἀράβων ἀρχηγῷ Ἰσάμ ἔτος α'.

Τὰ περὶ τοῦ μακαρίου Στεφάνου πάπα Ῥώμης, ὅπως
 Βῆφυνεν εἰς Φραγγικὴν καὶ ἐσώθη, λέξων ἔρχομαι.

1. καὶ σεπτῶν om. A f. 2. αὐτοῦ add. ex A. 7. τῆς ἀπαι-
 δευσίας om. A f. Βασῆρ A. 8. ἀγχιμάλλον ἐν Συρίᾳ A.
 10. ἐκείνων A, αὐτῶν vulg. 14. δὲ κακῶς A, δὲ καὶ κακῶς
 vulg. 16. Νακολείας A. 18. ὅπως ἔφ. A f, ὅπως γε ἔφ.
 a, ὅπως τε ἔφ. vulg. 19. ἐν Φραγγικῇ A.

promulgavit. verum summa domini nostri Iesu Christi gratia, et in-
 temeratae matris sanctorumque omnium meritis Izid extinctus est,
 nondum etiam satanico eius sancito ad plurium aures et notitiam pu-
 blicato. at cum imperator Leo nefandae et insuavis huiusmodi pra-
 vitatis particeps existeret, multorum in nos malorum auctor fuit. in-
 scitiae quoque suae consortem Beser quendam nomine christianae
 quondam fidei in Syria desertorem reperit. hic certe quae Christo
 praestatur credulitate prius abiurata, mox haustis animo Arabum opi-
 nionibus integre imbutus, non longo ante haec spatio eorum servi-
 tute liberatus, et in Romanam ditionem evadens, ob corporis rober
 et concordem in haeresibus admittendis sensum a Leone praecipuis
 honoribus acceptus fuerat, ac deinceps huius maximi mali fautor at-
 que adiutor imperatori astitit, cui etiam male assensus est Nacoliae
 episcopus vir undequaque impuritate foetens, et imperitia tanquam
 perpetuae vitae socia usus.

A. C. 716 Arabum ducis Isam annus primus.

Beati Stephani papae Romani res gestas, ut nimirum in Franco-
 rum ditionem profugerit et ad eos pervenerit sequenti narratione
 exequar.

Ἀστούλφου τὸν ῥηγὸς τῶν Λιγγιβαροῶν, προσφυγῶν
 Φράγγοις ἐπὶ Πιπίνου προοίκου καὶ ἐξάρχου τῆς διο-
 τῶν ὄλων πραγμάτων καὶ τοῦ τῶν Φράγγων ἔθνους
 5 γὰρ ἦν αὐτοῖς τὸν κύριον αὐτῶν, ἦτοι τὸν ῥῆγα, κατ'
 ἄρχειν, καὶ μηδὲν πράττειν ἢ διοικεῖν, πλὴν ἀλόγως
 καὶ πίνειν, οἴκοι τε διατρίβειν, καὶ κατὰ Μαίιον μῆνα
 τοῦ μηνὸς προκαθέζεσθαι ἐπὶ παντὸς τοῦ ἔθνους, [κα-
 10 κνεῖν αὐτούς], καὶ προσκυνεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, καὶ δ-
 ορεῖσθαι τὰ κατὰ συνήθειαν, καὶ ἀντιδιδόναι αὐτοῖς, ἰ-
 τως ἕως τοῦ ἄλλου Μαίιον καθ' ἑαυτὸν διάγειν. ἔχει
 λεγόμενον προοίκον γνώμη ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἔθνους διο-
 πάντα τὰ πράγματα. ἐλέγοντο δὲ ἐκ τοῦ γένους ἐκεῖ
 ταγόμενοι κριστάται, ὃ ἔρμηνεύεται τριχοραχάται· τριχ-
 15 εῖχον κατὰ τῆς ῥάχης ἐκφυομένης, ὡς χοῖροι. ὃ μ
 Στέφανος τῇ ἀμότητι τοῦ Ἀστούλφου βιασθεὶς καὶ ἂ
 ἄμα δὲ καὶ ἐπιτραπείς παρ' αὐτοῦ ἀπελθεῖν εἰς Φρα-
 καὶ ποιῆσαι ὃ ἂν δύνηται, ἐλθὼν χειροτονεῖ τὸν Πιπ-
 δρα τὸ τηρικαῦτα λίαν εὐδόκιμον, προϊστάμενον ἄμα κ

2. Ἀστούλφου A, Ἀσταλφου vulg. h. l. et infra. 3. τ
 κήσεως add. ex A. 8. καὶ προσκυνεῖν αὐτούς om. A f
 πάντα τὰ πράγματα A, τ. πρ. π. vulg. καταγόμενο
 γόμενοι vulg. 15. χοῖροι A, χοίρω vulg. 18. ὃ ἂ
 ται A, ὃ ἔαν δύναται vulg. ἐλθὼν χειρ. A, ἐλθὼν
 vulg. Πιπίνιον A. 19. τὸ την. A, τὸν την. vulg.

Venerabilis iste Stephanus com multa mala ab Astulpho
 bardorum rege pertulisset, apud Francos profugit ad Pipinur
 rem domus et exarchum omnium rerum totiusque Francorū
 tis. ea vero consuetudo apud eos obtinebat, ut eorum domi-
 videlicet, haereditatis iure principatum assequeretur, nec qui
 ret aut moliretur, quam praeter modum et decus cibo potui
 dulgeret et domi clausus moraretur, die autem prima men-
 ad totius gentis prospectum sederet in throno, et salutati
 ipsis acciperet vicissim et redderet, et pro usitato more mune-
 ferret, et alia invicem oblata referret, quibus demum peracti
 ad insequentem Maïum domi inclusus se continebat. praefati
 maiorem domus habet rex, qui arbitrato suo et totius gentis
 administret. qui autem ea stirpe oriebantur cristati, quos
 rachatas Graeci vertunt, audiebant, quod pilos ex dorsi med-
 porco ipsis enacerentur. Stephanus itaque consilii apud se
 Astulphi crudelitate coactus, permissum etiam tendendi in F-
 et quod concederetur agendi, ab eo obtinuit. in Franciam ad

θέντας ἀφ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας ἐπὶ τὴν Σπανίαν, τοὺς καὶ
 κρατήσαντας ἕως τοῦ νῦν τῆς αὐτῆς Σπανίας, δοκιμάσαντας;
 δὲ καὶ κατὰ τῶν Φράγγων παραταξασθαι, οἷς ἀντιταξάμενος
 σὺν τῷ πλήθει ὃ αὐτὸς Πιπίνος, κτείνει μὲν καὶ αὐτὸν τὸν
 ἔξαρχον τοῦ ἔθνους Ἀβδραχμάν, συναναίρει δὲ καὶ πλῆθος
 οὐκ εὐαρίθμητον παρὰ τὸν Ἑριδανὸν ποταμὸν, καὶ θαυμαζέ-
 ται καὶ φιλεῖται παρὰ τοῦ ἔθνους, οὐ μόνον διὰ τοῦτο, ἀλλὰ
 καὶ δι' ἄλλα προτερήματα, καὶ προηγείται τοῦ ἔθνους πρῶ-
 τος οὐ κατὰ γένος, λύσαντος αὐτὸν τῆς ἐπιστοχίας τῆς πρὸς 10

P. 338 τὸν ῥῆγα τοῦ αὐτοῦ Στεφάνου, καὶ ἀποκείραντος τὸν πρὸ
 αὐτοῦ ῥῆγα καὶ ἐν μοναστηρίῳ μετὰ τιμῆς καὶ ἀναπαύσεως
 περιορίσαντος. οὗτος ὁ Πιπίνος δύο υἱοὺς ἔσχεν Κάρουλον
 καὶ Καρουλόμαγνον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀπεβίω Ἴζιδ ὁ τῶν Ἀράβων ἀμμερέυ- 15
 σας ἔτη τέσσαρα. καὶ ἀμμερέυει Ἰσαμ ὁ τοῦτου ἀδελφός, καὶ
 ἤρξατο κτίζειν κατὰ χώραν καὶ πόλιν παλάτια, καὶ κατασκο-
 ρὰς ποιεῖν καὶ παραδείσους, καὶ ὕδατα ἐκβάλλειν. καὶ ἐπε-

2. *Ισπανίαν* ubique A. 5. αὐτὸν τὸν A, τὸν αὐτὸν vulg. 6.
Ἀβδραχμάν A, Ἀβδραχμάν vulg. 7. ποταμὸν add. ex A.
 8. ἀλλὰ καὶ A, ἀλλὰ vulg. 13. Κάρουλον καὶ Καρουλόμ. A,
Κάρουλλον καὶ Καρουλόμ. vulg 17. παλάτια A, κειμή-
 τιον vulg.

Pipinum virum sui, saeculi celeberrimum, ac rebus administrandis ab
 ipso rege praefectum regem inauguravit. hic Arabes ex Africa in
 Hispaniam transfretatos, ac ipsius Hispaniae ad hunc usque diem do-
 minatum assequutos, ac bellum quoque Francis inferre decernentes
 paulo ante debellaverat. instructa namque adversus eos acie, ipsum
 gentis huius principem Abderachman interficit Pipinus, et una simul
 exercitus non facile numerandi copias ingentes internecione delet ad
 Rhodanum, ex quo admiratio totiusque gentis affectus in eum con-
 vertuntur, ac non eius solum rei gestae gratia, sed ob alias insuper
 quibus praestabat dotes, primus extitit, qui regio non oriundus san-
 guine imperium in gentem illam obtinuit. cum interim ipse Steph-
 anus eum a periurii in regem admissi metu absolvisset, regemque
 ipsum Pipini decessorem detonsis eius capillis in monasterium omni
 honore et quiete cumulatum relegasset. iste Pipinus filios duos ha-
 buit Carolum et Carolum magnum eius fratrem.

Eodem etiam anno Izid, qui Arabum ameram gessit, post princi-
 patus annos quatuor excessit e vita. successit ameras Isam frater
 eius, qui passim per provincias et urbes palatia construere, agros se-
 rere, hortos plantare, couquirere aquas et deducere coepit. is in Ru-

ἀποβαλὼν ὑπέστρεψεν.

Στέφανος δὲ ὁ πάπας Ῥώμης προσέφυγεν
Φράγγους.

5 Ῥώμης ἐπισκόπου Γρηγορίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο ὁ δυσσεβῆς βασιλεὺς ἰ
κατὰ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων καθαιρέσεως λό
εἶσθαι· καὶ μαθὼν τοῦτο Γρηγόριος ὁ πάπας Ῥώ
φύρους τῆς Ἰταλίας καὶ Ῥώμης ἐκόλυσεν, γράψας π
οοντα ἐπιστολὴν δογματικὴν, μὴ δεῖν βασιλεῖα περι
λόγον ποιεῖσθαι, καὶ καινοτομεῖν τὰ ἀρχαῖα δόγματα
κλησίας τὰ ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων δογματισθέντα.
αὐτῷ ἔτει καὶ ὁ χεῖμαρρος πλημμυρήσας εἰσῆλθεν εἰ
σαν τὴν πόλιν, καὶ πολλοὺς ἠφάνισεν.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μασαλαῦς τὴν Κα
Καππαδοκίας, καὶ παρέλαβεν αὐτήν. καὶ γέγονεν θα
ἐν Συρίᾳ. καὶ αἱ κάμηλοι τοῦ πρωτοσυμβούλου ἐκάη
τὸν ἅγιον Ἡλίαν. Μαντίας δὲ ὁ υἱὸς Ἰσαὺ ἐπεστράτει
Ῥωμανίαν· καὶ ἐμπεριπατήσας, ὑπέστρεψεν. ἐν α
20 τῷ ἔτει Ἰνδικτιῶνι θ΄, ὥρα θέρους, ἀτμὶς ὡς ἐκ καμίν

1. χθῆ codd. omnes, nescio quo sensu. πολλοὺς A,
vulg. 2. ἀποβαλὼν A, ἀποβάλλων vulg. 7. ποιεῖ
ποιῆσαι vulg. 9. τῆς add. ex A. 13. καὶ add. ex A.
εἰς τὸν A, εἰς τὸ vulg. 20. ὡς om. A.

maniam expeditione suscepta multis ex acie desideratis domum
sus est.

Porro Stephanus papa Romanus ad Francos confugit.

Romae episcopi Gregorii annus primus.

Hoc anno irreligiosus imperator Leo de proscribendis et
nendis sanctis et venerandis imaginibus primum tractatum
coepit: comperto cuius proposito Gregorius papa Romanus,
prius ad ipsum Leonem decretali epistola, qua de fide qui
statuere et antiqua ecclesiae sancita a sanctis patribus firmata
vare aut convellere non decere imperatorem commonet, Italiae t
ac Romae tributa ad ipsum deferenda prohibuit. hoc etiam
torrens in urbem Edessam exundans eam aquis opplevit, et
plurimos.

Hoc anno Masalmas Caesaream Cappadociae armis aggressu
occupavit. pestis per Syriam grassata est. cameli Saracenorū
tosymbuli ad sanctum Eliam igne perierunt. Mavias insuper
Isam Romanam ditionem bello infestavit, et exercitu per eis
vincias circumducto retro cessit. eodem autem anno, indictione

τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἐπὶ ἡμέρας τινάς, καὶ κατὰ βραχὺ παχυνομένης καὶ ἀπολιθουμένης τῇ ἐξάψει τῆς πυρώδους ἐκκαύσεως, ὅλος ὁ καπνὸς πυροφανῆς ἐδείκνυτο. τῇ δὲ παχύτητι τῆς γεώδους οὐσίας, πετροκισσῆρους μεγάλους ὡς λί-5
θους τινὰς ἀναπέμψαι καθ' ὅλης τῆς μικρᾶς Ἀσίας καὶ Λί-
σβου καὶ Ἀβύδου καὶ τῆς πρὸς Θάλασσαν Μακεδονίας, ὡς

P. 339 ἄπαν τὸ πρόσωπον τῆς θαλάσσης ταύτης κισσῆρων ἐπιπλα-
ζόντων γέμειν· μέσον δὲ τοῦ τηλικούτου πυρὸς νῆσος ἀπο-
γεωθεῖσα τῇ Ἱερᾷ λεγομένη νήσῳ συνήφθη, μήπω τὸ πρὶν¹⁰
οὔσα, ἀλλ' ὡς αἱ προρρηθεῖσαι νῆσοι, Θήρα καὶ Θηρασίε
ποτὲ ἐξεβράσθησαν, οὕτω καὶ αὕτη νῦν ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ
θεομάχου Λέοντος· ὃς τὴν κατ' αὐτοῦ θείαν ὄργην ὑπερ-
ἑαυτοῦ λογισάμενος, ἀναιδέστερον κατὰ τῶν ἁγίων καὶ σε-
πτῶν εἰκόνων ἤγειρε πόλεμον, σύμμαχον ἔχων Βησῆρ τὸν ἀρ-¹⁵
νησίθεον, καὶ τῆς ἴσης ἀλογίας ἐφάμιλλον. ἄμφω γὰρ ἀπά-
Βσης ἀπαιδευσίας ἦσαν ἐμπλεοὶ καὶ πάσης ἀμαθίας, ἐξ ἧς τὰ
πολλὰ τῶν κακῶν ἔρχεται. οἱ δὲ κατὰ τὴν βασιλίδα πόλιν

1. τῶν νήσων ἐκ τοῦ βυθοῦ A, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν νήσων vulg.
3. παχυνομένης καὶ ἀπολιθουμένης τῇ ἐξάψει τῆς πυρώδους ἐκ-
καύσεως A (partim e f), παχυνομένη καὶ ἀπολιθουμένη τῇ ἐκ-
καύσει τῆς πυρώδους φλογώσεως vulg. 4. πυροφανῆς b. 5.
λίθους] λόφους A e f. 8. κισσ. καὶ ἐπιπλαζόντων A. 11.
ἀλλ' ὡς A, ἄλλως vulg. νῆσοι om. A. Θήρα καὶ Θ. A,
Θ. τε καὶ Θ. vulg. 12. αὕτη] ταύτην e f. 14. ἑαυτοῦ A,
αὐτοῦ vulg. 16. ἄμφω A, ἀμφοῖν vulg. 17. ἀμαθίας A e,
ἀλογίας vulg.

massis colligendae tempestate, inter Theram et Therasiam insulas per aliquot dies vapor ex profundo maris, quasi ab ardente fornace, ebullivit, quo paulatim densato et in lapidem concreto igniti incendii ardore totus fumus igneus apparuit, et ob terrenae materiae crassitiam magni pumices lapidum instar per totam Asiam minorem, Lesbum et Abydum et maritimas Macedoniae regiones disiecti sunt, ita ut universa facies eius maris pumicibus innatantibus repleta fuerit, in medio autem ingentis illius ignis insula in terrae molem stipata Hierae insulae aggesta est, quae antea nusquam extiterat, sed quomodo olim Thera et Therasia, quas supra memoravimus, ebullierant, sic tum isthaec aetate Leonis dei hostis manifesto revelati. hic accensam in se divinam iram sibi favere arbitratus, Beser dei desertorem oblatum sibi auxiliarium et paris inscitiae aemulum nactus, in sanctas et venerandas imagines bellum impudentissime movit. ambo quippe pleni erant imperitiae atque omnis insaniae, unde maxima malorum pars exoritur. quare populus urbis imperatricis ob novam istam do-

τε ἐμελέτων ἐπελθεῖν, καί τινας βασιλικούς ἀνθρώπους
 καθελόντας τὴν τοῦ κυρίου εἰκόνα τὴν ἐπὶ τῆς μεγάλης
 πύλης, ὡς πολλοὺς αὐτῶν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας τιμω
 5 μελῶν ἐκκοπαῖς καὶ μάλιστα καὶ ἐξορίαις καὶ ζημίαις
 λιστα δὲ τοὺς εὐγενεῖα καὶ λόγῳ διαφανεῖς· ὥστε
 παιδευτήρια σβεσθῆναι καὶ τὴν εὐσεβῆ παιδευσιν ἀπὸ
 ἁγίοις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ μέχρι νῦν κρα
 τῆς καὶ μετὰ ἄλλων πολλῶν καλῶν καθαιρέτης ὁ σαρακι
 10 οὔτος Λέων γέγονεν. ἐν τούτοις οὖν θείῳ κινούμεν
 στασιάζουσι κατ' αὐτοῦ μεγάλη ναυμαχία συμφω
 Ἑλλαδικοὶ τε καὶ οἱ τῶν Κυκλάδων νήσων Κοσμάν τιν
 πόμενον ἔχοντες εἰς τὸ στεφθῆναι. Ἀγαλλιανὸς δὲ
 μάρχης τῶν Ἑλλαδικῶν ἠγείτο τῆς στρατιᾶς, καὶ Σι
 15 οῦ καὶ προσπελάσαντες τῆ βασιλίδι πόλει ἰη τοῦ Ἀπ
 μωνὸς τῆς ἰνδικτιῶνος ἠττῶνται συμβαλόντες τοῖς
 τίοις, ἐμπρησθέντων αὐτῶν τῶν νεῶν τῷ σκευαστῷ π
 οἱ μὲν βυθίζονται περὶ τὸν λάκκον, ἐν οἷς καὶ Ἀγα
 ἔνοπλον ἑαυτὸν ἐπόντωσεν· οἱ δὲ ζῶντες τῷ κρατοῦντι

ο

1. λαοί] ὄχλος A. 3. μεγάλης add. ex A. 4. τῆς ad
 6. εὐγενεῖα A f, εὐσεβεῖς vulg. 7. σβεσθῆναι A, σφ
 vulg. 9. καλῶν om. A. 15. οἱ καὶ προσπελ. τῆ
 οἱ καὶ προσπελ. βασιλ. vulg. Ἀγαλλιανὸς A e f, Ὀ
 vulg.

ctrinam maximo dolore percitus, cum ipsum Leonem statuit i
 tum multos ex imperatorio famulitio, qui magnae Aereae po
 mini imaginem exturbaverant, neci dedit, quo factum est ut
 tos pietatis ergo membrorum mutilatione, verberibus, exiliis
 illatis animadversum fuerit, imprimis autem in eos qui gener
 ctrina clarebant, adeo ut scholae una cum sacra doctrina ex
 quae a saeculo sancti Constantini magni usque ad ea tempora
 rant, cuius videlicet multarumque praestantissimarum rerum
 Saracenicae disciplinae consors oppugnator et grassator extitit
 festus. interea populi qui Graeciam et Cycladas insulas ha
 pio in deum moti affectu, conspiratione inter se facta, parata
 xima classe, adversus imperatorem rebellare, Cosmam quenc
 partes eorum sequebatur, imperio destinantes. aciem ducebatur
 lianus Graecanicorum turmarcha et Stephanus. isti mensis
 die decimo octavo indictione decima ad urbem imperatricem
 lentes, commisso cum Byzantinis praelio, navibus arte facto ig
 bustis superantur, adeo ut alii circa profundum submersi sin
 quos ipse Agallianus ut erat armatus se ipsum praecipitavit:
 tibus vero ad victorem imperatorem ultro se conferentibus,

φανος· αὐξί τε τῆ κακία Λέων ὁ δυσσεβῆς καὶ οἱ τούτους
 σύμφρονες, τὸν κατὰ τῆς εὐσεβείας διωγμὸν ἐπιτείναντες·
 κατὰ δὲ τὴν θερυνὴν τροπὴν ταύτης τῆς ἰ ἰνδικτιῶνος μετὰ
 τὴν τῶν ὁμοφύλων κακὴν νίκην, καὶ κατὰ τῆς Βιθυνῶν Νι-5
 καίας παρατάττεται τῶν Σαρακηνῶν δύο ἀμνηραίων στίβος
 ἄμερ ἐν χιλιάσι μονοζῶνων δεκαπέντε προσδραμῶν, καὶ ἀπα-
 ρασκεύαστον κυκλώσας τὴν πόλιν, καὶ Μαντίας ἐπακολουθῶν
 P. 340 ἐν ἄλλαις ὁπῶ ἡμῖσι μυριάσιν, οὐ μετὰ πολιορκίαν πολλὴν
 καὶ καθαιρέσειν τῶν τειχῶν μερικὴν τῷ τῶν τιμωμένων ἄγιον 10
 πατέρων αὐτόθι τεμένει, ταύτης μὲν οὐ περιγεγόνασι διὰ τῶν
 εὐπροσδέκτων εὐχῶν πρὸς τὸν Θεόν, ἔνθα καὶ σεβάσμιοι αὐ-
 τῶν χαρακτήρες ἀνεστήλωντο μέχρι τοῦ νῦν ὑπὸ τῶν ὁμο-
 φρόνων αὐτοῖς τιμώμενοι. Κωνσταντῖνος δὲ τις στρατῶρ τοῦ
 Ἀρταβασίου ἰδὼν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἐστῶσαν, λαβὼν λίθον 15
 ἔρριψε κατ' αὐτῆς, καὶ συνέτριψεν αὐτὴν, καὶ πεσοῦσαν κα-
 τεπάτησεν· καὶ θεωρεῖ ἐν ὄραματι τὴν δέσποιναν παρεστῶ-
 σαν αὐτῷ καὶ λέγουσαν· οὐδας ποῖον γενναῖον πρᾶγμα εἰρ-
 Βγᾶσω εἰς ἐμέ; ὄντως κατὰ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς τοῦτο πεποιή-

4. μετὰ A, κατὰ vulg. 5. τὴν ὁμόφυλον κακὴν νικ. A. κα-
 τὰ τῆς A, κατὰ τὴν vulg. 7. προσδραμῶν A f, προσδραμῶν
 vulg. 8. ἐπακολουθῶν A, παρακ. vulg. 9. μυριάσιν A,
 μυριάδαις vulg. ἐπιλορκίαν A e. 12. εὐχῶν πρὸς τὸν θ.
 A b, αὐτῶν λιτῶν πρὸς θ. vulg. 14. αὐτοῖς] αὐτῶν A f. τοῦ
 add. ex A. 17. παρεστ. αὐτῷ κ. λεγ. A, παρ. κ. λ. αὐτῷ vulg.

et Stephanus capite plexi sunt, ex quo impii Leonis sectariorumque
 eius malitia oppido crevit, adeo ut susceptum adversus pietatem bel-
 lum latius promoverint. porro circa aestivum solstitium huius indi-
 ctionis decimae post perniciosam illam de propriis civibus reportatam
 a Leone victoriam, duo amerasi Saracenicum exercitum adversus Ni-
 caeam Bithyniensium urbem deduxere, amer videlicet cum quindecim
 millibus expeditorum militum praecurrens, urbem ex improviso
 et impraemunitam obsedit, Mavias autem cum octoginta quinque mil-
 libus subsequutus est. verum ii post longam obsidionem, murorum-
 que ad sanctorum patrum ibidem cultorum aedem factam oppugna-
 tionem et deiectionem, urbe tamen minime potiti sunt, cum ob acce-
 ptas eorum apud deum preces, tum ob veneranda eorumdem linea-
 menta, quae ab sententiae illorum sequacibus ad hanc usque diem
 erecta et piis honoribus cumulata perseverant. porro cum quidam
 Constantinus Artabasdi strator imaginem deiparae erectam cernens,
 arreptum lapidem in ipsam proiecisset, eamque contritam et in hu-
 mum lapsam pedibus conculcasset, dominam sibi astantem per visum
 conspexit, quae cum ita alloquuta est: vides quam egregium facinus

χει, καὶ πολέμου κροτηθέντος, δραμιῶν εἰς τὸ τεῖχος, ναῖος στρατιώτης, ὃ ταλαίπωρος ἐκεῖνος βάλλεται ὑπὸ τοῦ ἔκ τοῦ μαγγανικοῦ πεμφθέντος, καὶ συνέτριψε τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον, ἄξιον τῆς ἑαυτοῦ δυσκομισάμενος ἀναπόδομα. αἰχμαλωσίαν δὲ πλείστην φυρα συναγαγόντες ὑπέστρεψαν, δεικνύντος καὶ τοῦ Θεοῦ τῷ ἄσεβει, ὅτι οὐ δι' εὐσέβειαν περιέγρονε τῶν λαῶν, ὡς ἐκεῖνος ἤσχει, ἀλλὰ διὰ τινὰ αἰτίαν θείαν κληρονομητοῦ κρίσιν, ἀποκρουομένης μὲν τὴν τοιαύτην Ἄλυσιν τῆς τῶν ἁγίων πατέρων πόλεως ταῖς αὐτῶν προδιὰ τῶν ἐν αὐτῇ τιμωμένων ἀκριβεστάτων αὐτῶν χάρα εἰς ἔλεγχον δὲ καὶ ἀναπολόγητον κρίσιν τοῦ τυράννου, βαίωσιν τῶν εὐσεβούντων. οὐ μόνον γὰρ περὶ τὴν σκωπτικῶν εἰκόνων ὃ δυσσεβῆς ἐσφάλλετο προσκῆψαι ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν προσβειῶν τῆς πανάγνου Θεοτόκου πάντων τῶν ἁγίων· καὶ τὰ λείψανα αὐτῶν· ὃ παμμεγίστην ὡς οἱ διδάσκαλοι αὐτοῦ Ἄραβες, ἐβδελύττετο. ἔκ τοῦ νυν τοῦ χρόνου ἀναιδῶς τῷ μακαρίῳ Γερμανῷ πατρὶ Κωνσταντινουπόλεως προσετρίβετο, μεμφόμενος πάντιμῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλεῖς καὶ ἀρχιερεῖς καὶ Χριστιανούς λαοὺς

1. προσβαλόντων τῶν Σ. Α, προσβάλλ. Σαρ. vulg. 1
 - γέγονε Α, γέγονε vulg. 19. ἀναιδῶς add. ex Α. 21.
 λαιούς Α, Χρ. καὶ λ. vulg.

in me commisisti? id certe in caput tuum recidet. postridie cenis murum oppugnantibus commissaque pugna, Constantinum fortem se praebens, cum ad murum accurrisset, lapide a toto in eum immisso caput faciemque contritus, dignam impietatis reus mercedem infelix interiit. Saraceni vero captivos innumera spolia diripientes, reversi sunt, in quo quidem deus impio impio ostendit, non ob contribulium suorum pietatem ac religionem ipse gloriabatur, sed ob divinam quandam virtutem et secretum iudicium haec contigisse, cum nimirum sanctorum precibus, accuratas verasque eorum imagines illic ab oppidanis excultas, in tyranni confutationem et inexcusabile adversus eum iudicium tra vero in piorum confirmationem, Arabicum istum impetum eorum patrum urbe ipse depulit. enimvero impius ille non tan errore de respectiva venerandarum imaginum adoratione versus, sed etiam de sanctissimae deiparae sanctorumque omnium in Zionibus, eorumque reliquias homo scelestissimus, in Arabum imperatorum suorum morem, abominatus est. ab eo itaque tempore micitias cum beato patriarcha Cpoleos Germano imprudenter si

ειώωλολατησαντας επι τη προσκυνησει των αγίων και θεκτων
V. 271 *εικώνων, μή χωροῦντος αὐτοῦ δι' ἀπιστίαν καὶ πολλὴν ἰδιω-
τείαν τὸν περὶ σχετικῆς προσκυνήσεως λόγον.*

A.M. 6219 *Τούτῳ τῷ ἔτει Μαυίας παρέλαβεν τὸ κάστρον Ἰασιού,
καὶ ἐπέστρεψεν.* 5

A.M. 6220 *Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ υἱὸς Χαγαίου τοῦ δν-*

P. 341 *νάστου Χαζαρίας τὴν Μηδίαν καὶ Ἀρμενίαν, καὶ εὗρὼν
Γάραχον τὸν τῶν Ἀράβων στρατηγὸν κατὰ τὴν Ἀρμενίαν,
ἀνέβλεν αὐτὸν μετὰ τοῦ συνόντος αὐτῷ πλήθους· καὶ λη-
σάμενος τὴν τῶν Ἀρμενίων χώραν καὶ τὴν Μήδων, ἀνέκαρ-
ψεν, φόβον μέγαν ἐμποιήσας τοῖς Ἀραβῶν.* 10

A.M. 6221 *Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μασαλμᾶς τὴν τῶν Τούρ-
κων γῆν, καὶ συναφθέντες ἀλλήλοις εἰς πόλεμον, πίπτουσι ἐξ
ἀμφοτέρων μερῶν· καὶ δειλανδρήσας Μασαλμᾶς φυγῇ χη-
B σάμενος διὰ τῶν ὄρεων Χαζαρίας ἐπέστρεψεν. τῷ δ' αὐτῷ 15
ἔτει ἀπομανεῖς Λέων ὁ παράνομος βασιλεὺς κατὰ τῆς ὀρθῆς
πίστεως, καὶ ἐνέγκας τὸν ἅγιον Γερμανόν, ἤρξατο αὐτὸν θω-
πευτικοῖς λόγοις δελεάζειν. ὁ δὲ μακάριος ἀρχιερεὺς λέγει
πρὸς αὐτόν· τὴν μὲν καθαιρέσειν τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰ-
κόνων ἀκούομεν ἐσσεθαι, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς σῆς βασιλείας. 20*

1. ἐπὶ add. ex A. 2. ἰδιωτεῖαν A, ἰδιωτίαν vulg. 4.
Ἰασιού A. 8. κατὰ A f, εἰς vulg. 9. ληϊσάμενος A, λη-
ζόμενος vulg. 13. συναχθέντες A. 17. τὸν μακάριον Γ. A.
θωπευτικοῖς A, θεοπνευστικοῖς vulg.

omnes decessores suos imperatores, praesules Christianosque populos, tanquam idololatrias, ob sanctarum venerandarumque imaginum adorationem condemnans, cum ille prae nimia incredulitate atque rusticitate de respectivo earum cultu rationem ac sermonem minime capere valeret.

A. C. 719 *Hoc anno Mavias castrum Ateus expugnavit, ac reversus est.*

A. C. 720 *Hoc anno filius Chagani Chazariae principis Mediam et Armeniam infestis armis vexavit, et Garachum Arabum ducem in Armenia obviam factum una cum adiuncto exercitu delevit, tum vero Armeniorum et Medorum provincias depopulatus, magno sui nominis terrore Arabibus relicto, domum rediit.*

A. C. 721 *Hoc anno Masalmas in Turcorum terras expeditionem suscepit, consertoque ad invicem praelio, plures ex utraque parte occidere: quare Masalmas terrore prostratus fuga salutis consulit, et per Chazariae montes ad suos revertitur. hoc eodem anno nefarius imperator adversus rectam fidem insaniens, sanctum Germanum ad se accersitum blandis verbis cepit inescare. beatus itaque praesul sic eum alloquitur: sanctarum quidem imaginum futuram proscriptionem audimus, haud tamen te imperante. eo cuius aetate vel imperio res fo-*

ἐπὶ Κόνωνος. ὁ δὲ ἔφη· τὸ βαπτιστικὸν μου ὄνομα
 θεία Κόνων ἐστὶ. ὁ δὲ πατριάρχης ἔφη· μὴ γένοιτο
 τα, διὰ τῆς σῆς βασιλείας τὸ κακὸν τοῦτο τελεσθῆναι
 5 τεχρίστου γὰρ ἐστὶ πρόδρομος ὁ τοῦτο πληρῶν, καὶ
 σάρκου θείας οἰκονομίας ἀνατροπέυς. ἐπὶ τούτοις χ
 ὁ τύραννος ἐνεῖχεν τῷ μακαρίῳ, ὡς Ἡρώδης ποτὲ
 δρόμῳ. ἀνέμνησεν δὲ αὐτὸν ὁ πατριάρχης καὶ τῶν
 αὐτοκρατορίας αὐτοῦ συνθηκῶν, ὅπως αὐτῷ θεὸν
 10 δέδωκεν ἐν μηδενὶ σαλευσάει τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ
 τῆς ἀποστολικῶν καὶ θεοπαραδότων θεσμῶν. ἀλλ' οὐ
 ἤσχύνθη ὁ ἄθλιος. ἐπιτηρῶν δὲ καὶ καθυποβάλλ
 ἡγωνίζετο λόγους, εἴ που τοῦτον εὗροι κατὰ τῆς β
 αὐτοῦ ποιούμενον, ἵν' ὡς φρατριαστήν, καὶ οὐχ ὡς
 15 τὴν καθελεί τοῦ θρόνου, ἔχων εἰς τοῦτο σύμμαχον·
 μέτοχον Ἀναστασίον μαθητὴν καὶ σύγκελλον αὐτοῦ,
 μενος αὐτῷ, ὡς τῆς ἀσεβείας ὁμόφρονι, καὶ τοῦ θρό
 χόν καὶ διάδοχον γενέσθαι· ὃν ὁ μακάριος οὐκ ἄγνο
 στρεβλῶς διακείμενον μιμούμενος τὸν ἑαυτοῦ δεσπ
 20 πρὸς ἄλλον Ἰσκαριώτην, σοφῶς καὶ πράως τὰ περὶ π

2. ἐπὶ Κόνωνος A, Κόν. vulg.
 νομίας A, σαρκώσεως vulg.
 ex A. 8. καὶ add. ex A.
 A f. εἴ που A, εἴ ποι vulg.
 χὸν διάδοχον A.

3. δὲ add. ex A.
 ἐπὶ τούτοις — — μακ
 12. τιγὰς om. a.
 14. φατριαστήν A.

ret exequenda sollicitius exquirente, respondit Germanus
 tempore. dixit ille: atqui Cononis mihi nomen est in ipso
 vere inditum. subinfert patriarcha: absit, domine, ut te i
 malum istud perpetretur. Antichristi quippe praecursor est, qu
 ist ud adimplebit, et divinae incarnationis eversor et hostis. ol
 cta tyrannus illi irascebatur, ut quondam Herodes praecursori.
 cautionem ante susceptum imperium oblatam in memoriam |
 revocavit, ut nimirum deo in fideiussorem dato, nihil apostol
 traditorum a deo sancitorum, circa ipsam dei ecclesiam penitu
 vaturum promississet. sed tantum abfuit ut coepti miserum Le
 deret, ut praeterea in hoc incubuerit, patriarchae sermones
 aliosque dolose miscendo, ut eum laesae maiestatis reum coi
 quo eum tanquam seditiosum, non vero tanquam confessore
 depulsaret. eam ad rem adiutorem atque participem nactus A
 Germani discipulum et syncellum, ut sensuum suorum aemu
 omnia consocio sedis adulterum ac successorem eum fore
 est. hunc cum ita adversum se prave affectum beatus non i
 dominum suum imitatus, tanquam alterum Iscariotam, aperte

νον, ἐπιστραφεῖς πρὸς αὐτὸν κατήσαντά ἐπε τὰ ὀπίσθια τῆς
στολῆς αὐτοῦ, εἰσιόντος αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, ἔφη μὴ
σπεῦδε, φθάσεις γὰρ εἰσελθεῖν εἰς τὸ δῆπιον. ὁ δὲ ἐπὶ τα-
ραχθεὶς τῷ λόγῳ σὺν ἄλλοις ἀκούσασιν, ἠγγόνει τὴν πρόφρη-
P. 342 σιν, ἣτις πέρας λαβοῦσα μετὰ ἐέ ἔτη τῷ τρίτῳ ἔτει Κων-
σταντίνου τοῦ διώκτου Ἰνδικτιῶν ιβ' πάντας ἐπεισεν ἐκ θείας
V. 272 χάριτος προφητευθῆναι. Κωνσταντίνος γὰρ μετὰ τὴν τοῦ
γαμβροῦ αὐτοῦ Ἀρταβάσδου ἀνάσοβῆν τῆς βασιλείας ἐπικρα-
τήσας, Ἀναστάσιον τοῦτον τύφας σὺν ἄλλοις ἐχθροῖς ἐν ἱερικῷ 10
διὰ τοῦ δῆπιον γυμνὸν μὲν ἐκ' ὄνου καθήμενον ἔξαναστροφα
ἐπόμπευσεν, ὡς τοῖς ἐχθροῖς συνασκάψαντα αὐτόν, καὶ τὸν
Ἀρτάβασδον στέψαντα, ὡς δηλωθήσεται ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ. καὶ
ἐν μὲν τῷ Βυζαντιῷ πρόμαχος τῶν ὑπὲρ εὐσεβείας δογμα-
Bτων ὁ ἱερός οὗτος καὶ Θεαπέσιος ἤμαζε Γερμανὸς Θηριωμα- 15
χῶν πρὸς τὸν φερώνυμον Λέοντα καὶ τοὺς αὐτοῦ συνασι-
στάς, ἐν δὲ τῇ πρεσβυτέρῳ Ῥώμῃ Γρηγόριος ὁ πατέρος
ἀποστολικὸς ἀνὴρ καὶ Πέτρου τοῦ κορυφαίου σὺνδρουος,
λόγῳ καὶ πράξει διαλάμπων, ὃς ἀπέστῃσε Ῥώμῃν τε καὶ Ἰτα-

3. εἰσιόντος αὐτοῦ A, εἰσ. γὰρ αὐτοῦ vulg. 4. δῆπιον A.
ἐπὶ add. ex A. 8. προφητευθῆναι τῷ ἀγγώμονι A. 11.
καθήμενον A, καθούμενον vulg. 12. αὐτόν κ. τ. Ἀ. στέψ. σπ.
A. 14. inter δογμάτων et ἱερός lacuna intercedit in A, ὡν vel
simile quid excidisse videtur. 16. Θηριώνυμον A, fort. recte.
17. Γρηγ. A, ὁ Γρ. vulg. 19. ὃς A, ὡς vulg.

sed leniter ipsum de proditione commonuit. cum vero ab errore il-
lum revocari non posse cernebat, quadam die eidem Anastasio Ger-
mani imperatorem aduentis posteriorem vestis oram calcanti ipse pa-
triarcha dixit: noli festinare, in circi etenim stadium citius quam
voles ingredieris. at ille hisce verbis turbatus, nec alii praesagium
intellexere, quod tamen quindecim post annos, tertio videlicet per-
secutoris Constantini, indictione duodecima, exitum tandem habuit,
ac non sine divino impulsu prolatum fuisse constitit. etenim Con-
stantinus Artabasdo genero expulso, cum solus imperio potitus esset,
Anastasio una cum aliis suis inimicis verberibus caesum, deinde
nudum asinoque facie retro versa insidentem per circi stadium palam
circumduci iussit, utpote qui una cum inimicis suis se imperatoris
munere abrogatum imperio eiecerat, atque Artabasdam coronaverat,
quemadmodum inferius suo loco demonstrabitur. porro sacer ille ac
divinus Germanus decretorum verae religionis defensor Byzantii flo-
ruit adversus Leonem ex re nomen habentem, eiusque satellites tan-
quam adversus feras depugnans, quemadmodum in veteri Roma vir
undequaque sacer et apostolicus, Petri apostolorum coryphaei conse-

κῆς ὑπακοῆς Λέοντος καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸν βασιλείας.
κατὰ Συρίαν Δαμασκῶ Ἰωάννης ὁ Χρυσορροῶς, πρε-
καὶ μοναχός, ὁ τοῦ Μανσοῦρ, διδάσκαλος ἄριστος,
ἰλόγῳ προέλαμπεν. ἀλλὰ καὶ Γερμανὸν μὲν ὡς ὄν-
ῶντα ἐκβάλλει τοῦ θρόνου· Γρηγόριος δὲ δι' ἐπιστολῶν
δῆλως αὐτὸν ἐλέγχει τῶν τοῖς πολλοῖς ἔγνωσμένων.
ἀννης σὺν τοῖς τῆς ἀνατολῆς ἐπισκόποις τοῖς ἀναθέ-
ἀσεβῆ καθυποβάλλει. τῇ δὲ ζ' τοῦ Ἰανουαρίου μηνός
ὀνδικτικῶνος ἡμέρᾳ γ' τῆς ἑβδομάδος Λέων ὁ δυσσε-
λέντιον κατὰ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἐκρότησι
τριβουναλίῳ τῶν ιθ' ἀκουβίτων, προσκαλεσόμενος
ἀγιώτατον πατριάρχην Γερμανόν, οἰόμενος πείθειν αὐ-
γράψαι κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων. ὁ δὲ γενναῖος τοῦ
5 δούλος μηδ' ὄλως πεισθεὶς τῇ μυσσαρᾷ κακοβουλίᾳ αὐ-
λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομήσας, ἀπετάξατο τὴν ἀρχ-
νὴν ἐπιδοῦς τὸ ὠμοφώριον, καὶ εἰπὼν μετὰ πολλοὺς ὀ-
λικοὺς λόγους· εἰ μὲν ἐγὼ εἶμι Ἰωνᾶς, βάλετέ με εἰς
λασσαν. χωρὶς γὰρ οἰκουμενικῆς συνόδου καινοτομῆ-
20 στιν ἀδυνατῶ, ὧ βασιλεῦ. καὶ ἀπελθὼν ἐν τῷ λεγομένῳ

1. τε add. ex A. 4. ἄριστος, βίῳ A, ἄρ. καὶ β. vulg
ἀλλὰ καὶ A, ἀλλὰ vulg. 9. καθυποβάλλει A, ὑποβ. vu
προσκαλ. A, προκ. vulg. 20. ἀδυνατῶ A e f, ἀδύν-
vulg. Πλατωνίῳ A e f, Πλατανίῳ vulg.

sor eruditione praeclarisque facinoribus clarebat Gregorius,
mam atque Italiam totumque occidentem a Leonis obedi-
civili, quam ecclesiastica, et ab eius imperio subtraxit. t
Damasci Syriae Ioannes Chrysorrhoas, Mansur filius, doctor
sanctitate vitae aequae ac doctrina fulgebat. porro Germanum
potestati subditum patriarchali solio deiecit. Gregorius autem
quas omnes norunt, ad eum datis, ipsi succensusit, ac deniq-
ues una cum totius orientis episcopis impium Leonem an-
devinxit. caeterum die septima mensis Ianuarii, indictioni
tertia, feria hebdomadis tertia, irreligiosus Leo silentium cor-
ctas venerandasque imagines in novemdecim accubitorum ti-
celebravit, Germano sanctissimo patriarcha advocato, cui pe-
dum arbitrabatur, ut suo de abolendis sacris imaginibus deci-
dem subscriberet. at fortis Christi servus abominando Leon-
lio nequaquam cedens, imo veritatis verbum recto sensu dis-
episcopatu sese abdicavit, quin etiam pallium pontificium
deponens post satis longum merae doctrinae plenum sermonem
dixit: si ego sum Ionas, in mare me proiicite; absque u-
etenim concilii auctoritate, imperator, circa fidem quidquam

ετη ιδ , μηνας ε , ημερας επτα. τη δε κρ βασιλευσαντων Ιανουα-
 ριου μηνος χειροτονοουσιν Αναστασιον τον ψευδωνυμον μα-
 θητην και συγκελλον του αυτου μακαριου Γερμανου συνθε-
 P. 343 μενον τη Λεοντος δυσσεβεια δια φιλαρχιαν κοσμικην προχει- 5
 ρισθεις Κωνσταντινουπολεως ψευδεπισκοπος. Γρηγόριος δε
 ο ιερως προεδρος Ρώμης , καθως και προέφην, Αναστασιον
 αμα τοις λιβελλοις απεκηρυξεν, ελεγξας τον Λεοντα δι επι-
 στολων, ως ασεβουντα, και την Ρωμην συν παση τη Ιτα-
 λια της βασιλειας αυτου απεστησεν. εκμανεις ουν ο τυραν- 10
 νος επετεινε τον κατα των αγιων εικονων διωγμον, πολλοι
 τε κληρικοι και μονασται και ευλαβεις λαϊκοι υπερεκινδυνευ-
 σαν του ορθου της πιστεως λογον, τον μαρτυρικον αναθησού-
 Βμενοι στεφανον.

A.M. 6222 Κωνσταντινουπολεως επισκοπου Αναστασιου ετος α. 15

V. 273. Τουτω τω ετει επιστρατευσεν Μασαλμυς τη Ρωμανια,
 και ελθων εις Καππαδοκιαν παρελαβεν ολην το Χαρσιανου
 C καστρον.

A.M. 6223 Τουτω τω ετει επιστρατευσεν ο Μασαλμυς την Τουρ-
 κίαν, και φθασας τας Κασπίας πυλας φοβηθεις υπεστρεψεν. 20

1. τον add. ex A. 2. επια. τη δε κρ A, γ. τη δε ζ vulg.
 5. δυσσεβ. A, ασεβ. vulg. 7. καθως και A, ως vulg. 9.
 τη add. ex A. 10. εκμανεις A, εμμ. vulg. 17. Χαρσιανου
 A f. 20. ανεστρ. A.

non valeo. tum vero in locum, qui Platanus dicitur, in paternam
 domum se recipiens, vitae reliquum summo silentio transegit. tenuit
 pontificatum annos quatuordecim, menses quinque, dies tres. die au-
 tem septima eiusdem mensis Ianuarii Anastasium falsi nominis virum,
 ipsius beati Germani discipulum et concellanum in eius locum suf-
 fecerunt, qui videlicet dominii saecularis ambitione motus, cum Leo-
 nis impietati assentiret, falsus Cproleos episcopus creatus est. caeterum
 Gregorius sacer Romae praesul, quemadmodum iam praemis-
 Anastasium una cum libellis eius abiudicavit, Leonemque ipsum tan-
 quam irreligiosum per epistolas redarguit, ac Romam cum universa
 Italia ad defectionem ab eius imperio concitavit, ex quo tyrannus
 maiori in dies furore percitus, persecutionem adversus sanctas imagi-
 nes movit, adeo ut multi clerici et monachi et devoti laici, ob recta
 fidei decreta periclitati, martyrii corona fuerint redimitti.

A. C. 722 Cproleos episcopi Anastasii annus primus.

Hoc anno Masalmas Romanam ditionem armis infestavit, et in
 Cappadociam profectus, Charsiani castrum sibi dolo subiecit.

A. C. 723 Hoc anno Masalmas in Turciam exercitum eduxit, et cum iam
 Caspiae portas attigisset, metu correptus, retro cessit.

- A.M. 6225 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο θανατικὸν ἐν Συρίᾳ, καὶ ἀπέθανον πολλοί.
- A.M. 6226 Ῥώμης ἐπισκόπου Ζαχαρία ἔτος α'. 5
Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξωρίσθη Θεόδωρος ὁ τοῦ Μανσοῦρ εἰς τὰ κλίματα τῆς ἐρήμου· καὶ γέγονεν σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ πυρῶδες καταυγάζον· καὶ Μαντίας τὴν Ἀσίαν ἐληΐσατο.
- A.M. 6227 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Σουλεϊμὰν ὁ τοῦ Ἰσαμ τὴν V. 27⁴ C τῶν Ἀρμενίων χώραν, καὶ οὐδὲν ἤνυσεν. 10
- A.M. 6228 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μαντίας τὴν Ῥωμανίαν, καὶ ἐπανελθὼν οὐ μετὰ πολλῆς ἡμέρας τοῦ Ἰππου πεσὼν ἀπέψυξεν.
- A.M. 6229 Τούτῳ τῷ ἔτει Σουλεϊμὰν υἱὸς ὁ Ἰσαμ ἀρχμαλωτεύσας πολλοὺς ἐξ Ἀσίας, συνηχμαλώτευσεν καὶ τινα Περγαμητῶν, 15 ὃς ἔλεγεν ἑαυτὸν Τιβέριον υἱὸν εἶναι Ἰουστινιανοῦ. τοῦτον D Ἰσαμ εἰς τιμὴν τοῦ ἰδίου παιδὸς καὶ τῶν βασιλέων ἐκφύβησιν μετὰ τῆς ἀρμοζούσης βασιλικῆς τιμῆς καὶ στρατευμάτων καὶ σκήπτρων καὶ βάνδων εἰς Ἱερουσαλήμ ἐκπέμπει, καὶ ὄλην τὴν Συρίαν περιάγειν κελεύει μετὰ πολλῆς τιμῆς πρὸς θεάνα πᾶντων καὶ κατάπληξιν.

9. ὁ τοῦ Ἰσαμ om. f. 14. ὁ add. ex A. ἀρχμαλωτεύσας A, ἀρχμαλώτευσεν vulg. 16. υἱὸν εἶναι add. ex A.

admodum olim Pharao Hebraeorum pueros, mandavit, quod tamen neque ipsi eius doctores Arabes in Christianos orientales admiserunt.

- A. C. 725 Hoc anno pestifera lue in Syriam grassante multi periere.
- A. C. 726 Romae episcopi Zachariae annus primus.
Hoc anno Theodorus Mansuris filius ad deserti regionem relegatus est. signum quoque igneum splendidissimum in caelo visum. Mavias denique Asiam depraedatus est.
- A. C. 727 Hoc anno Suliman filius Isam in Armeniorum provinciam arma movit, at re infecta reversus est.
- A. C. 728 Hoc anno Mavias Romaniae bellum intulit, at post dies non multos redire coactus equo decidens animam efflavit.
- A. C. 729 Hoc anno Suliman filius Isam plurimos ex Asia captivos abduxit. inter concaptivos quidam extitit Pergamenus genere, qui se Tiberium Iustiniani filium praedicabat. hunc Isam ad proprii filii honorem et imperatorum terrorem omni cultu instructum cum exercitu signis et vexillis Hierosolymam misit, indeque universam Syriam maximo cum apparatu obire iussit, quod spectaculo et admirationi cunctis extitit.

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰκοστῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ
 Cτυράννου καὶ παρανομοτάτου Σύρου ἐκάησαν ἀγοραὶ ἐν Δαμα-
 σκῇ ὑπὸ Ἱερακιῶν, καὶ ἐφουρκίσθησαν, καὶ εἰσῆλθεν ὁ χε-
 μαρρος ἐν Ἐδέσση μηνὶ Περιτίῳ κη'. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει σει-
 σμὸς γέγονεν μέγας καὶ φοβερὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ
 Ὀκτωβρίῳ εἰκοστῇ ἕκτῃ, Ἰνδικιῶν ἐνάτῃ, ἡμέρᾳ τετάρτῃ,
 ὦρα ὀγδόῃ, καὶ ἐπτώθησαν ἐκκλησίαι καὶ μοναστήρια, λαὸς
 τε πολὺς τέθνηκε. ἔπεσεν δὲ καὶ ὁ ἀνδριάς ὁ ἑστώς ἐπὶ τῆς
 Ἀτάλου πόρτης τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἅμα τῷ αὐτῷ
 Ἀτάλῳ, καὶ ἡ στήλη Ἀρκαδίου ἢ ἐπὶ τοῦ Ξηρολόφου κίονος
 V. 175 ἑστώσα, καὶ ὁ ἀνδριάς τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ὁ ἐπὶ τῆς
 Χρυσῆς πόρτης, τὰ τε χερσαῖα τῆς πόλεως τεῖχη καὶ πόλεις
 D καὶ χωρία ἐν τῇ Θράκῃ, καὶ ἡ Νικομήδεια ἐν Βιθυνίᾳ καὶ ἡ
 ἠ Πραινετος καὶ ἡ Νίκαια, ἐν ἧ μίᾳ ἐσώθη ἐκκλησία. ἀπέ-
 φυγε δὲ καὶ ἡ θάλασσα τῶν ἰδίων ὕρων ἐν τισὶ τόποις, καὶ
 ἐκράτησεν ὁ σεισμὸς μῆνας δώδεκα. ὁ οὖν βασιλεὺς ἰδὼν
 τὰ τεῖχη τῆς πόλεως πτωθέντα διελάλησε τῷ λαῷ λέγων, ὅτι
 ἡμεῖς οὐκ εὐπορεῖτε τὰ τεῖχη κτίσαι, ἀλλ' ἡμεῖς προσετάξα- 20

1. ὀνόματι om. f. 10. ὁ ἑστώς ἐπὶ τῆς Ἀτάλου — — — —
 — — καὶ ὁ ἀνδριάς add. ex A. 16. Πραινετος A. ἐσώ-
 θη A, διεσώθη vulg. 17. καὶ add. ex A. 18. ἐκράτησεν
 — — βασιλεὺς om. A. 19. τῆς πόλεως add. ex A. 20. εὐ-
 πορεῖτε A, ἐκπονεῖτε vulg. προσετάξαμεν A, διετάξ. vulg.

Syriam redierunt. eodem etiam anno multi per Africam ab eis caesi
 cum ipsius aciei duce, cui nomen fuit Damascenus.

A. C. 732 Hoc anno, qui Leonis tyranni et scelestissimi Isauri fuit vicesi-
 mus quartus, ab Hieracitis igne supposito Damasci tabernae combu-
 stae, criminisque poenas illi suspendio dederunt. mensis Peritii die
 vicesimo octavo Edessam civitatem torrens inundavit. eodem etiam
 anno terrae motus ingens et tremendus mensis Octobris die vicesimo
 sexto, indictione nona, feria quarta, hora diei octava Cpoli conti-
 git, quo ecclesiae et monasteria corruerunt, et e populo plurimi
 ruinis obruti. magni quoque Constantini statua Atali portae im-
 posita cecidit una cum ipso Atalo, et Arcadii columna, tum etiam
 Theodosii statua portae nomine Chrysaе imposita, murique urbis
 continentem spectantes, urbes etiam aliae et pagi per Thraciam, ad
 haec Nicomedia in Bithynia, Praenetus et Nicaea, in qua ecclesia
 unica servata est, conciderunt. nonnullis in locis proprios limites mare
 deseruit, et menses duodecim motus ille terrae perseveravit. imperator
 itaque visa moenium urbis ruina edictum huiusmodi promulgavit
 in populum: muros urbis reparare vos non valetis, quare nostris
 administratoribus rem commisimus. ipsi collatitiam ab unoquoque

στασία οία τὴν αὐτοῦ κακοδοξίαν, οὐσιμοὶ τε καὶ λιμοὶ καὶ
 ρλοιμοὶ καὶ ἐθνῶν ἐπαναστάσεις, ἵνα τὰ κατὰ μέρος σιγήσω,
 ἐν τοῖς προλαβοῦσι δεδήλωται κεφαλαίως. ἄξιον δὲ λοιπὸν
 ἐφεξῆς καὶ τοῦ δυσσεβεστάτου καὶ παραθλίου παιδὸς αὐτοῦ 5
 τὰς ἀθεμίτους διεξελεθεῖν πράξεις, ἀνοσιουργοτέρας καὶ θεομ-
 σήτους οὐσας, φιλαληθῶς δ' ὅμως, ὡς ἐφοροῶντος καὶ ἐπι-
 βλέποντος τοῦ παντεπότου Θεοῦ, καὶ ἀπερίττως, εἰς ὠφέλειαν
 τοῖς μετέπειτα καὶ τοῖς νῦν πλανωμένοις ἀθλίους καὶ ἀτα-
 σθάλοις ἀνδραρίοις εἰς τὴν τοῦ παρανομωτάτου βδελυράτου
 κακοδοξίαν, τὰ ὑπὸ τῆς δεκάτης λέγοντας ἰνδικτιῶνος ἔτους
 πρῶτον τῆς αὐτοῦ βασιλείας. αὐτὸς γὰρ ὁ πανώλης καὶ
 Δεμβρόντητος αἰμοβόρος τε καὶ ἀγριώτατος θῆρ, τυραννικῶς
 καὶ οὐκ ἐννόμως τῷ κράτει χρησόμενος, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ
 Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἀχράντου 15
 καὶ παναγίας μητρὸς αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἁγίων διῴσταται,
 μαγείαις δὲ καὶ ἀσελείαις καὶ αἰμοθυσίαις καβαλλίαις τε
 κόπροις καὶ οὖροις ἀπατώμενος, μαλακίαις τε μὴν καὶ δαι-
 μόνων ἐπικλήσει χαιρών, καὶ πᾶσιν ὑπλῶς ψυχοφθόροις

4. δὲ add. ex A. 7. καὶ ἐπιβλ. om. A. 8. παντεπότου A,
 πανιόπου vulg. 9. ἀθλίους om. A. 12. τῆς αὐτοῦ βασ.
 om. A. 13. θῆρ add. ex A. 16. διῴσταται, μαγείαις δὲ καὶ
 A, διῴσταται μαγείαις, καὶ vulg. 17. αἰμοθυσίαις A ε, αἰμο-
 χυσίαις vulg.

quae videlicet excogitata in Syriam, Calabriam et Cretam turpis lucri
 et avaritiae arte. ad haec ex prava eius opinione orta Italiae defe-
 ctio, terrae motus, annonae penuria, pestilentiae, provinciarum rebel-
 liones, ut privatas quasque calamitates praeteream, superioribus capiti-
 bus enarrata sunt. nunc irreligiosissimi et infelicis undequaque filii eius
 nefaria gesta, sceleratiora multo deoque magis invisae decet recensere.
 ex veritatis tamen oraculis, ceu in dei cuncta inspicientis ac intime
 penetrantis conspectu positi, nulla vel rei superfluae accessione facta,
 quod nimirum quum posteris, tum misellis atque improbis homin-
 iouibus secundum execrandam iniquissimi imperatoris sententiam er-
 rantibus prodesse queat, quae ab indictione decima et primo imperii
 eius anno deinceps gesta sunt fideliter, enarrabimus. ipse siquidem
 perditissimus ac mente plane stupefactus, sive potius sanguinaria ac
 crudelissima fera, tyranni, non legitimi imperatoris more imperium
 administrans, a deo imprimis et servatore nostro Iesu Christo, et ab
 immaculata et sanctissima eius matre, et a sanctis omnibus, mala
 praestigiarum arte affectata, impuritatibus, effuso victimarum cruore,
 equinis stercoribus et lotiis seductus, obscoenis tactibus, et daemoni-
 bus invocandis assuetus ab infantia, studiis deinceps omnibus, quae

σμάτων ἡμῶν. τῷ οὖν *Ἰουνίῳ μηνί*, εἰκόστη ἐβδόμη τῆς ἐπέ-
 κεινα δεκάτης *Ἰνδικτιῶνος*, ἐξελθὼν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ Ὀψι-
 κίου κατὰ τῶν Ἀράβων, ἦλθεν ἐν τῇ λεγομένῃ Κρασῷ. τοῦ
 δὲ Ἀρταβάσδου ἐν τῷ Δορυλαίῳ μετὰ τοῦ Ὀψικίου λαοῦ
 ὄντος, ὑπεβλέποντο ἀλλήλοις. ἀποστείλας δὲ Κωνσταντῖνος
 πρὸς αὐτόν, ἤτειτο τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεμφθῆναι αὐτῷ, ὡς,
 Δάτε ἀνεπιούσ αὐτοῦ, ποθῶν ἰδεῖν αὐτούς. σκοπὸς δὲ ἦν αὐ-
 τῷ κατασχεῖν αὐτούς καὶ φρουρῆσαι. ὁ δὲ τὸν δόλον νοήσας
 καὶ ἀπογνοὺς ἑαυτοῦ γινώσκων τε τὴν ἄμετρον ποτηρίαν
 αὐτοῦ, διαλαλήσας τε τῷ λαῷ καὶ πείσας, ὥρμησε κατ' αὐτοῦ
 σὺν παντὶ τῷ πλήθει, καὶ τὸν μὲν πατρικίον Βησῆρ τὸν
 σαρακηνόφρονα προὔπαντήσαντα ῥωμφαίᾳ ἀνέειλεν· ὁ δὲ
 Κωνσταντῖνος παρίππεν εὐρῶν ἐστρωμένον καὶ ἐπιβάς αὐτοῦ,
 ἔφυγεν εἰς τὸ Ἀμώριον, καὶ προσδραμὼν τῷ Θέματι τῶν 15
 P. 348 ἀνατολικῶν στρατηγουμένῳ τότε ὑπὸ τοῦ Λογγίνου περιού-
 ζεται ὑπ' αὐτῶν, δεξιούται τε τούτους μεγάλας ὑποσχέσεται
 καὶ πρὸς Σισιννάκιον ἀποστέλλει εὐθύς στρατηγὸν ὄντα τὸ
 τηρικαῦτα τοῦ Θέματος τῶν Θρακησίων, καὶ κείθει αὐτούς
 συμμαχῆσαι αὐτῷ. ἐντεῦθεν οὖν μάχαι δεινόταται καὶ ἀν-20

9. τὸν add. ex A. 13. ῥωμφ. A. 14. εἰς αὐτὸ A e, ἐπ'
 αὐτὸ f. 16. Λογγίνου A. 18. τὸ τηρικ. A, τοῦ τηγ. vulg.
 19. τοῦ add. ex A.

titudine poenas provocante, patriorum institutorum persecutor Con-
 stantinus imperium accepit. mensis itaque Iunii die viceasimo septi-
 mo ad insequentem indictionem decimam pertinente, adversus Arabes
 circa Opsicii regionem expeditione suscepta, ad urbem, quae Crasus
 dicitur, venit. cum vero Artabasus Opsicii militum manu comitatus
 Dorylaei versaretur, mutuum de se sibi invicem suspicionem ingere-
 bant. Constantinus autem missis ad Artabasum litteris, filios eius
 ceu nepotes ex sorore, et quasi videndi eos avidus, ad se transmitti
 postulavit. id autem eius animo inerat consilium, ut pueros retine-
 ret et servaret sub custodia. ille dolum subodoratus, et de rebus suis
 desperans, ceu inexplicabilem eius nequitiam expertus, exercitum al-
 loquitur, et ad res novandas inducit, ac mox cum copiis omnibus
 adversus eum suscipit profectionem, primoque belli impetu Beser Sara-
 cenicus doctrina infectum sibi obviam factum ferro obtruncavit. Constan-
 tinus autem veredarium sella instructum ac forte repertum conscendit,
 et in Amorium se fuga surripit, tum vero ad orientalium thema, cui
 tunc Longinus praeerat, se recipiens, de salute securitatem accipit, ac
 vicissim magnis pollicitationibus eos demeretur. inde continuo ad Si-
 sinnacium, eiusdem Thracensium thematis ducem, mittit, qui secum
 eos militare suaderet. hinc imperii in se ipsum armati saevissimae

θεμάτων, ὀφθαλμῶν τε, φημί, καὶ ἀναίσθητων, καὶ μηδὲν
 ἰσχύσας ὑπέστρεψεν, καὶ ἐχέμωσεν εἰς τὸ Ἀμώριον. ὁ δὲ
 Ἀρτάβασδος κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν τὰς ἱερὰς εἰκόνας ἀνεστή-
 λωσεν. οἱ δὲ Ἀραβες αἰσθόμενοι τὴν τούτων κατ' ἀλλήλων
 D μάχην, πολλὴν αἰχμαλωσίαν ἐποίησαντο εἰς Ῥωμανίαν, τοῦ 5
 Σουλεϊμᾶν στρατηγοῦντος αὐτοῖς. Ἀναστάσιος δὲ ὁ ψευδώνυ-
 μος πατριάρχης κρατήσας τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ ξύλα ὤμοσε
 τῷ λαῷ, ὅτι μὰ τὸν προσηλωθέντα ἐν αὐτοῖς, οὕτως μοι
 εἶπεν Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς, ὅτι μὴ λογίσῃ υἱὸν θεοῦ εἶ-
 ναι ὃν ἔτεκεν ἡ Μαρία, τὸν λεγόμενον Χριστόν, εἰ μὴ ψιλὸν 10
 ἄνθρωπον. ἡ γὰρ Μαρία αὐτὸν ἔτεκεν, ὡς ἔτεκεν ἐμὲ ἡ
 μήτηρ μου ἡ Μαρία. καὶ τοῦτο ἀκούσαντες οἱ λαοὶ ἀνέστη-
 ψαν αὐτόν.

A.M. 6234 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Στεφάνου ἔτος α'.

P. 349 Τούτῳ τῷ ἔτει τέθνηκεν Ἰσαμ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγός. 15
 οὗτος τὴν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας ἐπὶ μ' χρό-
 νους χηρεύουσαν, κωλύοντων τῶν Ἀράβων γενέσθαι πατριάρ-
 B χην ἐν αὐτῇ, ἔχων τιὰ προσφιλῆ μονάζοντα Σύρον, ὀνόματι
 Στέφανον, ἀγροικότερον μὲν, εὐλαβῆ δέ, τοὺς κατὰ τὴν ἑψάν
 Χριστιανούς, εἶπερ θέλοιν συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πατριάρχη 20
 ψηφίσασθαι αὐτὸν Στέφανον. οἱ δὲ θεόδεν τοῦτο νομίσαν-

4. κατάλληλον A. 19. τὴν add. ex A. 21. αὐτὸν Στ. — —
 γενέσθαι om. e f.

proficeret, retro cedere coactus, ad Amorium hiberna duxit. interim
 Artabasdu sacras imagines per singulas civitates erexit. occasione
 vero duorum principum de rerum summa ad invicem contendantium,
 Arabes, Sulimane duce, infinitam captivorum praedam a Romanorum
 terris abduxerunt. caeterum Anastasius falso nomine patriarcha, ve-
 neranda ac vivifica crucis ligna manibus tenens, interposito iniurando
 coram plebe disseruit: per eum, qui lignis istis suffixus est, ita mihi
 dixit imperator, ne dei filium, quem genuit Maria, quique Christus
 dicitur, uspiam reputaveris, quam simplicem ac nudum hominem.
 eum etenim in lucem Maria protulit, in eum modum, quo me mater
 mea Maria genuit. his auditis populus universus eum imperio abdi-
 catum pronunciaavit.

A.C. 734 Antiochiae episcopi Stephani annus primus.

Hoc anno Isam Arabum dux mortuus est. is sanctam Antiochiae
 ecclesiam pastore iam annos 40 viduatam, Arabibus nimirum patriar-
 cham eligi prohibentibus, in priorem statum reposuit. quempiam etenim
 monastici instituti Syrum, nomine Stephanum, sibi familiarem, rusti-
 cum quidem, at pietate clarum, Christianis in oriente positus, si
 modo hunc admitterent, patriarcham eligendi liberam fecit potesta-
 tem. illi divinitus hoc fieri arbitrati, ipsum Stephanum in Antiochen-

ὁ κατα τὸν Μαιουμῶν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀνεδείχθη χρόνοις, μαρ-
 τυς ὑπὲρ Χριστοῦ αὐτομόλως. νόσφ γὰρ συσχεθεῖς, προσε-
 καλέσατο τοὺς τῶν Ἀράβων ἄρχοντας, αἵτε συνήθεις ἀντὶ
 ὄντας, χαρτουλαρίφ τελοῦντι τῶν δημοσίων φόρων, καὶ φησι
 πρὸς αὐτούς· τὸν μὲν ὑπὲρ τῆς ἐπιστέψεως μισθὸν παρὰ
 P. 350 θεοῦ λάβετε, κἄν ἄπιστοι τυγχάνητε φίλοι. τῆς διαθήκης δὲ
 μου μάρτυρας ὑμᾶς εἶναι βούλομαι τοιαύτης οὔσης· πᾶς ὁ
 μὴ πιστεύων εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον, τὴν
 ὁμοουσίον καὶ ζωαρχικὴν ἐν μονάδι τριάδα, πεπλήρωται τὴν
 ψυχὴν, καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεώς ἐστιν ἄξιος. τοιοῦτός ἐστιν
 καὶ ὁ Μουαμῆδ ὁ ψευδοπροφήτης ὑμῶν καὶ τοῦ Ἀντιχρίστου
 πρόδρομος· ἀπόστητε οὖν, εἰ ἐμοὶ πείθεσθε μαρτυρομένη
 σήμερον ὑμῖν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τῆς ἐκείνου μεθολο-
 γίας. εὐνοῶ γὰρ ὑμῖν σήμερον, ἵνα μὴ σὺν ἐκείνῳ κολασθῆ-
 15 βετε. ταῦτα καὶ ἄλλα πλείστα θεολογούντος αὐτοῦ ἀκούσαντες
 θάμβει τε καὶ μανίᾳ συσχεθέντες, μακροθυμεῖν ἔδοξαν, ὡς ἐκ
 τῆς νόσου παραφρονοῦντα τοῦτον οἰόμενοι· μετὰ δὲ τὸ δια-
 γενέσθαι αὐτὸν ἐκ τῆς νόσου, ἤρξατο μεγαλοφωνότερον ἀνα-

1. καὶ δμῶν. A, καὶ ὁ δμ. vulg. 2. αὐτοῖς] αὐτόθι A f. 3.
 αὐτόμολος A. 5. χαρτουλαρίφ τελ. A, χαρτουλαρίον τε τελ.
 vulg. 7. εἰ καὶ — τυγχάνετε A. τῆς add. ex A. 12.
 καὶ prius add. ex A. 14. σῆμ. ὑμῖν A, ὅμ. σῆμ. vulg. 18.
 παραφρονοῦντα — — νόσου om. A. 19. μεγαλοφ. A, με-
 γαφ. vulg.

nominis consors Petrus apud Maiumam insigne pro Christo martyr-
 ium sub haec tempora sponte tulit. morbo quippe detentus, Arabum pro-
 cures, ceu ex chartularii publicorum vectigalium munere ipsis notus,
 sibi familiares ad privatam colloquium invitavit. tum is ad illos,
 vestrae huius, inquit, ad me visitandum profectionis mercedem a deo
 recipiatis precor; licet enim fidei luce privati, amici tamen estis cen-
 sendi. testamenti itaque mei, quod huiusmodi est, volo vos esse tes-
 tes: qui non credit in patrem, filium et spiritum sanctum, consub-
 stantialem et vivificam in unitate naturae personarum trinitatem, is
 animae oculis occaecatus est, et aeterno supplicio dignus. Muam-
 ed falsus vester vates et Antichristi praecursor eiusmodi existit. quam-
 obrem si mihi nunc caelum et terram coram vobis obtestanti aliqua-
 tenus fidem adhibetis, fabulosam et deliram eius doctrinam eurate.
 hoc necessitudinis erga vos meae praesens argumentum benevolam
 hoc admittite consilium, ne parem cum eo cruciatum sustineatis.
 Arabes sacros istos et pares alios sermones explicantem audientes, et
 una simul stupore et insaniam correpti, virum bene valere inusserant,
 tanquam in mentis delirium eum lapsam arbitrati. is ubi vires ex

καὶ τὸν μεν πατριτικὸν Ἰηριδουτὴν τὸν Ἀρμενιον στρατιωτὴν γενναίον ὑπάρχοντα καὶ ἐξαδελφὸν Ἀρταβάσθου σὺν ἄλλοις ἐπιλέκτοις ἄρχουσιν ἀνείλεν. ἑκατέρων δὲ τῶν μερῶν πτώσις οὐ μικρὰ γέγονεν Ἀρμενίων τε καὶ Ἀρμενιακῶν μαχησαμένων πρὸς ἀνατολικούς καὶ Θρακησίους τοὺς ὑπερμάχους τοῦ Κωνσταντίνου. ὁ δὲ ἀρχέκακος διάβολος τοιαύτην ἰκατά τῶν Χριστιανῶν ἤγειρεν μανίαν κατὰ τοὺς χρόνους τούτους καὶ

P. 351 ἀλληλοσφαγίας, ὥστε τέκνα κατὰ γονέων καὶ ἀδελφοὺς κατὰ ἀδελφῶν συγκινεῖσθαι ἀφειδῶς εἰς σφαγὴν, καὶ ἀνηλεῶς ἐμ-
πυρρίζειν τὰς ἀλλήλους ὑπαρχούσας στάσεις τε καὶ οἰκίας.

A. M. 6235 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Οὐαλιδῆ ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει κατὰ βορρᾶν ἐφάνη σημεῖον, καὶ κόνης Βκατῆλθεν εἰς τόπους. γέγονε δὲ καὶ σεισμός εἰς τὰς Κασπίας πύλας· καὶ ἀνηρέθη Οὐαλιδῆ ὑπὸ τῶν Ἀράβων μηνὶ Ἀπριλ-
15 λῖα 15, ἡμέρα ε΄, ἄρξας ἔτος α΄, καὶ κρατεῖ τῆς ἀρχῆς Ἰζιδ ὁ Λειψός. οὗτος χρήματα πολλὰ σκορπίσας ἐκράτησε τὴν Δαμασκὸν, καὶ δεξιὰς ἔλαβεν τοῦ ἄρχεῖν ἐκ τῶν κατὰ τὴν Δαμασκὸν καὶ Περσίδα καὶ Αἴγυπτον Ἀράβων. Μαρουῖμ
20 υἱὸς Μουαμὲδ τὴν Ἀρμενίαν διέπων ἀκούσας ταῦτα, κατα-
λαμβάνει τὴν Μεσοποταμίαν, ὑπερμαχῶν τῷ δοκεῖν τῶν τέ-

2. τῶν Ἀρμενίων A. 4. ἀνείλεν A, ἀνείλον vulg. δε add.
ex A. 9. ἀλληλοσφαγίας a. 11. τε add. ex A. 18. ἐκ
τῶν mg. Par., ἐκ τοῦ vulg.

patricius Armenius miles generosus, Artabasdi consobrinus, cum selectis aliis proceribus cadit, Armeniorum et Armeniacorum adversus orientales et Thracenses Constantini ius defendentes depugnantium caedes utrimque haud minima facta. calamitatis omnis auctor diabolus talem inter Christianos dementationem et caedes reciprocas sub haec tempora excitavit, ut filii adversus parentes, et fratres in fratres necem nullo sanguinis aut indulgentiae discrimine irruerent, suasque invicem ipsorum domus atque facultates citra illati damni sensum flammis perderent.

A. C. 735 Arabum ducis Validi annus primus.

Hoc anno in boreali caeli parte signum apparuit, pulvisque imbris instar in diversa loca decidit. ad Caspiae etiam portas terrae motus contigit. mensis Aprilis die decimo sexto, hebdomadis feria quinta, Validi Arabum factione sublatus post imperii annum unicum, cui filius Izid cognomento Leipsus, id est diminutus, successit. is maxima pecuniarum vi erogata, Damascus obtinuit, atque ab Arabibus, qui Damascum, Persidem et Aegyptum incolebant, dextras in imperii confirmationem accepit. Marvam autem filius Muamed, Armeniae rector, his auditis Mesopotamiam occupat, filios Validi, ut videbatur, in tute-

διέδραμεν ἕως τῆς Χρυσῆς πόριος ἑαυτὸν τοῖς ὄχλοις ἐπιδεικνύων, καὶ πάλιν ὑπέστρεψεν, καὶ ἠπλίκευσεν εἰς τὸν ἅγιον

P. 352 **Μάμαντα.** οἱ δὲ τῆς πόλεως ἤρξαντο στενωῦσθαι εἰς τὰς δαπάνας, καὶ ἀποστείλας Ἀθανάσιον τὸν ὑσηκρήτις καὶ Ἀρτιά-5

V. 280 **βυσσον** τὸν δομέστικον αὐτοῦ πρὸς τὸ κομίσαι δαπάνας διὰ σκαφῶν εὔρεν τούτους ὁ στόλος τῶν Κιβυρραιωτῶν ἔξω τῆς Ἀβύδου, καὶ τούτους κατασχὼν πρὸς τὸν βασιλεῖα ἀνήγαγε, καὶ τὸν μὲν σῖτον τοῖς ἰδίους λαοῖς ἐδώρησατο, Ἀθανάσιον δὲ καὶ Ἀρτιάβασσον παραντὰ ἐτύφλωσεν. μετὰ ταῦτα ἐδοκίμασεν Ἀρτιάβασδος ἀνοῖξαι τὰς τοῦ χεισαίου τείχους πόρτας, καὶ συμβαλεῖν πόλεμον μετὰ τοῦ Κωνσταντίνου. καὶ γενομένης συμβολῆς, ἐτράπησαν οἱ τοῦ Ἀρταβάσδου, καὶ πολλοὶ Β ἀπέθανον, ἐν οἷς καὶ ὁ Μονούτης· κατασκευάσας δὲ Ἀρτιάβασδος κακκαβοπυρφόρους ἀπέστειλεν εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα 15 κατὰ τοῦ στόλου τῶν Κιβυρραιωτῶν, καὶ ἀπῆλασεν αὐτούς. ἐγένετο δὲ λιμὸς ἰσχυρὸς ἐν τῇ πόλει, ὥστε πρᾶθῆναι τὸν μῦδιον τῆς κριθῆς νομισμάτων δώδεκα, τοῦ δὲ ὄσπριου ἐνεακαίδεκα, τοῦ δὲ κέγχρου καὶ τοῦ λουπίνου νομισμάτων ὀκτώ, τὸ δὲ ἔλαιον πέντε λίτρας τοῦ νομίσματος, καὶ ὁ ξέστης 20

1. πόρταν A, πόρτην vulg. 7. Κυβερρωτῶν A. 14. ὁ add. ex A. 15. κακκαβοπορφύρους A. 16. ἀπῆλασεν A, ἀπῆλασαν vulg. 17. ἐγέν. δὲ A, καὶ ἐγ. δὲ vulg. 18. νομισμάτων A, νομίσματα vulg. utrobique. τοῦ δὲ ὄσπριου νομ. ἐνν. add. ex A.

attigit, exinde ad aliam, quae Aurea nominatur, plebi se ipsum palam ostendens excurrit, ac confestim reversus ad sanctum Mamantem applicuit. cives interea annonae penuria premi coepere, quamobrem Athanasium a secretis et Artabasdam domesticum ad comestum naviculis in urbem advehendum Artabasdam misit, quos cum Cibyrrhaotarum classis extra Abydi angustias obviam habuisset, detentos ad imperatorem conduxit, qui propriis quidem copiis comparatam ab illis annonam distribuit, Athanasium vero et Artabasdam extemplo locis iacturam luere iussit. postmodum Artabasdu terrestris muri portas eiusque vias sibi liberas reddere, et cum Constantino manus conserere decrevit. quare inuito praelio, fusus est Artabaldi exercitus, plurimique, inter quos Mounutes, desiderati. tum Artabasdu biremes in cacabis Graecum ignem ferentes instruens, ad sanctum Mamantem adversus Cibyrrhaotarum classem summisit, quae etiamnum repulsae sunt, et retorsum actae. porro fames ingens urbem oppressit, adeo ut hordei modius nummis duodecim, leguminum novemdecim, millii lupinorumque octo aestimaretur, olei quinque librae nummo integro, vini sextarius dimidio veniret. populo itaque penuria cibi pereunte,

ἀκρέμασεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. μετὰ δὲ τριακοντα ετη ὁ μνη-
 σίκακος καὶ ἄσπλαγχος βασιλεὺς ἐπέταξεν ἀπελθεῖν τὴν ἐαυ-
 τοῦ γυναῖκα ἐν τῇ μονῇ τῆς Χώρας, ἐκεῖσε γὰρ ἦν ταφεῖς,
 P. 353 καὶ ἀνασκάψαι αὐτοῦ τὰ ὄσῃ, καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ καλλιῶ βα-
 στάσαι, καὶ εἰς τὰ λεγόμενα Πελαγίου μνήματα μετὰ τῶν
 βιοθανάτων εἶναι. ὃ τῆς ἀπανθρωπίας! πολλοὺς δὲ καὶ
 ἄλλους Ἀρταβάσδω συμμαχήσαντας τῶν προυχόντων ἀνείλεν
 ἀναριθμήτους δὲ ἐτύφλωσεν, καὶ ἄλλους ἐχειροκόπησεν καὶ
 ἐποδοκόπησεν. ἐπέτρεψεν δὲ τοῖς σὺν αὐτῷ εἰσελθεῖν ἕξ-
 10 τικοῖς ἄρχουσιν εἰσελθεῖν εἰς τοὺς οἴκους καὶ διαρπάσαι τὰς
 οὐσίας τῶν πολιτῶν· πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἀναρίθμητα δευρὸν
 ἐπεδείξατο τῇ πόλει, ἰππικὸν δὲ ποιήσας εἰσήγαγεν Ἀρτά-
 V. 281 βασδον σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις δεδεμένους διὰ
 Β τοῦ διῖππιον ἄμα Ἀναστασίῳ τῷ ψευδωνύμῳ πατριάρχῃ το-
 15 φλωθέντι δημοσίως καὶ ἐπὶ ὄνον ἐξανάστροφα καθήμενῳ, ὃν
 εἰς τὸ ἰππικὸν εἰσαγαγὼν ἐπόμπευσεν. πάλιν δὲ ὡς ὁμόφροντα
 αὐτοῦ ἐκφοβήσας καὶ δουλώσας, ἐν τῷ θρόνῳ τῆς ἱερουσύνης
 ἐκάθισεν. Σισίνιον δὲ τὸν πατρικίον καὶ στρατηγὸν τῶν
 Θρακησίων πολλὰ συνδραμόντα αὐτῷ καὶ συναγωνισάμενον, 20

3. ἑαυτοῦ A f, αὐτοῦ vulg. 12. ἄλλα add. ex A. 14. διὰ
 τοῦ ἰππικοῦ A. 17. εἰσαγαγὼν A, ἐξαγαγὼν vulg. ἐμό-
 φρων f.

duobus filiis excaecavit, Bactagium vero ad ferarum venatum capite
 truncari, caputque per dies tres in Milio publice suspendi iussit. de-
 mum vero post annos triginta iniuriarum memor et inclemens impe-
 rator in Choraë monasterium uxorem eius se conferre, in eo siqui-
 dem sepultus iacebat Bactagius, et eius ossa tumulo eruta proprio
 pallio deportata ad ea quae Pelagii vocitantur monumenta una cum
 iis qui sibi ipsis conscias manus intulerant proicere compulit. o
 factum prorsus inhumanum! multos insuper alios ex proceribus, qui
 Artabadi partes sequuti sunt, interfecit, innumeris oculos effodit, ma-
 nus istis, aliis pedes abscidit. ad haec extraneis quos secum in ur-
 bem introduxit nobilibus civium domos penetrare, et eorum facultates
 pro arbitratu sibi abripere permisit, ac denique infinita damna
 civitati intulit. celebratis etiam in circo ludis equestribus Artaba-
 sdum una cum filiis et amicis vinculis alligatum, nec non Anastasium
 falsi nominis patriarcham oculis privatum, et asino facie ad caudam
 versa insidentem publice per medium circi stadium invexit, et de iis
 ludibrii triumphum egit. caeterum Anastasium ceu sententiae suae
 sectatorem probe subactum et renovandae poenae timore emendatum
 in sacerdotii sedem restituit. Sisinnium etiam patricium et Thracen-
 sium ducem (quo adiutore ac simul praeliante imperium recepit) con-

ρίαν. μαγεία γὰρ καὶ δαιμόνων ἐπικλήσει πολλὰ κατὰ Χριστιανῶν κακὰ ἔτεκνήνατο. οὗτος καὶ τῷ αἵματι Οὐαλὶδ ἐποιωνήσεν.

A.M. 6237

Τούτῳ τῷ ἔτει Σουλεϊμὰν συναΐξας τὰ στρατεύματα αὐ-5
 τοῦ, αὐθις τῷ Μαρουάμ συμβάλλει, καὶ ἠττάται ἀποβαλὼν
 τοῦ ἰδίου λαοῦ χιλιάδας ζ, καὶ φρυγὰς εἰς Παλμύραν διασω-
 ζεται, κάλειθεν εἰς Περσίδα. ἰστασίασαν δὲ οἱ Ἐμεσηνοὶ καὶ
 οἱ Ἡλιουπολῆται καὶ Δαμασκηνοὶ τὰς πόλεις τῷ Μαρουάμ
 ἀποκλείσαντες· ὃς τὸν μὲν αὐτοῦ υἱὸν κατὰ τοῦ Δαχὰκ 10
 Β ἀποστείλας μετὰ δυνάμεως, αὐτὸς ἐπὶ τὴν Ἐμεσαν ἦλθεν, ἣν
 ἐν τέτρασι μηνσὶ παρέλαβεν. ὁ δὲ Δαχὰκ μετὰ κλειστής δν-
 τάμεως ἤρχετο. ὁ δὲ Μαρουάμ συμβαλὼν αὐτῷ κατὰ τὴν
 Μεσοποταμίαν μετὰ τὸ πολλοὺς ἀναιρεθῆναι τῶν σὺν αὐτῷ
 τοῦτον συλλαβὼν κτείνει· ἐν τούτοις Κωνσταντῖνος Γερμα- 15
 νίκειαν παρέλαβεν ἐπιστρατεύσας τὴν Συρίαν καὶ Δουλιχίαν
 ἄδειαν εὐρών διὰ τὴν τῶν βαρβάρων πρὸς ἀλλήλους μάχην.
 λόγῳ δὲ τοὺς ἐν αὐταῖς Ἀραβας ἀποστείλας ἀόπλους προσε-
 λάβετο, καὶ τοὺς πρὸς πατρὸς συγγενεῖς καὶ ἐν Βυζαντίῳ με-
 τήκισεν, σὺν καὶ πολλοῖς Σύροις μονοφυσίταις αἰρετικοῖς, 20

1. ἐφευρῆμενος A. 2. μαγείαις A. 6. τῷ add. ex A. 7.
 ἰδίου om. A. 8. καὶ οἱ Ἡλ. x. Δαμ. om. a. 15. Γερμανι-
 κίαν A. 17. βαρβάρων A a f, Ἀράβων vulg. 19. πρὸς μι-
 τρὸς A.

piti naribusque adeo commode circumposuit, ut praestigiatori digno
 malitia supplicio applicato, virum facile suffocaverit. magicis enim
 artibus daemonumque invocationibus multorum Christianis malorum
 auctor fuerat, isque etiam Valid caedis particeps extiterat.

A. C. 737

Hoc anno collectis omnibus copiis cum Marvam bello configit
 Suliman, militumque septem millibus ex exercitu desideratis supera-
 tur, et fugitivus Palmyram se recipit, atque inde in Persidem. Eme-
 seni quoque, ut Heliopolitae et Damasceni seditione adversus Marvam
 excitata, oclluis civitatum portis eidem ingressum negaverant. is
 filio adversus Dachac cum copiosa militum manu misso, ipse Emesam
 versus arma dirigit, et urbem mensium quatuor spatio in potestatem
 recipit. interea Dachac ingentibus copiis stipatus accessit, cum quo
 Marvam in Mesopotamia praelio congressus, multis occisiis, ipsam vi-
 vum captum neci tradidit. dum haec geruntur, Constantianus Germa-
 niciam invadit, exercitumque in Syriam et Dulichiam mittit, commo-
 dam ex barbarorum bellis vincendi occasionem nactus. Arabes etiam ex
 eis urbibus inermes eductos et in fidem suam receptos, nec non pa-
 tris consanguineos cum pluribus Syria monophysitis haereticorum

λοιμικῆ νόσος του βουβωνος ἀνέδραμεν τῆ πεντεκαιδεκατῆ ἐπινεμήσει, ἐν τῇ βασιλίδι πόλει. ἤρξατο δὲ αἰφνης ἀοράτως γίνεσθαι, ἐν τε τοῖς τῶν ἀνθρώπων ἱματίοις καὶ εἰς τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἱερά ἐνδύματα σταυρία ἐλαιώδη πλεῖστα. ἐγένετο 10 οὖν ἐπευθεν τοῖς ἀνθρώποις λύπη καὶ ἀθυμία πολλή τῇ τοιούτου σημείου ἀπορία· κατέλαβεν δὲ καὶ θεομηγρία ἀφειδῶς δλοθρευούσα οὐ μόνον τοὺς ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ αὐτῆς. ἐγένοντο δὲ καὶ φαντασίαι εἰς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐν ἐκστάσει γεγόμενοι, ἐνόμιζον 10 Β ξένοις τισίν, ὡς ἐδόκουν, καὶ βριαροῖς προσώποις στυροδεύειν, καὶ τοὺς ἀπαντῶντας αὐτοῖς, ὡς δῆθεν φίλους προσαγορεύον- τας καὶ διαλεγομένους. σημειούμενοι δὲ τὰ παρ' αὐτῶν λε- γόμενα ἐξηγούντο. ἑώρων τοὺς αὐτοὺς καὶ εἰς οἴκους εἰσερ- χομένους, καὶ τοὺς μὲν τοῦ οἴκου ἀναιροῦντας, τοὺς δὲ ξίφει 15 τιτρώσκοντας. συνέβαινε δὲ τὰ πλεῖστα τῶν παρ' αὐτοῖς λε- γομένων γενέσθαι οὕτως, καθὼς εἶδον. τῷ δὲ ἑαρινῷ καιρῷ τῆς πρώτης ἰνδικτιῶνος ἐπέτεινε μειζόνως, καὶ τῷ θερινῷ ἐξε- καύθη εἰς ἄπαξ, ὥστε ὀλοκλήρους οἴκους κλεισθῆναι παντε-

2. λοιμικῆ νόσος A, λοιμῆ τῆς νόσου vulg. 4. εἰς τὰ A, ἐν τοῖς vulg. 7. κατέλαβεν — — — ἀλλὰ καὶ τοὺς add. ex A. 9. καὶ φαντ. A, αἱ φ. vulg. 13. λεγόμενα A a f, λαλούμενα vulg. 14. καὶ ante εἰς add. ex A. 15. ἀναιροῦντας] ἐω- ρῶντας A a f.

malis obduratus et inemendatus perseveravit. pestilens illud bubo- nicis virus ad imperatricem usque urbem propagatum est indictione decima quinta. ac primum quidem invisio quodam modo et dere- pente corpora invadebat tum vero in hominum vestibus et in eccle- siarum sacris indumentis cruciculae plurimae oleagineo liquore com- persae conspiciebantur. quo signo quid portenderetur cum homines ignorarent, in magnum moerorem animique angustias adducti sunt. ira deorum inexorabili exitio non solum urbanos, sed etiam vicinae regionis incolae oppressit. exinde plures hominum in mentis aliena- tionem coniecti variis sese phantasiae figuris, vel spectris et sensuum stupore permiserunt illudi, adeo ut cum peregrinis et terriculantis faciei hominibus, ut sibi videbatur, societatem ac iter habere se putarent, quos etiam velut amicos, ubi occurrerent, compellarent, ac cum ipsis colloquerentur, et quae ab ipsis dicerentur, observantes, aliis enarra- bant. eosdem insuper in domos penetrantes quosdam ex obvis vel plane conficere, vel gladiis vulnerare conspiciebant. sed et pleraque ex iis, quae isti referebant, quemadmodum ipsi viderant, ita fieri contigit. insequente autem primae indictionis vere magis ac magis serpere et grassari contagium, circa messem vero ita eius incendium

πολλῆς οὐν περιστάσεως ἐπενοήθη δια ζῶων σαγμοῦ
 ὑποτετρακανθίλους σανίδας ἐπιτίθειν, καὶ οὕτως ἐκφε
 νεκρούς. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς ἀμάξας ἐπάνω ἀλλήλων
 5 ἐπιτίθειν. ἐν δὲ τῷ πληρωθῆναι πάντα τὰ τε ἐνά
 προύστεια μνήματα, ἔτι μὴν καὶ κιστέρας ἀνδρῶν
 κους καὶ πλείστους ἀμπελοῶνας διασκαφῆναι· οὐ
 καὶ τοὺς ἔνδον τῶν παλαιῶν τειχῶν κήπους εἰς τὴν
 προχωρῆσαι τῶν ἀνθρωπίνων σομάτων ταφήν·
 10 μὴ οὐδὲ ὑπαντῆσαι εἰς τὴν τοιαύτην χρεῖαν. παντὸς
 ἐκ τῆς τοιαύτης συμφορᾶς διαφθαρέντος διὰ τὴν αἰ
 γενημέτην εἰς τὰς ἱεράς εἰκόνας ὑπὸ τῶν κρατούντων
 Ξιν, αὐτίκα ὁ τῶν Ἀγαρηῶν στόλος κατέλαβεν ἀπὸ
 δρεΐας ἐν Κύπρῳ, ἐνθα ἦν καὶ ὁ Ῥωμαϊκὸς στόλος
 15 στρατηγὸς τῶν Κιβυρραιωτῶν ἐπιπεσὼν αὐτοῖς αἰφί
 λιμένι τῶν Κεραμαῖα, καὶ κρατήσας τὸ στόμιον το
 χιλίων δρομώνων ὄντων τρεῖς μόνους ἐξελῆσαι φασ.

2. σαγματουμ Α, σαυματ. α, σαυτουμ. f, σαγματ. τυ
 ὀποτετρακανθίλους σαν.] ὑπὸ τετρακανθίλους σαν. Α,
 Φιλουσανίδας α, ὑπὸ τετρακανθίλου σαν. vulg. ἐπ.
 utrobique. 5. τὰ τε ἐνάστεια καὶ προάστεια μνήμα
 ἐν ἄστεϊ καὶ προαστείῳ μν. vulg. 8. πρὸς τῇ
 14. καὶ add. ex Α. 16. Καιραμαῖα Α. 17. ἐξ
 ἐξελῆσαι vulg.

exarsit, ut quam plurimae domus incolis penitus orbae cla
 ac sepeliendis mortuis amici vivi deficerent. ex necessitati
 hunc modum urgentis angustia animantibus in quadrum a
 iunctis, ac suis clitellis instructis trabeculas, quibus affi
 superponere, ac ita mortuorum cadavera in tumulum effe
 ratum est, et cadavera rursus cadaveribus congesta coacervi
 ribus exportanda. cum vero tam urbis quam suburbiorum n
 mortuis corporibus oppleta exundarent, cisternas atque etia
 exsiccatas, nec non vineas excavare et effodere coacti, hort
 veteribus muris cinctos ad huiusmodi humanorum cadaverun
 rae officium destinare compulsi sunt, ac ne vix quidem eo
 iusmodi necessitati exhauriendae suffecerunt. porro cum on
 liae ex ista calamitate, nimirum ob sacrarum imaginum im
 a principibus abrogationem, diminutae vel penitus deletae a
 derepente Agarenorum classis Alexandriae instructa Cyp
 Romana classis stationem agebat, appellere visa est. cum
 byrrhaetarum dux Agarenos in Ceramaea portu occupatis
 bus ex improvise strenue fuisset adortus, ex mille hostium
 bus tres solos evasisse narrant.

των, και ἐξενίκησθαι Μαρουάμ ο των Αραβων αρχηγος, ως
προέφην.

A.M. 6240

Τούτω τῷ ἔτει ἐκίνησαν ἐκ τῶν ἀνατολικωτέρων μερῶν
τῆς Περσίδος λαοὶ λεγόμενοι Χωρασαῖται καὶ Μανροφόροι
κατὰ τοῦ Μαρουάμ καὶ πάσης τῆς συγγενείας τῶν προαρξάν-
των ἀπὸ Μουαμὲδ τοῦ ψευδοπροφήτου ἕως τοῦ αὐτοῦ Μα-
B ρουάμ, τοῦτ' ἔστι κατὰ τὸ λεγόμενον τέκνον τοῦ Οὐμαῖα. τού-
των γὰρ μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Οὐαλὶδ ἀλλήλους πολεμοῦν-
των καὶ ἀπασχολουμένων, οἱ λεγόμενοι υἱοὶ τοῦ Ἀχίμ καὶ 10
τοῦ Ἀλίμ, συγγενεῖς μὲν καὶ αὐτοὶ τοῦ ψευδοπροφήτου τυ-
χάνοντες, κεκρυμμένοι δὲ καὶ φυγάδες ὄντες κατὰ τὴν μι-
κρὰν Ἀραβίαν, ἀθροισθέντες πρωτεύοντος ἐν αὐτοῖς Ἀβραῖμ,
ἐκπέμπουσιν ἀπόδουλον αὐτῶν τινὰ λεγόμενον Ἀβουμουσσο-
λίμ εἰς τὸ Χωρασὰν πρὸς τινὰς τῶν αὐτόθι προυχόντων, 15
αἰτούμενοι συμμαχῆσαι αὐτοῖς κατὰ Μαρουάμ. οἱ δὲ συνα-
χθέντες πρὸς Χατταβᾶν τινὰ βουλευόνται, καὶ ἐπανιστῶσι
C τοὺς δούλους κατὰ τῶν ἰδίων δεσποτῶν, καὶ ἀναιροῦσι πολ-
λοὺς ἐν μιᾷ νυκτί, ὧν τοῖς ἄρμασι καὶ ἵπποις καὶ χρήμασι
καθοπλισθέντες, ἐγένοντο εἰς δυνατούς. διαίρουνται δὲ εἰς 20

4. ἐκίνησαν A f, ἐκινήθησαν a, ἐκινήθη vulg. 5. Χωροσαί-
ται A, Χουσαροῖται a. 8. Οὐμαῖα A, Μαῖα f, Οὐνοια a, Οὐ-
ναῖα vulg. 9. τούτων A, τούτων vulg. 10. Ἔχιν x. τ. Ἄλιμ
A. 11. αὐτοὶ add. ex A. 13. Ἀραβίαν, ἀθρ. A. Ἀραβίαν
καὶ ἀθρ. vulg. 14. Ἀβουμουσαλίμ A, Ἀβουμουσίμ a, Ἀβου-
μουσαλίμ f. 17. Χατταβᾶν A, Χαταβᾶν vulg.

A. C. 739 Hoc anno Gregorius ab Aruritis occiditur, Marvam vero Arabum
dux, quemadmodum superius retuli, victoria potitus est.

A. C. 740 Hoc anno Chorasani et Maurophori, populi eo nomine noti,
adversus Marvam et omnem praecedentium principum cognationem a
Muamed pseudopropheta usque ad Marvam, hoc est adversus Om-
maiae filium, ex postremis Persiae orientalis regionibus expeditionem
moverunt. post illatam quippe Valid necem Saracenis mutuis sese
bellis conficientibus, et circa caedes reciprocas occupatis, qui filii
Achim et Alim vulgo audiant, pseudoprophetae quidem genere orti,
occulti tamen et in minorem Arabiam prius fugitivi, nunc sub Abraim,
ex familia duce praecipuo, in unum collecti, quodam suo liberto, cui
nomen Abumusulim, ad quosdam Chorasani regionis proceres, misso,
sociis armis adversus Marvam convenire ab eis expetierunt. illi con-
venientes apud Chactabam quendam consilium ineunt, servisque in
dominos suos concitatis, plurimos eorum una nocte trucidant, et eo-
rum curribus, equis et facultatibus ditati et instructi, potentes repu-

πησας τους Ιμανίτας ο Αμουμιλίμ διεγείρει κατα
 σινῶν, καὶ ἀνελὼν αὐτούς, παραγίνεται ἐν Περασὶ
 Χατταβᾶ, καὶ πολεμήσας τὸν Βίνδαρα, παραλαμ
 5 νίκης ἅπαντας, ὡς ἑκατόν που χιλιάδας ἀνδρῶν.
 ἐπὶ τὸν Ἰβινούβειρα στρατοπεδεύοντα σὺν χιλιάσι
 κακέϊνον ἐξέλευσεν, καὶ καταλαβὼν τὸν Μαρουάμ εἰ
 βᾶν ποταμὸν ἔχοντα τριακοσίας χιλιάδας πολεμῆ
 πλῆθος ἀπειρον ἀναιρεῖ ἐξ αὐτῶν. καὶ ἦν ἰδεῖν κατὰ
 10 φῆν τότε ἕνα διώκοντα χιλίους, καὶ δύο μετακινούντας
 οὓς οὗτος κατὰ κράτος νικῶντας ὄρων ὁ Μαρουάμ
 εἰς Χαρράν, καὶ περάσας τὸν ποταμὸν, ἔκοψε τῆ
 ἀπὸ πλοίων οὖσαν. καὶ συμπαραλαβὼν πάντα τὰ
 καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, μετὰ τρισχιλίων ἀνδρῶν οἴκο
 15 τοῦ ἔφυγεν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον.

Τούτῃ τῷ ἔτει καταδιώκεται Μαρουάμ ὑπὸ τῶν Ι
 ρων, καὶ καταληφθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κτείνεται βαρυτάτ
 κροτηθέντος. ἤρχε δὲ αὐτῶν Σαλίχ υἱὸς Ἀλίμ, εἰ
 προλεχθέντων φυγᾶδων τῶν καὶ ἔξαποστειλάντων

1. δύο, Καῖσ. A, δύο καὶ Καῖσ. vulg. 2. Ἀβουμιλίμ
 λιμ a, Ἀβουμιλίμ f. 4. τὸν Ἰβινδᾶρα A. 8. τ
 δας A. 14. ἑξακισχιλίων a. 17. καταληφθεὶς I
 φθεὶς vulg. 18. υἱὸς Σαλίμ A. 19. Μουμου
 qui supra Ἀβουμουσουλίμ et Ἀμουμιλίμ audit.

tati sunt. iidem porro in duas tribus distribuntur, Cais
 rum et Imanitas, quorum fortiores Imanitas Amumillim cor
 istos movet in Caisinos, iisdemque deletis, in Persidem Cl
 cio suscipit expeditionem, praelioque cum Bindara inito, vi
 titus ad centum circiter hominum millia cepit. inde pro
 versus Ibinubirem exercitum hominum ducentorum millium
 tem, eundem pariter fudit et prostravit, tum vero Marva
 hominum millibus stipato ad Zabam fluvium obviam factu
 greditur et debellat, et innumeram hostium multitudinem
 nere erat eo in conflictu unum hominem mille sibi adve
 gantem, ut scriptura testatur, et duos solos myriades int
 quentes. eos ubi virtute sua victoriam sibi peperisse Ma
 spicit, Charran contendit, et amne traiecto, pontem navit
 ctum dirumpit, et ablatis, quas potuit, divitiis, ac tota fa
 vernarum suorum ter millibus fuga secessit in Aegyptum.

Hoc anno Maurophori Marvam bello insequuntur, et
 obviam sibi factum nacti, gravi certamine inito, interficiu
 autem Alim filius ex praefatis fugitivis, qui etiam Mum
 rant, Arabum imperium adeptus est. reliqui apud Samaris

λαβαν, και μετ' εκεινον τῷ ἀσελφῶ αυτου Αρσελα, και μετα
τουτον τῷ Ἰσέβιν Μούσε· και τῆς μὲν Συρίας στρατηγεῖν
ἔταξαν Ἀβδελᾶν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλίμ, και υἱὸν τοῦ Ἀλίμ, 5
τὸν δὲ αὐτὸν Ἀλίμ τῆς Αἰγύπτου ἄρχειν, τὸν δὲ Ἀβδελᾶν
Β τοῦ Ἀβουλαβᾶς ἀδελφὸν ἀπ' ἐκείνου ἔχοντα τὸν κληρὸν τῆς
ἀρχῆς ἐπὶ τῆς Μεσοποταμίας ἔταξαν. ὁ δὲ αὐτὸς Ἀβουλα-
βᾶς, ὁ και πάντων ἐξάρχων, ἐν Περσιδί κεκάθικε, μετατεθεί-
σης ἐπ' αὐτοῦ και τῶν συμμαχησάντων Περσῶν ἀπὸ Δαμα- 10
σκοῦ τῆς ἀρχῆς, και πάντων τῶν συλληφθέντων Θησαυρῶν, ὧν
ὁ Μαρουᾶμ ἐπεφέρετο. οἱ δὲ περισωθέντες υἱοὶ τε και συγ-
γενεῖς τοῦ Μαρουᾶμ ἐλθόντες ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἀφρικὴν,
κάκειθεν ἀντιπεράσαντες τὸ διορίζον μεταξὺ Αἰβύτης και Εὐ-
ρώπης τῆς κατὰ τὸν Ὀκεανὸν στενῆς θαλάσσης, τὸ λεγόμενον 15
Σεπταί, τὴν τῆς Εὐρώπης Σπανικὴν ὤκησαν μέχρι τοῦδε τοῦ
C χρόνου, ἔχοντές τινας προκατοικήσαντας αὐτόθι τῶν ἀπὸ Μαρ-
του διὰ πλοῦς ἐκριφέντων ἐκεῖσε, συγγενεῖς αὐτῶν ὄντας και
τῆς αὐτῆς θρησκείας. ἐκράτησεν δὲ ἡ ἐπὶ Μαρουᾶμ ἄλωσις
ἐτη 5', ἐν ἣ πᾶσαι μὲν αἱ κατὰ τὴν Συρίαν περιφανεῖς πό- 20

4. τὸν Ἰσέβιν Μούσε A, τὸν Ἰσεβημουσε a, Ἰσεβιμουσε f. τῷ
Ἰβιν Μουσαι vulg. 5. τὸν ἀδελφὸν — — — τὸν δὲ Ἀβδε-
λᾶν om. A. 8. Ἀβουλασβᾶς saepius vulg. 9. και καθῆξε A.
11. συλληφθ. A, συλλειφθ. vulg. 15. τῆς om. a. 18. διὰ
πλοῦς A, διὰ πλοίων vulg. ὄντας add. ex A.

chonitidem regionem congregati, ditionem omnem sorte distribuendam
deceverant, omnium quidem primo Abulabae, tum vero Abdelae
eius fratri post eum, ac deinde Ibi Musi. et Syriae quidem Abdelam
Alimi fratrem, et una Alimi filium praeesse statuerunt, ipsum vero
Alim Aegypti praefectum dederunt, Abdelam autem Abulabae fra-
trem ab eo imperii partem sortitum Mesopotamiam iusserunt tenere.
is porro Abulasbas, qui omnium praecipuus et potestate praebat,
solum in Perside posuit, evocatis nimirum Damasco qui sibi fuerant
auxilio Persis, et translato in Persidem imperio, una cum omnibus
thesauris, quos olim illuc Marvam importaverat. filii vero Marvam
et reliqui eius affines calamitatibus istis superstites ex Aegypto mi-
graverunt in Africam. inde maris angusti fretum Libyam ab Europa
iuxta oceanum disterminans traicientes (Septe loco nomen factum
est) Hispaniam Europae partem ad hoc usque tempus tenuerunt; alii,
licet superstitionis eiusdem, et ex eadem stirpe nati, quos nimirum
navibus deportatos illuc exposuit Mavia, eam regionem prius inco-
luerunt. porro clades ista sub Marvam recepta per annos sex dura-

τοῦ υἱοῦ Λέοντα εἰς βασιλέα, δι' Ἀναστασίου τοῦ ψευδωνί-
μον πατριάρχου καὶ σύμφρονος αὐτοῦ.

A.M. 6242 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Μουαμὲδ ἔτος α'.

5

V. 285 Β Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστασίασαν οἱ Χαλκιδεῖς τοῖς μαυροπό-
ροις Πέρσαις, καὶ ἀνῆρέθησαν ὑπ' αὐτῶν ἐν τοῖς ὄρεισις Ἐμέ-
σης χιλιάδες δ'. τὸ αὐτὸ δὲ γέγονεν καὶ κατὰ τὴν Ἀραβίαν
εἰς τοὺς Καϊσινοὺς ἐπὶ τῶν αὐτῶν Περσῶν. ἐλθούσης δὲ
τῆς κεφαλῆς τοῦ Μαρουὰμ ἐσφυρισμένης ἐπαύσαντο αἱ πλεί-
ους τῶν στάσεων. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει ἐκοιμήθη ὁ ἀγιώτατος
C πατριάρχης Ἀντιοχείας Θεοφύλακτος μηνὶ Δεσίῳ κθ'.

A.M. 6243 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Θεοδώρου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοὺς πλείους τῶν Χριστιανῶν, ὡς συγ-
γεγεῖς τῶν προαρξάντων, ἀνείλον οἱ προσφάτως κρατήσαντες,¹⁵
δὸλῳ τούτους χειρωσάμενοι, εἰς Ἀντιπατρίδα τῆς Παλαιστίν-
ης. καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ Κωνσταντῖνος τὴν Θεοδοσιούπολιν
D παρέλαβεν ἅμα τῇ Μελεϊτιῇ, καὶ ἡμυαλώτευσεν τοὺς Ἀρμε-
νίους. ὁ Θεόδωρος δὲ υἱὸς τοῦ Βικαρίου ἐκ τῆς μικρᾶς
Ἀρμενίας ὀρμώμενος ἐχειροτονήθη πατριάρχης Ἀντιοχείας. 20

2. βασιλεὺς add. ex A. 7. ὄροις A. 8. τὸ αὐτὸ A, τοῦτο
vulg. καὶ add. ex A. 16. χειρωσάμενοι A, κρατησάμε-
νοι vulg. 19. ἐκ add. ex A. 20. Ἀντιοχείας om. A f.

quod demum accidit. eodem autem anno, qui fuit indictionis quar-
tae proprius, sanctae pentecostes festo die impius Constantinus Ana-
stasii falsi nominis patriarchae et pravitatis eiusdem conscii opera
filium suum Leonem in imperii coronaque consortium admisit.

A. C. 742 Arabum ducis Muamed annus primus.

Hoc anno Chalcidenses adversus Maurophoros Persas tumultuati
in Emesae confiniis ad hominum millia quatuor ab eis deleti sunt,
atque id ipsum in Arabia adversus Caisinos ab iisdem Persis commis-
sum est. producto vero Marvam capite aromatibus ingeniose condito,
ex maxima parte tumultus deinde sedati sunt. eodem anno mensis
Desii die vicesimo nono santissimus Antiochiae patriarcha Theophy-
lactus morte obdormiit.

A. C. 743 Antiochiae episcopi Theodori annus primus.

Hoc anno Christianorum plurimos, ceu principibus nuper domi-
nium adeptis sanguine iunctos, Antipatride Palaestinae dolose compre-
hensos, Arabes duces ad principatum recenter eveci sustulerunt e
medio. eodem anno Constantinus, Theodosiopoli una cum Melitiae
capta, Armenios in servitutum mitit. Theodorus autem vicarii filius
e minori Armenia oriundus Antiochiae patriarcha consecratus est.

νικοῦ πατριάρχου πολλὰ τὰ ἔτη. καὶ τῆ κ' τοῦ αὐτοῦ με-
 νος ἀνῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ φόρῳ σὺν Κωνσταντίνῳ τῷ
 C ἀνιέρῳ προέδρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐπισκόποις, καὶ ἐξεφώνησαν 5
 τὴν ἑαυτῶν κακόδοξον αἵρεσιν ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, ἀνα-
 V. 286 θεματίσαντες Γερμανὸν τὸν ἁγιώτατον, καὶ Γεώργιον τὸν Κύ-
 πριον, καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσορρόαν Δαμασκηνὸν τὸν Μασ-
 σοῦρ, ἄνδρας ἀγίους καὶ αἰδεσίμους διδασκάλους.

A. M. 6246 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κωνσταντίνου ἔτος α'. 10

D Τούτῳ τῷ ἔτει Μουαμέδ, ὁ καὶ Ἀβουλαβᾶς, τέθνηκεν,
 κρατήσας ἔτη ε'. ἦν δὲ Ἀβδελᾶς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ εἰς τὸν
 τόπον τῆς βλασφημίας αὐτῶν τὸ Μάχχαν. γράφει σὺν πρὸς
 τὸν Ἀβουμουσλίμ ὄντα κατὰ τὴν Περσίδα, φυλάξαι αὐτῷ
 τὸν τόπον τῆς ἀρχῆς, καθὼς ἐκληρώθη αὐτῷ. ὁ δὲ μαθὼν 15
 Ἀβδελᾶν τὸν υἱὸν Ἀλί, ἀδελφόν δὲ Σαλίμ τοῦ μοναστρατή-
 γου Συρίας, τὴν ἀρχὴν αὐτῷ περιποιούμενον, καὶ ἐρχόμενον
 κρατῆσαι τὴν Περσίδα, ἐναντιούμενον δὲ τοῖς Πέρσαις, καὶ
 P. 360 προσκείμενον τοῖς τῆς Συρίας, οἱ καὶ συνεμάχουν αὐτῷ, διε-
 γείρας τὰ τῆς Συρίας στρατόπεδα, συμβάλλει αὐτῷ κατὰ τὴν 20

3. τῆ κ' τοῦ α. A. 5. προέδρῳ add. ex A. 12. Ἀβδελ-
 λᾶς A (ubique), Ἀβδελᾶς vulg. 13. τὸ Μάχχαν] τὴν M. mg.
 Par., Τιμάχη vulg., Τιμάχην a, om. A f. 14. Βουμουσλίμ f.
 17. περιποιούμ. A, παραπ. vulg. 18. τῆς Περσίδος A. 20.
 τῆς Συρίας] σὺν αὐτῷ A. κατὰ τὴν Τοίβην A.

parae adversariis, Constantinus Constantinum monachum, qui Sylaei
 episcopus fuerat, manu tenens conscendit ambonem, et clara elataque
 voce votis conceptis bene precatus, Constantino, inquit, oecumenco
 patriarchae multi anni. et vicesimo septimo mensis Augusti impera-
 tor in forum progressus cum sacrilego Constantino et reliquis episco-
 pis, qui omnes pravam suam haeresim coram universo populo promul-
 gaverunt, et sanctissimum Germanum, Georgium Cyprium, Ioannem
 Chrysorrhoom Mansuris filium, viros sanctos et venerandos doctores
 anathemate ferire ausi sunt.

A. C. 746 Cpoleos episcopi Constantini annus primus.

Hoc anno Muamed, qui Abulabas etiam dictus, moritur, postquam
 principatu potitus est annos quinque. Abdellas autem frater eius in
 loco blasphemiae eorum dicato Mecha oppido morabatur. is ad Abu-
 muslim, qui in Persia degabat, scribit, ut sibi principatus partem,
 quae sorte obtigerat, servaret. hic ex adverso Abdellam filium Ali,
 Salem vero Syri supremi ducis fratrem principatum sibi procari co-
 gnoscens, ac ideo in Persiam, ut eam sibi subiiciat, accedere, Persis
 tamen adversari, et in Syriae incolae propendere, qui etiam cum eo

Α.Μ. 6247 Ἐπιτομὴ ἀποκρισίου
Ἰουλιανῆς ἐπιστολῆς
Ἄράβων ἀρχηγοῦ Ἀβδελῶ, Ῥώμης ἐπισκόπου Παύλου
ἔτος α΄. 5

V. 287 Τούτῳ τῷ ἔτει Νικήτας ὁ Ἡλιουπόλεως ἀνεθεματίσθη
D ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πάσης. ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Σί-
ρους τε καὶ Ἀρμενίους, οὓς ἤγαγεν ἀπὸ Θεοδοσιουπόλεως
καὶ Μελιτινῆς, εἰς τὴν Θράκην μετέβλεψεν, ἐξ ὧν ἐπλατύνθη
ἡ αἵρεσις τῶν Παυλικιανῶν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ πόλει, 10
ὀλιγωθέντων τῶν οἰκητόρων αὐτῆς ἐκ τοῦ θανατικοῦ, ἤνεγκεν
συμφαμίλους ἐκ τῶν νήσων καὶ Ἑλλάδος καὶ τῶν κατοικικῶν
μερῶν, καὶ ἐποίησεν κατοικῆσαι τὴν πόλιν καὶ κατεπέκνωσεν
αὐτήν. τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ ἐζήτησαν οἱ Βούλγαροι πάντα διὰ
τὰ πισθέντα κάστρα· καὶ τοῦ βασιλέως ἀτιμάσαντος τὸν 15

P. 361 ἀποκρισιάριον αὐτῶν, ἐξῆλθον φροσσατικῶς, καὶ ἦλθον ἕως
τοῦ μακροῦ τείχους, κατὰ τῆς βασιλίδος πόλεως τὴν ὁρμὴν
ποιησάμενοι. πολλὴν οὖν ἄλωσιν ἐργασάμενοι καὶ αἰχμαλω-
σίαν λαβόντες, ὑπέστρεψαν ἀβλαβεῖς εἰς τὰ ἴδια.

Α.Μ. 6248 Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμὸς γέγονεν κατὰ τὴν Παλαισιτίην 20

2. οὐκ εὐαρ. A, ἀναρ. vulg. 3. τῷ Ἀβδελῶ διευδύνεται A,
τοῦ Ἀβδελῶ δεύθουνεν vulg. 9. τὴν add. ex A. ἐπλατύνθη
A, ἐπληθύνθη vulg. 12. συμφαμίλους A α, συμφαμίλλους
vulg. 16. αὐτῶν add. ex A. 20. Τούτῳ τῷ A, τῷ δ' αὐ-
τῷ vulg.

verat, manibus interficitur. turmae autem dissipatae summis licet
honoribus cumulatae reditum eodem die susceperunt. hic fuit Abdel-
lae imperii ordo.

A. C. 749 Arabum ducis Abdellae, Romae episcopi Pauli annus primus.
Hoc anno Nicetas Heliopoleos episcopus ab universo ecclesiae
coetu anathemate percussus est. imperator autem Constantinus, quos
Theodosiopoli et Melitine Syros et Armenios eduxit, in Thraciam
transtulit, quibus Paulicianorum haeresis aucta est. urbe pariter tota
civibus peste sublatis destituta, ex insulis, Graecia, et inferioribus
aliis regionibus incolas alios cum integris etiam familiis asportatos,
ut eam habitarent, transtulit, atque ita civibus ut prius refertam ac
populosam reddidit. eodem etiam anno Bulgari ob nova castra ex-
tracta nova quoque pacta postulant. imperatore apocrisiarium eorum
spernente, ipsi ignominiam ulturi, ad longum usque mare versus
urbem cum exercitu bene instructo irrumpunt, magnaue strage edita,
et multitudine captivorum abducta, illaesi et incolumnes proprias do-
mos repetunt.

A. C. 748 Hoc anno terrae motus haud levis in Palaestina et Syria contigit

οὐρανόν, ὡς ἐνόμιζον. οἱ δὲ μηδὲν ἀξιόλογον τῆς ἐκείσε κλη-
ρουχίας ἔχοντες, εἰς γῆν ἀνθυπέστρεφον τὰ μέλη συντριβέν- 5
τες, ὧν τοὺς ἐξάρχοντας τῆς πλάνης Ἀβδελλᾶς ἀνείλεν διὰ
τοῦ Σαλίμ κατὰ τὴν Βέρροϊαν καὶ Χαλκίδα ὄντας ἀρι-
θμὸν ἕξ.

- A.M. 6251 *Τούτῳ τῷ ἔτει φθόνη τοὺς Χριστιανοὺς ἐκόλυσαν Ἄρα-
P. 362 βες ἐκ τῶν δημοσίων χαρτοθεσίων πρὸς ὀλίγον χρόνον, αὐθις 10
δὲ ἀναγκασθέντες ἐγχειροῦσιν αὐτοῖς τὰ αὐτά, διὰ τὸ μὴ δύ-
νασθαι αὐτοὺς γράφειν τὰς ψήφους, καὶ ἐπεστράτευσαν τὴν
Ῥωμανίαν, καὶ ἠχμαλώτευσαν πολλοὺς, καὶ Παῦλον τὸν
V. 288 στρατηγὸν τῶν Ἀρμενίων πολεμήσαντες εἰς τὸν Μέλαν ἀνεί-
λον μετὰ πλήθους στρατοῦ καὶ τεσσαεράκοντα δύο ἄνδρας ἐπι- 15
Βσήμους δεσμίους ἤγαγον, καὶ κεφαλὰς πολλὰς. ὁ δὲ βασι-
λεὺς ἐπεστράτευσεν τὴν Βουλγαρίαν, καὶ ἔλθων εἰς Βερέγω-
βαν εἰς τὴν κλεισοῦραν, ἐπήνησαν αὐτῷ οἱ Βούλγαροι, καὶ
πολλοὺς τῶν αὐτοῦ ἀνείλον, ἐν οἷς καὶ Λέοντα πατριχίον καὶ
στρατηγὸν τῶν Θρακησίων, καὶ Λέοντα ἕτερον λογοθέτην τοῦ 20*

5. συντριβέντες A, συντρίβοντες vulg. 11. δὲ add. ex A. 14.
Ἄρμενιακῶν A.

distractis, depositisque vestibus nudis, conscensis aedificiorum moe-
nibus, in capita praecipites se agebant, quo, ut magicae superstitionis
fallacia decepti, et a diabolo potentius occupati rebantur, in
caelum promptius evolarent. illic porro haereditatis et sortis sibi
propositae nil aestimabile dignum reportantes, membris omnibus con-
terendi in terram gravius dilahabantur. huius erroris antesignanos
sex numero repertos, quum Berrhoeae, tum in Chalcide, opera Salem
Abdellas e medio sustulit.

- A. C. 751 *Hoc anno a publicis vectigalium actis conficiendis ad breve tem-
poris spatium Saraceni invidia moti Christianos prohibuerunt, rursus
autem necessitate compulsi, quod ipsi numeros et summas scribe
non possent, eadem eis reposuerunt in manus, et irruptione in Ro-
maniam facta plures abduxerunt captivos, Paulumque Armeniorum du-
cem, inuito ad Melam cum eo certamine, exercitusque partem non con-
temnendam, quadraginta duobus viris e Romana ditione spectatissi-
mis, pluribusque aliis compedibus astrictis in captivitatem secum ab-
actis, prostraverunt. imperator autem armis in Bulgariam motis, ve-
nit Beregabam, at Bulgari ad clusuram obviam facti plurimos ex eius
militibus deleverunt, inter quos Leo patricius et Thracensium dux,
alter Leo cursus publici logotheta, et ex confusa plebe non pauci*

τῆς Διαρεκῆς γινόντες τὸν υἱὸν τοῦ πρωτοσυμβουλοῦ Θεοῦ, ὡς
P. 363 τροφία αὐτῶν, καὶ ἐξήνεγκαν δόγμα τοιοῦτον. καὶ εἰσηλθόν
οἱ Μαυροφόροι εἰς τὸν οἶκον τῆς πλάνης αὐτῶν, καὶ ἀπέ-
κτειναν τοὺς κλειδούχους ὀνόματα ζ. καὶ ἐξῆλθόν τινες ἐπὶ
τὸν Βάσρασον, καὶ ἤχμαλώτευσαν πολλούς, καὶ χρήματα ἔλα-
βον πολλά.

A.M. 6253 Τούτῳ τῆ ἔτει ἔστασίασαν οἱ Κασιωῖται κατὰ τῶν Μαυ-
ροφόρων διὰ γυναῖκας. ἔμειναν γὰρ ἐξ αὐτῶν εἰς οἶκον, ἐν
B ἧ ἔμενον ἀδελφοὶ τρεῖς, καὶ ἠθέλησαν τὰς γυναῖκας αὐτῶν 10
ποικίσαι. ἐγερθέντες δὲ οἱ τρεῖς ἀδελφοί, ἀπέκτειναν καὶ
ἔχωσαν αὐτοὺς. οἱ δὲ συναχθέντες, ἀπέκτειναν καὶ τοὺς λοι-
πούς. καὶ πέμψας ὁ Σαλίμ τὰ στρατεύματα διὰ δόλου, ἦλθον
ἄνωθεν αὐτῶν. καὶ πιάσαντες αὐτοὺς ἐφοῦρκισαν τοὺς τρεῖς
ἀδελφούς, καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν. καὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα 15
εἰσηλθὲν ἐν τῇ ἀγίᾳ συνάξει εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, καὶ
τοῦ μητροπολίτου παρισταμένου καὶ ἐκφωνήσαντος τό· ὁ
V. 289 γὰρ λαός σου ὀσσωπεῖ σε, καὶ ἰκετεύει σε, ἐξήνεγκαν αὐτόν,
καὶ ἀπέκλεισαν ἐν φυλακῇ, καὶ ἄλλος ἐπλήρωσε τὴν ἀγίαν

2. πρωτοσυμβούλου A, πρωτοσυμβόλου vulg. 8. post Κασιω-
ται e f haec inserunt: καθ' ὃ μ. α. σ. ι. ν. Ἀραβες καλοῦσιν υἱοὶ τοῦ
Καῆς ὡς γενεαλογούνται. 13. ὁ Σαλίμ ὁ Ἐλεχος A. 16.
εἰσηλθὸν A. 18. καὶ ἡ ἐκκλησία σου add. A f post λαός σου.
ὀσσωπεῖ σε om. A f.

dam ex Maurophoris Dabeci emersere, qui protosymbuli filium, quod
eorum nutritium ageret, deum esse praedicarent. in hanc quoque
mentem promulgavere dogma. Maurophori subinde in fanum errori
suo dicatum ingressi aedituos numero sexaginta maclaverunt. quidam
autem Basrasum profecti, plerisque in captivitatem abactis, ipsi opes
innumeras abstulerunt.

A. C. 753 Hoc anno Casiotae in Maurophoros tumultuati sunt foeminarum
causa. in domo etenim, in qua tres fratres habitabant, ex illis non-
nulli mansionem habentes coniuges eorum in illiciti concubitus coe-
num voluerunt demergere. exciti vero fratres illi tres morte eis illata
iniuriam ulti sunt, et terra caesa corpora occultaverunt, et in unum
collecti reliquos pariter dederunt neci. Salem vero missis insidiose
militibus, impetuque in eos facto, cunctos in potestatem accepit, et
fratres quidem illos tres laqueo, plurimos alios ferro confecit. porro
die solemnitati paschali dicato. Christiana plebe in coetum collecta, Salem
ille communem et praecipuam ecclesiam ingressus est, metropolitam vero
sacris altaribus astantem, et elata voce exclamantem: populus tuus te
precatur, et te rogat, corripi iussit, et in carcerem detraudi, alio inter-
rim sacerdote ad sanctam synaxium complendam suffecto, ex quo timor

στας τὴν διὰ γῆς καὶ θάλασσης κατ' αὐτοῦ κίνησιν, λαβὼν εἰς
 συμμαχίαν ἐκ τῶν προσπαρωκειμένων ἐθνῶν χιλιάδας κ', καὶ
 τούτους εἰς τὰ ὀχυρώματα στήσας, ἠσφαλίσατο ἑαυτόν. ὁ δὲ
 Βασιλεὺς ἐλθὼν ἠπλίκευσεν εἰς τὸν κάμπον Ἀγγιάλου· καὶ
 τῇ λ' τοῦ Ἰουτίου μηνὸς τῆς α' ἰνδικτιῶνος, ἡμέρα ε', ἐφάνη
 Τελέτιζης μετὰ πληθους ἐθνῶν ἐρχόμενος, καὶ συμβαλόντες
 πόλεμον κόπτουσιν ἀλλήλους ἐπὶ πολὺ, καὶ τραπεῖς Τελέ-
 τιζης ἔφθογεν. ἐκράτησε δὲ ἡ μάχη ἀπὸ ὤρας ε' ἕως ὀψέ,
 καὶ πολλὰ πλήθη Βουλγάρων ἀνηλώθησαν, πολλοὶ δὲ ἐχει-
 ρώθησαν, ἄλλοι δὲ καὶ προσεργήσαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀρθεὶς
 ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ νίκῃ, ἐθριάμβευσεν ταύτην ἐπὶ τῆς πόλεως.
 ἀρματωμένος σὺν τῷ στρατῷ εἰσελθὼν, εὐφημούμενος ὑπὸ
 τῶν δῆμων καὶ ξυλοπανδούροις σύρων τοὺς χειρῶθέντας Βουλ-
 γάρους, οὓς ἔξωθεν τῆς Χρυσῆς πόρτης ἀποτιμηθῆναι ἐκέλευ-
 σεν ὑπὸ τῶν πολιτῶν. τὸν δὲ Τελέτιζην στασιάσαντες οἱ Βουλ-
 γαροὶ ἀπέκτειναν σὺν τοῖς ἄρχουσι αὐτοῦ, καὶ ἔστησαν Σα-
 βῖνον γαμβρὸν ὄντα Κορμεσίου τοῦ πάλαι κυρίου αὐτῶν.
 τοῦ δὲ Σαβίνου εὐθέως ἀποστείλαντος πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ
 ζητοῦντος ποιῆσαι εἰρήνην, κομμένδον ποιήσαντες οἱ Βούλγα-
 ροὶ ἀντέστησαν τῷ Σαβίνῳ στερεῶς, λέγοντες· ὅτι διὰ σοῦ

3. κ'] κς' α, ς' β. 20. fort. κομβέντων cfr. p. 262, 5.

tum missa, imperator Thraciam versus perrexit. Teletsis terra ma-
 rique adversum se paratam audiens, vicinarum nationum viginti mil-
 libus in auxilium accitis et per munita loca distributis, ipse praesi-
 dio se inclusit. imperator vero in Anchiali agris castra metatus est.
 porro Iunii die trigesimo, indictione prima, feria hebdomadis quinta,
 Teletsis cum numerosa auxiliariorum multitudinis progredi tandem
 visus est, consertaque pugna, mutua utriusque partis caedes ingens
 edita, fuisque demum Teletsis copiis ipse fugam arripuit. duravitque
 pugna ab hora quinta usque ad vesperam, et maximus Bulgarorum
 numerus certamine illo deletus, multi capti, alii ukro ad Romanos
 defecerunt. imperator prospero victoriae successu elatus, armis omni-
 bus cum toto exercitu instructus, urbem triumphum ducens ingressus
 est, laetisque totius civitatis vocibus exceptus, Bulgarios bello captos
 xylopanduris vinctos in eam inexit, eosque demum extra Chrysen
 portam a civibus capite truncari iussit. Bulgari autem seditione in
 Teletsem mota ipsum ac cunctos eius proceres dederunt aperi, Saba-
 num vero Cormesii quondam principis generum constituerunt ducem.
 cum vero Sabinus legatos de pace ad imperatorem confestim desti-
 nasset, Bulgari comitiis habitis Sabino pertinaciter se opposuerunt,
 clamantes: Bulgaria tui causa Romanorum potestati subiicienda est.

εκατὸν μίλια τὸ πέλαγος ἀπολιθωθῆναι ἐκ τοῦ κρύους ἐπὶ
 τριάντα πῆχεις τὸ βάθος, καὶ ἀπὸ Ζηκχίας μέχρι τοῦ
 Δανουβίου καὶ τοῦ Κούφη ποταμοῦ καὶ τοῦ Δάμαστρί τε
 καὶ Δάναπρι καὶ τῶν Νεκροπύλων καὶ τῆς λοιπῆς ἀκτῆς
 μέχρι Μεσημβρίας καὶ Μηδείας ὅμοια πεπονθότων. τοῦ δὲ
 τοιοῦτου πάγου ἐπιχειρηθέντος ἠϋξήθη ἐπ' ἄλλας εἴκοσι πῆ-
 χεις, ὥστε συμμορφωθῆναι τὴν θάλασσαν τῇ ξηρᾷ, καὶ πε-
 C ζοβατεῖσθαι ὑπερθεῖν τοῦ κρύους ἀπὸ τε Χαζαρίας, Βουλγα-
 ρίας καὶ τῶν λοιπῶν παρακειμένων ἐθνῶν, παρά τε ἀνδρά- 10
 πων ἀγρίων τε καὶ ἡμέρων ζώων. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνί
 τῆς δ' Ἰνδικτιῶνος τοῦ τοιοῦτου πάγου κατὰ θεοῦ ἐξέλευσιν
 εἰς πλεῖστα καὶ διάφορα ὄροφάνῃ τμήματα διαιρεθέντος, καὶ
 τῇ τῶν ἀνέμων βίᾳ ἐπὶ Δαφνουσίαν καὶ τὸ Ἱερὸν κατενεχθέν-
 τος, οὕτω διὰ τοῦ στενοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν ἔφθασαν μέχρι τῆς 15
 Προποντίδος καὶ τῶν νήσων καὶ Ἀβίδου πᾶσαν τὴν παρα-
 λίαν ἀκτὴν ἐπλήρωσαν, ὧν ἀντόπται καὶ ἡμεῖς γεγόναμεν ἐπι-
 βάντες ἐπὶ ἐνὸς αὐτῶν σὺν καὶ τισιν ὀμηλίκους λ', καὶ παί-
 ζοντες ἐπάνω αὐτοῦ. εἶχον δὲ καὶ ζῶα ἄγρια τε καὶ ἡμερα
 D τεθνεῶτα. πᾶς δὲ ὁ βουλόμενος ἀπὸ Σοφιανῶν ἕως τῆς πό- 20
 λεως, καὶ ἀπὸ τῆς Χρυσσπόλεως ἕως τοῦ ἁγίου Μάματος,

14. κατενεχθέντος A, διενεχθ. vulg. 17. καὶ add. ex A. 18.
 ὀμηλίκους A f, ὀμηλίξιν vulg.

trionem et occidentis plagam incubuit, adeo ut in borealibus ponti
 maritimis mare ad centum millia in longum, in profundum vero cu-
 bitus triginta prae frigore in lapidis duritiem concreverit, quod etiam
 in toto illo terrarum tractu, qui a Zecchia usque ad Danubium et
 Cuphem fluvium et Damastrim et Danaprim et Necropylos reliquum-
 que litus usque ad Mesembriam et Mediam interiacet, obtinuit. hu-
 iusmodi vero glacies copiosa deinde nive cooperta ad alios viginti
 cubitos excrevit, adeo ut mare solidae continenti quam simillimum,
 ad Chazariae, Bulgariae, caeterarumque nationum adiacentium fines
 tutum iter hominum animaliumque quum silvestrium tum domestico-
 rum pedibus praebuerit. indictionis autem secundae mense Februa-
 rio, glacies huiusmodi dei iussu in multa ac varia frusta montium
 speciem referentia disrupta est, quae ventorum vi ad Daphnussiam et
 Hierum delata, inde per ponti fauces in urbem delata et ad Propo-
 ntidis terminos, insularum et Abydi maritimas omnes oras, cuius de
 visu testes exitimus, implevit. in unum quippe illius fragmentum
 quasi triginta aetatis eiusdem iuvenes ludibundi ascendimus. erant
 autem in fragmentis istis congesta ferarum domesticorumque anima-
 lium cadavera. a Sophianorum sane portu ad urbem usque, et a

αἰτῶν προσραγὲν τῇ τῆς ἀκροπόλεως σκάλα συνεί
 τῆν. ἔπερον δὲ παμμέγεθες τῷ τείχει προσραγόν,
 γάλως ἐδόνησεν, ὡς καὶ τοὺς ἐνδοθὲν οἴκους συμμετ
 σάλου. εἰς τρία δὲ διαρραγὲν διέζωσεν τὴν πόλιν
 Μαιγγάνων ἕως τοῦ Βοσφόρου, ὅθ' ἵκνῃ τὸ ὕψος
 τῆς πόλεως τὰ τείχη· πάντες δὲ οἱ τῆς πόλεως
 καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες ἀδιαλείπτως τῇ θείᾳ τούτι
 καρτέρου καὶ μετὰ θρήνων καὶ δακρύων οἴκοι ἀ
 ἄποροῦντες τί εἰπεῖν πρὸς τοῦτο. τῷ δ' αὐτῷ ἔπει μ
 τίφ' ἀστέρης ἀθρόως ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες ὅφ'
 πάντα τοὺς ὄρωντας τὴν τοῦ παρόντος αἰῶνος ὑπο
 εἶναι συντέλειαν· αὐχμὸς τε πολὺς γέγονεν, ὡς ξι
 καὶ πηγᾶς. ἀγαγὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν πατριάρχον
 αὐτῷ· ἄρτι τί ἡμᾶς βλάπτει, εἴαν λέγωμεν τὴν
 χριστοτόκον; ὁ δὲ περιπτυσσόμενος αὐτὸν λέγει· ἐλ
 σποτα, μηδὲ εἰς ἐννοιάν σου ἔλθῃ οὗτος ὁ λόγος·
 ὅσα στηλιτεύεται καὶ ἀναθεματίζεται Νεστώριος ὁ·

1. ἀκωλύτως A, ἀκάλυτος vulg. 4. οἴκους A, οἰκοί
 5. διέζωσεν A, καὶ ἐζωσεν f, ἐζωσεν vulg. 7. priu
 λεως om. A f. 8. καὶ παῖδες add. ex A. 11. ἀδ
 ex A. 15. λέγωμεν A, λέγομεν vulg. 17. οὔτος
 vulg.

Chrysopoli usque ad sancti Mamantis et Galatae littus
 sicco pede et absque difficultate velut per solidam terram
 tur. unum porro ex istis ad acropoleos scalam allisum ea
 git. aliud horrendum certe ac ingens ad murum cum imp
 lens, adeo valide concussit, ut commotionis tremorem, qui
 habitabant, experirentur. illud demum in tres discissum
 Manganis ad Bosphorum urbem circumcinxit, cum alioquin
 magnitudinis quae urbis muros superaret. cuncti autem u
 lae quum viri tum mulieres tum infantes spectaculis istius
 tissime detenti, mox in gemitus et lachrimas soluti dom
 bant, quid vero de istis sentirent, prorsus ambigebant. eiu
 que anni mense Martio stellae crebro quasi e caelo deci
 sunt, adeo ut cuncti portentorum huiusmodi spectatores effe
 praesentis consummationem advenisse coniectarent. siccit
 et ventorum ariditas talis incubuit, ut fontes ipsi exaruerit
 rum imperator patriarcham ad se accersitum ita alloquitur
 genitricem Christi matrem asseruerimus, quid inde mali po
 ille imperatorem complexus: miserere domine, inquit, ne
 tuam cogitatus huiusmodi unquam subeat. an non vides q
 matus et execrandus per universam ecclesiam habetur Nesto

θεῖν θέλων ἠρωτήσα· ἕως δέ σου ὁ λογος.
 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπῆλθον πάλιν οἱ Τοῦρκοι ἐπὶ τὰς Κα-
 σπίας πύλας καὶ εἰς Ἰβηρίαν, καὶ πολεμήσαντες μετὰ τῶν
 Ἀράβων, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων ἀπώλοντο πολλοί. ὁ δὲ Ἀβδελ-
 5 λᾶς πανουργία τοιαύτη κατέλε τῆς ἀρχῆς τὸν Ἰσὲ, εἰς ὃν,
 ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ὁ τρίτος κληρὸς τοῦ κρατεῖν μετ' αὐτὸν
 ἔπεσεν. κεφαλαλοῦμενον γὰρ ἡμικρανικῶς αὐτὸν ὄρωσ, καὶ
 σκοτοματικῶς πληρούμενον, πείθει θεραπευθῆσεσθαι μέλλειν,
 εἰ ταῖς ῥίσις ἐμφυσηθῆ ὑπὸ πταρμικῷ τινὶ ἐνοκεναζομένῳ τῷ
 αὐτοῦ ἱατρῷ, Μωσσεῖ τινὶ τοῦνομα, διακόνῳ τῆς Ἀντιοχείου
 ἐκκλησίας· ὃν ἤδη δωρεαῖς ἦν πεπεικῶς δοιμύτατον κατα-
 10 σκευάσαι φάρμακον, μετὰ τοῦ καὶ ναρκῶδες εἶναι σφόδρα.
 καὶ δὴ πεισθεὶς ὁ αὐτὸς Ἰσέβιν Μούσε τῷ Ἀβδελᾷ, καίπερ
 ἀσφαλιζόμενος τοῦ συμφαγεῖν αὐτῷ διὰ τὴν ἐπιβουλήν, ἐδέξατο
 15 διάρινον. καὶ πληρωθεὶς περὶ τὴν κεφαλὴν πάσας τὰς αἰ-
 σθήσεις μετὰ τῶν ἡγεμονικῶν ἐνεργειῶν στερηθεὶς, ἄφωτος
 προῦκειτο. προσκαλεσάμενος δὲ τοὺς ἡγεμόνας καὶ προῦχον-
 τας τοῦ γένους ὁ ἀδελφός, ἔφη· τί ὑμῖν δοκεῖ, περὶ τοῦ

3. ἐπῆλθον A. 6. τὸν Ἰσέβιν Μούσε A, τὸν Ἰσσεῖβιμουσέ a,
 τὸν Ἰσέβιν Μούσε f, τὸν Ἰσεῖβιμουσαι vulg. 8. αὐτὸν ante
 ὄρωσ add. ex A. 10. σκευαζομ A. 14. Ἰσέ] Ἰλὲ A, εἰσὲ
 vulg., εἰξε conl. Goar. sed recte habet nominis forma omisso
 patris nomine βιν Μουσέ h. l. filius Mose. 16. διὰ ῥίνων A f,
 διάρινον vulg. τὰ περὶ τὴν A. πάσας τε τὰς A. 19.
 ὁ Ἀβδελᾶς conl. Goar. in mg.

haec imperator, discendi cupidus, ait, quaestionem proposui, apud te
 secretum hoc nulli revelandum permaneat.

A. C. 756

Hoc anno Turci in Caspias portas et Iberiam irruptionem secun-
 dam fecerunt, pugnaque cum Arabibus conserta, ex utraque parte
 cecidere non pauci. porro Abdellas Iscibi Musae, in quem, ut supe-
 rius enarratum est, imperandi sors tertio ordine devolvebatur, prin-
 cipatu hac arte defraudavit. cum enim eum hemicranico ac verti-
 ginoso capitis dolore laborare videret, ipsum sanatum iri persuasit,
 si in nares eius insufflaretur medicamentum sternutamenta movens,
 confectum a quodam suo medico, Moyse nomine, Antiochenae eccle-
 siae diacono, quem iam ante ipse Abdellas muneribus corruperat, ut
 nimirum medicamentum violentum simul ac soporiferum praepararet.
 is facile persuasus, morem Abdellae gerit, ac licet ab insidiis cavens
 a conviviis quoque cum eo ineundis sibi temperandum putaret, hau-
 sit tamen naribus medicamentum. confestim vero capitis gravedinae
 laborans ac sensibus occupatis turbatus, rationis etiam functionibus
 et principis partis ductu privatur, et exanimis iacebat. Abdellas sub-

δεξιὰς ἔδωκαν τῷ υἱῷ τοῦ αὐτοῦ Ἄβδελᾶ, Μον ἐπικληθέντι Μαδί· τὸν δὲ Ἰσὲ ἀναίσθητον μετῆ καθε. τοῦτον δὲ μετὰ τρίτην ἡμέραν ἀναλαβόμενον γίαις ἐπιλείστοις παρεμυθήσατο, ταλάντοις χρυσοῦ ἕβριν ἀνταμειψάμενος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔπει ἐπέστειλεν Παγανὸς ὁ κύριος ρίας πρὸς τὸν βασιλέα, αἰτούμενος συνοψισθῆναι ο λαβὼν λόγον, ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν μετὰ τῶν Βοιλάδα καὶ καθεσθέντος τοῦ βασιλέως, καὶ τοῦ Σαβίνου σ μένου καὶ αὐτοῦ, ἐδέξατο αὐτούς. καὶ ὠνειδίσειεν τῇ αὐτῶν καὶ τὸ κατὰ Σαβίνου μῖσος, καὶ ἐποίησαν εἰρήνην. καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς λάθρα εἰς Β ἐπίασεν τὸν Σέβερρον ἄρχοντα Σκλαβουρῶν τὸν πα ἰὲν τῇ Θράκῃ ποιήσαντα. κατεσχέθη δὲ καὶ Χριστι Χριστιανῶν μαγαρίτης, καὶ πρῶτος τῶν Σκαμάρων, μούλῃ τοῦ ἁγίου Θεομᾶ χειροκοπήσαντες καὶ ποδοκο ἤνεγκαν τοὺς ἰατρούς, καὶ τοῦτον ἀνέτεμον ζῶντα ἕως τοῦ θώρακος πρὸς τὸ κατυνοῆσαι τὴν τοῦ ἀνδρ

2. Μουάμ Α. 3. Ἰσὲ Α, Ἰσαι vulg. ἀναίσθητον
θητον vulg. 7. ἀπέστ. Α. 11. καὶ αὐτοῦ αὐτῷ Α
δισεν Α, ὠνειδίσατο vulg. 14. Σκλαβουρῶν Α, 2
vulg. 18. fort. πρὸς τοὺς ἰατρούς. ἀπὸ ἤβρις
καταγ. τὴν om. Α.

inde ducibus et generis proceribus convocatis, ipse ceu fr
sententiam rogat. quid vobis de futuro rege vestro videtur
communibus suffragiis repudiato, Monam, cognomento Madi
filio, dextras et fidem dederunt, Isae autem sensibus orbatu
retulerunt, eundemque tertium post diem reparatis sensibus
restituta bene valentem multis excusationum modis Abdel
contendit, et illatam iniuriam talentis auri centum compen

Eodem etiam anno Paganus Bulgarorum dominus, mis
peratorem legatis, ad colloquium et mutuum cum eo consy
nire postulavit, et accepta fide, ipse cum suis Boiladis et o
ad imperatorem se contulit. imperator autem sede sua rec
bino ipsi pariter assidente, advenientes excepit. tum rel
quod in Sabinum conceperant, odio exprobrato, simulat
cum eis composuit. missis porro latenter in Bulgariam mil
verum Sclavinum optimitatem multorum pridem in Thraci
auctorem in potestatem recepit. comprehensus est etiam
apostata fidei conspurcator, et inter praedones dictos Scam
signanus, qui in portus S. Thomae mole praecisis manibus
accitis medicis commissus est, et a pube ad thoracem ab ei

Κρίαν ἕως Τούνζας. καὶ βαλὼν πῦρ εἰς τὰς αὐλὰς ὡς εὔρει, 5
μετὰ φόβου ὑπέστρεψεν, μηδὲν γενναῖον ποιήσας.

A.M. 6257

Τούτῳ τῷ ἔτει τῇ κ' τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς Ἰνδικτιῶνος
δ' ἔμμανῆς γενόμενος ὁ δυσσεβῆς καὶ ἀνόσιος βασιλεὺς κατὰ
παντὸς φοβουμένου τὸν θεόν, Στέφανον τὸν νέον πρωτομάρ-
τυρα συρθῆναι προσέταξεν ἐγκλειστοὺς ὄντα εἰς τὸν ἅγιον Λύ-
ξέντιον εἰς τὸ πλησίον ὄρος τοῦ Δάματρου· ὃν λαβόντες αἱ 10
Διτῆς ἡπαιδενσίας αὐτοῦ μετέχοντες ἄγθοι καὶ ὁμόφρονες
αὐτῷ γεγονότες, σχολάριοί τε καὶ τῶν λοιπῶν ταγματίων,
καλωδίῳ δῆσαντες αὐτοῦ τὸν πόδα, εἴλκον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ
πραιτωρίου ἕως τῶν Πελαγίου, ἐνθα καὶ διασπάσαντες,
ἔρριψαν τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα ἐν τῷ τῶν βιοθανάτων 15
λάκκῳ, ὡς πολλοὺς νουθετοῦντα πρὸς τὸν μονῆρη βίον, καὶ
καταφρονεῖν πειθόντα τῶν βασιλικῶν ἀξιοματίων καὶ χρημά-
των. αἰδέσιμος γὰρ ὁ ἀνὴρ πᾶσιν ὑπῆρχεν, διὰ τὸ περὶ ἐξή-
κοντα χρόνους αὐτὸν ποιῆσαι ἐν τῇ ἐγκλείστῳ, καὶ ἀρεταῖς
πολλαῖς διαλάμπειν. πολλῶν τε ἀρχόντων καὶ στρατιωτῶν 20
διαβληθέντων προσκυνεῖν εἰκόνας διαφόροις τιμωρίαις καὶ

4. ἕως τὸ Βύζας A. f.
περὶ add. ex A.

7. ἔμμανῆς A.

18. πᾶσιν add. ex A.

conspiciendae humani corporis compositioni novum exhibuit specta-
culum, ac demum in ignem coniectus est. postmodum imperator urbe
inexpectato egressus, clusuram custodia destitutas ob fraudulentae
pacis speciem reperiens, in Bulgariam Tunzas usque penetravit. tum
igne caulis et tuguriis forte repertis subiecto, nulla re praecclare ge-
sta, sed subito metu correptus Cpolim remeavit.

A. C. 757

Hoc anno mensis Novembris die vigesimo, indictione quarta,
impius et irreligiosus imperator adversus omnem, qui dei timorem
prae se ferret, furiis invectus, Stephanum iuniorum protomartyrem
inclusum ad sanctum Auxentium (is locus est ad montem Damatry
vicinum) ad supplicium trahi iussit. eum itaque pedem unum rudente
alligatum, quod plerosque ad monasticam vitam esset hortatus, et au-
lae dignitates divitiasque contemnere suasisset, a praetorio usque ad
Pelagii monumenta, scholarii caeterorumque ordinum milites, imo pot-
tius hostes, qui Constantini erroris, sensus, et imperitiae participes
fuerant effecti, tractum laceraverunt, et venerandas eius reliquias
membratim concisas in violenta morte sublatores foveam proiece-
runt. vir sane cunctis pretio fuit et honori, qui annos sexaginta in
clausura exegit, et virtutibus innumeris claruit. procerum autem et

ὄβριζομένους ὑπο πτερός του λαου. ὁμοίως και τῆ κε τῆ
 αὐτοῦ μηρὸς ἤχθησαν ἐπὶ ἰκποδρομίας ἐπίσημοι ἄρχοντες
 ἐννεακαίδεκα και ἐπόμπευσαν, ὡς κατὰ τοῦ βασιλέως ποτηρὰ
 βουλευσάμενοι, συκοφαντηθέντες οὐκ ἐν ἀληθείᾳ, ἀλλὰ φθο- 5
 νῶν αὐτοῖς διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς εὐειδεῖς και ῥωμαλέους και
 παρὰ πάντων ἐπαινουμένους. τινὰς δὲ αὐτῶν και δι' εὐλά-
 D βειαν και ὡς εἰς τὸν προρηθέντα ἔγκλειστον ἀπερχομένους,
 και τὰ πάθη αὐτοῦ θριαμβεύοντας, [οὓς και] ἀπέπειτεν, ὡν
 εἰσὶν οἱ πρωτεύοντες. α' Κωνσταντῖνος πατρίκιος και λογο- 10
 θέτης τοῦ δρόμου γενόμενος, ὃν ἐπωνόμασεν Ποδopάγουρον, β'
 ὁ τούτου ἀδελφὸς Στρατήγιος πατρίκιος και δομέστικος τῶν
 ἐξκουβιτόρων, γ' Ἀντιόχος τε τοῦ δρόμου γεγονὼς λογοθέτης
 και στρατηγὸς Σικελίας, δ' Δαβιδ σπαθάριος κατὰ τὸν Βησηρ
 και κόμης τοῦ Ὀψικίου, ε' Θεοφύλακτος ὁ Ἰκονιάτης πρωτο- 15
 σπαθάριος και στρατηγὸς τῆς Θρακίας, ε' Χριστοφόρος ὁ
 P. 369 κατὰ τὸν πατρίκιον Ἰμέριον σπαθάριος, ζ' Κωνσταντῖνος
 σπαθάριος και βασιλικὸς πρωτοστράτωρ, ὁ υἱὸς τοῦ πατρι-
 κίου Βαρδάνους, η' Θεοφύλακτος κανδιδάτος ὁ κατὰ τὸν

5. οὐκ add. ex A. 6. [ῥωμαλέους] ῥωμαίους A f, ῥωμαλέ-
 στους a, ῥωμαλαίους vulg. 9. οὓς και — — πρωτεύοντες
 α' om. A, οὓς και delendum videtur. 12. στρατηγὸς σπαθα-
 ριος A.

simo primo monasticum habitum et institutum publice traduxit in
 circo, et contemnendum oculis omnium exposuit. monachorum ete-
 nim singulos muliere manu apprehensa circi spatium obire, atque ita
 totius spectantis populi sputis et ludibriis permissos obambulare prae-
 cepit. mensis pariter eiusdem die vigesimo quinto ex spectatissimis
 proceribus novemdecim numero in circum ducti ignominiosa pompa
 circumacti sunt, quasi mala consilia in imperatorem iniissent, quae
 quidem mera calumnia erat, cum re vera imperator vultus elegantiam
 et corporis robur, veras affectus et laudis illecebras, ipsis invideret.
 at enim in eorum nonnullos etiam eorum pietate, quod apud praefa-
 tum inclusum frequentius convenissent, ac eius in tormentis toleran-
 tiam ac triumphos encomiis celebrassent, exasperatus saeviit, et mor-
 tis reos egit, inter quos insignes sunt isti: primus Constantinus pa-
 tricium et publici cursus quondam logotheta, quem Podopagurum co-
 gnominavit, secundus eius frater Strategius patricius et excubitorum
 domesticus, tertius Antiochus, qui cursus etiam logothetae et Sici-
 liae ducis munus gessit, quartus David spatharius ad Beser missus
 et Opsicii comes, quintus Theophylactus Iconiensis protospatharius
 et Thraciae dux, sextus Christophorus Himerio patricio spatharius
 assignatus, septimus Constantinus spatharius et imperatorius proto-

ρισεν ἐν τῇ Ἱερείᾳ, καὶ πάλιν ἐν τῇ Πριγκίπῳ.

A.M. 6258

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Νικήτα ἔτος α'.

D Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀβδελλᾶς Ἰβινάλι τέθνηκεν, πτωθέντες ἐπ' αὐτὸν τοῦ πύργου, ἐν ᾧ ἐφρουρεῖτο· ὁ δὲ Ἀβδελλᾶς

V. 294 ἀμνηρέων πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὸ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ Χριστιανοῖς ἐνεδείξατο. τοὺς γὰρ σταυροὺς τῶν ἐκκλησιῶν ἀφείλεν, καὶ παννυχεύειν ἐκάλυσεν καὶ μαθάνειν τὰ ἑαυτῶν γραμματα. οἱ δὲ λεγόμενοι παρ' αὐτοῖς Ἀρουρῆται, ὃ ἑρμηνεύεται ζηλωταί, κατὰ τὴν Παλμυρηνὴν ἐπανέστησαν ἔρημον. ἀλλ' ἰσκέινων μὲν ἡ κακία πρὸς τὰς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ὡς ἀπίστων προφανής. ὁ δὲ Χριστιανῶν βασιλευῶν ἀφάρτοις Θεοῦ κρίμασιν ἴσως, ὡς τοῦ Ἰσραὴλ ὁ μαμωίδης Ἀχαάβ, πολλῶν χειρόνα τῆς τῶν Ἀράβων μανίας τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν

P. 370 αὐτοῦ δροθοδῶσις ἐπισκόποις καὶ μοναχοῖς τε καὶ λαικοῖς, ἵσχευοσὶ τε καὶ ἀρχομένοις ἐπεδείξατο, πανταχοῦ μὲν τὰς πρεσβείας τῆς ἀγίας παρθένου καὶ Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐγγράφως ὡς ἀνωφελεῖς καὶ ἀγράφως ἀποκηρύττων, δι' ὧν ἡμῖν πηγάζει πᾶσα βοήθεια, καὶ τὰ ἅγια λείψανα αὐτῶν κατορύττων, καὶ ἀφανῆ ποιῶν, εἴ πού τις ἐπισήμου ἤκουετο,

1. ἐβούλλωσεν A, ἐβούλλοσιν f, ἐβούλωσεν vulg.

5. αὐτὸν A,

αὐτῷ vulg.

9. λεγόμενοι add. ex A.

11. ἀπίστων A, ἀπιστῶν vulg.

15. καὶ add. ex A.

20. ἐπισήμου A, ἄγιου vulg.

archales aedes regio sigillo obsignarent, ipsum patriarcham primam Hieriam, tum in Principum insulam exulem deportari sanxit.

A. C. 758

Cpoleos episcopi Nicetae annus primus.

Hoc anno Abdellas Ibinali turre, in qua custodiebatur, corruente extinctus est. porro Abdellas ameratum gerens Christianis imperio subiectis multa mala intulit. crucibus enim ecclesiarum fastigio superpositis deponi iussis, nocturnos conventus celebrare, et litteras doceri prohibuit. Aruritae porro, intellige zelotas, seditionem ad Palmyrenum desertum inter eos excitarunt. et illorum quidem, ceu a fide alienorum, in dei ecclesias odium manifestum. imperatoris vero secreto dei iudicio Christianis praepositi, furentis quondam apud Israelitas Achab omnino similis insaniae, Arabes longe superans rabies crudeliora in orthodoxos episcopos, monachos et populares, necnon in optimates ac inferiores sibi subditos exercuit supplicia. preces ad sanctam virginem dei genitricem et omnes sanctos tum scriptis tum mente conceptas, ex quibus auxilium omne nobis scaturit, tanquam inutiles, ex omni loco eliminavit, sanctorum quoque reliquias ad animarum corporumque curandam salutem repositas, et pro

μετα χρόνου xβ τῆς τοῦ παρανόμου τελευταῖης συν τοῖς εὐσε-
 βεστάτοις βασιλεῦσι καὶ Ταρασίῳ τῷ ἀγιωτάτῳ πατριάρχῃ
 D ἡμεῖς ἐθεασάμεθα, καὶ σὺν αὐτοῖς κατησπασάμεθα, ὡς ἀνάξια, 5
 μεγάλης ἀξιοθέητες χάριτος. τῇ δὲ ἑκκαίδεκάτῃ τοῦ Νοεμ-
 βρίου μηνὸς τῆς αὐτῆς πέμπτης ἰνδικτιῶνος ψήφῳ τοῦ βασι-
 λέως χειροτονεῖται Νικήτας ὁ ἀπὸ Σκλάβων εὐνοῦχος ἀδέ-
 σμως πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐγένετο ἀβροχία,
 ὥστε μηδὲ δρόσον πεσεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐξέλιπε παρ- 10
 τελῶς τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς πόλεως. καὶ ἤρρησαν τὰ τε δοχεῖα
 καὶ τὰ λουτρά, οὐ μὴν δὲ καὶ τὰ πηγαῖα νάματα τὰ ἀεν-
 P. 371 νάως ῥέοντα πρότερον· τοῦτο ἰδὼν ὁ βασιλεὺς ἤρξατο ἀνα-
 καινίζειν τὸν Οὐαλεντινιανὸν ἀγωγὸν μέχρι Ἡρακλείου χρη-
 V. 295 ματίσαντα, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀράβων καταστραφέντα, ἐπιλεξάμε- 15
 νος δὲ ἐκ διαφόρων τόπων τεχνίτας, ἤγαγεν ἀπὸ μὲν Ἀσίας
 καὶ Πόντου οἰκοδόμους χιλίους καὶ χριστὰς διακοσίους· ἀπὸ
 δὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν νησίων ὄστρακαρίους πεντακοσίους·
 ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς Θράκης ὀπέρας πεντακισχιλίους καὶ κεραμο-

1. τούτων A, τούτου vulg. 4. Ταρασίῳ τῷ add. ex A. 5.
 ὡς ἀξιον A a. 6. τοῦ add. ex A. 8. ὁ ἀπὸ Σκλ. om. A.
 12. οὐ μὴν δὲ A, οὐ μὴν τε vulg. 14. τοῦ Οὐαλεντινιανοῦ A.
 15. ἐπιλεξ. δὲ A, διαλεξάμ. vulg. 18. τῶν νησίων A f, γή-
 σων vulg.

consecraverunt, cum arguendae Constantini unius impietati tum alte-
 rius in deum religionis demonstrandae monumentum. hoc porro mi-
 randum et relatu dignum portentum a morte nefarii istius imperato-
 ris circa annos duos et viginti una cum pientissimis imperatoribus et
 Tarasio, sanctissimo patriarcha, nos ipsi conspeximus, et quamvis in-
 digni, ea tamen gratia a deo cumulati, illud venerati sumus. caete-
 rum mensis Novembris die decimo sexto eiusdem quintae indictionis
 Nicetas, a Sclavis originem ducens eunuchus, praeter fas canonum
 Cpoleos patriarcha imperatoris suffragio consecratur. ea vero conti-
 git imbris penuria, ut neque ros levis e caelo decideret, et, aqua
 Cpoli omnino deficiente, aquaeductus et balnea ex integro exarue-
 runt, cum prius aquarum scaturigines et fontes perpetuo fluxu cur-
 rentes aeris siccitate constitissent. his visis imperator Valentiniani
 aquaeductum, qui cum usque ad Heraclii tempora perdurasset, tum
 ab Arabibus eversus fuerat, instaurare coepit: quamobrem electos ex
 variis locis artifices in unum collegit, ex Asia quidem et Ponto aedi-
 ficatores mille, et laevigatores ducentos, e Graecia et adiacentibus in-
 sulis ostracarios quingentos, ex ipsa Thracia operarum millia quin-
 que et sigulos ducentos, proceresque, qui opus urgerent, praefecit,

καὶ λέγει αὐτῶ· τί λέγεις περὶ τῆς πίστεως ἡμ
 συνόδου ἧς ἐποιήσαμεν; ὁ δὲ ματαιωθεὶς τὰς φρένας
 ὅτι καλῶς καὶ πιστεύεις, καὶ τὴν σύνοδον πεποιήκει
 5 διὰ τούτου πάλιν ἐξευμενίσασθαι αὐτόν· οἱ δὲ εὐθύ
 κριθέντες εἶπον· ἡμεῖς τοῦτο ἠθέλομεν ἀκοῦσαι ἐ
 ροῦ σου στόματος. ἀπὸ δὲ τοῦ νῦν ἄπελθε εἰς
 καὶ εἰς τὸ ἀνάθεμα, καὶ οὕτω λαβὼν τὴν ἀπόφ
 φαλίσθη εἰς τὸ Κυνήγιον. καὶ τὴν μὲν κεφαλῆ
 10 τῶν ὄτων δῆσαντες, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐν τῷ Π
 μασαν εἰς ἔνδειξιν τοῦ λαοῦ. τὸ δὲ σῶμα αὐτο
 καλωδίῳ τὸν πόδα μετὰ τῶν βιοθανάτων ἔρριψα
 καὶ τὴν καφαλήν αὐτοῦ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπαγ
 ρισαν. ὃ τῆς ἀλογίας καὶ ἀμότητος καὶ ἀσπλι
 15 ἀνημέρου θηρός. οὐκ ᾔδεισθη τὴν ἁγίαν κολυμβήθρα
 δύο γὰρ τέκνα αὐτοῦ ἐκ τῆς τρίτης γυναικὸς ἐν
 λαις αὐτοῦ δεξιόμενος ἦν. πάντοτε οὖν θηριώδης
 καὶ ἀνημέρος ἦν. ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ χρόνου πλ
 κατὰ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν ἐχρήσατο. ἀποστειλας
 20 νεγκας Πέτρον τὸν ἀοίδιμον στυλίτην ἀπὸ πέτρι

1. πέμπει] ἀποστέλλει A. 2. καὶ δηλοῖ αὐτῷ A.
 ἦν vulg. 11. εἰς ἐνδ. A, εἰς τὴν ἐνδ. vulg. 12.
 A, μετ' αὐτὰς τρεῖς vulg. 17. οὖν om. A.
 τρας, καὶ μὴ A, τὸν μὴ vulg.

rentur ludi, coegerunt audire. ad haec mensis Augusti
 quinto, missis ad eum patriciis, interrogat: quid de fide
 ea quam habuimus synodo sentis? is vero animi plane
 cio, optime, respondet, credis, et synodum recte celebra
 hoc pacto imperatorem rursus placare sperans. illi d
 citius subinferunt: hoc unum erat, quod ex impuro or
 volebamus. nunc itaque in tenebras et in malam horam
 que sententia in eum lata in Cynegio capite truncat
 porro caput auribus devinctum in Milio per continuos
 pulo spectandum suspendere, corpus autem rudente ad pe
 tractum cum morte violenta sublato cadaveribus prole
 riter caput post idem dierum trium spatium suspendio
 eodem deportaverunt. o feritatem, o crudelitatem et inhu
 belluae truculentiam. numquid sacrum lavacrum revereri
 rat homo perditus? duos quippe eius liberos ex tertia c
 inter ulnas patriarcha exceperat, verum ferinis moribus agi
 prorsus ferinae argumenta dedit. caeterum ab hoc ter
 vaesania in sanctas dei ecclesias ferebatur. misit enim

ῥιφῆται, ἄλλους ἐν σάκκοις δεσμῶν, καὶ λίθους Προσαρτι-
 ζων, ἐν τῇ πελάγει ῥίπτεσθαι προσέταττεν, τυφλῶν, ῥινοκο-
 πῶν, μάλιστα ξαίνων, καὶ πᾶν εἶδος κολάσεως κατὰ τῶν εὐσε- 5
 βούντων ἐπινοῶν· καὶ ἐν μὲν τῇ πόλει δι' ἑαυτοῦ ταῦτα
 ἔδρα καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ, Ἀντωνίου, φημί, πατρικίον
 P. 373 καὶ δομεστίκου τῶν σχολῶν, καὶ Πέτρου μαγίστρου, καὶ τοῦ
 ἐκπαιδευθέντος ὑπ' αὐτοῦ λαοῦ τῶν ταγμαίων, ἐν δὲ ταῖς
 ἔξω θέμασιν διὰ τῶν προρρηθέντων στρατηγῶν. αὐτὸς δὲ 10
 κίθαροδίαις ἔχαιρεν καὶ συμποσιασμοῖς, αἰσχρολογίαις τε καὶ
 ὄρχησμοῖς ἐκπαιδεύων τοὺς περὶ αὐτόν. καὶ εἶπον τις συμ-
 πίπτων ἢ ἀλγῶν τὴν συνήθη Χριστιανῶς ἀφῆκε φωνήν, τὸ
 θεοτόκος βοήθει, ἢ παννυχέων ἐφωράθη, ἢ ἐκκλησίαις προσ-
 εδρεύων, ἢ εὐλαβεῖα συζῶν, ἢ μὴ ὄρκους χρώμενος ἀφει- 15
 δῶς, ὡς ἐχθρὸς τοῦ βασιλέως ἐκολάζετο, καὶ ἀμνημόνευτος
 Βώνομάζετο. μοναστήρια δὲ τὰ εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ τῶν σωζο-
 μένων καταφύγια οἴκους κοινούς καθίστα τῶν ὁμοφρόνων αὐ-
 τοῦ στρατιωτῶν. τὴν γοῦν Δαλματῶν κρῶτιστον οὖσαν ἐν

3. λίθους A, λίθους vulg. 4. τυφλῶν A, τυφλώνων vulg. 5.
 ξαίνων] ξέων vulg. 12. ὄρχησμοῖς A, ὄρχισμοῖς vulg. 13.
 ἀφῆκε A, ἀνῆκε vulg. 15. ἢ εὐλαβεῖα — — — ἀφειδῶς add.
 ex A.

venerabilem columnicolam a petra exturbaret, eumque dogmatibus
 suis repugnantem vivum pedibus vincum ac per medias urbis vias
 pertractum inter Pelagii cadavera prolici iussit, alios vero saccis in-
 clusos lapidibusque degravatos in pelagi profundum demergi. oca-
 lorum orbitates, concisiones narium, flagrorum lacerationes, et omne
 suppliciorum genus adversus religiosos molitus est. et haec quidem
 in urbe ab imperatore agebantur, et a ceteris qui cum eo sentiebant,
 per Antonium dico patricium et scholarum domesticum, Petrum quo-
 que magistrum et ordinum milites, qui ipsius impietatem animo pe-
 nitens imberant, in exteris vero provinciis per duces supra nominatos
 eadem nefanda facinora perpetravit. interim ipse cytharoedorum con-
 centibus et conviviis genialiter indulgens, turpiloquiis et saltationi-
 bus familiares exercebat. ac si non nemo quandoque vel lapsus vel
 laesus usitatum Christianis vocem, o dei genitrix adiuva, emisisset,
 aut sacras vigiliis ducere, aut ecclesias frequentare, aut caste vivere,
 aut iuramentis non immodice uti deprehensus fuisset, confestim mai-
 estatis reus tormentis examinabatur, nec post letum nomen eius in
 ecclesiasticis precibus memorabatur. monasteria quoque, aedes illas
 sacras in dei gloriam et salvandorum refugia constructas, militum
 sententiae sua pravitate infectorum communes et profanas domos

ἔδοκεν, τὰ Καλλιστρατοῦ τὰ λεγόμενα καὶ τὴν
 καὶ τὰ Μαξιμίνου, ἄλλους τε μοναστῶν ἱερῶς
 παρθένων ἐκ βαθρῶν κατέλυσεν. τοὺς δὲ μοναχικὸ
 5 λαβέσθαι ἐπιτηδεύσαντας ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐν στ.
 τέλει, καὶ μάλιστα τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῷ καὶ μυσ-
 τας τῶν αὐτοῦ ἀσελγειῶν καὶ ἀρρητοποιῶν θανά-
 βαλεν, ὑπονοούμενος τὴν ἐκ τῶν ἐξαγορεύσεων
 νην αὐτῷ αἰσχύνην· διὰ τοι τοῦτο καὶ Στρατήγ
 0 Ποδοπαγούρου ἀστεῖον ὄντα τῷ εἶδει προσλαβόμε-
 γὰρ προσεικειοῦσθαι τοῖς τοιούτοις διὰ τὰς ἀκολαι-
 αισθόμενός τε αὐτὸν ἀηδῶς ἔχοντά πρὸς τὰς ἀθε-
 δρομανίας αὐτοῦ, καὶ τῷ Μακαρίῳ τῷ ἐγκλείστῳ
 5 Ἀυξεντίῳ ταύτας ἐξαγορεύοντα, σωτηρίας τε φάρ-
 κλίστῳ, ὡς ἐπίβουλον αὐτοῦ τοῦτον διαφημίσας, ἐ-
 κλείστῳ, ὡς προλέλεκται, ἀνέειπεν. ἐποίησε δὲ εὐθυσῆσ
 ἐν τῇ πόλει τῷ χρόνῳ τούτῳ. νέος γὰρ Μίδας γεν-
 χρυσὸν ἀπεθσαύρισε, καὶ τοὺς γεωργοὺς ἐγύμν-
 διὰ τὴν τῶν φόρων ἀπαίτησιν ἠναγκάζοντο οἱ ἄνθ

1. τοῖς στρατιωταῖς om. A e f. 4. παρθένων e f.
 2. νας vulg. 6. καὶ μάλιστα A, μάλιστα καὶ vulg.
 3. ἀρρητοποιῶν. 8. ἐκ add. ex A. 11. προσεικει-
 10. προσεικειοῦσαι vulg.

fieri declaravit. ac monasterium quidem Dalmatarum, et
 omnium Byzantii celeberrimum, militibus diversorium assig-
 quoque sacra aedificia, qualia Callistrati, Dii et Maximini
 insignia laudantur, et alias monachorum religiosas aedes et
 sedes a fundamentis evertit. quos autem vel arte militari
 tes vel dignitate conspicuos, maxime prius sibi necessarios,
 num eius secretarumque turpitudinum conscios et mystas, et
 vitae studiosos eam prosequi comperisset, certa morte damn-
 quam ex eorum confessionibus sibi pudorem incussum iri
 quare Strategium Podopaguri filium, ob decoram vultus fo-
 prius acceptum (in huiusmodi etenim ex libidinis petulantia
 rapiebatur) insanientem illam venerem et nefarios adolescenti
 cubitus averso animo ferentem cum persensisset, et Mac-
 Auxentii incluso flagitia illa pro Christiana exomologesi expi-
 quae ad salutem ducerent accepisse remedia nosset, tanquam
 rium conspirasset, cum incluso, prout superius enarratum,
 dixit. caeterum effecit, ut omnis generis annona suis tem-
 urbe abundaret. novus enim Midas effectus, auri nimirum
 simus, divitias coacervavit immensas, agricolas summis labor-
 cuit, et ex tributorum conferendorum necessitate fruges a d

κρίτας ἐφ' ἑστέρας, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου ἐπιπέδου
κόννας τοῦ μικροῦ σεκρέτου διὰ μουσαίου οὐσίας ἔξεσεν, καὶ
τοῦ μεγάλου σεκρέτου τῆς τροπικῆς ἐξ ὀλογραφίας εἴσης
κατήνευγεν, καὶ τῶν λοιπῶν εἰκόνων τὰ πρόσωπα ἔχρυσεν,⁵
καὶ ἐν τῇ Ἀβραμιαίῳ δὲ ὁμοίως πεποιήκεν.

A. M. 6260

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔστεψεν ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
P. 374 *Εὐδοκίαν* ἢ τρίγαμος τρίτην οὐσαν ἀγνοῦσαν ἐν τῇ τριβου-
ναλίῳ τῶν Ἰθ' ἀκουβίτων τῇ πρώτῃ τοῦ Ἀπριλλίου μηνός,
Ἰνδικτιῶνος ζ', ἡμέρα σαββάτου, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῆς δύο υἱούς¹⁰
αὐτοῦ Χριστοφόρον καὶ Νικηφόρον τῇ ἐπαύριον, ἧτις ἦν δευ-
τέρα τοῦ Ἀπριλλίου μηνός ἡμέρα κυριακὴ τοῦ ἁγίου πάσχα,
προεβάλετο καίσαρας, ἐν τῇ αὐτῇ τριβουναλίῳ τοῦ πατριάρ-
χου ποιήσαντος τὴν εὐχὴν, καὶ τοῦ βασιλέως ἐπιθέτοντος αὐτοῖς¹⁵
τάς τε χλαίνας καὶ τὰ καίσαρεια περικεφάλαια· ὡσαύτως¹⁵
B καὶ τὸν Νικήταν τὸν ἔσχατον ἀδελφὸν αὐτῶν ποιήσας ναβελί-
σιμον, ἐπέθηκεν αὐτῷ χλαῖναν χρυσοῦν καὶ τὸν στέφανον. καὶ
οὕτως προῆλθον οἱ βασιλεῖς τρίτοντες ἑπταεῖαν τριμίσια καὶ
σημίσια, καὶ νομίσματα καινούργια ἕως τῆς μεγάλης ἐκ-
κλησίας.

3. διὰ μουσαίου — — σεκρέτου om. A f. 12. ἡμέρα κυριακὴ
A, ἡμέρα κυριακῆ vulg. 15. τὰς τε χλ. A, τὰς χλ. vulg.
16. ποιησάμενος a. 19. σημίσια] ἡμίσια A a f, σημίσια vulg.

liter concessas et in convictum repositas vili pretio homines cogebat
distrahere. eodem etiam anno Nicetas falso nomine patriarcha ima-
gines in patriarchalis aedis minore secreto opere tessellato depictas
erasit, magni quoque secreti ambitum imaginibus ligneis dimidiata
eminentia effictis ornatum deposuit, et reliquarum omnium imagi-
num facies alio colore perunxit, idemque prorsus in Abramiaeo
praestitit.

A. C. 760

Hoc anno imperator trium uxorum vir Eudociam tertiam coniugem
Aprilis mensis die primo, indictione septima, die sabbati in un-
deviginti accubitorum tribunalio corona imposita augustam renunciavit.
sequenti vero luce, quae Aprilis secunda fuit, dies nimirum do-
minica sancti paschatis, liberos duos ex ea susceptos Christophorum
et Nicephorum in eodem tribunalio, patriarcha sacras preces obeunte,
caesares declaravit, et subinde chlamides et caesarum stemmata capi-
tibus imposuit. Nicetae pariter postremo eorum fratri in nobilissimum
promoto chlamidem auro textam et coronam contulit. atque ita
imperatores prodeuntes munera, trimisia nimirum, hemisia et numeros
recenter cusos per iter ad magnam usque ecclesiam in populum
sparsere.

τετάρτην Ἀρμενίαν καὶ ἐσχύλευσαν αὐτήν. τελευτῆ δὲ Σαυ-
 λάχ καὶ μετεποιήθη Γερμανίαια εἰς Παλαιστίνην. τῷ δ'
 αὐτῷ ἔτει μμησάμενος ὁ Λαχανοδράκων τὸν διδάσκαλον
 αὐτοῦ πάντα μοναχὸν καὶ μοναστήριον τοὺς ὑπὸ τὸ θέμα τῶν
 Θρακησίων ὄντας συνήξεν εἰς Ἐφεσον, καὶ ἐξαγαγὼν αὐτούς
 εἰς πεδίον λεγόμενον Τζουκανιστήριον ἔφη πρὸς αὐτούς, ὅτι
 ὁ μὲν βουλόμενος τῷ βασιλεὶ πειθαρχεῖν καὶ ἡμῖν ἐνδυσάσθω
 στολὴν λευκὴν, καὶ λαβέτω γυναῖκα τῇ ὄρᾳ ταύτῃ, οἱ δὲ
 τοῦτο μὴ ποιοῦντες τυφλοῦμενοι εἰς Κύπρον ἐξορισθήσονται.¹⁰
 καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τὸ ἔργον ἐτελέσθη, καὶ πολλοὶ μάρτυρες ἐν
 Βέκεινῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐνεδείχθησαν· πολλοὶ δὲ καὶ λειποτακτήσαν-
 τες ἀπόλωλον, οὓς καὶ φκειούτο ὁ Δράκων. τῇ δὲ αὐτῇ ἐν-
 δικτιῶνι θ', Ἰανουαρίῳ μηνὶ ιδ', ἐτέχθη Λέοντι τῷ βασιλεὶ
 καὶ Εἰρήνῃ υἱός, καὶ ὠνομάσθη Κωνσταντῖνος, ζῶντος ἔτι¹⁵
 Κωνσταντίνου τοῦ πάππου αὐτοῦ.

A.M. 6263 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Βανάκας τὴν Ῥωμανίαν,
 καὶ κατελθὼν ἀπὸ Ἰσαυρίας εἰς τὸ κάστρον Σοκῆς παρεκάθι-
 σεν αὐτῷ. ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἔγραψεν πρὸς Μιχαὴλ τὸν
 Στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν, καὶ πρὸς Βάνην τὸν τῶν Βουκελ-²⁰

2. ἐσχύλευσαν A, ἐσχύλωσαν vulg. Σάλεχ A. 5. ὑπὸ τὸ
 θέμα A, ὑπὸ τῶν θεμάτων vulg. 8. ὁ μὲν βουλόμενος A, ὁ
 βουλ. μὲν vulg. 12. πολλοὶ δὲ καὶ A, πολλοὶ δὲ vulg. 13.
 φκειούτο A, οἰκ. vulg. 19. αὐτὸ A. 20. Βάνην A e f,
 Μάνην vulg.

captivorum turbam secum avexit. Romani vero quartam Armeniam
 aggressi provinciam totam circumierunt. Saulach porro defuncto, Ger-
 manicia in Palaestinam translata est. hoc eodem anno Lachanodra-
 com magistrum imitatus monachos et Moniales omnes Thracensium
 themati subiectos Ephesus advocavit, iisdemque in planitiem Tzucan-
 isterium vocatam eductis, ait, qui imperatori mihique morem ge-
 nere studet, candida veste induatur, hacque ipsa hora uxorem acci-
 pias, qui parere detrectaverit, oculis privatus in Cyprum deportator
 exul. dicto citius opus ipsum perfectum est, et martyrii coronam die
 illo plurimi retulerunt, sed et multi ordinis sui desertores perierunt,
 quibus Draco familiariter usus est. eadem indictione nona mensis
 Ianuarii die decimo quarto Leoni et Irenae imperatoribus natus est
 filius, qui Constantino eius avo inter vivos adhuc agente etiam Con-
 stantinus appellatus est.

A. C. 763 Hoc anno Banacas expeditione in Romaniam suscepta, ab Isauria
 in Syces castrum digressus, illud obsedit. huius rei nuncio accepto,
 imperator illico litteras ad Michaellem orientalium, ad Banem Bacel-
 latorum, et ad Bardanem Armeniacorum duces dedit, qui occurre-

ἐλθόντες ἐκράτησαν τὴν ἔξοδον αὐτῶν κλεισοῦραν
 βαιον πάνυ. ὁ δὲ στόλος τῶν Κιβυρραιωτῶν
 μετὰ Πιτρωνῦ πρωτοσπαθαρίου καὶ στρατηγοῦ
 5 ἤμυσεν ἐν τῷ λιμένι τοῦ κάστρου. ὁ δὲ Βανάκι
 ἀπογνούς ἐαυτοῦ, παραδαρρύνει καὶ προθυμοποιεῖ
 τοῦ, καὶ ἀνελθὼν πρὸς τὰ καβαλλαρικὰ θέματα,
 καὶ τρέπει αὐτούς, καὶ ἀποκτείνας πολλοὺς κα-
 τεύσας πάντα τὰ περίχωρα ἐκείνα, ὑπέστρεψεν μ-
 10 ο πολλῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι ὁ τῶν Θρακησίων στρατηγ
 ὁ Λαχανοδράκων ἀποστείλας Λέοντα τὸν νόθον
 ἐπιλεγόμενον Κουλούκην, καὶ Λέοντα ἀπὸ ἀββάδω
 τζοδάκτυλον, ἔκρασεν ὅλα τὰ μοναστήρια ἀνδρῶ
 5 ναικέα, καὶ πάντα τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ βιβλία καὶ
 ὅσα ἦν εἰς ὑπόστασιν αὐτῶν· καὶ τὰς τούτων τιμ
 μισεν τῷ βασιλεῖ. ὅσα δὲ εὔρεν μοναχικὰ καὶ πα-
 βλία, πυρὶ κατέκαυσεν. καὶ εἰ πευ λείψανον ἁγιον
 ἔχων εἰς φυλακῆριον, καὶ τοῦτο τῷ πυρὶ παρέδωκε
 10 ἔχοντα αὐτό, ὡς ἀσεβοῦντα, ἐκόλαζεν. καὶ πολλοῦ

1. στρατηγὸν add. ex A.	4. Πιτρωνος A.	6
αὐτοῦ vulg.	12. ἀποστειλάς, quod ante v. στρατη	
	tor, transposui cum A.	τὸν νοτάριον αὐτοῦ A.
τὰ μ. A.	ἀνδρῶ A, ἀνδρεῖά vulg.	18. ἁγίοι
τῶν δὲ ἔχ. A.	20. τῶν μοναχῶν om. A f.	

tes, hostis exitum, qui clusurae aggressu difficilis erat, oc
 Cibyrhaeotarum vero classis cum Petro duce et protospatl
 veniens ad castri portum applicuit. Banacas id ubi vid
 successu desperans, tamen confirmatis erectisque suorum ani
 stria themata aggressus, ululatum et clamorem ad bellum
 manisque fuis et plurima ex parte ferro prostratis, vast
 et captivitate per vicina quaeque loca inducta, diversis si
 stus in patriam remeavit.

Hoc eodem anno Michael Lachanodraco Thracensium
 filio spurio, cui Culuces nomen, et altero Leone exabbate, c
 Cateodactylo, missis, omnia tam hominum, quam foeminar
 steria cum sacris vasis, libris, gregibus, atque universis eoi
 tatibus venumdedit, collectamque inde pecuniam imperator
 sit. cuncta vero monachorum et sanctorum patrum ope
 igne consumpsit. ac si vel ibi quispiam reliquias in ph
 gerere deprehensus fuit, eas raptas flammis eadem ratione
 et eum qui gestasset tanquam impietatis reum tormentis ei
 ac monachorum quidem plurimos verberibus, alios gladio

P. 376 μοναχὸν δια μαστιγῶν ἀνηλώσεν· ἐστὶ δὲ οὗς οἷα ζιφούς, ἀναριθμήτους δὲ ἐτύφλωσεν. καὶ τῶν μὲν τὰς ὑπῆρας κητε-
 λαίφ ἄλειψων, ὑφῆπτε πῦρ, καὶ οὕτω τὰ τε πρόσωπα αὐτῶν
 V. 299 καὶ τὰς κεφαλὰς κατέκαιεν· τοὺς δὲ μετὰ πολλὰς βωσάνους
 ταῖς ἐξορίαις ἐξέπεμπεν. καὶ τέλος οὐκ εἶασεν εἰς ὄλον τὸ ἐπ' 5
 αὐτὸν θάμα ἓνα ἀνθρώπον μοναδικῶν περιβεβλημένον σχῆμα. ὁ
 καὶ μαθὼν ὁ μισάγαθος βασιλεὺς ἔγραψεν αὐτῷ εὐχαριστίας
 λέγων, ὅτι εὐρόν σε ἄσδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὅς ποιῆς
 πάντα τὰ θελήματά μου. τοῦτον οὖν μιμησάμενοι καὶ οἱ
 Βλοιποὶ τὰ ὅμοια διέπραττον. 10

A.M. 6264 Τούτῳ τῷ ἔτι ἀπέστειλεν ὁ Ἀβδελῶς εἰς Ἀφρικὴν τὸν
 Μουαλάβιτον μετὰ πολλοῦ στρατοῦ, καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἀλφαδάλ
 Βαρινάρ εἰς Ῥωμανίαν, καὶ ἔλαβεν αἰχμαλώτους πεντακο-
 σίους. οἱ δὲ Μωσοεστίεις συναντηθέντες αὐτῷ καὶ πολεμή-
 σαντες, ἀπέκτειναν ἕκ τῶν Ἀράβων χιλίους. ὁ δὲ Ἀβδελῶς 15
 ἀπελθὼν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπενήσισε, καὶ ἐπέτρεψε γρα-
 φῆναι τοὺς Χριστιανούς καὶ τοὺς Ἑβραίους εἰς τὰς χεῖρας.
 καὶ πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν διὰ θαλάσσης ἔφυγον εἰς Ῥωма-
 νίαν. ἐκρατήθη δὲ ὁ Κούρικος Σέργιος ἔξωθεν Συκῆς, καὶ
 Cδ Ἀαχέρφαβος Σέργιος εἰς Κύπρον ἐκ προσώπου αὐτῶν 20
 ἐκέισε.

1. ἐστὶ δὲ οὗς] οὗς δὲ Α, ἔτι δὲ οὗς vulg. 2. ὑπῆρας Α, ὑπῆ-
 νεις vulg. 3. ὑφῆπτε Α, ὑφείς τε vulg. 5. παρέπεμπεν Α.
 8. ἄσδρα om. Α. 10. διέπραττον Α, διεπράττοντο vulg. 13.
 Βαρινάρ Α f. 14. οἱ δὲ Μωσ. Α, οἱ Μεμψ. vulg. 15. ἐκ
 τῶν Ἀ Α, ἐξ Ἀ. vulg. 20. Ἀαχέρφαβος Α, Σέργιος om. Α.

innumeris oculis effudit. nonnullis barbam unguento ex cera et oleo
 confecto illinebat, immissoque in eam igne, tam faciem quam ipsum
 miserorum caput comburebat, alios pluribus tormentis excruciatos in
 exilium expulit. denique hominem ne quidem unum in tota sua prae-
 fectura monachi habitu indutum reliquit. quod cum rescivisset boni
 et aequi osor imperator, per litteras ei gratias egit, his verbis: iuxta
 placitum meum facientem te comperi, qui in omnibus voluntati
 meae satisfacis. quare caeteri eum imitati in eadem scelera pro-
 ruperunt.

A. C. 764 Hoc anno Abdellas Mualabutum cum numeroso exercitu in Africam
 misit, et Alphadal Barinar, in Romanorum fines incursione facta, cap-
 tivos quingentos abduxit. huic Mopsuestenses obviam facti conser-
 tis manibus Arabes mille occiderunt. Abdellas Hierosolymam profec-
 tus ieiunium celebravit, Christianosque et Hebraeos manus inscriptas
 gerere compulit. quare multi ex Christianis in Romanam ditionem mari
 confugere. porro Curicus Sergius extra Sycon et Lacherphabus Sergius
 apud Cyprium, qui imperatoris vices illic implebat, capti sunt.

σταντικός στόλον χελανθίων δισχιλίων κατά Βουλγα
 εἰσελθῶν καὶ αὐτὸς εἰς τὰ Ῥούσια χελανθία ἀπεκί
 τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὸν Δανούβιον ποταμὸν, καταλείπων
 τῶν καθ' ἑαυτοῦ θημάτων στρατηγούς ἕξω τῶν κλ
 εἰ πρὸς θνηθῶσιν Βουλγάρων εἰς αὐτὸν ἀσχολευμέν
 θεῖν εἰς Βουλγαρίαν. ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἕως τῆς
 ἐδειλίασεν, καὶ ἐμελέτα ὑποστρέψαι. ἰδόντες δὲ
 γαροὶ καὶ δειλιάσαντες ἀπέστειλαν Βοϊλῶν καὶ
 αἰτούμενοι εἰρήνην γενέσθαι. οὗς ἰδὼν ὁ βασιλεὺς
 χαρῆς γενόμενος, ἐποίησεν εἰρήνην· καὶ ὤμωσαν
 μήτε Βουλγάρους εἰσελθεῖν κατὰ Ῥωμανίας, μήτε
 λέα ἐπιτηδεύσαι εἰσελθεῖν εἰς Βουλγαρίαν. καὶ ἐποι
 γραφα ἐπὶ τούτῳ πρὸς ἀλλήλους. καὶ ὑποστρέψας
 5 λέως ἐβόηθη ἐν τῇ πόλει, ταξίτους ἀφείξαι ἐκ πάν
 θεμάτων καὶ εἰς κάστρα ἄπερ ἔκτισεν. τῷ δὲ ἔ
 μηνί τῆς αὐτῆς ἐβ' ἰνδικτιῶνος ἐδέξατο μανδάτον ὁ
 ἀπὸ Βουλγαρίας ἐκ τῶν κρυπτῶν φίλων αὐτοῦ, ὅτι
 λει ὁ κύρις Βουλγαρίας ἐβ' χιλιάδας λαὸν καὶ Βοϊλ
 ο αἰχμαλωτεύουσι τὴν Βερζητίαν καὶ μεταστῆσαι αὐ

3. εἰσελθῶν A, ἀπελθῶν vulg. 4. εἰσελθεῖν A, εἰσελ
 6. εἰς αὐτὸν om. A. 12. Βούλγαροι ἐξελθεῖν A.
 ex A. 16. ἄπερ A, ἄ vulg. 17. τῆς αὐτῆς ἐβ' A
 19. Βοϊλῶν εἰς τὸ A, Βοϊλάδας πρὸς τὸ vulg.

Hoc anno mense Maio indictione duodecima Constan
 sem chelandiorum bis millium in Bulgariam instruxit, ips
 Russorum chelandia in Danubium aditum sibi paraturus mo
 clusuras autem equestrium ordinum duces reliquit, ut Bulg
 repellendo occupatis, ipsi in provinciam, si liceret, penet
 ubi Barnam advenit, metu correptus, iam de reditu cogi
 adverso Bulgari eius adventu cognito terrore acti Boilam et
 ab imperatore pacis condiciones accepturos misit. iis visis
 oppido gaudens pacem composuit, quam etiam datis ad in
 ramentis firmaverunt, Bulgaros nimirum ab infestanda Roma
 imperatorem vero ab impetenda bello Bulgaria vicissim ab
 condiciones istas scripto mandatas mutuo sibi tradiderunt.
 pedum referens, ex omnibus thematibus ad tutanda castra
 se erecta praesidio relictis militibus urbem ingressus es
 mense Octobri indictione undecima nuncium a Bulgaria a
 amicis acceperat, Bulgariae domnium duodecim millia militu
 lam expedire, ad Berzetiae incolas captivos abigendos, eosq
 gariam transferendos. is ne agnosceretur bellum in Bulgarc

κρισιύριοι τοῦ Κροῦ Βουλγαρίας, καὶ ἔτι τούτων ὄντων ἐν
 τῇ πόλει, ἔσχηματίσατο κατὰ Ἀράβων κινεῖν· καὶ ἐπέρασεν
 τὰ φλάμουρα καὶ ἡ ἰκηρεσία. καὶ ἀπολίσας τοὺς ἀποκρι- 5
 σιαρίους, καὶ μαθὼν διὰ κατασκόπων τὴν ἐξόδον αὐτῶν, ἀπέ-
 ρας τὸν στρατὸν ἐν σκουδῇ ἀπεκίνησεν. καὶ ἐπισωφρεύσας
 τοὺς ταξίτους τῶν θεμάτων καὶ τοὺς Θρακησιανούς, καὶ ἐνό-
 σας τοῖς τάγμασι τοὺς ἐπιμάτους, ἐποίησεν αὐτοὺς π' χι-
 λιάδας. καὶ εἰσελθὼν ἐν τόπῳ λεγομένῳ τὸ Λιθουσόρια, ἐπέ- 10
 Βπεσεν αὐτοῖς ἀπερισπλίγκτως, καὶ τρέψας αὐτούς, ἐποίησεν
 νίκος μέγα. καὶ μετὰ πολλῶν λαφύρων καὶ αἰχμαλώτων
 ὑπέστρεψεν, θριαμβεύσας ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐμπράκτως εἰσελ-
 V. 300 θῶν, τὸν πόλεμον τοῦτον ἐπωνόμασεν εὐγενῆ, ὡς μηδεὶς αἰ-
 τῷ ἀντιστάτος, μηδὲ σφαγῆς ἢ ἐκχύσεως Χριστιανῶν αἱμάτων 15
 γενομένης.

A.M. 6266 Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθον κεφαλαὶ σί' ἀπὸ Ἀφρικῆς, καὶ
 ἐπόμπουσιν ἐν Συρίᾳ. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς λύσας τὴν πρὸς τοὺς
 C Βουλγάρους εἰρήνην ἐξώπλισε πάλιν στόλον πολύν. καὶ εἰσα-
 γαγῶν εἰς αὐτὸν καβαλλαρικὸν χιλιάδας ἰβ', ἀπέλυσεν τοὺς 20
 στρατηγούς τῶν πλωϊμῶν πάντας σὺν αὐτῷ. αὐτὸς δὲ φο-

7. ἀπεκί. A, ἐπεκ. vulg. 9. π' χιλ. A a f, ιγ' χιλ. vulg. 11.
 ἐπ' αὐτούς A. 12. πολλῶν add. ex A a f. 18. τὴν πρ.
 τ. B. εἰρήνην A, πρ. τοὺς B. vulg. 20. fort. καβαλλαρικῶν 2.
 χιλιάδων. 21. πλωϊμάτων A c.

ad eum quippe accesserant Bulgarorum apocrisiarii et adhuc moram
 agebant in urbe, se contra Arabes expediri simulavit: quare in Asiam
 vexilla et bellicum omnem apparatus transmisit. porro dimissis apo-
 crisiariis, de eorum reditu per exploratores certior redditus, moto
 exercitu iter cum festinatione arripuit. tum vero thematum militibus,
 qui per praesidia dispersi erant, una cum Thracesianis accitis, una
 etiam cum ordnibus collectis ex optimatis, exercitum ad hominum
 octoginta millia conflavit, ac per locum, qui Lithosoria dicitur, irrum-
 pens, citra tubae sonitum impetum in hostes fecit, iisque in fugam
 versis, insignem retulit victoriam, partaque spoliorum et captivorum
 vi rediit, et solempni stipatus obsequio urbem ingressus, triumphum
 egit, bellumque istud nobile vocavit, quod nemo scilicet sibi restitisset,
 nec ulla caedis aut Christiani sanguinis effusio edita esset.

A. C. 766 Hoc anno ducenta et octoginta capita ex Africa in Syriam delata
 ad pompae triumphalis instar publice tractata sunt. imperator autem
 violati ad Bulgaros foederis conscius copiosam classem iterato prae-
 paravit. impositisque in eam equitum millibus duodecim duces na-
 vigiorum universos, quos in comitatu habuit, ante se praemisit, ipse

ἀσβόστω παρεδόθη, τὴν τε ἁγίαν παρθένον ἡμε-
 σθαι ἐξαιτῶν ὁ ἄσπονδος αὐτῆς ἐχθρός. ἐβασίλευσε δὲ αὐτοκρά-
 τωρ μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευταίην ἔτη λδ', μῆνας β,
 ἡμέρας κς'. καὶ οὕτως κατέλυσε τὸν βίον αἵμασι πολλοῖς Χρι-
 Βστιανῶν μεμολυμένους, καὶ δαιμόνων ἐπικλήσει καὶ θουαίαις, 5
 διωγμοῖς τε τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ὀρθῆς τε καὶ ἀμω-
 μήτου πίστεως, ἔτι τε μοναχῶν ἀναιρέσει καὶ κοινοῖσει μο-
 ναστηρίων, καὶ παντοίοις ὑπερακμάσας καχοῖς σὺχ ἦττον Διο-
 κλητιανοῦ καὶ τῶν κάλοι τυράννων. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ μηνί
 θνήσκει ὁ Ἀβδελλᾶς ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγός. οὗτοι οἱ δύο 10
 δεινότατοι θῆρες χρονίως καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ τὸ ἀνθρώπινον
 φύλον κατανεμόμενοι τεθνήσκει θεοῦ προνοίᾳ. καὶ κρατοῦσι
 Λέων καὶ Μαδὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ὁ τῶν
 C Λογγιβάρδων ῥῆξ Θεόδοτος ἐν τῇ βασιλευούσῃ ἐληλυθὼς πέλει,
 τῷ βασιλεῖ προσέφυγεν. 15

A.M. 6268 Ῥωμαίων βασιλέως Λέωνος, Ἀράβων ἀρχηγοῦ Μαδὶ
 ἔτος α'.

V. 301 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀποστείλας Μαδὶ τὸν Ἀβασβαλὴ κατὰ
 Ῥωμανίας μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ἤνοιξεν τὸ σπήλαιον τὸ
 D ἐπιλεγόμενον Καῦσιν ἀπὸ καπνοῦ, καὶ λαβῶν τοὺς ἐν αὐτῷ 20

2. ἀσπόνδως A. 13. καὶ Μαδὶ A, καὶ ὁ M. vulg. 14. βα-
 σιλίδι A. 18. ἀποστέλλει A e. τὸν Βασβαλὶ A.

decima quarta, nave conscensa, ad castellum Strongylum devectus in-
 felicem in navigio mortem obiit vociferans ac dicens: etiam vivus igni
 nusquam extinguendo addictus sum. sanctam postmodum virginem et dei
 genitricem hymnis et laudibus celebrari, qui vixerat hostis eius infen-
 sissimus, postulavit. solus post patris obitum imperavit annos triginta
 quatuor, menses duos, dies viginti sex, atque ita vitam finit homo
 Christianorum caedibus, daemonum invocationibus et sacrificiis, san-
 ctarum ecclesiarum et rectae inculpataeque fidei persecutionibus, ad haec
 quoque monachorum necem, et monasteriorum profanatione in quinatis-
 simus, omnibusque sceleribus vel supra Diocletianum caeterosque ty-
 rannos furore praeter opinionem omnem insaniens. eodem etiam
 mense Abdellae Arabum dux extinctus est. istae duae ferae crude-
 lissimae cum diu simul genus humanum dilaniassent, quae dei provi-
 dentia fuit, ambae simul sublatae sunt, in quorum locum Leo et Madi
 eorum filli rerum summam administravere. hoc etiam anno Longo-
 bardorum rex Theodotas in urbem imperatricem veniens ad impera-
 torem confugit.

A. C. 768 Imperatoris Romani Leonis, Arabum ducis Madis annus primus.
 Hoc anno Madi, Abasbale cum numero exercitu in Romaniam
 misso, speluncam Causim a fumo nominatam aperuit, et captivis, qui
 in ea detinebantur, secum abductis reversus est. imperator porro Leo

αίχμαλωτους ὑπέστρεψεν. ο δὲ βασιλεὺς Λέων ηρξάσθαι εἰς τὰ καταλειφθέντα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ ἐξουμενίστατο τὸν λαόν, καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει· εὐσεβῆς εἶναι πρὸς ὀλίγον χρόνον, καὶ φίλος τῆς καὶ τῶν μοναχῶν. ὅθεν καὶ μητροπολίτας ἐκ τῶν ἐν τοῖς πρωτίστοις θρόνοις προσβάλετο, στρατεύματά σεν κατὰ θέμα πολλά, καὶ τάγματα ἐπηύξησεν· κινηοὶ τῶν θεμάτων ἄρχοντες εἰσῆλθον πάντες σὺν πολίλαοῦ αἰτούμενοι Κωνσταντῖνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς ὃ δέ, ὡς ἔθος τοῖς βασιλεῦσιν, ἀντεδήλου αὐτοῖς, ὁ μισοι μονογενῆς μοί ἔστιν, καὶ φοβοῦμαι τοῦτο ποιῶς συμβῆῖ μοι τὸ ἀνθρώπινον, καὶ αὐτοῦ νηπίου πατώσῃτε αὐτόν, καὶ ἄλλον προβάλλῃσθε. οἱ δὲ μωμολόγουν πληροφορεῖν αὐτόν, μὴ βασιλευθῆναι υἱοῦ αὐτοῦ, εἰ καὶ θανεῖν αὐτόν θελήσῃ ὁ θεός. ἀπὸ τῆς κυριακῆς τῶν Βαΐων ἕως τῆς μεγάλης πέμλαοῦ ἐνοχλοῦντος, καὶ ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ σωρευομ αἰτουμένων, τῇ ἀγίᾳ παρασκευῇ ἐκέλευσεν ὁμοῦσαι αἰωμοσεν πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ ξύλα,

3. τοὺς ἐν τῷ τέλει e. 6. πρωτείσις A. πρι
προεβάλλ. vulg. 7. κινηθέντες δὲ A, ἔθεν κινηθ. νι
προβάλλῃσθε A, προβάλλεσθε vulg. 14. ὁμολόγουν
16. τῆς Βαΐφόρου A f. τοῦ λ. ἐν. x. om. A f.
ρευομένων καὶ αἰτουμένων A, σωρευόμενος κ. αἰτούμ

divitiis a patre sibi relictis liberalius utens, plebem omne perium sparsam ac urbis cives earum profusione sibi demer breve tempus religionem prae se tulit, et deiparae virgini visus est, quare primariarum civitatum sedibus administrantibus metropolitae elegit, copiasque per singula themata conscripsit, et militares auxit ordines. eo beneficio themata facti devinctos se professi cum populi conserta plebe imadeuntes, Constantinum eius filium imperatorem designari su cibis contendebant. ille ex usitato imperatoribus quaside mente obnitebatur: filius iste meus, aiebat, unicus mihi est, e stulatis, exequi vereor, ne quod humanum est letum ingruat: adhuc aetate minimum e medio tollatis, et alium vobis principiat. illi iuslurandis fidem faciunt, et imperatori testant ab eius filio nullum ipsis imperaturum, etsi eum fato pra iusserit. iis in postulatis a Palmarum dominica ad magnam quintam populo cum tumultu perseverante, et turmatim in cto eadem instantius exigente, sancta passionis domini Par fidem iuvamento facerent, imperator praecepit. tum popu et ex militari senatorioque ordine qui adfuerunt, gregar

ξασθαι βασιλέα ἐκτός Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου καὶ τοῦ
 σπέρματος αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν ἔγγραφα καθὼς ὤμοσαν ἰδιόχει-
 ρα αὐτῶν καὶ τῇ ἐπαύριον, ἣ τις ἦν τὸ ἅγιον σάββατον, ἐξῆλθεν 5
 ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ τριβουνάλιον τῶν ἰσ' ἀκουσίτων, καὶ προ-
 βάλετο νοβελίσσιμον Εὐδόκιμον τὸν ἕδελφὸν αὐτοῦ. τὸν γὰρ
 Ἄνθιμον ζῶν ὁ πατὴρ προεβάλετο. καὶ προῆλθεν ὁ βασιλεὺς
 σὺν τοῖς δυοῖ καίσαρσι καὶ νοβελιστοῖσι καὶ τῷ νέῳ Κων-
 C σταντίνῳ εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, καὶ ὑπαλλάξας τὴν ἐν- 10
 δυτήν, ὡς ἔθος ἐστὶ τοῖς βασιλευσὶ, ἐπανῆλθεν ἐν τῷ ἄμβωνι
 σὺν τῷ νιῷ αὐτοῦ καὶ τῷ πατριάρχῃ. καὶ εἰσελθὼν πᾶς ὁ
 λαὸς ἀπέθεντο τὰ ἔγγραφα αὐτῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ. ὁ δὲ
 βασιλεὺς διαλάλησεν οὕτως· ἰδοὺ, ὦ ἀδελφοί, τὴν αἴτησιν
 ὑμῶν πληρῶ, καὶ δωροῦμαι ὑμῖν τὸν υἱὸν μου εἰς βασιλέα. 15
 ἰδοὺ ἐκ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Χριστοῦ αὐτὸν
 παραλαμβάνετε. οἱ δὲ μεγάλη τῇ φωνῇ ἐβόησαν, λέγοντες·
 ἀντιφώνησον ἡμῶς, υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ τῆς χειρὸς σου πα-
 ραλαμβάνομεν τὸν κύριον Κωνσταντῖνον εἰς βασιλέα τοῦ φν-
 λάττειν αὐτόν, καὶ ὑπεραποθνήσκειν αὐτοῦ. καὶ τῇ ἐπαύ- 20
 D ριον, ἣ τις ἦν ἡ μεγάλη κυριακὴ τοῦ πάσχα ἰδ' ἰνδικτιῶνος,

4. ἐποίησαν — αὐτῶν. καὶ add. ex A. 15. ὑμῶν om. A.
 16. καὶ ἐκ τῆς A, καὶ τῆς vulg. 17. παραλαμφ. A, προσλ.
 vulg.

milites et turbæ, necnon ὀπιφικῶν καὶ tabernariorum grex in vivifica
 et veneranda ligna iuraverunt, præter Leonem, Constantinum et de-
 ductam ab eis sobolem se nullum unquam imperatorem suscepturos,
 quodque iuraverant, scripto confirmarunt. postera luce, quæ fuit
 sancti sabbati, imperator in undeviginti accubitorum tribunalium pro-
 fectus, Eudocimum fratrem suum nobilissimum renunciavit; Anthimum
 quippe pater ipse adhuc in vivis pari honore promoverat. cum utro-
 que igitur caesare et nobilissimis duobus et iuniore Constantino im-
 peratore profecto et, ut imperatoribus mos est, mutata veste, cum
 filio et patriarcha ipso in ambonem redeunte, populi universi ordines
 sponsones suas scriptura consignatas in sacram mensam imposuerunt.
 imperator autem ad eos hæc verba fecit: videtis, fratres, ut petitio-
 nem vestram impleam, et filium meum in imperatorem vobis conce-
 dam. videtis ab ecclesia et a Christi manu vos eum excipere. illi
 vocibus in altum sublatis, esto fideiussor, inquirunt, filii dei, ut e
 manu tua dominium Constantinum in imperatorem, eum incolumem
 servaturi, et mortem eius gratia fortiter oppetituri, excipimus. alia
 rursum luce, qua magna paschatis dominica celebrabatur, decima quarta
 iudictione, sub crepusculi horam imperator patriarcha comite in cir-

γεν Τέλερος ὁ τῶν Βουλγαρῶν κυριος εἰς τὸν βασιλεῦσιν· καὶ ἐποίησεν αὐτὸν πατρίκιον, ζεύξας αὐτῷ καὶ τὴν τῆς γυναίκος αὐτοῦ Εἰρήνης ἑξαδέλφην. δεξάμενος δὲ αὐτὸν βαπτισθέντα⁵ ἐκ τῆς ἁγίας κολυμβήθρας, μεγάλως αὐτὸν ἐτίμησεν καὶ ἠγάπησεν.

A.M. 6270 Τούτῳ τῷ ἔτει ἑκάθισεν Οὐτιθμᾶς εἰς τὸ Λάβεκον καὶ C ἑστασίασεν. Λέων δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπέλυσεν τὰ στρατεύματα τῶν Ῥωμαίων, καὶ εἰσῆλθον ἐν Συρίᾳ χιλιάδες ρ', ὧν ἠγουῖτο 10 Μιχαὴλ ὁ Λαχανοδράκων τῶν Θρακησίων, καὶ Ἀρτάβασδος Ἀρμένιος τῶν ἀνατολικῶν, καὶ Τατζίτης ὁ τῶν Βουκελλαρίων καὶ Καριστερότζης τῶν Ἀρμενιακῶν, καὶ Γρηγόριος ὁ τοῦ Μουζαλακίου τῶν Ὀρμιανῶν. καὶ ἐκόκλωσαν τὴν Γερμανίειαν, καὶ ἦν ἐκεῖ Ἰσβααλί ὁ θελὸς τοῦ Μαδί, καὶ ἔλαβον 15 πάσας τὰς καμήλους αὐτοῦ, καὶ ἤμελλον παραλαμβάνειν καὶ τὴν Γερμανίειαν, εἰ μὴ διὰ δώρων ἔπεισεν τὸν Λαχανοδράκοντα ὁ Ἰσβααλί, καὶ ἀνεχώρησεν τοῦ κάστρου, καὶ ἐξῆλθεν εἰς πραιδαν τῆς χώρας, καὶ ἀίχμαλωτεύσας τοὺς αἰρετικούς D Ἰακωβίτας Σύρους πάλιν ὑπέστρεψεν ἐν τῷ κάστρῳ. καὶ πέμ- 20 ψας Οὐτιθμᾶς στρατὸν ἐκ τοῦ Λεβέκου καὶ ἀμηνάδας, ἐπο-

1. Βάνα A a f. 3. Τελέγυρος A, idem qui supra p. 693, 4. Τε-
 ριγος nominabatur. 8. Θουμάμας A ubique. 9. ἀπέστειλεν A.
 11. τῶν Θρακησίων — — — Ἀρμενιακῶν om. A. 14. Μουσου-
 λακίου A. 15. καὶ ἦν ἐκεῖ — — — καὶ τὴν Γερμανίειαν:
 haec omnia addita sunt ex A.

A.C. 769 Hoc anno Uthmas Cacaе filius in Romanam ditionem irruit, et captivis secum abductis, ad suos revertit. Telerus vero Bulgarorum dominus ad imperatorem profugit, a quo, locata in matrimonium coniugis suae Irenes consobrina, patricius creatur. eum sacro lavacro initiatum imperator suscepit, et summis honoribus cumulatam valde adamavit.

A.C. 770 Hoc anno Uthmas ad Dabecum consedit, et seditionem movit. imperatoris autem Leonis copiae ad hominum centum millis in Syriam irruerunt. duces extiterunt Thracensium Michael Lachanodraco, orientaliū Artabasdu Armeniae, Bucellariorum Tatzates, Armeniacorum Caristerotzes, Opsicianorum Muzalacii filius Gregorius. obsessam vero Germaniciam, ubi Isbaali Madiae avunculus inclusus erat, captis omnibus camelis, obtinuisent, nisi Lachanodraco Isbaali muneribus victus ea urbe ad regionem depraedandam, et captivos ex Iacobitis Syris haereticis abducendos vires convertisset, iisque peractis ad castrum

λέμψεν μετα των Ρωμαίων. και έπεσον πάντε άρ
δύο χιλιάδες Άραβες, ώς φασι, και τή παρασκευ
σαν. ήσαν γάρ εισελθόντες τή κυριακή. ό δέ βασ
σας Μαιούμαν έν Σοφριανός εκάθισεν επί σένζο
5 υίοσ αὐτοῦ. και οὕτως δθριάμβευσαν οί στρατη
νίκια. έπέρασεν δέ και τούς αίρετικούς Σύρους έν
και κατήκισεν αὐτούς εκεί.

Τούτω τῷ έκει θυμωθείς ό τῶν Άράβων άρ
πέμπει τόν Άσαν μετά δυνάμεως πολλῆς Μαυροφ
10 τῶν τῆς Συρίας και τῆς Μεσοποταμίας, και κα
τοῦ Δορυλαίου. ό δέ βασιλεύς διατάξατο τοίς στ
πολεμῆσαι αὐτούς δημόσιον πόλεμον, άλλ' άσφα
κάστρα, και λαόν εισεσγχεῖν πρὸς παραφυλακήν
λύσας και άρχοντας μεγάλους κατὰ κάστρον, αὐτ
15 ραι ανά τριῶν χιλιάδων έπιλέκτους στρατιώτας, κ
λουθεῖν αὐτοίς πρὸς τὸ μὴ σκορπίσαι τὰ κοῦρσα,
ειν πυρὶ τὰς τε νομάς τῶν αἰλόγων, και εἶ που
δαπάνη. καθισθέντων δέ αὐτῶν έν τῷ Δορυλα
έπτακαίδεκα, και λειφθέντων αὐτῶν τὰ πρὸς 1
20 έκτόχενσαν τὰ ἄλογα αὐτῶν· και πολλή ἄλωσις

1. τῶν add. ex A. 6. έπέρασεν A, έπέρασαν vul.
τήκισεν A, κατήκησεν vulg. 13. εις φυλακήν a.
νετο A, γέγονεν vulg.

denuo obsidendum regressus est. Uthmas autem collec
cum copiis ameras praefecit, et in Romanos commisit.
ut ferunt, amerae quinque et militum duo millia perieru
xta regressi sunt; die quippe dominica urbem ingressi fu
rator vero Maiumam celebraturus in solio cum filio co
ita partae victoriae solemnia cum celebritate duces pe
ros demum haereticos in Thraciam transtulit, ibique
iussit.

Hoc anno Madi Arabum dux cladibus praeteritis ad
catus, cum expeditis Maurophorum, Syriae et Mesopo
Asanem mittit, et Dorylaeum usque arma intulit. por
ne copias omnes in aciem aperto Marte simul digladiatur
verum ut castris probe munitis milites in eorum praes
buerent, ducibus iniunxit. ad haec praefectorum praeci
exercitu segregatos militum selectorum tria millia tolle
obessam urbem pergere iussit, ut hostes nimirum ad praes
quin dispergendos a tergo insequentes premerent, agros
rum pabula, ac si ullibi commestus illis idoneus extare
currentes igne perderent. hostibus itaque ad Doryla
septemdecim obsidionem tenentibus, cuncta ad vitam ne

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔρχεται Μαδὶ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς 5
 εἰς τὸ Λάβεκον μετὰ πολλῆς δυνάμεως καὶ ἐξοπλίσεως, καὶ
 ἀποστέλλει τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀαρὼν ἐπὶ τὴν Ῥωμανίαν, καὶ
 αὐτὸς ἐπιστρέφει ἐπὶ τὴν ἁγίαν πόλιν. καὶ πέμπει Μα-
 χασίαν, Ζηλωτὴν λεγόμενον, καὶ δίδει αὐτῷ ἐξουσίαν ἀπο-
 στατεῖν τοὺς δούλους τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἐρημοῦν τὰς 10
 Δάγίους ἐκκλησίας· καὶ ἔρχεται ἕως Ἐμέσης, καὶ ἐπαγγέλλε-
 ται μὴ ἀναγκάζειν, εἰ μὴ τοὺς ἀπὸ ἀπίστων εἰς τὸ μαγαρί-
 σαι, ἕως ἂν ἐφανερῶθῃσαν οἱ Ἑβραῖοι καὶ Χριστιανοί. καὶ
 εὐθὺς ἤρξατο ἀθέως βασανίζειν ὡς οὐδὲ Λυσίας καὶ Ἀγρι-
 κόλαος ποτε, καὶ πολλοὺς ἀπέκλεισεν. γυναῖκες δὲ ἐνίκησαν 15
 αὐτοῦ τὴν μανίαν χάριτι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ αὐ-
 ταὶ νομβίτισσαι, ἡ τοῦ ἀρχιδιακόνου Ἐμέσης, καὶ ἡ τοῦ υἱοῦ
 αὐτοῦ Ἠσαΐου, πολλὰ βασανισθεῖσαι καὶ μὴ ὑπέξασαι τῇ
 ἰσχυρίᾳ. ἀπὸ γὰρ χιλιάδος βουναῶν λαβοῦσαι, καὶ ἄλλων
 πολλῶν κολαστηρίων περικραθεῖσαι, τὸν στέφανον τῆς νίκης 20

1. ὑποστρέψαντες A f, ὑποστρέφοντες vulg.	3. εἰς τὰ ἰδία]
μηδὲν ἀνύσαντες A.	8. ὑποστρέφει A. Μουχασίαν A.
9. δίδωσιν A.	14. ὡς A, οὗς vulg.
18. αὐτοῦ] τοῦ A.	20. κολασθεῖσαι a.
	17. νομβητισσαι A.

cere, et equi pabulorum penuriam pati: quare pars eorum maxima perit. pedem igitur referre coacti, Amorium per diem unum obsederunt, sed ut urbem moenibus, armis, annonae, militumque manu manitam agnoverunt, in proprias domos reversi sunt.

Croleos episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno Madi Arabum cum ingentibus copiis et maximo belli apparatu Dabecum profectus, filium Aaronem in Romaniam expedit, ipse vero in sanctam urbem remeavit. misitque Machesiam, Zelotem dictum, cum potestate Christianorum servos ad suum obsequium et religionem traducendi, et sanctas ecclesias devastandi. Emesam itaque se confert, et nemini Christianum cultum, ut deserat, nisi forte infidelium posteris se vim illaturum pollicitus, in Hebraeos demum et Christianos apertam persecutionem movit. extemplo igitur praeter ius omne pietatis et humanitatis coepit eos supplicii exagitare, quibus Lysias vel Agricolaus quondam pepercissent, atque ita plurimis necem intulit. foeminae vero gratia Christi dei nostri eius insaniam superarunt. quaedam etenim virgines viris desponsatae, archidiaconi videlicet Emeseni et eius filii Esaias natae, crudeliter excruciatas, non tamen impietatis violentiae cesserunt, quin immo pectorum bubulo-

παρὰ Χριστοῦ ἐκομισαίτο. ἐφθάσας δὲ καὶ εἰς Λα-
 πολλὰς ἐκκλησίας ἠρήμωσεν, μὴ προσέχων τῷ δ-
 τολεῖ Χριστιανοῖς ὑπὸ τῶν Ἀράβων. τῇ δὲ ἕκτη τι-
 ρίου μηνὸς τῆς γ' Ἰνδικτιῶνος ἡμέρᾳ κυριακῇ τῆς
 5 τῆσδε Νικηίας ὁ ἀπὸ Σιλάβων εὐνοῦχος πατρι-
 στακτινουπέλεως. καὶ τῇ δευτέρᾳ κυριακῇ τῶν νηστ-
 ῶν τίμιος ἀναγνώστης ὑπάρχων, Κύπριος τῷ γένει, λ-
 ξεὶ διαλάμπων, μετὰ πολλὴν παραίτησιν διὰ τὴν κρα-
 σιν, βία πολλῇ, χειροτονεῖται πατριάρχης Κωνσταν-
 10 τῆ δὲ μέσῃ ἐβδομαδίᾳ τῶν νηστειῶν ἐκρυτήθη Ἰα-
 τωσπαθάριος. καὶ Παπίας καὶ Στρατήγητος καὶ
 κουβικουλάριος καὶ παρακοιμώμενος, Λέων τε
 κουβικουλάριος. καὶ οὗτοι σὺν καὶ ἑτέροις εὐλαβ-
 σιν, ὡς προσκυνεῦντες τὰς ἀγίας καὶ σεπτὰς εἰ-
 15 ἀπογεμνώσας τὴν ἑαυτοῦ ὀγκοκρυμμένην καρδίαν
 διώκτου ἑαυτῶν ἀνηλεῶς δειρῶς τε καὶ κο-
 τῆς μέσῃ δεδμημένους πομπεῦσαι ποιήσας, εἰς τὸ
 ἀπέκλισεν, ἐν ᾧ καὶ ἀποθνήσκει ὁ προρρηθῆς Θεο-
 λογητῆς γενόμενος, καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρ-
 20 μετος. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες μετὰ τὴν τούτου τρι-

2. προσχῶν Α. 4. τῆς Τυρ. om. a. 11. Πατ-
 πίας vulg. 14. ἀγίας καὶ om. Α. 17. μέσῃ
 σης τε δ. vulg. 18. ἐν ᾧ καὶ ἀπ. Α, ἐν οἷς ἀ

rum plagis mille acceptis, toleratis quoque aliorum tor-
 toribus, victoriae coronam a Christo retulerunt. porro I-
 Damascum usque crudelitatem exercens processit, nec pe-
 dam ab Arabibus data Christianis fide, plurimas eccle-
 mensis autem Febroarii die sexto eoque dominico ind-
 die dominico quo ante quadragesimam ultima caseum c-
 potestas, Nicetas genere Scлавus, eunuchus, Cpoleos pat-
 extremum obiit. secunda vero ieiuniorum dominica Pau-
 lis lector, Cyprius natione, doctrina et virtute praestans
 haeresim, quae tunc obtinebat, multum reluctaret, in-
 passus, Cpoleos patriarcha instituitur. caeterum medi-
 hebdomadae Iacobus protospatharius et Papias, Strateg-
 phanes cubicularius et accubitor, necnon Leo et Thoma-
 quasi sanctas et venerandas imagines colissent, cum i-
 viris comprehensi sunt. tum itaque Leo persecutoris fil-
 publicum, quam huc usque delitescentem gestaverat imp-
 verberibus inclementer cuesos et tonsos, ac per media
 ignominia traductos in praetorium custodiendos coniecit,
 phanes, quem memoravimus, confessor effectus, obtenti-
 rona extinctus est. reliqui omnes post imperatoris obi-

ὄλον τὸ θῆρος, καὶ τῷ Σεπτεμβρίῳ μὴνι παρέβαλεν αὐτὸ ἐπὶ λόγου. ἦν δὲ πέμψας τὸν Οὐτθμῶν ἐπὶ Ἀσίαν μετὰ πενηκοντα χιλιάδων, καὶ συναντήσας Μιχαὴλ ὁ Λαχανοδράκων 5 κούρσῃ αὐτοῦ μικρῇ ἐπολέμησεν αὐτῷ, καὶ ἔκτεινεν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Οὐτθμῶν. τῇ δὲ ἡμέρᾳ τοῦ Σεπτεμβρίου μῆνος τῆς τετάρτης Ἰνδικτιῶνος τέθνηκε Λέων υἱὸς Κωνσταντίνου τρίτου τοῦδε. λιθομανῆς ὑπάρχων λίαν ἠρώσθη τοῦ στέμματος τῆς 10 Βασιλείας ἐκκλησίας, καὶ λαβὼν ἐφόρασεν αὐτό. καὶ ἐξῆλθον 10 ἄνδρακες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ληθθεὶς σφοδρῶ πυρετῷ τέθνηκε βασιλεύσας παρὰ ὅξ μῆνας ἕτη πέντε.

A.M. 6273

Ῥωμαίων βασιλείας Κωνσταντίνου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Εἰρήνη ἡ εὐσεβεστάτη ἄμα τῷ υἱῷ αὐτῆς 15 P. 383 Κωνσταντίνῳ παραδόξως θάψαν τὴν βασιλείαν ἐγχειρίζεται 15 μὴνι Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος δ', ὡς ἂν θανατωθῆ ὁ θεὸς καὶ ἐν τούτῳ διὰ γυναικὸς χάρας καὶ παιδὸς ὀρφανοῦ μέλλω καθαιρεῖν τὴν ἡματρον κατ' αὐτοῦ· καὶ τῶν αὐτοῦ θαρακότων δυσσεβείαν καὶ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν τυραννίδα τοῦ θεομάχου Κωνσταντίνου, ὡς πάλαι τοῦ διαβόλου τῆ ἀσθενείᾳ τῶν 20 ἀλίων καὶ ἀγραμμάτων. μετὰ δὲ τεσσαράκοντα ἡμέρας τοῦ

- 3. ὑπὸ λόγον Α.
- 7. τοῦ Α, αὐτοῦ vulg.
- 14. ἡ add. ex Α.
- 16. θανατωθῆ Α, θανατ. vulg.
- 17. χάρας om. Α.

simi monachi evaserunt. demum Aaron in Armeniacorum thema ingressus castrum Semalvum per totam aestatem obsedit, et ipsum mense Septembri pactis initis in suam potestatem misit. prius autem Uthman cum quinquaginta millibus hominum Asiam bello oppressuram delegarat, cui Michael Lachanodraco levi acie ad praedandum idonea stipatus et obviam factus, praelio inito, fratrem ipsius Uthman interfecit. caeterum mensis Septembris die octavo quarta indictione Leo filius Constantini in hunc modum diem suam clausit. cum in sana in gemmarum et pretiosos lapides arderet libidine, coronam in magna ecclesia appensam deperibat, eam acceptam capiti imposuit, ac confestim e capite ebullierunt carbunculi, febrique vehementi simul correptus imperii demptis mensibus sex anno quinto defunctus est.

A. C. 773

Romanorum imperatoris Constantini annus primus. Hoc anno piissima Irene una cum filio Constantino praeter hominum opinionem, deo ita ordinante, imperium suscipit administrandum mense Septembri indictione quarta, ut mirandum dei opus eo clarius affulgeret, quo per mulierem viduam et puerum orphanum immanem adversum se et famulos suos Constantini rerum divinarum

ἀπεσταλκῶν αὐτῶν οἱ Σικελῆαι· ἡ δὲ ἐπὶ τὴν γυναικᾶ αὐτῶν διαβροῦσα κα-
 νευρεῖσθαι σὺν τοῖς υἱοῖς τῆς πραιτωρίῳ παρέπεμψε φυ-
 λαίτεσθαι. τῷ δὲ Ἰουνίῳ μὲν ἀπέστειλεν πάντα τὰ περὶ αὐτῆς
 δέματα εἰς τὰς κλεισοῦρας φυλάττειν καὶ ἐπιτηρεῖν τὴν ἐξο-
 δὸν τῶν Ἀράβων, ἐπιστήσασα αὐτοῖς κεφαλὴν Ἰωάννην τὸν
 D σακελλάριον εὐνοῦχον ὄντα καὶ οἰκειοκτὸν αὐτῆς. ὁ δὲ Μεδί
 ἀπέστειλεν Κεβήρ μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ συναρτῶσιν
 ἀλλήλοις ἐν τόπῳ λεγομένῳ Μήληρ. καὶ κροτηθέντος πολέ-
 μου, ἤττωσάν τε οἱ Ἀράβες, καὶ κτείνοντα ἕξ αὐτῶν πολλοί,
 καὶ ὑπέστρεψαν μετ' αἰσχύνης. ἤρξαντο δὲ οἱ εὐσεβεῖς περ-
 ρησιάζεσθαι, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ πλατύνεσθαι, καὶ οἱ δι-
 λοντες σωθῆναι ἀποτάσσεσθαι, καὶ ἡ δοξολογία τοῦ Θεοῦ
 ὑψοῦσθαι, καὶ τὰ μοναστήρια ἀναρρῦεσθαι, καὶ πᾶν ἀγαθὸν
 φανεροῦσθαι. ἐν γοῦν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐν τοῖς Μακροῖς τεί-
 P. 384 χουσι τῆς Θρησκείας ἄνθρωπός τις ἐρύντων εὗρεν λίθονακα, καὶ 15
 τοῦτον ἀποκαθάρσας καὶ ἀποσκεπάσας, εὗρεν ἄνδρα κείμενον,
 καὶ γράμματα κεκολλημένα ἐν τῷ λίθονακι περιέχοντα ταῦτα·
 Χριστὸς μέλλει γεννηῖσθαι ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ πι-
 στεύω εἰς αὐτόν. ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῶν βα-
 σιλέων, ὃ ἦλπε, πάλιν με ὄψει.

2. υἱοῖς A, υἱοῖς αὐτοῦ vulg. 5. τὸν add. ex A. 8. Μή-
 λη A. 11. καὶ οἱ θεολογίαις — — — φανεροῦσθαι om. A e f.
 20. ὄψει A, ὄψεις vulg.

caesarum mentem inclinantem accusatum, misso Theophilo spathario,
 quantocius rapti et ad se adduci iussit. sed cum Theophilus in pro-
 vinciam appulisset, Siculi ducem ei tradere recusarunt. quare con-
 fugem eius caesam et capite tonsam una cum filiis sub custodia de-
 tinendam in praetorium transmisit. porro Iunio mense clusuris cu-
 stodiendis, et cohibendis Arabum excursibus copias omnes transfre-
 tanas expedit, Ioanne sacellario eunucho proprio domestico eisdem
 in caput et praefectum assignato. ex adverso Madi militiam hostilem
 Ceber duce comparavit et instruxit. occurrunt itaque invicem oppositae
 sibi acies ad locum, cui nomen Melus, et inito certamine vincuntur
 Arabes, et plurimis eorum caesis, cum ignominia reversi sunt. tunc
 temporis deo quique devoti liberius eum colere, verbum dei propa-
 gari, qui salutem quaerent, haeresibus nuncium mittere, dei laudes
 efferri, asseri in libertatem monasteria, bonum omne denique repa-
 rari. sub hoc quoque tempus quidam ad Longos Thraciae muros fo-
 diens tumulum offendit, quo terra et pulvere mundato atque recluso,
 virum intus iacentem litterasque urnae insculptas in hanc sententiam
 invenit: Christus ex Maria virgine nascetur. et credo in eum. sub
 Constantino et Irene, o sol, iterum me videbis.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Βίρηνη Κωνσταντίνου
 ριον καὶ Μάμαλον πριμικήριον πρὸς Κάρουλον
 Φράγγων, ὅπως τὴν αὐτοῦ θυγατέρα, Εὐδρω
 νυμφεύσῃται τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ τῷ υἱῷ αὐτ
 νομήνης συμφωνίας καὶ ὄρκων ἀναμεταξὺ ἀλλήλων
 Ἐλισσαῖον τὸν εὐνοῦχον καὶ νοτάριον πρὸς τὸ διδ
 τάτε τῶν Γραικῶν γράμματα καὶ τὴν γλωσσαν, ἵ
 σαι αὐτὴν τὰ ἦθη τῆς Ῥωμαίων βασιλείας. ἔξο
 στόλον πολὺν καὶ λαὸν ἐπιλεκτον ἐκ τῶν θεμάτων,
 τας ἱκανοὺς προεβάλετο Θεόδωρον πατρίκιον καὶ
 ἄνδρα δραστήριον, καὶ ἀπέλυσεν ἐν Σικελίᾳ κατὰ
 δίου. πολλῶν δὲ πολέμων γεγονότων ἐνίκησαν οἱ
 δωρον. ἰδὼν δὲ Ἐλπίδιος καὶ φοβηθεὶς, λαβὼν
 χρήματα καὶ Νικηφόρον τὸν Δούκα ἐπέρασεν εἰς
 5 καὶ λαβὼν λόγον ἀπαθείας προσερρῆ τοῖς Ἄραι
 ξάμενοι ὡς βασιλεῖα Ῥωμαίων κατεῖχον, στέφαντε
 μάτην, καὶ περιθέντες τζαγγίον καὶ στέφανον. τ
 τῶν Ῥωμαίων ἀσχολουμένου ἐν τούτοις, ἐξέρχει
 υἱὸς Μαδὶ μετὰ δυνάμειος καὶ ἐξοπλίσεως ὑπε
 10 ἀπὸ τῆ Μαυροφόρων καὶ πάσης τῆς Συρίας καὶ

1. Κωνσταντίνου τὸν Σακ. Α. 2. τὸν πριμ. —
 7. τῶν γυναικῶν γρ. f. 9. ἐκ τ. θέμ. add. ex A.
 βάλετο A, προεβάλλ. vulg. 17. ὡς add. ex A.

Hoc anno Irene Constantinum sacellarium, et Mamal
 rium ad Carolum Francorum regem delegavit, filiae eius
 mine filio suo Constantino coniugis petendae gratia. pa
 ventis et iureiurando ab utraque parte firmatis, Elisaeu
 et notarium, qui Graecorum litteras et linguam receptos
 perium Romanum mores eam edoceret, reliquit. imper
 classe ingenti comparata militumque selectorum et proce
 rum et in bello exercitatorum exercitu imposito, Theo
 cium virum, eunuchum quidem, sed in bellis agendis
 Siciliam adversus Elpidium misit. multis autem praelii
 commissis, integra tandem victoria in Theodori partes
 conspecto consternatus timore Elpidius, sublatis cum Nice
 quas habebat divitiis, secessit in Africam, et securitatis
 ad Arabes defecit; eum mox susceptum, imperii corona
 calceamentis eiusdem dignitatis symbolo ornatum, et imp
 nunciatum, incassum apud se detinuerunt. exercitu Ro
 occupato, Aaron filius Madi expeditionem suscepit viribi
 paratu maximam, copiis ex Maurophoris, universaque Sy
 tania et deserto collectis: relictoque Bunuso, qui Naco

τὰ πῶτα αὐτοῦ. ἀπέστειλεν δὲ καὶ τὸν Βουριχὲ εἰς Ἀσίαν
 Δμετὰ τριάκοντα χιλιάδων, ὅς καὶ πολεμήσας τὸν Λαχανο-
 δράκοντα σὺν τῷ θέματι τῶν Θρακησίων, ἐν τόπῳ λεγομένῳ
 Δαρήνῃ, καὶ αὐτῶν τριάκοντα χιλιάδων ὄπλων δεκαπέτε χι-
 V. 306 λιάδες ἀπέκτεινεν. ἡ δὲ βασίλισσα πέμψασα Ἀντωνίον δο-
 μέστικον σὺν τοῖς τάγμασιν ἐκράτησε τὴν Βανῆν, καὶ ἀπέ-
 κλεισεν αὐτούς. προσέφυγεν δὲ αὐτοῖς Τατζάτιος ὁ τῶν Βουκελ-
 λαρίων στρατηγὸς μίσει τῷ πρὸς Σταυράκιον τὸν πατρίκιον καὶ 10
 λογοθέτην τοῦ δρόμου, τὸν εὐνοῦχον, πρωτεύοντα πάντων τῶν
 τηρικαῦτα ὄντων καὶ τὰ πάντα διοικούντα. καὶ δοὺς αὐτοῖς
 βουλὴν, ἤτησαντο εἰρήνην. ἐξελθόντων δὲ ἐπὶ τοῦτο Σταυρακίου
 καὶ Πέτρου μαγίστρου καὶ Ἀντωνίου δομεστίκου, οὐκ ἤκρι-
 P. 385 βολόγησαν τὸν λόγον [λαβεῖν καὶ τέκνα τῶν πρωτεύόντων]· 15
 ἀλλ' ἀσκόπως ἐξελθόντες ἐκρατήθησαν ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐπεδή-
 θησαν, καὶ ἐβιάσθησαν ἀμφοτέρα τὰ μέρη τοῦ ποιῆσαι εἰρή-
 νην· καὶ ἐδωρήσαντο ἀλλήλοις ἢ τε Ἀγνοῦστα καὶ ὁ Ἀ-
 ρῶν ξένια πολλὰ, στοιχήσαντες καὶ κατὰ καιρὸν τελεῖν αὐτοῖς·
 καὶ γενομένης εἰρήνης ἀνεχώρησαν ἀφέντες καὶ τὸ κῆστρον 20

3. Βουριχὲ A. 7. ἀπέκτεινεν A, ἀπέκτειναν vulg. 9. Τα-
 ζάτιος, nomen add. ex A. 13. ἤτησατο A. 14. ἠκροβολόγη-
 σαν τὸν λόγον A, ἠκροβολογήσαντο λόγον vulg. 15. λαβεῖν καὶ
 τ. τ. πρωτεύόντων om. A f. 18. ἐδωρήσαντο A, ἐποιήσαντο
 vulg. 20. ἀφέντες A, ἀφῆσαν δὲ vulg.

ret, seque a tergo tutaretur, Chrysopolim usque profectus est. prae-
 terea Burniche cum hominum triginta millibus in Asiam misit, qui
 cum Lachanodracone et Thracensium themate ad locum, quem Dare-
 num dicunt, manibus consertis, ex acie hominum millibus triginta
 composita, ad millia quindecim amisit. quare imperatrix Antonio do-
 mestico cum copiis misso Banem tenuit, ipsosque interclusit. dux porro
 Bucellariorum Tatzatius desertor fidei ad eos transiit, concepto ni-
 mirum odio adversus Stauracium patricium et publici cursus logothe-
 tam, eunuchum, qui tum inter omnes primas occupabat et rerum
 summam administrabat. tale vero suggessit consilium, ut pacem pe-
 terent. quamobrem in medium progressi Stauracius, Petrus magister
 et Antonius domesticus, non satis caute cum illis egerunt, ut aliorum
 fidem sibi obstringerent, et optimatum filios in obside sibi dari pro-
 viderent. temere itaque convenientes ab adversa parte retenti, vin-
 culis compediti sunt, atque ita utrique pacem vi adacti composue-
 runt: cumque se mutuis muneribus Augusta et Aarou excepissent, id
 maxime pacti sunt, ut in annos singulos ipsis tributum solveret. paca

θρόνον, καὶ καταλιπὼν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Φλώρου, ἔλαβε τὸ
 μοναδικὸν σχῆμα, χωρὶς εἰδησεως τῆς βασιλείσης. μαθούσα
 δὲ τοῦτο ἡ βασίλισσα παράγινεται πρὸς αὐτὸν σὺν τῷ υἱῷ
 λυπουμενή καὶ καταβοῶσα αὐτοῦ· ὅτι διὰ τί τοῦτο ἐποίησας;
 ὁ δὲ μετὰ θρήνων πολλῶν ἔφη πρὸς αὐτήν· εἶθε μηδὲ πρότερον
 ἐκάθισα ἐν τῷ τῆς ἱεροσύνης θρόνῳ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ
 τυραννουμένης καὶ ἐσχισμένης οὐσης ἐκ τῶν λοιπῶν καθολι-
 κῶν θρόνων καὶ ἀναθεματιζομένης. ἡ δὲ προσκαλεσαμένη¹⁹
 τοὺς τε πατριάρχους καὶ τοὺς τῆς συγκλήτου λογάδας, ἀπέστει-
 P. 386 λεν πρὸς αὐτὸν ἀκοῦσαι τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα. ὁ δὲ εἶπεν
 πρὸς αὐτούς· ἐὰν μὴ σύνοδος οἰκουμενικὴ γένηται, καὶ τὸ
 σφάλμα τὸ ὄν ἐν τῇ μέσῃ ὑμῶν διορθωθῇ, οὐκ ἔχετε σωτη-
 ρίαν. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· καὶ ἵνα τί, ὑπέγραψας ἐν τῷ χει-
 V. 307 ροτονεῖσθαι σε τοῦ μὴ προσκυνεῖν εἰκόνας; ὁ δὲ ἔφη· οἶ
 διὰ τοῦτο θρηνηῶ καὶ πρὸς τὴν μετανοίαν κατέφυγον, δεόμε-
 νος τοῦ θεοῦ, ὅπως μὴ ὡς ἱερέα μὲ κολάσῃ σιγήσαντα ἕως τοῦ
 νῦν, καὶ μὴ κηρύξαντα τὴν ἀλήθειαν τῷ φόβῳ τῆς ματίας
 ἡμῶν. ἐν τούτοις ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ καταλιπὼν θρήνον πολὺν²⁰

4. βασιλείσης A, βασιλείας vulg. 7. πρότερον A, ποταπὸν vulg.
 9. καθολικῶν add. ex A. 11. τε add. ex A. 14. εἰς τῆν
 μέσην A. 19. τῷ φ. τ. μ. ὑ. om. f.

Paulus, vir religiosus et patriarcha sanctissimus, in morbum incidens
 throno nuncium remisit, et ad Flori monasterium se conferens, ibi
 imperatrice propositi eius inscicia, monasticum habitum assumpsit. rei
 gestae notitiam ut habuit imperatrix, confestim eum cum filio conve-
 nit, ac querulis vocibus insectata, quid hoc, inquit, fecisti? ille la-
 crymis perfusus responsum ad eam dedit: utinam ecclesia dei tyran-
 nice administrata et a reliquis thronis ea de causa rescissa dirisque
 et execrationibus devota, in sacerdotii throno Cpoleos nunquam ego
 sedissem. illa patricios et senatus spectatissimos quosque ad se pri-
 mum accitos ad eum postmodum destinavit, quae ipse narraret ore
 proprio audituros. qui ad ipsos: nisi synodum, inquit, universalem
 coegeritis, et obtinentem apud vos correxeritis errorem, nulla vobis
 superest salus. responderunt ipsi: cur ergo patriarcha designatus in-
 ter ordinationis solemnia imagines te nunquam adoratum subscri-
 pisti? tum ille: haec, ait, lacrymarum mearum causa est; illud me ad
 poenitentiam amplexandam impulit, deum deprecantem, ne me veluti
 pontificem hucusque mutum redditum, nec veritatem (solo insaniae
 vestrae metu detentum) palam enunciantem corripiat. inter has voces
 Paulus in pace obdormivit, magno de se tam imperatrici, quam cae-

ἢ τὴν βασιλείαν καὶ τοὺς εὐσεβέσι ἀνδράποισ τῆς
 βασιλείας γὰρ ἦν ὁ ἀνὴρ καὶ ἐλεήμων ὑπὲρ μέτρο
 τῆς αἰδοῦς ἄξιος, καὶ πίστιν πολλὴν ἐκέκτητο ἢ
 καὶ ἡ βασιλεία πρὸς αὐτόν. ἔκ τούτων λοιπὸν ἤρξατο
 καὶ ἀμφιβάλλεσθαι ὁ περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτι
 λόγος παρρησία ὑπὸ πάντων.

Ἀράβων ἀρχηγῶν Μωσῆ, Κωνσταντινουπόλεως
 Ταρσίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει συναγαγοῦσα ἡ βασίλισσα Εἰρήνη
 λαὸν εἰς τὴν Μαγναῦραν ἔφη πρὸς αὐτούς· γινώσκ
 οῦσι, τί πεποίηκεν ὁ Παῦλος πατριάρχης· καὶ ε
 οὐκ ἂν κατεδεξάμεθα τοῦτον ἀφείναι τὸν τῆς ἀρ
 θρόνον, εἰ καὶ μοναδικὸν σχῆμα περιεβάλλετο.
 τῷ Θεῷ ἀρεσιτὸν ἦν, τοῦ βίου μετέστη, φροντίσωμ
 ἵπου, ὅς τις δύναται ποιμᾶναι ἡμᾶς, καὶ τὴν ἐκκ
 λῆσιαν ἐπιστηρίζαι λόγοις διδασκαλικοῖς. πάντες δὲ
 εἶπον μὴ εἶναι ἄλλον, εἰ μὴ Τυράσιον τὸν ἀσηκρῆ
 ἔφη πρὸς αὐτούς· καὶ ἡμεῖς τὸν αὐτὸν ψηφισάμε
 ἴμεν ἀπειθεῖ. καὶ εἰπάτω δεῖ ἦν αἰτίαν οὐ δέχεται τὴν
 βασιλείαν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ ἀπέλογησάμ

1. τε add. ex A. 2. καὶ ἔλ. — — αἰδοῦς om. A.
 ἢ A, ἢ τε vulg. 5. ἀμφιβ. ὁ περὶ A, ἀμφ. [ὄπως]
 12. ἀφείναι A, ἀφήσαι vulg. 14. ἀνθρώπου A,
 vulg. 15. ποιμᾶναι om. A f. 16. διδασκαλίας
 τὸν add. ex A. 19. εἰπάτω A, εἶπη vulg.

teris in republica pietate conspicuis viris luctu relicto.
 quippe vir extitit, et misericordiae operibus impendendis
 ctus omnique omnino dignus reverentia, maximamque ei
 imperatrix, tum respublica habebat. caeterum ab hoc temp
 quia atque dissertationes de sacris imaginibus libere ab om
 beri coeperunt.

Arabum ducis Mosis Cpoleos episcopi Tarasii annus pi
 Hoc anno imperatrix Irene populum universum ad M
 congregatum in hunc modum alloquuta est: quid patriarcha Pau
 fratres, novistis. at si diutius vixisset, non eum sane mana
 habitu indutum praesulatus thronum deserere permissemus
 quoniam ita deo placitum fuit, ut vita decederet, nunc ha
 ligentiam perquiramus, qui nos pastorali cura regere, et eccl
 verborum doctrina confirmare valeat. una voce omnes, alius
 aio, qui tunc asecretis erat, se nescire responderunt. imperat
 ad populum: eundem patriarcham, inquit, decernimus, w
 recusat. causam tamen, propter quam imperii populique
 tit electionem, ipse palam exponat. ille defensionem si

οἰοῦν ἐν ραπτισμία, μίαν πίστιν, οὐδὲν γὰρ ἔστιν ἀπί-
 δεκτον καὶ εὐάρεστον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὡς τὸ ἐνωθῆναι
 P. 388 ἡμᾶς καὶ γενέσθαι μίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν, καθὰ καὶ ἐν
 τῷ συμβόλῳ τῆς εἰλικρινοῦς ἡμῶν πίστεως ὁμολογοῦμεν, καὶ
 αἰτοῦμεν, ἀδελφοί· οἶμαι δὲ καὶ ὑμεῖς, ἐπειδὴ γινώσκω τὸν
 φόβον τοῦ Θεοῦ ἔχειν ὑμᾶς, παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ ὀρ-
 θοδοξῶν βασιλέων ἡμῶν σύνοδον οἰκουμενικὴν συναθροισθῆ-
 ναι, ἵνα γενώμεθα οἱ τοῦ ἐπὶ Θεοῦ ἐν, καὶ οἱ τῆς τριᾶδος
 ἡνωμένοι καὶ ὁμόψυχοι καὶ ὁμότιμοι, οἱ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν
 Χριστοῦ σῶμα ἐν συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον, οἱ
 τοῦ ἁγίου πνεύματος, οὐ κατ' ἀλλήλων, ἀλλὰ σὺν ἀλλήλοις, οἱ
 τῆς ἀληθείας τὸ αὐτὸ φρονούντες καὶ λέγοντες, καὶ μὴ ἧ ἔρις
 B καὶ διχοστασία ἐν ἡμῖν, ὅπως ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχου-
 15 σα πάντα νοῦν φρουρήσῃ πάντας ἡμᾶς· καὶ εἰ μὲν κελύουσιν
 οἱ τῆς ὀρθοδοξίας πρόμαχοι βασιλεῖς ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐμῇ αἰτή-
 σει ἐπινεῦσαι, συγκατατίθῃμι καὶ γὰρ, καὶ τὴν κέλευσιν αὐτῶν
 ἐκπληρῶ, καὶ ὑμῶν τὴν ψῆφον ἀσπάζομαι· εἰ δὲ μήτε, ἀν-
 νάτως ἔχω τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὑποβληθῶ τῷ ἀναδέματι,
 20 καὶ εὐρεθῶ καταδικασμένος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν

1. καὶ φιλ. A, ἡ φιλ. vulg. 5. μίαν καὶ καθ. A. 15. δι-
 χοτομία A. ἡ ὑπ. A, ὑπ. vulg.

licet hominem a deo longius fugat, et in tenebras exteriores abdu-
 cens, a regno caelorum expellit. ecclesiae lex et institutum nec li-
 tes nec contentiones novit, sed quemadmodum unum baptismum unam-
 que fidem confiteri amat, ita et concordiam atque consensum in cae-
 teris rebus ecclesiasticis exposcit. nihil enim deo tam gratum acce-
 ptumque est, quam si uniti in unam et catholicam ecclesiam conve-
 niamus, quemadmodum in sinceræ fidei nostræ symbolo profitemur,
 et precamur, fratres. et ob id a piissimis imperatoribus petimus,
 (quod etiam vos, quorum timor erga deum mihi notus, facere arbitror)
 ut concilium oecumenicum celebretur, ut videlicet nos, qui unius dei
 sumus, unum etiam fiamus, qui trinitati uniti atque unanimes cultusque
 eiusdem, qui unius capitis Christi scilicet nostri unum corpus probe con-
 nexum atque cohaerens, qui spiritui sancto non oppositi, sed consenta-
 nei, qui veritatis eadem prorsus sentientes atque praedicantes: et e
 contrario nulla prorsus contentio atque dissensio inter nos intercedat,
 ut dei pax, quae omnem intellectum exsuperat, nos omnes custodiat,
 quod si imperatores nostri rectae fidei propugnatores, ut haec petitio
 mea impleatur, iusserint, ego quoque consentio, eorumque mandata
 exsequar, vestramque electionem lubens amplectar, sin minus, id praec-

Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κριτοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἔ-
 σιλεύς, οὔτε ἱερεὺς, οὔτε ἄρχοντας, οὔτε πληθ
 δύνανται με ἐξελέσθαι. καὶ εἴ τί ἐστιν εὐρετό
 φοί, δότε τῆς ἐμῆς ἀπολογίας, φράσατε δὲ μᾶλ
 ἀπεκρισιν. καὶ ἀσμένως ἠκροάσαντο πάντες
 των, συμφωνήσαντες τοῦ γενέσθαι σύνοδον. ὁ
 πάλιν πρὸς τὸν λαὸν διαλεγόμενος, ἔφη· ὅτι
 λυὸς κατέστρεψεν τὰς εἰκόνας, καὶ ἡ σύνοδος
 κατεστραμμένης αὐτὰς εὔρεν· καὶ διότι διὰ β
 10 ρὸς κατεστράφησαν, πάλιν ζήτησιν ἔχει τὸ κε
 ἀρχαίαν συνήθειαν παραδεδομένην ἐν τῇ ἐκκλησι
 σαν, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, ἀφανίσαι· ἀλλ' ἡ ἀλήθ
 οὐ δέδεται, ἀποστολικῶς εἰπεῖν. τῇ δὲ κ' τοῖ
 μνηρὸς τῆς αὐτῆς ἡ Ἰνδικτιῶνος ἐχειροτονήθη ὁ
 15 ἡμῶν Ταράσιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεο
 στείλας ἐν Ῥώμῃ τὰ συνοδικὰ αὐτοῦ καὶ τὸν
 πίστεως αὐτοῦ, ἀπεδέχθη παρὰ τοῦ πάπα Ἀδρ
 στείλασα δὲ καὶ ἡ βασίλισσα πρὸς τὸν αὐτὸν
 σατο πεμφθῆναι γράμματά τε αὐτοῦ, καὶ ἀνδρῶν
 20 εὔρεθῆναι ἐν τῇ συνόδῳ. καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον

1. Ἰησ. Χρ. om. A. 3. με om. A. 4. ὁ
 αἰτήσεως A, αἰτήσεων vulg. 9. διότι] δι' ὧν
 12. ὡς ἐδ. A, καὶ ἐδ. vulg. 18. δὲ καὶ ἡ A, δι

stare nequaquam mihi possibile est, ne anathemati subi-
 tusque evadam in die domini nostri Iesu Christi iusti
 quo iudicio neque imperator, neque pontifex, neque pri-
 hominum numerus me exsolvere haud poterunt. caeteri
 quid ex iis quae dixi gratum vobis fuerit, huic meae a-
 ut melius dicam, petitioni responsum date. orationem l-
 benter excipientes cuncti concilium cogendum una vo-
 quare Tarasius sermonem iterum ad populum convertens
 Leo, dixit, imagines evertit, conciliumque subinde celebri-
 venit eversas. at quia sola imperatoris potestate sublata
 rei summa et caput iterum circa hanc quaestionem vi-
 ximirum antiquam consuetudinem in ecclesia traditam
 libitum sibi fuit, abolere ausi sunt; sed dei veritas, ut l-
 apostolum eloquar, non est alligata. caeterum mensis I
 quinto supra vicesimum et eadem indictione octava re-
 noster Tarasius Cpoleos patriarcha renunciatus est, mi-
 stim synodicis suis litteris, et libello fidei suae testat-
 papa in ecclesiae communionem admissus: imperatrix e-
 dem papam misit, qui suo nomine ab eo peterent, ut

νομον τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, καὶ τὸν ἠγνοῦμενον τοῦ ἐπί-
 Σάββα, ἀνδρας τιμίους καὶ πάση ἀρετῇ κεκοσμημένους. ἀπέ-
 λυσεν δὲ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ ἣ ἦ τε βασίλισσα
 καὶ ὁ πατριάρχης· ἀκμήν γὰρ ἦ πρὸς τοὺς Ἄραβας εἰρήνη
 P. 329 οὐκ ἦν διαλυθεῖσα. καὶ ἤνεγκαν ἐκ μὲν τῆς Ἀντιοχείας ἰου-
 ἀνην τὸν μέγαν καὶ περιβόητον ἔργον καὶ λόγον ἐγνωσῆς
 μετέχοντα καὶ σύγκελλον τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας γε-
 νότα, καὶ Θωμᾶν Ἀλεξανδρείας ἀνδρα ζηλωτὴν καὶ εὐλα-
 βέστατον, ὅστις καὶ ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ με-
 Βγαλοπέλαγος Θεσσαλονίκης γενόμενος διέπρεψεν.

A.M. 6278 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Ἀαρὼν ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μωσῆς ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς ἐβήθη-
 κεν, καὶ ἐκράτησεν Ἀαρὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀντὶ αὐτοῦ τὴν
 ἀρχήν· ὃς καὶ πολλὰ κακὰ τοῖς Χριστιανοῖς ἐπέδειξετο. τῷ
 δ' αὐτῷ ἔτει ἀποστελλάντες οἱ βασιλεῖς προσεκαλέσαστο κατ-
 15 τας τοὺς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν ἐπισκόπους, καταλαβόντων
 καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Ρώμης πεμφθέντων ὑπὸ τοῦ πάπα Ἀδρια-
 νοῦ γραμματίων τε καὶ ἀνθρώπων, ὡς προέφημεν, καὶ τοῦ
 Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξανδρείας. καὶ τῇ ιζ' τοῦ Ἀγούστου
 μηνὸς τῆς θ' ἰνδικτιῶνος προκαθίσαντες ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων τοῦ
 Καίσοστόλων ἐν τῇ βασιλίδι πόλει, ἤρξαντο τὰς ἁγίας γραφὰς

2. ἀπέστειλεν Α. 5. λυθεῖσα Α. 9. τῆς add. ex Α. με-
 γάλῃς πόλεως Α. 15. πάντας om. Α. 19. ιζ'] ζ' Α.

A. C. 778

Arabum ducis Aaron annus primus.
 Hoc anno Mose Arabum duce defuncto, Aaron frater in eius locum
 successit imperium obtinuit, qui multa mala in Christianos exercit.
 eodem anno imperatores miserunt, qui universos suae ditionis epi-
 scopos in unum convocarent, ad quos ab Adriano papa missi cum
 litteris homines, quos memoravimus, una cum Antiochiae et Alexan-
 driae patriarchis accesserunt. tum vero mensis Augusti die decimo
 septimo, nona indictione, in imperatricis urbis sanctorum apostolorum
 templo praesidentes sacras scripturas investigare, propositis ad invi-

ως φροσάτευσαν μέλλει ἐπι τα ἀνατολικά μέρη, ὡς τῶν Ἀραβίων ἐξελθόντων, ἐξῆλθε πᾶσα ἡ βασιλικὴ ἔπουργία καὶ ἡ κόρη τις ἕως τῶν Μαλαγίνων. καὶ εἰσελθόντες οἱ τῶν ἔξω θεμάτων, ἐκράτησαν τὴν πόλιν. ἀποστείλασα δὲ πρὸς αὐτοὺς δηλοῦν αὐτοῖς, ὅτι πέμψατέ μοι τὰ ἄρματα ὑμῶν, χρειαῖν ὑμῶν οὐκ ἔχω. οἱ δὲ ὑπὸ Θεοῦ ματαιωθέντες, ἔδωκαν αὐτά. τότε βαλοῦσα τὰς φAMILIAs αὐτῶν ἐν πλοίοις, ἐξώρισεν αὐτοὺς τῆς πόλεως, κελεύσασα ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ ἕκαστον ἀπελθεῖν, ἐν ᾗ ἐγεννήθη. καὶ ποιήσασα στρατὸν ἰδίον καὶ ἄρχοντας περὶ

B θηνίους αὐτῆ, τῷ Μαίῳ μηνί πάλιν ἀποστείλασα κατὰ πᾶτος τόπου προσεκαλέσατο τοὺς ἐπισκόπους παραγενέσθαι ἐν τῇ Νικαίων πόλει τῆς Βιθυνίας, πρὸς τὸ ἐκεῖ γενέσθαι τὴν σύνοδον. καὶ διὰ τοῦ καλοκαιρίου ὄλου συνήχθησαν πάντες ἐν Νικαίᾳ. τῆς δὲ Ῥώμης καὶ ἀνατολικούς ἐκ προσώπου οὐκ ἴσθη ἀπολύσασα, ἀλλ' εἶχεν αὐτούς. τῇ δὲ 9^ῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς ἰα' Ἰνδικτιῶνος ἡμέρᾳ κυριακῇ, ἔκλειψις γέγονεν ἡλίου, ὧρα ε' τῆς ἡμέρας, τῆς θείας λειτουργίας ἐπιτελουμένης, μεγίστη.

A.M. 6280 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξῆλθεν Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ Νικαίων πόλει· καὶ ἐκρο-

2. ὡς φροσάτ. μέλλει A, φροσάτ. μέλλειν vulg. τῶν add. ex A. 3. βασιλικὴ add. ex A. κόρη A. 6. πέμψατέ μοι A, πεμφάμενοι vulg. 20. ἀρχιεπ. A, ἐπισκ. vulg.

partes orientales, quasi Arabibus illuc irrumpentibus, profectio, omnis imperatorius apparatus et comitatus usque ad Malagina processit. itaque copiae istae foris advenientes urbem ingressae, eam in potestatem suam misere. tum vero imperatrix adversantibus copiis per nuncios significat: armis depositis et ad me remissis, opera vestra me non indigere noveritis. illi velut a deo sensibus alienati, arma deposuere. tum impositis in naves eorum familiis, urbe extorres, singulos in provinciam, ex qua in lucem editus prodierat, se recipere iussit. parato demum alio satellitum exercitu et electis ducibus, qui sibi morem gererent, ipsa iterum mense Maio per omnes imperii regiones misit, qui universos episcopos Nicaeam, Bithyniae urbem, ut in ea concilium haberetur, convocarent. tota itaque aestiva tempestate Nicaeam episcopi omnes convenere, neque vero eos, qui Romae sedis et orientalium thronorum personam referebant, dimiserat, quin immo adhuc tenebat penes se. caeterum mensis Septembris die nono, indictione undecima, die dominico, hora diei quinta, celebratis misarum solemmibus, ingens solis defectio extitit.

A C. 780 Hoc anno sanctissimus Cypoleos episcopus Tarasius Nicaeam urbem

ἤττιθσαν, καὶ ἀπέθανον πολλοί, καὶ ἐκ τῶν ἑξορισθέντων
 οὐκ ὀλίγοι ἔπεσαν δὲ καὶ ὁ Διογένης ὁ τῶν ἀνατολικῶν τουρ-
 V.311 μάρχης ἰκανὸς καὶ τοῦ Ὀψικίου ἄρχοντες. λύσασα δὲ ἡ βα-
 σίλισσα Εἰρήνη τὴν πρὸς τοὺς Φράγγους συναλλαγὴν, ἀπέλυ-
 σεν Θεοφάνην τὸν πρωτοσπαθάριον, καὶ ἤγαγεν κόρην ἐκ τῶν 5
 Ἀρμενιακῶν θρόματι Μαρίαν ἀπὸ Ἀρμίας, καὶ ἔζευξεν αὐτὴν
 Κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεῖ καὶ νύμφῃ αὐτῆς, πολλὰ λυπουμένου
 Βαυτοῦ, καὶ μὴ θέλοντος διὰ τὴν πρὸς τοῦ Καρούλου θυγατέρα
 τοῦ ἡγρὸς τῶν Φράγγων σχέσιν, ἣν εἶχε προμνηστευσάμετος.
 καὶ ἐπέτελεσαν τοὺς γάμους αὐτοῦ μηνὶ Νοεμβρίῳ ἰνδικτιῶν 10
 ιβ'. Φιλητὸς δὲ ὁ τῆς Θράκης στρατηγὸς ἀπελθὼν ἐν τῇ
 Στρώμωνι, καὶ ἀφυλάκτως ἀπλικεύσας, ἐπιπεσόντων αὐτῇ
 ἄφρονι Βουλγάρων, ἀνηρέθη ὑπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις πολλοῖς.
 ἀποστείλασα δὲ Εἰρήνη Ἰωάννην τὸν σακελλάριον καὶ λογοθέ-
 την τοῦ στρατιωτικοῦ εἰς Λογγιβαρδίαν μετὰ καὶ Θεοδότου 15
 τοῦ ποτὲ ἡγρὸς τῆς μεγάλης Λογγιβαρδίας πρὸς τὸ εἰ δυνη-
 θεῖεν ἀμύνασθαι τὸν Κάρουλον, καὶ ἀποσπάσαι τινὰς ἐξ αὐ-
 τοῦ. καὶ κατήλθον οὖν σὺν Θεοδώρῳ πατρικίῳ καὶ στρατηγῷ
 Σικελίας καὶ πολέμου προτηθέντος, ἐκρατήθη ὑπὸ τῶν Φράγ-
 γων ὁ αὐτὸς Ἰωάννης, καὶ δεινῶς ἀνηρέθη. 20

2. ante οὐκ ὀλ. ο add. τῶν γε σχολαρίων. 6. Ἀρμίας A.
 9. εἶχε add. ex A. 10. ἰνδικτ. om. A. 11. Φίλιππος A.
 12. Στρώμωνι A, Στρομ. vulg. 13. σὺν ἄλλ. A, σὺν καὶ ἄλλ.
 vulg. 16. δυνηθεῖεν ἀμύν. A, δυνηθεῖε ἔναμ. vulg.

quo perierunt plurimi, nec non ex exulam turmis non pauci, Dioge-
 nesque orientalium turmarcha, vir strenuus, et Opsicii duces ceci-
 dere. interea Imperatrix Irene foedera cum Francis inita solvit, et
 misso Theophane protospathario, puellam ex Armeniacis nomine Ma-
 riam Amnia oriundam accepit, quam Constantino imperatori filio suo
 coniugem locavit, quamvis id Constantinus aegerrime ferret, nec pro-
 pter conceptum erga Francorum regis Caroli filiam, quam sibi despon-
 saverat, affectum, consensum praebere vellet. nuptiae tamen mense
 Novembri indictione duodecima celebratae sunt. Philetus autem, Thra-
 ciae dux, Strymonem versus profectus, nullis circa se dispositis excu-
 biarum custodibus, Bulgeris ex improvise ingruentibus, cum pluribus
 atiiis interfectus est. misit insuper Irene Joannem sacellarium et mi-
 litiae logothetam in Longobardiam, cui expeditionis socium Theodo-
 tum maioris Longobardiae nuper regis filium adiunxit tentatara, si
 forte Carolum ulcisci et ab eius fidei incolas aliquos posset subdu-
 cere. illi cum Theodoro patricio Siciliae duce viribus coniunctis,
 praelium conseruerunt cum Francis, a quibus ipse Ioannes captus
 acerbam morte occisus est.

1
 5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100
 105
 110
 115
 120
 125
 130
 135
 140
 145
 150
 155
 160
 165
 170
 175
 180
 185
 190
 195
 200
 205
 210
 215
 220
 225
 230
 235
 240
 245
 250
 255
 260
 265
 270
 275
 280
 285
 290
 295
 300
 305
 310
 315
 320
 325
 330
 335
 340
 345
 350
 355
 360
 365
 370
 375
 380
 385
 390
 395
 400
 405
 410
 415
 420
 425
 430
 435
 440
 445
 450
 455
 460
 465
 470
 475
 480
 485
 490
 495
 500
 505
 510
 515
 520
 525
 530
 535
 540
 545
 550
 555
 560
 565
 570
 575
 580
 585
 590
 595
 600
 605
 610
 615
 620
 625
 630
 635
 640
 645
 650
 655
 660
 665
 670
 675
 680
 685
 690
 695
 700
 705
 710
 715
 720
 725
 730
 735
 740
 745
 750
 755
 760
 765
 770
 775
 780
 785
 790
 795
 800
 805
 810
 815
 820
 825
 830
 835
 840
 845
 850
 855
 860
 865
 870
 875
 880
 885
 890
 895
 900
 905
 910
 915
 920
 925
 930
 935
 940
 945
 950
 955
 960
 965
 970
 975
 980
 985
 990
 995
 1000

1. ἐκινήθησαν — ἄνθρωποι πονηροί A, ἐκίνησεν δὲ
 ἄνθρωπους πονηρούς e, ἐκίνησεν — ἄνθρωπους π
 5. τὸν υἱόν σου A. τὴν add. ex A. 6.
 ἔξαπατ. A, ἀπατ. vulg. 17. αὐτήν] αὐτὸν A.
 σίλειον μετὰ τῆς ἰδίας μητρὸς A. τῆς γ' ἐνδ. A.
 μῆν e.

Hoc anno diabolus concepto in imperatorum reli-
 scelestos homines concitavit, qui matrem in filium, ac fili-
 matrem committerent. illi etenim quasi ex praesagiis aut v-
 tiores facti: non est, inquiunt, a deo constitutum, ut fil-
 perium teneat; illud quodcumque est, tuum est, et a d-
 missum. illa, ceu mulier ex proclivi decipienda, imperan-
 laborans, id ita decretum in animum sibi de facili indu-
 qui imperium persuaderent, ipsos rempublicam admini-
 dine graviter moveri non animadvertit. imperator igitu-
 cesimum iam superans, cum rebus gerendis idoneuni, n-
 rempublicam potestatem ullam exercentem se contempl-
 immo Stauracii patricii et logothetae curae cuncta commi-
 solum omnes confluere, ad se, qui accedat, neminem auc-
 vertens, vehementer indoluit. consilio itaque cum fam-
 viris, numero certe paucis, communicato, fuerunt illi Pet-
 Theodorus patricius Camulianus et Damianus item patri-
 detinere, ac subinde in Siciliam relegare, ipse vero re-
 summam propria auctoritate administrare statuit. mens

τινὰς ἐν οἴκῳ καθέσθηναι, ἀλλὰ πάντας εἰς τοὺς κηπούς καὶ
 τὰ ἐξώτερα σκηρὰς ποιήσαντας διαίειν. ἣ δὲ βασίλισσα ἄρα
 τῇ υἱῷ αὐτῆς ἐξῆλθεν ἐν τῇ ἀγίῳ Μάμαντι. μηρυθείσης δὲ
 τῇ Σταυρακίῳ τῆς προφάσεως ταύτης, συγκινεῖ τὴν Αὐγού-
 Β. 312 σταν κατὰ τοῦ υἱοῦ, καὶ πιάσασα τοὺς ἀνθρώπους τοῦ βασι-
 λέως, πάντας δείρασα καὶ κουρεύσασα σὺν Ἰωάννῃ τῇ προ-
 τοσπαθάρῳ καὶ Βαγύλῳ αὐτοῦ, λεγομένῳ Πικριδίῳ, ἐξώρισεν
 ἐπὶ τὰ πατωτικά μέρη ἕως Σικελίας. τὸν δὲ μάγιστρον Πέ-
 τρον ἀτιμίαις περιβαλοῦσα, ἐκάθισεν ἐν τῇ οἴκῳ αὐτῇ· ἑρμεί-
 10 ως καὶ Θεόδωρον τὸν πατρίκιον τὸν καμουλιανόν· τὸν δὲ πα-
 τρίκιον Δαμιανὸν δείρασα καὶ κουρεύσασα, εἰς Ἀπολλωνιάδα
 V. 312 τὸ κάστρον ἐξώρισεν. τύψασα δὲ καὶ τὸν υἱὸν καὶ πολλὰ
 λοιδορήσασα, ἀπερθεῖτον ἐποίησεν ἐπὶ ἡμέρας ἰκανάς. ἤρξατο
 C δὲ δοκίλειν τὸν στρατόν, ὅτι ἕως οὐ ζῆς, οὐ καταδέξομεθα τὸν
 υἱὸν σου κρατῆσαι, καὶ ὧμνον πάντες οὕτως, μηδεὶς τολ-
 15 μῶντος ἀντειπεῖν παρὶ τούτου τὸ σύνολον. ἐτόλος δὲ Ἀρά-
 βων ἐξῆλθεν ἐπὶ Κύπρον, καὶ τοῦτο προγοῦσα ἡ βασίλισσα,
 δειρόμενος καὶ αὐτὴ πάντα τὰ Ῥωμαϊκὰ πλοῖμα, καὶ ἀπέλυσε
 κατ' αὐταῖν. ἐλθόντες δὲ ἕως τὰ Μῦρα ἀμφοτέρωι οἱ στρα-
 τῆγοι ἔκαμψαν τὸ ἀκρωτήριον τῶν Χελιδονίων, καὶ εἰσῆλθον 20

6. δῆσασα A. 7. αὐτοῦ add. ex A. 17. καὶ τοῦτο A, τοῦτο
 δὲ vulg. 18. πλοῖματα A.

bruaril die nono Indictione decima tertia motus terrae violens adeo
 contigit, ut in domibus dormituri se continere caverent homines, sed
 omnes in hortis ac sub dio tentoriis erectis diversarentur. imperatrix
 autem ad sanctum Mamantem cum filio porrexit. conspirationis au-
 tem adversum se instructae Stauracius certior factus, Augustam in
 filium concitat. mox ipsa imperatoris domesticis manibus iniectis,
 cunctos diris verberibus caesos et tonsos cum Ioanne protospathario
 et Baiulo, cui Picridius cognomentum, ad inferius remotos imperii
 fines in Siciliam usque relegavit exules. magistrum etiam Petrum
 dedecore contumeliisque affectum domi se continere, quemadmodum
 etiam Theodorum patricium Camulianum, iussit. ad hos patricium
 Damianum verberatum tonsumque in castrum Apolloniadem deporta-
 vit. filium denique pari verberum mulctae et contumeliarum igno-
 miniae subiectum domi detinuit, ita ut per plures dies in publicum
 non prodierit, eoque tandem exercitum suis importunitatibus adigit,
 ut milites in consilium hoc adduceret: filium tuum imperare, donec
 vixeris, non patiemur, iuraruntque ita omnes, cum nullus circa istud
 ei omnino repugnare auderet. interea Arabum classis in Cyprum ex-
 peditionem suscepit: quod cum imperatrix praesensisset, collectas pa-
 riter Romanas omnes naves in eos instruxit. cum autem ambo duces
 Myram pervenissent, superato Chelidoniorum promontorio in Atalise

A.M. 6284 Τούτῃ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἐπεστράτευσεν ὁ βασι-
 λεὺς κατὰ Ἀράβων, καὶ ἀπάρας ἐκ τοῦ Ἀμορίου ἀπήει ἐπὶ
 C Ταρσὸν τῆς Κιλικίας. ἔλθων δὲ εἰς Ἀνύδρους πύργους πάλιν
 ἀνθυπέστρεψε κενὸς μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ἰνδικτιῶνι ιε'. τῇ δὲ
 ιε' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς παρακληθεὶς ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τῆς 5
 ἰδίας μητρὸς καὶ πολλῶν τῶν ἐν τέλει, ἀναγορεύει αὐτὴν πάλιν,
 καὶ συνευφημίζεται σὺν αὐτῷ, ὡς ἐξ ἀρχῆς Κωνσταντι-
 νου καὶ Εἰρήνης. καὶ πάντες μὲν πειθαρχοῦσιν. τὸ δὲ τῶν
 Ἀρμενιακῶν θέμα ἐκστάντες πρὸς τοῦτο στασιάζουσιν, καὶ
 ἐπιζητοῦσιν Ἀλέξιον τὸν πρὸ μικροῦ στρατηγήσαντα αὐτῶν, 10
 τὸ τηρικαῦτα τοῦ βασιλέως μετὰ λόγου προσκαλεσαμένου αὐ-
 τόν, καὶ τῇ τοῦ πατρικίου ἀξίᾳ τιμήσαντος, καὶ πρὸς ἑαυτὸν
 κατασχόντος. τοῦτον οὖν διὰ τὴν τοιαύτην ἐπιζήτησιν, καὶ
 D τινὰς λόγους περὶ αὐτοῦ ῥεσκομένους, ὡς μέλλειν αὐτὸν βα-
 σιλεύειν δείρας καὶ κουρεύσας ἐν τῷ πραιτωρίῳ ἀπέθετο. τῷ 15
 δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ ἐπεστράτευσεν κατὰ Βουλγάρων, καὶ ἔκτισεν
 τὸ κάστρον Μαρκελλῶν· καὶ τῇ εἰκοστῇ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς
 ἐξῆλθεν Κάρδαμος ὁ κύρις τῆς Βουλγαρίας μετὰ πάσης τῆς
 δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ἔσθη ἐν τοῖς ὀχυρώμασι. Θερμοπυλῶ-
 σας δὲ ὁ βασιλεὺς, καὶ ὑπὸ ψευδοπροφητῶν πεισθεὶς, ὡς 20
 αὐτοῦ ἔσται ἡ νίκη, ἀσκόπως καὶ ἀτάκτως συνέβαλεν πόλε-

4. ἀνθυπέστρ. A, ἀνθύστρ. vulg.
 σκουμένους Δ, ῥευκόμενος f (?)

9. ἐκστάντες A. 14. ἔ-
 17. τὸ add. ex A.

A. C. 784 Hoc anno mense Septembri imperator armata manu in Arabes
 profectus est; ab Amorio autem movens, Tarsum Ciliciae urbem per-
 rexit. ad turres autem Anydras ita dictas veniens, re prorsus infecta
 remeavit, mense Octobri, indictione decima quinta. mensis autem
 Ianuarii die decimo quinto ab ipsa matre multisque optimatibus ex-
 oratus, imperatricem iterum eam renunciat, et cum eo faustis populi
 exclamationibus, velut olim, excipitur, in haec verba, Constantino et
 Irene multos annos. imperatoris placito cuncti paruerunt. solum Ar-
 meniacorum thema rei novitate perculsum tumultuatur, et Alexium
 pridem suum ducem, quem imperator quodam obtentu revocatum et
 patricii dignitate promotum penes se retinuerat, accersitum sibi reddi
 et in officium restitui sollicitant. eum itaque, quod tanto ardore re-
 petiissent Armeniaci, quodque sermones de eo, quasi de imperatore
 futuro, in vulgus spargerentur, Constantinus verberibus caesum et ca-
 pillis detonsum in praetorium detrusit. porro Iulio mense exercitum
 in Bulgaros expedit, et castrum Marcellorum condidit. eiusdem vero
 mensis Iulii die vicesimo, Cardamus Bulgariae dominus, copiis ditionis
 suae omnibus eductis, postmodum in locis munitis substitit. impera-
 tor juvenili ardore succensus et a falsis vatibus victoriam ei pro-

μον, καὶ ἡττᾶται σφοδρῶς. ἐπανερχεται δὲ φρυγᾶ
 λει πολλοὺς ἀποβαλὼν, οὐ μόνον τοῦ κοινοῦ λαοῦ
 τῶν ἐν τέλει, ἐν οἷς καὶ Μιχαὴλ μάγιστρον Λαχαι
 καὶ Βάρδαν πατρικιον, καὶ Στέφανον πρωτοσπαί
 Χαμέα, Νικήταν τε καὶ Θεόγνωστον στρατηγούς
 καὶ ἀνθρώπους βασιλικούς οὐκ ὀλίγους, καὶ Παγ
 ψευδοπροφήτην καὶ ἀστρονόμον, ὅστις καὶ νικᾷν ο
 φήτευσεν. ἐπείρασι δὲ καὶ τὸ τοῦλδον, χρήματά
 πους καὶ τὴν κόρτην μετὰ πάσης τῆς βασιλικῆς
 τῶν δὲ ταγματίων ἐπισυναχθέντων ἐν τῇ πόλει, ἐβ
 ἔξαγαγεῖν Νικηφόρον τὸν ἀπὸ καισάρων, καὶ στη
 σιλέα. τοῦτο γνοὺς Κωνσταντῖνος, ἀποστείλας ἔξ
 φοτέρους τοὺς υἱοὺς Κωνσταντίνου τοῦ πάππου α
 ἀγίῳ Μάμαντι· καὶ τὸν μὲν Νικηφόρον ἐτύφλωσε
 ὀφόρον δὲ καὶ Νικήταν, Ἄνθιμόν τε καὶ Εὐδόκιμο
 κόπησεν· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ Ἀλέξιον τὸν προλεχθέ
 κιον ἐτύφλωσεν, πεισθεὶς ταῖς μητρικαῖς εἰσηγήσει
 ρακίου τοῦ προρρηθέντος πατρικίου, ὡς εἰ μὴ τε
 φλώσειεν, εἰς βασιλέα αὐτὸν ψηφίζονται. ἐγένετο
 οτων ποινὴ μηνὶ Ἀυγούστῳ, ἡμέρᾳ σαββάτῳ, ἰνδ

5. Χαμέαν Α. 8. ἐπείρασι] ἀπήρασιν Α, utrumque
 corruptum: scribendum ut infra p. 734, 11. ἀπήραν.
 add. ex Α. 17. πεισθεὶς ταῖς Α, π. δὲ ταῖς vulg

nunciatis seductus, inconsulte, et agminibus incompo
 conserens, gravi clade afficitur. urbem itaque fugitivus
 tis, non ex gregariis modo militibus, sed et viris in dign
 tutis amissis, inter quos fuerunt Michael magister Lachan
 des patricius, Stephanus protospatharius, Chamaeas ac
 Theognostus, qui duces extiterant, hominesque ex imper
 tatu non pauci: Pancratius etiam, falsus ille vates et astr
 imperatoris victoriam futuram praedixerat. ad haec Bul
 mentis, facultatibus, equis et tentoriorum omnium a
 universa imperatoria suppellectile potiti fuerunt. caetero
 ordines in urbem invecti Nicephorum excaesarem educa
 ratorem rennunciare consiliati sunt. Constantinus coniu
 facta, qui Constantini avi sui filium utrumque ad sanc
 locum educerent, misit, ac Nicephorum quidem oculo
 damnavit, Christophoro vero, Nicetae, Anthimo et Eudo
 praescindi iussit: cum eis quoque Alexium, quem diximus
 oculoꝝ usu privavit, maternis maxime et Stauracii pat
 lucusque frequens sermo, consiliis inductus, qui istum
 orbaretur, in imperatorem electum iri asserebant. suppl
 mense Augusto, sabbati die, indictione decima quinta, ho

ετην αυτον ταυτην ημεραν. μετα γαρ πενταειη χρονων η αντη μηνι, και τη αυτη ημερα του σαββατου τυφλουται υπο της ιδιας μητρος ο αυτος Κωνσταντινος.

A.M. 6285

Τουτω τω ετει ακουσαντες οι Ἀρμενιακοὶ περὶ τοῦ πα- 5
τρικίου Ἀλεξίου, ὅτι ἐτυφλώθη, ἐφυλάκισαν τὸν στρατηγὸν
αὐτῶν Θεόδωρον καὶ πατρικίον τὸν Καμουλιανόν. καὶ μα-
θῶν ὁ βασιλεὺς ἀπέλυσε τὸν πρωτοσπαθάριον Κωνσταντῖνον

Ὁ τὸν Ἀρτασέρ, καὶ τὸν Χρυσοχέρην στρατηγὸν τῶν Βουκελλα-
ρίων μετὰ τοῦ λαοῦ τῶν λοιπῶν θεμάτων, τοῦ πείσαι αὐτούς. 10
οἱ δὲ κροτήσαντες πόλεμον πρὸς αὐτούς, ἐπίασαν ἀμφοτέρους
καὶ ἐτύφλωσαν, καὶ ἐσφάγησαν πολλοὶ ἐξ ἀμφοτέρων μερῶν
μηνὶ Νοεμβρίῳ τῆς α' Ἰνδικτιῶνος· τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ κ',
ὡρα δευτέρα τῆς νυκτός, βροντῆς καὶ ἀστραπῆς γενομένης,
ἀνήφθη μέρος τοῦ βασιλικῆ ἔργοδοσίῳ τῶν χρυσοκλαβα- 15
ρίων κατὰ τὸν χρυσίωνα. μετὰ δὲ τὸ ἅγιον πάσχα ἐπεστρά-
τευσε ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν Ἀρμενιακῶν μετὰ καὶ πάντων
τῶν λοιπῶν θεμάτων. καὶ τῇ κ' τοῦ Μαΐου μηνὸς τῆς
πρώτης Ἰνδικτιῶνος, ἡμέρα κυριακῆ τῆς πεντηκοστῆς πολέ-

P. 396 μήσας αὐτούς, δόλω τῶν σὺν αὐτοῖς Ἀρμενίων προοδεω- 20
κότων, νικήσας συλλαμβάνει αὐτούς, καὶ ἀναίρει Ἀνδρόνικον

1. ἡ τοῦ Θεοῦ δ. A. ἀνεκδία. A, ἀνεξεκδία. vulg. 12. ἐξ
ἀμφ. A, τῶν ἀμφ. vulg. 13. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ A, 15
δὲ Δεκεμβρίου vulg. 16. χρυσίωνα A a f, χρυσο. vulg. 17.
πάντα τὰ λοιπὰ θέματα A a f. 21. νικήσας A, Νικήσας vulg.

irrogatum. in spatium tamen haud diutinum iniustum huiusmodi
facinus inultum divina iustitia distulit. solius etenim quinquennii
exacto intervallo eiusdem mensis et sabbati die a propria matre Con-
stantinus ipse oculis orbatus est.

A. C. 785

Hoc anno Armeniaci caecitatis Alexio patricio illatae accepto nun-
cio Theodorum patricium Camulianum ducem suum in custodiam
coniecerunt. ea re audita Constantinum Artaser protospatharium et
Chrysocherem Bucellariorum ducem cum reliquorum thematum copiis
ad Armeniacos in officio continendos misit. illi bello in utramque
instructo, utrumque etiam in potestatem acceptum oculorum usu mul-
tant, plurima exercituum parte utrinque caesa, indictionis primae
mense Novembri. Decembris porro die vicesimo quinto hora noctis
secunda, aere crebris fulminibus et fulguribus turbato, imperatoria-
rum officinarum ea pars, quae ad aurificinam phrygionibus assignata
est, conflagravit. celebratis autem paschatis solemnibus, thematibus
universis una secum eductis, imperator in Armeniacos vires imperii
convertit. mensis vero Maii die vicesimo septimo, indictione prima,
ipsa pentecostes festiva dominica, praelio cum eis iuito, sociorum

νικήσας καὶ τρέψας, ἤλασεν ἕως τοῦ ποταμοῦ. καὶ κατελθὼν εἰς Ἐφεσον, καὶ εὐξάμενος εἰς τὸν θεολόγον, τὸ κομμίσαι τοῦ πανηγυρίου ἑκατὸν λιτρῶν χρυσοῦ ὄν, ἐκούφισεν πρὸς Θεραπείαν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου.

Διὰ δὲ Ἀγούστῳ μηνὶ ἔστειψεν ὁ βασιλεὺς τὴν Θεοδότῃ 5 τὴν κουβικουλαρίαν Ἀγούσταν καὶ ἐμνηστεύθη αὐτῇ παρνόμως.

A. M. 6288

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος δ', ἐποίησε τὸν γάμον μετὰ Θεοδότῃς ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ ἁγίου Μάμαντος, ἡμέρᾳ τετάρτῃ. τῇ δὲ Ἀπριλίῳ μηνὶ τῆς 10 αὐτῆς δ' ἰνδικτιῶνος, ἡμέρᾳ ἑβδόμῃ, ὥρα νυκτερινῇ, γέγονε

P. 397 σεισμὸς ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ φοβερώτατος. ἐγένετο δὲ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ Μαΐῳ τετάρτῃ πᾶν φοβερός. Κάρδαμος δὲ ὁ κύρις Βουλγαρίας ἐδήλωσεν τῷ βασιλεῖ· ὅτι ἡ τέλεισόν μοι πᾶντα, ἢ ἔρχομαι ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης καὶ 15 ἐρημῶ τὴν Θράκην. ὁ δὲ βασιλεὺς βαλὼν καθάλλινας ἀλόγου εἰς μανδύλιν, ἐπεμψεν αὐτῷ εἰπών· ὅτι οἷα μὲν σοι πρόκει πᾶντα, ἀπέστειλά σοι. γέρον δὲ εἶ· καὶ οὐ θέλω ἵνα κοπιήσῃς ἕως τῶν ὄδε· ἀλλ' ἐγὼ ἔρχομαι ἕως Μυρκέλλων, καὶ 20 ἐξελθε. καὶ εἶ τι κρινεῖ ὁ θεός. καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς 20 εἰς τὰ περαιτικὰ θέματα ἐσώρευσεν τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἤλ-

10. ἡμερῶν μ' A.

12. καὶ add. ex A.

14. ὅτι add. ex A.

16. ἐρημύων A.

βαλὼν A, βάλλων vulg.

ἀλόγου A, ἀλό-

γων vulg.

19. τῶν ὄδε A, τοῦ ὄδε vulg.

21. εἰς add. ex A.

post haec Ephesus divertit, et votorum precibus ad theologum persolutis, nundinarum vertigal centum auri librarum pondο imminuit, et in sancti apostoli et evangelistae Ioannis cultum impendendum relaxavit. mense vero Augusto Theodoten cubiculariam imperator coronavit Augustam, et illegitimo eam sibi copulavit coniugio.

A. C. 788

Hoc anno, mense Septembri, indictione quarta, feria hebdomadis quarta, imperator, coniuncta sibi Theodote, in sancti Mamantis palatio nuptias celebravit. mense vero Aprili indictionis eiusdem quartae, feria septima, hora nocturna, horrendus plane terrae motus in Creta insula contigit: alius similis omnino tremendus Cpoli mensis Maii die quarto factus. porro Cardamus Bulgariae dominus imperatorem verbis inturbavit: aut tributa mihi persolve, aut ad Chrysen usque portam arma et per Thraciam universam vastitatem inferas. at imperator involuta sudario equina stercora ad eum remisit cum eiusmodi responsis: tributa quae te deceant mihi. senior autem cum sis, huc usque venientem te fatigari nolo, ego ad Marcellorum castram obvius prodibo. tu fac illuc etiam te conferas. de successu deus indicabit. advocatis autem trans fretum positis copiis exercitum universum imperator collegit et Bersiniciam usque profectus est. Car-

Θεν ἕως Βερσινικείας, καὶ ὁ Κάρδαμος ἦλθεν ἕως
 Ἀβρολέβα, καὶ δειλιάσας ἔμεινεν ἐν τῷ ἄλσει. ὁ
 παραθυρῦνας τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἀπῆλθεν ἕως
 Ἀβρολέβα προσκαλούμενος αὐτὸν ἐπὶ ἡμέρας εἰς
 5 ἐτόλμησεν, ἀλλ' ἐπανῆλθεν φυγὰς εἰς τὰ ἴδια.
 χρόνῳ καὶ οἱ Ἀραβες ἦλθον ἕως τοῦ Ἀμωρίο
 ἀνύσαντες ὑπέστρεψαν αἰχμαλωσίαν εἰς τὰ περ
 σαντες.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πλάτων ὁ τοῦ σακκουδίου
 10 ἀπέστῃσεν τῆς κοινωνίας Ταρασίου τοῦ πατριᾶ
 ξαμένου τὸν βασιλέα εἰς κοινωνίαν, καὶ ἐπιτρέψα
 τηχητῆ τοῦ κουρεῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Μα
 ἄββᾶ Ἰωσήφ τῷ ἡγουμένῳ τῶν καθαρῶν τοῦ
 αὐτὸν μετὰ τῆς Θεοδότης. καὶ τοῦτο γνούς ὁ βα
 15 στείλει Βαρδάνιον τὸν πατρίκιον καὶ δομέστικον
 καὶ Ἰωάννην τὸν κόμητα τοῦ Ὀψικίου, καὶ εἰσήγα
 τωνα εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπέκλεισεν εἰς ἐγκλείστρα
 τοῦ ἀρχιστρατήγου ἐν τῷ παλατίῳ, τοὺς δὲ λε
 χούς σὺν τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτοῦ τύψας ἐξώρισεν
 20 νίκη, ὧν ὑπερασπίζετο ἡ μήτηρ τοῦ βασιλέως,
 αὐτῆς ἀντιτατομένους καὶ καταισχύνοντας αὐτόν

2. Ἀβρολέβα Α. 7. ὑπέστρ. — — ποιήσαντες ο
 ἀπέσχισεν Α. 11. τότε κατηχήθη Α. 17. ἐν τῷ π
 τύψας ἐξώρισεν Α, τύψαντες ἐξώρισαν vulg. 20.
 οὗς vulg.

damus ex adverso ad Abrolebam silvam venit, et metu
 se abdidit. imperator animis exercitui additis ad lucu
 processit diebus continuis septemdecim, hostem ad pug
 quam ille viribus diffidens inire recusavit, et in provin
 pit. eodem anno Arabes Amorium usque irruerunt,
 captivis e vicino agro abductis, re infecta domum regre

Eodem etiam anno Plato, saccundionis praepositus,
 triarchae communione se segregavit, quod ille communica
 ticipem redderet imperatorem et catechistae imperatri
 potestatem fecisset, et abbati Ioseph, catharorum prae
 cum Theodote ad nuptiales corollas admitteret, parem
 niam. imperator accepto nuncio Bardanium patricium
 domesticum et Ioannem Opsicii comitem misit, qui Pla
 bem inductum in ergastulo ad Michaelis caelestis mil
 in palatio erectam aedem inclusit. reliquos autem
 cum Platonis nepotibus caesos Thessalonicam relegavi
 ideo defendendos suscepit, quod filio adversarentur et
 incesserent.

τούτῳ τῷ εἶπε, μηδὲ λεπτεμβρίῳ, ἐξηκστὸν ὁ βασιλεὺς ὄν
 τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἐν τῇ Προύσῃ θερμῆσαι· καὶ τῇ ζ' τοῦ
 Ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς ε' Ἰνδικτιῶνος ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ υἱός,
 ὃν ἐπωνόμασεν Λέοντα· καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς καταλιπὼν
 τὴν μητέρα αὐτοῦ ἐν τοῖς θερμοῖς σὺν πάσῃ τῇ βασιλικῇ
 P. 398 τᾶξει καὶ τοῖς ἄρχουσιν, δροματος εἰς τὴν πόλιν ὑπέστρεψεν.
 εὐροῦσα δὲ διορίαν ἢ τοῦτου μήτηρ προσελάλησεν καὶ ἐπέ-
 συρην δωρεαῖς καὶ ὑποσχέσεσι τοὺς τῶν ταγματῶν ἄρχοντας
 πρὸς τὸ καθελθὲν τὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ μονοκρατορῆσαι αὐτήν,¹⁰
 τοὺς μὲν δὲ ἑαυτῆς θωπεύσασα, τοὺς δὲ διὰ τῶν ἀνθρώπων
 αὐτῆς, καὶ εἰλκυσεν πάντας πρὸς ἑαυτήν, καὶ ἐξεδέχετο ἡμέ-
 ραν εὐρεῖν ἐπιτήδειον. ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ τελευτήσαντος πάπα
 Ἀδριανοῦ, χειροτονεῖται Λέων, ἀνὴρ τιμιώτατος καὶ κατὰ
 πάντα αἰδέσιμος. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς¹⁵
 κατὰ Ἀράβων, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Σταυράκιον τὸν πατριῖον
 B καὶ λοιποὺς φίλους τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐκλογὴν μοτοζώ-
 νων στρατιωτῶν εἰς ἀμφοτέρων θεμάτων χιλιάδας εἰκοσι. ἰδόν-
 τες δὲ οἱ περὶ Σταυράκιον τὴν προθυμίαν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ
 βασιλέως, ἐφοβήθησαν, μήπως πολεμήσας νικήσῃ καὶ ἀστοχῆ-²⁰
 σσῃ τῆς κατ' αὐτοῦ βουλῆς. καὶ δωροδοκήσαντες τοὺς τῆς

3. θερμῆσαι A. 7. ἐπὶ τ. π. A.

A. C. 789 Romae episcopi Leonis annus primus.

Hoc anno mense Septembri imperator una cum matre thermarum
 aquis recreandus Prusam se contulit. mense subinde Octobri quinae
 indictionis, filium, quem Leonem nominavit, ex coniuge suscepit, quo
 nuncio ad eum delato, matrem suam in thermis una cum omni im-
 peratorio comitatu .et aulicis relinquens, festinus in urbem retro ces-
 sit. ibi tempus accommodum Irene nacta cum ordinum militarium
 ducibus colloquium habuit, et qua muneribus in eos sparsis, qua pro-
 missis maioribus, abrogato filio summam imperii ut sibi committer-
 rent, induxit, atque ita cunctos partim suis ipsius illecebria, partim
 familiarium suorum suavis motos et illectos in suas partes transtulit,
 subindeque diem opportunum censuit expectandum. porro Adriano
 papa defuncto, Leo, vir omni honore ac veneratione dignus, in eius
 locum Romae suffectus est. mense autem Martio imperator Staurac-
 cium patricium et reliquos matris amicos in comitatu habens, cum
 selectorum ex utrisque thematibus levis armaturae militum viginti
 millibus adversus Arabes movit. coniurationis porro cum Stauracio
 inita conscii tam militum quam imperatoris ad pugnam alacritate
 comperta, veriti ne, si imperator vicisset, ipsi proposito sibi consilio
 exciderent, positos in excubiis milites donis corruerunt, ut falso ar-

οὐκ ἔχειτε μετ' ἐμοῦ, μὴνύσθαι ἐγὼ τῷ βασιλεῖ. οἱ δὲ φοβη-
θέντες, ἐκράτησαν αὐτὸν εἰς παρακλήσιν, καὶ εἰσενέγκαντες
εἰς χελιδνίον κατέλαβον ἐν τῇ πόλει τῷ σαββάτῳ πρῶτ' τῇ 16
τοῦ αὐτοῦ μηνός. καὶ ἀπέκλεισαν αὐτὸν ἐν τῇ πορφύρᾳ, ἔσθῃ
P. 399 ἐγεννήθη. καὶ περὶ ὧραν ἐννάτην ἐκτυφλοῦσιν αὐτὸν δεινῶς, 5
καὶ ἀνιάτως πρὸς τὸ ἀποθανεῖν αὐτόν, γνάμη τῆς μητρός
αὐτοῦ καὶ τῶν συμβούλων αὐτῆς. ἐσοκίσθη δὲ ὁ ἥλιος ἐπὶ
ἡμέρας 15 καὶ οὐκ ἔδωκε τὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ, ὥστε πλατῦσθαι
τὰ πλοῖα καὶ φέρεσθαι, καὶ πάντας λέγειν καὶ ὁμολογεῖν, ὅτι
διὰ τὴν τοῦ βασιλέως τύφλωσιν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέ- 10
θετο· καὶ οὕτως κρατεῖ Εἰρήνην ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ συγγενεῖς τοῦ μα-
καρίου πάπα Ἀδριανοῦ συγκινήσαντες τὸν λαόν, ἐστασίασαν
κατὰ Λέοντος τοῦ πάπα, καὶ κρατήσαντες ἐτύφλωσαν αὐτόν 15
Βού μέντοι ἠδυνήθησαν τελέως οβέσαι τὸ φῶς αὐτοῦ, τῶν 15
τυφλωσάντων αὐτόν φιλανθρώπων ὄντων, καὶ φεισαμέτων
αὐτοῦ. ὁ δὲ προσφυγὼν τῷ ῥηγί τῶν Φράγγων Καρούλα,
ἠμύνατο τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ πικρῶς, καὶ πάλιν ἀποκατέστη-
σεν αὐτόν εἰς τὸν ἴδιον θρόνον, γενομένης τῆς Ῥώμης ἀπ'
ἐκείνου τοῦ καιροῦ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Φράγγων. ὁ δὲ 20

3. πρῶτ' add. ex A. 4. ἔσθῃ A, ἐν ἧ vulg. 5. αὐτόν add.
ex A, item καὶ ἀνιάτως. 10. τοῦ add. ex A. 12. ἐν τῇ
Ῥώμῃ A, τῆς Ῥώμης vulg. 17. αὐτοῦ A, αὐτῷ vulg. 18.
αὐτοῦ add. ex A. ἀποκατέστ. A, κατέστ. vulg. 20. τοῦ
add. ex A.

secederet, meditabatur. prius tamen ad amicos, qui cum filio erant,
scripsit. nisi rationem qua filium mihi tradatis, inieritis, colloquia
iater nos habita ipsi aperiam. illi timore correpti, Constantinum pre-
cibus vacantem comprehendunt, et chelandio ab ipsis impositus, sab-
bato mensis eiusdem die decimo quinto in urbem summo mane dedu-
ctum, in porphyra, qua primum in lucem prodiit, includunt, et circa
horam nonam tanta immanitate illi oculos confodere ex matris et
consiliariorum eius sententia, ut pene mortem inferrent. sol tunc per
dies septemdecim nulla radiorum emissa luce ita obscuratus est, ut
errantia per mare navigia temere circumferrentur, omnesque palam
assererent, ob imperatoris excaecationem solem se suis radiis abdi-
casse. ita mater eius Irene imperium obtinuit.

Eodem etiam anno beati Adriani papae Romani affines tumultu
in Leonem papam excitato, oculis eum multaverunt. verum cum
homines ad eum excaecandum deputati, misericordia ducti, ei peper-
cissent aliquatenus, haud ei penitus oculorum lumen extinctum est.
Leo subinde ad Carolum Francorum regem confugit: rex eius adver-
sarios graviter ultus in propriam sedem eum iterum restituit, et sub

τον Καροῦλον ἀμειβομένους, ἕστεψεν αὐτὸν εἰς β
 μαίων ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρον, κα
 ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν, καὶ περιβαλὼν βασιλι
 καὶ στέφος, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κέ, ἰνδικτιῶνι ἑννάτῃ
 5 Ῥωμαίων βασιλείσσης Εἰρήνης πάλιν ἔτος α΄.
 . Τούτῳ τῷ ἔτει κρατήσασα Εἰρήνη τὴν βασιλε
 τικά ἀποστέλλει Δωρόθεον τὸν ἡγουόμενον Χρυσι
 Κωνσταντῖνον χαρτοφύλακα τῆς μεγάλης ἐκκλ
 Ἀβιμέλεχ ληϊζόμενον τὰ μέρη Καππαδοκίας κα
 10 πρᾶσβευομένη περὶ εἰρήνης· οὐ γέγονεν δέ, καὶ τι
 μηνὶ τινες νεωτερισταὶ φρουρουμένοις τοῖς υἱοῖς
 χου Κωνσταντίνου ἐν τῷ παλατίῳ τῶν Θεραπεία
 αὐτοὺς προσφυγεῖν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ δῆθει
 ἀσφάλειαν τῆς μετὰ ταῦτα ἀβλαβείας αὐτῶν, ὡς
 5 τῆς προφάσεως ἀναγορεῦσαι ἐξ αὐτῶν βασιλεία.
 λαοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προσδραμόντος, εἰσελθὼν Ἰ
 νοῦχος πατριίκιος δέξησθαι αὐτούς, λόγιον μηδενὸς
 σχόντος, καὶ ἐξώρισεν αὐτοὺς εἰς Ἀθήνας. οἱ δὲ
 κιοι, ὃ τε Σταυράκιος καὶ Ἀέτιος, ἐπιστήθιοι οἱ
 10 σιλίσσης, γεγόνασι κατ' ἀλλήλων, ὥστε φανερωῶς

3. ἀπὸ κεφ. A, ἀπὸ τῆς κ. vulg. 4. μηνὶ Δε
 vulg. 10. καὶ add. ex A. τῷ Ὀκτωβρίῳ A.
 A, αὐτοῖς vulg. μεγάλη add. ex A. 15. ἐ
 ex A.

id tempus primum ac deinceps in Francorum potestatem
 Leo Carolo regi vicem relaturus, cum capite ad imos
 oleo perunctum in sancti apostoli aede imperatorem salt
 redimivit, imperatoria veste circumdedit, et capitis orna
 lit, mensis Decembris die vicesimo quinto, indictione n
 Romanorum imperatricis Irenae secundo annus prin
 Hoc anno imperatrix Irene imperio potita, Dorothei
 leos praepositum, et Constantinum magnae ecclesiae ch
 ab Abimelech Cappadociae et Galatiae provinciis host
 lantem, de pace cum eo componenda legatos misit: sed
 iere de pace tractatus. Novembri mense nonnulli rerum
 cupidi, filii dei hostis Constantini ad Therapiae palati
 dia detenti, ad magnam ecclesiam ut confugiant, ibique
 curitatis in futurum cautionem petant, ut videlicet hui
 aliquem ex eis imperatorem populus salutaret, auctores
 igitur turmatim ad ecclesiam confluyente, Aetius eunuc
 fide ipsis data, nullo incolumitati eorum providente, ip
 Athenas exules deportari commisit. caeterum duo patr
 et Aetius, imperatricis intimi, eo discordiarum processer

P. 400 ἐπιεικνύσθαι, ἀμφοτέρωι ὁκόποιον ἔχοντες μετὰ θανάτου αὐτῆς τοῖς ἰδίοις συγγενέσι τὴν βασιλείαν περιποιήσασθαι.

A. M. 629¹ Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξῆλθεν ὁ Ἀβιμέλεχ κατὰ Ῥωμανίας, καὶ
V. 318 ἀποστείλας κούρσον μονοζώνων, κατήλθεν ἕως τῶν Μεγγά-
νων. καὶ ἐπιφθάσαντες ἐν τοῖς σταύλοις Σταυρακίου τοῖς 5
ἔκπους, καὶ τὴν βασιλικὴν προμοσέλλαν λαβόν, ἐπέστρεψεν
ἀβλαβῶς· καὶ οἱ λοιποὶ κατήλθον ἕως Ἀσδίας καὶ πολλὴν
αἰχμαλωσίαν ἔλαβον. κούρσον δὲ αὐτῶν ἔιερον ἐκδραμὸν καὶ
B ἐπιπεσὸν Παύλῳ πατρικίῳ καὶ κόμητι τοῦ Ὀψικίου σὺν ὄλῳ
τῷ θέματι αὐτοῦ καὶ τοῖς ὀπτιμάτοις, πολλὴν κοπήν εἰς αὐ- 10
τοὺς ἐποίησεν. ἀπῆραν δὲ καὶ τὸ τοῦλδον αὐτῶν, ἐπέστρε-
ψεν καὶ αὐτό. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ τῆς ζ' Ἰνδικτιῶτος, ἤβου-
λήθη Ἀκάμηρος ὁ τῶν Σκλαβίνων τῆς Βελλητίας ἄρχων το-
χθεὶς ὑπὸ τῶν Ἑλλαδικῶν ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Κωνσταντί-
νου, καὶ προχειρίσασθαι ἐξ αὐτῶν βασιλέα. γνοῦσα δὲ τοῦτο 15
ἡ βασίλισσα Εἰρήνη, ἀποστέλλει πρὸς τὸν πατρικίον Κωνσταν-
τῖνον τὸν Σερανιάπηνον Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ σπαθάριον
C ὄντα καὶ ἀνεψιὸν αὐτῆς, καὶ πάντα ἐτύφλωσεν, καὶ διεσκέδασεν
τὴν κατ' αὐτῆς βουλήν αὐτῶν. τοῦ δὲ ἀγίου πάσχα τῇ δευτέρῃ

1. ἔχοντες add. ex A. 3. ὁ add. ex A. 4. Μαλαγίνων A.
8. ἐκδραμὸν καὶ ἐπιπεσὸν A, ἐκδραμῶν καὶ ἐπιπεσῶν vulg.
9. Παύλῳ A, Πέτρῳ τῷ vulg. 11. ἀπῆραν A, ἐπῆραν vulg.
12. καὶ αὐτό A, καὶ αὐτὸν vulg. ἠκολούθει A. 17. Σε-
ραντ. A.

cos invicem palam se professi fuerint: etenim uterque de imperio familiae suae ac sanguine sibi post Irenes mortem conciliando sententiam animo proposuerat.

A. C. 79¹ Hoc anno Abimelech in Romaniam suscepta protectione cum praedatoriis militum expeditorum turmis adusque Mangana penetravit. inde vero ex improvise in Stauracii stabula irruens, eius equis, nec non ipso, quo imperatrix vehebatur, equitatu raptis, citra damnum pedem retulit. caeteri vero in Lydiam usque penetrantes, maximam praedam inde reportaverunt. alterum autem eorum agmen excursionibus exercitatum, in Paulum patricium Opsicii comitem incidens, multa caede in universum exercitum et eius optimates debacchatum est, et accepto belli toto apparatu, ipsum postmodum restituit et ad suos remisit. mense autem Martio indictionis septimae Acamerus Sclavinorum Belzetiae princeps a Graecis quibusdam excitus filios Constantini in libertatem asserere molitus, ex eis nonneminem imperatorem creare statuit; quod ubi imperatrix Irene accepit, ad Constantinum, cognomento Serantapechum, patricium eius filium, qui tum spatharius erat et imperatricis ipsius nepos, Theophylactum misit, qui omnes oculis orlavit: atque ita paratam in se coniurationem dissipavit. san-

ἡμερῶν προήκουσεν ἡ βασιλεύσα καὶ τῶν ἀγίων ἀ-
 ὀχήματος χρυσοῦ ἐποχουμένη τέσσαρσιν ἑπκοῖς λ-
 νου, καὶ ὑπὸ τεσσάρων πατρικίων κρατουμένου,
 δάνου στρατηγοῦ Θρακησίων καὶ Σισινίου σ
 5 Θρακῆς καὶ Νικήτα δομῆστικου τῶν σχολῶν κα-
 νου τοῦ Βόηλα, ῥίψασα ὑπατείαν ἀφθόνης.
 μηνὶ ἐνόσησεν ἡ βασίλισσα παραπλησίον θανά-
 τειλεν ἢ ἕρις τῶν εὐνούχων. Ἀέτιος δὲ προσε-
 ταν τὸν πατρίκιον καὶ δομῆστικον τῶν σχολῶν, κ
 οδειῶς τῷ Σταυρακίῳ, πείθοντες καὶ τὴν βασιλι-
 κράτους ἐφίεται· καὶ θυμωθεῖσα δεινῶς αὐτῷ
 τῷ παλατίῳ τοῦ Ἰερεῖου εἰποῦσα· μούλιτων καὶ σι-
 τιστὴν αὐτὸν εἶναι, καὶ ἑαυτῷ προξενούντα τι-
 λειαν. ὁ δὲ προσαπολογησάμενος αὐτῇ, ἡσφαλι-
 5 ἑμαίμετο δὲ κατὰ Ἀετίου καὶ Νικήτα, τῶν προρρ
 τρικίων.

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Φεβρουαρίῳ, Ἰνδι-
 Σταυράκιος προρρηθεὶς τυραννίδα καὶ στάσις κ
 σιλεύουσαν πόλιν συνεσκεύαζεν, τοὺς ἐν αὐτῇ σχ-

4. Θρακησίων] τῆς Θρακῆς A.	5. Νικήτα A,
7. ἐπέτειγεν A.	9. ἀντέπιπτόν τις A.
11. ἐέρχεται vulg.	14. ἡσφ. A, εἰσφ. vulg.
15. πρ. A, Νικήτου προρρ. vulg.	19. συνεσκεύαζεν
ξεν vulg.

cti vero paschatis feria secunda imperatrix a sanctorum
 aede processum solemnem fecit, curru aureo, quem quatuor
 didi trahebant, vecta: currum regebant patricii quatuor, l
 quam, Thracensium dux, Sisinnius ipsius Thraciae parite-
 tas scholarum domesticus et Constantinus Boelas; ipsa im-
 sulari more munera in populum spargebat. mense Mai-
 adeo graviter infirmata est, ut morti quam proximam
 quo inter eunuchos invidia et dissensio succrevit. A
 ascito sibi Niceta patricio et scholarum domestico Stauro-
 ter opponebat et adversabatur, adeo ut eum imperii a-
 neri in imperatricis animum inducere potuerint. illa in
 ad Hierii palatium se contulit, dicens, ipsum tumultum
 num inventiorem et auctorem, propriam sibi perniciem ca-
 at ipse defensione sui suscepta, causam propriam apud i
 et pro iure suo tutabatur. in Aetium itaque et Niceta
 patricos rabiem suam convertit.

Hoc anno, mense Februario, indictione octava memo-
 rarius scholariorum et excubitorum unaque ductorum anti-
 muneribus sibi conciliatis, seditionem atque rebellionem

καὶ θωρακῆς. *Κιρήνη* δὲ ἡ εὐσεβῆς οὐλέντιον ποιήσασα ἐν τῷ Ἰουστινιανῷ τρικλίνῳ, πάντα στρατευόμενον ἐκώλυσεν προσπελάζειν τῷ *Σταυρακίῳ*. καὶ οὕτως ἔτυχεν μικρᾶς εὐταξίας τὰ πράγματα. *Ἀέτιος* δὲ ὁ προρορηθεὶς καὶ *Νικήτας* σὺν ἄλλοις τισὶ κατηγωνίζοντο *Σταυρακίου*. ὁ δὲ καρδιόπληκτος γενόμενος αἷμα διὰ τοῦ στόματος ἀνῆξεν ἀφροῶδες ἐκ τῶν

V. 319 *Ἰνδικτιῶνος* ἡμέρᾳ τρίτῃ, ὅτι ζήσεται καὶ βυσιλεύσει. οἷς ὑπερρεϊδόμενος στάσιν ἐν ταῖς *Καππαδοκίαις* συνεσεκεύασεν κατὰ *Ἀετίου* γενέσθαι, ἣν οὐκ ἤξιώθη ζῶν ἀκούσαι· μετὰ 15 γὰρ δύο ἡμέρας τοῦ θανεῖν αὐτόν, κατέλαβεν ἡ περὶ τούτου φάσις· καὶ οἱ στασιασταὶ συλληφθέντες ἐξορίας καὶ τιμο-
C ρίαις ὑπεβλήθησαν.

A.M. 6293 *Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κ', Ἰνδικτιῶνι 9', Κάρολος* ὁ τῶν *Φράγγων* ῥῆξ ἑστέφθη ὑπὸ *Λέοντος* τοῦ πάπα 20

2. ἡ εὐσεβῆς om. f. 6. *Σταυρακίου* A, *Σταυρακίῳ* vulg. 9. *κόλ. καὶ ἀνόητοι* A, *κόλ. ἀνόητοι* vulg. 10. post *μοναχοὶ* A 2 f add. καὶ στουδίται. 14. ὑπερρεϊδόμενος A, ὑπερρεϊδ. vulg. 16. περί add. ex A.

imperantem urbem commovit. piissima vero Irene senatu ad Iustiniani triclinium indicto, singulos quosque in militia mereri solitos ad Stauracium accedere prohibuit, ex quo rerum tranquillitas ad breve tempus emersit. Aetius autem, quem diximus, ac Nicetas cum aliis quibusdam Stauracium insectabantur. interim ille corde sideratus, sanguinem spumosum thoracis et pulmonis partibus emissum ore evomens medicis ad spectaculum confluentibus mortis argumentum dedit inevitabile, quamvis in adversum reliqui adulatorem insani, haud medici tantum, sed et irreligiosi monachi et praestigiatorem ad ultimum obitus ipsius diem, qui mensis Iunii indictionis eiusdem octavae tertius fuit, illum diutius victurum et imperio potiturum temere affirmarent. his ille vaticiniorum ludicris delectatus, seditionem in Cappadocia Aetio perdeudo commoveri disposuit, cuius exitum ut audiret, minime sors contulit. post duos quippe ab eius obitu dies, de illa primus advenit nuncius, et in seditionis auctores comprehensos exiliis et suppliciis animadversum est.

A. C. 793 Hoc anno, quo indictio nona numerata est, mensis Decembris die vicesimo quinto, Francorum rex Carolus a Leone papa coronatus est, Siciliamque classe adoriri meditatus, consilium mutavit, cum

Τούτῃ τῷ ἔτει, μηνί Ὀκτωβρίῳ λα΄, ἰνδικτιῶνι ια΄, ὄρε
 νυκτηρινῇ δ΄, ἐπιφωσκούσης ἡμέρας δευτέρας, Νικηφόρος πα-
 τρικός καὶ γενικὸς λογοθέτης ἐτυράννησεν κατὰ τῆς εὐσεβε-
 στάτης Ἀγούστης Εἰρήνης, Θεοῦ μὲν συγχωρήσαντος ἀφάτοις⁵
 κρίμασιν διὰ πληθὸς ἀμαρτιῶν ἡμῶν, συνεργούντων δὲ αὐ-
 τῶν Νικήτα πατρικίου καὶ δομestίκου τῶν σχολῶν, καὶ Σι-
 σιnnίου πατρικίου καὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τῶν δολερῶν καὶ ἐπι-
 ὄρκων Τριφυλλίων. συνῆσαν δὲ αὐτοῖς καὶ Λέων πατρικός
 C καὶ κοιαιστῶρ ὁ Σεραντάπηχος καὶ Γρηγόριος ὁ πατρικός ὁ
 Μουσουλαικίου καὶ Θεόκτιστος ὁ πατρικός καὶ κοιαιστῶρ, καὶ
 Πέτρος πατρικός, ἀπατήσαντες καὶ τινὰς τῶν ἀρχόντων τοῦ
 λαοῦ τῶν ταγμαίων. καταλαβόντες δὲ τὴν λεγομένην Χαλ-
 κῆν, καὶ τοὺς φύλακας ἀθρόως ψευδῶς ἀπατήσαντες, ἔπεισαν,
 V.320 ὅτι παρ’ αὐτῆς ἀπεστάλησαν ἀναγορεῖσαι βασιλέα τὸν αὐτὸν¹⁵
 Νικηφόρον, διὰ τὸ τὸν πατρικίον Ἀέτιον βιάζεσθαι αὐτὴν
 τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Λέοντα ἀναγορεῦσαι βασιλέα. οἱ δὲ πι-
 στεύσαντες τῷ τηλικούτῳ ψεύδει, συνανηγόρευσαν βασιλέα τὸν
 τύραννον. οὕτως οὖν ἐπὶ τὸ μέγα παλάτιον ἐλθόντες οἱ αὐ-
 τοὶ πατρικοί, εἰσῆλθον ἐν αὐτῷ. κάκειθεν ἀποστελέσαντες καθ’²⁰

5. Ἀγούστης add. ex A. 7. Νικήτα A, Νικήτου vulg. 10.
 καὶ κοιαιστῶρ add. ex A. ὁ Μουσ. — — Πέτρ. πατρ. om. A.
 12. αὐτοὺς καὶ τινὰς e. 14. ἀπατήσαντες A, ἀπατήσ. vulg.
 16. τὸν πατρ. A, τὸν αὐτὸν πατρ. vulg. 18. τῷ τηλικούτῳ ψεύ-
 δει A, τὸ τηλικούτο ψεύδος vulg.

Romanorum imperatoris Nicephori annus primus.

Hoc anno mensis Octobris die tricesimo primo, indictione unde-
 cima, hora noctis quarta illucescentis seriae secundae, Nicephorus pa-
 tricius et generalis logotheta, in piissimam Irenem, deo delictorum
 nostrorum multitudine irritato, et ineffabilibus suis iudiciis ita per-
 mittere, tyrannidem excitavit, adiutoribus ad id usus Niceta patri-
 cio et scholarum domestico et Sisinnio similiter patricio eius fratre
 dolosis et periuris Triphylliis. adiunxere se illis Leo patricius et
 quaestor Serantapechus et Gregorius patricius, Musulacii filius, et
 Theoctistus patricius et quaestor et Petrus patricius, qui quosdam ex
 ducibus militarium ordinum in partes suas fraudulenter pertraxerunt
 postremum autem occupata, quae Chalce dicitur, custodes aliud cogi-
 tantes mendaciis deceptos in id inducunt, ut credant, imperatricis
 mandato Nicephorum imperatorem renunciaturos se missos, quae ni-
 mirum a patricio Aetio, ut fratrem eius Leonem invita ad imperium
 promoveat et principem declaret, cogi se experiatur. illi mendacio
 facilem adhibentes fidem, tyrannum salutaverunt imperatorem, atque its
 palatium maius iidem patricii progressi, in illud se immiserunt. ius

ὄλης τῆς πόλεως ἀσημούς τινας· καὶ δούλους, τῆς
 ἐποίησαντο πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, καὶ φύλακας
 τῶ παλατίῳ τῶν Ἐλευθερίου, ἐν ᾧ συνέβη αὐτῇ
 5 θροῦ δὲ μεταστειλάμενοι αὐτήν, κατέκλεισαν ἐπι-
 στέψαι τὸν ἀλιτήριον. συνῆλθεν δὲ πᾶν τὸ πλ-
 λεως, καὶ πάντες ἐπὶ τοῖς πραττομένοις ἐδυσχέρου-
 μενοι τὸν στέφοντα καὶ τὸν στεφόμενον, καὶ τοὺς
 χαίροντας. καὶ οἱ μὲν εὐλαβεῖα καὶ λόγῳ συζῶν-
 10 κρίσιν ἐθαύμαζον, ὅπως συνεχώρησεν ὑπὲρ τῆς
 ἀθλήσασαν καὶ μαρτυρήσασαν, ὑπὸ συβώτου ἐκ
 εὐνουσιταίων αὐτῆς προσθεμένων αὐτῷ διὰ φιλο-
 οντος, φημί, πατρικίου καὶ σακελλαρίου τοῦ Σινω-
 Θεοστρυγῶν Τριφυλλίων, καὶ τῶν ἀνωτέρω εἰρη-
 15 κίων, οἳ τινες δωρεαῖς πλείσταις ὑπ' αὐτῆς κα-
 σαν, καὶ πολλάκις συνεσθίοντες αὐτῇ, καὶ κολακε-
 κων πείθοντες φρικτῶν πάντων τῶν ἐν κόσμῳ
 ἀναγκαιοτέραν ἡγεῖσθαι τὴν πρὸς αὐτήν εὐνοί-
 ας ἐν ἐκστάσει τῶν γινομένων, οὐκ αἰσθόμενοι τι-
 20 ὄνειροπολεῖσθαι ἐνόμιζον. ἕτεροι δὲ τῶν εὐ ἐπι-

1. ἀσήμους] ἄσης (sic) A. 6. ἀλιτήρ. A, ἀλητήρ
 μαρτυρικῶς ἀθλήσασαν A. συβώτου A f, συμ-
 βώνου vulg. τῶν A, τοῦ vulg. 13. εὐνοῦ
 add. A a. 14. καὶ τῶν ἀν. εἰρ. πατρ. add. e

viris ex populi faece et servis per totam urbem missis
 designationem ante noctis medium perfecere, et ad E-
 tium, quo contigit Irenem tunc morari, custodes consti-
 que deinde sub diluculum ex eo loco translatae in-
 cluserunt: tum vero hominem nefarium coronaturi in-
 siam profecti sunt. ad eum cum universus populus co-
 ledictis in eum, qui coronam imponeret, ac qui susce-
 collaetaretur, coniectis, res indigne gestas aegre ferebat
 quidem et rationi consona viventes divinam sententiam
 quae permetteret feminam pro rectae fidei defensione
 tantem, et plurimos labores passam, a porculatore imp-
 devinctioribus illius amicis ad eum ob avaritiam deficie-
 inquam, Sinopensi patricio et sacellario, ac deo invisis
 patriciis supra memoratis, qui muneribus ab ea acceptis
 quentius ad eius mensam blande et cum illecebris
 universis, quas mundus exhibet, amicitiam eius praep-
 horrendis etiam iuramentis interpositis, affirmaverant:
 starum stupore perculti, quasi de veritate dubii, non

Βλεσθαι, τὴν παρελθούσαν ευημερίαν ἐμακαρίζον, καὶ τὴν με-
 λουσαν ἔσεσθαι δυστυχίαν διὰ τῆς τυραννίδος ἐθρήνησον, μά-
 λιστα δὲ ὅσοι τῆς πονηρᾶς γνώμης τοῦ τυράννου πεῖραν τινα
 προειλήφασι. κοινὴ δὲ πάντας κατεῖχεν ζόφωσις καὶ ἀπαρά-
 κλητος ἀθυμία, ἵνα μὴ κατὰ μέρος τῆς ἐλεεινῆς τὰ ἀκαλλῆ⁵
 ῥήματα γράφων μὲνῶ τὸν λόγον. ἦν γὰρ παρὰ φύσιν καὶ
 τοῦ ἀέρος κατ' αὐτὴν ἀθρόον τὸ κατὰστημα συμβῶν σκυθρω-
 πὸν καὶ ἀφώτιστον, καὶ κρύος ἀκατάλακτον φθινοπωρινῆ
 ὥρα γενόμενον δηλοῦντα σαφῶς τὴν ἐσομένην αὐτοῦ δυστρο-
 πίαν καὶ ἀνύποιστον κάκωσιν, καὶ μάλιστα τοῖς ψηφισαμέ- 10
 νους. τῇ γὰρ ἐπιούσῃ παραλαβὼν τινὰς τῶν πατρικίων ἀνῆλ-
 θεν πρὸς τὴν βασιλίδαν φρουρουμένην, ὑποκρινόμενος μὲν τῇ
 αὐτῇ συνήθη ψευδοχρηστότητα, δι' ἧς καὶ ἠπάτησεν τοὺς πι-
 στούς· ἀπολογούμενος δὲ αὐτῇ, ὡς ἀκουσίως ἐπὶ τὴν ἀρχὴν
 ἀναβιβασθεῖς, καὶ ὡς ἦν ταύτης ἀνόρεκτος, καταρώμενος δὲ 15
 τοὺς προβιβάσαντας μὲν αὐτόν, ἐπιβουλεύσαντας δὲ αὐτῷ, ὡς
 ὁ προδότης Ἰούδας τὸν κύριον μετὰ τὸ συνδειπνήσαι, μιμη-
 τὰς δὲ ἐκείνου κατὰ πάντα μαρτυρῶν αὐτοὺς εἶναι ὑποδει-
 κνύς δὲ καὶ μέλανα ὑποδήματα περικειῶσθαι φιλεῖν παρὰ τοῖς
 βασιλικούς θεσμούς διαβεβαίουμενος. Θαρσεῖν δὲ παρήγει 20

4. κοινὴ A, κοινῇ vulg. 8. κρύους ἀκατάλακτου vulg. φθι-
 νοπωρινῆ ὥρα A, φθινοπωρινῆ ὥρα vulg. 9. αὐτοῦ add.
 ex A. 12. τὴν αὐτῇ συνήθη ψευδ. A, ὡς ἦν αὐτῷ σύγκρες.
 ψευδ. vulg. 13. πιστούς A, πλείστους vulg. 15. καὶ ὡς ἦν
 A, ὡς ἦν vulg. 16. τοὺς προβ. — — ἐπιβ. δὲ add. ex A.

arbitrabantur; alii res futuras solertius coniiicere docti, praeterita
 prosperitate laudata, imminetent sub inducenda tyrannide calamita-
 tem, qui maxime pravam tyranni sententiam fuerant experti, desse-
 bant. generatim dicam omnes mentis caligo solatiique experts despe-
 ratio invaserat, ne, si incompositos singulorum sermones referam,
 longiorem efficiam orationem. quin etiam ipsa praeter naturam aeris
 constitutio, quae illa die visa horrenda et plane obscura fuit, frigus-
 que intolerabile, quod tum, quamvis autumnus esset, ingruerat, fu-
 turam huius vecordiam malitiamque minime tolerandam ipsius ma-
 xime fautoribus manifesto porteudebat. postridie quippe nonnullis
 patriciis comitatus ad imperatricem sub custodia detentam se contu-
 lit, familiarisque sibi benevolentiae fallacem speciem, qua multos de-
 cepit, prae se ferens, invitum omnino ad imperium, (ab eius, siquidem
 aiebat, cupidine alienus erat,) evectum se excusabat, proditoris Iudae
 instar dominum coena se excipientem tradentis, iis maledicens, qui
 reginae iusidiati ipsi persuasisent, cuius rei testes ipse proprios mo-
 rum imitatores proferebat. simul autem nigra calceamenta ostentans,

κειμένης αξίας ἀληθείς, ὡς το τέλος ἀπέδειξε, τῶν πραγμά-
 Βτων ἀκοάς, ἃς οὐκ ἄγνοεῖς, αἷς εἰ καὶ συναπήχθην, ἀκωλύ-
 τως εἶχον τοῦ ἀνελεῖν σε. ἀλλὰ τὸ μὲν τοῖς σοῖς ὄρκοις πε-
 θομένη, τὸ δὲ φειδομένη σου πολλοὺς ἐννοήτορας, παρελογη-
 σάμην τῷ θεῷ, καὶ τηρικαῦτα τὰ κατ' ἑμαυτὴν ἀποδοῦσα, δι' 5
 οὗ βασιλεῖς βασιλεύουσι καὶ δυνάσται κρατοῦσι γῆς. καὶ τὰ
 νῦν ὡς εὐσεβεῖ σοι καὶ ἐξ αὐτοῦ προβληθέντι, προσκυνῶ σε
 ὡς βασιλέα. καὶ αἰτοῦμαι φείσασθαι μου τῆς ἀσθενείας καὶ
 συγχωρῆσαι μοι τὸν ὑπ' ἐμοῦ κτισθέντα τῶν Ἐλευθερίου οἰ-
 κον εἰς ψυχαγωγίαν τῆς ἀσυγκρίτου μου συμφορᾶς. ὁ δὲ 10
 ἔφη· καὶ εἰ τοῦτο θέλεις σοι γενέσθαι, ὁμοσὸν μοι εἰς πᾶ-
 σαν θεῖαν δύναμιν μὴ ἀποκρῦψαι τι τῶν τῆς βασιλείας θη-
 C σαυρῶν, καὶ πληρῶ σου τὴν αἴτησιν, καὶ πᾶσάν σου θερα-
 πείαν καὶ ἀνάπανσιν ποιῶ. ἡ δὲ ὤμοσεν αὐτῷ εἰς τὰ τίμια
 καὶ ζωοποιὰ ξύλα, ὅτι οὐκ ἀποκρύψω ἀπὸ σου, ἕως ὄβολου· 15
 ὁ καὶ πεποίηκεν. ὁ δὲ τοῦ ποθουμένου ἐπιτυχῶν, παρεθῆ
 ἐξώρισεν αὐτὴν ἐν τῇ νήσῳ τῆς Πριγκίπου, ἐν τῇ μονῇ, ἣν
 αὐτὴ ἐκκοδόμησεν, ὄντων ἀκμὴν τῶν ἀποκρισιαρίων Καρούλου
 ἐν τῇ πόλει καὶ ὁρώντων τὰ πραττόμενα. ὁ γοῦν παμφάγος
 οὗτος τοῦ κράτους ἐπιλαβόμενος, οὐδὲ κἄν πρὸς βραχὺ ἰσχυ- 20

1. ἀληθῆς vulg. 6. καὶ θυμ. A, καὶ of δ. vulg. 11. εἰς
 add. ex A. 12. τῶν add. ex A. 17. ἣν αὐτὴ A, ἢ αὐτὴν vulg.
 18. τῶν add. ex A. 20. πρὸς add. ex A.

adeptus es, dignitate adversus te sparsos et ad me quoque latos
 fuisse veros, exitus comprobavit, sed nec eos ignoras: iis si permisisssem
 me abduci, nullo sane resistente periisses. verum qua iuribus iurandis
 tuis confirmata, qua consciis tuis parcitura, tuis, inquam, qui haec
 in me refundis, te tuosque commendatos volui deo, per quem reges
 regnant et principes orbi dominantur. impraesentiarum igitur te
 tanquam religiosum et ab eo promotum imperatorem veneror. qua-
 propter infirmitati meae parcas precor, et in incomparandae praesentis
 meae calamitatis solatium, Eleutherii aedem a me constructam
 habere me permittas, rogo. ad haec ille: haec si tibi praestari cupis,
 per virtutem quamcumque divinam prius iura imperii thesaurorum
 nihil te occulturam, et confestim petitis acquiescam tuis, et de cultu
 tibi exhibendo deque quiete relinquenda providebo. illa in vene-
 randa et vivifica crucis ligna iurata, non abscondam, inquit, vel obo-
 lum unicum, quod et praestitit. is desideriorum compos in Principi
 Insulam, in monasterium ab ipsa aedificatum, Caroli legatis adhuc in
 urbe agentibus et quae gerebantur spectantibus, eam relegavit. sane
 thesaurorum iste helluo potestatem adeptus, ne brevi quidem tempo-
 ris spatio iannatam sibi ad malum pronitatem et avaritiam celare

Β τούς οὐκ ἴσχυσεν· καὶ καταλθὼν ἕως Χρυσσοπόλεως, καὶ πε-
 ριπολεύσας ἡμέρας ἧ', καὶ μὴ δεχθεὶς ὑπὸ τῆς πόλεως, ἐπέ-
 στρεψεν ἕως τῶν Μαλαγίνων. φοβηθεὶς δὲ τὸν Θεόν, καὶ λο-
 γισάμενος, μήποτε δι' αὐτὸν σφαγὴ γένηται Χριστιανῶν, ἀπο-
 5 στείλας δὲ πρὸς Νικηφόρον, καὶ λαβὼν λόγον ἐνυπόγραφον ἐξ
 ἰδιοχείρου αὐτοῦ, ἐν ᾧ καὶ Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης καὶ πάντες οἱ πατρίκιοι καθυπέγραψαν, ὥστε ἀβλαβῆ
 αὐτὸν διατηρηθῆναι καὶ ἀζήμιον, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ,
 τῇ ἡ' τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ὥρα μεσονυκτίου λάθρα δια-
 10 δρὰς κατῆλθεν ἐν τῇ Κίῳ τῆς Βιθυνίας, εἰς τὴν μονὴν τοῦ
 Ἡρακλείου, καὶ εὐρῶν τὸ ἀπολυθὲν χελάνδιον τοῦ βασιλέως,
 C ἐπὶ τούτῳ ἀπεκάρθη, καὶ ἐνεδύσατο στολὴν μοναδικήν, καὶ
 εἰσελθὼν ἐν αὐτῷ, ἀπῆλθεν ἐπὶ νῆσῳ, τῇ λεγομένῃ Πρωτῇ,
 ἐν ἣ οἰκοδομήσας ἦν μοναστήριον, οἰόμενος ὅτι αἰδεσθήσεται ἰ5
 τὸν φοβερόν λόγον, ὃν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ παραλογιστῆς Νικηφό-
 ρος, καὶ οὐ μὴ βλάβη αὐτὸν ἐν οὐδενί. ὁ δὲ πρῶτον μὲν
 γυμνοῖ αὐτὸν τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, καὶ ἀφορμῆς δραζάμε-
 νος πάντας τῶν θεμάτων τοὺς ἄρχοντας καὶ κήτορας, τιτὰς
 δὲ ἐκ τῆς βασιλίδος πόλεως ἠχμαλώτευσεν, τὸν δὲ στρατὸν 20

5. δι' αὐτὸν A, δι' αὐτοῦ vulg.

10. τῇ ἡ' A, τῇ δὲ ἡ' vulg.

αὐτὸν om. A.

6. ἐνυπόγρ. A, υπόγρ. vulg.

14. αὐτῷ A, αὐτῇ vulg.

17.

et orientalium dux, qui cognomento Turcus, a thematibus trans fre-
 tum positus imperator salutatus est, qui, cum potestatem multum de-
 tractasset, a militibus aufugere non valuit. is Chrysopolim profectus,
 circumducto per dies octo exercitu, et ab urbis civibus haud admis-
 sus, ad Malagina usque reversus est. tum vero dei timore ductus,
 et, ne forte eius causa multae patrarentur caedes, attentius cogitans,
 missis ad Nicephorum legatis, fidem accepit propria eius manu scrip-
 ptam, cui etiam sanctissimus patriarcha Tarasius et patricii omnes
 subscripsere, qua se suosque omnes incolumes atque impunitos ser-
 vatum iri sibi cavebat. die postmodum Septembris octavo sub me-
 diam noctem fugam latenter arripiens, Cium Bithyniae urbem profe-
 ctus est in Heraclii monasterium; ubi cum navigium ab imperatore
 ad hoc istuc missum invenisset, in eo caput abrasit, ac deinde mo-
 nastico habitu indutus est. mox consensu navigio, in insulam, Pro-
 tem vulgo dictam, in qua monasterium olim condiderat, traiecit, ve-
 sanum Nicephorum tremendi iusiurandi fidem reveriturum arbitratu,
 et ab eo nullam se passurum iniuriam, ille vero primum quidem cum
 facultatibus nudat et, occasione arrepta, cunctos thematum proceres
 et locupletes viros, inter quos ex imperatore urbe nonnulli, in capti-

ἀπαντα ἀρογέντων εἶασεν. καὶ τίς λογος οὐκ
 ἀξίαν διηγῆσασθαι τὰ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
 ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατὰ θεοῦ παραχώρησιν διὰ τῶν
 ἡμῶν; τῇ δὲ 9' τοῦ Ἀυγούστου μηνὸς τῆς 14'
 5 ἐτελεύτησεν ἡ βασίλισσα Εἰρήνη ἐν τῇ ἔξορῳ
 νήσῳ, καὶ μετηνέχθη τὸ σῶμα αὐτῆς ἐν τῇ νήσῳ
 κίπου, ἐν τῇ μονῇ, ἣν αὐτὴ ᾠκοδόμησεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Δεκεμβρίῳ, ἰνδικτιῶν
 Νικηφόρος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σταυράκιον διὰ τῆς
 10 ἀγιωτάτου πατριάρχου ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς μεγάλῃς
 εἰς βασιλέα, ἀποίητον ὄντα κατὰ πάντα τῇ τε ἰδ
 καὶ γνώμῃ πρὸς τὴν τοιαύτην ἀξίαν. ὁ δὲ μήπο
 φυλάξας ἀλήθειαν Νικηφόρος Λυκάονας τινας,
 15 πους, ὁμογνώμονας καὶ ὁμόφρονας ἀποστείλας εἰ
 ἐκτυφλῶσαι Βαρδάνιον, ὡς δῆθεν ἀγνοοῦντος αὐτ
 τὸ δρᾶμα προσφυγεῖν τῇ ἐκκλησίᾳ. τούτου δὲ γε
 πατριάρχης καὶ ἡ σύγκλητος δεινῶς ἤλγησαν, κ
 φοβούμενοι τὸν θεόν. ὁ δὲ παρανομώτατος βα
 20 φόρος ὄρκους τοὺς ἐν τέλει Λυκάονας, τὸ δοκ
 ἀνελεῖν, ἀμύνασθαι σχηματιζόμενος, ὁ πάντα κ

1. δυνήσεται vulg.

6. μετηνέχθη A f, μετέχθη

ἐν A, ἢ vulg.

17. ὁ τε A, καὶ ὁ vulg.

vltatem misit, universum autem exercitum debitis stipen
 vit. admissa porro diebus illis ab eo scelera, deo pro
 mina nostra illa tolerante, quae oratio valeat enarra
 mens Augusti die nono, indictione undecima imper
 Lesbum insulam re'egata diem obiit: in insulam aute
 monasterium, quod ipsa condidit, corpus eius translatum.

Hoc anno mense Decembri indictione duodecim:
 filium suum Stauracium Tarasii sanctissimi patriarchae
 ambone magnae ecclesiae imperatorem coronavit, homin
 tus speciem, sive corporis robur, seu denique mentis ca
 ad eam dignitatem plane ineptum. is autem qui nusq
 observatorem se praestitit, Nicephorus, Lycaonas nonnulli
 Lycanthropos belluas, iisdem cum eo mente ac moribus i
 mines in Proten insulam missos, noctu ad terram appell
 nium, quem memoravimus, oculis privare, tanquam se nul
 scio, et patrato facinore ad ecclesiam confugere iussit
 scelus patriarcha et senatus universus omnesque, qui dei
 se ferebant, indigne tulerunt. nefarius porro imperator
 homo ad ostentationem omnia, nihil vero secundum de

ιδίωμα, δι' οὐκ πρό της βασιλείας πολλοὺς ἡπατησεν. πληρ
 γελοιότατος ἦν τοῖς εἰδόσις ἀκριβῶς τὸ ἐπιτήδευμα, ὥστε
 κακέινον ἀναιδεία πολλῇ ζεζοφωμένον τὸ μαρῶτατον αὐτίς
 πρόσωπον αἰεί, τότε ἀπρόϊτον γενέσθαι ἐπὶ ἡμέρας ζ τοῦ βα-
 V. 323 σιλικού κοιτῶνος δολίως κλαυθμυρίζομενος, ἐπεὶ καὶ φυσικῶς
 C αὐτῷ γυναικῶδη προσῆσαν δάκρυα, ἃ τοῖς πολλοῖς τῶν φαί-
 λων ψευδοχρίστοις προσεῖναι πέφυκεν. ἀλλ' οὐκ ἔλαθεν τοὺς
 πολλοὺς. τῷ δὲ Ἀνγούστῳ μηνὶ ἐξελεθῶν κατὰ Ἀράβων συν- 10
 ἦντησεν αὐτοῖς εἰς Κρασὸν τῆς Φρυγίας, καὶ πολεμήσας ἴ-
 τῦται· καὶ πολλοὺς ἀποβαλὼν μικροῦ δεῖν καὶ αὐτὸς κρατῆ-
 σθαι ἤμελλεν, εἰ μὴ τῶν ἀρχόντων τινὲς ἀνδρείοτατοι τοῦτον
 μόλις τῆς ἀνάγκης περισώσουσαι ἴσχυσαν.

A.M. 6297 Τούτῳ τῷ ἔτει στάσεως γενομένης κατὰ τὴν Περσικῆν, 15
 D πατήλαθεν ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς εἰρηνοποιήσων αὐτοὺς. Νι-
 κηφόρος δὲ ἄδειαν εὐρών, ἔκτισεν τὴν Ἀγκυραν τῆς Γαλατίας
 καὶ τὴν Θήβασαν καὶ τὴν Ἀνδρασόν. ἀπέστειλεν δὲ καὶ ἐν
 Συρία κούρσον, καὶ μηδὲν ἀνύσαν ὑπέστρεψεν, τούναντίον δὲ
 μᾶλλον καὶ πολλοὺς ἀποβαλόν. 20

1. αὐτῷ A, αὐτὸ vulg. 4. ἀκριβῶς add. ex A. 8. γυναι-
 κωνιίδος A, γυναικῶδει vulg. 10. ἐξελεθῶν A, ἐλεθῶν vulg.
 12. ἀποβαλὼν A, ἀποβάλλων vulg. 19. ἀνύσαν ὑπέστρεψεν —
 ἀποβαλόν A, ἀνύσαντες ὑπέστρεψαν — ἀποβάλλοντες vulg.

omnes Lycaonum optimates, quasi Bardanem vindicare voluisset, per
 iuramenta coepit inquirere. inerat enim homini praeter alia naturae
 vitia facilis ad simulandum propensio; hoc eius genii praecipuum
 munus, quo etiam ante susceptum imperium plurimos decepit: simu-
 latum tamen eius studium et affectationem expertis deridiculo exitit,
 adeo ut vultum suum execrandum, continua licet impudentia obscura-
 tum, per dies septem imperatorio cubiculo tectus et eiulans reddide-
 rit eo tempore inaccessum. aderant enim homini faciles et muliebres
 a natura concessae lacrimae, quod multis pravis hominibus Christos
 et prophetas se falso iactitantibus innatum videatur: id tamen haud
 plures latuit. caeterum mense Augusto adversus Arabes profectione
 suscepta, ad Crasum Phrygiae obviam illis factus, certamine inito su-
 peratus est, pluribusque suorum prostratis parum abfuit, quin hostium
 in manus incideret, nisi procerum nonnulli animo et robore prae-
 stantes eum non sine difficultate periculo eripuissent.

A. C. 797 Hoc anno tumultu in Persia excitato Arabum dux partes dissi-
 dentes compositurus, illuc se contulit. interea Nicophorus capta oc-
 casione Ancyras Galatiae, Thebasam et Andrasum reparavit. levi
 insuper et praedis cogendis apto exercitu in Syriam misso, milites ro
 infecta, quin immo pluribus eorum desideratis, reversi sunt.

Ἐ Αραβῶν ἀρχηγὸς τὴν Ῥωμανίαν συν δυνάμει βαρεία ἀπὸ τῆς Μυροφόρων καὶ Συρίας καὶ Παλαιστίνης καὶ Λιβύης χιλιάδων τριακοσίων. καὶ ἐλθὼν εἰς Τύανα ἀικοδόμησεν οἶκον τῆς βλασφημίας αὐτοῦ, καὶ πολιορκήσας παρέλαβεν τὸ Ἡρακλέως κάστρον ὀχυρωτάτον πύνυ ὑπάρχον καὶ τὴν Θίβυσαν καὶ τὴν Μαλακοπαίαν καὶ τὴν Σιδηρόπαλον καὶ τὴν Ἄνδρασον. ἀπέστειλεν δὲ κοῦρσον χιλιάδας ἐξήκοντα, καὶ κατέλθεν **V. 324** ἕως Ἄγκυρας, καὶ ἱστορήσας ταύτην ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ βασιλεὺς Νικηφόρος φόβῳ καὶ ἀμηχανίᾳ συσχεθεὶς, ἐξῆλθεν καὶ αὐτὸς ἐν ἀπογνώσει, τὰ τε γενναῖα τῆς τολαιωρίας ἐπίδεικτον ὄντων, καὶ πολλὰ τρόπαια ποιήσας ἀπέστειλεν πρὸς Ἀερῶν τὸν μητροπολίτην Συνάδων καὶ Πέτρον τὸν ἡγουμένον τοῦ Γουλαίου καὶ Γρηγόριον τὸν οἰκονόμον Ἀμάστρης, αἰτῶν εἰρήνην γενέσθαι· καὶ πολλὰ διαλεχθέντων αὐτῶν ἐστοίχησαν τὴν εἰρήνην, ἵνα τὸ κατ' ἔτος τελῆται αὐτοῖς ἀπὸ τριάκοντα χιλιάδες νομίσματα καὶ τρία νομίσματα κεφαλαιῶν αὐτοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ τρία τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ἃ δεξάμενος Ἀαρὼν ἦσθη καὶ ἡγαλλιάσατο ὑπὲρ μυρίων ταλάντων ταῦτα δεξιόμενος, ὡς ὑποτάξας τὴν τῶν Ῥωμαίων βασιλείαν. ἐστοίχησαν δὲ καὶ τὰ παραληφθέντα κάστρα μὴ κτισθῆναι. ὑποστρε-

1. ἐν δυν. vulg. 6. Μαλακοπίαν A. 7. ἀπέστη f. 13. αἰτῶν A, αὐτῶν vulg. 15. τὴν εἰρ. A, εἰρ. vulg. 16. καὶ τρία νομ. add. ex A e. 17. τοῦ βασιλέως A e, τῆς βασιλείας vulg. 20. παραληφθ. A, παραλειφθ. vulg.

de laicis episcopi creati, deo convenienter in sacerdotali dignitate se gesserint. eodem anno Aaron Arabum dux, collectis maximis copiis ex Maurophoris, Syria, Palaestina et Libya, quae ad trecenta millia accedebant, impressionem in Romanam ditionem fecit, et Tyana profectus blasphemiae suae consecravit aedem, munitissimumque Herculis castrum, Thebasam, Malacopaeam, Sideropalum et Andrasum armis et obsidione cepit, agmenque sexaginta millium militum populatum misit, et Ancyram usque devenit, qua diligentius explorata et descripta, reversus est. quare imperator Nicephorus in metum atque animi angustias adductus, ipse etiam contra processit, in hac rerum desperatione fortem adversus calamitates animum erigens, multaque sibi ipsi decernens trophaea, Synadensem metropolitam et Petrum Gulae praepositum, et Gregorium Amastrensem oeconomum pacem componendam postulatos ad Aaronem legatos destinavit, qui multis hinc inde discussis, pacem ea conditione firmaverunt, ut in singulis annos triginta nummorum millia, et tria capitatorum ipsius nimirum imperatoris effigie exsculpta, aliaque pariter tria filii charactero notata Suracenens penderentur. Aaron eo censu accepto, quasi Romanorum imperio sibi subiecto gavisus est, nec oblati talentorum decem milli-

ραν αὐτὸν συντριψαί πεπραθεῖς λαβρακα, ἀλληγ ἀντ' ἐπειγῆς
 πλησίον αὐτῆς κατέκλασεν· αὐτίκα τε πολλὴ ἀνέμων καὶ θα-
 λαττιῶν κυμάτων, βροντῶν τε καὶ ἀστραπῶν ἀνωμαλίᾳ τὸν
 στόλον κατέλαβεν, ὡς ἱκανὰ συντριβῆναι σκάφη, αὐτὸν τε τὸν
 θεομάχον Χουμεῖδ ἐπιγινῶναι τὴν τοῦ ἁγίου δύναμιν, καὶ περ'
 D ἐλπίδα τὸν κίνδυνον ἐκφθεγεῖν. τῇ δὲ ἔ τοῦ Δεκεμβρίου μη-
 νὸς Νικηφόρος μετὰ πολλὴν ἐκλογὴν παρθένων ἐκ πάσης τῆς
 ὑπ' αὐτοῦ ἐξουσίας εἰς τὸ ζευῆσαι Σταυράκιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ¹⁰
 ποιησάμενος, Θεοφανὸ τὴν Ἀθηναίαν προσγενῆ τῆς μακαρίας
 Εἰρήνης μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, καὶ πολλάκις αὐτῷ συγκατα-
 σθεῖσαν, χωρίσας αὐτὴν ἀπ' αὐτοῦ, τῷ ἀθλίῳ Σταυρακίῳ
 συνέζευξεν, ὡς εἰς πάντα καὶ εἰς τοῦτο παρανομήσας ἀναιδῶς,
 V. 325 ἄλλας δύο ταύτης ὄραιότερας ἐκλεξάμενος· σὺν αὐτῇ προφα-¹⁵
 νῶς αὐτὰς ἔφθειρεν κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας τοῦ γάμου παρὰ
 P. 409 πάντων ὁ μαρὸς γελώμενος. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνί στά-
 σιν ἐνόησαντες κατ' αὐτοῦ πολλοὶ τῶν ἐν τέλει, Ἀρσαβῆρ
 τὸν κοιαιίστωρα καὶ πατρικίον ἄνδρα εὐσεβῆ καὶ λογικώτατον
 ἐψηφίζοντο. γνούς δὲ τοῦτο ὁ πολυμήχανος Νικηφόρος, αὐ-²⁰

4. πλησίον αὐτῆς] παρακειμένην A. 6. τὸν add. ex. A. 8.
 τὸν κίνδυνον A, τὴν δύναμιν vulg. 9. ἐκ πάσης add. ex A.
 14. ἐν τούτῳ A. 19. λογικώτατον A. 20. δὲ τοῦτο A, δὲ
 καὶ τοῦτο vulg.

piam ex ea abegit, arce sola vastitatis immuni servata. at certe re-
 deuntem sanctus et mirandorum opifex Nicolaus manifesta ultione
 exagitavit. Myra etenim occupata, cum sacram eius urnam confrin-
 gere tentaret, et in vicinam ex errore vim et ictus inferret, extemplo
 immanis ventorum procella, marinorum fluctuum impetui tonitruum
 fulgurumque promiscua tempestas adeo classem iactavit, ut pleraeque
 naves conquassatae submergerentur, ipseque dei hostis Chumid sancti
 virtutem expertus, vix ac praeter spem eam potuerit effugere. men-
 sis autem Decembris die vicesimo Nicephorus Stauracio filio uxorem
 copulaturus, virginum Romanae ditiosis accurata disquisitione prae-
 missa, Theophanonem Atheniensem beatae Irenes affinem, viro, cum
 quo frequentius decubuerat, desponsatam et ab eo seunctam, infelici
 Stauracio locavit, ut qui leges omnes violare solitus erat, etiam in
 hoc transgrederetur impudentor. duas autem alias puellas istam for-
 ma longe superantes, quas una cum ea delegerat, in ipsis nuptiarum
 solemnibus diebus palam non sine hominum risu vir execrandus co-
 stupravit. caeterum mense Februario proceres haud pauci conspira-
 tionem in eum machinati Arsaberem quaestorem et patricium, virum
 religiosum et eruditum, designaverunt imperatorem. ubi Nicephorus,

καὶ τὰ λοιπὰ κοινόβια τῶν ἁγίων Εὐθυμίου καὶ Θεοδοσίου
 Δέπεκράτησεν δὲ τῆς τοιαύτης ἀναρχίας ἢ κατ' ἀλλήλων καὶ
 ἡμῶν μμαιφονία ἔτη*. Θεόδωρος δὲ ὁ ἡγούμενος τῶν Στου-
 δίου, καὶ Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης. 5
 ἅμα Πλάτωνι ἐγκλείσθη, καὶ τοῖς λοιποῖς αὐτῶν μοναχοῖς τῆς
 κοινωρίας Νικηφόρου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου ἀπέστησαν
 διὰ Ἰωσήφ τὸν οἰκονόμον, ὡς παρανόμως στεφανώσαντα Κων-
 σταντῖνον καὶ Θεοδότην. Νικηφόρος δὲ ὁ βασιλεὺς ἀφορμῆς
 δραξάμενος ἐπισκόπους πολλοὺς καὶ ἡγουμένους ἀθροίσας συν- 10
 οδοῦ κατ' αὐτῶν κροτηθῆναι ἐκέλευσεν, δι' ἧς ἐξεβλήθησαν
 τῆς μονῆς καὶ τῆς πόλεως ἐξορία παραπεμφθέντες μηνὶ Ἰα-
 P. 410 νουαρίῳ, Ἰνδικτιῶν β'. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ῥόγας διδομένης τῷ
 λαῷ ἐν τῷ Στρομοῶνι ἐπιπεσόντες οἱ Βούλγαροι ταύτην ἀφεί-
 λαντο χρυσίου λίτρας χιλίας καὶ ἑκατόν, καὶ πολὺν λαὸν κα- 15
 τέσφαξαν σὺν τῷ στρατηγῷ καὶ τοῖς ἄρχουσι. ἦσαν γὰρ
 καὶ τῶν λοιπῶν θεμάτων ταξάτοι ἄρχοντες οὐκ ὀλίγοι, καὶ
 πάντες ἐκεῖ ἀπώλοντο. ἔλαβον δὲ καὶ τὸ τοῦλδον ὅλον, καὶ
 ὑπέστρεψαν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει πρὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα
 V. 326 Κροῦμμος ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς παραταξάμενος κατὰ 20

3. ἢ κατ' A, τῆς κατ' vulg. 4. ἐτη] ἐτι f: sed signum numeri
 deesse videtur. Στουδίου A, Στουδίων vulg. 14. Στρο-
 μῶνι A. 20. Κροῦμμος ὁ τῶν B. A, ὁ Κροῦμμ. τῶν B. vulg.

duarum magnarum laurarum monasteria, sancti dico Charitonis et Cy-
 riaci, atque sancti Sabae, et in reliqua sanctorum Euthymii et Theo-
 dosii coenobia maxima clades erupit. invaluit Arabici imperii confu-
 sio huiusmodi, caedesque mutuae inter se et nobis illatae annos.*
 Theodorus autem, Studii praepositus, et eius frater Ioseph Thessaloni-
 censis archiepiscopus, una cum Platone incluso et reliquis monachis,
 a Nicephori sanctissimi patriarchae communiōne, ob Ioseph oeconom-
 um corollas nuptiales Constantino et Theodote illegitime pridem
 imponentem, seipsum segregavit. imperator autem Nicephorus com-
 modam occasionem nactus, variis episcopis et monasteriorum praepo-
 sitis in unum collectis, synodum agi mandavit, cuius decreto mona-
 sterio et urbe eiecti, mense Ianuario indictionis secundae in exilium
 pulsati sunt. hoc eodem anno erogato in milites stipendio ad Stromo-
 nem, Bulgari irruentes illud interceperunt, auri libras centam supra
 mille, varia exercitus plebe trucidata cum ipso duce et pluribus
 optimatibus: aderant quippe ex aliis quoque thematibus taxati proce-
 res haud pauci, quorum communis fuit iactura: occupatisque universi
 exercitus sarcinis, Bulgari rediere. hoc etiam anno ante paschatis
 solemniam Crummus Bulgarorum princeps, expeditione suscepta, et in-

ἰαροδικῆς, ταύτην παρέλαβεν δόλω και λόγῳ, στρατε
 αἰκὰ κατωσφάξας χιλιάδας ἕξ, χωρίς ιδιωτικο
 Γεκηφόρος δὲ δῆθεν κατ' αὐτοῦ ἐξελθὼν τῇ τρίτῃ
 βδομάδος τοῦ σωτηρίου πάθους, ἀξιόλογον μὲν οἰ
 εἶναι, τοῦ δὲ περισωθῆσαι ἐκ τῆς φυγῆς ἄρχοι
 ὄγον σωτηρίας ἀπαξιῶσας δοῦναι, τοῖς ἐχθροῖς
 βεβῶσατο, ἐν οἷς ἦν και Εὐθύμιος ὁ σπαθάριοι
 ἱεραπευγός. ὁ δὲ Νικηφόρος πρὸς τῇ πολλῇ ἀδο
 ξοῦσθαι τὴν βασιλίδαι πόλιν πείθειν ἐσπουδαζεν,
 πείσασθαι ἡμέραν ἐν τῇ ἀλλῇ τοῦ Κρούμμου ἐορτάσι
 ραλειφθεῖσαν Σαρδικὴν οἰκοδομεῖν βουλόμενος, και
 τὰ πλήθη φοβηθεῖς ὑποβάλλει δια τῶν στρατηγῶν
 τῶν πείσαι τοὺς ὄχλους αἰτήσασθαι τῷ βασιλεῖ και
 οἰκοδομῆς. οἱ δὲ τὸ δρᾶμα κατανοήσαντες, ὡς ἐκ
 κακοπραγίας ὑποβεβλημένον στασιάζουσι κατ' αὐτῶν
 ἐδίωκον ἀρχόντων ὄρα ἕκτη, και ἐπελθόντες διαρρ
 σκηνὰς αὐτῶν. ἐλθόντες δὲ ἕως τῆς βασιλικῆς,
 λαῖς και ἄραῖς αὐτὸν ἔβαλλον, μηκέτι φέρειν και
 αὐτοῦ φιλαργυρίαν και κακομήχανον αὐτοῦ γινώσκοντες

3. τῆς ἑβδομάδος add. ex A. 5. τοῖς δὲ περι
 vulg. 6. προσφυγεῖν A, πρὸς φυγὴν vulg.
 ex A. 9. τὴν — ἡμέραν A, τῆς — ἐορτῆς vulg.
 ραληφθ. A. 12. τὰ add. ex A. ὑποβάλλει
 vulg. 16. διαρρήσ. A, διαρρήσ. vulg. 19
 ex A.

structo in Sardicam exercitu, qua dolis, qua pactis, urb
 ex Romanis agminibus, promiscua privatorum hominum
 numerata, militum millia sex interfecit. Nicephorus aut
 tia salutaris dominicae passionis hebdomadis adversus e
 nihil laude dignum edidit, quin immo ducibus fuga sibi
 sulentibus, veniamque pro animi parvitate admissa pel
 denegavit, et in hostium partes transire compulit, inter
 mius spatharius instruendarum belli machinarum periti
 tit. Nicephorus autem proprio dedecori daturus accessit
 ris sacris ad imperatricem urbem datis, sanctum paschat
 Crummi aula se peregrisse mentitus, etiam Sardicam ab h
 ctam restaurare volentem obsistentis exercitus vim mer
 quod nimirum ad urbe reparanda ductorum suorum et pro
 copiae omnes imperatorem violenter deterruerint, ipse per
 suadere conatus est. at isti totum drama maligna eius vaf
 tum et instructum attendentes, in eum et proprios ductores
 sextam tumultuantur ac impetu facto, eversis et laceratis
 toriis, ad imperatorium usque progressi principem ipsum

Δ καὶ ἀναστὰς τῆς τραπεζῆς, πρῶτον μὲν διὰ Νικηφόρου καὶ
 Πέτρου τῶν πατρικίων ὄρκους καὶ πιθανολογίας κατενόηεν
 ἐπειρᾶτο τὸ στράτευμα. οἱ δὲ μικρὸν παυσάμενοι, βενθί-
 τινα κατέλαβον οἱ τρισάθλιοι τῆς ἐν χερσίν ἐπιλαθόμενοι πρῶ-
 5 ξως, τὸ, κύριε ἐλέησον, ἀναβοῶντες, ὡς ἐπὶ τινι σεισμῷ ἢ
 ἀνομβρίῳ. ὁ δὲ πρὸς πᾶσαν κακουργίαν ἔτοιμος, λαθραίως
 θωρακὶς διὰ τῆς νυκτὸς τοὺς πολλοὺς τῶν ἀρχόντων ἐξαπα-
 τήσας, τῇ ἐπαύριον αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ μέσος ἐλθὼν τοῖς ὅχλοις

P. 411 διελέχθη περὶ πάσης εὐημερίας ὄρκους φορικτοῖς αὐτοὺς δια-
 10 ββαιωσάμενος καὶ τὰ τῆς ἴσης πρὸς τὰ τέκνα στοργῆς. καὶ
 παραυτίκα τὴν βασιλίδαν καταλαμβάνει, Θεοδόσιον πατρικίον
 καὶ προμοσκρίνιον, τὸ ἐπὶ κλην Σαλιβαρῶν, ἑάσας εἰς τὸ κατα-
 μαθεῖν δι' ἀλλήλων τοὺς στασιάζοντας. ἐν δὲ τῷ ἐπατέρχε-
 15 σθαι τὰ πλήθη ῥογεύειν αὐτοὺς προσποισάμενος, κατὰ τὸν
 ἅγιον Μάμαντα δαρμοῖς τε καὶ κουραῖς καὶ ἐξορίαῖς τοὺς
 πλείστους τιμωρησάμενος, εἰς Χρυσόπολιν τοὺς πολλοὺς διε-
 βίβαζεν, καταπατήσας τοὺς τηλικούτους φοβεροὺς ὄρκους. οἱ
 δὲ διὰ τὴν συμφορὰν πύρινον ποταμὸν τὸ πέραμα προσηγή-
 20 θησαν.

3. ὄρκους καὶ A a f, ὄρκους αὐτοὺς καὶ vulg. 4. ἐπειρᾶτο τὸ
 στράτ. A a f, αὐτοὺς ἐπειρᾶτο vulg. 18. καὶ φοβ. A.

et maledictis appetebant, inexplibilem eius circa divitias libidinem e
 scelestum eius animum se non ultra toleraturos iurati. ille subito
 violentoque motu exterritus, exurgit e mensa, et per Nicephorum Pe-
 trumque patricios iusiurandis et aptis ad suadendum verbis eos de-
 mulcere parat. tum illi a tumultu leviter abstinentes, collem quen-
 dam occupant, miselli propositi facile conficiendi immemores, illud,
 domine miserere, quasi terrae motus eam conquassaret, vel diutina
 imbris penuria aerem detineret, inclamant. Nicephorus utpote ad
 omnem malitiam exercitatus, muneribus per noctem clam distributis,
 varios exercitus duces sibi devinctos seducens, ipse eorum medijs in-
 sequenti die ad exercitum procedens, de suo erga eos affectu deque
 sua erga ipsos aequae ac filios propensione iusiurandis etiam tremen-
 dis certiores facturus disserit. ac confestim in urbem imperatricem
 convolat, Theodosio patricio et primiscrinio, cui cognomen Saliberas,
 dignoscendis per mutuas ipsorum accusationes tumultus auctoribus,
 relicto. militaribus autem copiis in urbem reversis, simulata stipen-
 dii erogatione, in varios ex militibus verberum tunsione, capillorum
 rasura, et exiliis ad sanctum Mamantem animadvertit, ac demum
 tantis ac tam horrendis sacramentis summo contemptu quasi ad pedes
 conculcatis, plurimos Chrysolim in exilium deportavit. illi tanta
 calamitate percussi, portus traiectui ignei amnis nomen indidere.

Τούτῳ τῷ ἔτει Νικηφόρος μετὰ τὴν ἀθέου-
 τὰ στρατεύματα πάντη ταπεινώσαι σκεψάμενος,
 ἀποικίας ἐκ παντός θέματος ἐπὶ τὴν Σκλαβινίαν γεν-
 ἔταξεν, τὰς δὲ τούτων ὑποστάσεις πιπράσκει
 αἰχμαλωσίας οὐκ ἔλαττον τὸ πρᾶγμα, πολλῶν ἐξ
 σφημούντων καὶ ἐχθρῶν ἐφόδους αἰτούντων, ἔτε
 τοὺς γονικοὺς τάφους θρησκούντων καὶ τοὺς ἀποθ-
 καριζόντων. εἰσὶ δὲ οὗ καὶ ἀγγόνας ἐχρήσαντο
 λαγὴν τῶν δεινῶν. τὰ τε γὰρ προσόντα δυσκίνη-
 ρεσθαι ἡδυνάτου, καὶ τὴν ἐκ γονικῶν πόρων κτισθ-
 ξιν ὀλλυμένην ἐώρων, καὶ πᾶσα τοὺς πάντας εἶχε
 τῶν μὲν πενήτων ἐν τούτοις καὶ τοῖς ἐξῆς ῥήθησ
 δὲ ὑπερεχόντων συμπασχόντων αὐτοῖς καὶ μὴ
 βοηθῆσαι, ἀπεκδεχομένων δὲ βαρυτέρας συμφο-
 5 ἤρχθη μὲν ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, πρὸς
 πύσχα πεπερασται. δευτέραν σὺν ταύτῃ κάκωσιν
 στρατεύεσθαι πτωχοὺς καὶ ἐξοπλιζεσθαι παρὰ τῶν
 παρέχοντας καὶ ἀνὰ ὀκτωκαίδεκα νομισμάτων τ
 καὶ ἀλληλεγγύως τὰ δημόσια. τρίτην κακόνιον, ἐ

1. ἐπεξελ. A, ὑπεξ. vulg. 2. πάντη A, πάντα
 ἀποικίας A a f, ἀποικίσας vulg. τὰς Σκλαβινί-
 σθαι om. A. 6. περὶ add. ex A. 8. οὗ καὶ A
 15. μηνός add. ex A. 16. προσέταξεν A, συνέ-
 ὀκτω A. νομισμάτων A, νομίσματα vulg.
 A. ὑποπτ. f.

Hoc anno Nicephorus, datis in publicum veterator
 penitus alienae suae mentis per calliditates et astutias
 militares copias affligere ac deprimere meditatus, militi
 ex unoquoque themate patriam deserere, et facultatibus
 Sclaviniam migrare edicto promulgato sauxit. extitit i
 tate inducta non minus horrendum spectaculum. multi
 execrationes et diras evomendas ex mentis alienatione
 inimicas excursions peroptare, alii a paternis sepulchris
 ipsos lngere, et vita functos prae se beatos praedicare;
 qui laqueis a praesentibus calamitatibus libertatem qua
 siquidem immobilia secum una circumferre non valentes
 boribus acquisitas facultates misere sibi deperire contem
 animorum angustia et acerbo doloris sensu torquebantur.
 quidem haec aliaque inferius enarranda patientibus, d
 eorum misericordia commotis, opis ferendae impotibus,
 que sibi graviores aerumnas in diem praestolantibus. et
 a Septembri sumpserunt initium, et ad sanctum pascha i
 ducta sunt. his secundam adiunxit offensionem, paupe

παντας, και αναβιβάζεσθαι τα τούτων τέλη, παρεχόντας και χαρτιατικῶν ἕνεκα ἀνὰ κερατίων δύο· και πρὸς τετάρτην, τοὺς κουφισμοὺς πάντας ἀναβιβάζεσθαι προσέταται. πέμπτην, τοὺς τῶν εὐαγῶν οἰκῶν παροίκοις, τοῦ τε ὄρφανοτροφείου και τῶν ξενῶνων και γηροκομείων τε και ἐκκλησιῶν και μω-

P. 412 **Β**αστηριῶν βασιλικῶν τὰ καπνικὰ ἀπαιτεῖσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς αὐτοῦ τυραννίδος, τὰ δὲ κρείττονα τῶν κτημάτων εἰς τὴν βασιλικὴν κουρατωρίαν ἀίρεσθαι, τὰ μέντοι τέλη αὐτῶν ἐπιτίθεσθαι τοῖς ἐναπομείνανσιν εἰς τοὺς αὐτοὺς εὐαγείας οἴκους κτήμασι και παροίκοις, ὡς διπλοῦσθαι πολλῶν τὰ τέλη, 10 τῶν οἰκίσεων στενουμένων αὐτοῖς και τῶν χωρίων. ἕκτην, σκοπεῖσθαι παρὰ τῶν στρατηγούντων τοὺς ἀθρόως ἐκ πτωχείας ἀνακτησαμένους, και ἀπαιτεῖσθαι χρήματα ὡς εὐρείας θησαυρῶν. ἑβδόμην, τοὺς πρὸ εἴκοσι χρόνων εὐρηχίας και **Β**μέχρι τῆς δεῦρο πίθον ἢ σκεῦος ὄτιον και αὐτοὺς ἐξαργυ- 15 ρίζεσθαι. ὄγδόην, τοὺς ἐκ πάππων ἢ πατέρων κληρονομήσαντας διαιρεθέντας ἐκ τῶν αὐτῶν χρόνων εἴκοσι, ἑξαπλαθιδόναι τῷ δημοσίῳ τοὺς πένητας, και τοὺς ἀνησαμένους ἔξω τῆς Ἀβύδου σώματα οἰκετικά, ἀνὰ δύο νομισμάτων τελέσαι προ-

2. χαρτιακοῦ c, χαρτιακῶν e, χαρτιακῶν f. και πρὸς add. ex A. 4. τοῖς — παροίκοις A, τοὺς — παροίκους vulg. 7. κτισμάτων a f. 11. τῶν add. ex A. 19. νομισμάτων A, νομίσματα vulg. τελεῖσθαι A.

ascribi, et a concivibus armis instrui iussis, qui nimirum per singulos homines nummos octodecim, et publica tributa unus in alterius vicem publico aerario penderent. tertium hoc malitiae fuit commentum, ut nimirum inspectis omnium facultatibus tributa praestanda augerentur, et, descriptionis confectae gratia, ceratia duo a singulis exigerentur. quartum istud inventum: vectigalium remissiones in pristinum statum reduci et augeri. quintum: adeo devotarum aedium orphanorum, dico, peregrinorum, senum receptaculis, ecclesiis, et monasteriis imperatorum liberalitate positae sumaria tributa a primo tyrannidis suae anno colligi, possessionum uberioribus in imperatoris curatoriam transferri, annua vero earum nomine pensa a residuis possessionibus et remanentibus sacrarum illarum aedium accolis persolvi, adeo ut habitationibus et agris in angustiis adductis aucta duplo tributa exigerentur. sextum: a provinciarum rectoribus, qui ex egenis proxime divites evasissent, inquiri, et ut a thesaurorum inventoribus divitiae repeti. septimum: ab iis, qui a viginti annis et citra illud spatium dolium aut vas quodcumque invenissent, pecunias emungi. octavum: eos qui ante praedictos viginti annos ab avis et patribus haereditatis iure aliquid obtinissent, etiamsi pauperes evasissent, ad publico redhibendum cogendos. qui autem extra Abydum mancipia

ἔταξεν, καὶ μάλιστα τοὺς κατὰ τὴν Δωδεκάνησον
 τοὺς παραθαλασσίους οἰκοῦντας, μάλιστα τῆς μι
 νασκλήρους, μηδέποτε γηπονικῶς ζήσαντας, ἄκον
 ἕκ τῶν καθαρπαγέτων αὐτῶ κτημάτων, ὡς ἂν
 ἰ παρ' αὐτῶ. δεκάτην, τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει
 ναυκλήρους συναγαγὼν δέδωκεν ἐπὶ τόχῳ τετρακ
 μισμα ἀνὰ χρυσίου λιτρῶν δώδεκα, τελούντας κα
 κομμέρκια. ταῦτα ἐκ τῶν πολλῶν ὡς ἐν κεφαλα
 ἔστηλογράφηται δηλοῦντι τὸ πρὸς πᾶν εἶδος π
 10 τοῦ πολυμήχανον. τὰ γὰρ κατὰ τὴν βασιλίδα
 καὶ μέσοις καὶ εὐτελέσιν ἐνδειχθέντα δεινὰ πέρι
 τοὺς μὲν ἀνιχνεύοντος ὅπως οἴκοι ζῶσιν, καὶ κα
 τος τοῖς πονηροῖς τῶν οἰκειῶν διαβάλλειν τοὺς δι
 ἐν ἀρχαῖς δῆθεν διατάζοντος ἐπὶ τοῖς λεγομένοι
 5 βαιοῦντος τὰς συκοφαντίας, τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ
 ἐπισήμων ἄδρα τιμῶν ἀξιών τοὺς εὐ διαβάλλο
 οἰκῶν πολλοὺς τῶν οἰκητόρων ἀπὸ πρώτης εἰς τ
 ἔξανέστρεψεν, ἐλπίδι τοῦ τάχιστα, τούτους ἐκπ

1. καὶ μάλ. A, μάλ. vulg. 2. τοὺς παραθ. A
 vulg. 3. ναυκλήρους add. ex A. 4. ἐπιμω
 vulg. 12. ἀνιχνεύοντος, ὅπως A, ἀνιχνεύοντας,
 χνεύοντας ὅσοι vulg. καθυποβάλλοντος A, καθυπ
 14. διατάζοντας — βεβαιούοντας vulg. 15. τῶ
 16. εὐ διαβάλλοντας] ἐνδιαβ. A, εὐδιαβ. vulg.

emissent, de singulis duo numismata solverent, maxime
 decim insulas incolentes. nonum: qui ad maris, minoris
 littora habitarent, neque ex agrorum suorum fructibus
 perent, invitos praedia, quae aliis eripuerat, quanti ab
 essent, emere praecepit. decimum: collectis in unum
 Cpoleos naucleis, unicuique duodecim auri libras dedi
 in singula numismata quatuor ceratia in foenus pendere
 secius consueta navigiorum vectigalia reddere cogeret
 multis pauca compendio in medium protuli, ex quibus
 omne rapinae atque iniustitiae genus artes commonstrare
 in imperatrice urbe summi, medii atque infimi loci ho
 rias intulit, plures sunt, quam ut perscribi possint, du
 cet perquireret, quomodo unusquisque domi viveret,
 calumnias in dominos struendas impelleret, qui quidem i
 tiones in dubium allatas in dubium revocare simulat
 comprobabat atque confirmabat, idque praecipue in is
 versus illustres viros admittebat, homines ad deferes
 praemiis atque honoribus afficiens. praeterea patres
 plurimos a prima ad tertiam generationem domibus e

αὐτοῦ κληρονομηθῆναι. ἀξίον δέ τι καὶ ἡδυσματός ἢ παρ-
δείγματος ἕνεκα μνησθῆναι καὶ τούτου. κηρουλλάριος τις ἦν
ἐν τῷ φόρῳ ἐκ τῶν ἰδίων πόνων ἀνευδεής. τοῦτον μεταστει-
λάμενος ὁ καμφάγος φησί· θές τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς μου, καὶ ὁμοσόν μοι τό, πόσος σοι χρυσός ἐστι; ὁ δὲ
μικρὸν ὡς ἀνάξιος δῆθεν παραιτούμενος, ἐβιάσθη τοῦτο παρ'
αὐτοῦ ποιῆσαι, καὶ λίτρας ἑκατὸν ἐξέπιπν' ἔχειν. καὶ τοῦτο

P. 413 κατὰ τὴν ὥραν προσέταξεν ἀνεχθῆναι, φήσας· σὺ τί χρεῖαν
ἔχεις περισπασμοῦ; συναρίστησόν μοι, καὶ ἄρον νομισμάτα
ἑκατὸν, καὶ πορεύου ἀρούμενος. 10

A.M. 6303 Τούτῳ τῷ ἔτει Νικηφόρος τὰς κατὰ Χριστιανῶν ἐπέτει-
νεν ἐποψίας ἀθέους ἐξαγορασμοῖς παντοίων ἀλόγων, βοσκη-
μάτων τε καὶ καρπῶν, ἀδέκους δημεύσεις τε καὶ ζημίας τῶν
ἐν τέλει λογισμοῖς ἐν πλοίοις, ὁ πᾶσι νομοθετῶν τὸ μὴ τοκί-
ζειν, καὶ ἄλλας μυρίας κακῶν ἐπινοίας, ὧν ἡ κατὰ μέρος 15

B ἱστορία φορτικῇ τοῖς ἐπιτεταμημένα ζητοῦσι λέφθηκε μαρθάνειν
τὰ πράγματα. τῇ δὲ πρώτῃ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ἡμέρα
τρίτῃ, σπασάμενός τις ἀφανῆς ἐν σχήματι μοναχοῦ ξίφος τι-
νὸς τῶν στρατευομένων, εἰσέδραμεν ἐν τῷ παλατίῳ Νικηφύ-
ρον ἀνελεῖν ζητῶν. τῶν δὲ περιεστῶτων δύο διατρεχόντων 20

1. καὶ add. ex A. 4. ἐπὶ A, κατὰ vulg. 11. τὰς A, τῆς
vulg. ἐπινοίας A add. post Χριστ. 12. ἐπαγορ. A. 18.
τινός A, τινῶν vulg. 20. δὲ add. ex A.

fretus, quo citius ruerent, eo citius illorum haereditates ad se de-
venturas. id vero etiam dignum est quod memoriae tradam, tam
voluptati, quam utili exemplo futurum. agebat in foro cereorum qui-
dam venditor ex propriis laboribus nonnullas facultates adeptus. eum
ad se accersitum helluo ille pecuniarum sic alloquitur: apposita ca-
piti meo manu, iura quanta tibi sit auri copia. is tanquam indignus
manum extendere recusans et exequi compulsus, centum auri libras
possidere fassus est, quas imperator quantocius proferri cum iussisset,
quid, inquit, tibi ea sollicitudine opus est? prande mecum, et ac-
ceptis tibi nummis centum, in domum tuam contentus discede.

A. C. 803 Hoc anno Nicephorus, qui lege sancita foenora exercenda probi-
buit, solitas sibi at deo invisas Christianorum inspectiones, bonorum
omnium et animalium, pabulorum, et fructuum iniuquas proscriptiones,
usuras de navigiis captatas, aliaque mala infinita prorogavit in peius,
quorum narratio ex parte instituta molesta iis sit futura, qui res ges-
tas compendio cognoscere student. mensis autem Octobris die pri-
mo, hebdomadis feria tertia, quidam incognitus monastico habitu te-
ctus, educto e cuiuspiam militis latere gladio in palatium irruit, Ni-
cephoro mortem inferre meditatus. astantium autem duos eum inse-

καὶ ἐπιόρατων ἀντῷ, οὖνως ἐπληγήσαν ἀντοῦ. συλ-
 ληφθεῖς δὲ καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖς, δαιμονῶν προεφασίσατο,
 μετῴνα συκοφαντήσας. ὁ δὲ τοῦτον ἐν τῷ ξύλῳ κατησφαλί-
 σατο σὺν τοῖς πάσχουσι, καὶ πολλοὶ ἐντεῦθεν οἰωνίσαντο με-
 γάλου κακοῦ σημεῖον εἶναι τοῦτο τοῖς τε κρατοῦσι καὶ τοῖς C
 ὑπὸ χεῖρα, καθάπερ καὶ ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς Νεστορίου γέγο-
 νεν. τῶν δὲ Μανιχαίων, τῶν νῦν Παυλικιανῶν καλουμένων,
 καὶ Ἀθιγγάνων τῶν κατὰ Φρυγίαν καὶ Λυκαονίαν, ἀγχιγι-
 τόνων αὐτοῦ, φίλος ἦν διάπυρος, χρησιμοῖς καὶ τελεταῖς αὐ-
 τῶν ἐπιχαίρων, ἐν οἷς ὅταν Βαρδάνης ὁ πατριῖος ἐπανέστη
 αὐτῷ, τοῖτους προσκαλεσάμενος, ταῖς αὐτῶν μαγγανείαις τοῦ-
 τον ὑπέταξεν. ταῦρον γὰρ ἐν τινι λάκκῳ ἐν σιδηρῷ πάλῳ ἐκ
 τῶν κεράτων προσδήσας εἰς γῆν νενευκότα, οὕτω μνκώμενον
 καὶ εἰλυσπώμενον ἀποκτανθῆναι πεποίηκεν, τὴν δὲ τούτου D
 ἕξοθητα ἐκ μύλωνι ἀλήσας ἀντιστρόφως, καὶ ἐπαιοιδίαις χρη-
 σάμενος νίκην ἤρατο, παραχωρήσαντος τοῦ θεοῦ διὰ πλήθος
 ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὗτοι χάραν ἔλαβον ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐ-
 τοῦ ἀφόβως πολιτεύεσθαι, καὶ πολλοὶ τῶν κουφοτέρων ταῖς
 ἀθεμίτοις αὐτῶν διεφθάρησαν δόξαις, ἐν δὲ τῷ Ἐξακτιονῶ

3. μεθῴνα A. μεθέ τινα vulg.

4. ἐντεῦθεν] λοιπὸν A. 6.

καὶ ἐπὶ τοῦ A, ἐπὶ τοῦ vulg.

7. καλουμένων A, λεγομ. vulg.

13. ἐν σιδηροπάλῳ A.

14. ὑλσπώμενον A, ἰλυσπώμενον

vulg.

quentes ac retinere contententes graviter vulneravit. comprehensus
 itaque, et tormentis examinatus, nullo criminis auctore vel conscio
 accusato, a daemone torqueri se finxit. imperator virum pedicis li-
 gneis, una cum iis, qui a daemone exagitantur, arctari iussit, quod
 gravis mali tam imperantibus quam subdito cuique impendentis por-
 tentum dari, quale impii Nestorii temporibus visum, augurati sunt.
 porro Manichaeorum, quos nunc Paulicianos dicimus, et Athinganorum
 ex Phrygia et Lycaonia iuxta patriam suam erumpentium amicus totus
 eorum cupidine flagrans extitit, et eorum vaticiniis et superstitionibus
 omnino deditus; iis enim accitis, cum Bardanius patricius seditionem
 movit, eorum praestigiis usus hominem in se rebellantem prostravit.
 taurum siquidem in foveam demissum, et in terram capite procli-
 vum, cornibus ad palum ferreum alligatis, eo pacto mugientem et in
 luto volutantem se occidi paravit, eiusdemque Bardanii veste sub
 mola in retroactum gyrum contorta conteri praecipiens, ac simul in-
 cantamenta effutens, deo ita permittente, ob innumerum peccatorum
 nostrorum numerum, victoriam retulit. quamobrem sub eius impe-
 rium Manichaeis istis libere cum aliis vivendi et civitatis iure citra
 metum utendi facultas data, ex quo multos levioris ingenii homines
 nefariis eorum opinionibus depravari contigit. fuit tum in Hexacio-

ψευδερμημίτης τις Νικόλαος τὸν ὄνομα καὶ οἱ σὺν αὐτῷ γε-
 νότες ἦσαν, καὶ κατὰ τοῦ ὁρθοῦ λόγου καὶ τῶν σεσημασμένων εἰ-
 κόνων ἐβλασφήμουν, ὧν ἀντεποιεῖτο Νικηφόρος, καὶ ἐλύπει τὸν
 P. 414 ἀρχιερέα καὶ πάντας τοὺς κατὰ θεὸν ζῶντας. πάλαι γὰρ
 V. 329 κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἠγανακτήθη, τοῖς πρὸς ἀλλήλους ἐχθρι-
 νουσι σφόδρα συγκαίρων, ἐπιτωθάζων παντὶ Χριστιανῷ φι-
 λούντι τὸν πλησίον, ὡς ἀνατροπεὺς τῶν θείων ἐπιτολῶν, καὶ
 διὰ σπουδῆς ἦν αὐτῷ δίκας ἀλόγους καὶ εὐλόγους παντὶ Χρι-
 στιανῷ κινεῖν ἐν τῷ κολαστηρίῳ τῆς Μαγναύρας, πρὸς τὸ
 μηδένα σχολάζειν κατὰ τῶν ἁσεβειῶν αὐτοῦ. τοὺς στρατιω-
 τικοὺς ἕρχοντας δουλικῶς χρᾶσθαι τοῖς ἐπισκόποις καὶ κλη-
 ρικοῖς ἐκέλευσεν καταγομένους ἀθθεντικῶς ἐν τοῖς ἐπισκοπεί-
 οις καὶ μοναστηρίοις, καὶ καταχρᾶσθαι τὰ αὐτῶν. τοὺς ἀ-
 Βαῖωνος ἀναθεμένους τῷ θεῷ χρυσᾷ ἢ ἀργυρᾷ σκεύη ἔπειγεν,
 καὶ τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἱερὰ κοινοῦσθαι ἄξιον ἐδογματίζεν, ὡς 13
 Ἰούδας τὸ δεσποτικὸν μῦρον. τοὺς πρὸ αὐτοῦ βασιλεῖς ἤπα-
 ρτας ὡς ἀκυβερνήτους ἐμέμφετο, καθόλου τὴν πρόνοιαν ἀνα-
 ρῶν, καὶ μηδένα λέγων γίνεσθαι τοῦ κρατοῦντος δυνατώτε-
 ρον, εἰ βούλοιο ὁ κρατῶν ἐντρέχως ἄρχειν. ἀλλ' ἐμικαιώθη
 ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτοῦ ὁ θεόκρατος. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ 14
 μηνὶ τῆς αὐτῆς δ' Ἰνδικιῶνος τῷ πρώτῳ σαββάτῳ τῶν ἁγίων

13. αὐτῶν A f, αὐτὰ vulg.
 add. ex A.

14. σκεύη add. ex A.

21. ἁγίων

nio Nicolaus quidam, eremitae nomen falso sibi arrogans, et quidam
 eiusdem vitae participes, adversus rectam fidem et venerandas imagi-
 nes blasphemias evomere assueti. istos sibi devincire, pontificem vero
 Nicephorum reliquosque vitam suam ad dei placitum conformantes
 affligere studebat. saepius enim his illos incusantibus succensus, cum
 ex adverso mutuas ad invicem foventes inimicitias amplecteretur,
 et diligentes invicem conviciis morderet: usque erat divinorum man-
 datorum acerrimus oppugnator, in id toto studio raptus, ut, litibus
 per fas aut nefas cuilibet Christiano in Magnaurae carnificina inten-
 tatis, neminem impietatibus suis dignoscendis attendere permetteret.
 militares proceres episcopis et clericis herili iure episcopatibus et
 monasteriis abductis, in servorum modum uti eorumque bonis abuti
 iussit. eos insuper, qui ab antiquo aurea vel argentea quaeque vasa
 deo devota consecrassent, ipse vituperiis incessebat, et quae nunc
 possideret ecclesia communibus usibus deputanda, prout Iudas domi-
 nicum unguentum, deblaterabat. ad haec qui praecesserunt impera-
 tores, seu rerum gerendarum imperitos, moderantia in universon sub-
 lata, accusabat, affirmans neminem principe potentiozem esse, modo
 caute atque strenue is imperium gerat, sed homo divinae iustitiae vi-

νοτιές ἦσαν, καὶ κατὰ τοῦ οὐρῶν λόγου καὶ τῶν σεκτιῶν εἰκο-
 νων ἐβλασφήμουν, ὧν ἀντεποιεῖτο Νικηφόρος, καὶ ἐλύπει τοῖς
 P. 414 ἀρχιερεῖς καὶ πάντας τοὺς κατὰ Θεὸν ζῶντας. πόλλαις γὰρ
 V. 329 καὶ αὐτῶν ἐγκαλιῶν ἠγανακτήθη, τοῖς πρὸς ἀλλήλους ἐχθραι-
 νοῦσι σφόδρα συγκαίρων, ἐπιτωθάζων παντὶ Χριστιανῷ φι-
 λουῦντι τὸν πλησίον, ὡς ἀνατροπεὺς τῶν θείων ἐπιτολῶν, καὶ
 διὰ σπουδῆς ἦν αὐτῷ δίκαις ἀλόγους καὶ εὐλόγους παντὶ Χρι-
 στιανῷ κινεῖν ἐν τῷ κολαστηρίῳ τῆς Μαгнаύρας, πρὸς τὸ
 μηδένα σχολάζειν κατὰ τῶν ἡσεβειῶν αὐτοῦ. τοὺς στρατιω-
 τικοὺς ἄρχοντας δουλικῶς χρᾶσθαι τοῖς ἐπισκόποις καὶ κλη-
 ρικοῖς ἐκέλευσεν καταγομένους ἀθροεντικῶς ἐν ταῖς ἐπισκοπαί-
 οισ καὶ μοναστηρίοις, καὶ καταχρᾶσθαι τὰ αὐτῶν. τοὺς ἀπ'
 Βαυῶνος ἀναθεμένους τῷ Θεῷ χρυσᾷ ἢ ἀργυρᾷ σκεύη ἔμεγεν,
 καὶ τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἱερά κοινουῦσθαι ἄξιον ἐδογματιζεν, ὡς 15
 Ἰούδας τὸ δεσποτικὸν μῦρον. τοὺς πρὸ αὐτοῦ βασιλεῖς ἄκα-
 ρτας ὡς ἄκυβερνήτους ἐμέμφετο, καθύλου τὴν πρόνοιαν ἀτα-
 ρῶν, καὶ μηδένα λέγων γίνεσθαι τοῦ κρατοῦντος δυνατωτέ-
 ρον, εἰ βούλοιο ὁ κρατῶν ἐντρέχῶς ἄρχειν. ἀλλ' ἐματαιώθη
 ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτοῦ ὁ Θεόκτατος. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ 20
 μηνὶ τῆς αὐτῆς δ' Ἰνδικτιῶνος τῷ πρώτῳ σαββάτῳ τῶν ἑγίνω

13. αὐτῶν A f, αὐτὰ vulg.
 add. ex A.

14. σκεύη add. ex A.

21. ἑγίνω

nio Nicolaus quidam, eremitae nomen falso sibi arrogans, et quidam
 eiusdem vitae participes, adversus rectam fidem et venerandas imagi-
 nes blasphemias evomere assueti. istos sibi devincire, pontificem vero
 Nicephorum reliquosque vitam suam ad dei placitum conformantes
 affligere studebat. saepius enim his illos incusantibus succensoit,
 cum ex adverso mutuas ad invicem foventes inimicitias amplecteretur,
 et diligentes invicem conviciis morderet: usque erat divinorum man-
 datorum acerrimus oppugnator, in id toto studio raptus, ut, litibus
 per fas aut nefas cuilibet Christiano in Magnaurae carnificina inten-
 tatis, neminem impietatibus suis dignoscendis attendere permetteret.
 militares proceres episcopis et clericis herili iure episcopatibus et
 monasteriis abductis, in servorum modum uti eorumque bonis abuti
 iussit. eos insuper, qui ab antiquo aurea vel argentea quaeque vasa
 deo devota consecrassent, ipse vituperiis incessabat, et quae nunc
 possideret ecclesia communibus usibus deputanda, prout Iudas domi-
 nicum unguentum, deblaterabat. ad haec qui praecesserunt impera-
 tores, ceu rerum gerendarum imperitos, moderantia in universum sub-
 lata, accusabat, affirmans neminem principe potentiorem esse, modo
 caute atque strenue is imperium gerat, sed homo divinae iustitiae vi-

ἀφείλαντο οὖν πολλῶ πλῆθει λαοῦ. τάλαντα δὲ ἦν ἰγ' γινόμενα λίτραι χίλιαι τριακῦσαι· καὶ οὐδ' οὕτως [μὴ παιδευθεῖς] 5 **Θεῖς**] ἠλέγγετο Νικηφόρος τῆς πλεονεξίας παύσασθαι. ἐπὶ τοσούτοις οὖν σημείοις ὁ νέος Ἀχαάβ μὴ παιδευθεῖς, ὁ Φαλίφιδος καὶ Μίδου ἀπλησιότερος, κατὰ Βουλγάρων παρατάττεται ἅμα Σταυρακίῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ τῇ τοῦ Μαΐου μηνός * τῆς βασιλίδος ἐξιῶν, ἐκέλευσεν Νικητὰ πατρικίῳ καὶ 10 **γενικῶ** λογοθέτῃ τὰ δημόσια τέλη τῶν ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων ἀναβιβάσαι καὶ ὅπτιῶ ἐτῶν ὀπισθοτελείας τοὺς τῶν ἀρχόντων ἀπαιτηθῆναι οἴκους. καὶ ἦν θρηῆνος μέγας. ἐγκαλούμενος δὲ ὑπὸ τινος γνησίου αὐτοῦ θεράποντος, Θεοδοσίου φημί, τοῦ Σαλιβαρᾶ πατρικίου ὄντος, ὅτι πάντες καταβοῶσιν 15 **ἡμῶν, δέσποτα, καὶ ἐν καιρῷ** πειρασμοῦ πάντες ἐπιχαρήσονται τῇ πτώσει ἡμῶν· ἔφη πρὸς αὐτόν· εἰ ὁ Θεὸς σκληρύνων σκληρῶσεν τὴν καρδίαν μου, ὡς τοῦ Φαραῶ, τί ἀγαθὸν ἔσται τοῖς ὑπὸ τὴν χεῖρά μου; παρὰ Νικηφόρου, Θεοδοσίε, μὴ ἐκ-

1. Ἐδάχατα A, Ἐδάχαταν vulg.	2. ταύτην A, αὐτήν vulg.
3. γινόμενα A, γινόμεναι vulg.	4. μὴ παιδευθεῖς om. A.
8. Μίδου A, Μήδων vulg.	9. numerus diei in nullo cod. legitur.
13. αὐτοῦ om. A.	14. Σαλιβ. A, Σαλλιβ. vulg.
15. ἐπιχαρ. A, χαρ. vulg.	16. εἰ add. ex A.
Φαραῶ add. ex A.	17. ὡς τοῦ

ctima in hisce suis vanis commentis deceptus est. mense porro Februario indictionis eiusdem quartae, primo quadragesimae sabbato, Saraceni Leoni Armeniacorum duci militum suorum stipendia secum vehenti ad Euchaitam obviam facti, cuncta cum exercitus parte in potestatem suam mittunt. erant autem talenta tredecim libras mille et trecentas conficientia. at ne quidem sic castigatus ab avaritiae libidine ut respiceret Nicephorus commoveri potuit. tantis etiam signis haud eruditus novus ille Achab, Phalarim et Midam divitiarum cupidine superans, adversus Bulgaros una cum Stauracio filio exercitum parat, et mensis Maii die * imperante urbe profectus, Nicetae patricio et generali logothetae mandavit, publicos ecclesiarum et monasteriorum census augetet, et in octo sequentes annos pensionem a procerum domibus exigeret, quod gravi communique luctui causam dedit. a quodam autem fideli suo famulo, Theodosio, inquam, Sallibaræ filio, viro patricio, reprehensus est ac monitus verbis istiusmodi: omnes adversum nos vociferantur, inquit, domine, et si quid adversi nobis acciderit, omnes casu nostro laetabuntur. Nicephorus respondit: deus qui corda hominum indurat, meum pariter induravit, ut Pharaonis: quid boni in subditos meos a Nicephoro profluere potest,

ζώσῃ φωνῇ ἀκήκοα παρὰ Θεοδοσίου. ἐπισυνάξας δὲ τὰ στρα-
 P. 415 τεύματα, οὐ μόνον ἐκ Θράκης, ἀλλὰ καὶ τῶν περατικῶν θη-
 μαίων, πένητάς τε πολλοὺς ἰδίους ὄψωνίους, σφενδάνας καὶ
 φάβδους ἀπλισμένους, βλασφημοῦντας ἅμα τοῖς στρατεύμασιν,⁵
 ἤλωσε· κατὰ Βουλγάρων. Κροῦμμος δὲ τὰ πλήθη φοβηθεὶς,
 ὄντων αὐτῶν ἐν Μαρκέλλαις, ἤτειτο εἰρήνην. ὁ δὲ ταῖς οἰ-
 κείαις κακοβουλαῖς καὶ ταῖς τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ συμβου-
 λων εἰσηγήσει διεκωλύθη, καὶ μετὰ πολλὰς περιαγωγὰς δι'
 ἀβύτων τόπων ξίφοκινδύνως ὁ Θρασύδειλος εἰσέρχεται εἰς¹⁰
 Βουλγαρίαν τῇ εικοστῇ τοῦ Ἰουλίου μηνός (κυνὸς ἦν ἐπιτολὴ
 πανολέθριος), συχνῶς ἐπιφθγγόμενος, τό, τίς πορεύσεται καὶ
 V. 33ο ἀπατήσει τὸν Ἀχαῦβ; λέγων, ὅτι καὶ ὁ θεὸς καὶ ὁ ἀντικει-
^B μμος ἔληκ ἅπαντα. πρὸ δὲ τοῦ εἰσελθεῖν αὐτόν, Βυζάντιος
 ὁ τούτου ἐπιστήθιος οἰκέτης πρὸς Κροῦμμον ἀπὸ Μαρκέλλων¹⁵
 προσέφυγεν, συναρπάσας ἐσθῆτα βασιλικὴν καὶ χρυσοῦν λίτρας
 ἑκατόν, πολλοὶ δὲ τὴν τούτου φυγὴν ἐπὶ κακῷ Νικηφόρου
 οἰωνίσκοντο. ἐπὶ δὲ τρισὶν ἡμέραις μετὰ τὰς πρώτας συμβο-
 λὰς δόξας κατενοδοῦσθαι, οὐ τῷ κατενοδοῦντι θεῷ τὰ τῆς

1. πλὴν A, παρὰ vulg. αὐτὸς ἐγὼ A, ταῦτα vulg. 2. ante
 ἀκήκοα e add. ὁ συγγραφομένης. 13. ἀπατήσει A, ἀπατήσει
 vulg. 14. ἔληκ A, ἔλκει vulg. ἅπαντα] ἄνοτα vulg.
 17. Νικηφόρου vulg.

Theodosi? ne praeter ea, quae experiris, aliud quippiam expectes, ista dominus novit. ista viva voce referentem Theodosium audiui. igitur copiis non solum ex Thracia, sed ex ulterioribus etiam provinciis in unum collectis, multisque pauperibus eo adactis, ut propriis stipendiis militarent fundis et baculis armati, ex quo diris omnibus eum, et una exercitum eius universum devovebant, adversus Bulgarios contendit. at cum populares illae turbae Marcellas advenissent, extimuit Crummus, et de pace tractare molitus est, sed Nicephorus tam proprii consilii pravitare, quam eiusdem secum sensus consiliariorum suggestionibus impeditus, tractatum recusavit, tandemque post varios per invia loca circuitus, post expositum periculo exercitum thrasotimidus mensis Iulii die vicesimo, Bulgariam ingreditur, sub canis perniciosissimum exortum; istud autem frequenter insonabat: quis ibit et decipiet Achab? sive deus etenim, sive oppositus hostis, cuncta trahit et regit. prius autem quam in Bulgariam penetraret, Byzantius famulus eius intimus imperatoria veste et auri libris centum secum sublati, a Marcellis ad Crummum profugit, quam domestici fugam plurimi in sinistrum omen interpretati sunt. post dies vero tres et conflictus primos leviores, cum fortunam in vota conspirantem secum trahere videretur, haud prosperitatis auctori deo vicio-

αὐτῶ μεγιστάνων ἀναιροῦσιν αὐτὸν οἰκτρῶς, ἐν οἷς ἦν καὶ
 P. 416 Ἀέτιος πατρίκιος, καὶ Πέτρος πατρίκιος, καὶ Σισίνιος πα-
 τρίκιος ὁ Τριφυλλῆς, καὶ Θεοδόσιος πατρίκιος, ὁ Σαλιβαρῶς,
 ὁ πολλὰ λυπήσας καὶ κακῶ ἐνδειξάμενος τῇ μακαρίᾳ Εἰρήνῃ, 5
 καὶ ὁ ἔπαρχος πατρίκιος, καὶ Ῥωμανὸς πατρίκιος, καὶ στρα-
 τηγὸς τῶν ἀνατολικῶν, καὶ ἕτεροι πολλοὶ πρωτοσπαθάριοι, καὶ
 σπαθάριοι, καὶ τῶν ταγμάτων ἄρχοντες, ὁ τε τοῦ ἔξκουβίτου
 δομέστικος, καὶ ὁ δρουγγάριος τῆς βασιλικῆς βίγλης, καὶ ὁ τῆς
 Θράκης στρατηγός, καὶ πολλοὶ ἄρχοντες τῶν θεμάτων σὺν 10
 Β ἀκείροις λαοῖς, πᾶσά τε ἡ τῶν Χριστιανῶν καλλοπῆ διεφθάρη
 τὰ τε δπλα πάντα ἀπώλοντο, καὶ τὰ τῆς βασιλείας σκευή. τὰ
 δὲ τῆς τριαύτης ἡμέρας ἀκαλλῆ ῥήματα μὴ γένοιτο Χριστια-
 νοὺς ἰδεῖν ἐτι, ὡς πάντα θρήνον ἐπέκεινα. ταῦτα δὲ γέγονε
 τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἰνδικτιῶνι τετάρτῃ. τὴν 15
 δὲ Νικηφόρου κεφαλὴν ἐκπόψας ὁ Κροῦμμος, ἐκρέμασεν ἐπὶ
 ξύλου ἡμέρας ἰκανάς, εἰς ἐπίδειξιν τῶν ἐρχομένων εἰς αὐτὸν
 ἐθνῶν καὶ αἰσχύνῃ. μετὰ δὲ ταῦτα λαβὼν αὐτήν, καὶ γυ-
 μνώσας τὸ ὄστουν, ἄργυρόν τε ἐνδύσας ἔξωθεν, πίνειν εἰς
 C αὐτὸ τοὺς τῶν Σκλαβίνων ἄρχοντας ἐποίησεν ἐγκανχόμενος. 20

1. τῆς A, τοῦ vulg. 2. ἦν add. ex A. 8. ὁ τε τοῦ ἔξκου-
 βίτου A, καὶ τῶν ἔξκουβίτων vulg. 9. βίγλης A, βύγλης vulg.
 11. ἡ τῶν Χρ. A, τῶν Χρ. ἡ vulg. 14. fort. παντός. 16.
 ἐκπόψ. A. 19. τὸ add. ex A. 20. αὐτὸ A, αὐτὴν vulg.

optimatum eius tentoria, ipsos miserabiliter obtruncarunt, inter quos
 Aetius patricius, Petrus patricius, Sisinnius Triphyllius patricius,
 Theodosius patricius, Salibaras dictus, qui multis aerumnis et malis
 illatis beatam Irenem afflixit, praefectus quoque etiam ipse patricius,
 Romanus patricius et orientalium dux, et affii plurimi protospatharii,
 spatharii, agminum ductores, excubitorum domesticus, exploratorum
 sive imperatoriae vigiliae drungarius, Thraciae dux, multi praeterea
 thematum proceres et officiales, cum innumera militum plebe, adeo ut
 Christianorum decor omnis et splendor eo die prostratus fuerit et
 omnino extinctus, armaque pariter universa et imperatoris suppellex
 omnis perierit. incompositum sane istius diei relatum, ceu qui lo-
 ctum et querelas omnes exsuperet, absit ut Christiani iterum alibi
 oculis prospiciant. contigerunt ista mensis Iulii die vicesimo quinto
 indictione quarta. Crummus autem amputatum Nicephori caput, ad-
 ventantibus ad se variis nationibus, ostentandum per dies multos in
 Romanorum dedecus et vituperium in ligno suspendit. postmodum
 vero illud suspendio revulsum, carnibus nudatum, et argento tectum,
 computaturis Sclavinorum principibus in poculum gloriabundas effec-

πολλῶν ἀκατασχέτου ὄντος, ἡ τούτου σφαγὴ καὶ
 Θρία γέγονεν. τὸν δὲ τρόπον τῆς τούτου σφα
 περισωθέντων ἀκριβῶς ἐξηγήσατο. φασὶ γάρ
 5 Χριστιανοὶ πεσόντα τοῦτον ἐπέτρωσαν. οἱ
 τῶν ἀνδρῶν οἰκέται αὐτοῦ, οἷς καὶ συνευνάξ
 τῆς σούδας πυρί, οἱ δὲ τοῖς ἕξιφεισιν ὄλοντο σί
 του τῆς ἀρχῆς Χριστιανοὶ βαρύτεραν οὐδενὶ χι
 πάντας γὰρ ἐν πλεονεξίαις καὶ ἀκολασίαις κα
 10 ὁμότησιν ὑπερηκόντισεν τοὺς πρὸ αὐτοῦ βασιλ
 ῶν κατὰ μέρος διεξιέναι καὶ τοῖς μετέπειτα
 ἡμῖν ἐργασθεὶς, πλὴν ἐκ τοῦ κρησπέδου τὸ ὕψα
 κατὰ τὴν παρομίαν. τιτρώσκεται δὲ καὶ Σι
 αὐτοῦ καιρίως κατὰ τοῦ σπονδύλου τὸ δεξιὸν
 15 λισ τῆς μάχης ἐξῆλθεν ζῶν, καὶ κατέλαβεν τῆ
 λιν δεινῶς ὑπὸ τῆς πληγῆς καλαφιζόμενος. Σι
 τρίκιος καὶ δομέστικος τῶν σχολῶν συμπαρόντι
 στον μαγίστρου ἀνηγόρευσαυ Σταυράκιον αὐτὸ
 διελέχθη τῷ περισωθέντι λαῷ κατὰ τοῦ ἰδίου
 20 σφύδρα ἠδύνησαν, Μιχαὴλ δὲ κουροπαλάτης

4. περισωθ. A, παρασ. vulg. 6. καὶ add. e.
 add. ex A. 14. καιρίως A, κυρίως vulg.
 A, ἀνηγόρευσε vulg.

mavit. innumeris viduis et orphanis uno die factis, I
 rabili totum imperium obtinenti, sola eius mors me
 solatio fuit. caedis eius modum nullus qui e prael
 mis enarrare potuit. quidam etenim cadentem a Chr
 cumulo obrutum referunt. effoeminati autem eius
 cum quibus ipse concumbebat, partim valli incendio
 tim ense iugulati, una cum eo interierunt. nullu
 Christianis calamitosius hoc Nicephori imperio exti
 delissimos quosque antecessores suos avaritia, li
 barica prorsus saevitia superarit, quorum singula
 percurrerim, posteris incredibilis, nobis autem ou
 tur historia; verum ex fimbria et limbo panni con
 gnoscitur, quod vulgare fert proverbium. ad spo
 dextram partem letale vulnus accepit filius Nicephori
 que vivus conflictu ereptus plagae doloribus vehen
 Adrianopolim pervenit. porro Stephanus patricius e
 mesticus, Theoctisto magistro praesente, Stauracium i
 claravit, et de patris eius imperandi ratione ad ex
 quae se fuga leto subriperant, orationem habuit,
 animis exceperunt. Michael porro curopalates salv

βασιλεύς, καὶ οὐ κατεδέξατο διὰ τοὺς πρὸς Νικηφόρον ὄρκους
 καὶ Σταυράκιον. τοῦτῳ Στέφανος δομέστικος ἀντιᾶπεν ἐλαΐδι
 τῆς ζωῆς Σταυρακίου. Θεόκτιστος δὲ ὁ μάγιστρος συνέτρι-
 χεν περὶ τῆς βασιλείας Μιχαήλ. Σταυράκιος δὲ δι' οὐρανῶν
 αἱμορραγήσας ἀμέτρως κατεξηράνθη μηρούς καὶ σκέλη, φο-
 ρείοις ἐλθὼν ἐν Βυζαντίῳ. τοῦτῳ Νικηφόρος ὁ πατριάρχης
 πάνυ προκείμενος συνεβούλευεν ἐξιλεώσασθαι τὸν Θεόν, καὶ
 τοὺς πλεονεκτηθέντας ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ παραμυθίσασθαι,
 πρὸς ὃν ὁ τῆς πατρικῆς γνώμης γνήσιος κληρονόμος ἔλεγεν,¹⁰
 Βμὴ δύνασθαι πλείω τριῶν ταλάντων ἀποδοῦναι. ταῦτα δὲ
 ἦν μικρὸν μέρος τῶν ἐκείνου ἀδικιῶν. πλὴν καὶ περὶ ταῦτα
 ᾤκνει, ζῆσαι παραδοκῶν. ἄσπονδον δὲ ἔχων πατρικὴν γνό-
 μην συχνότερον ἀτιμίαις ἔβαλλεν Θεόκτιστον μάγιστρον καὶ
 Στέφανον δομέστικον καὶ Μιχαήλ κουροπαλίτην, ἀποστρεφά-¹⁵
 μενος πάντη καὶ Προκοπίαν τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν, ὡς ἐπιβου-
 λείσασαν αὐτῷ ταῖς Θεοφανῶ τῆς ἀγούσης ἐπιβουλαῖς.
 αὐτίκα γὰρ ἡ τάλαινα κατὰ μίμησιν τῆς ἀγίας Εἰρήνης κρα-
 τήσειν ἤλπιζε τῆς βασιλείας ἅπαις οὖσα. ὁ δὲ Σταυράκιος
 Καϊνιάτως ἑαυτὸν ὄρων διακείμενον τῇ γαμητῇ τὴν βασιλείαν²⁰

7. ὁ πατριάρχης σφόδρα πρ. Α. 9. ὑπὸ Α, παρὰ vulg. 12.
 ἦν μικρὸν Α, ἦν τὸ μ. vulg. 17. τῆς add. ex Α. ἐπιβο-
 λαῖς, suprascr. ὑποβολαῖς Α. 18. τῆς μακαρίας ΕΙρ. Α.

dux, imperatorem salutari se permetteret, plurimum ab amicis roga-
 tus, ob sacramenta Nicephoro et Stauracio a se data, potestatem ob-
 latam recusavit. huic etiam melioris valetudinis a Stauracio recipi-
 endae spe fretus Stephanus domesticus fortiter obsistebat, eidem vero
 Michaeli imperium conferendum sollicitè curabat Theoctistus magister.
 Stauracio autem sanguinem cum urina emittenti, femora atque crura
 ita extahuerunt, ut lectica in urbem sit invectus. huic patriarcha
 Nicephorus bene affectus deum placaret, et patris eius rapinis oppres-
 sos consolaretur ac levaret, consulebat, ad quem paternae sententiae
 legitimus successor, se non amplius quam tria talenta restituere posse
 retulit, quae iniustorum eius raptorum minima pars erant, quam ta-
 men filius quasi de vita securus reddere cunctabatur. paternorum
 insuper morum imitator redditus, cum animo inimicitiiis reconciliando
 prorsus aversum se exhiberet, Theoctistum magistrum, Stephanum
 domesticum et Michaellem europalatem saepius contumeliis affecit,
 Procopiam quoque sororem vehementer aversabatur, quasi Theopha-
 none augusta ita suadente sibi parasset insidias. infelix enim haec
 foemina beatae Irenes exemplo, continuo in spem potiundi imperii
 venit, cum sine liberis esset. Stauracius vero aegritudine remediis

περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως, καὶ τοῦ ἀναιμάκτους φυλάξει τὰς
 χεῖρας ἀπὸ Χριστιανῶν, καὶ περὶ ἱερατικῶν ἀνδρώπων ἢ μω-
 ναχῶν, καὶ ὅλως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καταλόγου, τοῦ μὴ τύ-
 πτεσθαι παρ' αὐτοῦ.

A.M. 6304

Ῥωμαίων βασιλέως Μιχαὴλ ἔτος α'.

5

B Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ β', ἰνδικτιῶν ε', ἡμέρᾳ ε',
 ὦρα α', Μιχαὴλ ὁ εὐσεβέστατος κουροκαλάτης ἀπηγορεύθη
 βασιλεὺς Ῥωμαίων ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ ὑπὸ πάσης τῆς συγκλή-
 του καὶ τῶν ταγμάτων. Σταυράκιος δὲ τὴν τούτου ἀναγώ-
 ρουσι ἀκούσας, αὐτίκα τὴν κόμην ἀποκειράμενος, μοναχικῶς 10
 περιεβάλετο ἱμάτια διὰ Συμεῶν μοναχοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ,
 πολλὰ τὸν πατριάρχην ἐπιβουόμενος, ὃς ἐλθὼν ἐν τῷ καλαμῷ
 πολλὰ Σταυράκιον σὺν τῷ βασιλεὶ Μιχαὴλ καὶ τῇ ἀδελφῇ
 παρεκάλουν μὴ λυπεῖσθαι ἐν τῷ γεγονότι· οὐ γὰρ κατ' ἐπι-
 C βουλήν, ἀλλὰ κατ' ἀπόγνωσιν τῆς αὐτοῦ ζωῆς. ὁ δὲ τῇ πε- 15
 τρικῇ πονηρίᾳ λυττῶν, οὐ προσήκατο εἰπῶν πρὸς αὐτόν, φί-
 λον αὐτοῦ κρείττονα οὐχ εὐρήσεις. ὦρα δὲ τετάρτῃ τῆς ἡμέ-
 ρας ἐστέρθη Μιχαὴλ ὑπὸ Νικηφόρου πατριάρχου ἐν τῷ
 ἄμβωνι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐφ' ᾧ κοινὴ ἀγαλλίασις γέγο-
 νεν, καὶ ἐδώρησατο τῷ πατριάρχῃ χρυσοῦ λίτρας πεντήκοντα, 20
 καὶ τῷ κλήρῳ εἴκοσι πέντε. μεγαλόψυχος γὰρ καὶ ἀφιλάρ-

1. ἀναιμάκτως A.
 προκίχαιτο vulg.

11. περιεβάλετο A, περιεβάλλ. vulg.
 18. ὑπὸ A, παρὰ vulg.

16.

manu scriptam a Michaelē exegit, quod ipse rectam fidem defensurus,
 manusque a Christianorum effundendo sanguine abbas servaturus es-
 set, hominesque ex sacro clericorum ordine, vel monachos, caeteros-
 que omnes in ecclesiasticum catalogum solatos verberibus et iniuriis
 minime laesurus.

A. C. 804

Romanorum imperatoris Michael annus primus.

Hoc anno mensis Octobris die secundo indictione quinta, feria
 hebdomadis quinta, hora prima, Michael piissimus curopalates a se-
 natu et militaribus ordinibus in Hippodromo imperator salutatus.
 Stauracius autem, imperatoris alterius audita designatione, detonsis
 illico capillis, monasticum habitum, Symeone monacho eius conan-
 guineo illum conferente, induit, et patriarchae opem, ne sibi defice-
 ret, pluribus interpellavit. patriarcha in palatium profectus, Staura-
 cium ipsum, una cum imperatore et sorore rogantibus, motuis urge-
 bat precibus, ne insidiis in eius salutem struendis, sed desperato vi-
 tae eius statui, quod gestum erat, adscriberet. is paternae nequitiae
 sectaturus exemplum in rabiem actus, respondit: amicum meliorem
 me non invenies. quarta vero diei hora in ambone magnae ecclesiae
 a Nicephoro patriarcha Michael coronatus est, cum maximo civitatis

ἰδ' τοῦ Μαΐου μηνὸς ἡμέρα ἕκτη, ἐκλειψις ἡλιακὴ γέγονε
 μεγάλη ἐπὶ ὥρας τρεῖς ἡμῖσι, ἀπὸ ὀγδόης ὥρας ἕως ὥρας
 ἐνδεκάτης. καὶ τῇ ιζ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐξῆλθεν Μιχαὴλ
 Βασιτὰ Βουλγάρων, συνεξελεύσεως αὐτῷ καὶ Προκοπίας ἕως
 Τζουλοῦ. τοῦ δὲ Βουλγάρων ἀρχηγοῦ Κρούμμου ἐλότος τὴν
 V. 334 Δεβελτὸν πολιορκεῖν, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ σὺν τῷ ἐπισκόπῳ με-
 τοικήσαντας, προσρύντα αὐτῷ διὰ πολλὴν κακοβουλίαν τῶν
 παρασυμβούλων τοῦ βασιλέως εἰς ἐπιβουλήν ἐτρέπησαν καὶ
 ὄβρις τὰ πλήθη μάλιστα τοῦ Ὀψικίου καὶ τῶν Θρακησίων,
 οὓς κατενύσας Μιχαὴλ δωρεαῖς καὶ παραινήσει κατεσιγήσεν. 10
 αἱ δὲ Βούλγαροι τὰ τῆς στάσεως μαθόντες τῶν στρατευμάτων,
 καὶ ὅτι πτοούμενοι τὸν πόλεμον καὶ τὸν ταξιατῶνα ἀπακτοῦσι,
 C πλέον κατίσχυσαν Θράκης καὶ Μακεδονίας. τότε καὶ Ἀγχίλιον,
 καὶ Βεροῖην ἀφέντες Χριστιανοί, ἔφυγον, μηδενὸς διώκοντος,
 Νίκαιάν τε καὶ τὸ τοῦ Προβάτου κάστρον, καὶ ἄλλα τινὰ 15
 ὀχυρώματα, ὡσαύτως καὶ τὴν Φιλιππούπολιν καὶ Φιλίππος
 καὶ τὸν Στρυμῶνα οἰκοῦντες μέτοικοι προφάσεως δραξάμενοι,
 ἐν τοῖς ἰδίοις φεύγοντες ἐπανῆλθον. τοῦτο δὲ ἦν Θεομητρία
 τῆν τοῦ Νικηφόρου μανίαν ἐλέγχουσα, δι' ἣν τὰ δοκοῦντα
 κατορθώματα αὐτοῦ, ἐφ' οἷς ἤχει, τάχιστα διαπέπτακεν. καὶ 20

1. τοῦ add. ex A. 2. ὥρας ἕξ καὶ ἡμ. A, ὥρας ἐπὶ α. 3.
 τῇ ζ' A. 5. Τζουρούλου A. 6. μετοικήσαντας A, μετοική-
 σαντος vulg. 7. προσρύντες mg. edit. 15. καὶ τὸ add. ex A.
 17. οἰκοῦντας vulg. 19. ἐλέγχουσα A, ἐλέγασα vulg. 20.
 οἱ τὰς A.

rundam sensum menses duos dies sex imperium tenuisset. caeterum
 mensis Maii die decimo quarto ingens solis deliquitum horis tribus et
 media continuis, ab octava nimirum hora ad undecimam duravit
 mensis autem Iunii die decimo septimo Michael in Bulgaros profes-
 sione suscepta, itineris sociam Tzulum usque Procopiam uxorem ha-
 buit. porro cum Crummus Bulgarorum dux Debelum obsidione cep-
 pisset, oppidanos una cum episcopo eius se potestati submittentem in
 regionem aliam transportavit. militares autem Michaelis copiae maxime
 Opsicii et Thracensium, pessimis nefariorum imperatoris consiliariorum
 hortamentis ad insidias et contumelias se converterunt; quos Michael
 donis et oratione ad eos habita delinitos in ordinem composuit. ubi
 Romani exercitus seditionem et ob belli sive in castris et aperto
 Marte, sive in praesidiis sustinendi metum eos tumultuari Bulgari
 perceperunt, in Thraciam atque Macedoniam Istinus grassati sunt. sub
 id tempus, Anchialo et Berrhoea desertis, nemine insequente, fugam
 Christiani arripuerunt: Nicaeamque et Probati castrum, et alia quaedam
 munitiora loca, quemadmodum Philippopolim. Philippos et Strymonem
 incolentes occasionem nacti, in patrias suas fuga se receperunt. exti-

Βασας και τους Κωνσταντίνου τυφλούς παίδας εις Ἀφουσίαν, ἕνα δὲ τῶν ἐμπεριόχτων ψευδερημίτην Νικολίου τοῦ Ἑξακιονίτου συγγόητα εἰκόνα τῆς παναγίας Θεοτόκου ξέσαντα καὶ ἀτιμάσαντα ἐγλωσσοτόμησεν, ὅστις συντέθεικεν σὺν τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι· τὸν δὲ τούτοις σύμφρονα Νικόλαον ἐπαγγει- 5 λόμενον μετανοεῖν, ἐπὶ πάντων ἐθριάμβευσεν, ἔξομολογοῦμενον τὰ ἑαυτοῦ κακά· καὶ παρέδωκεν αὐτὸν ἐν μοναστηρίῳ πρὸς τὸ μὴ αὐτεξουσίως διάγειν. τοῖς δὲ λαοῖς σιλεντιακῶς ἐπὶ τῆς Μαγναύρας διαλεχθεῖς, τὰ τῆς κατὰ Θεὸν αὐτοῦ εἰσεβουῶς γνώμης ἐφανέρωσεν δόγματα. τοὺς δὲ Ἀθιγγάνους 10 δημεύσας, ἐξορία παραδέδωκεν διὰ Λέοντος τοῦ στρατηγῶ τῶν ἀνατολικῶν. τῇ δὲ Αὐγούστῳ μηνὶ τῆς πέμπτης ἰνδικτιῶνος Θεβίθ κατὰ Χριστιανῶν ἐπεστράτευσεν. τούτῳ συμβαλὼν Λέων ὁ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγὸς εὐδοκίμησε διαχι- 15 λίους καταπράξας, καὶ ἵππους καὶ ὄρματα συλλαβόμενος. Βλουαμὲδ δὲ ὁ πρῶτος υἱὸς Ἀαρὼν κρατῶν τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔθνους, συμβαλὼν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀβδελλᾶ κατὰ τὴν ἐνδοτέραν Περσικὴν ἠτιτήθῃ· καὶ καταφυγὼν εἰς τὸ Βαγδά τοῦτο ἐκράτησεν. τὴν τε Δαμασκὸν ἄλλος κατέσχεν τύραν-

1. Ἀφουσίαν f. 2. ἐμπεριόχτων A. 4. ἀτιμάσαντα A, ἀτι-
 μήσαντα vulg. 5. τούτοις A, τούτου vulg. 8. σιλεντιακῶς
 add. ex A. 11. παρέδωκεν A. τοῦ add. ex A.

consilio inito, novatorum quam plurimos plagis haud multis inflictis deterruit, et Constantini filios pridem orbatos Aphusiam in exilium deportari iussit. uni porro ex istis planis falsario eremitae Nicolai Hexacionitae in edendis praestigiis simmistae, sanctissimae dei genitricis imaginem abradere et contumeliis afficere auso linguam praescidit, qui animae simul et corporis interitu raptus est, sententiae vero morumque sodalem Nicolaum poenitentiam agere pollicitum per civium urbis omnium oculos crimina sua publice fateri coactum traduxit, ac ne libere quae placita forent exequeretur, in monasterium retrusit. universo autem exercitui ad allocutionem ad Magnauram convocato, religiosae suae in deum mentis dogmata cuncta exposuit, adhibita quoque Leonis orientalium ducis opera, Athinganos publice proscriptos in exilium amandavit. indictionis autem quintae Augusto mense Thebith in Christianos arma movit. pugna subinde cum eo inita, Leo orientalium agminum dux bis mille ex eius militibus prostratis, equis etiam eorum et armis captis, ingens ex illa victoria nomen sibi peperit. caeterum Muamed filiorum Aaron senior, ac gentis imperio potitus, commisso cum fratre Abdella certamine, in Persia interiore succubuit, arreptaque fuga Bagdam se recipiens, locum occupavit. Damascus vero alius obtinuit tyrannus, et

5 *βασιλέα ἐπρεσβεύσατο, ζητῶν τὰς
 μυντινοῦ στοιχηθείσας καὶ Γερμανίας
 πρὸς Κομέροιον τὸν κατ' ἐκείνο
 αἶ τὸς ὄρους περιεῖλον ἀπὸ Μηλ
 10 τῆς καὶ κόκκινὰ δέρματα ἕως τιμῆς
 καὶ ἐπὶ τούτοις τοὺς πρόσφυγας
 στρέφειν πρὸς ἑκάτερον, κἄν τ
 ἀρχαῖς. τοὺς δὲ ἐμπορευομένους ἐ
 σιγγιλίων καὶ σφραγίδων συνίστασ
 εἰσκομιζέσθαι τοῖς δημοσίοις λόγ
 15 κρίσεις πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἰ μ
 κρίμυτί σου παρατάσσομαι κατὰ Π
 νος ὁ βασιλεὺς ταῖς τῶν κακοσυμβο
 κατο τὴν εἰρήνην. εὐσεβείας γὰρ δὴ
 θίας, καὶ περὶ τὸ κοινὸν ἡπωλείας οἱ
 20 ὅτι οὐ δεῖ τοὺς προσφένοντας ἀπ*

α. ἄλλος] ἕτερος A. 3. ἀρχηγὸ
 add. ex A. 7. ἐκείνο A, ἐκείνο
 9. ἕως add. ex A. 10. τῶν μετ
 add. ex A. 15. σπεύσει A, σπε
 λων A e f, κακοβούλων vulg.

alii duo Aegyptum et Africam inter
 demum alter praedonis in morem depc
 Hoc anno Crummus Bulgarorum
 cum imperatore Michaelē tractaturum
 tunc temporis Bulgariae domino conce
 mytino et Germano patriarcha ictas ac
 ditionibus utriusque principis limites p
 mis, vestes rubrasque pelles ad auri
 das, insuper ex utraque parte fugitivos
 tuendos, licet in rempublicam perdu
 utramque ditionem exercentes res et
 commendatas et firmatas in publicas r
 ptis praeterea minis imperatorem con
 quantocius duxeris amplexandam, tuo
 obsidionem parabo. his acceptis, imp
 ctus pacem admittere detrectavit. fali
 cam melius ignorantiae, quae rem con
 sultores isti sinistri suggerebant, fugiti

εις μαθητῶν και το ευαγγελικον του κυριου λογισθ, οτι αυτοι
 ερχομενον προς με ου μη εββαλω εξω. μεσουτης δε τῆς
 Οκτωβριου μηνος παρετάξατο ὁ Κροῦμμος κατὰ Μεσημβριαν
 ἐν μηχανήμασι μαγγανικῶν και ἐλεπόλεων, ἃ τῇ προφάσει
 Νικηφόρου τοῦ καταλύτου τῶν Χριστιανῶν μεμάθηκεν. Ἄραβι
 γάρ τινα προσελθόντα τῷ βαπτίσματι πάνυ ἔμπειρον μηχανι-
 κῆς ὑπάρχοντα στρατεύσας, ἐν Ἀδριανουπόλει κατέστησεν,
 C μηδεμίαν κατ' ἀξίαν ἀντίληψιν εἰς αὐτὸν ἢ εὐεργεσίαν ποιή-
 σας, ἀλλ' ἢ μᾶλλον και τὴν ῥόγαν αὐτοῦ κολοβώσας, τὸν δὲ
 γογγύσαντα ἔτυπεν σφοδρῶς· ἀπονηθεῖς δὲ ἐπὶ τούτῳ, προσ- 10
 ἔφυγεν τοῖς Βουλγάροις, και ἐδίδαξεν αὐτοὺς πᾶσαν μαγγα-
 νικὴν τέχνην. ἐν τούτοις παραταξάμενος, μηδενὸς ἀντιταξαμέ-
 νου διὰ πολλὴν σκαιότητα, δι' ὅλου τοῦ μηνος παρέλαβεν αὐ-
 τήν. τῇ δὲ πρώτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνος προσκαλεσόμετος ὁ
 βασιλεὺς τὸν πατριάρχην, περιστατηθεὶς ἐβουλευέτο περὶ εἰ- 15
 ρήνης· παρῆσαν δὲ και μητροπολίται, ὅ τε Νικαίας και ὁ
 Κυρίου, συμπαρόντων και τῶν παρασυμβούλων. και ὁ μὲν
 D πατριάρχης και οἱ μετροπολίται σὺν τῷ βασιλεὶ τὴν εἰρήνην
 ἡπάζοντο· οἱ δὲ κακοὶ σύμβουλοι σὺν Θεοδοῶρῳ τῷ ἡγουμέ-

1. λόγιον A, λόγων vulg. 2. ἐββαλω A, ἐββαλλω vulg. 3.
 ὁ add. ex A. Μεσημβριαν A, Μεσημβρίας vulg. 5. Νι-
 κηφ. A, τοῦ Νικ. vulg. 10. ἀπονηθεῖς A, ἀπορηθεῖς vulg.
 12. παραστησάμενος A. 13. διὰ πολλὴν A, διὰ τὴν πολλ. vulg.
 15. περισταθεῖς f. 16. και μ. A, οἱ μ. vulg. 19. τῷ ἡγ-
 τῶν A, τε ἡγ. τοῦ vulg.

datae sententiae argumentum evangelica domini auctoritate prolata, ad
 me accedentem, aiebant, non eiiciam foras. medio vero mensis Octobris
 decursu aciem instruxit Crummus adversus Mesembriam, machinis ad
 urbis expugnationem adductis, quarum usum a Nicephoro Christianorum
 profligatore ex occasione huiusmodi acceperat. Arabem enim quendam
 arte mechanica praestantem, et in ea versatissimum ad ecclesiae bap-
 tismum accedentem militiae ascripserat, et Adrianopoli sedem assignave-
 rat. at cum pro merito nec expectatam mercedem, nec beneficium viro
 impertiretur, quin immo stipendiorum parte truncata spe defraudaret,
 et ad querelas compulsus etiam duris verberibus castigasset, ille de-
 speratione actus, ad Bulgaros profugit, et condendarum machinarum
 artem omnem eos edocuit. machinis igitur istiusmodi Crummus in-
 structus, nemine ex inertia vaecordiaeque vires adversas opponente, in-
 tra mensis suem urbe potitus est. imperator in mentis angustiam
 coniectus, mensis Novembris Kalendis, patriarcha ad colloquium ad-
 vocato, de componenda cum hostibus pace consilium quaerebat. ade-
 rant conventui Nicaenus et Cyzicenus metropolitae, et ex pravis con-
 siliariis manus haud contemnenda. ac patriarcha quidem et metropo-

τῆς θείας ἐντολῆς οὐ δεῖ ἀσπάζεσθαι τὴν εἰρήνην
 ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω, ὁ κύριος
 μὴ εἰδότες, μήτε ἂ λέγουσιν, μήτε περὶ τίνων
 5 ται· πρῶτον μὲν ὅτι μηδενὸς πρὸς ἡμᾶς εἴς αὐτο
 γοντος, ἡμεῖς τοὺς ἔσω τῆς αὐτῆς προοδεδώκαμε
 τούτους εἰρηνεύοντες περισώσασθαι· δεύτερον δὲ
 προσέφυγόν τινες σπάνιοι, τὴν τῶν πλειόνων μᾶλ
 10 ὀ φύλων σωτηρίαν ἐχρῆν πραγματεύσασθαι, ἣ ἐπ'
 ἀφανέσι πλουτεῖν. φίλον γὰρ θεῷ πλείστους ἢ
 ζεσθαι. τὸ δὲ ζημιοῦσθαι πλείστα διὰ μικρὸν
 τῆς ἀνοίας. ἀλλὰ καὶ ὁ περὶ τοὺς οἰκείους ἀφρι
 κείμενος, τὴν πίστιν κατὰ Παῦλον ἤρνηται, καὶ
 15 στου κρίνεται. ποῦ δὲ καὶ μετὰ τῶν μισούντων
 ἤμην εἰρηνικός, εἰ μὴ πού καὶ Παῦλον καὶ Δαβ
 φώτεροι; τίς δὲ Γερμανοῦ τοῦ τρισμάκαρος σοῦ
 εἰ μὴ κατὰ τὴν ψυχόλεθρον οἴησιν οἱ κακοὶ πα
 οἱ τὴν εἰρήνην κωλύσαντες; ταῦτα κατὰ τὴν πε
 τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ὡς εἴρηται. τῇ δὲ τετάρτῃ

3. οὐ μὴ ἐκβάλω A, οὐκ ἐκβάλλω vulg. 7. περὶ
 περισώσασθαι vulg. 9. καὶ ἀφανίσασθαι vulg.
 ex A. 14. τὴν εἰρ. A, εἰρ. vulg. 17. τὴν add.
 μηνός add. ex A. τοῦ αὐτοῦ A, τοῦ Ἀγούστου

litae imperatoris sensum sequenti. pacem amplectabantur
 consiliarii una cum Theodoro Studii praeposito, perversis
 tentiae dictis, eam reiiciebant, confirmantes pacem qua
 rescindat non esse admittendam. istud enim, venient
 emittam foras, dominus decrevit, aiebant, quae proferre
 argumentum haec producenda vere nescii. primo qu
 nemine ex eis ad nos transfugiente, eos qui intra aul
 ipsos pace composita servare possemus, prodidimus.
 licet quidam ex eis pauci transfugerint, plurium cert
 demque nobiscum nationis et sanguinis consortium sata
 certis quibusdam nobis propositis ficto quaestu dite
 plures enim quam paucos servare deo magis gratum ei
 tem damnum levissimae accessionis spe sibi comparare
 mentiam recte dixeris: et qui nullam de domesticis si
 curam gerit, is Paulo quidem iudice fidem abnegat, ei
 riorum se praestat: quo vero loco reponendum illud, c
 cem oderant, pacem ego agebam; nisi forte Paulo et
 tiores esse se praedicent? vel quis ter beato Paulo et
 nisi forte isti ex fastu animae pernicioso pessimi consi
 conficiendae impedimentum opponere non sunt veriti?

μηρός ὠφθη κομήτης ἐν σχήματι λαμπρῶν δύο σεληρίων ἐπι-
 θέτων καὶ πάλιν διαιρεθέντων εἰς διάφορα σχήματα, ὡς καὶ
 ἀκεφάλου ἀνδρὸς διάπλασιν τυπωθῆναι. καὶ τῇ ἐπαύριον ἡ
 περὶ τῆς ἀλώσεως Μεσημβρίας ἤλθεν ἡμῖν ἐλευσινὴ φάσις
 πάντας προοῦσα διὰ μεζόνων κακῶν ἀπεκδοχῆν. εὐρόντες 5
 γὰρ αὐτὴν οἱ ἐχθροὶ πεπλησμένην πάντων τῶν ὀφειλότων
 πρὸς κατοίκησιν ἀνθρώπων παρεῖναι πραγμάτων, ταύτην ἐπρά-
 Cτησαν σὺν τῇ Δεβελτιῷ, ἐν οἷς καὶ σίφωνας χαλκοῦς εὐρον λς',
 καὶ τοῦ δι' αὐτῶν ἐκπεμπομένου ὑγροῦ πυρὸς οὐκ ὀλίγον,
 χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου πληθος. τῷ δ' αὐτῷ ἔτεα καὶ πολλοὶ 10
 τῶν κατὰ Παλαιστίνην Χριστιανῶν μοναχῶν καὶ λαϊκῶν καὶ
 ἐκ πώσης Συρίας τὴν Κύπρον κατέλαβον, φεύγοντες τὴν ἄμε-
 τρον κάκωσιν τῶν Ἀράβων. ἀναρχίας γὰρ καθολικῆς κατα-
 σχούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀφρικὴν καὶ πᾶσαν τὴν
 ὑπ' αὐτοὺς ἀρχήν, φόνοι τε καὶ ἄρπαγαὶ καὶ μοιχεύαι, ἀσέλ- 15
 γειαὶ τε καὶ πᾶσαι πράξεις θεοστυγεῖς ἐν κόμαις τε καὶ πό-
 Dλεσι ὑπὸ τοῦ θεολέτου αὐτῶν ἔθρους ἐπράττοντο. οἳ τε κατὰ
 τὴν ἁγίαν Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν πόλιν σεβασμοὶ τόποι
 τῆς ἁγίας ἀναστάσεως, τοῦ κρανίου καὶ τῶν λοιπῶν ἐβεβηλω-

1. σεληρίων Δ, σεληνῶν vulg. 2. ὡς καὶ ἀκεφάλου ἀνδρὸς Δ,
 καὶ εἰς ἀκέφαλον ἀνδρα vulg. 4. φάσις Δ, φαύσις vulg. 9.
 ἐκπεμπομένου Δ, ἐκπεπομένου vulg. 15. αὐτοῦς Δ, αὐτῶν
 vulg. 17. θεολέτου Δ, θεολόστου vulg. ἐπράττετο Δ,
 ἐπράττετο vulg.

misimus, Novembris die primo gesta sunt. mensis autem eiusdem
 die quarto cometes visus est lunarum duarum ad invicem iunctarum
 formam referens, quae rursus ab invicem seiunctae, et in varias for-
 mas figuratae, in hominis capite truncati speciem desierunt. inse-
 quenti die infelix nuncius de Mesembriae clade ad nos delatus est,
 qui omnes ob graviorum malorum expectationem perterruit. eam
 enim bonorum omnium ad commodam habitationem necessariorum
 copia refertam comperientes, una cum Debelto cepere, quibus in lo-
 cis siphones aerei triginta sex, atque ignis liquidi per eos emittendi,
 nec non auri argentique vis immensa reperta est. eodem etiam anno
 Christiani plurimi, quum monastici, tum laici ordinis ex Palaestina et
 universa Syria, intolerandum Arabum iugum illatamque sibi vexationem
 fugientes, Cyprum se receperunt. cum enim imperandi ius univer-
 sum, et potestatis legitime gubernantis ordo per Syriam, Aegyptum,
 Africam, et universam Arabum ditionem divulsus ac penitus prostratus
 iaceret, caedes, rapinae, adulteria, libidines, omnia denique scelera deo
 odiosa, tam in plagis, quam in ipsis civitatibus ab ista gente caelitus
 profliganda admittebantur. tum vero in sancta Christi dei nostri civi-
 tate, sanctae resurrectionis et Calvariae veneranda loca, nec non alia

Ἰησαν. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ ἐκκλησίαι τὴν ἐρημίαν δια-
 τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος καὶ τοῦ ἁγίου Σάββα,
 μοναστήρια καὶ αἱ ἐκκλησίαι ἡρημώθησαν. κα-
 ρέθησαν μαρτυρικῶς, οἱ δὲ τὴν Κύπρον κατέ-
 ταύτης τὸ Βυζάντιον, οὗς Μιχαὴλ ὁ εὐσεβὴς
 Νικηφόρος ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης φιλοφρό-
 τοῖς μὲν γὰρ ἐλθοῦσιν ἐν τῇ πόλει μοναστήριον ἐ-
 ρήσαντο τοῖς δὲ κατὰ τὴν Κύπρον ἐναπομείνας
 καὶ λαϊκοὺς τάλαντον χρυσοῦ ἀπέστειλαν, καὶ
 τους ἐθεράπευσαν. ἦν μὲν οὖν Μιχαὴλ εἰς πη-
 καὶ ἐπιεικῆς, περὶ δὲ τῆς τῶν πραγμάτων διοικη-
 νητος, δεδουλωμένος Θεοκτίστῳ μαγίστρῳ, καὶ
 ἄρχουσιν. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ δύο Χριστιαν-
 γαρίας φυγόντων, ἐμήνυσαν τῷ βασιλεῖ Κροῦ-
 σπεύδοντα τοὺς ἐν τῇ Θράκῃ ἀθρόως. καὶ τῇ
 ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως, καὶ Θεοῦ προνοίᾳ ἐ-
 στρεψεν Κροῦμμος οὐκ ὀλίγους ἀποβαλὼν. ὁ δὲ
 Ἀδριανούπολιν καταλαβὼν, καὶ διευθετήσας τ-
 ἀνέστρεψεν μετὰ χαρᾶς. καὶ ἀνελθὼν εἰς τὴν μοι-
 ο Ταρασίου τοῦ πατριάρχου, καὶ ἐπιτελέσας αὐτῆ-

6. φιλοφρόνως A, φιλοπόνως vulg. 7. ἐδωρή-
 στείλαν — ἐθεράπευσαν A, ἐδωρήσατο — ἀπέστε-
 πεισεν vulg. 11. τῶν add. ex A.

quaeque sacra vestigia profanata sunt, celebresque illa
 positae Laurae, SS. Charitonis et Sabbae, reliquaeque mon-
 stiae cunctae desolatae, et Christianorum quidem nonnulli
 commutarunt, alii Cyprum fuga lapsi, ex ea Byzantium
 pientissimus imperator Michael et sanctissimus patriarc
 sollicitis charitatis operibus relevandos curarunt. in ur
 fluentibus monasterium insigne dedit incolendum, ad
 in Cypro se continuerunt, monachis ex aequo et laic
 destinato, cunctos sedulo cultu prosequutus est. in
 humani, et in lenitatem propensi Michael extitit, rer
 nistrandarum inexpertum prorsus praestiterit: quippe
 magistro caeterisque proceribus servili more se subn
 mense Februario Christiani duo ex Bulgaria fuga lapsi
 improviso Thraciam devastare consiliatum imperatori
 mensis autem eiusdem die decimo quinto imperatori
 suscipiente, Crummus, deo ita provide disponente, mult
 desideratis, infecta re pedem in propriam ditionem rel
 vero Adrianopolim se conferens, rebus in ea secundum
 positis, cum gaudio Cpolim reversus est. in sancti s

συνα ἄμα Προκοπία τῇ ἀγνούσῃ, ἀργυροπετάλω λιτρῶν ἐπι-
 νήκοντα πέντε τὸν ἱερόν αὐτοῦ τάφον ἠμφίασεν. μετὰ δὲ
 τὴν ἄλωσιν Μεσημβρίας ἀπειπὼν ὁ βασιλεὺς τὰ πρὸς εὐρύ-
 νην Κρούμμον, ἐκ πάντων τῶν θεμάτων στρατολογήσας, πρὸ
 τοῦ ἔαρος εἰς τὴν Θράκην παραιουῖσθαι ἐκέλευσεν· ὥστε πᾶς-
 5 **Κ**τας δυσχεραίνειν, μάλιστα τοὺς Καππαδόκας καὶ Ἀρμενιοκοίς.
 τοῦ δὲ βασιλέως ἐξεληθόντος μετὰ τῶν ταγμάτων μηνὶ Μαίῳ στυ-
 εξῆλθεν πάλιν καὶ Προκοπία ἡ ἀγνοῖστα ἕως τῶν Ἀχιδοίκευ
 πλησίον Ἡρακλείας. τὰ δὲ πλήθῃ ἐπὶ τούτῳ δυσχεραίνοντα
 εἰς δυσσημίαν καὶ λοιδορίαν ἐτρέπησαν κατὰ Μιχαήλ 15
 δὲ ὁ τοῦ Μαΐου μηνὸς ἐκλειψις ἡλίου γέγονεν περὶ τὴν δω-
 δεκάτην μοῖραν τοῦ Ταύρου κατὰ τὸν ὠροσκόπον ἀνατέλλου-
 τος τοῦ ἡλίου· καὶ πολὺς φόβος ἔπεσε τοῖς ὄχλοις. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς περιεπόλευσε τὴν Θράκην σὺν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς
 στρατεύμασι, μήτε κατὰ Μεσημβρίαν ἀπερχόμενος, μήτ' ἄλλο 15
Δτι τῶν ὀφειλόντων εἰς καθαιρέσιν ἐχθρῶν διαπρατιόμενος,
 ἀλλ' ἢ μόνον πειθόμενος λόγοις ματαίοις τῶν ἀπειροπολέμων
 αὐτοῦ συμβούλων φασκόντων μὴ τολμᾶν τὸν ἐχθρὸν κατ' αὐτοῦ
 ἔλθειν ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ καθεζομένου. καὶ ἦν βαρβαρικῆς ἐφ' οὐδὸν
 βαρύτερα ἢ τῶν ὁμοφύλων πληθύς, ἀπορουμένων εἰς τὰς ἀναγ- 20

1. ἀργυροπετάλω A, ἀργυροπετάλων vulg. 3. ἄλωσιν A, ἀνα-
 λωσιν vulg. 8. καὶ Πρ. ἢ Ἀγ. A, ἢ Πρ. Ἀγ. vulg. 9.
 τούτῳ] τοῦτο A, τούτου vulg. 15. Μεσημβρίαν A, Μεσεμ-
 βρίας vulg.

chae Tarasii monasterium una cum Procopia augusta profectus, de-
 functi memoriae iustis parentatis, sacrum eius sepulchrum laminis ar-
 genteis pondo monaginta quinque librarum circumtexit. caeterum
 Mesembria Romanis erepta, imperator pacis conditiones a Cruunio
 oblatas repudians, exercitum ex thematibus cunctis collectum in Thra-
 ciam iussit traicere, quod cuncti moleste ferre maxime Cappadoces
 atque Armeniaci. imperatorem itaque militares copias urbe educa-
 tem, Procopia augusta usque ad aquaeductus iuxta Heracliam pro-
 sequuta est, quod milites aegerrime passi, imperatorem conviciis et
 contumeliis palam incesebant. Maii porro mensis die quarto solis defe-
 ctio contigit, ipso secundum horoscopum ad gradum Tauri duodeci-
 mum exoriente, ex quo terror ingens militum animis incubuit. im-
 perator autem ducibus et militaribus ordinibus eductis, Thraciam ob-
 ambulare, sed neque Mesembriam aggredi, neque profigandis hosti-
 bus necessarium quippiam moliri ausus est; insanis nimirum consi-
 liariorum suorum sermonibus fidem adhibens, qui cum artis bellicae
 rudes plane essent, hostem in eum minime processurum affirmabant.
 sed potius in propria regione semper consessurum. porro provincia-

ἐφειδόντο θεῶθεν αὐτομάτως τὰς τῶν τειφῶν πύλας ἀνεῖχθαι
 παραστάντες δὲ τῷ ἐπαρχικῷ βήματι, καὶ περὶ τὴν μαρτυρίαν
 V. 338 ἀκλάσαντες, τὸ τῆς μοχλεύσεως δράμα πρὸ πάσης ἐξεῖπον τι-
 μωρίας· οὓς ἀξίως μοχλεύσας πομπῇ δημοσίᾳ παρέπεμψεν
 C αἰναβοῶντας τῆς τιμωρίας τὴν πρόφασιν· οὕτω γὰρ ὁ τῆς
 κακίας εὐρετῆς διάβολος τοὺς στρατευομένους ἐξεπαίδευσεν, ὡς
 μὴ αἰτιᾶσθαι τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας, ἀλλὰ τὴν ὀρθόδοξον καὶ
 πατροπαράδοτον πίστιν, καὶ τὸ τῶν μοναστῶν ἱερὸν σχῆμα,
 τὸ τῆς κατὰ θεὸν φιλοσοφίας γυμνάσιον. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν
 ταῦτα βλασφημούντων σχήματι μόνον ἦσαν Χριστιανοί, τῷ δὲ
 ἀληθείᾳ Παυλικιανοί, οἵ τινες μὴ δυνάμενοι τὰ μύσαρὰ ἑαυτῶν
 δόγματα παρεμφαίνειν, τῇ τοιαύτῃ προσφάσει τοὺς ἁμαρτεῖς πα-
 ρεσφύεον, Κωνσταντῖνον τὸν Ἰουδαίῳφρονα μακαρίζοντες, ὡς
 D προφήτην καὶ νικητὴν, καὶ τὴν κακοδοξίαν αὐτοῦ ἐπ' ἀνατρο-
 πῇ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 ἀσπαζόμενοι. τῇ δὲ κβ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς παραταξάμενοι
 Χριστιανοί τε καὶ Βούλγαροι οὐ μακρὴν τῆς Ἀδριανουπό-
 λεως, πταίουσι μὲν οἱ Χριστιανοὶ σφόδρα δεινῶς περὶ τὸν
 πόλεμον· κρατοῦσι δὲ τῆς μάχης οἱ ἔχθροὶ τοσοῦτον, ὥστε
 τοὺς πλείστους Χριστιανούς μῆτε τὴν πρώτην συμβολὴν δια-
 σαμένους ἄκρα φυγῇ χρῆσασθαι· ὥστε τὸν Κροῦμμον κατα-

3. ἐξείπω ε.

11. οἱ τινες μὴ : in his verbis desinit codex A

divina manu reseratas mendaciter asserentes; ubi ad praefecti tribu-
 nal astiterunt, testimoniis labantes, totam vectium impulsorum fabu-
 lam nondum cruciatibus ac quaestionibus applicati enarravere. eos
 urbis praefectus vectibus ex hac causa alligatos ad ignominiae pom-
 psm, poenae causam ac delictum ore aperto couclamantes publice
 traducendos edixit. isto namque pacto sub signis suis militantes
 omnis malitiae diabolus auctor instruxit, ut non propria incusarent
 flagitia, sed orthodoxam et a patribus acceptam fidem sacramque mo-
 nasticam vitam agentium ordinem, qui philosophiae ad dei placitum
 institutae exercitamentum est, criminentur. plures quippe blasphemias
 eiusmodi deblaterantium solo habitu Christiani, re vera Pauli-
 ciani in animo erant, qui abominanda sua sensa proferre non ausi,
 eiusmodi praetextu imperitorum simplicitati credebant illusuros se,
 ubi Constantino Iudaicae mentis homine tanquam propheta et victore
 pronuntiati, ipsi pravam illius haesesim in dispensationis per carnem
 domini nostri Iesu Christi perniciem amplecterentur. mensis porro
 Iulii die vicesimo secundo Christianis simul et Bulgaris ad pugnam
 in invicem committendam ad Adrianopolim ex aequo instructis, Chri-
 stiani in praelio pessimo se gesserunt, id autem victoriae cesserunt
 hostibus, ut plures ex ipsis nondum primi conflictus initi spectatores

πλωγένητα νομίσει λοχισμοῦ τινος τρόπον εἶναι τὴν
 καὶ μικροῦ ἐπισχεῖν τοὺς ἑαυτοῦ πρὸς τὴν διώξιν·
 εἶδεν αὐτοὺς ἀκρατῶς φεύγοντας, καταδιώξας, ἀν-
 πολλὰ, καταλαβόντες καὶ τὸ τοῦλδον καὶ τοῦτο
 ἰγῆσαντες. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν φεύγων
 τὰ τε πλήθη καὶ τοὺς τούτων ἄρχοντας ἐπαρώμει
 καὶ τῆς βασιλείας τὴν ἀπόθεσιν ἐξομνύμενος· ἐν-
 οντι πατρικίῳ καὶ στρατηγῶ τῶν ἀνατολικῶν, ὡς
 καὶ ἀνδρειοτάτῳ καὶ κατὰ πάντα πεπονημένῳ περ-
 τῆσαι τὴν βασιλείαν ἐκοινωνήσατο. τοῦ δὲ μηδ' ὄλα-
 ἐάσας αὐτὸν προϊῶτασθαι τῶν θεμάτων, αὐτὸς τῆ
 κατέλαβεν τῇ κδ' τοῦ Ἰουνίου μηνός, θέλων μὲν
 τὸ κράτος καὶ ἄλλον προχειρίσασθαι, μὴ συγχωρῶν
 παρὰ τῆς γαμετῆς καὶ τῶν παραδυναστευόντων.
 5 δὲ ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης ἐν τούτῳ συνήγει, ὡς
 καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ περιωδησομένων, εἰ οὔτε
 σθείη τις. οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ τὰ πλήθη μαθόντι-
 σιλῆα πεφνευγέναι, ἀπογνόντες τὸ βασιλεύεσθαι π-
 λοιπὸν καὶ βουλευσάμενοι καθ' ἑαυτούς, ἐδυσώπο-
 τὸν στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν βοηθῆσαι τῷ κοινῷ
 Χριστιανῶν πολιτείας ἀνθέξασθαι. ὁ δὲ μέχρι μὲν
 δρῶς ἀνεβιάλλετο τοῦ καιροῦ, στοχαζόμενος τὸ δ

effecti, velocissima tamen fuga pugnae se subdlexerint: ad-
 mus ipse spectaculi novitate deterritus, insidiarum in s-
 rum, quod oculis probabat, apparatus existimaret, ac i-
 insequerentur, suos aliquando detinuerit: ubi vero prae-
 modi fugae veritatem animadvertit, hostes a tergo insect-
 eorum et opimis spoliis direptis, stragem maximam edidit.
 pariter fuga elapsus versus urbem pedem referebat, et mi-
 nes et eorum ductores maledictis incessens, imperii potest-
 dicaturum dato iusiurando pollicitus est, ac Leoni patric-
 talium duci, seu viro pietate conspicuo et militari virtute
 ac iam reipublicae administrandae idoneo, confestim ap-
 lium, sed eo dignitatem ultro delatam admittere recusante
 regendorum potestate ipsi relicta, Iunii die vicesimo quar-
 tem urbem repetiit: ac imperium quidem deponere, alium
 cipem in thronum subrogare meditatus, ab uxore et procu-
 ram post eam in administranda re publica potestatem a-
 silium exequi non est permissus. sane Nicephorus sancti
 triarcha propositis assentiebatur, cum nimirum, si eo
 imperator designaretur, ipse Michael et liberi eius inco-
 forent salvandi. interea duces militaresque copiae omni-

καὶ τῆς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομῆς τὸ ἀνύποιστον, καὶ τὸ ποῖς
 τοὺς βασιλεύοντας φυλάττων ὀρθὸν καὶ ἀνεπιβούλευτον. ἐπεὶ δὲ
 κατὰ τῆς πόλεως τὸν ἐχθρὸν ἐπειγόμενον ἔθεάσατο, γράφει μὲν
 Νικηφόρον τῷ πατριάρχῃ τὰ περὶ τῆς ἑαυτοῦ ὀρθοδοξίας δια-
 βιβαιούμενος, αἰτῶν μετὰ τῆς εὐχῆς καὶ ἐπινεύσεως αὐτοῦ
 V. 339 τοῦ κράτους ἐπιλαβέσθαι. καὶ καταλαβὼν τὸ πρὸ τῆς πόλεως
 τριβουνάλιον ἅμα τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς στρατεύμασιν ἐν-
 νομώτατος βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀναδείκνυται. καὶ μεσοῦσης
 ἡμέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τῆς Χρυσῆς πόρτης εἰσέρ-
 D χεται, καταλαβὼν τὰ βασίλεια. Μιχαὴλ δὲ ἀκούσας τὴν τοῦ-
 του ἀναγόρευσιν ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ φόρου προσδραμιῶν σὶν
 Προκοπίᾳ καὶ τοῖς αὐτῶν τέκνοις, ἀποκειράμενοι τὰς τρίχας
 μοναχικὰ περιεβάλλοντο. τῇ δὲ ἰα' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἔκτη
 Ἰνδικτιῶν, ἡμέρα δευτέρα, τῇ ἐπαύριον στεφθεῖς ὑπὸ Νικη-
 φόρου πατριάρχου ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τὰ
 κατὰ τὴν πόλιν προστάττει φρουρηθῆναι τὰ τεῖχη νυκτὸς καὶ
 ἡμέρας, αὐτὸς δ' ἑαυτοῦ περιπολεύων, καὶ πάντας διεγείρων,
 εὐελπίδας τε παραινῶν εἶναι, ὡς τοῦ Θεοῦ παραδοξοποιήσαν-
 P. 427 τος, τάχιστα, διὰ πρεσβειῶν τῆς παναχράντου Θεοτόκου καὶ

2. ἀνεπίβολον f.

ratoris fuga certiores factae, ab eiusmodi homine imperari non am-
 pliùs ferendum ratae, consilio inter se inito, Leonem orientalium du-
 cem bono publico consuleret, et Christianam rem publicam erigeret
 rogaverunt. ille ruinam imperio imminentem et barbarorum, qui vix
 reprimi possent, violentas excursiones mente perpendens, fidei-
 erga imperatores servandae suique ipsius a fraudis labe immo-
 custodiendi studiosus aliquo tempore substitit, et pro viribus die-
 tati admittendae moras opposuit. at cum hostem magnis itineribus
 ad urbem contendere animadvertit, a patriarcha Nicephoro, quem
 recta sua in deum fide certiozem fecit, ut ex ipsius nutu, et eius
 prece comite proiectum colligat imperium, per litteras expetit. tunc
 vero ducibus et universis agminibus stipatus, in tribunalium ante
 bem positum conscendens, legitimus Romanorum imperator salutem
 medioque iam die Cpoleos porta, quae Chryse dicitur, ingressus
 regiam se confert. Michael Leonis designatione audita, cum Euse-
 cia et liberis in oratorium, quod ad forum est, confugiens, a
 detonsis, una cum suis monasticum habitum induit. postea
 quae Iulii mensis fuit undecima, indictione sexta, feria hebdomadae
 secunda, in magna ecclesiae ambone a Nicephoro patriarcha
 natus, urbis muros de die et nocte diligentius custodiri precepit.
 ipse vero cunctos excitans, et ad meliorem spem concipiendus
 mans, deum immaculatae dei genitricis sanctorumque omnium
 ventu brevi posthac novum et inopinatum aliquod opus editurum, etc.

πάντων των ἀγίων, καὶ μὴ παντὴ κατασχυνθῆναι
 ροῦντος διὰ πλήθος πταισμάτων ἡμῶν. ὁ δὲ νέ-
 ριμ Κροῦμμος ἀρθεὶς τῇ νίκῃ, καταλιπὼν τὸν ἴδι-
 5 μετὰ τῆς οἰκείας δυνάμεως πολιορκεῖν τὴν Ἀδι-
 νάμεισι καὶ ἵπποις τῇ βασιλίδι πόλει, περιῆει πρὸ
 ἀπὸ Βλαχερνῶν ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης, ἐπιδεικνύ-
 10 σιας ἐν τῷ πρὸς Θάλασσαν λιβαδίῳ τῆς Χρυσῆς πό-
 ρησιν. τοῦ δὲ τοῦτο μὴ καταδεξαμένον, ὑπέ-
 τῆν ἰδίαν σκηνήν. θαυμάσας δὲ τὰ τῆς πόλεως
 τὴν εὐτακτον τοῦ βασιλέως παρῶταξιν, καὶ τῆς
 15 αὐτοῦ πολιορκίας ἀπογνοῦς, ἐπὶ συμβύσεις τρέπεται
 εἰρήνης πειραστικούς λόγους ἐποιεῖτο. ὁ δὲ βασιλεὺς
 δραζόμενος ἐπειράθη τοῦτον λογχίσαι· ἀλλ' ὑπὸ τ-
 τῶν ἡμετέρων ἀμαρτιῶν τοῦτο εἰς πέρας ἀγαγεῖν ἔκω-
 20 κασθησάντων τοιούτῳ ἀφῦτα, πληγῶσάντων
 καιρίαν δὲ μὴ ἐπαγόντων πληγῆν. ἐπὶ τοῦτο μα-
 25 στωρ ἀποστείλας κοῦρσον ἐν τῷ ἀγίῳ Μάμαντι

9. ἤτησατο — πόρτης om. f.

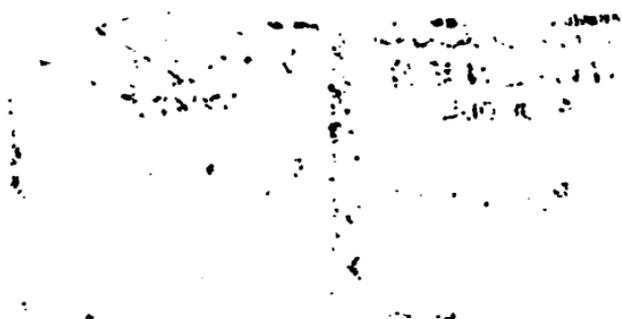
16. λοχῆσαι e.

propter peccatorum nostrorum multitudinem immensam
 nos pudore suffundendos confisus, muros per se ipsum c-
 plorator obibat. porro Crummus iunior Sennacherim vic-
 perbiam elatus, proprio fratre ad obsidendam Adrianopoli-
 copiis relicto, post dies sex a demandato Leoni imperio,
 1 peditum equitumque numero ad urbem propius accederet
 exercitus sequentis se virtute, ad muros a Blachernis ad-
 que portam protensos obambulabat, profanisque et ven-
 cis sacrificiis ad pratum Chryse portae adiacens perac-
 Chrysen portam hastam infingere ab imperatore expetiit
 respuente, in proprium tentorium recessit. cum autem
 20 ros et instructissimum imperatoris exercitum haud sine
 vidisset, obsidionem ponere posse desperans, ad pacis ine-
 convertitur. num igitur pacem Romani expeterent, inito-
 loquio experiri tentavit. imperator occasione captata
 25 dere molitus est: verum delictorum nostrorum multitudi-
 nus, et ad huiusmodi tropaeum excitandum sociorum
 delusus, coeptum opus in felicem exitum deducere non va-
 mo enim facinoris administri plura vulnera inflixerunt, n-
 intulerunt letale, ex quo in rabiem versus homo perditis
 30 ditis militibus ad sanctum Mamantem missis, palatium

παλάτιον ἐνέπρησε, καὶ τὸν χαλκοῦν λέοντα τοῦ ἱππικοῦ σὺν τῷ δράκοντι τοῦ Ὑδρίου, καὶ μαρμάρια ἐπιλέκτους ἐν ἀμύξαις φορτώσας ὑπέστρεψεν, παρακαθίσας Ἀδριανουπόλει, καὶ ταύτην ἐλάσας.

ctum igne supposito consumpsit. tum vero aereo circi leone et Hydrii dracone cum selectioribus marmoribus in currus coniectis, retro pedem tulit, et obsidione ad Adrianopolim posita, eam demum armorum vi subiugavit.

Acme
Bookbinding Co., Inc.
300 Summer Street
Boston, Mass. 02210